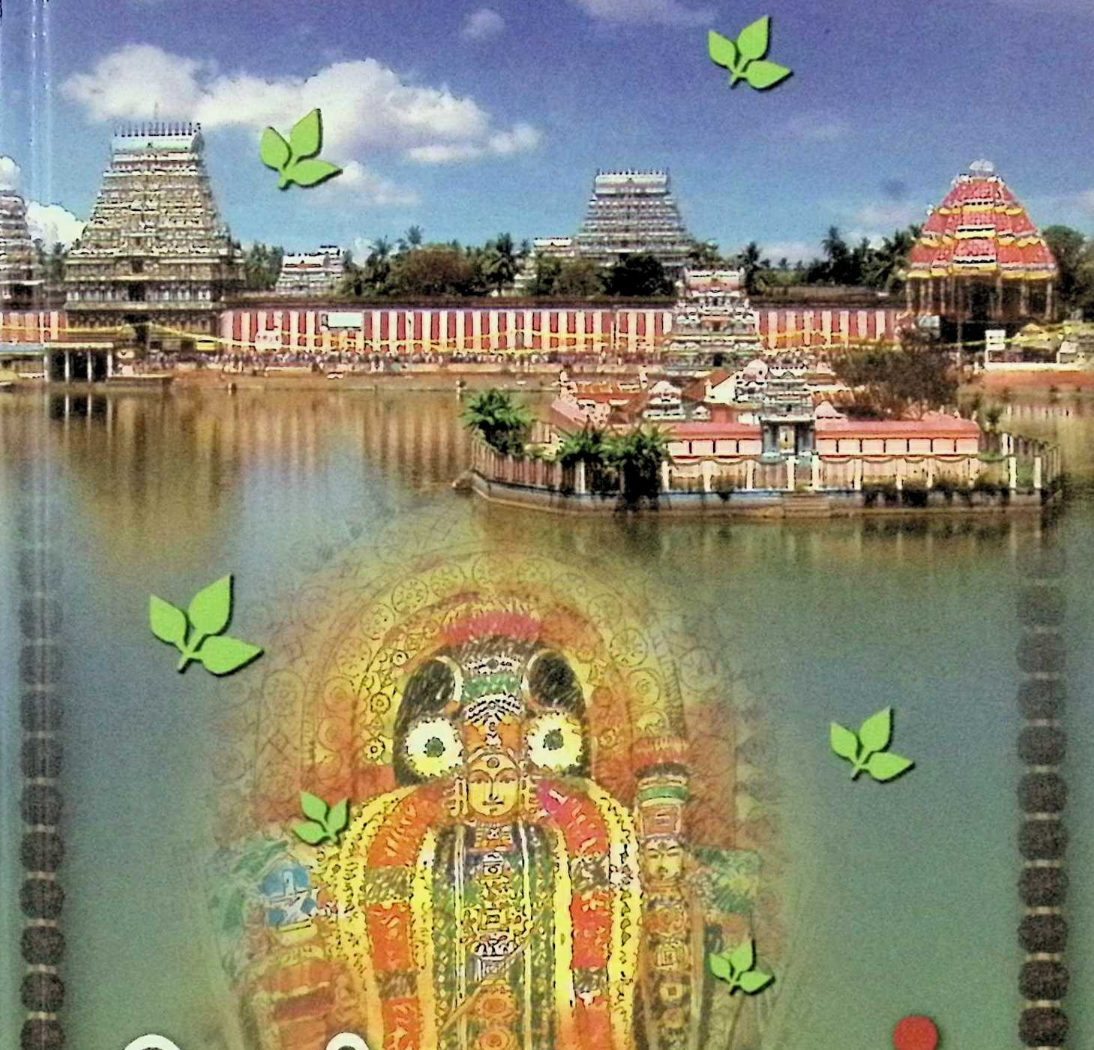
Koviloor Digital Library

ஒரு நூற்றாண்டுப் பதிப்பு

பெரியபுராணம்

திரு.வி.கலியாணசுந்தரனார்

பதிப்பு

A.No. 18143

பகுதி 1

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

2-2

உ

சிவமயம்

சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய

பெரிய புராணம்

என வழங்கும்

திருத்தொண்டர் புராணம்

(பகுதி - 1)

KOVILOOR ANDAVAR
A. No. 18143
LIBRARY, KOVILOOR

''நவசக்தி'' ஆசிரியர்

திருவாளர் **திரு.வி. கலியாணசுந்தரனார்** இயற்றிய

அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும் வசனமும்

பதிப்பாசிரியர்:

முனைவர் **அ. நாகலிங்கம்** எம்.ஏ., பிஎச்.டி.,

தமிழ்ப் பேராசிரியர் (ஓய்வு),

பூம்புகார் பதிப்பகம்

127 (*ப. எண். 63*), *பிரகாசம் சாலை (பிராட்வே)*

சென்னை - 600 108.

தொலைபேசி : 044-25267543

Koviloor Digital Library

விலை ₹ 600/-

(பகுதி 1 மற்றும் 2 சேர்ந்து)

பூம்புகார் வெளியீட்டு எண் : 507
முதற்பதிப்பு : ஜூன், 2010
இரண்டாம் பதிப்பு : ஜூலை, 2013
வடிவமைப்பு உரிமை : பூம்புகார் பதிப்பகம்

O. No. 02900477
P.C. No. 9810V911

அச்சிட்டவர்கள் : ஈகிள் பிரஸ், சென்னை - 600 013.

Koviloor Digital Library

2-2

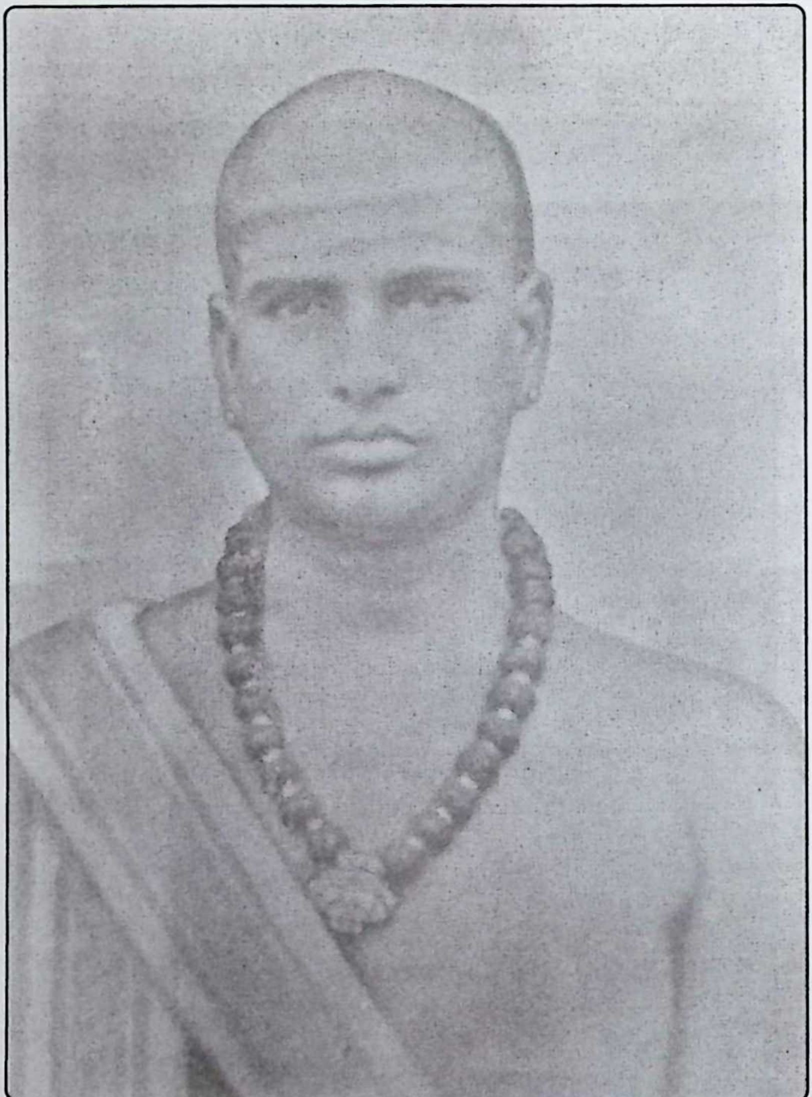
தமிழ்த் தென்றல்

திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்

தோற்றம் : 26.08.1883 மறைவு : 17.09.1953

Koviloor Digital Library

1912

1908-1915 வரை ஞாயிறுதோறும் திரு.வி.க. நடத்திய பெரிய புராண வகுப்புக்கு ஏற்பாடு செய்த, சென்னை, திருவல்லிக்கேணி சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தார், அவர் திருமணத்தின்போது *(13-9-1912)* மீண்டும் வழங்கிய பொன்னும் மணியும் வேய்ந்த கௌரி சங்கத்துடன் (அக்கமணி) திரு.வி.க.

Koviloor Digital Library

பொருளடக்கம்

பக்கம்

பதிப்புரை 12
வாழ்த்துரை : மகாவித்துவான் மா. அமிர்தலிங்கனார் 28
அணிந்துரை : முனைவர் தெ. ஞானசுந்தரம் 31

I அ. முன்னுரை 42
ஆ. முற்பதிப்பின் உபோற்காதமும் உரிமையுரையும் 51

II i திருமுறை கண்ட புராணம் *(1+45)* 65
ii திருப்பதிகக் கோவை *(1+14)* 74
iii திருப்பதிக் கோவை *(14)* 77
iv திருத்தொண்டத் தொகை *(11)* 81
v திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி *(85+5)* 84
vi திருத்தொண்டர் புராண சாரம் *(76+7)* 104
vii திருத்தொண்டர் திருநாமக் கோவை 123
viii திருத்தொண்டர் திருநட்சத்திரம் 124
ix திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு *(103+1)* 128
x சேக்கிழார் 151

III பெரிய புராணம் என வழங்கும் திருத்தொண்டர் புராணம்
பாயிரம் 155

முதல் காண்டம் : i. திருமலைச் சருக்கம்

அ. திருமலைச் சிறப்பு 209
ஆ. திருநாட்டுச் சிறப்பு 222
இ. திருநகரச் சிறப்பு 232
ஈ. திருக்கூட்டச் சிறப்பு 247
உ. தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் 252

IV ii. தில்லைவாழ் அந்தணர் சருக்கம்

1. தில்லைவாழ் அந்தணர் புராணம் 317
2. திருநீலகண்ட நாயனார் புராணம் 320

Koviloor Digital Library

3. இயற்பகை நாயனார் புராணம் 334
4. இளையான்குடி மாற நாயனார் புராணம் 346
5. மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம் 354
6. விறல்மிண்ட நாயனார் புராணம் 361
7. அமர்நீதி நாயனார் புராணம் 365

iii. இலை மலிந்த சருக்கம்

8. எறிபத்த நாயனார் புராணம் 377
9. ஏனாதி நாத நாயனார் புராணம் 392
10. கண்ணப்ப நாயனார் புராணம் 403
11. குங்குலியக் கலய நாயனார் புராணம் 454
12. மானக் கஞ்சாற நாயனார் புராணம் 462
13. அரிவாள் தாய நாயனார் புராணம் 473
14. ஆனாய நாயனார் புராணம் 479

iv. மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம்

15. மூர்த்தி நாயனார் புராணம் 493
16. முருக நாயனார் புராணம் 505
17. உருத்திர பசுபதி நாயனார் புராணம் 508
18. திருநாளைப் போவார் நாயனார் புராணம் 511
19. திருக் குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணம் 526
20. சண்டேசுர நாயனார் புராணம் 562

v. திருநின்ற சருக்கம்

21. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் 577
22. குலச்சிறை நாயனார் புராணம் 697
23. பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார் புராணம் 700
24. காரைக்கால் அம்மையார் புராணம் 703
25. அப்பூதி அடிகள் நாயனார் புராணம் 720
26. திருநீல நக்க நாயனார் புராணம் 733
27. நமிநந்தி அடிகள் புராணம் 743

இரண்டாம் காண்டம்: vi. வம்பறா வரிவண்டுச் சருக்கம்

28. திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் புராணம் 756
29. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் 1093
30. திருமூல நாயனார் புராணம் 1179

Koviloor Digital Library

31. தண்டி அடிகள் புராணம் 1187
32. மூர்க்க நாயனார் புராணம் 1195
33. சோமாசி மாற நாயனார் புராணம் 1198

vii. வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம்

34. சாக்கிய நாயனார் புராணம் 1200
35. சிறப்புலி நாயனார் புராணம் 1205
36. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் 1206
37. கழறிற்று அறிவார் நாயனார் புராணம் 1230
38. கணநாத நாயனார் புராணம் 1268
39. கூற்றுவ நாயனார் புராணம் 1270

viii. பொய் அடிமை இல்லாத புலவர் சருக்கம்

40. பொய் அடிமை இல்லாத புலவர் புராணம் 1273
41. புகழ்ச்சோழ நாயனார் புராணம் 1274
42. நரசிங்க முனை அரைய நாயனார் புராணம் 1284
43. அதிபத்த நாயனார் புராணம் 1286
44. கலிக் கம்ப நாயனார் புராணம் 1291
45. கலிய நாயனார் புராணம் 1293
46. சத்தி நாயனார் புராணம் 1297
47. ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் புராணம் 1299

ix. கறைக் கண்டன் சருக்கம்

48. கணம்புல்ல நாயனார் புராணம் 1301
49. காரி நாயனார் புராணம் 1303
50. நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம் 1304
51. வாயிலார் நாயனார் புராணம் 1307
52. முனை அடுவார் நாயனார் புராணம் 1309

x. கடல் சூழ்ந்த சருக்கம்

53. கழல்சிங்க நாயனார் புராணம் 1311
54. இடங்கழி நாயனார் புராணம் 1314
55. செருத்துணை நாயனார் புராணம் 1316
56. புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம் 1318
57. கோட்புலி நாயனார் புராணம் 1320

Koviloor Digital Library

xi. பத்தராய்ப் பணிவார் சருக்கம்

58. பத்தராய்ப் பணிவார் புராணம் 1324
59. பரமனையே பாடுவார் புராணம் 1325
60. சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் புராணம் 1326
61. திருவாரூர்ப் பிறந்தார் புராணம் 1327
62. முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் புராணம் 1327
63. முழு நீறு பூசிய முனிவர் புராணம் 1328
64. அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் புராணம் 1331

xii. மன்னிய சீர்ச் சருக்கம்

65. பூசலார் நாயனார் புராணம் 1332
66. மங்கையர்க்கரசியார் புராணம் 1336
67. நேச நாயனார் புராணம் 1338
68. கோச் செங்கண் சோழநாயனார் புராணம் 1339
69. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம் 1344
70. சடைய நாயனார் புராணம் 1348
71. இசைஞானியார் புராணம் 1348

xiii. வெள்ளானைச் சருக்கம்

72. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் புராணம் *(4234-4286)* 1349

V. இணைப்புகள்

1. திருமுறைச் சிவன் அடியார்கள் 1394
2. பதினொரு திருமுறைகளின் முழுப்பாடல் முதல் குறிப்பு 1398
3. மேற்கோள் ஆசிரியர், நூல் பட்டியல் 1405
4. மேற்கோள் (முழுப்) பாடல்கள் முதல் குறிப்பு 1411
5. பாட்டு முதல் குறிப்பு அகராதி 1416

Koviloor Digital Library

சருக்க, புராண அகர வரிசை

(* பாடல் எண்ணிக்கை; ** பாடல் தொடர் எண்)

		பக்கம்
	இலை மலிந்த சருக்கம் - 422*	377
	கடல் சூழ்ந்த சருக்கம் - 51	1311
	கறைக்கண்டன் சருக்கம் - 41	1301
	திருநின்ற சருக்கம் - 633	577
	திருமலைச் சருக்கம் - 339	209
	தில்லை வாழந்தணர் சருக்கம் - 201	317
	பத்தராய்ப் பணிவார் சருக்கம் - 24	1324
	பொய்யடிமை யில்லாத புலவர் சருக்கம் - 116	1273
	மன்னிய சீர்ச் சருக்கம் - 58	1332
10.	மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம் - 298	493
	வம்பறாவரிவண்டுச் சருக்கம் - 1737	756
	வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம் - 303	1200
	வெள்ளானைச் சருக்கம் - 53 (4234-4286)	1349

புராணம்

	அதிபத்த நாயனார் - 20* (3997-4016)**	1286
	அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் - 2 (4174-4175)	1331
	அப்பூதி அடிகள் - 45 (1788-1832)	720
	அமர்நீதி நாயனார் - 49 (502-550)	365
	அரிவாள்தாய நாயனார் - 23 (908-930)	473
	ஆனாய நாயனார் - 42 (931-972)	479
	இசைஞானியார் - 1 (4233)	1348
	இடங்கழி நாயனார் - 11 (4114-4124)	1314
	இயற்பகை நாயனார் - 36 (404-439)	334
10.	இளையான்குடி மாற நாயனார் - 27 (440-466)	346
	உருத்திர பசுபதி நாயனார் - 10 (1036-1045)	508

Koviloor Digital Library

		பக்கம்
	ஏறிபத்த நாயனார் - 57 (551-607)	377
	ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் - 409 (3160-3568)	1093
	ஏனாதி நாத நாயனார் - 42 (608-649)	392
	ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் - 9 (4051-4059)	1299
	கணநாத நாயனார் - 7 (3928-3934)	1268
	கணம்புல்ல நாயனார் - 9 (4060-4068)	1301
	கண்ணப்ப நாயனார் - 186 (650-835)	403
	கலிக்கம்ப நாயனார் - 10 (4017-4026)	1291
20.	கலிய நாயனார் - 17 (4027-4043)	1293
	கழறிற்றறிவார் (சேரமான்) - 175 (3753-3927)	1230
	கழற்சிங்க நாயனார் - 13 (4101-4113)	1311
	காரி நாயனார் - 5 (4069-4073)	1303
	காரைக்காலம்மையார் - 66 (1722-1787)	703
	குங்குலியக் கலய நாயனார் - 35 (836-870)	454
	குலச்சிறை நாயனார் - 11 (1700-1710)	697
	கூற்றுவ நாயனார் - 9 (3935-3943)	1270
	கோச்செங்கட் சோழ நாயனார் - 18 (4202-4219)	1339
	கோட்புலி நாயனார் - 13 (4139-4151)	1320
30.	சடைய நாயனார் - 1 (4232)	1348
	சண்டேசுர நாயனார் - 60 (1211-1270)	562
	சத்தி நாயனார் - 7 (4044-4050)	1297
	சாக்கிய நாயனார் - 18 (3641-3658)	1200
	சித்தத்தைச்சிவன்பாலே வைத்தார் - 1 (4162)	1326
	சிறப்புலி நாயனார் - 6 (3659-3664)	1205
	சிறுத்தொண்ட நாயனார் - 88 (3665-3752)	1206
	செருத்துணை நாயனார் - 7 (4125-4131)	1316
	சோமாசி மாற நாயனார் - 6 (3635-3640)	1198
	தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் (சுந்தரர்)-203 (147-349)	252
40.	தண்டி யடிகள் புராணம் - 26 (3597-3622)	1187
	திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் - 128 (1083-1210)	527
	(திருக்கூட்டச் சிறப்பு -11 (136-146)	247
	திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் - 1256 (1904-3159)	756
	(திருநகரச் சிறப்பு - 50 (86-135)	232
	(திருநாட்டுச் சிறப்பு - 35 (51-85)	222

Koviloor Digital Library

		பக்கம்
	திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் - 429 (1271-1699)	577
	திருநாளைப்போவார் நாயனார் - 37 (1046-1082)	511
	திருநீலகண்ட நாயனார் - 44 (360-403)	320
	திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் - 12 (4220-4231)	1344
50.	திருநீலநக்க நாயனார் - 38 (1833-1870)	737
	(திருமலைச் சிறப்பு - 40 (11-50)	209
	திருமூல நாயனார் - 28 (3569-3596)	1179
	திருவாரூர்ப் பிறந்தார் - 2 (4163-4164)	1327
	தில்லை வாழந்தணர் - 10 (350-359)	317
	நமிநந்தி அடிகள் - 33 (1871-1903)	743
	நரசிங்க முனையரைய நாயனார் - 9 (3988-3996)	1284
	நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் - 10 (4074-4083)	1304
	நேச நாயனார் - 5 (4197-4201)	1338
	பத்தராய்ப் பணிவார் - 8 (4152-4159)	1324
	பரமனையே பாடுவார் - 2 (4160-4161)	1325
	(பாயிரம் - 10) (பாடல்கள் 1-10)	155
	புகழ்ச்சோழ நாயனார் - 41 (3947-3987)	1274
	புகழ்த்துணை நாயனார் - 7 (4132-4138)	1218
	பூசலார் நாயனார் - 18 (4176-4193)	1232
60.	பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார் - 11 (1711-1721)	700
	பொய்யடிமையில்லாத புலவர் - 3 (3944-3946)	1273
	மங்கையர்க்கரசியார் - 3 (4194-4196)	1336
	மானக் கஞ்சாற நாயனார் - 37 (871-907)	462
	முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் - 3 (4165-4167)	1327
	முருக நாயனார் - 14 (1022-1035)	505
	முழுநீறு பூசிய முனிவர் - 6 (4168-4173)	1328
	முனையடுவார் நாயனார் - 7 (4094-4100)	1309
	மூர்க்க நாயனார் - 12 (3623-3634)	1195
	மூர்த்தி நாயனார் - 49 (973-1021)	493
70.	மெய்ப்பொருள் நாயனார் - 24 (467-490)	354
	வாயிலார் நாயனார் - 10 (4084-4093)	1307
	விறல்மிண்ட நாயனார் - 11 (491-501)	361
	வெள்ளானைச் சருக்கம் : சுந்தரர் - 53 (4234-4286)	1349

Koviloor Digital Library

பதிப்புரை

" பெருமையால் தம்மை ஒப்பார்;
பேணலால் எம்மைப் பெற்றார்;
ஒருமையால் உலகை வெல்வார்;
ஊனம்மேல் ஒன்றும் இல்லார்;
அருமையாம் நிலையில் நின்றார்;
அன்பினால் இன்பம் ஆர்வார்;
இருமையும் கடந்து நின்றார்;
இவரைநீ அடைவாய்!"

- பெரியபுராணம்; தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் - 196

தமிழகச் சமயங்கள்

தமிழ் நாட்டுக்கே உரிய சமயங்கள் இரண்டு. ஒன்று சைவம்; மற்றொன்று வைணவம். இந்த இரண்டு சமயங்களுள் சைவத்துக்கே உள்ள தனிச் சிறப்பு என்ன எனில், அது சிவனடியார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலாகத் திகழும் பெரியபுராண நூல் ஆகும். வைணவத்துக்கே ஆன உயர்வு யாது என்றால், அஃது ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் பாடிய பத்திப் பனுவலாகிய நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தந்துக்குப் பலர் பல்வேறுவகைகளில் எழுதிய விரிவுரைகளே (வியாக்கியானமே) ஆகும். இத்தகு சீர்மை பொருந்திய சமயங்கள் இரண்டனுள் சைவ சமய அன்பர்களுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாக அமைந்துள்ள பெரிய புராணத்தைப்பற்றி அறிந்துகொள்வோம்.

சைவ நூல்

தமிழகத்தில், வெவ்வேறு காலங்களில், வெவ்வேறு ஊர்களில், வேறு வேறு குடிகளில் வாழ்ந்த சிவனடியார்கள் பல்வகை வாழ்க்கை முறைகளை மேற்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள், ஒவ்வொருவரும் தமக்கென ஒரு கொள்கையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அக்கொள்கைக் காகத் தம் உடல் பொருள் ஆவி ஆகிய மூன்றையும் இழக்கத் துணிந்தனர்; இறுதியில் சிவபெருமானின் திருவருள் பெற்று உய்ந்தனர். இவ்வகையில் 63 தனி அடியார்களும் 9 தொகை அடியார்களும் ஆற்றிய அரும்பெரும் செயல்களைப் பற்றிக் கூறுவதே

Koviloor Digital Library

பெரியபுராண நூல் ஆகும். இதனைப் பிற்காலச் சோழ அரசர்களின் அமைச்சராகத் திகழ்ந்த சேக்கிழார் பெருமான், தில்லைக் கூத்தப் பிரானின் திருவருள் பெற்று 4286 பாக்களால் 'திருத்தொண்டர் மாக்கதை' எனப்பெறும் பெரிய புராணத்தைப் பாடி அருளினார்.

பெரியபுராண உரைகள்

இந்நூலுக்கு, முதல் முதல் பொழிப்புரை வரைந்தவர் மழவை - வீர சைவப் புலவர் மகாலிங்க ஐயர். பின்னர், ஆறுமுகத் தம்பிரானார் அந்நூலின் முக்கால் பகுதிக்கு எழுதிய பதவுரை, பொம்மபுரம் இராமலிங்க சுவாமிகளால் முற்றுவிக்கப்பெற்றது. சென்னைப் புலவர் சுப்பராய நாயகர் ஒரு சிறந்த பொழிப்புரை வரைந்துள்ளார். உரையாசிரியர் கா. ஆலால சுந்தரம் பிள்ளை விரிவுரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார். கோவை சிவக்கவிமணி சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி ஆகிய விளக்கப் படங்களுடன் பெரும்பாடுபட்டு மிக மிக விரிவாக உரை ஒன்றை எழுதி ஏழு தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளார். அதை ஒரு இமாலயச் சாதனை என்றே கூற வேண்டும். 'பெரிய புராணம் என்றால் சி.கே. சு; சி.கே.சு. என்றால் பெரியபுராணம்' என்பது மிகவும் பொருந்தும்!

21ஆம் நூற்றாண்டில் பதிப்பகங்கள் சில, பெரிய புராணத்தைத் தெளிவுரையுடன் சில தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளன. குறிப்பாக சென்னை - திருமகள் நிலையம் 'திருமுறை உரைமணி' கவிஞர் வ.த. இராமசுப்பிரமணியம் அவர்களைக் கொண்டு பெரிய புராணத்துக்குத் தெளிவுரை, சிறப்புரையுடன் விரிவாக 4 தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளது. இங்ஙனம் இதுகாறும்பெரிய புராணத்துக்குப் பதவுரை, பொழிப்புரை விளக்கவுரை எனப் பல உரைகள் வெளிவந்துள்ளன. என்றாலும், தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க. கடந்த நூற்றாண்டில் எழுதி வெளியிட்ட பெரிய புராணத் திருந்திய பதிப்பு (1934), பெரிய புராணப் பதிப்புகளுள் ஒரு திருப்பு முனை எனலாம்.

மீண்டும் பெரியபுராணப் பதிப்பு

இந்நிலையில், 1993ல் 'சாது முதலியார் திரு.வி.க.வின் சீடராகத் திகழ்ந்த பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தனார், தாமே பதிப்பாசிரிய ராக இருந்து, 'சேக்கிழார் ஆராய்ச்சி மைய'த்தின் வெளியீடாகத் திரு.வி.க.வின் மேற்சொன்ன பதிப்பில் குறைத்தலும் நீக்கலும் சேர்த்தலுமாகச் சில பகுதிகளுடன் பெரிய புராண ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையை வெளியிட்டார். அதனை அப்படியே ஒரு சில

Koviloor Digital Library

பதிப்பகங்கள் நூல்களாக வெளியிட்டுள்ளன. தமிழறிஞர்கள் இடையே இங்ஙனம் பேராசிரியர் அ.ச.ஞா. செய்தது ஒரு பெருங் குறையாகவே கருதப்பட்டு வருகிறது. அக்குறை, இந்தப் பதிப்பின் வாயிலாக நீக்கப்படுகிறது.

இத்தகைய சூழலில் பூம்புகார் பதிப்பகத்தாரும், முன்னமே திரு.வி.க. நூல்களை வெளியிட்டு வந்த நிலையில், அ.ச.ஞா. பதிப்பையே ஒளியச்சுச் செய்து புருப்பை (Proof) திருத்திய நிலையில் வைத்திருந்தனர். பதிப்பகத்தோடு ஏற்கெனவே தொடர்பு கொண்டிருந்த நான், உடனடியாகத் திரு.வி.க.வின் பெரியபுராணப் பதிப்பு நூலையே தர எண்ணினேன். சென்னை - இராயப் பேட்டையில் திரு.வி.க.வால் 1903-ல் தொடங்கப்பட்ட, ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜன சபைத் தலைவர் திரு. சி.வா. கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்களிடம் பெரிய புராணப் பதிப்பைக் கேட்டுப் பெற்றுப் பூம்புகார் பதிப்பகத்தாரிடம் தந்தேன். முந்தைய புரூப்பை விடுத்து, இதை எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் ஏறத்தாழ மூன்று ஆண்டுக்காலம் அரிதின் முயன்று கொண்டுவந்த ஒரு சிறந்த பதிப்பே இந்தப் பெரியபுராண நூல் ஆகும்.

திரு.வி.க. வாழ்வும் பணியும்

திருவாளர் திருவாரூர் விருத்தாசல கலியாணசுந்தரனார் சென்னை - போரூர் (இராமச்சந்திரா மருத்துவமனைக்குப் பின்புறம் உள்ள) அருகில் உள்ள துண்டலம் என்னும் துள்ளத்தில் 26-08-1883-ல் பிறந்தார். (இப்பொழுது இந்த இடம் திரு.வி.க. நூலகமாக இயங்குகிறது). இவருடைய பெற்றோர் விருத்தாசலம் - சின்னம்மை ஆவர். 1890-ல் இவர் குடும்பம் சென்னை - இராயப் பேட்டையில் குடியேறியது.

இராயப்பேட்டை வெஸ்லி கல்லூரியில் திரு.வி.க. மெட்ரிகுலேஷன் வரை படித்தார். இறுதித் தேர்வு எழுத இயலாமல் படிப்புத் தடைபட்டது. சிறந்த பேச்சாளரும் எழுத்தாளரும் சைவ சமயப் பற்றும் மிகுந்த யாழ்ப்பாணம் நா. கதிரைவேல் பிள்ளை இவர் கல்லூரியில் சில ஆண்டுகள் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அதனால், திரு. வி.க. தாய்மொழிப்பற்றும் சைவப் பற்றும் மிக்கவர் ஆனார்.

கல்லூரியை விடுத்தபின், சமய அறிஞர் பலருடன் நெருக்கமாகப் பழகித் தம் அறிவையும் அனுபவத்தையும் பெருக்கிக் கொண்டார்.

Koviloor Digital Library

முற்போக்குச் சிந்தனை கொண்ட திரு.வி.க. காலப்போக்கில், கணியன் பூங்குன்றன், திருமூலர், தாயுமானார், வள்ளலார் ஆகியவர்களுக்குப் பின், ஒரு சமரச சன்மார்க்கியாகத் திகழ்ந்தார்.

1912-ல் கமலாம்பிகை என்னும் பெண்மணியை மணந்தார். ஒரு சில ஆண்டுகளிலேயே ஓர் ஆண் மகவையும் ஒரு பெண் குழவியையும் பெற்றுப் பின்னர் இழந்தார். நோயினால் மனைவியாரும் 1918-ல் மறைந்தார். மனைவி, மக்களை இழந்த பின்னரும் தமயனார் திரு.வி. உலகநாதர் குடும்பத்துடன் தம் இறுதிக் காலம்வரை ஒன்றி வாழ்ந்தார். 17-09-1953ல், நீரிழிவு நோயினால் துன்புற்றுத் தம் பூத உடலை நீத்துப் புகழ் உடம்பு எய்தினார்.

தாம் படித்த வெஸ்லி கல்லூரியில் திரு. வி.க. தமிழாசிரியராகச் சில ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். சென்னை, பிரம்மஞான சங்கத் தலைவி டாக்டர் அன்னிபெசண்ட், சுப்பராய காமத் முதலியோர் விழைவினால் திரு.வி.க. ஆசிரியப் பணியை விடுத்தார்; 'தேச பக்தன்' என்னும் நாளிதழின் ஆசிரியரானார். பின்னர் அதை விட்டுவிட்டு, 'நவசக்தி' என்னும் வார இதழ் ஆசிரியராக - மாதஇதழ் ஆசிரியராக 1940 வரை தொண்டாற்றினார். பத்திரிகைகளில் எழுதுவதோடு மட்டும் அல்லாமல் மேடைகள்தோறும் சொற்பொழிவு ஆற்றினார். இவருடைய வாழ்க்கையையும் பேச்சு, எழுத்துகளையும்பற்றித் திரு. வி.க. விடம் பற்றுள்ள டாக்டர் மு. வரதராசனார் கூறுவது இவருடைய ஆளுமையை நன்கு வெளிப்படுத்தும் : "திரு.வி.க.வின் வாழ்க்கையில் நடிப்பு இல்லை; நடக்கை இருந்தது. ஆதலால் எழுதும்போது இருந்த பண்பாடு பேசும்போதும் வந்தது; பேசும்போது அமைந்த மிடுக்கு எழுதும்போது அமைந்தது."

சென்னை - பெரம்பூர் பகுதியில் தொழிலாளர்களை ஒன்று திரட்டி, தென்கிழக்காசியாவிலேயே, முதல் முதலாக 27-04-1918-ல் 'சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம்' என்னும் பெயரில் பி.பி.வாடியா, ஜி. செல்வபதி செட்டியார் போன்றோருடன் சேர்ந்து தோற்றுவித்தார். தொழிற்சங்கத் தலைவராகவும் விளங்கினார். இந்திய தேசிய விடுதலைக்காகவும் பலருடன் இணைந்து பெருந்தொண்டாற்றினார்.

மேலும் இவர், பல்வேறு துறைகளில் நூல்கள் பல படைத்தார். அவற்றுள், தேசபக்தாமிர்தம், முருகன் அல்லது அழகு, பெண்ணின் பெருமை, மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும், தமிழ்த் தென்றல், தமிழ்ச்சோலை, சீர்திருத்தம், இந்தியாவும் விடுதலையும், உள்ளொளி,

Koviloor Digital Library

திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள், பெரியபுராணக் குறிப்புரை, பட்டினத்தார் பாடல் திரட்டு - விருத்தியுரை, திருக்குறள் விரிவுரை, உரிமை வேட்கை, பொதுமை வேட்டல், கிறிஸ்துவின் அருள் வேட்டல் ஆகியவை தமிழர் உள்ளம் கவர்ந்த உயரிய நூல்களாம்.

இவருடைய மணிவிழா ஆண்டில் *(1943)* காந்தியக் கவிஞர் நாமக்கல் வெ. இராமலிங்கம்பிள்ளை இவரை வாழ்த்திப் பாடிய பாக்களுள் ஒன்று இவருடைய தொண்டின் திறத்தை எடுத் தியம்புகிறது :

பாடெலாம் தான்பட்டுப் பலனெலாம் பிறர்கொள்ளப்
பங்கின்றி உதவு பண்பன்;
ஏடெலாம் மேலெனும் 'என்கடன் பணி செய்தல்'
என்பதே எண்ணி எண்ணி,
நாடெலாம் வாழவே நாளெலாம் தன்சுகம்
நாடாது பாடு படுவோன்
வீடெலாம் தமிழ்மக்கள் கலியாண சுந்தரம்
வெற்றிகொண்டாட வேண்டும்!

திரு.வி.க.வின் பதிப்பும் உரையும்

திரு.வி.க. பார்வையில் திருமந்திரம் *(1909)*, மகாபாரதம் *(1923க்குமுன்)* ஆகியவை வெளிவந்துள்ளன. திரு.வி.க., அருணாசல புராணத்தில் சில சேர்க்கைகளை *(1915)*யும், குசேலோபாக்கியாநம், அப்பர் தேவாரம், காரைக்காலம்மையார் திருமுறை *(1932)* ஆகியவற்றுக்குக் குறிப்புரையும், பெரியபுராணத்துக்கு ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும் வசனமும் *(1910, 1934)*, பட்டினத்தார் பாடல் திரட்டுக்கு விருத்தியுரையும் *(1923)*, திருக்குறள் முதல் நூறு பாக்கட்கு விரிவுரையும் *(1939)* வரைந்துள்ளார். இவற்றுள் திருக்குறள் விரிவுரை, பட்டினத்தார் பாடல் திரட்டு விருத்தியுரை இரண்டும் பூம்புகார் பதிப்பகத்தாரால் முன்னரே வெளியிடப்பட்டுள்ளன *(1997, 2006)* என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

'தமிழ் முனிவர்' திரு.வி.க.வின் மறைவுக்குப்பின், ஏறத்தாழ 13 ஆண்டுகள் கழித்து, இவருடைய நூல்கள் மூன்றாகப் பிரிக்கப்பெற்றன. இவருடைய தமயனாரின் மூத்த மகள் திருமதி. து. மங்கையர்க்கரசி அவர்களின் (அரசி புக் டிப்போ, மயிலாப்பூர்) நூல்களின் உரிமையைப் 'பாரி நிலைய'த்தாரும், இளைய மகள் திருமதி. க. புனிதவதி அவர்களின் (புனிதவதி நிலையம், இராயப்

Koviloor Digital Library

பேட்டை) நூல்களின் உரிமையைப் 'பூம்புகார் பதிப்பக'த்தாரும் 'திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள்' என்னும் நூலை மட்டும் வெளியிடும் உரிமை பெற்று 'திருநெல்வேலி சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக'த்தாரும் மறுபதிப்புகள் செய்து வந்தனர்.

பூம்புகார் பதிப்பக வெளியீடுகளில் 'சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து' (1985) தொடங்கி, இன்றையப் பெரிய புராண ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரை நூல் (2010) வரை பெரும்பாலான நூல்களின் மூலநூல் படிகளைத் தந்து, அச்சுப் பிழை பார்த்து, ஒவ்வொன்றிலும் ஓரிரு இணைப்புகளையும் சேர்த்து நூல்கள் நன்முறையில் கூடுதல் செய்திகளுடன் வரத் துணைசெய்து வரலானேன். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை, பெண்ணின் பெருமை, தமிழ்த் தென்றல், திருக்குறள் விரிவுரை, திரு.வி.க.வின் கவிதை நூல்கள் -7 ஆகியவை.

தமிழ்ச்சோலை அல்லது கட்டுரைத்திரட்டு இரு பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. அக்கட்டுரைகள் திரு.வி.க. 'நவசக்தி' வார இதழில் எழுதியவை. இரு பகுதிகளின் கட்டுரைகளைக் காலவரிசைப்படுத்தித் தந்தேன். அஃது ஒரே தொகுதியாக வெளியிடப்பட்டது (2004). முதல் புரூப் பார்த்த நிலையில் அடுத்த புரூப்பை பார்க்க இயலாத சூழலில் அதன் பதிப்பாசிரியராக நான் இருக்க விரும்பவில்லை.

அடுத்து, திரு.வி.க.வின் நூல்கள் 15.5.1998ல் நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டன. அதன் பின்னர், பூம்புகார் பதிப்பகம் வெளியிட்ட திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள், பட்டினத்தார் பாடல் திரட்டு - விருத்தியுரை ஆகிய இரு நூல்களின் பதிப்பாசிரியராகச் செயல் புரிந்தேன். திரு.வி.க.வின் பெரியபுராணத்தை வெளியிட வேண்டும் என்னும் கருத்தைப் பல்லாண்டுகட்கு முன்பே கூறியிருந்த நான், அதன் 1934-ஆம் ஆண்டுப் பதிப்பை 2007-ல் பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜனசபையாரிடம் இருந்து வாங்கித் தந்தேன். அதன் மறுபதிப்பே - ஒரு நூற்றாண்டுப் பதிப்பே இப்பொழுது உங்கள் கைகளில் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பெரிய புராண நூலாகும்!

திரு.வி.க.வும் பெரிய புராணமும்

'தமிழ்ப்பெரியார்' திரு.வி.க. வெஸ்லி கல்லூரியில் ஐந்தாம் பாரம் படித்தபோது (1903) நா. கதிரைவேல் பிள்ளை தமிழாசிரியப் பணியில் சேர்ந்தார்; இவருடைய வகுப்புக்குத் தமிழ்ப்பாடம் நடத்தினார். முன்னமே ஆசிரியர்பால் பித்துக்கொண்ட திரு.வி.க. இப்பொழுது அவர் சொற்பொழிவு நடக்கும் இடங்கள்தோறும்

Koviloor Digital Library

சென்று அவற்றைச் செவிமடுத்தார். இடையே அவரிடம் இலக்கிய இலக்கணம் கற்றார்; பெரிய புராணத்தையும் பாடம் கேட்டார். ஆசிரியர் அறிவுரைப்படி, பெரிய புராணத்திற்கு அவ்வப்பொழுது குறிப்புரையும் வசனமும் எழுதிவந்தார். 1907-ல் ஆசிரியர் மறைவுக்குப்பின் பெரிய புராணத்தைக் குறிப்புரை வசனத்துடன் வெளியிட வேண்டும் என்று எண்ணினார்.

தமயனார் திரு.வி. உலகநாதர், நண்பர் அ. சிவசங்கரன் ஆகியோருடன் திரு.வி.க. சேர்ந்து 1908-ல் 'உமாபதி குருப் பிரகாசம் பிரஸ்' என்னும் அச்சுக்கூடத்தைத் தொடங்கினார். அதன் வழி, பெரியபுராணம் குறிப்புரை, வசனங்களுடன் பகுதி பகுதியாக வெளியிடப்பட்டது. ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுக்காலம் இவர்களுக்குப் பொருளாதாரப் பேரிழப்பு நேர்ந்தது; அச்சுக்கூடம் விற்கப்பட்டது. பெரிய புராண இறுதிப் பகுதி வேறொரு அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

பெரிய புராண முதல் பதிப்பு, பகுதி பகுதியாக வெளியிடத் தொடங்கிய 1908 ஆம் ஆண்டிலேயே, திரு.வி.க. சென்னை - 'திருவல்லிக்கேணிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்' என்னும் சைவ சபையில் ஞாயிறுதோறும் பெரிய புராணப் பிரசங்கம் செய்தார். இந்தச் சபையின் முதல் தலைவரும் இவரே! சென்னையின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து அன்பர்கள் திரண்டு வந்து இவர் உரையைக் கேட்டு இன்புற்றனர். ஒவ்வொரு சொற்பொழிவும் சுமார் 3½ மணிநேரம் நடக்கும். இங்ஙனம் ஏழாண்டுகள் தொடர்ந்து சொற்பொழிவாற்றி முதல் காண்டத்துடன் (1903 பாக்கள்) 1915-ல் பெரியபுராணத்தை நிறைவு செய்தார்.

இந்த ஏழாண்டுகளில், பெரிய புராண நூல் வெளியீடு 1908 தொடங்கி 1910-ல் நிறைவு செய்யப்பட்டது. ஈராண்டுகளில் திரு.வி.க. மயிலை மகாவித்துவான் தணிகாசல முதலியாரிடம் சித்தாந்த சாத்திரம் பயின்றார். ஜஸ்டிஸ் டி. சதாசிவ ஐயர், டாக்டர் அன்னிபெசண்ட் நட்பும் இவருக்குக் கிடைத்தது. இவர், ஆயிரம் விளக்குப்பள்ளியில் கணித ஆசிரியராய்ப் பணிபுரிந்தபோது, 1912-ல் கமலாம்பிகை அம்மையாரைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். அவ்வாண்டில் காஞ்சிபுரத்தில் மணம்பூண்டி குமாரசாமிப் பிள்ளையின் நட்பைப் பெற்றார். 1913-டிசம்பரில் ஞானியார் சுவாமிகள் தலைமையில் சைவசித்தாந்த மகா சமாஜ விழாவில் பேசினார். 1914-ல் சுப்பிராய காமத்தைச் சந்தித்தார். அதே ஆண்டில்

Koviloor Digital Library

எஸ். சீனிவாச ஐயங்கார் கேண்மை பெற்றார். இங்ஙனம் பலருடைய அறிமுகங்களுக்கு இடையே திரு.வி.க. ஏழாண்டுக் காலம் நடத்திய பெரிய புராணச் சொற்பொழிவு குறிப்பிடத்தகுந்த ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாகும்.

பெரிய புராணப் பிரசங்கத்திடையே 'பரவையார் திருமண'ப் பகுதி உற்றது. அது ஒரு பெரு விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அதில் பொன்னும் மணியும் வேய்ந்த 'கௌரி சங்கம்' இவருக்கு அன்புடன் அணிவிக்கப்பெற்றது. ஒரு மாதத்துக்குள்ளாகவே அக் கௌரி சங்கம் களவு போயிற்று. இதனால் மனம் உடைந்த திருக் கூட்டத்தவர் இவருடைய திருமணத்தின்போது *(13-9-1912)* முன்னதைப் போன்ற வேறு ஒன்றை மீண்டும் வழங்கினர். இதன் மூலம், திரு.வி.க.வின் சொற்பொழிவு எந்த அளவுக்கு அவர்களை ஈர்த்தது என்பதை அறிய முடிகிறது.

1934-ல், 'நவசக்தி' வார இதழ் ஆசிரியராய்த் திரு.வி.க. இருந்த போது, நிர்வாக நலனுக்காக 'நவசக்தி' இதழை நிறுத்தினார். அந்தச் சூழ்நிலையில் இளமையில் தாம் எழுதிய பெரிய புராணக் குறிப்புரை, வசனங்களைச் செப்பம் செய்து, பகுதி பகுதியாக வெளியிட்டு நிறைவு செய்தார். *1910, 1934* பதிப்புகள்பற்றித் தம் ''திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள்' நூலின் ஓரிடத்தில் *(7.* கல்வி*)* இவர் எடுத்துரைப்பது வருமாறு:

''பெரிய புராண முதற்பதிப்புக் குறிப்புரை இளமையில் வரையப் பட்டது. அதுபோழ்து யான் சைவச் சிறையில் கிடந்தேன். இரண்டாம் பதிப்புக்கு உரை கண்டபோது என் இளமை மறைந்தது. பலவகை அனுபவங்கள் என்னுள் படர்ந்து படிந்தன. யானும் சைவச்சிறை யினின்றும் விடுதலையடைந்து, சைவ உரிமைக் கோட்டையில் நின்றேன். சிறைக்கும் உரிமைக்கும் வேற்றுமை உண்டன்றோ?

பெரிய புராணம் இரண்டாம் பதிப்பில் புரட்சி நிகழ்ந்துள்ளது. உரிமை, புரட்சியை நிகழ்த்தி நிலைமையைச் சீர் செய்வது இயற்கையே. என்ன புரட்சி? ஜைனத்தைப் பற்றிச் சைவ உலகில் சில கறைகள் படிந்தன. அக்கறைகள் உரையால் களையப்பட்டன. அக்களைவே புரட்சியாயிற்று. திருஞான சம்பந்தர் பெண்ணின் பெருமையும் இயற்கை இன்பமுஞ் செழிக்கச் சேவை செய்தவ ரென்பதும், அவர் சமண் உலகையே அழிக்கப் போந்தவரல்ல ரென்பதும், திகம்பர ஜைனத்துள் இடைநாளில் நுழைந்த சில மாசுகளைக் களையவே அவர் முயன்றாரென்பதும், அவர் அருளிய

Koviloor Digital Library

நெறி சுவேதாம்பர ஜைனக் கொள்கைக்குப் பெரிதும் அரண் செய்வதென்பதும், பழைய ஜைனமும் சைவமும் ஒன்றேயென்பதும், இன்ன பிறவும் எனது உரையில் விளக்கப்பட்டன. அவ்விளக்கம் சைவ உலகில் புரட்சி நிகழ்த்தி வருகிறது.'' *(பூம்புகார் பதிப்பகம், 2003, பக்கம் 110).*

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த பெரிய புராண இரண்டாம் பதிப்பில் உள்ள நாயன்மார் வரலாறுகளைத் தனியே எடுத்து, மெருகூட்டி ஒரு தனி நூலாக 'நாயன்மார் வரலாறு' என்னும் பெயரில் 1937-ல் வெளியிட்டார். அஃது இன்றும் 'பூம்புகார் பதிப்பக' வெளியீடாக வந்து கொண்டிருக்கிறது! தமிழ் அறிந்த எவர் படித்தாலும் அவர் இதன் நடையால் ஈர்க்கப்பெறாமல் இரார்!

பெரிய புராணப் (1934)பதிப்பின் சிறப்பு

1. 'பிழை இன்றி அச்சிடுத'லுக்குப் பெயர்பெற்ற 'சாது அச்சுக் கூட'த்திலேயே அச்சிட்டது.
2. அன்பர்களிடமிருந்து ஓலைச்சுவடிகள் பலவற்றை வரவழைத்து, அவற்றை ஒப்பு நோக்கி அவற்றுள் சிறந்த பாடத்தை மேற் கொண்டது.
3. தமிழ் எண்களாலேயே பக்க எண்களையும் புராணத் தொடர் எண்களையும் புராண இறுதியில் குறிப்பிடும் பாடல் தொகை எண்களையும் அமைத்தது.
4. பக்கந்தோறும் மேற்பகுதியில் பக்க எண், நூல் தலைப்பு, பாடல் தொடர் எண், புராணத் தலைப்பு ஆகியவற்றைத் தந்து, படிப்போர்க்கு நூலையும் உட்தலைப்பையும் நினைவுபடுத்தும் முறையில் அமைத்தது.
5. ஒவ்வொரு பாடலின் தொடக்க எழுத்தைத் தடித்த எழுத்தில் அமைத்தல்.
6. சிறந்த கருத்துப் பொதிந்த சொற்கள், தொடர்கள், அடிகள், பாடல்கள் ஆகியவற்றைத் தடித்த எழுத்தில் அமைத்தல்.
7. அந்தந்தப் பாடலுக்கான அரும்பதவுரை, குறிப்புரை, விளக்க வுரை ஆகியவற்றை, அந்தந்தப் பக்கத்தில் மூலப் பாடல்களுக்குக் கீழே அடிக்கோடிட்டு அதன் கீழ்ப் புராணத் தொடர் எண்ணுடன் அமைத்தல்.

Koviloor Digital Library

8. பாடல்களுக்கான பொருள் நுட்பத்தை உணர்த்தும் பாட பேதங்களை உரிய குறிகளோடு யாவற்றுக்கும் கீழே தொடர்ந்து அந்தந்தப் பக்கங்களிலேயே அமைத்தல்.

9. பெரிய புராணப் பாடல்களோடு தொடர்புடைய திருமுறைப் பாடல்களை அந்தந்தப் பெரிய புராணப் பாடலை அடுத்துவரச் செய்தல்.

10. இலக்கிய, சமய, தத்துவ நுட்பங்களை அந்தந்தப் பாடலின் குறிப்புரைப் பகுதியிலேயே விளக்குதல்.

11. குறிப்புரைப் பகுதிகளில், ஒத்த கருத்துள்ள பிற நூல் பாடல் அடிகளை, பாடல்களை எடுத்தாளலும், அவற்றைப் பார்க்கும்படி உரைத்தலும்.

12. முதல் பாடலுக்கு விரிவான உரை வரைதல்.

13. முன்னுரையில், பெரிய புராண முன் பதிப்புகளையும் உரைகளையும் சுட்டிக் காட்டுதல்.

14. ஒவ்வொரு புராண இறுதியிலும் இதுகாறும் உள்ள பாடல்களின் தொகை (ஆக, திருவிருத்தம்) என்று எண்ணைக் குறிப்பிடுதல்.

15. பொருத்தமான பிறர் கருத்துகளையும் கட்டுரைகளையும் ஆங்காங்கே எடுத்துரைப்பதுடன் அவற்றை அடைப்புக் குறிக்குள் அமைத்துக் கொடுக்கும் முறை.

16. ஆறுமுக நாவலருக்குப் பின் வந்த பதிப்புகளிலும் காணப்பெறாத பெரிய புராணப் பாடல்களின் முதல் குறிப்பு அகராதி - அகர வரிசையில் நூல் இறுதியில் தரப்பட்டுள்ளது.

17. இத்தனைச் சிறப்புகள் கொண்ட இதன் மூலத்தை, 'சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ'த்தார். தனியே அச்சிடத் திரு.வி.க. இசைவு தந்து, அம்மூலம் அவ்வாறே 1934-ல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

பூம்புகார் பதிப்பக - 'பெரிய புராண நூற்றாண்டுப் பதிப்'பின் சிறப்புகள்

1. திரு.வி.க.வின் பெரிய புராண முதல் பதிப்பு 1907-1910 வரை பகுதி பகுதியாக வெளியிடப்பட்டது. அதேபோல 2007-2010 வரை, இந்நூல் ஒளி அச்சுச் செய்யப்பட்டு 2010-ல் வெளி வருகிறது.

Koviloor Digital Library

2. திரு.வி.க.வின் இரண்டாம் பதிப்பும், சைவசிந்தாந்த மகா சமாஜத்தின் பெரிய புராண மூலமும் 1934-ல் வைகாசியில் வெளிவந்தது போன்றே, இப்பெரிய புராணப் பதிப்பும் 2010 வைகாசியில் வெளிவருகிறது.

3. திரு.வி.க. பதிப்பை அடியொற்றியே பெரும்பாலும் இப்பதிப்பும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

4. இயன்றவரை பிழையின்றி அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

5. கணினி யுகத்தில் வாழ்வதால், தமிழ் எண்களைப் பின்பற்ற இயலவில்லை.

6. திரு.வி.க. பதிப்பில், அந்தந்தப் பாடல்களுக்கான பொருள் நுட்பம் உணர்த்தும் பாட பேதங்கள் அந்தந்தப் பக்க இறுதியில், அடியில் ஒட்டுமொத்தமாகப் பல்வேறு குறிகளுடன் அமைந் திருந்ததை மாற்றி, அந்தந்தப் பாடல் குறிப்புரையின் கீழேயே பாடபேதங்கள் உடுக்குறி ஒன்றினாலேயே நூல் முழுவதும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. பெரிய புராணத்தில் திரு.வி.க.வால் எடுத்துக்காட்டப்பெற்ற பாடபேதங்களின் எண்ணிக்கை - 1963 ஆகும்.

7. பெரிய புராணப் பாடல்களோடு தொடர்புடைய திருமுறைப் பாடல்கள், பாடல் தொடர்ச்சி கருதி, அந்தந்தப் பெரிய புராணப் பாடல் குறிப்புரையில் அப்படியே தரப்பட்டுள்ளன.

8. திரு.வி.க. பதிப்பில், 'உலகெலாம்' என்னும் பாடலுக்கான இரண்டாம் பதிப்பின் விரிவுரை மேற்பகுதியிலேயும் முதல் பதிப்பின் விரிவுரை சிறிய எழுத்தில் கீழ்ப்பகுதியிலேயும் தரப்பட்டிருந்தன. அவை இந்நூலில் இரண்டாம் பதிப்பின் விரிவுரை தொடங்கப்பட்டு, அடுத்து வரும் பக்கங்களில் முதல் பதிப்பின் விரிவுரை பகர அடைப்புக்குறியுள் சாதா எழுத்திலேயே கொடுக்கப்பட்டு, பின்னர் இரண்டாம் பதிப்பு விரிவுரை தொடர்ச்சியாக்கப்படுகிறது. இந்த விரிவுரைகள் இரண்டிலும் வரும் பாடல்கள் யாப்பு முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இயன்றவரை அப்பாடல்களுக்கு எண்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

9. திரு.வி.க. பதிப்பில், பாட்டு முதல் குறிப்பு அகராதி நூலின் பக்க எண்களுடன் தரப்பட்டிருந்தது. அதை மாற்றி, பாடல்கள் முழுவதற்கும் பாடல் தொடர் எண் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

Koviloor Digital Library

10. இந்தப் பதிப்புக்கே உரிய முறையில், இணைப்புகளில் 'திருமுறைச் சிவனடியார்கள்' என்னும் தலைப்பில், சுந்தரரின் 'திருத்தொண்டத் தொகை'யில் குறிப்பிடப்பெற்ற அடியார்கள் பெயரும், அதை ஒட்டிச் சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் அமைத்த அடியார் புராணப் பெயர்களும் பட்டியலிடப்பட்டுத் தனி அடியார்களும் தொகை அடியார்களுமாக 72 பேர் காட்டப் பட்டுள்ளனர்.

11. பெரிய புராணப் பாடல்களோடு தொடர்புடைய திருமுறைப் பாக்களின் முதல் குறிப்பு, 'பதினொரு திருமுறைகளின் முழுப்பாடல் முதல் குறிப்பு' என்னும் தலைப்பாக இணைப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

12. பெரிய புராணப் பாடல்களின் குறிப்புரைகளில் காணப்பெறும் 'மேற்கோள் ஆசிரியர், நூல் பட்டியல்' ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

13. அந்தக் குறிப்புரைகளில் காணப்பெறும் முழுமையான மேற்கோள் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டு, அகரவரிசையில், ஆசிரியர், நூல்கள் என்னும் துணைத் தலைப்புகளின்கீழ் 'மேற்கோள் (முழுப்) பாடல்கள்' என்னும் தலைப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பட்டியல்கள் யாவும் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் பெரிய புராணத்தை மேன்மேலும் படிக்க விழைவோருக்கும் பெருந்துணை செய்யும் என்பது வெளிப் படை.

14. மேலும், திரு.வி.க. பதிப்பில், பெரிய புராணத்துக்குத் துணையாகத் திகழும் திருமுறை கண்ட புராணம், திருத் தொண்டர் திருவந்தாதி முதலியவற்றில் சில பாடல்கள் யாப்பு முறையில் இல்லாமல் இருந்தன. அவை இப்பதிப்பில் யாப்பு முறையில் அமைக்கப்பட்டு, சொற்கள் சில பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

15. திரு.வி.க. பதிப்பில் பெரிய புராணப் பாடல்கள் சில ஆங்காங்கே யாப்பு முறையில் இல்லாமல் இருந்ததை, யாப்பு முறையில் இந்தப் பதிப்பில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

16. திரு.வி.க. பதிப்பில் உரைநடையில் காணப்பெறும் நாயன்மார் வரலாறுகளில் ஆங்காங்கே காணப்பெறும் நீண்ட பத்திகள் பொருளுக்கேற்பச் சிறுபத்திகளாக இப்பதிப்பில் பிரிக்கப் பட்டுள்ளன.

Koviloor Digital Library

17. நூல் முழுவதும் புராணப்பாடல்களுக்குத் தொடர் எண் கொடுக்கப்பட்டு, தலைப்புகளின் முடிவில் மொத்தப் பாடல் தொகையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இது படிப்போருக்கு மிகுந்த பயன் அளிக்கும்.

நூலின் அமைப்பு முறை

இந்தப் பெரிய புராண நூல் ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளது. தொடக்கத்தில் இப் பதிப்புக்கே உரிய பதிப்புரை, வாழ்த்துரை, அணிந்துரை ஆகியவை உள்ளன. முதல் பிரிவில் 1934, 1910ஆம் ஆண்டுகளின் முன்னுரைகளும் உரிமையுரையும் உள்ளன. இரண்டாம் பிரிவில் பெரிய புராண நூலுக்குத் துணை செய்யும் திருப்பதிகக் கோவை, திருப்பதிக் கோவை, திருமுறை கண்ட புராணம், திருத் தொண்டத்தொகை, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, திருத்தொண்டர் புராணசாரம், திருத்தொண்டர் திருநாமக் கோவை, திருத்தொண்டர் திருநட்சத்திரம், திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு ஆகியவை கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. (இவை இக்காலப் பெரியபுராண நூல்களில் சேர்க்கப்படுவதில்லை.)

மூன்றாம் பிரிவில் நூலுக்கு முன்னுரையாக விளங்கும் பாயிரம், திருமலைச் சிறப்பு, திரு நாட்டுச் சிறப்பு, திருநகரச் சிறப்பு, திருக் கூட்டச் சிறப்பு, தடுத்தாட் கொண்ட புராணம் ஆகியவை அடங்கி உள்ளன. நான்காம் பிரிவில் நாயன்மார்களின் புராண வரலாறுகள் தொடர் எண்ணுடன் (72) கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஐந்தாம் பிரிவாகிய இணைப்புகள் பகுதியில் 1. திருமுறைச் சிவனடியார்கள் 2. திருமுறைகளின் முழுப்பாடல்களின் அகரவரிசைப் பட்டியல். 3. குறிப்புரைகளில் காணப்பெறும் ஆசிரியர், நூல் பட்டியல். 4. குறிப்புரைகளில் எடுத்தாளப்பெற்ற முழுமையான பாடல்களின் முதல் குறிப்பு, 5. பாட்டு முதல் குறிப்பு அகராதி ஆகியவை தரப் பட்டுள்ளன.

துணை செய்தோர்

புதுப் பொலிவுடன் வெளிவரும் இந்தப் பெரியபுராண நூற்றாண்டுப் பதிப்பின் அச்சுப் பணியை ஏறத்தாழ 3 ஆண்டுக் காலம் (2008-2010) மேற் கொண்டேன். அப்போது எனக்கு ஏற்பட்ட ஐயங்களைப் போக்கியவர் மூவர் ஆவர். அவருள், ஒருவர், சென்னை - சேக்கிழார் ஆராய்ச்சி மையச் செயலாளரும் திருக்கோவலூரில்

Koviloor Digital Library

கபிலர் விழாவைப் பொன்விழாவாக்கும் முயற்சியில் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருபவரும் ஆகிய திரு. டி.எஸ். தியாகராசன் அவர்கள்.

மற்றொருவர் 1971-ல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆராய்ச்சி மாணவ நிலையில் இருந்த எனக்கு அறிமுகமாகிச் சிறந்த நண்பராகத் திகழ்பவரும், சென்னை - கந்தசாமி நாயுடு கல்லூரி, பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்த் துறைகளின் தலைவராகத் திகழ்ந்தவரும் கம்பன் புகழ் பரப்புவராகவும் சைவ வைணவ நெறிகளை நாளும் தம் சொற்பொழிவுகளாலும் தரம் வாய்ந்த நூல்களாலும் வளர்த்து வருபவரும் ஆகிய பேராசிரியர் முனைவர் தெ. ஞானசுந்தரம் அவர்கள். என் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி இப்பெருந்தகை இந்தப் பதிப்புக்கெனச் சிறந்ததோர் அணிந்துரையை மனமுவந்து வழங்கியுள்ளார். இவர்கள் இருவரும் பொது நிலையில் இருந்து எனக்குத் துணை செய்துள்ளார்கள்.

சிறப்பு நிலையில், பன்முறை என் ஐயங்களுக்கும் கருத்துகளுக்கும் மறுப்புகளையும் ஆதரவையும் தெரிவித்து, காலம் இடம் பார்க்காமல் என்னை ஊக்குவித்தவர், சிவத்திரு ம.சி. நித்தியானந்தம் அவர்கள். இவர், சென்னை, சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் முன்னாள் செயலாளர் அறிஞர் ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரின் தாய் மாமனின் மகன் ஆவர். இவர் சைவத் திருமுறைகள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள், பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், தொல்காப்பியம் முதலியவற்றில் ஆழங்கால்பட்டவர். அறிஞர் களுக்கு மேன்மேலும் ஆக்கம் தரும் கருத்துகளை வழங்கி வரும் சிறந்ததொரு திறனாய்வாளர் ஆவர். இம்மூவருக்கும் என் இதயம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பணியின் இடையே, சிவத்திரு. அழகரடிகளின் மாணவருள் ஒருவரும் காவேரிப்பாக்கம் அருள் தரும் மாணிக்கவாசக மன்ற அமைப்புச் செயலாளரும் ஆகிய முத்து விழாக் கண்ட சைவத் தொண்டர் திருவாசகச் செல்வர் சிவத்திரு. இரா. கி. சச்சிதானந்தம் அவர்கள், சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம் 1934-ல் வெளியிட்ட பெரிய புராண மூலத்தின் நகலை எனக்குக் கொடுத்துதவினார்கள். மேலும், திரு.வி.க. பல்லாண்டுகளாக ஆண்டுவிழாக்களில் தலைமையேற்றுச் சிறப்பித்த வேலூர் - வெட்டுவாணம் ஸ்ரீ அறுபத்து மூவர் சன்மார்க்க சபையின் பழம்பெருந்தொண்டர் திரு. க.ச. திருவேங்கடம் அவர்கள், 'தமிழ் உரைநடையின் தந்தை' எனப்பெறும் ஆறுமுக நாவலரின் பெரிய புராணப் பதிப்பை எனக்கு அளித்து உதவினார்கள். இவை

Koviloor Digital Library

இரண்டு நூல்களும் எனக்குப் பெரிதும் உதவின. இவற்றைத் தந்துதவிய இருபெரும் பெரியார்கட்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றி.

திரு.வி.க.வின் நூல்களைச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறையில் டாக்டர் மு. வரதராசனார் மேற்பார்வையில் ஆய்வு செய்து டாக்டர் பட்டம் பெற்றுச் சென்னை - பட்டாபிராம் இந்துக் கல்லூரியில் பணியில் சேர்ந்த பின்னர் திரு.வி.க.வின் பெரிய புராணப் பதிப்புகள் இரண்டையும் *(1910, 1934)* படி எடுக்க விழைந்தேன். அந்த விழைவை ஏற்று *1978 - 1980* வரை *31* நோட்டுகளில் தம் அழகான கையெழுத்தால் எழுதி நிறைவு செய்தவர் என் வாழ்க்கைத் துணைவி திருமதி. நா. கலையரசி. அவர் எழுதி வைத்த அந்த நோட்டுப் பகுதிகள், கிடைக்காத பெரிய புராணப் பகுதிகளை அச்சுக்குக் கொடுக்கவும் சரிபார்க்கவும் எனக்குப் பெரிதும் பல வழிகளில் துணைசெய்தன. அவை இல்லையேல், பாட்டின் தொடர்ச்சி, 'பாடவேறுபாடு'களின் எண்ணிக்கை முதலியவை முழுமையாக இந்நூலில் அமைந்திரா.

இடையிலே சில பணிகள்

இந்நூல் பதிப்பின்போது, இடையே சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றத்தின் 'சிவஞான பாடிய' மறுபதிப்பையும் திருமுல்லைவாயில் சோமவார வழிபாட்டுக் குழுவின் அமைப்பாளர் சிவத்திரு. நு. மகாலிங்கம் அவர்கட்கு, சிவத்திரு. அழகரடிகளாரின் சிவஞான போத விளக்கம், ஆறெழுத்து மந்திர விளக்கம் ஆகிய நூல்களின் மறுபதிப்புகளையும் முடித்துக் கொடுக்கத் திருவருள் கூட்டியது. மேலும்; அக்குழுவின் அடியார் திரு. துரை. திருவேங்கடம் சகோத்ரர்கள் நால்வரும் திருமுல்லைவாயில் ஈசுவரன் கோயிலில் அ/மி. கொடியிடை நாயகியைப் பற்றி பண்டிதை ம. மனோன்மணி அம்மையார் பாடிய 'அந்தாதி'ப் பாடல்களைக் கல்வெட்டுகளாக அமைக்க முனைந்தார்கள். அவர்களுக்கு அந்த அந்தாதிப் பாடல்களைச் சொல் பிரித்து எழுதித் தந்ததுடன் கல்வெட்டுகளில் அவற்றைச் சரி பார்க்கும் பணியும் செய்யும் பேறு கிட்டியது.

நன்றி நவிலல்

பேராசிரியப் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற நிலையில், இந்தப் பதிப்புப் பணியில் என் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தியபோது, அச்சுப்படிகளை மூலத்துடன் ஒத்துப் பார்ப்பது, பிழை திருத்தம் செய்வது, பட்டியல் தயாரிப்பது, பாட்டு முதல் குறிப்புக்குத் தொடர்

Koviloor Digital Library

எண் அளிப்பது எனப் பல்வேறு வகைகளில் துணை புரிந்த என் மனைவி திருமதி. நா. கலையரசி, எம்.எ.பி.எட், மக்கள் நா. கலியாண சுந்தரம், எம்.டெக்., நா. அண்ணாமலை, எம்.எஸ். ஆகிய மூவருக்கும் இறையருள் மென்மேலும் செழிப்பதாக!

நூல் நிறைவுறுந்தறுவாயில், இதற்கு ஒரு 'வாழ்த்துரை' வேண்டும் என விரும்பி, கல்வியில் சிறந்த காஞ்சி மாநகர் வாழ் தமிழ்ப் பெருந்தகை மகாவித்துவான் - சித்தாந்த சரபம் மா. அமிர்தலிங்கனாரிடம் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டபோது, உடனடியாக இசைவு தெரிவித்து உரிய காலத்தில் அதை அளித்து உதவினார்கள். அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏறத்தாழ மூன்றாண்டுக் காலமாக, இந்தப் பெரிய புராணப் பதிப்பை மேற்கொண்டபோது எனக்கு எந்தவித நெருக்குதலும் தராமல் நூற்பணி சிறப்பாக நிறைவேற முழு உரிமை தந்து ஆவன செய்த பூம்புகார் பதிப்பக நிறுவனர் திருமிகு. எம்.ஜே. பிரதாப்சிங் அவர்கட்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்வேன், மனமார அவரை வாழ்த்துவதையும் வணங்குவதையும் தவிர?

இதனைப் பொறுமையுடன் ஒளியச்சுச் செய்து, பிழைகளைக் கவனமுடன் நீக்கி, அச்சுக்கேற்ற முறையில் சிறப்பாக அமைத்துத் தந்த அச்சக ஊழிய அன்பர்களுக்கு என் மனமார்ந்த வாழ்த்துகள்! இந்த இரு பகுதிகளுக்கும் முகப்பு வண்ண ஓவியம் தீட்டிய திரு. மணியம் செல்வன் அவர்களுக்கும் உளமார வாழ்த்துக்கள்.

முப்பத்தைந்து ஆண்டுகட்கு முன்பாகத் திரு.வி.க.வை ஆய்வுப் பொருளாக எடுத்து டாக்டர் பட்டம் பெற்ற (1975) நிலையில், இன்று 'தமிழ் முனிவர்' திரு.வி.க.வின் நூல்பணிகளுள் தலைசிறந்த பெரிய புராணப் பதிப்பை ஒரு நூற்றாண்டுப் பதிப்பாக உருவாக்கும் பணியில் என்னை ஆளாக்கிய, எல்லாம் வல்ல நடராசப் பெருமானை வணங்கி மகிழ்கிறேன்.

''ஜயா - பச்சையப்பர் இல்லம்'' **அ. நாகலிங்கம்**
3, பேராசிரியர் தெரு,
சோழன்நகர், பட்டாபிராம்,
சென்னை - *600 072,*
20-05-2010 (விக்ருதி, வைகாசி 6).

Koviloor Digital Library

வாழ்த்துரை

-மகாவித்துவான், சித்தாந்த சரபம் மா. அமிர்தலிங்கனார்,
7பி, சுதர்சன் நகர் II, காஞ்சிபுரம் - 631 501,
16-4-2010

உலகம் உய்யவும் சைவம் நின்று ஓங்கவும் தோன்றிய அருளாளர் களில் சேக்கிழார் பெருமானும் ஒருவர். நம் பாக்கியப் பயனாகத் தோன்றிய சேக்கிழார் சைவத் தமிழ் உலகுக்கு வழங்கிய செந்தமிழ்ச் செல்வமே 'பெரிய புராணம்' என்னும் சிவஞானக் கலை இலக்கியப் பெட்டகம்.

சங்க காலந் தொடங்கிச் சேக்கிழார் காலம்வரை வளர்ந்த தமிழகப் பண்பாட்டுச் சிந்தனைச் சுவடுகள் பெரிய புராணப் பெட்டகத்தில் சேர்த்து வைக்கப்பெற்றுள்ளன.

சங்க இலக்கிய அடித்தளத்தில், நால்வர் பெருமக்கள் அடிச்சுவட்டில், அடியவர்களின் வரலாற்றைப் பத்திமை நலங்கனியும் வாழ்வியல் விளக்கமாக அருளிச் செய்தவர் சேக்கிழார்.

" "செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்..." என்னும் ஒரு குறள் எடுத்த விசுவ ரூபமே பெரியபுராணம்" என்பதற்குச் சான்றாகச் சேக்கிழார் இயற்பகையார் வரலாற்றில், 'செயற்கருஞ் செய்கை செய்த நற்றொண்டர்' என்று தாம் கூறியதோடு மன நிறைவு கொள்ளாமல், 'செயற்கரும் செய்கை செய்த தீரனே' என்று சிவபெருமானே இயற் பகையாரை அழைக்குமாறு செய்துள்ளார்.

அருளாசிரியர் அழகர் அடிகளார் (இளவழகனார்), சிந்தா மணியையும் கம்பராமாயணத்தையும் உடன் வைத்துக்கொண்டு பெரிய புராணத்தைப் பயில வேண்டுமென்று கூறுவார்கள். திருக்குறளின் 'நீத்தார் பெருமை'யும் திருத்தொண்டர் புராணத்தின் 'திருக்கூட்டச் சிறப்'பும் ஒப்பு நோக்கி உணரத்தக்கவை என்று அந்நாளில் (அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்பு) நிகழ்த்திய பெரியபுராணச் சொற்பொழிவில் அடிகளார் கூறியுள்ளார்கள். நீத்தார் பெருமையும்

Koviloor Digital Library

திருக்கூட்டச் சிறப்பும், திருக்குறளையும் பெரியபுராணத்தையும் ஒருங்கிணைப்பவை எனலாம்.

சேக்கிழார் என்றவுடன் ஓர் அடியவர் கோலமே அன்பர்களின் நெஞ்சங்களில் தோன்றும்! ஆனால், சேக்கிழார் மிகப்பெரிய சிந்தனையாளர் என்று பன்மொழிப்புலவர் தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார் 'அன்பு முடி' என்னும் நூலில் கூறியுள்ளார்கள்.

அறுபத்து மூன்று அருளாளர் வரலாற்றை ஒரு கதைத் தொகுப்பு ஆக்காமல், பெருங்காப்பியமாக மாற்றியது சேக்கிழாரின் படைப்பிலக்கியத் திறனுக்கு ஒரு சிறந்த சான்றாகும்.

பெரியபுராணப் பெருங்காப்பியத்தின் முதற்பொருள், மூவேந்தர் தமிழ் வழங்கும் நாட்டுக்கு அப்பாலும், 'திருத்தொண்டத் தொகை'யில் கூறப்படும் நற்றொண்டர் காலத்துக்கு முன்னும் பின்னும் ஆகும். கருப்பொருள் சுந்தரர் வரலாறும், உரிப் பொருள் திருநாவுக்கரசரின் திருத்தொண்டும் ஆகும்.

இத்தகைய சிறப்புடைய பெரிய புராணத்தின் பொதுமையையும் புதுமையையும் விளங்கச் செய்வது திரு.வி.க. அவர்களது குறிப்புரையும், உரைநடையும் சேர்ந்த பெரிய புராணப் பதிப்பு ஆகும். இப்பதிப்பு திரு.வி.க.அவர்கள் காலத்திலேயே மறுபதிப்பும் கண்டது. **1993**-ல் திரு.வி.க.வின் அடிச்சுவட்டில் செல்லும் பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தனார் அதனை மீண்டும் பதிப்பித்து வழங்கினார்கள். அப்பதிப்பில் அடிக்குறிப்பில் சில குறிப்புகளும் பாட வேறுபாடுகளும் இடம் பெறவில்லை.

நூல் வெளியீட்டுப் பணியைத் தமிழ் உணர்வோடு செய்துவரும் 'பூம்புகார் பதிப்பகத்தார்' இப்போது "நாட்டால் ஒரு தமிழர்; நாட்டத்தால் நல்லுலகர். பாட்டால் ஒரு புலவர்; பழக்கத்தால் நல் ஞானி" என்ற சிறப்புக்குரிய திரு.வி.க. அவர்களின் பெரிய புராணப் பதிப்பை மீண்டும் 'அச்சு மாறாமல்' வெளியிடுகின்றார்கள். அவர்கள் முன்னரும் திரு.வி.க. அவர்களின் நூல்கள் பலவற்றை வெளியிட்டுள்ளார்கள். இவ்வெளியீடு அவற்றுக்கு ஒரு முடிமணியாக அமைகிறது.

பூம்புகார் பதிப்பக உரிமையாளர் திரு. எம்.ஜே. பிரதாப் சிங் அவர்கள் தமிழையும், தமிழறிஞர்களையும் மகிழ்ந்து போற்றும் தமிழ் தழீஇய உள்ளம் கொண்டவர்கள். பதிப்பாசிரியர் - அன்பிற்கினிய பேராசிரியர் முனைவர் அ. நாகலிங்கம் அவர்கள் தண்ணார்

Koviloor Digital Library

தமிழினிடத்தும் சேக்கிழாரிடத்தும் தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க. அவர்களிடத்தும் அயராத பேரன்பு கொண்டவர்கள். 'தொண்டு அலால் துணையும் இல்லை' என்று வாழ்பவர்கள். நூற்பதிப்புப் பணிகளில் பயிற்சியும் முயற்சியும் மிக்கவர்கள். அமரர் பேராசிரியர் மு. சண்முகம்பிள்ளை அவர்களது அடியொற்றிப் பதிப்புப் பணி ஆற்றி வருபவர்.

அவர்கள், 'என்னையும் ஒருவன் ஆக்கி இருங்கழல் சென்னியில் வைத்த சேவகன் அருளால்' என்னையும் வாழ்த்துரை எழுத வேண்டினார்கள்.

''நான் ஆர்? என் உள்ளம் ஆர்? ஞானங்கள் ஆர்?'' என்ற மாணிக்கத் தமிழில் உள்ளம் ஒன்றுகின்றது. வானோர்பிரான் அன்று மணிவாசகரை ஆட்கொண்டதேபோல் ஆசிரியர் அழகர் அடிகளாரின் அருள்நோக்கம் பெற்றமை ஒன்றே என்னை இப்பெரும் பேற்றுக்கு உரியவன் ஆக்குகின்றது. அடிகளாருடைய 'சரணாரவிந்த மலரினை'ச் சிந்தையிலும் சென்னியிலும் மலர்வித்து இவ்வாழ்த்துரையை வழங்குகின்றேன்.

திருக்குறள் காட்டும் வாழ்வியலும் திருமுறை காட்டும் வழிபாட்டு நெறியும் ஒருங்கு தோன்ற, பூசும் நீறுபோல் உள்ளம் புனிதராக விளங்கும் திருத்தொண்டர்கள், கோதிலாக் குணப்பெருங் குன்றமாக விளங்குபவர்கள் என்று கூறி, ஆன்கன்றுக்கும் அரசிளங் கன்றுக்கும் ஒரே நீதி வழங்கும் பெரிய புராணப் பெருமை விளங்க, அதனைப் பதிப்பித்து வழங்கும் பூம்புகார் பதிப்பகத்தாரும் அர்ப்பணிப்பு உணர்வோடு தொண்டாற்றும் பதிப்பாசிரியர் முனைவர் அ. நாகலிங்கம் அவர்களும் 'என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்' பன்னலம் பெருகப் பல்லாண்டு வாழ்க என வாழ்த்தி வணங்கி மகிழ்கின்றேன்.

'மேன்மைகொள் தமிழின் நீர்மை விளங்குக உலகம் எல்லாம்!''

Koviloor Digital Library

அணிந்துரை

- முனைவர் தெ. ஞானசுந்தரம்,
பேராசிரியர் (கம்பன் இருக்கை),
புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், புதுவை - 14
14-4-2010

'தமிழ்த் தென்றல்' திரு.வி.க. சிவன்மீது தீராப் பத்திமை கொண்டவர். ஆயினும் சமய வெறுப்பற்ற சான்றோர். அவர் நாடும் வீடும் அமைதி தவழும் பூஞ்சோலையாக இருக்க வேண்டும் என்று விழைந்தவர். அவருக்குப் பிறப்பால் அமைந்த சமயம் சைவம். அவர் சைவக் கதிராகத் திகழ்ந்த கதிரைவேல்பிள்ளையின் நெஞ்சுகந்த மாணாக்கர். சைவத் திருமுறைகளைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர். சைவ மாநாடுகள் பலவற்றில் கலந்துகொண்டு சொற்பொழிவு நிகழ்த்திப் பலரை மகிழ்வித்தவர். பெரியபுராணத்தில் தோய்ந்தவர். அதுகுறித்துத் தொடர்ச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியவர். 1908 ஆம் ஆண்டு காணப் பட்ட 'திருவல்லிக்கேணி சிவனடியார் திருக்கூட்டம்' என்னும் அமைப்பின் முதல் தலைவராகத் திரு.வி.க. அவர்கள் விளங்கினார்கள். அதில் பல ஆண்டுகள் பெரியபுராணச் சொற்பொழிவு அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. ''ஏறக்குறைய ஏழு ஆண்டு ஞாயிறுதோறும் பெரியபுராணப் பிரசங்கம் செய்தேன். அப்பிரசங்கத்துக்குச் சென்னையின் பல பகுதிகளினின்றும் அன்பர் குழாம் திரண்டு திரண்டு அணையும். யான் பெரிய புராணப் பிரசங்கஞ் செய்தேனோ! பெரிய புராண வகுப்பு நடத்தினேனோ! ஒவ்வொரு பாட்டுக்கும் விரிந்த முறையில் விளக்கவுரை சொல்வேன்; சாத்திரக் கருத்துக்களை எளிய நடையில் தெளிவு செய்வேன். அம்முறை அன்பர்கட்கு மகிழ்ச்சியூட்டும். ஏழாண்டில் ஒரு காண்டமே முற்றுப்பெற்றது.

பிரசங்கம் திருவல்லிக்கேணியில் சுப்பராய நாயகர் வீட்டு மாடியிலே நடக்கும்... மூன்றரை மணிநேரம் பேசுவேன்.... கிருஷ்ணாம்பேட்டை கோவிந்தசாமி முதலியாரால் கையேடு படிக்கப்படும்... ஒரு காண்டத்துடன் பெரிய புராணப் பிரசங்கம் 1915 ஆம் ஆண்டு முற்றுப் பெற்றது'' என்பது 'திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்க'ளில் காணப்படும் செய்தியாகும். *(11. சமயமும் சன்மார்க்கமும்.)*

Koviloor Digital Library

தம் பழுத்த புலமை நலத்தாலும் பட்டறிவாலும், பெரிய புராணத்திற்கு அரும்பதவுரையும் வசனமும் கொண்ட 1910ல் வந்த தம் முதல் பதிப்பைத் திருத்தி வெளியிட விழைந்தார். அதன் விளைவே திரு.வி.க.வின் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையுடன் 1934-ல் வெளிவந்த பெரியபுராணப் பதிப்பாகும்.

ஓலைச்சுவடிகளை ஒப்புநோக்கி வெளிவந்த பதிப்பு

அவரது பதிப்பு ஓலைச்சுவடிகள் பலவற்றை ஒப்புநோக்கி உருவாக்கியது. திருவாளர் புத்தேரி - எஸ். தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை, திருநெல்வேலி - ஹிந்து கல்லூரித் தமிழாசிரியர் வி. சிதம்பர ராமலிங்கம்பிள்ளை, பெருங்குளம் - செங்கோல் மடத்துப் பண்டார சந்நிதிகள், ஆழ்வார்குறிச்சி எம்.பி. எஸ். துரைசாமி முதலியார், வெள்ளகால் - திருமலையப்ப முதலியார், திருநெல்வேலி சுந்தரமூர்த்தி ஓதுவார், எஸ். அநவரதவிநாயகம் பிள்ளை, மயிலை - பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் ஆகிய இவர்களிடமிருந்து ஓலைச் சுவடிகளைப் பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் பெற்றுத் தந்துள்ளார். திரு.வி.க. அவர்கள் அப்பழைய ஓலை ஏடுகளுடன் மூலத்தை ஒப்புநோக்கிப் பதிப்பித்துள்ளார். அது பல சிறப்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது.

முன்னோர் குறிப்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட பதிப்பு

தமக்கு முன்னே பெரிய புராணத்துக்கு உரை வரைந்திருந்த மகாலிங்க ஐயர், ஆறுமுகத்தம்பிரான், பழைய குறிப்புரையாசிரியர் ஆகியோர் தந்துள்ள குறிப்புரைகளை அங்கங்கே குறித்துள்ளார்.

(1) ‘‘செப்பருந் துயரம் நீடிச் செயிர்த்துமுன் சிவதா என்பார்’’ (எறிபத்தர்-15) என்னும் தொடரில் உள்ள ‘சிவதா’ என்பதனுக்கு, ‘‘சிவதா - நன்மையைச் செய்கிறவனே’’ என்னும் பொருளையும் ‘சிவதா - பூங்கூடையை வாங்கித் தா’ என்று கோடலும் ஒன்று - பழைய குறிப்புரை’’யையும் குறித்துள்ளார்.

(2) *‘‘கருமிடற்று மறையவனார் தமராய கழல்ஏயர்*
பெருமகற்கு மகட்பேச வந்தணைந்தார் பெருமுதியோர்’’
(மானக்கஞ் - 16)

என்னும் பாட்டில் உள்ள ‘கழல் ஏயர் பெருமகற்கு’ என்பதற்கு முன்னைய உரையாசிரியர்கள் தந்துள்ள விளக்கங்களை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அவை வருமாறு: ‘‘கழலை அணிந்த ஏயர்கோன் கலிக்காம் நாயனார்க்கு’’ - பழைய குறிப்புரை. ‘‘வீரகண்டையைத் தரித்த காலினை உடைய ஏயரது பெருமை பொருந்திய குமாரராகிய

Koviloor Digital Library

கலிக்காம நாயனார்க்கு'' - மகாலிங்க ஐயர்; ''கழலேயர் என்னும் வேளாளரது புதல்வராகிய ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார்க்கு'' - ஆறுமுகத் தம்பிரானார்.

(3) ''நல்ல நவகும் பங்கள்பெற நாடிக் கொண்டு நாணற்பூங்
கொல்லை யிடத்தும் குறைமறைவும் மேவும் கோக்கள் உடன்கூட''
(சண்டே - 34)

என்பதில் வரும், 'நாணற்பூங் கொல்லை' என்பதற்கு, ''நாணல்கள் நெருங்கிய பொலிவினையுடைய கொல்லை'' என்பர் ஆறுமுகத் தம்பிரானார். ''நாள் நற் பூங்கொல்லை'' என்பர் பழைய குறிப்புரை ஆசிரியர் என்று குறித்துள்ளார். இதில் முன்னவர் நாணல் கொல்லை என்றும், பின்னவர் நாள் நற் பூங்கொல்லை என்றும் பிரிப்பதனைக் காணலாம்.

(4) ''புறந்தருவார் போற்றிசைப்பப் பொற்கொடியை வளர்க்கின்றார்'' (மானக்கஞ் - 12) என்பதற்குப் ''புறந்தருவார் - பாதுகாப்போர்; தாதிகள்;'' ''ஐவகைத் தாயர்'' என்பர் பழைய குறிப்புரையாசிரியர்'' என்று குறித்துள்ளார்.

(5) ''ஆதிமா தவமுனி அகத்தி யன்தரு
பூதநீர்க் கமண்டலம் பொழிந்த காவிரி''
(திருநாட்டுச் சிறப்பு-2)

என்பதற்கு, பூதநீர் - தூயநீர்; 'வெகுநாளாய் இருக்கின்ற நீர்' என்று மகாலிங்க ஐயர் குறிப்புரையினை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

(6) ''மாலையுந் தாரும் பொங்க மஞ்சனச் சாலை புக்கான்''
(தடுத்தாட் - 14)

என்னும் தொடருக்கு, ''மாலை, தார் என்பன மாலையின் விகற்பங்கள். தார் விடுபூவுமாம் என்பது பழைய குறிப்புரை: இரத்தின மாலையும் பூமாலையும் என்பர் மகாலிங்க ஐயர். தார் - மார்பு மாலை; ஆடவர் அணிவது: மகளிர் மாலைக்கும் அருகி வருதல் உண்டு'' என்று விளக்கம் தந்துள்ளார்.

(7) ''பெரிதும் அஞ்சித் திருமடத்தில் ஒரு பால் அணைந்து பேழ்கணித்து
மருவும் உணர்வில் துயில் கொண்டார்
வாய்மை திறம்பா வாகீசர்'' (திருநாவுக். 275)

என்னும் பாடலின் உரையில், ''பேழ்கணித்து - ''தம் பிழை குறித்துச் சிந்தித்து'' - ஆறுமுகத் தம்பிரானார்; ''பேழ்கணித்தல் - நித்திரையின்றிக் கண்மூடல்'' - பழைய குறிப்புரை என்று பிற உரைகளை எடுத்துக்காட்டிச் சொல்கிறார்.

Koviloor Digital Library

இலக்கணக் குறிப்புகள்

இலக்கணக் குறிப்புகள் திரு.வி.க. அவர்களின் 'பாடல்களுக்குச் சரியான உரைகாண வேண்டும்' என்னும் ஆர்வத்தினையும் உழைப்பினையும் காட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

இலக்கணம் இலக்கியத்தைச் சரியாக உணர்ந்துகொள்வதற்குத் துணைநிற்பது. இலக்கண அறிவின்றிச் செம்மையான உரைவரைதல் என்பது 'அரங்கின்றி வட்டாடி அற்று'க்குச் சமமாகும். திரு.வி.க. அவர்கள் தந்துள்ள இலக்கணக் குறிப்புகள் பொருளை விளங்கிக் கொள்ளத் துணைநிற்பனவாகவும் அறிவுக்கு விருந்தாகவும் அமைந்துள்ளன:

(1) 'அநபாயன். செய்யகோல் அபயன் திருமனத் தோங்கும் திருக்கயி லாயநீள் சிலம்பு (திருமலைச்சிறப்பு - *12*) என்னும் தொடரில் வரும், 'அத்து' என்னும் இடைச்சொல்லுக்குத் தந்துள்ள குறிப்பு வருமாறு: ''திருமனத்து - திருவுள்ளம் போல. அத்து உவமை உணர்த்தும் சொல்லாய் வருவதற்குத் ''துணைமல ரெழுநீலத் தேந்தெழின் மலருண்கண்' என்பதை (கலித்தொகை) ஆசிரியர் இளம்பூரணர் தொல்காப்பிய உவம இயலில் காட்டியுள்ளார்.''

(2) *''முட்டில் அன்பர்தம் அன்பிடுந் தட்டுக்கு முதல்வர்*
மட்டு நின்றதட் டருளொடுந் தாழ்வுறும் வழக்கால்''

(அமர்நீதி. 35)

என்பதில் பயிலும், 'மட்டு' என்பதற்கு ''மட்டு - மாட்டென்பதன் குறுக்கம்'' என்று இலக்கணக் குறிப்புத் தந்துள்ளார்.

(3) இறைவனை 'அன்' விகுதியிட்டும் இறையடியார்களை 'அர்' விகுதியிட்டும் குறிக்கும் மரபினைப் பெரியபுராணத்தில் காணலாம். ஆயினும் இம்முறைக்கு மாறாகத் தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்தில் நம்பியாரூரர் சில இடங்களில் 'அன்' விகுதியிட்டும் சில இடங்களில் 'அர்' விகுதியிட்டும் குறிக்கப்பட்டுள்ளார். நூல்களைக் கற்போர் இதற்கான காரணம் தெரியாமையால் இடர்ப்படுவர். தமிழ்த்தென்றல் எழுதியுள்ள குறிப்பு அதனைக் களையும்வகையில் அமைந்துள்ளது. ''மஞ்சனச் சாலை புக்கான்'' (தடுத்தாட் - *14*), ''நாமநீள் கலன்கள் சாத்தி நன்மணக் கோலம் கொண்டார் (தடுத்தாட் *-18*). ''ஒருவரை ஓரிடத்தில் ஒருமைப் பெயரானும், மற்றோரிடத்தில் பன்மைப் பெயரானும் மயங்கக் கூறுதல் காவிய மரபு. இதற்கு ஆண்டாண்டமையும் சொல்லோசைகளும், அன்பு நிகழ்ச்சியும், இன்ன பிறவும் காரணமாகும். ''ஒருமை சுட்டிய'' என வரூஉந்

Koviloor Digital Library

தொல்காப்பிய எச்சவியற் சூத்திரத்துக்குப் புலவர்கள் கண்ட உரைத்திறங்களை நோக்குக.'' (தடுத்தாட் - 14) என்பதே அவர் வரைந்துள்ள அரிய குறிப்பு.

அரிய விளக்கங்கள்

திரு.வி.க. பதிப்பு, பல அரிய விளக்கங்களையும் அங்கங்கே கொண்டு திகழ்கிறது.

(1) அந்தணர் - (அங்கே சூழவிருந்த முனிவரர்கள்: ''அந்தண ரென்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ் - செந்தண்மை பூண்டொழு கலான்'' - திருவள்ளுவர். ''அழகிய தட்பத்தை யுடையவர்'' - பரிமேலழகர். ''அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர் என்றது வேதாந்தத்தையே நோக்குவார் என்றவாறு'', ''வேதாந்தத்தை எக்காலமும் பார்ப்பார்'' - நச்சினார்க்கினியர் (திருமலைச் சருக்கம் - *8).*

(2) ''ஈழக் குலச்சான்றோர் ஏனாதி நாதனார்'' (ஏனாதி-*2)* என்பதில் வரும், 'ஏனாதி' என்பதற்குத் தரப்பட்டுள்ள விளக்கம் வருமாறு: ''இங்கே 'ஏனாதி' என்னும் பெயர் இயற்பெயரோ பட்டப் பெயரோ என்பது ஐயம். 'ஏனாதி' என்பது ஒரு பட்டப்பெயர். வேந்தனால் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்களுள் அஃதும் ஒன்று. அஃது அரச பதத்துக்கு அடுத்ததாய், அமைச்ச பதத்துக்கு மேலாயிருப்பது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏனாதியைத் தள வீரருக்கு மேலதிகாரி என்பர் நீலகேசி உரையாசிரியர். நெற்றிக்கு ஏனாதிப் பட்டமும், விரலுக்கு ஏனாதி மோதிரமும் அரசனால் பேரவையில் அணியப்படுவது மரபு.

''போர்க்கட லாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக்
கார்க்கடல் பெற்ற கரையன்றே - *போர்க்கெல்லாம்,*
தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சேர்
ஏனாதிப் பட்டத் திவன்'' - மேற்கோள், தொல். புறத். சூ.8.

' சோழிக ஏனாதி' - மணிமேகலை : 22 சிறைசெய் - 205.

(3) 'களிறு உண் விளங்கனி' என்பதற்கு அழகிய விளக்கம் தந்து அதற்கு நச்சினார்க்கினியரின் சிந்தாமணியின் உரையினை மேற்கோள் காட்டியுள்ள திறம் எண்ணி எண்ணி மகிழ்தற்குரியது.

''மேவு செல்வம் களிறுண் விளங்கனி
ஆவ தாகி அழியவும் அன்பினால்
பாவை பங்கர்க்கு முன்பு பயின்றஅத்
தாவில் செய்கை தவிர்ந்திலர் தாயனார்''

Koviloor Digital Library

என்பது அரிவாட்டாய நாயனார் புராணப்பாடல் *(8).*

இதற்கு, ''களிறுஉண் விளங்கனி ஆவது ஆகி அழியவும் - யானை உண்ட விளாம்பழத்தைப்போல் உள்ளதுபோலத் தோன்றி உள்ளே ஒன்றுமில்லாததாகி அழியவும். களிறு உண் விளங்கனி - வேழமுண்ட விளங்கனி. ''வேழம் - வெள்ளிலுக்கு (விளங்கனிக்கு) வருவதோர் நோய். ''தேரை போயிற் றென்றாற் போல்வதோர் நோயென்க. இனி யானையுண்டது வேறுவிதமென் றுரைப்ப'' - நச்சினார்க்கினியம் (சிந்தாமணி *232; 1024* உரைக்குறிப்பு) என்று உரை வரைந்துள்ளார் திரு.வி.க.

(4) ''*பருங்கை யானையை உரித்தவர் இருந்தவப்பாசூர்*
மருங்கு சூழ்தவம் புரிந்ததன் றோமற்ற மருதம்.
(திருக்குறிப்பு - *32)*

என்பதற்குச் சைவ மரபினைத் தெரிவிக்கும் வகையில், ''பிற தலங்களின் சிவகலைகள் ஒடுங்கும் பதிகள் இரண்டு. ஒன்று தில்லை; மற்றொன்று திருப்பாசூர். இரவில் தில்லையிலும் பகலில் திருப்பாசூரிலும் அக்கலைகள் ஒடுங்கிப் பின்னே பரவும். ''பகலெலாம் பாசூர் மேய''... முதலிய திருவாக்குகளை நோக்குக'' என்று விளக்கம் தந்துள்ளார்.

அருஞ்சொற்களுக்கு விளக்கம்

(1) கண்டர் - வீரர்கள்; எதிர்த்தவர்களைக் கண்டப்படுத்த வல்லார். (புகழ்ச்சோழர் - *23)*

(2) காம ரூபி - பச்சோந்தி; (விரும்பிய உருவம் கொள்வது). (திருஞான - *1099)*

(3) பாழி - சமணர்கள் குகை. பள்ளி - சமணர்கள் கோயில். (திருஞான - *601)*

(4) ''முத்தநாத னென்றது அவன் பெயரன்று. அவனுக்கு அது பெயராயின் முன்னர் அவ்வாறு கூறாது ஒரு மன்னன் எனக் கூறுதலின் முக்தன் என்னும் வடசொல் தமிழில் முத்தனென வரும் முறைபற்றி மூடனெனத் தானே ஒருபெயர் கொடுத்துக் கூறினாரென்பது போதலின் முத்தநாதனென்ற பாடமே கொள்ளப்பட்டது. புத்திநாதனென்றும் முத்திநாதனென்றும் பாடபேதமும் உண்டு'' (மெய்ப் - *7).*

(5) பஞ்சவடி - மயிர்ப்பூணூல்; மயிராற் செய்யப்பெற்று மார்பிலே பூணூலாக அணியப்படும் வடம். (மானக்கஞ் - *29)*

Koviloor Digital Library

(6) பெரும்பற்றப்புலியூர் - தன்னை நோக்கும் உயிர்கட்குத் தன்னிடத்தே பெரும் பற்றை விளைக்கும் புலியூர்; சிதம்பரம் (திருமலை - *31*).

(7) திருப்பள்ளித் தாமம் - கோயிலுக்கு மலர்கள். தாமம் - மாலை; ஈண்டு மலரின்மேற்று; ஆகுபெயர்; ''பூவைத் திருப்பள்ளித் தாமம் என்பது சைவ பரிபாஷை'' - பழைய குறிப்புரை (எறிபத்தர்-*9*).

வேறுபட்ட உரை

''படியார்க்கும் அறிவரிய பசுபதியார் தம்முடைய
அடியார்க்கு நஞ்சமுதம் ஆவதுதான் அற்புதமோ''

(திருநாவுக் -*105*)

படி - உலகில். 'இப்படியன் இந்நிறத்தன்': படி - தன்மை.

கருத்துகள்

திரு.வி.க. அவர்கள் சமயக் காழ்ப்பற்ற சமுதாயம் காண விழைந்த பேருள்ளம் கொண்டவர். பிற சமயங்களைப் பழிப்பதையும் இகழ்வதையும் அவர் விரும்பினார் அல்லர். அவர் சாதிக் கட்டுப் பாடுகளற்ற சமுதாயத்தைக் காண விழைந்த சான்றோர். பெண்களின் முன்னேற்றத்தில் கருத்துச் செலுத்திப் பெண்ணின் பெருமை பேசியவர். அதனால், நந்தனார் எரிபுகுவது, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரை ஞானசம்பந்தப் பெருந்தகை இறைவன் திருமுற்றத்துக்கு அழைத்துச் சென்றது, அப்பாலும் அடிச் சார்ந்தார் ஆகியவை குறித்துப் புதிய விளக்கங்கள் தந்துள்ளார். இவ்வாறே இடைக்காலச் சமணர் (பாட்டு *1349*), நாவுக்கரசர் நீற்றறையில் வேகாமல் இருந்தமை (பாட்டு *1371*), திருமந்திரம் (பாட்டு *3595*), ஞானசம்பந்தரின் ஞானம் பரஞானம், அபரஞானம் (பாட்டு *1973*), பெண்மையின் ஏற்றம் ஆகியவை குறித்தும் (பாட்டு *881, 1644*) காலத்திற்கேற்ற விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

திரு.வி.க. தந்துள்ள விளக்கங்கள் பலவற்றை அவருக்குப் பின்னே உரை வரைந்த 'சிவக்கவிமணி' சி.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவற்றைக் கண்டித்துள்ளார்.

திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணக் குறிப்பில், ''இச்சரிதத்தினுள் புதிய ஆராய்ச்சி முறையில் புகுந்து பலவாறு இடர்ப்படுவாரும் இடர்ப்படுத்துவாரும் பலராயினர்......... பற்பலவாம் புதிய முறை ஆராய்ச்சியின் பயனாக இச்சரிதத்தில்,

Koviloor Digital Library

இப்பிறவி நீங்க எரியில் மூழ்குமாறு இறைவன் பணித்ததாகக் கூறும் பகுதிகள் சேக்கிழார் சுவாமிகள் வாக்கல்ல என்றும் அவை பிற்கால இடைச்செருகல்கள் என்றும் ஒதுக்கித் தம் கொள்கைக்கு இடம் காண முயல்வாரும், பல குலத்தவர்களும் நாயன்மார்களாய்த் திகழ்ந்து சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளாலே துதிக்கப்பட்டதனால் மக்களுள் சாதிவேற்றுமை யில்லையென்று முடிப்பாரும், ''சாதித்திமிர் பிடித்து ஒருவரையும் அண்டவிடாமல் புறத்தே நிறுத்தி விடும் கன்னெஞ் சுடையார்'' என்று தாம்கொண்ட தில்லை வாழ்ந்தணர்களுக்கு உண்மையன்பின் நிலைகாட்ட இறைவர் இவ்வாறு நந்தனாரைத் தீயின் மூழ்குமாறு பணித்தனர் என்று வகுப்பாரும் எனப் புதிய ஆராய்ச்சியாளர் பல திறப்படுவர்'' என்று குறித்துள்ளார் (திருத்தொண்டர்புராணம். இரண்டாம் பகுதி ப. 1413).

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணத்தில் வரும் 'மற்றவர் கருவிப் பாடன்' என்னும் பாடல் விளக்கவுரையில், ''நாயன் மார்கள் காலத்தில் சாதி முறை இருந்த தென்றும், அதனைப் போக்கும் அன்புநெறியில் அவர்கள் ஒழுகினர் என்றும், பாணர் மரபினர் கோயிலுக்குள் செல்லலாகாது என்ற பொல்லா விதியை உடைக்க இங்கு ஆண்டவன் திருவுள்ளம் பற்றினன் என்றும், திருக்கோயிலில் தீண்டாமை பாராட்டுவோர் ஆண்டவன் திருவுள்ளக்குறிப்புக்கு மாறுபட்டு நடப்பவரே யாவர் என்றும், பிறவாரும், ஈண்டு விசேட ஆராய்ச்சி உரைகண்டு குறிப்பிடுவாருமுண்டு... அவ்வப்பொழுது நிகழும் அரசியலாற்றின் சமூகநிலைகள் பற்றி எழும் கருத்துக்களை அறநூல் ஒழுக்க விதிகளுள்ளும் சமயநிலை விதிகளுள்ளும் புகுத்தி யிடர்ப்படுதல் வேண்டாத காரியம் என்க'' (திருத்தொண்டர்புராணம் ஏழாம்பகுதி. ப. 565) என்று எழுதியுள்ளார்.

''அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் புராணத்தில், ''இப்பாட்டால் சைவத்தின் சமரசம் நன்குவிளங்குதல் காண்க என்றும், சைவத்தைத் தமிழ் நாட்டளவில் கட்டி ஆளக் கருதும் கண்மூடிகள் இப்பாடலைப் பன்முறை உற்று நோக்கி உண்மை யுணர்வார்களாக என்றும் இங்கு விசேட ஆராய்ச்சியுரை காண்பாரு முண்டு. சமரசம் என்றுரைப் பொருளுக்கு ஈண்டு ஒரு தொடர்புமில்லை. பொருளிரண்டா யினன்றோ சமரசம் காணலாம். இங்குத் தமிழ் வழங்கு நாட்டுக்கப் பாலும் சிவனடிச்சார்ந்தோர் உண்டு என்பதுதான் கருதிய பொருள்... இனிச் சமரசம் என்பது உண்மைப்பொருளில்லாத நிலையில் ஈண்டு வழங்கப்பட்டுள்ளது: எவ்வெப் பொருளையும் அவ்வவற்றின் தகுதிகேற்பப் படிமுறையில் (சோபான பட்சம்) வைத்து நிறுத்திக் காணுதலே சமரசம் என்பதன் உண்மைப் பொருளாம்.

Koviloor Digital Library

இப்படிக்கன்றிக் காண்பனவெல்லாம் சமமே என்பது குருட்டுச் சமரச மேயாகும்.'' (ஷ ப. 507) என்று கடுமையாகச் சாடியுள்ளார்.

'தமிழ்த்தென்றல்' தம் காலத்திலிருந்து பெரிய புராணத்திற்குப் புதிய விளக்கம் கண்டார். 'சிவக்கவிமணி' பெரிய புராணக் காலத்தி லிருந்து அதற்கு மரபு விளக்கம் கண்டார். அதனால்தான் பின்னவரால் முன்னவரின் கருத்தோடும் புதிய விளக்கம் தந்தவரோடும் இசைந்து போக முடியவில்லை.

இம்மறுப்புகளோடு கூடிய உரை திரு.வி.க. அவர்களின் சாது அச்சுக்கூடத்தில் பல ஆண்டுகள் பகுதி பகுதியாக அச்சாயிற்று என்பதும் அதன் நிறைவிழாவில் அவருக்கு அவ்வச்சகத்தார் வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பினர் என்பதும், அவ்வாழ்த்துச் செய்தியில், ''தங்கட்குத் தெய்வச் சேக்கிழாரடிகள்பால் பதிந்த அன்பும் அவரது கருத்துவிதென்று கசிந்துருகியறியும் பான்மையும் தங்களருளிய பேருரை வெளிப்படுத்தும் சிறப்புடையது. பொருட்சுவையும் சொற்சுவையும் கலந்து பண்டிதரும் பாமரரும் பருகுந்நலம் தங்கள் பேருரை தந்ததெனல் மெய்ம்மையே யாகும். சென்னையில் உண்மைச் சிவநேயராய் அமைதியும், ஆன்றவறிவும், அன்பும், ஒழுக்கமும் குன்றாச் செல்வர்களாய் விளங்கிய இரு சகோதரர்கள் திருவாரூர் - வி. உலகநாத முதலியார், கலியாணசுந்தர முதலியார். அவர்கள் அமைத்த அச்சகத்துப் பணிசெய்ய அமர்ந்த எங்களை இத் திருத்தொண்டர் புராணப் பேருரையை அச்சிடுவிக்கச் சென்ற பதினெட்டாண்டுகளாக வழிப்படுத்திய தங்கட்கு மிகுதியும் நன்றியை அறிவித்துக்கொள்கிறோம். எங்கட்கு அபுத்திபூர்வமாக வந்த இந்தச் சிவபுண்ணிய விளைவிற்கு யாங்கள் செய்யும் கைம்மாறறி கிலோம்.'' (ஷ பிற்சேர்க்கை 4. ப 46-47) என்று போற்றினர் என்பதும் பண்பாட்டின் சிகரமாகத் திகழ்கின்றன. சிவநெறிச்செல்வரின் கண்டனத்தையும் கனிவுடன் ஏற்கும் மனப்பக்குவத்தைப் பெரிய புராணம் தரும் என்பது அச்சகத்தாரின் செயலால் விளங்குகிறது!

திரு.வி.க.வின் பதிப்பு, பெரியபுராணத்தை மட்டுமன்றி அது தொடர்பான நூல்கள் பலவற்றையும் தன்னகத்தே கொண்டதாய் அமைந்தது. அப்பதிப்பில் திருமுறை கண்ட புராணம், திருப்பதிகக் கோவை, திருப்பதிக் கோவை, திருத்தொண்டத் தொகை, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, திருத்தொண்டர் புராண சாரம், திருத்தொண்டர் திருநாமக் கோவை, திருத்தொண்டர் திருநட்சத்திரம், திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு ஆகிய ஒன்பது நூல்களும் இடம் பெற்றிருந்தன. தலந்தோறும் மூவர் முதலிகள் பாடிய பதிகங்கள்

Koviloor Digital Library

அத்தலத்தினைப்பற்றிய பெரிய புராணப் பாடல் விளக்கத்தோடு தரப்பட்டன.

பதிப்பு வரலாறு

திரு.வி.க.வின் பெரிய புராண உரை 1907-10 ஆகிய காலப்பகுதியில் சஞ்சிகை சஞ்சிகையாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 1934 ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் பதிப்பும் சஞ்சிகை சஞ்சிகையாக வெளிவந்துள்ளது.

பல ஆண்டுகளுக்குப்பின் 1993 ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராய்க் கொண்டு சென்னைச் சேக்கிழார் ஆராய்ச்சி மையத்தின் சார்பாக மூன்றாம் பதிப்பு வெளிவந்தது. அதனால் திரு.வி.க.வின் உரை பலருக்குக் கிடைக்கும் நிலை உருவாயிற்று. அப்பதிப்பில் பதிப்பாசிரியர் சில பகுதிகளை, ''சின்ன ஐயா அவர்கள் என்ன நோக்கத்தில் எழுதினார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அப்பகுதிகள் தேவையில்லை'' என்று சொல்லி நீக்கிவிட்டார். அப்பகுதியில் பாட வேறுபாடுகள் விடப்பட்டன. பதிப்பாசிரியர் அப்பகுதிகள் எழுந்ததன் காரணத்தை அடிக்குறிப்பில் தருதல் முறைமையே தவிர அவற்றை நீக்குவது பதிப்பு நெறிமுறைக்கு இசைந்ததாகாது.

அண்மைக்காலத்தில், பேராசிரியர் அ.ச.ஞா. அவர்கள் பதிப்பினையொட்டியே சிறுசிறு மாற்றங்களோடு திருமகள் நிலையம், தமிழ்மண் பதிப்பகம் முதலியன திரு.வி.க. பெரிய புராணவுரையினை வெளியிட்டுள்ளன.

பூம்புகார் பதிப்பகம் வெளியிடும் இப்பதிப்பில் திரு.வி.க. பெரியபுராண உரைநூலில் இடம்பெற்றிருந்த எல்லாச் செய்திகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. அத்துடன் சில கூடுதல் இணைப்புகளையும் பெற்றுள்ளது. அவை வருமாறு.

இப்பதிப்பின் சிறப்புகள்

1. பெரியபுராணம் தொடர்பான நூல்கள் தனிப்பகுதியாக முதலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

2. நாயன்மார்கள் எழுபத்திரண்டுபேர் பட்டியல் தனிப் பகுதியாகத் தொடர் எண்களோடு தரப்பட்டுள்ளது.

3. பெரியபுராணப் பகுதிகளில் சுட்டப்படும் தேவாரப் பாடல்கள் திரு.வி.க. அவர்களால் மூலத்தினிடையிலேயே கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. அப்பாடல்கள் மூலத்தில் தொடர்ச்சி இடையறவுபடாத

Koviloor Digital Library

வகையில் இப்பதிப்பில் அடிக்குறிப்பில் தரப்பட்டுள்ளன.

4. பாட வேறுபாடுகள் பாடலின் குறிப்புகளோடு சேர்த்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

5. பெரியபுராணத்தில் சுட்டப்படும் தேவாரப் பாடல்களின் முதற் குறிப்பு அகர வரிசையில் தரப்பட்டுள்ளன.

6. குறிப்புகளில் காணப்படும் ஆசிரியர், நூற்பெயர்கள் அகர வரிசையில் பெரியபுராணப் பாடல் எண்களோடு பட்டியலிடப் பட்டுள்ளன.

7. குறிப்புரையில் பல்வேறு நூல்களிலிருந்து மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ள பாடற்பகுதிகளின் முழுமையான வடிவங்கள் அகரவரிசையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

திரு.வி.க. பதிப்பைப் படிக்க விரும்புவோர் இந்தப் பதிப்பை நம்பிக்கையோடு கையில் எடுக்கலாம். அந்த அளவு நம்பகத்தன்மை உடையது.

முனைவர் அ. நாகலிங்கம் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் டாக்டர் மு. வரதராசனார் மேற்பார்வையில் 1970 முதல் 1974 வரை 'திரு.வி.க.வின் நூல்கள்' என்னும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். சென்னை, பட்டாபிராம் இந்துக்கல்லூரியில் இருபத்தேழு ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து துறைத்தலைவராகத் திகழ்ந்து ஓய்வு பெற்றவர். பூம்புகார் பதிப்பகம் பதிப்பித்துள்ள திரு.வி.க.வின் நூல்கள் பெரும்பாலானவற்றிற்குப் பெரிதும் துணைபுரிந்துள்ளார். திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் (2003), பட்டினத்தார் பாடல்கள் (2006) போன்ற நூல்களுக்குப் பதிப்பாசிரியராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். திரு.வி.க. அவர்களின் கருத்துகளையே உண்ணும் சோறாகவும் பருகுநீராகவும் தின்னும் வெற்றிலையாகவும் கொண்டவர். அப்பெருந்தகையின் அரிய உழைப்பினால் வெளிவரும் இப்பதிப்பு, திரு.வி.க.வின் ஆன்மாவை மகிழ்விக்கும் என்பதோடு பதிப்புத் துறையில் சிறப்பான இடத்தைப் பிடிக்கும் என்பதும் என் உறுதியான நம்பிக்கை. தம் பொருளைச் செலவிட்டுத் திரு.வி.க.வின் புகழ் பரப்புவதையே பொழுதுபோக்காகக் கொண்டு வாழும் பேராசிரியர் முனைவர் அ. நாகலிங்கம் அவர்களைப் பாராட்டுவதிலும் வாழ்த்துவதிலும் என் எழுதுகோல் பெருமை அடைகிறது.

Koviloor Digital Library

I. அ. முன்னுரை

''வள்ளுவர்நூல் அன்பர்மொழி வாசகம்தொல் காப்பியமே
தெள்ளுபரி மேலழகர் செய்தவுரை - ஒள்ளியசீர்த்
தொண்டர் புராணம் தொகுசித்தி ஓராறும்
தண்டமிழின் மேலாந் தரம்''. - உமாபதி சிவனார்

எல்லாவற்றிற்கும் முதலாயிருப்பது ஓங்காரம். ஓங்காரத் தினின்றும் எல்லாம் தோன்றும்; எல்லாம் ஒடுங்கும்;

''ஓங்காரத் துள்ளே உதித்தஐம் பூதங்கள்
ஓங்காரத் துள்ளே உதித்த சராசரம்
ஓங்காரா தீதத் துயிர்மூன்றும் உற்றன
ஓங்கார சீவன் பரசிவ ரூபமே''. - திருமூலர்

தமிழில் பன்னிரு திருமுறைகள் அமைந்துள்ளன. முதல் மூன்றும், திருஞான சம்பந்தர் அருளியவை. நான்கும் - ஐந்தும் - ஆறும் - அப்பர் திருவாக்கு. ஏழாந் திருமுறை வன்தொண்ட ருடையது. எட்டாந் திருமுறை மாணிக்கவாசகர் வாய்மலர்ந்த திருவாசகமும் திருக் கோவையுமாகும். திருமாளிகைத் தேவர் உள்ளிட்ட ஒன்பதின்மர் அருளிய திருவிசைப்பாவும் சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டும் ஒன்பதாந் திருமுறை. திருமூலர் திருமந்திரம் பத்தாந் திருமுறை. திருவாலவாயார் உள்ளிட்ட பன்னிருவர் அருளிய நாற்பது பிரபந்தங்களைக் கொண்டது பதினொராந் திருமுறை. சேக்கிழார் அருளிய பெரியபுராணம் பன்னிரண்டாந் திருமுறை. இத்திருமுறை பன்னிரண்டும் ஓங்காரத்தின் பரிணாமம் என்பது தொன்றுதொட்ட வழக்கு.

திருஞானசம்பந்தர், முதல் திருமுறையைத் ''தோடுடைய செவியன்'' என்று துவங்கினார். சேக்கிழார், பன்னிரண்டாந் திருமுறையை ''நின்றதெங்கு நிலவி உலகெலாம்'' என்று முடித்தார். ''தோ'' என்பது தகர வித்தையோடு கூடிய ஓங்காரம். தகர வித்தையுடன் ''ஓ'' என்று திருஞானசம்பந்தர் துவங்கியதைச் சேக்கிழார் ''ம்'' என்று முடித்தது கருதற்பாலது. இந்நுட்பங்கண்ட ஆன்றோர், 'பன்னிரு திருமுறையும் ஓங்காரத்தின் பரிணாமம்' என்று உலகுக்கு உணர்த்தினர்போலும்.

Koviloor Digital Library

சேக்கிழார் அருளிய பன்னிரண்டாந் திருமுறை, பெரிய புராண மென்னும் திருத்தொண்டர் புராணமென்றும், திருத்தொண்டர் புராணமென்னும் பெரியபுராணமென்றும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. நூற்பெயர் ஆசிரியராலேயே பாயிரத்தில் ஓதப்பட்டிருக்கிறது. அப் பெயரைப்பற்றி எழுதப்பெற்ற குறிப்புரைகளையும் நோக்குக.

பெரியபுராணம், சீவகசிந்தாமணியின் பொருட்டுப் பாடப் பெற்றதென்று சேக்கிழார் புராணத்தார் கூறுகிறார். இக்கூற்றுக்குச் சேக்கிழார் மொழியாகிய பெரியபுராணத்தில் சான்றில்லை. இடைக் காலத்தில் சமணரென்று நடித்தவர்களின் புன்மைச் செயல்களைச் சேக்கிழார் கடிந்திருத்தலைக் கண்டு, ''சீவகசிந்தாமணிமீது காழ்ப்புக் கொண்டு சேக்கிழார் பெரியபுராணம் பாடினார்'' என்ற கதை, பின் வந்தவரால் புனையப்பட்டிருக்கலாம்.

பண்டை அறநெறி விடுத்து, இடையில் மறநெறிபற்றி ஒழுகிய சமண வேடக்காரரின் புன்மைச் செயல்களைச் சேக்கிழார் கடிந்திருத்தல் உண்மை. அதைக்கொண்டு, சமண நெறியையே தூற்றுதற்குச் சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தைப் பாடினார் என்று சொல்வது அறமாகாது. சமணர்களின் பண்டைக்கால நிலையும், இடைக்கால நிலையும் விளங்குமாறு, சேக்கிழார், திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் புராணத்தில், 634-ம் பாட்டில்,

> ''முந்தைய உரையிற் கொண்ட பொறைமுதல் வைப்பும் விட்டுச்
> சிந்தையிற் செற்றம் முன்னாந் தீக்குணத் தலைநின் றார்கள்''

என்று அருளியிருத்தல் காண்க. இத்திருவாக்கின் உள்ளக் கிடக்கையை ஓர்ந்து உணர்வோர்க்குச் சேக்கிழாரது செம்மை நிலை இனிது புலனாகும்.

பெரிய புராணத்தையும், சீவக சிந்தாமணியையும் நடுநிலை நின்று ஆராய்வோர், சேக்கிழார் சீவக சிந்தாமணிச் செம்மொழியை 'முன்னோர் மொழி பொருளாகக்' கொண்டவர் என்னும் முடிவுக்கு வருதல் ஒருதலை. ஆகவே, சேக்கிழார் சீவகசிந்தாமணிக்கு மாறாகப் பெரியபுராணம் பாடப் புகுந்தவரல்லர் என்று கொள்க. சேக்கிழாரின் தமிழ் அன்பும், திருமுறை நேயமும், அடியவர் பத்தியும் இன்ன பிறவும் அவரைப் பெரிய புராணம் பாடச் செய்தன என்று கொள்வது சிறப்பு.

சேக்கிழார் காலத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சியாளருள் கருத்து வேற்றுமை யுண்டு. சிலர் பதினொராம் நூற்றாண்டின் இறுதி என்றும், வேறு சிலர் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் என்றும், இன்னுஞ் சிலர் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் நடு என்றும் கூறுப. இதுகாறும் வெளிப்போந்துள்ள ஆராய்ச்சிகளான், சேக்கிழார்

Koviloor Digital Library

காலத்தை அறுதியிட்டுக் கூறுதற்குரிய சான்றுகள் போதிய அளவு கிடைக்கவில்லை என்பது விளங்குகிறது.

பெரியபுராணத்துக்கு முதல் நூல் வன்தொண்டப் பெருமான் அருளிய திருத்தொண்டத் தொகை; வழி நூல் நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி; பெரியபுராணம் திருமலைச் சிறப்பு - பாட்டு - *38, 39* - வெள்ளானைச் சருக்கம் - பாட்டு -*1* பார்க்க.

காவியங்கள் பல திறத்தன. அவைகளுள் சிலவற்றில் உலகைக் காணலாம்; சிலவற்றில் உயிரைக் காணலாம்; சிலவற்றில் கடவுளைக் காணலாம். மூன்றையும் ஒருங்கே காட்டும் காவியங்கள் மிகச் சில. அச் சிலவற்றுள் பெரிய புராணமும் ஒன்று.

உலகு உயிர் கடவுள் என்னும் மூன்றும் சேர்ந்த இடத்திலேயே இன்ப அன்பு வாழ்வு நிகழும். இன்ப அன்பு அற்ற வாழ்வு வாழ்வாகாது. அது, வற்றல் மரம்போன்றது. பெரியபுராணத்தில் தமிழ் இன்ப அன்பு வாழ்வு யாண்டும் பொலிதல் வெள்ளிடைமலை.

காவியங்களின் உள்ளுறை எதுவாயினும் ஆக. ஒவ்வொரு காவியத்தில் ஒவ்வொருவித சுவை யுண்டு. ''உலகம் பலவிதம்.'' அவரவர் பண்புக்கேற்றவாறு, அவரவர் விருப்பம் எழுதல் இயல்பு. எல்லாரும் ஒரேவித உணவு கொள்வதில்லை. எல்லாரும் ஒரேவித உடை அணிவதில்லை. சிலருக்குக் கடற்காற்றுப் பொருந்தும். சிலருக்கு மலைக்காற்றுப் பொருந்தும். சிலரைப் பெருமரச் செறிவு கவரும். சிலரைச் சிறு பசும்பயிர் கவரும். இயற்கை ஒன்றே. அது மக்கள் பண்புக்கேற்றவாறு பல முகமாகப் பயன்படுகிறது. காவிய உலகமும் இத்தன்மையதே.

காவியக் கண்ணர்கள், காவிய உலகில் நுழைந்து பார்த்தால், அவர்கட்கு ஒவ்வொன்று ஒவ்வொன்றை அடியாக்கொண்டு பொலிதல் புலனாகும். காதல், வண்மை, தியாகம், வீரம் முதலியவற்றுள் ஒவ்வொன்று சிறப்பாகவும், பிற பொதுவாகவும் காவியங்களில் அமைதல் இயல்பு. பெரியபுராணத்தில் பொதுவாகப் பலதிறச் சுவையும், சிறப்பாகப் பத்திச்சுவையும் அமைந்துள்ளன. ''பத்திச்சுவை நனிசொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிவலவ'' என்று சேக்கிழாரை மகாவித்வான் - மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை போற்றியது காண்க. பெரியபுராணம் ஓர் அன்புக்கடல்.

சேக்கிழார் அன்பர். அவர் அன்பை நினைந்து நினைந்து, அன்பானவர். அவர்தங் கருவி கரணங்களெல்லாம் அன்பே ஆயின. அத்தகைய ஒருவரிடமிருந்து பிறக்கும் காவியம் எத்தகையதா யிருக்கும்? சேக்கிழாரின் உள்ளமாகிய ஊற்றினிடத்துத் தேங்கிய

Koviloor Digital Library

அன்புநீர், பொங்கி எழுந்து, அருவிகளாக வழிந்து வழிந்து, ஆறுகளாகப் பெருகிப் பெருகி ஓடிப் பெரியபுராணக் கடலாயிற்று. அவ்வன்பு நீரால் வளர்ந்து செழித்த தமிழ்ச்சோலைகள் பல. பெரியபுராணம் பத்தியை உயிராக்கொண்டு, பிறவற்றை உடலுறுப்புக்களாகக் கொண்ட காவியம் என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

பெரிய புராணம், பௌராணிகத்தை வித்தாகக் கொண்டு எழுந்த நூல் அன்று. அது சரித்திரத்தை வித்தாகக் கொண்டு எழுந்த காவியம். காவிய இயலுக்கு ஏற்பச் சிலச்சில விடங்களில் பௌராணிகமும் அதனிடை நுழைந்திருக்கிறது. நாயன்மார் பலர், சரித்திரத் தொடர் புடையார் என்பதைச் சரித்திர உலகம் ஏற்றுக்கொண்டது. கல்வெட்டு களையும், வேறு பல சான்றுகளையும் ஆராய ஆராயப் பெரியபுராணம் சரித்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நூல் என்பது நனி விளங்கும்.

காவியங்களைப் பெரிதும் வருணனை நூலாகக் கொள்வது சாதாரண உலக வழக்கு. வருணனை, காவியத்துக்கு வேண்டற்பாலது. அது காவிய இயல்களுள் ஒன்று. ஆனால் வருணனை யொன்றே காவிய இயல் ஆகாது.

பெரிய புராணத்தில் வருணனை இல்லாமலில்லை. மிக அழகிய வருணனை பெரியபுராணத்தில் உண்டு. அவ்வருணனை, பொருந்திய இடங்களில் அமைந்திருக்கிறது. இதனைப் பெரிய புராணத்துக்குரிய சிறப்புக்களுள் ஒன்றெனக் குறிக்கலாம். பெரிய புராண வருணனை இயற்கையில் முகிழ்த்தது.

சிலர் வருணனை ஒன்றன்மீது சிறப்பாகக் கருத்துச் செலுத்தி, அதற்கெனச் சொற்களைப் பலபடப் பெய்து பெருக்குவர். முயன்று வலிந்து வருணனையிற் புகுந்து, அதை வேண்டுமென்றே வளர்த்துச் செல்வது இயற்கையாகாது. கவியின் முயற்சியின்றி இயற்கையில் அவர்பால் வருணனை முகிழ்த்தல் வேண்டும். இத்திறம் இப்புராணத்தில் சிறந்து விளங்குகிறது.

சேக்கிழார் அருளிய பெரியபுராணத்தில் வருணனையுடன் வேறு பல பொருளும் உண்டு. அதன்கண், பாட்டு, ஓவியம், கலை, அரசியல், வாணிபம், தொழில், உழவு, பெண்மை, ஆண்மை, காதல், வண்மை, வீரம், தியாகம், ஆத்மசத்தி, தத்துவம், பொதுமை, சீர்திருத்தம், புரட்சி, சரித்திரம், பௌராணிகம் முதலியன திகழ்கின்றன.

பொருளைச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தலுக்குப் பெரிய புராணத்தை ஒரு வைப்பு என்று கூறல் மிகையாகாது. பனித்துளி, தனதகத்தே நீண்ட மரங்களைக் காட்டுவதுபோலப் பெரிய புராணம், உலகு உயிர் கடவுளைத் தன்னகத்தே காட்டி நிற்கிறது. இன்னோரன்ன

Koviloor Digital Library

நுட்பங்கள் பெரிய புராணத்தில் பல உண்டு. அவைகளை ஒரு தனி ஆராய்ச்சி நூலில் விளக்க எண்ணி யிருக்கிறேன்.*

பெரிய புராணம் 'உலகெலாம்' என்றெழுந்து, 'உலகெலாம்' என்று முடிகிறது. இது, பெரியபுராணம் எல்லா உலகுக்கும் உரியது என்பதைக் காட்டுங் குறிப்பாகும். இவ்வுண்மையைப் பெரிய புராணத்தின் உள்ளுறை, உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலப் புலப்படுத்தும். திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம், அப்பூதியடிகள் புராணம், சாக்கிய நாயனார் புராணம், பூசலார் நாயனார் புராணம், அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் புராணம் முதலியவற்றைப் பார்க்க.

பெரியபுராணத்தின் ஒரு பகுதியை முதல்முதல் அச்சில் பதிப் பித்தவர், மழவை-வீரசைவப்புலவர் - மகாலிங்க ஐயர் - அப்பதிப்பு வெளிவந்த ஆண்டு 1843. காஞ்சிபுரம் - மகா வித்வான்- சபாபதி முதலியார் பெரியபுராணப் பதிப்பில் இருமுறை ஈடுபட்டனர். அவை முறையே 1859-ம் ஆண்டிலும், 1870-ம் ஆண்டிலும் நிகழ்ந்தன. சிதம்பரம் - உபாத்தியாயர் பே. இராமலிங்கம் பிள்ளைப் பதிப்பு 1879-ம் ஆண்டில் வெளியாயிற்று. ஆறுமுக நாவலர் முதற்பதிப்பு 1884-ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவ்வப்போது தனித்தனியே ஓலை ஏடுகளை ஆய்ந்து புராணத்தைப் பதிப்பித்தனர். இவர்கள் பதிப்புக்களைத் தழுவிப் பின்னே வேறு சில பதிப்புக்கள் வெளிவந்தன.

பெரியபுராணத்துக்கு முதல் முதல் பொழிப்புரை எழுதியவர் மழவை - வீரசைவப்புலவர் - மகாலிங்க ஐயர். அவ்வுரை முற்றுப் பெறவில்லை. திருவண்ணாமலை ஆதீனம் - ஆறுமுகத் தம்பிரானார், ஏறக்குறைய பெரிய புராணம் முக்காற் பகுதிக்குப் பதவுரை இயற்றினார். அவ்வுரையைப் பொம்மபுரம் - சிவஞானபாலைய தேசிக சுவாமிகள் ஆதீனம் - இராமலிங்க சுவாமிகள் முற்றுவித்தார்கள். சென்னைப் புலவர் - சுப்பராய நாயகர் என்பவர் பெரிய புராணத்துக்கு ஒரு சிறந்த பொழிப்புரை வரைந்துள்ளார். உரையாசிரியர் - ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை எழுதிய விரிவுரை இப்பொழுது வெளி வந்துகொண்டிருக்கிறது. ''பெரிய புராண அரும்பத விளக்கம்'' என்றொரு பழைய குறிப்புரை யாழ்ப்பாணத்திலுண்டு. அது, ''செந்தமிழி''ல் வெளிவந்துள்ளது.

சென்னை வெஸ்லி கலாசாலையில் யான் மாணாக்கனா யிருந்தபோது, யாழ்ப்பாணம் - நா. கதிரைவேற் பிள்ளையவர்களது அன்புக்கு உரியவனானேன். ஆங்கிலத்தில் பித்துக்கொண்டு திரிந்த எனக்குத் தமிழில் வேட்கையை எழுப்பியவர் அவரேயாவர். அவரிடம்

* அவ் எண்ணம் நிறைவேறத் திருவருள் கூட்டவில்லை - பதிப்பாசிரியர்.

Koviloor Digital Library

யான் நெருங்கிப் பழகி வந்தபோது, பெரியபுராணத்தைப் படிக்குமாறும், நாயன்மார் வரலாறுகளை உரைநடையில் எழுதி எழுதிப் பயிற்சி பெறுமாறும் அவர் எனக்கு அடிக்கடி சொல்லி வருவர். அவ்வாறே யான் பெரியபுராணத்தில் சிறுதேர் உருட்டியும், சிற்றில் கட்டியும் விளையாடிவந்தேன். அவ்வப்போது அரும்பதங்கட்கு உரை குறித்துக் கொள்வதுண்டு. நாயன்மார் வரலாறுகளை உரைநடையில் எழுதுவதுமுண்டு.

கதிரைவேற்பிள்ளை சென்னை விடுத்து, நீலகிரிக்கேகித், தமிழ்த் தொண்டு செய்தபோது, சிவனடி சேர்ந்தனர். தமிழிலுள்ள பேரிலக்கிய இலக்கணங்களையும், ஞானநூல்களையும் முறையாகப் பயிலுதல் வேண்டுமென்ற அவா என்னைப் பிடர்பிடித்து உந்திக்கொண்டேயிருந்தது. அவ்வவாவைத் தணித்துக்கொள்ள யான் மயிலை - மகாவித்வான் - தணிகாசல முதலியாரை அடைந்தேன்.

அச்சமயத்தில், என் தமயனார் - திரு. வி. உலகநாத முதலியாரும், என் நண்பர் - அ. சிவசங்கர முதலியாரும் தமிழ் நூல்களை அடக்கவிலையில் வெளியிடுதல் வேண்டுமென்று ''உமாபதி குருப்பிரகாச அச்சுக்கூடம்'' என்றோர் அச்சுக் கூடத்தை அமைத்தனர்; முதல்முதல், கதிரைவேற் பிள்ளை கட்டளையிட்டவாறு, பயிற்சியின் பொருட்டு, யான் எழுதிய அரும்பதவுரையுடனும், வசனத்துடனும் பெரியபுராணத்தைச் சஞ்சிகை சஞ்சிகையாக வெளியிட முயன்றனர். அம் முயற்சி 1907-ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டு, 1910-ம் ஆண்டு முற்றுப் பெற்றது. அவ் வரும்பத உரையும் வசனமும் எப்பருவத்தில் எந்நிலையில் என்னால் எழுதப் பெற்றன என்பதைப்பற்றி இங்கே விரித்துக்கூற வேண்டுவதில்லை.

மயிலை - முதலியாரிடத்தில் யான் தமிழ் *பயின்ற பின்னை, பெரியபுராணப் பதிப்பை மற்றுமொருமுறை திருத்தி வெளியிடுதல் வேண்டுமென்ற எண்ணம் என் நெஞ்சில் எழுந்து கொண்டேயிருந்தது. ஆனால் அதற்குரிய வாய்ப்புக் கிட்டாமலிருந்தது.

யான் சென்னை வெஸ்லி கல்லூரியில் தலைமைத் தமிழாசிரியனாயிருந்த ஞான்று, 1916-ம் ஆண்டில், பெரியபுராணப் பணியில் தலைப்பட முயன்றேன். வேறு வேலைகள் குறுக்கிட்டு அம் முயற்சியைத் **தகைந்தன. 1920-ம் ஆண்டு, யான் ''தேசபக்தன்''

* *1908-1910 :* மயிலை. மகாவித்வான் தணிகாசல முதலியாரிடம் திரு. வி.க.சித்தாந்த சாத்திரம் பயிலல். (திரு. வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள், 1944, பக்கம்.98-101.) - பதிப்பாசிரியர்.

** அரசியல் நுழைவு - 'தேசபக்தன்' நாள் இதழின் ஆசிரியப் பணி - சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத் தோற்றம் - மனைவி கமலாம்பிகையின் மறைவு முதலியன - பதிப்பாசிரியர்.

Koviloor Digital Library

ஆசிரிய பதவியினின்றும் விலகியபோது எனக்குச் சிறிது ஓய்வு கிடைத்தது. அப்பொழுது பெரியபுராணத் தொண்டில் இறங்க எண்ணினேன், ''நவசக்தி'' பத்திரிகையை விரைந்து தொடங்க நேர்ந்தமையானும், தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபட நேர்ந்தமையானும் அம்முறையும் எனது எண்ணம் நிறைவேறா தொழிந்தது. 1930-ம் ஆண்டு உப்புச் சத்தியாக்கிரகப் போர் எழுந்த சமயத்தில், ''நவசக்தி''க்கு ஈடுகாணங் கேட்கப்பட்டது. அது காரணமாக "நவசக்தி" சில காலம் நிறுத்தப்பட்டது. அவ்வேளையில் எனக்கு வேறு வேலை இல்லாமையால், பெரியபுராண முற்பதிப்பைப் பல வழியிலும் திரித்துத் திருத்தி விரித்துச் செப்பஞ் செய்யலானேன். அச்செப்பத்துடன் வெளிவந்தது இப்பதிப்பாகும்.

இப்பதிப்பு, மாதச் சஞ்சிகையாக வெளியிடப்பட்டு, இப்பொழுது முற்றுப்பெற்றது. முற்பதிப்புக்கும் இப்பதிப்புக்கும் உள்ள வேற்றுமை பெரிது. இதனை ஒரு புது நிலையமென்றே கூறலாம். இது குறித்து, ''உலகெலாம் உணர்ந்தோதற்கரியவன்'' என்னும் முதற்பாட்டின் விரிவுரையிலும் சிலவுரை பகர்ந்துள்ளேன்.

இத்துணை நாள் கடந்து இப்பதிப்பு வெளிவர நேர்ந்தமை குறித்து மகிழ் வெய்துகிறேன். என்னை? பெரியபுராண ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டப்படுங் கருவிகள் பல. அவைகளுள் ஒன்று சமணசமய நூலாராய்ச்சி. சமணப் பெரியோர் சிலரிடம் அணுகிச் சமண சித்தாந்தத்தை ஒருவாறு தெளியும் பேறு எனக்கு வாய்த்தது. அஃது இப்பதிப்புக்குப்பெருந்துணையாக நின்றது. மதவாதங்கள் தொலைந்து, சமரச சன்மார்க்கம் பரவுதல் வேண்டும் என்னுங் கருத்துடன் யான் தொண்டாற்றி வரும் இந்நாளில், தொண்டர் புராணத்துக்கு அரும்பத ஆராய்ச்சி விசேடக் குறிப்புரை எழுத என்னை ஆளாக்கிய திருவருளை வழுத்துகிறேன்.

பெரியபுராணத்தைப்பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் சில வெளிவந் திருக்கின்றன. அவைகள், பெரியபுராண மூலத்தில் சில விடங்களில் ஐயப்பாடுகளை எழுப்பியுள்ளன. அதனால், மூலத்தைப் பழைய ஓலைப் பிரதிகளுடன் ஒப்புநோக்கிப் பதிப்பித்தல் நல்லது என்று எண்ணலானேன். எதையும் எண்ணுதல் எளிது. அதைச் செயலில் கொணர்வது அவ்வளவு எளிதன்று. ஓலைப் பிரதிகளைத் தேடிப் பெறும் அருமைப்பாடு, அம்முயற்சியில் தலைப்பட்டார்க்கே தெரியும்.

ஓலைப்பிரதிகளைப்பற்றிச் சிலரிடம் பேசினேன். அவருள் ஒருவர், தாம் ஒல்லும் வகை முயன்று ஓலைச்சுவடிகளைத் திரட்டித்

Koviloor Digital Library

தருவதாக வாக்களித்தனர். அவர், தமிழ்ப்பேரறிஞரும், ஒப்புரவிற்கு ஒல்காதவரும், தமிழ் ''லெக்ஸிகன்'' பதிப்பாசிரியரும் ஆகிய திருவாளர் - எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளையாவர். இவ்வன்பர், திருவாளர்கள் - புத்தேரி - எஸ். தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை, திருநெல்வேலி - ஹிந்து கல்லூரித் தமிழாசிரியர் - வி. சிதம்பர ராமலிங்கம் பிள்ளை, பெருங்குளம் - செங்கோல் மடத்துப் பண்டார சந்நிதிகள், ஆழ்வார் குறிச்சி எம்.பி.எஸ். துரைசாமி முதலியார், வெள்ளகால் - திருமலையப்ப முதலியார், திருநெல்வேலி - சுந்தர மூர்த்தி ஓதுவார், எஸ். அநவரதவிநாயகம் பிள்ளை, மயிலை - பால சுப்பிரமணிய முதலியார் ஆகிய இவர்களிடமிருந்து ஓலைப் பிரதிகளைப்பெற்று, அவைகளை அன்புடன் என்னிடஞ் சேர்த்தனர்.

இவ்வாறு கிடைக்கப்பெற்ற பழைய ஓலை ஏடுகளுடன் மூலம் ஒப்புநோக்கப்பட்டது. பொருந்திய பாடபேதங்கள் ஆங்காங்கே பொறிக்கப்பெற்றன. இயற்கை வருணனை, விழுமிய கருத்து முதலியன தடித்த எழுத்தால் விளக்கஞ் செய்யப்பட்டன. படிப்பவர்க்குப் பல வழியிலும் எளிதில் பயன்படும் முறையில் இப்பதிப்பு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது.

அரும்பதவுரை, பழைய சங்க இலக்கியங்களைத் தழுவி வரையப்பட்டது. வாசகர்கள், பதவுரைத்துணையை நாடாத முறையில், அரும்பதங்கள் விளக்கஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன. உரை காணப்பெறாத அரும்பதமில்லை என்று கூறலாம். விசேடங்கள், தமிழ் பயில்வோர்க்குப் பெருந்துணை செய்யும். அவைகள், சிலவிடங்களில் தற்கால விஞ்ஞான நுட்பங்களால் தெளிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள், ஆராய்ச்சியாளர்க்குப் பல வழியிலும் பயன்படுவனவாம். இன்றியமையாத இடங்களில் தேவார அகச் சான்றுகள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பதவுரையின்றியும் ஆசிரியரின்றியும் பெரிய புராணத்தைப் பயிலுதற்குரிய துறைகளில் இப்பதிப்புச் செப்பஞ் செய்யப்பட்டிருத்தல் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கது.

பெரிய புராணத்துக்கு வசனம் பலர் எழுதியுள்ளார். அவ்வசனப் போக்குகள் அவ்வக் காலதேச வர்த்தமானங்களைப் பற்றியன. இம்முறை, இக்காலப் போக்குக்கு உரியதாக வசனம் என்னால் எழுதப்பெற்றது. அஃது எல்லார்க்கும் பயன்படுமுறையில் எளிய நடையில் எழுதப்பட்டது.

Koviloor Digital Library

இப்பதிப்பு மூலத்தை மட்டும் அடக்கவிலைப் பதிப்பாக வெளியிடச் சைவ சித்தாந்த சமாஜத்தார் விரும்பிக் கேட்டனர். அவர்கட்கு அவ்வுரிமை வழங்கப்பட்டது.*

எனது முயற்சி சிறிதுமின்றி, ஓலைப் பிரதிகளை எளிதிற் பெறச் செய்த நண்பர் - எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளைக்கும், தங்கள் தங்கள் பாலுள்ள ஓலைப் பிரதிகளை அன்பு கூர்ந்து உதவிய பெரியார்கட்கும், அச்சுப்பிரதிகொண்டு, மூலத்தைக் கூர்ந்து கூர்ந்து, ஊன்றி ஊன்றி நோக்கி, அச்சுப்பிழை களைவதில் ஊக்கஞ் செலுத்திய அன்பர் - மாங்காடு - துரைசாமி முதலியார்க்கும், பெரிதுஞ் சந்திப் பிரிவுமீது கருத்துச்செலுத்தி, அச்சுப்பிழை திருத்திய அன்பர் - அ. சோமசுந்தரம் செட்டியார்க்கும், பாட்டகராதியை ஒழுங்குசெய்து கொடுத்த நண்பர் - கிழக்குமருதூர் - நிலக்கிழார் - திருச்சிற்றம்பல இல்லம் - கி. நாராயணசாமி நாயடுவுக்கும், பலதிறச் சிக்கல்களைக் கண்டுஞ் சலிப்புறாது உழைத்த சாது அச்சுக்கூடத் தொழிலாளர் கட்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி யறிதலைச் செலுத்துகிறேன்.

இப்பதிப்பு மாதம் மாதம் சஞ்சிகையாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தபோது, தாமே வலிந்து இருவர் பொருளுதவி செய்தனர். அவருள் ஒருவர் திருப்பனந்தாள் காசிமடத் தலைவர் - ஸ்ரீலஸ்ரீ - சுவாமிநாத சுவாமிகள். இவர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் வித்துவான் பரீட்சையில் முதல் வகுப்பில் முதல்வராகத் தேறுவோர்க்கு ஆயிரம் ரூபா பரிசிலாகக் கொடுத்துவரும் தமிழ்ப் பெரியார். இவ்வடிகள் அனுப்பிய தொகை நூறு ரூபா. மற்றொருவர் சிதம்பரம் - என். தண்டபாணி பிள்ளை. இவர் இந்நாளில் தம் பிள்ளைக்குச் சேக்கிழார் என்னும் அருமைப் பெயர் சூட்டியது இங்கே குறிக்கத் தக்கது. இவ்வன்பர் செலுத்திய தொகை இருபத்தைந்து ரூபா. அவ்வடிகட்கும், இவ்வன்பர்க்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

சென்னை :
பவ ஆண்டு வைகாசிமீ
பூச நாள்
19-5-1934

திருவாரூர் - வி. கலியாணசுந்தரன்

* "பல ஏட்டுப்பிரதிகளைப் பரிசோதித்து மூலத்தைச் செப்பஞ் செய்து முக்கிய பகுதிகளைப் பெரிய எழுத்தில் அச்சிட்டு வேறுபல திருத்தங்களும் செய்யப்பெற்ற திரு.வி.கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள் பிரதிக்கிணங்க இந்நூலையும் அச்சிடுமாறு அப்பெரியார் விடை தந்தது பெரிதும் பாராட்டத்தக்கது..." - பதிப்புரை; ம.பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், குன்றத்தூர், பவ ஆண்டு வைகாசி மீ பூச நன்னாள் *19-5-1934*. (குறிப்பு : இரு பதிப்புகளும் ஒரேநாளில் வெவ்வேறு இடங்களில் வெளியிடப் பெற்றது ஒற்றுமையும் சிறப்பும் ஆகும் - பதிப்பாசிரியர்.)

Koviloor Digital Library

ஆ. * முற்பதிப்பின் உபோற்காதமும் உரிமையுரையும்

I

அவன் அவள் அது எனச் சுட்டி அறியப்படும் உலகம், தோற்றம் நிலை இறுதி என்னும் முத்தொழில் உடைமையான், ஒரு காரணனால் காரியப்படுவதென்பது எவரும் ஒப்ப முடிந்த உண்மையேயாம். என்னை? காரணம் இன்றிக் காரியம் நிகழாதாகலான் என்க. இதனை,

"அவனவ ளதுவெனும் அவைமூ வினைமையிற்
றோற்றிய திதியே ஒடுங்கி மலத்துளதாம்
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்"

என்னுஞ் சிவஞானபோதமும்,

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு"

என்னும் வள்ளுவர் வாக்கும் வலியுறுத்தலைக் காண்க.

அவ்வாதிபகவனை, மண் புனல் தீ காற்றென மயங்கியும், உருவனென உரைத்தும், அருவனென அறைந்தும், ஆன்மாவென ஆடியும், மாலாதியோரென மகிழ்ந்தும், "யானே உலகமும், அதன் ஒளியும்" எனக் கூறி அற்புதங்கள் ஆற்றிய அருளாளர்களுட் சிலரெனச் செப்பியும், பிறவெனப் பிதற்றியும், தத்தம் பசுபாச ஞானங்கள் சென்ற வழித் தமக்குள் வேறுபட்டும், மாறுபட்டும், இறுதியில் இடர்ப்பட்டும் ஒழிகின்றார் பல்சமயத்தார். அவரை அவசித்தாந்திகள் என்பார் சிவசித்தாந்தங் கைவரப்பெற்றார்.

என்னை? மண்ணாதியன சடமாகலானும், அவை தாமே இயங்காவாகலானும், உருவம் அழிதன்மாலையதாகலானும், அருவம் முயற்கோடு மானச் சூனியமாய் முடிதலானும், ஆன்மா முக்குண வயத்தானும் அவத்தை வயத்தானும் அலக்கணுற்றும் பிறப்பிறப்புக் களையும் பிற கேடுகளையும் பெற்றும் உழல்கின்றமையானும், மாலாதியோர் தோற்றக் கேடுகள் உறுவோர் ஆகலானும், அவர்

*முதல் பதிப்பு - 1910; உபோற்காதம் - உபோத்காதம் - பாயிரம், முன்னுரை – பதிப்பாசிரியர்

Koviloor Digital Library

பதித்துவம் பிருதிவிமுதல் பிரகிருதி மாயைகாறும் வியாபித்து நிற்கும் பிரதிட்டாகலை பரியந்தமே நிலவுதலானும், பிரகிருதிக்கு மேலுந் தத்துவ புவனங்கள் உண்மையானும், அற்புதமாற்றிய அருளாளர்கள் யோனிவாய்ப்பட்டவர்கள் ஆகலானும், அவர்கள் ஒரொருகால் தங்கள் குறையறுப்பான் இறைவனை இரங்குமாறு வேண்டினார்கள் ஆகலானும், 'தம்மையும் தலைவனையும் உணர்ந்து' சிவோகம் பாவனையில் தலைப்பட்டவர்கள் ஆகலானும், பிறவும் பொய்யாய்ப் பொன்றுகின்றமையானும் என்க.

இனி, இச்சமயத்தார் தெய்வங்களாக நின்று, அவரவர் போற்றல் களை ஏற்றுக்கொள்வோனும், ''குணாதீதன்'', ''நிர்க்குணன்'', ''துரியமூர்த்தி'' என உபநிடதங்களான் ஓதப்பெற்றானும், ஐசுவரியமாதி அறுகுணங்களையும், முற்றறிவு முதலிய எண் குணங் களையும் உடையானும், உருவாயும், அருவாயும், அருவுருவாயும், அவை கடந்த அகண்டாகார அழற்சோதிப் பிழம்பாயும், அறிவாயும், அன்பாயும் உள்ளானுமாய பரசிவனே ஆதியென்னுஞ் சத்தத்தால் விசேடிக்கப்பட்ட பகவன் என்க. இதனை :-

''தேவராயும் அசுரராயும் சித்தர்செழு மறைசேர்
நாவராயும் நண்ணுபாரும் விண்ணெரிகால் நீரு
மேவராய விரைமலரோன் செங்கண்மால் ஈசன்என்னும்
மூவராய முதலொருவன் மேயதுமுது குன்றே'' - தேவாரம்

எனவும்,

'' விரிவிலா அறிவி னார்கள் வேறொரு சமயஞ் செய்தே
எரிவினாற் சொன்னா ரேனும் எம்பிராற் கேற்ற தாகும்''
- தேவாரம்

எனவும்,

'' யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர் அத்தெய்வ மாகி யாங்கே
மாதொரு பாக னார்தாம் வருவர்'' - சிவஞானசித்தியார்

எனவும்,

''கோளிற் பொறியிற் குணமிலவே எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை'' - திருக்குறள்

எனவும்,

''எட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை'' - தேவாரம்

எனவும்,

Koviloor Digital Library

"அருவமோ ரூபா ரூபம் ஆனதோ அன்றி நின்ற
உருவமோ உரைக்குங் கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திங் கென்னில்
அருவமும் ரூபா ரூபம் ஆனதும் அன்றி நின்ற
உருவமும் மூன்றுஞ் சொன்ன ஒருவனுக் குள்ள தாமே"

- சிவஞானசித்தியார்

எனவும்,

"அறிவு சிவமிரண் டென்பர் அறிவிலார்
அறிவே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அறிவே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அறிவே சிவமா யமர்ந்திருப் பாரே" - திருமந்திரம்

எனவும்,

"அன்பு சிவமிரண் டென்ப ரறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருப் பாரே" - திருமந்திரம்

எனவும்,

"அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்தஆ ரமுதே" - திருவாசகம்

எனவும்,

"ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே" - திருவாசகம்

எனவும் வருந் திருவாக்குகளான் ஓர்ந்துணர்க. இன்னும் பகவப்பெயர் சிவபரமாதலைச் சதுர் வேத தாற்பரிய சங்கிரகத்தினும், பவுட்கராகமத்தினும் காண்க. பிறவற்றை இந்நூல் ஐந்தாம் பக்கத்திற் * பார்க்க.

இனி, ஆதி பகவனாய சிவபிரான் திருவடிப்பேற்றைக் கதிக்குநெறி பத்தி நெறியேயாம். இதனை ஞானநெறி எனவும், சைவநெறி எனவும், அத்துவிதநெறி எனவும், அருணெறி எனவுங் கூறுவர் கூரிய அறிவினார். இது, மணிவாசகப் பெருமானார் பிற நெறியினரை "முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கர்" என்றும், சிவநெறி யைச்

* 'உலகெலாம்' என்னும் பெரிய புராணத் தொடக்கப் பாடலுக்குத் (முன்பதிப்பு (1910) திரு.வி.க. எழுதிய விரிவுரையுள், "உலகாயதம் சௌத்திராந்திகம், யோகசாரம்" என்று தொடங்கும் பத்தியில் காண்க. - பதிப்பாசிரியர்.

Koviloor Digital Library

சித்தமலங் கழிவிக்கும் ''பத்திநெறி'' என்றும் அருளிச் செய்தவாற்றான் இனிது விளங்குதல் காண்க.

இன்னும் பத்திநெறியே முத்திநெறி என்பதனை :-

''பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க''

எனவும்,

''திசைமுகன் சென்று தேடினர்க் கொளித்தும்
முறையுளி ஒற்றி முயன்றவர்க் கொளித்தும்
ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்
துற்றவர் வருந்த உறைப்பவர்க் கொளித்தும்
மறைத்திறம் நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்தும்
இத்தந் திரத்திற் காண்டும்என் றிருந்தோர்க்
கத்தந் திரத்தின் அவ்வயின் ஒளித்தும்
முனிவற நோக்கி நனிவரக் கவ்வி
ஆணெனத் தோன்றி அலியெனப் பெயர்ந்து
வாணுதற் பெண்ணென ஒளித்தும் சேண்வயின்

ஐம்புலன் செலவிடுத் தருவரை தொறும்போய்த்
துற்றவை துறந்த வெற்றுயிர் ஆக்கை
அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த ஒளித்தும்
ஒன்றுண் டில்லை என்றறி வொளித்தும்
பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தொறும்
ஒளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டனம்
ஆர்மின் ஆர்மின் நாண்மலர்ப் பிணையலில்
தாள்தளை யிடுமின்
சுற்றுமின் சூழ்மின் தொடர்மின் விடேன்மின்
பற்றுமின் என்றவர் பற்றுமுற் றொளித்தும்

தன்னே ரில்லோன் தானேயான தன்மை
என்னேர் அனையோர் கேட்கவந் தியம்பி
அறைகூவி ஆட்கொண் டருளி
மறையோர் கோலம் காட்டி அருளலும்
உளையா அன்பென் புருக ஓலமிட்
டலைகடற் றிரையின் ஆர்த்தார்த் தோங்கி''

எனவும்,

''தெய்வம் என்பதோர் சித்தம்உண் டாகி
முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலும்

Koviloor Digital Library

ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின
ஆத்த மானார் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்
சுற்றம் என்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி அழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரத மேபர மாக வேதியரும்
சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்

சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாதம் என்னும்
சண்ட மாருதம் சுழித்தடித் தாஅர்த்
துலகா யதனெனும் ஒண்திறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிடம் எய்தி
அதிற்பெரு மாயை எனைப்பல சூழவும்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத்
தொழுதுள முருகி அழுதுடல் கம்பித்

தாடியும் அலறியும் பாடியும் பரவியும்
கொடிறும் பேதையும் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் லிடையறா அன்பிற்
பசுமரத் தாணி அறைந்தாற் போலக்
கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
அகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பேய் என்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது ஒழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச்
சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாரும்

கதியது பரமா அதிசய மாகக்
கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வம் கனவிலும் நினையா
தருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து
குருபர னாகி அருளிய பெருமையைச்
சிறுமைஎன் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்
பிறிவினை அறியா நிழலது போல
முன்பின் னாகி முனியா தத்திசை
என்புநைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி
அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள. . ."

Koviloor Digital Library

எனவும் வருந் திருவாசகத்தானும்,

"என்பே விறகா இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன்போற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போ டுருகி அகங்குழைந் தார்க்கன்றி
என்போன் மணியினை எய்தவொண் ணாதே"

எனவும்,

"அன்பினுள் ளான்புறத் தானுடலாயுளான்
முன்பி னுள்ளான் முனிவர்க்கும் பிரானவன்
அன்பினுள் ளாகி அமரும் அரும்பொருள்
அன்பினுள் ளார்க்கே அணைதுணை யாமே".

எனவும் வருந் திருமந்திரத்தானும்,

"அன்பே என்னன்பே என்றன்பால் அழைத்தழைத்திட்
டன்பே அன்பாக அறிவழியும் - அன்பன்றித்
தீர்த்தம் தியானம் சிவார்ச்சனைகள் செய்யுமது
சாத்தும் பழமன்றே தான்"

என்னுந் திருக்களிற்றுப்படியாரானும்,

"கருமமா தவஞ்செ பஞ்சொல் காசறு சமாதி ஞானம்
புரிபவர் வசம தாகிப் பொருந்திடேம் புரையொன் றின்றித்
திரிவறும் அன்பு செய்வோர் வசமதாய்ச் சேர்ந்து நிற்போம்
உரைசெய்வோ மவர்முன் னெய்தி அவருளத் துறைவோ
மென்றும்"

என்னும் வாயுசங்கிதையானும் அறிக.

இன்னோரன்ன சிறப்புக்களை யுடைத்தாம் பத்திநெறியன்றிப் பரமுத்தி சித்தியாதென்பதைச் சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினர் களாய சீவர்கள் தேர்ந்துய்வான் சங்கரியாருக்குச் சாவா மூவா மருந்தாய சங்கரன் செவியறிவுறுத்திய வண்ணம், எந்நாட்டினுஞ் சிறந்த நன்னாடாகிய தென்னாட்டிலே உயர்ந்த குலத்தும், இழிந்த குலத்தும் திருவவதாரஞ்செய்து, செயற்கருஞ் செய்கைகளைச் செவ்வனே ஆற்றிச், சிந்தையும் மனமுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாய அந்தமி லின்பத் தழிவில் பேறெய்தினார்கள் அறுபான் மும்மை நாயன்மார்கள். அவர்களதருட் சரிதங்களை அறைவது திருத் தொண்டர் புராணம். இதனைத் திருவருட் பெருஞ் செல்வராகிய சேக்கிழார் பெருமான் தென்தமிழ் நாடு உய்யத் திருவாய்மலர்ந்

Koviloor Digital Library

தருளுந் திருத்தொண்டை ஏற்ற வரலாற்றையும், பிறவற்றையும், பெற்றான் சாம்பானுக்கும் முள்ளிச் செடிக்கும் முத்தி யளித்த உமாபதிசிவம் அருளிச் செய்த சேக்கிழார் புராணத்தா னுணர்க.

இப்புராணம் பெரியபுராண மெனவும், திருத்தொண்டர் புராண மெனவும் இரு திருநாமங்களான் வழங்கப்பெறும். அவ்விரு நாமங்களும் ஆசிரியரால் இடப்பட்டன என்பதை ''எடுக்கு மாக்கதை'' எனவும்,

''இங்கிதன் நாமங் கூறின் இவ்வுல கத்து முன்னாட்
டங்கிரு ளிரண்டின் மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்து நின்ற
பொங்கிய இருளை ஏனைப் புறவிருள் போக்கு கின்ற
செங்கதி ரவன்போல் நீக்குந் திருத்தொண்டர் புராணம்
என்பாம்''

எனவும் போந்த பாயிரத்தானுணர்க.

இக்காலத்துச் சிலர், பெரியபுராணத்துட் பல பாக்களில் சங்கநூற் கிடக்கைகள் விரவப்பெற்றுள்ளன என்றும், அதனால் சேக்கிழார் செந்தமிழ்க் கலைப் புலமை மாத்திரம் நிரம்பப் பெற்றார் என்றும், அவர் திருவருட்புலமை கைவரப் பெறாதார் என்றுங் கூறிக் கழிபேருவகை யுறுகிறார். அவஞானிகள் சிவஞானிகளோடு வடிவான் ஒரோவழி ஒப்புறினும், பிறவற்றிற் றம்முட் சிறிதும் ஒவ்வாமை சிவணச் சங்கநூற்பாக்கள் பெரியபுராணப் பாக்களோடு சொல்வடிவில் ஒரோவழி ஒப்புறினும், பொருண் மாட்சியினும், பிற நயங்களினும் ஒப்புப்பெறா எனக் கொள்க. ஈண்டுச் 'சங்க நூற்கள்' என்றது திருமுறைகளுட் சேராதனவற்றை என்க.

இனி ஆசிரியர், திருவருள் காட்டிய நெறியானே புராணம் பாடியருளிய திருவருட் பெரும்புலவர் என்பதனை அவரே,

''அருளின் நீர்மைத் திருத்தொண் டறிவருந்
தெருளி னீரிது செப்புதற் காமெனின்
வெருளின் மெய்ம்மொழி வானிழல் கூறிய
பொருளி னாகும் எனப்புகல் வாமன்றே''

எனவும்,

''வெறியார் பொழிற்சண் பையர்வேந்தர்
மெய்ப்பா சுரத்தைக்
குறியே றியவெல்லை யறிந்துகும்
பிட்டே னல்லேன்

Koviloor Digital Library

சிறியே னறிவுக் கவர்தந்திருப்
பாதந் தந்த
நெறியே சிறிதியா னறிநீர்மைகும்
பிட்டே னன்பால்''

எனவும் திருவாய் மலர்ந்தருளி விளக்கினமை காண்க. இவ்வுண்மை கண்டன்றோ இப்புராணத்தை அருண்மொழி யெனக்கொண்டு, பன்னிரண்டாந் திருமுறையாக வகுத்து, அருட்பாவென அன்புடன் போற்றி, ஆசிரியராம் அருண்மொழித் தேவரை அருட்பெரும் புலவரெனத் தொழுது, ஆனந்த வாரிதியிற் றிளைத் துய்ந்தனர் அநபாய வளவர்.

இப்புராணம் தமிழ் வேதங்களின் பெற்றியறிவிக்கும் பெருங் கருவியா யிருத்தலானே இதன் மேன்மை இனிது விளங்குமென்க. தோலா நாவினராய மேலோர் மொழிந்த சங்க நூற்களே இந்நூலுக்கு அன்புத்துறையில் ஒப்புமை பெறாவெனின், அத் துறையில் பிற நூல்கள் இதற்கு ஒப்புமை பெறுமாறெங்ஙனம்? அன்புத் துறையில் இவ்வருணூற்கு ஒப்பாகவும் உயர்வாகவும் வேறு நூற்களை விளம்புவோர் மானுடராவரோ? அவர் அன்பினீர்மையும், அருளினீர்மையும் அறிந்தாராவரோ? அவரை,

''அன்பின் வழிய துயிர்நிலை அஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு''

என்னுந் திருக்குறட்கு இலக்கியமாக்கி விலக்குவர் மேலோர்.

இவ்வருணூலில் அகத்திணை புறத்திணை நுட்பமும், வருணாச்சிரம ஒழுக்கும் விலக்கும், அகப்புறச்சமய ஆசாரமும், அத்துவித அருணெறியும், உண்மைச் சரியை யாதியனவும் ஓதப்பட்டுள்ளன. இன்னும் இத்திருமுறையின் காவியக் கவின்களும் பிறவும், ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பிய முதலிய தொல்லிலக் கணங்களையும் பல்காப்பியங்களையும் நல்லாசிரியர் மாட்டுக் கேட்டுத் தெளிந்து, ஊனுண்ணல் முதலிய ஊனங்கட்குக் கனவிலும் மறந்தும் ஆளாகாதவர்களாய், ஞானாசிரியரை வழிபட்டு, வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவ சித்தாந்த உண்மைகளை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போலக் கைவரப்பெற்று, அன்பின் தன்மையை அனுபவத்தில் அறிந்த வராயுள்ள ஒண்புலவரது நுண்ணறிவிற்கே சிறிது விளங்கும் என்க. ஏனையோர் இவ்வெழினூற்குச் செம்பொருளுரைக்க எழுவது பேதைப் பருவப் பெண் காமநூற் பொருளை உணர்ந்துரைக்குமாறு போலாம் என்க.

Koviloor Digital Library

இத்துணைச் சிறப்பினதாய இதிற் செறிந்துள்ள சிறந்த வனப்புக்களை ஒருங்கே தொகுத்துக் காட்ட யான் சிறிதும் வல்லேனல்லேனாயினும், என் சிற்றறிவிற்குப் புலப்பட்ட சிலவற் றையாதல் ஈண்டெடுத்துதவ வேண்டுமென, எனதுள்ளத் தெழுந்த பேரவா என்னைப் பிடர்பிடித்துந்தியதேனும், உபோற்காதம் இடந்தாராமையானும், இதனை வெளியிட்டார்க்கு விருப்ப மின்மையானும் விரியாது விடுத்தேன்.

பெருங்காவியங்களை யாத்தோருள் பெரும்பாலோர் பெண்ணாண் வனப்புக்களையும், பிறவற்றையும் புகழ்ந்து வர்ணிப்பான் புகுந்துழிச் சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல் முதலிய அழகுகளை அறவே மறந்து, பல பாக்களால் பகர்ந்தும் கருத்தைத் தெளிவுற விளக்காது தியங்கினார். அப்பாக்களும் அன்பர்கட்கு இன்பளியாதனவாயிருப்பது வெள்ளிடைமலையே. சேக்கிழார் சுவாமிகள் அவ்விடங்கள் நேர்ந்துழிச் செவிமடுப்போரும், செவ்வனே ஓதுவோரும், பிறரும் சிவமாந்தன்மை எய்துமாறு கருத்து முற்றுறச் சுருங்கக் கூறிப் பேரின்பப் பொருள் கரந்து விளங்க விளம்பியுள்ளார். அதனைத் தாலிபுலாக நியாயத்தாற் காட்டுவல் :-

"கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ காமன்றன் பெருவாழ்வோ
பொற்புடைய புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ புயல்சுமந்து
விற்குவளை பவளமலர் மதிபூத்த விரைக்கொடியோ
அற்புதமோ சிவனருளோ அறியேனென் றதிசயித்தார்"

"முன்னேவந் தெதிர்தோன்றும் முருகனோ பெருகொளியால்
தன்னேரின் மாரனோ தார்மார்பின் விஞ்சையனோ [வனோ
மின்னேர்செஞ் சடையண்ணல் மெய்யருள்பெற் றுடைய
என்னேஎன் மனந்திரித்த இவன்யாரோ எனநினைந்தார்"

"கழைசொரி தரளக் குன்றிற் கதிர்நில வொருபாற் பொங்க
முழையர வுமிழ்ந்த செய்ய மணிவெயி லொருபால் மொய்ப்பத்
தழைகதிர்ப் பரிதி யோடுஞ் சந்திரன் றலையு வாவிற்
குழையணி காதர் வெற்புக் கும்பிடச் சென்றா லொக்கும்"

"வேத வேதியர் வேள்வியே தீயன
மாத ரோதி மலரே பிணியன
காதல் வீதி விலக்கே கவலைய
சூத மாதவி யேபுறஞ் சூழ்வன"

Koviloor Digital Library

"சாய லார்கள் நுசுப்பே தளர்வன
வாய மாடக் கொடியே அசைவன
சேய வோடைக் களிறே திகைப்பன
பாய சோலைத் தருவே பயத்தன"

என்னும் இத்திருப்பாக்களை நோக்குக. திருக்குறிப்புத் தொண்டர் புராணத்தின் திறனும், கண்ணப்ப நாயனார் புராணத்துக் கவினும் கவனிக்கற்பாலன. மங்கையர்க்கரசியார் மாண்புராணத்தையும் பார்த்து மகிழ்க.

இத்திருவருட்பாக் கனியுள் எங்கணும் ஒழுகுவது அன்பின் ரசமே. இவ்வுண்மையை, "பத்திச் சுவைநனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிவலவ" எனச் சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழார் சிறப்பித்ததானுணர்க. அப்பத்தி ரசத்தை நுகர்ந்து ஆனந்த வாரிதியிற்றோய்ந்து இன்புறுவோர் ஒரு சிலரேயாவர். இதனை :

"குடிலை என்னுந் தடவய னாப்பண்
அருள்வித் திட்டுக் கருணைநீர்ப் பாய்ச்சி
வேத மென்னும் பாதபம் வளர்த்தனை
பாதப மதனிற் படுபயன் பலவே
அவற்றுள்
இலைகொண்டு வந்தனர் பலரே இலையொரீஇத்
தளிர்கொண்டு வந்தனர் பலரே தளிரொரீஇ
அரும்போடு மலர்பிஞ் சருங்கா யென்றிவை
விரும்பினர் கொண்டுகொண்டு வந்தனர் பலரே
அவ்வா றுறுப்பும் இவ்வாறு பயப்ப
ஒரும்வே தாந்தமென் றுச்சியிற் பழுத்த
சாரங் கொண்ட சைவசித் தாந்தத்
தேனமு தருந்தினர் சிலரே"

என்னும் பண்டாரமும்மணிக்கோவை யானுணர்க. இன்னும் இந்நூல் கருங்கன் மனத்தரையுங் கரையச் செய்வது; எச் சமயத்தவர்க்கும் இன்பூட்டுவது; சாதி வேற்றுமையைச் சேதித்தொழிப்பது; நவில்தொறும் நவில்தொறும் நாநயம் பயப்பது; பயில்தொறும் பயில்தொறும் பத்தியை விளைப்பது; இக்கால நாகரிக இனிமையும் உடையது; பிறவும் மிளிரும் பெருமை பெற்றது.

இத்துணைச் சிறப்பினையுடைய அருமருந்தன்ன இத்திருத் தொண்டர் புராண மூலத்தை ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் பெருமான்

Koviloor Digital Library

பிரதிக்கிணங்கப் பரிசோதித்து, அதனுடன் அடியேனியற்றிய அரும்பதக் குறிப்புரையையும், வசனத்தையும் சேர்த்து, **1871**-ம் ஆண்டிலே அமிழ்தினுமினிய தமிழ் ஈழ நாட்டிலே அவதரித்து, அருட்பா என்பது ஆறிருமுறையே என்று அரச மன்றமேறிப் பசுமரத்தாணிபோல் நாட்டி, முன்னர்த் தில்லையம்பதியில் நடைபெற்ற திருமுறை மகோற்சவத்தை இக்காலத்து மக்கள் கண்டு இன்புற்றுய்ய அத்தில்லையினும் பிறபதிகளினும் இனிமையாய் நடாத்திக் காட்டி, **1907**-ம் வருடத்திலே சிவனடி சேர்ந்த சதாவதானம் - ஸ்ரீலஸ்ரீ-நா-கதிரைவேற் பிள்ளையவர்கள் ஞாபகசின்னத்திற்காக வெளியிட்டுத் தங்கள் குரு பத்தியை விளக்கினார் எனது தமயனார் திருவாரூர் வி. உலகநாத முதலியாரும், என் கெழுதகை நண்பரும் உழுவலன்பரும் ஆகிய அ. சிவசங்கர முதலியாரும்.

கல்வியினும், அறிவினும், அனுபவத்தினும் சிறியேனாய யான் இலௌகிகத்தில் நேர்ந்த பல இன்னல்களான் கடற்புயலிடைப்பட்ட கலனைக் கடுப்பக் கலங்கிய உள்ளத்தனாய் வருந்திய காலை எழுதிய அரும்பதக் குறிப்புரையையும், வசனத்தையும் என்னுதவியைப் பெரிதும் வேண்டாது, தாங்களே அச்சுப்பிழை பார்த்து வெளியிட்ட என்னொருசாலை மாணவர்கள் புரிந்த நன்றி என்றும் மறக்கற்பால தன்றாம். அடியேனியற்றிய அரும்பதக் குறிப்புரையையும், வசனத்தையும் சொன்னயமுடைய நன்னயப் புலவர்கள் அன்னம்போற் கொள்வார்களாக. என்னுயிரனைய இருவரும் இதுபோன்ற பன்னூல்களை அச்சுவிமானமேற்றிக் குருபத்தியை வளர்க்குமாறு ஸ்ரீ முருகவேள் இருபாதத்தொரு திருவருளைச் சிந்திக்கின்றேன். சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

- திரு. வி. க.

Koviloor Digital Library

II

நேரிசை ஆசிரியப்பா

பூவினிற் சிறந்த நாவினிற் பெரியார்
தொண்டையே நாடுந் தொண்டைமா நாடு
பாலியாய்ந் தளிசீர் பாலிநன் னாடு
எண்ணிய உதவும் புண்ணிய நாடு
அம்மை அறம்வளர் செம்மைசேர் நாடு
இத்திரு நாட்டிடைப் பத்திரு வனப்பார்
தோன்ற அருள்புரி ஆன்றபே ரறங்கள்
குன்றுத லில்லாக் குன்றையம் பதிவாழ்
பாக்கிழார் பெருமான் சேக்கிழா ரருளால்
* விரித்த அடியவர் சரித்திர மணக்கும்

பெரிய புராணமே வரியசொன் மூலம்
உகந்த கத்தியம் உயரரும் பதவுரை
சேர்ந்தொளி செய்யுஞ் சிவநூ லிதனை
முத்தமிழ் நாளுந் தத்தைக ளோம்பும்
அருட்பா திருப்புகழ்ப் பொருட்பா ஓதையும்
நலமணி ஓதியின் மலரணி பிணியும்
மலர்முக மணியணி நிலவெரி உமிழ்வும்
நீங்கா தொளிரும் பாங்குறு நாடு
செந்தமி ழரிவைமா தந்தவ நாடு
காவலர் போற்றுங் கூவலர் நாடு

அமிழ்தினும் இனிய தமனிய நாடு
செய்தவ மொன்றாய்த் திரண்ட உருவென
ஆன்றவர் குணமொடு தோன்றின னெவனோ
நாவலர் மாணவ நாரலை படிந்தே
உகந்திரு மொழிநீர் முகந்துருள் புடவி
அந்தமிழ்ப் பேரக ராதியுங் கூர்ம
புராண சிவநிசி புராண உரையும்
சைவ பூடண சந்திரி கையும்
குகபராக் கிரமமு மிகநூ லாக
உதவிய மழையெனும் உத்தம னெவனோ

Koviloor Digital Library

சாலி வாணிமா சூலியைப் புரையும்
செந்தமி ழணங்கின் சிந்தையி லென்றும்
தங்குந் தமிழொளித் துங்கவ னெவனோ
கற்புயர் கல்வி பொற்பருண் ஞானம்
கொண்டுமெய் யன்பிற் கோமகள் பேயார்
எனவே வளர்ந்து வனவே டச்சிதே
அத்தியை என்றும் புத்தியிற் போற்றும்
வடிவாம் பிகையெனும் வடிவினை மணந்தே
இல்லறம் ஏற்ற நல்லவ னெவனோ
தெய்வ 'வைதிக சைவசித் தாந்த
சண்டமா ருதப்'பேர் கொண்டநஞ் சோம
சுந்தர நாயன் சுந்தர னாயபின்
அவன்போற் செழித்தவன் சிவநெறி எவனோ
நாஞ்சிவ மென்றே ஆஞ்சிடுங் கரிகள்
வீரிட வாட்டிப் பாரிடர் களைந்து
'மாயா வாத தும்சகோ ளரி'யெனும்
காந்திசேர் பட்டம் ஏந்தின னெவனோ
பின்னரும் அப்பெயர் மன்னவ ருறுதி
செய்திடப் பெற்ற மெய்யவ னெவனோ
மன்னவர் நீதி மன்றினி லேறிப்
பன்னிரு முறையே உன்னருட் பாவென்
றாணி பசுமரத் தறைந்தா லென்னக்
காட்டிச் சாத்திரம் நாட்டின னெவனோ
சிற்றம் பலத்தினும் மற்றத் தலத்தினும்
வளவ னடாத்திய வளமார் திருமுறை
விழாவை இந்நாள் வழாமல் நிகழ்த்தி
உண்மை அருட்பா வண்மையை முன்போல்
எங்கணும் பரப்பிய கங்கண னெவனோ
அருவி கண்களிற் பெருகிட அன்பே
உருவா யானந்தப் பெருவா ரிதியில்

Koviloor Digital Library

திளைக்கவும் நேயர்கள் வளைவிலாக் கல்விப்
பண்டித ரீண்டிக் ‘கண்டிலம் யாண்டும்
இவனிற் புலவரை இவனது சொல்விசை’
என்றிமை யோராய் நின்றிட ஒன்னார்
அகத்திற் புகழ்ந்து முகத்தைச் சுளிப்பத்
தன்னை மறந்ததுந் தானறி யாமல்
பிரசங்க மாரி பெய்தவ னெவனோ
தென்தமிழ் வளர்ந்த தொன்மது ராபுரிச்
சங்கப் புலவனாய்ச் சார்ந்தவ னெவனோ
நல்லிசைப் புலவர்முன் சொல்லிசைச் சதாவ
தானஞ் செய்த வானவ னெவனோ
அடக்கம் பொறையை நடக்கையிற் காட்டி
இல்லா ருள்ளா ரொல்லா ரொல்லுநர்
ஒக்கவே நோக்கி மிக்கவ னெவனோ
அக்க மணியரை ஒக்க லெனக்கொண்
டுரியவ ரிகந்த பெரியவ னெவனோ
‘நாடவர் பழித்துரை பூணது வாக’த்
துலக்கிய வாசக இலக்கிய னெவனோ
உலகை வென்ற உண்மைய னெவனோ
பற்றினர்க் கினிய பண்டித னெவனோ
எம்மைவிட் டகலாச் செம்மைய னெவனோ
நஞ்சபை கண்ட நாயக னெவனோ
கதிரைவே லென்றொரு மதுரப் பெயருடைத்
தவன னெவனோ அவனது ஞாபக
சின்னம தாகச் செய்தனம்
உரிமை உலகமும் உவந்திட இனிதே.

* பாடலின் அடி எண்கள் பதிப்பாசிரியரால் இடப்பட்டவை.

Koviloor Digital Library

உ

சிவமயம்

II. i. திருமுறை கண்ட புராணம் (1+45)

கருமுறை விண்டுஅடி யவர்உய் மாறுஅருள் கவுணியர் குலதீபம்
தரும்இறை நாவுக் கரசுஆ ரூரர் தாம்சே மித்திடும்அத்
திருமுறை கண்ட புராணம் உரைக்கச் சிந்துர முகநல்தாள்
ஒருமுறை இருமுறை மும்முறை வாழ்த்தி உவந்துஅன் பொடுபணிவாம்.

1. உலகம்மகிழ் தருசையம் மீது தோன்றி
ஓவாது வருபொன்னி சூழ்சோ ணாட்டின்
திலகம்என விளங்கும்மணி மாட ஆரூர்த்
தியாகேசர் பதம்பணிந்து செங்கோல் ஓச்சி
அலகில்புகழ் பெறுராச ராச மன்னன்
அபயகுல சேகரன்பால் எய்தும் அன்பர்
இலகும்ஒரு மூவர்அருள் பதிகம் ஒன்றுஒன்
றேஇனிதின் உரைசெய்ய அன்பால் கேட்டு.

2. கைஇரண்டும் உச்சிமேல் ஏறக் கண்ணீர்
கரைந்துஓட மெய்ம்முழுதும் புளகம் போர்ப்ப
ஐயன்மலர்ப் பதம்உளத்தே கொண்டு போற்றி
அரியமுறை தேடஎங்கும் இலாமை யாலே
நையும் மனத் தினன்ஆகி இருக்கும் காலை
நாரையூ ரினில்ஆதி சைவமறை யோன்பால்
வையம்எலாம் ஈடுஏறச் சைவம் வாழ
மாமணிபோல் ஒருசிறுவன் வந்துதோன்றி.

3. வளமொடுஉப நயனவிதிச் சடங்கும் பூண்டு
மறைமுதலாம் கலைபயின்று வருநாள் ஈன்ற
கிளர்மறையோன் ஓர்ஊர்க்குச் செல்ல மைந்தன்
கேடில்பிதா உரைத்தமொழிப் படியே அந்தி
இளமதிச்செஞ் சடைப்பொல்லாப் பிள்ளை யாரை
ஏத்திஆ ராதிப்பான் இனிதின் ஏகி
உளம்மலிஅன் பொடுதிருமஞ் சனம்முன் ஆகும்
உரியஎலாம் செய்துநிவே தனம்முன் வைத்து.

Koviloor Digital Library

4. ''எம்பெருமான்! அமுதுசெய வேண்டும்'' என்ன
இறைஞ்சிடவும் அமுதுசெயாது இருப்பக் கண்டு
வெம்பிஉளம் ''ஏதேனும் தவறிங்கு உண்டோ
வேழமுக னே! அடியேன் நிவேதித்து இட்ட
பம்பமுதம் உண்ணாதது என்னை'' என்று
பரிந்துதலை தனைமோதப் புகுங்கால் எம்மான்
''நம்பிபொறு'' எனத்தடுத்துஅவ் அமுதம் எல்லாம்
நன்குஅருந்த உவந்துநம்பி நவில்வது ஆனார்.

5. ''எந்தையே! இனிஅடியேன் பள்ளிக்கு ஏகில்
எங்கள்தே சிகன் அடிப்பான் ஆத லாலே
சந்தம் மறை முதல்கலைகள் நீயே ஓதித்
தரல்வேண்டும்'' எனவேழ முகத்தோன் தானும்
அந்தம்அற ஓதுவிக்க ஓதி நம்பி
மகிழ்ந்தனன்அன்று அதுபோல மற்றை நாளும்
விந்தையொடு நிகழ நம்பி ஆண்டார் நம்பி
மேவி இருந் திடுஞ்செய்தி வேந்தன் கேளா.

6. ''செல்வம்மிகு திருநாரை யூரில் மேவும்
சிவன் அளித்த மதகரிக்குச் சிந்தை கூர்ந்து
நல்லபுகழ் உடையநம்பி ஆண்டார் நம்பி
நண்பினொடு நிவேதிப்பான் மதுரம் மிக்க
எல்லைஇல்வா ழைக்கனிதேன் அவலோடு அப்பம்
எள்உண்டை இவ்உலகோர் எடுக்க'' என்றே
மல்லல்மிகு சேனையுடன் இராச ராச
மன்னவனும் அந்நகரில் வந்து சேர்ந்தான்.

7. ஆங்குஅதனுக்கு அந்நகரில் இடம்போ தாமல்
அயல்சூழப் பதின்காத அகல எல்லை
மாங்கனிவா ழைக்கனிகள் வருக்கை யாவும்
வந்தன அவ் எல்லைஎலாம் மருவ வைத்துப்
பாங்கினுடன் நம்பிதாள் பணிந்து மன்னன்
பலகனிகள் கொணர்ந்தஎலாம் பகர்ந்து போற்றி
''ஈங்கு இதனைப் பொல்லாத பிள்ளை யாருக்கு
இப்பொழுதே நிவேதிக்க'' என்று சொன்னான்.

Koviloor Digital Library

8. நம்பிஅர சன்சொன்ன வார்த்தை கேளா
 ''நன்று உனது பணி'' என்ன அருளால் உன்னித்
தும்பிமுகன் அடிபணிந்து ''மன்னன் இங்குத்
 தொகுத்தனநீ அமுதுசெய வேண்டும்'' என்னக்
கம்பமதக் களிற்றுமுகத் தானும் அங்குக்
 கருத்தினுடன் நம்பி உரைக்கு இசைந்து காட்ட
இம்பரினில் வந்தன நால் சுத்தி செய்தே
 இருந்த எலாம் படைக்க அவன் ஏற்றல் செய்தான்.

9. புகர்முகக்கை புறப்படவே படைத்த எல்லாம்
 புகுந்தஇடம் அறியாமல் போன பின்னை
அகம்நெகிழ மெய் அரும்பிக் கண்ணீர் வார
 நம்பிகழல் அன்பினால் அரசன் போற்றி
''மிகவும் ஒரு விண்ணப்பம் அடியேற்கு உண்டு
 வேதியனே! கேள்'' என்று விளம்பு வான் ''மெய்ப்
புகழதுசேர் மூவர்தமிழ்-தொண்டர் செய்தி
 பூதலத்தில் விளங்க'' எனப் போற்றி நின்றான்.

10. அந்தஉரை கேட்டலும் அங்கு அரசன் தன்னை
 நம்பிமகிழ்ந்து அருள்புரிவான் ''அருள்சேர் மூவர்
செந்தமிழ்கள் இருந்தஇடம் அன்பர் உள்ளோர்
 செய்திக்கு அவ் விநாயகன்தாள் சிந்தித்து எந்தாய்!
அந்தவகை ஏது என்று கேட்டால் எந்தை
 மகிழ்ந்து அருளும் அந்நெறியை வழாதுஉ னக்குத்
தந்திடுவன் மன்ன! பொறு'' என்று சொல்லித்
 தந்திமுகன் சந்நிதியில் தாழ்ந்து சென்றான்.

11. சென்றுபணிந்து இபமுகத்தோன் பாதப் போதைச்
 சென்னியில் வைத்து அவன் அருளில் திளைத்துச் சிந்தை
ஒன்றும் அற உருகிவிழி தாரை கொள்ள
 உண்மையினால் வந்தித்துஅங்கு உவாவோன் தன்னை
''இன்தமிழ்சேர் மூவர்தமிழ் இருந்த எல்லை எல்லை
 யில் சீர்த் திருத்தொண்டர் இயல்பு-மூர்த்தி!
நன்றும் அருள் செய்து அருளவேண்டும்'' என்ன
 நாகமுகன் நம்பிக்கு நவிலல் உற்றான்.

Koviloor Digital Library

12. ''வார்ந்து அருள்கண் நீர்சொரிய நம்பி கேட்ப
வண்தமிழ்கள் இருந்தஇடம் மன்றுள் ஆடும்
கூர்ந்தஇருள் கண்டர்புறக் கடையின் பாங்கர்க்
கோலமலர்க் கைகள்அடை யாளம்ஆகச்
சார்ந்தன'' என்று அருள்செய்து தொண்டர் பேறும்
சாற்றுதலால் சகதலத்தோர் அருளைச் சார
ஆர்ந்ததமிழ் இருந்த இடம் அன்பர் செய்தி
அத்தனையும் நம்பிமனத்து அருளின் கொண்டார்.

13. கொண்டுகுல சேகரனாம் கோன்பால் வந்து
குஞ்சரத்தோன் அருள்செய்த கொள்கை எல்லாம்
மண்டுபெரும் காதலுடன் சொல்லி அந்த
வண்தமிழின் பெருமைதனை வகுத்துச் சொல்வார்
''கண்டபெரு மந்திரமே மூவர் பாடல்
கைகாணா மந்திரம்கண் நுதலோன் கூறல்
எண்திசையும் சிவன் அருளைப் பெறுதற் காக
இம்மொழியின் பெருமையையான் இயம்பக் கேள்நீ.''

14. ''சேடர்மலி காழிநகர் வேந்தர் தாமும்
தேவர்புகழ் திருத்தோணிச் சிவனார் பங்கில்
பீடுஉடைய உமைமுலைப்பால் அருளால் உண்டு
பிஞ்ஞகனைச் சினவிடைமேல் பெருகக் கண்டு
'தோடுஉடைய செவியன்' முதல் 'கல்லூர்' என்னும்
தொடைமுடிவாப் பரசமயத் தொகைகள் மாளப்
பாடினார் பதிகங்கள் பாவில் ஒன்றாம்
பதினாறு ஆ யிரம்உளதாப் பகரும் அன்றே.

15. திருநாவுக்கு அரையர் எனும் செம்மை யாளர்
தீஅமணர் சிறைநீங்க அதிகை மேவும்
குருநாமப் பரஞ்சுடரைப் பரவிச் சூலை
கொடும்'கூற்றா யின' என்ன எடுத்துக் கோதுஇல்
'ஒருமானைத் தரிக்கும்'ஒரு வரையுங் காறும்
ஒருநாற்பத்துஒன் பதின்ஆ யிரம்அ தாகப்
பெருநாமப் புகலூரில் பதிகம் கூறிப்
பிஞ்ஞகனார் அடிஇணைகள் பெற்றுஉ ளாரே.

Koviloor Digital Library

16. பின்புசில நாளின்கண் ஆரூர் நம்பி
பிறங்குதிரு வெண்ணெய் நல்லூர்ப் 'பித்தா' என்னும்
இன்பமுதல் திருப்பதிகம்'ஊழி தோறும்'
ஈறாய்முப் பத்துஎண்ஆ யிரம தாக
முன்புபுகன் றவர்நொடித்தான் மலையில் சேர்ந்தார்
முறைகள்எல்லாந் திருத்தில்லை மூதூர் தன்னில்
அன்று அவர்கை இலச்சினையால் வைத்தார் மன்ன!
ஆராய்ந்து தருக'' என அருளிச் செய்தார்.

17. ''அருமறையைச் சிச்சிலிபண்டு அருந்தத் தேடும்
அதுபோல்அன்று இதுஎன்றும் உளதாம் உண்மைப்
பரபதமும் தற்பரமும் பரனே அன்றிப்
பலர் இல்லை என்று எழுதும் பனுவல் பாரின்
எரியின்இடை வேவாது ஆற்று எதிரே ஓடும்
என்புக்கும் உயிர்கொடுக்கும் இடுநஞ்சு ஆற்றும்
கரியைவளை விக்கும்கல் மிதக்கப் பண்ணும்
கராமதலை கரையில்உறக் காற்றும் காணே.''

18. என்று என்று நம்பிக்குப் பரிவால் உண்மை
இன்தமிழின் பெருமைதனை இயம்பக் கேட்டுக்
குன்று ஒன்று பேர்உருவம் கொண்டால் போலும்
குஞ்சரத்தோன் அருளினைஉள் கொண்டு மன்னன்
மன்றினிடம் சென்றுமறை யோர்கள் தொண்டர்
வார்சடையோர் காவலுடை மரபோர்க்கு எல்லாம்
''நன்று எங்கள் கணபதிதன் சொல்இது'' என்று
நன்மையுடன் மன்னவனார் நவிலுங் காலை.

19. அத்தகையோர் ''தமிழ்வைத்த மூவர் வந்தால்
அறைதிறக்கும்'' என உரைக்க அரசன் தானும்
மெய்த்தகுசீர் அம்பலவர்க்கு உற்ற செல்வ விழா எடுத்து
விளம்புதமிழ் மூவர் தம்மை
உய்த்து அணிவீ தியினில்உலா வருவித்து உம்பர்
நாயகன்தன் கோயில்வலம் ஆக்கி உள்ளே
சித்தம்எலாம் உருக்குதமிழ் இருக்கை சேரச்
சேர்த்திஅவர் சேர்ந்ததுஎனச் செப்பி நின்றான்.

Koviloor Digital Library

20. ஐயர்நட மாடும்அம் பலத்தின் மேல்பால்
அருள்பெற்ற மூவர்தமது அருள்சேர் செய்ய
கை அதுவே இலச்சினையாய் இருந்த காப்பைக்
கண்டவர்கள் அதிசயிப்பக் கடைவாய் நீக்கிப்
பொய்உடையோர் அறிவுதனைப் புலன்கள் மூடும்
பொற்பதுபோல் போதம்மிகும் பாடல் தன்னை
நொய்யசிறு வன்மீகம் மூடக் கண்டு
நொடிப்பு அளவி னில்சிந்தை நொந்த வேந்தன்.

21. பார்த்து அதனைப் புறத்துஉய்ப்ப உரைத்து மேலே
படிந்திருந்த மண்மலையைச் சேரத் தள்ளிச்
சீர்த்ததில தயிலமலி கும்பம் கொண்டு
செல்லுநனை யச்சொரிந்து திருஏடு எல்லாம்
ஆர்த்தஅருள் அதனாலே எடுத்து நோக்க
அலகுஇலா ஏடுபழு தாகக் கண்டு
''தீர்த்தமுடிக்கு அணிபரனே பரனே'' என்னச்
சிந்தைதளர்ந்து இருகண்ணீர் சோர நின்றான்.

22. ஏந்துபுகழ் வளவன்இவ்வாறு அன்பி னாலே
இடர்க்கடலின் கரைகாணாது இனையும் காலைச்
சார்ந்தமலை மகள்கொழுநன் அருளால் ''வேதச்
சைவநெறித் தலைவர்எனும் மூவர் பாடல்
வேய்ந்தனபோல் மண்மூடச் செய்தே ஈண்டு
வேண்டுவன வைத்தோம்'' என்று உலகில் உள்ள
மாந்தரொடு மன்னவனும் கேட்கு மாற்றால்
வானகத்தில் ஓர்ஓசை எழுந்தது அன்றே.

23. அந்தமொழி கேட்டலுமே மன்னன் தானும்
ஆடினான் பாடினான் அலக்கண் யாவும்
சிந்தினான் அமுதம்உண்டான் போல நெஞ்சம்
தேறினான் நம்பிதிரு வடியில் தாழ்ந்தான்
''பந்தம்அறு சிவனடியார் கொள்க'' என்னாப்
பண்டாரம் திறந்துவிட்டான் பரிவு கூர்ந்தான்
இந்தவகைப் பெரும்களிகொள் மன்னன் தானும்
எழில்முறையை முன்போல வகுக்க எண்ணி.

Koviloor Digital Library

24. மன்னுதமிழ் விரகர்எங்கள் காழி வேந்தர்
வகுத்துஅருளால் அமைத்ததிரு முறைஓர் மூன்றும்
அன்னவகை வாகீசர் முறைஓர் மூன்றும்
ஆரூரர் உரைத்ததிரு முறையது ஒன்றும்
துன்னவகை ஏழாகத் தொகுத்துச் செய்தான்
தூயமனு எழுகோடி என்பது உன்னித்
தன்நிகரில் திருவருளால் மன்னன் தானும்
தாரணியோர் வீடுபெறும் தன்மை சூழ்ந்தே.

வேறு

25. பண்பு உற்ற திருஞான சம்பந்தர் பதிகமுந்நூற்று
எண்பத்தி நான்கினால் இலங்குதிரு முறைமூன்று
நண்பு உற்ற நாவரசர் முந்நூற்றுஏழ் மூன்றினால்
வண்பெற்ற முறைஒன்று நூற்றினால் வன்தொண்டர்.

26. ஆகவளர் திருமுறைஏழ் அருள்திருவா சகம்ஒன்று
மோகம்எறி திருஇசைப்பா மாலைமுறை ஒன்றுசிவ
போகம்மிகு மந்திரமாம் முறைஒன்று புகழ்பெறவே
பாகம்மிகும் திருமுறைகள் பத்தாக வைத்தார்கள்.

27. வைத்ததன்பின் நம்பிகழல் மன்னர்பிரான் மகிழ்ந்து இறைஞ்சிச்
''சித்திதரும் இறைமொழிந்த திருமுகப்பா சுரம்முதலாம்
உய்த்தபதி கங்களையும் ஒருமுறையாச் செய்க'' எனப்
பத்திதரும் திருமுறைகள் பதினொன்றாப் பண்ணினார்.

28. மந்திரங்கள் எழுகோடி ஆதலினால் மன்னும் அவர்
இந்தவகை திருமுறைகள் ஏழாக எடுத்து அமைத்துப்
பந்தம்உறு மந்திரங்கள் பதினொன்றும் ஆதலினால்
அந்தமுறை நான்கினொடு முறைபதினொன்று ஆக்கினார்.

29. ஆக்கியபின் திருத்தொண்டத் தொகைஅடைவை அருளாலே
நோக்கியபின் நாயன்மார் நுடங்குஅடைவும் தொழில்பேறும்
பாக்கியத்தால் இபமுகத்தோன் அருள்செய்த பகுதியினால்
வாக்குஇயல்சேர் அந்தாதி நம்பிஅடை வேவகுத்தார்.

30. சீர் அருள்சேர் அறுபத்து மூவர்தனித் திருக்கூட்டம்
சாரும்அவர் ஒன்பானும் தண்தமிழான் உரைசெய்து
பேர்இசையாம் வகைஅடைவு புவியினிடைப் பெருமையினால்
சீர்உலவு திருஎருக்கத் தம்புலியூர் சென்றுஅடைந்தார்.

Koviloor Digital Library

31. சென்னி அருள் நம்பிஇவர் அந்நகரைச் சேர்ந்துசிவன்
மன்னுதிருக் கோயிலினை வலம்கொண்டு பணிந்து''அரனே
இன்இசைதந்து அருள்'' என்ன இரக்கமுடன் குறைந்து இரப்பக்
கன்னிஒரு பங்குஉடையோன் அருள்செய்த கடன்உரைப்பாம்.

32. ''நல்இசையாழ்ப் பாணனார் நல்மரபின் வழிவந்த
வல்லிஒருத் திக்குஇசைகள் வாய்ப்பஅளித் தோம்'' என்று
சொல்லஅவள் தனைஅழைத்துச் சுருதிவழிப் பண்தழுவும்
நல்இசையின் வழிகேட்டு நம்பிஇறை உள்மகிழ்ந்தார்.

33. ''ஆங்குஅவளை அம்பலத்துள் ஆடுவார் திருமுன்பே
பாங்கினுடன் கொடுவந்து பண்அடைவு பயில்பாடல்
ஓங்குஅருளால் முறைபணித்தற்கு ஒக்கும்'' என ஓர்ஓசை
நீங்குஅரிய வானின்கண் நிகழஅர சன்கேட்டான்.

34. மன்னனுக்கும் நம்பிக்கும் மறையவர்மூ ஆயிரவர்
பன்அரிய திருத்தொண்டர் பலதுறையோர்க் கும்கேட்க
இன்அருள்முன் வியந்துஉரைத்த இவள்முதலா இசைத்தஇசை
தென்நிலம்மேல் மிகத்தோன்றத் திருஅருளால் தோன்றியதாம்.

35. சொல்நட்ட பாடைக்குத் தொகைஎட்டுக் கட்டளையாம்
இன்இசையால் தரும்தக்க ராகத்துஏழ் கட்டளையாம்
பன்னுபழந் தக்கரா கப்பண்ணின் மூன்றுஉளதாம்
உன்அரிய தக்கேசிக்கு ஓர்இரண்டு வருவித்தார்.

36. மேவுகுறிஞ் சிக்குஅஞ்சு வியாழகுறிஞ் சிக்குஆறு
பாவும்புகழ் மேகரா கக்குறிஞ்சிப் பால்இரண்டு
தேவுஉவந்த இந்தளத்தின் செய்திக்கு நான்குஇனிய
தாவுஇல்புகழ்க் காமரத்தின் தன்மைதனக்கு இரண்டுஅமைத்தார்.

37. காந்தாரம் ஆகியபி யந்தையாம் கட்டளைக்கு
வாய்ந்தவகை மூன்றுஆக்கி வன்நட்ட ராகத்திற்கு
ஏய்ந்தவகை இரண்டுஆக்கிச் செவ்வழிஒன்று ஆக்கிஇசைக்
காந்தார பஞ்சமத்தின் கட்டளைமூன்று ஆக்கினார்.

38. கொல்லிக்கு நால் ஆக்கிக் கவுசிகத்துக் கூறும்வகை
சொல்லில் இரண்டு ஆக்கிமிகு தூங்கிசைநேர் பஞ்சமத்திற்கு
ஒல்லையினில் ஒன்றாக்கிச் சாதாரிக்கு ஒன்பதாப்
புல்லும்இசைப் புறநீர்மைக்கு ஒன்றாகப் போற்றினார்.

Koviloor Digital Library

39. அந்தாளிக்கு ஒன்றுஆக்கி வாகீசர் அரும்தமிழின்
முந்துஆய பலதமிழுக்கு ஒன்றுஒன்றாம் மொழிவித்து
நந்தாத நேரிசையாம் கொல்லிக்கு நாட்டில் இரண்டு
உந்தாடும் குறுந்தொகைக்குஓர் கட்டளையா விரித்துரைத்தார்.

40. தாண்டகமாம் பாவுக்குஓர் கட்டளையாத் தாபித்துஅங்கு
ஆண்தகையார் தடுத்துஆண்ட ஐயர்அருள் துய்யமுறைக்கு
ஈண்டுஇசைசேர் இந்தளத்துக்கு இரண்டாக எடுத்துரைத்து
நீண்டதக்க ராகத்துக்கு இரண்டாக நிகழ்வித்தார்.

41. கூறுஅரிய நாட்டராக கத்துஇரண்டு கொல்லிக்கு
வேறுவகை மூன்றுஆக மிகுத்தபழம் பஞ்சுரத்துக்கு
ஏறும்வகை இரண்டுஆக்கி இன்இசைதேர் தக்கேசிப்
பேறுஇசைஆறு ஆக்கிஅதில் காந்தாரம் பிரித்துஇரண்டாம்.

42. ஒன்றுஆகும் காந்தார பஞ்சமத்துக்கு ஓர் இரண்டாம்
நன்றுஆன சீர்நட்ட பாடைக்கு நவின்று உரைக்கில்
குன்றாத புறநீர்மைக்கு இரண்டுஆகும் கூறும் இசை
ஒன்றுஆகக் காமரத்துக்கு ஒன்று ஆகப் போற்றினார்.

43. உற்றஇசைக் குறிஞ்சிக்குஓர் இரண்டாக வகுத்துஅமைத்துப்
பற்றுஅரிய செந்துருத்திக்கு ஒன்றுஆக்கிக் கவுசிகப்பால்
துற்றஇசை இரண்டுஆக்கித் தூயஇசைப் பஞ்சமத்துக்கு
அற்றஇசை ஒன்றுஆக்கி அரன்அருளால் விரித்துஅமைத்தார்.

44. இந்தவகை சிவன் செவிப்பால் எக்கண்ணும் தழைத்து ஓங்க
அந்தம்இலா அறுபத்து மூவர்அருள் அம்புவிமேல்
நந்திஇடம் மும்மலமும் நல்உலகோர் நீங்கியிடச்
சிந்தை அருள் சிவமாகத் தெளிவித்தான் அருள் சென்னி.

45. சீர்ஆரும் திருமுறைகள் கண்டதிறல் பார்த்திபனாம்
ஏர்ஆரும் இறைவனையும் எழில்ஆரும் நம்பியையும்
ஆராத அன்பினுடன் அடிபணிந்துஅங்கு அருள்விரவச்
சோராத காதல்மிகும் *திருத்தொண்டர் பதம்துதிப்பாம்.

* திருத்தொண்டர் புராண சாரம் பார்க்க.

Koviloor Digital Library

ii. திருப்பதிகக் கோவை (1+14)

ஒன்றாதி ஓர்எழுபத் துஒன்றுஈறாய் மூவர்தமிழ்
சென்றார் சிவதலங்கள் செப்புதற்கு - நின்று
கடக்குஞ் சரமுகன்நேர் காய்விழியான் ஈன்ற
கடக்குஞ் சர முகனே காப்பு.

1. பன்னுசிவ தலம்ஒருநூற்று ஐம்பதிற்று மூன்று
பதிகம்ஒன்றாம் நாற்பத்து ஒன்பதுபதிகம் இரண்டாம்
உன்னும்இரு பதிற்றெட்டு நகர்பதிகம் மூன்றாம்
ஒருபதினோர் தலம்பதிகம் ஒருநான்குஎன்று உணர்க
மன்னும்இரு நான்குதலம் ஓர் ஐந்தே பதிகம்
மற்றும்ஐந்து தலங்களுக்கு வருபதிகம் ஆறாம்
பின்னும் ஐந்து வளநகர்க்குப் பெறும்பதிகம் ஏழாம்
பேசும்ஒரு நான்குதலம் பெறும்பதிகம் எட்டே.

2. பரவும்ஒரு நான்குதலம் பதினொன்றாம் பதிகம்
பன்னும்இரு தலம்பதிகம் பன்னிரண்டாப் பகரும்
உரைசெய்இரு தலம்பதிகம் பதினெட்டாம் இப்பால்
ஒருமூன்று தலங்களுக்கு இங்கு உறுபதிகம் உரைக்கின்
நிரவிவரும் அறுநான்கு முப்பதிற்று நான்கு
நீடு எழுபத்து ஒன்றும் என நிரல்நிரையா மாகக்
கருதுசிவ தலம்இருநூற்று எழுபதிற்று நான்கு
கடைகாப்போர் எழுநூற்று நாற்பதிற்று ஒன்பானே.

3. திருப்பழுவூர் சேய்ஞலூர் திருமுல்லை வாயில்
திருவைகா கொடிமாடச் செங்குன்றூர் வியலூர்
கருக்குடி தெங்கூர் பனந்தாள் கலிக்காமூர் தலைச்சங்
காடுமயேந்திரப் பள்ளி கச்சினம் கன்றாப்பூர்
குரக்குக்கா பெரும்புலியூர் திருக்காட்டுப் பள்ளி
குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டமொடு குடந்தைக்காரோணம்
எருக்கத்தம் புலியூர்வெண் துறைகண்ணார் கோயில்
இலம்பையங் கோட்டூர் சிக்கல் இராமனது ஈச்சரமே.

4. பள்ளியின் முக்கூடல்திரு இரும்பூளை ஆலூர்ப்
பசுபதீச்சரம் பாலைத்துறை பரிதி நியமம்
கள்ளில்குரங் கணில்முட்டம் திருமுருகன் பூண்டி
கஞ்சனூர் கச்சிநெறிக் காரைக்காடு ஒத்தூர்

Koviloor Digital Library

புள்ளமங்கை நாட்டியத்தான் குடிகலைய நல்லூர்
புக்கொளியூர் அவிநாசி பூவனூர் துறையூர்
கொள்ளிக்காடு இடைச்சுரம்அச் சிறுபாக்கம் விளமர்
கொட்டையூர் கொடுங்குன்றம் கூடலைஆற் றூரே.

5. நெல்வேலி திருவழுந்தூர் தருமபுரம் பயற்றூர்
நெடுங்களம் வக்கரை இரும்பை மாகாளம் வடுகூர்
நெல்வெண்ணெய் வடகரை மாந்துறை திருவிற்கோலம்
நீடூர் சக்கரப்பள்ளி அகத்தியான் பள்ளி
நெல்வாயில் பேணுபெருந்துறை நாலூர் மயானம்
நெல்லிக்கா விற்குடி வீரட்டமதி முற்றம்
வல்லம் அறையணி நல்லூர் தலை ஆலங்காடு
வாட்போக்கி திருநாவலூர் மயிலாப் பூரே.

6. திருவாரூர்ப் பரவைஉள்மண்டளி சாத்தமங்கை
சிற்றேமம் தெளிச்சேரி திருஉசாத் தானம்
கரவீரம் திருஆலம் பொழில் வெண்ணெய் நல்லூர்
கச்சி அனே கதங்காவ தம்கோடிக் குழகர்
அரசிலி தென்குடித்திட்டை வடமுல்லை வாயில்
அம்பர்ப்பெரும் திருக்கோயில் வெண்பாக்கம் சுழியல்
பெருமணம் இந்திரநீல பருப்பதம் வேற்காடு
பேரெயில்பாற்றுறைமூக்கீச் சரம்முண்டீச் சரமே.

7. பறியலூர் வீரட்டம் கானாட்டு முள்ளூர்
பாதாளீச்சரம் எதிர்கொள்பாடி வலிதாயம்
சிறுகுடி கச்சூர்ஆலக்கோயில் கொள்ளம் பூதூர்
திருப்புறவார் பனங்காட்டூர் விளநகர் தண்டலை நீள்
நெறி அரதைப் பெரும்பாழி ஊறல்கருவூர்ஆ
னிலை இடும்பாவனம் கடுவாய்க்கரைப்புத்தூர் கடம்பந்
துறைதிரு ஏடகம் திருஅஞ்சைக்களம் ஆடானை
சோபுரம் கற்குடி வடகுரங்காடு துறையே.

8. திருமாணி குழி வேட்டக்குடி திருஆப்பாடி
திருந்துதேவன்குடி மாகறல் சத்திமுற்றம்
திரு ஆப்பனூர் மீயச்சூர் அவ்ஊர்தன்னில்
திகழ்ந்த திருஇளங்கோயில் வெஞ்சமாக் கூடல்

Koviloor Digital Library

பெருநீலக்குடி மண்ணிப் படிக்கரை நன்னிலத்துப்
பெருங்கோயில் திருநணா திருப்பட்டீச் சரமே
திரு ஈங்கோய்மலை வன்பார்த்தான் பனங்காட் டூரே
திருப்புகலூர் வர்த்தமான ஈச்சரம் பாம்புரமே.

9. கடைமுடியே ஓணகாந்தன்தளி கோட் டூர்வை
கல்மாடக்கோயில் இடையாறு பழையாறை
வடதளி நல்தினைநகரம் கோணமா மலைசீர்
வன்னியூர் கருவிலி அனேகதங்கா வதநல்
இடம்மேவும் கடிக்குளம் நல்திருக்களர் என்று இவைகட்கு
இரும்பதிகம் ஒவ்வொன்று என்று இசைத்திடுக இப்பால்
குடவாயில் புனவாயில் தூங்கானை மாடம்
கோழம்பம் அவள் இவள் நல்லூர் கோலக்காவே.

10. குருகாவூர் திருவேள்விக்குடி விசயமங்கை குற்றாலம்
குடமூக்குக் கோட்டாறு பனையூர்
கருகாவூர் குரங்காடுதுறை ஓமாம்புலியூர்
கண்டியூர் வேதிகுடி கானூர்கோகரணம்
திருஆரூர் அரனெறி பந்தணை நல்லூர் நல்லம்
திருக்கண்டீச்சரம் தேவூர் திருச்சிராப் பள்ளி
பெருவேளூர் கீழ்வேளூர் எறும்பியூர் கானப்
பேர்திருமங்கலக்குடி ஆக்கூர் கோவலூரே.

11. திருப்பரங்குன்றம் திருப்பாதிரிப் புலியூர் குறுக்கை
திருப்புத்தூர் மணஞ்சேரி பாச்சிலாச்சிராமம்
கருப்பறியலூர் கேதீச்சரம் திருக் கேதாரம்
கச்சிமேற்றளி மேலைத் திருக்காட்டுப் பள்ளி
அருத்தியுறு பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சரம்பேர்
அன்பில்ஆலந்துறை பராய்த்துறை வேட்களம்இங்கு
உரைத்தசீர் அன்னியூர் இவ்இரண்டாம் பதிகம்
உள்ளதலம் கடவூர் மயானம் வாஞ்சியமே.

12 துருத்தி திருநனிபள்ளி திருமருகல் திருப்பூந்
துருத்தி புறம்பயம் கடவூர் புள்ளிருக்கு வேளூர்
அரத்துறை வாழ்கொளிபுத்தூர் வான்மியூர் பாசூர்
அம்பர்மாகாளம் மயிலாடுதுறை வாய்மூர்

Koviloor Digital Library

திருக்கழுக்குன்றம் பாண்டிக்கொடுமுடி ராமேசம்
செங்காட்டங்குடி வெண்ணி திருச்செம்பொன்பள்ளி
பருப்பதம் புன்கூர் அரிசில்கரைப் புத்தூர் சேறை
பைஞ்ஞீலி கற்குடி மாமலை பதிகம் மூன்றே.

13. வலம்புரம் ஆலங்காடு சிவபுரம் காளத்தி
வலிவலம் சாய்க்காடு திருக்கோடிகா நகரம்
நலம் திகழும் பூவணம் கோளிலி நின்றியூரும்
நறையூர்ச்சித் தீச்சரமும் நான்காகும் பதிகம்
வலஞ்சுழி நல்லூர் பழனம் ஆமாத்தூர் அண்ணா
மலை கடம்பூர் இன்னம்பர் நாரையூர் ஐந்தாம்
நிலம்திகழ் நாகேச்சரம் மாற்பேறு மழபாடி
நெய்த்தானம் வெண்காடு நீள்பதிகம் ஆறே.

14. கயிலாயம் ஆனைக்கா நள்ளாறு நாகைக்
காரோணம் திருச்சோற்றுத்துறை ஏழு புகலூர்
வயலாரும் கழிப்பாலை ஒற்றியூர் திருஆ
வடுதுறை எட்டாம்தில்லை மறைக்காடு மதுரை
இயலாரும் முதுகுன்றம் பதினொன்று கச்சி
ஏகம்பம் இடைமருது ஈர்ஆறு ஐயாறு அதிகை
அயல்ஈர் ஒன்பான் வீழி ஆரூர் சீகாழி
அறுநான்கும் முப்பால் நான்கு எழுபத்து ஒன்றாமே.

iii. திருப்பதிக் கோவை (14)

1. கோயில்திரு வேட்களம்நெல் வாயில்கழிப் பாலை
குலவுபெரு மணம்மயேந் திரப்பள்ளி முல்லை
வாயில்கலிக் காழூர்சாய்க் காடுதிருப் பல்ல
வனீச்சரம் வெண் காடுவளர் திருக்காட்டுப் பள்ளி
தாயிலான் குருகாவூர் காழிகோ லக்கா
தருக்கிளர்புள் ளிருக்குவே ளூர்கண்ணார் கோயில்
ஞாயில்இயல் கடைமுடியே நின்றியூர் புன்கூர்
நாடியநீ டூர் அன்னி யூர்வேள்விக் குடியே.

Koviloor Digital Library

2. கருதுஎதிர்கொள் பாடிமணஞ் சேரிதிருக் குறுக்கை
கருப்பறிய லூர்கதியே காட்டுகுரக் குக்கா
மருவும்வாழ் கொளிபுத்தூர் மண்ணிப்படிக் கரையே
வளரும்ஓ மாம்புலியூர் கானாட்டு முள்ளூர்
திருநாரை யூர்கடம்பூர் பந்தணைநல் லூர்பொன்
திகழ்கஞ்ச னூர்கோடி காமங்கலக் குடியே
திருப்பனந்தாள் ஆப்பாடி சேய்ஞலூர் திருந்து
தேவன்குடி திருவியலூர் திருக்கோட்டை யூரே.

3. இன்னம்பர் திருப்புறம்ப யம்விசய மங்கை
இயல்வைகா வூர்நல்வட குரங்காடு துறையே
பின்னம்அறு பழனம்ஐ யாறுநெய்த் தானம்
பெரும்புலியூர் மழபாடி திருப்பழுவூர் கானூர்
அன்னஅன்பில் ஆலந்துறை மாந்துறைபாற் றுறையே
ஆனைக்கா பைஞ்ஞீலி பாச்சிலாச் சிராமம்
மன்னும்ஈங் கோய்மலையி னோடுஅறுபான் மூன்றே
வடகரையில் பதிதென்பால் வாட்போக்கி யாமே.

4. கடம்பந்துறை திருப்பராய்த்துறை கற்குடிமூக் கீசம்
கருதுதிருச் சிராப்பள்ளி திருஎறும்பி யூரே
நெடுங்களம்மே லைக்காட்டுப் பள்ளிஆலம் பொழில்சீர்
நிகழ்திருப்பூந் துருத்திகண்டி யூர்சோற்றுத் துறைமால்
அடும்வேதி குடிதென்குடித் திட்டைபுள்ள மங்கை
அணியார்ச் கரப்பள்ளி அரும்கருகா வூரே
படர்பாலைத் துறைநல்லூர் திருஆவூர் அதனில்
பசுபதீச் சரம்சத்திமுற்றம்பட் டீச் சரமே.

5. ஆறைவட தளிதிரு வலஞ்சுழியே குடமூக்கு
அதனில்கீழ்க் கோட்டம்கா ரோணம்நா கேசம்
கூறும்இடை மருதுகுரங் காடுதுறை நீலக்
குடிவைகல் மாடக்கோயில் நல்லம்கோ ழம்பம்
சாறுஅமர்ஆ வடுதுறைதண் துருத்திதிரு வழுந்தூர்
சகம்புகழ்மா யூரம்விள நகர்பறிய லூரே
வீறுசெம்பொன் பள்ளிநனி பள்ளிவலம் புரமே
வியன்தலைச்சங் காடுஆக்கூர் விளங்குகட வூரே.

Koviloor Digital Library

6. திருக்கடவூர் மயானமொடு திருவேட்டக் குடியே
தெளிச்சேரி தருமபுரம் நள்ளாறு கோட்டாறு
உரைக்கும் அம்பர்ப் பெருந்திருக் கோயில்மா காளம்
உயர்மீயச் சூர்இளங்கோ யில்திலதைப் பதிபூ
மருக்கமழ்பாம் புரம்நல்சிறு குடிவீழி மிழலை
வன்னியூர் கருவிலிமன் பேணுபெருந் துறைஎன்
கருத்துடைக்கும் நறையூர்ச்சித் தீச்சரத்தோ டுஅரிசில்
கரைப்புத்தூர் சிவபுரமும் கலையநல்லூர் காணே.

7. கருக்குடிவாஞ் சியம்திருநன் னிலத்துப்பெருங் கோயில்
கவின் கொண்டீச் சரம்பனையூர் விற்குடிதென் புகலூர்
இருக்கும்வர்த்த மானேச்சரம் இராமனதீச் சரமே
இயல்பயற்றூர் செங்காட்டங் குடிமருகல் இருளே
முருக்குதிருச் சாத்தமங்கை நாகைக்கா ரோணம்
முன்திருச்சிக் கல்திருக்கீழ் வேளூர்தே வூரே
அரிக்கரியான் பள்ளியின்முக் கூடல்திரு வாரூர்
அரனெறிமூ லட்டானம் பரவையுள்மண் டளியே.

8. மேலாகும் விளமர்கர வீரம்பெரு வேளூர்
மிளிர்தலைஆ லங்காடு குடவாயில் சேறை
நாலூர்ம யானம்கடு வாய்க்கரைப் புத்தூர்
நவிலும்இரும் பூளைதிரு வரதைப்பெரும் பாழி
மாலூரும் அவளிவணல் லூர்பரிதி நியமம்
வாழ்வெண்ணி பூவனூர் பாதாளீச் சரநீர்ச்
சேலூருந் திருக்களர்சிற் றேமம்உசாத் தானம்
திருஇடும்பா வனத்தோடு சேர்ந்தகடிக் குளமே.

9. தண்தலைநீள் நெறிகோட்டூர் வெண்துறையோ டுஅழகே
தருகொள்ளம் பூதூர்பேர் எயில்கொள்ளிக் காடு
கண்டருதெங் கூர் நெலிக்கா நாட்டியத்தான் குடியே
காறாயல் கன்றாப்பூர் வலிவலங்கச் சினத்தோடு
அண்டர்பிரான் கோளிலிதென் திருவாய்மூர் மறைக்காடு
அகத்தியான் பள்ளிகோடிக் குழகரும்தென் கரையில்
எண்தருநூற்று இருபத்தேழ் இப்பால்ஈ ழத்தில்
இசைகோண மாமலைகே தீச்சுரம்என்று இரண்டே.

Koviloor Digital Library

10. ஆலவாய் ஆப்பனூர் பரங்குன்று ஏடகத்தோடு
அரும் கொடுங்குன் றம்திருப்புத் தூர்புனவா யிலினோடு
ஏலும்இரா மேச்சரம்ஆ டானைகா னப்பேர்
எழில் திருப்பூ வணம்சுழியல் இன்புறுகுற் றாலம்
பாலலோ சனன்திருநெல் வேலியொடு பாண்டி
பதினான்கு மலைநாட்டில் அஞ்சைக்களம் ஒன்றே
சீலமிகும் அவிநாசி திருமுருகன் பூண்டி
திருநணா கொடிமாடச் செங்குன்றூர் தானே.

11. வெஞ்சமாக் கூடல்கொடு முடிகருவூர் கொங்கின்
மேவும்ஏழ் அரத்துறைவண் தூங்கானை மாடம்
எஞ்சலில்கூ டலையாற்றூர் எருக்கத்தம் புலியூர்
இணை அகலும் தினைநகர்சோ புரம்அதிகை புகழே
விஞ்சுதிரு நாவலூர் முதுகுன்றம் திருநெல்
வெண்ணெய்திருக் கோவலூர் அறையணிநல் ஊரே
மஞ்சுதிகழ் இடையாறு வெண்ணெய்நல்லூர் துறையூர்
வடுகூர்வீ டேஅருளும் திருமாணி குழியே.

12. தண்ணார்தண் டலைப்பாதி ரிப்புலியூர் முண்டீச்
சரம்புறவார் பனங்காட்டூர் திருஆமாத் தூரே
எண்ணார்அண் ணாமலையும் நடுநாட்டில் இருபத்து
இரண்டாகும் இப்பால்ஏ கம்பம்மேற் றளிவிண்
கண்ணோங்கு மதில்ஓண காந்தன்த ளிஅனே
கதங்காவ தம்கச்சி நெறிக்காரைக் காடே
உள்நாடு குரங்கணில்முட் டம்திருமா கறல்ஓத்
தூர்வன்பார்த் தான்பனங்காட் டூர்வல்லம்மாற் பேறே.

13. ஊறல்இலம் பையங்கோட்டூர் விற்கோலம் ஆலங்காடு
உயர்பாசூர் வெண்பாக்கம் கள்ளில்கா ளத்தி
மாறில்திரு ஒற்றியூர் வலிதாயம் பாலி
வடமுல்லை வாயில்வேற் காடுதிரு மயிலை
ஈறில்திரு வான்மியூர் கச்சூர்ஆ லக்கோயில்
இடைச்சுரம் கழுக்குன்றம் அச்சிறுபாக் கம்மே
மாறில்திரு வக்கரையே அரசிலிதொல் இரும்பை
மாகாளம் தொண்டைநன்னாட்டு எண்ணில்முப்பால் இரண்டே.

Koviloor Digital Library

14. கோகரணம் துளுவதே யத்தில்ஒன்றே இப்பால்
குலவுபருப் பதநீலபருப்பதம்அம் பிகைதன்
பாகர்உறை அனேகதங்கா வதம்திருக்கே தாரம்
பகர்நொடித்தான் மலைவடக்கில் பதிஐந்தே இவற்றோடு
ஆகஇரு நூற்றெழுபான் நான்குஎன்பர் மூவர்
அருட்பதிகம் இருக்கும்ஊர் அதிகமாம் வைப்புத்
தாகமுடன் நினைப்போர்க்கும் துதிப்போர்க்கும் வினைகள்
சாராவாம் பிறப்புஅகலும் சத்தியம்முத் தியுமே.

சுந்தரர் அருளிய தேவாரப் பதிகம்

iv. திருத்தொண்டத் தொகை (11)

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்

1. தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரி பொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

2. இலைமலிந்த வேல்நம்பி எறிபத்தர்க் கடியேன்
ஏனாதி நாதன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன்
கடவூரிற் கலயன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ் சாறன்
எஞ்சாத வாட்டாயன் அடியார்க்கும் அடியேன்
அலைமலிந்த புனல்மங்கை ஆனாயர்க் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

Koviloor Digital Library

3. மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்திக்கும் அடியேன்
முருகனுக்கும் உருத்திர பசுபதிக்கும் அடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கும் அடியேன்
திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவினால் எறிந்த
அம்மையான் அடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

4. திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
பெருமிழலைக் குறும்பர்க்கும் பேயார்க்கும் அடியேன்
ஒருநம்பி அப்பூதி அடியார்க்கும் அடியேன்
ஒலிபுனல்சூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கர்க் கடியேன்
அருநம்பி நமிநந்தி அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

5. வம்பறா வரிவண்டு மணநாற மலரும்
மதுமலர்நற் கொன்றையான் அடியலாற் பேணா
எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஏயர்கோன் கலிக்காமன் அடியார்க்கும் அடியேன்
நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்
நாட்டமிகு தண்டிக்கும் மூர்க்கர்க்கும் அடியேன்
அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

6. வார்கொண்ட வனமுலையாள் உமைபங்கன் கழலே
மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியர்க்கும் அடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ் வள்ளல் சிறப்புலிக்கும் அடியேன்
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத் தொண்டர்க் கடியேன்
கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவார்க்கும் அடியேன்
கடற்காழிக் கணநாதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோன் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

Koviloor Digital Library

7. பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கும் அடியேன்
பொழிற் கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்க் கடியேன்
மெய்யடியான் நரசிங்க முனையரையர்க் கடியேன்
விரிதிரைசூழ் கடல்நாகை அதிபத்தர்க் கடியேன்
கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
கழற்சத்தி விரிஞ்சையர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஐயடிகள் காடவர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

8. கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த
கணம்புல்ல நம்பிக்கும் காரிக்கும் அடியேன்
நிறைக்கொண்ட சிந்தையால் நெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
துறைக்கொண்ட செம்பவளம் இருளகற்றுஞ் சோதி
தொன்மயிலை வாயிலான் அடியார்க்கும் அடியேன்
அறைக்கொண்ட வேல்நம்பி முனையடுவார்க் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

9. கடல்சூழ்ந்த உலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் கழற்சிங்கன் அடியார்க்கும் அடியேன்
மடல்சூழ்ந்த தார்நம்பி இடங்கழிக்குந் தஞ்சை
மன்னவனாஞ் செருத்துணைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
புடைசூழ்ந்த புலியதள்மேல் அரவாட ஆடிப்
பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கும் அடியேன்
அடல்சூழ்ந்த வேல்நம்பி கோட்புலிக்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

10. பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்
அப்பாலும் அடிச்சார்ந்த அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

Koviloor Digital Library

11. மன்னியசீர் மறைநாவன் நின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாள் மானிக்கும் நேசனுக்கும் அடியேன்
தென்னவனாய் உலகாண்ட செங்கணனார்க் கடியேன்
திருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன்
என்னவனாம் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன்
இசைஞானி காதலன் திருநாவ லூர்க்கோன்
அன்னவனாம் ஆரூரன் அடிமைகேட் டுவப்பார்
ஆரூரில் அம்மானுக் கன்பரா வாரே.

நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிய

V. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி (85+5)

தில்லைவாழ் அந்தணர்

1. செப்பத் தகுபுகழ்த் தில்லைப் பதியில் செழுமறையோர்
ஒப்பப் புவனங்கள் மூன்றினும் உம்பரின் ஊர் எரித்த
அப்பர்க்கு அமுதத் திருநடர்க்கு அந்திப் பிறை அணிந்த
துப்பர்க்கு உரிமைத் தொழில்புரிவோர் தமைச் சொல்லுதுமே.

திருநீலகண்ட நாயனார்

2. சொல்லச் சிவன் திரு ஆணைதன் தூமொழி தோள் *நசையை
ஒல்லைத் துறந்து உரு மூத்ததன் பின்உமைகோன் அருளால்
வில்லைப் புரை நுதலாளொடு இளமைபெற்று இன்பம்மிக்கான்
தில்லைத் திருநீல கண்டக் குயவனாம் செய்தவனே.

இயற்பகை நாயனார்

3. செய்தவர் வேண்டியது யாதுங் கொடுப்பச் சிவன்தவனாய்க்
கைதவம் பேசிநின் காதலியைத் தருக என்றலுமே
மைதிகழ் கண்ணியை ஈந்தவன் வாய்ந்த பெரும்புகழ் வந்து
எய்திய காவிரிப்பூம் பட்டினத்துள் இயற்பகையே.

பா-ம் - 2. *தசையால்.

Koviloor Digital Library

இளையான்குடி மாற நாயனார்

4. இயலா இடைச்சென்ற மாதவர்க்கு இன் அமுதாவிதைத்த
வயல்ஆர் முளை வித்து வாரி மனை அலக்கால் வறுத்துச்
செயல்ஆர் பயிர் விழுத்தீம்கறி ஆக்கும் அவன்செழுநீர்க்
கயல்ஆர் இளையான் குடியுடை மாறன் எம் கற்பகமே.

மெய்ப்பொருள் நாயனார்

5. கற்றநல் மெய்த்தவன் போல்ஒரு பொய்த்தவன் காய்சினத்தால்
செற்றவன் தன்னை அவனைச் செறப் புகலும் திருவாய்
மற்றவன் தத்தா நமரே எனச்சொல்லி வான்உலகம்
பெற்றவன் சேதிபன் மெய்ப்பொருளாம் என்று பேசுவரே.

விறல்மிண்ட நாயனார்

6. பேசும் பெருமை அவ் ஆரூரனையும் பிரான் அவனாம்
ஈசன் தனையும் புறகுதட்டு என்றவன் ஈசனுக்கே
நேசன் எனக்கும் பிரான் மனைக்கேபுக நீடுதென்றல்
வீசும் பொழில் திருச்செங்குன்றம் மேய விறல்மிண்டனே.

அமர்நீதி நாயனார்

7. மிண்டும் பொழில் பழையாறை அமர்நீதி வெண்பொடியின்
முண்டம் தரித்த பிராற்கு நல்லூரின்முன் கோவணநேர்
கொண்டு இங்கு அருள் என்று தன்பெரும் செல்வமும் தன்னையும் தன்
துண்ட மதி நுதலாளையும் ஈந்த தொழிலினனே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

8. தொழுதும் வணங்கியும் மால்அயன் தேடுஅரும் சோதி சென்றுஅங்கு
எழுதும் *தமிழ்ப்பழ ஆவணம் காட்டி எனக்குஉன்குடி
முழுதும் அடிமைவந்து ஆள்செய் எனப்பெற்றவன் முரல்தேன்
ஒழுகும் மலரின் நல்தார் எம்பிரான்நம்பி ஆரூரனே.

பா-ம் - 8. *இதழ்.

Koviloor Digital Library

எறிபத்த நாயனார்

9. ஊர்மதில் மூன்றட்ட உத்தமர்க் கென்றோர் உயர்தவத்தோன்
தார்மலர் கொய்யா வருபவன் *தண்டின் மலர்பறித்த
ஊர்மலை மேற்கொளும் பாகர் உடல்துணி ஆக்குமவன்
*ஏர்மலி மாமதில் சூழ்கரு வூரில் எறிபத்தனே.

ஏனாதி நாத நாயனார்

10. பத்தனை ஏனாதி நாதனைப் பார்*நீ டெயினை தன்னுள்
அத்தனைத் தன்னோடு அமர்மலைந் தான்நெற்றி நீறுகண்டு
கைத்தனி வாள்வீடு ஒழிந்தவன் கண்டிப்ப நின்றருளும்
நித்தனை ஈழக் குலதீபன் என்பர்இந் நீணிலத்தே.

கண்ணப்ப நாயனார்

11. நிலத்தில் திகழ்திருக் காளத்தி யார்திரு நெற்றியின்மேல்
நலத்தில் பொழிதரு கண்ணிற் குருதிகண் டுள்நடுங்கி
வலத்தில் கடுங்கணை யால்தன் மலர்க்கண் இடந்தப்பினான்
குலத்தில் கிராதன்நம் கண்ணப்ப னாம்என்று கூறுவரே.

குங்குலியக் கலய நாயனார்

12. ஏய்ந்த கயிறுதன் கண்டத்தில் பூட்டி எழிற்பனந்தாள்
சாய்ந்த சிவனிலைத் தானென்பர் காதலி தாலிகொடுத்து
ஆய்ந்தநல் குங்குலி யம்கொண்டு அனற்புகை காலனைமுன்
காய்ந்த அரற்கிட்ட தென்கட வூரில் கலயனையே.

மானக் கஞ்சாற நாயனார்

13. கலச முலைக்கன்னி காதற் புதல்வி கமழ்குழலை
நலசெய் தவத்தவன் பஞ்ச வடிக்கிவை நல்கெனலும்
அலசும் எனக்கரு தாதுஅவள் கூந்தல் அரிந்தளித்தான்
மலைசெய் மதிற்கஞ்சை மானக்கஞ் சாறன் எனும்வள்ளலே.

பா-ம் - 9. *அங்கை. *ஏர்மலியும் மதில். 10. *நீடெயினி.

Koviloor Digital Library

அரிவாள் தாய நாயனார்

14. வள்ளல் பிராற்கமுது ஏந்தி வருவோன் உகலுமிங்கே
வெள்ளச் சடையாய்! அமுதுசெய் யாவிடில் என்தலையைத்
தள்ளத் தகுமென்று வாள்பூட் டியதடங் கையினன்காண்
அள்ளல் பழனக் கணமங் கலத்தரி வாட்டாயனே.

ஆனாய நாயனார்

15. தாயவன் *யாவுக்கும் தாழ்சடை மேல்தனித் திங்கள்வைத்த
தூயவன் பாதம் தொடர்ந்துதொல் சீர்துளை யாற்பரவும்
வேயவன் மேல்மழ நாட்டு விரிபுனல் மங்கலக்கோன்
ஆயவன் ஆனாயன் என்னைஉ வந்தாண் டருளினனே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

16. அருட்டுறை அத்தர்க்குஅடிமைப்பட் டேன்இனி அல்லனென்னும்
பொருட்டுறை ஆவதென் னேஎன்ன வல்லவன் பூங்குவளை
இருட்டுறை நீர்வயல் நாவல் பதிக்குப் பிரான் அடைந்தோர்
மருட்டுறை நீக்கிநல் வான்வழி காட்டிட வல்லவனே.

மூர்த்தி நாயனார்

17. அவந்திரி குண்டம ணாவதின் மாள்வன் என்று அன்று ஆலவாய்ச்
சிவன்திரு மேனிக்குச் செஞ்சந் தனமாச் செழுமுழங்கை
உவந்தொளிர் பாறையில் தேய்த்துலகு ஆண்டஒண் மூர்த்திதன்னூர்
நிவந்தபொன் மாட மதுரா புரிஎன்னும் நீள்பதியே.

முருக நாயனார்

18. பதிகந் திகழ்தரு பஞ்சாக் கரம்பயில் நாவினன்சீர்
மதியஞ் சடையார்க் கலர்தொட் டணிபவன் யான்மகிழ்ந்து
துதியுங் கழற்சண்பை நாதற்குத் தோழன்வன் தொண்டனம்பொன்
அதிகம் பெறும்புக லூர்முரு கன்எனும் அந்தணனே.

உருத்திர பசுபதி நாயனார்

19. அந்தாழ் *புனலிடை அல்லும் பகலும்நின்று ஆதரத்தால்
உந்தாத அன்பொடு உருத்திரம் சொல்லிக் கருத்தமைந்த
பைந்தார் உருத்ர பசுபதி தன்னல் பதிவயற்கே
நந்தார் திருத்தலை யூரென்று உரைப்பரிந் நானிலத்தே.

பா-ம் - 15. *யாவர்க்குந். 19. *புனல் தன்னில்.

Koviloor Digital Library

திருநாளைப் போவார் நாயனார்

20. நாவார் புகழ்த்தில்லை அம்பலத் தானருள் பெற்றுநாளைப்
போவா னவனாம் புறத்திருத் தொண்டன் புன்புலைபோய்
மூவா யிரவர்கை கூப்ப முனியாய வன்பதிதான்
மாவார் பொழில்திகழ் ஆதனூர் என்பரிம் மண்டலத்தே.

திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார்

21. மண்டும் புனற்சடை யான்தமர் தூசெற்றி வாட்டும்வகை
விண்டு மழைமுகில் *வீடா தொழியின்யான் வீவனென்னா
மிண்டும் படர்பாறை முட்டும் எழிலார் திருக்குறிப்புத்
தொண்டன் குலங்கச்சி ஏகா லியர்தங்கள் தொல்குலமே.

சண்டேசுர நாயனார்

22. குலமே றியசேய்ஞ் ஞரில் குரிசில் குரைகடல்சூழ்
தலமே றியவிறல் சண்டிகண் டீர்தந்தை தாளிரண்டும்
வலமே றியமழு வால்எறிந்து ஈசன் மணிமுடிமேல்
நலமே றியபால் சொரிந்தலர் சூட்டிய நன்னிதியே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

23. நிதியார் துருத்திதென் வேள்விக் குடியாய்! நினைமறந்த
மதியேற்கு அறிகுறி *வைத்துப் புகர்பின்னை மாற்றிடென்று
துதியா அருள்சொன்ன வாறறி வாரிடைப் பெற்றவன்காண்
நதியார் புனல்வயல் நாவலர் கோனென்னு நற்றவனே.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

24. நற்றவன் நல்லூர்ச் சிவன்திருப் பாதந்தன் சென்னிவைக்கப்
பெற்றவன் மற்றிப் பிறப்பற வீரட்டர் பெய்கழற்றாள்
உற்றவன் உற்ற விடமடை யாரிட ஒள்ளமுதாத்
துற்றவன் ஆமூரில் நாவுக் கரசெனும் தூமணியே.

25. மணியினை மாமறைக் காட்டு மருந்தினை வண்மொழியால்
திணியன நீள்கத வந்திறப் பித்தன தெண்கடலில்
பிணியன *கல்மிதப் பித்தன சைவப் பெருநெறிக்கே
அணியன நாவுக் கரையர்பி ரான்றன் அருந்தமிழே.

பா-ம் - 21. *வீடா தொழிந்திடில். 23. *வைத்த. 25. *வன்கல் மிதப்பித்த.

Koviloor Digital Library

குலச்சிறை நாயனார்

26. அருந்தமி ழாகரன் வாதில் அமணைக் கழுநுதிமேல்
இருந்தமிழ் நாட்டிடை ஏற்றுவித் தோன்எழிற் சங்கம்வைத்த
பெருந்தமிழ் மீனவன் தன்னதி காரி பிரசமல்கு
குருந்தவிழ் சாரல் மணமேற் குடிமன் குலச்சிறையே.

பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார்

27. சிறைநன் புனல்திரு நாவலூ ராளி செழுங்கயிலைக்கு
இறைநன் கழல்நாளை எய்தும் இவனருள் போற்றஇன்றே
பிறைநன் முடியன் அடியடை வேன்என்று உடல்பிரிந்தான்
நறைநன் மலர்த்தார் மிழலைக் குறும்பன் எனுநம்பியே.

காரைக்கால் அம்மையார்

28. நம்பன் திருமலை நான்மிதி யேனென்று தாளிரண்டும்
உம்பர் மிசைத்தலை யால்நடந் தேற உமைநகலும்
செம்பொன் உருவன்என் அம்மை எனப்பெற் றவள்செழுந்தேன்
கொம்பின் உகுகாரைக் காலினில் மேய குலதனமே.

அப்பூதி அடிகள்

29. தனமா வதுதிரு நாவுக் கரசின் சரணமென்னா
மனமார் புனற்பந்தர் வாழ்த்திவைத் தாங்கவன் வண்தமிழ்க்கே
இனமாத் தனது பெயரிடப் பெற்றவன் எங்கள்பிரான்
அனமார் வயல்திங்க ளூரினில் வேதியன் அப்பூதியே.

திருநீலநக்க நாயனார்

30. பூதிப் புயத்தர் புயத்தில் *சிலந்தி புகலுமஞ்சி
ஊதித் துமிந்த மனைவியை நீப்பவுப் பாலவெல்லாம்
பேதித்து எழுந்தன காணென்று பிஞ்ஞகன் காட்டுமவன்
நீதித் திகழ்சாத்தை நீலநக் கன்எனும் வேதியனே.

நமிநந்தி அடிகள்

31. வேத மறிக்கரத்து ஆரூர் அரற்கு விளக்குநெய்யைத்
தீது செறிஅமண் கையரட் டாவிடத் தெண்புனலால்
ஏதம் உறுக அருகரென்று அன்று விளக்கெரித்தான்
நாதன் எழிலேமப் பேறூர் அதிபன் நமிநந்தியே.

பா-ம் - 30. *சிலம்பி.

Koviloor Digital Library

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

32. நந்திக்கு நம்பெரு மாற்குநல் ஆரூரில் நாயகற்குப்
பந்திப் பரியன செந்தமிழ் *பாடிப் படர்புனலின்
சிந்திப் பரியன *சேவடி பெற்றவன் சேவடியே
வந்திப் பவன்பெயர் வன்தொண்டன் என்பரிவ் வையகத்தே.

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள்

33. வைய மகிழயாம் வாழ அமணர் வலிதொலைய
ஐயன் பிரம புரத்தரற்கு அம்மென் குதலைச்செவ்வாய்
பைய மிழற்றும் பருவத்துப் பாடப் பருப்பதத்தின்
தையல் அருள்பெற் றனனென்பர் ஞானசம் பந்தனையே.

34. பந்தார் விரலியர் வேள்செங்கண் சோழன் முருகனல்ல
சந்தார் அகலத்து நீலநக் கன்பெயர் தான்மொழிந்து
கொந்தார் சடையர் பதிகத்தில் இட்டடி யேன்கொடுத்த
அந்தாதி கொண்ட பிரானருள் காழியர் கொற்றவனே.

ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார்

35. கொற்றத் திறலெந்தை தந்தைதன் தந்தைஎம் கூட்டமெல்லாம்
தெற்றச் சடையாய் நினதடி யேந்திகழ் வன்தொண்டனே
மற்றிப் பிணிதவிர்ப் பானென்று உடைவாள் உருவிஅந்நோய்
செற்றுத் தவிர்கலிக் காமன் குடிஏயர் சீர்க்குடியே.

திருமூல நாயனார்

36. குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குலம் மேய்ப்போன் குரம்பைபுக்கு
முடிமன்னு கூனல் பிறையாளன் தன்னை முழுத்தமிழின்
படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படி யேபர விட்டெனுச்சி
அடிமன்ன வைத்த பிரான் மூலன் ஆகின்ற அங்கணனே.

தண்டி அடிகள்

37. கண்ணார் மணியொன்றும் இன்றிக் கயிறு பிடித்தரற்குத்
தண்ணார் புனல்தடம் தொட்டலும் தன்னை நகும்அமணர்
கண்ணாங் கிழப்ப அமணர் கலக்கங்கண் டம்மலர்க்கண்
விண்ணா யகனிடைப் பெற்றவன் ஆரூர் விறல்தண்டியே.

பா-ம் - 32. *பாடப். *செல்படி.

Koviloor Digital Library

மூர்க்க நாயனார்

38. தண்டலை சூழ்திரு வேற்காட்டு ஊர்மன்னன் தருகவற்றால்
கொண்டவல் ஆயம்வன் சூதரை வென்றுமுன் கொண்டபொருள்
முண்டநல் நீற்றன் அடியவர்க்கு ஈபவன் மூர்க்கனென்பர்
நண்டலை நீரொண் குடந்தையில் மேவுநல் சூதனையே.

சோமாசி மாற நாயனார்

39. சூதப் பொழிலம்பர் அந்தணன் சோமாசி மாறனென்பான்
வேதப் பொருள்அஞ் செழுத்தும் விளம்பியல் லால்மொழியான்
நீதிப் பரன்மன்னு நித்த நியமன் பரவைஎன்னும்
*மாதுக்குக் காந்தன் வன்தொண்டன் தனக்கு மகிழ்துணையே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

40. துணையும் அளவும்இல் லாதவன் தன்னரு ளேதுணையாக்
கணையும் கதிர்நெடு வேலும் கறுத்த கயலிணையும்
பிணையும் நிகர்த்தகண் சங்கிலி பேர்அமைத் தோள்இரண்டும்
அணையும் அவன்திரு ஆரூரன் ஆகின்ற அற்புதனே.

சாக்கிய நாயனார்

41. தகடன ஆடையன் சாக்கியன் மாக்கல் தடவரையின்
மகடனம் தாக்கக் குழைந்ததிண் தோளர்வண் கம்பர்செம்பொன்
திகழ்தரு மேனியில் செங்கல் எறிந்து சிவபுரத்துப்
புகழ்தரப் புக்கவன் ஊர்சங்க மங்கை புவனியிலே.

சிறப்புலி நாயனார்

42. புவனியில் பூதியும் சாதன மும்பொலி வார்ந்துவந்த
தவநிய மர்க்குச் சிறப்புச்செய் தத்துவ காரணனாம்
அவனியிற் கீர்த்தித் தென்னாக்கூர் அதிபன் அருமறையோன்
சிவனிய மந்தலை நின்றதொல் சீர்நம் சிறப்புலியே.

சிறுத்தொண்ட நாயனார்

43. புலியின் அதளுடைப் புண்ணியற்கு இன்னமு தாத்தனதோர்
ஒலியின் சதங்கைக் குதலைப் புதல்வன் உடல்துணித்துக்
கலியின் வலிகெடுத் தோங்கும் புகழ்ச்சிறுத் தொண்டன்கண்டீர்
மலியும் பொழிலொண் செங்காட்டங் குடியவர் மன்னவனே.

பா-ம் - 39. *மாதுக் குகந்தான்.

Koviloor Digital Library

கழறிற்று அறிவார் நாயனார்

44. மன்னர் பிரானெதிர் வண்ணான் உடலுவர் *ஊறிநீறார்
தன்னர் பிரான்தமர் போல வருதலும் தான்வணங்க
என்ன பிரான்அடி வண்ணான் எனஅடிச் சேரனென்னும்
தென்னர் பிரான்கழ றிற்றறி வானெனுஞ் சேரலனே.

45. சேரற்குத் தென்னா வலர்பெரு மாற்குச் சிவனளித்த
பாரக் கடகரி முன்புதன் பந்தி இவுளிவைத்த
வீரற்கு வென்றிக் கருப்புவில் வீரனை வெற்றிகொண்ட
சூரற்கு எனதுள்ளம் நன்றுசெய் தாய்இன்று *தொண்டுபட்டே.

கணநாத நாயனார்

46. தொண்டரை ஆக்கி அவரவர்க்கு ஏற்ற தொழில்கள்செய்வித்து
அண்டர்தம் கோனக் கணத்துக்கு நாயகம் பெற்றவன்காண்
கொண்டல்கொண்டு ஏறிய மின்னுக்குக் கோல மடல்கள்தொறும்
கண்டல்வெண் சோறளிக் குங்கடல் காழிக் கணநாதனே.

கூற்றுவ நாயனார்

47. நாதன் திருவடி யேமுடி யாகக் கவித்துநல்ல
போதம் கருத்தில் பொறித்தமை யாலது கைகொடுப்ப
ஓதம் தழுவிய ஞாலமெல் லாம்ஒரு கோலின்வைத்தான்
கோதை நெடுவேல் களப்பாளன் ஆகிய கூற்றுவனே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

48. கூற்றுக்கு எவனோ புகல்திரு ஆரூரன் பொன்முடிமேல்
ஏற்றுத் தொடையலும் இன்னடைக் காயும் இடுதருமக்
கோற்றொத்து கூனனும் கூன்போய்க் குருடனும் கண்பெற்றமை
சாற்றித் திரியும் பழமொழி யாமித் தரணியிலே.

பொய் அடிமை இல்லாத புலவர்

49. தரணியிற் பொய்ம்மை இலாத்தமிழ்ச் சங்க மதிற்கபிலர்
பரணர்நக் கீரர் முதல்நாற்பத் தொன்பது பல்புலவோர்
அருள்நமக் கீயுந் திருவால வாய் அரன் சேவடிக்கே
பொருளமைத் தின்பக் கவிபல பாடும் புலவர்களே.

பா-ம் - 44. *ஊறிய நீற்-றன்ன. 45. *தொன்றுபட்டே.

Koviloor Digital Library

புகழ்ச் சோழ நாயனார்

50. புலமன் னியமன்னைச் சிங்கள நாடு பொடிபடுத்த
குலமன் னியபுகழ்க் கோகன நாதன் குலமுதலோன்
நலமன் னியபுகழ்ச் சோழன தென்பர் நகுசுடர்வாள்
வலமன் னியஎறி பத்தனுக் கீந்ததொர் வண்புகழே.

நரசிங்கமுனை அரைய நாயனார்

51. புகழும் படிஎம் பரமே தவர்க்குநல் பொன்னிடுவோன்
இகழும் படியோர் தவன்மட வார்புனை கோலமெங்கும்
*நிகழும் படிகண் டவனுக் கிரட்டிப் பொன் னிட்டவன்நீள்
திகழும் முடிநர சிங்க முனையர சன்திறமே.

அதிபத்த நாயனார்

52. திறமமர் மீன்படுக் கும்பொழு தாங்கொரு மீன்சிவற்கென்று
உறவமர் மாகடற் கேவிடு வோனொரு நாட்கனக
நிறமமர் மீன்பட நின்மலற் கென்றுவிட் டோன்கமலம்
புறமமர் நாகை அதிபத்த னாகிய பொய்யிலியே.

கலிக்கம்ப நாயனார்

53. பொய்யைக் கடிந்துநம் புண்ணியர்க் காட்பட்டுத் தன்னடியான்
சைவத் திருவுரு வாய்வரத் தானவன் தாள்கழுவ
வையத் தவர்முன்பு வெள்கிநீர் வாரா விடமனைவி
கையைத் தடிந்தவன் பெண்ணா கடத்துக் கலிக்கம்பனே.

கலிய நாயனார்

54. கம்பக் கரிக்கும் சிலந்திக்கும் நல்கிய கண்ணுதலோன்
உம்பர்க்கு நாதற் கொளிவிளக் கேற்றற் குடலிலனாய்க்
கும்பத் தயிலம்விற் றுஞ்செக் குழன்றுங்கொள் கூலியினால்
நம்பற் கெரித்த கலியொற்றி மாநகர்ச் சக்கிரியே.

சத்தி நாயனார்

55. கிரிவில் லவர்தம் அடியரைத் தன்முன்பு கீழ்மைசொன்ன
திருவில் லவரைஅந் நாவரி வோன்திருந் தாரைவெல்லும்
வரிவில் லவன்வயற் செங்கழு நீரின் மருவுதென்றல்
தெருவில் விரைகம ழுந்தென் வரிஞ்சைத் திகழ்சத்தியே.

பா-ம் 51. *நிகழும் படிகண் டவற்கன் றிரட்டிப்பொன் னிட்டவனி.

Koviloor Digital Library

ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார்

56. சத்தித் தடக்கைக் குமரன்நல் தாதைதன் தானமெல்லாம்
முத்திப் பதம்ஒரோர் வெண்பா மொழிந்து முடியரசாம்
அத்திற்கு மும்மைநன் றாலரற் காவையம் ஏற்றலென்னும்
பத்திக் கடல்ஐ யடிகளா கின்றநம் பல்லவனே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

57. பல்லவை செங்கதி ரோனைப் பறித்தவன் பாதம்புகழ்
சொல்லவன் தென்புக லூர்அரன் பால்துய்ய செம்பொன்கொள்ள
வல்லவன் நாட்டியத் தான்குடி மாணிக்க வண்ணனுக்கு
நல்லவன் தன்பதி நாவலூ ராகின்ற நன்னகரே.

கணம்புல்ல நாயனார்

58. நன்னக ராய இருக்குவே ளூர்தனில் நல்குரவாய்ப்
பொன்னக ராயநல் தில்லை புகுந்து புலீச்சரத்து
மன்னவ ராய அரற்குநற் புல்லால் விளக்கெரித்தான்
கன்னவில் தோளெந்தை தந்தை பிரானெங் கணம்புல்லனே.

காரி நாயனார்

59. புல்லன வாகா வகையுல கத்துப் புணர்ந்தனவும்
சொல்லின வுந்நய மாக்கிச் சுடர்பொற் குவடுதனி
வில்லனை வாழ்த்தி விளங்கும் கயிலைபுக் கானென்பரால்
*கல்லின மாமதில் சூழ்கட வூரினில் காரியையே.

நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார்

60. கார்த்தண் முகிற்கைக் கடற்கா ழியர்பெரு மாற்கெதிராய்
ஆர்த்த அமணர் அழிந்தது கண்டுமற் றாங்கவரைக்
கூர்த்த கழுவின் நுதிவைத்த பஞ்சவன் என்றுரைக்கும்
வார்த்தை அதுபண்டு நெல்வேலி யில்வென்ற மாறனுக்கே.

வாயிலார் நாயனார்

61. மாறா அருளரன் தன்னை மனஆ லயத்திருத்தி
ஆறா அறிவாம் ஒளிவிளக் கேற்றி அகமலராம்
வீறா மலரளித் தன்பெனும் மெய்யமிர் தங்கொடுத்தான்
*வேறார் மயிலையுள் வாயிலான் என்று விளம்புவரே.

பா-ம் - 59. *கல்லன. 61. *வீறார்.

Koviloor Digital Library

முனை அடுவார் நாயனார்

62. என்று விளம்புவர் நீடூ ரதிபன் முனையடுவோன்
என்றும் அமருள் அழிந்தவர்க் காக்கூலி ஏற்றெறிந்து
*வென்ற பெருஞ்செல்வ மெல்லாங் கனகநல் மேருவென்னும்
குன்று வளைத்த சிலையான் தமர்க்குக் கொடுத்தனனே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

63. கொடுத்தான் முதலைகொள் பிள்ளைக் குயிரன்று புக்கொளியூர்த்
தொடுத்தான் மதுர கவி அவி நாசியை வேடர்சுற்றம்
படுத்தான் திருமுரு கன்பூண் டியினிற் பராபரத்தேன்
மடுத்தா னவனென்பர் வன்தொண்ட னாகின்ற மாதவனே.

கழல் சிங்க நாயனார்

64. மாதவத் தோர்தங்கள் வைப்பினுக் காரூர் மணிக்குவைத்த
போதினைத் தான்மோந்த தேவிதன் மூக்கை அரியப்பொற்கை
காதிவைத் தன்றோ அரிவதென் றாங்கவள் கைதடிந்தான்
நாதமொய்த் தார்வண்டு கிண்டுபைங் கோதைக் கழல்சிங்கனே.

இடங்கழி நாயனார்

65. சிங்கத் துருவனைச் செற்றவன் சிற்றம் பலமுகடு
கொங்கில் கனகம் அணிந்தஆ தித்தன் குலமுதலோன்
திங்கள் சடையார் தமரதென் செல்வம் எனப்பறைபோக்கு
எங்கட் கிறைவன் இருக்கு வேளூர்மன் இடங்கழியே.

செருத்துணை நாயனார்

66. கழிநீள் கடல்நஞ் சயின்றார்க் கிருந்த கடிமலரை
மொழிநீள் புகழ்க்கழற் சிங்கன்றன் தேவிமுன் மோத்தலுமே
எழில்நீள் குமிழ்மலர் மூக்கரிந் தான்என் றியம்புவரால்
செழுநீர் மருகனன் னாட்டமர் தஞ்சைச் செருத்துணையே.

புகழ்த்துணை நாயனார்

67. செருவிலி புத்தூர்ப் புகழ்த்துணை வையம் சிறுவிலைத்தா
உருவலி கெட்டுண வின்றி உமைகோனை மஞ்சனஞ்செய்
தருவதோர் போதுகை சோர்ந்து கலசம் *விழத்தரியாது
அருவரை வில்லி அருளின் நிதியது பெற்றனனே.

பா-ம் - 62. *வென்று. 67. *விழத்தரியாப்-பெருவரை.

Koviloor Digital Library

கோட்புலி நாயனார்

68. பெற்றம் உயர்த்தோன் விரையாக் கலிபிழைத் தோர்தமது
சுற்ற மறுக்குந் தொழிற்றிரு நாட்டியத் தான்குடிக்கோன்
குற்ற மறுக்குநம் கோட்புலி நாவல் குரிசிலருள்
பெற்ற அருட்கடல் என்றுல கேத்தும் பெருந்தகையே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

69. தகுமகள் பேசினோன் வீயவே நூல்போன சங்கிலிபால்
புகுமணக் காதலி னால்ஒற்றி யூருறை புண்ணியன்றன்
மிகுமலர்ப் பாதம் பணிந்தரு ளாலிவ் வியனுலகம்
நகும்வழக் கேநன்மை யாப்புணர்ந் தான்நாவ லூரரசே.

பத்தராய்ப் பணிவார்

70. அரசினை ஆரூர் அமரர் பிரானை அடிபணிந்திட்டு
உரைசெய்த வாய்தடு மாறி உரோம புளகம்வந்து
கரசர ணாதி அவயவம் கம்பித்துக் கண்ணருவி
சொரிதரும் அங்கத்தி னோர்பத்தர் என்று தொகுத்தவரே.

பரமனையே பாடுவார்

71. தொகுத்த வடமொழி தென்மொழி யாதொன்று தோன்றியதே
மிகுத்த இயலிசை *வல்ல வகையில்விண் தோயுநெற்றி
வகுத்த மதிற்றில்லை அம்பலத் தான்மலர்ப் பாதங்கள்மேல்
உகுத்த மனத்தொடும் பாடவல் லோரென்பர் உத்தமரே.

சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்

72. உத்தமத் தானத் தறம்பொருள் இன்ப மொடிஎறிந்து
வித்தகத் தானத் தொருவழிக் கொண்டு விளங்கச்சென்னி
மத்தம்வைத் தான்திருப் பாத கமல மலரடிக்கீழ்ச்
சித்தம்வைத் தாரென்பர் வீடுபே றெய்திய செல்வர்களே.

திருவாரூர்ப் பிறந்தார்

73. செல்வந் திகழ்திரு வாரூர் மதில்வட்டத் துட்பிறந்தார்
செல்வன் திருக்கணத் துள்ளவ ரேயத னாற்றிகழச்
செல்வம் பெருகுதென் னாரூர்ப் பிறந்தவர் சேவடியே
செல்வ நெறியுறு வார்க்கணித் தாய செழுநெறியே.

பா-ம் - 71. *அவ்வகை யாலவ்விண்.

Koviloor Digital Library

முப் போதும் திருமேனி தீண்டுவார்

74. நெறிவார் சடையரைத் தீண்டி முப்போதுநீ டாகமத்தின்
அறிவால் வணங்கிஅர்ச் சிப்பவர் நம்மையும் ஆண்டமரார்க்கு
இறையாய்முக் கண்ணும்எண் தோளும் தரித்தீறில் செல்வத்தொடும்
உறைவார் சிவபெரு மாற்குறை வாய உலகினிலே.

முழுநீறு பூசிய முனிவர்

75. உலகு கலங்கினும் ஊழி திரியினும் உள்ளொருகால்
விலகுத லில்லா விதியது பெற்றநல் வித்தகர்காண்
அலகில் பெருங்குணத் தாரூ ரமர்ந்த அரனடிக்கீழ்
இலகுவெண் ணீறுதம் மேனிக் கணியும் இறைவர்களே.

அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்

76. வருக்க மடைத்துநல் நாவலூர் மன்னவன் வண்தமிழால்
*பெருக்கு மதுரத் தொகையில் பிறைசூடி பெய்கழற்கே
ஒருக்கு மனத்தொடுஅப் பாலடிச் சார்ந்தவ ரென்றுலகில்
தெரிக்கு மவர்சிவன் பல்கணத் தோர்நஞ் செழுந்தவரே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

77. செழுநீர் வயல்முது குன்றினில் செந்தமிழ் பாடிவெய்ய
மழுநீள் தடக்கைய னீந்தபொன் ஆங்குக்கொள் ளாதுவந்து
பொழினீள் தருதிரு வாரூரில் வாசியும் பொன்னுங் கொண்டோன்
கெழுநீள் புகழ்த்திரு வாரூரன் என்றுநாங் கேட்பதுவே.

பூசலார் நாயனார்

78. பதுமநற் போதன்ன பாதத் தரற்கொரு கோயிலையான்
கதுமெனச் செய்குவ தென்றுகொ லாமென்று கண்துயிலாது
அதுமனத் தேஎல்லி தோறும் நினைந்தருள் பெற்றதென்பர்
புதுமணத் தென்ற லுலாநின்ற வூர்தனிற் பூசலையே.

மங்கையர்க்கரசியார்

79. பூச லயிற்றென்ன னார்க்கன லாகப் பொறாமையினால்
வாச மலர்க்குழல் பாண்டிமா தேவியா மானிகண்டீர்
தேசம் விளங்கத் தமிழா கரர்க்கறி வித்தவரால்
நாசம் விளைத்தா ளருகந்த ருக்குத்தென் னாட்டகத்தே.

பா-ம் - 76. *பெருக்க மதுரத் தொகைபிறை சூடிதன்.

Koviloor Digital Library

நேச நாயனார்

80. நாட்டமிட் டன்றரி வந்திப்ப வெல்படை நல்கினர்தம்
தாட்டரிக் கப்பெற் றவனென்பர் சைவத் தவரரையில்
*கூட்டும்அக் கப்படம் கோவணம் நெய்து கொடுத்துநன்மை
ஈட்டும்அக் காம்பீலிச் சாலிய நேசனை இம்மையிலே.

கோச்செங்கண் சோழ நாயனார்

81. மைவைத்த கண்டன் நெறியன்றி மற்றோர் நெறிகருதாத்
தெய்வக் குடிச்சோழன் முன்பு சிலந்தியாய்ப் பந்தர்செய்து
சைவத் துருவெய்தி வந்து தரணிநீ டாலயங்கள்
செய்வித் தவன் *திருக் கோச்செங்க ணானெனும் செம்பியனே.

82. செம்பொன் அணிந்துசிற் றம்பலத் தைச்சிவ லோகமெய்தி
நம்பன் கழற்கீழ் இருந்தோன் குலமுதல் என்பர்நல்ல
வம்பு மலர்த்தில்லை ஈசனைச் சூழ மறைவளர்த்தான்
நிம்ப நறுந்தொங்கல் கோச்செங்க ணானெனு நித்தனையே.

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார்

83. தனையொப் பரும்எருக் கத்தம் புலியூர்த் தகும்புகழோன்
நினையொப் பருந்திரு நீலகண் டப்பெரும் பாணனைநீள்
சினையொப் பலர்பொழிற் சண்பையர் கோன்செந் தமிழொடிசை
புனையப் பரனருள் பெற்றவ னென்பரிப் பூதலத்தே.

சடைய நாயனார்

84. தலம்விளங் குந்திரு நாவலூர் தன்னில் சடையனென்னும்
குலம்விளங் கும்புக ழோனை உரைப்பர் குவலயத்தில்
நலம்பிளங் கும்படி நாம்விளங் கும்படி நற்றவத்தின்
பலம்விளங் கும்படி ஆரூ ரனைமுன் பயந்தமையே.

இசை ஞானியார்

85. பயந்தாள் கறுவுடைச் செங்கண்வெள் ளைப்பொள்ளல்
நீள்பனைக்கைக்
கயந்தான் உகைத்தநல் காளையை என்றுங் கபாலங் கைக்கொண்டு
அயந்தான் புகுமர னாரூர்ப் புனித அரன்திருத்தாள்
நயந்தாள் தனதுள்ளத் தென்றும் உரைப்பது ஞானியையே.

பா-ம் - 80. *கூட்டு மகப்படக். 81. *பெயர்.

Koviloor Digital Library

(சில பிரதிகளில் காணப்பட்டவை)

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

1. *ஞானஆ ரூரரைச் சேரரை அல்லது நாமறியோம்
மானவ ஆக்கை யொடும்புக் கவரை வளரொளிப்பூண்
வானவ ராலும் *மருவற் கரிய வடகயிலைக்
கோனவன் கோயில் பெருந்தவத் தோர்தங்கள் கூட்டத்திலே.

திருத்தொண்டத் தொகைக் கூட்ட அடியார்கள், தனிஅடியார்கள்

2. கூட்டம்ஒன் பானொ டறுபத்து மூன்று தனிப்பெயரா
ஈட்டும் பெருந்தவத் தோர்எழு பத்திரண் டாம்வினையை
வாட்டும் தவத்திருத் தொண்டத் தொகைபதி னொன்றின் வகைப்
பாட்டும் திகழ்திரு நாவலூரராளி பணித்தனனே.

திருத்தொண்டத்தொகை முதல்குறிப்பு

3. பணித்தநல் தொண்டத் தொகைமுதல் தில்லை இலைமலிந்த
அணித்திகழ் மும்மை திருநின்ற வம்பறா *வார்கொண்டசீர்
இணைத்தநல் பொய்யடி மைகறைக் கண்டன் கடல்சூழ்ந்தபின்
மணித்திகழ் சொற்பத்தர் மன்னிய சீர்மறை நாவனொடே.

*பலனருள் கவி

4. ஓடிடும் பஞ்சேந் திரியம் ஒடுக்கிஎன் *உள்வினைகள்
வாடிடும் வண்ணநின் றெத்தவம் செய்தனன் வானினுள்ளோர்
சூடிடும் சீர்த்திருப் பாதத்தர் தொண்டத் தொகையினுள்ள
சேடர்தம் செல்வப் பெரும்புக ழந்தாதி செப்பிடவே.

நம்பியாண்டார் நம்பி

5. பொன்னி வடகரை சேர்நாரை யூரில் புழைக்கைமுக
மன்னன் அறுபத்து மூவர் பதிதே மரபுசெயல்
பன்னஅத் தொண்டத் தொகைவகை பல்கும்அந் தாதிதனைச்
சொன்ன மறைக்குல நம்பிபொற் பாதத் துணைதுணையே.

பா-ம் - 1. *ஞானவவ் வாரு ரரசரை; * அறிதற். 3. * வார்கொண்டதோர்-இணைத்திகழ். 4. *நூல்பயன். *ஊழ்.

1-5. பாடல் தொடர் எண்கள் பதிப்பாசிரியரால் இடப்பட்டவை.

Koviloor Digital Library

vi. திருத்தொண்டர் புராண சாரம் (76+2+5)

1. மல்குபுகழ் வன்தொண்டர் அருளால் ஈந்த
வளமருவு திருத்தொண்டத் தொகையின் வாய்மை
நல்கும்வகை புல்கும்வகை நம்பி யாண்டார்
நம்பிதிரு வந்தாதி நவின்ற வாற்றால்
பல்குநெறித் தொண்டர்சீர் பரவ வல்ல
பான்மையார் எமையாளும் பரிவால் வைத்த
*செல்வமிகும் திருத்தொண்டர் புராணம் மேவும்
திருந்துபயன் அடியேனும் செப்ப லுற்றேன்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

2. தண்கயிலை அதுநீங்கி நாவ லூர்வாழ்
சைவனார் சடையனார் தனய னாராய்
மண்புகழ அருட்டுறையான் ஓலை காட்டி
மணம்விலக்க வன்தொண்டாய் அதிகை சேர்ந்து
நண்பினுடன் அருள்புரிய ஆரூர் மேவி
நலம்கிளரும் பரவைதோள் நயந்து வைகித்
திண்குலவும் விறன்மிண்டர் திறல்கண் டேத்தும்
திருத்தொண்டத் தொகை அருளால் செப்பி னாரே.

3. செப்பலரும் குண்டையூர் நெல்அ ழைத்துத்
திருப்புகலூர்ச் செங்கல்செழும் பொன்னாச் செய்து
தப்பில்முது குன்றர்தரும் *பொருள்ஆற் றிட்டுத்
தடத்தெடுத்துச் சங்கிலிதோள் சார்ந்து நாதன்
ஒப்பில்தனித் தூதுவந்தா றூடு கீறி
உறுமுதலை சிறுமதலை உமிழ நல்கி
மெய்ப்பெரிய களிறேறி அருளால் சேர
வேந்தருடன் வடகயிலை மேவி னாரே.

தில்லைவாழ் அந்தணர்

4. நல்லவா னவர்போற்றும் தில்லை மன்றுள்
நாடகம்செய் பெருமானுக் கணியார் நற்பொன்
தொல்லைவான் பணிஎடுத்தற் குரியார் வீடும்
*துறந்தநெறி யார்தொண்டத் தொகைமுன் பாடத்

பா-ம் - 1. *செல்வமலி. 3.* பொன். 4. *துறந்தநிலை யார்.

Koviloor Digital Library

தில்லைவாழ் அந்தணரென் றெடுத்து நாதன்
செப்பும்அரு ளுடையார்முத் தீயார் பத்திக்கு
எல்லைகாண் பரியாரொப் புலகில் தாமே
ஏய்ந்துளார் எமையாள வாய்ந்து ளாரே.

திருநீலகண்ட நாயனார்

5. தில்லைநகர் வேட்கோவர் தூர்த்த ராகித்
தீண்டிலெமைத் திருநீல கண்டம் என்று
சொல்லுமனை யாள்தனையே அன்றி மற்றும்
துடியிடையா ரிடையின்பம் துறந்து மூத்தங்கு
எல்லையிலோ டிறைவைத்து மாற்றி நாங்கள்
எடுத்திலமென் றியம்புமென இழிந்து பொய்கை
மெல்லியலா ளுடன்மூழ்கி இளமை எய்தி
விளங்குபுலீச் சரத்தரனை மேவி னாரே.

இயற்பகை நாயனார்

6. எழிலாரும் காவிரிப்பூம் பட்டி னத்துள்
இயல்வணிகர் இயற்பகையார் இருவர் தேட
அழலாய பிரான்தூர்த்த மறையோ னாகி
ஆயிழையைத் தரவேண்டி அணைய ஐயன்
கழலாரப் பணிந்துமனைக் கற்பின் மேன்மைக்
காதலியைக் கொடுத்தமர்செய் கருத்தால் வந்த
பிழையாரும் சுற்றமெலாம் துணித்து மீளப்
பிஞ்ஞகனார் அழைத்தருளப் பெற்று ளாரே.

இளையான்குடி மாற நாயனார்

7. மன்னியவே ளாண்தொன்மை இளசை மாறர்
வறுமையால் உணவுமிக மறந்து வைகி
உன்னருநள் இருள்மழையில் உண்டி வேண்டி
உம்பர்பிரான் அணையவயல் உழுது வித்தும்
செந்நெல்முளை அமுதுமனை அலக்கால் ஆக்கிச்
சிறுபயிரின் கறியமுது திருந்தச் செய்து
பன்னலரும் உணவருந்தற் கெழுந்த சோதிப்
பரலோகம் முழுதாண்ட பான்மை யாரே.

Koviloor Digital Library

மெய்ப்பொருள் நாயனார்

8. சேதிபர்நல் கோவலூர் மலாட மன்னர்
திருவேடம் மெய்ப்பொருளாத் தெளிந்த சிந்தை
நீதியினார் உடன்பொருது தோற்ற மாற்றான்
நெடும்சினமும் கொடும்படையும் நிகழா வண்ணம்
மாதவர்போல் ஒருமுறைகொண் டணுகி வாளால்
வன்மைபுரிந் திடமருண்டு வந்த தத்தன்
காதலுற நமர்தத்தா என்று நோக்கிக்
கடிதகல்வித் திறைவனடி கைக்கொண் டாரே.

விறல்மிண்ட நாயனார்

9. விளங்குதிருச் செங்குன்றூர் வேளாண் தொன்மை
விறன்மிண்டர் திருவாரூர் மேவு நாளில்
வளம்குலவு தொண்டரடி வணங்கா தேகும்
வன்தொண்டன் புறகவனை வலிய ஆண்ட
துளங்குசடை முடியோனும் புறகென் றன்பால்
சொல்லுதலும் அவர்தொண்டத் தொகைமுன் பாட
உளம்குளிர உளதென்றார் அதனால் அண்ணல்
உவகைதர உயர்கணத்துள் ஓங்கி னாரே.

அமர்நீதி நாயனார்

10. பழையாறை வணிகர்அமர் நீதி யார்பால்
பரவுசிறு முனிவடிவாய்ப் பயிலும் நல்லூர்க்
குழைகாதர் வந்தொருகோ வணத்தை *வைக்கக்
கொடுத்ததனை எடுத்தொளித்துக் குளித்து வந்து
தொழிலாரும் அதுவேண்டி வெகுண்டு நீர்இத்
துலையிலிடும் கோவணநேர் தூக்கும் என்ன
எழிலாரும் பொன்மனைவி இளஞ்செய் ஏற்றி
ஏறினர்வா னுலகுதொழ ஏறி னாரே.

எறிபத்த நாயனார்

11. திருமருவு கருவூர்ஆ னிலையார் சாத்தும்
சிவகாமி யார்மலரைச் சிந்த யானை
அரனெறியோர் எறிபத்தர் பாக ரோடும்
அறஎறிய என்னுயிரும் அகற்றீர் என்று

பா-ம் - 10. *வைத்துக்.

Koviloor Digital Library

புரவலனார் கொடுத்தபடை அன்பால் வாங்கிப்
புரிந்தரிவான் புகளழுந்த புனித வாக்கால்
கரியினுடன் விழுந்தாரும் எழுந்தார் தாமும்
கணநாத ரதுகாவல் கைக்கொண் டாரே.

ஏனாதி நாத நாயனார்

12. ஈழக் குலச் சான்றார் எயின னூர்வாழ்
ஏனாதி நாதனார் இறைவன் நீற்றைத்
தாழத் தொழுமரபார் படைகள் ஆற்றும்
தன்மை *பெறா அதிசூரன் சமரில் தோற்று
வாழத் திருநீறு சாத்தக் கண்டு
மருண்டார் தெருண்டார்கை வாள்விடார்நேர்
வீழக் களிப்பார்போல் நின்றே யாக்கை
விடுவித்துச் சிவனருளே மேவி னாரே.

கண்ணப்ப நாயனார்

13. வேடர்அதி பதிஉடுப்பூர் வேந்தன் நாகன்
விளங்கியசேய் திண்ணனார் கன்னி வேட்டைக்
காடதில்வாய் மஞ்சனமும் குஞ்சிதரு மலரும்
காய்ச்சினமென் றிடுதசையும் காளத்தி யார்க்குத்
தேடரும்அன் பினில்ஆறு தினத்தளவும் அளிப்பச்
சீறுசிவ கோசரியும் தெளியவிழிப் புண்ணீர்
ஓடஒரு கண்ணப்பி ஒருகண் ணப்ப
ஒழிக எனும் அருள்கொடரு குறநின் றாரே.

குங்குலியக் கலய நாயனார்

14. சீலமலி திருக்கடவூர்க் கலய னாராம்
திகழ்மறையோர் பணிவறுமை சிதையா முன்னே
தாலியைநெல் கொளஎன்று வாங்கிக் கொண்டு
சங்கையில்குங் குலியத்தால் சார்ந்த செல்வர்
ஞாலம்நிகழ் திருப்பனந்தாள் நாதர் நேரே
நரபதியும் தொழக்கச்சால் நயந்து போதப்
பாலமுதம் உண்டாரும் அரசும் எய்திப்
பரிந்தமுது செயஅருள்சேர் பான்மை யாரே.

பா-ம் - 12. *பொறா அரிசூரன்.

Koviloor Digital Library

மானக்கஞ்சாற நாயனார்

15. கஞ்சநகர் மானக்கஞ் சாற னார்சீர்க்
காதல்மகள் வதுவைமணம் காண நாதன்
வஞ்சமலி மாவிரதத் தலைவ னாகி
வந்துபுகுந் தவளக மகிழ்ந்து நோக்கிப்
பஞ்சவடிக் காமென்ன அரிந்து நீட்டும்
பத்தர்எதிர் மறைந்திறைவன் பணித்த வாக்கால்
எஞ்சலில்வண் குழல்பெற்ற பேதை மாதை
ஏயர்பிராற் குதவியருள் எய்தி னாரே.

அரிவாள் தாய நாயனார்

16. தாவில்கண மங்கலத்துள் வேளாண் தொன்மைத்
தாயனார் நாயனார் தமக்கே செந்நெல்
தூவரிசி எனவிளைவ தவையே யாகத்
துறந்துணவு விடுவரிசி துளங்கு கீரை
ஆவினில்ஐந் துடன்கொணர கமரில் சிந்த
அழிந்தரிவாள் கொண்டூட்டி அரியா முன்னே
மாவடுவின் ஒலியும்அரன் கரமும் தோன்றி
வாள்விலக்கி அமரர்தொழ வைத்த தன்றே.

ஆனாய நாயனார்

17. மங்கலமா மழநாட்டு மங்கலமா நகருள்
மருவுபுகழ் ஆனாயர் வளர்ஆ மேய்ப்பார்
கொங்கலர்பூந் திருக்கொன்றை மருங்கு சார்ந்து
குழலிசையில் ஐந்தெழுத்தும் குழைய வைத்துத்
தங்குசரா சரங்களெலாம் உருகா நிற்பத்
தம்பிரான் அணைந்துசெவி தாழ்த்தி வாழ்ந்து
பொங்கியவான் கருணைபுரிந் தென்றும் ஊதப்
போதுகஎன் றருளஉடன் போயி னாரே.

மூர்த்தி நாயனார்

18. வழங்குபுகழ் மதுரைநகர் மூர்த்தி யாராம்
வணிகர்திரு வாலவாய் மன்னர் சாத்தத்
தழங்குதிர முழங்கைதரத் தேய்த்த ஊறும்
தவிர்ந்தமணர் வஞ்சனையும் தவிர மன்னன்

Koviloor Digital Library

இழந்தஉயி ரினனாக ஞாலம் நல்க
எழில்வேணி முடியாக இலங்கு வேடம்
முழங்குபுகழ் அணியாக விரைநீ றாக
மும்மைஉல காண்டருளின் முன்னி னாரே.

முருக நாயனார்

19. மன்னுதிருப் புகலூர்வாழ் முருக னாராம்
மறையவர்கோ வர்த்தமா னீச்ச ரத்தார்
சென்னியினுக் கழகமரும் மலர்கள் கொய்து
*திருமாலை புகழ்மாலை திகழச் சாத்திக்
கன்னிமதிற் கழுமலநா டுடைய நாதன்
காதல்மிகு மணங்காணும் களிப்பி னாலே
இன்னல்கெட உடன்சேவித் தருளால் மீளாது
இலங்குபெரு மணத்தரனை எய்தி னாரே.

உருத்திர பசுபதி நாயனார்

20. பங்கமில்வண் புகழ்நிலவு தலையூர் வாழும்
பசுபதியார் எனும்மறையோர் பணிந்து செந்தேன்
அங்கமல மடுவினிடை அல்லும் எல்லும்
அகலாதே ஆகளமாய் அமர்ந்து நின்று
திங்கள்வளர் சடைமுடியான் அடியே போற்றித்
திருஎழுத்தும் உருத்திரமும் *திருந்த ஓதி
மங்கையிடம் உடையபிரான் அருளால் மேலை
வானவர்கள் *தொழும் உலகில் மன்னி னாரே.

திருநாளைப்போவார் நாயனார்

21. நன்மைதிகழ் மேற்காநாட் டாத னூர்வாழ்
நந்தனார் புறத்தொண்டர் நாளைப் போகப்
பொன்மலிதென் புலியூர்க்கென் றுரைப்பார் புன்கூர்ப்
பொய்கைஅமைத் தடலேறு பிரிய நோக்கி
வன்மதில்சூழ் தில்லைஇறை அருளால் வாய்ந்த
வண்தழலின் இடைமூழ்கி மறையோர் போற்ற
மின்மலிசெஞ் சடைமுனியாய் எழுந்து நாதன்
விளங்குநடம் தொழமன்றுள் மேவி னாரே.

பா-ம் 19. *திகழ்மாலை புகழ்மாலை திருந்தச் சாத்தி. 20. *திகழ. *தொழ.

Koviloor Digital Library

திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார்

22. கொந்தலர்பூம் பொழிற்கச்சி நகர்ஏ காலிக்
குலத்தலைவர் தவர்குறிப்புக் குறித்து ளார்பால்
வந்திறைவர் நமக்கின்று தாரீ ராகில்
வருந்தும்உடல் எனவாங்கி மாசு நீத்த
கந்தைபுல ராதொழிய மழையும் மாலைக்
கடும்பொழுதும் வரக்கண்டு கலங்கிக் கல்மேல்
சிந்தமுடி புடைப்பளவில் திருஏ கம்பர்
திருக்கைகொடு பிடித்துயர்வான் சேர்த்தி னாரே.

சண்டேசுர நாயனார்

23. வேதமலி சேய்ஞலூர் எச்ச தத்தன்
விளங்கியசேய் மறைபயிலும் விசார சன்மர்
கோதனம்மேய்ப் பவன்கொடுமை பொறாது தாமே
கொண்டுநிரை மண்ணியின்தென் கரையின் நீழல்
தாதகியின் மணல்இலிங்கத் தான்பா லாட்டத்
தாதைபொறா தவைஇடறும் தாள்கள் மாளக்
காதிமலர்த் தாமமுயர் நாம முண்ட
கலமகனாம் பதமருளால் கைக்கொண் டாரே.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

24. போற்றுதிரு ஆமூரில் வேளாண் தொன்மைப்
பொருவில்கொறுக் கையர்அதிபர் புகழ னார்பால்
மாற்றரும்அன் பினில்திலக வதியாம் மாது
வந்துதித்த பின்புமருள் நீக்கி யாரும்
தோற்றிஅமண் சமயமுறு துயரம் நீங்கத்
துணைவர்அருள் தரவந்த சூலை நோயால்
பாற்றருநீள் இடரெய்திப் பாடலிபுத் திரத்தில்
பாழிஒழித் தரன்அதிகைப் பதியில் வந்தார்.

25. வந்துதமக் கையரருளால் நீறு சாத்தி
வண்டமிழால் நோய்தீர்ந்து வாக்கின் மன்னாய்
வெந்தபொடி விடம்வேழம் வேலை நீந்தி
வியன்சூலம் கொடிஇடபம் விளங்கச் சாத்தி
அந்தமில்அப் பூதிமகன் அரவு மாற்றி
அருட்காசு பெற்றுமறை அடைப்பு நீக்கிப்
புந்திமகிழ்ந் தையாற்றில் கயிலை கண்டு
பூம்புகலூர் அரன்பாதம் பொருந்தி னாரே.

Koviloor Digital Library

குலச்சிறை நாயனார்

26. கோதில்புகழ் தருமணமேற் குடியார் கோவண்
குலச்சிறையார் தென்னர்குல அமைச்சர் குன்றா
மாதவர்கள் அடிபரவும் மரபார் பாண்டி
மாதேவி யார்அருள்வான் பயிர்க்கு வேலி
காதல்மிகு கவுணியர்கோன் வாதில் தோற்ற
கையரைவை கைக்கரைசேர் கழுவில் ஏற்று
*நீதியினால் ஆலவாய் நிமலர்ச் சேர்ந்த
நின்மலனார் என்மலங்கள் நீக்கி னாரே.

பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார்

27. கொண்டல்பனி வளர்சோலை மிழலை நாட்டுக்
கோதில்புகழ்ப் பெருமிழலைக் குறும்ப னார்சீர்
அண்டர்பிரான் அடியவருக் கடியா ராகும்
ஆதரவால் அணுக்கவன் தொண்டர்க் காளாய்
மண்தொழும்எண் தருசித்தி வாய்ந்து ளார்தாம்
வன்தொண்டர் வடகயிலை மருவு நாள்முன்
எண்திகழும் மறைமூல நெறியூ டேகி
இலங்கொளிசேர் வடகயிலை எய்தி னாரே.

காரைக்கால் அம்மையார்

28. தங்குபுகழ்க் காரைக்கால் வணிகன் மிக்க
தனதத்தன் தரும்புனித வதியார் மாவின்
செங்கனிகள் திருவருளால் அழைப்பக் கண்டு
திகழ்கணவன் அதிசயித்துத் தேசம் நீங்க
அங்கஉடல் இழந்துமுடி நடையால் ஏறி
அம்மையே எனநாதன் அப்பா என்று
பொங்குவட கயிலைபணிந் தாலங் காட்டில்
புனிதனடம் அனவரதம் போற்றி னாரே.

அப்பூதி அடிகள்

29. அந்தமில்நல் திங்களூர் வரும்அப் பூதி
அருமறையோர் திருநாவுக் கரசின் நாமம்
பந்தரிடை எழுதக்கண் டரசும் எய்தப்
பணிந்துபரி கலநேடிப் படப்பை சேர்ந்த

பா-ம் 26. *நீதியினார்.

Koviloor Digital Library

மைந்தனுயிர் உயர்கதலி இலைமேல் துஞ்சும்
வாளரவு கவரஉடன் மறைத்தல் கேட்டுச்
சிந்தைமகிழ்ந் துயர்பதிக மருந்தால் தீர்த்துத்
திருவமுது செயஅருளைச் சேர்ந்து ளாரே.

திருநீலநக்க நாயனார்

30. நீதிதரு மறையோர்வாழ் சாத்த மங்கை
நீலநக்கர் அயவந்தி நிமலர் மேனி
ஊதிவிழும் சிலம்பிகடிந் தவளை நீத்தார்க்கு
உமியாத இடம்நாதன் உறுநோய் காட்டக்
காதல்மிகு மனைவியையும் மகிழ்ந்து மேவிக்
காழியர்கோன் அமுதுசெயக் *களித்து வாழ்ந்து
வேதிகையில் பாணனார்க் கிடமும் நல்கி
விளங்குபெரு மணத்தரனை மேவி னாரே.

நமிநந்தி அடிகள்

31. நண்ணுபுகழ் மறையோர்வாழ் ஏமப் பேறூர்
நமிநந்தி அடிகள்திரு விளக்கு நல்க
எண்ணெய்அம ணர்கள்விலக்க நீரால் ஆரூர்
இலங்கும்அர னெறியாருக் கேற்று நாளில்
கண்ணமணர் கெடக்கண்பெற் றடிகள் வாழக்
காவலனால் நிபந்தங்கள் கட்டு வித்தே
அண்ணலருள் கண்டாரூர் அமர்ந்து தொண்டர்க்கு
ஆணிஎனும் அரசினருள் அடைந்து ளாரே.

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள்

32. காழிநகர்ச் சிவபாத இதயர் தந்த
கவுணியர்கோன் அமுதுமையாள் *கருதி யூட்டும்
ஏழிசையின் அமுதுண்டு தாளம் வாங்கி
இலங்கியநித் திலச்சிவிகை இசைய ஏறி
வாழும்முய லகனகற்றிப் பந்தர் ஏய்ந்து
வளர்கிழிபெற் றரவின்விடம் மருகல் தீர்த்து
வீழிநகர்க் காசெய்தி மறைக்கதவம் பிணித்து
மீனவன்மே னியின்வெப்பு விடுவித் தாரே.

பா-ம் 30. *கலந்து. 32. *கருதி யூட்ட.

Koviloor Digital Library

33. ஆரெரியிட் டெடுத்தஏ டவைமுன் னேற்றி
ஆற்றிலிடும் *ஏடெதிர்போய் அணைய ஏற்றி
ஓரமணர் ஒழியாமே கழுவில் ஏற்றி
ஓதுதிருப் பதிகத்தால் ஓடம் ஏற்றிக்
காருதவும் இடிபுத்தன் தலையில் ஏற்றிக்
காயாத பனையின்முது கனிகள் ஏற்றி
ஈரமிலா அங்கம்உயிர் எய்த ஏற்றி
இலங்குபெரு மணத்தரனை எய்தி னாரே.

ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார்

34. ஏதமில்வே ளாளர்பெரு மங்க லத்துள்
ஏயர்கோன் கலிக்காமர் இறையை நேரே
தூதுகொளும் அவனணுகில் என்னாம் என்னும்
துணிவினர்பால் இறைவன்அருஞ் சூலை ஏவி
வேதனைவன் தொண்டன்வரின் நீங்கும் என்ன
வெகுண்டு டல்வாள் கொடுதுறந்து மேய நாவல்
போதகமும் உடல்இகழ எழுந்து தாழ்ந்து
போற்றியது விலக்கிஅருள் பொருந்தி னாரே.

திருமூல நாயனார்

35. கயிலாயத் தொருசித்தர் பொதியில் சேர்வார்
காவிரிசூழ் சாத்தனூர் கருதும் மூலன்
பயிலாநோ யுடன்வீயத் துயர நீடும்
பசுக்களைக்கண் டவனுடலில் பாய்ந்து போத
அயலாகப் பண்டைஉடல் அருளால் மேவி
ஆவடுதண் டுறை ஆண்டுக் கொருபா வாகக்
குயிலாரும் அரசடியில் இருந்து கூறிக்
கோதிலா வடகயிலை குறுகி னாரே.

தண்டி அடிகள்

36. திருவாரூர் வரும்தண்டி அடிகள் காட்சி
சேராதார் குளந்தொட்டற் கமணர் சீறிக்
குருடாநீ முன்செவிடும் கூடிற் றென்று
குறித்தறியைப் பறித்தெறியக் கொதித்துத் தம்கண்
அருளாலே விழித்தெவரும் அந்த ராக
அமணர்கலக் கம்பலகண் டவர்கள் பாழிப்

பா-ம் - 33. *ஏடெதிரே.

Koviloor Digital Library

பருவான கற்பறித்தா விக்கரையுங் கட்டிப்
பரனருளால் அமருலகம் பற்றி னாரே.

மூர்க்க நாயனார்

37. தொண்டைவள நாட்டுவளர் வேற்காட் டூர்வாழ்
தொல்உழவர் நற்சூதர் சூது வென்று
கொண்டபொருள் கொண்டன்பர்க் கமுத ளிக்கும்
கொள்கையினார் திருக்குடந்தை குறுகி உள்ளார்
விண்டிசைவு குழறுமொழி வீணர் மாள
வெகுண்டிடலான் மூர்க்கரென விளம்பும் நாமம்
எண்டிசையும் மிகவுடையார் அண்டர் போற்றும்
ஏழுலகு முடனாளும் இயல்பி னாரே.

சோமாசி மாற நாயனார்

38. அம்பர்நகர் அந்தணர்சோ மாசி மாறர்
அன்பர்களாம் யாவர்க்கும் அமுத ளிப்பார்
உம்பர்நிகழ் வகையாகம் பலவுஞ் செய்யும்
உண்மையினார் ஐந்தெழுத்தும் ஓவா நாவார்
நம்பர்திகழ் திருவாரூர் நயந்து போற்றும்
நாவலர்கோன் அடிபரவும் நன்மை யாலே
இம்பர்தொழ உம்பர்பணிந் தேத்த மேலை
ஏழுலகு முடனாளும் இயல்பி னாரே.

சாக்கிய நாயனார்

39. சங்கமங்கை வரும்வேளாண் தலைவர் காஞ்சிச்
சாக்கியரோ டியைந்தவர்தம் தவறும் சைவத்
துங்கமலி பொருளும்உணர்ந் தந்த வேடம்
துறவாதே சிவலிங்கம் தொழுவோர் கண்டோர்
அங்கல்மலர் திருமேனி அழுந்தச் சாத்தி
அமருநாள் மறந்தொருநாள் அருந்தா தோடிச்
செங்கலெறிந் திடும்அளவில் மகிழ்ந்த நாதன்
திருவருளால் அமருலகம் சேர்ந்து ளாரே.

சிறப்புலி நாயனார்

40. திருஆக்கூர் அருமறையோர் உலகம் ஏத்தும்
சிறப்புலியார் மறப்புலியார் உரிமேல் செங்கண்
அரவார்த்தார் வரும்ஏற்றார்க் கன்ப ரானார்க்கு
அமுதளிப்பார் ஒளிவெண்ணீ றணிந்த மார்பர்

Koviloor Digital Library

பெருவாக்கால் மறைபரவி யாகம் போற்றும்
பெற்றியினார் ஐந்தெழுத்தும் பிறழா தோதிக்
கருவாக்கா இறைவன்தா ளிணைகள் சேர்ந்த
கருத்தினார் எனையாவுந் திருத்தி னாரே.

சிறுத்தொண்ட நாயனார்

41. பல்குமருத் துவர்அதிபர் செங்காட்டங் குடிவாழ்
படைத்தலைவர் அமுதளிக்கும் பரஞ்சோதி யார்மெய்ச்
செல்வமிகு சிறுத்தொண்டர் காழி நாடன்
திருவருள்சேர்ந் தவர்வளரும் சீராளன் தன்னை
நல்கு திரு வெண்காட்டுநங்கை சமைத்தி டப்பின்
நன்மதிச்சந் தனத்தாதி தலைக்கறியிட் டுதவப்
புல்கவரும் வயிரவர்தாம் மகிழ்ந்துமகவு அருளப்
போற்றியவர் சிவனருளே பொருந்தி னாரே.

கழறிற்று அறிவார் நாயனார்

42. காவலர்ம கோதையார் கொடுங்கோ ளூர்க்கோக்
கழறியவை அறிந்தகோச் சிலம்போசைக் கருத்தார்
நாவலர்கோன் நண்பர்அடிச் சேரன் என்றே
நவின்றுவரும் வண்ணானை நயந்த கோநல்
பாவலர்கோப் பாணபத் திரனால் வாய்ந்த
பரமர்திரு முகம்வாங்கிப் பணிகோ வெற்பின்
மேவியகோ ஆனைக்குக் குதிரை வைத்த
வீரர்கோ எனைஆளும் சேரர் கோவே.

கணநாத நாயனார்

43. கந்தமலி வயற்காழி மறையோ ரேத்தும்
கணநாதர் திருத்தோணிக் கடவு ளார்க்கு
நந்தவனம் பலஅமைத்து மலரும் கொய்து
நற்றாமம் சொற்றாமம் நயந்து சாத்தி
வந்தவரைத் தொண்டாக்கிப் பணிகள் பூட்டி
வாதுசெய்த வாரணத்தை மகிழ்ந்து வாழ்த்திப்
புந்திமகிழ்ந் தரனருளால் கயிலை மேவிப்
பொருவில்கணத் தவர்காவல் பொருந்தி னாரே.

Koviloor Digital Library

கூற்றுவ நாயனார்

44. குன்றாத புகழாளர் களந்தை வேந்தர்
கூற்றுவனார் மாற்றலர்மண் கொண்டு சூடப்
பொன்தாழு முடிவேண்டப் புலியூர் வாழும்
பூசுரர்கள் கொடாதகலப் புனிதன் ஈந்த
மன்றாடும் திருவடியே முடியாச் சூடி
மாநிலங்காத் திறைவனுறை மாடக் கோயில்
சென்றாசை யுடன்வணங்கிப் பணிகள் செய்து
திருவருளால் அமருலகம் சேர்ந்து ளாரே.

பொய் அடிமை இல்லாத புலவர்

45. பொய் அறியாக் கபிலரொடு பரணர் ஆதிப்
புலவோர்பொற் பார்கலைகள் பொருந்த ஓதிச்
செய்யுளிடை வளர்ஆசு மதுர நல்ல
சித்திரம்வித் தாரம்எனத் தெரிக்கும் செம்மை
மெய்யுடைய தொடைகளெல்லாம் மன்றுள் ஆடல்
மேவியகோன் இருதாளில் விரவச் சாத்திக்
கையுடைஅஞ் சலியினராய் அருளால் மேலைக்
கருதரிய அமருலகம் கைக்கொண் டாரே.

புகழ்ச்சோழ நாயனார்

46. பொழில்மருவும் கருவூர்வாழ் புகழார் சோழர்
போதகம்போல் என்னுயிரும் போக்கும் என்றே
அழல்அவிர்வாள் கொடுத்தபிரான் அதிகை மான்மேல்
அடர்ந்தபெரும் படைஏவ அவர்கொண் டேய்ந்த
தழல்விழிகொள் தலைகாண்பார் கண்ட தோர்புன்
சடைத்தலையை முடித்தலையால் தாழ்ந்து வாங்கிக்
கழல்பரவி அதுசிரத்தின் ஏந்தி வாய்ந்த
கனல்மூழ்கி இறைவனடி கைக்கொண் டாரே.

நரசிங்கமுனை அரைய நாயனார்

47. நாடுபுகழ் முனைப்பாடி நாடு மேய
நரசிங்க முனையர்புவி நயந்து மன்றுள்
ஆடுமவர் ஆதிரைநாள் அடியார்க் கம்பொன்
அமுதளிப்பார் ஒளிவெண்ணீ றணிந்து தூர்த்த
வேடமுடை யவர்க்கிரட்டிச் செம்பொன் ஈந்து
விடுத்தழகார் ஆலயங்கள் விளங்கச் செய்து

Koviloor Digital Library

தோடலர்தா ருடையபிரான் அருளை ஆளத்
தோன்றினார் எனைஅருளின் ஊன்றி னாரே.

அதிபத்த நாயனார்

48. அலைஆரும் கடல்நாகை நகருள் வாழும்
அதிபத்தர் பரதவர்கள் அதிபர் வேலை
வலைவாரி வருமீனில் தலைமீன் ஈசன்
வார்கழற்கே என்றுவிடும் மரபார் பன்னாள்
தலையான தொருமீனே சார நாளும்
தம்தொழிலால் விடுத்துமிடி சாரச் செம்பொன்
நிலையாரும் மணிநயந்த மீனொன் றெய்த
நீத்தருளால் இறைவனடி நேர்ந்து ளாரே.

கலிக்கம்ப நாயனார்

49. கடவுளருள் கண்ணார்கள் பயிலும் தொல்லைக்
கடந்தைநகர் வணிகர்கலிக் கம்பர் அன்பர்க்கு
அடிமையுற அமுதளிப்பார் அடியான் நீங்கி
அருளுருவாய் அன்பருடன் அணைய ஏத்தி
இடையிலவர் அடியிணையும் விளக்கா நிற்ப
இகழ்மனைவி கரகமலி இரண்டு கையும்
படியில்விழ எறிந்தவள்செய் பணியும் தாமே
பரிந்துபுரிந் தரனருளே பற்றி னாரே.

கலிய நாயனார்

50. தடமதில்சூழ் ஒற்றியூ ரதனில் வாழும்
சக்கரப்பா டியர்குலமெய்த் தவமா யுள்ளார்
படர்புகழார் கலியனார் நலியும் கூற்றைப்
பாய்ந்தவர்க்கு விளக்கெரிக்கும் பரிவால் மற்றோர்
உடலிலராய்ச் செக்குழல்வார்க் கதுவும் நேராது
உயர்மனைவி யைக்கொள்வார் உளரும் இன்றி
மிடறுதிரம் அகல்நிறைய அரிய நாதன்
வியன்கைகொடு பிடிப்பஅருள் மேவி னாரே.

சத்தி நாயனார்

51. விரிதருகா விரிநாட்டு வரிஞ்சை யூர்வாழ்
வேளாளர் சத்தியார் விமலர் பாதத்து
உரியவர்கள் அடிபரவும் ஒருமை யார்நாள்
ஓவாமே ஐந்தெழுத்தும் உரைக்கு நீரார்

Koviloor Digital Library

இருளின்மிட றுடையபிரான் அடியார் தம்மை
இகழ்வார்நாத் தண்டாயத் திடுக்கி வாங்கி
அரியுமது திருத்தொழிலா உடையார் மன்றுள்
ஆடியசே வடிநீழல் அடைந்து ளாரே.

ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார்

52. வையநிகழ் பல்லவர்தம் குலத்து வந்த
மாமணிமா நிலமுழுதும் மகிழ்ந்து காக்கும்
ஐயடிகள் காடவர்கோன் அருளால் நூல்கள்
அறிந்தரசு புரிந்திடுதல் அமையு மென்றே
பொய்அனைய உடல்வாழ்வு கழியு மாறு
பொருந்தியிடும் புகழ்வெண்பாப் புலியூர் மேவும்
செய்யதிரு வடிமுதலாப் பதிகள் தோறும்
செப்பினார் *இருவினைகள் தப்பி னாரே.

கணம்புல்ல நாயனார்

53. இலகுவட வெள்ளாற்றுத் தென்பால் வாழும்
இருக்குவே ளூர்அதிபர் எழிலார் சென்னிக்
கலைநிலவார் அடிபரவும் கணம்புல்லர் தில்லைக்
கருதுபுலீச் சரத்தரற்குக் காதல் தீபம்
நிலைதரத்தாம் இடமிடியால் ஒருநாள் புல்லால்
நீடுவிளக் கிட அதுவும் நேரா தாகத்
*தலைமயிரின் எரிகொளுவும் அளவில் நாதன்
தாவாத *வாழ்வருளுந் தன்மை யாரே.

காரி நாயனார்

54. திருக்கடவூர் வரும்உரவோர் காரி யாராம்
திகழ்தொண்டர் வண்தமிழ்நூல் திருந்த ஓதி
விருப்பொடுதம் பெயராற்பா விளம்பி மும்மை
வேந்தரையும் முறைமுறையே மேவி அங்கண்
உரைத்தஉரை நயமாக்கி அவர்பால் ஏய்ந்த
*ஒண்பொருளால் ஆலயங்கள் ஓங்கச் செய்து
தரைக்கண்அருந் தவர்க்கேவல் தகமுன் போற்றும்
தன்மையால் அருள்சேர்ந்த நன்மை யாரே.

பா-ம் - 52. *என். 53. *தலையின்மயிர். *வரமருளுந் தகைமை யோரே.
54. *ஒண்பொருள்கொண் டாலயங்கள்.

Koviloor Digital Library

நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார்

55. கன்னல்மலி நெல்வேலிக் கவினார் மாறர்
கவுரியர்கோன் அமணருறு கலக்க மெல்லாம்
பொன்னெயில்சூழ் சிரபுரக்கோன் அணைய மாற்றிப்
புனிதமிகு நீறணிந்து போற்றி செய்து
மன்னுபுகழ் மங்கையருக் கரசி யாராம்
மலர்மாது மணிமார்பின் மகிழ்ந்து மாற்றார்
வெந்நிடுதல் கண்டரசு புரிந்து காழி
வேந்தரருள் சேர்ந்தபெரு விறலி னாரே.

வாயிலார் நாயனார்

56. ஞாயிலார் மதிற்றொண்டை நாட்டு மேன்மை
நண்ணுமயி லாபுரியின் வேளாண்தொன்மை
வாயிலார் மலைவில்லான் அடியே போற்றி
மறவாமை தலைநின்ற மனமே செம்பொன்
கோயிலா உயர்ஞானம் விளக்கா நீராக்
குலவியஆ னந்தம்அன்பே அமுதாக் கொண்டு
தாயிலான் இருசரணம் நிகழ ஏத்தும்
தன்மையார் அருள்சேர்ந்த நன்மை யாரே.

முனை அடுவார் நாயனார்

57. பொன்னிவளம் தருநாட்டுப் புகழு நீடூர்ப்
பொருவில்திரு மலிவேளாண் தொன்மை மிக்கார்
முன்னியவர் முனைஅடுவார் இகலார் போரின்
முரணழிவார் தமக்காக மொழிந்த கூலி
மன்னுநிதி கொண்டுசயம் கொடுத்து வந்த
வளர்பொருளால் இறைவனடி *வழுவா அன்பர்க்கு
அன்னமவர் நசையின்மிக மிசைய நல்கும்
அன்பர்துன்ப மவையாவும் அகன்று ளாரே.

கழல் சிங்க நாயனார்

58. காடவர்தம் குலமுவந்த கழலார் சிங்கர்
காதல்மிகு தேவியுடன் காவ லாரூர்

பா-ம் - 57. *மறவா.

Koviloor Digital Library

ஆடவல பெருமானைப் பணிவார் அங்கோர்
அகன்றமலர் தனைமோந்த அரிவை மூக்கைச்
சேடுடைய செருத்துணையார் அரியக் கேட்டுத்
திறலரசர் மலரெடுத்த செங்கை என்றே
சூடகமுன் கைதடிந்து ஞாலம் காத்த
தூய்மையார் அருள்சேர்ந்த வாய்மை யாரே.

இடங்கழி நாயனார்

59. கோநாட்டுக் கொடும்பாளூர் இருக்கும் வேளிர்
குலத்தலைவர் இடங்கழியார் கொங்கில் செம்பொன்
ஆனேற்றார் மன்றின்முக டம்பொன் மேய்ந்த
ஆதித்தன் மரபோர்நெல் கவர்ந்தோ ரன்பர்
போநாப்பண் இருளின்கண் காவ லாளர்
புரவலர்முன் கொணரஅவர் புகலக் கேட்டு
மானேற்றார் அடியாரே கொள்க என்று
வழங்கிஅர சாண்டருளின் மன்னி னாரே.

செருத்துணை நாயனார்

60. இரைத்தணையார் புனல்பொன்னி மருகல் நன்னாட்டு
எழிலாரும் தஞ்சைநகர் உழவர் ஏத்தும்
செருத்துணையார் திருவாரூர் சேர்ந்து வாழ்வார்
செல்வமிகும் பல்லவர்கோன் தேவி வீழ்ந்த
மருத்துணையார் மலர்எடுத்து மோப்பக் கண்டு
வளமலிபூங் கத்தியால் அவள்மூக் கீர்ந்த
கருத்துணையார் விறல்திருத்தொண் டினையே செய்து
கருதலரும் அமருலகம் கைக்கொண் டாரே.

புகழ்த்துணை நாயனார்

61. புண்ணியர்கள் புகழ்அழகார் திருப்புத் தூர்வாழ்
புகழ்த்துணையார் அகத்தடிமைப் புனிதர் சின்னாள்
மண்ணிகழ மழைபொழியா வற்கா லத்தால்
வருந்துடலம் நடுங்கிடவும் மணிநீர் ஏந்தி
அண்ணல்முடி பொழிகலசம் முடிமேல் வீழ
அயர்ந்தொருநாள் புலம்பஅரன் அருளா லீந்த
நண்ணலரும் ஒருகாசுப் படியால் வாழ்ந்து
நலமலிசீர் அமருலகம் நண்ணி னாரே.

Koviloor Digital Library

கோட்புலி நாயனார்

62. குலவுபுகழ் நாட்டியத்தான் குடிவே ளாளர்
கோட்புலியார் குவித்துயர்த்த செந்நெற் கூடு
நிலவணிவார்க் கமைத்தாணை நிறுத்தி ஒன்னார்
நேர்மலைவார் திருவாணை நினையா தேநெல்
சிலமிடியால் அழித்தபடி அறிந்து வாளால்
சேர்ந்தபெரும் கிளைஞருடல் சிதற வீசி
இலகுமொரு குழவியையும் எறிந்து நாதன்
எண்அரிய கருணை நிழல் எய்தி னாரே.

பத்தராய்ப் பணிவார்

63. தொண்டரடித் தொழல்பூசைத் தொழில்மகிழ்தல் அழகார்
துளங்கியஅர்ச் சனைபுரிதல் தொகுதிநிய மங்கள்
கொண்டபணி திருவடிக்கே கொடுத்தல் ஈசன்
குணமருவும் அரும்கதையைக் *குலவிக் கேட்டு
மண்டிவிழி துளும்பல் மயிர் சிலும்பல் உன்னல்
மருவுதிருப் பணிகாட்டி வருப வாங்கி
உண்டிகொளா தொழிதலென இவைஓர் எட்டும்
உடையரவர் பத்தரென உரைத்து ளாரே.

பரமனையே பாடுவார்

64. அருந்தமிழால் வடகலையால் அருளால் ஒன்றால்
அறிவுநெறி மருவுமருங் *கவிகள் யாவும்
திருந்தியவா னவர்பணிய மன்றுள் ஆடும்
தேவர்பிரான் கழலிணையே சேர ஓதி
விருந்திடுநா உடையபயன் மேவி னோர்தாம்
மேலானோம் எனமகிழ்ந்து விழிநீர் சோரப்
பரிந்தருளால் பரமனையே பாட வல்ல
பான்மையார் எமைஆளும் மேன்மை யாரே.

சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்

65. பாரணவும் புலனந்தக் கரணம் ஒன்றும்
படராமே நடுநாடி பயிலு நாதம்
காரணபங் கயன்முதலாம் ஐவர் வாழ்வும்
கழியுநெறி வழிபடவும் கருதி மேலைப்

பா-ம் - 63. *குலவிக் கேட்டல். 64. *கலைகள்.

Koviloor Digital Library

பூரணமெய்ப் பரஞ்சோதிப் பொலிவு நோக்கிப்
புணர்ந்தணைந்த சிவானுபவ போகம் மேவும்
சீரணவு மவரன்றோ எம்மை யாளும்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்து ளாரே.

திருவாரூர்ப் பிறந்தார்

66. பொங்கியமா தவமுடையார் வருணம் நான்கில்
பொருந்தினர்கள் அல்லாத புகழி னுள்ளார்
சங்கையிலா அருந்தவம்முன் புரிந்தார் இங்குச்
சார்விலார் இறைவனருள் சார்த லாலே
கங்கைவாழ் சடைமுடியான் அருளை நீங்காக்
கணநாதர் எனவாழும் கருத்தர் கன்னிச்
செங்கண்வரால் வளர்வாவி திகழும் ஆரூர்ச்
சிறந்துளார் எமையாளப் பிறந்து ளாரே.

முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்

67. செப்பலரும் தவமுடைய செம்மை யாளர்
சிறுகாலே மலர்வாவி திகழ மூழ்கி
ஒப்பில்திரு நீறணிந்து நியதி ஆற்றி
ஓவாமே ஐந்தெழுத்தும் *உணர்ந்து ரைத்துத்
தப்பில்சிவா கமவிதியால் இன்பால் அன்பாம்
தன்மையால் நன்மையாம் தகையார் என்றும்
முப்பொழுதும் திருமேனி தீண்ட வல்ல
முறைமையார் பிறவிதெறும் திறமை யாரே.

முழுநீறு பூசிய முனிவர்

68. கற்பம்அனு கற்பம்உப கற்பம் என்றிக்
கடன்அணைந்த திருநீறும் கனல்கண் நீறும்
பொற்புடைய அரன்ஆசான் அங்கி ஆறு
பொல்லாத பூமிஎதிர் புனைதல் ஆகா
அற்புதமாம் திரிபுண்ட மதியின் பாதி
அகிலாங்கம் தீபமிகும் அழகார் வட்டம்
முற்பொலிய உடலணியும் முறையா ரன்றோ
முழுநீறு பூசவல்ல முனிவர் தாமே.

பா-ம் - 67. *உரைத்து மேன்மைத்.

Koviloor Digital Library

அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்

69. தாராரும் மூவேந்தர் பயிலும் தொல்லைத்
தமிழ்நாட்டப் புறத்திறைவன் சரணம் சார்ந்த
சீராரும் தொண்டர்களும் அண்டர் ஏத்தும்
திருத்தொண்டத் தொகைஅருளால் செப்பும் காலத்து
ஏராரும் தொடையிலுறா திப்பால் அப்பால்
எந்தைபிரான் அடிஅடைந்த இயல்பி னோரும்
ஆராத காதலுடை யவர்க ளன்றோ
அப்பாலும் அடிச்சார்ந்த அடியார் தாமே.

பூசலார் நாயனார்

70. பொருவருந்தண் டகநாட்டு நின்ற வூர்வாழ்
பூசுரர்கோப் பூசலார் புந்தி யாலே
இருநிதியம் தேடிஆ லயமும் ஆக்கி
எழுந்தருளப் பண்ணுவதா எண்ணும் காலை
அரனதனைக் காடவர்கோற் கருள மன்னன்
அந்நகரம் அணைந்தவ்வா றறிந்து தாழ
விரவுமனக் கோயிலுற இருத்தி அங்கண்
வேண்டுவகொண் டிறைஞ்சிஅருள் மேவி னாரே.

மங்கையர்க்கரசியார்

71. மங்கையர்க்குத் தனிஅரசி வளவர்குலக் கொழுந்து
மன்னவர்சூழ் தென்னவர்க்கு மாதேவி யார்மண்
சங்கைகெட அமண்சமயம் சாட வல்ல
சைவசிகா மணிஞானத் தமிழில் கோத்த
பொங்குதிரு வருளுடைய போத வல்லி
பொருவில்நெடு மாறனார் புயமேல் வாழும்
செங்கலச முலையாள்தன் அருளால் இன்பம்
சேர்ந்தவரைப் புகழ்ந்தடியேன் வாழ்ந்த வாறே.

நேச நாயனார்

72. சாலியர்கோக் காம்பீலித் தலைவர் மேன்மை
தாவாத புகழ்நேசர் தஞ்சொல் என்றும்
கோலியஐந் தெழுத்தோதிச் சிந்தை உன்னிக்
கொண்டபொருள் அன்பர்கொளக் கொடுத்து வாழ்வார்
சீலமிகும் திருத்தொண்டர்க் குடையும் கீளும்
திருந்தியவெண் கோவணமும் சேர ஈந்து

Koviloor Digital Library

பாலனைய ஒளிநீற்றான் பாதம் ஏத்திப்
பரலோகம் முழுதாண்ட பான்மை யாரே.

கோச்செங்கண் சோழ நாயனார்

73. வெண்ணாவல் இறைக்கொளிநூல் பந்தர் செய்த
வியன்சிலம்பி அதுஅழித்த வெள்ளா னைக்கை
உள்நாடிக் கடித்தஉடல் ஒழியச் சோழன்
உயர்குலத்துச் சுபதேவன் கமலத் தோங்கும்
பெண்ஆகி அவள்வயிற்றில் வைகிச் செங்கண்
*பெருமானாய்ப் பெருங்கோயில் பலவும் கட்டிக்
கண்ணார்வித் துயர்தில்லை மறைய வர்க்கும் உறையுள்
கனகமயம் ஆக்கிஅருள் கைக்கொண் டாரே.

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார்

74. பிறங்கெருக்கத் தம்புலியூர் வாழும் பேரியாழ்
பேணுதிரு நீலகண்டப் பாண னார்சீர்
நிறந்தருசெம் பொற்பலகை ஆல வாயின்
நிமலன்பால் பெற்றாரூர் நேர்ந்துசிவன் வாயில்
திறந்தருளும் வடதிசையே சேர்ந்து போற்றித்
திருஞான சம்பந்தர் திருத்தாள் வாழ்த்தி
அறந்திகழும் திருப்பதிகம் யாழில் ஏற்றி
ஆசில்திருப் பெருமணஞ்சேர்ந் தருள்பெற் றாரே.

சடைய நாயனார்

75. சங்கைஇலா அரன்மறையோர் நாவ லூர்வாழ்
தவரதிபர் தம்பிரான் தோழர் ஆய
எங்கள்பிரான் தவநெறிக்கோர் இலக்கு வாய்த்த
இசைஞானி யார்தனயர் எண்ணார் சிங்க
மங்கையர்கள் தொழும்பரவை மணவாள நம்பி
வந்துதிக்க மாதவங்கள் வருந்திச் செய்தார்
வெங்கண்அரா விளங்கும்இளம் பிறைசேர் சென்னி
விடையினார் அருள்சேர்ந்த சடைய னாரே.

இசை ஞானியார்

76. நாவல் திருப் பதிக்கோர் செல்வச் சைவ
நாயகமாம் சடையனார் நயந்த இன்பப்
பூவைக் குலமடந்தை பொற்பார் கொம்பு
புனிதமிகு நீறணிந்து போற்றி செய்தே

பா-ம் - 73. *தென்னவனாய்ப் பெருங்கோயில் பலவும்.

Koviloor Digital Library

ஆவில்தி கழ்தலைவன் வலிய ஆண்ட
 ஆரூரர் அவதரிக்க அருந் தவங்கள் புரிந்தார்
யாவர்க்கும் எட்டாத இசைந்த இன்ப
 இசைஞானி எனஞானம் எளிதா மன்றே.

சில பிரதிகளில் காணப்பட்டவை

1. அத்தரடி யவர்கூட்டத் தில்லை வாழும்
 அந்தணர்பொய் அடிமைஇலாப் புலவர் ஆசில்
பத்தர்முதல் எழுவரோ டொன்பதின்மர் ஏழொன்
 பதின்மர்தனிப் பேரெண்ஒன் பதின்மர் ஆய
இத்தொகையில் தொண்டர்சீர் உரைத்தான் வைத்த
 ஈரிரண்டா யிரத்திருநூற் றைம்பத்து மூன்றாம்
உத்தமநல் விருத்தத்தின் பயனாம் செய்யுள்
 உலகெழுபத் தைந்தெனநின் றுரைக்கு மன்றே.

2.* செல்வமிகு திருத்தொண்டத் தொகையில் உள்ளார்
 சிறந்ததனிப் பெயராக அறுபதின்மேன் மூவர்
மல்லல்மிகு கூட்டப்பேர் அருள்சேர்ந் தார்கள்
 மாதவத்தோர் மும்மூன்று வகைபெற் றார்கள்
இல்லறத்தும் துறவறத்தும் இருந்து வாழ்ந்தே
 இயல்பாகச் சிவபாதநான் கிசைந்தார் தம்மை
அல்லலறுத் தெனையாண்ட சைவசிகா மணியார்
 அருட்புலியூர் **உமாபதியார் அருள்செய்தாரே.

1. திருஞான சம்பந்தர் சண்டீசர் முருகர்
 சிறப்புலியார் கணநாதர் திருநீல நக்கர்
அருள்சேரும் பசுபதியார் சோமாசி மாறர்
 அப்பூதி நமிநந்தி கலையர்பூ சலையார்
பெருவாய்மை மறையவர்கள் பன்னிருவர் சைவப்
 பெருமான்நற் சடையர்இசை ஞானிபுகழ்த் துணையார்
ஒருநால்வர் சிவமறையோர் திருத்தொண்டர் என்னும்
 ஒருவர்மருத் துவர்மன்னர் அறுவரையும் உரைப்பாம்.

**திருமுறைகண்ட புராண இறுதிச் செய்யுளிலுள்ள "... . திருத்தொண்டர் பதந் துதிப்பாம்" என்பது, திருத்தொண்டர் புராண சாரத்தைக் குறிப்பது. இதனால் திருமுறைகண்ட புராண ஆசிரியரும், திருத்தொண்டர் புராண சார ஆசிரியரும் ஒருவர் என்பது விளங்குகிறது. திருத்தொண்டர் புராண சார ஆசிரியர் உமாபதியார் என்று இச்சிறப்புப் பாயிரம் கூறுகிறது. சில பிரதிகளில் இச்சிறப்புப் பாயிரம் இல்லை.

Koviloor Digital Library

2. ஆமருவும் கொடைச்செங்கண் வளவர்புகழ்ச் சோழர்
அன்பர்இடங் கழிமாறர் அருள்மானி சேரர்
தாமறுவர் குறுநிலமன் னவர்ஐவர் சேதித்
தலைவரருட் கூற்றர்நர சிங்கர்கழற் சிங்கர்
காமர்எழில் காடவர்கோன் வணிகர்கள்தாம் ஐவர்
காரைக்கால் அம்மைஎங்கள் கலிக்கம்ப மூர்த்தி
யாமகிழ அருளும்அமர் நீதிஇயற் பகையார்
வேளாளர் பதின்மூவர் இவரைஇனி உரைப்பாம்.

3. வாக்கரசர் இளையான்றன் குடிமாறர் மாறார்
மானக்கஞ் சாறனார் வாட்டாயர் ஏயர்
கோக்குடிசேர் கலிக்காமர் விறன்மிண்டர் மூர்க்கர்
கோட்புலியார் வாயிலார் கொடியமுனை அடுவார்
சாக்கியனார் செருத்துணையார் வரிஞ்சியூர் வாழ்ந்த
சத்தியார் பதின்மூவர் பொதுவர்இரண் டெங்கள்
பாக்கியமாம் திருமூலர் ஆனாயர் பாணர்
யாழ்ப்பாணர் பரதரதி பத்தரெனுந் தவரே.

4. தவரான வேட்கோவர் தனிநீல கண்டர்
சான்றாரில் ஏனாதி நாதர்சா லியரில்
சிவநேசர் வண்ணாரில் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்
செக்காரில் கலியனார் அருள்திருக்கண் ணப்பர்
அவர்வேடர் களில்கடைஞர் திருநாளைப் போவார்
ஆகஇவர் மரபறியார் அறுவர்இவர் ஞானக்
குலச்சிறையார் கணம்புல்லர் காரிஎறி பத்தர்
தண்டிஅடி கள்குறும்பி னரெனுமா தவரே.

5.* மாமறையோர் பன்னிருவர் சிவமறையோர் நால்வர்
மருத்துவரி லேஒருத்தர் மன்னவரில் அறுவர்
கோமுறைமைக் குறுநிலமன் னவர்ஐவர் வணிகர்
குலத்தைவர் வேளாளர் பதின்மூவர் குயவர்
தாமுயர்வே டர்பாணர் கடைஞரறச் செக்கார்
சான்றார்வண் ணார்பரதர் சாலியர்ஓ ரொருவர்
ஆமிடையர் இருவர்இரு மூவர்மர பறியார்
ஆகஅறு பத்துமூன் றாகியமா தவரே.

* பாடல் தொடர் எண்கள் பதிப்பாசிரியரால் இடப்பட்டவை.

Koviloor Digital Library

vii. திருத்தொண்டர் திருநாமக் கோவை

மெய்அன்பர் நாமம்எல்லாம் வெவ்வேறு போற்றிடஐங் கையன் திருவடியே காப்பு.

தில்லைவா ழந்தணர்கள் சீர்நீல கண்டனார்
இல்லை அளித்த இயற்பகையார் - தொல்லை
இளையான் குடிமாறர் மெய்ப்பொருளார் என்றும்
இளையா விறல்மிண்டர் இன்பம் - அளவும் அமர்
நீதி எறிபத்தர் நீண்டபுகழ் ஏனாதி
நாதர்திருக் கண்ணப்பர் நல்கலயர் - மேதகுசீர்
மானக்கஞ் சாறர்அரி வாட்டாயர் ஆனாயர்
ஞானத் திருமூர்த்தி நாயனார் - மேன்மை
முருகர் பசுபதியார் முன்நாளைப் போவார்
துரிசில் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் - மருவுமறைச்

சண்டீசர் வாகீசர் தக்க குலச்சிறையார்
கொண்ட மிழலைக் குறும்பனார் - தொண்டுசெயும்
நீள் காரைக் காலம்மை அப்பூதி நீலநக்கர்
மூளு நமிநந்தி முத்தமிழை - ஆளும்
திருஞான சம்பந்தர் செய்ய கலிக்காமர்
அருள்மூலர் தண்டி அடிகள் - வருமூர்க்கர்
சோமாசி மாறனார் சாக்கியனார் சூழாக்கூர்
நாமார் சிறப்புலியார் நல்தொண்டின் - நேமச்
சிறுத்தொண்டர் சேரமான் செய்ய கணநாதர்
விறல்களந்தைக் கூற்றுவனார் விஞ்சைத் - திறத்து மிகும்

பொய்யடிமை இல்லாப் புலவர் புகழ்ச்சோழர்
மொய்கொள்நர சிங்க முனைஅரையர் - ஐயர் அதி
பத்தர் கலிக்கம்பர் கலியர் பகர்சத்தி
கைத்தபுலன் ஐயடிகள் காடவர்கோன் - மொய்த்தகணம்
புல்லனார் காரிநெடு மாறர்புகழ் வாயிலார்
நல்ல முனைஅடுவார் நாயனார் - மல்குகழல்
சிங்கர் இடங்கழியார் தஞ்சைச் செருத்துணையார்
கொங்கார் புகழ்த்துணையார் கோட்புலியார் - அங்கணர்க்குப்
பத்தராய்த் தாழ்வார் பரமனையே பாடுவார்
சித்தம் சிவன்பாலே சேர்த்துள்ளார் - நித்தமும்

Koviloor Digital Library

முத்தி நெறிகாட்டும் முதல்வர் முழுதுணர்ந்தோர்
பித்தனுறை ஆரூர்ப் பிறந்தார்கள் - அத்தனையே
முப்போதும் தீண்டுவார் முழுநீறு பூசுவார்
அப்பாலும் ஈசன் அடிச்சார்ந்தார் - மெய்ப்பூசல்
மானியார் நேசனார் வாழ்செங்கண் சோழனார்
பான்மையார் நீலகண்டப் பாணனார் - மேன்மைச்
சடையரிசை ஞானிஇவர் தம்மைஎல்லாம் சேர்த்துத்
தொடையாகப் பாடியவன் தொண்டர் - அடிஇணைகள்
சிந்தனைசெய் திந்தத் திருநாமக் கோவைதனை
மந்திரமாக் கொண்டு மயிர்சிலிர்த்து - நைந்துருகி

மெய்அன்பால் என்றும் விளம்பப் பெறுவார்கள்
கைதவமும் புல் அறிவும் கற்பனையும் - மையலும் தீர்ந்து
அத்துவிதா னந்த அகண்டபரி பூரணத்தில்
நித்தியமா வாழ்வார் நிசம்.

viii. திருத்தொண்டர் திருநட்சத்திரம்

ஒன்றகல எட்டெட்டாம் ஓதும்அடி யாரன்பால்
துன்றுமதி நாளினிது சொல்லவே - வென்றிதரும்
பொன்நிதிவி னாயகனார் பூமுடிமேல் ஆடுதிருச்
சன்னிதிவி நாயகனார் தாள்.

தில்லைவாழ் அந்தணர் திருவரு ளாலவர்
மல்குசீர்ப் பதத்தை மகிழ்வொடு வணங்கிக்
கடிதிரு நீல கண்டர்தை விசாகம்
வடிவியற் பகையார் மார்கழி உத்திரம்
வரும்இளை யான்குடி மாறர்ஆ வணிமகம்
கருதுமெய்ப் பொருளார் கார்த்திகை உத்திரம்
விறல்மிண்ட கண்டர் மேடம்ஆ திரைநாள்
அறன்அமர் நீதி ஆனிப் பூரம்
மாண்எறி பத்தர் மாசியில் அத்தம்
காணும்ஏ னாதியார் கன்னிஉத்தி ராடம்

* கண்ணிகளின் தொடர் எண்கள் பதிப்பாசிரியரால் இடப்பட்டவை.

Koviloor Digital Library

மலர்கண் ணப்பர் மகரமான் தலையில்
குலவுகுங் குலியர் கோளரி மூலம்
தருமா னக்கஞ் சாறர்வில் சுவாதி
அரிவாட் டாயர்தை ஆதிரை நாளில்
ஆனாயர் கார்த்திகை அத்த நாளில்
கான மூர்த்தியார் கடகத் தாரல்
முருகர் இடப மூலம் அதனில்
உருத்திர பசுபதி உயர்கன்னி முன்னாள்
பொரும்திரு நாளைப் போவார்கன் னியில்பார்
திருக்குறிப் படியார் சித்திரைச் சுவாதி

சண்டீச ராமவர் தைஉத் திரத்தில்
தண்தமிழ் அப்பர் தகரில் சதயம்
குலச்சிறை நாயனார் கோளரி அனுடம்
அலகில் குறும்பர் ஆடியில் சித்திரை
அருள்கா ரைக்கால் அம்மைமீன் விளக்காம்
அருகில் அப் பூதிதை யதில்சத யத்தில்
கமைநீல நக்கர் காளை மூலத்தில்
நமிநந்தி அடிகள் நாள்விடைப் பூசம்
ஞானசம் பந்தர் நாள்விடை மூலம்
ஆன கலிக்காமர் ஆனிரே வதியில்

அருள்திரு மூலர் ஐப்பசி முன்னாள்
வருதண்டி அடிகள் வளர்மீன் சதயம்
சேமமா மூர்க்கர் தேள்மதி மூலம்
சோமாசி மாறர் தொழுவிடை அரவில்
சாக்கிய நாயனார் தனுப்பூ ராடம்
தேக்கிய சிறப்புலி தேள்பூ ராடம்
சேர்சிறுத் தொண்டர் சித்திரைப் பரணி
சேரமான் கடகம் சேர்ந்தசோ தியினில்
கணநாதர் மீனம் கலந்தஆ திரையில்
குணமாம் கூற்றுவர் குளிர்மதி ஆதிரை

பொய்அடிமை இல்லாப் புலவர்தாள் போற்றி
மெய்ப்புகழ்ச் சோழர் மிளிர்குளிர் ஆரல்
நரசிங்க முனையார் நல்கன்னி சதயம்
திரஅதி பத்தர் சிங்கஆ யிலியம்

Koviloor Digital Library

*கலிக்கம்பர் மகரக் கடைநாள் அதனில்
கலியார் ஆடியில் கலந்த இந் திரனாள்
தூயசித் சத்தியார் துலாப்பூ சத்தில்
ஐயர்கா டவர்கோன் ஐப்பசி மூலம்
கணம்புல்ல நாயனார் கார்த்திகை அங்கி
கணம்சேர் காரியார் கடம்பூ ராடம்

தூய்நெடு மாறர் துலாமதிப் பரணியில்
வாயிலார் நாயனார் மார்கழி இரேவதி
வெம்முனை அடுவார் மீனப் பூசம்
*செம்மைநா கம்கழற் சிங்கர்சேப் பரணி
மருஇடங் கழியார் மதிதுலா ஆரல்
செருத்துணை நாயனார் சிங்கப் பூசம்
சேண்புகழ்த் துணையார் சிங்கஆ யிலியம்
கோட்புலி நாயனார் குளிர்மதி கேட்டை
பத்தராய்த் தாழ்வார் பரமனைப் பாடுவார்
சித்தத் தைச்சிவன் பாலே சேர்த்துளார்

அப்புறு செய்த்திரு ஆரூர்ப் பிறந்தார்
முப்போ தும்திரு மேனி தீண்டுவார்
முப்புவி தொழுமுழு நீறு பூசுவார்
அப்பாலும் அடிச்சார்ந் தாரை வணங்கிப்
பூசலார் ஐப்பசி புகும்அனு டத்தில்
மாசிலா மானியார் மைம்மதி உரோகணி
மிகுசிவ நேசர் மீனரோ கணியில்
தொகுபுகழ்ச் செங்கண் சோழர் குடக்குன்று
அடுநீல கண்ட யாழ்ப்பாணர் சேமூலம்
**சடையனார் மார்கழி சார்ந்த ஆ திரையில்

இசைஞானி மேடத் திசைந்தசித் திரையில்
வசைஇலா இம்மதி மருவும்இந் நாளில்
பரகதி அடைந்த பத்தரைப் பாடிக்
கருதுவன் தொண்டர் கடகச் சுவாதி

பா-ம் - 45. *கலியர் ஆடியினிற். 54. *செம்மையா நங்கழல்; நன்கழற்.
** பாடல் அடிகளின் தொடர் எண்கள் பதிப்பாசிரியரால் இடப்பட்டவை.

Koviloor Digital Library

குருபூசை நாளில் குறைவிலா திவர்க்கு
வருபூசை தந்தோர் மாநிலத் தோங்கித்
தவப்பயன் எய்திச் சதுமறைக் கிரியில்
சிவகதி அடைதல் திண்ணம்உண் மையதே.

சமய குரவர்

1. சித்திரைச் சதயம் அப்பர் சிறந்தவை காசி மூலம்
அத்தரைப் பணிசம் பந்தர் ஆனிமா மகத்தில் அந்த
முத்தமிழ் வாத வூரர் முதியநல் ஆடி தன்னில்
சுத்தமாம் சோதி நாளில் சுந்தரர் கயிலை சேர்ந்தார்.

சமய குரவர் - சேக்கிழார்

2. பாடிய சம்பந்தர் வைகாசி மூலம் பயிலும்அப்பர்
நீடிய சித்திரை மாதச் சதயம் நிறைவன்தொண்டர்
ஆடியில் சோதி திருவாத வூரர்நல் ஆனிமகம்
தேடிய சேக்கிழார் வைகாசிப் பூசம் சிறந்தனரே.

சந்தான குரவர்

3. சித்திரை அத்தம் உமாபதி ஆவணித் திங்கள்தனில்
உத்திரம் சீர்கொள் மறைஞான சம்பந்தர் ஓதுகன்னிச்
சுத்தமெய்ப் பூரம் அருணந்தி ஐப்பசிச் சோதிதனில்
வித்தக மெய்கண்ட தேவர் சிவகதி மேவினரே.

சமய குரவர் வயது

4.** அப்பருக்கெண் பத்தொன் றருள்வாத வூரருக்குச்
செப்பியநால் எட்டினில் தெய்வீகம் - இப்புவியில்
சுந்தரர்க்கு மூவாறு தொல்ஞான சம்பந்தர்க்கு
அந்தம் பதினா றறி.

** பாடல் தொடர் எண்கள் பதிப்பாசிரியரால் இடப்பட்டவை.

Koviloor Digital Library

சேக்கிழார் புராணம்
என வழங்கும்
ix. திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு (103+1)

பாயிரம்

விநாயகர்

1. வானுலகும் மண்உலகும் வாழமறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத ஐந்துகரம் மூன்றுவிழி நால்வாய்
ஆனைமுக னைப்பரவி அஞ்சலிசெய் கிற்பாம்.

சபா நாதர்

2. சீராரும் சதுமறையும் தில்லைவா ழந்தணரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியும் தொழுதேத்த
வாராரும் கடல்புடைசூழ் வையமெலாம் ஈடேற
ஏராரும் மணிமன்றுள் எடுத்ததிரு வடிபோற்றி.

சிவகாம சுந்தரி

3. பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய இருள்நீங்கச்
சிரம்தழுவு சைவநெறித் திருநீற்றின் ஒளிவிளங்க
அரந்தைகெடப் புகலியர்கோன் அமுதுசெயுத் திருமுலைப்பால்
சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரிபூங் கழல்போற்றி.

கற்பக விநாயகர்

4. மலரயனும் திருமாலும் காணாமை மதிமயங்கப்
புலிமுனியும் பதஞ்சலியும் கண்டுதொழப் புரிசடையார்
குலவுநடந் தரும்தில்லைக் குடதிசைக்கோ புரவாயில்
நிலவியகற் பகக்கன்றின் நிரைமலர்த்தாள் இணைபோற்றி.

சுப்பிரமணியர்

5. பாறுமுக மும்பொருந்தப் பருந்துவிருந் துணக்கழுகு
நூறுமுக மாயணைந்து நூழில்படு களம்புகுத
மாறுமுகம் தருநிருதர் மடியவடி வேலெடுத்த
ஆறுமுகன் திருவடித்தா மரைஇணைகள் அவைபோற்றி.

Koviloor Digital Library

சைவ சமய ஆசாரியர்

6. பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அணைந்தபிரான் அடிபோற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்தொண்டர் பதம்போற்றி
ஊழிமலி திருவாத வூரர்திருத் தாள்போற்றி.

திருத்தொண்டர் - சேக்கிழார்

7. தில்லைவாழ் அந்தணரே முதலாகச் சீர்படைத்த
தொல்லையதாம் திருத்தொண்டத் தொகை அடியார் பதம்போற்றி
ஒல்லைஅவர் புராணகதை உலகறிய விரித்துரைத்த
செல்வமலி குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழார் அடிபோற்றி.

நூல் பெயர்

8. தாய்மலர்ந்த முகத்தினளாய்த் தழுவிமுலை தரவந்த
நோய்மலர்ந்த பிறவிதொறும் நுழையாமல் உலகுய்யத்
தீமலர்ந்த சடைக்கூத்தர் திருவருளால் சேக்கிழார்
வாய்மலர்ந்த புராணத்தின் வரலாறு விரித்துரைப்பாம்.

அவையடக்கம்

9. ஊர்க்கடலை இவனெனவந் துதித்தநான் ஓங்குதமிழ்
நூற்கடலைக் கரைகண்டு நுவலநினைக் குமதுதிருப்
பாற்கடலைச் சிற்றெறும்பு பருகநினைப் பதுபோலும்
நீர்க்கடல்சூழ் மண்உலகை நிறுக்கநினைக் குமதொக்கும்.

10. தேவுடனே கூடியசொல் செழும் தமிழோர் தெரிந்துரைத்த
பாவுடனே கூடியஎன் பருப்பொருளும் விழுப்பொருளாம்
கோவுடனே கூடிவரும் குருட்டாவும் ஊர்புகுதும்
பூவுடனே கூடியநார் புனிதர்முடிக் கணியாம்ஆல்.

நூல்

11. பாலாறு வளம்சுரந்து நல்க மல்கும்
பாளைவிரி மணம்கமழ்பூஞ் சோலை தோறும்
காலாறு கோலிஇசை பாட நீடும்
களிமயில்நின் றாடும் இயல் தொண்டை நாட்டுள்
நாலாறு கோட்டத்துப் புலியூர்க் கோட்டம்
நன்றிபுனை குன்றைவள நாட்டு மிக்க
சேலாறு கின்றவயல் குன்றத் தூரில்
சேக்கிழார் திருமரபு சிறந்த தன்றே.

Koviloor Digital Library

12. நாடெங்கும் சோழன்முனம் தெரிந்தே ஏற்றும்
நல்குடிநாற் பத்தெண்ணா யிரத்து வந்த
கூடல்கிழான் புரிசைகிழான் குலவு சீர்வெண்
குளப்பாக்கி ழான்வரிசைக் குளத்து ழான்முன்
தேடுபுக ழாரிவரும் சிறந்து வாழச்
சேக்கிழார் குடியிலிந்தத் தேசம் உய்யப்
பாடல்புரி அருண்மொழித்தே வரும்பி னந்தம்
பாலறா வாயரும்வந் துதித்து வாழ்ந்தார்.

13. இமயமலை அரையன்மகள் தழுவக் கச்சி
ஏகம்பர் திருமேனி குழைந்த ஞான்று
சமயமவை ஆறினுக்கும் தலைவிக் கீசர்
தந்தபடி எட்டுழக்கீர் ஆழி நெல்லும்
உமைதிருச்சூ டகக்கையால் கொடுக்க வாங்கி
உழவுதொழி லால்பெருக்கி உலகம் எல்லாம்
தமதுகொழு மிகுதிகொடு வளர்க்கும் வேளாண்
தலைவர்பெரும் புகழ்உலகில் தழைத்த தன்றே.

14. விளைகழனி பூலோகம் முழுதும் ஏரி
விரிதிரைநீர்க் கடல்வருணன் கம்பு கட்டி
கிளர்கலப்பை தருசுமையாள் சுவேத ராமன்
கிடாமறலி வசத்தீசன் வசத்தான் என்றிங்கு
அளவறிந்தாண் டாண்டுதொறும் விதைதப் பாமல்
அளக்குமவள் கச்சிஅறம் வளர்த்த மாதா
ஒளிபெருகு கொழுமிகுதி எறும்பீ றான
உயிரனைத்தும் தேவரும்உண் டுவப்ப தன்றே.

15. மாறுகொடு பழையனூர் நீலி செய்த
வஞ்சனையில் வணிகன்உயிர் இழப்பத் தாங்கள்
கூறியசொல் பிழையாது துணிந்து செந்தீக்
குழியிலெழு பதுபேரும் முழுகிக் கங்கை
ஆறணிசெஞ் சடைத்திருவா லங்காட் டப்பர்
அண்டமுற நிமிர்ந்தாடும் அடியின் கீழ்மெய்ப்
பேறுபெறும் வேளாளர் பெருமை எம்மால்
பிறித்தளவிட் டிவளவெனப் பேச லாமோ.

Koviloor Digital Library

16. காராளர் அணிவயலில் உழுது தங்கள்
கையார நட்டமுடி திருந்தில் இந்தப்
பாராளும் திறல்அரசர் கவித்த வெற்றிப்
பசும்பொன்மணி முடிதிருந்தும் கலப்பை பூண்ட
ஏராலெண் திசைவளர்க்கும் புகழ்வே ளாளர்
ஏரடிக்கும் சிறுகோலால் தரணி ஆளச்
சீராரும் முடிஅரசர் இருந்து செங்கோல்
செலுத்துவர்வே ளாளர்புகழ் செப்ப லாமோ.

17. வாயிலார் சத்தியார் விறல்சேர் மிண்டர்
வாக்கரையர் சாக்கியர்கோட் புலிகஞ் சாறர்
ஏயர்கோன் கலிக்காமர் முளைவித் தாக்கும்
இளையான்றன் குடிமாறர் மூர்க்கர் செங்கைத்
தாயனார் செருத்துணையார் செருவில் வெம்போர்
சாதித்த முனைஅடுவார் ஆக நம்பி
பாயிரம்சேர் அறுபதுபேர் தனிப்பேர் தம்மில்
பதின்மூவர் வேளாளர் பகருங் காலே.

18. அத்தகைய புகழ்வேளாண் மரபில் சேக்கி
ழார்குடியில் வந்தஅருண் மொழித்தே வர்க்குத்
தத்துபரி வளவனும்தன் செங்கோல் ஓச்சும்
தலைமைஅளித் தவர்தமக்குத் தனது பேரும்
''உத்தமச்சோ ழப்பல்ல வன்தான்'' என்றும்
உயர்பட்டம் கொடுத்திடஆங் கவர்நீர் நாட்டு
நித்தனுறை திருநாகேச் சுரத்தில் அன்பு
நிறைதலினால் மறவாத நிலைமை மிக்கார்.

19. தம்பதிகுன் றத்தூரில் மடவ ளாகம்
தானாக்கித் திருக்கோயில் தாபித் தங்கண்
செம்பியர்கோன் திருநாகேச் சுரம்போ லீதும்
திருநாகேச் சுரமெனவே திருப்பேர் சாற்றி
அம்புவியில் அங்காங்க வைப வங்கட்கு
ஆனபரி கலம்திருநாள் பூசை கற்பித்து
இம்பர்புகழ் வளவன்அர சுரிமைச் செங்கோல்
இமசேது பரியந்தம் இயற்று நாளில்.

Koviloor Digital Library

20. *கலகமிடும் அமண்முருட்டுக் கையர் பொய்யே
கட்டிநடத் தியசிந்தா மணியை மெய்என்று
உலகிலுளோர் சிலர்கற்று நெற்குத் துண்ணாது
உமிக்குத்திக் கைவருந்திக் கறவை நிற்க
மலடுகறந் துளம்தளர்ந்து குளிர்பூஞ்சோலை
வழிஇருக்கக் குழியில்விழுந் தளறு பாய்ந்து
விலைதருமென் கரும்பிருக்க இரும்பை மென்று
விளக்கிருக்க மின்மினித்தீக் காய்ந்து நொந்தார்.

21. வளவனும்குண் டமண்புரட்டுத் திருட்டுச் சிந்தா
மணிக்கதையை மெய்என்று வரிசை கூற
உளமகிழ்ந்து பலபடப்பா ராட்டிக் கேட்க
உபயகுல மணிவிளக்காம் சேக்கி ழார்கண்டு
இளஅரசன் தனைநோக்கிச் ''சமணர் பொய்ந்நூல்
இதுமறுமைக் காகாதிம் மைக்கு மற்றே
வளமருவு கின்றசிவ கதைஇம் மைக்கும்
மறுமைக்கும் உறுதி''என வளவன் கேட்டு.

22. ''அவகதையாய்ப் பயனற்ற கதைஈ தாகில்
அம்மையும்இம் மையும்உறுதி பயக்கத் தக்க
சிவகதைஏ ததுகற்ற திறமைப் பேரார்
சீவகசிந் தாமணிபோல் இடையில் வந்த
நவகதையோ புராதனமோ முன்நூல் உண்டோ
நானிலத்துச் சொன்னவரார் கேட்ட பேரார்
தவகதையோ தவம்பண்ணிப் பேறு பெற்ற
தனிக்கதையோ அடைவுபடச் சாற்றும்'' என்றான்.

23. செம்பியர்பூ பதிமகிழ்ந்து வினவிக் கேட்கச்
சேக்கிழார் குரிசில்உரை செய்வார் ''ஞாலத்து
அம்பலவர் திருத்தொண்டர் பெருமை ஆரூர்
அடிகள்முதல் அடிஎடுத்துக் கொடுக்க நாவல்
நம்பிபதி னொருதிருப்பாட் டாகச் செய்த
நலமலிதொண் டத்தொகைக்கு நாரை யூரில்
தும்பிமுகன் பொருளுரைக்க நம்பி யாண்டார்
சுருதிமொழிக் கலித்துறைஅந் தாதிசெய்தார்.

20. *இதற்குச் சேக்கிழார் அருளிய பெரிய புராணத்தில் சான்றில்லை.

Koviloor Digital Library

24. ''ஆயுமறை மொழிநம்பி யாண்டார் நம்பி
அருள்செய்த கலித்துறைஅந் தாதி தன்னைச்
சேயதிரு முறைகண்ட ராச ராச
தேவர்சிவா லயதேவர் முதலா யுள்ள
ஏயகரும் கடல்புடைசூழ் உலகம் எல்லாம்
எடுத்தினிது பாராட்டிற்'' றென்ன ''அந்தத்
தூயகதை அடைவுபடச் சொல்வீர்'' என்று
சோழன்உரை செயக்கேட்டுக் குன்றை வேந்தர்.

25. தில்லைவாழ் அந்தணரே முதல்பண் பாடு
திருநீல கண்டத்துப் பாணர் ஈறாச்
சொல்லியதொண் டத்தொகைநூல் வகைஅந் தாதித்
தொடர்ச்சியினை விரித்துரைக்க வளவன் கேட்டு
மெல்லியலாள் பங்கர்திரு வருளை நோக்கி
*வியந்தடியார் தொண்டுசெய்து பேறு பெற்ற
செல்கதியை நினைந்துருகி வளவர் கோமான்
சேவையர்கா வலரைமுக நோக்கிச் சொல்வான்.

26. ''அவரவர்கள் நாடவர்கள் இருந்த ஊர்வந்து
அவதரித்த திருமரபு திருப்பேர் செய்த
சிவசமயத் திருத்தொண்டு முன்பிற் பாடு
சிவனடிக்கீழ் உயர்பரம முத்தி பெற்றோர்
எவரும்அறி யச்சீவன் முத்த ராய்இங்கு
இருப்பவர்கள் இனிமேலும் பிறப்போர் மண்மேல்
அவர்களைச்சேர்ந் தருள்பெற்றோர் பகைத்துப் பெற்றோர்
அவர்கள்பகை யாய்நரகில் அடைந்த பேர்கள்.

27. இல்லறத்தில் இருந்துநனி முத்தி பெற்றோர்
இல்லறத்தில் சிற்றின்ப இயல்பை நீக்கி
நல்லறமாம் துறவறத்தில் நின்று பெற்றோர்
நல்பிரம சாரிகளாய் அருள்பெற் றுய்ந்தோர்
செல்கதிசற் குருஅருளால் சென்று சேர்ந்தோர்
சிவபூசை செய்துபர முத்தி பெற்றோர்
புல்அறிவு தவிர்ந்துதிரு வேட மேமெய்ப்
பொருளெனக்கொண் டரனடிக்கீழ்ப் பொருந்தப் புக்கோர்.

பா-ம் - 25. *வியந்தடிமைத்.

Koviloor Digital Library

28. இப்படியே அடைவுபடப் பிரித்துக் கேட்டால்
யாவருக்கு மேதரிக்கச் செவிநா நீட்ட
ஒப்பரிய பொருள்தெரிந்து விளங்கித் தோன்ற
உவமையுடைத் தாயகதை கற்க நிற்கத்
தப்பில்பெரும் காவியமாய் விரித்துச் செய்து
தருவீர்'' என் றவர்க்குவிடை கொடுத்து வேண்டும்
செப்பரிய திரவியமும் கொடுக்க வாங்கிச்
சேக்கிழார் குரிசில்திருத் தில்லை சேர்ந்தார்.

வேறு

29. தில்லை எல்லையில் வந்து வந்தெதிர்
தெண்ட னாகவி ழுந்தெழுந்து
அல்லி சேர்கம லத்த டத்தினில்
மூழ்கி அம்பல வாணர்முன்
ஒல்லை சென்றுப ணிந்து கைத்தலம்
உச்சி வைத்துளம் உருகிநைந்து
எல்லை காணரி தாய பேரொளி
இன்ப வாரியில் மூழ்கியே.

30. அடைய லார்புரம் நீறெ ழத்திரு
நகைசெய் தன்றொரு மூவரைப்
படியின் மேல்அடி மைக்கொ ளும்பத
பங்க யங்கள் பணிந்துநின்று
''அடிக ளேஉன தடியார் சீர்அடி
யேன்உ ரைத்திட அடிஎடுத்து
இடர்கெ டத்தரு வாய்''எ னத்திரு
அருளை எண்ணிஇ றைஞ்சினார்.

31. அலைபு னல்பகி ரதிந திச்சடை
ஆட ஆடர வாட நின்று
இலகு மன்றினில் ஆடு வார்திரு
அருளி னால்அச ரீரிவாக்கு
'உலகெ லாம்'என அடிஎ டுத்துரை
செய்த பேரொலி ஓசைமிக்கு
இலகு சீரடி யார்செ விப்புலத்து
எங்கும் ஆகிநி றைந்ததால்.

Koviloor Digital Library

32. தில்லை மாநகர் வாழ வாழ்தவ
சிந்தை அந்தணர் ஆறைஞ்ஞூறு
அல்ல தும்பல மடப தித்தவ
ராச ரிக்கையி லுள்ளபேர்
எல்லை இல்லவர் யாவ ரும்களி
கொளவி ளங்கச ரீரிவாக்கு
ஒல்லை வந்தெழு அனைவ ரும்கரம்
உச்சி வைத்துளம் உருகினார்.

33. உள்ள லார்புரம் நீறெ ழக்கணை
ஒன்று தொட்டுயர் மன்றில்வாழ்
வள்ள லார்திரு மாலை யும்திரு
நீறு மெய்ப்பரி வட்டமும்
எள்ள லாரலர் என்று சேவையர்
காவ லர்க்கிவை இனிதளித்
துள்ள லார்வயல் நீடு தில்லையில்
அனைவ ரும்களி கொண்டபின்.

34. சேவை காவலர் தொண்டர் சீர்உரை
செய்வ தற்குயர் செய்யுள்முன்
மூவர் ஓதிய திருநெ றித்தமிழ்
ஆத லால்வரன் முறைமையால்
யாவ ரும்புகழ் திருநெ றித்தலை
வரைவ ணங்கிஇ ணங்கிமெய்த்
தாவ ரும்சிவ சாத னங்கள்
தரித்து நீறு பரித்தரோ.

35. வந்து சூழ நிரைத்த ஐஇரு
நூறு கால்மணி மண்டபத்து
எந்தை யார்திரு வருளை உன்னி
இருந்து சேவையர் காவலர்
செந்த மிழ்த்தொடை யால்வி ளங்கிய
திருவி ருத்தநி ருத்தனார்
தந்த சொல்முத லாஎ டுத்தனர்
தாணு ஆனபு ராணநூல்.

Koviloor Digital Library

வேறு

36. திருமறையோர் புராணமவை பதின்மூன்று சிவவே
தியர்அரனை வழிபட்ட புராணமோ ரிரண்டு
குரைகழல்மா மாத்திரரொன் றுவர்முடி மன்னர்
குறுநிலமன் னவர்ஐவர் வணிகர்குலத் தைவர்
இருமைநெறி வேளாளர் பதின்மூவர் இடையர்
இருவர்சா லியர்குயவர் தயிலவினை யாளர்
பரதவர்சான் றார்வண்ணார் சிலைமறவர் நீசர்
பாணரிவர் ஒரொருவ ராம்பகருங் காலே.

37. அறுதிபெறத் திருமரபு குறித்துரையாப் புராணம்
அவைகள்ஒரு பதின்மூன்று திருக்கூட்டம் தன்னில்
மறுவிலவர் பதிஅறிந்த கதைஇரண்டு வந்த
மரபறிந்த கதைஇரண்டு பேரறிந்த கதைஒன்று
உறுமரபு தெரியாப்பு ராணமவை ஓர்ஏழ்
ஊரறியாக் கதைஏழு பேரறியாக் கதைஎட்டு
இறு திஇலக் கம்கண்ட திருக்கூட்டம் ஒன்றெண்
ணித்தனைஎன் றறியாத திருக்கூட்டம் எட்டே.

38. தில்லைமறை யோர்கலயர் முருகர்பசு பதியார்
சிறப்புலியார் கணநாதர் பூசலைசண் டேசர்
கல்விநிறை சோமாசி மாறர்நமி நந்தி
கவுணியனார் அப்பூதி நீலநக்க ராகச்
செல்வமறை யோர்காதை பதின்மூன்று சிவவே
தியர்காதை இரண்டுபுகழ்த்துணையார்முப் போதும்
வல்லபடி சிவனைஅருச் சிப்பார்கள் மாமாத்
திரர்மரபில் சிறுத்தொண்டர் ஒருவர்முடி மன்னர்.

39. அறுவர்எவர் அவர்செங்கண் சோழர்புகழ்ச் சோழர்
அருள்மானி இடங்கழியார் நெடுமாறர் சேரர்
குறுநிலமன் னவர்ஐவர் நரசிங்க முனையர்
கூற்றுவனார் கழற்சிங்கர் மெய்ப்பொருள்ஐ யடிகள்
முறைமைவணி கரில்ஐவர் காரைக்கா லம்மை
மூர்த்திகலிக் கம்பர்அமர் நீதிஇயற் பகையார்
*திறமைவிரி வேளாளர் பதின்மூவர் மூர்க்கர்
செருத்துணையார் வாயிலார் கோட்புலியார் சத்தி.

பா-ம் - 39. *திறமைபுரி.

Koviloor Digital Library

40. தாயனார் இளையான்தன் குடிமாறர் அரசு
சாக்கியர்கஞ் சாறர்விறன் மிண்டர்முனை அடுவார்
ஏயர்கோன் கலிக்காமர் கோபாலர் மரபில்
இருவர்திரு மூலனார் ஆனாயர் குயவர்
சேயபுகழ்த் திருநீல கண்டனார் பாணர்
திருமரபில் திருநீல கண்டத்துப் பாணர்
மேயதிறல் அதிபத்தர் பரதவர்கண் ணப்பர்
வேடர்மர பினில்*சான்றார் ஏனாதி நாதர்.

41. நேசனார் சாலியரில் திருநாளைப் போவார்
நீசர்மர பினில் எங்கள் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்
தூசொலிக்கும் ஏகாலி மரபுதில தயிலத்
தொழில்மரபில் கலியனார் மரபு*குறித் துரையாக்
காசில்கதை பதின்மூன்று குலச்சிறையார் தண்டி
கணம்புல்லர் எறிபத்தர் காரியார் குறும்பர்
தேசுடைய பத்தர்பர மனைப்பாடு வார்கள்
சித்தத்தைச் சிவன்பால்வைத் தார்ஆரூர்ப் பிறந்தார்.

42. செப்பரிய பொய்யடிமை இல்லாதார் மெய்யில்
திருநீறு பூசுமுனி வரருலகு தன்னில்
அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் இவர்கள்தமில் சிலபேர்
ஆய்ந்ததமிழ்ப் பேர்சிலபேர் மலையாளர் சிலபேர்
தப்பாத தெலுங்கர்சிலர் மற்றுளதே சத்தோர்
தவம்செய்து பரகதியை அடைந்தவர்கள் சிலபேர்
இப்போதும் இருந்தரனை வழிபடுவோர் சிலபேர்
இனிமேலும் திருமேனி கொடுவருவோர் சிலரே.

43. திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரையர்
திருமூலர் நெடுமாறர் மங்கையருக் கரசி
கரைசேரும் குலச்சிறையார் யாழ்ப்பாணர் குறும்பர்
கணநாதர் அப்பூதி சோமாசி மாறர்
உரைசேரும் இவர்கள்பதி னொருவர்குரு அருளால்
உயர்முத்தி அடைந்தவர்கள் எறிபத்தர் கலயர்
முருகனார் கண்ணப்பர் ஆனாயர் தாயர்
மூர்த்தியார் சண்டேசர் திருநாளைப் போவார்.

பா-ம் - 40. *சான்றோர். 41. *குறித்தறியாக்;

Koviloor Digital Library

44. சேரனார் சாக்கியனார் கூற்றுவனார் தண்டி
சிறப்புலியார் பசுபதியார் கலிக்காமர் கலியர்
காரியார் அதிபத்தர் நீலநக்கர் பூசல்
கணம்புல்லர் கோட்புலியார் நமிநந்தி அடிகள்
சீருடைய கழற்சிங்கர் வாயிலார் தூய
செருத்துணையார் புகழ்த்துணையார் காடவர்ஐயடிகள்
மூரிநெடு வேல்செங்கட் சோழனா ராக
முப்பதுபேர் சிவலிங்கத் தால்முத்தி அடைந்தோர்.

45. திருநீல கண்டனார் இயற்பகையார் மூர்க்கர்
சிறுத்தொண்டர் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்விறன் மிண்டர்
அருள்சேரும் இடங்கழியார் முனையடுவார் சத்தி
அமர்நீதி மெய்ப்பொருளார் ஏனாதி நாதர்
கரைசேரும் புகழ்ச்சோழர் கஞ்சாறர் மாறர்
காரைக்கா லம்மைநர சிங்கர்கலிக் கம்பர்
வருநேச ராகஒரு பத்தொன்ப தடியார்
மணிவேடத் தாரைவழி பட்டரனை அடைந்தோர்.

46. கவுணியர்நா வுக்கரசர் பேயார்இம் மூவர்
கற்கும்இயல் இசைவல்லோர் இசைத்தமிழ்நூல் வல்லோர்
பவமணுகாத் திருநாளைப் போவார்ஆ னாயர்
பாணர்பர மனைப்பாடு வாராக நால்வர்
புவனிபுகழ் ஐயடிகள் திருமூலர் காரி
பொய்யடிமை இல்லாத தமிழ்ப்புலவர் சேரர்
நவமுடைய இவரைவர் இயல்வல்லோர் நின்ற
நாயன்மார் தவம்புரிந்து நற்கதியை அடைந்தோர்.

47. இல்லறத்தில் நின்றவர்கள் திருநீல கண்டர்
இயற்பகையார் உள்ளிட்டார் மூர்த்தியார் அப்பர்
நல்லதுற வறம்பிரம சாரிகள்சண் டேசர்
நானிலத்தில் அரனடியார் தங்களுடன் சேர்ந்து
செல்கதிபெற் றவர்ஞான சம்பந்த ருடனே
திருமணத்தில் ஒருமணமாய்ச் சேர்ந்தவர்கள் அநேகர்
பல்வளம்சேர் ஆரூர ருடன்சேரர் கையில்
பரிஉகைக்க உடன்சென்ற பரிசனமெண் ணிறந்தோர்.

48. சிவனடியா ருடன்பகையாய் முத்திஅடைந் தவர்கள்
சேய்ஞ்ஞலூர்ச் சண்டேசர் பிதாஎச்ச தத்தன்

Koviloor Digital Library

கவர்புகழ்சேர் கோட்புலியார் உரைத்ததிரு விரையாக்
கலிபிழைத்த கிளை*பகைத்து நரகினைச்சென் றடைந்தோர்
*தவரான மூர்த்தியார் இறைவனுக்குச் சாத்தும்
சந்தனக்காப் பினைவிலக்கி அமண்சமயச் சார்வாய்ப்
புவிபுரந்த கருநடமன் னவன்முதல னேகர்
புராணகதை யினைப்பிரித்துப் புகலஎளி தலவே.

49. ஆரூரர் திருத்தொண்டத் தொகைஉரைத்த நாளில்
அடித்தொண்டு செய்தொண்டர் சிலர்அவர்க்கு முன்னே
பேரூர்மெய்த் தொண்டுசெய்த பேர்சிலபேர் அவர்க்குப்
பிறகுதிருத் தொண்டுசெயும் பேர்சிலபே ராகச்
சீரூரும் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் சேர்த்துச்
சேவையர்கோன் சேர்வைசெயும் தொண்டரள விறந்தோர்
காரூரும் மணிகண்டர்க் கவரவர்கள் செய்த
கைத்தொண்டின் நிலைகரைகண் டுரைக்கஎளி தலவே.

50. ஓருலகோ ஒருதிசையோ ஒருபதியோ தம்மில்
ஒருமரபோ ஒருபெயரோ ஒருகாலந் தானோ
பேருலகில் ஒருமைநெறி தரும்கதையோ பன்மைப்
பெரும்கதையோ பேர்ஒன்றோ அல்லவே இதனை
ஏ'ருலகெ லாம்உணர்ந்தோ தற்கரிய வன்''என்று
இறைவன்முதல் அடிஎடுத்துக் கொடுத்தருளக் கொண்டு
பாருலகில் நாமகள்நின் றெடுத்துக்கை நீட்டப்
பாடிமுடித் தனர்தொாண்டர் சீர்பரவ வல்லார்.

51. கரும்கடலைக் கைநீத்துக் கொளஎளிது முந்நீர்க்
கடற்கரையின் *நொய்மணலை எண்ணிஅள விடலாம்
பெரும்கடல்மேல் வரும்திரையை ஒன்றிரண்டென் றெண்ணிப்
பிரித்தெழுதிக் கடைஇலக்கம் பிரித்துவிட லாகும்
தரும்கடலின் மீனைஅள விடலாகும் வானத்
தாரகையை அளவிடலாம் சங்கரன்தாள் தமது
சிரம்கொள்திருத் தொண்டர்புரா ணத்தைஅள விடநம்
சேக்கிழார்க் கெளிதலது தேவர்க்கும் அரிதே.

52. அறுபதுபேர் தனித்திருப்பேர் திருக்கூட்டம் ஒன்பது
ஆகஅறு பத்தொன்ப தரனடியார் கதையை
மறுவில்திரு நாவலூர்ச் சிவமறையோர் குலத்து
வருசடைய னார்மனைவி இசைஞானி வயிற்றில்

பா-ம் - 48. *பிழைத்து; *தவராசர். 51. *நுண்.

Koviloor Digital Library

உறுதிபெற அவதரித்த ஆரூரர் முன்னாள்
உரைசெய்த திருத்தொண்டத் தொகைப்பதிகத் தடைவே
நறைமலிபூம் பொழில்புடைசூழ் திருநாரை யூரில்
நம்பியாண் டார்திருவந் தாதிக்டைப் பிடித்து.

53. காண்டம்இரண் டாவகுத்துக் கதைப்பரப்பைத் தொகுத்துக்
கருதரிய சருக்கங்கள் பதின்மூன்றா நிலையிட்டு
ஈண்டுரைத்த புராணத்தில் திருவிருத்தம் நாலா
யிரத்திருநூற் றைம்பத்து மூன்றாக அமைத்துச்
சேண்தகைய திருத்தொண்டர் புராணமெனப் புராணத்
திருமுறைக்குத் திருநாமம் சீர்மைபெற அமைத்திட்டு
ஆண்தகைமை பெறஎழுதி மைக்காப்புச் சாத்தி
அழகுபெறக் கவளிகையும் அமைத்ததில்வைத் ததன்பின்.

வேறு

54. ''சேவை காவலர் புராண காதைதொகை
செயநி னைந்தெமை அகன்றபின்
யாவர் தாம்அரு கிருந்த பேர்கள்கதை
சென்ற தெவ்வளவி ருந்ததெங்கு
ஆவ தென்இவைகள் அறிய வேண்டுமது
அறிந்து வாரும்''என வளவர்கோன்
ஏவி னானுரிய தூதர் தூதறி
யாமல் ஒற்றரையு மேவினான்.

55. வென்றி வேல்வளவன் அளவ றிந்துவர
விட்ட காளையர்''பு ராணநூல்
ஒன்று பாதிகதை சென்ற'' தென்றுசிலர்
ஓடி னார்சிலர்உ வந்துசென்று
''இன்று நாளைமுடி யும்பு ராணம்இனி''
என்று ரைத்திடஇ றைஞ்சினான்
சென்று ''நல்கதை முடிந்த'' தென்றுசிலர்
செம்பியற் குறுதி செப்பினார்.

56. வந்து சொன்னவர்கள் அனைவ ருக்குநவ
மணிக ளும்துகிலு மம்பொனும்
சிந்தி அள்ளியும் உவந்து வீசிஉயர்
செம்பொன் அம்பல மருங்கில்வாழ்

Koviloor Digital Library

அந்தி வண்ணர்நட மும்பணிந் துமுதல்
அடிஎ டுத்தவர் கொடுத்திடப்
புந்தி செய்துமகிழ் சேவை காவலர்
''புராண மும்தொழு வன்நான்'' எனா.

57. வீதி வீதிகள்தொ றும்தொறும் பயணம்
என்று வென்றிமணி முரசறைந்து
ஓதி வேதியர்கள் எண்ணி இட்டஉயர்
நாளும் ஓரையும் முகூர்த்தமும்
போத நாடிவரை புரைகடக் களிறு
புரவி தேர்கருவி யாள்தரச்
சாது ரங்கமுட னேசெலப் பிளிறு
தந்தி மேல்கொடு நடந்தனன்.

58. தேர்மு ழக்கொலி மழைக்க டக்கரட
சிந்துரக் களிறு பிளிறுசீர்
ஆர்மு ழக்கொலி பரிச்செ ருக்கொலி
பதாதி வந்தெதிர் அடர்ந்தெழும்
போர்மு ழக்கொலி சழக்கி லாதுயர்
படைக்க லன்புணரும் ஓசைஏழ்
கார்மு ழக்கொலியின் எட்டி ரட்டிநிறை
கடல்மு ழக்கென முழக்கெழ.

59. வளவர் கோன்வர வறிந்து தில்லைமறை
யோரும்வண் மைமட பதிகளும்
பிளவு கொண்டமதி நுதல்ம டந்தையரும்
மற்று முள்ளபெரி யோர்களும்
களவி லாதமொழி கொடுபு ராண கதை
செய்த கங்கைகுல திலகரும்
தளவ மாலைஅப யனைஎதிர்ந் தினிய
சார ஆசிபல சாற்றினார்.

60. முண்ட மானதிரு முடியும் இட்டதிரு
முண்ட மும்கவச மும்துணைக்
குண்ட லங்களும் இரண்டு காதினும்
வடிந்த லைந்தகுழை யும்திருக்
கண்ட மாலைகர மாலை யும்சிரசு
மாலை யும்கவின் விளங்கவே

Koviloor Digital Library

தொண்டர் சீர்பரவு வான்அ ணைந்தசுப
சரிதை சோழனெதிர் கண்டனன்.

61. கண்ட போதுள மகிழ்ந்து தன்னைஅறி
யாது கைகள்தலை மீதுறக்
'கொண்ட வேடம்அர னடியர் வேடம்இது
குறைவி லாததவ வேடம்' என்று
அண்ட வாணர்திரு வருளை உன்னிஅவர்
அடிமை கொண்டபெரு மையைநினைந்து
எண்த யங்கரசர் ஏறு சேவையர்
குலாதி பாதுகை இறைஞ்சினான்.

62. இறைஞ்சி அம்பலவர் பாத தாமரை
இறைஞ்ச எண்ணிவரன் முறைமையால்
அறம்சி றந்தமுனி சேவை காவலரும்
ஆறைஞ் ஞூறுமறை யோர்களும்
துறம்சி றந்தமட பதிகளும் தொடர
வந்து மன்னன்அரி பிரமர்பால்
மறைஞ்சு நின்றபொருள் வெளிப்படக் கனக
மன்றில் நின்றபடி கண்டனன்.

63. கண்ட கண்அருவி தாரை கொள்ளஇரு
கைகள் அஞ்சலி கொளக்கசிந்து
எண்த ரும்புளக ரோம கூபம்எழ
இன்ப வாரிகரை புரளவாய்
விண்ட தூமொழிகள் குழற அன்பினோடு
விம்மி விம்மிஅருள் மேலிடத்
தெண்ட னாகமுன் விழுந்தெ ழுந்துநனி
செம்பி யன்பரவ எம்பிரான்.

64. ''சேக்கி ழான்நமது தொண்டர் சீர்பரவ
நாம்மகிழ்ந் 'துலகம்' என்றுநம்
வாக்கி னால்அடி எடுத்து ரைத்திட
வரைந்து நூல்செய்து முடித்தனன்
காக்கும் வேல்வளவ நீஇதைக் கடிது
கேள்''எனக் கனக*வெளியிலே
ஊக்க மானதிரு வாக்கெ ழுந்தது
திருச்சி லம்பொலியும் உடனெழ.

பா-ம் - 64. *சபையிலே.

Koviloor Digital Library

65. மன்று ளாடிதிரு வாய்ம லர்ந்தமொழி
யும்சிலம் பொலியும் மன்றிலே
நின்ற மானிடர்செ விப்பு லன்புக
நிறைந்த தன்றியும் நிலத்தின்மேல்
ஒன்றி நின்றுயர் சராசரங் கள்அடை
யக்க சிந்துருகி ஒலிடக்
குன்றி லங்குதிரள் தோள்நரேந் திரபதி
*குதுகு லித்துளம் மகிழ்ந்தனன்.

66. ''தொண்டர் தொண்டுசெய் புராண காதைமதி
சூடு நாதர்திரு வருளினால்
விண்ட நீதிபுனை சேக்கி ழார்முனி
விரித்து ரைத்தகதை கேட்பதற்கு
அண்ட வாணர்அடி யாரெலாம் கடுக
வருக'' என்றுதிசை திசைதொறும்
எண்த யங்கரசன் ஏடெடுத் தெழுதி
ஆளும் ஓலைகளும் ஏவினான்.

வேறு

67. கவச மணிந்த சனங்களு மிங்கித மும்கம்பித்து
அவச முறும்சிவ சிந்தையும் அன்பக லாமேன்மைத்
தவச ரிதத்தொழி லும்சிவ சாதன மும்சாரச்
சிவச மயத்தவர் யாவரும் வந்து திரண்டார்கள்.

68. வேதியர் வேத முழக்கொலி வேதத் தைத்தமிழால்
ஓதிய மூவர் திருப்பதி கத்தொலி ஓவாமல்
பூதி அணிந்'தர கர'என அன்பர் புகழ்ந்தோதும்
காதியல் பேரொலி காரொலி போலொலி கைத்தேற.

69. பூசிப் பவர்சிலர் பூசித் தன்பொடு புனிதன்தாள்
நேசிப் பவர்சிலர் ''பிறவா வரம்அருள் நிமலா''என்று
யாசிப் பவர்சிலர் திருமுறை எழுதிக் களிகூர
வாசிப் பவர்சில ராக இருந்து மகிழ்ந்தார்கள்.

70. தெள்ளு திரைக்கடல் மீது மிதந்த திருத்தோணி
வள்ளலை அன்புசெய் அன்பர் மடங்கள் தொறும்பாலர்
மெள்ள இருந்து மிழற்று புராண விருத்தத்தைக்
கிள்ளைகள் பாடி உரைப்பன கேட்பன மெய்ப்பூவை.

பா-ம் - 65. *குதுகுதுத்.

Koviloor Digital Library

71. மற்றது கண்டு களித்த நலத்த மனத்தோடு
சுற்றிய மந்திரி மாரொடு தந்திரி மார்சூழத்
தெற்றென வந்து திரண்டு முரண்தரு சீர்நாடு
பெற்றது செல்வ மெனத்தனி ஓகை பெருத்தார்கள்.

72. பாடினர் தும்புரு நாரதர் நீடிசை பாடாநின்று
ஆடினர் வானில் அரம்பையர் அஞ்சலி எஞ்சாமல்
சூடினர் மண்ணின் மடந்தையர் எந்தை துணைப்பாதம்
தேடினர் மாலயன் அன்பர் நடம்தரி சித்தார்கள்.

73. சங்கொடு பேரி கறங்கிசை வீணை தனித்தாளம்
வங்கிய காள மிடக்கை கடக்கை மணிக்காளம்
பொங்கிய பம்பை வலம்புரி கண்டை முதல்பொற்பார்
மங்கல தூரியம் எங்கும் முழங்கி வனப்பெய்த.

74. வேதியர் வேள்வி நெடும்புகை ஆலயம் எங்கெங்கும்
காதிய குங்குலி யப்புகை நீடு கருப்பாலைச்
சோதி நெடும்புகை தோரண வீதி தொறுந்தோறும்
மாதர் புகைக்கும் அகில்புகை எங்கும் வனப்பெய்த.

75. ஆடக நாடக சாலைகள் முத்தணி அத்தாணி
மேடை அரங்குக ளங்க மிலாத வெளிக்கூட்டம்
மாட மதிள்கன மாளிகை சூளிகை எங்கெங்கும்
தோடவிழ் மாலைகள் பொன்அரி மாலைகள் சூழ்வித்தார்.

76. பழுதக லத்திரு அலகு விருப்பொடு பணிமாறிக்
குழைவு பெறத்திகழ் கோமய நீர்குளி ரச்செய்து
தழைபொதி தோரண மும்கொடி யும்துகி லும் சார்வித்து
அழகு பெறத்திரு வீதி புதுக்கி அதன்பின்பு.

வேறு

77. திருநெ றித்தமிழ் வல்ல பேர்கள்
சிவாக மங்கள் படித்தபேர்
கருநெ றிப்பகை ஞான நூல்பல
கற்ற பேர்மறை கற்றபேர்
குருநெ றிக்குரி யோரி லக்கண
லக்கி யங்கள்கு றித்தபேர்
பெருநெ றிப்பல காவி யம்கதை
பேச வல்லவர் அனைவரும்.

Koviloor Digital Library

வேறு

78. வள்ளலார் திருநடம்செய் மன்றின் முன்றில்
மறையவர்கோ மயசலத்தால் மெழுகித் தாபித்து
எள்அரும்வெண் சுதைஒழுக்கி அறுகால் பீடம்
இட்டதன்மேல் பசும்பட்டு விரித்து மீதே
வெள்ளைமடித் திட்டுமது மலரும் தூவி
விரைநறும்தூ பம்கொடுத்தா தனம்கற் பித்துத்
தெள்ளுதமிழ்ச் சேக்கிழார் புராணம் செய்த
திருமுறையை அதன்மேல்வைத் திறைஞ்சிப் போற்றி.

79. ''வாழிதிருத் தொண்டர்புரா ணத்தை நீரே
வாசித்துப் பொருள்அருளிச் செய்வீர்'' என்று
சோழர்பெரு மான்முதலாம் அடியர் எல்லாம்
சொலக்கேட்டுக் குன்றைமுனி மன்றுள் ஆடும்
தாழ்சடையான் அடிஎடுத்துத் தரத்தாம் செய்த
சைவகதை யினைவிளங்க விரித்துச் சொல்லச்
சூழஇருந் தம்பலவர் அடியார் எல்லாம்
''சுருதிமொழி இது'' எனக்கை தொழுது கேட்டார்.

வேறு

80. ''தாளுடைய திருச்சிலம்பு புலம்பநடம் புரியும்
தன்மைஅர னுக்கிசைந்த பேர்வழியில் நாளும்
ஆளுடைய பிள்ளையார் அவதரித்த நாளும்
அவரழுது திருஞானம் அமுதுசெய்த நாளும்
சூளுடைஆ திரை நாளாம் சித்திரை ஆ திரைநாள்
தொடங்கிஎதி ராம்ஆண்டு சித்திரைஆ திரையின்
நாளுடைய கதைமுடிப்பம்'' எனக்குன்றை வேந்தர்
நடத்தஅனை வருமிருந்து கேட்டனர்நாள் தோறும்.

81. சிறப்புடைய மூவர்முத லிகள்திருவாய் மலர்ந்த
திருநெறிய தமிழ்மூலர் திருமந்திர மாலை
அறப்பயனாம் காரைக்கால் பேயிரட்டை மாலை
அந்தாதி மூத்தபதி கம்கழறிற் றறிவார்
மறப்பரிய பொன்வண்ணத் தந்தாதி திருமும்
மணிக்கோவை தெய்வஉலா ஐயடிகள் வெண்பா
உறுப்பாகத் திருவிருத்தம் உடலாகப் பொருள்கோள்
உயிராக நாலடியால் நடந்ததுல கெல்லாம்.

Koviloor Digital Library

82. அன்றுமுதல் நாள்தோறும் நாள்தோறும் அண்ணல்
அடியர்அள விறந்தபெயர் வந்தவர்கள் எல்லாம்
சென்றுறையத் திருமடங்கள் திருமடங்கள் தோறும்
திருவிளக்கங் கவர்சாத்த உள்ளுடைமேல் போர்வை
துன்றியசெந் நெலின்அடிசில் கன்னல்நறும் கனிகள்
தூயஅறு சுவைக்கறிநெய் தயிர்திரண்ட பால்தேன்
நன்றுதிருப் பண்ணியம்தண் ணீர்அமுதம் அடைக்காய்
நரபதிஉ வலின் அமைச்சர் நாள்தோறும் நடத்த.

83. நலமலியும் திருத்தில்லை மன்றினில்நின் றாடும்
நடராசற் கன்றுமுதல் மகபூசை நடத்தி
அலகில்புகழ்த் தில்லைவாழ் அந்தணர்க்கும் வெவ்வேறு
அமுதுபடி கறிஅமுது முதலான எல்லாம்
நலமலிசெங் கோல்வளவன் தப்பாமே நாளும்
நடத்திவர அரனடியார் நிறைந்துபதஞ் சலியும்
புலிமுனியும் தவம்செய்த பெரும்பற்றப் புலியூர்
பூலோக சிவலோகம் எனப்பொலிந்து தோன்ற.

84. மருவுதிரு முறைசேர்ப்பார் எழுதுவார் இருந்து
வாசிப்பார் பொருளுரைப்பார் கேட்டிருப்பார் மகிழ்ந்து
சிரமசைத்துக் கொண்டாடிக் குதுகுலிப்பார் சிரிப்பார்
தேனிப்பார் குன்றைமுனி சேக்கிழார் செய்த
அரியதவத் தினைநினைப்பார் 'அம்பலவர் முன்னாள்
அடிஎடுத்துக் கொடுக்கஇவர் பாடினர்'என் றுரைப்பார்
'பெரியபுரா ணம்கேட்ட வளவர்பிரான் செவிக்குப்
பிடிக்குமோ இனிச்சிந்தா மணிப்புரட்'டென் றுரைப்பார்.

85. இத்தகைய சிறப்புடனே திருத்தொண்டர் புராணம்
இருந்தன்பர் பாராட்ட நடந்தெதிராம் ஆண்டு
சித்திரைஆ திரைநாளின் முடியஅது கண்டு
திருத்தொண்டர் 'அர'எனும்பேர் ஒலிஎழுந்து பொங்கக்
கத்துதிரைக் கடலொலியை விழுங்கிமுழங் கோரேழ்
கடலொலியைக் கீழ்ப்படுத்திப் பிரமாண்ட வெளியைப்
பொத்திஇமை யவர்செவியை நிறைத்துயரப் பொங்கிப்
பொன்உலகுக் கப்பாலும் புகழ்பொலிந்த தன்றே.

86. திருத்தொண்டர் புராணம்எழு தியமுறையை மறையோர்
சிவமூல மந்திரத்தால் அருச்சனைசெய் திறைஞ்சி
இருக்குமுதல் மறைநான்கில் இன்றுமுத லாக
இதுவும்ஒரு தமிழ்வேதம் ஐந்தாவ தென்று

Koviloor Digital Library

கருத்திருத்தி அமுதடைக்காய் நறும்தூப தீபம்
கவரிகுடை கண்ணாடி ஆலத்தி நீறு
பரித்தளவு செயக்கண்டு வளவர்பிரான் முறையைப்
பசும்பட்டி னால்சூழ்ந்து பொன்கலத்தில் இருத்தி.

87. செறிமதயா னைச்சிரத்தில் பொன்கலத்தோ டெடுத்துத்
திருமுறையை இருத்தியபின் சேவையர்கா வலரை
முறைமைபெற ஏற்றிஅர சனும்கூட ஏறி
முறைமையினால் இணைக்கவரி துணைக்கரத்தால் வீச
மறைமுழங்க விண்ணவர்கள் கற்பகப்பூ மாரி
மழைபொழியத் திருவீதி வலமாக வரும்போது
இறைவர்திரு வருளைநினைந் தடலரசர் கோமான்
''இதுஅன்றோ நான்செய்த தவப்பயன்''என் றிசைத்தான்.

88. வாரணத்தில் இவரைவரக் கண்டதிரு வீதி
மறுகுதொறும் தூய்மைசெய்து வாழைகளும் நாட்டிப்
பூரணகும் பமும்அமைத்துப் பொரியும்மிகத் தூவிப்
பொன்அரிமா லையும்நறும்பூ மாலைகளும் தூக்கித்
தோரணங்கள் நிரைத்துவிரை நறும்தூபம் ஏந்திச்
சுடர்விளக்கும் ஏற்றிஅணி மணிவிளக்கும் ஏந்தி
ஆரணங்கள் விரித்தோதி மாமறையோர் எதிர்கொண்டு
அறுகெடுப்ப வாழ்த்தெடுத்தார் அரம்பையர்கள் எல்லாம்.

வேறு

89. ''காவல னாரிவர் தவரிவர் காவலர்
கவரி இடத்தகு மோ''என்பார்
''சேவையர் காவல னார்சிவ மான
சிறப்பிது நல்ல சிறப்''பென்பார்
''தேவரும் எழுதஒ ணாமறை யைத்தமிழ்
செய்து திருப்பதி கம்பாடும்
மூவரும் ஒருமுத லாயுல கத்து
முளைத்த முதல்பொருள் தான்''என்பார்.

90. மின்மழை பெய்தது மேக ஒழுங்குகள்
விண்ணவர் கற்பக விரைசேர்பூ
நன்மழை பெய்தனர் சேவையர் காவலர்
நாவலர் இன்புற நாவாரச்
சொன்மழை பெய்தனர் இரவலர் மிடிகெட
அள்ளி முகந்தெதிர் சோழேசன்

Koviloor Digital Library

பொன்மழை பெய்தனன் உருகிய நெஞ்சொடு
கண்மழை அன்பர் பொழிந்தார்கள்.

91. ''மதுரஇ ராமா யணகதை உரைசெய்த
வான்மிக பகவனும் ஒப்பல்ல
விதிவழி பாரதம் உரைசெய்து கரைசெய்த
வேதவி யாதனும் ஒப்பல்ல
சிதைவற ஆயிர நாவுடன் அறிவுள
சேட விசேடனும் ஒப்பல்ல
பொதிய மலைக்குறு முனிவனும் ஒப்பல
புகழ்புனை குன்றை முனிக்'' கென்பார்.

92. மெய்யுள சிவசா தனமும் வெளிப்பட
வெண்ணீ றெழுதிய கண்ணேறும்
கையும் திகழ்மணி கண்டமும் *ஒளிதரு
கவளிகை யும்புத் தகஏடும்
நையும் திருவுளம் அழியுந் தொறு''மர
கர''எனும் நாமமும் ''நாமெல்லாம்
உய்யும் படிஅருள் கருணையும் அழகி''தெ
னத்தொழு தனருல கவரெல்லாம்.

93. பூவை மறந்தனள் வெண்தா மரைமயில்
புகல்தரு சங்கப் புலவோர்சொல்
பாவை மறந்தனள் தேச சுபாடித
பயனை மறந்தனள் பதுமத்தோன்
நாவை மறந்தனள் பொதிய மலைத்தலை
நண்ணிய புண்ணிய முனிவனெனும்
கோவை மறந்தனள் சேவையர் காவல
னார்திரு நாவில் குடிகொண்டாள்.

94. இப்படி இப்படி தன்னில் விதிப்படி
இம்பரும் உம்பரும் ஏனோரும்
அப்படி சூழ அரத்திரு வீதிவ
லம்செய் தணைந்தம் பலமுன்றில்
தப்பற யானையி னின்றும் இழிந்தர
சனும்உரை செறிசே வையர்கோவும்
முப்புரி நூல்மறை யோரொ டணைந்தெழு
தியமுறை யைத்திரு முன்வைத்தார்.

பா-ம் - 92. *ஒளிவரு.

Koviloor Digital Library

வேறு

95. அண்ட வாணர்எதிர் தெண்ட னாகஅனை
வரும்வி ழுந்துபின் எழுந்துசீர்
கொண்ட சேவைகுல திலக ருக்கனைவ
ரும்கு றித்தெதிர் கொடுத்தபேர்
தொண்டர் சீர்பரவு வார்எ னப்பெயர்
சுமத்தி ஞானமுடி சூட்டிமுன்
மண்ட பத்தினில் இருத்தி மற்றவரை
வளவர் பூபதி வணங்கினான்.

96. மூவர் ஓதுதிரு முறைக ளேழுதிரு
வாத வூரர்முறை ஒன்றிசைப்
பாவ ரைந்தமுறை ஒன்று மூலர்முறை
ஒன்று பாசுரம தாதியாக்
கோவை செய்தமுறை ஒன்று சேவையர்
குலாதி நீதிமுறை ஒன்றுடன்
பாவை பாகர்திரு வருள்சி றந்தமுறை
பன்னி ரண்டென வகுத்தபின்.

97. ''தோடு செய்ததிரு நெறிய செந்தமிழொ
டொக்கும்'' என்றுரை தொடர்ந்துசெப்
பேடு செய்துநட ராசர் சந்நிதியில்
ஏற்றி னார்களிது பாலிசூழ்
நாடு செய்ததவ நீடு குன்றைவள
நகரி செய்ததவ நிகரிலாப்
பீடு செய்தபகி ரதிகு லத்திலகர்
சேக்கி ழார்செய்த பெருந்தவம்.

98. ஆய வேலைஅன பாயன் இந்நிலைமை
ஆதலால் ''அனுசர் பாலறா
வாயர் எங்குளர்'' எனப்ப ணிந்திரு
மருங்கு நின்றவர் விளம்புவார்
''தூய குன்றைநகர் மீது தம்பெயர்
துலங்க ஓர்குளம் அமைத்தபின்
ஏய நாகைஅர னார்தி ருப்பணி
இயற்றி அவ்விடை இருந்தனர்.''

Koviloor Digital Library

99. என்று சொல்லஅவர் தமைஅழைத் தரசன்
''இவரமைச் சரிவர் பட்டமும்
'மன்றல் மாலைபுனை தொண்டை மான்' ''என
வகுத்தபின் தமது மண்டலம்
அன்று வற்பம்வர வந்த டைந்தவரை
ஆற்றல் செய்து''தொண் டைமண்டல
நின்று காத்தபெரு மான்''எனத் தமது
பெயரை எங்கணும் நிறுத்தினார்.

100. தொண்டர் சீர்பரவு சேக்கி ழார்குரிசில்
தூய தில்லைநகர் தன்னிலே
பண்டு மூவர்பதி கத்து வந்தஅறு
பத்து மூவர்கதை தனைஉணர்ந்து
அண்ட வாணர்அடி யார்கள் தம்முடன்
அருந்த வந்தனில் இருந்துபின்
இண்டை வைத்தசடை அம்பலத்தவர்
எடுத்த பாதநிழல் எய்தினார்.

101. வாழி தில்லைமணி மன்றுள் என்றும்நட
மாடும் அங்கணர் மலர்ப்பதம்
வாழி காழிநகர் வாழ வந்ததிரு
நெறிய ராதிபதி வள்ளல்தாள்
வாழி அன்பர்திரு நீறு மிட்டதிரு
முண்ட மும்துவய கவசமும்
வாழி குன்றைமுனி சேவை யாதிதிரு
வாய்ம லர்ந்தருள் புராணமே.

102. தேசி லங்குமுகில் குன்றை யாதிபதி
தொண்டர் சீர்பரவு சேக்கிழார்
வாசல் அன்றுமுதல் இன்று காறும்இனி
மேலும் வாழைஅடி வாழையாய்
வீசு தென்றல்மணி மண்ட பத்தரசு
வீற்றி ருக்குமுடி மன்னருக்கு
ஈசன் அன்பர்கள் புராண மும்சொலி
அமைச்சு மாகிநலம் எய்துமால்.

103. அண்ட வாணர்தொழு தில்லை அம்பலவர்
அடிஎடுத் 'துலகெ லாம்'எனத்
தொண்டர் சீர்பரவு சேக்கி ழான்வரிசை
துன்றுகுன் றைநக ராதிபன்

Koviloor Digital Library

தண்ட காதிபதி திருநெ றித்தலைமை
தங்கு செங்கைமுகில் பைங்கழல்
புண்ட ரீகமலர் தெண்ட னிட்டுவினை
போக்கு வார்பிறவி நீக்குவார்.

சிறப்புப் பாயிரம்

*திருக்கிளரும் கயிலைமலைக் காவல் பூண்ட
செல்வமலி திருநந்தி மரபில் வந்து
கருக்குழியில் எமைவிழா தெடுத்தாட் கொள்ளும்
கருணைமிகு மெய்கண்ட தேவர் தூய
மருக்கிளர்தாள் பரவும்அரு ணந்தி தேவர்
மகிழும்மறை ஞானதே வருக்கன் பாகி
இருக்கும்உமா பதிதேவர் சேக்கி ழார்தம்
இசைப்புரா ணம்உரைத்தார் என்ப மாதோ.

X. சேக்கிழார் **

'சான்றோ ருடைத்துத் தொண்டை நாடு' என்பது பழமொழி. அச்சிறப்பு வாய்ந்த தொண்டை நாட்டிலே, குன்றத்தூரிலே, வேளாண் மரபிலே, சேக்கிழார் குடி என்றொரு குடியுண்டு. அக்குடியில் அருண்மொழித் தேவர் தோன்றினார். அவருக்குப் பின் பாலறாவாயர் பிறந்தார். முன்னவரால் சேக்கிழார் மரபு விளங்கப் பெற்றது. அதனால் அவருக்குச் சேக்கிழார் என்னும் சிறப்புப் பெயர் வழங்கலாயிற்று.

அருண்மொழித்தேவர், கல்வி கேள்விகளில் வல்லவரானார்; சிவபத்தி சிவனடியார் பத்தியிற் சிறந்து விளங்கினார். அவர்தம் பெருமை அநபாயச் சோழருக்கு எட்டிற்று. அச்சோழர், அருண் மொழித்தேவரை முதலமைச்சராக்கினார். அருண் மொழித்தேவருக்கு உத்தமச்சோழப் பல்லவர் என்னும் பட்டஞ் சூட்டப்பட்டது.

அருண்மொழித்தேவர் சோழநாட்டிலுள்ள திருநாகேச்சுரம் என்னும் திருப்பதியினிடத்துப் பேரன்பு செலுத்தி வந்தார். அவ்வன்புக்கு அறிகுறியாக அவர் தமது குன்றத்தூரிலே ஒரு திருக்கோயில் கட்டினார்; அத்திருக்கோயிலுக்குத் திருநாகேச்சுரம் என்னும் திருப்பெயர் சூட்டி ஆண்டவனை வழிபட்டு வந்தார்.

*இச்சிறப்புப் பாயிரம் சில பிரதிகளிலில்லை. **தலைப்பு, பதிப்பாசிரியரால் தரப்பட்டது.

Koviloor Digital Library

அந்நாளில் சீவக சிந்தாமணி என்னும் நூல் பேராக்கம் பெற்றிருந்தது. *அநபாயச் சோழரும் அந்நூலின்கண் மயக்குற்றார். ''அரசன் எவ்வழி அவ்வழி குடிகள்.''

முதல் அமைச்சராகிய சேக்கிழார் பெருமான், ஒருநாள் மன்னரைப் பார்த்து, ''நீர் சைவர்; சிவகதையைக் கேளாது, அவகதையை ஏன் கேட்கிறீர்?'' என்று கேட்டார். அதற்கு மன்னர், ''சிவகதை எது? அதன் வரலாறு என்னை?'' என்று வினவினார். சேக்கிழார் பெருமான், ''திருத்தொண்டத் தெகையைப்பற்றி நீர் கேள்வியுற்றிருக்கலாம். அது, தியாகேசப் பெருமானால் அடி எடுத்துக் கொடுக்கப்பெற்றது; சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பெற்றது. நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவர் அத்திருத்தொண்டத்தொகையைத் தழுவி ஒரு திருவந்தாதி பாடினார். அத்திருவந்தாதி, அபயகுலசேகர சோழர், சிவலய முனிவர் முதலிய பெரியோர்களால் போற்றப் பெற்றது'' என்று கூறினார். அநபாயச் சோழர், திருவந்தாதியை ஓதிப் பொருளுரைக்குமாறு சேக்கிழாரைக் கேட்டார். சேக்கிழார் அவ்வாறே செய்தார். மன்னர், அன்பின் வயப்பட்டு, ''அடியவர் வரலாறுகளைக் காவியமாகச் செய்தருளும்'' என்று சேக்கிழார் பெருமானை வேண்டினார்; அதற்கெனப் பொருளும் வழங்கினார்.

சேக்கிழார் பெருமான் தில்லையை அடைந்தார்; தில்லைக் கூத்தனைக் கண்டார்; தொழுதார்; திருமுன்னே நின்று, ''பெருமானே! திருத்தொண்டர் அருட்பெருஞ் செயல்களைக் காவியமாகப் பாடுதல் வேண்டும். அதற்கு அடிகள் அடி எடுத்துக் கொடுத்தருளல் வேண்டும்'' என்று முறையிட்டார். அவ்வேளையில் தில்லைக் கூத்தன் அருளால் 'உலகெலாம்' என்றொரு வானொலி எழுந்தது. அவ் 'உலகெலாம்' என்பதையே முதலாகக்கொண்டு, சேக்கிழார் பெருமான் திருத்தொண்டர் புராணத்தைப் பாடி முடித்தார்.

அநபாயச்சோழர், நூல் முற்றுப்பெற்றதைக் கேள்வியுற்றார்; தில்லையை நோக்கினார். சேக்கிழாரும் மற்றவரும் மன்னரை எதிர்கொண்டனர். சேக்கிழாரின் திருமேனிப் பொலிவு, மன்னர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. மன்னர், சேக்கிழார் பெருமான் திருவடியில் விழுந்து வணங்கினார். பின்னர் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து திருச்சிற்றம் பலத்தை அடைந்தனர். அப்பொழுது, ''மன்னனே! நாம் 'உலகெலாம்' என்று அடி எடுத்துக் கொடுத்தோம். சேக்கிழான் அதனை முதலாகக் கொண்டு திருத்தொண்டர் புராணத்தைப் பாடி முடித்தான்.

*இதற்குப் பெரிய புராணத்தில் சான்றில்லை.

Koviloor Digital Library

திருத்தொண்டர் திறங்களை நீ கேட்பாயாக'' என்று ஓர் ஒலி வானில் எழுந்தது. அது கேட்ட மன்னர், திருத்தொண்டர் புராணத்தைக் கேட்டுப் பேறெய்துமாறு அன்பர்களுக்கு அழைப்புக்கள் விடுத்தார்.

தில்லைக்கூத்தன் திருமுன்னர், திருத்தொண்டர் புராணப் பிரசங்கத்துக்குரிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் குறைவறச் செய்யப் பட்டன. நானாபக்கங்களினின்றும் அடியவர்கள் போந்து குழுமினார்கள். மன்னர், சேக்கிழார் பெருமானை வேண்டச் சேக்கிழார் பெருமான், திருப்புராணத்தை ஓதிப் பொருளுரைக்கத் தொடங்கினார். அத்தொண்டு, சித்திரைத் திங்களில் திருவாதிரை நாளில் தொடங்கப் பெற்றது; மறு ஆண்டு அதே திங்களில் அதே நாளில் முற்றுப்பெற்றது.

மன்னரும் மற்றவரும் ஆனந்தக் கடலில் தோய்ந்தனர். எல்லாரும் அன்புருவராயினர். மன்னர் பெருமான் திருத்தொண்டர் புராணத்தை யானைமீதேற்றினார்; சேக்கிழார் பெருமானையும் அதன்மீது எழுந்தருளச் செய்தார்; தாமும் ஏறி வெண்சாமரம் வீசினார். யானை திருவீதி வலம் வந்தது. எல்லாரும் உடன்சூழ்ந்து சென்றனர். யானை வலம் வந்து, சிற்சபைமுன் நின்றது. அடியவர்கள் யானையைச் சூழ்ந்து மிடைந்து நின்றார்கள். திருத்தொண்டர் புராணம் திருமுன்னே வைக்கப்பட்டது. மன்னர் பெருமான், சேக்கிழார் பெருமானுக்குத் 'தொண்டர் சீர் பரவுவார்' என்னும் திருநாமம் சூட்டி வணங்கினார். அங்கிருந்த மற்றெல்லாரும் தொண்டர் சீர் பரவுவாரைத் தொழுது ஆரவாரித்தனர். பின்னர், அநபாயச் சோழர், திருத்தொண்டர் புராணத்தை மற்றத் திருமுறைகளுடன் சேர்த்துச் சிறப்புச் செய்தனர். திருத்தொண்டர் புராணம் பன்னிரண்டாந் திருமுறை என்று வழங்கலாயிற்று.

அநபாயச் சோழர் அங்கிருந்தவர்களைப் பார்த்து, ''இத்தொண்டர் சீர் பரவுவாருடைய தம்பியார் பாலறாவாயர் எங்கே இருக்கிறார்?'' என்று கேட்டார். அவர்கள், ''பாலறாவாயர் குன்றத்தூரிலே திருநாகேச்சுரப் பெருமானுக்குத் திருத்தொண்டு செய்துகொண்டிருக் கிறார்'' என்று சொன்னார்கள். மன்னர் பெருமான், பாலறாவாயரை அழைப்பித்தார்; அவருக்குத் ''தொண்டைமான்'' என்னும் நாமஞ் சூட்டினார்; அவரை முதலமைச்சராக்கிக்கொண்டார்.

சேக்கிழார் பெருமான் தில்லையிலேயே தங்கலானார்; நாடோறுந் தில்லைக் கூத்தனை வழிபட்டுவந்தார். சிவபெருமான் அவருக்குத் தமது திருவடிநீழலை வழங்கினார்.

Koviloor Digital Library

பெரிய புராணம்

Koviloor Digital Library

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

III. பெரிய புராணம்

என வழங்கும்

திருத்தொண்டர் புராணம்

பாயிரம் (10)

வாழ்த்து

1. உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

தோற்றுவாய்

இப்புராணத்தின் முதற் றிருப்பாட்டாகிய இத்திருப்பாட்டுக்கு ✶விரிவுரையும், ஏனைய திருப்பாக்கட்கு அரும்பதவுரையும், பிறவும் காணும் பேற்றை இளமையில் ஒரு முறை பெற்றேன். இத்துணை நாள் கடந்து, அவைகளை மீண்டும் பார்வையிடவும், புதுக்கவும், பெருக்கவும், பிற சீருஞ் செப்பமுஞ் செய்யவும் இன்று நேர்ந்தமை குறித்து மகிழ்வெய்துகிறேன். இவ்வேளையில் அன்றைய நிலையும் இன்றைய நிலையும் என்னுள்ளத்துள் முகிழ்த்துத் தோன்றுகின்றன. ஆ! இடை இடையே எத்துணை எத்துணை மாறுதல்கள் நிகழ்ந்திருக் கின்றன!

மாறுதல் என்பது என்னை? மாறுதல் என்பதற்குப் பல வழியில் விரிவுரை கூறலாம். ஒன்றில் இறந்து மற்றொன்றில் பிறத்தல் என்னும் ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிகழ்வது மாறுதலின் சிறப்பியல்பாகும். வெறும் உடல் அழிவும் தோற்றமும் மட்டும் இறப்பும் பிறப்பும் ஆகா. பிறவற்றிலும் இறத்தல் பிறத்தல் உண்டு. இளமை தொட்டுப் பெற்றுவரூஉங் கல்வி கேள்வி ஆராய்ச்சிகளையும், வாழ்வு சேர்க்கை சேவை முதலியவாற்றான் பெற்றுவரூஉம் அநுபவங்களையும், இன்ன பிறவற்றையுங் கொண்டு, ஒருவன் தன்னைச் சிந்தித்துப் பார்ப்பானாயின், அவன் எத்துணை இறப்புப் பிறப்புக்களில் உழன்றான் என்பது அவனுக்கு விளங்காமற் போகாது.

Koviloor Digital Library

[*அவ்விரிவுரை வருமாறு -

(இதன் பொருள்) உலகு எல்லாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன் - (சிவ ஞானங் கைவரப்பெற்ற) அறிஞர்கள் யாவரும் (இவ்வியல்பின னென்று) அறிந்தும் (அவ்வியல்பை எடுத்துச்) சொல்லுதற்கரியவனும், நிலவு உலாவிய நீர் மலிவேணியன் - சந்திரன் தவழுங் கங்கை தங்கும் சடையினை யுடையவனும், அலகு இல் சோதியன் - அளவில்லாத பேரொளிப் பிழம்பானவனும் ஆகிய, அம்பலத்து ஆடுவான் - திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் ஆனந்தத் தாண்டவம் புரியும் ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானது, மலர் சிலம்பு அடி வாழ்த்தி வணங்குவாம் - மலர் சிலம்பணிந்த திருவடிகளை (யாம்) துதித்து வணங்குவாம் (என்றவாறு).

அமிழ்தினுமினிய தமிழ்க்கல்வி நிரம்பப்பெற்ற அருட்புலவர்கள் அருளிய காப்பியங்களிற் காப்புச் செய்யுள்களின் முதற்கண் மங்கலமொழி மிளிர்வதுமான, எந்நூலினுஞ் சிறந்த நன்னூலாய இந்நூலினும் உலகு என்னும் மங்கல மொழி முதற்கண் மிளிர்கிறது. தமிழ்த் தெய்வத்திற்குத் தொண்டு பூண்டொழுகும் உத்தமப் புலவர்கள் தாங்கள் பாடுங் காப்பியங்கள் முட்டின்றி யினிது முற்றுப் பெறுவான், வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ்செய்து, மங்கலமொழியை முதலில் அமைக்கும் வழக்கு இழுக்குறாது என்றும் நிலவவும், மாணாக்கர் உய்யும் பொருட்டும் எல்லாம் வல்ல இறைவரும் மங்கலப் பொருத்தமும், பிறபொருத்தங்களுந் தேங்க உலகெலாம் என்று ஸ்ரீ சேக்கிழார் சுவாமிகட்கு அடியெடுத்துக் கொடுத் தருளினார். வழிபடுதெய்வ வணக்கமும், மங்கலமொழியும் முதலில் வேண்டற்பாலன என்பதனை :-

''வழிபடு தெய்வ வணக்கங் கூறி,
மங்கல மொழிமுதல் வகுத்தெடுத்துக் கொண்ட,
இலக்கண இலக்கியம் இடுக்க ணின்றி,
இனிது முடியும் என்மனார் புலவர்''

என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

''தில்லை வாழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்'' என்று வன்றொண்டப் பெருந்தகைக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்த அடியார்க்கெளியவரே, பசுகரணங்கள் நீங்கிச் சிவகரணமுற்ற

Koviloor Digital Library

திருவருட்பெருங்கடலாகிய ஸ்ரீ சேக்கிழார் பெருமானார்க்கு உலகெலாம் என்றோரடி யெடுத்துதவ, அருண்மொழித் தேவர் பாடி முற்றுப் பெறுவித்தமையால், பெரிய புராணம் பதிவாக்கோ பசுவாக்கோ என மலைவாருமுளர். பெரிய புராணம் பதிவாக்கே என்பது பதிஞானிகளின் துணிபு. என்னை? உலகெலாம் என்றருளடி யெடுத்தீந்த முழுமுதற் கடவுளே குன்றை முனிவரை அதிட்டித்துத் திருத்தொண்டர் புராணத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினமையால் என்க.

விசேடணம் விசேடியத்தை யடையுமென்னு முறையால் அரியவன், வேணியன், சோதியன் என்னும் விசேடணங்கள் ஆடுவானென்னும் விசேடியத்தை ஏற்றன.

உலகு என்பது, லுக் (காணல்) என்னுந் தாதுவினின்றும் பிறந்த வடமொழி யாகலின், அதற்குக் காணப்படும் இம்மண்ணுலகமெனப் பொருளுரைப்பர் சிலர். அது பொருத்தம் அன்றென்க; என்னை? சிவபரஞ்சுடராற் சிருட்டிக்கப்பட்ட உலகங்கள் பலவுண்மையானும், அவைகளிலுள்ளாரும் மண்ணுலகினரைச் சிவணத் தற்பர சிவத்தைத் தரிசிக்கப் பல கிரியைகள் இயற்றுகின்றமையானும், தரிசித்து ஆனந்தமய மாயினார் பலர் உண்மையானும் என்க. ‘உலகு’ என்பதைக் ‘‘காலமுலகம்’’ என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திர (சொல். 57) வுரையில் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், ‘‘வட சொல் அன்று, ஆசிரியர் வடசொற்களை யெடுத்தோதி யிலக்கணங் கூறாராகலின். உலகமென்பது மக்கட் டொகுதியை உணர்த்தியவழி உயர்திணையா யும், இடத்தை உணர்த்திய வழி அஃறிணையாயும் வருதலின், ஒருசொல் இருபொருட்கண்ணுஞ் சென்றதெனப்படாது இருசொல் எனவே படும். அங்ஙனம் மக்கட்டொகுதியை உணர்த்துங்கால் உரிப்பெயரையே உணர்த்திற்று. ஆகுபெயரன்று’’ என்றுரைத்தார்.

ஈண்டு உலகென்னும் பலபொரு ளொருசொற்கு அறிஞர்களெனப் பொருள் கோடலே யமைவுடைத் தென்பது, அருணூலுணர்ந்த ஆன்றோர் துணிபு. அவ்வறிஞர்கள் எவரோவெனில் கூறுதும்:

உலகாயதம், சௌத்திராந்திகம், யோகாசாரம், மாத்திமிகம், வைபாடிகம், நிகண்டவாதம், ஆசீவகம், பட்டாசாரியம், பிரபாகரம், சத்தப்பிரமவாதம், மாயாவாதம், பாற்கரியம், நிரீச்சுரசாங்கியம்,

Koviloor Digital Library

சிவசாங்கியம், விஷ்ணுசாங்கியம், பாஞ்சராத்திரம், தர்க்கம், மீமாஞ்சை, சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வைரவம், பாடாணவாத சைவம், நிமித்த காரண பரிணாமவாத சைவம், சுத்த சைவம், பேதவாத சைவம், சங்கிராந்தவாத சைவம், அவிகாரவாதசைவம், ஐக்கியவாதம், சிவசமவாதம், கிரீடாப்பிரம வாதம் முதலிய சமயங்களிலுழன்று, அவ்வச்சமய வுண்மை நூல்களையாராய்ந்து, உண்மைப் பொருள் விளங்காது மயங்கி, அவைகள் நிச்சயிக்கும் பொருள்கள் பொய்யெனத் தெளிந்து,

வெண்ணீற்றையும், கண்மணியையும் அணியும் புண்ணிய மேற்றுப், பிறவிப் பிணியை யொழிக்கும் சிவதீக்கைகள் பெற்றுத், திருக்கோயில்களிலே திருவலகிடல், திருமெழுகு சாத்தல், திருநந்தனவனம் வைத்தல், பத்திர புட்பங்களெடுத்தல், திருமாலை கட்டுதல், சுகந்த தூபமிடுதல், திருவிளக் கேற்றுதல், தேவார முதலிய திருமுறைகளை யோதல், ஆனந்தக் கூத்தாடல் முதலியனவாகிய சரியையிற் சரியையையும் - சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாரூடர், சபாபதி, கல்யாணசுந்தரர், பிச்சாடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி, சலந்தராரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், அரியர்த்தர், அர்த்தநாரீசுவரர், கிராதர், கங்காளர், சண்டேசாநுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்கரப்பிரதர், கசமுகாநுக்கிரகர், சோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், சுகாசீனர், தக்கிணாமூர்த்தி, இலிங்கோற்பவர் என்னும் ஐயைந்து மூர்த்திகளுள் ஒன்றனையேனும், கணபதி முதலிய ஆவரண மூர்த்திகளுள் ஒன்றனையேனும் பூசித்தலாகிய சரியையிற் கிரியையையும் - மனதின்கண் உருத்திரக் கடவுளைத் தியானஞ் செய்தலாகிய சரியையில் யோகத்தையும் - அங்ஙனம் இயற்றுந் தியான பாவனையின் உறைப்பினால் ஓரனுபவவுணர்வு நிகழ்தலாகிய சரியையில் ஞானத்தையும் -

சிவபூசைக்கு வேண்டப்படும் உபகரணங்களெல்லாஞ் செய்துகோட லாகிய கிரியையிற் சரியையையும் - சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்டவாறே * ஐவகைச் சுத்தி முன்னாகச் சிவலிங்க வடிவிற் செய்யும் பூசனையாகிய கிரியையிற் கிரியையையும் - அகத்தே பூசை, ஓமம், தியானம் என்னு மூன்றற்கும் * மூவிடம் வகுத்துக்கொண்டு செய்யப்படும் அந்தரியாகமாகிய கிரியையில் யோகத்தையும் - அவ்வந்தரியாக வுறைப்பின்கண் நிகழும்

Koviloor Digital Library

ஓரனுபவவுணர்வாகிய கிரியையில் ஞானத்தையும் - இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம் என்னும் நான்காகிய யோகத்திற் சரியையையும் - *பிரத்தியாகாரமும், *தாரணையுமாகிய யோகத்திற் கிரியையையும் - * தியானமாகிய யோகத்தில் யோகத்தையும் -

*ஐவகைச்சுத்தி :-பூதசுத்தி, ஆன்மசுத்தி, இலிங்கசுத்தி, மந்திரசுத்தி, திரவிய சுத்தி என்பன.

*மூவிடம் :- இதயம், உந்தி, புருவநடு என்பன.

* பிரத்தியாகாரம் :- விடயவழிக்கட் செல்லும் இந்திரியங்களைத் தன்வசப்படுத்தல் - பிரபஞ்சம் யாவும் மெய்யெனவும், அவைகள் சிவரூப மெனவும், தான் புரியுங் கருமங்கள் யாவும் சிவகரும மெனவுங் கொண்டு, நித்திய நைமித்திய காமிய கருமங்களையியற்றிச், சுத்தவாயுவைப் பூரித்துத் தந்தமூலம், கண்டம், நெஞ்சு, உந்தி, கந்தத்தானம், குண்டலித்தானம், மூலாதாரம், அபானம், கடி, இருதொடைநடு, இருமுழந்தாள், கணைக்கால்களினடு, கால்விரல்கள் என்னுமித்தானங்களில் முறையே நிறுத்தல்.

*தாரணை :- உடலிலே முழங்கால் வரையுமுள்ள பிருதிவிபாகத்திலே அயனையும், முழங்கால் முதல் குதம் வரையுமுள்ள அப்பு பாகத்திலே அரியையும் குத முதல் இதயத் தானம் வரையுமுள்ள தேயுபாகத்திலே உருத்திரனையும், இதய முதல் கழுத்துவரையுமுள்ள வாயு பாகத்திலே மாகேசுர தேவரையும், கழுத்து முதல் சிரமளவுமுள்ள ஆகாய பாகத்திலே சதாசிவரையும் (அவரவர்) அமையுமாறு பாவித்தல்.

* தியானம் :- நிருமலமான ஆகாயத்திலே பேரொளி வாய்ந்து, ஒப்பில்லாத சீதளங்கொண்டு விளங்குஞ் சந்திரமண்டலத்தை முதலிற் றியானித்துப், பின்னர் அதனடுவே பேரானந்த வடிவினராய், தெளிபளிங்கு போன்ற திருமேனியும், நீலகண்டமும், முக்கண்ணும், நாற்புயமும் உடையவராய், பராசத்தி சமேதராய், ஆதியந்தமில்லாராய் வைகும் பரஞ்சோதிப் பிழம்பாகிய சிவபெருமானை இடையறாது சோகம்பாவனை செய்தல்.

*சமாதி :- பேரானந்த வடிவாய நிருமல வொளியிலே வேறல்லவாக் கூடுமாறு நிற்கு நிலை.

Koviloor Digital Library

*சமாதியாகிய யோகத்தில் ஞானத்தையும் - உண்மைப் பொருளை ஞானாசிரியன்பாற் கேட்டலாகிய ஞானத்திற் சரியையையும் - அங்ஙனங்கேட்ட மெய்ப்பொருளைச் சிந்தித்தலாகிய ஞானத்தில் கிரியையையும் - அங்ஙனஞ் சிந்தித்ததைத் தெளிதலாகிய ஞானத்தில் யோகத்தையும் வழாது அனுஷ்டித்துச், சிவத்துடன் இரண்டறக் கலந்து நிற்கும் நிட்டையாகிய ஞானத்தில் ஞானங் கைவரப்பெற்ற சிவஞானச் செல்வர்களே யறிஞர்களாவர். இவ்வுண்மையை:-

''புறச்சமய நெறிநின்றும் அகச்சமயம் புக்கும்
புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலும் ஆச்சிரம
அறத்துறைக ளவையடைந்தும் அருந்தவங்கள் புரிந்தும்
அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் ஆரணங்கள் படித்தும்
சிறப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேதச்
சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும் சென்றால் சைவத்
திறத்தடைவர் இதிற்சரியை கிரியா யோகஞ்
செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்''

(சிவஞானசித்தியார்-263.)

எனவும்,

''கத்துவிதச் சமய மெலாங் கடந்தொளிருஞ்
சித்தாந்தக் கதியி னேறிப்
பத்துவிதத் தவராகி யறிவுண்மைச்
சரியை வகை படிந்து சீவன்
வத்துவித முணர்ந்துதிரு வடிஞானந்
தனையடைந்து வாரா முத்தி
அத்துவிதம் பெறுமேழிக் குலத்து மற்றைப்
பதிற்றிருவ ரடிகள் போற்றி''

(பட்டினத்துப் பிள்ளையார் புராணம்)

எனவும் வருமாற்றானுணர்க.

''உணர்ந்தோதற் கரியவன்'' என்பதற்கு, உணர்தற்கு மோதற்கு மரியவன் என்றுரைத்து இடர்ப்படுவாருமுளர். உணர்தற்கு மோதற்கு மரிதாம் பொருள் முக்காலத்தினுமில்லா முயற்கோடுபோலச் சூனியமாகலின், அவர் கூற்று அவசித்தாந்த மாதல் காண்க. வாக்கு

Koviloor Digital Library

மனங்கட் கெட்டாததாய், குணங்குறி நாமம் முதலியன இல்லாததாய் விளங்கும் பரப்பிரமத்தை யுணர்தல் யாங்ஙனமெனில், ஞானத்தால் என்க. அந்த ஞானம், மேன்மேலும் பந்தமுறுத்தும் பசுபாச ஞானங்கட்கு மேம்பட்டதாய பதிஞானம் என்றுணர்க. பதிஞானம், பரமஞானம், தத்துவஞானம், அத்துவித ஞானம், பரஞானம், திருவடிஞானம், அருண்ஞானம், சிவஞானம், மெய்யுணர்வு என்பன ஒரு பொருள் குறிப்பன. பதி-சிவன், ஞானம்-அறிவு; எனவே அன்பு காரணமாகச் சிவனை யுள்ளவா றறியு மறிவெனப்படும். அது முதல்வனை யுணருமிடத்து அன்பெனவும், உணர்ந்து அருளுருவாகி முதல்வனின் வேறாகாது நிற்புழிப் பதிஞானமெனவுங் கூறப்படும். தற்பரசிவம் குணங்குறி முதலியன இல்லாத தென்பதனை :-

"மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சி
மயானத்தான் வார்சடையான் என்னி னல்லான்
ஒப்புடைய னல்லன் ஒருவ னல்லன்
ஒரூர னல்லன் ஒருவம னில்லி
அப்படியும் அந்நிறமும் அவ்வண்ணமும்
அவனருளே கண்ணாகக் காணி னல்லால்
இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன் இவனிறைவன்
என்றெழுதிக் காட்டொணாதே" **(தேவாரம்-3044)**

எனவும்,

"அன்றுந் திருவுருவங் காணாதே யாட்பட்டேன்
இன்றுந் திருவுருவங் காண்கிலேன் - என்றுந்தான்
எவ்வுருவோ நும்பிரான் என்பார்கட் கென்னுரைக்கேன்
எவ்வுருவோ நின்னுருவ மேது"

(பதினொராந்திருமுறை : காரைக்கால். அற். 61)

எனவும்,

"பலகலையா கமவேதம் யாவையினுங் கருத்துப்
பதிபசுபா சந்தெரித்தல் பதிபரமே அதுதான்
நிலவும்அரு வுருவின்றிக் குணங்குறிக ளின்றி
நின்மலமாய் ஏகமாய் நித்த மாகி
அலகிலுயிர்க் குணர்வாகி அசலமாகி
அகண்டிதமாய் ஆனந்த வுருவா யன்றிச்

Koviloor Digital Library

செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
திகழ்வதுதற் சிவமென்பர் தெளிந்து ளோரே''
(சிவப்பிரகாசம்-13)

எனவும்,

''ஊரி லான்குணங் குறியிலான் செயலிலான் உரைக்கும்
பேரி லான்ஒரு முன்னிலான் பின்னிலான் பிறிதோர்
சாரி லான்வரல் போக்கிலான் மேலிலான் தனக்கு
நேரி லான்குகக் கடவுளா யென்னுளே நின்றான்''
(கந்தபுராணம், 11, அசுர.1. மாயை. 1)

எனவும்,

''குலமி லான்குணங் குறியிலான் குறைவிலான் கொடிதாம்
புலமி லான்தனக் கென்னவோர் பற்றிலான் பொருந்தும்
இலமி லான்மைந்தர் மனைவியில் லானெவ னவன்சஞ்
சலமி லான்முத்தி தரும் பர சிவனெனத் தகுமே''
(தாயுமான சுவாமிகள் 24. ஆசை. 30.)

எனவும் வருஉந் திருச்செய்யுள்களானறிக. சிவஞானத்தாலன்றிப் பசுபாச ஞானங்களாற் சிவம் உணரப்படாதென்பதனை :-

''பாச ஞானத்தாலும் பசு ஞானத்தாலும்
பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத்தாலே
நேசமொடு முள்ளத்தே நாடிப் பாத
நீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப் போதின்
ஆசைதரு முலகமெலா மலகைத்தே ராமென்
றறிந்தகல அந்நிலையே யாகும் பின்னும்
ஓசைதரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க
வுள்ளத்தே புகுந்தளிப்பன் ஊனமெலா மோட''

என வருஉஞ் சிவஞான சித்தியார் *(292)* திருவிருத்தத்தா னுணர்க.

சிவஞானத்தால் விளையும் உணர்ச்சி நிருவிகற்ப ஞானமாகலானும் அதனை யடைந்தோர் குணவிருத்திகளும் பிறவும் ஒடுங்கப்பெற்று, எங்குஞ் சிவமாக விளங்கி, நிரதிசயானந்தத்தை, நுகர்வராகலானும், அவ்வானந்தத்தை யவரெடுத்தோதுவரேல், அவரடைந்த இன்பம் அத்துவித இன்பம் அன்றாகலானும்,

Koviloor Digital Library

அவ்வின்பம் ஓதரிய இன்ப மாகலானும், அவ்வின்புருவனை "ஓதற் கரியவன்" என்றார். சிவபிரான் ஓதற்கரியவன் என்பதனை : -

"பாதாள மேழினுங்கீழ்ச் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருண்முடிவே
பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
ஓத வுலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப் பிள்ளைகாள்
ஏதவனூர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்"

(திருவாசகம்-164.)

என்பதானும்,

"மறையினா லயனான் மாலான்
மனத்தினால் வாக்கான் மற்றுங்
குறைவிலா வளவி னாலும்
கூறோணா தாகி நின்ற
இறைவனார் கமல பாதம்
இன்றியான் இயம்பும் ஆசை
நிறையினார் குணத்தோர்க் கெல்லா
நகையினை நிறுத்து மன்றே"

(சிவஞானசித்தியார் 5.)

என்பதானுமுணர்க. உணர்ந்தோதற் கரியவன் என்னுங் கருத்தை :-

"உணர்ந்தார்க் குணர்வரி யோன்றில்லைச்
சிற்றம் பலத்தொருத்தன்
குணந்தான் வெளிப்பட்ட கொவ்வைச்செவ்
வாயிக்கொடி யிடைதோள்
புணர்ந்தாற் புணருந் தொறும்பெரும்
போகம்பின் னும்புதிதாய்
மணந்தாழ் புரிகுழ லாள்அல்குல்
போல வளர்கின்றதே" (திருக்கோவையார் - 9.)

என்பதனாலறிக.

Koviloor Digital Library

'உலகெலா முணர்ந்தோதற் கரியவனாய பரன் எவனோ' என்று ஐயுறுவார் பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்தி, முத்திக் கரையேறி யுய்ய ''நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்'' என்றோதி யுபகரித்தனர். நிலவு - பண்பாகுபெயர். உலாவிய என்னும் பெயரெச்சம் வேணி யென்னும் இடப்பெயர் கொண்டது. தக்கன் சாபந்தாங்கித் தளர்ந்து மெலிந்து சரணடைந்த தண்மதியைத் தனிமுடியிற் றரித்து உய்வித்தமையால், பிறராற் பெருங்கேடெய்தினாருஞ் சங்கரனடிக் கீழ்ச் சரணம் புகுவரேல், அவர்கட்குய்வுண்டா மென்பதும், பகீரதன் வேண்டு கோளால் பங்கய னுலகத்தினின்றும் பரந்தாமனாதியிமையோரும் அடக்குமாற்றலில்லாது வருந்த, அதிவேகமாகப் பன்முகங்களுடன் பாரழிக்க வந்த கங்கையின் செருக்கை யடக்கித் தரித்து, உலகையும் உம்பரையும் உய்வித்து உவப்பித்தமையால், எவரானும் முடித்தற்கரிய பெருங் காரியங்களும் பிறை சூடியாம் பெருமானால் முடிக்கப் படுமென்னுந் தண்ணளியாந் தன்மையும், பிறவும் பெறப்படுகின்றன. அஞ்ஞானவடிவாந் தக்கனது சாபம் அம்புலியை அடையா வண்ணம் அதனைச் சடையில் அணிந்தமையால், பரன்ஞானவடிவின னென்பதும், கங்கையின் செருக்கையடக்கி அதையுஞ் சடையிற் றரித்தமையால், சங்கரன் கிரியை வடிவினனென்பதும், (உலகுய்ய இச்சை கொண்டு திருமேனி தாங்கினமையால்) அவ்வருட் டிருமேனியில் வேறாகாத சடையையுடையான், இச்சை வடிவினனென்பதும் விளங்குகின்றன.

தனக்கென ஒரு நிறமும் வேண்டப்படாத சுத்த படிகமானது கூடினத னிறமா யிருத்தற்போல, தத்துவா தீதமாகலிற் றனக்கென ஒருவடிவுமில்லாத தற்பரசிவம் பிரபஞ்சங்களைக் காரியப்படுத்தும் அவதரத்து, தனது சத்தியின் சொரூபமாகிய பேரோளியையே தனக்கு வடிவாக்கிக் கொள்ளுதலானும், நட்சத்திர சந்திர சூரியாக்கினிகட்கும் ஒளியை யருளுகின்றமையானும், உயிர்களது கட்புலனை மறைக்கும் புறவிருள் போலன்றி மற்றுள்ள விடய இந்திரியங்களையும், இச்சாஞானக் கிரியைகளையும் மறைத்தகலா நிற்கும் பேரிருளாணவக் குறும்பை யோட்டுகின்றமையானும் ''அலகில் சோதியன்'' என்றார். இறை பரை வடிவினன் என்பதனை:-

''பொன்மைநீ லாதி வன்னம் பொருந்திடப் பளிங்கி வற்றின்
தன்மையாய் நிற்கு மாபோற் சத்திதன் பேத மெல்லாம்

Koviloor Digital Library

நின்மலன் றானாய்த் தோன்றி நிலைமையொன் றாயே நிற்பன்
முன்னருட்சத்தி தன்பான் முகிழ்க்குந்தான் முளையா
னன்றே''

எனவும், சிவபிரான் யாவற்றிற்கும் ஒளி கொடுப்பதனை :-

''நாயகன் கண்ண யப்பா னாயகி புதைப்ப வெங்கும்
பாயிரு ளாகி மூடப் பரிந்துல கினுக்கு நெற்றித்
தூயநேத் திரத்தி னாலே சுடரொளி கொடுத்த பண்பில்
தேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேச தென்னார்''

எனவும் (சிவஞானசித்தியார்-88,72.), பேரிருளாய ஆணவத்தை யொழிப்பர் என்பதை:-

''கண்ணின் றொளிருங் கருமணியி னுள்ளொளிபோல்
உண்ணின் றொளிரு மொளிவி ளக்கென் - றெண்ணிப்
புகலிப் பெருமானைப் புண்ணியனைப் போற்றில்
அகலுமே பாசவிரு ளன்று''

(திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை-23) எனவும் வருவனவாற்றா னுணர்க.

சிவபெருமான் அலகில் சோதியனாயினும், ஆன்மாக்கள்மீது வைத்த கைம் மாறற்ற பெருங் கருணையினாலே திருவருளையே திருமேனியாகக் கொண்டு திருச்சிற்றம்பலத் தாடுகின்றார் என்பது தோன்ற, ''அம்பலத்தாடுவான்'' என்றார். அம்பலம் என்றது, விராட் புருடனது இதய கமலத்துள்ள பரமாகாசத்தில் வியாபகமான சிதாகாசத்தை; அதுவே கோயிலெனவும் படும். இறைவர் அச்சிற் சபையில் பஞ்சகிருத்தியங்கட்குங் காரணமான ஆனந்தநிருத்தம் புரிகின்றனர். சிவபெருமான் பஞ்சகிருத்திய நடம்புரிகின்றனர் என்பதனை :-

''தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமாய்
ஊன்று மலர்ப்பதத்தி லுற்ற திரோதமுத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு''

என்னும் மனவாசகங் கடந்தார் (உண்மை. 35) திருவாக்கானும்,

Koviloor Digital Library

''பூமலி கற்பகப் புத்தேள் வைப்பும்
நாமநீர் வரைப்பி னானில வளாகமும்
ஏனைய புவனமும் எண்ணீங் குயிருந்
தானே வகுத்ததுன் தமருகக் கரமே
தனித்தனி வகுத்த சராசரப் பகுதி
அனைத்தையும் காப்பதுன் அமைத்தகைத் தலமே
தோற்றுபு நின்றவத் தொல்லுல கடங்கலும்
ஆற்றுவ தாரழல் அமைத்ததோர் கரமே
ஈட்டிய வினைப்பயன் எவற்றையு மறைத்துநின்
றூட்டுவ தாகுநின் ஊன்றிய பதமே
அடுத்தவின் னுயிர்கட் களவில்பே ரின்பங்
கொடுப்பது முதல்வநின் குஞ்சித பதமே''

என்னுங் குமரகுருபர சுவாமிகள் (சிதம்பர மும்மணிக்கோவை - 2) திருவாக்கானு முணர்க.

''புண்ணியனே யுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்'' என்றும், திருவடிச் சிறப்பிற்கே ஒரு திருத்தாண்டகம் அருளியும் ஆன்றோர்கள் திருவடியையே சிறப்பித்தமையால், ஆசிரியரும் '' மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்'' என்றார். சிலம்பென்றது வேதங்களை. ''மறைச்சிலம் பார்ப்ப'' என்று பின்னர் விளக்கியதைக் காண்க.

வணங்குவாம் என்பது உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. என்னை? தற்பயனையும் பிறர்பயனையுங் கருதியெடுக்கப் பட்டதிப்புராணமாகலின் மக்கட்டொகுதியையும் தம்மோடுளப் படுத்துதன் முறையாம். 'வாழ்த்தி வணங்குவாம்' என்ற வாக்கு காயங்களின் தொண்டானே இனமாய மனத் தொண்டும் அமையும்.

அறுபான் மும்மை நாயன்மார்களும் ஞானம், யோகம், கிரியை, சரியை என்னும் நாற்பாதங்களையும் அனுட்டித்தவரென்பது தோன்ற, ஸ்ரீ சேக்கிழார் சுவாமிகளும், ''உலகெலா முணர்ந்தோதற் கரியவன்'' என்றதனால் ஞான தரிச னத்தையும், ''அலகில் சோதியன்'' என்றதனால் யோக தரிசனத்தையும், ''அம்பலத்தாடுவான்'' என்றதனால் கிரியா பூசையையும், ''வாழ்த்தி வணங்குவாம்'' என்றதனால் சரியைத் தொண்டையும் விளக்கினார்கள். இத்திருவருட் பாசுரத்திற்குப் பலர் விருத்தியுரை செய்துள்ளமையால், அவ்வுரைகளையும் வாசித்து உண்மையுணர்க.]

Koviloor Digital Library

('தோற்றுவாய்' - பாயிரம் முதல் பக்கத்தொடர்ச்சி)

இவ்விறப்புப் பிறப்புக்கள் என்று ஒழியும்? அறியாமை தேய்ந்து தேய்ந்து, அறிவு விளங்கி விளங்கி, ஆண்டவனருளால் மாறுதலுறாத மெய்யுணர்வு என்று அரும்பி மலர்கிறதோ, அன்றே மரணம் பிறப்பு என்னும் இரண்டின் மயக்கமும் ஒழியும்.

''நாளுநாள் சாகின் றாமால் நமக்குநாம் அழாததென்னோ''

என்பது (குண்டலகேசி 9).

''கரணங் களெல்லாங் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்
சரணங்க ளேசென்று சார்தலுமே தானெனக்கு
மரணம் பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த
கருணைக் கடலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பி''

என்பது திருவாசகம்-(223).

இந்நூலின் முதற்பதிப்பு வெளிவந்த பின்னைப் பல பேரிலக்கிய இலக்கண நூல்களைப் பயிலல், பல சமயத்தாரிடத்தும் அவர்தம் நூல்களிடத்தும் உறவுகொள்ளல், இல்வாழ்வில் தலைப்படல், பலதிற உலகியற் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபடல் முதலிய வாய்ப்புகள் எனக்குக் கிடைத்தன. இவ்வாய்ப்புகள் கிடைக்கப்பெறாத அந்நாளிலும், கிடைக்கப்பெற்ற இந்நாளிலும் பெரிய புராணத்தை முறையே நோக்கினேன்; நோக்குகிறேன். அன்றைய நோக்குக்கும் இன்றைய நோக்குக்கும் பெரும் பெரும் வேற்றுமைகள் தோன்றுகின்றன. இடையிடையில் தோன்றி நின்றழிந்த நோக்குகள் பலப்பல. அறியாமை யுள்ளவரை, முடிந்த நோக்கம் எங்ஙனம் நிலைபெறும்?

அடியேன் அறியாமை யுடையவன். அறியாமையினின்றும் முழு விடுதலை யடையும் பேறு எனக்கு என்று கிட்டுமோ அறிகிலேன். ஒரோவழி அவ்வப்போது நேருஞ் சிறு சிறு விடுதலையால் பெரியோர்தம் உள்ளத்தை உள்ளவாறு உணர்தல் அரிது. பெரியாராகிய சேக்கிழாரை உள்ளவாறு உணர்தற்கு, அறியாமை ஒடுங்கி, நிலைத்த மெய்யுணர்வுச் சுடர் எழுதல் வேண்டும். இஃது இதுகாறும் பெற்ற ஆராய்ச்சி அநுபவங்களால் நன்கு தெரிகிறது. சேக்கிழார் பெருமான் தெய்வப் புலவர்; திருவருட் செல்வர்; அன்புக் கடல். அவர்தம் பெருமை அளப்பரிது. அவரைக் காண்டற்குத் தெய்வப் புலமை வேண்டும்; திருவருட்செல்வம் வேண்டும்; அன்பு வேண்டும். இவையில்லா ஒருவன் தெய்வச் சேக்கிழார் உள்ளத்தை எங்ஙனங் காண்டல் கூடும்?

Koviloor Digital Library

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டில் திருவருட் பெருஞ் செல்வரா யிலங்கிய இராமலிங்க சுவாமிகள், சேக்கிழாரின் பெருமை பேசியது ஈண்டு நினைவிற்கு வருகிறது. இராமலிங்க சுவாமிகள், தமது மெய்ம்மொழி விளக்கவுரைக்கண் ''சேக்கிழா ரென்னும் பேரிற் சிறந்த பேரறிவுடைய பெரியர் திருவருட்டுணை யால் இப் பெருங்காப்பிய முடித்தனர். இது மாயைத் துணையால் தேவர் முனிவர் மனிதர் இயற்றிய மற்றைக் காப்பியங்கள் போல் எளிதன்று'' என்று சேக்கிழார் பெருமையை உலகுக்கு அறிவுறுத்தி யிருத்தல் காண்க. பெரியபுராணம் மாயா நாத ஒலியால் ஆக்கப்பட்ட தன்று என்பது இராமலிங்க சுவாமிகளின் உள்ளக்கிடக்கை.

தெய்வப் புலமையும், திருவருட் செல்வமும் வாய்க்கப்பெற்ற சேக்கிழார் பெருமான் உள்ளத்தை, அவை வாய்க்கப்பெறாது, கலைப்புலமையால் மட்டுங்காண்டல் எளிதன்று. கலைப்புலமையும் நிரம்பப் பெறாத சிறியேன் சேக்கிழாரை எங்ஙனங் காணவல்லேன்? ஆனால் சேக்கிழாரைக் காண்டல் வேண்டுமென்னும் வேட்கை மட்டும் என்பால் தணிவதில்லை. அவ்வேட்கை தணிதற்கு என் செய்வது? யாண்டுச் செல்வது? அன்புக் கடலாகிய சேக்கிழாரிடமே செல்கிறேன். தெய்வச் சேக்கிழார் திருவடி வாழ்க.

வானிழல்

சேக்கிழார் பெருமானுக்குத் தெய்வப்புலமை ஆண்டவன் திருவருளாலேயே விளங்கலாயிற்று. சேக்கிழார் பெருமான் பெரிய புராணத்தைப் பாட எண்ணியதும் பாடப் புகுந்தாரில்லை. அவர் சிதம்பரம் போந்து ஆண்டவன் அருள்வேட்டு நின்றார். அவர்தம் பக்குவம் உணர்ந்து ஆண்டவனே ''உலகெலாம்'' என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தான். ஆண்டவன் அருள்நாத ஒலி, சேக்கிழார் பெருமானைத் தெய்வப் புலவராக்கிப் பெரிய புராணத்தைப் பாடுவித்தது. பெரிய புராணத்திற்கு முதலாக நின்ற திருத்தொண்டத் தொகைக்கும் ஆண்டவன் அடியெடுத்துக் கொடுத்தது ஈண்டுக் கருதற்பாலது.

'ஆண்டவனாதல் அடியெடுத்துக் கொடுத்தலாதல்' என்று எள்ளுவோரில்லாமலில்லை; ஐயுறுவோரில்லாமலில்லை; 'பெரிய புராணத்துக்கு உயர்வு கற்பிக்கவேண்டி ஒருவிதத் தெய்வத்தன்மை அதன் மாட்டுப் புனைந்து புகுத்தப் பட்டது' என்று சொல்லுவோரில் லாமலில்லை; இன்னும் பலவாறு கூறுவோருமில்லாமலில்லை.

Koviloor Digital Library

'உலகெலாம்' என்று ஆண்டவன் அடியெடுத்துக் கொடுத்த நிகழ்ச்சி, சேக்கிழார் பெருமான் திருவாக்கிலேயே திகழ்கிறது. அந்நிகழ்ச்சியைச் சேக்கிழார் பெருமான் கூறாது, அவர் பின் வந்தவர் எவரேனும் முதன்முறையாகக் கூறியிருப்பரேல், அதைப்பற்றி ஐயங்கொள்ளுதற்கு இடனுண்டாகலாம். சேக்கிழார் பெருமானே "மெய்ம்மொழி வானிழல் கூறிய பொருளினாகும்" என்று திருவாய் மலர்ந்துள்ளார். ஆதலால் அகச்சான்றை எப்படிப் புறக்கணிப்பது?

வானிழல், தக்கார்க்கு மொழி வழங்கல் இயல்பு. வானிழல் என்பதை அசரீரி என்று நம்மவர்கள் சொல்கிறார்கள். இப்பொழுது சிலவிடங்களில் 'ஆகாசப் பதிவு' (Akashic Records) என்பதொன்று காணப்பெற்றுவருகிறது. வானில் முன்னர் நுண்மையாகப் பதிந்து கிடந்து, பின்னர்ப் பருமையாக அறிஞர்வழி வெளி வருவது 'ஆகாசப் பதிவு' எனப்படும். வானிழல் என்பதும் 'ஆகாசப் பதிவு' என்பதும் பொருளில் ஒன்றே. வானிழல் ஆராய்ச்சி, தத்துவ வுலகில் இந்நாளிற் பரவி வருகிறது. அதைப்பற்றிய நுட்பங்கள் பல இப்பொழுது வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன.

உலகில் வாழும் மக்கள் அனைவரும் ஒரு திறத்தவரா யிருப்பதில்லை. ஒருவர்க்கு எளிமையாகத் தோன்றும் ஒன்று மற்றொருவர்க்கு அருமையாகத் தோன்றுகிறது. ஒன்றை ஒருவர் மிக எளிதில் உணர்கிறார். அதையே மற்றொருவர் அரிதில் முயன்றும் உணரா தொழிகிறார். ஒருவர் எளிதில் முடிப்பதை மற்றொருவர் அரிதில் முடிப்பதும் இயலாமற் போகிறது. யோகிகளின் செயல்களைப் பற்றி என்ன கூறுவது? பல யோகிகளின் அதி அற்புத நிகழ்ச்சிகளை இன்றுங் காண்கிறோம்; கேட்கிறோம். அவைகள் விஞ்ஞான உலகையும் ஏக்குறச் செய்கின்றன. யோகத்துறையிலிறங்கி உழையாத ஒருவன், யோகிகளின் அதி அற்புதச் செயல்களைப் பொய்யென்று கூறி ஒதுக்கல் அறிவுடைமை யாகுங்கொல்?

மக்களுக்குள் வேறுபாடுகள் விளங்குவதன் நுட்பமென்னை? உடலமைப்பில் ஏதாயினும் வேற்றுமையுண்டோ? எல்லாரும் பூத காரியமாகிய உடலையே தாங்கி நிற்கிறார். பின்னை வேறுபாடுகள் யாண்டிருந்து முளைக்கின்றன? எல்லாரும் பூதகாரிய உடலைத் தாங்கி நிற்பினும், அவர்தம் அறிவு பூதகாரியங்களின் துணையைப் பொதுவாகப் பெற்றிருப்பினும், அவ்வறிவு ஒவ்வொரு பூதகாரியத்

Koviloor Digital Library

திலும் படியும் முறைமையிலும் நிலைமையிலும் வேறுபாடுகள் தோன்றுகின்றன. எவ்வெப்பூத காரியத்தில் எவ்வெவ்வறிவு சிறந்து படிந்து கிடக்கிறதோ, அவ்வப் பூதகாரிய இயலுக்கேற்ற அவ்வவ்வளவில் அவ்வவ்வறிவும் விளக்கமுறும். வானில் சிறந்து உறவு கொள்வோர் மட்டும் தெள்ளிய அறிவு விளங்கப்பெறுவர்.

பூதங்கள் ஐந்து. அவை மண் புனல் தீ காற்று வான் என்பன. மண்ணில் மண்ணொடு மற்ற நான்கும் உண்டு. புனலில் புனலொடு மற்ற மூன்றும் உண்டு. தீயில் தீயொடு மற்ற இரண்டும் உண்டு. காற்றில் காற்றொடு மற்ற ஒன்றும் உண்டு. வான் மட்டுந் தன்னந் தனியதாய், ஏனைய பூதங்களுடன் கலந்து, அவைகள் இயங்கத் தாரகமாக நிற்பது.

இப்பூதங்கட்குத் தன்மைகளுண்டு. அவைகள் தன்மாத்திரைகள் எனப்படும். ஐம்பூதம் தோன்றுதற்குத் தன்மாத்திரைகள் நிலைக்களனா யிருத்தலால், அவைகள் நுண்பூத மென்றும் மா பூதமென்றுஞ் சொல்லப்படும். அத்தன்மாத்திரைகள்: சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்பன. மண்ணின் இயற்கைத் தன்மை (கந்தம்) நாற்றம். புனலின் இயற்கைத் தன்மை (ரசம்) சுவை. தீயின் இயற்கைத் தன்மை (ரூபம்) ஒளி. காற்றின் இயற்கைத் தன்மை (ஸ்பரிசம்) ஊறு. வானின் இயற்கைத் தன்மை (சப்தம்) ஓசை. மண்ணின் இயற்கைத் தன்மை நாற்றமாயினும், அதன்கண் மற்றப் பூதங்கள் கலந்திருத்தலான், அவைகளின் தன்மைகளாகிய சுவை ஒளி ஊறு ஓசைகளும், அதன்மாட்டு (மண்ணின்மாட்டு) விரவியிருக்கின்றன. இவ்வாறே புனலுடன் அதன் சுவையும் மற்ற மூன்றும், தீயுடன் அதன் ஒளியும் மற்ற இரண்டும், காற்றுடன் அதன் ஊறும் மற்ற ஒன்றும், வானில் தனித்த ஓசையும் நிலவுகின்றன. இவைகளை,

“பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை யொன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி”

(போற்றித்திரு அகவல்) என்றும்,

Koviloor Digital Library

''திண்டிறல்
தீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானிற் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
காலில் ஊக்கங் கண்டோன் நிழல்திகழ்
நீரில் இன்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட
மண்ணில் திண்மை வைத்தோன்''

(திரு அண்டப்பகுதி) என்றும் மாணிக்கவாகசர் விளக்கியிருத்தல் காண்க.

''சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு''

என்னுந் திருக்குறளின் (27) பொருளையும் ஈண்டு ஓர்க.

வான் தனித்தும் மற்றப் பூதங்களுடன் கலந்து மிருப்பதால், அதன் ஓசையும் தனித்து மற்றவைகளுடன் கலந்தும் நிற்கிறது. ஆகவே, வானோசை எல்லாப் பூதங்களிலுங் கலந்திருத்தலை இன்னும் விரித்துக் கூறவேண்டுவதில்லை.

வானின் தனித்த ஓசைக்கும், மற்றப் பூதங்களோடு கலந்த அதன் ஓசைக்கும் வேறுபாடு உண்டு. அவ்வப் பூதத்தின் திண்மை நுண்மைக்கேற்ற வளவில் ஆங்காங்கே வான் ஒலிக்கும். தனித்த வானொலி கட்டுப்பட்டதன்று. ஏனைய பூதங்களில் கலந்த வானொலி கட்டுப்பட்டதாகும். கட்டுப்படாத தூய வானொலியில் தனித்துத் தொடர்பு பூண்டோர் உள்ளத்தில் ஒலி மயமான உலகெலாம் மிளிரும். அவர்தம் புலன்கள் உலக நிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் ஓரிடத்திருந்தே ஒரே காலத்தில் உணருந் தன்மையைப் பெறும். அப்புலன்களுடையார் வானிழல் துணை பெறுதல் எளிது.

மக்கள் வாழ்வில் விழிப்பு கனவு முதலிய நிலைகளிருத்தல் வெள்ளிடைமலை. சில சமயங்களில் விழிப்பில் எவ்வளவு முயன்றும் பொருளாகாத ஒன்று, கனவில் எளிதில் பொருளாதல் கண்டு வியப்புறுகிறோம். ஆழ்ந்த பொருளாராய்ச்சியில் தலைப் பட்டுள்ளோர் பலர் பலவாறு பல நுட்பங்களைக் கனவில் தெளியப் பெற்றே உலகுக்கு உபகரித்திருக்கிறார். கனவு நிலையைக் கடந்த நிலைகளுமிருக்கின்றன. விழிப்பில் பொருளாகாத ஒன்று கனவில் பொருளாதற்குப் பலப்பல காரணங்கூறலாம். விரிவு ஈண்டைக்

Koviloor Digital Library

கெற்றுக்கு? விழிப்பில் எல்லாத் தத்துவக் காரியங்களும் செயலிலுற்று நடத்தலையும், கனவில் பல தத்துவக் காரியங்கள் செயலற்றுக் கிடத்தலையும் உன்னினால் உண்மை விளங்கும். தத்துவச் சேட்டைகளின் இயல், அறிவு விளக்கத்துக்குக் கேடு சூழ்வதாகும்.

கனவில் பல தத்துவச் சேட்டைகளின்மையால், அதன்கண் அறிவு ஒரு வித அமைதியில் நின்று தெளிந்து விளங்குவதாகிறது. (இங்கே குறிப்பிட்ட கனவு, நோய், பொல்லா உணவு, தீய எண்ணம் முதலிய வாற்றால் நேருங் கனவுகள் போன்றதன்று) தத்துவச் சேட்டை குறையக் குறைய வானிழல் துணை பெருகிக்கொண்டே போகும். கனவு முதலியவற்றைக் கடந்த துரியத்தில் வானிழல் பெருந்துணை புரிவதாகிறது.

விழிப்பிலுஞ் சிலர் தத்துவச் சேட்டையின்றி, அமைதிபெற்று, அறிவு தெளியப்பெறுகிறார். விழிப்பில் ஏதாவது ஒன்று விளங்காத போது புலவர்கள் என் செய்கிறார்கள்? அவர்கள் அமைதியூட்டும் ஓரிடஞ் சென்று, தனித்துச் சிந்தனையில் அமர்கிறார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் விரும்பியதொன்று அவர்கட்குப் புலனாகிறது. விழிப்பில் எல்லாத் தத்துவங்களும் இயங்கினும், அமைதியும் தனிமையும் ஆழ்ந்த சிந்தனையும் அவைகளின் (தத்துவங்களின்) சேட்டைகளைத் தகைகின்றன. அப்பொழுது வானிழல் துணை எழுகிறது. எந்நிலையிலும் பூத தத்துவக் காரியச் சேட்டைகள் அற்றவிடத்தில் வானிழல் துணை புரிவதாகிறது என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

வானிழல் பண்டைப் பெரியோர்கட்கு மட்டும் துணை நின்றது என்று எவருங் கருத வேண்டுவதில்லை. என்றும் அது தக்கார்க்குத் துணை செய்வதென்பதில் ஐயமில்லை. உழைப்பால் எல்லாரும் தம்மை எல்லாவற்றிற்குந் தகுதி யுடையராய்ச் செய்து கொள்ளலாம். வேண்டுவது உழைப்பே. ''உழப்பின் வாரா உறுதிக ளுளவோ'' (திருமுறை 11, திருவிடை 10) என்றார் பட்டினத்தார். வானிழல் துணை பெறுவோர் இன்று மிருக்கிறார்; இனியுமிருப்பார்.*

*"The Aquarian Gospel of Jesus the Christ" என்னும் நூலாசிரியராகிய லெவி - Levi - என்பார் வானிழல் துணைபெற்று நூலெழுதியவர். அவர் 1844ம் ஆண்டு மண்ணில் தோன்றி 1911ம் ஆண்டில் மறைந்தவர். அச்சீரிய நூலுக்கு ஈவா எஸ்.டெளலிங், எ.பிஎச்.டி., - Eva S. Dowling, A.Ph.D., - என்பார் முன்னுரை வரைந்துள்ளார். அதன்கண் வானிழல் நுட்பம் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Koviloor Digital Library

வானென்னும் ஆகாசம் இருவகைத்து. ஒன்று பூதாகாசம்; இன்னொன்று சிதாகாசம். முன்னையதன் ஓசை மாயாநாதத் தினின்றும் பிறப்பது. பின்னையதன் ஓசை அருள் நாதத்தினின்றும் பிறப்பது. அதன் துணை கேவலத்தில் அறிவை விளங்கச் செய்யும். இதன் துணை சுத்தத்தில் அறிவை விளங்கச் செய்யும்.

சேக்கிழார் பெருமான், அயரா அன்பில் அரன்கழல் போற்றித் தத்துவக் குறும்புகளினின்றும் விடுதலை யடைந்து மெய்யுணர்வு பெற்றவர்; சிவமே பார்த்துப் பார்த்துத் தெளிவுபெற்ற சித்தர்; சிதாகாசத் தொடர்புடையவர். அவர் சிதாகாசத் தொடர்புடையார் என்பதற்கு வேறு சான்று வேண்டுவதில்லை. சேக்கிழார் பெருமான் பெரிய புராணம் பாடுதற்கு மற்றத் தலங்கள் நோக்காது, சிதாகாசத்தின் அறிகுறியாக இம்மண்ணுலகிற் பிறங்குஞ் சிதம்பரத் தலம் நோக்கிய தொன்றே சாலும்.

சேக்கிழார் பெருமானின் சிவபத்தியும், சிவனடியார் பத்தியும் பெரிய புராணத்தைப் பாடுதல் வேண்டுமென்னும் வேட்கையில் அவரை உந்தின. அவ்வேட்கை அவரை விழுங்கி நின்றது. அவர்தம் அகக்கரண புறக்கரணங்களெல்லாம் பெரிய புராண மயமாயின. அவர்தம் நெஞ்சம் சிதாகாசமாயிற்று. அவர், சிதாகாசத்தில் நடம் புரியும் அண்ணலை நோக்கிப் ''பெருமானே! திருத்தொண்டர் புராணம் பாடும் வேட்கையுடையேன்; சிவஞானச் செல்வர்களாகிய திருத்தொண்டர்களின் திறங்களையுணர்ந்து பாடுதற்கு அடியேன் அருகனாவனோ? திருவருட்டுணைவேண்டும். ஐயனே'' என்று முறையிட்டார். அவர்தம் உண்மை முறையீடு, 'பொய்யன்புக் கெட்டாத பொற் பொதுவில் நடம்புரியும் ஐயன்தன் திருச்செவிக்' கெட்டியது. எட்டியதும், ஐயன் அருளால் ''உலகெலாம்'' என்னும் மெய்ம்மொழியை வானிழல் வழங்கிற்று. வழங்கியதும் சேக்கிழா ருக்கும் திருவருளுக்கும் பழமைத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. எல்லா மெய்ம்மொழிப் பதிவுகட்கும் நிலைக்களனாகவுள்ள அருணாதம் சேக்கிழாரிடம் ஒலிக்கலாயிற்று. அவ்வருணாதம், சேக்கிழார்க்கு எல்லாம் விளங்கத் துணைநின்று, அவரைத் தெய்வப் புலவராக்கிற்று. இன்னோரன்ன பல காரணங்களால் சேக்கிழாரைத் தெய்வத் திருவருட் சேக்கிழாரென்று உலகங் கொண்டது.

Koviloor Digital Library

சேக்கிழார் பெருமான் சிவபத்தி சிவனடியார் பத்தியான் சீவ கரணங்களெல்லாஞ் சிவகரணங்களாகப்பெற்ற திருவருட் செல்வ ரானமையான், ஆண்டவனருள், வானிற் பதிந்திருந்த மெய்ம்மையை ''உலகெலாம்'' என்னும் மெய்ம்மொழியால் அவருக்கு வழங்கிற்றென்க.

இம்மெய்ம்மொழியைப் பற்றி இராமலிங்க சுவாமிகள் மணிமொழிகள் பல வழங்கியுள்ளார்கள். சுவாமிகளியற்றிய மெய்ம்மொழி விளக்கத்தை (பெரிய புராண உரை; ''உலகெலாம்'' என்னும் மெய்ம்மொழிப் பொருள் விளக்கம்)ப் பார்க்க: அம்மணி மொழிகளில் சிலவற்றை அகழ்ந்து ஈண்டுத் தருகிறேன்:

''சுத்த வியோமாகாரமாய் விளங்குகின்ற திருவருட் பர வயிந்துவத் துரியத் திருவாக்கான் மொழிந்த உலகெலாம் என்னும் மொழியை மெய்ம் மொழியென்றல் இறும்பூ தன்றென்க.''

''பரசிவ மொழியாய திருவருட்டுரிய மொழி, துரிய சத்தார்த்தப் பிரபஞ்ச காரணமாய்ச் சிற்சத்தி பரவிந்துவிற் பதிதலான் நாதமாத்திரத்தி னுண்டாய மொழி யாகலின், லக்ஷிய மெய்ம்மொழி யாயிற்றென்க.''

''இம் மெய்ம் மொழிப்பொருள் விளக்கத்தின் எல்லை எங்ஙன மெனின்: யோகாந்த கலாந்த நாதாந்த போதாந்த வேதாந்த சித்தாந்த மென்னுஞ் சடாந் தானுபவ சாத்தியர்களும் அவற்றை விரும்பி யவ்வழிக்கணின்ற சாதகர்களும் அந்தரானுபவ திட்டாந்தமாக உபாசிக்க விளங்குகின்ற சிதம்பர ராசியத்தைக் குறிக்குஞ் சிற்சபைக்கண்ணே, சேக்கிழா ரென்னுந் தெய்வப் புலவர் பொருட் டிறைவர் பரமாகாய வாக்கான் மொழியப் பட்டுச் சமரசானுபவ சாட்சாத்காரமாய் ஆறந்தத்தினும் நடிக்கின்ற சிதம்பரநடநத் திருவருட்பதத்தை வாச்சிய லக்ஷியமாகக் கொள்ளப்பட்ட தாகலின், சடாந்த சமரச லக்ஷியப் பொரு ளெல்லையை யுடையதென்க.''

''அன்புகொண் டனுபவித் துய்தற்பொருட்டும் அம் மெய்ம் மொழியைக் கேட்டுச் சேக்கிழாரது புறக்கரணங்கள் சுத்தியாதற்

Koviloor Digital Library

பொருட்டும், புறத்தே உலகெலா மென்றெழுந்து தத்துவ படலத்தான் மயங்கிய அவரது ஆன்ம திருட்டியைப் படல நீக்கி அறிவு விளக்கிச் சுத்தி செய்தற்பொருட் டகத்தே யுணர்ந்தோதற் கரியவ னென்று முடிந்த தென்க.''

''வேதாகமங்கள் சகளத்திற் சகுணமாகத் தோன்றிய வீசுர வாக்கியங்க ளென்பதும், உலகெலாம் என்பது பூரண நிஷ்களத்தின் நிர்க்குணமாகத் தோன்றிய பரசிவ வாக்கிய மென்பதும். உணர்ந் தோதற் கரியவன் என்பது ஏகதேச நிஷ்களத்தின் நிர்க்குணமாகத் தோன்றிய பரசிவ வாக்கிய மென்பதும் அறிக வென்க.''

பொருள்

''உலகெலாம்'' என்னுந் திருப்பாட்டுக்குக் கலைப்புலவர் பலர் பொருள் விரித்துள்ளார். அப்பொருள்கள் ஒன்றோடொன்று பூசல் விளைத்து வருகின்றன. ஆண்டவன் மெய்ம் மொழிக்குக் கலைப்புலமையால் என்ன பொருள் கூறுவது? அதற்குப் பொருள் அவனே. உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கரிய ஒன்று எச்சொல்லில் எப்பொருளில் அடங்கும்?

பலர் இருளில் உழன்று உழன்று பொருள் தேடினார்; தேடுகிறார். யானும் இருளி லிருப்பவன். இருளில் உழன்று உழன்று பொருள் தேடுகிறேன். இருளில் வாளா கிடப்பதினும் முயன்றாதல் பொருள் தேடுதல் நலந்தருமன்றோ? ''முயற்சி திருவினை யாக்கும் '' *(616)* என்பது பொய்யா மொழி.

(பதவுரை) உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன் - உலகமெல்லாம் உணர்ந்து கூறுதற்கு அருமையானவனும், நிலவு உலாவிய நீர்மலி வேணியன் - சந்திரன் தவழ்கின்ற நீர்நிறைந்த சடையை யுடைவனும், அலகு இல் சோதியன் - அளவில்லாத பேரொளியனுமாய், அம்பலத்து ஆடுவான் - திருச்சிற்றம்பலத்தில் திருக்கூத்தாடும் இறைவன்றன், மலர் சிலம்பு அடி வாழ்த்தி வணங்குவாம் - மலர்கின்ற சிலம்பணிந்த திருவடியை வாழ்த்தி வணங்குவோம்.

Koviloor Digital Library

விளக்கம்

1. உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்

''உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்'' என்று ஊன்றி நோக்கி உன்னலானேன். உன்ன உன்ன உள்ளம் விரிந்து செல்கிறது; விரிந்து விரிந்து செல்கிறது; சென்று கொண்டே போகிறது. ஒன்றும் விளங்க வில்லை. கூர்ந்து கூர்ந்து உன்னலானேன். ஆழம் அகலம் நீளம் ஒன்றும் புலனாகவில்லை. ஆழம் ஆழ்ந்து கொண்டே போகிறது; அகலம் அகன்று கொண்டே போகிறது; நீளம் நீண்டு கொண்டே போகிறது. எல்லை காணோம். உள்ளமோ முட்டுகிறது; தடைபடு கிறது; சுழல்கிறது; சுழன்று சுழன்று நிற்கிறது; அயர்கிறது. திடீரெனச் சிறு மின்னொளி எழுந்தது. அவ்வொளியை உள்ளம் பற்றி நின்றது. அங்கே பிறை தோன்றுகிறது; நீர் மலிந்து எழுகிறது; தொடர்ந்து கோடி கோடி இளஞாயிறு ஒருங்கு சேர்ந்து செக்கர் உமிழ்ந்தாலெனச் செவ்வொளி பரக்கும் வார்சடைச் செறிவு திகழ்கிறது. அச்செம்மை, அலைந்து வறண்ட நெஞ்சினுக்கு அமுதூட்டுகிறது. அவ்வமுதை உண்ண உண்ணச் செஞ்சுடர் பெருக்கெடுக்கிறது; சுடர் பெருகிப் பெருகிப் பெருஞ் சோதியாகிறது; கண்ணிலடங்காச் சோதியாகிறது; அலகில் சோதியாகிறது. எல்லை கடந்து ஒளி வீசுகிறது. பொறுத்தல் முடியவில்லை. புலன்கள் விதிர் விதிர்க்கின்றன. சோதியில் ஒரழகு வடிவம் புலனாகிறது. தணிவு தோன்றுகிறது.

''குனித்த புருவமும் கொவ்வைச்
செவ்வாயில் குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல்
மேனியில் பால்வெண்ணீறும்
இனித்தமுடைய எடுத்த பொற் பாதமும்'' - அப்பர் (783).

புலன்களுக்கு விருந்துசெய்கின்றன. அழகு, நடம் புரிகிறது. நடமோ நெஞ்சைக் கவர்கிறது. நடம் எங்கும் நிகழ்கிறது. மண்ணில், நீரில், நெருப்பில், காற்றில், வானில் நடம் - திங்களில் ஞாயிற்றில் நடம் - என்னில் நடம் - எங்கும் எங்கும் நடம். நடத்தினின்றும் ஒலி கேட்கிறது; கேட்கக் கேட்க இனிக்கிறது. ஒலி வழியே ஒலி மலர் அடியைக் காண்கிறேன். ஐந்து பேரறிவும் கண்களை அடைகின்றன; கரணங்கள் சிந்தையில் சேர்கின்றன. சிந்தையில் செந்தேன் பிலிற்றுகிறது. இன்பம்! இன்பம்! பேரின்பம்!! தெளிவிலே வாய் வாழ்த்துகிறது; கைகள் வணங்குகின்றன. உலகீர்! வாரீர்; வாரீர் - ஐயன் மலரடியை வாழ்த்தி வணங்குவோம் - வாரீர்; வாரீர்.

Koviloor Digital Library

உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவன், நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியனாய் அமர்ந்து, அலகில் சோதியனாய் எழுந்து விரிந்து, அம்பலத்தாடியாய் நின்று, சிலம்பும் மலரடி காட்டி, வாழ்த்தி வணங்க உயிர்கட்குத் திருவருள் புரியும் அருட்டிறம் என்னே! என்னே!!

''உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவன்'' என்னும் மெய்ம் மொழியை நோக்குகிறேன்; ஓதுகிறேன். ''உலகெலாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்'' ''உலகெலாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்'' என்று ஓதாநிற்கிறேன். ''உலகெலாம் உலகெலாம், உணர்ந் தோதற்கரியவன்'' என்று ஓதிப்பாருங்கள்; பாடுங்கள் - இனிய ஏந்திசை இன்பூட்டுகிறது; இழுமென் ஓசை ஒருமை கூட்டுகிறது.

''உலகெலாம்'' என்று ஓத ஓத அதன் ஓசையும் பொருளும் அளிக்கும் ஆறுதலை - ஊட்டும் இன்பத்தை - எம்மொழியால் கூறுவது! எவ்வெழுத்தால் எழுதுவது! சொல்லால் சொல்ல வொண்ணாத ஒரு பெரும் பொலிவு தோன்றுகிறது.

'உலகெலாம்' 'உலகெலாம்' என்று அடிக்கடி ஓதி ஓதிப் பின்னே இடையறாது ஓத ஓத 'உலகெலாம்' என்பது உம் என்று சுருங்க முழங்கும். உம் உம் என்று உள்ளே ஓதி ஓதி ஒலிக்க ஒலிக்க, உம் ஓம் என ஒலிக்கத் தொடங்கும். ஆகவே 'உலகெலாம்' என்பது ஓம் என்னும் மூல ஒலியின் விரிவென்க.

'உலகெலாம்' தோன்றும் இடமெது? ஓம் அன்றோ?

''ஓங்காரத் துள்ளே உதித்த ஐம்பூதங்கள்
ஓங்காரத் துள்ளே உதித்த சராசரம்''

என்றார் திருமூலர் **(2677)**. 'உலகெலாம்' என்பது சிறப்பாக நூலின் முதலிடை கடையிலும் பொதுவாக வேறு பல விடங்களிலும் ஒளிர ஆசிரியர் அருளியிருத்தலை ஆராய்க.

பாட்டின் முதற்கண் உகரம் ஒலித்து ஒளிர்கிறது. உகரம் பிரணவ எழுத்து மூன்றனுள் ஒன்று. அ, உ, ம் - இம்மூன்றுஞ் சேர்ந்த ஒன்றே ஓம் என்னும் பிரணவம். இம் மூன்றெத்துக்களும் தோற்றம் நிலை இறுதி என்னும் முத்தொழிலைக் குறிப்பன. நடுவணதாகிய உகரம் நிலைப்பின் அறிகுறி. நிலைப்பின் விழுப்பம் தெரிக்க உகரம் முதற்கண் அமைந்தது போலும்! இருளினின்றும் படைக்கப்படும் உயிர்கள், மீண்டும் இருளில் ஒடுங்காது வீடுபேறெய்தல் வேண்டுமென்பதே படைப்பின் நோக்கமாகும். அந்நோக்க நிறைவேற்றத்துக்கென்றே

Koviloor Digital Library

நிலைப்பு நடுவில் நிற்கிறது. நிலைப்பில், வீடுபேற்றுக் கென வாய்ப்பு களும் வழங்கப்படுகின்றன. அவைகளை நல்வழியில் பயன்படுத்தாத உயிர்கள் இடையில் இடர்ப்படுகின்றன. வீடுபேற்றிற் குரிய வாய்ப்புகள் நிலைப்புக் கண்ணிருத்தலால், அது விழுப்பமுடைய தாகிறது. அவ்விழுப்பத்தைத் திருமூலர்,

''அகார முதலா ஐம்பத் தொன் றாகி
உகார முதலாக ஓங்கி உதித்து''

(2699) என்றும் ''அகார முதலா அனைத்துமாய் நிற்கும் - உகார முதலா உயிர்ப்பெய்து நிற்கும்'' *(1753)* என்றும் ''அகாரம் உயிரே உகாரம் பரமே'' *(2503)* என்றும் அருளியிருத்தல் காண்க. உலகெலாம் உய்தல் வேண்டும் என்னும் மங்கல ஒலியாக உகரம் முதற்கண் பொலிகிறது.

பிரணவத்தைக் குறிக்கும் பிள்ளையார் சுழி உகர வடிவில் வரையப்படுகிறது. இஃது உகரத்தின் சிறப்பை உணர்த்துவதாகிறது. உகரம், ஒலியிலும் வடிவிலும் ஒரு புடை ஓகாரத்தை ஒத்திருப்பது.

உலகு என்பது மங்கல மொழிகளுள் சிறந்தது. உலகில் எல்லாம் அடங்கலான் அது சிறந்ததாகிறது. உலகில் தாய்மைப் பொலிவிருத்தல் தனிச்சிறப்பாகும். ''ஆதி பகவன் முதற்றே யுலகு'' என்னும் மெய்ம்மொழியிலும் உலகுக்கு முதன்மை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. முழுமுதலின் உண்மை உணர்தற்கும் உலகங் கருவியாக நிற்கிறது. உலகு என்னுஞ் சொல்லிற் பொலிதரும் மங்கலப் பெருளின் பெற்றிமை யுணர்ந்தே, ஆன்றோர்கள் அதனைக் காப்பியங்களில் முதற்கண் அமைக்கும் வழக்கைக் கொண்டார்கள் போலும்!

''உலக முவப்ப'' - திருமுருகாற்றுப்படை;
''உலக மூன்றும்'' - வளையாபதி;
''மூவா முதலா உலகம்'' - சிந்தாமணி;
''உலகம் யாவையும்'' - கம்ப இராமாயணம்.

உலகு என்பதற்குப் பல பொருள் கூறலாம். உலகு என்பதே பல பொருள் ஒரு சொல். ''உலகம் என்பது பல பொருள் ஒரு சொல்லாய் *** '' - என்பது நச்சினார்க்கினியம்.

''உலகெலாம், உணர்ந்து ஓதற்கு'' என்றமையான், உலகு என்பதற்கு உயிர்கள் என்று பொருள் கோடல் பொருந்தும். என்னை? உயிர்கள் மாட்டே உணர்தல் ஓதல் நிகழ்தலான் என்க. ஈண்டு உலகு என்பது உயிர்த் தொகுதியினையும், நல்லுயிர்த் தொகுதியினையும் உணர்த்தும் ஒரு சொல்லாக நிற்கிறது.

Koviloor Digital Library

''உலகம் என்பது ஈண்டு மக்கட் டொகுதியை *****, உலக மென்பது இடத்தையும் ஆகு பெயரான் இடத்து நிகழ் பொருளாகிய மக்கட் டொகுதியையு முணர்த்து மாகலான், இருதிணைக்கண்ணுஞ் சென்றதன்றோ வெனின்:- அற்றன்று: வடநூலுள் உலக மென்பது இருபொருட்கு முரித்தாக ஓதப்பட்டமையின், மக்கட்டொகுதியை யுணர்த்தும் வழியும் உரிய பெயரே யாகலின் ஆகு பெயரன்று; அதனால் ஒரு சொல் இரு பொருட் கண்ணுஞ் சென்ற தெனப்படாது இரு பொருட்கு முரிமையான் இரண்டு சொல்லெனவே படுமென்பது. வேறு பொருளுணர்த்தலின் வேறு சொல்லாதலே துணி வாயினும், பல பொருள் ஒரு சொல்லென்புழி எழுத்தொப்புவமைபற்றி ஒரு சொல்லென்றார்'' எனவரூஉங் ''கால முலகம்'' என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திர (சொல்-57) உரைக்கண் சேனாவரையர் 'உலகம்' என்பதற்கு மக்கட் டொகுதி என்றும், ''உலகமென்பது பல பொருள் ஒரு சொல்லாய் நிலத்தையும் உயிர்களையும் ஒழுக்கத்தையும் உணர்த்தி நிற்குமேனும், ஈண்டு 'உவப்ப' என்றதனான், மண்ணிடத்து வாழுஞ் சீவான்மாக்களை உணர்த்திற்று'' எவரூஉந் திருமுருகாற்றுப் படை உரைக்கண் நச்சினார்க்கினியர் 'உலகம்' என்பதற்குச் சீவான்மாக்கள் என்றும் பொருள் கண்டிருத்தல் காண்க.

உலகு என்பது நல்லுயிர்த் தொகுதியென்னும் பொருள்படுதலை, ''பொய்தீர் உலகம்'' (கலித்தொகை); ''உலகம் புகழ்ந்த ஓங்குயர் விழுச்சீர்'' (திருமுருகாற்றுப்படை) எனவரூஉம் ஆன்றோர் மொழிகளிற் போந்துள்ள உலகு என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர், ''நன்மக்கள்'' என்று பொருள் கூறியவாற்றானுணர்க. நன்மக்களாவார் உண்மைஞானந் தெளியப்பெற்றவர்.

உலகு என்பது, உயிர்கள் நல்லுயிர்கள் என்னும் இருபொருள் குறித்து நிற்றல் ஈண்டுக் கருதற்பாலது, ''உயிர்கள் உணர்ந்தோதற் கரியவன்'' என்றும், ''நல்லுயிர்கள் உணர்ந்தோதற் கரியவன்'' என்றுங் கொண்டு பார்க்க. இரண்டுக்கு முள்ள வேற்றுமை என்னை?

ஓதல் இருவகைத்து. ஒன்று ஆண்டவனை உணராது ஓதல்; மற்றொன்று அவனை உணர்ந்து ஓதல். இவ்விரண்டனுள் எது எளிது? எது அரிது? முன்னையது எளிதென்றும், பின்னையது அரிதென்றும் எவருங் கூறுவர்.

உயிர்கள் உணர்ந்து ஓதலின் அருமையும், நல்லுயிர்கள் உணர்ந்தும் ஓதலின் அருமையும் ஈண்டு ஒருசேரக் குறிக்கப்பட்டன.

Koviloor Digital Library

நல்லுயிர்கள் ஆண்டவனை யுணரும். ஆனால் உணர்ந்ததை ஓதல் அவ்வுயிர்களாலும் இயலாது. இப்பொருள்பட, ‘‘நல்லுயிர்கள் உணர்ந்தும் ஓதற்கரியவன்’’ என்று கொள்க. ‘‘உணர்ந்தார்க் குணர்வரியோன்’’ என்னுந் திருக்கோவைப் பாட்டுரையில் பேராசிரியர் ‘‘உணர்ந்தார்க் குணர்வரியோன்’’ என்பதற்குத் ‘‘தவத்தானும் தியானத்தானும் எல்லாப் பொருள்களையும் உணர்ந்தவர்க்கும் உணர்வரியோன் எனினும் அமையும். இப்பொருட்கு உணர்ந்தார்க்குமென உம்மை வருவித் துரைக்கப் பட்டது’’ என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

உலகு என்பது உயிர்களை யுணர்த்தும்போது உணர்ந்தோதற்கு அரியவன் என்றும், அது நல்லுயிர்களை யுணர்த்தும்போது உணர்ந்தும் ஓதற்கு அரியவன் என்றுங் கொள்க.

உலகு இங்கே உயர்திணை. உலகெலாம் என்றது உயிர்களெல்லாவற்றையும்.

உயிர்கள் விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலரென முத்திறத் தராவர். விஞ்ஞானகலர் ஆணவமென்னும் ஒருமல முடையவர்; பிரளயாகலர் ஆணவம் கன்மம் என்னும் இருமல முடையவர்; சகலர் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மல முடையவர். உயிர்களின் இப்பாகுபாடுகள் பல சமய நூல்களிலுமிருக்கின்றன. மொழி வேறுபாட்டான் பெயர்கள் வேறுபட்டு நிற்கின்றன. பொருளில் எல்லாம் ஒருமை.

உணர்தல் - அறிவில் தெளிதல்; பொய்யறிவு மயக்கத்தினின்றும் எழுந்து தெளிதல்; மெய்யுணர்வு பெறல்; வீடுபேற்றிற் குரிய உணர்வு பெறுதல்.

ஓதல் - கூறுதல்; ஒழுங்குபட உரைத்தல்.

அரியவன் - அருமையன்; அடங்காதவன்; இல்லாதவன். ஓதற்கு அரியவன்- அடங்காதவன் - இல்லாதவன் என்று கொள்க. இறைவன் இல்லாதவன் என்று கோடற்க. என்னை? பின்னே தொடர்ந்து ‘‘நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்’’ என்றும், ‘‘அலகில் சோதியன்’’ என்றும், ‘‘அம்பலத் தாடுவான்’’ என்றும், ‘‘மலர்சிலம்படி’’ என்றும் இறைவனுண்மையைக் குறிகளுடன் நிறுவிக் காட்டியிருத்தலின் என்க.

Koviloor Digital Library

இறைவன் எப்படி யிருப்பன் என்று கூர்ந்து கூர்ந்து, ஆழ்ந்து ஆழ்ந்து, சிந்திக்கச் சிந்திக்க, ''அல்லையீது அல்லையீது'' என்று மேலும் மேலும் கடந்து கடந்து சிந்தனைக் கெட்டாச் சேண்மையனாக அவன் சென்று சென்றுகொண்டிருத்தலின், அத்தன்மையனை ''அரியவன்'' என்றார்.

மெய்யுணர்வு பெறாத உயிர்கள், ஆண்டவனை யுணர்ந்து ஓதல் அரிது. கரணங் கடந்த மெய்யுணர்வு பெற்றோர் ஆண்டவ னுண்மையை உணர்தல் இயலும்; ஆனால் அவர்களாலும் அதனை ஓதல் இயலாது. ஓதலில் அடங்குவது எல்லையுடையது. ஆண்ட வனோ எல்லை யில்லாதவன். அவன் இன்பமும் எல்லையில்லாதது. எல்லையிலா ஒன்றை எங்ஙனம் எல்லைப்படுத்தி ஓதுவது? அதனால் அவ்வொன்று ஓதற்கரியதாகிறது. இதனை அநுபூதிமான்களின் மெய்ம் மொழிகளால் உணரலாம்:

''ஓத உலவா ஒருதோழன்''
''ஏதவனைப் பாடும் பரிசு''
''ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே''
''மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே''
''நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே''
''சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க''
''சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க''
''அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க''
''போக்கும் வரவும் புணர்வு மிலாப் புண்ணியனே''
''சொல்லற் கரியானை''
''சொற்கழிவு பாதமலர்''
''ஒன்றுநீ யல்லை அன்றி யொன்றில்லை
யாருன்னை அறிய கிற்பாரே''
உணர்ந்தாற் குணர்வரியோன் - மாணிக்கவாசகர்;''

''நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞான மூர்த்தி
நலஞ்சுடரே நால்வேதத் தப்பால் நின்ற
சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற
சொலற்கரிய சூழலாய் இதுவுன் தன்மை'' - திருநாவுக்கரசர்;

''ஆட்பா லவர்க்கருளும் வண்ணமும் ஆதிமாண்பும்
கேட்பான் புகில் அளவில்லை'' - திருஞானசம்பந்தர்;

Koviloor Digital Library

"யார் அறிவார் எங்கள் அண்ணல் பெருமையை
யார் அறிவார் அந்த அகலமும் நீளமும்
பேரறியாத பெருஞ் சுடர் ஒன்றதின்
வேரறியாமல் விளம்புகின்றேனே" - திருமூலர் (95).

இறைவன் உண்மைப் பொருளாகலான், அவ்விறைவன், பொய்யறிவினின்றும் விழித்தெழுந்து மெய்யுணர்வு பெற்றோரால் மட்டும் உணருந் தகைமையன் என்பது தோன்ற "உணர்ந்து" என்றார். ஆண்டவனுண்மை விளங்கியதும், வேறு பொருளொன்று மின்மை யானும், அங்கே ஓதல் இன்மையானும் 'ஓதற்கரியவன்' என்றார்.

"செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்
சும்மாவிரு சொல்லற என்றலுமே
அம்மா பொருளொன்றும் அறிந்திலனே"
- (கந்தர் அநுபூதி - 12) அருணகிரிநாதர்.

"உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்" - என்பது ஆண்டவன் சொரூபநிலை. சொரூப நிலையாவது உருவம் அருவம் அருவுருவம் முதலிய எல்லாவற்றையுங் கடந்து நிற்பது. இஃது உலகெலாமுள்ள அனைவராலும் கொள்ளப்படுவது. சொரூபநிலை எல்லாச் சமயத்தார்க்கும் பொது உடைமை. "உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்" என்பது வாதங்கடந்த ஒன்று. நாம ரூபமற்ற விடத்தில் வாதம் ஏது? வழக்கு ஏது?

2. நில வுலாவிய நீர்மலி வேணியன்

நிலவு உலாவிய வேணியன் என்றும், நீர்மலி வேணியன் என்றும் இயைக்க. நிலவும், உலாவிய நீரும் மலிவேணியன் என்று இயைப்போரு முளர்.

ஈண்டு நிலவை ஆகு பெயராகவுங் கொள்ளலாம்; இயற் பெயராகவுங் கொள்ளலாம். நிலவு ஆகு பெயரில் நிற்கும்போது ஆசிரியர் கருத்து, திங்கள்மீது படிந்ததெனக் கொள்க. நிலவு இயற்பெயரில் நிற்கும்போது ஆசிரியர் நெஞ்சம் திங்கள் உமிழும் நிலவின்மீது படர்ந்ததெனக் கொள்க.

நிலவு - தண்ணொளி. வெவ்வொளி - வெயில்.

நிலவு அழகுடையது; கண்ணுக்கினியது.

"அங்கண் விசும்பின் அகல்நிலாக் காண்பினிதே" - இனிது நாற்பது.

Koviloor Digital Library

வெண்மை நிலவு, செம்மை வேணிமீது படர்வதன் அழகைச் சிந்திக்க. நிலவு காலலை ஈண்டு ஆசிரியர் அழகுபட ''உலாவிய'' என்றார்.

உலாவிய - பெயரெச்சம். அதனைச் செய்யிய என்னும் வாய்ப் பாட்டு வினை எச்சமாகக்கொண்டு உலவும் பொருட்டு என்று பொருள் கொள்ளினும் அமையும்.

நீர் – கங்கை. நிலவைக்கண்டு நீரெழுதல் இயல்பு. ''நீரின்றமையா துலகு'' என்றார் திருவள்ளுவர். நீரின் மலிவு நெஞ்சைக் கவர்வது.

''ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன் கண்டாய்'' - அப்பர்.

மலி – மிகுந்த எனினுமாம்.

''உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்'' என்றருளிய ஆசிரியர் தொடர்ந்து ''நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்'' என்று அருளியிருத்தல் உன்னற்பாலது. இவ்விரண்டும் ஒருவர் திருவாக்கினின்றும் பிறந் திருத்தலான் இரண்டுக்கும் தொடர்பிருத்தல் வேண்டும்.

''உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்'' வாக்குமனங் கடந்து அகண்டமாக நிற்பவன். அவனுண்மையை எப்படி யுணர்வது? உயிருண்மையை நாம் எப்படி யுணர்கிறோம்? உடல்வாயிலாகவன்றோ உயிருண்மையை உணர்கிறோம்? அதேபோல ஆண்டவன் உண்மை யையும் அவன் உடல் வாயிலாக உணர்தல் கூடும். ஆண்டவன் உடல் எது? இயற்கை.

''உலகமே உருவமாக''

என்று அருணந்தி சிவமும்,

''நீலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்
உலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ''

என்று மாணிக்கவாசகரும் ***(319)***

''இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி இயமானனாய் எறியுங் காற்றுமாகி
அருநிலைய திங்களாய் ஞாயிறாகி ஆகாசமாய் அட்ட மூர்த்தியாகி''

Koviloor Digital Library

என்று திருநாவுக்கரசரும் ஆண்டவன் திருமேனி இயற்கை என்பதை இயற்கைக் கூறுகளுடன் விளக்கி யிருத்தலை நோக்குக.

ஈண்டு நிலவு நீருடன் அவைகளின் இனமாகிய பிறவற்றையுங் கொள்க. அவை மண் தீ காற்று வான் ஞாயிறு உயிர் என்பன. இவை எட்டும் அட்டமூர்த்த மெனப்படும். அட்ட மூர்த்தமாவது ஆண்டவன் இயற்கை வடிவினன் என்பதை அறிவுறுத்துவது. (உலகு-மண்ணையும், சோதி-தீயையும் ஞாயிற்றையும், அம்பலம்-வானையும், ஆடுதல்-காற்றையும், வாழ்த்தி வணங்கல்-உயிரையும் நினைவூட்டுஞ் சொற்குறிகள் என்றுங் கொள்ளலாம்)

''உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்'', ''நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணிய''னாக நிற்றலின் உள்ளுறை, இறைவன் இயற்கை வடிவினனாக இருக்கிறான் என்பதாகும். 'நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணிய'னை நினைந்து நினைந்து, வழிபட வழிபட இறைவன் இயற்கை வடிவினன் என்பது நன்கு புலனாகும். வேணிமுகிற்கூட்ட மாகவும், கங்கை அம்முகிலில் மலியும் நீராகவும், பிறை நிலவு ஒளியாகவும் பெருகி நிற்பதைச் சிவயோகாநுபவத்தால் பெறுதல் கூடும். முடிவில் 'அண்டமே பிண்டம் பிண்டமே அண்டம்' என்பதன் நுட்பம் தெளிதல் கூடும்.

''உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்'' என்று நினைக்கும்போது, உள்ளத்தில் ஒன்றுந் தோன்றாது. ''நில வுலாவிய நீர்மலி வேணியன்'' என்று நினைக்கும்போது உள்ளத்தில் ஒன்று தோன்றும். அத்தோற்றம் வழிபாட்டிற்கு இன்றியமையாதது. மனம் உள்ளவரை தோற்றமும் உண்டு. மனமிறந்தால் தோற்றமும் மறையும். தோற்றத்தைக் கொண்டே தோற்றாமையை உணர்தல் வேண்டும். ஆதலால் 'நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணிய''னைக் கொண்டே 'உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவ'னை உணர்தல் வேண்டும். இதனால் ''உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவன்'' என்பதற்கும் ''நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்'' என்பதற்கும் தொடர்பிருத்தல் காண்க. அத்தொடர்பு இயற்கை வழி இறைவனை யுணர்த்துவது.

நிலவு, கங்கை, சடை முதலியவற்றைச் சிவபெருமான் அணிந்திருத்தலைப் பற்றி உலகம் பலவிதங் கூறும். எங்கும் எல்லாவற்றிலும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள சிவத்தினியலை ஒவ்வோர் உலகும் ஒவ்வொரு விதமாகப் பேசுவதில் வியப்பொன்றுமில்லை. பலபடப் பேசிப்பேசியே தெளிவடைதல் வேண்டும். எல்லாக் கூற்றுக்களையுந் திரட்டிப் பார்த்தால், அவை, 'ஆண்டவன் அண்ட

Koviloor Digital Library

பின்டங்களை வடிவாக்கொண்டு அவைகளையுங் கடந்து நிற்பவன்' என்னும் ஒன்றில் அடங்கிவிடும். இதனைப் புராணங்கள் ஒரு விதமாகவும், யோக தத்துவஞான நூல்கள் வெவ்வேறு விதமாகவுங் கூறும். எல்லாம் பொருளில் ஒன்றே யாகும்.

திங்கள், தக்கனால் சபிக்கப்பெற்றுத் தேய்ந்து தேய்ந்து இறுதி யெய்து நிலையில் சிவபெருமானை யடைந்ததென்றும், சிவ பெருமான் அதனையருளுடன் ஏற்றுத் திருமுடியிலணிந்து இறுதி யெய்தாதவாறு காத்தார் என்றும் புராணங் கூறுகிறது. இக்கூற்றின் நுட்பம் ஆண்டவன் அருளுடைமையைப் புலப்படுத்துகிறது. மூலாதாரத்தில் மூண்டெழு கனலைக் காற்றால் எழுப்பின், அது குண்டலினி வழியாய்ச் சென்று, மதிமண்டிலத்தைத் திறக்கிற தென்பது யோகாநுபவம். இதன் கருத்து, சிவபெருமான் மதிசூடியாய் நின்று சிவயோக உலகத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாக நிற்கிறாரென்பது. சிவபெருமான் மதி, உயிர்களின் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி, அவைகட்கு ஞானத்தை அருள் செய்வதன் அறிகுறி.

''தூமதி சடைமிசைச் சூடுதல் தூநெறி
யாம் அதுயானென அமைத்தவாறே'' என்றார் பட்டினத்தார்.

கங்கை, தெய்வலோகத்தினின்றும் பன்முகங் கொண்டு இறங்கியபோது, தேவர்க ளுள்ளிட்ட பலரும், அதன் வேகத்துக்கு ஆற்றாதவராய் வருந்தின ரென்பதும், அப்பொழுது சிவபெருமான் கங்கையின் வீறு ஒடுங்க அதனைச் சடையில் ஏற்றாரென்பதும் புராணக் கூற்று. இஃது ஆண்டவன்றன் வரம்பிலாற்றலுடைமையைத் தெரிவிப்பது. மேற்கூறியவாறு மதிமண்டிலந் திறக்கப் பெற்றதும் அங்கே எழுந்து தேங்கும் அமிர்தமே கங்கையென்பது. இதனைச் சிவபெருமானே கங்கை சூடியாய் நின்று முன்னிலையாகக் காட்டுகிறாரென்று யோக உலகங் கூறும். மதி, தூய அறிவிற்கு அறிகுறியாதலின், அவ்வறிவின் தன்மையாகிய ஈரத்துக்கு அதாவது அன்புக்கு அறிகுறியாகக் கங்கை பொலிகிறதென்று கூறலுமொன்று.

சடை, மண்டைக்கு மேலிருத்தல் நலந்தரும், மொட்டை யடிப்பது பிற்கால வழக்கு. மண்டைக்குமேலும் நுண்ணொளி வீசுதலால், அதன்மீது பன்னிரண்டங்குலஞ் சடை யிருத்தல் வேண்டும். இது சிவயோக முறைப்பாடு. சிவபெருமான் தாமே சடையணிந்து இம்முறைப்பாட்டை உலகுக்குக் காட்டுகிறா ரென்பது நுட்பம். சடை, மதியெனும் ஞானத்தின் சுடராய், அம்மதியினின்றும் பிறக்குங் கங்கையெனும் அமிர்த ஒழுக்குத் தாரையா யிருப்பது.

Koviloor Digital Library

''ஞானம் விளைந் தெழுகின்ற தோர் சிந்தையுள்
ஏனம் விளைந் தெதிரேகாண் வழிதொறும்
கூனல் மதிமண்டலத் தெதிர்நீர் கண்டு
ஊனம் மறுத்து நின்று ஒண்சுட ராகுமே'' - திருமூலர் (1472).

மாற்ற மனங்கடந்து நிற்கும் 'உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கரியவன்', உயிர்கள் பொருட்டே, 'நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணிய' னாகிறானெனில், அவன்றன் கருணைத் திறத்தை என்னென்று கூறுவது? கருணையே அவன்; அவனே கருணை. ''கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே வடிவமாகி'' என்பது ஆசிரியர் மொழி. கருணை, 'நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணி'யனாக மலர்ந்து நிற்கிறது.

நிலவும் நீரும் புலன்களுக்கு எவ்வாறு விருந்தாகுமென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? நிலவும் நீரும் தண்ணளியைப் பொழிந்து வழங்குகின்றன. 'நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணிய'னை நினைக்க நினைக்க உள்ளங் குளிரும்.

''நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியனில்'' - யாண்டும் வல்லோசை யையே காணோம். எல்லார்க்கும் பயன்படும் எளிய கருணை வடிவம், 'நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணிய'னாதலின், அதன்கண் வன்மை அமையுங்கொல்!

'உலகெலாம் உணர்ந்தோதற்கரியவன்', தன்னை யுணர்த்துதற்குத் தானே கருணையால் 'நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணிய' னாய்க் கொண்ட திருவுருவம், வழிபாட்டிற்குக் கொழுக்கொம்பு போன்ற தாதலின், அத்திருவுருவை 'உலகெலாம் உணர்ந்தோதற்கரியவன்' என்பதற்கு அணித்தே வைத்தோதியது பொருத்தமாகும். ''உலகமே! ஆண்டவன் 'உலகெலாம் உணர்ந்தோதற்கரியவன்' என்று அலமராதே. அவன் 'நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணிய'னாகக் காட்சி யளிக்கிறான். வழிபடுக'' என்று அறிவு கொளுத்தியவாறாம்.

3. அலகில் சோதியன்

''நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்'' 'உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவ'னாதல் மேலே காட்டப்பட்டது. ''நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்'' எங்ஙனம் ''உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவ''னாகிறான் என்பது ''அலகில் சோதிய''னில் மிளிர்கிறது. 'உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரிய'வனை, 'நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணிய'னாக்கொண்டு, நினைந்து நினைந்து, வழிபட வழிபட, இயற்கையின் உயிராகவுள்ள

Koviloor Digital Library

வேணியனாஞ் சிவம், சோதி மயமாகக் காட்சியளிக்கும். சிவசோதி ஓர் எல்லைக்கு உட்படாத அகண்டமாதலின், அதனை ''அலகில் சோதி'' என்றார். சிவபரஞ் சோதி எல்லாச் சோதிகட்குஞ் சோதி வழங்கும் ஒன்றாதலின், அஃது அலகில் சோதியாயிற்று, ''மெய்ச்சுடருக் கெல்லாம் - ஒளிவந்த பூங்கழல்'' - திருவாசகம். ''தேசவிளக்கெலாம் ஆனாய் நீயே'' - தேவாரம்.

எல்லா உலகங்கட்கும் ஒளி வழங்குவது ஞாயிறு, அஞ்ஞாயிற்றுக்கு ஒளி வழங்குவது சிவம். ஆதலின் சிவம் எல்லா ஒளிகட்கும் உயிரொளியாயிருப்பது. இதனை மாணிக்கவாசகர் ''அருக்கனில் சோதி அமைத்தோன்'' என்று சிறப்பித்தவாறு காண்க.

சிவம், ஞாயிற்றின் வாயிலாக எல்லாவற்றிற்கும் ஒளி வழங்குதலான், ஞாயிறு வழிபாடு ஆன்றோர்களால் சிறப்பாகக் கொள்ளப்பட்டது. காயத்திரி மந்திர வழிபாட்டின் உள்ளக்கிடக்கை யென்னை? ஞாயிற்றின்வழி ஒளிவழங்கி உலகுயிர்களை யெல்லாம் இயக்கும் சிவஞாயிற்றின் வழிபாட்டை யன்றோ அப்பெரு மந்திரம் அறிவுறுத்துகிறது? இக்காரணம் பற்றியே இருக்குவேதம் சிவத்தைச் சோதி என்றும், நெருப்பு என்றும், நெருப்புக் கடவுள் என்றும் போற்றா நிற்கிறது. இருக்கு முழுவதும் நெருப்பு நெருப்புக்கடவுள் மயமாயிருத்தல் கருதத்தக்கது.

''எரி பெருக்குவர் அவ்வெரி ஈசன
துருவ ருக்கம தாவ துணர்கிலார்''

''அருக்கன்பாதம் வணங்குவர் அந்தியில்
அருக்கன் ஆவான் அரனுரு வல்லனோ'' - திருநாவுக்கரசர்.

'நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணி'யனை, நினைந்து நினைந்து வழிபட வழிபட அவன் 'அலகில் சோதிய'னாய், 'உலகெலாம் உணர்ந் தோதற்கு அரியவ'னாதல் ஈண்டுக் காட்டப்பட்டது. 'அலகில் சோதியன்' உலகு உயிர்களை யெல்லாம் இயக்கி இயக்கியே ''உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவ'' னாகிறான். அவ்வியக்கம் இங்கே ''அம்பலத் தாடுவான்'' எனப்பட்டது.

4. அம்பலத்தாடுவான்

''அலகில் சோதியன்'' உலகு உயிர்கள் எல்லாவற்றிலும் ஆங்காங்கே நின்று நின்று, அதற்கு அதற்கு ஒளி வழங்கி, அதனை அதனை இயக்கலான் ''அம்பலத் தாடுவான்'' என்றார். அம்பலமாவது உலகெலாம் என்க. எங்கும் அம்பலம்; எல்லாம் அம்பல மென்க.

Koviloor Digital Library

இதனை,

“அம்பல மாவது அகில சாராசரம்
அம்பல மாவது ஆதிப் பிரானடி
அம்பல மாவது அப்புத்தீ மண்டலம்
அம்பல மாவது அஞ்செழுத் தாமே”

“அண்டம் எழுகோடி பிண்டம் எழுகோடி
தெண்டிரை சூழ்ந்த திசைகள் எழுகோடி
எண்திசை சூழ்ந்த இலிங்கம் எழுகோடி
அண்டன் நடஞ்செயும் ஆலயந் தானே”

“காளியோ டாடிக் கனகா சலத்தாடிக்
கூளியோ டாடிக் குவலயத் தேயாடி
நீடியநீர் தீகால் நீள்வானிடையாடி
நாளுற அம்பலத் தேயாடும் நாதனே”

“எங்குந் திருமேனி எங்குஞ் சிவஞ்சத்தி
எங்குஞ் சிதம்பரம் எங்குந் திருநட்டம்
எங்குஞ் சிவமா யிருத்தலால் எங்கெங்குந்
தங்குஞ் சிவனருட் டன்விளை யாட்டதே”

“ஆனந்த மாடரங் கானந்தம் பாடல்கள்
ஆனந்தம் பல்லியம் ஆனந்த வாச்சியம்
ஆனந்த மாக அகில சராசரம்
ஆனந்தம் ஆனந்தக் கூத்துகந் தானுக்கே”

“அண்டங்க ளோரேழும் அம்பொற் பதியாகப்
பண்டையா காசங்க ளைந்தும் பதியாகத்
தெண்டினிற் சத்தி திருவம் பலமாகக்
கொண்டு பரஞ்சோதி கூத்துகந் தானே”

“இடங்கொண்ட சத்தியும் எந்தை பிரானும்
நடங்கொண்டு நின்றமை நானும் அறிந்தேன்
படங்கொடு நின்றவிப் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
அடங்கலுந் தாமாய்நின் றாடுகின் றாரே”

“இருதயந் தன்னில் எழுந்த பிராணன்
கரசர ணாதி கலக்கும் படியே
அரதன மன்றினின் மாணிக்கக் கூத்தன்
குரவனாய் எங்கணுங் கூத்துகந் தானே”

Koviloor Digital Library

என வரூஉந் திருமூலர் திருவாக்குகளால் *(2775, 2773, 2746, 2772, 2725, 2749, 2768, 2761)* தெளிக.

இத்திருமொழிகளான், ஆண்டவன் அண்ட பிண்டங்க ளெல்லாவற்றிலும் ஆடுகிறான் என்பது பெறப்படுகிறது. அண்ட பிண்டங்களில் ஆண்டவன் ஓவாது அருள்நடம் புரிவதைச் சிவயோகிகள் நன்குணர்வார்கள். அப்பெரு நிலையை ஆன்றோர்கள், நூல்கள் வாயிலாகவும் தலங்கள் வாயிலாகவும் பிறவாயிலாகவும் நன்கு விளக்கிச் சென்றார்கள்.

அண்ட பிண்ட அம்பலத்தின் அறிகுறியாகச் சிதம்பரத் தலம் அமைந்துளது. சிதம்பர ரகசியத்தைச் சிந்தித்தால் உண்மை விளங்கும்.

உடம்பினுள் ஓடும் நாடிகள் மூன்று. அவை இடைகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை என்பன. சுழுமுனை நடுவே ஓடுவது. சுழு முனையின் நடுவண் ஒளிர்வது உள்ளமலர் (ஹிருதய கமலம் - Heart). உள்ள மலரிடை ஆண்டவன் திருக்கூத்து நிகழ்கிறது. இஃது அகச் சிற்றம்பலம்.

புற உலகத்தும் மூன்று நாடிகள் ஓடுகின்றன, அவைகளுள் சுழுமுனை, தில்லையம்பதி நேரே ஓடுகிறது. அத்தில்லை மூதூரிலுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்திலே ஆண்டவன் இன்பக் கூத்தாடுகிறான். இது புறச் சிற்றம்பலம்.

இந்நுட்பங்கள் திருமூலர் அருளிய திருமந்திரத்துட் பலவிடங் களில் காணப்படுகின்றன. சில திருமந்திரங்கள் *(2747, 2748, 2754, 2736, 2770, 2764)* வருமாறு:-

“ மேரு நடுநாடி மிக்கிடை பிங்கலை
கூருமிவ் வானின் இலங்கைக் குறியுறுஞ்
சாருந் திலைவனத் தண்மா மலயத்தூ
டேறுஞ் சுழுனை இவைசிவ பூமியே”

“ பூதல மேருப் புறத்தான தெக்கணம்
ஓதும் இடைபிங் கலையொண் சுழுனையாம்
பாதி மதியோன் பயில்திரு அம்பலம்
ஏதமில் பூதாண்டத் தெல்லையி னீறே”

“ இடைபிங் கலையிம வானோ டிலங்கை
நடுநின்ற மேரு நடுவாஞ் சுழுனை
கடவுந் திலைவனங் கைகண்ட மூலம்
படர்வொன்றி என்னும் பரமாம் பரமே”

Koviloor Digital Library

“ ஆனத்தி யாடிப் பின்னவக் கூத்தாடிக்
கானத்தி யாடிக் கருத்தில் தரித்தாடி
மூனச் சுழுனையு ளாடி முடிவில்லா
ஞானத்து ளாடி முடித்தானென் னாதனே”

“ நெற்றிக்கு நேரே புருவத் திடைவெளி
உற்றுற்றுப் பார்க்க வொளிவிடு மந்திரம்
பற்றுக்குப் பற்றாய் பரம னிருந்திடஞ்
சிற்றம் பலமென்று சேர்ந்துகொண் டேனே”

“ நீடுஞ் சிரசிடைப் பன்னிரண் டங்குலம்
ஓடு முயிரெழுந்தோங்கி யுதித்திட
நாடுமின் னாதாந்த நம்பெரு மானுகந்
தாடு மிடந்திரு வம்பலந் தானே.”

இவ்வுலகத்துள்ள திருப்பதிகள் பல. அவைகளுள் தத்துவ முறைப்படி அமைந்தன சில. அச்சிலவற்றுள் சிறந்தன ஐந்து. ஐந்தும் ஐம்பூதங்கட்கு அறிகுறியாக விளங்குவன. திருக்காஞ்சி - மண்; திருவானைக்கா - நீர்; நெருப்பு - திருவண்ணாமலை; காற்று- திருக்காளத்தி; வெளி- தில்லையம்பதி. வெளி யென்னும் ஆகாயம், பூதங்கட்கு உயிர் போன்றது. அதன் கூட்டுறவின்றி மற்றப் பூதங்கள் இயங்க மாட்டா. அவ்வெளியின் அறிகுறியாகச் சிதம்பரத் தலம் திகழ்தலான், அது சிறந்ததாயிற்று.

அம்பலங்கள் ஐந்து. அவை இரத்தின அம்பலம் (திருவாலங்காடு); பொன்னம்பலம் (தில்லை); வெள்ளியம்பலம் (திருவாலவாய்); தாமிரசபை (திருநெல்வேலி); சித்திர சபை (திருக்குற்றாலம்). இவைகளுள் பொன்னம்பலமே சிறந்தது. பொன்னம்பலத்தில் அகப்புற இயல்கள் அமைந்திருக்கின்றன. பொன் தீ நிறத்தது. சிவத்தின் நிறமும் அதுவே. தன்னைச் சார்வதையுந் தன் மயமாக்குவது தீ.

ஆண்டவன் ஆடும் சிற்றம்பலம், அகத்துக்கு அறிகுறியாய், விராட் புருடனுக்கு ஹிருதய ஸ்தானமாய், வெளியை அறிவிப்பதாய், பொன்மயமா யிருத்தலான் சிறப்புடையதாகிறது.

சேக்கிழார் பெருமான் இந்நூலை யாத்தற்குத் தில்லையம்பதி நண்ணியதும், நூலுள் தில்லையைப் புகழ நேரும்போ தெல்லாம் அதற்கொரு தனிப்பெருமை அவர் வழங்கி யிருப்பதும் ஈண்டுக் கருதற் பாலன. மூவர் முதலிகள் தில்லை நோக்கியபோது, அவர்கள் பெற்ற

Koviloor Digital Library

ஆர்வத்தைச் சேக்கிழாரும் பெற்றுப் பாடி யிருப்பதைப் பார்க்க பார்க்க நமக்கும் ஆர்வம் பொங்கும்.

''வையகம் பொலிய மறைச்சிலம் பார்ப்ப மன்றுளே மாலயன் தேட
ஐயர்தாம் வெளியே ஆடுகின் றாரை அஞ்சலி மலர்த்திமுன் குவித்த
கைகளோ திளைத்த கண்களோ அந்தக் கரணமோ கலந்தவன் புந்தச்
செய்தவம்பெரியோன் சென்றுதாழ்ந் தெழுந்தான் திருக்களிற் றுப்படி
மருங்கு''.

''ஐந்துபே ரறிவுங் கண்களே கொள்ள அளப்பருங் கரணங்கள் நான்குஞ்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றுந் திருந்து சாத்து விகமே யாக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமா னந்த எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துட் டிளைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்''.

''தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்தன் திருநடங் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு வாலிதாம் இன்பமாம் என்று
கண்ணிலா னந்த அருவிநீர் சொரியக் கைம்மலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம் பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்''.
- தடுத்தாட்கொண்டபுராணம் **(105-107).**

''நீடுந் திருவுடன் நிகழும் பெருகொளி நிறையம் பலநினை வுறநேரே
கூடும் படிவரும் அன்பால் இன்புறு குணமுன் பெறவரு நிலைகூடத்
தேடும் பிரமனும் மாலுந் தேவரு முதலாம் யோனிகள் தெளிவொன்றா
ஆடுங் கழல்புரி அமுதத் திருநட மாரா வகைதொழு தார்கின்றார்''.

''கையுந் தலைமிசை புனையஞ் சலியன கண்ணும் பொழிமழை யொழியாதே
பெய்யுந் தகையன கரணங் களுமுட னுருகும் பரிவின பேறெய்து
மெய்யுந் தரைமிசை விழுமுன் பெழுதரு மின்தாழ் சடையொடு நின்றாடும்
ஐயன் திருநடம் எதிர்கும் பிடுமவர் ஆர்வம் பெருகுதல் அளவின்றால்''.

''இத்தன் மையர்பல முறையுந் தொழுதெழஎன்றெய் தினையென மன்றாடும்
அத்தன் திருவருள் பொழியுங் கருணையின் அருள்பெற் றிடவரும் ஆனந்த
மெய்த்தன் மையினில்வி ருத்தத் திருமொழி பாடிப் பின்னையு மேன்மேலுஞ்
சித்தம் பெருகிய பரிவா லின்புறு திருநே ரிசைமொழி பகர்கின்றார்''.
-திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் **(166-168)**

''நந்தி யெம்பிரான் முதற்கண நாதர்க ணலங்கொள்பன் முறைகூட
அந்தம் இல்லவ ரணுகிமுன் தொழுதிரு வணுக்கனாந் திருவாயில்
சிந்தை யார்வமும் பெருகிடச் சென்னியிற் சிறுச்செய்ய கையேற
உய்ந்து வாழ்திரு நயனங்கள் களிகொள்ள உருகுமன் பொடுபுக்கார்.''

Koviloor Digital Library

''அண்ண லார்தமக் களித்தமெய்ஞ் ஞானமே யானவம் பலமுந்தம்
உண்ணி றைந்தஞா னத்தெழு மானந்த ஒருபெருந் தனிக்கூத்தும்
கண்ணின் முன்புறக் கண்டுகும் பிட்டெழுங் களிப்பொடுங் கடற்காழிப்
புண்ணி யக்கொழுந் தனையவர் போற்றுவார் புனிதரா டியபொற்பு.''

''உணர்வி னேர்பெற வருஞ்சிவ போகத்தை யொழிவின்றி யுருவின்கண்
அணையு மைம்பொறி யளவினு மெளிவர வருளினை யெனப்போற்றி
இணையில் வண்பெருங் கருணையே யேத்திமுன் னெடுத்தசொற் பதிகத்திற்
புணரு மின்னிசை பாடின ராடினர் பொழிந்தனர் விழிமாரி''

- திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புராணம் **(159-161).**

ஐயன் திருக்கூத்தையும் உன்னுக; இத்திருப் பாக்களையும் நோக்குக; சேக்கிழாரின் ஆர்வம் புலனாகும். பலதிறப் பெற்றி கருதியே அன்பர்கள் திருச்சிற்றம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம் என்று ஓதி ஓதி ஓதி இன்புறுகிறார்கள்.

அத்து - ஏழாம் உருபின்கண் வந்த சாரியை.

ஆடுவான் - என்றும் ஓவாது ஆடுவான். ஆண்டவன் திருக்கூத்து, உயிரையும் உடலையும் உலகையும் இயக்குகிறது. ஆண்டவன் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து ஒவ்வொரு நுண்ணிய நுண்ணிய நுண்மையையும் அம்பலமாக் கொண்டு கூத்தாடுகிறான். அக்கூத்தின் திறத்தை என்னென்று கூறுவது? அத்திருக்கூத்தின் திறத்தைத் திருமூலர்,

''வேதங்க ளாட மிகுவா கமமாடக்
கீதங்க ளாடக் கிளரண்ட மேழாடப்
பூதங்க ளாடப் புவன முழுதாட
நாதங்கொண் டாடினான் ஞானானந்தக் கூத்தே''

''மேதினி மூவேழ் மிகுமண்ட மோரேழு
சாதக மாகுஞ் சமயங்க ளூற்றெட்டு
நாதமொ டந்த நடானந்த நாற்பதப்
பாதியோ டாடிப் பரனிரு பாதமே''

''தீமுத லைந்துந் திசையெட்டுங் கீழ்மேலும்
ஆயு மறிவினுக் கப்புற மானந்த
மாயைமா மாயை கடந்துநின் றார்காண
நாயக னின்று நடஞ் செய்யு மாறே''

Koviloor Digital Library

''நாதத் தினிலாடி நாற்பதத் தேயாடி
வேதத்தி லாடித் தழலந்த மீதாடி
போதத்தி லாடிப் புவன முழுதாடுந்
தீதற்ற தேவாதி தேவர் பிரானே''

''தேவரோ டாடித் திருவம்ப லத்தாடி
மூவரோ டாடி முனிசனத் தோடாடி
பாவினு ளாடிப் பராசத் தியிலாடிக்
கோவினு ளாடிடும் கூத்தப் பிரானே''

''தேவர் சுரர்நரர் சித்தர்வித் தியாதரர்
மூவர்க ளாதியின் முப்பத்து மூவர்கள்
தாபதர் சத்தர் சமயஞ் சராசரம்
யாவையு மாடிடும் எம்மிறை யாடவே''

''ஒன்பது மாடம் ஒருபதி னாறாட
அன்புறு மார்க்கங்கள் ஆறும் உடனாட
இன்புறும் ஏழினும் ஏழைம்பத் தாறாட
வன்பது மாடினான் ஆனந்தக் கூத்தே''

''தத்துவ மாடச் சதாசிவந் தானாடச்
சித்தமு மாடச் சிவசத்தி தானாட
வைத்த சராசர மாட மறையாட
அத்தனு மாடினா னானந்தக் கூத்தே''

''சிவமாடச் சத்தியு மாடச் சகத்தில்
அவமாட வாடாத வம்பர மாட
நவமான தத்துவ நாதாந்த மாடச்
சிவமாடும் வேதாந்தச் சித்தாந்தத் துள்ளே''

''புளிக்கண் டவர்க்குப் புனலூறு மாபோற்
களிக்குந் திருக்கூத்துக் கண்டவர்க் கெல்லாம்
அளிக்கு மருட்கண்ணீர் சோர்நெஞ் சுருக்கும்
ஒளிக்குளா னந்தத் தமுதூறு முள்ளத்தே''

''விம்மும் வெருவும் விழுமெழும் மெய்சோரும்
தம்மையுந் தாமறி யார்கள் சதுர்கெடுஞ்
செம்மை சிறந்த திருவம் பலக்கூத்துள்
அம்மலர்ப் பொற்பாதத் தன்புவைப் பார்கட்கே''

Koviloor Digital Library

"அண்டத்தில் தேவர்க ளப்பாலைத் தேவர்கள்
எண்டிசை சூழ்புவிக் குள்ளுள்ள தேவர்கள்
புண்டரி கப்பதப் பொன்னம் பலக்கூத்துக்
கண்டுசே வித்துக் கதிபெறு வார்களே"

"ஆனந்த மானந்த மென்ப ரறிவிலர்
ஆனந்த மாநட மாரு மறிகிலர்
ஆனந்த மாநட மாரு மறிந்தபின்
தானந்த மற்றிட மானந்த மாமே"

(2729,2753,2766, 2756, 2757, 2731, 2782, 2789, 2791, 2778, 2744, 2777, 2796) என்று வருணித் திருத்தல் காண்க.

ஆண்டவன் திருக்கூத்தில் ஐந்தொழில் நிகழ்கின்றன. ஆக்கல் அளித்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்பன ஐந்தொழில்.

"அரன்துடி தோற்றம் அமைத்தல் திதியாம்
அரனங்கி தன்னில் அறையிற்சங் காரம்
அரனுற் றணைப்பில் அமருந் திரோதாயி
அரனடி யென்றும் அனுக்கிரக மென்னே" - திருமூலர் *(2799)*.

5. மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

மலர் சிலம்பு - வினைத்தொகை. மலர்போன்ற சிலம்படி என்று கூறுவோரு முளர்.

சிலம்பு - ஓங்கார ஒலிப்பிரிவு. புலனடங்கி அமைதியில் திளைத்திருப்போர்க்கு ஒலி கேட்டல் இயல்பு.

"திருச்சிலம் போசை ஒலிவழியே சென்று
நிருத்தனைக் கும்பிடென் றுந்தீபற
நேர்பட அங்கேநின் றுந்தீபற" -திருவுந்தியார் *(17)*.

"ஆடிய காலும் அதிற்சிலம் போசையும்
பாடிய பாட்டும் பலவான நட்டமுங்
கூடிய கோலங் குருபரன் கொண்டாடத்
தேடியு ளேகண்டு தீர்ந்தற்ற வாறே" - திருமூலர் *(2760)*.

அடி - திருவடி; திருவருள். ஒரு காலால் உயிர்களின் முனைப்பை மிதித்தொடுக்கி, மற்றொரு காலால் திருவருள் புரிவது கூத்தினியல்.

வாழ்த்தலும் வணங்கலும் நினைவினின்றும் நிகழ்தலான், நினைத்தலையும் உடன் சேர்த்துக் கொள்க.

Koviloor Digital Library

எங்கெங்கும் எவ்வுயிரிலும் நீக்கமற நிறைந்து நடம்புரியுந் திருவடியை வாழ்த்தி வணங்கலாவது, எவ்வுயிர்க்கும் அன்பு செய்தலாகும்.

"எவ்வுயிரும் நீங்காதுறையும் இறை சிவன் என்று
எவ்வுயிர்க்கும் அன்பா யிரு" - *சைவ சமய நெறி (215).*

"எங்கெங்கே பார்த்தாலும் எவ்வுயிர்க்கும் அவ்வுயிராய்
அங்கங்கிருப்பது நீயன்றோ பராபரமே"

"எவ்வுயிரும் என்னுயிர்போல் எண்ணி இரங்கவும்நின்
தெய்வ அருட்கருணை செய்யாய் பராபரமே"
- *தாயுமானார் (43. பரா. 84, 65).*

இறுவாய்

உலகு கண்கூடாக விளங்குவது, கடவுள் கண்கூடாக விளங்காதது. கண்கூடாக விளங்காத ஒன்றைக் கண்கூடாக விளங்கும் ஒன்றைக் கொண்டே உணர்தல் வேண்டும்.

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு"

என்னுந் திருக்குறளில் *(1)* திருவள்ளுவர் "முதற்றே உலகு" என்று கூறியதன் நுட்பத்தையோர்க.

உலகு சுட்டியுணரப்படுவது. சுட்டி யுணரப்படுதற்கு நாம ரூபங்களுண்டு. நாமரூபமுடையது தோற்றம் நிலை இறுதி என்னும் மூவினையுடையதாகும். தோற்ற நிலை யிறுதியுடைய ஒன்று தானே தோன்றி நின்று அழியாது. அது, மூவினை வாய்ப்படுதற்கு மூவினை வாய்ப்படாத ஒன்று வேண்டற்பாலது.

மூவினை ஏன் நடைபெறுதல்வேண்டும்? உயிரின் பொருட்டு மூவினை நிகழும் அவசியம் நேர்கிறது. உலகைப்போல உயிர் அறிவற்றது மன்று; கடவுளைப்போல அது முற்றறி வுடையதுமன்று. அஃது இரண்டுக்கும் இடைப்பட்டது. அஃது அறியாமையால் சிற்றறிவுடை யதா யிருப்பது. அச்சிறுமை நீங்கினால் உயிர் சிவமாகும்.

சிற்றறிவுடைய உயிரின் பொருட்டு முற்றறிவாகிய சிவம் அருட்டொழில் புரிவதாகிறது. சிவத்தின் இரக்கமே இதற்குக் காரணம். இரக்கம் சிவத்தின் இயல்பு. சிவம், உயிரின் அறியாமைச் சிறுமையைப் போக்க அதற்குத் தனுகரண புவன போகங்களைக் கொடுக்கிறது.

Koviloor Digital Library

சிவத்தின் துணையால் உலக வாழ்வைப் பெற்ற உயிர், தான் பெற்ற துணையை மறவாது நினைந்து வாழின், வினைகளின் வாய்ப்படாது, அறியாமைச் சிறுமை நீங்கப்பெற்றுச் சிவமாந்தன்மை எய்தும். இல்லையேல், உயிர் பிறவி வாய்ப்பட்டு உழலா நிற்கும். இவை யாவும் ''உலகெலாம்'' என்னுந் திருப்பாட்டில் பொதிந்து கிடக்கின்றன.

''உலகெலாம்'' என்னுந் திருப்பாட்டு ''வாழ்த்தி வணங்குவாம்'' என்று முடிகிறது. வாழ்த்தி வணங்குவது யார்? யாம் என்பது சொல்லாமலே அமையும். யாம் என்பது உயிர்களை. உயிர்கள் எதை வாழ்த்தி வணங்குவது? ஆண்டவன் மலரடியை யென்க. உயிர்கள் ஏன் ஆண்டவன் மலரடியை வாழ்த்தி வணங்கல் வேண்டும்? அறியாமையால் நேரும் சிறுமையினின்றும் விடுதலை யடையும் பொருட்டு உயிர் ஆண்டவன் மலரடியை வாழ்த்தி வணங்கல் வேண்டும். ஆகவே ''வாழ்த்தி வணங்குவாம்'' என்பதில் முப்பொரு ளுண்மை விளங்கல் தேர்க. மூன்றனுள், எல்லாவற்றிற்குந் தாரகமாயுள்ள ஆண்டவன் திறத்தைப் போற்றும் வழிப் பிற உள்ளூர்ந்து புலப்படுமாறு ஆசிரியர் ''உலகெலாம்'' என்னும் முதற்றிருப்பாட்டை அருளியிருத்தல் காண்க.

''உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்'' என்னும் முதலடியிலேயே முப்பொருளின் இயல்கள் குறிப்பாக விளங்கு கின்றன. உலகெலாம் என்றது உயிர்களை. உயிர்கள் இறைவனை உணர்ந்து ஓதற்கு இயலாமை அவைகளின் அறியாமையைக் காட்டுகிறது. ''அரியவன்'' என்பது ஆண்டவனை உணர்த்துகிறது.

ஆண்டவன், அரியவனாயினும், எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்கும் அகண்ட சொரூபனாயினும், அவன் உலகு உயிர்களுடன் கலவாது பிரிந்து நிற்கின்றானில்லை. ''உலகெலாமாகி வேறாய் உடனுமாய்'' என்பது சிவஞான சித்தியார். உடனுள்ள ஒன்றை உணர இயலாதிருக்கும் உயிரின் சிறுமை என்னே! என்னே!

அச்சிறுமை போக்க வல்லார் யார்? குருடனுக்குக் குருடன் வழி காட்டுதல் எங்ஙனம்? குறைவிலா நிறைவாயுள்ள ஒருவனே உயிர்களின் சிறுமையைப் போக்க வல்லவனாவன். குறைவிலா நிறைவாயிருப்பவன் இறைவன் ஒருவனே. அவனோ உணர்ந்து ஓதற்கு அரியனாயிருப்பவன்! அவன் எப்படி உயிர்களின் சிறுமை போக்குவன்? அறியாமையுள்ள உயிர்களாலும் தஞ்சிறுமையைப் போக்கிக் கொள்ளல் இயலாது. வேறு வழியென்னை? ஆண்டவனே வழிகாட்டல் வேண்டும்.

Koviloor Digital Library

''உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்'' என்பது ஆண்டவனது சொரூபம். சொரூபமாவது உருவம் அருவம் அருவுருவம் முதலியவற்றைக் கடந்து நிற்பது. இவ்வரிய ஆண்டவன் உயிர்கள்மீது கொண்ட இரக்கத்தால் தடத்தனாகிறான். தடத்தம் மூன்று நிலைகளையுடையது. அவை, உருவம், அருவம் அருவுருவம் என்பன. உருவம் - சகளம்; அருவம் - நிஷ்களம்; அருவுருவம் - நிஷ்களசகளம்.

''உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்'' - சொரூபம். ''நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணியன்'' - சகளம். ''அலகில் சோதியன்'' - நிஷ்களம். ''அம்பலத்தாடுவான்'' - நிஷ்கள சகளம். இவ்வடிவங்க ளெல்லாம் ஆண்டவன் உயிர்கள் பொருட்டுக் கருணையால் தாங்குவன. இக்கருணையே, ஆண்டவன் உயிர்கட்குப் புரியும் பெருந்துணை யென்க.

''சிவனுரு வருவுமல்லன் சித்தினோ டசித்துமல்லன்
பவமுதற் றொழில்களொன்றும் பண்ணிடு வானுமல்லன்
தவமுத லியோகபோகந் தரிப்பவ னல்லன் தானே
இவைபெற இயைந்தும் ஒன்றும் இயைந்திடா இயல்பி னானே''

''உருமேனி தரித்துக் கொண்ட தென்றலும் உருவிறந்த
அருமேனி யதுவுங் கண்டோம் அருவுரு வானபோது
திருமேனி யுபயம்பெற்றோஞ் செப்பிய மூன்றும்நந்தங்
கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் விளைவுகாணே''

''உருவருள் குணங்களோடும் உணர்வருள் உருவிற்றோற்றுங்
கருமமும் அருள்அரன்றன் கரசர ணாதிசாங்கந்
தரும்அருள் உபாங்கமெல்லாந் தானருள் தனக்கொன்றின்றி
அருளுரு வுயிருக்கென்றே ஆக்குவன் அமலனன்றே''

''அருவமோ ரூபாரூப மானதோ வன்றிநின்ற
உருவமோ வுரைக்குங்கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திங்கென்னில்
உருவமும் ரூபாரூப மானது மன்றிநின்ற
உருவமு மூன்றுஞ்சொன்ன ஒருவனுக் குள்ளதாமே''

''ஒருவனே யிராவணாதி பாவக முற்றாற்போலத்
தருவனிவ் வுருவமெல்லாந் தன்மையுந் திரியானாகும்
வரும்வடி வெல்லாஞ் சத்தி சத்திதான் மரமுங்காழ்ப்பும்
இருமையும் போலமன்னிச் சிவத்தினோ டியைந்து நிற்கும்''

- சிவஞான சித்தியார் (90, 75,67, 58, 87).

Koviloor Digital Library

ஒருவனே இவ்வடிவங்களை யெல்லாந் தாங்கலான், எவரெவர்க்கு எவ்வெவ்வடிவத்தின்மீது விருப்பஞ் செல்கிறதோ, அவரவர் அவ்வவ்வடிவத்தை வழிபடலாம்.

உலகம் பலவிதம். உலகில் ஆண்டவனை வேறாகவும் தன்னை வேறாகவுங் கொண்டு புற வழிபாடு செய்வோரு மிருக்கிறார். அக வழிபாட்டில் மட்டுங் கருத்தைச் செலுத்துவோரு மிருக்கிறார். அகம்புறம் என்னும் இரண்டு வழிநின்று ஆண்டவனைப் போற்றுவோரு மிருக்கிறார். இவைகளை யெல்லாம் வேண்டாது ஞான நாட்டம் ஒன்றிலே ஒன்றுவோரு மிருக்கிறார். இத்திறப் பாகுபாடுகளுடன் மக்கள் உலகில் வதிதலால், அவரவர் பக்குவத்துக் கேற்ற வண்ணம் ஆண்டவன் வடிவங்கொண்டு அருள் செய்கிறான்.

''அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதினை
ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால்
அப்பரி சீசன் அருள்பெற லாமே'' - என்றார் திருமூலர் ***(36)***.

புறவழிபாடு சரியை-இதற்குரிய வடிவம் ''நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்'' என்பது. அக வழிபாடு யோகம் - இதற்குரியது ''அலகில் சோதியன்'' என்பது. அகப்புறவழிபாடு கிரியை - இதற்குரியது ''அம்பலத் தாடுவான்'' என்பது. இவை எல்லாவற்றையுங் கடந்தது ஞானம். ஞானத்துக் குரியது ''உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கரியவன்'' என்பது.

இந்நான்கில் உலகெலாம் அடங்கும்; சமயமெலாம் அடங்கும். இவைகளில் அடங்காத உலகமுமில்லை; சமயமு மில்லை. இவைகளில் எல்லாம் அடங்கும். சமய நிலைகளை ஆய்ந்தால், அவை, சரியா சமயம், கிரியா சமயம், யோக சமயம், ஞான சமயம் என்னும் நான்கில் அடங்காமற் போகா.

சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் நான்கும் ஒன்றை விட்டு ஒன்று பிரிந்து நிற்பன அல்ல. அவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையன. அத்தொடர்பு வழியே மக்களின் சமய வாழ்வும் அரும்பி மலர்ந்து காய்த்துக் கனியும்.

''விரும்புஞ் சரியை முதல் மெய்ஞ்ஞான நான்கும்
அரும்புமலர் காய்கனிபோல் அன்றோ பராபரமே''

என்பது தாயுமானார் ***(43, பரா. 157)*** திருவாக்கு.

Koviloor Digital Library

இவை ''மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்'' என்பதிலும் விளங்குகின்றன. ''மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்'' என்பதை நான்கிலும் பொருத்திக் கொள்க. ''நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்றன்'' மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்கலாவது, மனமொழி மெய்களால் திருவடி தொழுதல். ''அம்பலத்தாடு வான்றன்'' மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்கலாவது, திருவடியைத் திருவருளாக வேண்டி நிற்பது. ''அலகில் சோதியனது'' மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்கலாவது, புறமறைந்து ஓசை ஒலியால் ஒளி தோன்ற, அகமலர, அம்மலரில் வண்டெனப் படிந்திருத்தல். ''உலகெலாம் உணர்ந் தோதற்கரியவனது'' மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்கலாவது, அகப்புற வேற்றுமையின்றிக் காண்டல் கேட்டல் முதலிய வுணர்வின்றித் தான் வேறு சிவம் வேறு என்னும் எண்ணமின்றி, இரண்டற்ற நிலையில் நிரதிசயானந்தத்தில் தேங்கிக் கிடப்பது.

''மலரடி'' என்பதை ஞானத்துக்கும், ''சிலம்படி'' என்பதை யோகத்துக்கும், ''அடி வாழ்த்தலை''க் கிரியைக்கும், ''அடி வணங்குவாம்'' என்பதைச் சரியைக்கும் கொள்ளுமுறையிலும் ''மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்'' என்பது அமைந்திருக்கிறது.

வழிபாட்டுக்கென ''உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரிய'' ஆண்டவன், நம்பொருட்டு அழகிய திருமுடியும் அழகிய திருவடியுந் தாங்கி, நம்முள்ளத்தில் கோயில் கொண்டு திருவருள் செய்தலை உன்னுவோமாக. ஆண்டவன் அடிமுடி இல்லாதவன். அவ்வடியையும் முடியையும் தேடிச் செல்லச் செல்ல அவை நீண்டுகொண்டே போகும். அவைகட்கு எல்லை இல்லை.

''கீதம் இனிய குயிலே கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்
பாதம் இரண்டும் வினவில் பாதாளம் ஏழினுக் கப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லில் சொல்லிறந்து நின்றதொன்மை
ஆதிகுணம் ஒன்றும் இல்லான் அந்தமிலான் வரக்கூவாய்''

(348), ''ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ் சோதியை'' என்றார் மாணிக்கவாசகர்.

முடியில்லா ஒன்று - அடியில்லா ஒன்று - மலமும் மனமுமுடைய உயிர்களின் பொருட்டு நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியாம் முடியையும், மலர் சிலம்படியையும் தாங்கி, உயிர்களின் மலம் நீங்க மனதில் நிற்குங் காட்சியைக் காண்க. அழகிய முடியை - அழகிய அடியை - நோக்குக; நோக்குக.

Koviloor Digital Library

திருமுடியுந் திருவடியுங்கொண்ட ஒருவனுக்குரிய திருமேனி எது? ''அலகில் சோதி'' என்று ஆசிரியர் அறிவுறுத்துகிறார். ''அலகில் சோதியன்'' திருமுடியும் திருவடியும் மாயையால் கொள்ளப்பட்டன அல்ல என்பது குறிப்பு. ''காயமோ மாயை யன்று காண்பது சத்தி தன்னால்'', ''சத்திதன் வடிவேதென்னில் தடையிலா ஞானமாகும்'' - சிவஞான சித்தியார். இவ்வொளி வடிவம், உயிர்கள்மீது கொண்ட கைம்மாறற்ற பெருங் கருணையால் தாங்கப்படுவதென்பதை ''அம்பலத்தாடுவான்'' என்பதனால் ஆசிரியர் தெளிவு செய்கிறார். ஆண்டவன் அம்பலத்தாடுதலால் நிகழும் தொழில் ஐந்தும் உயிர்கள் பொருட்டாதலின், அவன் உருவம் செயல் முதலிய யாவும் கருணை மயம் என்று மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்த வேண்டுவதில்லை. ''உலகெலாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்'' என்று ஆண்டவனைக் கூறிய ஆசிரியர், ஆண்டவன் தலையையும் உடலையும் காலையுங் காட்டுவதன் அழகை உள்க.

''உலகெலாம்'' என்னுஞ் சீரிய திருப்பாட்டுப் பலதிற விழுப்பங்களைத் தன்னகத்தே தாங்கி நிற்கிறது. அவைகளுள் சில மேலே காட்டப்பட்டன. அக்காட்டினின்றும் பெறத்தக்க ஒன்றை ஈண்டுச் சிறப்பாகக் குறிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆண்டவன், ''உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்''. ''உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரிய'' அவன், உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியனாகவே கிடக்கிறானா? அல்லது ''நான் 'உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவன்' '' என்னும் இறுமாப்பில் வீழ்ந்து கிடக்கிறானா? என்பது சிந்திக்கற்பாலது. ஆண்டவன் வாளாவாதல் இறுமாந்தாதல் கிடக்கிறா னில்லை. 'உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரிய' ஆண்டவன், உயிர்கள் பொருட்டு இரங்கி இரங்கி இரங்கி இரங்கி 'நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணிய'னாய், 'அலகில் சோதிய'னாய், 'அம்பலத் தாடுவா'னாய், ''மலர்சிலம்படி'' யனாய் வருகிறான்.

சிவம் கட்டில்லா முற்றறிவா யிருப்பது. ''அறிவே சிவம்'' என்றார் திருமூலர். அறிவின் நீர்மை என்னை? அன்பன்றோ? அன்பு, கட்டுடைய உயிர்களிடத்தும் ஒவ்வொருபோது நிகழ்தல் காண்கிறோம். அன்பு நிகழும்போது கட்டு என்னும் அறியாமை யினின்றும் உயிர் சிறிது விடுதலை யடைகிறது. மீண்டும் அறியாமை சூழும்போது அன்பு மறைய, எரி பகை வீறிட்டெழுகின்றன. உயிர், அறியாமையினின்றும் முழு விடுதலை யடையும்போது, அதன் மாட்டுள்ள அழுக்காறு முதலியன நீங்க, அது முழு அன்பில் முழுகி

Koviloor Digital Library

நிற்கும். அந்நிலை பெற்றோர் எக்காரணம் பற்றியும் எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யார். அவர் எவ்வுயிரையுந் தம்மைப்போல் பார்ப்பார். உற்ற வேளையில் அவர் தம்முயிரையும் பிறர்க்கு உதவுவார். அவர்தம் இயல் தமக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்தல் என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

''அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டோழுக லான்''

எனவும்,

''அன்பிலார் எல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு''

எனவும் வருஉந் திருவள்ளுவர் திருவாக்கை *(30,72)* நோக்குக.

ஆண்டவன் அறியாமைக் கட்டில்லா முற்றறிவினன் ஆதலின், அவன் முழு அறிவினனாகவே என்றும் பொலிகிறான். அப்பேரறிவு என்றும் நீங்காத அன்பு மயமா யிருக்கிறது. இதனால் ''அறிவே சிவம்'' என்றருளிய திருமூலர் ''அன்பே சிவம்'' என்றும் அருளலானார். முழு அன்பில் முனைப்பேது? அவ்வன்பு உயிர்களின் துன்பத்தை நீக்க இரங்குகிறது. உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியதாயுள்ள அறிவு, அன்பால் எப்பயனுங் கருதாது, உயிர்களின் பொருட்டு, இரக்கங் கொண்டு, நீர்மலி வேணியனாய், அலகில் சோதியனாய், அம்பலத் தாடுவானாய், மலர்சிலம் படியனாய் எளிவந்தருளுஞ் சிறப்பை எம் மொழியால் இயல்புவது? உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரிய ஆண்டவன், அன்பால் இரங்கி உயிர்கட்கு உபகரித்தலை உன்னிப் பார்க்க. இதனால் விளங்குவதென்னை? அறிவிற் சிறந்தவர்கள் அன்பால் மற்றவர்கட்குக் கைம்மாறு கருதாது உழைத்தல் வேண்டு மென்பதும், அவ்வுழைப்பே ஆண்டவனுக் குரிய அன்புத் தொண் டென்பதும், அவ்வன்புத் தொண்டு அன்பாகிய ஆண்டவன் நிலையை அடைவிக்கும் என்பதும், அத்தொண்டு நிகழ்த்துவோர் ஆண்டவன் அடியவரென்பதும், இன்ன பிறவும் பெறப்படுகின்றன.

இத்திருப்பாட்டில் தனக்கென வாழாமையும், பிறர்க்கு இரங்கி வருதலும், அருளலும், பிறவும் விளங்குதல் காண்க.

''தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன்'' - சாத்தனார்.

''கிழமைப் படவாழ்'' - ஔவையார்.

Koviloor Digital Library

''உலகெலாம்'' என்னும் முதற்றிருப்பாட்டில் உலகு உயிர் கடவுளுண்மையும், அதனதன் இயலும், உயிர்கள் பொருட்டு ஆண்டவன் இரங்கி எளிவரலும், எளி வந்து தாங்கும் அருட்டிரு மேனிகளும், அவ்வத்திருமேனியின் திறங்களும், அவ்வத்திறத்துக் கேற்ற வழிபாட்டின் வகைகளும், தனக்கென வாழாமையும். பிறர்க்குக் கிழமைப்படுதலும், இன்னோரன்ன பிறவுங் கருக்கொண்டிருத்தல் வெள்ளிடைமலை. நூற்கண் போந்துள்ள பொருள்கள் ''உலகெலாம்'' என்னும் ஒன்றில் நுண்மையாக ஒன்றி யிருத்தலை யுணர்க. ''உலகெலாம்'' என்னும் வானிழல் மெய்ம்மொழி அறிவுவிதை. அதனின்றும் எழுந்த அன்புமரம் பெரியபுராணம்.

பெரியபுராணம், நாயன்மார்கள் வரலாற்றைக் கூறும் ஓர் அருணூல். நாயன்மார்கள் முழுமுதற் பொருளாகிய சிவபெருமானை ''உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவ''னாகவும், ''நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணிய'' னாகவும், ''அலகில் சோதிய'' னாகவும், ''அம்பலத் தாடுவா'' னாகவுங்கொண்டு, அவர்தம் ''மலர் சிலம்படி''யை நினைந்து வாழ்த்தி வணங்கிப் பலதிற வழிபாடுகள் நிகழ்த்திப் பேறு பெற்றதும், அவரவர் தொண்டின் திறத்துக்கேற்ற வண்ணம் ஆண்டவன் அவரவர்க் கருள் புரிந்ததும், இவைகளை யொட்டிய மற்ற அன்புக் கூறுபாடுகளும் பெரியபுராணத்தில் ஒளிர்கின்றன. இவைகளெல்லாம் ''உலகெலாம்'' என்னும் முதற் றிருப்பாட்டில் உறைந்து நிற்குமாறு பாடிய பெருமை ஆசிரியருடையது. அப்பெரியாரின் பரந்த நோக்கும், விரிந்த மனமும், கடவுளிடத் தன்பும், உயிர்களிடத் தன்பும், சொல் நயமும், பொருளாழமும், கல்லையுங் கரைக்கும் பா வளமும், பிறவும் நூன் முழுவதும் பொலிந்துகொண் டிருக்கின்றன.

இத்தகை நூல் எவர்க்கு உரியது? உலகிலுள்ள அன்பர்கட் கெல்லாம் உரியதென்பது அதன் உள்ளுறையால் நன்கு புலனாகும். ''உலகெலாம்'' என்று ஒலித்தெழுங் குறிப்பே, உலகிலுள்ள அன்பர்கட்கெல்லாம் இந்நூல் உரியதென்பதை அறிவிப்பதாகிறது. ''அப்பாலும் அடிசார்ந்தார்'' புராணமும், பிறவும் இக்கூற்றை வலியுறுத்தல் காண்க. ''உலகெலாம்'' என்னும் மெய்யறிவு விதையினின்றும் எழுந்த பெரியபுராணம் என்னும் அன்புமரம், தனது அருள் நிழலை எல்லார்க்கும் வழங்கும் பெற்றியதென்க.

இம்முதற் றிருப்பாட்டின் இயற்கை அமைப்பை வெவ்வேறு வழியில் குலைத்துக், கொண்டுகூட்டிப் பொருளுரைப்போருமுளர். அப்பொருள் இலக்கண வரம்புக்கு அரண் செய்வதாயினும்

Koviloor Digital Library

பொருந்தியதாயினும், மெய்ம்மொழிப் பாட்டின் இயற்கை அமைப்பைக் குலைத்துக், கொண்டுகூட்டல் செய்யாது, பொருள் கோடலே சிறப்பாகும். அவ்வாறு பொருள் கோடற்கு மெய்ம் மொழிப் பாட்டு இடந்தந்து நிற்கிறது.

''உலகெலாம்'' என்னும் மெய்ம்மொழிப் பாட்டின் ஒவ்வொரு சொல்லையும் பொருளையும் தனித்தனியே ஓதி ஓதி உன்னி உன்னிப் பார்க்க. ஒவ்வொன்றிலும் மங்கலமும், இனிமையும், அழகும், அமைதியும், ஆறுதலும், இன்ன பிறவும் இயற்கையில் அமைந்திருத்தல் நனி விளங்கும்.

''உலகெலாம்'' என்று ஒலித்தெழும் இம்மெய்ம்மொழிநூலை உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதுவதாக! இதன் அருமைப்பாடு யாண்டும் நிலவி உலவுவதாக! இதன் நீர்மை யாண்டும் மலிவதாக! இவ்வறிவுநூல் எல்லார் முடியிலும் ஏறி அலகில் ஒளியை வீசுவதாக! இவ்வன்பு நூல் எல்லா அம்பலங்களிலும் ஆடுவதாக! இவ்வருணூல் எல்லார் நெஞ்சிலும் மலர்வதாக! இப் பெருநூலை உலகுக்களித்த ஆசிரியர் திருவடியை வாழ்த்துகிறேன்; வணங்குகிறேன். உலகெலாம் ஓங்கி வாழ்க.

2. ஊன் அடைந்த உடம்பின் *பிறவியே
தான் அடைந்த உறுதியைச் சாருமால்
தேன் அடைந்த மலர்ப்பொழில் தில்லையுள்
மாந டஞ்செய் வரதர்பொற் றாள்தொழ.

2. ஊன்-தசை. பிறவியே - (மானுடப்) பிறப்பே, ஏகாரம் பிரிநிலை; தேற்றமுமாம். உறுதியை - பயனை; பேற்றை. ஆல் - அசை. எல்லா நடங்களுக்கும் உயிராயுள்ள நடமாதலின் ''மாநடம்'' என்றார். வரதர் - வரத்தைக் கொடுப்போர்; நடராசர். பிறவி சாரும். ஊன் அடைந்த உடம்பு, விலங்கு பறவை முதலிய உயிர் கட்கும் உண்டு. அவ்வூனுடலால் அமையும் கருவி கரணங்கள் முதலியன வீடு பேற்றைக் காதலிக்கும் ஆறாவதறிவு விளக்கத்துக்குத் துணை நிற்பதில்லை. மனித உடலின் கருவிகரணங்கள் முதலியன அவ்வறிவு விளக்கத்துக்குத் துணை நிற்றலான், ஈண்டுப் பிறவி யென்றது மானுடப் பிறப்பின்மேற்றென்க. இது, ''பொற்றாள் தொழ'' என்பதால் நன்கு விளங்கும். மக்கட் பிறவி, தில்லைக் கூத்தன் திருவடி தொழும்பேறு பெறின் விழுமியதாகுமென்க. ''ஊனிலாவி உயிர்க்கும் பொழுதெலாம் - நானிலாவி இருப்பன் என்நாதனை'' - அப்பர். மாநடத்தின் இனிமையைத் ''தேனடைந்த மலர்ப் பொழில்'' என்று குறிப்பால் உணர்த்திய வாறாம். ''புளிக் கண்டவர்க்குப் புனலூறு மாபோல் - களிக்குந் திருக்கூத்துக் கண்டவர்க் காங்கே'' - திருமூலர்.

பாடபேதம் - *பிறவியை.

Koviloor Digital Library

3. எடுக்கு மாக்கதை இன்தமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கு மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை ஐந்துடைத் தாழ்செவி நீள்முடிக்
கடக்க ளிற்றை கருத்துள் இருத்துவாம்.

வேறு

திருக்கூட்டம்

4. மதிவளர் சடைமுடி மன்று ளாரைமுன்
துதிசெயு நாயன்மார் தூய சொன்மலர்
பொதிநலன் நுகர்தரு புனிதர் பேரவை
விதிமுறை உலகினில் விளங்கி வெல்கவே.

3. மாக்கதை - பெரிய புராணமென்ப. தடம் - பெரிய; விசாலமான. கை நான்கு, துதிக்கை ஒன்று, ஆக ஐந்து. கடம் - மதம் பொருந்திய. களிற்றை - யானை முகக் கடவுளை. களிறு - ஆண் யானை. பிடி - பெண் யானை. ஈண்டு இனம்பற்றிப் பிடியையும் கொள்க. என்னை? விநாயகக் கடவுளின் யானை முகத்தில் ஒருபால் கொம்புண்மையானும், மற்றொருபால் கொம்பின்மையானுமென்க. கொம்புண்மை ஆணையும், அஃதின்மை பெண்ணையும் குறிப்பன. ஆண் பெண் முறையே சிவஞ்சத்தி யெனப்படும். உலகங்களெல்லாம் வெம்மை தண்மையென்னும் இரண்டு சக்திகளான் இயங்குகின்றன. வெம்மையும் தண்மையும் முறையே ஆண் பெண் என்னுஞ் சிவம் சத்தியென்று சொல்லப்படும்.

"ஆணெலாம் இறைவன் பெண்ணெலாந் தேவி" - சைவபுராணம். சிவஞ் சத்தியாய பரம்பொருள், கொண்ட மூர்த்தங்கள் பலவற்றுள் விநாயக மூர்த்தமும் ஒன்று. "பெண்ணொரு பாகம் வைத்த பிஞ்ஞகன் வடிவு காட்டும் - அண்ணலங் களிநல் யானை" - கூர்ம புராணம். யானை முகம் - பிரணவத்துக்கு அறிகுறி. முறைப்பட்ட பிராணாயாமத்தில் அமரும் ஒருவனது நுரை ஈரல் துதிக்கைபோல எழும்பி நிற்றலும், வீணா தண்டம் பிடரியில் நிமிர்ந்து நிற்றலும், இன்னோரன்ன பிறவும் பெறுதல் கண்கூடு. இந்நுட்பங்களை விநாயக மூர்த்தம் உணர்த்துகிறதெனக் கணபதி உபநிடதங் கூறுகிறது. இயம நியமங் கடந்து யோகத்திலமர்வோர், முதல் முதல் பயில்வது பிராணாயாமம். அதற்குரிய விநாயகரும் எவ்வினைக்கும் முதல் முதல் தொழப்படுகிறார்.

இப்பாடல் சில பிரதிகளிலில்லை.

4. மதி - இளம்பிறை. மன்றுளாரை - சபாநாதரை. முன் - முன்னாளில்; திருமுன்னே எனினுமாம். சொன் மலர் - சொல்லாகிய மலரில்; பாமாலையில்; திருத்தொண்டத் தொகையை முதலாக்கொண்டு பிறந்த நாயன்மார் வரலாற்றில்; நாயன்மார் திருவாக்கினின்றும் பிறந்த தூய சொன்மலரில் (தமிழ் மறைகளில்) எனக் கொள்ளினுமாம். பொதி நலம்-நிறைந்த தேனை (பத்திச் சுவையை). நுகர்தரு புனிதர் பேர்அவை - உண்ணும் தூய மக்களுடைய பெருமை பொருந்திய அவைக்களம். விதிமுறை - இறைவன் இயற்கை விதி வழி இயங்கும். வெல்க - சிறக்க. நாயன்மார்களின் புகழை ஓதும் - கேட்கும் - அல்லது அவர்களருளிய பாமாலையை ஓதும் - கேட்கும் - அடியவர்கள் உள்ளத்தை ஆண்டவன் திருக் கோயில் கொள்வதால், கடவுள் வாழ்த்தினைத் தொடர்ந்து திருக்கூட்டத்தை வாழ்த்தியவாறு காண்க.

Koviloor Digital Library

வேறு

அவையடக்கம்

5. அளவி லாத பெருமைய ராகிய
அளவி லாஅடி யார்புகழ் கூறுகேன்
அளவு கூட உரைப்பரி தாயினும்
அளவி லாசை துரப்ப அறைகுவேன்.

6. தெரிவ ரும்பெரு மைத்திருத் தொண்டர்தம்
பொருவ ருஞ்சீர் புகலலுற் றேன்முற்றப்
பெருகு *தெண்கடல் *உற்றுண் பெருநசை
ஒருசு ணங்கனை ஒக்குந் தகைமையேன்.

7. செப்ப லுற்ற பொருளின் சிறப்பினால்
அப்பொ ருட்குரை யாவருங் கொள்வரால்
இப்பொ ருட்கென் னுரைசிறி தாயினும்
மெய்ப்பொ ருட்குரி யார்கொள்வர் மேன்மையால்.

8. மேய இவ்வுரை கொண்டு விரும்புமாம்
சேய வன்திருப் பேரம்ப லம்செய்ய
தூய பொன்னணி சோழன்நீ டூழிபார்
ஆய சீர்அன பாயன் அரசவை.

5. கூறுகேன் - வினையாலணையும் பெயர். அளவு கூட - விசேடமின்றிச் சாமான்யத் தன்மையைக்கூட என்பர் மகாலிங்க ஐயர். துரப்ப - உந்த; செலுத்த.

6. தெரிவரும் - அறிதற்கரிய. பொருவருஞ்சீர் - ஒப்பற்ற சிறப்பை; வரலாற்றை. தெண் கடல் உற்றுண் பெருநசை - தெளிந்த கடலை அடைந்து அதனை முழுவதும் உண்ணுதல் வேண்டும் என்னும் பேராசையை யுடைய. (தண் கடல் ஊற்றும் - குளிர்ந்த கடலை வாயாலெடுத்துக் கவிழ்க்கும்). சுணங்கனை - நாயை.

பா-ம் - * தண்கடல். * ஊற்றும்; ஊற்ற; ஊற்றுண்.

7. சொல்லப்பட்ட பொருளின் சிறப்பினாலே, அப்பொருட்குப் போர் வையாக அமைந்த சொல்லைப் பலரும் ஏற்பர் (அதுபோல). மேன்மையால் - பொருளின் சிறப்பினால். மெய்ப்பொருட்கு உரியார் - உண்மைப் பொருளை உணர்தற்குரிய அறிஞர்கள்.

8. சேயவன் - சிவந்த திருமேனியுடைய தில்லைக்கூத்தன்; அன்பரல் லாதார்க்குத் தூரத்திலிருப்பவன் என்று கொள்ளினுமாம். அம்பலம் - சபையை. செய்ய - சிவந்த. அணி - வேய்ந்த. நீடூழி பார் ஆய சீர் - நீண்ட காலம் உலகில் நிறைந்த புகழினையுடைய. மேய இவ்வுரை - (திருவருளால்) பொருந்திய இப்புராணத்தை. அவை விரும்பும். அரசு அவை - இராஜ சபை; வேந்துரிமை பெற்ற தலைமையவை. அநபாயன் - அபாய ரகிதன் என்பர் பழைய குறிப்புரைகாரர். இம் மன்னனைச் சேக்கிழார் பெருமான் பலவிடங்களில் பலவாறு புகழ்ந்து கூறுகிறார். இவனைக் கங்கைகொண்ட சோழன் (இராசேந்திர சோழன்) என்றும், முதலாவது குலோத்துங்கன் என்றும், இரண்டாவது குலோத்துங்கன் என்றும் ஆராய்ச்சிக்காரர் கூறுப.

Koviloor Digital Library

9. *அருளின் நீர்மைத் திருத்தொண் டறிவரும்
தெருளில் நீரிது செப்புதற் காமெனின்
வெருளில் மெய்ம்மொழி வானிழல் கூறிய
பொருளின் ஆகும் எனப்புகல் வாம்அன்றே.

நூல் பெயர்

வேறு

இங்கிதன் நாமங் கூறின் இவ்வுல கத்து முன்னாள்
தங்கிருள் இரண்டில் மாக்கள் சிந்தையுள் சார்ந்து நின்ற
பொங்கிய இருளை ஏனைப் புறஇருள் போக்கு கின்ற
செங்கதி ரவன்போல் நீக்கும் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 10

9. அறிவரும் அருளின் நீர்மைத் திருத்தொண்டு - அறிதற்கியலாத அருட்டன்மையுடைய நாயன்மார்களின் திருத்தொண்டினை. தெருள் இல் நீர் - தெளிவு இல்லாத அதாவது மெய்யுணர்வு இல்லாத நீர். ஆம் எனில் - ஆகுமோ என்றால். வெருளில் - மயக்கமில்லாத. மெய்ம்மொழி - ''உலகெலாம்'' என்னும் மெய்ம்மொழியை. வானிழல் இயலும் பிறவும் மேலே கூறப்பட்டுள்ளன. பொருளின் ஆகும் - முதலால் ஆகும். மெய்ம்மொழியையுடைய வானிழல் எனக் கொண்டு, அது கூறிய ''உலகெலாம்' என்னும் பொருளாலாகுமென்று கூறுதலு மொன்று. மெய்ம்மொழி வான் நிழல் என்று கொண்டு வேதாகமங்களை அருளிய ஆண்டவன் அசரீரி என்ற பொருளுரைப்போரு முளர். அவர் 'பொருள்' என்பதற்குத் திருத்தொண்டத் தொகையைக் கூறுவர்.

பா-ம் - * அருளு நீர்மை. . . . தெருளு நீரிது.

10. திருத்தொண்டர் புராணம் - திருத்தொண்டத் தொகை அருளிய வன்றொண்டர் புராணமென்றும், நாயன்மார்களாகிய திருத்தொண்டர்கள் புராண மென்றும் கூறுப. திருத்தொண்டர் என்பதற்கு வன்றொண்டர் என்று பொருள் கூறுவோர், வன்றொண்டப் பெருமான் வரலாற்றைக் கூறுமுகத்தான், அப்பெருமான் அருளிய திருத்தொண்டத் தொகையை முதலாக் கொண்டு, கதைக்குள் கதைகளாக நாயன்மார்களின் வரலாறுகளை ஆசிரியர் முறை முறையே கிளந்து கூறியருளினாரென்று தங்கோள் நிறுத்துவர். இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவர் வன்றொண்ட ரென்பது நாட்டுச்சிறப்பு, நகரச்சிறப்பு, சருக்க முடிவு தோறுமுள்ள வன்றொண்டர் வணக்கம் முதலியவாற்றானும், பிறவாற்றானும் நனிவிளங்கும்.

திருத்தொண்டர் புராணமென்னும் இந்நூற்குப் பெரியபுராணம் என்னும் மற்றுமொரு திருப்பெயருண்டு. அதனை ''எடுக்கு மாக்கதை'' என்னுந் திருப்பாட்டிற் போந்துள்ள மாக்கதை யுணர்த்துமென்ப. பெரியபுராணம் - பெருமையையுடைய

Koviloor Digital Library

புராணம். எவர் பெருமையை? திருத்தொண்டர் பெருமையை யென்க. பெரியர் புராணமெனக் கொள்வோருமுளர். பெரியர் - திருத்தொண்டர். பெரிய புரணமென்னுந் திருத்தொண்டர் புராணமென்றும், திருத்தொண்டர் புராண மென்னும் பெரிய புராணமென்றும் இக்காவியம் வழங்கப்படுகிறது. புராணம் - பழைய வரலாறு. முன்னாள் - தொன்று தொட்டு. இருள் இரண்டில் - அகஇருள் புறஇருள் என்னும் இரண்டில். மாக்கள். . . . இருளை - அகஇருளை; அஞ்ஞானத்தை. அஞ்ஞானமுடையார் மாக்கள். இவர் ஐயறிவினர். அஞ்ஞானத்தை அழிக்கும் ஆறாவது அறிவு விளங்கப் பெற்றோர் மக்கள். இவ்வேற்றுமை தோன்ற ''மாக்கள்'' என்றார். ஏனை புற இருள் - மற்றைப் பூதஇருள். செங்கதிரவன் - சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன். ''பொங்கிய இருளை நீக்கும் திருத்தொண்டர் புராணம்'' என்று இயைக்க. புறவிருளைச் சூரியன் நீக்குவதுபோல அகவிருளை இத்திருத்தொண்டர் புராணம் நீக்கும் என்றவாறு. திருத்தொண்டர் புராணம் அகஞாயிறு ஆதல் காண்க.

KOVILOOR ANDAVAR
A. No. 18143
LIBRARY, KOVILOOR

Koviloor Digital Library

பெரிய புராணம்

முதல் காண்டம்

Koviloor Digital Library

முதல் காண்டம்

i. திருமலைச் சருக்கம்

அ. திருமலைச் சிறப்பு (40)

1. பொன்னின் வெண்திரு நீறு புனைந்தெனப்
பன்னு நீள்பனி மால்வரைப் பாலது
தன்னை யார்க்கும் அறிவரி யானென்றும்
மன்னி வாழ்கயி லைத்திரு மாமலை.

2. அண்ணல் வீற்றிருக் கப்பெற்ற தாதலின்
நண்ணு மூன்றுல குந்நான் மறைகளும்
எண்ணில் மாதவஞ் செய்யவந் தெய்திய
புண்ணி யந்திரண் டுள்ளது போல்வது.

3. நிலவும் எண்ணில் தலங்களும் நீடொளி
இலகு தண்தளிர் ஆகவெ ழுந்ததோர்
உலகம் என்னும் ஒளிமணி வல்லிமேல்
மலரும் வெண்மலர் போல்வதம் மால்வரை.

1. பொன்னின் - செம்பொன்னிலே, பனிமால்வரை பாலது - இமயமலையின் இடத்தது. உலகிலுள்ள மலைகளிலெல்லாம் இமயம் உயர்ந்ததாகலானும், அதன் அகலமும் நீளமும் உயரமும் காண்போரை மயங்கச் செய்தலானும் ''மால்வரை'' என்றார். மால் - மயக்கம். இமயக்குவட்டை ஞாயிற்றின் ஒளி தாக்கி அதைப் பொன்னிறமாகச் செய்தலின் ''பொன்னின்'' என்றார். ''பொற்கோட்டிமயம்'' - புறநானூறு. தன்னை யார்க்கும் அறிவரியான் - சிவபெருமான். பொன்னிலே வெண்ணீறு அணிந்தாற்போல இமயத்தில் கயிலை பொலிகிற தென்க. பொற்கோட்டிமயம் செம்மேனிச் சிவத்தையும், வெண்கயிலை சிவத்தின்மீது பூக்கும் வெண்ணீற்றையும் உணர்த்தல் குறிப்பு. ''செம்பொன் வரைமேல் பசும்பொன் எழுத்திட்டதே போல்'' - சிந்தாமணி.

2. அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவன்; சிவபெருமான். மூன்று உலகம்- சுவர்க்க மத்திய பாதலம். நான் மறைகள் -தைத்திரியம், பௌடியம், தலவகாரம், சாமம்; இவை பின்னே இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வணம் என்று வகுக்கப்பட்டன. தலவகாரம் சந்தோகமெனவும்படும். ''சந்தோகா பௌழியா தைத்திரியா சாம வேதியனே'' - பெரிய திருமொழி. ''நான்கு கூறுமாய் மறைந்த பொருளுமுடைமையான் 'நான்மறை' என்றார். அவை தைத்திரியமும் பௌடியமும் தலவகாரமும் சாமவேதமுமாம். இனி, இருக்கும் யசுவும் சாமமும் அதர்வணமும் என்பாருமுளர்; அது பொருந்தாது. இவர் இந்நூல் (தொல்காப்பியம்) செய்த பின்னர் வேதவியாதர் சில் வாழ்நாட் சிற்றறிவினோருணர்தற்கு நான்கு கூறாகச் செய்தாராகலின்'' - நச்சினார்க்கினியம். புண்ணியம் - வெண்மையைக் குறிப்பது; தூய்மைக்கு அறிகுறி.

3. நிலவும் - விளங்கும். உலகம், தலங்கள், கயிலை - இவைகள் முறையே கொடியாகவும், தளிராகவும், வெண்மலராகவும் உருவகிக்கப்பட்டன. அம்மால் வரை - அப்பெருமை பொருந்திய மலை.

Koviloor Digital Library

4. மேன்மை நான்மறை நாதமும் விஞ்சையர்
கான வீணையின் ஓசையும் காரெதிர்
தான மாக்கள் முழக்கமும் தாவில்சீர்
வான துந்துபி ஆர்ப்பும் மருங்கெலாம்.

5. பனிவி சும்பில் அமரர் பணிந்துசூழ்
அனித கோடி அணிமுடி மாலையும்
புனித கற்பகப் பொன்னரி மாலையும்
முனிவர் அஞ்சலி மாலையும் முன்னெலாம்.

6. நீடு தேவர் நிலைகளும் வேண்டிடின்
நாடும் ஐம்பெரும் பூதமும் நாட்டுவ
கோடி கோடி குறட்சிறு பூதங்கள்
பாடி ஆடும் பரப்பது பாங்கெலாம்.

7. நாய கன்கழல் சேவிக்க நான்முகன்
மேய காலம் அலாமையின் மீண்டவன்
தூய மால்வரைச் சோதியில் மூழ்கியொன்
றாய அன்னமும் காணா தயர்க்குமால்.

வேறு

8. காதில்வெண் குழையோன் கழல்தொழ நெடியோன்
காலம் பார்த் திருந்ததும் அறியான்

4. மருங்கெலாம் - பக்கங்களிலெல்லாம். நாதமும் - ஒலியும், விஞ்ஞையர்- வித்தியாதரர். கானம் - பாட்டு; வீணாகானம் என்க. கார் எதிர் தான மாக்கள் - மேகத்துக்கு மாறாக மதம் பொழிகின்ற யானைகள்; காரைத் தமது இனமெனக் கருதி அதற்கு எதிரிலே. . . ; காருக்கு ஒப்பாக எனினும் அமையும். தாவில்சீர் - கெடாத சிறப்பு; குறைவற்றது. வான துந்துபி - தேவ துந்துபி; தெய்வ வாச்சியம். ஆர்ப்பும்- ஆரவாரமும்.

5. பனி விசும்பில் அமரர் - குளிர்ச்சி பொருந்திய விண்ணிலே வாழும் தேவர்கள். அனிதம் - எண்ணிறந்த. அளவில்லாத கோடி கோடி என்றபடி. முடி மாலையும் - முடிவரிசையும். அத்தேவர்கள் அணிந்த பொன்னரி மாலையும். பொன்னரிமாலை - வாடாமாலை. அஞ்சலி மாலையும் - குவித்த கைகளின் ஒழுங்கும்.

6. நிலைகளும் - பதங்களும். நாட்டுவன - படைக்க வல்லனவாகிய. கோடி கோடி - எண்ணில் கோடி. குறள் - குள்ளம். பரப்பது - பரந்த இடத்தை யுடையது. குறட்சிறு பூதகணங்கள் விரும்பினால் வேறு வேறு நிலைகளையும், ஐம்பெரும் பூதங்களையும் படைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தன என்க.

7. மேயகாலம் - இயைந்த சமயம். அயர்க்கும் - மனந்தளர்வான். உம்மை - இறந்தது தழீயது; சிவபெருமானைக் காணாமையையும் தழீஇ நிற்றலின். கயிலையும் வெண்மை; அவ்வெள்ளொளியில் மூழ்கிய அன்னமும் வெண்மை. தூய - வெண்மைக் குறிப்பு.

Koviloor Digital Library

சோதிவெண் கயிலைத் தாழ்வரை முழையில்
துதிக்கையோன் ஊர்தியைக் கண்டு
மீதெழு பண்டைச் *செஞ்சுடர் இன்று
வெண்சுட ரானதென் றதன்கீழ்
ஆதியே னமதாய் இடக்கலுற் றானென்
றதனைவந் தணைதரும் கலுழன்.

9. அரம்பைய ராடல் முழவுடன் மருங்கில்
அருவிகள் எதிரெதிர் முழங்க
வரம்பெறுங் காதல் மனத்துடன் தெய்வ
மதுமலர் இருகையும் ஏந்தி
நிரந்தரம் மிடைந்த விமானசோ பான
நீடுயர் வழியினால் ஏறிப்
புரந்தரன் முதலாம் கடவுளர் போற்றப்
பொலிவதத் திருமலைப் புறம்பு.

10. வேதநான் முகன்மால் புரந்தரன் முதலாம்
விண்ணவர் எண்ணிலார் மற்றும்
காதலால் மிடைந்த முதற்பெருந் தடையாம்
கதிர்மணிக் கோபுரத் துள்ளான்
பூதவே தாளப் பெருங்கண நாதர்
போற்றிடப் பொதுவில் நின்றாடும்
நாதனார் ஆதி தேவனார் கோயில்
நாயகன் நந்தியெம் பெருமான்.

8. வெண்குழையோன் - சிவபெருமான். நெடியோன் - திருமால். முழையில் - குகையில். துதிக்கையோன் ஊர்தியை - யானைமுகக் கடவுளின் வாகனமாகிய பெருச்சாளியை. பண்டைச் செஞ்சுடர் என்றது முன்னாளில் முகுந்தனும் முண்டகனும் முனிந்து போர்புரிந்த காலத்தில் அவர்களை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டுச் சிவபெருமான் கொண்ட செஞ் சுடருருவாம் அக்கினி மலையை. வெண்சுடர் என்றது கயிலாய மலையை. ஏனம் - பன்றி. இடக்கலுற்றான் - பூமியைத் தோண்டச் செல்கிறான். கலுழன் - கருடன். கலுழன், பெருச்சாளியைப் பன்றியெனக் கொண்டு மயங்கி அணைதரும் எனக்.

இப் பாடல் மட்டும் வெள்ளிப்பாடல் என்று காஞ்சி சபாபதி முதலியார் பதிப்பில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பா-ம் - *செழுஞ்சுடர்;

9. அரம்பையர் - தெய்வப் பெண்கள். முழவு - ஆடற்குரிய ஒருவகைத் தோற் கருவி; மத்தளம். தெய்வ மதுமலர் - கற்பகத்தின் தேன்பொருந்திய பூக்களை. நிரந்தரம் மிடைந்த - எப்பொழுதும் இடையீடின்றி நெருங்கிய. விமான சோபானம் - விமானங்களின் கீழுள்ள படிகளின். புரந்தரன் - தேவேந்திரன்.

10. பொதுவில் - சிற்சபையில். நந்தியெம்பெருமான் முதற்றடையாகிய கோபுரத்துள்ளார்.

Koviloor Digital Library

11. நெற்றியிற் கண்ணர் நாற்பெருந் தோளர்
நீறணி மேனியர் அனேகர்
பெற்றமேல் கொண்ட தம்பிரான் அடியார்
பிஞ்ஞகன் தன்னருள் பெறுவார்
மற்றவர்க் கெல்லாம் தலைமை யாம்பணியும்
மலர்க்கையில் சுரிகையும் பிரம்பும்
கற்றைவார் சடையான் அருளினால் பெற்றான்
காப்பதக் கயிலைமால் வரைதான்.

12. கையில்மான் மழுவர் கங்கைசூழ் சடையில்
கதிரிளம் பிறைநறுங் கண்ணி
ஐயர்வீற் றிருக்குந் தன்மையி னாலும்
அளப்பரும் பெருமையி னாலும்
மெய்யொளி தழைக்குந் தூய்மையி னாலும்
வென்றிவெண் குடைஅந பாயன்
செய்யகோல் அபயன் திருமனத் தோங்கும்
திருக்கயி லாயநீள் சிலம்பு.

வேறு

13. அன்ன தன்திருத் தாழ்வரை யின்னிடத்
தின்ன தன்மையன் என்றறி யாச்சிவன்
தன்னை யேயுணர்ந் தார்வந் தழைக்கின்றான்
உன்ன ருஞ்சீர் உபமன் னியமுனி.

11. பெற்ற மேல்கொண்ட தம்பிரான் - இடபத்தை வாகனமாக் கொண்ட சிவபெருமான். பிஞ்ஞகன் - தலைக்கோல முடையவன்; சிவபெருமான். சுரிகையும்- உடைவாளையும். சுரிகையும். . . பெற்றான் - நந்தி தேவர்.

12. கண்ணி - கொண்டைமாலை; கொன்றைமாலை யென்ப; பிறையாகிய நறுங்கண்ணி எனினுமாம். செய்யகோல் - செங்கோல். அபயன் - பயமில்லாதவன். திருமனத்து - திருவுள்ளம்போல. அத்து உவமை யுணர்த்துஞ் சொல்லாய் வருதற்குத் ''துணைமல ரெழுநீலத் தேந்தெழின் மலருண்கண்'' என்பதை (கலித்தொகை) ஆசிரியர் இளம்பூரணர் தொல்காப்பிய உவம இயலில் காட்டியுள்ளார். சிலம்பு - மலை.

பாடல்கள் 8-12 சிற்சில பிரதிகளிவில்லை.

13. ஆர்வம் - அன்பு (கருதியதொன்றன்மீது தோன்றும் பற்றுள்ளம்). ஆண்டவன் உணரக்கூடியவனாய் ஓதற் கரியவனா யுள்ளவனாதலின், ''உணர்ந்து ஆர்வந் தழைக்கின்றான்'' என்றார். முனிவர் ஆண்டவனுண்மை யுணர்ந்து, அதனாலெழும் அன்பு பெருகப் பெருக அதனிடை மூழ்கி நிற்பவ ரென்க. ''இன்ன தன்மைய னென்றறி யொண்ணா எம்மானை.'' - சுந்தரர்.

Koviloor Digital Library

14. யாத வன்துவ ரைக்கிறை யாகிய
மாத வன்முடி மேலடி வைத்தவன்
பூத நாதன் பொருவருந் தொண்டினுக்
காதி அந்தம் இலாமை அடைந்தவன்.

15. அத்தர் தந்த அருட்பாற் கடலுண்டு
சித்தம் ஆர்ந்து தெவிட்டி வளர்ந்தவன்
பத்த ராய முனிவர்பல் ஆயிரர்
சுத்த யோகிகள் சூழ இருந்துழி.

16. அங்கண் ஓரொளி ஆயிர ஞாயிறு
பொங்கு பேரொளி போன்றுமுன் தோன்றிடத்
துங்க மாதவர் சூழ்ந்திருந் தாரெலாம்
''இங்கி தென்கொல் அதிசயம்'' என்றலும்.

17. அந்தி வான்மதி சூடிய அண்ணல்தாள்
சிந்தி யாஉணர்ந் தம்முனி ''தென்திசை
வந்த நாவலர் கோன்புகழ் வன்தொண்டன்
எந்தை யார்அரு ளால்அணை வான்'' என.

18. கைகள் கூப்பித் தொழுதெழுந் தத்திசை
மெய்யில் ஆனந்த வாரி விரவிடச்
செய்ய நீள்சடை மாமுனி செல்வுழி
ஐயம் நீங்க வினவுவோர் அந்தணர்.

14. யாதவன் - இடையன். துவரைக்கு இறையாகிய மாதவன் - துவாரகைக்கு அரசனாகிய கண்ணபிரான். முடிமேல் அடி வைத்தவன் - திருவடி தீக்ஷை செய்தவன். பூத நாதன் - சர்வ பூதங்கட்கும் (எல்லா உயிர்கட்கும்) இறைவன். ஆதி- முதல்; வைப்பு. அந்தம் - முடிவு; இறப்பு. தொண்டினுக்குத் தோற்றமும் இறுதியும் இல்லாமை தெளிந்து அதனை எப்பொழுதும் ஆற்றும் பேறு பெற்றவர் என்றுங் கொள்ளலாம்.

15. அத்தர் -சிவபெருமான். உபமன்னிய முனிவர் குழவியாய் அழுத ஞான்று சிவபெருமான் திருப்பாற்கடல் தந்தருளியது புராண கதை. ஆண்டவன் அளித்தது திருவருளாகிய பாற்கடல் என்பது உட்பொருள். முனிவர் உண்டது திருவருட் பாலாதலினால் ''சித்தம் ஆர்ந்து'' என்றார். ஆர்ந்து - மகிழ்ந்து; நிறைந்து; நுகர்ந்து. ''பாலனுக்குப் பாற்கடல் அன்று ஈந்தான் தன்னை'' - தேவாரம். ''பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்'' - திருப்பல்லாண்டு. சுத்த யோகிகள் - அமல யோகிகள். இருந்துழி - இருந்த சமயம்.

16. ஆயிர ஞாயிறு - பல்லாயிரஞ் சூரியர்கள். ஞானவுடல் ஒளியாய்த் தோன்றல் இயல்பு.

17. சிந்தியா உணர்ந்து - சிந்தித்துத் தெளிந்து; தியான முதிர்ச்சியால் கூடிய சமாதியாலுணர்ந்து. நாவலர்கோன் - வன்றொண்டர்; சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள். எந்தையார் - சிவபெருமான்.

18. அத்திசை - தென்திசை. விரவிய - பெருக; கலக்க. செய்ய - சிவந்த. மாமுனி - உபமன்னிய மாமுனிவர். அந்தணர் - (அங்கே சூழவிருந்த) முனிவர்கள்;

Koviloor Digital Library

19. ''சம்பு வின்அடித் தாமரைப் போதலால்
எம்பி ரான்இறைஞ் சாயிஃ தென்''எனத்
''தம்பி ரானைத்தன் உள்ளம் தழீஇயவன்
நம்பி ஆரூரன் நாம்தொழும் தன்மையான்.''

20. என்று கூற இறைஞ்சி இயம்புவார்
''வென்ற பேரொளி யார்செய் விழுத்தவம்
நன்று கேட்க விரும்பும் நசையினோம்
இன்றெ மக்குரை செய்தருள்'' என்றலும்.

21. உள்ள வண்ணம் முனிவன் உரைசெய்வான்
''வெள்ள நீர்ச்சடை மெய்ப்பொரு ளாகிய
வள்ளல் சாத்து மதுமலர் மாலையும்
அள்ளூ நீறும் எடுத்தணை வானுளன்.

22. அன்ன வன்பெயர் ஆலால சுந்தரன்
முன்னம் ஆங்கொரு நாள்முதல் வன்தனக்
கின்ன ஆமெனும் நாண்மலர் கொய்திடத்
துன்னி னான்நந் தனவனச் சூழலில்.

''அந்தண ரென்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ் - செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்'' - திருவள்ளுவர். ''அழகிய தட்பத்தை யுடையவர்'' - பரிமேலழகர். ''அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர் என்றது வேதாந்தத்தையே நோக்குவார் என்றவாறு''. ''வேதாந்தத்தை எக்காலமும் பார்ப்பார்''. - நச்சினார்க்கினியர்.

19. சம்புவின் - சிவபிரானுடைய. தாமரைப் போது அல்லால் - தாமரை மலர் போன்ற திருவடியை அல்லாமல். எம்பிரான் - எம்பிரானே! (உபமன்னிய முனியே). இறைஞ்சாய் - (பிறவற்றை) வணங்க மாட்டாய். தம்பிரானை - சிவ பெருமானை. தழீஇயவனாகிய நம்பியாரூரன். நாம் - உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை. தம்பிரானை உள்ளந் தழீஇ நிற்பவரைத் தம்பிரான் என்றே கொண்டு வந்தனை வழிபாடுகள் செய்வது மரபு.

20. பேரொளியார் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்; ஐம்புலன்களை வென்று பேரொளியானவர்; ஒளிகளெல்லாவற்றையும் வென்ற பேரொளியார் எனினுமாம். செய்விழுத்தவம் - செய்த சிரிய தவம். நசையினோம் - வேட்கை யுடையேம்.

21. வள்ளல் - சிவபெருமான். எடுத்து அணைவான் ஒருவன் உளன்.

22. முதல்வன் தனக்கு - சிவபெருமானுக்கு. இன்ன ஆம் என்னும் - இன்ன மலர்கள் ஆகும் என்னும்படியான. நாண் மலர் - அன்றலர்ந்த புதிய மலர்கள், துன்னினான் - சென்றான். சூழலில்-சோலையில்; சுற்றுப் பக்கத்தில்.

Koviloor Digital Library

23. அங்கு *முன்னெமை ஆளுடை நாயகி
கொங்கு சேர்குழற் காமலர் கொய்திடத்
திங்கள் வாள்முகச் சேடியர் எய்தினார்
பொங்கு கின்ற கவினுடைப் பூவைமார்.

24. அந்த மில்சீர் அனிந்திதை ஆய்குழல்
கந்த மாலைக் கமலினி என்பவர்
கொந்து கொண்ட திருமலர் கொய்வுழி
வந்து வானவர் ஈசர் அருளென.

25. மாத வஞ்செய்த தென்திசை வாழ்ந்திடத்
தீதி லாத்திருத் தொண்டத் தொகைதரப்
*போது வான்அவர் மேல்மனம் போக்கிடக்
காதல் மாதருங் காட்சியில் கண்ணினார்.

26. முன்னம் ஆங்கவன் மொய்ம்முகை நாண்மலர்
என்னை யாட்கொண்ட ஈசனுக் கேய்வன
பன்ம லர்கொய்து செல்லப் பனிமலர்
அன்னம் அன்னவ ருங்கொண் டகன்றபின்.

23. ஆளுடை நாயகி - பார்வதி தேவியார். கொங்கு சேர் குழற்கு ஆம் - இயற்கை மணம் வீசும் கூந்தலுக்கு ஆகும். உமா தேவியார்க்கு ஞானப்பூங் கோதை என்றொரு பெயருண்டு. திங்கள்வாள் முகச்சேடியர் - முழு மதிபோன்று ஒளி காலும் முகத்தினையுடைய தோழிப் பெண்கள். கவினுடை - அழகுடைய. பூவைமார் - நாகணவாய்ப் பறவையின் மொழி யொத்தவர்கள்; பூவைமாராகிய சேடியர்.

பா-ம் - *முன்னரே.

24. அந்தம் இல் - அழிவில்லாத. சீர்-அழகு. ஆய் குழல் - அழகிய கூந்தல்; ஆய்ந்து சிக்கெடுக்கப்பட்ட கூந்தல். கந்தம் - மணம். கொந்து - கொத்துக்கள். கொய்வுழி - கொய்யும்போது. வானவர் ஈசர் - தேவர் நாயகராகிய சிவபெருமான். ஈசர் அருள் என்பதன் விளக்கம் தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்துட் காண்க. "ஈசனாரருள் எவ்வழிச் சென்றதே" முதலிய பல வாசகங்களை நோக்குக. *** என்பவர் *** ஈசர் அருளென வந்து *** கொய்வுழி என்றியைத்தல் ஒருவிதம். வருஞ் செய்யுளுடன் தொடர்புகொண்டியைத்தல் மற்றொரு விதம். அது, "*** போதுவான் வந்து, 'வானவர் ஈசர் அருளென' அவர் (சேடியர்) மேல் மனம் போக்கிட" என்றியைப்பது.

25. போதுவான் - போவாராகிய ஆலால சுந்தரர். அவர் - சேடியர். காட்சியில் கண்ணினார் - காட்சியில் கண்ணுடையரானார். ஆனால் சுந்தரர் காட்சியே அவர்கள் கண்ணின்கண் நின்றது; பிற நிற்கவில்லை என்க.

பா-ம் - *போதுவார்.

26. மொய்ம்முகை நாண்மலர் - நெருங்கிய அரும்புகளா யிருந்து அன்றலர்ந்த மலர்களில். ஏய்வன-பொருந்துவனவாகிய. பனிமலர். . .கொண்டு அகன்ற பின். ஆலால சுந்தரர் உள்ளங்கவர அன்னம்போல் நடந்தன ரென்பது குறிப்பு.

Koviloor Digital Library

27. ஆதி மூர்த்தி அவன்திறம் நோக்கியே
'மாதர் மேல்மனம் வைத்தனை, தென்புவி
மீது தோன்றிஅம் மெல்லிய லாருடன்
காதல் இன்பங் கலந்தணை வாய்'என.

28. கைக ளஞ்சலி கூப்பிக் கலங்கினான்
'செய்ய சேவடி நீங்குஞ் சிறுமையேன்
மையல் மானுட மாய்மயங் கும்வழி
ஐய னே! தடுத் தாண்டருள் செய்'என.

29. *"அங்க ணாளன் அதற்கருள் செய்தபின்
நங்கை மாருடன் நம்பிமற் றத்திசை
தங்கு தோற்றத்தில் இன்புற்றுச் சாரு"மென்
றங்க வன்செயல் எல்லாம் அறைந்தனன்.

30. அந்த ணாளரும் ஆங்கது கேட்டவர்
"பந்த மானுடப் பாற்படு தென்திசை
இந்த வான்திசை எட்டினும் மேற்பட
வந்த புண்ணியம் யாதெ"ன மாதவன்.

27. ஆதிமூர்த்தி - சிவபெருமான். அவன்திறம் - ஆலால சுந்தரர் கொண்ட எண்ணத்தை; கொள்கையை. நோக்கியே - கருதியே. அணைவாய் - (இங்கே) சேர்வாயாக. கயிலாயம் சுத்த புவனமாதலானும், சுந்தரரும் மகளிரிருவரும் ஆண்டுத் தாங்கியுள்ள உடலங்கள் எண்ண நிகழ்ச்சிக்கேயன்றிச் செயல் நிகழ்ச்சிக்கு இடந்தாராமையானும், பிரகிருதி யுலகில் பிரகிருதி யுடல் தாங்கி, எண்ணத்தைச் செயலில் நிறைவேற்றுமாறு ஆணை பிறந்தது. எண்ணம் பிறவிக்கு வித்து என்பது ஈண்டு உன்னற்பாலது.

28. செய்ய - அழகிய. மையல் - அறியாமை மயக்கம். எண்ணம் பிறவிக்கு வித்து என்பதையுணர்ந்து, கலங்கி, அதனால் பிறவி தாங்கத் திருவருளாணை பிறந்தது நியதியென்று தெளிந்து, ஆணையை மறாது ஏற்று, ஆண்டவன் அருட்கடலாகலான் அவனை வேண்டுதல் செய்யத்துணிந்து, தாம் மானுடமாய் மயங்கும் வேளையில் தம்மைத் தடுத்தாட்கொள்ளுமாறு ஆலால சுந்தரர் ஆண்டவனிடம் விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டனர்; பிராரத்த வினையை அனுபவிக்கும்போது ஆகாமிய மேறா திருப்பதற்குத் திருவருட்டுணையை நாடுதல் மெய்யுணர்வு பெறுதற்குரிய வழியாகும்.

29. அங்கணாளன் - அழகிய கண்ணையுடைய அதாவது கண்ணோட்ட முடைய சிவபெருமான். நங்கைமாருடன்-அனிந்திதை கமலினி என்பவருடன். நம்பி-சுந்தரமூர்த்தி. நங்கை - மகளிரிற் சிறந்தவள். நம்பி-ஆடவரிற் சிறந்தவன். அத்திசை - தென்திசை. தோற்றத்தில் - மானுட உடலில். "இம்மண்ணுலகில் நானாக வகுத்தனை" - சுந்தரர். சாரும் - இப்பொழுது திரும்பி வருகிறார். அவன் செயலெலாம் - வன்றொண்டர் வரலாறுகளெல்லாம்.

பா-ம் - *அங்கணாதன்.

30. அந்தணாளரும் - முனிவர்களும். மாதவன் - உபமன்னிய முனிவர்.

Koviloor Digital Library

31. "பொருவ ருந்தவத் தான்புலிக் காலனாம்
அருமு னியெந்தை அர்ச்சித்தும் உள்ளது
பெருமை சேர்பெரும் பற்றப் புலியூரென்
றொருமை யாளர்வைப் பாம்பதி ஓங்குமால்.

32. அத்தி ருப்பதி யின்னமை ஆளுடை
மெய்த்த வக்கொடி காண விருப்புடன்
*அத்தன் நீடிய அம்பலத் தாடுமற்
றித்தி றம்பெற லாந்திசை எத்திசை.

33. *பூதம் யாவையின் உள்ளலர் போதென
வேத மூலம் வெளிப்படு மேதினிக்
காதல் மங்கை இதய கமலமாம்
மாதொர் பாகனார் ஆரூர் மலர்ந்ததால்.

34. எம்பி ராட்டிஇவ் வேழுல கீன்றவள்
தம்பி ரானைத் தனித்தவத் தாலெய்திக்
கம்பை யாற்றில் வழிபடு காஞ்சியென்
றும்பர் போற்றும் பதியும் உடையது.

31. பொருவரும் - ஒப்பற்ற. புலிக்காலனாம் அருமுனி எந்தை - வியாக்கிர பாதரென்னும் என் தந்தை. பெரும்பற்றப் புலியூர் - தன்னை நோக்கும் உயிர்கட்குத் தன்னிடத்தே பெரும் பற்றை விளைக்கும் புலியூர்; சிதம்பரம். ஒருமையாளர் - புலன்களை ஒரு வழியில் நிறுத்தி மனதை ஒருமையில் நிறுத்துஞ் சீவன்முத்தர்கள். வைப்பு - இருப்பிடம்.

32. மெய்த்தவக் கொடி - சிவகாமவல்லி. அத்தன் - சிவபெருமான். இத்திறம்- இத்தன்மை; இம்மேன்மை.

பா-ம் - *நித்தன்; நித்தம்.

33. பூதம் யாவையின் உள் அலர் போது என - எல்லா உயிர்களிடத்தும் அலர் கின்ற நெஞ்சத்தாமரை (ஹிருதய கமலம்) போல. வேத மூலம் - வேத வித்தாகிய சிவம்; பிரணவமுமாம். மேதினிக் காதல் மங்கை - பூமிதேவி. இதய கமலமாம் ஆரூர் மலர்ந்தது.

பா-ம் - *பூதம் யாவையும்.

34. தம்பிரானை - சிவபெருமானை. உம்பர் - தேவர்கள்.

Koviloor Digital Library

35. நங்கள் நாதனாம் நந்தி தவஞ்செய்து
பொங்கு நீடருள் எய்திய பொற்பது
கங்கை வேணி மலரக் கனல்மலர்
செங்கை யாளர் ஐயாறுந் திகழ்வது.

36. தேசம் எல்லாம் விளக்கிய தென்திசை
ஈசர் தோணி புரத்துடன் எங்கணும்
பூச னைக்குப் பொருந்தும் இடம்பல
பேசில் அத்திசை ஒவ்வா பிறதிசை''.

37. என்று மாமுனி வன்தொண்டர் செய்கையை
அன்று சொன்ன படியால் அடியவர்
*தொன்று சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி
இன்றென் ஆதர வால்இங் கியம்புகேன்.

38. மற்றி தற்குப் பதிகம்வன் தொண்டர்தாம்
புற்றி டத்தெம் *புராணர் அருளினால்
சொற்ற மெய்த்திருத் தொண்டத் தொகைஎனப்
பெற்ற நற்பதி கம்தொழப் பெற்றதாம்.

39. அந்த மெய்ப்பதி கத்தடி யார்களை
நந்த நாதனாம் நம்பியாண் டார்நம்பி
புந்தி ஆரப் புகன்ற வகையினால்
வந்த வாறு வழாமல் இயம்புவாம்.

35. நந்தி குருமூர்த்தியாதலான் ''நங்கள் நாதனாம் நந்தி'' என்றார். பொற்பது - பொலிவினையுடையது. வேணி - சடை. கனல் மலர் செங்கையாளர் - நெருப்பு மலர்கின்ற அழகிய கையையுடைய சிவபெருமான்.

36. தென்திசையில். தோணிபுரம் - சீகாழி.

37. தொன்று - பழைய. என் ஆதரவால் - என் வேட்கையால்.

பா-ம் - *துன்று.

38. புற்றிடத்து-திருவாரூரிற் புற்றிடங் கொண்ட. புராணர் - பழையவர்; தியாகேசர். சிவபெருமான் திருவாரூரைக் கோயில் கொண்ட நாள் காலங்கடந்தது. திருநாவுக்கரசர் திருவாரூர்த் திருத்தாண்டகம் நோக்குக. பெரிய புராணத்துக்குப் பதிகம் திருத்தொண்டத்தொகை என்றவாறு.

பா-ம் - *பிராணர்.

39. திருத்தொண்டத்தொகை - தொகை. நம்பியாண்டார் நம்பி அந்தாதி - வகை. பெரியபுராணம் - விரி. புந்தியார - மனமார. நம்பியாண்டார் நம்பி திருவருளால் திருத்தொண்டத் தொகைக்கு வகைநூல் அருளி வழிகாட்டியவராத லான், அவரை ''நந்தம் நாதனாம்'' என்றார்.

Koviloor Digital Library

40\. உலகம் உய்யவும் சைவநின் றோங்கவும்
அலகில் சீர்நம்பி ஆரூரர் பாடிய
நிலவு தொண்டர்தங் கூட்ட நிறைந்துறை
குலவு தண்புனல் நாட்டணி கூறுவாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 50.

உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியராயுள்ள சிவபெருமான், உயிர்கள்மீது வைத்த கைம்மாறற்ற பெருங்கருணையான், திருவருளையே திருமேனியாக் கொண்டு, நங்கை பங்கராய் வீற்றிருந்தருளும் பேறு பெற்றிருப்பது திருக்கயிலாயமலை. அத்திருமலை இமயப் பொற் கோட்டின் ஒரு பாங்கர் உள்ளது; அது தூய வெண்ணிறமுடையது; அஃது அறனே ஒருருக்கொண்டு நிற்பது போன்று விளங்குவது. அதன் பக்கங்களில் முனிவர்களின் மறையோசையும், விஞ்சையர்களின் வீணா கானமும், பூதர்களின் பல்லிய முழக்கமும் என்றும் இன்ப மூட்டிக் கொண்டிருக்கும்.

முனிவர்களும், கணநாதர்களும், மற்றவர்களும் சிவபெருமான் திருமுன்னர் வரிசை வரிசையாக நின்று, தலைமேற் கைகளைக் குவித்து, இன்பக் கண்ணீர் பெருக்கெடுப்பச் சேவை செய்வார்கள். வாயிற் படியில் நந்தியெம்பெருமான், பிரம்பு தாங்கித் தம்மாணை செலுத்துவார். பெரும் பெருந் தேவர்கள் தங்கள் தங்கள் குறைகளை முறையிட வேளை பார்த்திருப்பார்கள்.

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த திருமலையின் அடியிலே உபமன்னிய முனிவரின் அழகிய ஆசிரம மொன்றிருக்கிறது. அம் முனிவர் புலிமுனிவரின் புதல்வர்; சிவபத்தி சிவனடியார் பத்தியிற் சிறந்தவர்; சிவபெருமான் திருவருளாற் பெற்ற பாற்கடலை யுண்டு வளர்ந்தவர். அவரைச் சுற்றி எண்ணிறந்த முனிவர்களும் சிவயோகி

40\. சைவம் ஓங்கினால் உலகு உய்யும். அலகில் - அளவில்லாத. நம்பி ஆரூரர் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். புனல்நாடு - சோழநாடு, பல நாட்டில் தோன்றிய நாயன்மார்கள் வரலாற்றைக் கொண்ட பெரியபுராணம், நாட்டுச் சிறப்பில் சோழநாட்டைக் கொண்டமைக்குக் காரணம் இங்கே சொல்லப்பட்டது. பதிகமாகிய திருத்தொண்டத்தொகை பிறந்ததும், அதையருளிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப் போதருமாறு திருவருளால் குறிக்கப் பெற்றதும், திருவருள் வழி நின்று பாட்டுடைத் தலைவராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பரவையாரை மணந்து உறைவிடமாக் கொண்டு ஆரூரராதற்கு முதலாக நின்றதும், திருக்கூட்டம் வீற்றிருந்தருளும் பெரும்பேறுடையதுமாகிய திருவாரூர் சோழநாட்டிலிருத்தலால் நாட்டுச் சிறப்பில் சோழநாட்டை ஆசிரியர் கொண்டாரென்க.

Koviloor Digital Library

களும் அமர்ந்து வேத வேதாந்த ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருப்பது வழக்கம்.

ஒருபோது, ஆங்கே திடீரென ஆயிரம் ஞாயிறு ஒருருக் கொண்டு ஒளி உமிழ்ந்தாலெனப் பேரொளி யொன்று தோன்றலாயிற்று. அப்பேரொளி கண்ட முனிவர்களும் மற்றவர்களும், ''இஃதென்ன! என்ன!'' என்று வியப்புற்றார்கள். அப்போது உபமன்னிய முனிவர், அந்திவான் பிறைசூடிய அண்ணலை நினைந்து, ''ஆண்டவனருளால் தென்னாட்டிற் றோன்றிய வன்றொண்டப் பெருந்தகையார் திருக்கயிலைக் கெழுந்தருள்கிறார்'' என்று தெளிந்து, எழுந்து, கைகள் தலைமேலேறக் கண்கள் நீர்பொழிய அத்திசை நோக்கினார்.

அக்காட்சி கண்ட முனிவர்கள், தங்களுக்குற்ற ஐயத்தைக் களைந்துகொள்ள வேண்டிப் பாற்கடலை யுண்ட பரமஞானியைப் பார்த்து, ''மா முனிவரே! பிறப் பிறப்பில்லாச் சிவபெருமானை யன்றி எவரையும் - எதையுந் தொழாத தங்கள் கைகள், இன்று இப்பேரொளி யைக் கண்டதுங் குவிந்ததென்ன?'' என்று வினவினார்கள். அதற்கு உபமன்னிய முனிவர், ''இப்பேரொளிப் பிழம்பா யெழுந்தருள்வோர் நம்பியாரூர ரென்னுந் திருப்பெயருடையவர். அவர்தஞ் சிந்தை என்றுஞ் சிவத்தின் அழுந்திக் கிடக்கும். அவரே இறைவர்; இறைவரே அவர். அவர் நாம் வணங்குந் தகுதி வாய்ந்தவர்'' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

முனிவர்களும் மற்றவர்களும், புலி முனிவரின் புதல்வரைப் பணிந்து, ''பேரொளிப் பிழம்பா யெழுந்தருளி வரும் நம்பியாரூரரின் தவப் பெருமையைக் கேட்க விரும்புகிறோம். அருளிச் செய்க'' என்று வேண்டினார்கள்.

உபமன்னிய முனிவர், மகிழ்வெய்தி, ''பேரொளிப்பிழம்பென எழுந்தருளி வருவோர், திருக்கயிலையில் சிவபெருமானுக்குப் பூமாலைத் தொண்டுந் திருநீற்றுத் தொண்டுஞ்செய்து கொண்டிருந்தவர். அவர்தம் அருமைத் திருப்பெயர் ஆலால சுந்தரர் என்பது. அவர் ஒருநாள் வழக்கம்போல, அம்மை யப்பருக்கு மலர் கொய்யத் திருநந்தனவனம் போந்தார். அவருக்கு முன்னே, அம்மையாருக்குப் பூக்கொய்ய அனிந்திதை, கமலினி என்னும் இரண்டு தோழிமார்களும் அவ்வனமே போனார்கள். அங்கே அழகர் மனம், பூங்கொடிகள்மீதும்,

Koviloor Digital Library

பூங்கொடிகள் மனம் அழகர்மீதும் நடந்தன. பின்னர் ஒருவாறு தெளிவுற்றுப் பூப்பறித்து, அவரவர் தத்தம் இருக்கை சேர்ந்தனர்.

எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல் எங்குஞ் சக்தியுடன் வீற்றிருந் தருளும் எம்பெருமான், ஆலால சுந்தரரை அருள் விழியால் திருநோக்கஞ்செய்து 'நீ பெண்கள்மீது வேட்கை கொண்டமையான், தென்னாடு போந்து மானுடனாகப் பிறந்து, அப்பெண்களுடன் இன்பம் நுகர்ந்து, வேட்கை தணித்து, மீண்டும் இங்கு வரக்கடவை' என்று கட்டளையிட்டார். அதுகேட்ட ஆலால சுந்தரர், நடுநடுங்கிச் சிவபெருமான் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கிச், 'சிவமே! மானுடனாய்ப் பிறந்து மாயவலையிற் சிக்கி மயங்கும் போழ்து, அடியேனைத் தடுத்தாட் கொள்ளல்வேண்டும்' என்று வேண்டி நின்றார். தடங்கருணைப் பெருங் கடலாகிய சங்கரர், அவ்வேண்டு தலுக்கு இரங்கி அருளினார். பின்னர் ஆண்டவன் ஆணைப்படியே ஆலால சுந்தரர், அனிந்திதை, கமலினி என்னும் இரு பெருமாட்டி களுடன் தென்னாட்டிற் பிறந்து, இன்பந்துய்த்து, இப்பொழுது பேரொளிப் பிழம்பாக எழுந்தருளி வருகிறார்'' என்று சுந்தரர் தவப் பெருமையைச் சொன்னார்.

அருமறைவல்ல முனிவர்கள் உபமன்னிய முனிவரைப் பணிந்து "ஆலால சுந்தரர் தோன்றிய தென்னாடு, எட்டுத் திசைகளினுஞ் சிறந்து மேம்பட்டு விளங்குதற்கு அது செய்த புண்ணியம் யாது?'' என்று கேட்டார்கள். உபமன்னிய முனிவர், "கண்டாலும், சொன்னாலும், நினைந்தாலும், வீடுபேறளிக்கவல்ல பெருமை வாய்ந்த தில்லை, திருவாரூர், காஞ்சி, திருவையாறு, சீகாழி முதலிய திருப்பதிகளை உடைமையான், தென்னாடு பிறநாடுகளினுஞ் சிறந்தது'' என்றார்.

இங்ஙனம் உபமன்னிய முனிவர், வன்றொண்டர்தந் தவப் பெருமையை முனிவர்களுக்கு அன்று சொன்னபடியால், எனக் குண்டாகிய பேரவாவினால், யானும் (சேக்கிழார்) திருத்தொண்டத் தொகையின் விரிவைச் சொல்லத் தொடங்கினேன். அத் திருத் தொண்டத் தொகையே இப்புராணத்துக்குப் பதிகம். அத் திருத் தொண்டத் தொகையை முதலாக் கொண்டு பிறந்த வழி நூலாகிய நம்பியாண்டார் நம்பி திருவந்தாதியைத் தழுவி, அடியார்கள் வரலாற்றை விரித்துக் கூறப் புகுகிறேன்.

Koviloor Digital Library

ஆ. திருநாட்டுச் சிறப்பு (35)

1. பாட்டியல் தமிழுரை பயின்ற எல்லையுள்
கோட்டுயர் பனிவரைக் குன்றின் உச்சியில்
சூட்டிய வளர்புலிச் சோழர் காவிரி
நாட்டியல் பதனையான் நவிலல் உற்றனன்.

2. ஆதிமா தவமுனி அகத்தி யன்தரு
பூதநீர்க் கமண்டலம் பொழிந்த காவிரி
மாதர்மண் மடந்தைபொன் மார்பில் தாழ்ந்ததோர்
ஓதநீர் நித்திலத் தாமம் ஒக்குமால்.

3. சையமால் வரைபயில் தலைமை சான்றது
செய்யபூ மகட்குநற் செவிலி போன்றது
வையகம் பல்லுயிர் வளர்த்து நாள்தொறும்
உய்யவே சுரந்தளித் தூட்டு நீரது.

1. பாட்டியல் தமிழுரை பயின்ற எல்லையுள் - தமிழகத்துள். பாட்டு இயல் - பாட்டுத் தன்மை. தமிழ் உரை - தமிழ் மொழி. பயின்ற - பன்னெடுநாள் பழகிய. தமிழ்: இயல் இசை நாடகமென மூன்று வகை. மூன்றும் பாட்டியல்பு வாய்ந்தன. பாட்டியல் தமிழ்: உரை -புகழினையுடைய இயற்றமிழ்மொழி என்றுரைப் போருமுளர். தமிழக எல்லை ஒருபோது நாவலந் தீவு (பரதகண்டம்) முழுவதும், இன்னொருபோது விந்தியத்திலிருந்து குமரிவரையும், பின்னே வடவேங்கடத்திருந்து குமரிவரையும் பரவியிருந்தது. கோடு - சிகரங்கள். பனிவரை குன்றின்- இமயமலையிலுள்ள ஒரு குன்றின். புலிச் சோழர் - புலிக் கொடியை யுடைய சோழ மன்னர்கள். புலி - ஆகுபெயர். அஃது அம்மன்னரால் இமயத் துச்சியில் பொறிக்கப்பட்டது. இது சோழ மன்னர் வீரத்தையும், அவர்தம் எல்லைப் பரப்பையுங் காட்டுவது. கரிகாற் சோழன் வரலாற்றைப் பார்க்க. காவிரி நாடு - சோழ நாடு. காவிரி பாய்ந்து வளஞ்செய்தலான் சோழநாடு காவிரி நாடாயிற்று.

2. பூதநீர்-தூயநீர்; 'வெகு நாளா யிருக்கின்ற நீர்' என்பர் மகாலிங்க ஐயர். ''அமர முனிவன் அகத்தியன் தனாது - கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை'' - மணிமேகலை; பதிகம் 11-12. மாதர் - அழகு. ஓதநீர் நித்திலத் தாமம் - கடல் நீரில் பிறக்கும் முத்தாலாகிய மாலை (ஓதம் - கடல்வாய் வெள்ளம்).

3. சைய மால்வரை பயில் - சையகிரியில் தோன்றும். செவிலி - வளர்க்குந் தாய். நீரது - தன்மையுடையது.

Koviloor Digital Library

4. மாலினுந் திச்சுழி மலர்தன் மேல்வருஞ்
சால்பினால் பல்லுயிர் தருதன் மாண்பினால்
கோலநற் குண்டிகை தாங்குங் கொள்கையால்
போலும்நான் முகனையும் பொன்னி மாநதி.

5. திங்கள்சூ டியமுடிச் சிகரத் துச்சியில்
பொங்குவெண் தலைநுரை பொருது போதலால்
எங்கள்நா யகன்முடி மிசை*நின் றேயிழி
கங்கையாம் பொன்னியாங் கன்னி நீத்தமே.

6. வண்ணநீள் வரைதர வந்த மேன்மையால்
எண்ணில்பேர் அறங்களும் வளர்க்கும் ஈகையால்
அண்ணல்பா கத்தையா ளுடைய நாயகி
உண்ணெகிழ் கருணையின் ஒழுக்கம் போன்றது.

வேறு

7. வம்பு லாமலர் நீரால் வழிபட்டுச்
செம்பொன் வார்கரை எண்ணில் சிவாலயத்
தெம்பி ரானை இறைஞ்சலின் ஈர்ம்பொன்னி
உம்பர் நாயகர்க் கன்பரும் ஒக்குமால்.

4. பொன்னிமாநதி - காவிரி. ''மலைத்தலைய கடற்காவிரி - புனல் பரந்து பொன் கொழிக்கும்'' - பட்டினப்பாலை 6-7. நான்முகன் - பிரமதேவன். பொன்னி மாநதி நான்முகனையும் போலும். மிகப் பெருகி நீர்ச்சுழியும் மலரும் தன்மேல் வருஞ் சிறப்பினாலும், பல்லுயிர்களை ஓம்பும் மாண்பினாலும், அழகிய நல்ல கமண்டலம் தன்னைத் தாங்கிய தன்மையினாலும் - காவிரி. திருமாலின் உந்திக் கமலத்தில் தோன்றின சிறப்பினாலும், பல்லுயிர்களைப் படைக்கும் மாண்பினாலும், அழகிய நல்ல கமண்டலத்தை ஏந்துந் தன்மையினாலும் - நான்முகன்.

5. கன்னி நீத்தம் - அழியாத வெள்ளம்; இடையறாது ஓடுவது. திங்கள் சூடல் மலைக்கும் சிவபிரானுக்கும் பொது. சிகரத்து உச்சியில் - சையகிரி என்னும் மலையுச்சியில்; சடைமுடியின் உச்சியில். வெண்தலை - வெள்ளிடம்; வெள்ளிய தலைபோலும். சிவபிரானைக் குறிக்கும்போது நகு வெண்டலை அல்லது பிரம கபாலம் என்று கொள்க. பொருது - மோதி.

பா-ம் - * நின்றேய்ந்திழி.

6. வண்ணம் நீள்வரை - அழகிய நீண்டமலை. காவிரியும் மலையில் (சைய மலையில்) தோன்றியது; உமாதேவியாரும் மலையில் (இமயத்தில்) வந்தவர். நதியால் அறங்கள் வளர்தல் வெளிப்படை. உமையம்மையார் காஞ்சியில் வளர்த்த அறங்கள் இங்கே குறிக்கப்பட்டன.

7. ஈர்ம் பொன்னி - குளிர்ச்சி பொருந்திய காவிரி. வம்பு உலா - மணங் கமழும். செம்பொன் - செம்பொற் பொடிகள் நிறைந்த. வார் - நீண்ட. இறைஞ்சலின்- வணங்குதலால், உம்பர் நாயகர்க்கு அன்பரும் - தேவர்கள் தலைவராகிய சிவபிரானுடைய அன்பர்களையும்.

Koviloor Digital Library

8. வாசம் நீர்குடை மங்கையர் கொங்கையில்
பூசு குங்கும மும்புனை சாந்தமும்
வீசு தெண்திரை ✶மீதிழிந் தோடுநீர்
தேசு டைத்தெனி னுந்தெளி வில்லதே.

9. மாவி ரைத்தெழுந் தார்ப்ப வரைதரு
பூவி ரித்த புதுமதுப் பொங்கிட
வாவி யிற்பொலி நாடு வளந்தரக்
காவி ரிப்புனல் கால்பரந் தோங்குமால்.

10. ஒண்து றைத்தலை மாமத கூடுபோய்
மண்டு நீர்வய லுள்புக வந்தெதிர்
கொண்ட மள்ளர் குரைத்தகை ஓசைபோய்
அண்டர் வானத்தின் அப்புறஞ் சாருமால்.

11. மாதர் நாறு பறிப்பவர் மாட்சியும்
சீத ✶நீர்முடி சேர்ப்பவர் செய்கையும்
ஓதை யார்செய் யுழுநர் ஒழுக்கமும்
காதல் செய்வதோர் காட்சி மலிந்தவே.

8. நீர்குடை - நீராடும். சாந்தமும் - சந்தனமும். தெண்திரைமீது இழிந்து - தெள்ளிய அலைகள்மீது கலந்து. தேசு உடைத்து எனினும் - வெள்ளொளித் தெளிவு உடையதாயினும். குங்குமக் குழம்பும் சந்தனக் குழம்பும் நீரின் தெளிவைப் போக்கின என்க. (குங்குமத்தையும் சாந்தத்தையும் தெண்திரைகளால் தன்னிடம் அழித்து ஓடும் நீர்). நீர் - காவிரிநீர்.

பா-ம் - ✶ மீதழித்தோடு நீர்.

9. மா விரைத்து - வண்டுகள் விரைந்து. ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்க. வரைதருபூ- மலைப்பூக்கள். புதுமது - மிகப் புதியதேன். வாவிகளால் (தடாகங்களால்) பொலி தரும் நாடு இயற்கையிலேயே வளமுடையதாயிருப்பது. காவிரியின் நீர்க்கால்களால் அவ்வளம் மேலும் மேலும் செழித்துக் கொழிப்பதாகும். ''சோழ நாடு சோறுடைத்து'' என்பது பழமொழி.

10. மண்டு நீர் - மிகுந்து விரைந்து செல்லும் நீர். ஒண் துறைத்தலை - ஒள்ளிய கரையினிடத்துள்ள. மதகு ஊடு - மதகு வழியே. மள்ளர் - உழவர். குரைத்த - (மகிழ்ச்சியால்) தட்டிய.

11. மாதர் நாறு - அழகிய நாற்றை. சீத நீர் முடி - குளிர்ச்சித் தன்மை வாய்ந்த நாற்றுமுடி. ஓதை ஆர்செய் உழுநர் ஒழுக்கமும் - ஓசை நிறைந்த வயல்களை உழும் மள்ளர்களின் வரிசையும் (ஒழுங்கு-ஒழுக்கு-ஒழுக்கம்). பார்ப்போர் கருத்தைப்பற்றி ஈர்த்துப் படிவிக்கும் விருப்ப மூட்டுங் காட்சியாக.

பா-ம் - ✶ நீண்முடி.

Koviloor Digital Library

12. உழுத சால்மிக வூறித் தெளிந்தசே
றிழுது செய்யினுள் இந்திரத் தெய்வதம்
தொழுது நாறு நடுவார் தொகுதியே
பழுதில் காவிரி நாட்டின் பரப்பெலாம்.

வேறு

13. மண்டுபுனல் பரந்தவயல் வளர்முதலின் சுருள்விரியக்
கண்டுழவர் பதங்காட்டக் களைகளையுங் கடைசியர்கள்
தண்தரளஞ் சொரிபணிலம் இடறியிடை தளர்ந்தசைவார்
வண்டலையுங் குழல்அலைய மடநடையின் வரம்பணைவார்.

14. செங்குவளை பறித்தணிவார் கருங்குழல்மேல் சிறைவண்டை
அங்கைமலர் களைக்கொடுகைத் தயல்வண்டும் வரவழைப்பார்
திங்கள்நுதல் வெயர்வரும்பச் சிறுமுறுவல் தளவரும்பப்
பொங்குமலர்க் கமலத்தின் புதுமதுவாய் மடுத்தயர்வார்.

15. கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்பென்னச்
சுரும்பல்லி குடைநீலத் துகளல்ல பகலெல்லாம்

12. சால் - படைச்சால். இழுது - நெய்; குழம்பு (சேறு குழம்பிய). செய்யினுள்- வயல்களில். இந்திரத் தெய்வதம் - மருத நிலத் தெய்வம். காவிரி நாடு - சோழ நாடு.

13. மண்டு புனல் - மிகுந்து விரைந்து செல்லும் நீர். முதலின் - நெற் பயிர்களின். உழவர் பதம் காட்ட - மள்ளர்கள் (களை களையும்) காலம் இஃது என்று காட்ட. கடைசியர்கள் - மள்ளப் பெண்கள். தண் தரளம் - குளிர்ந்த முத்துக்களை. பணிலம் - சங்குகள். காலில் இடறுதலால் அசைவாராய். மடநடையில் - மெல்லிய நடையால்.

14. செங்குவளை - ஒருவகை நீர்ப்பூ; சிவந்த நிறமுடையது; செங்கழு நீர்ப்பூ (நெடுநல்வாடை 81-5 உரை காண்க). அம் கை மலர்களை கொடுகைத்து - அழகிய கையாகிய தாமரை மலர்களைக் கொண்டு ஓட்டி. அயல் வண்டும் - பின்னர்ப் பக்கத்துள்ள வண்டுகளையும். திங்கள் நுதல் - பிறைச் சந்திரனை யொத்த நெற்றி. சிறு முறுவல் - புன்முறுவல்; சிறிய பற்கள். தளவு - முல்லைமுகை. ''தளவள முகை கொல் பல்லாள்'' - சீவகசிந்தாமணி 75. பொங்குமலர் கமலத்தின் புதுமது வாய் மடுத்து அயர்வார் - பொலிந்த தாமரைப் பூவிலுள்ள புதிய தேனைக் குடித்து மயங்குவார்.

15. பகலெல்லாம் வருவார் போவார், இவைகள் கரும்புகளல்ல நெற் பயிர்கள் என்றும், இவைகள் கமுகுகளல்ல கரும்புகள் என்றும், இவைகள் நீலப் பூவின் துகள்களல்ல அப்பூவின் அக இதழைக்குடையும் வண்டுகள் என்றும், இவைகள் அரும்புகளல்ல (கடைசியர்) முலைகள் என்றும், இவைகள் அமுதல்ல (கடைசியர்) மொழி என்றும் பேச, வரும் பல்லாயிரம் கடைசியர்கள் வயல்களி லெல்லாம் நிரம்பி இருக்கிறார்கள். சுரும்பு அல்ல அல்லிகுடை நீலத்துகள் என்று கொள்ளலுமொன்று; பகலெல்லாம் துகள் அல்ல (அல்ல - இரவினைச் செய்யும்) என்று கொள்ளலுமாம். கரும்பல்ல நெல்லென்ன கமுகல்ல கரும்பென்ன அரும்பல்ல முலை என்ன அமுதல்ல மொழியென்னக் காட்சி தரும் வயலெல்லாம்,

Koviloor Digital Library

அரும்பல்ல முலையென்ன அமுதல்ல மொழியென்ன
வரும்பல்லா யிரங்கடைசி மடந்தையர்கள் வயலெல்லாம்.

16. கயல்பாய்பைந் தடநந்தூன் கழிந்தபெருங் கருங்குழிசி
வியல்வாய்வெள் வளைத்தரள மலர்வேரி உலைப்பெய்தங்கு
அயலாமை அடுப்பேற்றி அரக்காம்பல் நெருப்பூதும்
வயல்மாதர் சிறுமகளிர் விளையாட்டு வரம்பெல்லாம்.

17. காடெல்லாம் கழைக்கரும்பு காவெல்லாங் குழைக்கரும்பு
மாடெல்லாம் கருங்குவளை வயலெல்லாம் நெருங்குவளை
கோடெல்லாம் மடவன்னம் குளமெல்லாம் கடலன்ன
நாடெல்லாம் நீர்நாடு தனைஒவ்வா நலமெல்லாம்.

வேறு

18. ஆலை பாய்பவ ரார்ப்புறும் ஒலமும்
சோலை வாய்வண் டிரைத்தொழு சும்மையும்
ஞாலம் ஓங்கிய நான்மறை ஓதையும்
வேலை ஓசையின் மிக்கு விரவுமால்.

சுரும்பு அல்லிகுடை நீலத்துகள் அல்ல (துகளாலாகிய இருளையுடைய) பகலெல்லாம் பல்லாயிரங் கடைசியர் உளர் என்று கொள்ளினும் அமையும். அல்லி - அக இதழ்.

16. கயல் பாய் பைந்தடம் - கெண்டை மீன்கள் பாய்கின்ற பசிய தடாகத்தில். ஊன் கழிந்த நந்து - தசை கழிந்த சங்கு. கருங் குழிசி - கரிய பானையாக. வியல் வாய் வெள் வளை தரளம் - அகன்ற வாயினை யுடைய வெண்சங்க மீன்ற முத்துக்கள். மலர் வேரி உலை பெய்து - பூந்தேனை உலை பெய்து. அங்கு அயல் ஆமை - அங்கே பக்கத்துள்ள ஆமை ஓடுகள். அரக்கு ஆம்பல் - செவ்வாம்பல். வயல் மாதர் - வயல்களிலுள்ள மள்ளப் பெண்களின். சிறு மகளிர் - சிறுமியர்கள். வரம்பெல்லாம் இவ்விளையாட்டு. ஊன் கழிந்த சங்கு - பானை. முத்துக்கள் - அரிசி. பூந்தேன் - உலைநீர். ஆமை ஓடுகள் - அடுப்பு. செவ்வாம்பற் பூ - நெருப்பு.

17. காடெல்லாம் - காடாகத் தோன்றுவன எல்லாம். கழைக் கரும்பு - இருபெய ரொட்டுப் பண்புத் தொகை; மூங்கிலின் வளர்ச்சி போன்ற கரும்பு எனலுமாம். கா எல்லாம் - சோலைகளெல்லாம். குழைக்கு அரும்பு - தளிர்கின்ற அரும்புகள்; கு - சாரியை. குழை கரும்பு - குண்டலமணிந்த கரும்பையொத்த பெண்கள் என்றும், குழைக்கு கரும்பு - கூந்தலுக்கு அணியத் தக்க அரும்பு என்றுங் கொள்ளலுமாம். மாடெல்லாம் - பக்கங்களி லெல்லாம். கருங்குவளை - நீலோற்பல மலர்கள். நெருங்கு வளை - நெருங்குகின்ற சங்குகள். கோடெல்லாம் - நீர் நிலைகளின் கரைகளிலெல்லாம். மட அன்னம் - இளமை அன்னங்கள். கடல் அன்ன - கடலைப் போன்றன. நலம் எல்லாம் - நலங்கள் எல்லாவற்றிலும். நீர் நாட்டினை (சோழ நாட்டினை) நாடுகளெல்லாம் ஒவ்வா.

18. ஆலை பாய்பவர் - ஆலையில் கரும்பினைப் பாய்ப்பவர். ஆர்ப்புறும் ஒலமும் - ஆரவாரிக்கும் ஒலியும். சும்மையும் - ஒலியும். ஓதையும் - ஓசையும். வேலை ஓசையின் - கடலின் ஓசையைப் பார்க்கிலும். விரவும் - கலந்து முழங்கும்.

Koviloor Digital Library

19. அன்னம் ஆடும் அகன்துறைப் பொய்கையில்
துன்னு மேதி படியத் துதைந்தெழும்
கன்னி வாளை கமுகின்மேல் பாய்வன
மன்னு வான்மிசை வானவில் போலுமால்.

20. காவி னிற்பயி லுங்களி வண்டினம்
வாவி யிற்படிந் துண்ணு மலர்மது
மேவி அத்தடம் மீதெழப் பாய்கயல்
தாவி *அப்பொழி லிற்கனி சாடுமால்.

வேறு

21 சாலிநீள் வயலின் ஓங்கித் தந்நிகர் இன்றி மிக்கு
வாலிதாம் வெண்மை உண்மைக் கருவினாம் வளத்த வாகிச்
சூழ்முதிர் பசலை கொண்டு சுருள்விரித் தரனுக் கன்பர்
ஆலின சிந்தை போல அலர்ந்தன கதிர்க ளெல்லாம்.

19. துன்னு மேதி படிய - அங்கே விரும்பி அணைந்த எருமைகள் மூழ்க. துதைந்து - நெருங்கி. கன்னி வாளை - இளமை வாளைமீன்கள். பாய்வன - தொழிற்பெயர். பாயுந் தோற்றங்கள். பாய்வனவாகிய கன்னி வாளை எனக் கொள்ளினுமாம். வானவில் - இந்திர தனுசு.

20. காவினில் பயிலும் - சோலைகளில் வாழும். களி-தேனுண்டு மயங்கும். சோலைகளிலுள்ள களி வண்டினங்கள் தடாகத்தில் விழுந்து ஆங்குப் பூக்களின் தேன் உண்ணும். அவ்வாவியிலுள்ள கெண்டை மீன்கள் (மாறுபட்டு) மேலே பாய்ந்து வண்டுகளின் அச்சோலைகளைத் தாவிக் கனிகளைச் சாடும்.

பா-ம் - *அப்பொழிலின்.

21. சாலி - நெற்பயிர். தந்நிகரின்றி - தங்களுக்கு ஒப்பு இல்லாமல். வாலி தாம் வெண்மை உண்மை கருவினாம் வளத்த ஆகி - இயற்கையினாலமைந்த தூய்மையதாம் வெள்ளிய இயற்கைக் கருவினால் ஆகின்ற வளத்தையுடையனவாய். சூல் முதிர் பசலைகொண்டு - அக்கரு முதிர்தலால் பசப்பு நிறங் கொண்டு. சுருள் - கதிர்ச்சுருள். ஆலின சிந்தை - மலர்ந்த சிந்தை. சாலிக் கதிர்கள் கருவுற்று முதிர்ந்து பசலைகொண்டு சுருள் விரித்து அலர்வது, பல காவியங்களில் பலவிதமாக அணிபெற வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காவிய நோக்கிற்கேற்ப வருணிப்பதே அறிவுடைமை. ஈண்டு ஆசிரியர் தாம் எடுத்த அன்பு நூலுக்கேற்பக் கதிர்கள் சிவனடியார் சிந்தைபோல அலர்ந்தன என்று கூறியிருத்தல் கருதற்பாலது. பிறாண்டும் ஆசிரியர் இவ்வாறே பொருந்தக்கூறிச் செல்லுதலும் உணரற்பாற்று. ''சொல்லருஞ் சூல்பசும் பாம்பின் தோற்றம்போல் - மெல்லவே கருவிருந் தீன்று மேலலார் - செல்வமே போல்தலை நிறுவித் தேர்ந்தநூல் - கல்விசேர் மாந்தரின் இறைஞ்சிக் காய்த்தவே'' - சிந்தாமணி - 53.

Koviloor Digital Library

22. பத்தியின் பால ராகிப் பரமனுக் காளாம் அன்பர்
தத்தமில் கூடி னார்கள் தலையினால் வணங்கு மாபோல்
மொய்த்தநீள் பத்தி யின்பால் முதிர்தலை வணங்கி மற்றை
வித்தகர் தன்மை போல விளைந்தன சாலி யெல்லாம்.

23. அரிதரு செந்நெற் சூட்டின் அடுக்கிய அடுக்கல் சேர்ப்பார்
பரிவுறத் தடிந்த பன்மீன் படர்நெடுங் குன்று செய்வார்
சுரிவளை சொரிந்த முத்தின் சுடர்ப்பெரும் பொருப்பு யர்ப்பார்
விரிமலர்க் கற்றை வேரி பொழிந்திழி வெற்பு வைப்பார்.

24. சாலியின் கற்றை துற்ற தடவரை முகடு சாய்த்துக்
காலிரும் பகடு போக்குங் கரும்பெரும் பாண்டில் ஈட்டம்
ஆலிய முகிலின் கூட்டம் அருவரைச் சிமயச் சாரல்
மேல்வலங் கொண்டு சூழுங் காட்சியின் மிக்க தன்றே.

22. பாலராகி - வயத்தராகி. மொய்த்த நீள் பத்தியின் - நெருங்கிக் கூடிய நீண்ட வரிசையினை யுடையனவாய். பால் முதிர் தலை-பால் முதிர்ந்த கதிர்த்தலைகள். வணங்கி - எதிரெதிர் வணங்கி. வித்தகர் - மேற்கூறிய பரமனுக்கு ஆளாம் அன்பர். பரமனுக்காளாகி அன்பராதலாவது, நான் என்னும் முனைப்பை யொழிப்பதாகும். முனைப்பற்ற விடத்தில் வணக்க மிருத்தல் இயல்பு. அம்முனைப் பற்ற வணக்கத்தை ஈண்டு ஆசிரியர் குறிப்பாராயினார். இவ்வணக்கம் இந்நூற் பொருளாக உள்ள நாயன்மார்களிடத்திருத்தலை ஈண்டுக் குறிப்பித்தவாறாம். ஞானசம்பந்தர் அப்பர் மற்றவர் சந்திப்பு, சேரமான் பெருமாள் நாயனார் வண்ணான் சந்திப்பு முதலியவற்றை உன்னுக. வித்தகர் தன்மைகள் பல. அவை முனைப்பறல், திருவருளமுதம் பெறல், அதனை மற்றவர்க்குதவல், தன்னலம் நாடாமை முதலியன. செஞ்சாலியின் மாட்டும் முனைப்பற்று அடங்கி வீழ்தல், உணவமிழ்தம் பெறல், அதனைத் தன்னலத்துக்குப் பயன்படுத்தாது மற்றவர்க்குதவல் முதலிய தன்மைகளிருத்தல் வெள்ளிடைமலை.

23. அரிதரு - அரியப்பட்ட. சூட்டின் - அரிகளால். அடுக்கல் - மலை. "நெல்லரிந்து சூடு கோடாகப் பிறக்கி" - பொருநராற்றுப்படை 242-43. பரிவுற தடிந்த - விருப்புடன் பிடித்த. சுரிவளை - சுரி சங்கு. பொருப்பு - மலை. விரி மலர்க்கற்றை - மலர்ந்தபூக் கூட்டங்களை. வேரி பொழிந்த இழி - தேனருவி பொழிந்து இழிதர. வெற்பு - மலை.

24. சாலியின் கற்றை துற்ற - நெல்லரியின் கற்றைகள் நெருங்கிய. தடவரை முகடு சாய்த்து - பெரிய மலை போன்ற நெற்போர்களை உச்சியிலிருந்து சரித்து. காலிரும் பகடு போக்குங் கரும்பெரும் பாண்டில் ஈட்டம் - வலிய கால்களையுடைய பெரிய எருமைகள் விரைந்து போகும் சுழலால் உண்டாகும் கரிய பெரிய வட்டத்தின் கூட்டமானது; வலிய கால்களையுடைய பெரிய எருமைகளுடன் பொருத்தி நடாத்துங் கரிய பெரிய வட நாட்டு எருதுகளின் கூட்டமானது என்னலுமொன்று. ஆலிய - அசைகின்ற. அருவரைச் சிமயச்சாரல் - அரிய மலையுச்சியின் சாரலில். காட்சியின் - காட்சியைப் பார்க்கிலும்.

Koviloor Digital Library

25. வைதெரிந் தகற்றி ஆற்றி மழைபெயல் மானத் தூற்றிச்
செய்யபொற் குன்றும் வேறு நவமணிச் சிலம்பும் என்னக்
கைவினை மள்ளர் வானங் கரக்கவாக் கியநெற் குன்றால்
மொய்வரை உலகம் போலும் முளரிநீர் மருத வைப்பு.

26. அரசுகொள் கடன்கள் ஆற்றி மிகுதிகொண் டறங்கள் பேணிப்
பரவருங் கடவுட் போற்றிக் குரவரும் விருந்தும் பண்பின்
விரவிய கிளையுந் தாங்கி விளங்கிய குடிகள் ஓங்கி
வரைபுரை மாடம் நீடி மலர்ந்துள பதிகள் எங்கும்.

27. கரும்படு களமர் ஆலைக் கமழ்நறும் புகையோ மாதர்
சுரும்பெழ அகிலால் இட்ட தூபமோ யூப வேள்விப்
பெரும்பெயர்ச் சாலை தோறும் பிறங்கிய புகையோ வானின்
வருங்கரு முகிலோ சூழ்வ மாடமும் காவும் எங்கும்.

28. நாளிகே ரஞ்செ ருந்தி நறுமலர் நரந்தம் எங்கும்
கோளிசா லந்த மாலங் குளிர்மலர்க் குரவம் எங்கும்
தாளிரும் போந்து சந்து தண்மலர் நாகம் எங்கும்
நீளிலை வஞ்சி காஞ்சி நிறைமலர்க் கோங்கம் எங்கும்.

25. வைதெரிந்து அகற்றி ஆற்றி - (எருமைகள் மிதித்தவுடன்) வைக்கோலை ஆராய்ந்து நீக்கி உதறி; வைக்கோலை ஆராய்ந்து எடுத்துக்கட்டி அகற்றி என்னலுமாம். மழை பெயல் மான தூற்றி - (பதர் போக) மழைத்துளிகள் தூற்றுவது போலத் தூற்றி. செய்ய - சிவந்த. சிலம்பு - மலை. கைவினை மள்ளர் - கைத் தொழில் வல்ல உழவர்கள். கரக்க - மறையும்படி. முளரி நீர் மருத வைப்பு - தாமரை நீர் நிலைகளை யுடைய மருதநிலம். மொய்வரை உலகம்போலும் - நெருங்கிய மலைகளையுடைய குறிஞ்சி நிலத்தை ஒக்கும். செந்நெல் - பொற்குன்று. வெண்ணெல் கருநெல் முதலியன - நவமணிக்குன்று. ''ஈடுசால் போரழித் தெருமைப் போத்தினால் - மாடுறத் தெழித்துவை களைந்து காலுறீஇச் - சேடுறக் கூப்பிய செந்நெற் குப்பைகள் - கோடுயர் கொழும்பொனின் குன்ற மொத்தவே'' - சிந்தாமணி 59.

26. அரசுகொள் கடன்களாற்றல் - ஆறிலொருபங்கு அரசனுக்குத் தருதல். கடவுள் - கடவுளை. குரவரும் - பெரியோரையும். பண்பின் விரவிய - குணத்தா லமைந்த; உண்மையில் ஒழுகிய. கிளையும் - சுற்றத்தையும். இவ்வறவினைகளால் குடிகள் ஓங்கி. வரைபுரை - மலையை யொத்த. பதிகள் - ஊர்கள்.

27. களமர் கரும்பு அடு ஆலை - மள்ளர்கள் கருப்பஞ் சாற்றைக் காய்ச்சுகின்ற ஆலையுள்ளவிடத்தில். சுரும்பு - வண்டுகள். அகிலால்-அகிற்றுண்டுகளால். யூபம் - யூபஸ்தம்பங்களை நிறத்திச் செய்யப்படும். வேள்வி - அறவேள்வி. மாட முங்காவுஞ் (சோலைகளிலும்) சூழ்வன.

28. நாளிகேரம் - தென்னை. செருந்தி - ஒருவகைமரம்; வாட்கோரைக்கும் பெயர்; மணித்தக்காளிக்கும் இப்பெயர் வழங்குவதுண்டு. நரந்தம் - நாரத்தை. கோளி - அரசு; பூவாமற்காய்க்கு மரமென்று நச்சினார்க்கினியர் கூறுப. ''கோளி யுள்ளும்'' - பெரும்பாணாற்றுப்படை 407. (''பூவாமற் காய்க்கும் மரங்களில் விசேடித்தும்'' என்பது உரை.) சாலம் - ஆச்சா. தமாலம் - பச்சிலை மரங்கள். குரவம்-குராமரங்கள். தாளிரும்போந்து - அடிபெருத்தபனை. சந்து - சந்தன மரங்கள். நாகம் - நாகமரம்.

Koviloor Digital Library

29. சூதபா டலங்கள் எங்கும் சூழ்வழை ஞாழல் எங்கும்
சாதிமா லதிகள் எங்கும் தண்தளிர் நறவம் எங்கும்
மாதவி சரளம் எங்கும் வகுளசண் பகங்கள் எங்கும்
போதவிழ் கைதை எங்கும் பூகபுன் னாகம் எங்கும்.

30. மங்கல வினைகள் எங்கும் மணஞ்செய்கம் பலைகள் எங்கும்
பங்கய வதனம் எங்கும் பண்களின் மழலை எங்கும்
பொங்கொளிக் கலன்கள் எங்கும் புதுமலர்ப் பந்தர் எங்கும்
செங்கயல் பழனம் எங்கும் திருமகள் உறையுள் எங்கும்.

31. மேகமும் களிறும் எங்கும் வேதமும் கிடையும் எங்கும்
யாகமும் சடங்கும் எங்கும் இன்பமும் மகிழ்வும் எங்கும்
யோகமும் தவமும் எங்கும் ஊசலும் மறுகும் எங்கும்
போகமும் பொலிவும் எங்கும் புண்ணிய முனிவர் எங்கும்.

32. பண்தரு விபஞ்சி எங்கும் பாதசெம் பஞ்சி எங்கும்
வண்டறை குழல்கள் எங்கும் வளரிசைக் குழல்கள் எங்கும்
தொண்டர்தம் இருக்கை எங்கும் சொல்லுவ திருக்கை எங்கும்
தண்டலை பலவும் எங்கும் தாதகி பலவும் எங்கும்.

29. சூதம் - மா. பாடலம் - பாதிரி. வழை - சுரபுன்னை. ஞாழல் - குங்கும மரங்கள்; புலிநகக் கொன்றைக்கும் பெயர்; கோங்கு எனினுமாம். சாதி - செம்மல்; சிறு சண்பகம். மாலதி - மல்லிகை; முல்லை. நறவம் - அனிச்சம்; நறைக்கொடி. மாதவி - குருக்கத்தி. வகுளம் - மகிழ மரங்கள். போது - மலர். கைதை - தாழை. பூகம் - கமுகம். புன்னாகம் - புன்னை.

30. மங்கல வினைகள் - மணம் பின்னே கூறுதலான் அஃதல்லாத மற்ற மங்கள வினைகளைக் கொள்க. கம்பலைகள் - முழக்கங்கள். பங்கய வதனம் - (பெண்மணிகளின்) தாமரை முகங்கள். பெண்மக்களின் இளஞ்சொற்கள் பண் போன்றிருத்தலானும், எல்லாப் பண்ணிசையும் அவர்கள் மழலையிலிருத்தலானும் "பண்களின் மழலை" என்றார். "குழலும் யாழும் அமிழ்துங் குழைத்த நின் மழலை..." - சிலப்பதிகாரம்: மனையறம் 58-59. "வீணையும் குழலும் பாலும் அமுதமுங் கரும்புந் தேனும் - பாணியாழ் கனியும் வென்ற பைங்கிளி மழலைத் தீஞ்சொல்" - சிந்தாமணி 1500. கலன்கள் - ஆபரணங்கள். பழனம் - வயல்கள். உறையுள் - வாழுமிடம்; இருப்பிடம்.

31. களிறும் - யானைகளும். கிடையும் - வேதமோதுமிடமும். மறுகும் - தெருக்களும். இப்பாட்டில் ஒன்றற்கொன்று தொடர்பிருத்தல் காண்க. யோகத்தின் பயன் தவமென்க. போகத்தால் உட்பொலிவும் புறப்பொலிவும் இயைதல் இயல்பு.

32. விபஞ்சி - ஒருவித யாழ். பாத செம்பஞ்சு - கால்களி லூட்டிய செம் பஞ்சுக்குழம்பு. (பெண்கள் நடக்கும்போது அவர்கள் காலில் பூசியுள்ள செம் பஞ்சுக் குழம்பு படியும் அடையாளங்கள்). குழல்கள் - கூந்தல்கள். குழல்கள் - புல்லாங் குழல்கள். இருக்கை - இருப்பிடம். இருக்கை - இருக்குவேதத்தை. தண்டலை பலவும் - சோலைகள் பலவும். தாதகி பலவும் - ஆத்தியும் பலாவும்.

Koviloor Digital Library

33. மாடுபோ தகங்கள் எங்கும் வண்டுபோ தகங்கள் எங்கும்
பாடும்அம் மனைகள் எங்கும் பயிலும் அம் மனைகள் எங்கும்
நீடுகே தனங்கள் எங்கும் நிதிநிகே தனங்கள் எங்கும்
தோடுசூழ் மாலை எங்கும் துணைவர்சூழ் மாலை எங்கும்.

34. வீதிகள் விழவின் ஆர்ப்பும் *விரும்பினர் விருந்தின் ஆர்ப்பும்
சாதிகள் நெறியில் தப்பா தனயரும் மனையில் தப்பா
நீதிய புள்ளு மாவு நிலத்திருப் புள்ளு மாவும்
ஓதிய எழுத்தாம் அஞ்சும் உறுபிணி வரத்தாம் அஞ்சும்.

35. நற்றமிழ் வரைப்பின் ஓங்கு நாம்புகழ் திருநா டென்றும்
பொற்றடந் தோளால் வையம் பொதுக்கடிந் தினிது காக்கும்
கொற்றவன் அநபா யன்பொற் குடைநிழற் குளிர்வ தென்றால்
மற்றதன் பெருமை நம்மால் வரம்புற விளம்ப லாமோ.

ஆக, திருவிருத்தம் - 85.

33. மாடு - பக்கங்களில். போதகங்கள் - யானைக் கன்றுகள். போது அகங்கள் - மலரிடங்கள். பாடும் அழகிய வீடுகள் - சிறுமியர் பயிலும் அம்மானை விளையாட்டுகள். கேதனங்கள் - கொடிகள். நிகேதனங்கள் - பொக்கிஷ சாலைகள். தோடுசூழ் மாலை - இதழ்கள் சூழ்ந்த பூ மாலைகள். துணைவர் சூழ் மாலை - நாயக நாயகிகள் சூழ்ந்து வரும் வரிசைகள்.

34. ஆர்ப்பும் - ஆரவாரமும். ஆசிரியர் காலத்தில் சாதி வேற்றுமைகளிருந்தன. அவைகள் தத்தம் நெறியில் வழாமல் நிலவி வந்தன. கண்டதைக் கூறுவது கவிகள் வழக்கு, தமக்கு மாறுபட்ட ஒன்றையும் மறைத்துக் கூறுவது அவர்கள் வழக்கன்று. சாதிகளைப்பற்றி ஆசிரியர் கொண்ட கருத்துப் பின்னே நூலுள் வருதல் காண்க. தனயரும் அனையில் தப்பா - பிள்ளைகள் அன்னை சொற்குத் தவற மாட்டார்கள். மனையெனக்கொண்டு மனைவி என்றலுமொன்று. தனயர் - போகப்பருவமுடைய ஆடவர்கள். ஆடவர் கற்புக் கூறியவாறு. தப்பா ஓசையால் ஈறு தொக்கது. புள்ளும் மாவும் நீதிய - (பகைமையுடைய) பறவைகளும் விலங்குகளும் (அப்பகைமை நீங்கி) நீதியுடையனவா யிருக்கின்றன. மாவும் நிலத்து இருப்பு உள்ளும் - இலக்குமியும் அந்நாட்டில் வசித்தலை விரும்புவாள். உள்ளும் ஆவும் எனப் பிரித்துக் காமதேனு என்று பொருள் கூறுவோருமுளர். சிவாயநம என்னும் அஞ்செழுத்தினால் புறப்பிணியும் அகப்பிணியும் வர அஞ்சும்.

பா-ம் - *விருந்தினர் விருப்பின் ஆர்ப்பும்.

35. தமிழ் வரைப்பில் - தமிழ் எல்லையுள்; தமிழகத்துள். திருநாடு - சோழநாடு. பொதுகடிந்து - பொதுமையை நீக்கி; பிற அரசர்க்கு உரியது என்னும் பொதுமையை நீக்கி. ஓகாரம் - எதிர் மறை.

Koviloor Digital Library

இ. திருநகரச் சிறப்பு (50)

1. சொன்ன நாட்டிடைத் தொன்மையில் மிக்கது
மன்னு மாமல ராள்வழி பட்டது
வன்னி யாறு மதிபொதி செஞ்சடைச்
சென்னி யார்திரு வாரூர்த் திருநகர்.

2. வேத ஓசையும் வீணையின் ஓசையும்
சோதி வானவர் தோத்திர ஓசையும்
மாதர் ஆடல் மணிமுழ வோசையும்
கீத ஓசையு மாய்க்கிளர் வுற்றதே.

3. பல்லி யங்கள் பரந்த ஒலியுடன்
செல்வ வீதிச் செழுமணித் தேரொலி
மல்லல் யானை ஒலியுடன் மாவொலி
எல்லை இன்றி எழுந்துள எங்கணும்.

4. மாட மாளிகை சூளிகை மண்டபம்
கூட சாலைகள் கோபுரம் தெற்றிகள்
நீடு சாளர நீடரங் கெங்கணும்
ஆடல் மாதர் அணிசிலம் பார்ப்பன.

5. அங்கு ரைக்கென் னளவப் பதியிலார்
தங்கள் மாளிகை யின்னொன்று சம்புவின்
பங்கி னாள்திருச் சேடிப் பரவையாம்
மங்கை யார்அவ தாரஞ்செய் மாளிகை.

1. சொன்ன நாட்டிடை - மேலே கூறிய சோழநாட்டில். தொன்மையில் - பழமையில். ''திருவாரூர்க் கோயிலாக் கொண்ட நாளே'' என்னும் இறுதியைப் பாட்டு தோறுமுடைய திருத்தாண்டகத்தைப் பார்க்க. மாமலராள் - பெருமை யுடைய பூமகள்; திருமகள். ''திருவினாள் சேர்வதற்கு முன்னோ பின்னோ - திருவாரூர்க் கோயிலாக் கொண்ட நாளே'' -அப்பர். வன்னி - வன்னிப்பத்திரம். திரு+ஆர்+ஊர் - திருவாரூர்.

2. மணி - அழகிய; மணிச்சிலம்புமாம். முழவு - மத்தளம். எல்லா ஓசைகளும் ஒன்றிய ஒருமை இன்ப ஓசை கிளர்வுற்ற தென்க. கிளர்வுற்றது - எழுந்தது. கீதம் - இசைப்பாட்டு.

3. பல்லியங்கள் - பலவகை வாத்தியங்கள். மல்லல் - வளப்பமுடைய. மா- குதிரைகள்.

4. சூளிகை - செய்குன்றுகள். சூளிகை மண்டபம் எனக்கொண்டு உயர்வாகக் கட்டப்பெற்ற சிகரத்தையுடைய மண்டபங்கள் என்னலும் ஒன்று. தெற்றிகள் - திண்ணைகள். நீடுசாளரம் - நீண்ட பலகணிகளையுடைய. நீடு அரங்கம் - பெரிய சபைகள். ஆர்ப்பன - முழங்குவன.

5. அப்பதியிலார் தங்கள் மாளிகையில் - மேற்கூறிய ஆடல் மாதர்களாகிய பதியிலாருடைய மாளிகைகளுள். சம்புவின் பங்கினாள் - சிவபிரான் இடப்பாகத் துள்ள உமையம்மையாரின். திருச்சேடி - அழகிய தோழியாகிய கமலினி. கமலினியார் பரவையாராகப் பிறந்தவர். அங்கு உரைக்கு அளவு என் - அத்திருவாரூரின் மாண்பைக்

Koviloor Digital Library

6. படர்ந்த பேரொளிப் பன்மணி *வீதிபார்
இடந்த ஏனமும் அன்னமும் தேடுவார்
தொடர்ந்து கொண்டவன் தொண்டர்க்குத் தூதுபோய்
நடந்த செந்தா மரையடி நாறுமால்.

7. செங்கண் மாதர் தெருவில் தெளித்தசெங்
குங்கு மத்தின் குழம்பை அவர்குழல்
பொங்கு கோதையின் பூந்துகள் வீழ்ந்துடன்
அங்கண் மேவி அளறு புலர்த்துமால்.

8. உள்ளம் ஆருரு காதவர் ஊர்விடை
வள்ள லார்திரு வாரூர் மருங்கெலாம்
தெள்ளும் ஓசைத் திருப்பதி கங்கள்பைங்
கிள்ளை பாடுவ கேட்பன பூவைகள்.

9. விளக்கம் மிக்க கலன்கள் விரவலால்
துளக்கில் பேரொலி யால்துன்னு பண்டங்கள்
வளத்தொ டும்பல ஆறு மடுத்தலால்
அளக்கர் போன்றன ஆவண வீதிகள்.

10. ஆர ணங்களே அல்ல மறுகிடை
வார ணங்களும் மாறி முழங்குமால்
சீர ணங்கிய தேவர்க ளேயலால்
தோர ணங்களில் தாமமுஞ் சூழுமால்.

கூறுதற்கு அளவை என்னை; என்னளவில் ஆகாது என்றபடி. பதியிலார் என்பதைப் பற்றிப் பின்னே கூறுவல்.

6. பார் இடந்த ஏனமும் அன்னமும் தேடுவார் - நிலத்தைத் தோண்டிச் சென்ற பன்றியும் (விண்ணை நோக்கிச் சென்ற) அன்னமும் (அடிமுடி தேடிய) சிவபெருமான். வன்தொண்டரைத் தொடர்ந்து அன்பாற் கொண்ட பெருமான் அவர் பொருட்டுத் தூது போன வரலாற்றைச் சொல்லிய இடத்திலும் ஆசிரியர் அடி முடி தேடியதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

பா-ம் - *வீதிதான்.

7. அவர் குழல் - அம்மாதர்களின் கூந்தலில். கோதையின் பூந்துகள் - பூமாலையின் மகரந்தப் பொடிகள். உடன் அங்கண்மேவி - உடனே அவ்விடத்திற் கலந்து. அளறு புலர்த்தும் - சேற்றை உலரச்செய்யும்.

8. ஊர் விடை வள்ளலார் - தியாகேசப் பெருமான். தெள்ளும் - இனிய. பூவைகள் - நாகணவாய்ப் பறவைகள். உள்ளம் உருகாதவர் யார்?

9. கலன்கள் - ஆபரணங்கள். விரவலால் - கலத்தலாலும். துளக்கில் - அசைவில்லாத; நீங்காத. துன்னு - நெருங்கிய. ஆறு மடுத்தலால் - வழியாக வந்து நிறை தலாலும். ஆவண வீதிகள் - கடைத்தெருக்கள். அளக்கர் - கடல். அளத்தையுடைமையான் கடல் அளக்கராயிற்று. கடலுக்கு ஆம்போது. கலன்கள் - கப்பல்கள்; ஆறு - நதி.

10. மறுகிடை - தெருவினிடத்து. ஆரணங்களே அல்ல - வேதங்களே அல்லாமல். வாரணங்களும் - யானைகளும். சீர் அணங்கிய - அழகாகப் பின்னிக் கூடிய. "முழு நெறி அணங்கிய நுண்கோல் வேரலோடு" - மலைபடுகடாம் 223. சீர்-

Koviloor Digital Library

11. தாழ்ந்த வேணியர் சைவர் தபோதனர்
வாழ்ந்த சிந்தை முனிவர் மறையவர்
வீழ்ந்த இன்பத் துறையுள் விரவுவார்
சூழ்ந்த பல்வே றிடத்ததத் தொல்நகர்.

12. நிலம கட்கழ கார்*திரு நீள்நுதல்
திலகம் ஒப்பது செம்பியர் வாழ்பதி
மலர்ம கட்குவண் தாமரை போல்மலர்ந்
தலகில் சீர்திரு வாரூர் விளங்குமால்.

13. அன்ன தொல்நக ருக்கர சாயினான்
துன்னு *செங்கதி ரோன்வழித் தோன்றினான்
மன்னு சீர்அந பாயன் வழிமுதல்
மின்னு மாமணிப் பூண்மனு வேந்தனே.

14. மண்ணில் வாழ்தரு மன்னுயிர் கட்கெலாம்
கண்ணும் ஆவியும் ஆம்பெருங் காவலான்
விண்ணு ளார்மகிழ் வெய்திட வேள்விகள்
எண்ணி லாதன மாண இயற்றினான்.

15. கொற்ற ஆழி குவலயஞ் சூழ்ந்திடச்
சுற்று மன்னர் திறைகடை சூழ்ந்திடச்
செற்றம் நீக்கிய செம்மையின் மெய்ம்மனுப்
பெற்ற நீதியுந் தன்பெயர் ஆக்கினான்.

கனமுமாம். "நேர்சீர் சுருக்கிக் காயகலம்பையிர்" - மலைபடுகடாம் 13. சீரணங்கிய என்பதற்குச் சிறந்த அழகினையுடைய எனினுமாம். தாமமும் - மாலைகளும். ஆகாயத்திலே நெருங்கிய தேவர்களும் தோரணங்களின் தாமமும் என்று கொள்க.

11. அத்தொல்நகர் - அப்பழம்பதி; திருவாரூர். வேணியர் - சடையினர். அறநெறியில் வாழ்ந்த. வீழ்ந்த - விரும்பிய.

12. நுதல் - நெற்றி. திலகம் - பொட்டு. செம்பியர் - சோழர்கள். மலர்மகட்கு - இலக்குமிக்கு. அலகில்சீர் - அளவில்லாத சிறப்பினை யுடைய.

பா-ம் - *தரு.

13. செங்கதிரோன்வழி - சூரியன் மரபில் (சோழ வமிசம் சூரிய வமிச மாதலின்). முதல் - முதல்வன்.

பா-ம் - *வெங்கதிரோன்.

14. "நெல்லும் உயிரன்றே - நீரும் உயிரன்றே - மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்" - புறம் 186. "நெல்லுயிர் மாந்தர்க்கெல்லாம் நீருயிர் இரண்டுஞ் செப்பில்- புல்லுயிர் புகைந்து பொங்கு முழங்கழ லிலங்கு வாட்கை - மல்லலங் களிற்று மாலை வெண்குடை மன்னர் கண்டாய் - நல்லுயிர் ஞாலந்தன்னுள் நாமவேல் நம்பி என்றான்" - சிந்தாமணி 2908. வேள்விகள் - அறவேள்விகள். ஊனமில் வேள்வி யென்று ஆசிரியர் பல விடங்களில் கூறியுள்ளார். மாண - மாட்சிமை பொருந்த.

15. கொற்ற ஆழி - வெற்றி பொருந்திய ஆஞ்ஞா சக்கரம். குவலயம் - உலகம். சுற்று மன்னர் திறை - தன் ஆட்சிக்கு உட்பட்டுத் தன் வழி நிற்கும் சிற்றரசர்கள் (செலுத்தும்) கப்பம். கடை - வாயிலில். செற்றம் - பகைமையை; நீண்ட காலம் நிகழுங்

Koviloor Digital Library

16. பொங்கு மாமறைப் புற்றிடங் கொண்டவர்
எங்கும் ஆகி இருந்தவர் பூசனைக்
கங்கண் வேண்டும் *நிபந்தமா ராய்ந்துளான்
துங்க ஆகமம் சொன்ன முறைமையால்.

வேறு

17. அறம்பொரு ளின்ப மான அறநெறி வழாமல் புல்லி
மறங்கடிந் தரசர் போற்ற வையகங் காக்கும் நாளில்
சிறந்தநல் தவத்தால் தேவி திருமணி வயிற்று மைந்தன்
பிறந்தனன் உலகம் போற்றப் பேர்அரிக் குருளை அன்னான்.

18. தவமுயன் றரிதில் பெற்ற தனிஇளங் குமரன் நாளுஞ்
சிவமுயன் *றடைந்து தெய்வக் கலைபல திருந்த ஓதிக்
கவன *வாம் புரவி யானை தேர்படைத் தொழில்கள் கற்றுப்
பவமுயன் றதுவும் பேறே எனவரும் பண்பில் மிக்கான்.

19. அளவில் தொல் கலைகள் முற்றி அரும்பெறல் தந்தை மிக்க
உளமகிழ் காதல் கூர ஓங்கிய குணத்தால் *நீடி
இளவர சென்னுந் தன்மை எய்துதற் கணிய னாகி
வளரிளம் பரிதி போன்று வாழுநாள் ஒருநாள் மைந்தன்.

கோபத்தை. செம்மையின் - நடுவு நிலைமையுடைய. மனுபெற்ற நீதியையும் தன் பெயராலாக்கினான் என்க. மனுநீதி சோழன் என்னும் பெயர் பெற்றான் என்பது. மற்ற நலன்களுடன் "இவனே மனு" என்று சொல்லுமாறு பழைய மனுநீதியைக் கடைப் பிடித்தொழுகுவதிலும் மனு என்றே தன் பெயரை ஆக்கிக் கொண்டான் என்க. ஈண்டுக் கூறிய மனுநீதி பழைய காலத்தது. இடைக் காலத்தில் மனுநீதி இடத்துக்கேற்றவாறு திரிக்கப்பட்டது. நாளடைவில் அதன் உருக்குலைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது மனுவின் பெயரால் வழங்கப்படுவது ஸ்மிருதி. பண்டை மனுதர்மம் இறந்துபட்டது. மனுநீதிச் சோழன் பண்டை மனுநீதி வழிநின்று அரசு புரிந்தான் என்பது பின்னே வரூஉம் வரலாற்றால் நனிவிளங்கும்.

16. மறையாகிய புற்று. புற்றிடங் கொண்டவர் - திருவாரூர்த் தியாகேசப் பெருமான். வரம்பில் காலத்தை (அநாதியை)க் காட்டுதற் பொருட்டு "இருந்தவர்" என்றார். புற்றிடங் கொண்டவர் எங்குமுள்ளவரென்க. நிபந்தம் - படித்தரங்களை; கட்டளைகளை. (நிரந்தரம்-எப்பொழுதும்) மனுச்சோழன் ஆகமவழி நின்றவன் என்பது கருதத்தக்கது.

பா-ம் - *நிமந்தம்; நிரந்தரம்.

17. புல்லி - தழுவி. மறங்கடிந்து - பகைமையை யழித்து. போற்ற - வணங்க. போற்ற - விரும்ப. அரிக்குருளை - சிங்கக்குட்டி.

18. சிவ முயன்று அடைந்து - சிவ நெறியில் அதாவது நன்னெறியில் பழகிப் பயன் பெற்று. கவன வாம்புரவி - விரை கதியும் தாவிப் பாய்தலுமுடைய குதிரை. பவம் முயன்றதுவும் - பிறவி தாங்கியதும். பேறே - பாக்கியமே. பண்பில்- குணங்களால்.

பா-ம் - *அடையும். *வெம்புரவி.

19. முற்றி - ஓதிமுடித்து. அணியனாகி - சமீபித்தவனாகி. பரிதி - சூரியன். இவ்விளங்கோவின் பெயர் வீதிவிடங்கன் என்றும், பின்னே இவன் சுந்தரச் சோழன் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டான் என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

பா-ம் - *ஈண்டி.

Koviloor Digital Library

20. திங்கள்வெண் கவிகை மன்னன் திருவளர் கோயில் நின்று
மங்குல்தோய் மாட வீதி மன்னிளங் குமரர் சூழக்
கொங்கலர் மாலை *தாழ்ந்த *குங்குமக் குவவுத் தோளான்
பொங்கிய தானை சூழத் தேர்மிசைப் பொலிந்து போந்தான்.

21. *பரசுவந் தியர்முன் சூதர் மாகதர் ஒருபால் பாங்கர்
விரைநறுங் குழலார் சிந்தும் வெள்வளை ஒருபால் மிக்க
முரசொடு சங்கம் ஆர்ப்ப முழங்கொலி ஒருபால் வென்றி
அரசிளங் குமரன் போதும் அணிமணி மாட வீதி.

22. தனிப்பெருந் தருமந் *தானோர் தயாஇன்றித் தானை மன்னன்
பனிப்பில்சிந் தையினில் உண்மைப் பான்மைசோ தித்தால் என்ன
மனித்தர்தன் வரவு காணா வண்ணமோர் வண்ண நல்ஆன்
புனிற்றிளங் கன்று துள்ளிப் போந்ததம் மறுகி *னூடே.

23. அம்புனிற் றாவின் கன்றோர் அபாயத்தின் ஊடு போகிச்
செம்பொனின் தேர்க்கால் மீது விசையினால் செல்லப் பட்டே
உம்பரின் அடையக் *கண்டங் குருகுதாய் அலமந் தோடி
வெம்பிடும் அலறும் சோரும் மெய்ந்நடுக் குற்று வீழும்.

20. கவிகை - குடை. மங்குல் - இருண்ட மேகம். கொங்கு - வாசனை. குவவு - திரண்ட. தானை - சேனை. பொலிந்து - அழகுடன் விளங்கி.

பா-ம் - *தாழ்ந்து; தாழக். *குங்குமங் குலவு.

21. பரசுவந்தியர் - மங்கலப் பாடல்களால் துதிக்கும் பாணர்கள். சூதர் - நின்றேத்துவோர். மாகதர் - இருந்தேத்துவோர் (இவர்கள் உலாவில் கலந்து போந்தார்கள்). ஒருபால் - ஒரு பக்கம். பாங்கர் - அருகே. விரைநறுங் குழலார் - மணங்கமழும் நறிய கூந்தலையுடைய பெண்மணிகள். வெள்வளை - வெள்ளிய வளையல். நடையால் நேரும் மெலிவானும் பிறவாற்றானும் மகளிர் வளை நெகிழ்தல் இயல்பு. சங்கம் - சங்கு.

பா-ம்- *பரசுவந் தியர்கள் முன்னம் மாகதர்; பரசுவந் திகர்முன் சூதர்.

22. ஓர் - ஒரு; சிறிதும்; எவ்வளவும். பனிப்பில் - நடுக்கமில்லாத; சலியாத. பான்மை - தன்மையை. மனித்தர் - மனிதர். ''மனித்தப் பிறவியும்'' - அப்பர்: கோயில் 4. அக்கூட்டத்தில் மனிதர் ஒருவரும் தன்வரவைக் காணாதவாறு கன்று போந்தது. ஓர் வண்ணம் - ஓரழகிய. நல் வண்ணம் எனக்கொண்டு வெண்ணிறம் எனினும் அமையும். புனிறு - ஈன்றணிமை. புனிற்றிளமை - மிக இளமை. அம்மறுகினூடே - அத்தெருவினூடே.

பா-ம்- *தானோ. *ஊடு.

23. அம் - அழகிய; எதுகைக்காக அப்புனிறு அம்புனிறு என்றாயிற் றெனினுமாம். ஓர் அபாயத்தின் ஊடு போகி - ஓர் ஆபத்திடை ஓடி. விசையினால் செல்லப்பட்டு - வேகத்தினால் உருட்டப்பட்டு. உம்பரின் அடைய - விண்ணேக; இறக்க. கண்டு - சகிக்க முடியாத அக்காட்சியைக் கண்டு. அலமந்து - நெஞ்சம் சுழன்று. மெய் - உடல்.

பா-ம்- *கண்டாங்குருகு.

Koviloor Digital Library

24. மற்றது கண்டு மைந்தன் ''வந்த திங் கபாயம்'' என்று
சொல்தடு மாறி நெஞ்சில் துயருழந் தறிவ ழிந்து
''பெற்றமுங் கன்றும் இன்றென் உணர்வெனும் பெருமை மாளச்
செற்ற, என் செய்கேன்'' என்று தேரினின் றிழிந்து வீழ்ந்தான்.

25. அலறுபேர் ஆவை நோக்கி ஆர்உயிர் பதைத்துச் சோரும்
நிலமிசைக் கன்றை நோக்கி நெடிதுயிர்த் திரங்கி நிற்கும்
''மலர்தலை உலகங் காக்கும் மனுவெனும் என்கோ மானுக்
குலகிலிப் பழிவந் தெய்தப் ✶பிறந்தவா ஒருவன்'' என்பான்.

26. ''வந்தஇப் பழியை மாற்றும் வகையினை மறைநூல் வாய்மை
அந்தணர் ✶விதித்த ஆற்றால் ஆற்றுவ தறமே ஆகில்
எந்தைஈ தறியா ✶முன்னம் இயற்றுவன்'' என்று மைந்தன்
சிந்தைவெந் துயரந் தீர்ப்பான் திருமறை யவர்முன் சென்றான்.

27. தன்னுயிர்க் கன்று வீயத் தளர்ந்தஆத் தரியா தாகி
முன்னெருப் புயிர்த்து விம்மி முகத்தினில் கண்ணீர் வார
மன்னுயிர் காக்குஞ் செங்கோல் மனுவின்பொன் கோயில் வாயில்
பொன்னணி மணியைச் சென்று கோட்டினால் புடைத்த தன்றே.

24 மற்றும் அங்கே ஆன் உற்ற துன்பக் காட்சியைக்கண்டு. துயருழந்து - துயரிலே அழுந்தி. பெற்றமும் - பசுவும். செற்ற - செற்றன; சாய்த்தன. உணர்வு உயிரணி. அதுவே பெருமையுடைத்து.

25. ஆர் உயிர் - அரிய உயிர். நெடிது உயிர்த்து - நெட்டுயிர்த்து; பெரு மூச்சு விட்டு. உலகம் வளருந் தன்மையதாகலான் ''மலர்தலை உலகம்'' என்றார். இதன்கண், 'உள்ளது சிறத்தல்' (Evolution) என்னும் அறமிருத்தல் உணரற்பாற்று. பிறந்தவாறு என்னே!

பா-ம் - ✶பிறந்தவா றொருவன்.

26. வந்த - அறியாது வந்த. விதித்த ஆற்றால் - விதித்த வழியால். ஆற்றுவது - செய்வது. கழுவாய் அதாவது பிராயச்சித்தம் நாடி மைந்தன் வேதம் வல்லாரிடம் போனான். மைந்தன் - இளங்கோ. மாண்டது அஃறிணைப் பசுங் கன்று. நிகழ்ச்சியும் அபுத்தி பூர்வமானது. ஆயினும் இளங்கோ கழுவாய் தேட முயன்றது அக்கால நிலையைக் காட்டுவதாகும்.

பா-ம்- ✶விரித்த. ✶வண்ணம்.

27. வீய - இறக்க. ஆ தரியாதாகி. நெருப்பு உயிர்த்து - நெருப்பெழப் பெருமூச்சு விட்டு. கோட்டினால் புடைத்தது - கொம்பினால் அடித்தது. ஆ அஃறிணையாயினும் உணர்வுடன் சென்று வினை நிகழ்த்தியது கருதற்பாலது. இத்தகை உணர்வு கிளி, புறா, நாய், யானை முதலிய சிலவற்றிற்குண்டு. குறையுடையார் தங்குறையை மணியடித்தலால் தெரிவித்தற் பொருட்டு வாயிலில் மணி கட்டி வைப்பது பண்டை அரசர் வழக்கு.

Koviloor Digital Library

28. பழிப்பறை முழக்கோ ஆர்க்கும் பாவத்தின் ஒலியோ வேந்தன்
வழித்திரு மைந்தன் ஆவி கொளவரு மறலி ஊர்திக்
கழுத்தணி மணியின் ஆர்ப்போ என்னத்தன் கடைமுன் கேளாத்
தெழித்தெழும் ஓசை மன்னன் செவிப்புலம் புக்க போது.

29. ஆங்கது கேட்ட வேந்தன் அரியணை இழிந்து போந்து
பூங்கொடி வாயில் நண்ணக் காவலர் எதிரே போற்றி
''ஈங்கிதோர் பசுவந் தெய்தி, இறைவ!நின் கொற்ற வாயில்
தூங்கிய மணியைக் கோட்டால் துளக்கிய'' தென்று சொன்னார்.

30. மன்னவன் அதனைக் கேளா வருந்திய பசுவை நோக்கி
''என்னிதற் குற்ற'' தென்பான் அமைச்சரை இகழ்ந்து நோக்க
முன்னுற நிகழ்ந்த எல்லாம் அறிந்துளான் முதிர்ந்த கேள்வித்
தொன்னெறி அமைச்சன் மன்னன் தாளிணை தொழுது சொல்வான்.

31. ''வளவ! நின் புதல்வன் ஆங்கோர் மணிநெடுந் தேர்மேல் ஏறி
அளவில்தேர்த் தானை சூழ அரசுலாந் தெருவில் போங்கால்
இளையஆன் கன்று தேர்க்கால் இடைப்புகுந் திறந்த தாகத்
தளர்வுறும் இத்தாய் வந்து விளைத்ததித் தன்மை'' என்றான்.

32. அவ்வுரை கேட்ட வேந்தன் ஆவுறு துயரம் ✲எல்லாம்
வெவ்விடந் தலைக்கொண் டாற்போல் வேதனை அகத்து மிக்''கிங்

28. பழிப்பறை - பழிச் சொல்; பறையுமாம். பாவம் ஒருருக் கொண்டு ஆரவாரிக்கும் ஒலியோ. வேந்தன் வழித் தோன்றிய திரு மைந்தன். மறலி ஊர்தி - யமனுடைய வாகனமாகிய எருமைக் கடாவின். கடைவாயிலில் முன் எப்பொழுதுங் கேளாத. தெழித்து - உரப்பி; அதட்டி; இரைந்து. செவிப் புலம் - காதினிடம்.

29. அரியணை இழிந்து போந்து - சிம்மாசனம் விட்டுக் குதித்து ஓடி. கொற்ற வாயிலில் தூங்கிய - வெற்றியுடைய வாயிலில் தொங்கக் கட்டியிருந்த. கோட்டால் துளக்கியது - கொம்பினால் அசைத்தது. இதுகாறும் தூங்கிய மணி என்பது குறிப்பு.

30. கேளா - கேட்டு. என்பானாய். . .நோக்க. அறிந்துளான் - அறிந்துளானாகிய அமைச்சன். முதிர்ந்த கேள்வி யுடையவனும் பழைய அமைச்ச வழியை நன்குணர்ந்தவனுமாகிய அமைச்சன்.

31. வளவ - சோழ! தானை - சேனை. அரசு உலாந் தெருவில் - இராச வீதியில்; அரசு இல்லாத தெருவன்று; அரசு உலாவுந் தெரு என்று குறிப்பிட்டவாறு. காவலரும் பிறரும் ஆங்கே இருந்தமையும், கவலையீனமின்மையும், எச்சரிக்கையாக இருந்தமையும், இன்னோரன்ன பிறவும் தொனித்தல் காண்க. ''இறந்ததாக'' என்பது, இன்னும் வழக்கு உறுதிப்படவில்லை என்னுங் குறிப்புடையது.

32. எல்லாம் வெவ்விடமாகி. ''இங்கு இவ்வினை விளைந்தவாறு என்!'' என்றபடி. செவ்விது - அழகாயிருக்கிறது! செங்கோல் ஈண்டு இகழ்ச்சியின் மேற்று. தெருமரும் - நெஞ்சஞ் சுழல்வான். சுழலுதலும் தெளிதலும் உற்று உற்றுப் பின்னர் ஒன்றுந் தெளியாதவனா (தேறான்)னான்.

பா-ம் - ✲எய்தி.

Koviloor Digital Library

கிவ்வினை விளைந்த வா''றென் றிடருறும் இரங்கும் ஏங்கும்
''செவ்விதென் செங்கோல்!'' என்னும் தெருமரும் தெளியும் தேறான்.

33. ''மன்னுயிர் புரந்து வையம் பொதுக்கடிந் தறத்தில் நீடும்
என்னெறி நன்றால்'' என்னும் ''என்செய்தால் தீரும்'' என்னும்
தன்னிளங் கன்று காணாத் தாய்முகங் கண்டு சோரும்
அந்நிலை அரசன் உற்ற துயரம்ஓர் அளவிற் றன்றால்.

வேறு

34. மந்திரிகள் அதுகண்டு மன்னவனை அடிவணங்கிச்
''சிந்தைதளர்ந் தருளுவது மற்றிதற்குத் தீர்வன்றால்
கொந்தலர்தார் மைந்தனைமுன் கோவதைசெய் தார்க்குமறை
அந்தணர்கள் விதித்தமுறை வழிநிறுத்தல் அறம்'' என்றார்.

35. ''வழக்கென்று நீர்மொழிந்தால் மற்றதுதான் வலிப்பட்டுக்
குழக்கன்றை இழந்தலறுங் கோவுறுநோய் மருந்தாமோ
இழக்கின்றேன் ✱மைந்தனை என் றெல்லீருஞ் சொல்லியஇச்
சழக்கின்று நானிசைந்தால் தருமந்தான் சலியாதோ.''

36. ''மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர்காக் குங்காலைத்
தானதனுக் கிடையூறு தன்னால்தன் பரிசனத்தால்
ஊனமிகு பகைத்திறத்தால் கள்வரால் உயிர்தம்மால்
ஆனபயம் ஐந்துந்தீர்த் தறங்காப்பான் அல்லனோ.''

33. புரந்து - காத்து. பொதுக்கடிந்து - பொதுமை நீக்கித் தனதாக்கி. ''பொதுமொழி பிறர்க்கின்றி முழுதாளுஞ் செல்வர்க்கு'' - கலித்தொகை 68. ''வையங் காவலர் வழிமொழிந் தொழுகப் - போகம் வேண்டிப் பொதுச் சொல் பொறாஅது'', ''வழுதி தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொறான்'' - புறம் 8: 51.

34. கொந்தலர்தார் - கொத்தாக அலர்ந்த மாலையை மார்பிலணிந்துள்ள. மைந்தனை. நிறுத்தல். மந்திரிகள் ஸ்மிருதி முறைப்படி கழுவாய் தேடுமாறு அரசனுக்கு அறிவுறுத்தினார்கள்.

35. அதுதான் - அத்தீர்வுதான்; அப்பிராயச்சித்தந்தான். வலிப்பட்டு - பலாத் காரப்பட்டு; வருத்தமுற்று. குழக்கன்றை - இளங்கன்றை. ''மழவுங்குழவும் இளமைப் பொருள'' - தொல்காப்பியம்: சொல் - உரி 15. இச்சழக்கு - இப்பொய்யி னுக்கு. மந்திரிகள் கூற்றைச் சழக்கென்றமையான், அரசன் நிலை நன்கு புலனாகும். மந்திரிகள் ஸ்மிருதி வழி நிற்கிறார்கள். அரசன் அற வழி நிற்கிறான். இதனை. ''எல்லீருஞ் சொல்லிய இச்சழக்கு'' என்பதனாலும், ''தருமந்தான் சலியாதோ'' என்பதனாலுந் தெளிக.

பா-ம் - ✱மைந்தனையே; மைந்தனை இன்று.

36. காவலனாவான் - காக்கும் அரசனாவான். அதனுக்கு - அம்மன் னுயிர்க்கு (1) தன்னால் (2) தன் பரிசனத்தால் (பரிவாரங்களால்) (3) பகைத்திறத்தால் (பகை வகைகளால்) (4) கள்வரால் (5) உயிர் தம்மால் (விலங்கு முதலிய உயிர்களால்.)

Koviloor Digital Library

37. ''என்மகன்செய் பாதகத்துக் கிருந்தவங்கள் செய*இசைந்தே
அன்னியன்ஓர் உயிர்கொன்றால் அவனைக்கொல் வேனானால்
தொன்மனுநூல் தொடைமனுவால் துடைப்புண்ட
தெனும்வார்த்தை
மன்னுலகில் பெறமொழிந்தீர் மந்திரிகள் வழக்''கென்றான்.

38. என்றரசன் இகழ்ந்துரைப்ப எதிர்நின்ற மதி அமைச்சர்
''நின்றநெறி உலகின்கண் இதுபோல்முன் நிகழ்ந்ததால்
பொன்றுவித்தல் மரபன்று மறைமொழிந்த அறம்புரிதல்
தொன்றுதொடு நெறியன்றோ தொன்னிலங்கா வல!'' என்றார்.

39. அவ்வண்ணந் தொழுதுரைத்த அமைச்சர்களை முகநோக்கி
மெய்வண்ணந் தெரிந்துணர்ந்த மனுவென்னும் *விறல்வேந்தன்
''இவ்வண்ணம் பழுதுரைத்தீர்'' என்றெரியின் இடைத்தோய்ந்த
செவ்வண்ணக் கமலம்போல் முகம்புலர்ந்து செயிர்த்துரைப்பான்.

40. ''அவ்வுரையில் வருநெறிகள் அவைநிற்க அறநெறியின்
செவ்வியஉண் மைத்திறநீர் சிந்தைசெயா துரைக்கின்றீர்
எவ்வுலகில் எப்பெற்றம் இப்பெற்றித் தாமிடரால்
வெவ்வுயிர்த்துக் கதறிமணி எறிந்துவிழுந் தது'' விளம்பீர்.

37. தொன்மை மனுநூல் தொடை - பழைய மனுதர்ம சாத்திர ஒழுங்கு முறை. (தற்போது வழங்கும் மனு ஸ்மிருதி யன்று) மனுவால் - மனுநீதிச் சோழனால். துடைப்புண்டது - அழிந்தது. அரசர் மகிழுமாறு பொருளைத் திரித்துக் கூறுவது மந்திரிகள் வழக்கு.

பா-ம் - *இசைந்தேன்.

38. மதி அமைச்சர் - அன்பு அருள் நீதி முதலியனவின்றி அறிவால் மட்டும் நிலைமையை ஒழுங்குபடுத்த வல்ல மந்திரிகள் என்றவாறு. பொன்றுவித்தல் - புதல்வனை இறக்கச் செய்தல். தொன்று தொட்டுவரும்.

39. மெய் வண்ணம் (அறநூலின்) உண்மைத் தன்மையை. விறல் - வெற்றி. செவ்வண்ணக் கமலம்போல் - சிவந்த நிறத்தையுடைய தாமரை மலர்போல. புலர்ந்து - வாடி; உலர்ந்து. செயிர்த்து - வருத்தத்தால் கோபித்து.

பா-ம் - *திறல்.

40. அவ்வுரையில் வருநெறிகளவை நிற்க - நீவிர் கூறும் மறைமொழிகளிலுள்ள பிராயச்சித்த முறைகள் கிடக்க. நிற்க என்பது மந்திரிகளின் கூற்றை மறுக்கப் புகுந்தமை காட்டுகிறது. செவ்விய - நேர்மையான. எப்பெற்றம் - எப்பசு. இப்பெற்றித் தாம் - இத்தன்மையதாகிய. வெவ்வுயிர்த்து - பெருமூச்சு விட்டு. எறிந்து - அடித்து.

Koviloor Digital Library

41. ''போற்றிசைத்துப் புரந்தரன்மால் அயன்முதலோர் புகழ்ந்திறைஞ்ச
வீற்றிருந்த பெருமானார் மேவியுறை திருவாரூர்த்
தோற்றமுடை உயிர்கொன்றான் ஆதலினால் துணிபொருள்தான்
ஆற்றவுமற் றவற்கொல்லும் அதுவேயாம் எனநினைமின்''.

42. எனமொழிந்து ''மற்றிதனுக் கினியிதுவே செயல்இவ் ஆன்
மனம் அழியுந் துயர்அகற்ற மாட்டாதேன் வருந்தும்இது
தனதுறுபேர் இடர்யானும் தாங்குவதே *தருமம்'' என
அநகன் அரும் பொருள் துணிந்தான் அமைச்சரும் அஞ்சினர்
அகன்றார்.

43. மன்னவன்தன் மைந்தனைஅங் கழைத்தொருமந் திரிதன்னை
''முன்னிவனை அவ்வீதி முரண்தேர்க்கால் ஊர்க'' என
அன்னவனும் அதுசெய்யா தகன்று தன் ஆர்உயிர்துறப்பத்
தன்னுடைய குலமகனைத் தான்கொண்டு மறுகணைந்தான்.

44. ஒருமைந்தன் தன்குலத்துக் குள்ளான்என் பதும் உணரான்
தருமந்தன் வழிச்செல்கை கடனென்று தன்மைந்தன்
மருமந்தன் தேராழி உறஊர்ந்தான் மனுவேந்தன்
அருமந்த அரசாட்சி அரிதோமற் றெளிதோதான்.

41. புரந்தரன் - இந்திரன். 'பொதுவாக யாண்டும் உயிர்க்கொலை நிகழ்தல் ஆகாது; திருவாரூரில் கொலை நிகழ்வது பெரும்பாவம்' என்றபடி. திருவாரூரில் பிறந்த உயிர்கள் சிவகணமாதலினாலும், அவைகள் பிறவாநெறிபெறுவன ஆதலினாலும், அவைகளை அகால மரணத்திற்படுத்துவது அறமன்று என்பது கருத்து. ''திருவாரூர் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்'' - சுந்தரர். விரிவு நமிநந்தியடிகள் புராணத்திற் காண்க. ஆற்றவும் துணி பொருள்தான் - மிகவும் துணிந்து நிகழ்த்துவதுதான். அவற் கொல்லும் அதுவே யாம் - அவனைக் கொல்லுதலேயாகும். ஆற்றவும் அற்று என்று கோடலும் பொருந்தும். நிகழ்த்த வேறொன்றின்றி என்றபடி.

42. இதனுக்கு இனி இதுவே செயல் - இப்பழிக்கு இனிச் செய்வதாவது கன்றைக் கொன்றவனைக் கொல்லுதலே; பொருந்திய செயல். மாட்டாதவனாகிய யான். இது தனது - இப்பசுவினது. அநகன் - பாவமில்லாதவன். அரும் பொருள் - செயற்கரும் பொருள்.

பா-ம் - *கருமம்.

43. முன் - முன்னே; விரைவில். முரண் - வலிய. ஊர்க - கிளத்திச் செலுத்துக. அன்னவனும் - அம் மந்திரியும். தன் ஆர் உயிர் துறப்ப -தன்னுடைய அரிய உயிரைப் போக்க. தான் - தானே (அரசனே). மறுகு - தெரு.

44. தருமந் தன் வழிச் செல்கை - அறத்தின் வழியே நடப்பது. மருமம் - மார்பில். தன் தேர் ஆழி உற - தன்னுடைய தேர்ச்சக்கரம் பொருந்த. அருமந்த - அருமருந்தன்ன; அரிய அமிர்தம் போன்ற; நல்ல.

Koviloor Digital Library

45. தண்ணளிவெண் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர்பூ மழை *சொரிந்தார்
அண்ணலவன் கண்ணெதிரே அணிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்கள் தொழநின்றான் வீதிவிடங் கப்பெருமான்.

46. சடைமருங்கில் இளம்பிறையுந் தனிவிழிக்குந் திருநுதலும்
இடமருங்கில் உமையாளும் எம்மருங்கும் பூதகணம்
புடைநெருங்கும் பெருமையும்முன் கண்டரசன் போற்றிசைப்ப
விடைமருவும் பெருமானும் விறல்வேந்தற் கருள்கொடுத்தான்.

47. அந்நிலையே உயிர்பிரிந்த ஆன்கன்றும் அவ்வரசன்
மன்னுரிமைத் தனிக்கன்றும் மந்திரியும் உடன்எழலும்
இன்னபரி சானான்என் றறிந்திலன்வேந் தனும்யார்க்கும்
முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாத பொருளுளதோ.

48. அடிபணிந்த திருமகனை ஆகமுற எடுத்தணைத்து
நெடிதுமகிழ்ந் தருந்துயரம் நீங்கினான் நிலவேந்தன்
மடிசுரந்து பொழிதீம்பால் வருங்கன்று மகிழ்ந்துண்டு
படிநனைய வரும்பசுவும் பருவரல்நீங் கியதன்றே.

45. அளி - அருள். கண் மழை - கண்ணீரை மழையாக. அண்ணலவன் - பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய மனுநீதிச் சோழன். மழவிடை - இளமை எருது. விடங்கப் பெருமான் - உளிபடாத கடவுள். (டங்கம் - உளி; வி - இன்மை.)

பா-ம் - *பொழிந்தார்.

46. இட மருங்கில் - இடது பக்கத்தில், விழிக்குந் திருநுதலும் - இமையா நாட்டமுடைய நெற்றியும் (கண்ணுதல்); இதற்கு அருட்கண் என்று பெயர். இக் கண் நெற்றிக்கு நேரே புருவத்திடை வெளியிலிருப்பது. ஆண்டவன் இத்திருக் கண்ணால் உயிர்களை நோக்கும்போது உயிர்களும் இக்கண் விளங்கப் பெறுதல் ஒருதலை. உயிர்கட்கு இக்கண்ணிருத்தலை உடற்கூற்று நூல்களிற் காண்க (Pinal Gland). இது புருவத்தின் இடைநேரே மூளையின் நடுவிலிருப்பது. இதனை ''நெற்றிக்கு நேரே புருவத்திடைவெளி - உற்றுற்றுப் பார்க்க ஒளிவிடு மந்திரம்'' என வரூஉந் திருமூலர் திருவாக்கானுணர்க. மனுநீதிச் சோழன்றன் நீதியையும் உண்மையையும் நிராசையையும் உணர்ந்த ஆண்டவன் முக்கண் காட்டி அருள் புரிந்தான். அடியார்க்கருள் புரியும்போதெல்லாம் முக்கண் காட்டுங் குறிப்பைப் பலப்பல விதமாக ஆசிரியர் நூன்முற்றுங் குறித்துச் செல்லுதல் கருதற்பாலது. சடை இளம்பிறை இவைகளின் நுட்பங்கள் மேலே சொல்லப்பட்டன. உமை - திருவருள். ''அருளது சத்தியாகும்'' - சிவஞானசித்தியார். விடை - அறவிடை. மருவும் வீற்றிருந்தருளும்.

47. அந்நிலையே - காட்சி கொடுத்த அப்பொழுதே. தனிக் கன்றும் - ஒப்பற்ற இளங் குமரனும். வேந்தனும் தான் இன்ன பரிசு (தன்மை) ஆனான் என்று அறிந்திலன்.

48. ஆகம் உற - மார்பிற் பொருந்த. படி - பூமி. பருவரல் - துன்பம்.

Koviloor Digital Library

49. பொன்தயங்கு மதிலாரூர்ப் பூங்கோயில் அமர்ந்தபிரான்
*வென்றிமனு வேந்தனுக்கு வீதியிலே அருள்கொடுத்துச்
சென்றருளும் பெருங்கருணைத் திறங்கண்டு தன்னடியார்க்
கென்றும்எளி வரும்பெருமை ஏழுலகும் *எடுத்தேத்தும்.

50. இனையவகை அறநெறியில் எண்ணிறந்தோர்க் கருள்புரிந்து
முனைவரவர் மகிழ்ந்தருளப் பெற்றுடைய மூதூர்மேல்
புனையும்உரை நம்மளவில் புகலலாந் தகைமையதோ
அனையதனுக் ககமலராம் அறவனார் பூங்கோயில்.

ஆக, திருவிருத்தம் - *135.*

தமிழகத்துள்ள மூன்று நாடுகளுள் மிகவுஞ் செழியது சோழநாடு. அந்நாட்டைக் காவிரி என்றும் வளஞ்செய்த வண்ணமா யிருக்கிறது. காவிரி பலமுகங் கொண்டு கால்வாய்கள் வழியே ஓடிப் பாய்ந்து சோழநாட்டை நீரால் நிரப்பலால் அந்நாட்டிற்கு நீர்நாடு (புனல்நாடு) என்றொரு பெயருமுண்டு.

காவிரியால் அந்நாட்டு மருத நிலங்கள் நலம் பெறுதலால், அந்நாட்டில் எங்கணும் மருத நிலப் பொருள்கள் கொழுமையாக விளைகின்றன. அந்நாட்டு மன்னர்கள் செங்கோன்மையிலும், வண்மையிலும், வீரத்திலும், பிறவற்றிலும் பேர்பெற்றவர்கள். அவர்கள் புலிக்கொடி இமயத்தில் பொறிக்கப்பெற்றதென்றால், அவர்கள்தம் ஆட்சித் திறங்களை விரித்துக்கூற வேண்டுவதில்லை.

49. பூங்கோயில் - கமாலாலயம்; திருவாரூர் ஆலயத்தின் பெயர்.
பா-ம் - *வென்ற. *எடுத்தோதும்.

50. இனைய வகை-இப்படி. முனைவரவர்-சிவபெருமான். மூதூர் - பழைய திருவாரூர். அனையதனுக்கு - அத்திருவாரூர்க்கு. அகமலர் - நெஞ்சத்தாமரை. அறவனார் - அற வடிவினராகிய சிவபெருமான்றன். அறவனாரராக்ச் சிவபெருமா னிருத்தலினால் அவ்வூரில் அறக்கோல் நடைபெற்றதென்க.

''வாயிற்கடைமணி நடுநா நடுங்க - ஆவின் கடைமணி உகுநீர்நெஞ்சு சுடத்தான்தன் - அரும்பெறற் புதல்வனை ஆழியில் மடித்தோன் - பெரும் பெயர்ப் புகார் என்பதியே'' - சிலப்பதிகாரம்: 20 - வழக்கு 53-56 (இது கண்ணகியின் கூற்று. கண்ணகியின்பதி, புகார் என்னும் காவிரிப்பூம்பட்டினம். காவிரிப்பூம்பட்டினம் சோழமன்னர் தலைநகரங்களுள் ஒன்று. ''புதல்வனை ஆழியில் மடித்த'' இடம் திருவாரூர். திருவாரூரும் சோழமன்னர் தலைநகரங்களுள் ஒன்று. திருவாரூரையும் புகாரையும் ஆண்ட மன்னர் சோழராதலின், சோழர்தம் மாண்பு கூறப் புகுந்த கண்ணகி, ''புதல்வனை ஆழியில் மடித்த'' அருஞ் செயலையுங் குறிப்பிடலானாள்.) ''குறைவிலுடம் பரிந்த கொற்றவன் முன்வந்த கறவை முறைசெய்த காவலன் காண் அம்மானை'' - சிலப்: 29 - வாழ்த்து - அம்மானைவரி. ''மகனை முறை செய்த மன்னவன்'' - மணிமேகலை : 22 - சிறை. 210. ''கறவைக் கன்று ஊர்ந்தானைத் தந்தையும் ஊர்ந்தான்'' - பழமொழி 93.

Koviloor Digital Library

இத்துணைச் சிறப்புவாய்ந்த சோழநாட்டில் பழைமையிற் சிறந்து விளங்குவது திருவாரூர் என்னுந் திருநகரம். அத்திருநகரில் திருமகள் என்றும் வீற்றிருப்பாள். அங்கே அறவோர்களும் துறவோர்களும் நீங்காமலிருப்பார்கள். அவ்வூரில், திருப்பதிகங்களைக் கிள்ளைகள் பாடும்; பூவைகள் கேட்கும்.

திருவாரூரில் பரவையார் திருவவதாரஞ் செய்த திருமாளிகை ஒன்றிருக்கிறது. அவ்வம்மையார் வன்றொண்டரை மணந்து இல்வாழ்க்கை நடாத்திய பெருமையுந் திருவாரூருக்குண்டு. அவ்விருவர்க்கும் நேர்ந்த புலவி தீர்க்க வேண்டித் தியாகேசப் பெருமானே திருவாரூர்த் திருவீதியில் தூது சென்றிருக்கிறார். இப் பெற்றி வாய்ந்த திருவாரூரில் என்றுந் தெய்வ மணமுஞ் சைவமணமுங் கமழ்ந்துகொண்டே யிருக்கும்.

இத்திருவாரூரை ஆண்ட மன்னர்களுள் ஒருவர் மனுநீதிகண்ட சோழர் என்பவர். அவர் அநபாயச் சோழரின் குல முதல்வர்; எல்லா உயிர்கட்குங் கண்ணும் உயிரும் போன்றவர்; ஊனமில் வேள்வி பல செய்தவர்; புற்றிடங் கொண்ட பெருமானார்க்குப் பூசனை முதலியன முறைப்படி நிகழ்த்தியவர். அம்மன்னர் ஆட்சி அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் பேற்றிற்கு அடிப்படையாக நிலவியிருந்தது.

அவ்வரசர் பெருமானுக்கு ஓர் அரிய புதல்வன் பிறந்தான். அவனுக்கு இளமையில் பல கலைகளும், குதிரை யேற்றம், யானை யேற்றம், தேரூர்தல், விற்பயிற்சி முதலியனவும் பயிற்றுவிக்கப் பட்டன. அவன் பிறையென வளர்ந்து இளங்கோவாகும் பருவத்தை அடைந்தான். அப்பருவத்தில் அவன் தேரிலேறி அரசிளங்குமரர்களும் சேனைகளும் மற்றவர்களும் புடைசூழ்ந்துவரத் திருவீதி உலா வருவது வழக்கம். வழக்கம்போல ஒருநாள் அவன் உலா வரலானான். அன்று வழியில் ஓரிடத்திருந்த பசுங்கன்று ஒன்று துள்ளிப் ப்பாய்ந்து தேருருளையில் அகப்பட்டு இன்னுயிர் துறந்தது.

அக்காட்சி கண்ட தாய்ப்பசு அங்கே ஓடி வந்து, கதறிக் கதறித் துடித்துத் துடித்துக் கீழே விழுந்தது. அதன் கதறலும் துடிப்பும் வீழ்ச்சியும் இளங்கோவின் நெஞ்சைப் பிளந்து, அவனைத் தேரினின்றுஞ் சாய்த்துத்தள்ளின. தள்ளுண்ட இளங்கோ, மெய்விதிர் விதிர்ப்ப, வாய்குழற, நாவறளத் தாய்ப் பசுவைப் பார்க்கிறான்; கன்றைப் பார்க்கிறான்; கண்ணீர் உகுக்கிறான்; அலமருகிறான்;

Koviloor Digital Library

பெருமூச்சு விடுகிறான்; 'அந்தோ! அறக்கோ லோச்சும் என் தந்தைக்கு நான் எற்றுக்கோ பிள்ளையாய்ப் பிறந்தேன்' என்கிறான்; 'மனு வென்னும் பெரும்பேர் தாங்கும் அவருக்கு இப்பெரும்பழி சுமத்தவோ நான் பிறந்தேன்' என்கிறான்; அழுகிறான். அழுது அழுது, 'இப்பெரும் பாவத்திற்குக் கழுவாயுளதோ? உளதாயின் இக்கொலையை என் தந்தை அறியா முன்னரே அக்கழுவாய் தேடுவது நலன்' என்று சொல்லிக்கொண்டே, அவன் அந்தணரிருக்கை நோக்கிச் சென்றான். வாயில்லாப் பசு என்ன செய்தது?

பசு, மனங்கலங்க, முகத்தில் கண்ணீர் தாரை தாரையாய்ப் பெருக, நெருப்புயிர்த்து, மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போற் காக்கும் மனுச்சோழ மன்னரின் அரமனை நோக்கி விரைந்து நடந்தது; நடந்து அரமனை அடைந்தது; அடைந்து மனைவாயிலில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த ஆராய்ச்சி மணியைத் தன்கொம்பினால் புடைத்தது. அம்மணியோசை அரசர் பெருமான் செவியில் விழுந்தது. விழுந்ததும், அவர் திடுக்கிட்டு அரியாசனத்தினின்றும் குதித்து வாயிலை அடைந்தார். வாயில் காப்போர், மன்னர் பிரானை வணங்கி, ''இப்பசு தன் கோட்டினால் இம்மணியை அடித்தது'' என்றார். மன்னர் பெருமான் சினந்து அமைச்சர்களை நோக்கினார். அமைச்சருள் ஒருவன் நிகழ்ந்ததைக் கூறினான். கருணை மன்னர் ஆவுறு துயரம் எய்தினார்; நஞ்சு தலைக்கேறினாலென மயக்குற்றார்; விழுந்தார்; எழுந்தார்; பசுவைப் பார்க்கிறார்; ''என்னரசாட்சி நன்று! நன்று!!'' என்று ஏங்குகிறார்; இரங்குகிறார்.

இவ்வாறு துயருறும் வேந்தரை அமைச்சர்கள் பார்த்து, ''அரசே! சிந்தை தளரற்க. இப்பழிக்குக் கழுவாயுண்டு. அதைச்செய்வதே முறை'' என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அரசர், ''அமைச்சர்களே! நீங்கள் கூறுங் கழுவாய்க்கு யான் இசையேன். அக்கழுவாய் கன்றை இழந்தலறும் பசுவின் நோய்க்கு மருந்தாகுமோ? மைந்தன் பொருட்டுக் கழுவாய் தேடினால் அறக்கடவுள் சலிப்புறாதோ? உயிர்களுக்குத் தன்னாலாவது, பரிசனங்களாலாவது, பகைவர்களாலாவது, கள்வர்களாலாவது, பிற உயிர்களாலாவது விளையும் ஐந்து பயத்தையுந் தீர்த்து அறத்தைக் காப்பவனல்லனோ அரசன்? இன்று உங்கள் உரைக்கு யான் இசைந்து, நாளை வேறொருவன் ஓர் உயிரைக் கொன்றால், அவனுக்கு மட்டுங் கொலைத் தண்டனை விதிக்கலாமோ? 'பண்டை மனுவின் நீதி, பாவி

Koviloor Digital Library

மனுவால் தொலைந்தது' என்னும் பழிமொழி உலகில் நிலவாதோ? நீங்கள் மந்திரிகள்! வழக்கப்படி மொழிந்தீர்கள்!'' என்று இயம்பினார்.

மன்னரின் மனோநிலையையுணர்ந்த மந்திரிகள் அவரைப் பார்த்து, ''இத்தகைய நிகழ்ச்சி முன்னரும் நிகழ்ந்துள்ளது. இதன் பொருட்டு அருமைப் புதல்வனை இழப்பது முறையாகாது. கழுவாய் தேடுவதே முறை'' என்று வேண்டி நின்றார்கள். சோழர் பெருமான் ''இத்தகைய நிகழ்ச்சி எங்கே நடைபெற்றது? எங்கே எந்தப் பசு துன்பத்தால் மணியடித்தது? ஆகவே, பசு உற்ற துயரை யானும் உறுதல்வேண்டும். திருவாரூரில் பிறந்த உயிரையன்றோ என் மைந்தன் கொன்றான்? அவனைக் கொல்வதே தகுதி'' என்று கூறி அவ்வாறு செய்ய உறுதிகொண்டார். அவ்வுறுதி கண்ட அமைச்சர்கள் நடுக்குற்று அகன்றார்கள். நீதிமன்னர் தம்மொரு புதல்வனை வரவழைத்து, ஓர் அமைச்சரை விளித்து, ''இவனைக் கன்றிறந்த இடத்திலே கிடத்தித் தேரைச் செலுத்தக் கடவை'' என்று ஆணையிட்டார். அவ்வமைச்சர் அவ்வாணைவழிநின்று கடனாற்ற ஒருப்படாது, அவ்விடத்தினின்றும் அகன்று, தம்முயிரை மாய்த்துக் கொண்டார். அதற்குமேல் அரசர் பெருமான் தம்முடைய குலமகனைத் தாமே அழைத்துச் சென்று, எண்ணியவாறு செய்து முடித்தார்.

கருணை வேந்தரின் செயற்கருஞ் செயல்கண்டு மண்ணவர்கள் கண்மழை பொழிந்தார்கள்; விண்ணவர்கள் பூமழை சொரிந்தார்கள். வீதி விடங்கப் பெருமான் விடைமேல் எழுந்தருளிச் சோழர் பெருமானுக்குக் காட்சி வழங்கினார். சோழர் பெருமான் ஆண்டவனைத் தொழுது இன்பக் கடலில் திளைத்தார். அந்நிலையில் பசுவின் கன்று எழுந்தது; அரசிளங்குமரனும் விழித் தெழுந்தான்; அமைச்சரும் உயிர் பெற்றெழுந்தார். தம்மை வணங்கிய புதல்வனை மார்புறத்தழுவிச் சோழவேந்தர் வரம்பிலா மகிழ்வெய்தினார். பாலூட்டிய கன்றைக் கண்டு பசு துன்பம் நீத்தது. தியாகேசப் பெருமான், வெற்றிவேந்தர்க்கு வீதியிலே திருவருள் புரிந்த கருணைத் திறத்தை ஏழுலகமும் வியந்தோதின.

இங்ஙனம் அறவழி நின்று ஒழுகும் மெய்யன்பர்கட்கு ஆண்டவன் அருள் புரியும் பெருமை வாய்ந்த திருவாரூரின் சிறப்பு எம்மொழியில் எவ்வளவில் அடங்குவதாகும்? அத்திருநகரினுக்குப் புற்றிடங் கொண்டவர்தம் பூங்கோயில் அகமலராகப் பொலிகிறது.

Koviloor Digital Library

ஈ. திருக்கூட்டச் சிறப்பு (11)

1. பூத நாயகர் புற்றிடங் கொண்டவர்
ஆதி தேவர் அமர்ந்தபூங் கோயிலில்
சோதி மாமணி நீள்சுடர் முன்றில்சூழ்
மூதெ யில்திரு வாயில்*முன் னாயது.

2. பூவார் திசைமுகன் இந்திரன் பூமிசை
மாவாழ் அகலத்து மால்*முதல் வானவர்
ஓவா தெவரும் நிறைந்துறைந் துள்ளது
தேவா சிரியன் எனுந்திருக் காவணம்.

3. அரந்தை தீர்க்கும் அடியவர் மேனிமேல்
நிரந்த நீற்றொளி யால்*நிறை தூய்மையால்

1. பூதநாயகர் - உயிர்கட்குத் தலைவர். பூங்கோயிலில் - கமலாலயத்தில். முன்றில் - முற்றத்தை. முதுமை எயில் - பழைய மதில்களின். (தேவாசிரிய மண்டபம்) முன்னாயது.

பா-ம் - *முன்னானது; முன்னாவது.

2. பூவார் திசைமுகன் - பூமியைப் படைக்கும் நான்முகன். பூமிசைமாவாழ் அகலத்துமால் - செந்தாமரைப் பூவில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமி வாழும் மார்பினையுடைய திருமால். எவரும் ஓவாது - எவரும் நீங்காது. நிறைந்து உறைந்து உள்ளது - நிறைந்து இருக்க இடமாயிருப்பது; உறைந்து என்பதற்குக் கூட்டம் இறுகிப் படிந்து எனினுமாம். தேவாசிரியன் என்னுந் திருக்காவணம் - தேவாசிரியன் என்னும் திருப்பெயருடைய திருமண்டபம்; தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த ஆசிரியன்மார் எழுந்தருளியுள்ள மண்டபம். உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன் அருளால் இவ்வுலகை நடாத்துகின்றவர் ஆசிரியன்மாராவர். அவர்கள் நுண்ணிய ஒளி வடிவினர்களாய் இமயம் மேரு முதலிய இடங்களிலிருப்பவர்கள். ஆண்டவன் அருள்வழி நின்று, உயிர்கட்கு நலஞ் செய்வது அவர்கள் திருத்தொண்டு. சமயம் நேரும்போது அவர்களிற் பலர் பருவுடல் தாங்கி உலகில் தோன்றிக் காலம் விழையும் திருப்பணி செய்வர். உலகில் நானா பக்கங்களிலும் சமய குரவர்கள் என்று போற்றப்படுபவர்களெல்லாரும் இத்திருக்கூட்டத்திற் சேர்ந்தவரேயாவர். அப்பாலும் அடிசார்ந்தார் புராணம் பார்க்க. தமிழ் நாட்டிலும் அவர்களிற்சிலர் தோன்றி ஆண்டவன் அருள்நெறி வளர்த்தனர். அவ்வாசிரியன்மார் வீற்றிருந்தருளும் திருமண்டபமே தேவாசிரிய மண்டபமென்பது. அவர்களைப்பற்றி விரித்துக்கூறும் நூல் இஃதாகலான், அவர்கள் சிறப்பை ஈண்டு ஆசிரியர் கூறலானார்.

பா-ம் - *முதலானவர்.

3. தேவாசிரிய மண்டபம் ஆயிரம் பாற்கடல் போல்வது. அரந்தை - உலகத் துன்பத்தை. நிரந்த - ஒழுங்குபட்ட. ''விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞாலம் நிரந்தினிது - சொல்லுதல் வல்லார்ப்பெறின்'' - குறள் 648. ''நிரந்த பாய்மாமண்ணக மலிர'' - சிந்தாமணி 1859. புரந்த - காத்தற்குரிய. நீற்றொளியும் தூய்மையும் வெண்மைப் பாலையும், அஞ்செழுத்தோசை அலைஓசையையுங் குறிப்பன. நிறைந்த தூய்மையுடையார்பால் ஒளி வீசுதல் இயல்பு. அவ்வொளி ஒழுங்குபட்ட அருளொளி யாதலின் 'நிரந்த நீற்றொளி' என்றார். ''பூசு நீறு போல் உள்ளும் புனிதர்கள்'' என்பதை

Koviloor Digital Library

புரந்த அஞ்செழுத் தோசை பொலிதலால்
பரந்த ஆயிரம் பாற்கடல் போல்வது.

4. அகில காரணர் தாள்பணி வார்கள்தாம்
அகில லோகமும் ஆளற் குரியஎன்
றகில லோகத்து ளார்கள் *அடைதலின்
அகில லோகமும் போல்வ ததனிடை.

5. அத்தர் வேண்டிமுன் ஆண்டவர் அன்பினால்
*மெய்த்த ழைந்து விதிர்ப்புறு சிந்தையார்

6-ம் பாட்டிற் பார்க்க. அஞ்செழுத்து - சி-வ-ய-ந-ம. சி - சிவம்; வ - அருள்; ய - உயிர்; ந - திரோதானம் (மலத்தால் மறைப்பது); ம - மலம். இவ்வைந்தில் எல்லாம் அடங்கி நிற்றலை நோக்குக. யகர மாகிய உயிர் மலத்தினின்றும் நீங்கி மறைப்பைத் தவிர்த்துத் திருவருளால் சிவமாதல்வேண்டும். இவ்வுணர்வை இடையறாது நினைப்பூட்டி நிகழ்ச்சியில் கொணர்தற்குக் கருவியாக நிற்பது ஐந்தெழுத்து. நினைவின் திண்மையே செயலாகும். மலத்தினின்றும் விடுதலை பெற யகரமாகிய உயிர் சிவத்தை நினைந்து நினைந்து உருக உருக வகரமாகிய அருட்டுணை நேரும். நேர்ந்ததும் யகரத்துக்கு ந. ம. வின் தொடர்பு அறும். அப்பொழுது சிவயநம என்பது சிவயவசி ஆகும். யகரமாகிய உயிர் வகரமாகிய திருவருளில் திளைத்துச் சிகரமாகிய சிவ ஆகும். இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்து உயிர்களைக் காக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருப்பது அஞ்செழுத்தாதலின், அதனை, ''புரந்த அஞ்செழுத்து'' என்றார். அவ்வஞ்செழுத்து, குறைவிலா நிறைவாகிய சிவமாந்தன்மை யென்னும் நிறை தூய்மையையும், அத்தூய்மை தன்னிறத்ததாகிய நீற்றொளியையும், அவ்வொளி அரந்தை இருளைப் போக்கலையும், பிறவற்றையும் கூட்டுதல் தெளிக.

பா-ம் - *நெறி.

4. உலக ஆசிரியத் திருக்கூட்டத்தார்கள் அகில காரணனாகிய ஆண்டவன் திருவடித் தொண்டர்களாதலான், அவர்களே அகில லோகங்களையும் ஆளுதற்கு உரியவர்களென்க. அவர்கள் திருவருள் பெறின், ஆண்டவன் திருவருள் எளிதில் கூடும். ''அன்பர்பணி செய்யஎனை ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால் - இன்பநிலை தானேவந் தெய்தும் பராபரமே'', ''தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்'' - தாயுமானார். ''வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்த வைத்து - இணங்கத் தன் சீரடியார் கூட்டமும் வைத்து'' - மாணிக்கவாசகர். தேவாசிரிய மண்டபம் எல்லார்க்கும் உரியதென்பதும், குறிப்பிட்ட சிலர்க்கு மட்டும் உரியதன்றென்பதும் பின்னிரண்டடிகளான் விளங்குதல் காண்க.

பா-ம் - *அடைதலால்.

5. அத்தர் - சிவபெருமான். முன் - முன்னாளில்; எல்லையிட்டுக் கூற முடியாத காலம். பக்குவநிலை யுணர்ந்து ஆண்டவனே வேண்டி ஆட்கொள்ளப் பெற்றவர் ஆசிரியன்மார் என்க. அவர் அன்பே வடிவினர். முழு அன்பு நிலையாவது தனக்கென்று வாழாது மற்றவர்கட்கென்றே வாழ்வது. உலகிற்குத் தொண்டு புரிதல் வேண்டு மென்னும் ஆர்வமே அவர்தஞ் சிந்தையில் நிலவிக் கொண்டிருக்கும். அவ்வார்வத்தின் எழுச்சியால் ''மெய்தழைத்தல்'', ''விதிர்ப்புறல்'' முதலியன நிகழும். அவர்கள் செயலாளர்கள் என்பதை, ''கைத் திருத்தொண்டு செய்கடப் பாட்டினார்'' என்று ஆசிரியர் விளக்கியிருத்தல் காண்க.கைத்திருத்தொண்டு-சரியை. இத்திறத்தவர் அன்றியும் எண்ணிலார் - இவ்வகையினரல்லாமல் வெவ்வேறு வகையில் ஈடுபட்டவர்

Koviloor Digital Library

கைத்தி ருத்தொண்டு செய்கடப் பாட்டினார்
இத்தி றத்தவர் அன்றியும் எண்ணிலார்.

6. மாசி லாத மணிதிகழ் மேனிமேல்
பூசு நீறுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள்
*தேசி னால்எத் திசையும் விளக்கினார்
பேச ஒண்ணாப் பெருமை பிறங்கினார்.

7. பூதம் ஐந்தும் நிலையில் கலங்கினும்
மாதொர் பாகர் மலர்த்தாள் மறப்பிலார்
ஓது காதல் உறைப்பின் நெறிநின்றார்
கோதி லாத குணப்பெருங் குன்றனார்.

8. கேடும் ஆக்கமும் கேட்ட திருவினார்
ஓடுஞ் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்

பலர்; வேறு முறையில் தொண்டாற்றுபவர்; வேறு முறைகள் கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பன. சரியை முதலிய நான்குந் தொண்டின் கூறுபாடுகள். ஆசிரியன்மார்கள் உலகின் பொருட்டு ஒவ்வொருவிதத் தொண்டாற்றிக் காட்டுவார்கள். இக்காரணத்தால் அவர்கள் மாட்டு உயர்வு தாழ்வு கற்பித்தல் கூடாது.

பா-ம் - *மெய்த்தழைத்து.

6. மணி - உருத்திராக்க மணி; சிவகாருண்யத்தைக் காட்டுவது. உருத்திராக்கம் சிவபெருமான் திருக்கண்ணினின்றும் பிறந்தது என்று புராணங் கூறும். அருள்வடிவினனாகிய ஆண்டவன் திருக்கண்ணினின்றும் என்னபிறக்கும்? கண்ணுக்கணிகலங் கண்ணோட்டமன்றோ? உயிர்களின் பாசத்தை நீறுபடுத்துவது நீறு. பாசம் நீறாயினதும் உள்ளத்தில் தூய்மையன்றோ நிலவும்? ஆகவே, உளத் தூய்மைக்கு அறிகுறி திருநீறென்க. வெளிவேடத்திற்காகத் தரிப்பது நீறாகாது. திருநீற்றின் நுட்பத்தை மெய்ப்பொருள் நாயனார், ஏனாதி நாயனார், சேரமான் பெருமாள் நாயனார் முதலியவர்கள் வரலாற்றிற் காண்க. ''நீற்றைப்புனைந் தென்ன'' முதலிய மெய்யுரைகள் வெளிவேடக்காரர்களை நோக்கி யெழுந்தன வென்க. தேசினால் - ஒளியால். பெருமை பிறங்கினார் - பெருமையில் விளங்கினார்.

பா-ம் - *தேசினாலே திசைகள்; திசையை.

7. ''மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல் மூடிமற் றேழுலகும் - விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர் வீழினும் அஞ்சல்நெஞ்சே - திண்பால் நமக்கொன்று கண்டோந் திருப்பா திரிப்புலியூர்க் - கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான் கழலிணையே'', ''வானந் துளங்கிலென் மண்கம்ப மாகிலென் மால்வரையும் - தானந் துளங்கித் தலைதடு மாறிலென் தண்கடலும் - மீனம் படிலென் விரிசுடர் வீழிலென் வேலை நஞ்சுண் - டுனமொன் றில்லா ஒருவனுக் காட்பட்ட உத்தமர்க்கே.'' - அப்பர். காதல் உறைப்பின் - அன்புறைப்பின்.

8. கேடும் - இலாமையும்; வறுமையும். ஆக்கமும் - பொருட் செல்வமும். கெட்ட - அழிந்த. திருவினார் - அருட்செல்வ முடையவர்; ஓட்டில் வெறுப்பும் செம்பொனில் விருப்பும் இல்லாதவர். இவ்வியல்பினர்தம் வேலை என்ன? கூடும்

Koviloor Digital Library

கூடும் அன்பினில் கும்பிட லேஅன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்.

9. ஆரங் கண்டிகை ஆடையுங் கந்தையே
பாரம் ஈசன் பணிஅல தொன்றிலார்
ஈர அன்பினர் யாதுங் குறைவிலார்
வீரம் என்னால் விளம்புந் தகையதோ.

10. வேண்டும் ஆறு விருப்புறும் *வேடத்தர்
தாண்ட வப்பெரு மான்தனித் *தொண்டர்கள்
நீண்ட தொல்புக ழார்தம் நிலைமையை
ஈண்டு வாழ்த்துகேன் *என்னறிந் தேத்துகேன்.

அன்பினால் இறைவனையும் உயிர்களையும் தொழுது பயன்கருதாப்பணி செய்வது. பயன்கருதாத் தொண்டு வீட்டினுஞ் சிறந்ததாதலின் ''வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்'' என்றார். வீட்டில் இன்பம் உண்டு என்று எண்ணித் தொண்டு செய்வதும் பயன் கருதுவதாய் முடிதலின், அதனையும் அன்பர்கள் வேண்டார்கள். ''ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள் - ஈசனோ டாயினும் ஆசை அறுமின்கள்''- திருமூலர். வீடும் வேண்டாது பயன்கருதாத் தொண்டில் உறைந்து நிற்பது சிறந்த வலிமையாதலாலும், வெற்றியாதலாலும் ''விறலின்'' என்றார்.

9. கண்டிகை - உருத்திராக்கமாலை. ஈசன்பணி - ஈசன் பணியும் ஈசன் எழுந்தருளியுள்ள நடமாடுங் கோயில்களின் பணியும். ''எவ்வுயிரும் நீங்காது உறையும் இறை சிவன் என்று - எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு'' -சைவ சமய நெறி. ''ஈசனுக் கன்பில்லார் அடியவர்க் கன்பில்லார் எவ்வுயிர்க்கும் அன்பில்லார் தமக்கும் அன்பில்லார்'' - சிவஞானசித்தியார். இஃது ''ஈர அன்பினர்'' என்பதில் விளங்குகிறது. ஈர அன்பினராதலால் அவர் யாதுங்குறைவிலார். முன்னே ''விறல்'' என்றார். இங்கே ''வீரம்'' என்கிறார். ''வீரம்'' எது என்பது கருதற்பாலது. இப்பாட்டிலும் இதற்கு முன்னுள்ள பாட்டுகளிலும் போந்துள்ள இயல்புகளின் அடைவே வீரமாகும். எல்லா உயிர்களிலும் தன்னிலும் வீற்றிருப்பது ஒரு பொருள் என்பதை யுணர்ந்து, எல்லா உயிரையுந் தன்னைப்போல் கருதிப் பணிபுரிவதும், எவ்வுயிர்க்குந்தீங்கு செய்யாமையும், அந்நிலை யுறாதார் அறியாமையால் தீங்கு செய்யினும் அதனை அன்புடன் பொறுத்தலும், இன்னோரன்ன பிறவும் வீரமாகும். அப்பர், மெய்ப்பொருள் நாயனார், ஏனாதிநாயனார் முதலியோர் வரலாற்றைப்பார்க்க. இவ் வீரர்க்கு ஆரம் எது? ஆடை எது? பாரம் எது? பாட்டை நோக்குக.

10. இவர்கள் காலதேச வர்த்தமானங்களுக் கேற்றவாறு கோலங்கொள் வார்கள்; பல தேசங்களில் பல வேடங்கொண்டு உலகைக் காப்பார்கள். மேலே கூறிய சில இந்நாட்டுக்குரியன. ஆண்டவனும் வேண்டுமாறு விரும்புறும் வேடத்தனாதலின், இதனைத் தாண்டவப் பெருமானுடன் சேர்த்துக் கோடலுமொன்று. தாண்டவப் பெருமான் - நடராசப் பெருமான். பயன் கருதாது உயிர்கள்பொருட்டு நிகழ்த்தும் ஐந்தொழிற்றாண்டவம். வாழ்த்துப் புகுந்தயான் என்ன அறிந்து ஏத்துவேன் என்றபடி. தொண்டர் புகழ் நீண்டதொன்மை யுடையததாதலின் என்க.

பா-ம் - *வேடத்தார். *தொண்டுசெய். *எங்கறிந்.

Koviloor Digital Library

11. இந்த மாதவர் கூட்டத்தை எம்பிரான்
அந்தம் இல்புகழ் ஆலால சுந்தரன்
சுந்த ரத்திருத் தொண்டத் தொகைத்தமிழ்
வந்து பாடிய வண்ணம் உரைசெய்வாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 146

பூதநாயகரும், புற்றிடங்கொண்டவருமாகிய தியாகேசப் பெருமான் வீற்றிருந்தருளுந் திருவாரூர்ப் பூங்கோயிலிலே, தேவாசிரியனென்னுந் திருப்பெயருடைய மண்டபம் ஒன்று உளது. அம்மண்டபத்திலே தேவர்கள் என்றும் நிறைந்திருப்பார்கள். கண்டிகை விளங்குகின்ற திருமேனியின்மீது பூசுந்திருநீற்றைப் போல உள்ளத்தினும் புனிதமுடையவர்களும், சிவஞான ஒளியால் எல்லாத் திசைகளையும் விளக்கினவர்களும், ஐந்து பூதங்களும் தத்தம் நிலையில் கலங்கினும் அம்மை அப்பரது திருவடிகளை மறவாதவர்களும், அன்புருவாய் நின்றவர்களும், குணத்தில் மலையை ஒத்தவர்களும், இன்பதுன்பங்களை ஒழித்தவர்களும், ஓட்டையும் பொன்னையும் ஒக்கவே நோக்குவோர்களும், பேரன்பினால் சிவபெருமானை வணங்குதலையன்றி வீட்டின்பத்தையும் கருதாதவர்களும், கண்டிகையையே ஆரமாகவும், கந்தையையே உடையாகவும், இறைபணி நிற்றலையே பெரும்பணியாகவும் கொண்டுள்ளவர்களும் அத்திருக்காவணத்தில் வீற்றிருப்பார்கள்.

அவர்கள் அருட்டன்மையை எங்ஙனம் எடுத்துப் போற்றுவேன்! ஆயினும் என்னை அடிமையாகவுடைய ஆலால சுந்தரர், திருக்கயிலையினின்றுந் தென்திசையில் திருவவதாரஞ் செய்து, இம்மாதவர் திருக்கூட்டத்தைத் தொழுது திருத்தொண்டத் தொகையைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வண்ணம் உரைசெய்வேன்.

11. சுந்தரன் சொற்றது சுந்தரமுடையது. "எம்பிரான். உரைசெய்வாம்" என்பது ஆசிரியரின் முனைப்பின்மையையும், அடியாரிடத்து அவர்க்குள்ள அன்பையுங் காட்டுகிறது. மாதவர்கூட்டத்தில் ஆலால சுந்தரரும் ஒருவரே. அவர் வாயிலாக மாதவக் கூட்டத்தின் மாண்பு வெளிவருதல் வேண்டுமென்பது திருவருள் நோக்கு. திருத்தொண்டத்தொகையே இந்நூற்குப் பதிகம் என்று ஆசிரியர் மேலே திருமலைச் சிறப்பில் கூறியதையும் நோக்குக.

Koviloor Digital Library

உ. தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் (203)

1. கங்கையும் மதியும் பாம்பும் கடுக்கையும் முடிமேல் வைத்த
அங்கணர் ஓலை காட்டி ஆண்டவர் தமக்கு நாடு
மங்கையர் வதன சீத மதிஇரு மருங்கும் ஓடிச்
செங்கயல் குழைகள் நாடும் திருமுனைப் பாடி நாடு.

2. பெருகிய *நலத்தால் மிக்க பெருந்திரு நாடு தன்னில்
அருமறைச் சைவம் ஓங்க அருளினால் அவத ரித்த

1. பாயிர முதலிலே உலகு; இங்கே பாட்டுடைத்தலைவர் புராண முதலிலே கங்கை. ''முதற்றே உலகு'' என்ற திருவள்ளுவர், அவ்வதிகாரத்தைத் தொடர்ந்துவான் சிறப்புக் கூறியதும், 'நீரின்றமையாது உலகு' என்று அவரே உலகுக்கும் நீருக்கு முள்ள தொடர்பை உணர்த்தியதும் ஈண்டு உன்னற்பாலன. உலகு, உயிர்களை உணர்த்துவது; கங்கை, அவ்வுயிர்கட்கு இன்றியமையாத ஈரம் என்னும் அன்பை உணர்த்துவது. உலகுக்கு இன்றியயையாதது அன்பு என்பதும், அவ்வன்பே அன்புக் கடவுளை உணர்த்துவது என்பதும் இந்நூலின் உள்ளக்கிடக்கை. கங்கை போலக் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் இனிமை யூட்டுவது இந்நூலென்க. கங்கை தெய்வத் தன்மை வாய்ந்தது; தாய்மைக்குரிய பெண்ணீர்மையுடையது. ''கங்கையும் மதியும் பாம்பும் கடுக்கையும் முடிமேல் வைத்த அங்கணர்'' என்பது, ''நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணியன்'' என்பதன் விளக்கம். ''உலகெலாம் உணர்ந்தோதற்கரியவன்'' ''நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணியனாய்'' உலகுக்குத் துணைபுரிதல் மேலே சொல்லப்பட்டது. கங்கை மதி இவைகளின் உட்பொருள்களும் மேலே விளக்கப்பட்டன.

குண்டலினி எழுந்து வளைந்து பாம்பின் படம்போல் நிற்றலான், அதனை இறைவன் முடிமீதுள்ள பாம்பெனக் கூறுவது பௌராணிகம். கடுக்கையும் - கொன்றைப் பூமாலையையும். கொன்றை, பிரணவத்துக்கு அறிகுறி. அங்கணர் - அழகிய கண்ணுடையவர்; சிவபெருமான்; திருநகரச்சிறப்பு: பாட்டு 46. குறிப்புப் பார்க்க. ஓலை காட்டி ஆண்டது புராணத்தின் உயிர்போன்ற தாதலின், அதனை முதற்பாட்டிற் குறிப்பிட்டவாறு காண்க. ஆண்டவர் தமக்கு - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு. வதன சீதமதி - முகமாகிய குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனுடைய. இருமருங்கும் - இரண்டு பக்கங்களிலும், செங்கயல் ஓடி - கண்களாகிய அழகிய கயல் மீன்கள் ஓடி. குழைகள் நாடும் - காதுகளைத் தாவும். காதளவோடிய கண்களையுடைய பெண்மணிகள் கற்பிற்குரிய அழகுடையவர் களென்க. ''செங்கயல் நெடுங்கண் கோடி'' - மணிமேகலை: 4 - பளிக்கறை 101. ''கயற்கண் செவியுறப் போந்தகன் றனவே'' - சிந்தாமணி 167.

ஒரு நாட்டின் சிறப்பு அந்நாட்டின் பெண் மக்களின் சிறப்பைப் பொறுத்து நிற்றலான், ஈண்டுப் பெண்மக்கள் நிறைவைச் சுருங்கக் கூறும் வழி, நாட்டுச்சிறப்பைக் கூறியவாறு காண்க. பெண்ணின் பெருமை பேசுவது இப்புராண நோக்கங்களுள் ஒன்றாதலானும், பாட்டுடைத்தலைவர் பெண்ணுடன் வாழ்ந்து பேறு பெற்றவராதலானும், அவர், ''பண்மயத்த மொழிப் பரவை சங்கிலிக்கும் எனக்கும் பற்றாய பெருமானே மற்றாரையுடையேன்'' என்று பெண்ணின் தெய்வக் காதற்றன்மையை உலகுக்கு அறிவுறுத்தியவராதலானும், அவர்தம் வரலாற்றைக் கூறும் தடுத்தாட் கொண்ட புராணத்தின் முதற்றிருப்பாட்டில் பெண்ணின் பெருமை பேசப்பட்டது. வதனம் சீதம் மதி கயல் இவைகள் வளத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்துவன.

2. மங்கையர் நிறைவைக் கூறும் வழி, நாட்டு நலன் கூறப்பட்டதென்பது ''பெருகிய நலத்தால்'' என்பதால் நன்கு விளங்குகிறது. பெண் மக்கள் நலன்

Koviloor Digital Library

மருவிய தவத்தால் மிக்க வளம்பதி, வாய்மை குன்றாத்
திருமறை யவர்கள் நீடும் திருநாவ லூராம் அன்றே.

3. மாதொரு பாக னார்க்கு வழிவழி அடிமை செய்யும்
வேதியர் குலத்துள் தோன்றி மேம்படு சடைய னாருக்
கேதமில் கற்பின் வாழ்க்கை மனைஇசை ஞானி யார்பால்
தீதகன் றுலகம் உய்யத் திருவவ தாரஞ் செய்தார்.

4. தம்பிரான் அருளி னாலே தவத்தினால் மிக்கோர் ✽போற்றும்
நம்பியா ரூரர் என்றே நாமமுஞ் ✽சாத்தி மிக்க
ஐம்படைச் சதங்கை சாத்தி அணிமணிச் சுட்டி சாத்திச் [நாளில்.
செம்பொன் நாண் அரையில் மின்னத் தெருவில்தேர் உருட்டு

பெற்றுள்ள நாட்டில் பிறநலன்கள் கெழுமியிருத்தல் இயல்பு. பல வளங்கள் நிரம்பிய நாடாதலின் ''பெருந்திருநாடு'' என்றார். திருநாடு - திருமுனைப்பாடி நாட்டில். திரு - 'கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை நோக்கம்'' (பேராசிரியர் : திருக்கோவை-1, உரை) ஆகிய அழகு; அமைதியுமாம். (''திருமுகத்து'' சிறுபாணாற்றுப்படை: 157; ''அமைதியினையுடைய முகம்'' - உரை.) மறைச் சைவம் - வேதசாரமாகிய சைவம். ''வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவ சித்தாந்தத்திறன்'' - சிவப்பிரகாசம் : பாயிரம் 7. ''ஒரும் வேதாந்தம் என்னும் உச்சியில் பழுத்த - ஆரா இன்ப அருங்கனி பிழிந்த - சாரங்கொண்ட சைவ சித்தாந்தத்தேன்'' - குமரகுருபரர்: பண்டார 10. அருளினால் அவதரித்த - திருவருளினால் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இறங்குதற்கு: இறங்கிய எனினுமாம். மருவிய-பொருந்திய; கலந்த. வாய்மை குன்றாத் திருவுடைய மறையவர்கள். நீடும் - பெருகியுள்ள. ''தென்னாவலூர்கோன்'', ''திருநாவலூரனவன்'', ''நாவலர்கோன்'' - சுந்தரர்: தேவாரம்.

பா-ம் - ✽வளத்தால்.

3. வழி வழி அடிமை செய்தல்: ''எம்மான் எந்தை மூத்தப்பன் ஏழேழ் படிகால் எமை ஆண்டபெம்மான்'' - சுந்தரர்: திருவாலங்காடு 9. ''என்னைப் பெற்ற முற்றவை தம்மனை தந்தைக்குந்தவ்வைக்குந் தம்பிரானார்'' - மூப்பதுமில்லை 7. ''எந்தையை எந்தை தந்தை பிரானை'' - திருவாழ்கொளி புத்தூர் 7. வேதியர்-ஆதிசைவர். ஏதம் இல் - குற்றமில்லாத. ஆலால சுந்தரர் திருவவதாரஞ் செய்தார். ''அன்னவன் பெயர் ஆலால சுந்தரன்'' - இந்நூல் திருமலைச் சிறப்பு 22. ''அறந்தருநா வுக்கரசும் ஆலால சுந்தரரும்'' - இந்நூல் திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் 11. ''சடையனவன் சிறுவன்''; ''நன்சடையன் இசைஞானி சிறுவன்''; ''இசைஞானி சிறுவன்'' - சுந்தரர்: தேவாரம்.

4. தம்பிரான் - சிவபெருமான். நம்பியாரூரர் என்னும் பெயர், பெற்றோர் களால் இடப்பட்டது. சுந்தரர், ஆரூரர் ஆதற்கு முன்னர் இப்பெயர் பெற்றமை குறித்துச் சிலர் ஐயுறலாம். சுந்தரரால் முதல் முதல் பாடப்பெற்ற ''பித்தா பிறைசூடி'' என்னுந் திருப்பதிகத்தின் இறுதியில், அவர் தம்மை ''ஆரூரன்'' என்று குறித்திருத்தல் கருதற்பாற்று. நம்பியாரூரரின் பாட்டனார் பெயரும் ''ஆரூரர்'' என்பது, இப்புராணம் 59-ம் பாட்டால் விளங்குகிறது. இச்சான்றுகளான் சுந்தரர் மரபினர் திருவாரூர்ப் பெருமானார்க்கு வழி வழித் தொண்டரென்பதும், ''ஆரூரர்'' என்னுங் கடவுள் பெயரும், ''ஆரூரர்'' என்னும் பாட்டனார் பெயரும் விரவி வருமாறு சுந்தரர்க்கு அப்பெயர் சூட்டப்பட்டது என்பதும் செவ்வனே விளங்குதல் காண்க. பின்னே சுந்தரர் வாழ்வில் ஆரூரராதலும் ஈண்டு உன்னற்பாலது. ஆகவே, ஐயத்துக்கிட மில்லை என்க. நம்பி - ஆடவரிற் சிறந்தவர்.

Koviloor Digital Library

5. நரசிங்க முனையர் என்னும் நாடுவாழ் அரசர் கண்டு
பரவருங் காதல் கூரப் பயந்தவர் தம்பால் சென்று
விரவிய நண்பி னாலே வேண்டினர் பெற்றுத் தங்கள்
அரசிளங் குமரற் கேற்ப அன்பினால் மகன்மை கொண்டார்.

6. ✲பெருமைசால் அரசர் காதல் பிள்ளையாய்ப் பின்னும் தங்கள்
வருமுறை மரபில் வைகி வளர்ந்துமங் கலஞ்செய் கோலத்
தருமறை முந்நூல் சாத்தி அளவில்தொல் கலைகள் ஆய்ந்து
திருமலி சிறப்பின் ஓங்கிச் சீர்மணப் பருவஞ் சேர்ந்தார்.

7. தந்தையார் சடைய னார்தந் தனித்திரு மகற்குச் சைவ
அந்தணர் குலத்துள் தங்கள் அரும்பெரும் மரபுக் கேற்ப
✲வந்ததொல் சிறப்பின் புத்தூர்ச் சடங்கவி மறையோன் தன்பால்
செந்திரு அனைய கன்னி மணத்திறஞ் செப்பி விட்டார்.

8. குலமுதல் ✲அறிவில் மிக்கோர் கோத்திர முறையும் தேர்ந்தோர்
நலமிகு முதியோர் சொல்லச் சடங்கவி நன்மை ஏற்று

நம்பி என்பது ஆதி சைவரின் பட்டப் பெயர் என்றுரைப்போரு முளர். ''ஆரூரன் நம்பி'', ''நம்பியூரன்'', ''திருவாரூர்ச் சிவன் பேர் சென்னியில் வைத்த - ஆரூரன்'' எனவரூஉஞ் சுந்தரர் திருவாக்குகளை நோக்குக. ஐம்படை - ஐம்படைத்தாலி; பஞ்சாயுதம்; திருமாலின் சங்கம் சக்கரம் கதை கட்கம் சார்ங்கம் என்னும் ஐந்து ஆயுதங்களின் வடிவாய்ச் செய்து ஐந்தா நாளில் குழந்தைகளின் மார்பில் அணியும் ஓர் ஆபரணம்; இஃது அச்சம் முதலியவற்றைத் தடுக்கும் என்பது நம்பிக்கை. ''அமளித்துஞ்சும் ஐம்படைத் தாலிக் - குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வர்க்கு'' - மணிமேகலை: 7 - துயில். 56 - 57. ஐம்படையும். சதங்கையும். அரை நாண் - அரை ஞாண்.

பா-ம் - ✲பெற்று. ✲சாற்றி.

5. (நம்பியாரூரரைக் கண்டு) பரவரும் - சொல்லுதற்கரிய. கூர - உள்ளது சிறப்ப. ''கூர்ப்புங் கழிவும் உள்ளது சிறக்கும்'' - தொல்; சொல். உரி. 18. பயந்தவர் தம்பால் - ஈன்றவரிடத்தில். விரவிய நண்பினாலே - முன்னே கலந்த நட்புரிமை யினாலே. நம்பியாரூரரை வளர்க்க வேண்டினர். ஏற்ப - இசைய; ஒப்ப. மகன்மை - மகனாந்தன்மை. ''நாதனுக்கூர் நமக்கூர் நரசிங்க முனை அரையன்- ஆதரித்து ஈசனுக்கு ஆட்செய்யும் ஊர் அணி நாவலூர்'' - சுந்தரர்: திருநாவலூர் - 11.

6. சால் - அமைந்த; மிக்க. நம்பியாரூரர் அரசர்தங் காதற் பிள்ளையாயினும், அவர் தமது ஆதி சைவமரபு முறை வழாது ஒழுகி வளர்ந்து வந்தார் என்க. மங்கலத்தைச் செய்கின்ற அழகு வாய்ந்த அரிய வேத முறைப்படி. முப்புரி நூல் அணிந்து. மலி - நிறைந்த; மிகுந்த.

பா-ம் - ✲பெருமையால்.

7. மணஞ் செய்தற்குச் செய்தி செப்பிவிட்டார்.

பா-ம் ✲வந்ததோர்.

8. குலம் முதல் - குல முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பலவற்றில், அறிவின் மிக்கோரும், தேர்ந்தோரும் (தெளிந்தோரும்) ஆகிய நலமிகு முதியோர். நன்மை என்று ஏற்று. செயலொடு வாய்மை. வாய்மை - உண்மை; தப்பாத மொழி என்பர் நச்சினார்க்கினியர்; (''பொருப்பன் வாய்மை:'' 'பாண்டியனுடைய தப்பா மொழியை' - கலித்தொகை: 35. 24 உரை.) ''. ஒத்த பண்பும் ஒத்த நலனும் ஒத்த அன்பும் ஒத்த செல்வமும் ஒத்த கல்வியும் உடையராய்'' - இறையனார் அகப்

Koviloor Digital Library

மலர்தரு முகத்தன் ஆகி மணம்புரி செயலின் வாய்மை
பலவுடன் பேசி ஒத்த பண்பினால் அன்பு நேர்ந்தான்.

9. மற்றவன் இசைந்த வார்த்தை கேட்டவர், வள்ளல் தன்னைப்
பெற்றவர் தம்பால் சென்று சொன்னபின் பெருகு சிந்தை
உற்றதோர் மகிழ்ச்சி எய்தி மணவினை உவந்து *சாற்றக்
கொற்றவர் திருவுக் கேற்பக் *குறித்து நாள்ஓலை விட்டார்.

10. மங்கலம் பொலியச் செய்த மணவினை ஓலை ஏந்தி
அங்கயல் கண்ணி னாரும் ஆடவர் பலரும் ஈண்டிக்
*கொங்கலர் சோலை மூதூர் குறுகினார் எதிரே வந்து
பங்கய வதனிமாரும் மைந்தரும் பணிந்து கொண்டார்.

11. மகிழ்ச்சியால் மணமீக் கூறி மங்கல வினைகள் எல்லாம்
புகழ்ச்சியால் பொலிந்து தோன்றப் போற்றிய தொழிலர் ஆகி
இகழ்ச்சியொன் றானும் இன்றி ஏந்துபூ மாலைப் பந்தர்
நிகழ்ச்சியில் மைந்தர் ஈண்டி நீள்முளை சாத்தி னார்கள்.

12. மணவினைக் கமைந்த செய்கை மாதினைப் பயந்தோர் செய்யத்
*துணைமலர்க் கோதைத் தாமச் சுரும்பணை தோளி னானைப்

பொருளுரை : *1.* அன்பு நேர்ந்தான் - (பெண்ணைத் தருதற்கு) அன்போடு உடன்பட்டார்.

பா-ம் * அறிவு மிக்க.

9. வள்ளல் தன்னை - வள்ளலாகிய நம்பியாரூரரை. முன்னரே மகிழ்ச்சி பெருகு சிந்தையிலே உற்ற. ஓர் - ஒப்பற்ற. சாற்ற - வெளிப்படுத்த. கொற்றவர் திருவுக்கு ஏற்ப நாள் குறித்து - அரசராகிய நரசிங்க முனையர் தமது செல்வம் முதலியவற்றிற்கு இசைய நாள் குறித்து. நம்பியாரூரர் நரசிங்கமுனையரிடம் வளர்ந்து வருதலால் ''கொற்றவர் திருவிற்கு ஏற்ப'' என்றார். மிகச் சிறப்பாக என்றபடி. 'சாற்றி' என்பது பாடமாயின் பெற்றவர். . . ஏற்ப. . . .ஓலை விட்டார் என்று கொள்க.

பா-ம் - * சாற்றி. * குறித்த.

10. மங்கலம் பொலியத் தீட்டிய. அம் கயல் கண்ணினாரும் - அழகிய கயல் போன்ற கண்களையுடைய மகளிரும். ஈண்டி - ஒருங்கு சேர்ந்து. கொங்கு அலர் - வாசனை மலர்; தாது பரக்கும் எனினுமாம். மூதூர் - பழைமை பொருந்திய புத்தூர். பங்கய வதனிமாரும் - தாமரை போன்ற முகத்தையுடைய பெண் மக்களும், கொண்டார் - வரவேற்றார். ஏந்தி - வாங்கி வாசித்துப் பார்த்து என்றும், மூதூர் - திருநாவலூரென்றும் கூறுவோருமுளர்.

பா-ம் - * கொங்கலர்ச் சோலை.

11. மணம் மீக்கூறி - திருமணம் திருமணம் என்று மேலும் மேலும் பலர் அறியச் சொல்லி. போற்றிய - விருப்பொடு செய்த. பந்தரில். நிகழ்ச்சியில் - உள்ளக் கிளர்ச்சியால்.

12. துணைமலர் - ஒத்தமலர். துணை தோள் எனக் கொண்டு இரண்டு புயங்கள் என்னலுமாம். (துணர் - பூங்கொத்து). சுரும்பு அணை - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற. கோதையாகிய தாமம்; கோதை - ஒழுங்கு; தாமம் - மாலையுமாம்; கோதை - மாலை; தாமம் - ஒழுங்குமாம். ''கோதைத் தாமம் குழலொடு களைந்து'' - சிலப்பதிகாரம்: *27* - நீர்ப்படை *107.* சுரும்பணை துணைமலர்க் கோதைத் தாமம்

Koviloor Digital Library

புணர்மணத் திருநாள் முன்னாள் பொருந்திய விதியி னாலே
பணைமுர சியம்ப வாழ்த்திப் பைம்பொன்நாண் காப்புச்
சேர்த்தார்.

13. மாமறை விதிவ ழாமல் மணத்துறைக் கடன்கள் ஆற்றித்
தூமறை மூதூர்க் கங்குல் மங்கலம் துவன்றி ஆர்ப்பத்
தேமரு தொடையல் மார்பன் திருமணக் கோலங் காணக்
காமுறு மனத்தான் போலக் கதிரவன் உதயம் செய்தான்.

14. காலைசெய் வினைகள் முற்றிக் கணிதநூல் புலவர் சொன்ன
வேலை* வந் தணையா முன்னர் விதிமணக் கோலம் கொள்வான்
நூலசைந் திலங்கு *மார்பின் நுணங்கிய கேள்வி மேலோன்
மாலையுந் தாரும் பொங்க மஞ்சனச் சாலை புக்கான்.

15. வாசநெய் யூட்டி மிக்க மலர்விரை அடுத்த தூநீர்ப்
பாசனத் *தமைத்த பாங்கர் பருமணிப் பைம்பொன் திண்கால்
ஆசனத் தணிநீர் ஆட்டி அரிசனஞ் சாத்தி அன்பால்
ஈசனுக் கினியான் மேனி எழில்பெற விளக்கி னார்கள்.

என்று இயைக்க. கோதைத் தாமம் என்பதை முடி அல்லது மார்பு மாலையாக் கொண்டு, அம்மாலையினின்றும் சுரும்பு அணை தோளினானை என்று கோடலு மொன்று. தோளினானை - நம்பியாரூரரை. பணைமுரசு - பருத்தமுரசு; முரசின் விசேடமுமாம்; இங்கே மணமுரசு. பைம்பொன் நாண்-பசும் பொன் கயிற்றால்.

பா-ம் - *துணர்.

13. பின்னே யுள்ள மறை, மறையவரைக் குறிப்பது என்பது பழைய குறிப்புரை. கங்குல் - முன்னாளிரவில். மங்கல வாத்தியங்கள் சேர்ந்து முழங்க. தேமரு தொடையல் மார்பன் - தேன் பொருந்திய மாலையை யணிந்த மார்பினை யுடைய நம்பியாரூரர். காமுறு - விருப்பங் கொண்ட. கதிரவன் - சூரியன்.

14. காலைக் கடன்களை முடித்து. வேலை - முகூர்த்த வேளை. மார்பின் நுணங்கிய - நெஞ்சில் நுட்பமான. மார்பினையும் கேள்வியையு முடைய மேலோன் என்னலுமாம். ''மாலை, தார் என்பன மாலையின் விகற்பங்கள். தார்- விடுபூவுமாம்'' என்பது பழைய குறிப்புரை. இரத்தின மாலையும் பூமாலையும் என்பர் மகாலிங்க ஐயர். தார் - மார்பு மாலை; ஆடவர் அணிவது; மகளிர் மாலைக்கும் அருகி வருதல் உண்டு. (ஒருவரை ஓரிடத்தில் ஒருமைப் பெயரானும், மற்றோரிடத்தில் பன்மைப் பெயரானும், மயங்கக் கூறுதல் காவிய மரபு. இதற்கு ஆண்டாண்டமையும் சொல்லோசைகளும், அன்பு நிகழ்ச்சியும், இன்னபிறவும் காரணமாகும். ''ஒருமை சுட்டிய'' என வரூஉந் தொல்காப்பிய எச்சவியற் சூத்திரத்துக்குப் புலவர்கள் கண்ட உரைத் திறங்களை நோக்குக.)

பா-ம் - *வந்தணையும். *மார்பன்.

15. வாச நெய் ஊட்டி - வாசனையுடைய எண்ணெய் தேய்த்து. விரை அடுத்த - மணங்கலந்த. தூ நீர் பாசனத்து - தூய நீர்ப் பாத்திரத்தின். பாங்கர் அமைத்த - பக்கத்தே அமைத்த. பருத்த மணிகளிழைத்துப் பசும் பொன்னால் செய்யப்பட்ட வலிய கால்களையுடைய பீடத்திலே இருத்தி. அணி - அழகு. அரிசனம் - மஞ்சள் சேர்ந்த கலவைப்பொடி. ஈசனுக்கு இனியான் - நம்பியாரூரர். எழில் - அழகு.

பா-ம் - *அமைந்த.

Koviloor Digital Library

16. அகில்விரைத் *தூப மேய்ந்த அணிகொள்பட் டாடை சாத்தி
முகில்நுழை மதியம் போலக் கைவலான் முன்கை *சூழ்ந்த
துகில்கொடு குஞ்சி ஈரம் புலர்த்தித்தன் தூய செங்கை
உகிர்நுதி முறையில் போக்கி ஒளிர்நறுஞ் சிகழி ஆர்த்தான்.

17. தூநறும் பசுங்கர்ப் பூரச் சுண்ணத்தால் வண்ணப் போதில்
ஆனதண் பனிநீர் *கூட்டி அமைத்தசந் தனச்சே றாட்டி
மான்மதச் சாந்து தோய்ந்த மங்கலக் கலவை சாத்திப்
பான்*மறை முந்நூல் மின்னப் பவித்திரஞ் சிறந்த கையான்.

18. தூமலர்ப் பிணையல் மாலை துணர்இணர்க் கண்ணி கோதை
தாமம்*என் றினைய வேறு தகுதியால் அமையச் சாத்தி
மாமணி அணிந்த தூய வளர்ஒளி இருள்கால் *சீக்கும்
நாமநீள் கலன்கள் சாத்தி நன்மணக் கோலம் கொண்டார்.

19. மன்னவர் திருவும் தங்கள் வைதிகத் திருவும் பொங்க
நன்னகர் விழவு கொள்ள நம்பியா ரூரர், நாதன்

16. அகில் விரை தூப மேய்ந்த - அகிற்றுண்டுகளால் வாசனைப் புகை ஊட்டப் பட்ட. கைவலான் - ஒப்பனை செய்வதில் கைதேர்ந்தவன். தனது முன்கையில் சுற்றிய ஆடையைக் கொண்டு. குஞ்சி - குடுமி. உகிர் நுதி - நகநுனி. நகநுனியை முறையால் போக்கலாவது வகிர்ந்து சிக்கறுப்பது. சிகழி ஆர்த்தான் - குடுமியை முடித்தான். குடுமியின் கருமையையும் துகிலின் வெண்மையையும் ''முகில் நுழை மதியம் போல'' என்றார்.

பா-ம் - *தூபமேந்தி. *சூழ்ந்து.

17. சுண்ணத்தால் - பொடியால். வண்ணப்போதில் - அழகிய மலர்களால். ஆன - ஆகிய. மான்மதச் சாந்து - கஸ்தூரிக் குழம்பு. மங்கலக் கலவை - மற்ற மணத்துக்குரிய வாசனைக் கலவைகள். பால் மறை - பாலும் வெள்கி மறையும் படியான; அதிக வெண்மை என்றபடி.

பா-ம் - *கூட அமைந்த. *முறை.

18. பிணையல் மாலை - மலர்களின் தாளிரண்டையும் ஒன்றன்மேல் ஒன்று வைத்துக்கட்டப்படுஞ் சரம். துணர் இணர் - பூங்கொத்துக்களாலமைந்த. கண்ணி - கொண்டை மாலை; நாரின் வழியாகப் பூக்களை வெவ்வேறு பத்தியாக வைத்து வளை வின்றி நீளமாகக் கட்டப்படும் மாலை. கோதை - பொதுவாக நீளமாகக் கட்டப்படும் மாலை. கண்ணிக் கோதை என்றும், கோதைத் தாமம் என்றும் கொள்ளின், கோதையைத் தனியாகக்கொள்ளவேண்டுவதில்லை. கண்ணி, கொண்டையில் சூட்டப்படுவது. மற்ற மாலைகள் தோள் மார்பு முதலிய விடங்களில் சூட்டப்படுவன. இருள் கால் சீக்கும் - இருளை அறவே ஓதுக்கும். அணிந்த - அழுத்திய. நாமம் - பேர் பெற்ற. கலன்கள் - ஆபரணங்கள். மாமணி அணிந்த கலன்கள்.

பா-ம் - *என்றின்ன. *சீப்ப.

19. மன்னவர் திரு - தேர், யானை, குதிரை, காலாள், குடை, முரசு முதலிய சிறப்புக்கள். வைதிகத் திரு - வைதிக உடை அணி மறைமுழக்கம் முதலியன. பொன் அணி மணி ஆர் - பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற அழகு பொருந்திய; மணி ஆர் பொன் அணி எனக்கொண்டு மணிகளிழைத்த பொன்னணிகள் புனைந்த என்னலு மொன்று. யோகப் புரவி - நல்ல சுழிகள் அமைந்த குதிரை. யோகம்-உயர்ச்சியுமாம்.

Koviloor Digital Library

தன்னடி மனத்துள் கொண்டு தகுந்திரு நீறு சாத்திப்
பொன்னணி மணியார் *யோகப் புரவிமேல் கொண்டு போந்தார்.

20. இயம்பல துவைப்ப எங்கும் ஏத்தொலி எடுப்ப மாதர்
நயந்துபல் லாண்டு போற்ற நான்மறை ஒலியின் ஓங்க
*வியந்துயிர் விரும்ப வந்து விரவினர்க் கின்பஞ் செய்தே
உயர்ந்தவா கனயா னங்கள் மிசைகொண்டார் உழையர் ஆனார்.

21. மங்கல கீத நாத மறையவர் *குழாங்க ளோடு
தொங்கலும் விரையும் சூழ்ந்த மைந்தரும் துவன்றிச் *சூதும்
பங்கய முகையும் சாய்த்துப் பணைத்தெழுந் தணியில் மிக்க
குங்கும முலையி னாரும் பரந்தெழு கொள்கைத் தாகி.

22. *அருங்கடி எழுந்த போழ்தின் ஆர்த்தவெள் வளைக ளாலும்
இருங்குழை மகரத் தாலும் இலங்கொளி மணிக ளாலும்
நெருங்கிய பீலிச் சோலை *நீல்நிறத் தரங்கத் தாலும்
கருங்கடல் கிளர்ந்த தென்னக் காட்சியில் பொலிந்த தன்றே.

இனி நம்பி அடையப்போவது ஞான நிலையாதலின் அவர் 'யோகப் புரவி' ஏறினார் என்பது குறிப்பு. யோக உலகம் புரவியை உவமையாகக் கோடல்மரபு. ''புள்ளினு மிக்க புரவியை மேற் கண்டால் - கள்ளுண்ண வேண்டாம் தானே களிதரும் - துள்ளி நடப்பிக்கும் சோம்பு தவிர்ப்பிக்கும் - உள்ளது சொன்னோம் உணர்வுடை யோருக்கே'' - திருமந்திரம்.

பா-ம் - *வேகப்புரவி.

20. இயம் - வாத்தியங்கள். துவைப்ப - முழங்க. ஏத்து ஒலி - வாழ்த்தித் தோத்திரிக்கும் ஒலி. நயந்து - விரும்பி. ஒலியின் - ஒலியுடன். தத்தம் உயிர் திருமணத்தை வியந்து விரும்ப வந்து. உயிர் கலந்த விருப்பம் என்றபடி. (பார் - உலகம்). விரவினர்க்கு - திரண்டு கூடியவர்கட்கு. யானங்கள் - சிவிகைகள். உழையரானார் - பக்கத்திலுள்ளவர்கள்; சுற்றத்தார்கள்; பரிசனங்கள் முதலியவர்கள்.

பா-ம் - *வியந்து பார்.

21. தொங்கலும் விரையும் - மாலையும் மணமும். துவன்றி - நெருங்கி. சூதும் - சூதாடு கருவியையும். பங்கய முகையும் - தாமரை அரும்பையும். சாய்த்து - தோற்கச் செய்து. பணைத்து - பருத்து. அணியில் - அழகில், கொள்கை - சிறப்பு. ''கொள்கைத் தாகி என்னும் வினைக்கு, கூட்டம் தோன்றா எழுவாயாக நின்றது'' என்பர் மகாலிங்க ஐயர். கீழ் வரும் அருங்கடி கொள்கைத்தாகி என்று கொள்ளலு மொன்று.

பா-ம் - *குழாங்கள் சூழ்ந்து. *சூழப்.

22. அரும் கடி எழுந்த போழ்தின் - திருமணக் கூட்டம் எழுந்தபோது; திருமண வேளை நெருங்கியபோது என்போருமுளர். ஆர்த்த வெள் வளைகளாலும்- ஒலிக்கும் வெள்ளை வளையல்களாலும் (சிலேடை) முழங்கும் வெண் சங்குகளாலும், இருங்குழை மகரத்தாலும் - பெரிய மகர குண்டலங்களாலும் (சிலேடை) துளையுடைய பெரிய மகரமீன்களாலும். மணிகளாலும் - இரத்தினாபரணங்களாலும் (சிலேடை) முத்துக்களாலும். அரங்கத்தாலும் - வரிசைகளாலும் (சிலேடை) தரங்கத்தாலும் - அலைகளாலும். பீலிச்சோலை - மயிற்பீலியொத்த சோலை. தரங்கம், சோலையொத்த நிறத்தது. கிளர்ந்தது என்ன - எழுந்தாற் போன்ற. அருங்கடி கொள்கைத்தாகி எழுந்த போதின்.

பா-ம் - *அருங்குடி. *நீலநீர்த்.

Koviloor Digital Library

23. நெருங்குதூ ரியங்கள் ஏங்க ✻நிரைத்தசா மரைகள் ✻ஓங்கப்
பெருங்குடை மிடைந்து செல்லப் ✻பிணங்குபூங் கொடிகள்ஆட
அருங்கடி மணம்✻ வந் தெய்த அன்றுதொட் டென்றும் அன்பில்
வருங்குல மறையோர் புத்தூர் மணம்வந்த புத்தூர் ஆமால்.

24. நிறைகுடம் தூபம் தீபம் நெருங்குபா லிகைகள் ஏந்தி
நறைமலர் அறுகு சுண்ணம் நறும்✻ பொரி ✻பலவும் வீசி
உறைமலி கலவைச் சாந்தின் உறுபுனல் தெளித்து வீதி
மறையவர் மடவார் வள்ளல் மணம்எதிர் கொள்ள வந்தார்.

25. ''கண்கள்எண் ணிலாத வேண்டுங் காளையைக் காண''என்பார்
''பெண்களில் உயர நோற்றாள் சடங்கவி பேதை'' என்பார்
''மண்களி கூர வந்த மணம்கண்டு வாழ்ந்தோம்'' என்பார்
பண்களில் நிறைந்த கீதம் பாடுவார் ஆடு வார்கள்.

26. ''ஆண்டகை அருளின் நோக்கின் வெள்ளத்துள் அலைந்தோம்'' என்பார்
''தாண்டிய ✻பரியும் நம்பால் தகுதியில் ✻நடந்த''தென்பார்
''பூண்தயங் கிவனே காணும் புண்ணிய மூர்த்தி'' என்பார்
ஈண்டிய மடவார் கூட்டம் ✻இன்னன இசைப்பச் சென்றார்.

27. வருமணக் கோலத் தெங்கள் வள்ளலார் தெள்ளும் வாசத்
திருமணப் பந்தர் முன்பு சென்றுவெண் சங்கம் எங்கும்
பெருமழைக் குலத்தின் ஆர்ப்பப் பரிமிசை இழிந்து பேணும்
ஒருமணத் திறத்தின் ✻ஆங்கு நிகழ்ந்தது மொழிவேன் உய்ந்தேன்.

23. தூரியங்கள் - வாத்தியங்கள். ஏங்க - ஒலிக்க. நிரைத்த சாமரைகள் - வீச வரிசையாகப் பிடித்த சாமரங்கள். ஓங்க - மேலே எழும்ப. (தோரை - மயிலிற காற் செய்த விசிறி. தோரையைப் பெருங்குடையுடன் சேர்த்துக் கோடலுமொன்று). மிடைந்து-நெருங்கி. பிணங்கு - நெருங்கிய. கடிமணம் - திருமணம்; புதுமணம் எனினுமாம். மணம் வந்த புத்தூரேயன்றி மணம் நிகழ்ந்த புத்தூரன்று.

பா-ம் - ✻நிரைந்த. ✻தோரை. ✻பிறங்கு. ✻வந்தேய்ந்த.

24. நறை - வாசனை. சுண்ணம் - வாசனைப் பொடி. உறை மலி கலவைச் சாந்தின் உறுபுனல் - துளி மிகுந்த பனிநீர் கலந்த சந்தனத்தினின்றுந் தெளிந்த நீரையும். உறை - உறைதலுமாம். வள்ளல் - நம்பியாரூரர்.

பா-ம்- ✻பொடி. ✻பிறவும்.

26. நம்பியாரூரர் அடியவராதலால் ''அருளின் நோக்கின் (கருணை நோக்கு) வெள்ளத்துள்'' என்றார். தாண்டிச் செல்லுங் குதிரையும் (நமது எண்ணத்துக் கேற்ப) நம்மிடம் மெல்ல நடந்தது என்பார். பூண் தயங்கு-ஆபரணம் அசையும். பூணுக்கும் அழகு வழங்கும் இயற்கையழகுடையான். ஈண்டிய - நெருங்கியுள்ள.

பா-ம்- ✻மாவும். ✻அடைந்த. ✻இன்னணம்.

27. தெள்ளும் - இனிய. சங்கம் - மணச்சங்கு. பெருமழைக் குலத்தின் ஆர்ப்ப - பெரிய மேகக் கூட்டத்தைப் போல முழங்க. பரிமீதிருந்து இறங்கி. பேணும் - செய்ய உட்கொள்ளும்; விரும்பும். ஒரு மணத்திறத்தின் - ஒப்பற்ற திருமணத்தினிடத்தே.

பா-ம் - ✻அங்கு.

Koviloor Digital Library

வேறு

28. ஆலுமறை சூழ்கயிலை யின்கண்அருள் செய்த
சாலுமொழி யால்வழி தடுத்தடிமை கொள்வான்
மேலுற எழுந்துமிகு கீழுற அகழ்ந்து
மாலும்அய னுக்கும்அரி யார்ஒருவர் வந்தார்.

29. கண்ணிடை கரந்தகதிர் வெண்படம் எனச்சூழ்
புண்ணிய நுதல்புனித நீறுபொலி வெய்தத்
தண்மதி முதிர்ந்துகதிர் சாய்வதென *மீதே
வெண்ணரை முடித்தது விழுந்திடை சழங்க.

30. காதிலணி கண்டிகை வடிந்தகுழை தாழச்
சோதிமணி மார்பின்*அசை நூலினொடு *தோளின்
மீதுபுனை உத்தரிய வெண்துகில் நுடங்க
ஆதப மறைக்குடை அணிக்கரம் விளங்க.

28. ஆலும் - ஒலிக்கும். மறை கயிலையில் ஒலிவடிவாயிருப்பது. ஈண்டு மறை என்றது, உலகில் தோன்றிய எல்லா மறைகளையும். பின்னே, ''முந்தை மறை ஆயிரம் மொழிந்தான்'' என்று வருதல் காண்க. சாலுமொழியால்- அமைந்த மொழியால்; மேன்மை மொழியால். முன்னே அருள் செய்த சாலுமொழியைத் திருமலைச் சிறப்பில் 27, 28, 29-ம் பாக்களிற்பார்க்க. வழி - முறையே. கொள்வான் - கொள்ளும் பொருட்டு. அகழ்ந்து - தோண்டி. ஒருவர் - கயிலாயத்துள்ள சீகண்டர்.

(புவனங்கள் பலப்பல. அவைகள் முக்கூறுபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அம்முக்கூறு பிரகிருதி மாயா புவனம், அசுத்த மாயா புவனம், சுத்த மாயாபுவனம் என்பன. இம்மூன்று மாயையையுங் கடந்து நிற்பது தற்பரசிவம். தற்பரசிவம் ஊர்பெயர் இடம் முதலியன இல்லாதது. அஃது அறிவாய் யாண்டும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்பது. ''பதிபரமே அதுதான் - நிலவும்அரு உருவின்றிக் குணங்குறிக ளின்றி நின்மலமாய் ஏகமாய் நித்த மாகி - அலகில் உயிர்க் குணர்வாகி அசலமாகி அகண்டிதமாய் ஆனந்த உருவாய் அன்றிச் - செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த் திகழ்வது தற்சிவம் என்பர் தெளிந்துளோரே'' - சிவப்பிரகாசம் - 1. தற்பரசிவம் அதிட்டிக்க முத்திறப் புவனங்களையும் முறையே நடாத்துவோர் சீகண்டர், அநந்தேசுரர், சதாசிவர் ஆவர். இவருள் கயிலையில் வீற்றிருப்பவர் சீகண்டர். இவரைச் சம்பு பக்கத்தில் தற்பர சிவமாகவும் அணுபக்கத்தில் குருவாகவும் கோடல் மரபு. விரிவு சைவசித்தாந்த நூல்களினும், சிவாகமங்களினும் பார்க்க.)

29. கதிர் கண்ணிடை கரந்த - ஒளி பொருந்திய நெற்றிக் கண்ணை இடையில் மறைத்த. வெண்படம் என - வெள்ளிய வஸ்திரம் போல. கதிர்வெண் எனவும் கொள்ளலாம். நுதல் - நெற்றி. சூழ் நீறு என்றியைக்க. குளிர்ச்சி பொருந்திய பிறைச்சந்திரன் பூரணச் சந்திரனாகி வெண்ணிலவு பொழிவது போன்ற வெண்ணரையை மேலே முடித்தது. சழங்க - சப்பளிப்ப; தளர; துவள.

பா-ம்- *மாடே.

30. கண்டிகை - கண்டிகைபோன்று வளைந்த. மணி - உருத்திராக்கமணி மாலை. நூலினொடு - பூணூலுடன். உத்தரியமாகிய வெள்ளாடை. நுடங்க - அசைய. ஆதபம் - வெயில்.

பா-ம் - *மிசை. *தோன்ற.

Koviloor Digital Library

31. பண்டிசரி கோவண உடைப்பழைமை கூரக்
கொண்டதொர் சழங்கலுடை ஆர்ந்தழகு கொள்ள
வெண்துகில் உடன்குசை முடிந்துவிடு வேணுத்
தண்டொருகை கொண்டுகழல் தள்ளுநடை கொள்ள.

32. மொய்த்துவளர் பேர்அழகு மூத்தவடி வேயோ
அத்தகைய மூப்பெனும் அதன்படிவ மேயோ
மெய்த்தநெறி வைதிகம் ✶விளைந்தமுத லேயோ
இத்தகைய வேடம்என ஐயமுற எய்தி.

33. வந்துதிரு மாமறை மணத்தொழில் தொடங்கும்
பந்தரிடை நம்பிஎதிர் பன்னுசபை முன்னின்று
''இந்தமொழி கேண்மின் எதிர் யாவர்களும்'' என்றான்
முந்தைமறை ஆயிரம் மொழிந்ததிரு வாயான்.

34. என்றுரைசெய் அந்தணனை எண்ணில்மறை யோரும்
மன்றல்வினை மங்கலம டங்கலனை யானும்
''நன்றுமது நல்வரவு நங்கள் தவம் என்றே
நின்றதிவண் நீர்மொழிமின் நீர்மொழிவ'' தென்றார்.

35. பிஞ்ஞகனும் நாவலர் பெருந்தகையை நோக்கி
''என்னிடையும் நின்னிடையும் நின்றஇசை வால்யான்

31. பண்டி - வயிற்றினின்றும். கூர - மிக. கொண்டதொர் - உடுத்திய ஒரு. சழங்கல் உடை - நழுவும் உடை. ஆர்ந்து - நிறைந்து. குசை - தருப்பை. முடிந்து விட்டிருக்கிற. வேணு - மூங்கில். கழல் - கால்.

32. படிவம் - வடிவம். முதல் - முதற்குரு (எல்லாருக்கும் பெருங் குரு சீகண்டராதலின்).

பா-ம் - ✶விளைத்த.

33. நம்பி - நம்பியாரூரர் - பல்லாயிரம் மறைகள் (பல சமயமறைகள்) வெளிவருதற்கு முதற்குருவாக நின்றவர் சீகண்டர். நம்பி எதிர் - நம்பிக்கு எதிரிலே; நம்பிக்கு மாறாக என்னலுமாம். பன்னு - நெருங்கிய. கண்ணால் காண்டல், வாயால் பேசல், கையால் தொடுதல் முதலியன நிகழ்தல்வேண்டும். இவை ஞானதீக்கை முறைகள். தொடக்கத்தில் முதலிரண்டும் நிகழ்கின்றன. பின்னே மற்றொன்றும் நிகழ்தலை நோக்குக.

34. மன்றல் - திருமணம். மடங்கல் அனையானும் - சிங்கம்போன்ற நம்பி யாரூரரும்; நம்பியாரூரர் அரசர்பால் வளர்ந்தவராதலின், அவர்மாட்டு வீரக்கூறும் உடைமை கூறியவாறாம். 'நன்றுமது நல்வரவு நங்கள் தவம்' என்று சொல்லி. 'நங்கள் தவம் என்றே இவண் நின்றது' என்று கொண்டு பொருளுரைப்பினும் பொருந்தும். இவண் - இங்கு. இவண் நீர்மொழிவது என்றும், இவண்நின்றது என்றுங் கொள்ளலாம்.

35. பிஞ்ஞகனும் - சடைக்கோலமுடைய கயிலாய பதியும். நாவலர் - திரு நாவலூரில் வந்தவர். ஆண்டான் தன்மை ஐயரிடத்தும், அடிமை என்பது நம்பி யாரூர ரிடத்தும் தொன்றுதொட்டே ஏற்பட்டனவாதலின் ''முன்னுடையது'' என்றார். யான் முன்னுடையது- யான் முன்னமே உடைத்தா யுள்ளது. வேள்வியினை -

Koviloor Digital Library

முன்னுடைய தோர்பெரு வழக்கினை முடித்தே
நின்னுடைய வேள்வியினை நீமுயல்தி'' என்றான்.

36. நெற்றிவிழி யான்மொழிய நின்றநிகர் இல்லான்
''உற்றதொர் வழக்கெனிடை நீயுடைய துண்டேல்
✲மற்றது முடித்தலது யான்வதுவை செய்யேன்
முற்றஇது சொல்லு''கென எல்லைமுடி வில்லான்.

37. ஆவதிது கேண்மின்மறை யோர்! என்அடி யான்இந்
நாவல்நகர் ஊரன்இது நான்மொழிவ'' தென்றான்
தேவரையும் மாலயன் முதற்றிருவின் மிக்கோர்
யாவரையும் ✲வேறடிமை யாவுடைய எம்மான்.

வேறு

38. என்றான் இறையோன் ✲அதுகேட்டவர் எம்ம ருங்கும்
நின்றார் இருந்தார் ''இவன் என்நினைந் தான்கொல்'' என்று
சென்றார் வெகுண்டார் சிரித்தார், திருநாவ லூரர்
''நன்றால் மறையோன் மொழி'' என்றெதிர் நோக்கி நக்கார்.

39. நக்கார் முகநோக்கி நடுங்கி நுடங்கி யார்க்கும்
மிக்கான் மிசையுத் தரிகத்துகில் தாங்கி மேற்சென்று
''அக்கா லம்உன் தந்தை தன்தந்தை ஆள்ஓலை ஈதால்
இக்கா ரியத்தை ✲இன்றுநீ சிரித்ததென் ஏடா'' என்ன.

திருமணத்தை. முயல்தி - நடத்துவாய். என்னைவிட்டுப் பிரிந்தவழக்கு என்பது குறிப்பு. இதனை ''இசைவால்'' என்பது உணர்த்தும்.

36. நெற்றிவிழியான் - கண்ணுதலோன் (திருநகரச்சிறப்பு : பாட்டு 46. குறிப்பை நோக்குக). நிகர் இல்லான் - ஒப்பற்ற நம்பியாரூரர். வதுவை - கலியாணம். முற்ற - முழுவதும்; முடிய. அது - அவ்வழக்கு. எல்லைமுடிவு இல்லான் - ஆதியந்த மில்லாத ஆண்டவன். இவ்வாறு நம்பியாரூரரைப் பேசச் செய்தது, அவரை அறியாது அவர்பால் மறைந்துள்ள பழைய உணர்வென்க.

பா-ம் - ✲மற்றிது.

37. மறையோர் - மறையோர்களே. யான் சொல்வதாவது இது என்றபடி. சுந்தரர் அணுக்கத்தொண்ட ராதலின் அவர்க்குள்ள சிறப்பை ஈண்டு விளக்கியவாறு காண்க.

பா-ம் - ✲வேறடிமை யாயுடைய.

38. கேட்டவர் - கேட்டவராய். எம்மருங்கும் - எப்பக்கத்திலும். நின்றாரும் இருந்தாரும். நக்கார் - சிரித்தார்.

பா-ம் - ✲இது.

39. நுடங்கி - தள்ளாட; நுணுகி எனினுமாம். தாங்கி - விழாமல் தாங்கி. மேற்சென்று - மேலெசென்று; எதிர்த்து. ஆள் ஓலை - (எழுதிக் கொடுத்த) அடிமை ஓலை, ஏடா என்பது அடிமையை அழைக்கும் முறை.

பா-ம் - ✲நீஇன்று.

Koviloor Digital Library

வேறு

40. மாசிலா மரபில் வந்த வள்ளல்வே தியனை நோக்கி
நேசமுன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சியால் சிரிப்பு நீங்கி
''ஆசில்அந் தணர்கள் வேறோர் அந்தணர்க் கடிமை ஆதல்
பேசஇன் றுன்னைக் கேட்டோம் பித்தனோ ✶மறையோய்'' என்றார்.

41. ''பித்தனும் ஆகப் பின்னும் பேயனும் ஆக நீயின்
றெத்தனை தீங்கு ✶சொன்னால் யாதும்மற் றவற்றால் நாணேன்
அத்தனைக் கென்னை ஒன்றும் அறிந்திலை யாகில் நின்று
வித்தகம் பேச வேண்டாம் பணிசெய வேண்டும்'' என்றான்.

42. ''கண்டதோர் வடிவால் உள்ளங் காதல்செய் துருகா நிற்கும்
கொண்டதோர் பித்த வார்த்தை கோபமும் உடனே ஆக்கும்
உண்டோராள் ஓலை என்னும் அதன் உண்மை அறிவேன்'' என்று
தொண்டனார் ஓலை காட்டு கென்றனர் துணைவ னாரை.

43. ''ஓலைகாட்'' டென்று நம்பி உரைக்க''நீ ஓலை காணற்
பாலையோ அவைமுன் காட்டப் பணிசெயற் பாலை'' என்ற
வேலையில் நாவ லூரர் வெகுண்டுமேல் விரைந்து சென்று
மாலயன் தொடரா தானை வலிந்துபின் தொடர லுற்றார்.

40. வள்ளல் - நம்பியாரூரர். நேசமானது பண்டேகிடந்த சிந்தைக்கசிவால். பண்டையுணர்வைக் குறிப்பால் உணர்த்தியவாறாம். ஆசுஇல் - குற்றமில்லாத. உன்னை - உன்னிடம். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் காலத்தில் சாதிகள் நிலைத்திருந் தன. அவைகட்கென வரம்புகளுங் கோலப்பட்டிருந்தன. அவ்வரம்புகளின்படி அந்தணர்க்கு அந்தணர் அடிமையாதல் இல்லை. சாதிவரம்புகளை அழிக்க வேண்டுமென்பது ஆண்டவன் திருவுள்ளம் போலும்.

பா-ம் - ✶மறையோன்.

41. சொன்னாலும். யாதும் - சிறிதும். வித்தகம் - விளையாட்டு மொழி; சாமர்த்திய மொழியுமாம். எதிரிலே நின்று. 'என்னை அறிகிலை; அறியின் பணி செய்வாய்' என்பது குறிப்பு. பணியை நினைப்பூட்டியவாறாம்.

பா-ம் - ✶சொன்னாய்.

42. முதலிரண்டடியைத் தன்மைவாய்ப்படுத்தியும் படர்க்கைவாய்ப்படுத் தியும் பொருள் கூறலாம். என்னாற் காணப்படுவதாகிய. இவர்கொண்ட தாகிய. ஓர் ஆளோலை உண்டு என்னும் அதன் - இது தன்மை வழி. படர்க்கை வழி வெளிப்படை. தொண்டனார் - நம்பியாரூரர். முன்னே ''நேசமுன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சியால்'' என்றார். ''பண்பில் மிக்க விழைவுறு மனமும் பொங்க'' - பாட்டு 48 பார்க்க. ஆசிரியர், நம்பியாரூரர்தம் பழைய உணர்வைக் குறித்துக்கொண்டே போதல் கருதற்பாலது. தமது உயிர்த்துணைவனாரை; தமது உயிர்க்குத் துணைபுரிய வந்தவரை.

43. காணற்பாலையோ - கண்டு உணர்தற்கு வல்லையோ. அவைமுன் காட்ட - சபை முன் காட்டப்பட்ட பின். வேலையில் - வேளையில். வெகுண்டு - கோபித்து. நாவலூரர் ஆண்டவனருளால் இன்னும் மெய்யுணர்வு பெறாமையால் வெகுண் டெழுந்து தொடரலுற்றாரென்க. இவ்வெகுளி கதிரவன் எழுமுன்னர்த் தோன்றுங் குமரி இருள் போன்றது என்பர் கா. சுப்பிரமணியம் பிள்ளை.

Koviloor Digital Library

44. ஆவணம் பறிக்கச் சென்ற அளவினில் அந்த ணாளன்
காவணத் திடையே ஓடக் கடிதுபின் தொடர்ந்து நம்பி
பூவணத் தவரை உற்றார் அவரலால் புரங்கள் செற்ற
ஏவணச் சிலையி னாரை யார்தொடர்ந் தெட்ட வல்லார்.

45. மறைகளா யினமுன் போற்றி மலர்ப்பதம் பற்றி நின்ற
இறைவனைத் தொடர்ந்து பற்றி எழுதும்ஆள் ஓலை வாங்கி
அறைகழல் அண்ணல் "ஆளாய் அந்தணர் செய்தல் என்ன
முறை" எனக் கீறி யிட்டார் முறையிட்டான் முடிவி லாதான்.

46. அருமறை முறையிட் டின்னும் அறிவதற் கரியான் பற்றி
ஒருமுறை முறையோ என்ன உழைநின்றார் விலக்கி "இந்தப்
பெருமுறை உலகில் இல்லா நெறிகொண்டு பிணங்கு கின்ற
திருமறை முனிவ ரேநீர் எங்குளீர் செப்பும்" என்றார்.

47. என்றலும் நின்ற ஐயர் "இங்குளேன் இருப்புஞ் *சேய
தன்றிந்த வெண்ணெய் நல்லூர், அதுநிற்க, அறத்தா றின்றி
வன்திறல் செய்தென் கையில் ஆவணம் வலிய வாங்கி
நின்றிவன் கிழித்துத் தானே நிரப்பினான் அடிமை" என்றான்.

44. ஆவணம் - அடிமை ஓலை. காவணத்திடையே - பந்தரினூடே. பூவணத்தவரை - அழகிய நிறத்தையுடையவரை (சார்ந்ததனைத் தன் வண்ணமாக்கும் நெருப்புருவினரை என்பது குறிப்பு); திருப்பூவணத்தி லெழுந்தருளியுள்ள பெருமானை என்றலுமொன்று, உற்றார் - அடைந்தார். அவர் அலால் - நம்பியாரூரை அல்லாமல். ஏவணச் சிலையினாரை - அம்பு பூட்டிய மேரு என்னும் வில்லை யுடையவரை. ஏ - அம்பு. வெகுளிக்கு அடிப்படையாயுள்ள தத்துவக் காரியங்களைக் குருநாதன் குலைத்தல். "புரங்கள் செற்ற ஏவணச் சிலையினார்" என்பதால் உணரற்பாற்று. வெகுளி யற்றதும் ஆண்டவனைத் தொடரவல்லாராவர் என்க. ஆண்டவன், அடியார்கட்கு அருள்புரியும்போது, முப்புரம் எரித்த கதையை ஆசிரியர் குறிப்பது வழக்கம். முப்புரம் எரித்தது என்பது புராணக்கதை. அதன் நுட்பம் மும்மலத்தை எரிப்பது என்பது. "அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன் - முப்புரஞ் செற்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள் - முப்புர மாவது மும்மல காரியம் - அப்புரம் எய்தமை யார்அறி வாரே" - திருமூலர்.

45. முன் - முற்படுத்தி; முன்னாளில் எனினுமாம். மறைகள் பற்றி நின்ற. எழுதும் - எழுதப்பட்டிருக்கும். அறைகழல் அண்ணல் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த பெருமையில் சிறந்த நம்பியாரூரர். கீறி இட்டார் - கிழித்தெறிந்தார். வெகுளியைக் கீறியது என்க.

46. அரியான் - இறைவன். பற்றி - நம்பியாரூரரைப் பிடித்து. உழை நின்றார்-அருகில் நின்றவர்கள். பிணங்குகின்ற - சண்டையிடுகின்ற. முறையோ என்று கூவியது வன்றொண்டர் வெகுளியை ஒதுக்கியதாகும்.

47. இங்குளேன் - தற்போது இங்கே யிருக்கிறேன். இருப்பும் சேயது அன்று - இருப்பிடமும் தூரமன்று. அறத்து ஆறு - தரும வழி. வன்திறல் - பலாத்காரம். ஆவணம் - அடிமை ஓலை. அடிமை என்பதை உறுதிப்படுத்தினான் என்றபடி.

பா-ம் - *சேய்த்த.

Koviloor Digital Library

48. குழைமறை காதி னானைக் கோதில்ஆ ரூரர் நோக்கிப்
''பழையமன் றாடி போலும் இவன்'' என்று பண்பில் மிக்க
விழைவுறு மனமும் பொங்க ''வெண்ணெய்நல் லூரரா யேல்உன்
பிழைநெறி வழக்கை ஆங்கே பேசநீ போதாய்'' என்றார்.

49. வேதியன் அதனைக் கேட்டு ''வெண்ணெய்நல் லூரி லேநீ
போதினும் நன்று மற்றப் புனிதநான் மறையோர் முன்னர்
*ஆதியில் மூல வோலை காட்டிநீ அடிமை யாதல்
சாதிப்பன்'' என்று முன்னே *தண்டுமுன் தாங்கிச் சென்றான்.

50. செல்லு*மா மறையோன் தன்பின் *திரிமுகக் காந்தஞ் சேர்ந்த
வல்லிரும் பணையு மாபோல் வள்ளலுங் கடிது சென்றார்
எல்லையில் சுற்றத் தாரும் ''இதுஎன்னாம்'' என்று *செல்ல
நல்லஅந் தணர்கள் வாழும் வெண்ணெய்நல் லூரை நண்ணி.

51. வேதபா ரகரில் மிக்கார் விளங்குபேர் அவைமுன் சென்று
*நாதனாம் மறையோன் சொல்லும் ''நாவலூர் ஆரூ ரன்தான்
காதலென் அடியான் *என்னக் காட்டிய ஓலை கீறி
மூதறி வீர்முன் போந்தான் *இதுஎன்றன் *முறைப்பா'' டென்றான்.

48. குழை மறை காதினானை - குண்டலத்தை மறைத்து வந்த ஆண்டவனை. கோது இல் - குற்றமில்லாத. பழைய மன்றாடி - வழக்கில் கைதேர்ந்தவன். பழைய திருடன் என்பது போன்றது. மன்றாடி - நியாய சபையில் வழக்காடி; அப்பலத்தாடி; சிவபிரான் என்பது குறிப்பு. ''பிறவி வழக்கு'' என்பது நுட்பம்; ''மன்றுள் நிறைந்து பிறவி வழக்கறுக்க - நின்ற நிருத்த நிலைபோற்றி'' - போற்றிப் பஃறொடை 7-8. மறையவர் தோற்றமும் பிறவும் நம்பியாரூரர்க்கு அவர்தம் வழிபடு தெய்வமாகிய மன்றாடியின் நினைவூட்டின போலும். மன்று - சபை. இது மரத்தடியினின்றும் பிறந்தது. மன்று - மரத்தடி. பண்டை நாளில் மரத்தடியில் பஞ்சாயத்துக் கூடி வழக்கு முதலியவற்றைப் பேசுவது வழக்கம். அதனால் மன்று - மன்றம் - என்பது சபைக்குப் பெயராக நாளடைவில் வழங்கலாயிற்று. ''மன்றமும் பொதியிலும்'' . திருமுருகாற்றுப் படை. 226. ''மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்''- மலைபடுகடாம் 492. ''மன்றமும் - ஊருக்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியினும்''; மன்றில் வதியுநர் - ''அம்பலங்களிலே தங்குவார்'' - நச்சினார்க்கினியம். அன்புத் தன்மையில் மிக்க விருப்புக் கொண்ட நன்மனமும் கோபத்தால் பொங்க; இயல்புக்கு மாறாக என்றபடி; . . . மனம் மட்டும் காதலால் பொங்க என்று கொள்ளின், அது பழைய உணர்ச்சியைக் குறிப்பதாகுமென்க.

49. ஆதியில் - ஆதியிலே எழுதிக்கொடுத்த. ஆதியில் மூலஓலை - பிரணவம் என்பது குறிப்பு. ''முன்னே - நம்பியாரூரர்க்கு முன்னே. முன் - விரைவில்.

பா-ம் - *ஆதியுள். *தண்டினை.

50. திரிமுகம் - ஈர்க்கின்ற முகமுடைய (திரிதல் - மாறுபடுதல்; அதனின்றும் ஈண்டு ஈர்த்தல்). வள்ளல் - நம்பியாரூரர். ''சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்'' - திருவாசகம்: போற்றி. 48. ''சுற்றம் என்னும் வினையுளே.'' - அப்பர் : நாகை - திருநேரிசை - 1.

பா-ம் - *நான்மறையோன். *தீமுகம்; திருமுகம். *சொல்ல.

51. மறையவர்களில் மிக்கார். உங்கள் முன் அவனே போந்தான்,

பா-ம் - *நாதனான் மறையோன். *ஆகக். *இது மற்றென். *முறைப்பாடென்ன.

Koviloor Digital Library

52. அந்தணர் அவையில் மிக்கார் ''மறையவர் அடிமை ஆதல்
இந்தமா நிலத்தில் இல்லை என்சொன்னாய் ஐயா'' என்றார்
''வந்தவா றிசைவே அன்றோ வழக்கிவன் கிழித்த ஓலை
தந்தைதன் தந்தை நேர்ந்தது'' என்றனன் தனியாய் நின்றான்.

53. ''இசைவினால் எழுதும் ஓலை காட்டினான் ஆகில் இன்று
விசையினால் வலிய வாங்கிக் கிழிப்பது வெற்றி ஆமோ
தசையெலாம் ஒடுங்க மூத்தான் வழக்கினைச் சாரச் சொன்னான்
அசைவில்ஆ ரூரர் எண்ணம் என்'' என்றார் அவையில் மிக்கார்.

54. ''அனைத்துநூல் உணர்ந்தீர்! ஆதி சைவனென் றறிவீர் என்னைத்
தனக்குவே றடிமை என்றிவ் அந்தணன் சாதித் தானேல்
மனத்தினால் உணர்தற் கெட்டா மாயைஎன் சொல்லு கேன்யான்
எனக்கிது தெளிய வொண்ணா தென்றனன்'' எண்ணம் மிக்கான்.

55. அவ்வுரை அவையின் முன்பு நம்பியா ரூரர் சொல்லச்
செவ்விய மறையோர், நின்ற திருமறை முனியை நோக்கி
''இவ்வுல கின்கண் நீரின் றிவரைநும் அடிமை என்ற
வெவ்வுரை எம்முன் பேற்ற வேண்டும்''என் றுரைத்து மீண்டும்.

56. ''ஆட்சியில் ஆவணத்தில் அன்றிமற் றயலார் தங்கள்
காட்சியில் மூன்றில் ஒன்று காட்டுவாய்'' என்ன ''முன்னே

52. வழக்கு - வழக்குக்கு யான் வந்தவாறு பொருத்தமுடையதல்லவோ. நேர்ந்தது - எழுதிக் கொடுத்தது. ஆண்டவன் தத்துவக் கட்டில்லாதவன் ஆதலின் ''தனியாய்'' என்றார்.

53. இசைவினால் எழுதும் - உடன்பாட்டின்மீது எழுதப்பட்ட. விசையினால் - வேகத்தால். சார - பொருந்துமாறு; ஏற்குமாறு. அசைவில் - மனக் கவலையற்ற; அரசரால் வளர்க்கப் பெற்றவராதலின் கவலையற்றிருந்தவர் என்றபடி; என்ன நேருமோ என்று அசைவற்று நின்றார் என்னலுமாம். 'தசையெலாம் ஒடுங்க' என்பது நம்போலப் பிறப்பு இறப்புக்குரிய மாயா காரிய தசை தாங்கினவனல்லன் என்பதை உணர்த்துவது, மூத்தான் - மூற்றறிவுடையான். ''ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி'' - திருவாசகம்: பிடித்த 9.

54. அந்தணர்க்கு அந்தணர் அடிமையாதலும், அதற்கென ஓலையும், உலகில் நேராத வழக்கை விசாரிக்க மறையோர் இசைந்ததும், பிறவும் உணர்விற் கெட்டா மாயை என்றபடி. ஆண்டவன் அருளாடல், பசுபாச உணர்விற்கெட்டாதது என்பது கருத்து. 'தெளிய ஒண்ணாது' என்பதும், 'எண்ணமிக்கான்' என்பதும் நம்பியாரூரர்தம் பசுபாச கரணங்களைச் சிவகரணமாக மாற்றிவரூஉங் குறிகளென்க.

55. செவ்விய - நடுநிலையுடைய. வெவ்வுரை (அந்தணர்க்கு அந்தணர் அடிமை என்னும்) தீ மொழியை; வழக்கத்திலில்லாத உரை 'வெவ்வுரை' என்னப் பட்டது. ஏற்ற வேண்டும் - ஏற்றி உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும்.

56. ஆட்சியில் - அநுபவத்தில். ஆவணத்தில் - இலிகிதத்தில். அயலார் தங்கள் காட்சியில் - சாட்சியில். மூட்சியில் - மூண்டெழுந்த கோபத்தால், கிழித்தது கோபம்; நம்பியாரூரர் இயல்பு அன்று என்பது நுட்பம். படியோலை - மூல

Koviloor Digital Library

மூட்சியில் கிழித்த ஓலை படியோலை மூல ஓலை
மாட்சியில் காட்ட வைத்தேன்'' என்றனன் மாயை வல்லான்.

57. ''வல்லையேல் காட்டிங்'' கென்ன, மறையவன் ''வலிசெய் யாமல்
சொல்லநீர் வல்லீ ராகில் காட்டுவேன்'' என்று சொல்லச்
✱''செல்வநான் மறையோய்! நாங்கள் தீங்குற ஒட்டோம்'' என்றார்
அல்லல்தீர்த் தாள ✱நின்றான் ஆவணங் கொண்டு சென்றான்.

58. இருள்மறை மிடற்றோன் கையில் ஓலைகண் டவையோர் ஏவ
அருள்பெறு கரணத் தானும் ஆவணம் தொழுது வாங்கிச்
சுருள்பெறு மடியை நீக்கி விரித்தனன் தொன்மை நோக்கித்
தெருள்பெறு சவையோர் கேட்ப வாசகம் செப்பு கின்றான்.

59. ''அருமறை நாவல் ஆதி சைவன்ஆ ரூரன் செய்கை
பெருமுனி வெண்ணெய் நல்லூர்ப் பித்தனுக் கியானும் என்பால்
வருமுறை மரபு ளோரும் வழித்தொண்டு செய்தற் கோலை
இருமையால் எழுதி நேர்ந்தேன் இதற்கிவை என்எ ழுத்து.''

60. வாசகங் கேட்ட பின்னர் மற்றுமேல் ✱எழுத்திட் டார்கள்
ஆசிலா எழுத்தை நோக்கி ''அவையொக்கும்'' என்ற பின்னர்
மாசிலா மறையோர் ''ஐயா! மற்றுங்கள் பேர னார்தம்
தேசுடை எழுத்தே ஆகில் தெளியப்பார்த் ✱தறிமின்'' என்றார்.

ஓலையைப் பார்த்து எழுதிய ஓலை. மாட்சியில் - பெருமையுடன்; வழக்கு விளக்கத்தில்.

57. (காட்ட) வல்லையேல். மறையவன் - இறைவன். ஆரூரன் முன்புபோல் வலிசெய்யாமல். நம்பியாரூரர்தம் அல்லல் தீர்த்து அவரை ஆளநின்ற இறைவன்.

பா-ம் - ✱செல்வ நான் மறையோர் ''நாங்கள். . . ஒட்டோம்''. ✱வல்லான்.

58. இருள்மறை மிடற்றோன் - கரியநஞ்சை மறைத்த கண்டத்தையுடைய சிவபிரான். அன்பர்தம் இருளை மறைத்து அருள் வழங்குவோன் என்பது குறிப்பு. ''சிற்றுயிர்க் கிரங்கிக் காய்சின ஆலமுண்டாய் அமுதுண்ணக் கடையவனே'' - திருவாசகம்: நீத்தல் 50. கரணத்தானும் - கணக்கனும். ஆவணம் ஆண்டவனுடை யதாதலின் அதை வாங்கிப் படிப்போனது கரணம் அருள் பெறும் புண்ணிய முடையதா யிற்று என்பது குறிப்பு. தொன்மை - பழமை. பழமையாயிருந்தமையால் உற்றுநோக்கி. தெருள் - தெளிவு.

59. செய்கை - எழுதிக் கொடுப்பது; செய்கைப் பெருமுனி என்று கொண்டு ஒழுக்கமும் பெருமையுமுடைய முனி என்று கூறினும் பொருந்தும். இருமையால் - உள்ளும் புறமும் ஒத்து. நேர்ந்தேன் - கொடுத்தேன். என் எழுத்து - என் கை யெழுத்து.

60. மேலெழுத்து இட்டார் - சாட்சிக் கையெழுத்திட்டவர்கள். ஆசிலா- குற்றமில்லாத. ஐயா! நம்பியாரூரரே. பேரனார் - பாட்டனார். தேசு - அழகு; ஒளி; இங்கே மெய்ம்மையின் மேற்று. பொருந்தா வழக்காயினும் மறையவர்கள் நடுநிலை பிறழாது அதனை விசாரித்தலான், அவர் மேலே ''செவ்விய மறையோர்'' என்றும், இங்கே ''மாசிலா மறையோர்'' என்றுஞ் சொல்லப்பட்டார்.

பா-ம் - ✱எழுத்துமிட்டார். ✱அறிதி.

Koviloor Digital Library

61. அந்தணர் கூற "இன்னும் ஆள்ஓலை இவனே காண்பான்
தந்தைதன் தந்தை தான்வே றெழுதுகைச் சாத்துண் டாகில்
இந்தஆ வணத்தி னோடும் எழுத்துநீர் ஒப்பு நோக்கி
வந்தது மொழிமின்" என்றான் வலியஆட் கொள்ளும் வள்ளல்.

62. திரண்டமா மறையோர் தாமும் திருநாவ லூரர் கோமுன்
மருண்டது தெளிய மற்ற மறையவன் எழுத்தால் ஓலை
அரண்தரு காப்பில் வேறொன் றழைத்துடன் ஒப்பு நோக்கி
"இரண்டும்ஒத் திருந்த தென்னே! இனிச்செயல் இல்லை" என்றார்.

63. "நான்மறை முனிவ னார்க்கு நம்பியா ரூரர்! தோற்றீர்
பான்மையின் ஏவல் செய்தல் கடன்" என்று பண்பில் மிக்க
மேன்மையோர் விளம்ப, நம்பி "விதிமுறை இதுவே ஆகில்
யானிதற் கிசையேன் என்ன இசையுமோ" என்று நின்றார்.

64. திருமிகு மறையோர் நின்ற செழுமறை முனியை நோக்கி
"அருமுனி! நீர்முன் காட்டும் ஆவணம் ✱அதனில் எங்கள்
பெருமைசேர் பதியே யாகப் பேசிய துமக்கிவ் வூரில்
வருமுறை ✱மனையும் நீடு வாழ்க்கையும் காட்டு" கென்றார்.

61. சபையிலுள்ள அந்தணர்கள் இவ்வாறு கூற, நம்பியாரூரரை வலிய ஆட்கொள்ளவந்த வள்ளல், "ஆளோலை இவனோ காணவல்லான். . . ." என்றார். இவன் சிறுவனாதலின் பாட்டன் கையெழுத்தை அறியவல்லான் அல்லன் என்றபடி. கைச்சாத்து - கையெழுத்து. வந்தது - உங்கள் மனதில் தோன்றியதை. ஆரூரர் இனி உறவினர்க்கு உரியர் அல்லர் என்பது குறிப்பு.

62. திருநாவலூரர் கோ முன் - நம்பியாரூரர் முன்னிலையில். மருண்டது தெளிய - (மயக்கம்) சந்தேகம் தெளிய. முன்னே மருண்டது தெளிய என்னலுமாம். மறையவன் எழுத்தால் ஓலை - நம்பியாரூரரின் பாட்டனார் கையெழுத்தாலாகிய ஓலை. அரண்தரு காப்பில் - (அவர்தம் வீட்டில்) பாதுகாப்பிலுள்ள. என்னே - அந்தணர்க்கு அந்தணர் அடிமை ஓலை எழுதிக் கொடுத்தது என்னும் வியப்பு.

63. பான்மையின் - விதியால்; இன்புடன் என்றலு மொன்று. "குலவிய புருவத்தாட்கு வந்தடை பான்மை. . ."; "கனிபடு கிளவியர்தங் காதலர் கவானில் துஞ்சில் - பனியிரு விசும்பில் தேவர் பான்மையிற்று" - சிந்தாமணி : 539, 553. பண்பில் - குணத்தில்; நீதியில். தங்கள் மரபுக்குப் பொருந்தா வழக்கென்பதை யுணர்ந்தும் மறையவர்கள் அநியாயத்தீர்ப்பு அளித்தார்களில்லை. மரபு, நூல், வழக்கம் முதலியவற்றைப் பொருட்படுத்தாது அவர்கள் நீதி வழியே நின்று கடனாற்றியது கருதற்பாலது. அவர் அல்லரோ அந்தணர்? நம்பியாரூரரும் மறையவர்கள் அளித்த தீர்ப்பை மீறத் துணிந்தாரில்லை. அவர் தம் பெருந்தகைமையும் போற்றற்பாலதே. அந்தணர்க்கு அந்தணர் அடிமையாதல் இல்லை என்னும் ஆட்சி வீழ்ந்துபட்டதை உன்னுக.

64. அவையோர், தீர்ப்புக் கூறிய பின்னும் தமது மனச்சான்றை நடு நிலையில் நிறுத்திக்கொள்ளச் சிந்தித்து, முனிவரை நோக்கி அவர்தம் இருப்பிடம் முதலியவற்றைக் கேட்டனர். வருமுறை - தலைமுறை தலைமுறையாக வந்து கொண்டிருக்கும். நீடு - நீண்டகால. வாழ்க்கையும் - வாழ்க்கைக்குரிய நிலபுலம் பொருள் முதலியனவும்.

பா-ம் - ✱தன்னில். ✱மரபும்.

Koviloor Digital Library

65. பொருவரும் வழக்கால் வென்ற புண்ணிய முனிவர் "என்னை
ஒருவரும் அறியீ ராகில் 'போதும்''' என் றுரைத்துச் சூழ்ந்த
பெருமறை யவர்கு ழாமும் நம்பியும் பின்பு செல்லத்
திருவருட் டுறையே புக்கார், கண்டிலர் திகைத்து நின்றார்.

66. எம்பிரான் கோயில் நண்ண இலங்குநூல் *மார்பர் "எங்கள்
நம்பர்தங் கோயில் புக்க தென்கொலோ" என்று நம்பி
தம்பெரு விருப்பி னோடு தனித்தொடர்ந் தழைப்ப மாதோ
டும்பரின் விடைமேல் தோன்றி அவர்தமக் குணர்த்தல் உற்றார்.

67. "முன்புநீ நமக்குத் தொண்டன் முன்னிய வேட்கை கூரப்
பின்புநம் ஏவ லாலே பிறந்தனை மண்ணின் மீது
துன்புறு *வாழ்க்கை நின்னைத் தொடர்வறத் தொடர்ந்து வந்து
நன்புல மறையோர் முன்னர் நாம்தடுத் தாண்டோம்" என்றார்.

68. என்றெழும் ஓசை கேளா ஈன்றஆன் கனைப்புக் கேட்ட
கன்றுபோல் *கதறி நம்பி கரசர ணாதி அங்கம்

65. பொருவரும்-ஒப்பற்ற. உலகிடை நடைபெறா வழக்காதலின் "பொரு வரும் வழக்கு" என்றார். அந்தணர்க்கு அந்தணர் அடிமையாதல் இல்லை என்பதை உடைத்தது சிறந்த வெற்றியேயாகும். போதும் - என்னுடன் வாருங்கள். குழாமும் - கூட்டமும். திருவருட்டுறை - திருவெண்ணெய் நல்லூர் கோயிலின் பெயர். தத்துவங்கள் ஒடுங்குமிடத்தில் அருட்டுறை விளங்குதல் இயல்பு. உடன் சென்றவர் கண்டிலர்.

66. மார்பர் - நம்பியாரூரர். மார்பின் என்ற பாடங் கொள்ளின் மார்பினராகிய எங்கள் நம்பர் (சிவபெருமான்) என்று பொருள் கூறுக. தனித்தொடரலாவது தத்துவக் குறும்புகளினின்றும் விடுதலை யடைந்து சிவத்தைத் தொடர்வது. ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமாவது. நம்பியாரூரர், முன்னே கூட்டங்களுடன் அதாவது தத்துவங்களுடன் கூடி வழக்கிட்டபோது ஆண்டவன் வெளிப்பட்டா னில்லை. இப்பொழுது அவர் தனியே அதாவது தத்துவங்களினின்று விடுதலை யடைந்து அழைக்க, ஆண்டவன் வெளிப்பட்டான் என்க. "ஆறொடு முப்பதும் அங்கே அடங்கிடில் - கூறக் குருபரன் கும்பிடு தந்திடும்" - திருமூலர். உம்பரில் - விண்ணில்.

பா-ம் - *மார்பன்; மார்பின்.

67. சுந்தரர் கயிலையில் அணுக்கத் தொண்டர் என்பது திருமலைச்சிறப்பால் தெரிகிறது. இது "சுந்தரனைத் துணைக்கவரி வீசக் கொண்டார்" என வரூஉம் அப்பர் திருவாக்கானும் (தனித் திருத்தாண்டகம் 5) தெளிவு பெறுகிறது. முன்னிய - மனதாற் கருதிய. வேட்கை கூரலாவது சேடிமார் மீது காதல் கூர்ந்தது; திருமலைச் சிறப்பு: 27, 28, 29 பாக்களைப் பார்க்க. "இம்மண்மேல் நரனாக வகுத்தனை" - சுந்தரர்: திருநெல்வாயில் - திருவரத்துறை 2. கயிலையில் கொண்ட வேட்கை, முறைப்படி நிகழ வேண்டுவது. அதற்கு மாறுபட்டதொன்று துன்பந் தருவதாதலின் "துன்புறு வாழ்க்கை" என்றார். முன்னையது திருவருள்வழி நிகழப்போகிறது என்பது குறிப்பு. நன்புலம் - நல்லறிவுடைய.

பா-ம் - *வேட்கை.

Koviloor Digital Library

துன்றிய புளகம் ஆகத் தொழுதகை தலைமேல் ✻ஆக
''மன்றுளீர்! செயலோ வந்து வலியஆட் கொண்ட'' தென்றார்.

69. எண்ணிய ஓசை ஐந்தும் விசும்பிடை ✻நிறைய எங்கும்
விண்ணவர் பொழிபூ மாரி மேதினி ✻நிறைந்து விம்ம
மண்ணவர் மகிழ்ச்சி பொங்க மறைகளும் முழுங்கி ஆர்ப்ப
அண்ணலை ஓலை காட்டி ஆண்டவர் அருளிச் செய்வார்.

70. ''மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்தொண்டன் ✻என்னும் நாமம்
பெற்றனை நமக்கும் அன்பில் பெருகிய சிறப்பில் மிக்க
அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும் ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடு'' கென்றார் தூமறை பாடும் வாயார்.

71. தேடிய அயனும் மாலும் தெளிவுறா ✻ஐந்தெ ழுத்தும்
பாடிய பொருளாய் உள்ளான் ''பாடுவாய் நம்மை'' என்ன
நாடிய ✻மனத்த ராகி நம்பியா ரூரர், மன்றுள்
ஆடிய செய்ய தாளை அஞ்சலி கூப்பி நின்று.

72. ''வேதியன் ஆகி என்னை வழக்கினால் வெல்ல வந்த
ஊதியம் அறியா தேனுக் குணர்வுதந் துய்யக் கொண்ட

68. கரம் சரண் ஆதி அங்கம்-கைகால் முதலிய உறுப்புக்களில். துன்றிய புளகம் ஆக - நெருங்கி யெழுந்த மயிர்சிலிப்பு உண்டாக. முன்னே ''பழைய மன்றாடி'' என்றது இங்கே நம்பியாரூரருக்கு விளங்கலாயிற்று.

பா-ம் - ✻பதறி. ✻ஆகி.

69. எண்ணிய - எல்லாரும் அறியுமாறு. ஓசை ஐந்தும் - தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி, கஞ்சக்கருவி ஆகிய ஐந்து வாத்தியங்களின் ஓசை. விசும்பிடை - விண்ணிடை. மேதினி - மண்ணுலகில். விம்ம- நெருங்கிப் பொலிய; கமழ. ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்க. அண்ணலை - பெருமையிற் சிறந்த நம்பியாரூரரை. ஆண்டவர் - சிவபெருமான்.

பா-ம் - ✻நிறைப்ப. ✻நிறையவிம்மி.

70. ''தன்மையினா லடியேனைத் தாமாட்கொண்ட நாட் சபைமுன் - வன்மைகள் பேசிட வன்தொண்டன் என்பதோர் வாழ்வு தந்தார்'' - சுந்தரர்: திருநாவலூர் 2. திருக்கடைக் காப்பில் பல விடங்களில் ''வன்தொண்டன்'' என்று சுந்தரர் தம்மைக் குறித்திருத்தலையும் நோக்குக. நமக்கும் என்பது விருப்பு வெறுப்பற்ற இயல்பை உணர்த்துவது. பலதிற அர்ச்சனைகளுள் பாட்டே சிறந்த தென்க. சொல் தமிழ் - இன்சொற்றமிழ்; புகழ்த் தமிழ். தூய மறைபாடும் வாயார் தமிழ்ப் பாடலைத் தம் அன்பர் வாயிலாகக் கேட்க வேட்டது தமிழின் மாண்பையும் இனிமையையும் பிறவற்றையும் தெரிப்பதாகும்.

பா-ம் - ✻என்று.

71. தெளிவுறா - தெளியாத. பாடிய - போற்றிய; சொல்லிய. செய்ய - சிவந்த; அழகிய.

பா-ம் - ✻அஞ்செழுத்து. ✻மனத்தினோடு.

72. ஊதியம் - இலாபம்; பயன். ''கோதிலா அமுதே'' - சுந்தரர் : திருவாவடு துறை 8; திருவாசகம்: கோயில் 5. அறிந்து என் சொல்லி.

பா-ம் - ✻கோதிலாய். ✻அறிந்தேன்.

Koviloor Digital Library

*கோதிலா அமுதே! இன்றுன் குணப்பெருங் கடலை நாயேன்
யாதினை *அறிந்தென் சொல்லிப் பாடுகேன்'' எனமொ ழிந்தார்.

73. அன்பனை அருளின் நோக்கி அங்கணர் அருளிச் செய்வார்
''முன்பெனைப் பித்தன் என்றே மொழிந்தனை ஆத லாலே
என்பெயர் பித்தன் என்றே பாடுவாய்'' என்றார், நின்ற
வன்பெருந் தொண்டர் ஆண்ட வள்ளலைப் பாடல் உற்றார்.

வேறு

74. கொத்தார்மலர்க் குழலாளொரு கூறாய்அடி யவர்பால்
மெய்த்தாயினும் இனியானைஅவ் வியன்நாவலர் பெருமான்
பித்தாபிறை சூடிஎனப் பெரிதாந்திருப் பதிகம்
இத்தாரணி *முதலாம்உல கெல்லாம்உய எடுத்தார்.

75. முறையால்*வரு மதுரத்துடன் மொழிஇந்தள முதலில்
குறையாநிலை மும்மைப்படி கூடுங்கிழ மையினால்
நிறைபாணியின் இசைகோள்புணர் நீடும்*புகழ் வகையால்
இறையான்மகிழ் இசைபாடினன் எல்லாநிகர் இல்லான்.

73. அருளால் நோக்கி. அங்கணர் - அழகிய கண்ணையுடைய சிவபெருமான். ஆண்டவன் பித்தன் என்னும் பெயர் பெற்றான். அடியவர் வன்றொண்டர் என்னும் பெயர் பெற்றார். ஆண்டவன் அருள் நாதம் வன்றொண்டரிடம் பதிந்தது.

74. கொத்தார் மலர் குழலாள் - பூங்கொத்து நிறைந்த மலரணிந்த கூந்தலையுடைய உமையம்மையார். பாயிரம் : பாட்டு 3 குறிப்புப் பார்க்க. உமையம்மையார் - திருவருள்; அத்திருவருள் தாய்மையைக் குறிப்பது. அத்தாய்மை உலகிலுள்ள உயிர்த் தாய்மைகட்கெல்லாம் வற்றா ஊற்றாயிருத்தலானும், அதற்கு ஒத்ததும் மிக்கதுமாய தாய்மை யாண்டுமின்மையானும், ''மெய்த்தாயினும் இனியான்'' என்றார். ''தாயினும் நல்ல சங்கரன்'' - அப்பர்: ஆதி புராணம் 9. ''பால் நினைந்தூட்டும் தாயினுஞ் சாலப்பரிந்து நீ'' - திருவாசகம்: பிடித்த பத்து 9. வியன் - பெருமை. உய்ய.

பா-ம் - *முதலா வுலகெல்லாம்; முதலா யுலகெல்லாம்.

75. முறையால் வரு மதுரத்துடன் - ''படிப்படியாய் உயர்ந்து வருகிற ஸ்வரவின்னியாஸ விசேஷங்களால் உண்டாகிற நயப்புடன்'' என்பர் மகாலிங்கையர்; முறைமையால் வரும் இனிமையுடன். இந்தளம் - இந்தளம் என்னும் பண்ணை. மும்மைப்படி - நலிதல் படுத்தல் எடுத்தல் - துரிதம் விளம்பித மத்தியம் - என்னும் முறைமைப்படி. கூடும் கிழமையினால்-பொருந்தும் உரிமையோடு. பாணியில் நிறை இசைகோள் புணர் - கையால் மேற்கூறிய பண்ணுடன் இயையத் தாளம் பொருத்தி. நீடும் புகழ் - மிகவும் புகழ்கின்ற. இறையான் - சிவபெருமான். எல்லாம் நிகரில்லான் - எல்லாவற்றாலும் நிகரில்லாதவராகிய நம்பியாரூரர்.

பா-ம் - *வருமருத்தத்துடன்; வருமருதத்துடன். *புகல்.

*''பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா
எத்தால்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை*

Koviloor Digital Library

76. சொல்லார்தமிழ் இசைபாடிய தொண்டன்தனை ''இன்னும்
பல்லாறுல கினில்நம்புகழ் பா''டென்றுறு *பரிவில்
நல்லார்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறைமேவிய நம்பன்
எல்லாவுல குய்யப்புரம் எய்தான் அருள் செய்தான்.

77. அயலோர்தவ முயல்வார்பிறர் அன்றேமணம் அழியும்
செயலால்*நிகழ் புத்தூர்வரு சிவவேதியன் மகளும்
உயர்நாவலர் தனிநாதனை ஒழியாதுணர் வழியில்
பெயராதுயர் சிவலோகமும் எளிதாம்வகை பெற்றாள்.

வேறு

78. நாவலர்கோன் ஆரூரன் தனைவெண்ணெய் நல்லூரில்
மேவும்அருட் டுறையமர்ந்த வேதியராள் கொண்டதற்பின்
பூவலருந் தடம்பொய்கைத் திருநாவ லூர்புகுந்து
தேவர்பிரான் தனைப்பணிந்து திருப்பதிகம் பாடினார்.

வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
அத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே''.

''காரூர்புன லெய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையால்
பாரூர்புக ழெய்தித்திகழ் பன்மாமணி யுந்திச்
சீரூர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
ஆரூரன்எம் பெருமாற்கா ளல்லேன் என லாமே'' - தேவாரம்.

76. சொல்லார் - இன் சொல் நிறைந்த. ''மொழிக்கு மொழி தித்திப்பாக மூவர் சொல்லுந் தமிழ்'' - தாயுமானார்: கல்லாலின் 14. பல்லாறு - பல வழியில். உறுபரிவில் - மிக்க அன்பால். நல்லார்- நன்மக்கள். புரம் எய்தான் - முப்புரங்களையும் அழித்த சிவபெருமான்.

பா-ம் - *பரிசில்.

77. மணம் அழியும் செயலால் - மணந் தவறிய செயலால், நிகழ் - நிகழ்ச்சியை யுடைய. சிவவேதியன் - சடங்கவி சிவாசாரியார். உணர் வழியில் பெயராது - தியானிக்கும் வழியினின்றும் பிறழாது. இதற்கு அயலோர் தவமுயல்வர். அவர் பிறர் (அன்னியரே) ஆவர். பிறர் அயலில் சென்று ஒரு தவம் முயல்வார் என்று கூறுவோரு முளர். நம்பியாரூரரைத் தியானிப்பதால் சிவலோகத்தை எளிதில் பெறக்கூடும் என்பது உணரத்தக்கது. அதில் முதன்மைப் பேறு பெற்றவர் புத்தூர்ச் சடங்கவி சிவாசாரியர் அருமைப் புதல்வியார் என்க.

பா-ம் - *நிகர்.

78. நாவலர் கோனாகிய ஆரூரன் தன்னை. வேதியர் - சிவபெருமான். ஆண்டவன் தம்மைத் தடுத்தாட்கொண்ட திறத்தைப் பல விடங்களில் பலவாறு நம்பியாரூரரே திருப்பதிகங்களில் விதந்தோதியுள்ளார். அவ்வகச் சான்றுகளிற் சில வருமாறு:- ''ஓண காந்தன் தளியுளார் தாம் ஆவணஞ்செய்து ஆளுங்கொண்டு'' - திருவோண காந்தன்றளி 10; ''வெண்ணெய் நல்லூரில் வைத்து என்னை ஆளுங் கொண்ட நாவலனார்'', ''தன்மையினால் அடியேனைத் தாம் ஆட்கொண்ட நாள்சபை முன் வன்மைகள் பேசிட வன்தொண்டன் என்பதோர் வாழ்வு தந்தார்,'' ''ஓர் ஆவணத்தால் எம்பிரானார் வெண்ணெய் நல்லூரில் வைத்தென்னை ஆளுங் கொண்ட நம்பிரானார்'' ''அடக்கங் கொண்டு ஆவணங் காட்டி நல்வெண்ணெயூர் ஆளுங்கொண்டார்'' - திருநாவலூர் 1, 2, 5, 10. ''நேசத்தினால் என்னை

Koviloor Digital Library

79. சிவனுறையுந் திருத்துறையூர் சென்றணைந்து தீவினையால்
*அவநெறியே செல்லாமே தடுத்தாண்டாய் அடியேற்குத்
தவநெறிதந் தருள்என்று தம்பிரான் முன்னின்று
பவநெறிக்கு விலக்காகுந் திருப்பதிகம் பாடினார்.

80. புலனொன்றும் படிதவத்தில் புரிந்தநெறி கொடுத்தருள
அலர்கொண்ட நறுஞ்சோலைத் திருத்துறையூர் அமர்ந்தருளும்
நிலவுந்தண் புனலும்ஒளிர் நீள்சடையோன் திருப்பாதம்
மலர்கொண்டு போற்றிசைத்து வந்தித்தார் வன்தொண்டர்.

81. திருத்துறையூர் தனைப்பணிந்து சிவபெருமான் அமர்ந்தருளும்
பொருத்தமாம் இடம்பலவும் புக்கிறைஞ்சிப் பொற்புலியூர்
நிருத்தனார் திருக்கூத்துத் தொழுவதற்கு நினைவுற்று
வருத்தமிகு காதலினால் வழிக்கொள்வான் மனங்கொண்டார்.

82. மலைவளர்சந் தகில்பீலி மலர்பரப்பி மணிகொழிக்கும்
அலைதருதண் புனல்பெண்ணை யாறுகடந் தேறியபின்
நிலவுபசும் புரவிநெடுந் தேரிரவி மேல்கடலில்
செலஅணையும் பொழுதணையத் திருவதிகைப் புறத்தணைந்தார்.

ஆளுங்கொண்டார்'' - திருநின்றியூர் 2, ''மெய்யே வந்து இங்கு எனை ஆண்ட மெய்யா'' திருவாலங்காடு 2; ''அன்று வந்து என்னை அகலிடத்தவர் முன் ஆளதாக என்று ஆவணங்காட்டி, நின்று வெண்ணெய் நல்லூர் மிசை ஒளித்த நித்திலத்திரள் தொத்தினை'' - திருக்கோலக்கா 5; ''வெண்ணெய் நல்லூரில், அற்புதப்பழ ஆவணங் காட்டி அடியனாய் என்னை ஆளது கொண்ட, நற்பதத்தை'' - திருநள்ளாறு 6; ''மண்ணின் மேல் மயங்கிக் கிடப்பேனை வலியவந்தெனை ஆண்டு கொண்டானே'' - திருவாவடுதுறை 1. தடம் - விசாலமான.

79. அவம் - பாவம். பவம் - பிறப்பு.

பா-ம் - *அவநெறியில்.

''மத்தம் மதயா னையின்வெண் மருப்புந்தி
முத்தங் கொணர்ந்தெற்றி யோர்பெண்ணை வடபால்
பத்தர் பயின்றேத்திப் பரவந் துறையூர்
அத்தா உனைவேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே''. - தேவாரம்.

80. புலன் ஒன்றும்படி - புலன்கள் ஒருமையிற் பொருந்தும்படி. தவத்தில் புரிந்த நெறி - தவத்திலே வன்தொண்டர் விரும்பிய நெறியை. அலர் - பூக்கள். ''புறம்பேயும் அரன் கழல்கள் பூசிக்க வேண்டில் பூ மரத்தின் கீழ் உதிர்ந்த போதுகளும் கொண்டு, சிறந்தாருஞ் சீர்ச்சிவனை ஞானத்தால் அங்குச் சிந்திக்கும்படி இங்கும் சிந்தித்துப் போற்றி'' - சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் : சூத்திரம் 8. 38.

81. பொற்புலியூர் - சிதம்பரத்தில். நிருத்தனார் - ஆடல் புரிவோர். வருத்த மிகு - ஆற்றாமைமிகும். வழிக் கொள்ளுதற்கு.

82. மலையில் வளர்ந்த. சந்து - சந்தனமரம். பீலி - மயிற்பீலி. மணி - முத்துக்களை. தண்புனல் - குளிர்ந்த நீர். நிலவு - விளங்குகின்ற. இரவி- சூரியன். பொழுது அணைய - மாலைக்காலம் வர. ஏழு நிறத்தை ஏழு புரவியாகச் சொல்வது கவிகள் வழக்கு. புறத்து - பக்கத்தில்.

Koviloor Digital Library

83. ''உடையஅர சுலகேத்தும் உழவாரப் படையாளி
விடையவர்க்குக் கைத்தொண்டு விரும்புபெரும் பதியைமிதித்
தடையுமதற் கஞ்சுவன்''என் றந்நகரில் புகுதாதே
மடைவளர்தண் புறம்பணையில் சித்தவட மடம்புகுந்தார்.

84. வரிவளர்பூஞ் சோலைசூழ் மடத்தின்கண் வன்தொண்டர்
விரிதிரைநீர்க் கெடிலவட வீரட்டா னத்திறைதாள்
புரிவுடைய மனத்தினராய்ப் புடைஎங்கும் மிடைகின்ற
பரிசனமும் துயில்கொள்ளப் பள்ளியமர்ந் தருளினார்.

85. அதுகண்டு வீரட்டத் தமர்ந்தருளும் அங்கணரும்
முதுவடிவின் மறையவராய் முன்னொருவர் அறியாமே
பொதுமடத்தி னுள்புகுந்து பூந்தாரான் திருமுடிமேல்
பதுமமலர்த் தாள்வைத்துப் பள்ளிகொள்வார் போல்பயின்றார்.

86. அந்நிலை ஆரூரன்உணர்ந்''தருமறையோய்! உன்னடிஎன்
சென்னியில்வைத் தனை''என்னத் ''திசையறியா வகைசெய்த
தென்னுடைய மூப்புக்காண்'' என்றருள அதற்கிசைந்து
தன்முடிஅப் பால்வைத்தே துயிலமர்ந்தான் தமிழ்நாதன்.

87. அங்குமவன் திருமுடிமேல் *மீட்டும்அவர் தாள்நீட்டச்
செங்கயல்பாய் தடம்புடைசூழ் திருநாவ லூராளி
''இங்கென்னைப் பலகாலும் *மிதித்தனைநீ யார்'' என்னக்
கங்கைசடை கரந்தபிரான் ''அறிந்திலையோ'' எனக்கரந்தான்.

83. ஆளுடைய திருநாவுக்கரசராகிய உழவாரப் படையாளி. உழவாரப் படை - புல் செதுக்குங் கருவி. விடையவர்க்கு - விடையூருஞ் சிவபெருமானுக்கு. கைத்தொண்டு - திருக்கோயில் திருவீதி முதலியவிடங்களில் புல் செதுக்கல் முதலிய கைத்தொண்டுகள். பதியை - திருவதிகையை. மடை - நீர்மடை. மடைவளர் - வரம்பு உயர்ந்த எனினுமாம்- புறம்பணை - புறத்துள்ள வயல்கள் சூழ்ந்த.

84. வரி வளர் - வண்டுகளின் ரீங்கார ஓசைமிகும். விரி திரை - விரிந்த அலைகளையுடைய. கெடிலம் - கெடில நதி. திருவதிகைத் திருவீரட்டானத் திறை தாளில். புரிவுடைய-விருப்பமுடைய. புடை எங்கும் மிடைகின்ற பரிசனமும் - தம்மைச்சுற்றி நானாபக்கங்களிலும் நெருங்கிய பரிவாரங்களும்.

85. அங்கணரும் - அழகிய கண்ணுடைய சிவபெருமானும். பூந்தாரான் - மலர்மாலை யணிந்த வன்தொண்டரின். பதுமமலர் - தாமரை மலர். பயின்றார் - நடித்தார்.

86. தமிழ் நாதன் - நம்பியாரூரர்.

87. தடம் புடை - வாவிகள் புறத்தே. காந்த - மறைத்த. வலிந்து தடுத்தாட்கொள்ளப்பெற்றவர்க்கு வலிந்தே திருவடி தீக்கையுஞ் செய்யப்பட்ட தென்க. திருநாவுக்கரசர் திருவடி தீக்கை பெற்றது போல அவர்பால் அன்பு கொண்ட சுந்தரரும் அத்திக்கை பெற்றாரென்க.

பா-ம் - *மீண்டும். *மிதித்தநீ.

Koviloor Digital Library

88. "செம்மாந்திங் கியானறியா தென்செய்தேன்" எனத்தெளிந்து
தம்மானை அறியாத சாதியார் உளரேஎன்
றம்மானைத் திருவதிகை வீரட்டா னத்தமர்ந்த
கைம்மாவின் உரியானைக் கழன்பணிந்து பாடினார்.

89. பொன் திரளும் மணித்திரளும் பொருகரிவெண் கோடுகளும்
மின்திரண்ட வெண்முத்தும் விரைமலரும் நறுங்குறடும்
வன்திரைக ளால்கொணர்ந்து திருவதிகை வழிபடலால்
தென்திசையில் கங்கையெனும் திருக்கெடிலம் திளைத்தாடி.

90. அங்கணரை அடிபோற்றி அங்ககன்று மற்றந்தப்
பொங்குநதித் தென்கரைபோய்ப் போர்வலித்தோள் மாவலிதன்
மங்கலவேள் வியில்பண்டு வாமனனாய் மண்இரந்த
செங்கணவன் வழிபட்ட திருமாணிக் குழி* அணைந்தார்.

91. பரம்பொருளைப் பணிந்துதாள் பரவிப்போய்ப் *பணிந்தவர்க்கு
வரந்தருவான் தினைநகரை வணங்கினர்வண் தமிழ்பாடி

88. செம்மாந்து - இறுமாந்து. அம்மானை - பெருமையுடையவனை. கைம்மாவின் உரியானை - யானைத் தோலைப் போர்வையாக உடைய சிவபிரானை.

"தம்மானை யறியாத சாதியாருளரே
சடையமேற்கொள் பிறையானை விடைமேற்கொள் விகிர்தன்
கைம்மாவின் உரியானைக் கரிகாட்டில்ஆடல்
உடையானை விடையானைக் கறைகொண்ட கண்டத்
தெம்மான்றன் அடிக்கொண்டென் முடிமேல் வைத்திடும் என்னும்
ஆசையால் வாழ்கின்ற அறிவிலர நாயேன்
எம்மானை எறிகெடில வடவீரட்டானத்
துறைவானை இறைபோதும் இகழ்வன்போல் யானே". - தேவாரம்.

89. பொரு கரி வெண்கோடுகளும் - போர் புரியும் யானைகளின் வெள்ளிய தந்தங்களையும். விரைமலரும் - வாசனைப் பூக்களையும். நறுங்குறடும் - மணம் கமழும் சந்தனக் கட்டைகளையும். வன் திரைகளால் - வலிய அலைகளால். வழி படலால் - வணங்குதலால்; வழியே போதலால். திளைத்து ஆடி - நன்றாகப் படிந்து மூழ்கி.

90. மங்கல வேள்வியில் - யாக சாலையில். பண்டு - முன்னே. வாமனாவதாரம் ஐந்தாவது. செங்கணவன் - சிவந்த கண்ணையுடைய திருமால். (மாணி பிரமசாரி; வாமனன்.)

பா-ம் - *அடைந்தார்.

91. வரந்தருவான் - சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள. தினை நகரை - திருத் தினை நகரை. முழவின் - மத்தளத்தின். அறா - நீங்காத. மருங்கு - புறத்தே. தில்லையில் நடமும், அதற்குரிய ஆரவாரமும் கிளர்ந்தவண்ணமாயிருத்தலான் தொடக்கத்திலேயே உள்ள எழுச்சியும் வீறும் உண்டாக ஆசிரியர் "நரம்புடைய தில்லை" என்றார். கீழ்வரும் பாக்களின் சந்தமே தில்லையின் நிலையை உணர்த்துதல் காண்க.

பா-ம் - *பணிந்தார்க்கு.

Koviloor Digital Library

நரம்புடையாழ் ஒலிமுழவின் நாதஒலி வேதஒலி
அரம்பையர்தம் கீதஒலி அறாத்தில்லை மருங்கணைந்தார்.

வேறு

தேம லங்கலணி மாமணி மார்பின் செம்மல்,அங் கயல்கள் செங்கம லத்தண்
பூம லங்களதிர் பாய்வன மாடே புள்ள லம்புதிரை வெள்வளை வாவித்
தாம லங்குகள் தடம்பணை சூழும் *தண்ம ருங்குதொழு வார்கள்தம் மும்மை
மாம லங்களற வீடருள் தில்லை மல்லல் அம்பதியின் எல்லை வணங்கி.

நாக சூதவகு ளஞ்சர ளஞ்சூழ் நாளி கேரம்இல வங்க நரந்தம்
பூக ஞாழல்குளிர் வாழை மதூகம் பொதுளும் வஞ்சிபல எங்கும் நெருங்கி
மேக சாலமலி சோலைக ளாகிமீது கோகில மிடைந்து மிழற்றப்
போக பூமியினும் மிக்கு விளங்கும் பூம்பு றம்பணை கடந்து புகுந்தார்.

94. வன்னி கொன்றைவழை சண்பகம் ஆரம்
மலர்ப்ப லாசொடு செருந்திமந் தாரம்
கன்னி காரங்குர வங்கமழ் புன்னை
கற்பு பாடலம் கூவிளம் ஓங்கித்

92. தேமலங்கல் மாமணி அணி மார்பின் - வாசனை பொருந்திய பூ மாலையையும், உயர்ந்த இரத்தின மாலையையும் அணிந்த மார்பினையுடைய. தேம் - தேன் எனினுமாம். செம்மல் - வன்தொண்டர். புள்ளலம்பு திரைவெள்வளை வாவி மாடு- பறவைகள் ஒலிக்கின்ற வெண் சங்குகள் நிறைந்த தடாகங்களினிடத்திலே. அம்கயல்கள் தண் செம் கமலம் பூ மலங்க - அழகிய கெண்டை மீன்கள் குளிர்ந்த செந்தாமரைப் பூக்கள் அசைய. எதிர் பாய்வன - எதிர் எதிராகப் பாய்தலால். தாமலங்குகள் - தாவுகின்ற மலங்கு மீன்கள் (மலங்குகள் தா - மலங்கு மீன்கள் தாவுகின்ற அல்லது தாவி விழுகின்ற எனினுமாம்). தடம்பணை சூழும் - விசாலமாகிய வயல்களைச் சூழும். தண் மருங்கு தொழுவார்கள் தம் - குளிர்ந்ததன் (தில்லையின்) பக்கத்து வணங்கும் அன்பர்களுடைய. மும்மை மாமலங்கள் அற - ஆணவம் கர்மம் மாயை என்னும் மூன்று மலங்களும் நீங்க. வீடு அருள் - முத்தி கொடுத்தருளும். தில்லை - சிதம்பரமென்னும். மல்லல் - வளத்தையுடைய அம் பதியின் - அழகிய பதியின்.

பா-ம் - *தன்.

93. நாகம் - நாகமரங்கள். சூதம் - மா. வகுளம் - மகிழ மரங்கள். நாளிகேரம் - தென்னை. நரந்தம் - நாரத்தை. பூகம் - கமுகம். ஞாழல் - குங்கும மரங்கள். மதூகம் - இலுப்பை. பொதுளும் - தழைத்த. மேகசாலம் மலி - மேகக் கூட்டங்கள் நிறைந்த. (சோலைகள் மீது) கோகிலம் மிடைந்து மிழற்ற - குயில்கள் நெருங்கிக் கூவ. போக பூமியினும் - தெய்வலோகத்தைப் பார்க்கினும். பூம்புறம்பணை - பொலிவினையுடைய புறத்துள்ள வயல்களை.

94. வழை - சுரபுன்னை. ஆரம் - சந்தனமரங்கள்; ஆத்தியுமாம். பலாசு - முருக்கமரங்கள். செருந்தி - ஒருவகை மரம்; வாட்கோரைக்கும் மணித்தக்காளிக்கும் இப்பெயர் வழங்குவதுண்டு. கன்னிகாரம் - கோங்கு. குரவம் - குரா மரங்கள். கற்பு - கொடிமல்லிகை. பாடலம் - பாதிரி. கூவிளம் - வில்வம். சாதி - சிறு சண்பகம். மரு -

Koviloor Digital Library

துன்னு சாதிமரு மாலதி மௌவல்
துதைந்த நந்திகர வீர மிடைந்த
பன்ம லர்ப்புனித நந்த வனங்கள்
பணிந்து சென்றனன் மணங்கமழ் தாரான்.

95. இடம ருங்குதனி நாயகி காண
ஏழ்பெ ரும்புவனம் உய்ய எடுத்து
நடந வின்றருள் சிலம்பொலி போற்றும்
நான்ம றைப் பதியை நாளும் வணங்கக்
கடல்வ லங்கொள்வது போல்புடை சூழுங்
காட்சி மேவிமிகு சேண்செல ஓங்கும்
தடம ருங்குவளர் மஞ்சிவர் இஞ்சித்
தண்கி டங்கைஎதிர் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

96. மன்று ளாடுமது வின்நசை யாலே
மறைச்சு ரும்பறை புறத்தின் மருங்கே
குன்று போலுமணி மாமதில் சூழுங்
குண்ட கழ்க்கமல வண்டலர் கைதை
துன்று நீறுபுனை மேனிய வாகித்
தூய நீறுபுனை தொண்டர்கள் என்னச்
சென்று சென்று *முரல் கின்றது கண்டு
சிந்தை அன்பொடு திளைத்தெதிர் சென்றார்.

ஒருவகைப்புல்; வாசனையுமாம். மாலதி - மல்லிகை. மௌவல் - முல்லை. துதைந்த நந்தி - இதழ் நெருங்கிய நந்தியாவர்த்தம். கரவீரம் - அலரி. மிடைந்த - நிறைந்து மொய்த்த. தாரான் - பூமாலை யணிந்த நம்பியாரூரர்.

95. இடமருங்கு தனிநாயகி - பக்கத்துள்ள ஒப்பற்ற சிவகாமவல்லி. எடுத்து - தூக்கி. நான்மறைப் பதியை - நான்கு மறைகளும் இடையறாது பயிலப்படும் சிதம்பரத்தை. நாளும் - நாடோறும். புடைசூழும் - பக்கத்திலே சூழுகின்ற. மேவி - பொருந்தி. சேண்செல - தூரஞ் செல்ல; வானத்தை அளாவ. ஓங்கும் தடம் மருங்கு வளர் - உயர்ந்திருக்கும் விசாலம் பொருந்திய பக்கத்தில் தங்கும். மஞ்சு இவர் இஞ்சி - மேகங்கள் ஏறுகின்ற மதில்களையுடைய. தண்கிடங்கை - குளிர்ந்த அகழியை.

96. மன்றுள் ஆடும் மதுவின் நசையாலே - சிற்சபையில் ஆடும் (தூக்கிய திருவடியாகிய தாமரைமலர்த்) தேன்மீது கொண்ட விருப்பத்தினால். தேனை நுகர்தல்வேண்டும் என்னும் நசையால் என்க. மறை சுரும்பு அறை - வேதங்களாகிய வண்டுகள் முழங்குகின்ற. புறத்தின் மருங்கே - புறஇடத்தே; சுற்றுப் பக்கத்தே. குண்டு அகழ் கமலவண்டு - ஆழமாகிய அகழிகளிலிருக்கும் தாமரை மலர்களிலுள்ள வண்டுகள். அலர் கைதை - அருகே மலர்ந்திருக்கிற தாழம்பூக்களில். துன்று நீறு - நிறைந்துள்ள வெண்பொடியை (மகரந்தப் பொடியை) மலர்கள் தோறும் சென்று சென்று. முரல்கின்றது - பாடுவதை. திளைத்து - மூழ்கி. சிவனடியார் போன்ற காட்சியை இயற்கை நம்பியாரூரருக்கு நல்குவ துணர்க. இயற்கை இறையுடல் என்பது நூலின் முதற்பாட்டில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் சிவமாகக் காணும் பேற்றை நம்பியாரூரர் பெற்றார் என்பது கருத்து.

பா-ம் - *முரல்கின்றன.

Koviloor Digital Library

97. பார்வி ளங்க*வளர் நான்மறை நாதம்
பயின்ற பண்புமிக வெண் கொடி*ஆடும்
சீர்வி ளங்குமணி நாஒலி யாலும்
திசைகள் நான்கெதிர் புறப்பட லாலும்
தார்வி ளங்கு*வரை மார்பின்அ யன்பொன்
சதுர்மு கங்களென ஆயின தில்லை
ஊர்வி ளங்குதிரு வாயில்கள் நான்கின்
உத்த ரத்*திரு வாயில்முன் எய்தி.

98. அன்பின் வந்தெதிர் கொண்டசீர் அடியார்
அவர்க ளோநம்பி ஆரூரர் தாமோ
முன்பி றைஞ்சினர் யாவரென் றறியா
முறைமை யால்எதிர் வணங்கி மகிழ்ந்து
பின்பு கும்பிடும் விருப்பில் நிறைந்து
பெருகு *நாவல்நக ரார்பெரு மானும்
பொன்பி றங்குமணி மாளிகை நீடும்
பொருவி றந்ததிரு வீதி புகுந்தார்.

99. அங்கண் மாமறை முழங்கும் மருங்கே
ஆட ரம்பையர் அரங்கு முழங்கும்
மங்குல் வானின்மிசை ஐந்து முழங்கும்
வாச மாலைகளில் வண்டு முழங்கும்

97. பார் - உலகம். பயின்ற பண்பு - ஓதுகின்ற இயல்பு. (ஆலும் - ஆடும்). திசைகள் நான்கு எதிர் புறப்படலாலும் - திசைகள் நான்கும் எதிர் தோன்றுதலாலும்; நான்கு திசையினும் நேரே புறப்பட்டுப் போதற்கு வழிகளை யுடைமையாலும்; நான்கு திசைகட்கும் எதிர்ப்பட்டு நான்கு வழிகளிலும் (மணியொலி) புறப்படு தலானும் என்றலுமொன்று. தார் விளங்கு வரைமார்பின் அயன் - பூமாலை விளங்குகின்ற மலைபோன்ற மார்பினையுடைய பிரமதேவனின். பொன் சதுர் முகங்கள் என - பொன் மயமான நான்கு முகங்களைப் போல அமைந்த. உத்தரம் - வடதிசையின். பிரமனுக்கு ஆம்போது வெண்கொடி என்பதற்குக் கலைமகள் என்று பொருள் கொள்ளுதல்வேண்டும். பிற வெளிப்படை.

பா-ம் - *வரு *ஆலும். *மணி. *திசையின்.

98. இறைஞ்சினர் - வணங்கினவர். கும்பிடும் - நடராசப் பெருமானைத் தொழும். நாவல் நகரார் பெருமானும் - திருநாவலூர்த் தலைவராகிய வன்தொண்டப் பெருமானும். பொன் பிறங்கும் - பொன் வண்ணமாக விளங்கும். நீடும் - பெருகியுள்ள. பொருவு இறந்த - ஒப்பற்ற. பொன்னம்பலமுள்ள பதியாதலின், முன்னும் இங்கும் பின்னும் அடிக்கடி பொன் பெய்யப்பட்டதென்க.

பா-ம் - *நாவலூரார்.

99. மருங்கே - பக்கத்தே. ஆடும் அரம்பையர் அரங்கு - நடம்புரியும் தெய்வப் பெண்களின் சபை. மங்குல் - மேகம் தவழும். ஐந்தும் - ஐவகை வாத்தியங்களும்; 69-ம் பாட்டுக் குறிப்புப் பார்க்க. பொங்கும் - இயல்பாகப் பொங்கும். அன்பு அருவிபோல; அன்பால் இன்ப அருவி. "அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ்" - குறள் : 71. புரியும்

Koviloor Digital Library

பொங்கும் அன்பருவி கண்பொழி தொண்டர்
போற்றி சைக்கும்ஒலி எங்கும் முழங்கும்
திங்கள் தங்குசடை கங்கை முழங்கும்
தேவ தேவர்புரி யுந்திரு வீதி.

100. போக நீடுநிதி மன்னவன் மன்னும்
புரங்கள் ஒப்பன வரம்பில ஓங்கி
மாக முன்பருகு கின்றன போலும்
மாளி கைக்குலம் மிடைந்தப தாகை
யோக சிந்தைமறை யோர்கள் வளர்க்கும்
ஓம தூமம்உயர் வானில் அடுப்ப
மேக பந்திகளின் மீதிடை எங்கும்
மின்னு டங்குவன என்ன விளங்கும்.

101. ஆடு தோகைபுடை நாசிகள் தோறும்
அரணி தந்தசுடர் ஆகுதி தோறும்
மாடு தாமமணி வாயில்கள் தோறும்
மங்க லக்கலசம் வேதிகை தோறும்
சேடு கொண்டஒளி தேர்நிரை தோறும்
செந்நெல் அன்ன*மலை சாலைகள் தோறும்
நீடு தண்புனல்கள் பந்தர்கள் தோறும்
நிறைந்த தேவர்கணம் நீளிடை தோறும்.

- விரும்பும் (திருவீதியாகிய) அங்கண் - அழகியவிடத்தில்; அங்கண் மாமறை எனக்கொண்டு அழகிய சாகைகளையுடைய பெரிய வேதங்கள் என்னலுமாம். பலவழியில் ஆண்டவன் நினைவு தோன்றத் தக்க எண்ணமுஞ் செயலுமுடைய அன்பர்கள் வாழ் வீதியாதலின், அதனைத் "தேவதேவர் புரியும் திருவீதி" என்றார்.

100. போக நீடு நிதி மன்னவன் - குபேரன். மாகம் முன்பருகுகின்றன போலும்-ஆகாயத்தை முன்னே உண்கின்றனபோலும். மாளிகைக்குலம் மிடைந்த பதாகை - மாளிகைக் கூட்டங்களில் நெருங்கிய கொடிகள். பருகுதலைக் கொடிகள் மீது ஏற்றுவோருமுளர்; மாளிகைகள்மீது ஏற்றுவோருமுளர். பருகுதல் என்பது நெருங்கி முட்டுதலின் மேற்று. முகில் நீரைப் பருகுதல் எனினுமாம். ஓமதூமம் - ஓமப்புகை. அடுப்ப - அடைய. மேகபந்திகளின் மீதிடை - மேகவரிசைகளின் இடையிடை. மின் நுடங்குவன என்ன - மின்னல் தோன்றிமறைவது (அசைவது) போல. யோகசிந்தைபோல எல்லாம் ஓங்கியிருக்கின்றன என்பது குறிப்பு.

101. நாசிகள் புடை தோறும் ஆடு தோகை - நாசிகளின் பக்கந்தோறும் ஆடும் மயில்கள். ஆகுதிதோறும் அரணிதந்த சுடர் - ஆகுதி செய்தற்கு இடமாக உள்ள யாக குண்டங்கள்தோறும் தீக்கடைக்கோல் தந்த நெருப்பு. மணிவாயில்கள்தோறும் மாடுதாமம். மாடுதாமம் - பக்கங்களில் கட்டப்பட்டமலர் மாலைகள். மாடு மணித்தாமம் எனக்கொண்டு பொன்னாலும் முத்து இரத்தினம் முதலியவற்றாலுஞ் செய்யப்பட்ட மாலைகள் என்னினுமாம். வேதிகை தோறும் - திண்ணைகள் தோறும். நிரை - வரிசை. சேடு - பெருமை. சாலைகள் - சத்திரங்கள். நீடு தண்புனல்கள் - மிகக் குளிர்ந்த நீர் வகைகள். நீளிடை - நீண்ட வீதிகள். கணம் - கூட்டம்.

பா-ம் - *மலி.

Koviloor Digital Library

102. எண்ணில் பேர்*உல கனைத்தினும் உள்ள
எல்லை யில்அழகு சொல்லிய எல்லாம்
மண்ணில் இப்பதியில் வந்தன என்ன
மங்க லம்பொலி *வளத்தன ஆகிப்
புண்ணி யப்புனித அன்பர்கள் முன்பு
புகழ்ந்து பாடல்புரி பொற்பின் விளங்கும்
அண்ணல் ஆடுதிரு அம்பலம் சூழ்ந்த
அம்பொன் வீதியினை நம்பிவ ணங்கி.

103. மால யன்சத மகன்பெருந் தேவர்
மற்றும் உள்ளவர்கள் முற்று நெருங்கிச்
சீல மாமுனிவர் சென்றுமுன் துன்னித்
திருப்பி ரம்பின் அடி கொண்டு திளைத்துக்
கால நேர்படுதல் பார்த்தயல் நிற்பக்
காதல் அன்பர்கண நாதர் புகும்பொன்
கோல நீடுதிரு வாயி லிறைஞ்சிக்
குவித்த செங்கைதலை மேற்கொடு புக்கார்.

வேறு

104. பெரு*மதில் சிறந்த செம்பொன்மா ளிகைமின்
பிறங்குபேர் அம்பல மேரு
வருமுறை வலங்கொண் டிறைஞ்சிய பின்னர்
வணங்கிய மகிழ்வொடும் புகுந்தார்

102. முன்பு பாடல்புரி பொற்பின் - முன்னாளில் பாடல்கள் செய்த அழகினால், (திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர் முதலியோர் பாடல்களைப் பெற்ற பதியாதலின்.) அண்ணல் - நடராஜன்.

பா-.ம் - *உலகத்தினும். *வளத்தின.

103. சதமகன்- இந்திரன் (முதலிய பெருந்தேவர்கள்). சீலமாமுனிவர் முதலியோர். துன்னி - நெருங்கி. திளைத்து - வருத்தத்தில் அழுந்தி. காதலன்பர்களும், சிவகணநாதர்களும் தடையின்றிப்புகும். பொற்கோலங்கள் நிரம்பிய.

104. மின் பிறங்கும் - ஒளி விளங்கும்; மின்னலிடும். பேரம்பலமாகிய மேரு. அந்த வணங்கிய மகிழ்வோடும். திரு - அருட்டிரு. திருவணுக்கன் திருவாயில் - ஆண்டவன் அருகேயுள்ள திருவாயில். இங்கே பேரம்பலம் சிற்றம்பலம் என இரண்டு அம்பலங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அம்பலங்களின் விளக்கத்தை முதற்றிருப்பாட்டில் ''அம்பலத்தாடுவான்'' என்னுந் தலைப்பின் கீழ் வரையப் பட்டுள்ள விரிவுரையிற் காண்க. பேரம்பலம் அண்டத்தைக் குறிப்பது; சிற்றம்பலம் பிண்டத்தைக் குறிப்பது. பெரியதிற்கெல்லாம் பெரியதாயிருப்பது பேரம்பலம். சிறியதற் கெல்லாம் சிறியதாயிருப்பது சிற்றம்பலம். இதன் நுட்பம் இறைவன் பருமைக்குப் பருமையாய், நுண்மைக்கு நுண்மையாயிருப்பவன் என்பது. ''அணுத்தருந் தன்மையில் ஐயோன் காண்க - இணைப்பரும் பெருமையில் ஈசன் காண்க-அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க-மருவி எப்பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க'' - திருவாசகம் - திருவண்டப் பகுதி 45 - 48. நிறத்தானும், சிவத்தை

Koviloor Digital Library

அருமறை முதலில் நடுவினில் கடையில்
அன்பர்தம் சிந்தையில் அலர்ந்த
திருவளர் ஒளிசூழ் திருச்சிற்றம் பலமுன்
திருஅணுக் கன்திரு வாயில்.

105. வையகம் பொலிய மறைச்சிலம் பார்ப்ப
மன்றுளே மாலயன் தேட
ஐயர்தாம் வெளியே ஆடுகின் றாரை
அஞ்சலி மலர்த்திமுன் *குவித்த

யுடைமையானும், முடியிற் பொற்குடங்களைக் கொண்டுண்மையானும், இன்ன பிறவாற்றானும் பேரம்பலம் மேருவை ஒத்திருத்தலை யோர்க.

இடகலை பிங்கலை சுழுமுனை என்னும் மூன்று நாடிகளுள் சுழுமுனை நடுநாடி எனப்படும். அந்நடு நாடி மேரு எனப்படும். அம்மேருவுக்கு அறிகுறி பேரம்பலமென்க. திருச்சிற்றம்பலம் பிரணவமாதலின் ''அருமறை முதலில் நடுவினில் கடையில் அன்பர்தஞ் சிந்தையில் அலர்ந்த - திருவளர் ஒளிசூழ் திருச்சிற்றம்பலம்'' என்றார். பிரணவம் 'ஓம்' என்பது. அஃது அ உ ம் என்று பிரிகிறது. இம்மூன்றும் முதல் மூன்று மறைகளின் முதலிடை கடையே முறையே நிற்கின்றன. அகரம் - அக்நிமீளே - இருக்கின் முதல்; உகரம் - யோநிஸ் சமுத்திரோ பந்து - எசுரின் இடை; மகரம் - சமாநம்வரம் - சாமத்தின் கடை. இது நீலகண்டர் குறித்தமுறை.

புறத்தே பேரம்பலத்தைக்கண்டு தொழுது, அது பிரணவ வடிவமாக அமைந்திருத்தலை யுணர்ந்து, அதன் தூலசூக்கும காரண நிலைகளை உன்னி, அவைகளில் அழுந்த அழுந்த அகத்தே ஓங்காரமாக அமைந்துள்ள நெஞ்ச மவரை (ஹிருதயகமலத்தை)க் கண்டு தெளிவுறும் பேறு கூடும். ''உய்ய என்னுள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற மெய்யா'' - திருவாசகம்: சிவபுராணம் 33 - 34. மறையின் முதலிடை கடையிலுள்ள பிரணவம் புற அம்பலமாகவும் அக அம்பலமாகவும் பொலிதலான், இரண்டிற்கும் இடையில் ''அருமறை முதலில் நடுவில் கடையில். . . '' என்று கூறினார். அருமறை முதலில் அலர்ந்த திருச்சிற்றம்பலம், நடுவில் அலர்ந்த திருச்சிற்றம்பலம், கடையில் அலர்ந்த திருச்சிற்றம்பலம், சிந்தையில் அலர்ந்த திருச்சிற்றம்பலம் எனக்கொள்க. ஈண்டுச் சிந்தை உள்ளக் கமலத்தின்மேற்று. திருச்சிற்றம்பலம் என்பது தகராகாசத்தை என்க. ''சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்தும் என் சிந்தையுள்ளும் - உறைவான்'' - திருக்கோவையார்: 20. இறுதிப்பேறு, உள்ளக் கமலமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆண்டவன் அருட்கூத்தைக் காண்பது என்பதை விரிக்கிற்பெருகும்.

நம்பியாரூரர் ஆண்டவனால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பெற்றவர்; திருவருட் செல்வர். அவருக்கு உலகம் சிவமாகத் தோன்றுதல் இயல்பு. அவர், சிதம்பரத்தின் புறஎல்லைக் கண்ணுள்ள இயற்கையை இறையாகக்கண்டு தொழுது வந்தது மேலே சொல்லப் பட்டது. அத்திருவருள் நிலையில் நின்ற நம்பியாரூரருக்குப் பிரணவத்தின் தூல சூக்கும காரணமாக விளங்கும் அம்பலக் கூறுகள் புலனாயின என்க. இனிச் சிந்தையில் அலர்ந்த திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆண்டவன் புரியும் இன்பக் கூத்துக் காட்சியும், அக்காட்சியான் உறும் நிகழ்ச்சியும், பிறவும் கீழ் வருதல் காண்க. ஓங்கார மூலமாகவுள்ள விந்து, ஒலிக்கும் ஒளிக்கும் காரணமாக நிற்றலின் ''ஒளி சூழ்'' என்றார். அது திருவளர் ஒளி என்க.

பா-ம் - *மகிழ்.

105. ஐயர் ஆட அதனின்றெழும் சிலம்பொலியால் உலகம் பொலிதலால் ஈண்டு ''வையகம் பொலிய'' என்றார். பொலிய - அழகுற விளங்க. மறையாகிய சிலம்பு. சிலம்பு ஒலிக்கு அறிகுறி. அவ்வொலியால் மந்திரமும் அமைகிறது. வையகமும் அமைகிறது. அதனால் ''மறை'' என்றும், ''வையகம்'' என்றுங் கூறலானார்.

Koviloor Digital Library

கைகளோ திளைத்த கண்களோ அந்தக்
கரணமோ கலந்த அன் புந்தச்
செய்தவப் பெரியோன் சென்றுதாழ்ந் தெழுந்தான்
திருக்களிற் றுப்படி மருங்கு.

106. ஐந்துபேர் அறிவுங் கண்களே கொள்ள
அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும்
திருந்து சாத் துவிகமே ஆக

ஆர்ப்ப - ஒலிக்க. வெளியே - சிதாகாசத்திலே. முன்னரே அஞ்சலி விரித்துத் தலைமேல் குவித்த கைகளையோ, அசையாது நின்ற கண்களையோ, அந்தக் கரணங்களையோ கலந்த அன்பானது செலுத்த உள்ளத்தெழுந்த அன்பு அந்தக்கரணத்தை இயக்க, அதனால் கண் காண, அதனால் கைகள் குவிதல் பெறுகின்றன. இவ்வொவ்வொன்றுந் தொடர்ந்து மிக விரைந்து நிகழ்வது. அவ்விரைவு மனதுக்கும் எட்டாதது. இங்கே அன்பின் விரைவைப் பற்றிக் கையோ கண்ணோ கரணமோ எது முதலில் கடனாற்றியதோ என்பார், ''ஆடுகின்றாரை கரணமோ'' என்றார். மருங்கே - பக்கத்தே. திருக்களிற்றுப்படி - ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரப் படி: களிறு தாங்கி நிற்றலான் களிற்றுப்படியாயிற்று; ''திருக்களிற்றுப்படி, ஒரு சைவ சித்தாந்த நூலைத் தன்னிடத்துள்ள களிற்றுக் கை நிமிர்ந்தெடுத்து நடராஜரது திருவடியிற் கொடுக்கப்பெற்ற கனகசபையின் திருவாயிற்படி'' என்பது பழைய குறிப்புரை. ஓகாரங்களை எண்ணென்போருமுளர்; ஐயமென்போருமுளர்.

பா-ம் - *போற்றும்.

106. ஐந்துபேர் அறிவு: சுவை (ரசம்), ஒளி (ரூபம்), ஊறு (ஸ்பரிசம்), ஓசை (சப்தம்), நாற்றம் (கந்தம்) என்பன. இவ்வைந்தும் முறையே, வாய், கண், மெய், செவி, மூக்கு என்னும் ஐம்பொறி வாயிலாகத் தன் தன் கடனை ஆற்றா நிற்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் ஒருமைப்பட்டுக் கட்புலனில் ஒன்றிநிற்றல் ஈண்டுச் சொல்லப் பட்டது. இதனை ''ஐந்துபேர் அறிவுங் கண்களே கொள்ள'' என்றார். ஐந்துபேர் அறிவு - ஐந்தாகப் பெயர்ந்த அறிவு; ஐந்து பெரிய அறிவு எனினுமாம். கரணங்கள் நான்கு; மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்பன. இவை மனமெனும் ஒன்றில் படிதல் குறிக்கப்பட்டது. இதனை ''கரணங்கள் நான்கும் சிந்தையே ஆக'' என்றார். கரணங்களின் நிகழ்ச்சிகள் அளவைக்கு அகப்படாதன ஆதலான் ''அளப்பரும்'' என்றார். குணம் மூன்று; இராசதம் தாமதம் சாத்விகம் என்பன. இம்மூன்றும் சாத்விகம் என்னும் ஒன்றில் உறைவது இங்கே உணர்த்தப்பட்டது. இதனை, ''குணமொரு மூன்றுந் திருந்து சாத்துவிகமேயாக'' என்றார். சாத்விகம் சிறந்த தாகலானும், தூயதாகலானும், ''திருந்து சாத்துவிகம்'' என்றார்.

இந்து - சந்திரன். கூத்தின் வந்த - கூத்தால் விளைந்த. திளைத்து - மூழ்கி. மலர்ந்தார் - உள்ளக் கமலம் மலரப் பெற்றார். புலன்கள் கண்ணிலும், கரணங்கள் சித்தத்திலும், குணங்கள் சாத்விகத்திலும் ஒன்றும் நிலை அமலயோகத்தின் பாற்பட்டது. இந்து - மதிமண்டலம்; அமிர்தகலசம். சடை - அமிர்தஒழுக்கு. விளக்கம் முதற்பாட்டின் விரிவுரையிற் காண்க. யோக உலகின் பொருட்டு இவைகளை ஆண்டவன் தாங்கி நிற்றலும் அவ்வுரைக்கண் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இக்காட்சியை மேற்போந்த ஒன்றிய நிலை பெற்றோர் கண்டதும் அவர்பாலும் மதிமண்டலத் திறப்பு,

Koviloor Digital Library

இந்துவாழ் சடையான் ஆடும்ஆ னந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

107. தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்தன்
திருநடம் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு
வாலிதாம் இன்பம்ஆம் என்று
கண்ணில்ஆ னந்த அருவிநீர் சொரியக்
கைம் மலர் உச்சிமேல் குவித்துப்
பண்ணினால் ✱நீடி அறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

108. தடுத்துமுன் ஆண்ட தொண்டனார் முன்பு
தனிப் பெருந் தாண்டவம் புரிய
எடுத்தசே வடியார் அருளினால் "தரளம்
எறிபுனல் மறிதிரைப் பொன்னி
✱மடுத்தநீள் வண்ணப் பண்ணைஆ ரூரில்
வருகநம் பால்" என வானில்
அடுத்தபோ தினில்வந் தெழுந்ததோர் நாதம்
கேட்டலும் அதுவுணர்ந் தெழுந்தார்.

அமிர்த ஒழுக்கெனும் வாயூறல் முதலியன நிகழ்தல் இயல்பு. அவ்வமிர்தத் தேக்கால் விளையும் இன்பமும் மகிழ்ச்சியும் மாறிலாதன என்க. மாறிலா இன்பமும் மகிழ்ச்சியும் உள்ளக் கமலக் கட்டை அவிழ்த்து மலர்த்தல் இயல்பு.

107. தெள்நிலா - தெள்ளியநிலா. வேணியாய் - சடையையுடையவனே. வாலிதாம் - நன்றுடையதாகிய; மேலான. பரவினார் - வாழ்த்தினார்.

பா-ம் - ✱நீடும்.

108. தடுத்தாட் கொள்ளப்பெற்ற வன்தொண்டர்தம் முன்பு. தரளம் எறி மறி திரை புனல் பொன்னி - முத்தினை எறிந்து மீளும் அலை நீரையுடைய காவிரி. மடுத்த - பாய்ந்து நிறைத்த. நீள்வண்ணம் - நீளும் அழகுடைய. பண்ணை ஆரூரில் - வயல்கள் சூழ்ந்த திருவாரூரில். நம்பால் வருக என்னும் அருள் ஒலி. வானில் அடுத்தபோதினில் - ஆகாயத்தில் சேர்ந்தபொழுதில். வந்து எழுந்ததோர் நாதம் கேட்டலும் - உடனே வந்து எழுந்ததாகிய ஒப்பற்ற ஒலி கேட்டதும். வானில் அடுத்த போதினில் என்றது விந்துவை. அது காரியப்படுதற்கு முன்னர் நம்மனோர்க்குப் புலனாதல் அரிது. அதினின்றும் பிறக்கும் நாதம் நமக்குப் புலனாகும். விந்து ஆகாயத்தை ஒரு பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு நாதத்தைத் தோற்றுவித்தலால் "வானில் அடுத்த போதினில் வந்து எழுந்ததோர் நாதம்" என்றார்.

பா-ம் - ✱அடுத்த.

Koviloor Digital Library

109. ஆடுகின் றவர்பேர் அருளினால் நிகழ்ந்த
அப்பணி சென்னிமேல் கொண்டு
சூடுதம் கரங்கள் அஞ்சலி கொண்டு
தொழுந்தொறும் புறவிடை கொண்டு
மாடுபே ரொளியின் வளரும்அம் பலத்தை
வலங்கொண்டு வணங்கினர் போந்து
நீடுவான் பணிய உயர்ந்தபொன் வரைபோல்
நிலைஎழு கோபுரம் கடந்து.

110. *நின்றுகோ புரத்தை நிலமுறப் பணிந்து
நெடுந்திரு வீதியை வணங்கி
*மன்றலார் செல்வ மறுகினூ டேகி
மன்னிய திருப்பதி அதனில்
*தென்திரு வாயில் கடந்துமுன் போந்து
சேண்படுந் திருஎல்லை இறைஞ்சிக்
கொன்றைவார் சடையான்அ ருளையே நினைவார்
கொள்ளிடத் திருநதி கடந்தார்.

வேறு

111. புறந்தருவார் போற்றிசைப்பப் புரிமுந்நூல் அணிமார்பார்
அறம்பயந்தாள் திருமுலைப்பால் அமுதுண்டு வளர்ந்தவர்தாம்
பிறந்தருளும் பெரும்பேறு பெற்றதென முற்றுலகில்
சிறந்தபுகழ்க் கழுமலமாம் திருப்பதியைச் சென்றணைந்தார்.

109. ஆடுகின்றவர் -நடராசர். அப்பணி (திருவாரூர்க்குப் போதல் வேண்டும் என்னும்) அக்கட்டளையை. புறவிடை - புறப்படுதற்கு விடை. மாடு - தன்னிடத்தே; பொன் என்பர் பழைய குறிப்புரைகாரர். போந்து - புறம் போந்து. வான் பணிய - வான் தாழ; வான் அளாவ. பொன்வரை - மேரு. இவ்வாறு மேலேயும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. எழுநிலைக் கோபுரம்.

110. மன்றல் ஆர் -மங்கலம் நிறைந்த; வாசனை நிறைந்த எனினுமாம். மறுகினூடு - வீதி வழியே. திருப்பதி அதனில் - சிதம்பரத்தில். சேண்படு - தூரத்திலுள்ள. வார் - நீண்ட.

பா-ம் - *நின்ற. *மன்றுளார். *தென்திசை.

111. புறந்தருவார் - தம்மைச் சூழ்ந்து வரும் அடியவர்கள். அறம்பயந்தாள் - (முப்பத்திரண்டு) தருமங்களை வளர்த்த உமாதேவியார். வளர்ந்தவர் - திருஞான சம்பந்தர். முற்றுலகில் - உலக முழுவதும். கழுமலம் - சீகாழி.

Koviloor Digital Library

112. "பிள்ளையார் திருஅவதா ரஞ்செய்த பெரும்புகலி
உள்ளும்நான் மிதியேன்" என் றூரெல்லைப் புறம்வணங்கி
வள்ளலார் வலமாக ✻வரும்பொழுது மங்கைஇடம்
கொள்ளுமால் விடையானும் எதிர்க்காட்சி கொடுத்தருள.

113. மண்டியபேர் அன்பினால் வன்தொண்டர் நின்றிறைஞ்சித்
தெண்திரைவே லையில்மிதந்த திருத்தோணி புரத்தாரைக்
கண்டுகொண்டேன் கயிலையினில் வீற்றிருந்த படிஎன்று
பண்தரும்இன் னிசைபயின்ற திருப்பதிகம் பாடினார்.

114. இருக்கோலம் இடும்பெருமான் எதிர்நின்றும் எழுந்தருள
வெருக்கோளுற் றதுநீங்க ஆரூர்மேற் செலவிரும்பிப்
பெருக்கோதஞ் சூழ்புறவப் பெரும்பதியை வணங்கிப்போய்த்
திருக்கோலக் கா✻இறைஞ்சிச் செந்தமிழ்மா லைகள்பாடி.

115. தேனார்க்கும் மலர்ச்சோலைத் திருப்புன்கூர் நம்பர்பால்
ஆனாப்பேர் அன்புமிக ✻அடிபணிந்து தமிழ்பாடி
மானார்க்கும் கரதலத்தார் மகிழ்ந்தஇடம் பலவணங்கிக்
கானார்க்கும் மலர்த்தடஞ்சூழ் காவிரியின் கரையணைந்தார்.

112. பிள்ளையார் - ஆளுடைய பிள்ளையார்; திருஞான சம்பந்தர். புகலி - சீகாழியின். உள்ளும் - எல்லையையும்; உள்ளிடத்தையும். ஊரின் எல்லைப் புறம்; புற எல்லை. வள்ளலார் - நம்பியாரூரர். எதிர் - எதிராக.

பா-ம் - ✻வரும்பொழுதில்.

113. மண்டிய - நிறைந்த. தெண்திரை வேலையில் - தெள்ளிய அலை களையுடைய கடலில். பிரளய காலத்திலும் சீகாழி அழியாமல் தோணிபோல் மிதத்தலால் அதற்குத் தோணிபுரம் என்றொரு பெயர் வழங்கப்படுகிறது. தோணி புரத்தாரை - தோணிபுரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானை. பயின்ற - செறிந்த.

114. இருக்கு ஓலம் இடும் - வேதம் (இன்னதன்மையன் என்று உணராது) முறையிடும். பெருமான் - கயிலைக் கோலங் காட்டிய தோணியப்பர். எதிர் நின்றும் எழுந்தருள - நம்பியாரூரர் எதிரிலிருந்து மறைந்தருள. "வெருவுதல் என்பது அச்சம்போல நீடு நில்லாது கதுமெனத் தோன்றி மாய்வதொரு குறிப்பு; அதனைத் துணுக்கென்றலுமாம்" - இளம்பூரணம். வெருக்கோளுற்றுப் பின்னே அது நீங்க. பெருக்கு ஓதம் - பெருக்குடைய கடல்வாய் வெள்ளம். புறவம் - சீகாழி.

பா-ம் - ✻வணங்கி.

115. தேன் ஆர்க்கும் - வண்டுகள் பாடும். திருப்புன்கூரில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபிரானிடம். ஆனா - அடங்காத; கெடாத. மான் ஆர்க்கும் - மான் ஒலிக்கும். கான் ஆர்க்கும் - மணம் நிறைந்த.

பா-ம் - ✻அடி அடைந்து.

116. வம்பு உலா - வாசனை வீசும். இழியும் - பாயும். பைம்பொன் வார்கரை - பசிய பொன்துகள்கள் படர்ந்த நீண்ட கரைகளையுடைய. பொன்னி - காவிரி.

Koviloor Digital Library

116. வம்புலா மலர்அலைய மணிகொழித்து வந்திழியும்
பைம்பொன்வார் கரைப்பொன்னிப் பயில்தீர்த்தம் படிந்தாடித்
தம்பிரான் மயிலாடுதுறைவணங்கித் தாவில்சீர்
அம்பர்மா காளத்தின் அமர்ந்தபிரான் அடிபணிந்தார்.

117. மின்னார்செஞ் சடைஅண்ணல் விரும்புதிருப் புகலூரை
முன்னாகப் *பணிந்தேத்தி முதல்வன்தன் *அருள்நினைந்து
பொன்னாரும் உத்தரியம் புரிமுந்நூல் அணிமார்பர்
தென்னாவ லூராளி திருவாரூர் *சென்றணைந்தார்.

118. தேராரு நெடுவீதித் திருவாரூர் வாழ்வாருக்கு
"ஆராத காதலின்நம் ஆரூரன் நாம்அழைக்க
வாராநின் றான்அவனை மகிழ்ந்தெதிர்கொள் வீர்" என்று
நீராரும் சடைமுடிமேல் நிலவணிந்தார் அருள்செய்தார்.

119. தம்பிரான் *அருள்செய்யத் திருத்தொண்டர் அதுசாற்றி
"எம்பிரா னார்அருள்தான் இருந்தபரி சிதுவானால்
நம்பிரா னார்ஆவார் *அவரன்றே" எனும்நலத்தால்
உம்பர்நா டிழிந்ததென எதிர்கொள்ள உடன்எழுந்தார்.

"மலைத்தலைய கடற்காவிரி புனல் பரந்து பொன் கொழிக்கும்" - பட்டினப்பாலை. 5-6. "புலங்களை வளம்படப் போக்கறப் பெருக்கிப் பொன்களே சுமந்தெங்கும் பூசல்செய் தார்ப்ப - இலங்குமா முத்தினோ டினமணி இடறி இருகரைப் பெருமரம் பீழ்ந்துகொண் டெற்றிக் - கலங்குமா காவிரி" - சுந்தரர்: திருத்துருத்தியும் திருவேள்விக் குடியும் 9. பயில் - நிரம்பிய. மயிலாடு துறை- மயூரம் (மாயவரம்). தாவில் - கெடாத.

117. பொன் ஆரும் உத்தரியம் - பீதாம்பரம். மார்பராகிய. முப்புரி நூல். பூணூல்.

பா-ம் - *பணிந்திறைஞ்சி. *அடிபணிந்து; அடிநினைந்து. *சென்றடைந்தார்.

118. திருவாரூர்த் தேர் மிகச் சிறப்புடையது. அஃது அணித்தே எரிக்கு இரையாயிற்று. "தேரூரு நெடுவீதி" - அப்பர்: திருவாரூர்த் திருத்தாண்டகம் 9. காதலுடைய நம்பியாரூரர். நம்பியாரூரர் திருப்பதிக்கு ஏகும்போ தெல்லாம் அவர்தம் வரவு கேட்டு அங்காங்குள்ள அடியவர்கள் தாங்களே எதிர்சென்று அவரை ஏற்பது வழக்கம். திருவாரூரில் நம்பியாரூரரை எதிர் கொள்ளுமாறு அடியவர்கட்கு ஆண்டவனே அருள் செய்தது கருதற்பாலது. நம்பியாரூரரைத் திருவாரூர்க்குப் போதருமாறு கட்டளை யிட்டவர் சிவபெருமானே யாவர். அவரே வரவேற்புக்கும் அடியார்களை ஏவுதல் முறைமையாகும். பின் நிகழ்ச்சிக்கு நம்பியாரூரர் மாண்பு, திருவாரூர் அன்பர்கட்குத் தெரிதல்வேண்டு மென்பது ஆண்டவன் திருவுள்ளம் போலும். நம்பியாரூரரின் முதன்மணத்தைச் சிதைவுசெய்த ஒருவர், அவருக்கு மற்றுமொரு மணத்தைத் திருவாரூரில் செய்விக்க அவரை அவ்வூருக்குப் போகுமாறு தில்லையில் திருவருள் சுரந்தமையான், அவரை (மணப்பிள்ளையை) எதிர்கொண் டழைக்க அடியார்களை ஏவினார் என்க.

119. சாற்றி - மற்றவர்க்குந் தெரிவித்து. பரிசு - தன்மை. அவரன்றே நம்பிரானார் - அவரல்லவோ நம் தலைவர். எனுநலத்தால் - என்றெழுந்த அன்பால். உம்பர் நாடு - விண்ணவ ருலகம். இழிந்ததென - இறங்கிவந்தாற் போல.

பா.ம் - *அருள் புரிய. *அவரென்றே.

Koviloor Digital Library

120. மாளிகைகள் மண்டபங்கள் மருங்குபெருங் கொடிநெருங்கத்
தாளில்நெடுந் தோரணமும் தழைக்கமுகும் குழைத்தொடையும்
நீளிலைய கதலிகளும் நிறைந்தபசும் பொன்தசும்பும்
ஒளிநெடு மணிவிளக்கும் உயர்வாயில் தொறும்நிரைத்தார்.

121. சோதிமணி வேதிகைகள் தூநறுஞ்சாந் தணிநீவிக்
கோதில்பொரி பொற்சுண்ணங் குளிர்தரள மணிபரப்பித்
*தாதவிழ்பூந் தொடைமாலைத் தண்பந்தர் களுஞ்சமைத்து
வீதிகள்நுண் துகள்அடங்க விரைப்பனிநீர் *மிகத்தெளித்தார்.

122. மங்கலகீ தம்பாட மழைநிகர்தூ ரியம்முழங்கச்
செங்கயற்கண் முற்றிழையார் தெற்றிதொறும் நடம்பயில
நங்கள்பிரான் திருவாரூர் நகர்வாழ்வார் நம்பியைமுன்
பொங்கெயில்நீள் திருவாயில் புறம்உறவந் தெதிர்கொண்டார்.

வேறு

123. வந்தெதிர் கொண்டு வணங்குவார்முன்
வன்தொண்டர் அஞ்சலி கூப்பி*நின்று
சிந்தை களிப்புற வீதியூடு
செல்வார் திருத்தொண்டர் தம்மை நோக்கி

120. மருங்கு - பக்கத்தே. தாளில் - கால்களில் நாட்டப்பெற்ற; பனை தென்னை முதலிய குருத்துக்களாலாகிய என்பது மொன்று. குழைத் தொடையும் - தழைகளால் கட்டப்பெற்ற மாலைகளும் (மாவிலைத் தோரணங்கள் முதலியன). குழை - தழை. ''கொய்குழைய கைகாஞ்சி'' - கலித்தொகை 74 : 5. கதலிகளும் - வாழை மரங்களும். தசும்பும் - குடங்களும். ஒளி - ஒழுங்காக; ஒளியின் நீட்டலாகக் கொள்ளலுமொன்று. நிரைத்தார் - வரிசை வரிசையாக வைத்தார்கள்.

121. வேதிகைகள் - திண்ணைகளை. தூ நறும் சாந்து அணி நீவி - தூய நல்ல சந்தனக் குழம்பால் அழகுபெற மெழுகி. கோதில் - குற்றமில்லாத. பொற் சுண்ணம் - பொன் பொடி. தரள மணி - முத்து மணிகள். தாது அவிழ் பூந்தொடைமாலை - இதழ் விரிந்த மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலைகளால். பூம்பந்தரிட்டு என்றபடி. நுண் துகள் - புழுதி. விரை - வாசனையுடைய.

பா-ம் - *தாதிவர். *மிசைவிட்டார்; மிக விட்டார்.

122. மழைநிகர் - முகிலை யொத்த. தூரியம் - பேரிகை; வாத்தியங்கள் எனினுமாம். முற்றிழையார் - தொழில் முடிவுபெற்ற ஆபரணங்களை யணிந்த பெண்மணிகள். தெற்றி - திண்ணை. பொங்கு எயில் - பொலிவினையுடைய மதிலின், நீள் திருவாயிலின் வெளியே. உறவந்து - சேரவந்து.

123. ''*சந்தம் பலவறுக் கில்லேன் சார்ந்தவர் தம்மடிச் சாரேன்
முந்திப் பொருவிடை யேறி மூவுல குந்திரி வானே
கந்தங் கமழ்கொன்றை மாலைக் கண்ணியன் விண்ணவ ரேத்தும்
எந்தை இருப்பதும் ஆரூர்அவர் எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்.*'' - தேவாரம்.

Koviloor Digital Library

எந்தை இருப்பதும் ஆரூர்அவர்
எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்என்னும்
சந்த இசைப்பதி கங்கள் பாடித்
தம்பெருமான்திரு வாயில் *சார்ந்தார்.

124. வானுற நீள்திரு வாயில்நோக்கி
மண்ணுற ஐந்துறுப் பால்வணங்கித்
தேனுறை கற்பக வாசமாலைத்
தேவா சிரியன் தொழுதிறைஞ்சி
ஊனும் உயிரும் *உருகும்அன்பால்
உச்சி குவித்தசெங் கைகளோடும்
தூநறுங் கொன்றையான் மூலட்டானம்
சூழ்திரு மாளிகை வாயில் *புக்கார்.

125. புற்றிடங் கொண்ட *புராதனனைப்
பூங்கோயில் மேய பிரானை யார்க்கும்
பற்றிடம் ஆய *பரம்பொருளைப்
பார்ப்பதி பாகனைப் பங்கயத்தாள்
அர்ச்சனை செய்ய அருள்புரிந்த
அண்ணலை மண்மிசை வீழ்ந்திறைஞ்சி
நற்றமிழ் நாவலர் கோன் உடம்பால்
நன்மையின் தன்மையை மெய்ம்மைபெற்றார்.

செல்வாராய். திருக்கோயிலின் திருவாயிலை. தம்மையே பிரான் என்று தம்மை எதிர்கொண்ட அடியவர்கள் கருதாதவாறு தாம் அடியவர் என்பதையும், திருவாரூர்ப்பெருமான் ஆண்டவன் என்பதையும் அவர்க்கும், அவர் வழி உலகிற்கும் உணர்த்தவேண்டி, வன்தொண்டப் பெருமான் ''எந்தையிருப்பதும் ஆரூர் அவர் எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்'' என்று அருளினாரென்க.

பா-ம் - *வந்து. *சேர்ந்தார்.

124. நோக்கி - கண்டு (தொழுது). மண்ணுற - நிலத்திற்படிய. ஐந்துறுப்பால் - பஞ்சாங்கத்தால். மாலைகள் தூங்கும் தேவாசிரிய மண்டபத்தை. தொழுது-கும்பிட்டு; வணங்கி. இறைஞ்சி - (நீண்ட நேரம் தம்மை மறந்து) விழுந்து கிடந்து. ''புல்லுவிட்டு இறைஞ்சிய பூங்கொடி'' - கலித்தொகை 3 : 15. ''சேரு தலைக்கை விட்டு வீழ்ந்து கிடந்த பூங்கொடிகள்'' - நச்சினார்க்கினியம். கொன்றையான் - தியாகேசப் பெருமான் வீற்றிருந்தருளும்.

பா-ம் - *உருக்கும். *சார்ந்தார்.

125. புராதனனை - பழையவனை. பூங்கோயில் - கமலாலயம். பங்கயத்தாள் - திருமகள், திருநகரச் சிறப்பு முதற்பாட்டைப்பார்க்க. பங்கயத்தாளை என்போரு முளர். மனிதப் பிறவி தாங்கியதால் பெறவேண்டும் நன்மையின் பயனை மெய்ம்மையாகப் பெற்றார்.

பா-ம் - *புராணன்றனை; புராரிதனை. *பரம்பரனை.

Koviloor Digital Library

126. அன்பு பெருக உருகிஉள்ளம் அலைய
அட்டாங்கபஞ் சாங்கமாக
முன்பு முறைமையி னால்வணங்கி
முடிவிலாக் காதல் முதிர ஓங்கி
நன்புலன் ஆகிய ஐந்தும் ஒன்றி
நாயகன் சேவடி *எய்தப்பெற்ற
இன்பவெள் ளத்திடை மூழ்கிநின்றே
இன்னிசை வண்தமிழ் மாலை பாட.

127. வாழிய மாமறைப் புற்றிடங்கொள்
மன்னவன் ஆரரு ளாலோர் வாக்குத்
''தோழமை ஆக உனக்குநம்மைத்
தந்தனம் நாம்முன்பு தொண்டுகொண்ட
வேள்வியில் அன்றுநீ கொண்ட கோலம்
என்றும் புனைந்துநின் வேட்கைதீர
வாழிமண் மேல்விளை யாடுவாய்'' என்
றாரூரர் கேட்க எழுந்ததன்றே.

126. உள்ளம் பெருகிய அன்பில் உருகி அலைய. அட்டாங்கம் - எட்டுறுப்பு (தலை, கையிரண்டு, தாளிரண்டு, காதிரண்டு, நெற்றி) பஞ்சாங்கம் - ஐந்துறுப்பு (தலை, கையிரண்டு, தாளிரண்டு). ஐம்புலன்; சுவை (ரசம்) ஒளி (ரூபம்)ஊறு (ஸ்பரிசம்) ஓசை (சப்தம்) நாற்றம் (கந்தம்). இவ்வைம்புலனடக்கம் நூல்களில் பேசப்படுகிறது. அடக்கம் என்பது நல்வழியில் அடங்கி நடப்பதைக் குறிப்பது. அஃது அழிவைக் குறிப்பதன்று, அடக்கத்தை அழிவெனக் கொண்டு புலன்களுக்கு ஊறு செய்து கொள்ளுதல் அறியாமை. அறியாமையால் புலன்களுக்கு ஊறுசெய்வோரை நோக்கி, ''அஞ்சம் அடக்கு அடக்கு என்பர் அறிவிலார் - அஞ்சும் அடக்கும் அமரரும் அங்கில்லை - அஞ்சும் அடக்கில் அசேதனம் ஆம் என்றிட்டு - அஞ்சும் அடக்கா அறிவு அறிந்தேனே'' எனறு திருமூலர் அறிவு கொளுத்தினார். ஐந்து புலன்கள் நல்வழியில் இயங்க வாழ்வு நடாத்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

வாயடக்கம் கையடக்கம் என்பன தீயவற்றைப் பேசாமை திருடாமை என்னும் பொருள் தருதலையும், வாயையழித்தல் கையைக் கெடுத்தல் என்னும் பொருள் தாராமையையும் ஓர்க. இப் புலனடக்க நுட்பத்தை ''முருகன் அல்லது அழகு'', ''பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை'' என்னும் நூல்களில் விரித்துக் கூறியுள்ளேன். விரிவு ஆண்டுக் காண்க. நல்வழியில் புலனியங்கலே புலனடக்கமாகும் என்பது தோன்ற, ''நன்புலன்'' என்றார். முன்னே ''ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள'' என்றார். இங்கே நன்புலனைந்தும் நாயகன் சேவடியில் ஒன்றுதலைக் குறித்தனர். ஒன்றி - ஒருமைப்பட்டு; ஒருமையில் பொருந்தி.

பா-ம் - *ஏத்த.

127. மன்னவன் - தியாகேசப் பெருமான். வேள்வியில் - கலியாணத்தில். கொண்டகோலம் - வேந்தர் (திருமணக்) கோலத்தை. கயிலையில் மலர்வனத்தில் கொண்ட வேட்கைதீர என்றபடி. வாழி - வாழ்வாயாக. விளையாடுவாயாக. முதற்கணுள்ள 'வாழிய' என்பது பலபொருள்பட நிற்பது. அதை அசையாகக் கோடல் ஒன்று, ''குவளை ஏய்ந்த கொடுங்குழை கூந்தலுள் - திவளும் வாழிய செம்பொறி வண்டுகாள். . .'' - சிந்தாமணி 1331. இங்கே வாழிய என்பதை அசை என்றார் நச்சினார்க்கினியர். 'வாழிய' என்பதை வாழ்வாயாக என்றுங் கொள்ளலுமாம். நம்பியாரூரரை இருமுறை 'வாழ்வாயாக

Koviloor Digital Library

128. கேட்க விரும்பிவன் தொண்டர் என்றும்
கேடிலா தானை இறைஞ்சி நின்றே
''ஆட்கொள வந்த மறையவனே!
ஆரூர் அமர்ந்த அருமணியே!
வாட்கயல் கொண்டகண் மங்கைபங்கா!
மற்றுன் பெரிய கருணையன்றே!
நாட்கம லப்பதம் தந்ததின்று
நாயினே னைப்பொருளாக'' என்றார்.

என்று பலமுறை யால்வணங்கி எய்திய உள்ளக் களிப்பினொடும்
வென்றி அடல்விடை போல்நடந்து வீதிவி டங்கப் பெருமான்முன்பு
சென்று தொழுது துதித்துவாழ்ந்து திருமாளி கைவலம் செய்துபோந்தார்
அன்று முதலடி யார்களெல்லாந் தம்பிரான் தோழர்என் றேஅறைந்தார்.

மைவளர் கண்டர் அருளினாலே வண்தமிழ் நாவலர் தம்பெருமான்
சைவ விடங்கின் அணிபுனைந்து சாந்தமும் மாலையும் தாரும்ஆகி
மெய்வளர் கோலமெல் லாம்பொலிய மிக்க விழுத்தவ வேந்தர்என்னத்
தெய்வ மணிப்புற்று ளாரைப்பாடித் திளைத்து மகிழ்வொடுஞ்
செல்லாநின்றார்.

வாழ்வாயாக' என்று கூறியவாறாம்- 'வாழிய' என்பதற்கு உயிர்கள் வாழும்பொருட்டு என்று கூறினும் அமையும். ''தோழமையாக உனக்கு நம்மைத் தந்தனம்'' - இதற்கு அகச்சான்று: ''தன்னைத் தோழமை அருளி'' - சுந்தரர்: திருநள்ளாறு 8. ''என்றனை ஆள்தோழனை'' - திருக்கானப்பேர் 9. ''என்னுடைய தோழனுமாய்'' - திருவாரூர் 10.

128. ஒலிகேட்க. கேடிலாதானை - அழிவே இல்லாத தியாகேசப் பெருமானை. தடுத்தாட் கொள்ளவந்த. மாணிக்கத் தியாகனே. ஒளியையும் கெண்டையையும் ஒத்த கண்களையுடைய உமாதேவியாரைப் பக்கத்திலுடையவனே. இன்று நாயினேனைப் பொருளாக எண்ணி நாள்கமலப்பதம் (அன்றலர்ந்த தாமரை போன்ற திருவடியை - திருவருளை) தந்தது உன் பெரிய கருணை யல்லவோ.

129. வெற்றிக்குரிய போரேறுபோல் நடந்து. ஆண்டவன் தோழமை பெறல் எளிதன்று. அதைப்பெற்ற மகிழ்ச்சியினாலுண்டாகிய மெய்ப்பாடு, போரேற்றுக் குறிப்பு. அடல் -வலிமையுமாம். விடங்கப் பெருமான் - திருநகரச் சிறப்பு: பாட்டு 45 பார்க்க. வாழ்ந்து என்பது ஆண்டவன் அருளால் பெற்ற புத்துயிர் வாழ்வைக் குறிப்பது. இவ்வாழ்வே திருவருள் வாழ்வென்பது. மருள் வாழ்வு மரணத்தைக் கொடுப்பது. அருள் வாழ்வு மரணத்தைத் தவிர்த்துப்பேரின்பத்தை நல்குவது. அவ்வருட் பெரும் வாழ்வை நம்பியாரூரர் உறுதியாகப் பெற்றதை 'வாழ்ந்து' என்பதால் ஆசிரியர் உணர்த்துகிறார்.

130. மைவளர்கண்டர் - நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான். சைவ விடங்கு - சைவப் பொலிவுக்கு அல்லது அழகுக்குரிய. அணி - விபூதிருத்திராக்கங்களை. சாந்தமும் - சந்தனமும். மாலையும் - மணிமாலையும். தாரும் - பூமாலையும். (இவைகளை அணிந்தவராகி) மெய்வளர் கோலம் எல்லாம் - திருமேனியில் மேலும் மேலும் அழகை வளர்க்கும் அலங்காரங்களெல்லாம். விழுத்தவ வேந்தர் - சீரிய தவமன்னர். அகத்தே தவமும் புறத்தே வேந்தர் கோலமுமுடையாரென்க. தவத்தில் வேந்தர் என்னலுமாம். தெய்வ மணிப்புற்றுளாரை - திருமூலட்டான நாதரை; தியாகேசப் பெருமானை. திளைத்து - இன்பத்தில் மூழ்கி.

Koviloor Digital Library

வேறு

131. இதற்குமுன் எல்லை இல்லாத் திருநகர் ✶இதனுள் வந்து
முதற்பெருங் கயிலை ஆதி முதல்வர்தம் பங்கி னாட்குப்
பொதுக்கடிந் துரிமை செய்யும் பூங்குழல் சேடி மாரில்
✶கதித்தபூண் ஏந்து கொங்கைக் கமலினி அவத ரித்தாள்.

132. கதிர்மணி பிறந்த தென்ன உருத்திர கணிகை மாராம்
பதியிலார் ✶குலத்துள் தோன்றிப் பரவையார் என்னும் நாமம்
விதியுளி விளக்கத் தாலே மேதகு சான்றோர் ஆன்ற
மதியணி புனிதன் நன்நாள் மங்கல அணியால் ✶சாத்த.

131. காலத்தானும் பெருமையானும் எல்லையில்லாத திருவாரூரிலே; "...... திருவாரூர்க் கோயிலாக்கொண்ட நாளே" எனவரூஉந் திருத்தாண்டகத்தை நோக்குக. முதல் - முதன்மைத்தன்மை வாய்ந்த. முதல்......பங்கினாட்கு - உமாதேவி யார்க்கு, பொதுக்கடிந்து - பல சேடியர்க்குள்ள பொதுமை நீக்கி; சிறப்பாகத் தாங்களே உரிமைத்தொண்டு செய்த. சேடிமார் இருவர்; அவர் அனிந்திதையும் கமலினியும்; திருமலைச் சிறப்பு 24-ம் பாட்டைப் பார்க்க. 'பூங்குழல்' கயிலைப் பூந்தோட்டத்தை உணர்த்துங் குறிப்பு. கதித்தபூண் - சிறந்த ஆபரணம்; கிளர்ந்த ஆபரணமுமாம். கதிர்த்த என்பது பாடமாயின் ஒளியையுடைய என்று கொள்க. கதிர்த்த என்பது எதுகையின் பொருட்டுக் கதித்த என்றாயிற்று என்றலுமொன்று.

பா-ம் - ✶அதனுள். ✶கதிர்த்த.

132. கதிர்மணி - ஒளியையுடைய மாணிக்கம். மணி என்பதற்கு முத்தெனப் பொருள் கொண்டு, சிப்பியினின்றும் முத்துப் பிறந்தாற்போல என்று கூறுவோரு முளர். இஃது இக்காலக் கணிகையர் நிலையை உளங்கொண்டு கூறுங் கூற்றாகும். பரவையார் காலத்துக் கணிகையர், ஒழுக்கம் பேணிக் கடவுளன்பில் கருத்திருத்தி யவர். அவர்தம் மரபை இழிவாகக் கருதிச் சிப்பியில் மணிதோன்றியவாறு என்று கொள்வது இழுக்காகும். மாணிக்கம் பிறந்தாற்போல என்று கொள்வது ஒழுங்கு.

உருத்திர கணிகைமார் சிவபெருமானையே பதியாக்கொண்டு சிவபணி செய்ய உறுதிகொண்ட பெண்மணிகள். பண்டைநாளில் இவர்கட்கு மரபு வளர்ச்சி கிடையாது. உலக வாழ்விற்குத் தகுதியற்ற பெண்மணிகள் ஆண்டவனையே பதியாக் கொண்டு அவன் பணிசெய்து பேறு பெற்று வந்தார்கள். வேறு பதியின்மையால் அவர் பதியிலார் என்றழைக்கப்பட்டனர். பின்னே மற்றுஞ் சிலரும் அவர்களோடு கலக்கலாயினர். அவருள் சிலர் உலக இன்பந்துய்த்துக் கொண்டு இறைபணி செய்ய எண்ணினர். இது தவறுதலாகாது. ஒழுக்கத்திற் சிறந்த ஒருவனுடன் ஒருத்தி வாழும் இயற்கை அறம் அவர்களால் பேணப்பட்டது. அன்னார் இவ்வறம் பேணியமையால், மரபு வளர்ச்சிக்கு இடந்தந்தது.

பண்டைப் பதியிலார் என்ற பெயரே இடைக்காலத்திலும், இவர்கட்கு வழங்கி வரலாயிற்று, இச்சீரிய பதியிலார் குலத்தில் தோன்றியவரே பரவையார் என்னும் பாவையார். பின்னாளில் கோயில் தலைவர்களின் அடக்கு முறையால், பதியிலாப் பெண்மணிகள் ஒழுக்கந் தவறுங் கொடுமைக்கு ஆளானார்கள் நாளடைவில் அவர் பலரிடங் கூடும் வேசையராயினர். இந்நாளில் பதியிலார் என்பது விலைமாதர்கட்கு வழங்கி வருகிறது. விதியுளி - முறைமையால்; விதிப்படி. மேதகு சான்றோர் - கல்வி கேள்வி ஒழுக்கம் முதலியவற்றில் மேம்பட்ட பெரியோர்கள். ஆன்ற - அமைந்த. மதி அணி புனிதன் - சிவபெருமான். அவன் நாள் திருவாதிரை. சாற்றி என்பது பாடமாயின் (சான்றோரால்) சாற்றப்பட்டு என்று கொள்க. சாற்றிப் பரவினர் என்று கீழ் வரும் பாட்டுடன் இயைப்போருமுளர்.

பா-ம் - ✶குலத்தில். ✶சாற்றி; சாத்தி.

Koviloor Digital Library

133. பரவினர் காப்புப் போற்றிப் பயில்பெருஞ் சுற்றம், திங்கள்
விரவிய பருவம் தோறும் விழாஅணி எடுப்ப, மிக்கோர்
''வரமலர் மங்கை இங்கு வந்தனள்'' என்று சிந்தை
தரவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தளர்நடைப் பருவஞ் *செய்து.

134. மான்இளம் பிணையோ தெய்வ வளர்இளம் முகையோ வாசத்
தேன்இளம் பதமோ வேலைத் திரைஇளம் பவள வல்லிக்
கான்இளம் கொடியோ திங்கட் கதிர்இளம் கொழுந்தோ காமன்
தான்இளம் பருவம் கற்கும் தனிஇளந் தனுவோ என்ன.

133. சுற்றத்தார், குழந்தை சுகமாக வாழவேண்டித் தெய்வம் பரவினராய்க் காப்பிட்டு (காவல்பேணி). திங்கள் விரவிய - மாதங்கள் சேர்ந்த. தால் (ஐந்தாம் மாதம்), செங்கீரை (ஏழாம் மாதம்), சப்பாணி (ஒன்பதாம் மாதம்) முதலிய பருவங்கள் தோறும் மங்கலச் சிறப்புகளை முறைப்படி செய்ய. சுற்றத்தார் இவைகளைச் செய்யக் கல்வியறிவு ஒழுக்கத்தில் மிக்கோர் ''வரமலர்மங்கை இங்கு வந்தனள் என்று சிந்தை தரவரு மகிழ்ச்சி'' பொங்கினாராம். இவர் பொங்க அம்மையார் தளர்நடைப் பருவம் அழகுடன் செய்தனரென்க. வரமலர் மங்கை - திருமகள். வரம் - வரம்; மேன்மை; விருப்பம்.

பா-ம் - *சேர்ந்தார்.

134. அம்மையார்பால் தெய்வ இளநலம் அரும்பா நிற்கிறது இங்கே இளம் பிணை காட்சியளிக்கிறது; இளமுகையின் மணங் கமழ்கிறது; தேனிளம் பதம் இனிமை யூட்டுகிறது; இளங்கொடியினின்றும் இனிய ஓசை பிறக்கிறது; கதிரிளங் கொழுந்து தண்மை பொழிகிறது. பிணையின் இளமையும், முகையின் இளமையும், தேனின் இளமையும், கொடியின் இளமையும், கதிரின் இளமையும் ஒருமைத் தெய்வ இளநலத்தினின்றும் முகிழ்த்து அழகு செய்கின்றன. ஒருமைத் தெய்வ இளநலம், பிணை, முகை, தேன், கொடி, திங்கள் ஆகிய இவைகளினூடே கிளர்ந்து நின்று, முறையே, ஒளி, நாற்றம், சுவை, ஓசை, ஊறாய்ப் புலன்களுக்கு விருந்தளிக்கிறது. இவ்வைந்துக்கும் அடிப்படையுள்ள தெய்வ இளநலம், காமன் இளம் பருவங்கற்கும் தனி இளம் தனுவாக நிற்கிறது. இதன் சிறப்புணர்த்துதற்குத் ''தனி இளம்'' என்றார். இத்தெய்வத் தனி இளமை அஞ்சையுங் கவர்ந்து நெஞ்சையுங் கவர்ந்து ஒருமை இன்பத்தில் நிறுத்தவல்லது. இளமைப்பயன் காதலாதலின். அதனைக் 'காமன்' என்று இங்கே உணர்த்துகிறார்.

ஈண்டுக் குறிப்பது தெய்வக் குழவி இளமை; முதிரிளமை யன்று. இளமையை ஒரு பாட்டில், புலன்கவரப், புலன்வழிப் புந்தி கவர அழகுற வடித்துள்ள ஆசிரியர் வாழ்க. இளம்பிணை நோக்கு. இளமுகைப் பல், இளந்தேன் மொழி (ஊறல்), இளம்பவள இளங்கொடி இதழ், திங்கட் கதிரிளங்கொழுந்து நுதல், தனி இளந்தனுப் புருவம் ஆகிய இவைகள் பரவையாரிடைப் பொலிவுற்றுக் கிளர்ந்து தெய்வ இள நலமாகத் திரண்டு நிற்றல் காண்க.

''மான்பிணை யன்ன மகிழ்மடநோக்கே'' - புறநானூறு 354. ''முகைநிரைத் தன்ன மாவீழ் வெண்பல்'' - அகநானூறு 162. ''தேனூறு தீஞ்சொல்'' - சிந்தாமணி 15. (பவளத்தை இதழுக்கும், கொடியைச் சாயலுக்கும் பிரித்துக் கூறுவோரு முளர். அப்பிரிவு ஈண்டைக் கேற்புடைத் தன்று. ஈண்டு ஆசிரியர் கொண்டது இளம் பவளவல்லிக் கானிளங் கொடியை என்பது வெள்ளிடைமலை. ஆசிரியர் இளமைக் கூறுகளை உறுப்பு உறுப்பாகக் கூறிக்கொண்டு போதலும் ஈண்டுக் கருதற்பாலது. இளம்பவள இளங்கொடியின் துண்டம் இதழுக்கு நிற்கிற தென்க.) ''பவளக்கடிகையில் தவளவாண் நகையும்'' - மணிமேகலை:20. உதயகு - 75. (கடிகை - துண்டம்-உதடு)

Koviloor Digital Library

135. நாடுமின் *பொற்பு வாய்ப்பு நாளுநாள் வளர்ந்து பொங்க
ஆடும்மென் கழங்கும் பந்தும் அம்மனை ஊசல் இன்ன
பாடும்இன் இசையும் தங்கள் பனிமலை வல்லி பாதம்
கூடும்அன் புருகப் பாடும் கொள்கையோர் குறிப்புத் தோன்ற.

136. பிள்ளைமைப் பருவம் மீதாம் பேதைமைப் பருவ நீங்கி
அள்ளுதற் கமைந்த பொற்பால் அநங்கன்மெய்த் தனங்கள் ஈட்டம்
கொள்ளமிக் குயர்வ போன்ற கொங்கைகோங் கரும்பை வீழ்ப்ப
உள்ளமெய்த் தன்மை முன்னை உண்மையும் தோன்ற உய்ப்பார்.

''பவளச் செவ்வாய் தவளவாண் நகை'' மணி :3. மலர் 117. (பவளமென்றுங் கொடியென்றும் பிரியாது பவளக் கொடியனையாள் என்றலுமொன்று.)

''குழவித் திங்கள் இமயவரேத்த - அழகொடு முடித்த அருமைத்தாயினும் - உரிதி னின்னோ டுடன்பிறப் புண்மையின் - பெரியோன் தருக திருநுதல் ஆகென'' - சிலப்பதிகாரம் 2. மனையறம் 38-41. ''...உருவிலாளன் ஒருபெருங் கருப்புவில் - இருகரும்புருவமாக ஈக்க'' - சிலப்:2. மனையறம் 44 - 45. ''தேனார் பூங்கோதாய் நினக்குக்காமன் சிலை இரண்டும் செவ்வனே கோலித்தந்தான்'' - சிந்தாமணி 2065. இள நலத்தின் விளைவுகாதல். இளங்காதல், இங்கே ''காமன்....தனி இளந்தனுவோ'' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் இளங்கூறுகட் கெல்லாம் அடிப்படை ''காமன் இளந்தனு'' என்று மேலே கொள்ளப்பட்டது. விற்புருவம் வாணுதலுக்கும் வேற்கண்ணுக்கும் இடையில் அமைந்து அழகுசெய்து நெஞ்சைக் கவர்கிறது. புருவவில், கண்வேல் பூட்டப்படுதற்குத் துணை நிற்றலானும், நின்று நெஞ்சைத் தன்வயப்படுத்தும் ஆற்றலுடைத்தாயிருத் தலானும், இன்பக்காமன் வில்லாக உவமிக்கப்படும் பெருமை கொண்டுள்ளமை யானும், இன்ன பிறவானும் அதன் மாண்பு புலனாதல் காண்க.

பவளக்கொடியை ஓசைக்குக்கொண்டதை வேலைத்திரையும் கானும் விளக்குதல் காண்க. திங்கட் கதிரிளங் கொழுந்து ஊறுதலுக்குக்கொண்டது அதன் பொழிவால் என்க. ''திங்களைத் தெளித்திட்டன்ன பாற்கடற்றிரை செய் தண்ணீர்'' - சிந்தாமணி 469. பிணையோ - பெண்மானோ. தெய்வவளரிள முகையோ - கற்பகத்தின் அரும்போ. வாசம் - வாசனையுடைய. வேலை - கடல். திரை - அலை. பவள. கொடியோ- பவளக்கொடிகளாகிய காட்டிலுள்ள ஓரிளங் கொடியோ. திங்கள் கதிர் இளங்கொழுந்து - பிறைக்கொழுந்து. தனுவோ - வில்லோ. என்ன - என்று சொல்ல.

135. என்ன நாடும் என்றியைக்க. இன்பொற்பு - இனிய அழகின். மின்பொற்பு என்று கொண்டு, மின்னல்போலக் கண்வழுக்குறச் செய்யும் அழகு என்பர் மகாலிங்க ஐயர். அழகு மென்மேலும் பொங்குதற்கு உடற்பயிற்சி இன்றியமையாதது. (உடற்பயிற்சிக்காகக்) கழங்கு பந்து அம்மனை ஊசல் இன்ன ஆடும்; இன்னிசையும்பாடும். மென் கழங்கு - மெல்லிய கழற்சிக்காய். இன்ன - முதலியன. இசையும் உடற்பயிற்சியின்பாற்பட்டது. தங்கள் என்றது அனிந்திதையையுஞ் சேர்த்து. பனிமலை வல்லி - இமயக்கொடி என்னும் உமாதேவியாரின். கொள்கையாகிய ஒரு குறிப்பு. பழைய உணர்வு தோன்றுங் குறிப்பு என்க. அம்மையார் உடற்பயிற்சியுடன் உயிர்க்குரிய அன்புப் பயிற்சியுஞ் செய்துவந்தா ரென்க. இரண்டும் வாழ்விற்கு வேண்டற்பாலன.

பா-ம் - *பொற்பின்.

136. பிள்ளைமைப்பருவம் மீதாம்-குழந்தைப் பருவத்துக்கு (ஐந்துவயது) மேலே ஆகிய. பேதைமைப் பருவம் - பேதைமைப் பருவத்தினின்றும் நீங்கி (ஏழு வயதையுங்கடந்து). அதற்கு மேல் மலரும் பொற்பை (அழகை) ஆசிரியர் ''அள்ளுதற்கமைந்த'' என்றார். அள்ளும் அழகு எத்தகைத்து? உன்னுக. அநங்கன்

Koviloor Digital Library

137. பாங்கியர் மருங்கு சூழப் படரொளி மறுகு சூழத்
தேங்கமழ் குழலின் வாசம் திசையெலாம் சென்று சூழ
ஓங்குபூங் கோயில் உள்ளார் ஒருவரை அன்பி னோடும்
பூங்கழல் வணங்க என்றும் போதுவார் ஒருநாள் போந்தார்.

138. அணிசிலம் படிகள் ''பார்வென் றடிப்படுத் தனம்'' என் றார்ப்ப
மணி*கிளர் காஞ்சி அல்குல் வரிஅர வுலகை வென்ற
துணிவுகொண் டார்ப்ப மஞ்சு சுரிகுழற் கழிய ''விண்ணும்
பணியும்''என் றினவண் டார்ப்பப் பரவையார் போதும் போதில்.

139. புற்றிடம் விரும்பி னாரைப் போற்றினர் தொழுது செல்வார்
சுற்றிய பரிச னங்கள் சூழஆ ரூருடைய நம்பி
நற்பெரும் பான்மை கூட்ட நகைபொதிந் திலங்கு செவ்வாய்
விற்புரை நுதலின் வேற்கண் விளங்கிழை யவரைக் கண்டார்.

மெய் தனங்கள் ஈட்டம்-மன்மதனது மெய்ம்மையான பொருட் குவியல். கோங்கின் அரும்பையும் தோற்கச் செய்ய. உள்ளத்திலே மெய்த்தன்மையும் முன்னை உண்மையும்; உள்ள மெய்த்தன்மையாகிய பழைய உண்மையும் என்றலு மொன்று. முன்னை உண்மையாவது உமாதேவியார்க்குத் தோழியாயிருந்தமை. ஞான உணர்வில் பழைய நினைவு தோன்றுதல் இயல்பு. அது குறிப்பால் தோன்ற வாழ்வு நடாத்தினாரென்க.

137. பாங்கியர் - தோழிமார். மருங்கே - பக்கத்தே. மறுகு - தெருவிலே. தேன்மணக்கும் கூந்தலின் வாசனை. பூங்கழல் - பொலிவினையுடைய திருவடிகளை. போதுவார் - போவராகிய பரவையார்.

138. சிலம் பணிந்த அடிகள் (பாதங்கள்). பார்-மண்ணுலகை. அடிப்படுத்த னம் - கீழ்ப்படுத்தினோம். ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்க. மணிகிளர் காஞ்சி - முத்து முதலிய மணிகள் ஒளிரும் காஞ்சி என்னும் அணி அணிந்த. ''எண்கோவை காஞ்சி எழுகோவை மேகலை...'' (''எண் கோவை மேகலை காஞ்சி இருகோவை. . .'' என்றும் பாடம்). வரி அரவு அல்குல் - புள்ளிகளையுடைய பாம்பாகிய நிதம்பம். ஈண்டு உலகை என்றது காமப்பேயை என்க. காமப்பேயை அம்மையார் வென்றனர் என்க. சுரி குழற்கு மஞ்சு அழிய - சுருண்ட கூந்தலுக்கு மேகம் தோற்றமையால். வண்டினம். பாரைப் பெண்ணுலகமென்றும், உலகை ஆணுலகமென்றும் கொள்வோருமுளர். பரவையார் பூங்கோயிலுக்குப் போம்போது மண்ணுலகம், காமப்பேய் (காதல் அல்லாதது), விண்ணுலகம் எல்லாம் வெல்லப்பட்டனஎன்பதன் குறிப்பு, அவர் மற்றும் ஒன்றை வெல்லவில்லை என்பது; அது பின்னே வருவது.

பா-ம் - *வளர்.

139. (காட்சி) நெருங்கியுள்ள பரிவாரங்கள் சூழ நம்பியாரூரர்; புற்றிடங் கொண்ட தியாகேசப் பெருமானைப் போற்றித் தொழுது செல்வாராய் - பரவையாரைக் கண்டார். நற்பெரும்பான்மை - நல்வினை. ''நகை பொதிந்திலங்கு செவ்வாய் விற்புரை நுதலின் வேற்கண் விளங்கிழை'' - இஃது இங்கே எழுத்தன்று; சொல்லன்று; படமுமன்று; பரவையார் வடிவக் காட்சி என்க. நம்பியாரூரர் கண்கள் பரவையாரைக் காண்கின்றன. பொதிந்து - குவிந்து, இலங்கும் - விளங்கும். வில்புரை நுதலின் வேற்கண் - வில்லொத்த நெற்றியையும் வேலொத்த கண்ணையுமுடைய. விளங்கிழையவரை - ஒளிரும் ஆபரணங்களைப் பூண்ட பரவையாரை.

Koviloor Digital Library

வேறு

140. ''கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ காமன்தன் பெருவாழ்வோ
பொற்புடைய புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ புயல்சுமந்து
விற்குவளை பவளமலர் மதிபூத்த விரைக்கொடியோ
அற்புதமோ சிவனருளோ அறியேன்'' என் றதிசயித்தார்.

140. (ஐயம்) பரவையாரைக் கண்டதும் நம்பியாரூரருக்கு ஓர் அதிசயம் உண்டாயிற்று. காணாததைக் கண்டதும் அதிசயம் உண்டாதல் இயல்பே. அவர் அதிசயித்து இவ்வாறு கருதுகிறார் : ''கற்பகத்தின்......சிவனருளோ''. நம்பியாரூரரின் புலன்களும் புந்தியும் என்னென்ன விழைகின்றனவோ அவைகளையெல்லாம் பரவையார் வடிவம் வரையா தளிக்கிறது. இத்தகைய ஒன்றை என்னென்று நினைப்பது? வரையாதளிக்கும் ஒன்றாக நினைத்தல்வேண்டும். இல்லையேல் உள்ளத்தில் ஒன்றுந் தோன்றாதொழியும். விரும்பினவற்றை வரையாதளிப்பது எது? கற்பகமென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை. அஃதெப்படி விரும்பியவற்றை அளிக்கிறது? அது மலர்ந்த கொம்பாகிய கையால் எதையும் அளிக்கிறது. இங்கே விரும்புவதை வரையாது வழங்கும் ஒன்றை என்னென்று நினைப்பது? ஆகவே. ''கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ'' என்கிறார்.

அணிபூத்துள்ள அக்கொம்பைப் பார்க்கப் பார்க்க அதன்கண் பொலிந்துள்ள அழகு புலனாகிறது. அவ்வழகை என்னென்று கருதுவது? கருத்துக்கு ஓரழகு வடிவம் வேண்டுமன்றோ? அழகுக்குக் காமனைக் கொள்வது வழக்கம். காமன் நினைவு அரும்பும்போது, அவ்வழகிடைப் பெண்மைத் தெய்வ ஒளி எழ ''காமன்தன் பெருவாழ்வோ'' என்கிறார். தெய்வ ஒளி எளிதிற் கூடுங்கொல்! அதற்குப் புண்ணியம் வேண்டும். அப்புண்ணியத்தெய்வ ஒளிகள் பல இருக்கின்றன. அவைகளுள் இது தலைமையாகக் காணப்படுகிறது. ஆதலால் இது புண்ணியத்தின் புண்ணியமாயிருத்தல் வேண்டும் என்று ''புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ'' என்கிறார். 'புண்ணியத்தின் புண்ணியம்' என்னும் மட்டும் நெஞ்சம் செல்கிறது. புண்ணியத்தின் புண்ணியத்தை ஊன்றி உன்ன உன்ன, அது புலனுக்கும் புத்திக்கும் விருந்தளிக்கும் புயலும் வில்லும் குவளையும் பவளமும் மலரும் மதியும் கொண்ட ஒன்றாய்த் திகழ்தல் கண்டு, ''புயல் சுமந்து விற்குவளை பவள மலர் மதி விரைக் கொடியோ'' என்கிறார்.

இப்பெற்றி வாய்ந்த ஒன்று இயற்கை முயற்சியி லடங்காத தாகவே இருத்தல் வேண்டுமென்று ''அற்புதமோ'' என்கிறார். அதற்கு மேலுங் கடந்து எண்ணும்போது, ''அற்புதமன்று''; ''சிவனருளோ'' என்கிறார். நொடிப் பொழுது நம்பியாரூரர் நெஞ்சம் வெவ்வேறிடஞ் சென்றதேனும், மீண்டும் அது நீண்டகாலம் பயின்று பண்பட்ட ஒன்றிலேயே சென்றுநிற்கலாயிற்று. நம்பியாரூரருஞ் சிவனருட் செல்வர்; பரவையாருஞ் சிவனருட் செல்வர். அவர் அகத்திலும் அருள் ஒளி திகழ்கிறது; இவர் அகத்திலும் அவ்வொளி திகழ்கிறது. இவ்வொளி அவ்வொளியிலும் அவ்வொளி இவ்வொளியிலும் புகுந்து உண்மை யுணர்தல் இயல்பு. அம்மையார் அருள் ஒளி ஆரூரர் அருள் நெஞ்சில் நுழைந்து ''சிவனருளோ'' என்று நினைக்கச் செய்தது. திருவருள் வழி நிற்போர் தமக்கென ஒன்றும் இல்லாதவராதலானும், திருவருள் வழி நிற்றல் அவர்தங் கடனாதலானும் ''அறியேன்'' என்கிறார்.

காணாத காட்சி அதிசயம் ஊட்டுதல் இயல்பு. அம்மையாரின் புயற் கூந்தலும், விற்புருவமும், குவளைக் கண்ணும், பவள வாயும், மலர்முகமும், மதி நுதலும், கொடியிடையும் கொண்ட அழகிய அமைதிப் புண்ணிய அற்புதத் தெய்வ அருள் வடிவம், ஒரு பாட்டின் ஒன்றேகால் அடியில் விளங்குதல் காண்க. ''புயல்சுமந்து விற்குவளை பவளமலர் மதிபூத்த விரைக் கொடி'' - இஃதன்றோ சொல்லோவியம்? ஈண்டுள்ள முறைப்பாடுங் கருதற்பாலது. மலர் முகம் என்றும் மதிநுதல் என்றுங் கொள்ளப்பட்டன. முகத்தையும் நெற்றியையும் ஒரே இடத்தில் வெவ்வேறு உவமைகளால் கூறுவதும் மரபு.

Koviloor Digital Library

141. ''ஓவியநான் முகன்எழுத ஒண்ணாமை உள்ளத்தால்
மேவியதன் வருத்தமுற விதித்ததொரு மணிவிளக்கோ
மூவுலகின் பயனாகி முன்நின்ற'' தெனநினைந்து
நாவலர்கா வலர்நின்றார் நடுநின்றார் படைமதனார்.

142. தண்தரள மணித்தோடும் தகைத்தோடும் கடை ✻பிறழும்
கெண்டைநெடுங் கண்வியப்பக் கிளர்ஒளிப்பூண் உரவோனை

இவ்வாசிரியராதல் முகத்துக்கு மலரையும் நுதலுக்கு மதியையுங் கூறினார். சீவக சிந்தாமணி ஆசிரியர் ஒரே இடத்தில் முகத்துக்கு முழுமதியையும் நுதலுக்குப் பிறைமதியையும் உவமை கூறியுள்ளார். ''குழவிக்கோட் டிளம்பிறையும் குளிர்மதியும் கூடினபோல் - அழகு கொள் சிறுநுதலும் அணிவட்ட மதிமுகமும்'' - சிந்தாமணி 165. மலரை மேனிக்கும் மதியை முகத்துக்குங் கொள்வோரு முளர். சண்பகப்பூ மேனி என்பர் மகாலிங்க ஐயர். இவர் கொடியை உடலென்பர், மலரையும் மதியையும் வெவ்வேறாகப் பிரியாது மலர் மதி எனக்கொண்டு பூரண சந்திரன் என்று கூறுவது பழைய குறிப்புரை. மலரை முகத்துக்கும் மதியை நுதலுக்குங் கொள்ளும்போது மதியைப் பிறை மதியாக் கொள்க. நுதல் ஒரு சிறப்புறுப்பாதலின் அஃது இறுதியில் கூறப்பட்ட தென்க. ''அப்பகையைப் பேணும் நுதலெனவு மென்றது. சிறப்புறுப்பாய் அழகு கொடுத்தற்கு உரியது பகையாயிற்றென்னுங் குறிப்பிற்று. மெய்யெல்லாங் கோலஞ் செய்தாலும் நுதற்குத் திலகம் முதலியன தீட்டாக்கால் அவை கோலமாய்த் தோன்றாத தன்மை நுதற்கு உளதாகலின், அது சிறப்புறுப்பாயிற்று. - கலித்தொகை 25 : உரைக் குறிப்பு. காமன்தன் பெருவாழ்வு- இரதி. குவளை - கருங்குவளை; நீலோற்பலம். மலர் - தாமரை மலர். விரை - வாசனை.

141. 'சிவனருளோ' அறியேன் என்று அதிசயித்த நம்பியாரூரர், அம்மையார் தம் சிவவொளிகாலுஞ் செம்மைத்திருமேனியைக் கண்டு ''மணிவிளக்கோ'' என் கிறார். மணிவிளக்கின் அருமைப்பாடு மிகத் திறம்படச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'இப்பேரழகு வடிவு எவரால் படைக்கப்படும்? நான்முகனாலும் இதைப் படைத்தல் இயலுமோ? படைத்தற்றொழிலைச் செய்வோர் அவனை யன்றிப் பிறரில்லை. ஆதலால் அவனே இதைப் படைத்திருத்தல் வேண்டும். ஆனால் மற்ற வடிவங் களைப்போல அவன் இவ்வடிவத்தை எளிதில் படைத்திருக்க மாட்டான். படைக்க அவன் கைகள் போதா. கைகளால் இவ்வடிவை அமைத்தலும் இயலாது. ஓவியமாக (சித்திரமாக) வாதல் அவன் இவ்வடிவை எழுதியிருப்பனோ? அஃதும் அவனால் இயலாது. அவன் மனதால், அதுவும் வருத்தமுற 'இம்மணி விளக்கை விதித்திருத்தல் வேண்டும்' என்று, ''ஓவிய. விளக்கோ'' என்கிறார். ஓவியத்தில் நான்முகனால் எழுத வொண்ணா மணிவிளக்கு, சேக்கிழார் ஓவியத்தில் திறம்பட அமைந்திருத்தல் கர்ண்க. கையால் படைக்க இயலாமையான், 'வருத்தமுற' என்று கோடலுமொன்று. மூன்று உலகிலுள்ள பேறுகளின் பயனாகி என்க. நாவலர் காவலர் - திருநாவலூர் கோனாகிய நம்பியாரூரர். நின்றார் - பெயராது நின்றார்; ஓவியமானார் என்றபடி. இனிப் போர்தொடுக்கப் படை தாங்கும் காமன் நம்பியாரூரர்க்கும் பரவையார்க்கும் நடுவில் நின்றான் என்க.

142. (காட்சி) தண்தரள மணித்தோடும் - குளிர்ச்சி பொருந்திய முத்தாலும் மணியாலும் அமைந்த காதணியையும். தகைத்து - தடுத்து. கடை - கண்கடை; தோட்டையும் தடுத்து அதற்கு மேலும் போகும் கண்ணின் நீட்சியையும் சிறப்பையும் கூறியவாறு. கிளர் - எழும்; விளங்கும். உரவோனை - அறிஞராகிய நம்பியாரூரரை. கிளர் ஒளிப்பூண், வேந்தர்கோலத்தைக் குறிப்பது. உரன் (அறிவு) தவத்தைக் குறிப்பது (அறிவு தவத்தால் விளங்கப்பெறுவதாதலின்). இரண்டுஞ் சேர்ந்த தவவேந்தர் நம் நம்பியாரூரர்; 130-ம் பாட்டைப் பார்க்க. பெருமையும் உரனும் தலைவன் குணங்கள்.

Koviloor Digital Library

அண்டர்பிரான் திருவருளால் *அயல்அறியா மனம்விரும்பப்
பண்டைவிதி கடைகூட்டப் பரவையா ருங்கண்டார்.

143. கண்கொள்ளாக் கவின்பொழிந்த திருமேனி கதிர்விரிப்ப
விண்கொள்ளாப் பேரொளியான் எதிர்நோக்கு மெல்லியலுக்
கெண்கொள்ளாக் காதலின்முன் பெய்தாத தொருவேட்கை
மண்கொள்ளா நாண்மடமச் சம்பயிர்ப்பை *வலிந்தெழலும்.

144. ''முன்னேவந் ததிர்தோன்றும் முருகனோ பெருகொளியால்
தன்னேரில் மாரனோ தார்மார்பின் விஞ்சையனோ

''பெருமையும் உரனும் ஆடூஉ மேன'' - தொல்காப்பியம்: களவியல் 7. அயலறியா மணம் - களவு.

பா-ம் - *புரளும். *அயலறியா மணம் விரும்ப; மணம் விரும்பி; அறியாமல்.

143. நம்பியாரூரர் அழகை உள்ளத்தால் ஊன்றி நோக்குக. கவின் அழகு. கதிர் - கிரணம். பேரொளியான் - நம்பியாரூரர். மெல்லியலுக்கு - பரவையாருக்கு. எண்கொள்ளாக் காதலின் - எண்ணத்தில் அடங்காத காதலினால். ''வேட்கை என்பது என்னோவெனின், ஒருவரொருவரை இன்றியாமையாமை. அவ்வின்றியமையாது நின்ற வேட்கை எல்லா உணர்வினையும் நீக்கித் தானேயாய் நாண் வழிக் காசுபோலவும், நீர் வழி மிதவைபோலவும் பான்மை வழிகூடி இருவருயிரையும் புணர்விக்கும் என்பது.'' - களவியலுரை -2. மண் கொள்ளா என்ன.

நாணம் முதலிய நான்கு குணங்களும் மகளிர்பால் இயல்பாய்ப் பிரிவின்றிக் கிடப்பன. இவைகளையும், முன்பு எப்பொழுதும் உண்டாகாத வேட்கை கீழ்ப்படுத்தித் தான் முனைந்து எழுதலும். நாண், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு, தலைவியின் குணங்கள். ''அச்சமும் நாணமும் மடனும் முந்துறுத்த - நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய என்ப'' - தொல்; கள - 8. ''நாண் என்பது பெண்டிர்க்கு இயல்பாகவே உள்ளதொரு தன்மை. மடமென்பது கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டது விடாமை. அச்சமென்பது காணப்படாத தொருபொருள் கண்டவிடத்து அஞ்சுவது. பயிர்ப்பென்பது பயிலாத பொருட்கண் அருவருத்து நிற்கும் நிலைமை. இந்நான்மையும், புனல் ஓடு வழியில் புல் சாய்ந்தாற்போல வேட்கையான் மீதூரப்பட்டுச் சாய்ந்து கிடப்பது'' - களவியல் உரை 2. வேட்கை எழுச்சியின் முன்னே நாண் முதலியன ஒடுங்கும் என்பது.

பா-ம் - *வலித்.

144. (ஐயம்) தமக்கு முன்பு எப்பொழுதும் எய்தாத ஒரு வேட்கை எழுதலும், அதற்குக் காரணமாக நிற்கும் உருவைப் பரவையார் ''முன்னே. '' என்று நினைக்கலானார். நம்பியாரூரர் ''கண்கொள்ளாக் கவின்பொழிந்த திருமேனி கதிர் விரிப்ப - விண் கொள்ளாப் பேரொளியா'' ராதலின், அவர்தம் இளமைச் செறிவும், மணக்கமழ்வும், கடவுட்டன்மையும், கட்டழகும் பொங்கிப் பொங்கிப் பொழிகின்றன. அப்பொழிவு அம்மையார் கருத்தைக் கவர்கிறது. அப்பொழிவுடைய உருவை என்னென்று கருதுவது? கருத்தில், இளமையும் மணமும் கடவுட்டன்மையும் அழகும் ஒருங்கே திரண்ட முருகையுடைய முருகன் நினைவே தோன்றும். ஆகவே, ''முன்னே. . . . முருகனோ'' என்கிறார். பதியிலார்க்கு வழிபடு தெய்வம் முருகன். அம்முருகன் நினைவு முதற்கண் தோன்றுதல் இயல்பு.

'முருகன் பன்முறை நினைவில் வந்ததுண்டு. அவன் இத்தகைய கிளர்ச்சியை நிகழ்த்துவதில்லை. இவன் மன்மதன் போலும்' என்று எண்ணிப் ''பெருகொளி..... மாரனோ'' என்கிறார். 'மாரன் உருவில் ஒருவன். இவனுக்கு உருவிருக்கிறது. ஆதலால் இவன் மந்திரசால அற்புதம் புரியும் வித்தியாதாரனோ' என்று ''தார் விஞ்சையனோ?''

Koviloor Digital Library

மின்னேர்செஞ் சடைஅண்ணல் மெய்யருள்பெற் றுடையவனோ
என்னேஎன் மனந்*திரித்த இவன்யாரோ'' எனநினைந்தார்.

145. அண்ணலவன் தன்மருங்கே அளவிறந்த காதலினால்
உள்நிறையும் குணநான்கும் ஒருபுடைசாய்ந் தனஎனினும்
வண்ணமலர்க் கருங்கூந்தல் மடக் *கொடியை வலிதாக்கிக்
கண்ணுதலைத் தொழும்அன்பே கைக்கொண்டு செலவுய்ப்ப.

146. பாங்கோடிச் சிலைவளைத்துப் படைஅநங்கன் விடுபாணம்
தாங்கோலி எம்மருங்கும் *தடைசெய்ய மடவரலும்
தேங்கோதை மலர்க்குழல்மேல் சிறைவண்டு கலந்தார்ப்பப்
பூங்கோயில் அமர்ந்தபிரான் பொற்கோயில் போய்ப் *புகுந்தார்.

என்கிறார். 'இவன் மந்திர சாலங்கள் என் மனதைத் திரிக்கும்கொல்! என் மனதைத் திரிக்கவல்லான் சிவனருட் செல்வனாகவேயிருத்தல் வேண்டும் என்று ''மின். . .உடையவனோ'' என்கிறார். என்னே என்பது திரியாத மனதையுந் திரித்த வியப்பு. திரியாத மனதையுந் திரித்த 'இவன் யாரோ' என்கிறார். இவ்வுலகில் இல்லாதவன் என்றபடி.

இருவர்க்கும் ஐயப்பாட்டில் ஒருமை நயமிருத்தல் ஈண்டு உன்னற்பாலது. நம்பியாரூரர் நினைவில் ''கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ'' (இந்திரன் மகள் தெய்வ யானையோ) என்பது - பரவையார் நினைவில் ''முருகனோ'' என்பது. நம்பியாரூரர் கருத்தில் ''காமன்தன் பெருவாழ்வோ'' (காமன் மனைவியோ) என்பது - பரவையார் கருத்தில் ''மாரனோ'' (காமனோ) என்பது. நம்பியாரூரர் எண்ணத்தில் ''அற்புதமோ'' என்பது - பரவையார் எண்ணத்தில் ''விஞ்சையனோ'' (மந்திரவித்தை அற்புதனோ) என்பது. நம்பியாரூரர் நெஞ்சில் ''சிவனருளோ'' என்பது - பரவையார் நெஞ்சில் ''மின்னேர்செஞ் சடையண்ணல் மெய்யருள் பெற்றுடையவனோ'' என்பது. இவ்வொற்றுமையுணர்வு புலவர்களால் காட்டப்படுவது. தன்னேரில் - தனக்கு ஒப்பில்லாத. தார்மார்பன் - மாலையணிந்த மார்பினையுடைய. மாலை மந்திர வித்தைக்குறிப்பு. ஆரூரர் ஒளி, மின்னேர் செஞ்சடையை நினைக்கச் செய்தது.

பா-ம் - *திரித்ததிவன்.

145. அண்ணலவன் தன்மருங்கே - பெருமையிற் சிறந்த நம்பியாரூரரிடத்திலே. உள்நிறைந்த குணநான்கும் என்றும், உள் நிறையும் குணநான்கும் என்றும் கொள்ளலாம். நிறை - காப்பன காத்துக் கடிவன கடிந்து ஒழுகும் ஒழுக்கம் - களவியலுரை : 2. குணநான்கு - நாண், அச்சம், மடம், பயிர்ப்பு. ஒரு புடை - ஒரு புறம். வண்ணம் - அழகுடைய. மடக்கொடியை-பரவையாரை. வேட்கை வயப்பட்ட பரவையார் சிவநேயத்திற் சிறந்தவராதலின், அந்நேயம் வலிந்து அம்மையாரைத் தன் வயப்படுத்தித் தன் வழி நிறுத்திக் கோயிலுக்குப் போகச் செலுத்தியது.

பா-ம் - *கொம்பை.

146. பாங்கு ஓடி - அருகருகே ஓடி. சிலை - கரும்புவில். அநங்கன்- காமன். பாணம் ஐந்து - தாமரை, மாம்பூ, அசோகம், முல்லை, குவளை. கோலி - வளைந்து. எம்மருங்கும் - எப்பக்கத்தும். மடவரலும் - மடப்பம் வருதலை உடையவளும்; பரவையாரும். தேன் பொருந்திய மலர் மாலை யணிந்த கூந்தல் மீது. சிறை -சிறகுகளையுடைய. ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்க. வண்டின் ஆரவாரம் வேட்கையை அதிகப்படுத்துவது. எந்நிலையில் அம்மையார் கோயில் போந்தார் என்பது கருதற்பாலது.

பா-ம் - *தகை. *புக்கார்.

Koviloor Digital Library

147. வன்தொண்டர் அதுகண்டு''என் மனங்கொண்ட மயிலியலின்
இன்தொண்டைச் செங்கனிவாய் இளங்கொடிதான் யார்'' என்ன,
அன்றங்கு முன்னின்றார் ''அவர்நங்கை பரவையார்
சென்றும்பர் தரத்தார்க்கும் சேர்வரியார்'' எனச்செப்ப.

148. ''பேர்பரவை பெண்மையினில் பெரும்பரவை விரும்பல்குல்
ஆர்பரவை அணிதிகழும் மணிமுறுவல் அரும்பரவை
சீர்பரவை ஆயினாள் திருவுருவின் மென்சாயல்
ஏர்பரவை இடைப்பட்ட என்ஆசை எழுபரவை.''

149. என்றினைய பலவுநினைந் தெம்பெருமான் அருள்வகையான்
முன்தொடர்ந்து வருங்காதல் முறைமையினால் தொடக்குண்டு
''நன்றெனையாட் கொண்டவர்பால் நண்ணுவன்'' என் றுள்மகிழ்ந்து
சென்றுடைய நம்பியும்போய்த் தேவர்பிரான் கோயில்புக.

147. (தெளிவு) மயில் இயலின் - மயில் போலுஞ் சாயலினையுடைய. (சாயல்-ஐம்பொறியால் நுகரும் மென்மை). தொண்டைச் செங்கனி - கொவ்வைக்கனி. நங்கை - பெண்பால்; மகளிரிற் சிறந்தவள், நம்பி - ஆண்பால்; ஆடவரிற் சிறந்தவன். நம்பிக்குரிய நங்கை என்றபடி, உம்பர் தரத்தார்க்கும் - தேவர்கட்கும். அம்மையார் பெருமை கூறியவாறு. ''மிக்கோர் வரமலர் மங்கை இங்கு வந்தனள்'' எனக் கொண்டாராதலின் என்க; 133-ம் பாட்டைப் பார்க்க.

148. பெயரைக் கேட்டதும் ஆரூரர், பரவை பரவை என்று பிதற்றத் தொடங்குகிறார். பேர் பரவை - இவள் பெயரோ பரவை; பெண்மையினில் - பெண்மை அழகு முதலியவற்றில்; பெரு உம்பர் அவை விரும்பு அல்குலார் பரவு - ஐ- பெரிய தேவர் கூட்டம் விரும்புகின்ற திலோத்தமை முதலிய தெய்வப் பெண்களும் (இவரே சிறந்தா ரென்று) வாழ்த்தும் தெய்வமாம் அணி திகழும் மணி முறுவல் அரும்பர் அவை - ஒழுங்காக விளங்கும் நல்ல பற்கள் முல்லை யரும்புகளாம்; சீர் பரவை ஆயினாள் - சிறந்த பரவை என்னுங் கூத்தையுடைய இலக்குமியைப் போன்றவளது. திருவுருவின் மென் சாயல் - அழகிய உருவின் மென் சாயலாகிய; ஏர் பரவை இடைப்பட்ட - அழகிய பரப்பில் அகப்பட்ட; என் ஆசை - என் வேட்கை; எழு பரவை - ஏழு கடல்களாம். மற்றும் ஒரு வழி: பேர் பரவை - பெயரில் பரவை; பெரு உம்பர் அவ்வை (அவை விகாரம்)-பெரிய தேவர்கட்குந் தாய்; விரும்பு அல்குல் ஆர்பு அரவு ஐ-விரும்புகின்ற நிதம்பத்தின் நிறைவில் பாம்புகளுக்கு இறை (ஆதிசேடன்). சீர்பரவு ஐ ஆயினாள் - திருமகளும் பரவும் அழகு வாய்ந்த இவள்தன். (மணி முறுவல் - நல்ல முறுவல்-சிலப்பதிகார அரும்புதவுரை: 7 கானல்வரி 8. மணியைமுத் தெனலும் அழகெனலும் பொருந்தும்.)

149. சிவபெருமான் அருள்வழி பிறக்கும் ஆணைவகையால். முன்தொடர்ந்து - முன்னைநாள்தொட்டு (கயிலாயத்தில்). முறைமையினால் - அம்முறைமைப்படி (வேறுமுறைமைப்படி யன்று என்பது). தொடக்குண்டு - கட்டுப்பட்டு; பந்திக்கப்பட்டு. எல்லாஞ் சிவன் செயல் என்று வாழ்வோ ராதலின் ''உண்மகிழ்ந்து'' என்றார். மகிழ்ச்சி, ஆண்டவன் அருளின்கணுள்ள உறுதியையும், அவ்வருள் அடியவர்க்கு எளிவரலையுங் குறிப்பது. உடைய - என்னை (ஆசிரியரை) ஆளாக உடைய; ஆண்டவன் அருள் உடைய நம்பி என்னலுமாம்.

Koviloor Digital Library

150. பரவையார் வலங்கொண்டு பணிந்தேத்தி முன்னரே
புரவலனார் கோயிலினின் றொருமருங்கு புறப்பட்டார்,
விரவுபெருங் காதலினால் மெல்லியலார் தமைவேண்டி
அரவின்ஆ ரம்புனைந்தார் அடிபணிந்தார் ஆரூரர்.

151. அவ்வாறு பணிந்தேத்தி ''அணி ஆரூர் மணிப்புற்றின்
மைவாழுந் திருமிடற்று வானவர்பால் நின்றும்போந்
தெவ்வாறு சென்றாள்என் இன்னுயிராம் அன்னம்'' எனச்
செவ்வாய்வெண் நகைக்கொடியைத் தேடுவா ராயினார்.

வேறு

152. ''பாச மாம்வினைப் பற்றறுப் பான்மிகும்
ஆசை மேலும்ஓர் ஆசை அளிப்பதோர்
*தேசு மன்னஎன் சிந்தை *மயக்குற
ஈச னார்அருள் எந்நெறிச் சென்றதே.''

153. ''உம்பர் நாயகர் தம்கழல் அல்லது
நம்பு மாறறி யேனை நடுக்குற
வம்பு மால்செய்து வல்லியின் ஒல்கியின்
றெம்பி ரான்அருள் எந்நெறிச் சென்றதே.''

150. புரவலனார் - சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள. ஒருமருங்கு - ஒரு பக்கமாக. விரிவு - ஊடுருவிப் பாய்ந்த. மெல்லியலார்தமை வேண்டி - பரவையாரை அடைய விரும்பி. அரவின் ஆரம் புனைந்தார் - பாம்பணிந்த பரமசிவனது. ஆரூரர் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்தவர்; தமக்கென ஒன்றும் இல்லாதவர். அவர் தாம் விரும்புவதை ஆண்டவனைக் கேட்டே பெறுதல் வேண்டும். திருவருள் வழி நிற்பவர் என்பது கருத்து.

151. அணி. போந்து - திருநீலகண்டத்தையுடைய தியாகேசப் பெருமானிடத்திருந்தும் போந்து. அன்ன நடையாள். செவ்வாயும் வெண்ணகையும் கொண்ட கொடியின் இயல் உள்ளத்தில் படிந்து வேட்கை எழுப்புவது.

152. பாசமாம் வினைப்பற்று - பாசத்தால் வரும் வினையின் தொடர்பை; பாசமாகிய வினையின் தொடர்பை என்றலுமொன்று. வினைக்கு மூலமாயிருப்பது பாசம். ஈண்டுப் பாசம் ஆணவத்தின் மேற்று. அறுப்பான் - நீக்கும் பொருட்டு. அறுப்பான் என்பதற்குச் சிவபிரானிடத்து என்பர் ஆறுமுகத் தம்பிரானார். தேசுமன்ன - அழகு பொருந்த. (அதனால்) வன்றொண்டர் சிந்தையை மயக்குற. தம்மை மயக்குறச் செய்யும் ஆற்றல் ஈசனருளொன்றற்கே உண்டாதலின் ''ஈசனார் அருள்'' என்றார். ஈசனருள்வழி நேர்ந்த ஒன்றைஈசனருள் என்று சொல்வது மரபு. ஈண்டு அருள் என்றது பரவையாரை.

பா-ம் - *தேசின் மன்னி. *மயக்கிய; கலக்கிய.

153. உம்பர் நாயகர் - தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமான். வம்புமால் - புதிய மயக்கம்; நிலையில்லாத மயக்கம் என்போருமுளர். 'வம்பப்பரத்தர்' என்பதற்குப் 'புதிய காம நுகர்ச்சியை விரும்புங்காமுகர்' என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள் கண்டிருத்தலை நோக்குக - சிலப்பதிகாரம்: 16 கொலை. 63 வல்லியின் ஒல்கி - கொடிபோலத் துவண்டு.

Koviloor Digital Library

154. "பந்தம் வீடு தரும்பர மன்சுழல்
சிந்தை *ஆரவும் உன்னும் என் *சிந்தையில்
வந்து மால்செய்து மான்என *வேவிழித்
தெந்தை யார்அருள் எந்நெறிச் சென்றதே."

155. என்று சாலவும் ஆற்றலர் "என்னுயிர்
நின்ற தெங்"கென நித்திலப் பூண்முலை
*மன்றல் வார்குழல் வஞ்சியைத் தேடுவான்
சென்று தேவா சிரியனைச் சேர்ந்தபின்.

156. காவி நேர்வருங் கண்ணியை நண்ணுவான்
யாவ ரோடும் உரையியம் பாதிருந்து
"ஆவி நல்குவர் ஆரூரை ஆண்டவர்
பூவின் மங்கையைத் தந்து" எனும் *போழ்தினில்.

157. நாட்டு நல்லிசை நாவலூ ரன்சிந்தை
வேட்ட மின்னிடை இன்னமு தத்தினைக்
காட்டு வன்கட லைக்கடைந் தென்பபோல்
பூட்டும் ஏழ்பரித் தேரோன் கடல்புக.

154. உயிர்கட்குப் பந்தத்தையும் வீட்டையுந் தரும் பரமன். அறிவு விளக்கமின்றிக் கிடக்கும் உயிர்கட்குப் பரமன் தனு கரண புவன போகங்களைக் கொடுத்துச் சிறிது அறிவு விளக்கஞ் செய்வது ஈண்டுப் பந்தம் எனப்பட்டது. அப்பந்தத்தினின்றும் பரமன் உயிர்கட்கு முற்றறிவு விளக்கஞ் செய்வது ஈண்டு வீடு எனப்பட்டது. ஆரவும் - நிரம்பவும்; தெவிட்டவும். (ஆர்வுற - விருப்பமுற). உன்னும் - நினைக்கும். மால் - மயக்கம்.

பா-ம் - *ஆர்வுற. *சிந்தையை. *வேல்.

155. என்று - இவ்வாறு கூறி. சாலவும் ஆற்றலர் - மிகவும் பொறாதவராய். ஈண்டு உயிர் என்றது பரவையாரை. நித்திலப் பூண் - முத்தாபரணம் பூண்ட. மன்றல் வார் குழல் - வாசனை வீசும் நீண்ட கூந்தலையுமுடைய. வஞ்சியை- வஞ்சிக் கொடிபோன்ற பரவையாரை. தேவாசிரிய மண்டபம்.

பா-ம் - *மன்றலார்.

156. நீலோற்பலமலரை யொத்த கண்களையுடைய பரவையாரை அடையும் பொருட்டு. ஆரூரை ஆண்டவர் (தியாகேசப் பெருமான்) பூவின் மங்கையை (அழகுடைய பரவையாரை)த் தந்து (என்) ஆவி நல்குவர் என்னும் போழ்தினில். நம்பியாரூரர் ஆண்டவனிடங் கொண்டுள்ள உறுதி கருதத்தக்கது. மங்கையையும் அருள்வழி நின்று பெறுதல் வேண்டுமென்னுங் கருத்துடையார் நம்பியாரூரரென்க.

பா-ம் - *போதினில்.

157. நல்லிசை - நல்ல புகழுடைய. வேட்ட - விரும்பிய. அமுதத்தை அளிப்பது கடலாதலின், அதனைக் கடைந்த அமுதத்தைக் காட்டுவன் என்பது போல. தேரோன் - சூரியன். ஏழ் நிறத்தை ஏழு குதிரையாகச் சொல்வது மரபு. சூரியன் அத்தமிக்க.

Koviloor Digital Library

158. எய்து மென்பெடை யோடிசை தேர்ந்துண்டு
பொய்கை யிற்பகல் போக்கிய புள்ளினம்
வைகு சேக்கைகண் மேற்செல வந்தது
பையுள் மாலை தமியோர் பனிப்புற.

159. பஞ்சின் *மெல்லடிப் பாவையர் உள்ளமும்
வஞ்ச மாக்கள்தம் வல்வினை யும்*பரன்
அஞ்செ ழுத்தும் உணரா அறிவிலோர்
நெஞ்சும் என்ன இருண்டது நீண்டவான்.

160. "மறுவில் சிந்தைவன் தொண்டர் வருந்தினால்
இறும ருங்குலார்க் கியார்பிழைப் பார்" என்று
நறும லர்க்கங்குல் நங்கைமுன் கொண்டபுன்
முறுவல் என்ன முகிழ்த்தது வெண்நிலா.

161. அரந்தை செய்வார்க் கழுங்கித்தம் ஆருயிர்
வரன்கை தீண்ட மலர்*குல மாதர்போல்

158. எய்தும் மென்பெடையோடு - பிரியாது உடனுள்ள மெல்லிய பறவைகளுடன். புள்ளினம் - பறவைக்கூட்டம். வைகு சேக்கைகண் மேற்செல-தங்கும் கூடுகளிற் செல்ல. தமியோர் பனிப்பு உற - பிரிவுற்ற நாயகனும் நாயகியும் (காம) நோய் அடைய. பையுள் மாலை வந்தது - துன்பத்தைக் கொடுக்கும் மாலைக்காலம் வந்தது.

159. "ஈண்டுப் பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவையர்" என்றது விலைமகளிரை யென்க. இதற்குப் பொதுப்படப் பெண்ணுலகெனக் கூறுவோரு முளர். அது தவறு. நூற்றறுபத்தோராம் பாட்டில் "குலமாதர்" என்று ஆசிரியர் குறித்துள்ளமையால் ஈண்டுப் "பாவையர்" என்பது விலைமகளிரைக் குறிப்பதாகு மென்க. ஆசிரியர் பெண்ணின் பெருமை பேசிய பெரியார். அவர் இருட்டுக்குப் பாவையருள்ளத்தை எங்ஙனங் கொள்வர்? பின்னே, மங்கையர்க்கரசியார் புராணத்தின் "மங்கையர்க்குத் தனியரசி எங்கள் தெய்வம்....." என்று பெண்ணின் பெருமை பேசியிருத்தல் காண்க. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்த பெரும் புலவருள் ஒருவராகிய மகாலிங்க ஐயர் "பஞ்சுபோல் மிருதுவா யிருக்கின்ற அடிகளையுடைய விலைமாதர்கள் மனதும்" என்று பொருள் கொண்டிருத்தலை யோர்க. பொய்யொழுக்கமுடையார் மக்களல்லராதலின் "மாக்கள்" என்றார். மக்கள் - ஆறறிவுடையார். மாக்கள் - ஐயறிவுடையார். அஞ்செழுத்து அக விளக்காதலின், அஃதில்லா அகம் இருள் செறிந்ததென்க. "இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது........................ நல்லக விளக்கது நமச்சிவாயவே" - அப்பர்: நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் 8.

பா-ம் - *மெல்லடி யார்தம துள்ளமும். *அரன்.

160. மறுவில் - குற்றமற்ற. இறுமருங்குலார்க்கு - வளையும் இடுப்பினை யுடைய பெண்களுக்கு. இடை கொடிபோல் நுடங்கலான், அஃது 'இறுமருங்குல்' எனப்பட்டது. "இறு நுசுப்பு அலச" - மணிமேகலை : 6. பீடிகை - 7. முலையின் சுமையால் இடைவளையுறு மென்ப. வாசனை மலர்களை யணிந்த இரவாகிய பெண். புன்முறுவல் - புன்சிரிப்பு. முகிழ்த்தது- உதயமாயிற்று.

161. அரந்தை செய்வார்க்கு அழுங்கி - தம்மைக் காமுற்று வலிந்து துன்புறுத்தும் அந்நியர்கட்கு உடன்படாது வருந்தி. வரன் - நாயகன். அகம் மலருங்குலமாதர். பகற்கு

Koviloor Digital Library

பரந்த வெம்பகற் கொல்கிப் பனிமதிக்
கரங்கள் *தீண்ட அலர்ந்த கயிரவம்.

162. தோற்றும் மன்னுயிர் கட்கெலாந் தூய்மையே
சாற்றும் இன்பமும் தண்மையும் தந்துபோய்
ஆற்ற அண்டமெ லாம்பரந் தண்ணல்வெண்
நீற்றின் பேரொளி போன்றது நீள்நிலா.

163. வாவி புள்ளொலி *மாறிய மாலையில்
நாவ லூரரும் நங்கை பரவையாம்
பாவை தந்த படர்பெருங் காதலும்
ஆவி சூழ்ந்த தனிமையும் ஆயினார்.

164. "தந்தி ருக்கண் எரிதழ விற்பட்டு
வெந்த காமன் வெளியே உருச்செய்து
வந்தென் முன்னின்று வாளி *தொடுப்பதே
எந்தை யார்அருள் இவ்வண்ண மோஎன்பார்.

165. "ஆர்த்தி கண்டும்என் மேல்நின் றழற்கதிர்
*தூர்ப்ப தேஎனைத் தொண்டுகொண் டாண்டவர்
நீர்த்த ரங்க நெடுங்கங்கை நீள்முடிச்
சாத்தும் வெண்மதி போன்றிலை தண்மதி."

- சூரியனுக்கு, ஒல்கி - மலராமற் சுருங்கி; ஒதுங்கி. குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரன் கதிர்கள். அலர்ந்த கயிரவம் - ஆம்பல்கள்; அல்லிகள் மலர்ந்தன.

பா-ம் - *குழல். *நீட்ட.

162. தூய்மையும். ஆற்ற - மிகவும். அண்ணல் - சிவபெருமான். தூய்மையும் இன்பமும் தண்மையும் நீற்றினிடத்திலுமுண்டு.

163. தடாகங்களில் பறவை யொலி நீங்கிய மாலை நேரத்தில். தனிமை யெனக் கூறாது ஆவிசூழ்ந்த என்றமையான், ஈண்டுத் தனிமை திருவருளை உணர்த்துவதாகக் கொள்க. பரவையின் காதலும் அதைக் கூட்டி முடிக்கவல்ல ஆவி சூழ்ந்த திருவருளும் அன்றிப் பிறவொன்றும் உறவில்லை. பிறர்பால் உரையாடுதல் முதலிய ஒன்றும் நிகழவில்லை என்றபடி.

பா-ம் - *மாற்றிய.

164. என் ஆண்டவரால் எரிக்கப்பெற்ற காமன், அவர் அடியாராகிய என் முன் உருக்கொண்டு வாளி தொடுப்பதோ? அவ்வாண்மை அவனுக்கு எப்படிப் பிறந்ததோ தெரியவில்லை என்றபடி.

பா-ம் - *தொடுப்பதேன்.

165. ஆர்த்தி கண்டும் - பரவையார்மீது கொண்ட வேட்கை காரணமாக யான்படுந் துன்பங் கண்டும். என்மேல் (வானில்) நின்று. அழற்கதிர் - நெருப்புக் கதிரை. தூர்ப்பதே - நிரப்பலாமோ. நீர்த்தரங்கம் - நீர்மயமான அலைகளையுடைய. 'என்னை ஆண்டவர்தங் கங்கை கொண்ட திருமுடியிலுள்ள வெண்மதியாயின், எனக்குத் தண்ணளி செய்வாய்; அங்ஙனஞ் செய்யாது வெம்மைசொரிதலால் நீ வேறு மதிபோலும்' என்றபடி.

பா-ம் - *தூர்ப்பதேன்.

Koviloor Digital Library

166. "அடுத்து மேன்மேல் அலைத்தெழும் ஆழியே!
தடுத்து முன்னெனை ஆண்டவர் தாமுணக்
கடுத்த நஞ்சுன் தரங்கக் கரங்களால்
எடுத்து நீட்டுநீ என்னையின் றென்செயாய்."

167. "பிறந்த தெங்கள் பிரான்மல யத்திடைச்
சிறந்த ணைந்தது தெய்வ*நீர் நாட்டினில்
புறம்ப ணைத்தடம் பொங்கழல் வீசிட
மறம்ப யின்றதெங் கோதமிழ் மாருதம்."

168. இன்ன தன்மைய பின்னும் இயம்புவான்
மன்னு காதல னாகிய வள்ளல்பால்
தன்ன ரும்பெறல் நெஞ்சு தயங்கப்போம்
அன்னம் அன்னவள் செய்கை அறைகுவாம்.

வேறு

169. கனங்கொண்ட மணிகண்டர் கழல்வணங்கிக்
கணவனைமுன் பெறுவாள் போல
இனங்கொண்ட சேடியர்கள் புடைசூழ
எய்து பெருங் காத லோடும்
தனங்கொண்டு தளர் மருங்குல் பரவையும்வன்
தொண்டர்பால் தனித்துச் சென்ற
மனங்கொண்டு வரும்பெரிய மயல்கொண்டு
தன்மணிமா ளிகையைச் சார்ந்தாள்.

166. அடுத்து அடுத்து. ஆழியே - கடலே. நஞ்சு உன். தரங்கம் - அலை என்னை ஆண்டவருக்கே நஞ்சை நீட்டிய நீ என்னை என் செய்யமாட்டாய் என்றபடி.

167. தமிழ் மாருதம் - இனிய தென்றலே; தமிழுடன் பழகிய தென்றலே எனினுமாம். நீ பிறந்தது எங்கள் சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள பொதிகையிலே. நீ சிறப்பாக வந்து சேர்ந்தது தெய்வச் சோழ நாட்டிலே புறத்தேயுள்ள வயல்கள் சூழ்ந்த தடாகங்களில். இங்ஙனமாகக் கொதிக்கும் வெம்மை வீசுதற்குரிய பாவச் செயலை நீ எங்கே பழகினாய்?

பா-ம் - *நாட்டணி.

168. பின்னும் என்றது குயில் முதலியவற்றைப் பழித்துக் கூறுவதை யுணர்த்துவது. இயம்பும் பொருட்டு; இயம்புவானாய் என்னலுமொன்று. மன்னு - நிலைபெற்ற. வள்ளல்பால்-நம்பியாரூரரிடத்து. பிறரிடம் புகாத நெஞ்சமாதலின் "அரும்பெறல் நெஞ்சம்" என்றார். தயங்கப்போம் - சென்று மீளாது திகைத்துப் போகும். அன்னம் அன்னவள் - பரவையார்.

169. கனம் - உயர்வு; மாட்சி. மணிகண்டர் - திருநீல கண்டராகிய தியாகேசப்பெருமான். கணவனை - தாங் காதலித்த நம்பியாரூரரை. இனம்- கூட்டம். தனங்களைத் தாங்கி அதனால் தளர்வுறும் இடையையுடைய. மனங்கொண்டு அதனால் வரும்.

Koviloor Digital Library

170. சீறடி *மேல் நூபுரங்கள் அறிந்தனபோல்
சிறிதளவே ஒலிப்ப முன்னர்
வேறொருவர் உடன்பேசாள் மெல்லஅடி
ஒதுங்கிமா ளிகையின் மேலால்
ஏறிமர கதத்தூணத் திலங்குமணி
வேதிகையில் *நிலங்கொள் பொற்கால்
மாறில்மலர்ச் சேக்கைமிசை மணிநிலா
முன்றில்மருங் கிருந்தாள் வந்து.

அவ்வளவில் அருகிருந்த *சேடிமுக நேர்நோக்கா'' ஆரூர் ஆண்ட
மைவிரவு கண்டரைநாம் வணங்கப்போ மறுகெதிர்வந் தவரார்'' என்ன,
''இவ்வுலகில் அந்தணராய் இருவர்தே டொருவர்தாம் எதிர்நின் றாண்ட
சைவமுதல் திருத்தொண்டர் *தம்பிரான் தோழனார் நம்பி'' என்றாள்.

172. என்றவுரை கேட்டலுமே ''எம்பிரான்
தமரேயோ'' என்னா முன்னம்
வன்தொண்டர் பால்வைத்த மனக்காதல்
அளவின்றி வளர்ந்து பொங்க
நின்றநிறை நாண்முதலாங் குணங்களுடன்
நீங்கஉயிர் ஒன்றுந் தாங்கி
மின்தயங்கு நுண்ணிடையாள் வெவ்வுயிர்த்து
மெல்லணைமேல் வீழ்ந்த போது.

ஆரநறுஞ் சேறாட்டி அரும்பனிநீர் நறுந்திவலை அருகு வீசி
ஈரஇளந் தளிர்*குளிரி படுத்துமட வார்செய்த இவையும் எல்லாம்

170. சீறடி மேல் - சிறிய பாதங்களில். நூபுரங்கள் - சிலம்புகள். முன்னர் - முன்னே நிற்கும். பாதங்களை மெல்லவைத்து நடந்து, மாளிகையின் மேல்வீட்டிலேறி மரகதத் தூண் விளங்கும் அழகிய. வேதிகையில் - திண்ணையில். மாறில் - வாடாத. சேக்கை- படுக்கை. நிலாமுற்றத்தில் வந்து இருந்தாள்.

பா-ம் - *மென். *நலங்.

171. நோக்கா - நோக்கி. மறுகு - வீதிவழியே. இருவர் - பிரம விஷ்ணுக்கள். ஒருவர் - சிவபெருமான், எதிர்நின்று அந்தணராகி ஆண்ட சைவமுதல் (சைவமுதல்வர் - ஆதி சைவர்; நம்பியாரூரர்.)

பா-ம் - *சேடிதனை முகநோக்கி; நோக்கா. *தம்பெருமான்.

172. தமரேயோ -அடியவரோ. என்னா - என்று. நிறை - ''காப்பனகாத்துக் கடிவன கடிந்து ஒழுகும் ஒழுக்கம்'' - மணக்குடவர்; ''மனத்து அடக்கற்பாலனவற்றை அடக்குதல்'' - பரிமேலழகர். ''மறை பிறர் அறியாமை'' - நச்சினார்க்கினியர். நாண் முதலாங் குணங்கள்: 143-ம் பாட்டுக் குறிப்பைப் பார்க்க. உடன் - உடனே. தயங்கும் - விளங்கும். வெவ்வுயிர்த்து - பெருமூச்செறிந்து.

173. ஆரநறுஞ் சேறு ஆட்டி - வாசனையுடைய சந்தனக் குழம்பை மிகப் பூசி, திவலை-துளி. ஈரமும் இளமையுமுடைய தளிர். குளிரி - நீர்க்குளிரி என்னும் ஒருவகைக் கொடி. படுத்து - பரப்பி. மடவார் - சேடிமார். சமிதை - ஓமவிறகு. மாரன் - காமன். சிலை - கரும்புவில். மலர்வாளி - புஷ்பபாணம். [தாமரை, மாம்பூ,

Koviloor Digital Library

பேரழலின் நெய்சொரிந்தால் ஒத்தனமற் றதன்மீது சமிதை என்ன
மாரனுந்தன் பெருஞ்சிலையின் வலிகாட்டி மலர்வாளி சொரிந்தான் வந்து.

174. மலரமளித் துயிலாற்றாள் வருந்தென்றல்
மருங் காற்றாள் மங்குல் வானில்
நிலவுமிழுந் தழலாற்றாள் நிறையாற்றும்
பொறை*யாற்றா நீர்மை யோடும்
கலவமயில் எனஎழுந்து கருங் குழலின்
பரமாற்றாக் கைய ளாகி
இலவஇதழ்ச் செந்துவர்வாய் நெகிழ்ந்தாற்றா
மையின்வறிதே இன்ன சொன்னாள்.

வேறு

175. "கந்தம் கமழ்மென் குழலீர்! இதுஎன்
கலைவாண் மதியம் கனல்வான் எனைஇச்
சந்தின் தழலைப் பனிநீர் அளவித்
தடவுங் கொடியீர்! தவிரீர் தவிரீர்
வந்திங் குலவி நிலவும் விரையார்
மலையா னிலமும் எரியாய் வருமால்
அந்தண் புனலும் அரவும் விரவும்
சடையான் அருள்பெற் றுடையார் அருளார்."

அசோகம், முல்லை, குவளை. இவைகளின் செயல்: பெருமயக்கு, சிந்தாகுலம், மோகனம், சந்தாபம், வசீகரணம். இவைகளின் அவத்தை; சுப்பிரயோகம். (பேசாது ஒழியா நினைவு), விப்பிர யோகம்(பெருமூச்செறிந்து வருந்துதல்), சோகம் (வெதும்பி உணவு வெறுத்தல்), மோகம் (அழுதலும் பிதற்றலும்), மரணம் (உயிர்சோர்தலும் மயங்குதலும்.) - பிங்கலந்தை.]

பா-ம் - *குளிரப்.

174. மருங்கு வருந் தென்றல். "தென்றற்காற்று மோதலால் இடை யொடிபவ ரானார்" என்பர் மகாலிங்க ஐயர். மங்குல் - இராக்காலம் மேகமுமாம். நிறையாற்றும் பொறையாற்றா நீர்மையோடும் - நிறைமுதலிய குணங்களைத் தாங்கச் சகியாத தன்மையோடும். கலவம் - தோகையுடைய. கருங்கூந்தலின் பாரமாற்றாத. கை - கை; குணமுமாம். இலவம் - இலவம்பூ. செந்துவர்வாய் - இயல்பான சிவப்பால் சிவந்த வாய். "இலவவிதழ்ச் செவ்வாய் காணாயோநீ" - மணிமேகலை 20. உதயகு : 51. "இலவவிதழ்ச் செவ்வாய் இள முத்தரும்ப" - சிலப்பதிகாரம் 14. ஊர்காண் : 136. "தேமொழித்துவர்ச் செவ்வாய் நன்னுதால்" - கலித்தொகை 55: 4. "தோளால் தழுவித்துவர்த்தொண்டையஞ் செவ்வாய்" - சிந்தாமணி 1074. நெகிழ்ந்து - திறந்து. ஆற்றாமையால்.

பா-ம் - *யாற்றாள்.

175. மணங்கமழும் மெல்லிய கூந்தலையுடைய பெண்களே! கலைநிரம்பிய ஒளியுடைய சந்திரன் என்னைச் சுடுகிறான். இஃது என்ன? இச்சந்தனக் குழம்பாம் நெருப்பைப் பனிநீரோடு கலந்து தடவுங் கொடியவர்களே! விரையார் - வாசனை பொருந்திய. மலையா னிலமும் - தென்றற் காற்றும். அந்தண் புனலும் - கங்கையும். விரவும் - சேர்ந்துள்ள. அருள் பெற்றுடையார் - நம்பியாரூரர்.

Koviloor Digital Library

176. "புலரும் படியன் றிரவென் னளவும்
பொறையும் நிறையும் இறையும் தரியா
உலரும் தனமும் மனமும் வினையேன்
ஒருவென் அளவோ பெருவாழ் வுரையீர்
பலரும் புரியும் துயர்தான் இதுவோ
படைமன் மதனார் புடைநின் றகலார்
அலரும் நிலவும் மலரும் முடியார்
அருள்பெற் றுடையார் அவரோ அறியார்."

177. " தேரும் கொடியும் மிடையும் மறுகில்
*திருவா ரூரீர் நீரே அல்லால்
ஆரென் துயரம் அறிவார் *அடிகேள்
அடியேன் அயரும் படியோ இதுதான்
நீரும் பிறையும் பொறிவாள் அரவின்
நிரையும் நிரைவெண் டலையின் புடையே
ஊரும் சடையீர்! விடைமேல் வருவீர்!
உமதன் பிலர்போல் யானோ வுறுவேன்."

178. என்றின் னனவே பலவும் புகலும்
இருளார் அளகச் சுருளோ தியையும்,
வன்தொண்டரையும் படிமேல் வர*முன்
பருள்வான் அருளும் வகையார் நினைவார்

176. என்னளவில் இரவு விடியுந்தன்மைய தன்று. நிறை - 172-ம் பாட்டுக் குறிப்புப் பார்க்க. "பொறையென் வரைத்தன்றிப் பூநுதலீத்த - நிறையழி காமநோய்" - கலித்தொகை 138 : 14 - 15. "நிறையும் உண்டோகாமங் காழ்கொளின்" - மணிமேகலை 5 மணிமே : 20. இறை - சிறிதும். தீவினையுடைய யான் உலரும் தனமனங்களினின்றும் விடுதலை யடைதல் என்அளவிலில்லை என்றபடி. இத்துணைத் துன்பத்தில் மூழ்கியிருத்தலோ பெருவாழ்வு! பெரு வாழ்வு உரையீர் என்பதற்கு உயிர் பிழைக்கும் வழியை உரையாதிருக்கின்றீர் என்று கொள்வோருமுளர். நீவிர் பலரும். பலரும் விரும்பும் என்னலுமாம். புடை - என்னருகினின்றும். அலரும் - கொன்றை மலரும். மலரும் - விளங்கும். (இத்துயரிலும் வன்தொண்டர் குறித்திரங்கும் பொருளும், பரவையார் குறித்திரங்கும் பொருளும் பெரிதும் ஒன்றுபட்டிருத்தலை ஈண்டுப் போதரும் பாக்களால் உணர்க).

177. மிடையும் மறுகில் - நெருங்கியுள்ள திருவீதியையுடைய. இத்துன் பத்திடையும் பரவையார்க்கு ஆண்டவன் நினைவு தோன்றுதல் கருதத்தக்கது. அடிகேள் - பெருமானே. அடியேன் அயரும்படியோ- அடியேன் துன்புறுதல் திருவுள்ளமோ? பொறிவாள் அரவின் நிரையும் - புள்ளியையும் ஒளியையும் உடைய பாம்பின் வரிசையும் மாலையாகத் தரித்த வெண்டலையின் பக்கத்தே செல்லும் சடையையுடையவரே. இதுதான் யானோ உறுவேன். இது அடியேன் அயரும்படியோ என்று கூட்டிக்கோடலு மொன்று.

பா-ம் - *திருவாரூரார். *அடிகள்.

Koviloor Digital Library

சென்றும் பர்களும் பணியும் செல்வத்
திருவா ரூர்வாழ் பெருமான் அடிகள்
''அன்றங் கவர்மன் றலைநீர் செயும்''
என் றடியார் அறியும் படியால் அருளி.

179. மன்னும் புகழ்நா வலர்கோன் மகிழ
''மங்கை பரவை தன்னைத் தந்தோம்
இன்ன வகைநம் அடியார் அறியும்
படியே உரைசெய் தனம்'' என் றருளிப்
பொன்னின் புரிபுன் சடையன் விடையன்
பொருமா கரியின் உரிவை புனைவான்
அன்ன நடையாள் பரவைக் ''கணிய
தாரூ ரன்பால் மணம்''என் *றருள.

180. காமத் துயரில் கவல்வார் நெஞ்சில்
*கரையில் இருளும் கங்குல் கழிபோம்
யாமத் திருளும் புலரக் கதிரோன்
எழுகா லையில்வந் தடியார் கூடிச்
சேமத் துணையாம் அவர்பேர் அருளைத்
தொழுதே திருநா வலர்கோன் மகிழத்
தாமக் குழலாள் பரவை வதுவை
தகுநீர் மையினால் நிகழச் செய்தார்.

178. அளகம் - ஐம்பாலுள் ஒன்று; ஐம்பால்: குழல், அளகம், கொண்டை, பனிச்சை, துஞ்சை (சுருள், குரல், அளகம், துஞ்சு குழல், கொண்டை - நச்சினார்க்கினியர்). ஓதியையும் - தலை மயிரையுடைய பரவையாரையும். படிமேல் வர - பூமியின்மீது தோன்ற. முன்னர் (கயிலையில்) கட்டளையிட்டருளிய சிவபெருமான் இப்பொழுது அருளும்வகை யார் அறிவார்? உம்பர்களும் - தேவர்களும். பெருமான் அடிகள் - தியாகேசப் பெருமான். அவர் மன்றலை - பரவையார் நம்பியாரூரர் திருமணத்தை.

பா-ம் - *முன்னருள்வான்.

179. பொன்னின் - பொன்போலும். பொருமாகரியின் உரிவை -போருக்குரிய பெரிய யானையின் தோலை. அணியது-சமீபத்தது. பரவைக்கும், 'ஆருரன்பால் உனக்கு மணம் அணியது' என்று அருள.

பா-ம் - *அருளி.

180. கரையில் - அளவில்லாத; கரைதலில்லாத எனலுமாம். கங்குல் கழிபோம் யாமத்து இருளும் புலர - (இருவர்க்கும்) மிக நீடித்திருந்த இரவின் இருளும் விடிய. கழிந்துபோகும் யாமம் கடையாமம். சேமத்துணையாம் அவர் - சேம நிதிபோன்று துணைபுரியும் தியாகேசப் பெருமான். தாமக்குழலாள் பரவை - மாலை யணிந்த கூந்தலையுடையவராகிய பரவையார். வதுவை - திருமணம். தகுநீர்மையினால் - முறைப்படி.

பா-ம் - *கரைவல்.

Koviloor Digital Library

வேறு

181. தென்னாவ லூர்மன்னன் தேவர்பிரான் திருவருளால்
மின்னாருங் கொடிமருங்குல் பரவையெனும் மெல்லியல்தன்
பொன்னாரும் முலைஓங்கல் *புணர்குவடே சார்வாகப்
பன்னாளும் பயில்*யோக பரம்பரையின் விரும்பினார்.

182. தன்னையா ளுடையபிரான் சரணார விந்தமலர்
சென்னியிலுஞ் சிந்தையிலும் மலர்வித்துத் திருப்பதிகம்
பன்னுதமிழ்த் தொடைமாலை பலசாத்திப் பரவையெனும்
மின்னிடையாள் உடன்கூடி விளையாடிச் செல்கின்றார்.

வேறு

183. மாதுடன் *கூட வைகி மாளிகை மருங்கு சோலை,
போதலர் வாவி மாடு செய்குன்றின் புடையோர் தெற்றிச்
சீதளத் தரளப் பந்தர்ச் செழுந்தவி சிழிந்து தங்கள்
நாதர்பூங் கோயில் நண்ணிக் கும்பிடும் விருப்பால் நம்பி.

184. அந்தரத் தமரர் *போற்ற அணிகிளர் ஆடை சாத்திச்
சந்தனத் தளறு தோய்ந்த குங்குமக் கலவை சாத்திச்
சுந்தரச் சுழியஞ் சாத்திச் சுடர்மணிக் கலன்கள் சாத்தி
இந்திரத் திருவின் மேலாம் எழில்*பெற விளங்கித் தோன்ற.

181. மருங்குல்-இடையையுடைய, பொன்னாரும்-பொன் போலுந் தேமல் படர்ந்த. ஓங்கல் - மலை. குவடே - உச்சியே. யோகம் - புணர்ச்சி. பரம்பரையில். நாளுக்குநாள்; யோகிகள் யோகத்தைப் பரம்பரை பரம்பரையாக விரும்புவது போல்; நம்பியாரூரரும் யோக பரம்பரையினராதலின் அதை விரும்பினாரென்க. மலைக் குவடு யோகத்துக்குப் பொருந்தியவிடம். நம்பியும் சிவயோகி; நங்கையுஞ் சிவயோகி. இருவர் போகமும் யோகத்தின்பாற்பட்டதே. சிவத்தில் ஒன்றி அதை நினைந்து நினைந்து சிவமாய இருவர் சேர்க்கையை யோகம் எனக் கூறியது மிகப் பொருத்தம். போகமெனப் பாடங் கொள்ளினும் பொருள் ஒன்றே. இந்நுட்பம் ''பண்மயத்த மொழிப்பரவை சங்கிலிக்கும் எனக்கும் பற்றாய பெருமானே'' என்று நம்பியாரூரர் திருவாக்கிலேயே விளங்குதல் காண்க (திருநாகைக் காரோணம் : 11).

பா-ம் - *பொரு. *போகம்.

182. அரவிந்தமலர் - தாமரைப் பூ.

183. மாளிகையிலும், அருகிலுள்ள சோலையிலும், தாமரைப் பூ மலரும் தடாகத்தின் பக்கத்திலும், செய்குன்றிலும், அதன் பக்கத்துள்ள திண்ணையிலும், குளிர்ந்த முத்துப் பந்தர்க் கீழிட்டுள்ள அழகிய ஆசனத்திலும் மாதுடன் கூடவைகி, ஆங்காங்கிருந்து இழிந்து (இறங்கி). பூங்கோயில் - கமலாலயம்.

பா-ம் - *கூடிவைகும்.

184. அந்தரத்து அமரர் - வானத்துள்ள தேவர்கள். அணிகிளர் - அழகு விளங்கும். அளறு - குழம்பு. சுழியம் - கிரீடம்; சூளியம் என்னும்வட சொற்சிதைவு; சூழியம்; சுழியம். மணிக்கலன்கள் - இரத்தினாபரணங்கள். தேவேந்திரச் செல்வ அழகினும். எழில் - அழகு.

பா-ம் - *போற்றும். *மிக.

Koviloor Digital Library

185. கையினில் புனைபொற் *கோலும் காதினில் இலங்கு தோடும்
மெய்யினில் துவளு நூலும் நெற்றியில் விளங்கு நீறும்
''ஐயனுக் கழகி தாம்'' என் றாயிழை மகளிர் போற்றச்
சைவமெய்த் திருவின் கோலம் தழைப்பவீ தியினைச் சார்ந்தார்.

186. ''நாவலூர் வந்த சைவ நற்றவக் களிறே'' என்றும்
''மேவலர் புரங்கள் செற்ற விடையவர்க் கன்ப'' என்றும்
''தாவில்சீர்ப் பெருமை ஆரூர் மறையவர் தலைவ'' என்றும்
மேவினர் இரண்டு பாலும் வேறு*வே றாயம் போற்ற.

187. கைக்கிடா குரங்கு கோழி சிவல்கவு தாரி பற்றிப்
பக்கமுன் போது வார்கள் பயில்மொழி பயிற்றிச் செல்ல
மிக்கபூம் பிடகை கொள்வோர் விரையடைப் பையோர் சூழ
*மைத்தடங் கண்ணி னார்கள் மறுகநீள் மறுகில் வந்தார்.

188. பொலங்கலப் புரவி பண்ணிப் போதுவார் *பின்பு போத
இலங்கொளி *வலயப் பொற்றோள் இடையிடைமிடைந்து தொங்கல்
நலங்கிளர் நீழல் *சூழ நான்மறை முனிவ ரோடும்
அலங்கலந் தோளி னான்வந் தணைந்தனன் அண்ணல் கோயில்.

185. புனை - அலங்கரித்த. ஆயிழை - திருந்தின ஆபரணங்களை யணிந்த.

பா-ம் - *செண்டும்.

186. களிறே - ஆண் யானையே. மேவலர் - பகைவர். புரங்கள் செற்ற - முப்புரங்களையும் அழித்த. தாவில் - கெடாத. ஆரூரர் என்பது பிள்ளைத் திரு நாமம். இங்கே அப்பெயர் சிறப்புப் பெறுகிறது. பாட்டு 4 குறிப்புப்பார்க்க. இருபாலும் - இரண்டு பக்கமும். ஆயம் - கூட்டம்.

பா-ம் - *வேறாகப்.

187. கை - கையிலே. கிடா - ஆட்டுக்கிடாவும். சிவல் - காடையும். பயில் மொழி - குறிப்பு மொழி; போருக்கும் விளையாட்டுக்கும் வழங்கும்மொழி. பயிற்றி- கற்பித்து. பிடகை - பூங்கூடை. விரை- வாசனைப் பொருள்கள். அடைப்பை - வெற்றிலை பாக்கு முதலியன வைக்கும் பை. மைத்தடம் - கரிய விசாலமான. மறுக - திரிய. மறுகில் - திருவீதியில். ''மாட மறுகின் மனைதொறுமறுகி'' - சிலப்பதிகாரம் 15 அடைக்கல: 61. ''மறுகிடை மறுகும் கவலையிற் கவலும்'' - 22 அழற்படு : 153.

பா-ம் - *மைக்கருங்.

188. பொலம் கலம் - பொற்கலங்கள் பூட்டிய. பண்ணி - சீர்படுத்தி. வலயம் - வாகுவலய மணிந்த. தோளின். மிடைந்து - நெருங்கி. தொங்கல் - மாலைகளின். நலங்கிளர் - அழகு பொலியும்; குளிர்ச்சியுள்ள. அலங்கலம் தோளினான் - அசைதலையுடைய கையினராகிய நம்பியாரூரர். அலங்கலம் - மாலையுமாம். ''தோளிற்றிருகுவான் போன்ம்'' - கலித்தொகை 101 : 32; ''நாளூற்று நம்பி பிறந்தான் திசைபத்து நந்தத் - தோளூற்றோர் தெய்வம் துணையாய்த் துயர்தீர்த்தவாறும்'' - சிந்தாமணி 10. (தோள் - கை - நச்சினார்க்கினியம்.)

பா-ம் *முன்பு. *வயிரப். *சூழல்.

Koviloor Digital Library

189. கண்ணுதல் கோயில் தேவா சிரியனாங் *காவ ணத்துள்
விண்ணவர் ஒழிய மண்மேல் மிக்கசீர் அடியார் கூடி
எண்ணிலார் இருந்த போதில் ''இவர்க்குயான் அடியா னாகப்
பண்ணுநாள் எந்நாள்'' என்று பரமர்தாள் *பரவச் சென்றார்.

190. அடியவர்க் கடிய னாவேன் என்னும்ஆ தரவு கூரக்
கொடிநெடுங் கொற்ற வாயில் பணிந்துகை குவித்துப் புக்கார்

189. கண்ணுதல் - திருநகரச்சிறப்பு : பாட்டு - 46 குறிப்புப்பார்க்க. தேவா சிரியனாம் காவணத்துள் - தேவாசிரிய மண்டபத்தில். ஒழிய - நீங்கலாக.

பா-ம் - *காவணத்து. *பணியச்.

190. ஆதரவுகூர - அன்புவளர (கூர்தல் -உள்ளது சிறத்தல்). கொற்றம் - வெற்றி. கடி - வாசனை. வேய்ந்தார் - அணிந்த தியாகேசப்பெருமான். அவர்க்கு - நம்பியாரூரர்க்கு. எதிர்காணக் காட்சியளிக்க நம்பியாரூரர் முன்னே தோன்றி நிற்க. இப்பாட்டினைத் தொடர்ந்து, திருநெல்வேலிச் செங்கோல் மடத்து ஏட்டுப் பிரதியில் கீழ்வரும் பாக்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.

(1) ''வன்தொண்டர் காதல் கண்டு மழவிடை உடையார் தாமும்
முன்தொண்ட ராக ஆண்ட முதல்நம்பி யாரூ ரர்க்குச்
சென்றங்கு போற்று மிக்க திருத்தொண்டர் தம்பாற் சேர
ஒன்றும் பண்பருள வேண்டி ஒருதொண்டர் வெகுளச் செய்தார்.

(2) பெருந்தவத் தொண்டரான பெருவிறன் மிண்ட ரென்பார்
இருந்தவக் குழாத்தி னின்றும் எதிர்செயிர்த் தெழுந்து நின்று
அருந்தவப் பெரியோர் தம்மைப் பணிந்தணையாது போன
வருந்தவற் றுடைய வேட மற்றிவ னார்கொல் என்று.

(3) பக்க மேவரு வார்கள் பலருடன்
புக்கபோது பொருவிறன் மிண்டர் தாம்
மிக்கெழுந்த வெகுளி யால் நம்பிபால்
தக்க வல்லன சாலவுஞ் சொல்லினார்.

(4) சொன்ன தொண்டரை நோக்கிமெய்த் தொண்டரால்
மன்னி நீடு வளர் பெருங்கூட்டத்து
முன்னி ருந்தார் ஒருவர் மொழிகின்றார்
இன்னல் சொல்லல் இயல்பல்ல வாமென்று.

(5) ஒலை காட்டி உடையவர் முன்னின்று
ஞால மேற்கஆட் கொண்டருள் நம்பியைச்
சீல முன்பறி யாதிவை செப்பினீர்
கோலமே கண்டுகூறலா மோஎன்றார்.

(6) என்றுகூற இகழ்ந்து விறன்மிண்டர்
நன்று சாலவு நம்பெரு மக்கள்வந்
தொன்று கூட்டம் உணரா ஒருவனை
அன்று தம்பிரான் ஆள்வ தழகிதால்.

(7) கருந்தடங் கண்ணி பாகர்தங் காதல்சூழ்
அருந்தவத் தடியாரை அணைவின்றிப்
புரிந்த பண்பினில் தூர்த்தன் புறகெனா
இருந்த தொண்டர் திருக்கைசாத் தும்மென.

Koviloor Digital Library

கடிகொள்பூங் கொன்றை வேய்ந்தார் அவர்க்கெதிர் காணக் காட்டும்
படியெதிர் தோன்றி நிற்கப் பாதங்கள் பணிந்து பூண்டு.

(8) வெம்பி நீர் மொழி யீர்விறன் மிண்டரே
நம்பி யாரூரர் காணும்அந் நாயனார்
அம்பொன் மாளிகை ஆரூர் அமர்ந்தருள்
தம்பிரான் தோழ னார்அவர் தாமென.

(9) தோழ ராகிலும் தொண்டரே யாகிலும்
ஆழி மாலயன் காணா அருட்கழல்
சூழும் மெய்யடி யாரைத் தொடர்வின்றி
வாழு மூரன் பிரானாதல் வைத்திலம்.

(10) இன்ன வாறடி யார்புற கென்றபின்
நன்ன வாறறிந் தஞ்சிஆ ரூரர்தாம்
மின்னு வார்சடை வேதியன் தாள் தொழப்
பொன்ன வாமணிப் பூங்கோயில் சார்தலும்.

(11) பொங்கு மாமறைப் புற்றிடங் கொண்டவர்
அங்குக் காட்சி கொடுத்தரு ளாமையில்
இங்கும் பேறெனக் கிவ்வண்ண மோஎன்பார்
எங்குந் தேடி அழிவுற் றியம்புவார்.

(12) என்னை ஆட்கொண்ட ஈசனு மாய்எனக்
கன்னை யாய்அமு தாய்அறி வாயினாய்
பொன்னை ஆர்ந்த புரிசடைப் புண்ணியா!
உன்னை யான்இங்குக் காணேன் ஒளித்தியோ.

(13) வெள்ள நீர்பரந் தோங்கும் விரிசடை
வள்ளலே மலை யாள்மண வாளனே
தெள்ளு மாமறை யின்தெளி வாகிஎன்
உள்ள மேபுகுந் தாய்இங் கொளித்தியோ.

(14) ஈச னேஎனக் கெய்ப்பினில் வைப்பெனப்
பேச லாகும் பெரும்பொரு ளாயினாய்
தேச னேசிவ னேசிவ லோகனே
ஓசை யேஉனை யான்உணர் வேன்என்று.

(15) தோழ ராகிநற் சுற்றமுமாய் அடி
நீழல் தந்தளிப் பார்எதிர் நீங்கவும்
ஆழி போன்ற அடியார் முனியவும்
வாழி வன்தொண்டர் சால வருந்தினார்.

(16) வேண்டி ஆட்கொண்ட வீறுடைத் தொண்டரை
ஆண்ட நாயகர் அவர்வென் ருருள்செய்து
காண்ட கும்படி காட்சி கொடுத்தலும்
பூண்டு கொண்டவர் பொன்னடி போற்றுவார்.

இப்பாக்கள், தமது வீட்டு ஏட்டுப்பிரதியில் காணப்பட்டன என்று இலக்கண விளக்கப் பரம்பரை திருவாரூர் - சோமசுந்தர தேசிகரவர்கள். அவைகளைச் ''செந்தமிழ்'' தொகுதி 17-ல் வெளியிட்டுள்ளார்கள். இப்பிரதியிலுள்ள பாடல்களுக்கும் அப்பிரதியிலுள்ள பாடல்களுக்கும் மிகச் சில விடங்களில் வேற்றுமைகளிருக்கின்றன. 190 - பாட்டைத் தொடர்ந்து ''வேண்டி போற்றுவார்'' என்னும் பாட்டும், 202-ம் பாட்டைத் தொடர்ந்து ''அப்பெரி யோர் சிவனருளால் அளவிறந்த கருணையால் - ஒப்பரிய ஆரூரன் பிரானாதல் உளதாமென்

Koviloor Digital Library

வேறு

191. மன்பெ ருந்திரு மாமறை வண்டு*சூழ்
அன்பர் சிந்தை அலர்ந்தசெந் தாமரை
நன்பெ ரும்பர மானந்த நன்மது
என்த ரத்தும் அளித்தெதிர் நின்றன.

192. ஞாலம் உய்ய நடம்மன்றுள் ஆடின
கால னாருயிர் மாளக் கறுத்தன
மாலை தாழ்குழல் மாமலை யாள்செங்கை
சீல மாக வருடச் சிவந்தன.

193. நீதி மாதவர் நெஞ்சில் *பொலிந்தன
வேதி யாதவர் தம்மைவே திப்பன
சோதி யாய்எழுஞ் சோதியுட் சோதிய
ஆதி மாலயன் காணா அளவின.

194. வேத ஆரணம் மேற்கொண் டிருந்தன
பேதை யேன்செய் பிழைபொறுத் தாண்டன
ஏத மானவை தீர்க்க இசைந்தன
பூத நாத! நின் புண்டரீ கப்பதம்.

- றிப்பரிசுக் கினத்திருக்கை சாத்துமென எழுந்தனவால் - முப்புவனங் களும்உய்ய எழுந்த ஒலி திருக்கைஒலி'' என்னும் பாட்டும் நாகர்கோயில் தேசிக விநாயகம் பிள்ளையவர்கள் வீட்டுப் பிரதியில் காணப்படுகின்றன.

191. மறை வண்டு - வேதமாகிய வண்டு. என்தரத்தும் - எனக்கும் (இழிவுக் குறிப்பு). ஆண்டவன் பாதங்களை (செந்தாமரையை) மறை வண்டு சூழ்ந்து கிடக்கும்; அவை அன்பர் சிந்தையில் அலர்வன; பரமானந்தம் என்னும் தேனைப் பிலிற்றுவன.

பா-ம் - *சூழ்ந்து.

192. கறுத்தன - கோபித்தன. ''கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப்பொருள'' - தொல்காப்பியம் : சொல் 76. மலையாள் - உமையம்மையார். சீலமாக - மிருதுவாக. வருட - தடவ. சிவந்தன - செந்நிறமடைந்தன.

193. வேதியாதவர்தம்மை - மலத்தினின்றும் நீங்காதவர்களை; தம்மை உணராதவர்களை. வேதிப்பன - அவர்தம் மலத்தை நீக்குவன. திருவடிகளை உணராமைக்குக் காரணம் அறியாமை. அவ்வறியாமையை (மலத்தை)த் திருவருள் (திருவடி) நீக்குமென்க. (களிம்புடைய செம்பை வேதித்துக் களிம்பைப் போக்கிப் பொன்னாக்குவது போல). சோதிய - சோதியாய் விளங்குவன.

பா-ம் - *பொலிவன.

194. வேத ஆரணம் மேற்கொண்டிருந்தன - வேதத்தின் ஞானபாகத்தின் (உபநிடதங்களின்) மேலேறுவன. ஏதமானவை - குற்றமானவைகளை. பூதம் - உயிர்கள். புண்டரீகம் - தாமரை.

Koviloor Digital Library

வேறு

195. இன்னவா றேத்து நம்பிக் கேறுசே வகனார் தாமும்
அந்நிலை அவர்தாம் வேண்டும் அதனையே அருள வேண்டி
மன்னுசீர் அடியார் தங்கள் வழித்தொண்டை உணர நல்கிப்
பின்னையும் அவர்கள் தங்கள் பெருமையை அருளிச் செய்வார்.

196. ''பெருமையால் தம்மை ஒப்பார் பேணலால் எம்மைப் பெற்றார்
ஒருமையால் உலகை வெல்வார் ஊனமேல் ஒன்றும் இல்லார்
அருமையாம் நிலையில் நின்றார் அன்பினால் இன்பம் *ஆர்வார்
இருமையுங் கடந்து நின்றார் இவரைநீ அடைவாய்'' என்று.

197. நாதனார் அருளிச் செய்ய நம்பியா ரூரர் ''நானிங்
கேதந்தீர் நெறியைப் பெற்றேன்'' என்றெதிர் வணங்கிப் போற்ற
''நீதியால் அவர்கள் தம்மைப் பணிந்துநீ நிறைசொன் மாலை
கோதிலா வாய்மை யாலே பாடென'' அண்ணல் கூற.

198. தன்னையா ளுடைய நாதன் தானருள் செய்யக் கேட்டுச்
சென்னியால் வணங்கி நின்ற திருமுனைப் பாடி நாடர்
''இன்னவா றின்ன பண்பென் றேத்துகேன் *இதற்கு யானார்
பன்னுபா மாலை பாடும் பரிசெனக் கருள்செய்'' என்ன.

195. ஏறு சேவகனார் - எருதேறும் வீரர்; எவரினு முயர்ந்த வீரர் என்பது பழைய குறிப்புரை. அவர் - நம்பியாரூரர். வழிவழியாக வருந் தொண்டை. உணர நல்கி - அறியத் திருவருள்செய்து.

196. பேணலால் - இடையறாது தியானித்தலால், ஒருமையால் - ஒருமையுணர்வால். உலகம் பன்மை யுணர்வால் பாதிக்கப்படுதலின் ''ஒருமையால் உலகை வெல்வார்'' என்றார். ஒருமை யுணர்வு பெற்றோர்க்கு எவ்வித ஊனமும் (பிறவி முதலிய துன்பங்களும்) நேர்வதில்லை. ''ஒன்றியிருந்து நினைமின்கள் உந்தமக்கு ஊனம் இல்லை - கன்றியகாலனைக் காலால் கடிந்தான் அடியவற்கா'' - அப்பர்: கோயில் திருவிருத்தம் 2. ஊனமில்லா அருமையாம் நிலை. ஆர்வார்- நுகர்வார். தத்துவக் காரியங்கள் தாக்காத விடத்தில் எழுவது உண்மை அன்பு. அவ்வன்பால் நுகர்வது உண்மை இன்பம் என்க. அவ்வன்பே இன்பமுமாம். ''ஈறிலாப்பதங்கள் யாவையுங்கடந்த இன்பமே என்னுடை அன்பே'' - திருவாசகம்: அனுபோக இலக்கணம் 1. இருமை - இறப்புப் பிறப்புக்களை.

பா-ம் - *ஆவார்.

197. ஏதம் தீர் - குற்றம் ஒழிந்த. அவர்கள் தம்மை - அடியார்களை. அண்ணல் - சிவபெருமான்.

198. திருமுனைப்பாடி நாடர் - நம்பியாரூரர். இன்னவாறு இன்ன பண்பு என்று ஏத்துகேன் - அடியார்கள் வரலாறு இன்ன தென்றும் அவர்கள் தன்மை இத்தகைய தென்றும் தெரியாத யான் அவர்களை எங்ஙனம் ஏத்துவேன்? பன்னு - அவர்தம் புகழைச் சொல்லும். பரிசு - இயல்பு; சக்தி.

பா-ம் - *அதற்கு யானோர்.

Koviloor Digital Library

வேறு

199. தொல்லைமால் வரைபயந்த தூயாள்தன் திருப்பாகன்
அல்லல்தீர்ந் துலகுய்ய மறையளித்த திருவாக்கால்
''தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்''என்று
''எல்லையில்வண் புகழாரை எடுத்திசைப்பா மொழி'' என்றான்.

200. மன்னுசீர் வயல்ஆரூர் மன்னவரை வன்தொண்டர்
சென்னியுற அடிவணங்கித் திருவருள்மேற் கொள்பொழுதில்
முன்னமால் அயன்அறியா முதல்வர்தாம் எழுந்தருள
அந்நிலைகண் டடியவர்பால் *சார்வதனுக் கணைகின்றார்.

201. தூரத்தே திருக்கூட்டம் பலமுறையால் தொழுதன்பு
சேரத்தாழ்ந் தெழுந்தருகு சென்றெய்தி *நின்றழியா
வீரத்தார் எல்லார்க்குந் தனித்தனிவேறடியேன்என்
றார்வத்தால் திருத்தொண்டத் தொகைப்பதிகம் அருள்
*செய்தார்.

202. தம்பெருமான் கொடுத்*தமொழி முதலாகத் தமிழ்மாலைச்
செம்பொருளால் திருத்தொண்டத் *தொகையான்ற திருப்பதிகம்
உம்பர்பிரான் தானருளும் உணர்வுபெற உலகேத்த
எம்பெருமான் வன்தொண்டர் பாடிஅவர் எதிர்பணிந்தார்.

199. பழைய பெரிய இமயமலை ஈன்ற தூய்மையுடைய உமாதேவியாரை இடப்பக்கத்தில் கொண்ட சிவபெருமான். என்று - என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்து. புகழாரை - அடியவர்களை. இசைப்பாவால்.

200. மன்னவரை - தியாகராஜரை. திருவருள் படிகின்றபோது. எழுந்தருள - மறைந்தருள; காட்சி கொடுத்தருள என்பது மொன்று.

பா-ம் - *செல்வ.

201. என்றும் நிலைபேறாக உள்ள வீரமாதலின் ''நின்றழியா வீரத்தார்'' என்றார். திருக்கூட்டச் சிறப்பு 9-ம் பாட்டையும் குறிப்பையும் பார்க்க.

பா-ம் - *நின்றிழியா. *செய்வார்.

202. மொழி முதலாக என்றது ''தில்லைவாழ் அந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்'' என்பதை. ஆன்ற - அமைந்த. உம்பர் பிரான் - தெய்வ நாயகராகிய சிவபெருமான். அருளும் உணர்வு பெற - அருளிய உணர்வு உண்டாக. அருளும் உணர்வும் பெற என்னலுமாம்,. ஆண்டவனருட்டுணையால் பெற்ற உணர்வால் திருப்பதிகம் பாடினாரென்க. அவர் - அவ்வடியவர்கள். எதிர் - திருமுன்னே.

பா-ம் - *தருளி மொழிமுதலாத். *தொகையான.

Koviloor Digital Library

203. உம்பர்நா யகரடியார் பேருவகை தாமெய்த
நம்பியா ரூரர்திருக் கூட்டத்தின் நடுவணைந்தார்
தம்பிரான் தோழரவர் தாம்மொழிந்த தமிழ்முறையே
எம்பிரான் தமர்கள்திருத் தொண்டேத்தல் உறுகின்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - *349.*

203. தமிழ் முறையே - திருத்தொண்டத் தொகை முறைப்படியே. எம்பிரான் தமர்கள் - சிவனடியார்கள்; நாயன்மார்கள். இந்நூலுக்குப் பதிகம் திருத்தொண்டத் தொகை என்பது திருமலைச் சிறப்பில் விளக்கப்பட்டது. விளக்கம் ஆண்டுக் காண்க.

Koviloor Digital Library

ii. தில்லைவாழ் அந்தணர் சருக்கம்

IV. *1.* தில்லைவாழ் அந்தணர் புராணம் (10)

1. ஆதியாய் நடுவும் ஆகி அளவிலா அளவும் ஆகிச்
சோதியாய் உணர்வும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணும் ஆகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி.

1. இங்கே முதலிரண்டு பாக்களான் தில்லைக் கூத்தன் வணக்கம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பதிகமாகிய திருத்தொண்டத் தொகையைப் பீடிகையாக் கொண்டு அடியார்கள் வரலாறு கூறப் புகுந்த இவ்விடத்தில், அப்பதிகத்துக்கும், இந்நூலுக்கும் முதலடி எடுத்துதவிய ஆண்டவன் அருளை நினைந்து வணக்கங் கூறியவாறு காண்க.

பரம்பொருள் அநாதி. அஃது ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதது. அவ்வொன்றை ஈண்டு "ஆதியாய்" என்றது என்னை? பரம்பொருள் தோற்றக் கேடில்லாதது. தோற்றக் கேடில்லா ஒன்றனிடத்துத் தோற்றக் கேடுடைய எல்லாம் ஒடுங்குதல் இயல்பு. ஒடுங்கிய எல்லாம் மீண்டுந் தோன்றுதற்கும் நிலைக்களனாயிருப்பது தோற்றக் கேடில்லாத அவ்வொன்றேயாகும். ஒடுங்கிய எல்லாம் மீண்டுந் தோன்றுதற்குப் பரம்பொருள் துணை நிற்றலான், அஃது ஆதியை (தோற்றத்தை- படைப்பை)ச் செய்வதாகிறது. இதனால் அஃது ஆதியாகிறதென்க.

ஈண்டு "நடு" என்பது காப்பதைக் குறிப்பது. படைத்தற்கு முதலாக உள்ள ஒன்றே அப்படைப்பை நிலைக்கச் செய்தலான், "நடுவாகி" என்றார். ஆதி நடு இவைகளின் இனமாகிய இறுதியையும் ஈண்டுச் சேர்த்துக் கொள்க. "அவன் அவள் அது எனும் அவை மூவினைமையின் - தோற்றிய திதியே ஒடுங்கி மலத்துளதாம் - அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்" - சிவஞானபோதம் 1. "படைத்தளித் தழிப்ப மும் மூர்த்திக ளாயினை" - திருஞானசம்பந்தர் : திருவெழு கூற்றிருக்கை 4. ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் பிறவற்றாலும் அளக்கமுடியா அளவினது என்பார் "அளவிலா அளவுமாகி" என்றார். "யார்அறி வார்எங்கள் அண்ணல் பெருமையை - யார்அறி வார்அந்த அகலமும் நீளமும் - பேர்அறி யாத பெருஞ்சுடர் ஒன்றதின் - வேர்அறியாமை விளம்புகின் றேனே" - திருமந்திரம் : அவையடக்கம் 1. பசுஞானத் தானும் பாசஞானத்தானும் அளந்து உணர முடியாத ஒன்றாயினும், அது பதிஞானத்தில் சோதியாய் விளங்கலான், "சோதியாய்" என்றார். பதிஞானம் பெற்றவர்க்கு உணர் வாக ஒளிர்தலான், "உணர்வுமாகி" என்றார். கடவுள், தன்னால் தோற்றுவிக்கப்படும் பொருள்களினின்றும் பிரிந்து வேறே நில்லாது, அவைகளுடன் கலந்து நிற்றலான், "தோன்றிய பொருளுமாகி" என்றார். காணப்பட்ட பொருளுமாகி என்று கொள்க. பரம்பொருள் பலவற்றிலுங் கலந்து நிற்பினும், அது மாறுதலின்றி ஒன்றாகவே நிற்பது என்பார் "பேதியா ஏகமாகி" என்றார்; "வேகமாகி" எனக்கொள்வோரு முளர்.

பரம்பொருள் ஒன்றாயினும் அதன் இயல் இரண்டு. ஒன்று தண்மை; மற்றொன்று வெம்மை. தண்மை கூட்டுவது; வெம்மை பிரிப்பது. தண்மையும் வெம்மையும் முறையே பெண் ஆணாகச் சொல்லப்படுவது மரபு. இதுபற்றிப் "பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை" என்னும் நூலின் முதல் அதிகாரத்தில் விரித்துக் கூறியுள்ளேன். விளக்கம் ஆண்டுக் காண்க. "ஆணெலாம் இறைவன் பெண்ணெலாந் தேவி" - சைவபுராணம். போதியாநிற்கும் - "ஆதியாய். ஆணுமாயிருத்தல்" முதலியவற்றைக் கற்பியா நிற்கும். பொது - அம்பலம்; சபை; எல்லாவிடங்களிலும் வேற்றுமை யின்றிப் பொதுவாகச் செய்யப்படும் நடம் எனினுமாம். நடம் போற்றி - திருநடத்துக்கு வணக்கம்.

Koviloor Digital Library

2. கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவ மாகி
அற்புதக் கோல*நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோம மாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம்செய் கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

3. போற்றிநீள் தில்லை வாழ்அந் தணர்திறம் புகல லுற்றேன்
நீற்றினால் நிறைந்த கோல நிருத்தனுக் குரிய தொண்டாம்
பேற்றினார் பெருமைக் கெல்லை ஆயினார் பேணி வாழும்
ஆற்றினார் பெருகும் அன்பால் அடித்தவம் புரிந்து வாழ்வார்.

4. பொங்கிய திருவில் நீடும் பொற்புடைப் பணிகள் ஏந்தி
மங்கலத் தொழில்கள் செய்து மறைகளால் துதித்து மற்றும்
தங்களுக் கேற்ற பண்பில் தகும்பணித் தலைநின் றுய்த்தே
அங்கணர் கோயில் உள்ளா அகம்படித் தொண்டு செய்வார்.

5. வருமுறை எரிமூன் றோம்பி மன்னுயிர் அருளால் மல்கத்
தருமமே பொருளாக் கொண்டு தத்துவ நெறியில் செல்லும்
அருமறை நான்கி னோடா றங்கமும் பயின்று வல்லார்
திருநடம் புரிவார்க் காளாம் திருவினால் சிறந்த *நீரார்.

2. "உரு அருள்..." - சிவஞானசித்தியார். உயிர்கள் பொருட்டு ஆண்டவன் தாங்குங் கோலங்கள் மாயை கடந்தனவாதலான் "அற்புதக்கோலம்" என்றார். பலரால் எளிதில் நிகழ்த்த முடியாத ஒன்று அற்புதம் எனப்படும். வியக்கத் தக்க அழகு மிகுந்து எனினுமாம். நீடி - பெருகி; சிறந்து. அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம் - வேதாந்தத்தின் (உபநிடதங்களின்) மேலும் ஒளிரும். சித்பர வியோம மாகும் - சிதாகாச சொரூபமாய்த் திகழும். திருச்சிற்றம்பலம் - பாயிரம் பாட்டு : 1; தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் பாட்டு : 104 குறிப்புகளைப் பார்க்க. பொற்புடன் - அழகுடன்.

பா-ம் - * நீட.

3. தில்லைக் கூத்தனைப்போற்றி. தொண்டுசெய்யும் பேற்றினையுடையவர்கள். பெருமைக்கு எல்லையென்றதனால், வேறு பெருமை இல்லை என்றபடி. தொண்டால் நேரும் பெருமையின் சிறப்புக் கூறியவாறு. நன்மையைப் பேணி வாழும் நெறியில் நிற்பவர்கள். திருவடியை அடைதல் வேண்டுமென்று செய்யப்படும் தவம்.

4. ஓங்கி வளர்கின்ற திருவருட் செல்வம் போல, ஓங்கி வளரும் அழகுடைய திருத்தொண்டுகளைத் தாங்கி. பொற்புடைப் பணிகள் - பொன்னாபரணங்கள் என்னலுமாம். தொழில்கள் - கிரியைகள். பண்பமைந்த (தன்மை வாய்ந்த) அணுக்கத் தொண்டு முதலியவற்றையும் சிறப்பாகச் செய்து. அகம்படித் தொண்டு - அகத் தொண்டு என்பது பழைய குறிப்புரை.

5. எரிமூன்று - ஆகவனியம், காருகபத்தியம், தக்கிணாக்கினி. மல்க - நலம் பெற்று வளர. தத்துவ நெறியில் - உண்மை வழியில். ஆறு அங்கம் : சிக்ஷை, வியாகரணம், சந்தோவிசிதி, நிருத்தம், சோதிடம், கற்பகம். ஆளாகும் திருவருட் செல்வத்தினால். நீரார் - குணமுடையவர்கள்.

பா-ம் - * சீரார்.

Koviloor Digital Library

6. மறுவிலா மரபின் வந்து மாறிலா ஒழுக்கம் பூண்டார்
அறுதொழில் ஆட்சி யாலே அருங்கலி நீக்கி உள்ளார்
உறுவது நீற்றின் செல்வம் எனக்கொளும் உள்ளம் மிக்கார்
பெறுவது சிவன்பால் அன்பாம் பேறெனப் பெருகி வாழ்வார்.

7. ஞானமே முதலா நான்கும் நவையறத் தெரிந்து மிக்கார்
தானமும் தவமும் வல்லார் தகுதியின் பகுதி சார்ந்தார்
ஊனமேல் ஒன்றும் இல்லார் உலகெலாம் புகழ்ந்து போற்றும்
மானமும் பொறையும் தாங்கி மனைஅறம் புரிந்து வாழ்வார்.

8. செம்மையால் தணிந்த சிந்தைத் தெய்வவே தியர்க ளானார்
மும்மைஆ யிரவர் தாங்கள் போற்றிட முதல்வ னாரை
இம்மையே பெற்று *வாழ்ந்தார் இனிப்பெறும் பேறொன் றில்லார்
தம்மையே தமக்கொப் பான நிலைமையால் தலைமை சார்ந்தார்.

9. இன்றிவர் பெருமை எம்மால் இயம்பலாம் *எல்லைத் தாமோ
தென்தமிழ்ப் பயனாய் உள்ள திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பாட
அன்றுவன் தொண்டர் தம்மை அருளிய ஆரூர் அண்ணல்
முன் திரு வாக்கால் கோத்த முதற்பொரு ளானார் என்றால்.

10. அகலிடத் துயர்ந்த தில்லை அந்தணர் அகிலம் எல்லாம்
புகழ்திரு மறையோர் என்றும் பொதுநடம் போற்றி *வாழ்க
நிகழ்திரு நீல கண்டக் குயவனார் நீடு வாய்மை
திகழும்அன் புடைய தொண்டர் செய்தவம் கூற லுற்றாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - *359.*

6. ஆறு தொழில் : ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல். கலி - துன்பம். உறுவது - வாழ்வில் அடைவது.

7. நான்கு - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். நவை அற - ஐயந்திரிபு மயக்கம் நீங்க. தகாத பகுதியில் சாராதவர்கள். ஊனம் - குற்றம். மனை அறம் - இல்லறம்.

8. செம்மை. ஆனார் - அந்தணர்; செந்தண்மையாளர்; (நம்பியாரூரர் காலத்துத் தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் நிலை). தில்லை மூவாயிரவர். முதல்வனாரை- நடராசரை. இம்மையே - இப்பிறவியிலேயே.

பா-ம் - *வாழ்வார்.

9. முன் - முன்னர். அன்று - அந்நாளில். வன்தொண்டர் தமக்கு. ஆரூர் அண்ணல் - திருவாரூர்த் தியாகேசப் பெருமானே. முன் (முதல் முதல்) திருவாக்கால் "தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்" என்று எடுத்துக் கொடுத்த.

பா-ம் - *பெருமைத்.

10. அகலிடத்து - பூமியில். தவம் - தொண்டு.

பா-ம் - *வாழ.

Koviloor Digital Library

தில்லைவாழ் அந்தணர்கள், நடராஜப் பெருமான் திருவடித் தொண்டர்கள். அத்திருத் தொண்டே அவ்வந்தணர்களுக் குரிய பெருந்தவம். முறைப்படி எரிமூன்றோம்பி உலகுக்கு நலஞ் செய்வதில் அவர்கள்தங் கண்ணுங் கருத்தும் படிந்துகிடக்கும். அறத்தைப் பொருளாக்கொண்டு வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் பயில்வதில் அவர்கள் பொழுதுபோகும். அவர்கள் மரபு மாசில்லாதது. அவர்கள் ஒழுக்கம் மாறில்லாதது. அவர்களது அறுதொழில் ஆட்சியால் அருங்கலி நீங்கும். திருநீறு அவர்களது செல்வம். ஞானம் முதலிய நான்கு பாதங்களில் அவர்களது உழைப்புச் செல்லும்.

அவர்கள் மானமும் பொறையும் தாங்கும் இல்லறம் பூண்டு, இப்பிறவியிலேயே இறைவனை வணங்கும் பேறு பெற்றமையால், இனிப்பெறும் பேறு ஒன்றுமில்லாதவர்கள். அவர்கள் பெருமையிற் சிறந்தவர்கள்; தங்களுக்குத் தாங்களே ஒப்பானவர்கள். தியாகேசப் பெருமானே, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகட்குத் "தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்" என்று அடியெடுத்துச் சிறப்பித்த முதன்மை வாய்ந்தவர்கள் அவர்கள் என்றால், அவர்கள்தம் அருட்பெருந்தன்மை அளவிட் டுரைக்கற்பால தாமோ?

2. திருநீலகண்ட நாயனார் புராணம் (44)

1. வேதியர் தில்லை மூதூர் வேட்கோவர் ✻குலத்து வந்தார்
மாதொரு பாகம் நோக்கி மன்னுசிற் றம்ப லத்தே
ஆதியும் முடிவும் இல்லா அற்புதத் ✻தனிக்கூத் தாடும்
நாதனார் கழல்கள் வாழ்த்தி வழிபடும் நலத்தில் மிக்கார்.

1. வேட்கோவர் - குயவர். என்றும் உள்ளதாதலின் "மன்னு" என்றார். எல்லாக் கூத்துகட்கும் முதலும் முடிவும் உண்டு. ஆண்டவன் திருக்கூத்துக்கு முதலும் முடிவு மில்லையாதலின் அஃது அற்புதத்தனிக் கூத்தாயிற்று. கூத்தின் விளக்கத்தைப் பாயிரம் முதற்பாட்டின் விரிவுரையிற் காண்க.

பா-ம் - ✻குலத்தின். ✻திருக்.

Koviloor Digital Library

2. பொய்கடிந் தறத்தின் வாழ்வார் புனற்சடை முடியார்க் கன்பர்
மெய்யடி யார்கட் கான பணிசெயும் விருப்பில் நின்றார்
வையகம் போற்றும் செய்கை மனையறம் புரிந்து வாழ்வார்
சைவமெய்த் திருவின் சார்வே பொருளெனச் சாரு நீரார்.

3. அளவிலா மரபின் வாழ்க்கை மட்கலம் அமுதுக் காக்கி
வளரிளம் திங்கட் கண்ணி மன்றுளார் அடியார்க் கென்றும்
உளமகிழ் ✲சிறப்பின் மல்க ஓடளித் தொழுகு நாளில்
இளமைமீ தூர இன்பத் துறையினில் எளியர் ஆனார்.

4. அவர் தங்கண் மனைவி ✲யாரும் அருந்ததி கற்பில் மிக்கார்
புவனங்கள் உய்ய ஐயர் பொங்குநஞ் சுண்ண யாம்செய்
தவநின்று தடுத்த தென்னத் தகைந்துதான் தரித்த தென்று
சிவனெந்தை கண்டந் தன்னைத் திருநீல கண்டம் என்பார்.

5. ஆனதங் கேள்வர் ✲அங்கோர் பரத்தைபால் அணைந்து நண்ண
மானமுன் ✲பொறாது வந்த ஊடலால் மனையின் வாழ்க்கை
ஏனைய எல்லாஞ் செய்தே உடனுறை விசையார் ஆனார்
தேனலர் கமலப் போதில் திருவினும் உருவம் மிக்கார்.

2. கடிந்து - நீக்கி. "பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற-செய்யாமை செய்யாமை நன்று" - திருக்குறள் 307. புனல் - கங்கை. மெய் - உண்மையை யுணர்த்த. அறம் என்பது மனையறமாதலின் "வையகம் போற்றும் செய்கை" என்றார். "அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை" - திருக்குறள் 49. சைவ உண்மைத் திருவருட் செல்வத்தின் சார்பே. நீரார் - குணத்தையுடையவர்.

3. மரபின் வாழ்க்கை - தங்குலவாழ்க்கைக்குரிய. அளவிலா மட்கலம் என்றியைக்க. அளவிலாமரபின் எனக் கொள்ளினுமாம். அமுதுக்கு - சீவனத்துக்கு. திங்கள் கண்ணி - பிறையைக் கொண்டைமாலையாயணிந்து. மன்றுளார் - சபையில் நடம் புரியும் பெருமானின். மல்க - பெருக. இளமைச் செவ்வி முதிர; காளைப் பருவம் வர. எளியர் ஆனார் - வயப்பட்டார்; விருப்ப முடையவரானார். இளமைக்கும் இன்பத்துக்கும் தொடர்பு உண்டு. "இளமையிற் சிறந்த வளமையும் இல்லை - இளமை கழிந்த பின்றை வளமை - காமம் தருதலும் இன்றே" நற்றிணை 126 ; 7 - 10.

பா-ம் - ✲சிறப்பி னோடும்.

4. ஐயர் - சிவபெருமான். தகைந்து - தடுத்து. தான் - கண்டம்.

பா-ம் - ✲யார்தாம்.

5. ஆனதங்கேள்வர் - 'திருநீல கண்டம்' என்று சொல்பவராகிய தம் கணவர்; பிரியமுள்ள தம் கணவர் எனினுமாம். ஓர் பரத்தைபால் அணைந்து நண்ண - ஒரு விலை மாதினிடம் கூடி (வீட்டிற்கு) வர. ஊடலால் - பிணக்கால். உடன் உறைவு - புணர்ச்சியை மட்டும். தேன் ததும்பும் தாமரை மலரிலுள்ள இலக்குமியைப் பார்க்கிலும் அழகிற் சிறந்தவர். இளமை, போகத்துக்கு உரியது. அதை நீத்திருத்தல் அருமை. அவ்வருமையை ஆசிரியர், அம்மையாரின் அழகைத் "தேனலர். மிக்கார்" என்று சிறப்பிக்கும் வாயிலாக விளக்கி யிருத்தலை யோர்க. இத்தகை அழகு வாய்ந்த அம்மையாரிருப்ப நாயனார் பரத்தையை விரும்பியது தவறு என்பது குறிப்பு.

பா-ம் - ✲ஆங்கோர். ✲பொறுத்து; பெறாது; பொருது.

Koviloor Digital Library

6. மூண்டஅப் புலவி *தீர்க்க அன்பனார் முன்பு சென்று
பூண்தயங் கிளமென் சாயல் பொற்கொடி அனையார் தம்மை
வேண்டுவ இரந்து கூறி மெய்யுற அணையும் போதில்
*"தீண்டுவீ ராயின் எம்மைத் திருநீல கண்டம்" என்றார்.

7. ஆதியார் நீல கண்டத் தளவுதாம் கொண்ட ஆர்வம்
பேதியா ஆணை கேட்ட பெரியவர் பெயர்ந்து நீங்கி
ஏதிலார் போல நோக்கி "எம்மைஎன் றதனால் *மற்றை
மாதரார் *தமையும் என்தன் மனத்தினும் தீண்டேன்" என்றார்.

8. கற்புறு மனைவி யாரும் கணவனார்க் கான எல்லாம்
*பொற்புறு மெய்யு றாமல் பொருந்துவ போற்றிச் *செய்தே
இற்புறம் பொழியா தங்கண் இருவரும் வேறு வைகி
அற்புறு புணர்ச்சி இன்மை அயலறி யாமை வாழ்ந்தார்.

6. மூண்ட - உதித்தெழுந்த. அப்புலவி - அப்பிணக்கை. அன்பனார். திருநீலகண்ட நாயனார். பூண் தயங்கு - ஆபரணங்கள் விளங்கும். இளமை மென்மை சாயல். (சாயல் - ஐம்பொறியால் நுகரும் மென்மை). அனையார் தம்மை - மனைவியாரை. மெய்யுற - உடலுற. (அம்மையார்) என்றார்.

பா-ம் - *நீக்க. *தீண்டு வீரானீர்.

7. ஆதியார் - சிவபிரானது. நீலகண்டத்தளவு - திருநீலகண்டமொன் றனிடத்தில். ஆர்வம் - விருப்பம். ஆர்வ அளவு என்று இயைப்பினுமாம். பேதியா- வேறுபடாமல். பெரியவர் - திருநீலகண்ட நாயனார். பெயர்ந்து நீங்கி - அம்மை யாரைத் தீண்டாது விட்டகன்று, ஏதிலார்போல - (அம்மையாரை) அயலாரைப் போல. 'என்னை' எனக் கூறாது 'எம்மை' எனப் பன்மையாற் கூறினமையால், (உன்னையும் உன்னினமாகிய) மற்றப் பெண்களையும்.

(திருநீலகண்டநாயனார் சிவநேயர். அந்நேயத்துடன் பரத்தையர் நேயமும் அவர்பால் இருந்தது. இரண்டில் சிவநேயமே அவர்பால் மிக்கிருந்தது. நாளடைவில் சிவநேயம் அருகாதவாறு நாயகியார் நாயனாரைக் காத்தனர். அம்மையார் திருநீலகண்டத்தின்மீது ஆணை கூறியது நாயனாரை நல்வழிப்படுத்தற்கேயாகும். திருநீலகண்டத்தினிடத்து நாயனார்க்குள்ள ஆர்வம் பெண்ணினத்தையே மறக்கச் செய்தது. இதனால் நாயனார் பெரியரானாரென்க. இப்பெருமைக்குத் துணைநின்ற பெருமை நாயனார் மனைவியாருடையது. உற்றவேளையில் நாயகன் வாழ்க்கைக்கு உறுதுணை செய்ய வேண்டுவது நாயகியின் கடமை. இப்புராணத்தில் பெண்ணின் பெருமையும் உரிமையும் விளங்குதல் காண்க.)

பா-ம் - *மற்று. *தம்மை.

8. அழகு மிக்க உடல் நாயகனிடம் படாமல் மற்றப் பொருந்திய பணிகளை அன்புடன் செய்து. இற்புறம்பு ஒழியாது - வீட்டை விடுத்துப் புறம்பே செல்லாது. அற்புறு - அன்பு பொருந்திய.

பா-ம் - *பொற்புற. *செய்ய.

Koviloor Digital Library

9. இளமையில் மிக்கு ளார்கள் இருவரும் *அறிய நின்ற
அளவில்சீர் ஆணை போற்றி ஆண்டுகள் பலவுஞ் செல்ல
வளமலி இளமை நீங்கி வடிவுறு மூப்பு வந்து
தளர்வொடு சாய்ந்தும் அன்பு தம்பிரான் திறத்துச் சாயார்.

10. இந்நெறி ஒழுகு நாளில் எரிதளிர்த் தென்ன நீண்ட
மின்னொளிர் சடையான் தானுந் தொண்டரை விளக்கங் காண
நன்னெறி இதுவாம் என்று ஞாலத்தார் விரும்பி உய்யும்
அந்நெறி காட்டும் ஆற்றால் அருட்சிவ யோகி யாகி.

வேறு

11. கீளொடு கோவணம் சாத்திக் கேடிலா
வாள்விடு நீற்றொளி மலர்ந்த மேனிமேல்
தோளொடு மார்பிடைத் துவளு நூலுடன்
நீளொளி வளர்திரு முண்ட நெற்றியும்.

12. நெடுஞ்சடை கரந்திட நெறித்த பம்பையும்
விடுங்கதிர் முறுவல்வெண் நிலவும் மேம்பட
இடும்பலிப் பாத்திரம் ஏந்து கையராய்
நடந்துவேட் கோவர்தம் மனையில் நண்ணினார்.

9. வடிவுறு மூப்பு - உடலிலே யுற்ற மூப்பு; உடலிலே மிக்க மூப்பு; திரைத் தலை யுண்டாக்கும் மூப்பு. தம்பிரான் திறத்து - சிவபிரானிடத்தில்.

பா-ம் -*அறியா நின்ற.

10. எரி தளிர்த்தென்ன - நெருப்புக் கொழுந்து விட்டாற்போல. சடை யான் - சிவபெருமான். விளக்கங்காண - சோதிக்க; இத்தன்மைய ரென்று யாவருக்கும் விளக்கஞ் செய்ய என்றலுமொன்று. 'இது' என்றது பக்தி வைராக்கியத்தை; பெண்ணை ஆணும் ஆணைப் பெண்ணும் நீத்து வாழ்வதையன்று; இஃது ஆண்டவன் திருவுளமன்று என்பது, பின்னை மீண்டும் ஆண்டவன் இருவர்க்கும் இளமை வழங்குதலால் நன்கு விளங்கும். ஞாலத்தார் - உலகோர். அந்நெறி - அந்தப் பக்தி வைராக்கிய மார்க்கத்தை. காட்டும் ஆற்றால் - காட்டும் வகையால்.

11. கீளொடு கோவணம் - அரைஞாணோடு கூடிய கௌபீனம். வாள் விடு நீற்றொளி - ஒளி வீசும் திருநீற்றின் தெய்வத்தன்மை. திருமுண்டம் - திரிபுண்டரம் அணிந்த.

12. கரந்திட - மறையும்படி. நெறித்த பம்பையும் - சிலிர்த்துச் சுருண்டு கீழ் விழாமல் தூறாயிருக்கிற தலைமயிரும். ஒளி வீசும் பற்களினின்றும் தோன்றும் வெண்ணிலவும்; புன்சிரிப்புடனும் என்றபடி. பலி இடும் பாத்திரம் - பிச்சை யிடுதற்குரிய திருவோட்டை. வேட்கோவர் - திருநீலகண்ட நாயனார்.

Koviloor Digital Library

13. நண்ணிய தவச்சிவ யோக நாதரைக்
கண்ணுற நோக்கிய காதல் அன்பர்தாம்
புண்ணியத் தொண்டராம் என்று போற்றிசெய்
தெண்ணிய *வகையினால் எதிர்கொண் டேத்தினார்.

14. பிறைவளர் சடைமுடிப் பிரானைத் தொண்டரென்
றுறையுளில் அணைந்துபேர் உவகை கூர்ந்திட
முறைமையின் வழிபட மொழிந்த பூசைகள்
நிறைபெரு விருப்பொடு செய்து நின்றபின்.

15. ''எம்பிரான்! யான்செயும் பணிஎது'' என்றனர்
வம்புலா மலர்ச்சடை வள்ளல் தொண்டனார்
உம்பர்நா யகனும்''இவ் வோடுன் பால்வைத்து
நம்பி!நீ தருகநாம் வேண்டும் போ''தென்று.

16. ''தன்னைஒப் பரியது தலத்துத் தன்னுழைத்
துன்னிய யாவையுந் தூய்மை செய்வது
பொன்னினும் மணியினும் போற்ற வேண்டுவ
தின்னதன் மையதிது வாங்கு நீ'' என.

17. தொல்லைவேட் கோவர்தங் குலத்துள் தோன்றிய
மல்குசீர்த் தொண்டனார் வணங்கி வாங்கிக்கொண்
டொல்லையின் மனையிலோர் மருங்கு காப்புறும்
எல்லையில் வைத்துவந் திறையை எய்தினார்.

13. அன்பர் - திருநீலகண்ட நாயனார். மனம் எண்ணிய வகைப்படி.
பா-ம் - *உவகையால்.

14. பிரானை - சிவபிரானை. உறையுளில் அணைந்து - தமது வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று. பேர்உவகை கூர்ந்திட - பெருமகிழ்ச்சி பொங்க. அறிஞர்கள் மொழிந்த.

15. எம்பிரானே. வம்பு உலா - வாசனை வீசும். வள்ளல் தொண்டனார் - சிவபெருமானின் தொண்டராகிய திருநீலகண்ட நாயனார். தொண்டனார் 'செயும் பணி எது' என்றனர் எனக் கூட்டுக. உம்பர் நாயகனும் - தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமானும். நம்பி - ஆடவரிற் சிறந்த திருநீலகண்டனே. ''நம்பி வைத்தும்- நம்பி வைப்பேம்'' என்பது பழைய குறிப்புரை.

16. தன்னை - தனக்குத்தான். தலத்துத் தன்னுழை துன்னிய யாவையும்- இவ்வுலகில் தன்னிடம் பொருந்தும் எல்லாவற்றையும். இது - இவ்வோடு. இதை வாங்கு.

17. தொல்லை - பழமை நிறைந்த. மல்குசீர் - நிறைந்த புகழினையுடைய. ஒல்லையில் - விரைவில். ஓர் மருங்கு - ஒரு பக்கத்தில். காப்புறும் எல்லையில் - காவல் மிகுந்த இடத்தில்.

Koviloor Digital Library

18. வைத்தபின் மறையவ ராகி வந்தருள்
நித்தனார் நீங்கிட நின்ற தொண்டரும்
உய்த்துடன் போய்விடை கொண்டு மீண்டனர்
அத்தர்தாம் அம்பலம் அணைய மேவினார்.

வேறு

19. சாலநாள் கழிந்த பின்பு தலைவனார் *தாம்முன் வைத்த
கோலமார் ஓடு தன்னைக் குறியிடத் தகலப் போக்கிச்
சீலமார் கொள்கை என்றும் திருந்துவேட் கோவர் தம்பால்
வாலிதாம் நிலைமை காட்ட முன்புபோல் மனையில் வந்தார்.

20. வந்தபின் தொண்ட னாரும் எதிர்வழி பாடு செய்து
''சிந்தைசெய் தருளிற் றெங்கள் செய்தவம்'' என்று நிற்ப
''முந்தைநாள் உன்பால் வைத்த மொய்யொளி விளங்கும் ஓடு
தந்துநில்'' என்றான் எல்லாந் தான்வைத்து வாங்க வல்லான்.

21. என்றவர் விரைந்து கூற இருந்தவர் ஈந்த ஓடு
சென்றுமுன் கொணர்வான் புக்கார் கண்டிலர் திகைத்து நோக்கி
நின்றவர் தம்மைக் கேட்டார் நேடியும் காணார் மாயை
ஒன்றுமங் கறிந்தி லாதார் உரைப்பதொன் றின்றி நின்றார்.

22. மறையவ னாகி நின்ற மலைமகள் கேள்வன் தானும்
உறையுளில் புக்கு நின்ற ஒருபெருந் தொண்டர் கேட்ப
''இறையிலிங் கெய்தப் புக்காய் தாழ்த்ததென்'' என்ன வந்து
கறைமறை மிடற்றி னானைக் கைதொழு துரைக்க லுற்றார்.

18. உய்த்து - அவரைச் செலுத்தித் தாமும். அத்தர் - நடராசர்.

19. சாலநாள் - பன்னெடுநாள். தலைவனார் - சிவபெருமான். முன் வைத்த - முன்னே வைக்கத்தந்த. கோலம் ஆர் - அழகு பொருந்திய. குறியிடத்து (வைக்கப் பட்ட) குறித்த விடத்தினின்றும். சீலம் நிறைந்த விரதத்தால் என்றும் திருந்திய வேட்கோவர் தம்பாலுள்ள. வாலிதாம் நிலைமை காட்ட - தூய்மையாகிய உறுதி நிலையை உலகுக்கு உணர்த்த.

பா-ம் - *முன்பு.

20. சிந்தைசெய்து அருளிற்று - திருவுளங் கொண்டு இங்கே எழுந்தருளியது. மொய் - மொய்த்த; மிக்க. ஓட்டைத் தந்துநில் என்றபடி; விரைவிற் கொடு என்றவாறு. எல்லாவற்றையும் ஆக்கவும் அழிக்கவும் ஆற்றலுடைய சிவபெருமான். ''விச்ச தின்றியே விளைவு செய்குவாய் விண்ணும் மண்ணகம் முழுதும் யாவையும்- வைச்சு வாங்குவாய்'' - திருவாசகம்: ஆனந்தாதீதம் 16.

21. இருந்தவர் - பெருந் தவத்தையுடைய சிவயோகியார். அவர் - அச்சிவ யோகியார். நேடியும் - தேடியும்.

22. மலைமகள் கேள்வன் - சிவபிரான். இறையில் - நொடிப்போதில். திருநீலகண்டர் ஓடிவந்து. கறைமறை மிடற்றினானை - திருநீலகண்டத்தை மறைத்துவந்த சிவநாதனை.

Koviloor Digital Library

23. ''இழையணி முந்நூல் மார்பின் எந்தை!நீர் தந்து போன
*விழைதரும் ஓடு வைத்த வேறிடம் தேடிக் காணேன்
பழையமற் றதனில் நல்ல பாத்திரம் தருவன் கொண்டிப்
பிழையினைப் பொறுக்க வேண்டும் பெரும''என் றிறைஞ்சி நின்றார்.

24. சென்னியால் வணங்கி *நின்ற தொண்டரைச் செயிர்த்து நோக்கி
''என்னிது மொழிந்த வாநீ யான்வைத்த மண்ணோ டன்றிப்
பொன்னினால் அமைத்துத் தந்தா யாயினுங் கொள்ளேன் போற்ற
*முன்னைநான் வைத்த ஓடே கொண்டுவா'' என்றான் முன்னோன்.

25. ''கேடிலாப் பெரியோய்! என்பால் வைத்தது கெடுத லாலே
நாடியும் காணேன் வேறு நல்லதோர் ஓடு சால
நீடுசெல் வதுதான் ஒன்று தருகின்றேன் எனவும் கொள்ளா
தூடிநின் றுரைத்த தென்றன் உணர்வெலாம் ஒழித்த'' தென்ன.

26. ''ஆவதென் உன்பால் வைத்த அடைக்கலப் பொருளை வெளவிப்
*பாவகம் பலவும் செய்து பழிக்குநீ ஒன்றும் நாணாய்
யாவரும் காண உன்னை வளைத்துநான் கொண்டே அன்றிப்
போவதும் செய்யேன்'' என்றான் புண்ணியப் பொருளாய் நின்றான்.

27. ''வளத்தினால் மிக்க ஓடு வெளவினேன் அல்லேன் ஒல்லை
உளத்தினும் களவி லாமைக் கென்செய்கேன் உரையும்'' என்னக்
களத்துநஞ் சொளித்து நின்றான் ''காதல்உன் மகனைப் பற்றிக்
குளத்தினில் மூழ்கிப் போ''என் றருளினான் கொடுமை இல்லான்.

23. விழைதரும் - விருப்பூட்டும். வைத்த இடத்தினும் வேறிடங்களினும். பழையதைப் பார்க்கினும்.

பா-ம் - *விழைதகும்.

24. செயிர்த்து - கோபித்து. மொழிந்தவாறு. போற்ற - பாதுகாக்க.

பா-ம் - *சொன்ன. *முன்னநான்.

25. கெடுதலால் - காணாது போனபடியால், நாடியும் - கவலையுடன் தேடியும், சாலநீடு செல்வது - மிகநெடுங்காலம் பயன்படத்தக்கது. ஊடி - கோபித்து.

26. இனி ஆவதென்ன. வெளவி - கவர்ந்து. பாவகம் - வஞ்சக நடிப்பு; பாவமுமாம். ஒன்றும் - சிறிதும்; எவ்வளவும். வளைத்து - பிடித்து. யான் என் பாத்திரத்தை வாங்கிக் கொண்டேயன்றி.

பா-ம் - *பாவமே.

27. ஒல்லை - சிறிதும். உள்ளத்திலும் களவில்லாமையைத் தெரிவிக்க என்ன செய்வேன்; என்ன செய்ய வேண்டும் என்றபடி. களத்து - கண்டத்தில்.

Koviloor Digital Library

28. "ஐயர்நீர் அருளிச் செய்த வண்ணம்யான் செய்வ தற்குப்
பொய்யில்சீர்ப் புதல்வன் இல்லை என்செய்கேன் புகலும்" என்ன,
"மையறு சிறப்பின் மிக்க மனையவள் தன்னைப் பற்றி
மொய்யலர் வாவி புக்கு மூழ்குவாய்" எனமொ ழிந்தார்.

வேறு

29. கங்கைநதி கரந்தசடை கரந்தருளி எதிர்நின்ற
வெங்கண்விடை யவர்அருள வேட்கோவர் உரைசெய்வார்:
"எங்களில்ஓர் சபதத்தால் உடன்மூழ்க இசைவில்லை
பொங்குபுனல் யான்மூழ்கித் தருகின்றேன் போதும்"என.

30. "தந்ததுமுன் தாராதே கொள்ளாமைக் குன்மனைவி
அந்தளிர்ச்செங் கைப்பற்றி அலைபுனலில் மூழ்காதே
சிந்தைவலித் திருக்கின்றாய் தில்லைவாழ் அந்தணர்கள்
வந்திருந்த பேரவையில் மன்னுவன்யான்" எனச்சென்றார்.

31. நல்லொழுக்கந் தலைநின்றார் நான்மறையின் துறைபோனார்
தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் வந்திருந்த திருந்தவையில்
எல்லையிலான் முன்செல்ல இருந்தொண்டர் அவர்தாமும்
மல்குபெருங் காதலினால் வழக்கின்மே லிட்டணைந்தார்.

32. அந்தணனாம் எந்தைபிரான் அருமறையோர் முன்பகர்வான்
"இந்தவேட் கோவன்பால் யான்வைத்த பாத்திரத்தைத்
தந்தொழியான் கெடுத்தானேல் தன்மனைவி கைப்பற்றி
வந்துமூழ் கியுந்தாரான் வலிசெய்கின் றான்" என்றார்.

28. மைஅறு - குற்றமற்ற. மொய்யவர் வாவி - நெருங்கிய தாமரைகள் நிறைந்த தடாகத்தில்.

29. கரந்த - அடங்கிய. கரந்தருளி - மறைத்தருளி. விடையவர் - சிவபெருமான். அருள - இவ்வாறு சொல்ல. புனல் - நீரில். சத்தியஞ்செய்து தருகிறேன்.

30. கொள்ளாமைக்கு - நீர் கவர்ந்து கொள்ளாமைக்கு; கவரவில்லை என்பதற்கு. அந்தளிர் - அழகிய தளிர்போன்ற. மனதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறாய். மன்னுவன் - போய்ச் சொல்வேன்.

31. நான்கு வேதத் துறைகளின் கரை கண்டவர்கள். திருந்தவையில் - நல்ல சபையில்; நடுநிலை பிறழாத செம்மைச் சபையில். எல்லையிலான் - சிவபெருமான். இருந்தொண்டர் - பெருமை பொருந்திய திருநீலகண்ட நாயனார். மல்கு - நிறைந்த. வழக்கின் பொருட்டு.

32. தந்தொழியான் - கொடுத்துவிடான். கெடுத்தானேல் - இழந்து விட்டானாயின். வலி செய்கின்றான் - சத்தியஞ் செய்ய இசையாது துணிந்து நிற்கிறான்; சத்தியஞ் செய்ய ஒருப்படாது எனக்கு வேண்டுமென்றே துன்பஞ் செய்கிறான் எனினுமாம்.

Koviloor Digital Library

33. நறைகமழுஞ் சடைமுடியும் நாற்றோளும் முக்கண்ணும்
கறைமருவுந் திருமிடறும் கரந்தருளி எழுந்தருளும்
மறையவன்இத் திறமொழிய மாமறையோர் உரைசெய்வார்
"நிறையுடைய வேட்கோவர்! நீர்மொழியும்" புகுந்ததென.

34. "நீள்நிதியாம் இதுவென்று நின்றஇவர் தரும்ஓடு
பேணிநான் வைத்தஇடம் பெயர்ந்துகரந் ததுகாணேன்
பூணணிநூல் மணிமார்பீர்! புகுந்தபரி சிது" என்று
சேணிடையும் தீங்கடையாத் திருத்தொண்டர் உரைசெய்தார்.

வேறு

35. திருவுடை அந்த ணாளர் செப்புவார் "திகழ்ந்த நீற்றின்
உருவுடை இவர்தாம் வைத்த ஓட்டினைக் கெடுத்தீ ரானால்
தருமிவர் குளத்தில் மூழ்கித் தருகஎன் றுரைத்தா ராகில்
மருவிய மனைவி யோடு மூழ்குதல் வழக்கே" என்றார்.

36. *அருந்தவத் தொண்டர் தாமும் அந்தணர் மொழியக் கேட்டுத்
திருந்திய மனைவி யாரைத் தீண்டாமை *செப்ப மாட்டார்
"பொருந்திய வகையால் மூழ்கித் தருகின்றேன் போதும்" என்று
பெருந்தவ முனிவ ரோடும் பெயர்ந்துதம் மனையைச் சார்ந்தார்.

37. மனைவியார் தம்மைக் கொண்டு மறைச்சிவ யோகி யார்முன்
சினவிடைப் பாகர் மேவும் திருப்புலீச் சுரத்து முன்னர்
நனைமலர்ச் சோலை வாவி நண்ணித்தம் உண்மை காப்பார்
புனைமணி வேணுத் தண்டின் இருதலை பிடித்துப் புக்கார்.

33. நறை - மணம். கறைமருவும் திருமிடறும் - நீலம் விளங்கும் அழகிய கண்டத்தையும். மறையவன் - சிவபெருமான். நிறை - சால்பு. திருநீலகண்டரின் சால்பினை முன்னரே யுணர்ந்திருந்தாராதலின் "நிறையுடைய வேட்கோவர்" என்றார். வேட்கோவரே. புகுந்தது - நிகழ்ந்தது.

34. இது - ஒடு. பெயர்ந்து கரந்தது - இடம் விட்டு மறைந்தது. சேணிடையும் - நெடுந்தூரத்தும்.

35. ஓட்டினைத்தந்த இவர். மருவிய - அமைந்த; உள்ளங் கலந்த. வழக்கு - ஒழுங்கு; நியாயம்.

36. திருந்திய - செந்நெறியினின்றும் வழுவாத.

பா-ம் - *அரும்பெரும். *பேச.

37. திருப்புலீச்சுரம் - சிதம்பரத்திலுள்ள ஒரு கோயில். மணிபுனை. வேணுத்தண்டின் - மூங்கிற்றண்டின். இருதலை - ஒரு புறம் தாமும் மற்றொரு புறம் மனைவியாருமாக.

Koviloor Digital Library

38. தண்டிரு தலையும் பற்றிப் புகும்அவர் தம்மை நோக்கி
வெண்திரு நீற்று முண்ட வேதியர் "மாதைத் தீண்டிக்
கொண்டுடன் மூழ்கீர்" என்னக் கூடாமை பாரோர் கேட்பப்
பண்டுதம் செய்கை சொல்லி மூழ்கினார் பழுதி லாதார்.

39. வாவியின் மூழ்கி ஏறுங் கணவரும் மனைவி யாரும்
மேவிய மூப்பு நீங்கி விருப்புறும் இளமை பெற்றுத்
தேவரும் முனிவர் தாமும் சிறப்பொடு பொழியுந் தெய்வப்
பூவின்மா மழையின் மீள மூழ்குவார் போன்று தோன்ற.

40. அந்நிலை அவரைக் காணும் அதிசயம் கண்டார் எல்லாம்
முன்னிலை நின்ற வேத முதல்வரைக் கண்டார் இல்லை
"இந்நிலை இருந்த வண்ணம் என்" என மருண்டு நின்றார்
துன்னிய விசும்பி னூடு துணையுடன் விடைமேற் கண்டார்.

41. கண்டனர் கைக ளாரத் தொழுதனர் கலந்த காதல்
அண்டரும் ஏத்தி னார்கள் அன்பர்தம் பெருமை நோக்கி
விண்டரும் பொலிவு காட்டி விடையின்மேல் வருவார் தம்மைத்
தொண்டரும் மனைவி யாரும் தொழுதுடன் போற்றி நின்றார்.

42. மன்றுளே திருக்கூத் தாடி அடியவர் மனைகள் தோறும்
சென்றவர் நிலைமை காட்டும் தேவர்கள் தேவர் தாமும்

38. முண்டம்-திரிபுண்டர மணிந்த நெற்றியையுடைய. மூழ்கும். பண்டு-பழைய. நாயனாரின் உண்மை நிலையைப் பலர் அறியலானார். ஆண்டவன் விரும்பி வந்ததும் இதன் பொருட்டே யாகும்.

39. இளமையைப் பொருட்படுத்தாது ஆணை காத்தமையான், இன்பத் துக்குரிய இளமை மீண்டும் ஆண்டவ னருளால் கிடைத்தது என்க. இல்லற இன்பம் ஆண்டவன் அருள் வழிய தென்பது கருதத்தக்கது. இது குறித்துப் பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை என்னும் நூலில் விரித்துக் கூறியுள்ளேன். விளக்கம் ஆண்டுக் காண்க.

40. நின்றார் - நின்றவர். விசும்பினூடு - ஆகாய வழியே. துன்னிய - அணைய. துணையுடன் - உமாதேவியாருடன். விடைமேல் - இடபவாகனத்தின் மீது.

41. அண்டரும் - தேவர்களும். அன்பர் தம் - திருநீலகண்ட நாயனாருடைய. விண்டு அரும் - ஆகாயத்திலே அரிய.

42. அவர் - அடியவர்களின். தேவர்கள் தேவர் தாமும் - சிவபெருமானும். வெல்லப்பட்ட ஐம்புலன்களுடன் கூடி வாழ்ந்து மேன்மை யுற்றவர்களே. ஐம்புலனை அழியாது, அவைகளை நல்வழியில் நிறுத்தி ஆள்வது அறிவுடைமை. திருநீலகண்ட நாயனாரும் அவர் தம் மனைவியாரும் ஐம்புலன்களை ஒடுக்க எம் முயற்சியிலுந் தலைப்பட்டாரில்லை. அவர்கள் தம் புலன்கள் இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. புலன்கள்வழி அவர்கள் உழலாமல், அவர்கள் வழிப் புலன்கள் நின்றமையால் "வென்ற

Koviloor Digital Library

"வென்றஐம் புலனால் மிக்கீர்! விருப்புடன் இருக்க நம்பால்
என்று இவ் இளமை நீங்கா" தென்றெழுந் தருளி னாரே.

43. விறலுடைத் தொண்ட னாரும் வெண்ணகைச் செவ்வாய் மென்தோள்
அறலியற் கூந்த லாளாம் மனைவியும் அருளின் ஆர்ந்த
திறலுடைச் செய்கை செய்து சிவலோகம் அதனை எய்திப்
பெறலரும் இளமை பெற்றுப் பேரின்பம் உற்றார் அன்றே.

44. அயலறி யாத வண்ணம் அண்ணலார் ஆணை உய்த்த
*மயலில்சீர்த் தொண்ட னாரை யான்அறி வகையால் வாழ்த்திப்
புயல்வளர் மாடம் நீடும் பூம்புகார் வணிகர் பொய்யில்
செயல்இயற் பகையார் செய்த திருத்தொண்டு செப்ப லுற்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 403.

தில்லை என்னும் பழம் பெரும்பகுதியிலே குயவர் குலத்திலே தோன்றியவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அறவழியிலே நின்றவர்; சிவபத்தி சினடியார் பத்திகளிற் சிறந்தவர். அப்பெரியார் மட்கலம் வனையுந் தொழில்செய்து வாழ்வு நடாத்தி வந்தார். அடியவர்களுக்குத் திருவோடு கொடுப்பது அவர்தந் திருத்தொண்டு. சிவபெருமான்றன் திருநீலகண்டத்தினிடத்துப் பேரன்புகொண்டு "திருநீலகண்டம் திருநீலகண்டம்" என்று அவர் சொல்லிவந்தமையான், அவருக்குத் திருநீலகண்ட நாயனார் என்னுந் திருப்பெயர் வழங்கலாயிற்று.

அந்நாயனார் இன்பத்துறையில் எளியராய் அருந்ததியனைய ஒரு மங்கை நல்லாரைத் திருமணஞ் செய்து இல்லறத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். வருநாளில் ஒரு நாள் அவர் ஒரு பரத்தைபா லணைந்து வீடு சேர்ந்தார்.

ஐம்புலனால்" என்றார். தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் 126-ம் பாட்டுக் குறிப்பைப் பார்க்க. இருக்க - இருக்கக்கடவீராக.

43. விறல் - பத்தி வைராக்கிய வலிமை. அறல் இயல் - கருமணல் போன்ற. "வெண். . . . ளாம்" என்பது ஆண்டவனருளால் அம்மையார் பெற்ற அழகொழுகும் இளமையைக் குறிப்பதென்க. திறல் உடை - திருவருளால் நிறைந்த ஒளி அல்லது வலிமையுடைய. பெறுதற்கரிய இளமை.

44. அண்ணலார் ஆணை உய்த்த - சிவபெருமான் திருநீலகண்டத்தின் மீது இடப்பட்ட ஆணை காத்த. மயல்இல் - மயக்கமில்லாத. பூம்புகார் - காவிரிப் பூம் பட்டினத்தில். "பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்" - சிலப் பதிகாரம் : மங்கல வாழ்த்து.

பா-ம் - *மயலிலாத்.

Koviloor Digital Library

அதையுணர்ந்த இல்லக் கிழத்தியார், ஊடல் கொண்டு வீட்டுப் பணிக ளெல்லாவற்றையுங் குறைவறச் செய்து, கூடலுக்கு மட்டும் இசையாதிருந்தார். அவ்வூடலைத் தீர்க்க வேண்டி, நாயனார் ஒருபோது, இரப்புரைகள் பலகூறி, மனைவியாரைத் தழுவ முயன்றார். அவ்வேளையில் அம்மையார் வெகுண்டு, ''நீர் எம்மைத் தீண்டுவீராயின் திருநீலகண்டம்'' என்றார்.

அடியவரோ திருநீலகண்டத்தினிடத்தில் பெரும் பற் றுடையவர். அப்பற்று மாறுபடா வண்ணம் ாயனார், தம் மனைவி யாரைத் தீண்டாதகன்று, அவரை அயலாரைப்போல் பார்த்து, ''இவள் எம்மை எனப் பன்மையாகக் கூறினமையால் இவளையும், இவளினமாகிய மற்ற மாதர்களையும் யான் மனதிலுந் தீண்டேன்'' என்று சூளுரை பகர்ந்தார். இக்கொள்கையுடன் இருவரும் வீட்டைவிட்டுத் துறவாது, புணர்ச்சியின்மையை அயலறியாதவாறு மற்ற இல்லப்பணிகளை இயற்றிக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். இவ்வாறு பல ஆண்டுகள் கழிந்தன. இளமைச்செவ்வி மறைந்து முதுமை எய்தலாயிற்று. எய்தியும் சிவபத்தி சிவனடியார் பத்திமட்டும் அவரிடந் தளர்ச்சியுறவில்லை.

திருநீலகண்டநாயனாரது திருத்தொண்டின் பெருமையை உலகுக்குணர்த்த வேண்டி, நடராஜப் பெருமான், ஒருசிவயோகி யாகிக் குயவர் பெருமான் வீட்டிற்கு எழுந்தருளினார். நாயனார் அவரை முறைப்படி வழிபட்டு, ''அடியேன் செய்ய வேண்டிய பணி யாது?'' என்று கேட்டனர். சிவயோகியார், ''அன்பனே! இத் திருவோட்டைச் சேமித்து வைத்திருந்து யான் கேட்கும்போது கொடுப்பாயாக. இத் திருவோடு, தனக்குத்தானே ஒப்பானது; தன்னிடஞ் சேரும் எல்லாப் பொருளையுந் தூய்மை செய்யும் ஆற்றலுடையது; பொன்னினும் மணியினும் போற்றுந் தகையது. இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த இத் திருவோட்டினை வாங்கி வை'' என்று அதை நீட்டினார். நாயனார் அதை அன்புடன் வாங்கி இல்லத்தின் ஒரு பக்கத்தில் காப்புடைய ஓரிடத்தில் வைத்துத் திரும்பினார். சிவ யோகியார் அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டார். நாயனார் அவருடன் சிறிது தூரஞ்சென்று விடைபெற்றனர். சிவயோகி யாக வந்த நடராஜ வள்ளல் பொற்சபைக் கெழுந்தருளினார்.

பன்னெடு நாட்கள் கடந்தன. ஒருநாள், திருவோடு, வைக்கப் பெற்ற இடத்தினின்றும் மறைந்தொழியச் சிவபெருமான் திருவருள் செய்து, முன்போலச் சிவயோகி வடிவந் தாங்கி நாயனார் இல்லம்

போந்தார். நாயனார் அவரை வழிபட்டு நின்றார். சிவயோகியார் அவரைப் பார்த்து ''முன்னே உன்னிடந் தந்த ஓட்டைக் கொண்டுவா'' என்றார். நாயனார், திருவோடு கொண்டுவரச் சென்றார். திருவோட்டைக் கண்டா ரில்லை. என் செய்வார் பாவம்! மனைவி யாரைக் கேட்கிறார்; மற்றவரைக் கேட்கிறார்; பிற விடங்களில் தேடுகிறார்; திகைக்கிறார்; ''யோகியார்க்கு என் சொல்வேன்; என் செய்கேன்'' என்று அலமருகிறார்; நாயனார் ஒன்றுந் தோன்றாது நிற்கிறார்.

இந்நிலையில் சிவயோகியார், ''என்ன இவ்வளவு நேரம்?'' என்று கூவுகிறார். நாயனார் ஓடிவந்து. ''எந்தையே! திருவோட்டை வைத்த இடத்திலுந் தேடினேன்; வேறிடங்களிலுந் தேடினேன். அதைக் கண்டிலேன். அப் பழைய ஓட்டினுஞ் சிறந்த புதிய ஓடு ஒன்று வனைந்து தருகிறேன். ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன். பிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்'' என்று கேட்டுக்கொண்டார். சிவ யோகியார்க்குச் சினம் மூண்டெழுகிறது. அவர், நாயனாரை உற்று நோக்கி, ''என்ன சொன்னாய்! புது ஓடா கொடுக்கப்போகிறாய்; யான் கொடுத்த மண்ணோடே வேண்டும்; மற்றது பொன்னோடே யாயினுமாக; அஃதெனக்கு வேண்டாம். என் ஓட்டைக்கொண்டு வா'' என்றார். அடியவர் நடுக்குற்றுப் பெரியவரைப் பணிந்து, ''ஐயரே! தங்கள் திருவோடு கெட்டுவிட்டது. வேறொரு நல்ல ஓடு கொடுக்கிறே னென்றாலும் அதை ஏற்க மறுக்கிறீர். தங்கள் மறுப்புரை என் உணர்வு முழுவதையும் ஒழித்து விட்டது. என்ன செய்வேன்!'' என்று ஏக்குற்று நின்றார்.

புண்ணியப் பொருளாக நின்ற பெருமான், ''என்ன இது! உன்பால் வைத்த அடைக்கலப் பொருளை வௌவிக்கொண்டாய்; பழி பாவங்கட்கு அஞ்சுகிறா யில்லை; யான் உன்னை விடேன்; விடேன். என் ஓட்டை வாங்கிக் கொண்டே போவேன்'' என்றார். நாயனார், ''திருவோட்டை நான் வௌவினே னில்லை; என் உள்ளத்தினுங் களவின்மையை எங்ஙனம் விளக்க வல்லேன்'' என்று இரங்கிக் கூறினார். அங்ஙனமாயின், ''உன் மகனைப் பற்றிக் குளத்தில் மூழ்கித் 'திருவோடு கெட்டது' என்று சொல்லிப் போ'' என்று சிவயோகியார் உரைத்தார். அதற்கு நாயனார், ''எனக்குப் புதல்வனில்லையே'' என்றார். சிவயோகியார், ''உன் மனைவியைப் பற்றிச் சொல்'' என்று கூறினார். அதற்கும் நாயனார், ''எனக்கும் என் மனைவிக்கும் ஒரு சூள் உண்டு. அதனால் அவள் கையைப் பிடித்து

Koviloor Digital Library

மூழ்க இயலாமை குறித்து வருந்துகிறேன். யானே மூழ்கி உண்மை சொல்கிறேன்'' என்று மொழிந்தார். உடனே, சிவயோகியார் கனன்று, ''என் ஓட்டையுங் கொடாமல், மனைவியைப் பற்றிக் குளத்தில் மூழ்கவும் இசையாமல் சிந்தை வலித்திருக்கிறாய். தில்லை வாழந்தணர்கள் கூடியுள்ள பேரவையில் என் வழக்கை உரைக்கப் போகிறேன்'' என்று சொல்லி விரைந்து நடந்தார். நாயனாரும் அவரைத் தொடர்ந்து நடந்தார்.

சிவ யோகியார் அந்தணர் அவைக்களம் புகுந்து நிகழ்ந்ததைக் கூறினார். வேதியர்கள் வேட்கோவரைப் பார்த்தார்கள். வேட்கோவரும் விளைந்ததை விளம்பினார். இருவர் கூற்றையுங் கேட்ட அந்தணர்கள், வேட்கோவரை நோக்கி, ''இவர் தம் ஓட்டை நீரிழந்தீராயின், இவர் விரும்பும் வண்ணம் செய்வது நியாயம்'' என்று தீர்ப்புக் கூறினார்கள். தமக்கும் மனைவிக்கு முள்ள தீண்டாமையை நாயனார் வெளியிடமாட்டாராய், ''பொருந்திய வகையால் குளத்தில் மூழ்குகிறேன்'' என்று சொல்லி, சிவ யோகியாருடன் தமதில்லத்திற் கேகி, மனைவியாரை அழைத்துக் கொண்டு, திருப்புலீச்சுரத்திற்கு முன்னுள்ள திருக்குளத்தை யடைந்து, ஒரு மூங்கிற்றண்டின் ஒரு முனையை மனைவியார் பற்ற, மற்றொரு முனையைத் தாம் பற்றி மூழ்கலானார். அப்போது சிவ யோகியார், ''உன் மனைவி கையைப் பற்றி மூழ்கு'' என்றார். திருநீலகண்ட நேயர் அப்படிச் செய்யக் கூடாமையை யாவரும் அறிய விளக்கி மூழ்கிக் கரையேறினார்.

ஏறிய இருவரிடமும் முதுமை ஒழிந்து இளமைச் செவ்வி மலர்ந்தது. அக்காட்சி கண்டவர்கள், அங்கிருந்த சிவயோகியாரைக் கண்டார் களில்லை. ''இஃதென்ன மாயம்!'' என்று அவர்கள் மருண்டு நின்றார்கள். அந்நேரத்தில் சிவயோகியாக வந்த சிவபெருமான் உமையம்மையாருடன் விடைமீது காட்சி வழங்கினார். திருநீலகண்ட நாயனாரும் அவர்தம் அருமை மனைவியாரும் சிவபெருமானை வணங்கிப் போற்றி இன்பக் கடலில் மூழ்கினார். எல்லாம் வல்ல இறைவர், ''ஐம்புலனை வென்ற விழுமிய அன்பர்களே! இவ்விளமை என்றும் நீங்காமல் நம்பாலிருங்கள்'' என்று திருவருள் சுரந்து எழுந்தருளினார். திருநீலகண்ட நாயனாரும் அவர் தம் மனைவியாரும் சிவலோகமடைந்து பெறுதற்கரிய இளமைபெற்றுப் பேரின்ப முற்றனர்.

Koviloor Digital Library

3. இயற்பகை நாயனார் புராணம் (36)

1. சென்னி வெண்குடை நீடந பாயன்
திருக்கு லம்புகழ் பெருக்கிய சிறப்பின்
மன்னு தொல்புகழ் மருதநீர் நாட்டு
வயல்வ ளந்தர இயல்பினில் அளித்துப்
பொன்னி நன்னதி மிக்கநீர் *பாய்ந்து
புணரி தன்னையும் புனிதமாக் குவதோர்
நன்னெ டும்பெருந் தீர்த்தமுன் னுடைய
நலஞ்சி றந்தது வளம்புகார் நகரம்.

2. அக்கு லப்பதிக் குடிமுதல் வணிகர்
அளவில் செல்வத்து வளமையின் அமைந்தார்
செக்கர் வெண்பிறைச் சடையவர் அடிமைத்
திறத்தின் மிக்கவர் மறைச்சிலம் படியார்
மிக்க சீரடி யார்கள்யா ரேனும்
வேண்டும் யாவையும் இல்லைஎன் னாதே
இக்க டற்படி நிகழமுன் கொடுக்கும்
இயல்பின் நின்றவர் உலகியற் பகையார்.

3. ஆறு சூடிய ஐயர்மெய் யடிமை
அளவி லாததோர் உளநிறை அருளால்
நீறு சேர்திரு மேனியர் மனத்து
நினைத்த யாவையும் *வினைப்பட முடித்து

1. சென்னி - சோழ (குலத்தில் தோன்றிய); தலைமீதுமாம். மன்னுதொல் புகழ் - நிலைபெற்ற பழைய புகழ் பொருந்திய. மருதநீர் நாட்டு - மருத நிலங்களைப் பெரிதுங் கொண்ட சோழநாட்டில். இயல்புடன் நீரை அளித்து. பொன்னி நன்னதி- காவிரி. மிக்க நீர் - எஞ்சிய நீர். புணரி தன்னையும் - கடல் தன்னையும். தீர்த்தம் - காவிரி சங்கமம்; காவிரி கடலுடன் கூடுவது. புகார் நகரம் - காவிரிப் பூம்பட்டினம். ''புகழால் அமைந்த புகார்'' - சிலப்பதிகாரம் : புகார்க் காண்ட இறுதிச் செய்யுள். காவிரிப் பூம்பட்டினம் - சோழமன்னர் தலை நகரங்களுள் தலையாயது; சரித்திர சம்பந்தமுடையது.

பா-ம் - *பரந்தும்.

2. அக்குலப்பதி - அம்மேன்மை பொருந்திய நகரத்தில். அந்திவான் வெண்பிறையைச்சூடிய. செக்கரைச் சடையுடன் கூட்டிக் கொள்ளினுமாம். செக்கர் - சிவந்த. சடையவர் - சிவபெருமான். மறைச்சிலம்பு அடியார் - நடராசர்தம். கடல்படி - கடல் சூழ்ந்த உலகம். நிகழ - விளங்க; இயங்க. முன் - உடனே. உலக இயலுக்குப் பகையானவர். கேட்டதை இல்லையென்னாது ஈதலை உலகியற்பகை என்றார். ''இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்'' - திருத்தொண்டத் தொகை : 1. இவ்வுண்மை பின்வரும் நிகழ்ச்சி ஒன்றால் உறுதிப்படுதல் காண்க.

3. ஆறு - கங்கை. ஐயர் - சிவபெருமானது. உள்ளத் தூய்மைக்கு அறிகுறி நீறாதலான், அதனை அணிந்தோர் மெய்ம்மையுடையவராகவும் அருளுடை

Koviloor Digital Library

மாறி லாதநன் னெறியினில் *விளங்கும்
　　மனைய றம்புரி மகிழ்ச்சியின் வந்த
பேறெ லாம்அவர் ஏவின செய்யும்
　　பெருமை யேஎனப் பேணிவாழ் நாளில்.

4. *ஆய நுண்பொரு ளாகியும் வெளியே
　　அம்ப லத்துள்நின் றாடுவார் உம்பர்
நாய கிக்குமஃ தறியவோ பிரியா
　　நங்கை தானறி யாமையோ அறியோம்
தூய நீறுபொன் மேனியில் விளங்கத்
　　தூர்த்த வேடமும் தோன்றவே தியராய்
*மாய வண்ணமே கொண்டுதந் தொண்டர்
　　மறாத வண்ணமும் காட்டுவான் வந்தார்.

5. வந்து தண்புகார் வணிகர்தம் மறுகின்
　　மருங்கி யற்பகை யார்மனை புகுத
''எந்தை எம்பிரான் அடியவர் அணைந்தார்''
　　என்று நின்றதோர் இன்பஆ தரவால்
சிந்தை அன்பொடு சென்றெதிர் வணங்கிச்
　　சிறப்பின் மிக்கஅர்ச் சனைகள்முன் செய்து
''முந்தை எம்பெருந் தவத்தினா *லென்கோ
　　முனிவர் இங்கெழுந் தருளிய'' தென்றார்.

யவராகவும் இருத்தல் வேண்டுமாதலின். ''மெய்யடிமை'' என்றும், ''அருளால்'' என்றும் கூறினார். ''பூசு நீறுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள்'' - திருக்கூட்டச்சிறப்பு 6. நீறு சேர்திருமேனியர் - விபூதியணிந்த அடியார்கள். வினைப்பட - செயலில் வர. இக்கொடைக்குக் காரணமாக நிற்பது இல்லறம் என்க. அவர் - அச்சிவனடியார்கள். பேணி - ஈகைத் தொண்டினைப் பாதுகாத்து.

பா-ம் - *வினைப்படி. *விளங்க.

4. ஆய - அறிஞர்கள் ஆராய ஆராய. அறிவால் ஆய ஆய நுண்மைக்கு நுண்மையாய்ச் செல்வதால் ''நுண்பொருள்'' என்றார். அந்நுண்மையா யிருந்தும் உயிர்கள் பொருட்டுக் கனகசபையில் ஆடுகிறார் என்க. ஆடுவார்- சிவபெருமான். உம்பர் நாயகிக்கும் - தேவர்களுள் முதல்வியாகிய உமையம்மையார்க்கும். உம்பர் என்பதற்கு மேன்மை பொருந்திய எனக் கொள்ளினுமாம். அஃது அறியவோ - (பின்னிகழ்ச்சியாகிய) அது தெரியவோ. பிரியாத அந்நங்கைக்கு (உமையம்மை யார்க்கு)த் தெரியாமையோ. தூர்த்த வேடமும் - காமுகர்க்குரிய வேடமும். மாயையின்படியே. தமது தொண்டராகிய இயற்பகையாரின் (எதையும்) மறாது கொடுக்குந் திறத்தையும் உலகிற்குக் காட்டும்பொருட்டு.

பா-ம் - *ஆயும். *மாயை.

5. தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய. மறுகின் மருங்குவந்து - வீதியினிடத்து வந்து. ஆதரவால் - விருப்பத்தால். என்கோ - என்பேனோ.

பா-ம் - *என்கொல்; என்கோன்.

Koviloor Digital Library

6. என்று கூறிய இயற்பகை யார்முன்
எய்தி நின்றஅக் கைதவ மறையோர்
''கொன்றை வார்சடை யாரடி யார்கள்
குறித்து வேண்டின குணமெனக் கொண்டே
ஒன்றும் நீர்எதிர் மறாதுவந் தளிக்கும்
உண்மை கேட்டுநும் பாலொன்று வேண்டி
இன்று நான்இங்கு வந்தனன் அதனுக்
கிசைய லாம்எனில் இயம்பலாம்'' என்றார்.

7. என்ன அவ்வுரை கேட்டியற் பகையார்
''யாதும் ஒன்றும்என் பக்கல்உண் டாகில்
அன்ன தெம்பிரான் அடியவர் உடைமை
ஐயம் இல்லைநீர் அருள்செய்யும்'' என்ன
''மன்னு காதல்உன் மனைவியை வேண்டி
வந்த திங்''கென *அந்தணர் எதிரே
சொன்ன போதிலும் முன்னையின் மகிழ்ந்து
தூய தொண்டனார் தொழுதுரை செய்வார்.

8. ''இதுஎ னக்குமுன் புள்ளதே வேண்டி
எம்பி ரான்*செய்த பேறெனக்'' கென்னாக்
கதுமெ னச்சென்று தம்மனை வாழ்க்கைக்
*கற்பு மேம்படு காதலி யாரை

6. அக் கைதவமறையோர் - அந்த வஞ்சனை யொழுக்குடைய பிராமணர். மறாது உவந்து. அதற்கு இசைவீரேல் அதனை இன்னதென இயம்புதல் கூடும்.

7. மனைவியைக்கொடு என்று நாயகன் எதிரிலே கேட்டல் தகாதாதலின் ''சொன்ன போதிலும்'' என்றார். உம்மை எதிர்மறை. கேட்டவர் தீய எண்ணத்துடன் கேட்கவில்லை என்பார் ''அந்தணர்'' என்றார். ''அங்கணர்'' என்பது பாடமாயினும் பொருந்தும்; திருநகரச் சிறப்பு 46-ம் பாட்டுக் குறிப்புப் பார்க்க. கேட்கத்தகாத உரையைக் கேட்டும் இயற்பகையார்க்குச் சீற்றம் பிறக்கவில்லை. அவர்தம் விரதம் எதையும் இல்லை என்னாது கொடுப்பது. தம்மிடத்தில்லாத ஒன்றை எங்கே அன்பர் கேட்டு விடுகிறாரோ என்பதிலேயே இயற்பகையார் மனம் ஏக்குற்றுக்கிடந்தது. உள்ள பொருளை அன்பர் கேட்டதும் நாயனாரின் மனம் மகிழ்ச்சியடைந்தது. பொருள் மனைவியாயினுமாக; மற்றை எதுவாயினுமாக. ''யாதும் ஒன்று என் பக்கல் உண்டாகில் அன்னது எம்பிரான் அடியவர் உடைமை'' என்று கூறிய உறுதியினின்றும் நாயனார் பிறழாமையே ஈண்டுக் கருதற்பாலது. நாயனார் சிவநேயம் ஒன்றிலே பெரும் பற்றுடையராயிருந்தாரென்பதும், பிறவற்றில் தாமரை நீர்போல் பற்றின்றி வாழ்ந்தார் என்பதும் நனி விளங்குகின்றன.

பா-ம் - *அங்கணர்.

8-9. கதுமென - விரைவாக. மடந்தையே. முதலில் அம்மையார் கலக்குற்றார்; பின்னே தெளிந்து நாயனார் விரும்பிய வழிநிற்க ஒருப்பட்டார். ''இஃதென்ன உலகிலில்லாச் செயல்'' என்ற எண்ணந் தோன்றியபோது அம்மையார்க்குக் கலக்கமுண்டாயிற்று, ''நமது நாயகர் சிவநேயர்; இல்லையே என்னாத நோன்புடையவர்; உலகவழிநின்று நாம் ஒன்றும் இங்கே கருதலாகாது. இது திருவருள்

Koviloor Digital Library

''விதிம ணக்குல மடந்தை! இன் றுனை இம்
மெய்த்த வர்க்குநான் கொடுத்தனன்'' என்ன
மதும லர்க்குழல் மனைவியார் கலங்கி
மனந்தெ ளிந்தபின் மற்றிது *மொழிவார்.

9. ''இன்று *நீரெனக் கருள்செய்த திதுவேல்
என்உ யிர்க் கொரு நாத! நீர் உரைத்த
தொன்றை நான்செயும் அத்தனை யல்லால்
உரிமை வேறுள தோஎனக்'' கென்று
தன்த னிப்பெருங் கணவரை வணங்கத்
தாழ்ந்து தொண்டனார் தாமெதிர் வணங்கச்
சென்று மாதவன் சேவடி பணிந்து
திகைத்து நின்றனள் திருவினும் பெரியாள்.

10. மாது தன்னைமுன் கொடுத்தமா தவர்தாம்
மனம கிழ்ந்துபேர் உவகையின் மலர்ந்தே
''யாது நான்இனிச் செய்பணி'' *என்றே
இறைஞ்சி நின்றவர் தம்மெதிர் நோக்கிச்

நிகழ்ச்சியாகவே இருத்தல்வேண்டும். மேலே விளைவதைப் பார்ப்போம்'' என்று அம்மையார் தெளிவுற்று இசையலானார். உலகவழியில் கலங்கி என்றும், திருவருள் வழியில்தெளிந்து என்றுங்கொள்க. அம்மையாருஞ் சிவத்தை நினைந்து நினைந்து சிவ நேயத்தில் மூழ்கினவ ராதலான், நேர்ந்துள்ளது திருவருள் நிகழ்ச்சி என்று தெளிவடைந்தாரென்க.

அம்மையார் அன்று நாயனார் வேண்டுகோளை மறுத்து ஒதுக்கியிருப்பரேல், நாயனாரின் ''இல்லை என்னாத'' நோன்புக்கு இடையூறு நேர்ந்திருக்கும். நாயனார் மாண்பு நாயகியாரை யொட்டியே நிலவியதென்க. நாயனார் பெருமையினும் நாயகியார் பெருமையே சாலச் சிறந்தது. நாயனார் நாயகியாரை வணங்கியதனால் அவர்தம் மனோநிலை நன்கு புலனாகிறது.

மற்றுமொன்று இங்கே குறிக்கத்தக்கது. அந்நாளில் காம நூல்கள் பரவியிருக்கும். பெண்மக்களிடத்துள்ள தாய்மையும் இறைமையும் விளங்கப் பெறாது, அவர்களை வெறுங் காமப் பொருளாக் கருதி ஆடவர் உலகம் துன்புற்றிருக்கும். பெண்மக்கள் காமப் பொருளல்லர் என்பதையும், நாயனார் மற்றவர் போல் பெண்ணை வெறுங் காமப் பொருளாகக்கருதி வாழ்வு நடாத்தவில்லை என்பதையும், காமப்பொருளுக்கும் மேற்பட்டதாய்மை இறைமைப் பொருளினிடத்து நாயனார் மனம்படிந்து கிடந்த தென்பதையும், இன்னபிறவற்றையும் நாயனார் வாயிலாக உலகுக் குணர்த்த வேண்டுவது திருவருள் நோக்கம் போலும்.

நாயனார், நாயகியாரை வெறுங்காமக் கிழத்தியா ரெனக் கருதி யிருப்பரேல், அடியவர் வேண்டுதலுக்கு உடன்பட்டிரார். அக்காலதேச வர்த்தமானங்களைக் கொண்டே இவ் வரலாற்றை ஆய்ந்து பார்த்தல் வேண்டும். ''கனியி னுங்கட்டி பட்ட கரும்பினும் - பனிமலர்க் குழல் பாவை நல்லாரினும் - தனிமு டிகவித் தாளும் அரசினும் - இனியன் தன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே'' - அப்பர் : திருவிடை மருதூர்1.

பா-ம் -8. *தந்த. *கற்பின். *மொழிந்தார்; புகன்றார். 9. *நீ ரென்னை யருள்.

Koviloor Digital Library

சாதி வேதிய ராகிய தலைவர்
தையல் தன்னையான் தனிக்கொடு போகக்
காதல் மேவிய சுற்றமும் பதியும்
கடக்க நீதுணை போதுக'' என்றார்.

வேறு

11. என்றவர் அருளிச் செய்ய ''யானேமுன் செய்குற் றேவல்
ஒன்றிது தன்னை என்னை உடையவர் அருளிச் செய்ய
நின்றது பிழையாம்'' என்று நினைந்துவே றிடத்துப் புக்குப்
பொன்திகழ் அறுவை சாத்திப் பூங்கச்சுப் பொலிய வீக்கி.

12. வாளொடு பலகை ஏந்தி வந்தெதிர் வணங்கி மிக்க
ஆளரி ஏறு போல்வார் அவரைமுன் போக்கிப் பின்னே
தோளிணை துணையே யாகப் போயினார் துன்னி னாரை
நீளிடைப் படமுன் கூடி நிலத்திடை வீழ்த்த நேர்வார்.

13. மனைவியார் சுற்றத் தாரும் வள்ளலார் சுற்றத் தாரும்
''இனையதொன் றியாரே செய்தார் இயற்பகை பித்த னானால்

10. மனைவியை மனமுவந்து கொடுத்தலாகிய அருஞ்செயலாற்றி னமையால் நாயனார் ''மாதவ'' ராயினா ரென்க. இல்லை என்னாது அடியார் விரும்பியதை ஈய நேர்ந்தது நாயனார்க்கு மகிழ்ச்சி யூட்டிற்று. ''ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை - வைத்திழக்கும் வன்கணவர்'' - திருக்குறள்: 228. நின்றவர் - நாயனார். வேதியர் இருவகையினர் : பிறப்பு வேதியர்; சிறப்பு வேதியர். கல்வி அறிவு ஒழுக்கத்தால் வேதியராதலே சிறப்பு. பண்டைநாள் முறையிதுவே. பின்னரே பிறப்பு வேதியரினம் தோன்றலாயிற்று.

நாயனார் காலத்தில் பிறப்பு வேதியரினம் இருந்தமையான் ''சாதி வேதியர்'' என்றார். உங்களிடத்து ஆசை வைத்துள்ள சுற்றத்தாரையும் ஊராரையும் கடந்து போக. அடியவர், நாயனார் மனோநிலையை உலகுக் குணர்த்தவேண்டி வந்தவரேயன்றி, அவர்தம் மனைவியாரைக் கவர்ந்து செல்ல வந்தவரல்ல ராதலினால், அம்மையாருடன் நாயனாரையும் அழைத்துச் செல்லத் திருவுளங் கொணடார் என்க. இது ''துணை போதுக'' என்பதால் விளங்குகிறது. இடையில் நாயனார் பிரிந்த போதும் சிவபெருமான் அவரை அழைத்தது பின்னே வருதல் காண்க.

பா-ம் - *தானென்று.

11. ''என்னையுடையவர்'' என்றமையான், நாயனாரின் உடல் பொருள் ஆவி எல்லாம் அடியாருடையன என்பது விளங்குதல் காண்க. பொன் திகழ் அறுவை - பீதாம்பரம். பூங்கச்சு - அழகிய அரைக்கச்சு. பொலிய வீக்கி - விளங்கும்படி கட்டி.

12. பலகை - கேடகத்தையும். ஆள் அரியேறு - ஆண் சிங்கம். அவரை - சிவனடியாரையும் மனைவியாரையும். வீரனுக்குத் தோளே சிறந்த துணையாதலால் ''தோள் இணை துணையேயாக'' என்றார். தோளிணை - தோளிரண்டும். மனைவியின் அருகே நெருங்கி வருவோரை, நெடுந்தூரத்தில் காணும்போதே எதிர்த்து மண்ணின்மீது வெட்டிச் சாய்க்க உளங் கொண்டவராய்ச் சென்றார்.

13. வள்ளலார் - இயற்பகை நாயனார். (இயற்பகையின்) மனைவியை ஒருவன் கொண்டு போகலாமா? துனை - விரைந்து பற்றும். சுற்றத்தாரும் மற்றவரும் உலகியல் நெறி நிற்பவராதலான், அவர் மானமேற்கொண்டு எழுந்தது தவறுத லன்று.

Koviloor Digital Library

புனையிழை தன்னைக் கொண்டு போவதாம் ஒருவன்'' என்று
துனைபெரும் பழியை மீட்பான் தொடர்வதற்கெழுந்து சூழ்வார்.

14. வேலொடு *வில்லும் வாளும் சுரிகையும் எடுத்து மிக்க
காலென விசையிற் சென்று கடிநகர்ப் புறத்துப் போகிப்
பாலிரு மருங்கும் ஈண்டிப் பரந்தஆர்ப் பரவம் *பொங்கி
மால்கடல் கிளர்ந்த தென்ன வந்தெதிர் வளைத்துக் கொண்டார்.

15. வழிவிடுந் துணைபின் போத வழித்துணை யாகி யுள்ளார்
கழிபெருங் காதல் *காட்டக் காரிகை யுடன்போம் போதில்
''அழிதகன்! போகேல் *ஈண்ட அருங்குலக் கொடியை விட்டுப்
பழிவிட நீபோ'' என்று பகர்ந்தெதிர் *நிரந்து வந்தார்.

16. மறைமுனி அஞ்சி னான்போல் மாதினைப் பார்க்க மாதும்
''இறைவனே! அஞ்ச வேண்டாம் இயற்பகை வெல்லும்'' என்ன
அறைகழல் *அண்ணல் கேளா அடியனேன் அவரை எல்லாம்
தறையிடைப் படுத்து கின்றேன் தளர்ந்தருள் செய்யேல்''என்று.

17. பெருவிறல் ஆளி என்னப் பிறங்கெரி சிதற நோக்கிப்
பரிபவப் பட்டு வந்த படர்பெருஞ் சுற்றத் தாரை
''ஒருவரும் எதிர்நில் லாமே ஓடிப்போய்ப் பிழையும் அன்றேல்
எரிசுடர் வாளில் கூறாய்த் *துடிக்கின்றீர்'' என்று *நொந்தார்.

இயற்பகையாரின் செயல் பலகொண்டு அவரை முன்னரே பித்தரெனச் சுற்றத்தாரும் மற்றவரும் கருதியிருந்தன ரென்பது ஈண்டுப் ''பித்தன்'' என்றமையால் தெரிகிறது.

14. சுரிகையும் - உடைவாளையும். கால் என - காற்றைப்போல. கடிநகர் - காவலையுடைய பட்டினம். இருபால் இருமருங்கும் ஈண்டி - வலம் இடம் முன் பின்னாக நெருங்கி. ஆர்ப்பு அரவம் - மிக்க ஆரவாரம். மால் கடல் கிளர்ந்தது என்ன - பெரிய கடல் எழுந்தாற்போல.

பா-ம் - *வாளும் வில்லும். *பொங்க.

15. வழிவிடுதற்கு நாயனார் பின்னே செல்ல, எல்லார்க்கும் வழித்துணையாக உள்ள சிவபெருமான். இயற்பகைக்கும், அவர்தம் மனைவியார்க்கும், மற்றவர்க்கும் முத்தி வழிக்குத் துணை நிற்பவர் என்பது குறிப்பு. ''வழித்துணையாம் மழபாடி வயிரத்தூணே'' - திருத்தாண்டகம். கழி - மிகவும். தம்மைச் சிவபிரான் என்று காட்டிக்கொள்ளாது என்பார் ''காதல் காட்ட'' என்றார். தாங்கிய கோலத்துக் கேற்ற நடையென்க. அழிதகனே - தகுதி கெட்டவனே; மிகுந்த பாவத்தை யுடையவனே. போகேல் - போகாதே. ஈண்ட - இங்கே. நிரந்து - எங்கும் பரந்து.

பா-ம் -*காட்டி. *ஈண்டவ். *நிரைந்து.

16. அறைகழல் அண்ணல் - ஒலிக்கின்ற வீரகண்டையை அணிந்த பெருமையிற் சிறந்த இயற்பகையார். கேளா - அம்மையார் சொற்றதைக் கேட்டு.

பா-ம் - *அன்பர்.

17. விறல் ஆளி - வெற்றியுடைய சிங்கம். பிறங்கு எரி சிதற - பெருகுங் கோபாக்கினியினின்றும் பொறிகள் பறக்க. பரிபவப்பட்டு - அவமானமடைந்து. துடிக்கின்றீர் - துணிவுபற்றி எதிர்காலம் நிகழ்கால மாயிற்று.

பா-ம் - *துணிகின்றீர். *நேர்ந்தார்.

Koviloor Digital Library

18. "ஏட!நீ என்செய் தாயால் *இத்திறம் இயம்பு கின்றாய்
நாடுறு பழியும் ஒன்னார் நகையையும் நாணாய் இன்று
பாடவம் உரைப்ப துன்றன் மனைவியைப் பனவற் கீந்தோ
கூடவே மடிவ தன்றிக் கொடுக்கயாம் ஒட்டோம்" என்றார்.

19. மற்றவர் சொன்ன மாற்றம் கேட்டலும் மனத்தின் வந்த
செற்றம்முன் பொங்க "உங்கள் உடற்றுணி எங்குஞ் சிந்தி
முற்றுநும் உயிரை எல்லாம் முதல்விசும் பேற்றிக் கொண்டு
நற்றவர் தம்மைப் போக விடுவன்"என் றெழுந்தார் நல்லோர்.

20. நேர்ந்தவர் எதிர்ந்த போது *நிறைந்தஅச் சுற்றத் தாரும்
சார்ந்தவர் தம்முன் செல்லார் தையலைக் கொண்டு பெற்றம்
ஊர்ந்தவர் படிமேற் செல்ல உற்றெதிர் உடன்று பொங்கி
ஆர்ந்த வெஞ்சினத்தால் மேற்சென் றடர்ந்தெதிர் தடுத்தார் அன்றே.

21. சென்றவர் தடுத்த போதில் இயற்பகை யார்முன் சீறி
வன்துணை வாளே யாகச் சாரிகை மாறி வந்து
துன்றினர் தோளும் தாளும் தலைகளும் துணித்து வீழ்த்து
வென்றடு புலிஏ றென்ன அமர்விளை யாட்டில் மிக்கார்.

22. மூண்டுமுன் பலராய் வந்தார் தனிவந்து முட்டி னார்கள்
வேண்டிய திசைகள் தோறும் வேறுவே றமர்செய் போழ்தில்
ஆண்டகை வீரர் தாமே அனைவர்க்கும் அனைவ ராகிக்
காண்டகு விசையிற் பாய்ந்து கலந்துமுன் துணித்து வீழ்த்தார்.

23. சொரிந்தன குடல்கள் எங்கும் துணிந்தன உடல்கள் எங்கும்
விரிந்தன தலைகள் எங்கும் மிடைந்தன கழுகும் எங்கும்
எரிந்தன விழிகள் எங்கும் *எதிர்ப்பவர் ஒருவர் இன்றித்
திரிந்தனர் களனில் எங்கும் சிவன்கழல் புனைந்த வீரர்.

18. ஒன்னார் - பகைவர்தம். பாடவம் - சாமர்த்தியம். பனவற்கு - பிராமணனுக்கு.
பா-ம் - *இத்திறல்.

19. மாற்றம் - உரை. செற்றம் - கோபம். விசும்பு - விண்ணில்.

20. தம்மைச் சார்ந்து எதிர்த்த நாயனார் எதிரிலே செல்லாதவராய். பெற்றம் ஊர்ந்தவர் - இடபாரூடராகிய சிவபெருமான். படிமேல் செல்ல - பூமிமீது செல்ல. உடன்று - பகைத்து. ஆர்ந்த - நிறைந்த. அடர்ந்து - நெருங்கி.
பா-ம் - *நிறைதவர்.

21. சாரிகை மாறிவந்து - வலம் இடமாகச் சுற்றிவந்து. துன்றினர் - நெருங்கி வந்தவர்களுடைய. வென்று அடுபுலி ஏறு என்ன - மற்ற விலங்குகளை வென்று கொல்லும் ஆண்புலியைப்போல. போர்க்களத்தில் வீரம் சாதுக்களுக்கும் இருத்தல் வேண்டுமென்பது விளங்குதல் காண்க.

23. தலைகள் வெட்டுண்டு எங்கும் விரிந்து கிடந்தன. மிடைந்தன - நெருங்கின. எரிந்தன - தீக்கனன்று கொண்டிருந்தன. களனில் - போர்க்களத்தில்.
பா-ம் - *எதிர்ந்தவர்.

Koviloor Digital Library

24. மாடலை குருதி பொங்க மடிந்தசெங் களத்தி னின்றும்
ஆடுறு செயலின் வந்த கிளைஞரோ டணைந்தார் தம்மில்
ஓடினார் உள்ளார் உய்ந்தார் ஒழிந்தவர் ஒழிந்தே மாண்டார்
நீடிய வாளும் தாமும் நின்றவர் தாமே நின்றார்.

25. திருவுடை மனைவி யாரைக் *கொடுத்திடைச் செறுத்து முன்பு
வருபெருஞ் சுற்றம் எல்லாம் வாளினால் துணித்து *மாட்டி
அருமறை முனியை நோக்கி "அடிகள்நீர் அஞ்சா வண்ணம்
பொருவருங் கானம் நீங்க விடுவன்" என் றுடனே போந்தார்.

26. இருவரால் அறிய ஒண்ணா ஒருவர்பின் செல்லும் ஏழை
பொருதிறல் வீரர் பின்பு போகமுன் போகும் போதில்
அருமறை முனிவன் சாய்க்கா டதன்மருங் கணைய மேவித்
திருமலி தோளி னானை "மீள்" எனச் செப்பி னானே.

27. தவமுனி தன்னை மீளச் சொன்னபின் தலையால் ஆர
அவன்மலர்ப் பதங்கள் சூடி அஞ்சலி கூப்பி நின்று
புவனமுன் றுய்ய வந்த பூசுரன் தன்னை ஏத்தி
"இவன ருள்பெறப் பெற்றேன்" என்றியற்பகையாரும் மீண்டார்.

28. செய்வதற் கரிய செய்கை செய்தநற் றொண்டர் போக
மைதிகழ் கண்டன் எண்தோள் மறையவன் மகிழ்ந்து நோக்கிப்
"பொய்தரும் உள்ளம் இல்லான் பார்க்கிலன் போனான்" என்று
மெய்தரு சிந்தை யாரை மீளவும் அழைக்க லுற்றான்.

24. மாடு அலை குருதி பொங்க - பக்கங்களில் அலையைவீசி இரத்த வெள்ளம் பெருகியோட. ஆடுறு செயலின் - போராடும் அல்லது வெற்றி பெறுஞ் செயல்மேற்கொண்டு. கிளைஞரோடு - சுற்றத்தாருடன். ஒழிந்தவர் - ஓடாது எதிர்த்துப் போர் புரிந்தவர்கள். இயற்பகையார் ஒருவரே நின்றார்.

25. இடை செறுத்து - இடையிலே கோபித்து. மாட்டி - மாளச் செய்து, அடிகளே, ஒப்பற்ற இக்காட்டைக் கடக்கத் துணைபோந்து வழிவிடுவன்.

பா-ம் - *கொடுத்திட. *மாற்றி.

26. இருவரால் - இயற்பகையாராலும் அவர்தம் மனைவியாராலும்; பிரம விஷ்ணுக்களால் என்றலு மொன்று. ஒருவர் - சிவபெருமான். ஏழை - அம்மையார். ஏழை முன்போகும் போதில். பொருதிறல் - போர்செய்தற்குரிய வல்லமை வாய்ந்த. வீரர் - இயற்பகை நாயனார். அருமறை முனிவன் - சிவபெருமான். வீரத் திருநிறைந்த தோளினையுடைய நாயனாரை.

27. தன்னை - இயற்பகையை. பூசுரன் தன்னை - பிராமணனை.

28. திரும்பியும் பார்க்கிலன். மெய்தரு சிந்தையாரை - இயற்பகை நாயனாரை. அன்பு அழைக்கச் செய்கிறது. இயற்பகையையும் உடன் அழைத்துச் செல்ல வேண்டுமென்பது ஆண்டவன் திருவுள்ளம்.

Koviloor Digital Library

29. ''இயற்பகை முனிவா ஓலம் ஈண்டநீ வருவாய் ஓலம்
அயர்ப்பிலா தானே ஓலம் அன்பனே ஓலம் ஓலம்
செயற்கருஞ் செய்கை செய்த தீரனே ஓலம்'' என்றான்
மயக்கறு மறைஒ லிட்டு மாலயன் தேட நின்றான்.

30. அழைத்தபேர் ஓசை கேளா ''அடியேன் வந்தேன் வந்தேன்
பிழைத்தவர் உளரேல் இன்னும் பெருவலித் தடக்கை வாளின்
இழைத்தவ ராகின் றார்''என் றியற்பகை யார்வந் தெய்தக்
குழைப்பொலி காதி னானும் மறைந்தனன் கோலங் கொள்வான்.

சென்றவர் முனியைக் காணார் சேயிழை தன்னைக் கண்டார்
பொன்திகழ் குன்று வெள்ளிப் பொருப்பின்மேற் பொலிந்த தென்னத்
தன்துணை யுடனே வானில் தலைவனை விடைமேற் கண்டார்
நின்றிலர் தொழுது வீழ்ந்தார் நிலத்தினின் றெழுந்தார் நேர்ந்தார்.

32. ''சொல்லுவ தறியேன் வாழி தோற்றிய தோற்றம் போற்றி
வல்லைவந் தருளி என்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி
எல்லையில் இன்ப வெள்ளம் எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி
தில்லையம் பலத்து ளாடும் சேவடி போற்றி'' என்ன.

33. விண்ணிடை நின்ற வெள்ளை விடையவர் அடியார் தம்மை
''எண்ணிய உலகு தன்னில் இப்படி நம்பால் அன்பு
பண்ணிய பரிவு கண்டு மகிழ்ந்தனம் பழுதி லாதாய்!
நண்ணிய மனைவி யோடு நம்முடன் போது'' கென்று.

34. திருவளர் சிறப்பின் மிக்க திருத்தொண்டர் தமக்கும் *தேற்றம்
மருவிய தெய்வக் கற்பின் மனைவியார் தமக்கும் தக்க

29. இயற்பகையார் சோதனையில் முழுவெற்றி பெற்றதைக் கண்டு சிவ பிரானே அவரை ''முனிவர்'' என்கிறார். இயற்பகையார், செயலால் முனிவராயினார் என்க. ஓலம் - அபயம்; அச்சம் உற்ற விடத்து அதனின்றும் விடுதலையடைய விளிப்பது. அயர்ப்பு இலாதானே - மறப்பு இல்லாதவனே. சிவத்தை என்றும் மறவாதவரே அன்பராதலின் ''அன்பனே'' என்றார். ''செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர் - செயற்கரிய செய்கலாதார்'' - திருக்குறள் : 26.

30. தடம் - அகன்ற. வாளில் இழைத்தவராகின்றார் - வாளுக்கு இரை யாகின்றார். குழை (குண்டலம்) பொலிகாதினானும் - சிவபெருமானும். கோலம் - தமது உண்மைக்கோலம். கோலங் கொள்வான் மறைந்தனன்.

31. பொருப்பு - மலை. தலைவனை, தன் துணையுடனே - சிவபெருமானை உமாதேவியாருடன். நேர்ந்தார் - வழிபட்டார்; நெருங்கினாரெனினுமாம்.

32. தோற்றிய தோற்றம் - காட்டிய காட்சி. வல்லை - விரைவாக. வழி வழி வருந்தொண்டு.

33. எண்ணிய - மதிக்க. பரிவு - (அன்புத்) திறம்.

Koviloor Digital Library

பெருகிய அருளின் நீடு பேறளித் திமையோர் ஏத்தப்
பொருவிடைப் பாகர் மன்னும் பொற்பொது அதனுட் புக்கார்.

35. வானவர் பூவின் மாரி பொழியமா மறைகள் ஆர்ப்ப
ஞானமா முனிவர் போற்ற நலமிகு சிவலோ கத்தில்
ஊனமில் தொண்டர் கும்பிட் டுடன்உறை பெருமை பெற்றார்
ஏனைய சுற்றத் தாரும் வானிடை இன்பம் பெற்றார்.

36. இன்புறு தாரந் தன்னை ஈசனுக் கன்பர் என்றே
துன்புறா துதவும் தொண்டர் பெருமையைத் தொழுது வாழ்த்தி
அன்புறு மனத்தால் நாதன் அடியவர்க் கன்பு நீடு
மன்புகழ் இளைசை மாறன் வளத்தினை வழுத்த லுற்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - *439.*

சோழ நாட்டிலே, காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலே, வணிகர் குலத்திலே பிறந்த அடியவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர், இயற்பகை என்ற பெயரை உடையவர். அவர் இல்லற ஞானியார். அவர்பால் அடியவராய் அணைவோர் எவராயினும், அவர் விரும்புவது எதுவாயினும், அவருக்கு அதை இல்லை என்னாது அளித்து வருவது அவர்தந் திருத்தொண்டாகும்.

ஒருநாள் சிவபெருமான், இயற்பகை நாயனாரின் திருத் தொண்டின் திறத்தை உலகுக் குணர்த்தும்பொருட்டு, வேதியராய்த் திருநீற்று மேனியராய்க் காமுகராய்க் கோலங்கொண்டு நாயனாரிடம் போந்தார். நாயனார் அடியவரைக் கண்டதும் முறைப்படி வழிபட்டு நின்றார். நின்ற அன்பரை அந்தணர் நோக்கி, ''உமது திருத்தொண்டின் திறத்தைக் கேள்வியுற்று ஒரு பொருள் நாடி இங்கு வந்தோம். அதை அளிப்ப நீர் இசைவீராயின், அதை இன்னதென்று இயம்புவோம்'' என்றார். அன்பிற் சிறந்த நாயனார், ''எப்பொருளாயினும் ஆக. அஃதென்பால் இருப்பின், அஃதடியவ ருடைமை. அதை அருளிச் செய்க'' என்று கூறினார்.

34. தேற்றம் - தெளிவு; திருவருள்நிலை இன்னதென்னுந் தெளிவு; 8-ம் பாட்டையும் குறிப்பையும் பார்க்க. அருளின் நீடு பேறு - அருளால் நிலையாகவுள்ள வீடுபேற்றை. இமையோர் - தேவர்கள். பொரு - போர். பொற் பொது - கனகசபை.

பா-ம் - *தோற்றம்.

35. ஊனமில் தொண்டர் - இயற்பகை நாயனார். உடன் உறை - சிவ பிரானுடன் வாழும்.

36. மன் - நிலைபெற்ற. இளைசை - இளையான்குடி.

Koviloor Digital Library

மறையோர், முன்பின் சிந்தியாது, ''உம் மனைவியை நாடி இங்கு வந்தோம்'' என்றார். என்றதும், இயற்பகையார், ''அடிகள் என்னிடம் உள்ள பொருளை நாடியது எனது புண்ணியப் பயன்'' என்று அதிக மகிழ்வெய்தி, உள்ளே விரைந்து நுழைந்து இல்லக் கிழத்தியார்க்கு அடிகள் விருப்பத்தையும் தங் கருத்தையும் தெரிவித்தார். மனைவியார் சிறிது மனங் கலங்கி, உடனே தெளிந்து, நாயனார் கருத்துக்கு இணங்கி அவரை வணங்கினார். நாயனாருங் காதலியாரைத் தொழுதார். மாதரசியார் மறையவரிடஞ் சென்று, அவரைப் பணிந்து எழுந்து திகைத்து நின்றார். அக்காட்சி கண்டு மகிழ்வெய்திய இயற்பகையார், வேதியரை நோக்கி, ''இன்னும் யான் என்செய்தல் வேண்டும்?'' என்று கேட்டார்.

சுவாமியார், ''இத் தையலை யான் தனியே அழைத்துக்கொண்டு போதல்வேண்டும். உங்கள் உறவினரையும் இவ்வூரையுங் கடந்து போக நீர் எமக்குத் துணைவரல்வேண்டும்'' என்று வாய்மலர்ந்தார். நாயனார், ''இப்பணியை யானே செய்ய முற்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இவர் அருளும்வரை தாழ்த்தது பிழை'' என்று வருந்தி, வேறோரிடஞ் சென்று போர்க் கோலம் பூண்டு திரும்பி, வேதியரையும் அருந்ததி யனையாரையும் தமக்கு முன்னே போகவிடுத்துத் தாம் அவர்களுக்குப் பின்னே சென்றார்.

இச்செய்தி ஊர் முழுவதும் பரவலாயிற்று. பரவியதும், சுற்றத் தவர்கள், ஒருங்கே திரண்டு, ''என்ன அநியாயம்! இத்தகைய அடாத செயலை இதுகாறும் எவரே செய்தார்! இயற்பகை பித்தனாயினும் நாம் வாளா கிடத்தல் வேண்டுமோ? அவன் மனைவியை ஒரு மறையவன் கொண்டுபோவது தகுதியா?'' என்று கூறிக்கொண்டு, தங்கள் குலத்துக்கு நேரும் பழியை ஒழிக்கப் போர்க்கருவிகளைத் தாங்கி ஐயரை வளைத்துக்கொண்டார்கள். ஐயர் அம்மையாரை நோக்கினார். அம்மையார், ''எம்பிரானே! அஞ்சற்க. இவர்களை இயற்பகையார் வெல்வார்'' என்றார்.

உடனே இயற்பகை நாயனார் வேதியருக்குத் தேறுதல் கூறி, உறவினர்கட்கு நல்லுரைபகர்ந்து, ஓடிப் பிழைக்குமாறு சொற்றனர். சுற்றத்தார்கள், ''அடா! நீ என்ன செய்தாய்? ஊரார்கள் பழிப்பார்கள்; பகைவர்கள் நகைப்பார்கள். உனக்கு நாணமில்லை. மனைவியை மறையவனுக்குக் கொடுத்தோ நீ வீரம் பேசுகிறாய்? நாங்கள் ஒருங்கே செத்தாலுஞ் சாவோம். இப்பெண்ணை மறையவன் கொண்டு போக

Koviloor Digital Library

விடோம்'' என்று வீரமொழி பகர்ந்தார்கள். இயற்பகையார் சினந்து, ''உங்கள் உயிரை விண்ணுக்கேற்றி இப்பெரியாரைப் போகவிடுவேன்'' என்று விளம்பி, அவர்களை எதிர்த்தார்.

அவர்கள் இயற்பகையாரை விடுத்து, அந்தணரைத் தாக்கினார்கள். இல்லையே என்னாத இயற்பகையார், சீறித்தாக்கிய அனைவரையும் வாளினால் துண்டம் துண்டமாக வெட்டி வீழ்த்தி, எதிர்ப்பவர் ஒருவருமின்றி ஏறுபோல் உலவினார். பின்னர்ப் பிறவி வேரை வெட்டி வீழ்த்திய பெருந்தகையார் அந்தணரைப் பார்த்து, ''இக்காட்டை அடிகள் கடக்கும் வரை உடன் வருகிறேன்'' என மொழிந்து, திருச்சாய்க்காடு என்னுந் திருப்பதிவரை உடன் சென்றார். அங்கே, அந்தணர், அன்பரைத் திருக்கண்ணோக்கஞ் செய்து, ''நீர் வீட்டிற்குத் திரும்பலாம்'' என்றருளினார். செயற்கருஞ் செய்கை செய்த இயற்பகை நாயனார், அந்தணரைத் தொழுது, வாழ்த்தித் திரும்பினார்.

சிவபெருமான், ''இவன் மனைவியை விடுத்துத் திரும்பிப் பாராது போகிறான். இவன்றன் அன்பு நிலை என்னே! என்னே!!'' என்று வியந்து, ''இயற்பகை முனிவா ஓலம்! ஓலம்! இவ்விடம் விரைந்து வருக'' என்று ஓலமிட்டார். திருத்தொண்டர் அவ்வோலங் கேட்டு, ''வந்தேன்; வந்தேன். இன்னுந் துன்பஞ் செய்பவர்களிருக் கிறார்களா? அவர்களைத் தொலைத்து விடுகிறேன்'' என்று முழங்கிக் கொண்டு விரைந்து ஓடிவந்தார். வந்தவர், மறையவரைக் கண்டாரில்லை; நங்கையை மட்டுங்கண்டார். அந்நிலையில், சிவபிரான் உமாதேவியாரோடு விடைமேற் காட்சியளிப்பதை இயற்பகையார் கண்டார். நாயனார், விழுந்து விழுந்து, வணங்கி வணங்கி, வாழ்த்தி வாழ்த்தி ஆனந்த வடிவினராயினார். அப்பொழுது சிவபெருமான், ''அன்பனே! உன் தொண்டின் திறம் எமக்குப் பெருமகிழ்வளித்தது. நீ உன் மனைவியுடன் நம்மோடு வரக்கடவாய்'' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளித் திருவுருக்கரந்தனர்.

இயற்பகை நாயனாரும் அவர்தம் மனைவியாரும் சிவலோக மெய்தி இன்பவாழ்வைப் பெற்றனர். இறந்துபட்ட உறவினர்களும் விண்ணடைந்து பிறவாத இன்ப நுகர்ந்தார்கள்.

Koviloor Digital Library

4. இளையான்குடி மாற நாயனார் புராணம் (27)

1. அம்பொன் நீடிய அம்ப லத்தினில் ஆடு வார்அடி சூடுவார்
தம்பி ரான்அடி மைத்தி றத்துயர் சால்பின் மேன்மை தரித்துளார்
நம்பு வாய்மையில் நீடு சூத்திர நற்கு லஞ்செய் தவத்தினால்
இம்பர் ஞாலம் விளக்கி னார்இளை யான்கு டிப்பதி மாறனார்.

2. ஏரின் மல்கு வளத்தி னால்வரும் எல்லை இல்லதொர் செல்வமும்
நீரின் மல்கிய வேணி யார்அடி யார்தி றத்து நிறைந்ததோர்
சீரின் மல்கிய அன்பின் மேன்மை *திருந்த மன்னிய சிந்தையும்
பாரின் மல்க விரும்பி *மற்றவை பெற்ற நீடு பயன்கொள்வார்.

3. ஆரம் என்பு புனைந்த ஐயர்தம் அன்பர் என்பதொர் தன்மையால்
நேர வந்தவர் யாவ ராயினும் நித்த மாகிய பத்திமுன்
கூர வந்தெதிர் கொண்டு கைகள் குவித்து நின்று செவிப்புலத்
தீர மென்மது ரப்ப தம்பரி வெய்த முன்னுரை செய்தபின்.

1. அம்பொன் நீடிய அம்பலத்தினில் - அழகிய பொன்னால் சிறப்பாக வேயப்பெற்ற சபையில்; பொன்னம்பலத்தில். தம்பிரான் - அந்நடேசரது. திறத்து - தன்மையில். சால்பின் - தகுதியில். தரித்துளார் - வாய்ந்துளார். 'சூத்திரர்' என்னுஞ் சொல் இடைச்செருக லென்றும், அங்கே 'மேழியர்' என்னுஞ் சொல் இருத்தல் வேண்டுமென்றுஞ் சிலர் கூறுகிறார். இம்பர் ஞாலம் - இவ்வுலகத்தை.

2. மல்கும் - நிரம்பும். மல்கிய - நிறைந்த. வேணியார் - சடையுடைய சிவபெருமானின். அடியார் திறத்து - அடியவர்களிடத்தில். மல்கிய - பெருகிய. திருந்த மன்னிய - பண்பட்டு நிலைபெற்ற. பாரில் மல்க - உலகில் மிகா நிற்க. அவை - செல்வமும் சிந்தையும்.

பா-ம் - *திருந்தி. *மற்றிவை.

3. என்பு ஆரம் புனைந்த ஐயர் தம் - சிவபெருமானுடைய. நித்தம் ஆகிய - எப்பொழுதும் உள்ள. முன்கூர - அதிகரிக்க. செவிப்புலத்து - காதில். ஈரம்மென் மதுரப் பதம் - குளிர்ந்த மிருதுவான இனிய சொற்களை. பரிவு எய்த - அன்பு உண்டாக. "இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறிலவாம் - செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்" - திருக்குறள் 91.

Koviloor Digital Library

4. கொண்டு வந்து மனைப்பு குந்து குலாவு பாதம் விளக்கியே
மண்டு காதலின் ஆச னத்திடை வைத்த ருச்சனை செய்தபின்
உண்டி நாலு விதத்தி லாறு சுவைத்*தி றத்தினில் ஒப்பிலா
அண்டர் நாயகர் தொண்டர் இச்சையில் அமுதுசெய்ய அளித்துளார்.

5. ஆளு நாயகர் அன்பர் ஆனவர் அளவி லார்உள மகிழவே
நாளு நாளுநி றைந்து வந்து நுகர்ந்த தன்மையின் நன்மையால்
நீளு மாநிதி யின்ப ரப்பு நெருங்கு செல்வம் நிலாவிஎண்
தோளி னார்அள கைக்கி ருத்திய தோழ னாரென வாழுநாள்.

செல்வம் மேவிய நாளில் இச்செயல் செய்வ தன்றியும் மெய்யினால்
அல்லல் நல்குர வான போதினும் வல்லர் என்றறி விக்கவே
மல்லல் நீடிய செல்வம் மெல்ல மறைந்து நாள்தொறும் மாறிவந்
தொல்லை யில்வறு மைப்ப தம்புக உன்னி னார்தில்லை மன்னினார்.

7. இன்ன வாறுவ ளஞ்சு ருங்கவும் எம்பி ரான்இளை யான்குடி
மன்னன் மாறன் மனஞ்சு ருங்குதல் இன்றி உள்ளன மாறியும்
தன்னை மாறிஇ றுக்க உள்ள கடன்கள் தக்கன கொண்டுபின்
முன்னை மாறில் திருப்ப ணிக்கண் முதிர்ந்த *கொள்கைய
ராயினார்.

4. குலாவு - பிரகாசமுடைய; வியக்குமெனினுமாம். மண்டு காதலின் - மிகுந்த அன்பால். ஆசனத்திடை - பீடத்திலே, உண்டி நாலு - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல் என்பன. அறுசுவை - கைப்பு, புளிப்பு, இனிப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு என்பன. திறத்தினில் - வகையினில். இச்சையில் - விருப்பப்படி.

பா-ம் - *திறத்தன.

5. ஆளு நாயகர் - சிவபிரான். உண்டி கொடுத்தல் நன்மை என்றபடி. அதனால் செல்வம் திரண்டது என்றவாறு. ''உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே'' - புறநானூறு 18 : 19. மணிமேகலை : 11 பாத்திரம் 96. ''அகரம் ஆயிரம் அந்தணர்க்கு ஈயில் என் - சிகரம் ஆயிரம் செய்து முடிக்கில் என் - பகரு ஞானி பகல் உண் பலத்துக்கு - நிகரில்லை என்பது நிச்சயம் தானே'' - திருமந்திரம்: மாகேசுர பூசை 4. நிலாவி - விளங்கி; பெருகி. எட்டுத் தோள்களையுடைய சிவபெருமான் அளகாபுரியில் அமர்த்திய தோழனாகிய குபேரனைப் போல.

6. அல்லல் நல்குரவு ஆனபோதிலும் - துன்பத்தைக் கொடுக்கும் தரித்திரம் நேர்ந்த காலத்திலும். மெய்யினால் - உண்மை அன்பால். மெய்யாகத் தரித்திரம் நேர்ந்த காலத்திலும் எனக்கொள்ளினும் பொருந்தும். வல்லர் - தமது தொண்டை ஆற்றுதற்கு வல்லவர். மல்லல் - வளப்பம். ஒல்லையில் வறுமைப் பதம்புக - விரைவாகக் கொடிய வறுமை நிலை அடையுமாறு. நடராஜப் பெருமான் திருவுளங் கொண்டார்.

7. எம்பிரானாகிய. உள்ளன மாறியும் - உள்ள பொருள்களை விற்றும். பின் தன்னைமாறி இறுக்கஉள்ள - பின்பு தம்மையும் விற்றுக் கொடுக்கத்தக்க அளவு. முன்னை மாறில் - முன்னைப்போலவே மாறுதலில்லாமல். முதிர்ந்த - முன்னையினும் மேலாக.

பா-ம் - *செய்கைய.

Koviloor Digital Library

மற்ற வன்செயல் இன்ன தன்மைய தாக மாலய னானஅக்
கொற்ற ஏனமும் அன்ன முந்தெரி யாத கொள்கைய ராயினார்
பெற்றம் ஊர்வதும் இன்றி நீடிய பேதை யாளுடன் இன்றிஓர்
நற்ற வத்தவர் வேட மேகொடு ஞாலம் உய்ந்திட நண்ணினார்.

வேறு

9. மாரிக் காலத் திரவினில் வைகியோர்
தாரிப் பின்றிப் பசிதலைக் கொள்வது
பாரித் தில்லம்* அடைத்தபின் பண்புற
வேரித் *தாரன் விருந்தெதிர் கொண்டனன்.

10. ஈர மேனியை நீக்கி இடங்கொடுத்
தார இன்னமு தூட்டுதற் காசையால்
தார மாதரை நோக்கித் தபோதனர்
''தீர வேபசித் தார்செய்வ தென்'' என்று.

8. கொற்ற ஏனமும் - வெற்றியுடைய பன்றியும். . . . ஆயினார் - சிவபெருமான். பெற்றம் இன்றி - விடையேறி வருதலும் இல்லாமலும், உமையம்மையாரும் உடன் இல்லாமலும்.

9. வைகி - தனியே கண் விழித்திருந்து. ஓர் தாரிப்பு இன்றி - ஓர் உதவியும் இல்லாமல். தலைக்கொள்வது - மேற்படுவது. பாரித்து - அதிகரித்து; சகித்துக் கொண்டு என்பர் ஆறுமுகத்தம்பிரானார்; பரித்து என்பது பாரித்தென்றாயிற்று என்பது அவர் தங் கருத்து; (பலநாள் பட்டினியைக் குறிப்பது). வேரித்தாரன் - வாசனை பொருந்திய மாலையையுடைய இளையான்குடிமாறனார். மாலை மாறனாரின் இரக்க முடைமையைக் குறிப்பது.

காலம் மாரிக்காலம். நேரம் நள்ளிரவு. நிலையோ பலநாள் பட்டினி. கதவும் அடைக்கப்பட்டது. இவ்வேளையில் ஒரு விருந்தினர் போந்து தமது வீட்டுக் கதவைத் தட்டக் கதவைத் திறந்து அவ்விருந்தை மாறனார் எதிர்கொண்டார். தமது நிலையையுன்னி வருத்தத்துடன் உள்ளொன்று கொண்டு புறமொன்று பேசி விருந்தினரை மாறனார் எதிர்கொண்டாரில்லை. அகங்கலந்த அன்புடன் அவர் விருந்தினரை எதிர்கொண்டார் என்பது விளங்கப் ''பண்புற'', என்றும் ''வேரித்தாரன்'' என்றுங் கூறினார். விருந்தினர் எந்நிலையுடன் வந்தார் என்பதையும், அவரை மாறனார் எங்ஙனம் ஏற்றார் என்பதையும் கீழ்க் காண்க.

பா-ம் - *அடைந்த. *தாரான்.

10. வந்தவர் பசியார, தமது மனமார. தபோதனர் - அடியவர்; விருந்தினர். தீரவே - மிகவும்; அறவே.

Koviloor Digital Library

11. "நமக்கு முன்பிங் குணவிலை யாயினும்
இமக்கு லக்கொடி பாகர்க் கினியவர்
தமக்கு நாம்இன் அடிசில் தகவுற
அமைக்கு மாறெங்ங னேஅணங் கே!" என.

12. மாது கூறுவள் "மற்றொன்றுங் காண்கிலேன்
ஏதி லாரும் இனித்தரு வாரில்லை
போதும் வைகிற்றுப் போம்இடம் வேறிலை
தீது செய்வினை யேற்கென் செயல்" என்று.

13. ✱"செல்லல் நீங்கப் பகல்வித் தியசெந்நெல்
மல்லல் நீர்முளை வாரிக் கொடுவந்தால்
வல்ல வாறமு தாக்கலும் ஆகும்மற்
றல்ல தொன்றறி யேன்"என் றயர்வுற.

14. மற்றம் மாற்றம் மனைவியார் ✱கூறலும்
பெற்ற செல்வம் எனப்பெரி துள்மகிழ்ந்
துற்ற காதலி னால்ஒருப் பட்டனர்
சுற்று நீர்வயல் செல்லத் தொடங்குவார்.

15. பெருகு வானம் பிறங்க மழைபொழிந்
தருகு நாப்பண் அறிவருங் கங்குல்தான்
கருகு மையிரு ளின்கணம் கட்டுவிட்
டுருகு கின்றது போன்ற துலகெலாம்.

11. பார்வதி பாகராகிய பரமசிவனுடைய தொண்டருக்கு. இன்னடிசில் - இனிய அமுதை. அணங்கே - பெண் தெய்வமே. அணங்கே என்னும் விளி நாயனாரது வருத்தத்தைப் புலப்படுத்துவது.

12. ஏதிலாரும் - அயலவரும். போதும் வைகிற்று - நெடுநேர மாயிற்று (வைகல் - கழிதல்).

13. செல்லல் - வறுமை; துன்பம். செல்வம் பாடமாயின் செல்வமெல்லாம் நீங்கினமையால் என்று கொள்க. வித்திய - விதைக்கப்பட்ட. எத்தகைக் கொடிய வறுமை நேரினும் வேளாளர் விதைநெல்லை விதைக்கே பயன்படுத்துவது வழக்கம். மல்லல் - வளமையுடைய. வல்லவாறு - கூடியவரை. 'செல்லல் நீங்க ஆக்கலுமாகும்' என்று இயைத்துப் பொருள் கூறலுமொன்று.

பா-ம் - ✱செல்வம்.

14. அம்மாற்றம் - அவ்வார்த்தையை. ஒருப்பட்டனர் - உடன்பட்டனர்.

பா-ம் - ✱கூறமுன்.

15. பிறங்க - அதிகமாக. அருகு நாப்பண் அறிவரும் கங்குல்தான் - வழியின் பக்கம் இது, நடு இஃது என்று அறியக்கூடாத இராக்காலமானது. கணம் - கூட்டம். கட்டுவிட்டு - நெகிழ்ந்து.

Koviloor Digital Library

16. எண்ணும் இவ்வுல கத்தவர் யாவரும்
துண்ணெ னும்படி தோன்றமுன் *தோன்றிடில்
வண்ணம் நீடிய மைக்குழம் பாம்என்று
நண்ணல் செய்யா நடுவிருள் யாமத்து.

17. உள்ளம் அன்புகொண் டூக்கவோர் பேரிடாக்
கொள்ள முன்கவித் துக்குறி யின்வழிப்
புள்ளு றங்கும் வயல்புகப் போயினார்
வள்ள லார்இளை யான்குடி மாறனார்.

18. காலி னால்தட விச்சென்று கைகளால்
சாலி வெண்முளை நீர்வழிச் சார்ந்தன
கோலி வாரி இடாநிறை யக்கொண்டு
மேலெ டுத்துச் சுமந்தொல்லை மீண்டனர்.

வேறு

19. வந்தபின் மனைவி யாரும் வாய்தலின் நின்று வாங்கிச்
சிந்தையில் விரும்பி நீரில் சேற்றினை அலம்பி ஊற்றி
''வெந்தழல் அடுப்பின் *மூட்ட விறகில்லை'' என்ன மேலோர்
அந்தமில் மனையில் நீடும் அலக்கினை அறுத்து வீழ்த்தார்.

20. முறித்தவை அடுப்பின் *மாட்டி முளைவித்துப் பதமுன் கொள்ள
வறுத்தபின் அரிசி ஆக்கி வாக்கிய உலையிற் பெய்து
வெறுப்பில்இன் அடிசில் ஆக்கி *மேம்படு கற்பின் மிக்கார்
''கறிக்கினி என்செய் கோம்!'' என் றிறைஞ்சினார் கணவ னாரை.

16. துண்ணெனும்படி - அஞ்சும்படி; விரைவாக. தோன்ற - (இருள்) புலப்பட்ட. முன் தோன்றிடில் - அதற்குமுன் செல்ல நேர்ந்தால். வண்ணம் - கருநிறம். மைக்குழம்பால் பூசப்படுவோம் என்று வெளியே வாராத.

பா-ம் - *தோய்ந்திடில்.

17. இடா - கூடையை. கொள்ள - தலைகொள்ள; அல்லது நெல்லைக் கொள்ள. அநுபவப்பட்ட குறியின் வழி. புள் - பறவைகள்.

18. சாலிவெண் முளைகளில் நீர்வழி யொதுங்கி அல்லது மிதந்திருந்தன வற்றை. கோலி - சேர்த்து. ஒல்லை - விரைவில்.

19. அந்தமில் - அழகில்லாத; கிலமுற்ற. அலக்கினை - வரிச்சுக் கொம்புகளை.
பா-ம் - *மாட்ட.

20. வாக்கிய - முன்னரே நீர்வார்த்திருந்த. அடிசில் - சோறு.
பா-ம் - *மூட்டி. *மெய்படு.

Koviloor Digital Library

21. வழிவரும் இளைப்பி னோடும் வருத்திய பசியி னாலே
"அழிவுறும் ஐயன்" என்னும் அன்பினிற் பொலிந்து சென்று
குழிநிரம் பாத புன்செய்க் குறும்பயிர் தடவிப் பாசப்
பழிமுதல் பறிப்பார் போலப் பறித்தவை கறிக்கு நல்க.

22. மனைவியார் கொழுநர் தந்த மனமகிழ் கறிகள் ஆய்ந்து
புனலிடைக் கழுவித் தக்க புனிதபாத் திரத்துக் கைம்மை
வினையினால் வேறு வேறு கறியமு தாக்கிப் பண்டை
நினைவினால் குறையை *நொந்து திருவமு தமைத்து நின்று.

23. கணவனார் தம்மை நோக்கிக் கறியமு தான காட்டி
"இணையிலா தாரை ஈண்ட அமுதுசெய் விப்போம்" என்ன
உணர்வினால் உணர ஒண்ணா ஒருவரை உணர்த்த வேண்டி
அணையமுன் சென்று நின்றங் கவர்துயில் அகற்ற லுற்றார்.

24. "அழுந்திய இடருள் நீங்கி அடியனேன் உய்ய என்பால்
எழுந்தருள் பெரியோய்! ஈண்ட அமுதுசெய் தருள்க" என்று
தொழும்பனார் உரைத்த போதில் சோதியாய் எழுந்து தோன்றச்
செழுந்திரு மனைவி யாரும் தொண்டரும் திகைத்து நின்றார்.

25. மாலயற் கரிய நாதன் வடிவொரு சோதி யாகச்
சாலவே மயங்கு வார்க்குச் சங்கரன் தான்ம கிழ்ந்தே
ஏலவார் குழலாள் தன்னோ டிடபவா கனனாய்த் தோன்றிச்
சீலமார் பூசை செய்த திருத்தொண்டர் தம்மை நோக்கி.

26. "அன்பனே! அன்பர் பூசை அளித்தநீ அணங்கி னோடும்
என்பெரும் உலகை எய்தி இருநிதிக் கிழவன் தானே
முன்பெரு நிதியம் ஏந்தி *மொழிவழி ஏவல் கேட்ப
இன்பமார்ந் *திருக்க" என்றே அருள்செய்தான் எவர்க்கும் மிக்கான்.

21. ஐயன் - சிவனடியார். குழி பயிர் - பூசினி சுரை முதலியன. தம் பாசவேரை.

22. கொழுநர் - கணவர். கைம்மை வினையினால் - கைத்திறத்தினால்.
பா-ம் - *நேர்ந்து.

23. இணையிலாதாரை - சிவனடியாரை. ஈண்ட - திருத்தியாக; நன்றாக; விரைவாக எனினுமாம். ஒருவரை - சிவபிரானை.

24. தொழும்பனார் - அடியவராகிய இளையான்குடிமாற நாயனார்.

25. சாலவே - மிகவும். ஏலவார் குழலாள் தன்னோடு - மயிர்ச்சாந்தணிந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய உமாதேவியாருடன்.

26. அணங்கினோடும் - மனைவியோடும். இருநிதிக்கிழவன் தானே - குபேரனே. உன் சொற்படி ஏவல் செய்ய.
பா-ம் - *மொழியுநின். *இருப்பீர்.

Koviloor Digital Library

27. இப்பரி சிவர்க்குத் தக்க வகையினால் இன்பம் நல்கி
முப்புரஞ் செற்றார் அன்பர் முன்பெழுந் தருளிப் போனார்
அப்பெரி யவர்தந் தூய அடியிணை தலைமேற் கொண்டு
மெய்ப்பொருட் சேதி வேந்தன் செயலினை விளம்ப லுற்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 466.

இளையான் குடிப்பதியிலே வேளாளர் மரபிலே பிறந்தவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மாறனார் என்னும் பெயருடையவர். அவருக்கு வேளாண்மையில் ஏராளமான வருவாயுண்டு. அவர் சிவபத்தி சிவனடியார் பத்தியிற் சிறந்தவர். தமது இல்லம் போதரும் அடியவர் எவராயினும் அவருக்குச் சோறிடுவதை ஒரு பெருந் தொண்டாகக்கொண்டு அவர் வாழ்ந்து வந்தார்.

இத்திருத் தொண்டின் பயனாக மாறனார்க்குச் செல்வம் பெருகலாயிற்று. இளையான் குடியில் அவர் அளகேசனைப் போல வாழலானார். அவர் வறியராய் வருந்தினுஞ் சோறிடுந் திருத்தொண்டைத் தளராது செய்யும் உறுதி உடையார் என்பதை உலகத்தவர்க்கு உணர்த்தச் சிவபெருமான் திருவுளங் கொண்டனர். அதனால் மாறனார்க்கு வறுமை எய்திற்று. எய்தியும் தொண்டில் அவர் சிறிதும் சலிப்புற்றுத் தளர்ச்சியுற்றாரில்லை. அவர், தம் பொருள்களை விற்று விற்றுத் திருத்தொண்டு செய்து வந்தார். பின்னே, தம்மை விற்றுக் கொடுக்கத்தக்க கடன் வாங்கியும் தமது தொண்டை நெகிழவிடாது செய்தே வந்தார்.

வருநாளில் மழைக்காலத்தில் ஒரு நாளிரவில் இளையான் குடிமாற நாயனார் உணவின்றி நீண்ட நேரந் தனியே விழித்திருந்தார். எவ்வித உதவியும் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை; பசியோ, முறுகி எழுந்து குடைகிறது. அவர் பசியைப் பொறுத்துக் கொண்டு வீட்டுக் கதவை அடைத்துச் சென்றார். சிறிது நேரத்திற்குள் அம்மையப்பர் அடியவர் வேடந் தாங்கிக் கதவைத் தட்டினார். உடனே நாயனார், கதவைத் திறந்து, அன்பரை அழைத்துச் சென்று, திருமேனியைத் துடைத்து ஈரம் போக்கி, இருக்கும்படி செய்தார்.

27. சேதி வேந்தன் - மெய்ப்பொருள் நாயனார்.

Koviloor Digital Library

அடியவர்க்கு அமுதளிக்க விரும்பி மாறனார் மனைவியாரைப் பார்த்தார். அம்மையார் என் செய்வார்; கணவரை நோக்கி ''வீட்டில் ஒரு பொருளுமில்லை. அயலாரும் இனிக் கடன் கொடுத்தல் அரிது. பொழுதும் போயிற்று. போகும் இடம் வேறில்லை. என் செய்வேன்?'' என்று வருந்திக் கூறிப் பின்பு, ''இன்று வயலிலே நெல் விதைக்கப்பட்டது. அந்நெல்லை வாரிக்கொண்டு வந்தால் கூடியவரை முயன்று அமுதாக்கலாம். இஃதன்றி வேறொன்றும் எனக்குத் தோன்றவில்லை'' என்றார். அவ்வுரை கேட்டதும் பெருஞ் செல்வம் பெற்றதுபோன்றதொரு மகிழ்ச்சி மாறனார்க்குப் பொங்கி வழிந்தது. மழை பொழியும் நள்ளிரவிலே ஒரு கூடையைக் கவிழ்த்துக்கொண்டு மாறனார் புறப்பட்டார்.

கால்களினால் தடவித் தடவிச் சென்று மாறனார் தம் வயலை அடைந்து, மழை நீரிலே மிதந்திருந்த நென்முளைகளைக் கோலிவாரி, அவைகளால் கூடையை நிரப்பித் தூக்கிச் சுமந்துவந்தார். நாயனார் வரவைப் பேராவலோடு எதிர்பார்த்து, வாயிலில் நின்று கொண்டிருந்த நாயகியார், கூடையை அன்புடன் வாங்கி, நென்முளைகளைக் கழுவி, நாயனாரைப் பார்த்து, ''விறகில்லையே!'' என்றார். அன்பிற் பெரியவர், கிலமாய்க் கிடந்த தம் இல்லத்தின் வரிச்சுகளை அறுத்துத் தள்ளினார். மனைவியார் அவைகளை அடுப்பில் வைத்து நென்முளைகளை வறுத்து அரிசிகொண்டு சோறாக்கிக் ''கறியமுதுக்கு என்செய்வது'' என்று துணைவனாரைக்கேட்டார். தொண்டர் பெருமான் புறக்கடை போந்து புன்செய்க் குறும் பயிர்களைத் தடவிப் பிடுங்கிக் கொணர்ந்தார்.

இல்லக்கிழத்தியார் அவைகளைக் கழுவித் தூய்மைசெய்து, கைத்திறமையால் பலதிறக் கறியமுதாக்கி நாயனார்க்குத் தெரிவித்தார். நாயனார், கண் துயிலும் அடியவரிடஞ் சென்று, ''பெரியீர்! திருவமுதுசெய்ய எழுந்தருள்க'' என்று அழைத்தார். அவ்வேளையில் அடியவர், சோதியாய் எழுந்து தோன்ற, நாயனாரும் அவர்தம் நாயகியாருந் திகைத்து நின்றனர். சிவபிரான் உமாதேவியாருடன் விடைமீது எழுந்தருளி, ''அன்பனே! அறுசுவை உண்டியை அன்பர்களுக்கு நாடோறும் ஊட்டிய ஐயனே! நீ உன் மனைவியுடன் நமது உலகை அடைந்து, குபேரன் உன் ஏவல் கேட்ப, இன்பநுகர்ந்துகொண் டிருப்பாயாக'' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளித் தமது அருளுருவை மறைத்தருளினார்.

Koviloor Digital Library

5. மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம் (24)

1. சேதி*நன் னாட்டு நீடு திருக்கோவ லூரின் மன்னி
மாதொரு பாகர் அன்பின் வழிவரு மலாடர் கோமான்
வேதநன் னெறியின் வாய்மை விளங்கிட மேன்மை பூண்டு
காதலால் ஈசர்க் கன்பர் கருத்தறிந் தேவல் செய்வார்.

2. அரசியல் நெறியின் *வந்த அறநெறி வழாமல் காத்து
வரைநெடுந் தோளால் வென்று மாற்றலர் முனைகள் மாற்றி
உரைதிறம் பாத நீதி *ஓங்குநீர் மையினில் மிக்கார்
திரைசெய்நீர்ச் சடையான் அன்பர் வேடமே சிந்தை செய்வார்.

3. மங்கையைப் பாக மாக *உடையவர் மன்னுங் கோயில்
எங்கணும் பூசை நீடி ஏழிசைப் பாடல் ஆடல்
பொங்கிய சிறப்பின் மல்கப் போற்றுதல் புரிந்து வாழ்வார்
தங்கள்நா யகருக் கன்பர் தாளலால் சார்பொன் றில்லார்.

4. தேடிய *மாடு நீடு செல்வமும் தில்லை மன்றுள்
ஆடிய பெருமான் அன்பர்க் காவன ஆகும் என்று
நாடிய மனத்தி னோடு நாயன்மார் அணைந்த போது
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் குறைவறக் கொடுத்து வந்தார்.

5. இன்னவா றொழுகு நாளில் இகல்திறம் புரிந்தோர் மன்னன்
அன்னவர் தம்மை வெல்லும் ஆசையால் அமர்மேற் கொண்டு
பொன்னணி ஓடை யானைப் பொருபரி *காலாள் மற்றும்
பன்முறை இழந்து தோற்றுப் பரிபவப் பட்டுப் போனான்.

1. நத்தமான் சுருதிமான் மலையமான் என்னும் இம்மூவரும் பார்க்கவ குலத்தவர். இவருள் மெய்ப்பொருள் நாயனார் மலையமான்வழி வந்தவர். சைவ பரம்பரையின ராதலின் ''. அன்பின்வழி வரும் '' என்றார்.

பா-ம் - *நன்னாட்டின்.

2. அறத்திற்குப் பிறப்பிடம் அரசியல் என்க. மெய்ப்பொருள் நாயனாரின் அரசியல், பரம்பரையாக அறநெறியில் இயங்குவதாதலின் ''அரசியல் நெறியில் வந்த'' என்றார். வரை - மலையையொத்த. மாற்றலர் முனைகள் மாற்றி - பகைவர்களின் சேனைகளை அழித்து. உரை திறம்பாத - சொல் தவறாத. நீர்மையினில் - குணத்தில். திரைசெய் நீர் - அலை வீசுங் கங்கை.

பா-ம் - *வந்தே; வந்தாங்கற. *ஓங்கமுன் னுரிமை.

3. பா-ம் - *வைத்தவர்.

4. மாடும் - பொன்னும். நீடு செல்வமும் - பெருகியுள்ள மற்றச் செல்வங்களும்.

பா-ம் - * மாட.

5. இகல்திறம் புரிந்து - பகைமை பூண்டு. அன்னவர்தம்மை - மெய்ப் பொருள் நாயனாரை. ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். பொரு பரி - போர்செய்யுங் குதிரைகளையும். பரிபவம் - அவமானம்.

பா-ம் - *நாடு.

Koviloor Digital Library

6. இப்படி இழந்த மாற்றான் இகலினால் வெல்ல மாட்டான்
மெய்ப்பொருள் வேந்தன் சீலம் அறிந்துவெண் நீறு சாத்தும்
அப்பெரு வேடங் கொண்டே அற்றத்தில் வெல்வா னாகச்
செப்பரு நிலைமை எண்ணித் திருக்கோவ லூரிற் சேர்வான்.

7. மெய்யெலாம் நீறு பூசி வேணிகள் முடித்துக் கட்டிக்
கையினிற் படைக ரந்த புத்தகக் கவளி ஏந்தி
மைபொதி விளக்கே என்ன *மனத்தினுள் கறுப்பு வைத்துப்
பொய்தவ வேடங் கொண்டு புகுந்தனன் *முத்த நாதன்.

8. மாதவ வேடங் கொண்ட வன்கணான் மாடந் தோறும்
கோதைசூழ் அளக பாரக் குழைக்கொடி ஆட மீது
சோதிவெண் கொடிகள் ஆடுஞ் சுடர்நெடு மறுகிற் போகிச்
சேதியர் பெருமான் கோயில் திருமணி வாயில் சேர்ந்தான்.

9. கடையுடைக் காவ லாளர் கைதொழு *தேற நின்றே
"உடையவர் தாமே வந்தார் உள்ளெழுந் தருளும்" என்னத்
தடைபல புக்க பின்பு தனித்தடை நின்ற தத்தன்
"இடைதெரிந் தருள வேண்டும் துயில்கொளும் இறைவன்"
என்றான்.

10. என்றவன் கூறக்கேட்டே "யான் அவற் குறுதி கூற
நின்றிடு நீயும்" என்றே அவனையும் நீக்கிப் புக்குப்

6. அற்றத்தில் - பொய்யால்; வஞ்சனையால்.

7. வேணிகள் - சடைகளை. படை கரந்த - ஆயுதத்தை மறைத்து வைத்துள்ள. புத்தகக் கவளி - புத்தகப் பை; மூட்டை. கறுப்பு - களங்கம். "முத்தநாத னென்றது அவன் பெயரன்று. அவனுக்கு அது பெயராயின் முன்னர் அவ்வாறு கூறாது ஒரு மன்னனெனக் கூறுதலின் முக்தன் என்னும் வடசொல் தமிழில் முத்தனெனவரும் முறைபற்றி மூடனெனத் தானே ஒருபெயர் கொடுத்துக் கூறினாரென்பது போதலின் முத்தநாதனென்ற பாடமே கொள்ளப்பட்டது. புத்திநாதனென்றும் முத்திநாத னென்றும் பாடபேதமும் உண்டு" - ஆறுமுகத் தம்பிரானார்.

பா-ம் - *மனத்தினில். *முத்தி; புத்தி.

8. வன்கணான் - கொடிய முத்தநாதன். கோதை - மாலை. கொடி ஆட - மகளிர்கள் நடம்புரிய. மறுகில் - வீதியில். சேதியர் பெருமான் - மெய்ப்பொருள் நாயனாரின்.

9. கடைவாயிற் காவலர். ஏறநின்றே - தூரத்தில் நின்று. உடையவர் - சிவனடியார். தாமே - தாமாகவே. தடைபல - அடுத்தடுத்துள்ள பல வாயில்கள். தனித்தடை - நாயனாருள்ள இடத்தின் ஒப்பற்ற வாயிலில். இடைதெரிந்து அருளல் வேண்டும் - சமயம் அறிந்து எழுந்தருளல் (உள்ளே போதல்) வேண்டும்.

பா-ம் - *ஏத்தி.

10. யான் அவனுக்கு (மெய்ப்பொருள் நாயனார்க்கு வீடுபேற்றிற்குரிய) உறுதிமொழியைக் கூறுவதற்கு நீ தடைசெய்யாது நின்றுவிடு என்று. புரவலன் -

Koviloor Digital Library

பொன்திகழ் பள்ளிக் கட்டில் புரவலன் துயில மாடே
மன்றலங் குழல்மென் சாயல் மாதேவி இருப்பக் கண்டான்.

11. கண்டுசென் றணையும் போது கதுமென *எழுந்து தேவி
வண்டலர் *மாலை யானை எழுப்பிட உணர்ந்து மன்னன்
அண்டர்நா யகனார் தொண்ட ராம்எனக் குவித்த செங்கை
கொண்டிழிந் ததிரே சென்று கொள்கையின் வணங்கி நின்று.

12. "மங்கலம் பெருக மற்றென் வாழ்வுவந் தணைந்த தென்ன
இங்கெழுந் தருளப் பெற்ற தென்கொலோ" என்று கூற
"உங்கள்நா யகனார் முன்னம் உரைத்தஆ கமநூல் மண்மேல்
எங்குமில் லாத தொன்று கொடுவந்தேன் இயம்ப" என்றான்.

13. "பேறெனக் கிதன்மேல் உண்டோ பிரான்அருள் செய்த இந்த
மாறிலா கமத்தை வாசித் தருள்செய வேண்டும்" என்ன
"நாறுபூங் கோதை மாது தவிரவே நானும் நீயும்
வேறிடத் திருத்தல் வேண்டும்" என்றவன் விளம்ப வேந்தன்.

14. திருமகள் என்ன நின்ற தேவியார் தம்மை நோக்கிப்
*புரிவுடன் விரைய அந்தப் புரத்திடைப் போக ஏவித்
தருதவ வேடத் தானைத் தவிசின்மேல் இருத்தித் தாமும்
இருநிலத் திருந்து போற்றி "இனியருள் செய்யும்" என்றார்.

15. கைத்தலத் திருந்த வஞ்சக் கவளிகை மடிமேல் வைத்துப்
புத்தகம் அவிழ்ப்பான் போன்று புரிந்தவர் வணங்கும் போதில்

மன்னராகிய மெய்ப்பொருள் நாயனார். மாடே - பக்கத்தே. வாசனை பொருந்திய கூந்தல்.

11. கதுமென-விரைவாக. இழிந்து - கட்டிலினின்றுங் குதித்து. கொள்கையின் - விதிமுறைப்படி.

பா-ம் - *இழிந்து. *தாரி னானை.

12. "உங்கள்" என்றமையால் அவன் சிவ வழிபாட்டுக்குப் புறம்பானவன் என்பது குறிப்பு.

14. புரிவுடன் - விருப்பத்துடன். போலியாகத் தரித்த தவவேடம். தவி சின்மேல் - பீடத்தின்மீது.

பா-ம் - *பரிவுடன்.

15. புரிந்து - விரும்பி. பத்திரம் வாங்கி - உடைவாளை எடுத்து. கொலையைச் சொல்லாலும் சொல்ல ஆசிரியர் மனங்கொள்ளாது. "நினைந்த அப்பரிசே (அவ்விதமே) செய்ய" என்றது கருதற்பாலது. "தன்கருத்தே முற்றுவித்தான்" - ஏனாதி நாயனார் புராணம் 40. "அன்பர் வேடமே சிந்தை செய்வார்" என்று 2-ம் பாட்டில் கூறியிருத்தல் காண்க. கொலையுண்ட இவ்வேளையிலும் நாயனார் சிவவேடத்தின்மீது கொண்ட அன்பினின்றுஞ் சிறிதும் பிறழாதவராய்த் தம்மைக் குத்தினவனை மாற்றானெனக் கருதாது, அவன் வேடத்தின்மீதே கருத்துக்கொண்டு

Koviloor Digital Library

பத்திரம் வாங்கித் தான்முன் நினைந்தஅப் பரிசே செய்ய
''மெய்த்தவ வேட மேமெய்ப் பொருள்'' எனத் தொழுது வென்றார்.

16. மறைத்தவன் புகுந்த போதே மனம்அங்கு வைத்த தத்தன்
இறைப்பொழு தின்கட் கூடி வாளினால் ஏறிய லுற்றான்
நிறைத்தசெங் குருதி சோர வீழ்கின்றார் நீண்ட கையால்
தறைப்படும் அளவில் ''தத்தா! நமர்'' எனத் தடுத்து வீழ்ந்தார்.

17. வேதனை எய்தி வீழ்ந்த வேந்தரால் விலக்கப் பட்ட
தாதனாம் தத்தன் தானும் தலையினால் வணங்கித் தாங்கி
''யாதுநான் செய்கேன்'' என்ன ''எம்பிரான் அடியார் போக
மீதிடை விலக்கா வண்ணம் கொண்டுபோய் விடுநீ'' என்றார்.

18. அத்திறம் அறிந்தார் எல்லாம் ''அரசனைத் தீங்கு செய்த
பொய்த்தவன் தன்னைக் கொல்வோம்'' எனப்புடை சூழ்ந்த போது
தத்தனும் அவரை எல்லாம் தடுத்துடன் கொண்டு போவான்
''இத்தவன் போகப் பெற்ற திறைவன தாணை'' என்றான்.

''மெய்த்தவ வேடமே மெய்ப்பொரு'' ளெனத் தொழுதது நாயனாரின் உண்மை நிலையைப் புலப்படுத்துகிறது.

''வென்றார்'' என்பது உன்னத்தக்கது. முத்த நாதன் நாயனாரை வென்றதாகக் கருதினான். உண்மையில் வென்றவர் மெய்ப்பொருள் நாயனாரேயாவர். முத்த நாதனை நாயனார் எதிர்த்து வீழ்த்தியிருப்பின், அவர் வென்றவராகார். இதுவே அஹிம்சா தர்மம் என்பது. அஹிம்சை என்பது பிறர்க்குத் தீங்கு செய்யாமலிருப்பது மட்டுமன்று. அதனுடன் தமக்குப் பிறர் தீங்கு செய்யும்போது திருப்பித் தீங்கு செய்யாது, அத்தீங்கைப் பொறுமையுடன் ஏற்றுத் தீங்கு செய்தோரிடமும் இரக்கங் காட்டி நலஞ் செய்வது அஹிம்சா தர்மமாகும். இதுபற்றியே ''அஹிம்சா பரமோ தர்மா'' என்னும் அருள் மொழி எழுந்தது.

இவ்விழுமிய பேரறத்தைத் திருவள்ளுவர், அருளுடைமை, தவம், இன்னா செய்யாமை, கொல்லாமை முதலிய அதிகாரங்களில் அருளியிருத்தலைக் காண்க. கிறிஸ்து பெருமானும் இச்சீரிய அறத்தை மலைப்பொழிவில் வலியுறுத்திச் செயலிலும் நிகழ்த்திக் காட்டியதை யோர்க. இவ்வறத்தைக் குறித்து ''மனிதவாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும் '' என்னும் நூலில் விரித்துக் கூறியுள்ளேன். விரிவு ஆண்டுக் காண்க. மெய்ப்பொருள் நாயனார் பெற்றது சிறந்த வெற்றியாதலின், அதை ''வெல்லுமாமிக வல்ல மெய்ப் பொருளுக்கடியேன்'' என்று திருத்தொண்டத் தொகையில் நம்பியாரூரர் சிறப்பிக்கலானார். நாயனாரின் அஹிம்சா தர்ம உறுதி நிலை கீழ்வரும் பாக்களால் இனிது விளங்கும்.

16. இறைப்பொழுதின்கண் கூடி - ஒரு நொடிப் பொழுதில் உள்ளே போய், முத்த நாதனை வாளினால். குருதி - இரத்தம். வீழ்கின்றார் - வீழப் போகிறவராகிய மெய்ப்பொருள் நாயனார். தறைபடும் அளவில் - மண்ணில் சாயும்போது. நமர் - நம்மவர்; நமது இனமாகிய சிவனடியார்.

17. தாதனாம் - ஊழியனாகிய. நாயனாரைத் தாங்கி. முத்தநாதன் வேடத் தையே பொருளாகக் கொண்டு, அவனை ''எம்பிரான் அடியார்'' என்று நாயனார் கூறுதல் காண்க. இச்செய்தி கேட்டோர் இவரைத் தடுத்துத் தீங்கு செய்யாதவாறு காத்து, இவர் போதற்குத் துணை நின்று, இவரைக் கொண்டுபோய் விடு.

Koviloor Digital Library

19. அவ்வழி அவர்கள் எல்லாம் அஞ்சியே அகல நீங்கச்
செவ்விய நெறியில் தத்தன் திருநகர் கடந்து போந்து
கைவடி நெடுவாள் ஏந்தி ஆளுறாக் கானஞ் சேர
வெவ்வினைக் கொடியோன் தன்னை விட்டபின் மீண்டு போந்தான்.

20. மற்றவன் கொண்டு போன வஞ்சனை வேடத் தான்மேல்
செற்றவர் தம்மை நீக்கித் தீதிலா நெறியில் விட்ட
சொற்றிறங் கேட்க வேண்டிச் சோர்கின்ற ஆவி தாங்கும்
கொற்றவன் முன்பு சென்றான் கோமகன் குறிப்பில் நின்றான்.

21. சென்றடி வணங்கி நின்று "செய்தவ வேடங் கொண்டு
வென்றவற் கிடையூ றின்றி விட்டனன்" என்று கூற
"இன்றெனக் கையன் செய்த தியார்செய்ய வல்லார்" என்று
நின்றவன் தன்னை நோக்கி நிறைபெருங் கருணை கூர்ந்தார்.

22. அரசியல் ஆயத் தார்க்கும் அழிவுறுங் காத லார்க்கும்
விரவிய செய்கை எல்லாம் விளம்புவார் "விதியி னாலே
பரவிய திருநீற் றன்பு பாதுகாத் துய்ப்பீர்" என்று
புரவலர் மன்று ளாடும் பூங்கழல் சிந்தை செய்தார்.

23. தொண்டனார்க் கிமயப் பாவை துணைவனார் அவர்முன் தம்மைக்
கண்டவா றெதிரே நின்று காட்சிதந் தருளி மிக்க
அண்டவா னவர்கட் கெட்டா அருட்கழல் நீழல் சேரக்
கொண்டவர் இடைய றாமல் கும்பிடுங் கொள்கை ஈந்தார்.

19. அரசன் ஆணையென்று அஞ்சி நீங்கி. முத்தநாதனுக்குத் தீங்கு செய்ய வாளேந்தி ஆட்கள் வாராத காடுசேர.

20. செற்றவர் தம்மை - கோபித்துத் தாக்க வந்தவர்களை. கொற்றவன் - மெய்ப்பொருள் நாயனார். நின்றான் என்பது தத்தனை.

21. செய்தவ வேடத்தால் வென்றானன்றி வீரத்தால் வெல்லவில்லை என்பது. ஐயன் - தத்தன்.

22. தமக்குப்பின்னர் அரசியலை யேற்று நடாத்தற்குரிய புதல்வர்க்கும், மனம் வருந்தும் உறவினர் அமைச்சர் முதலியவர்க்கும். விரவிய செய்கை - தம் முள்ளத்துள்ள கொள்கை. உய்ப்பீர் - அரசை நடத்துங்கள். புரவலன் - மெய்ப்பொருள் நாயனார். உயிர் போம்போது இறைவன் நினைவு தோன்றுமாறு வாழ்வு நடாத்துவது அறிவுடைமை. "சங்கொத்தமேனிச் செல்வா சாதல்நாள் நாயேன் உன்னை - எங்குற்றாய் என்ற போதா இங்குற்றேன் என் கண்டாயே" அப்பர் : தனித்திரு நேரிசை 8.

23. இமயப்பாவை துணைவனார் - உமாதேவியாரின் நாயகராகிய சிவபெருமான். தியானத்தில் கண்டவாறு.

Koviloor Digital Library

24. இன்னுயிர் செகுக்கக் கண்டும் எம்பிரான் அன்பர் என்றே
நன்னெறி காத்த சேதி *நாதனார் பெருமை தன்னில்
என்னுரை செய்தே னாக இகல்விறன் மிண்டர் பொற்றாள்
சென்னிவைத் தவர்முன் செய்த திருத்தொண்டு செப்ப லுற்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 490.

மெய்ப்பொருள் நாயனார் சேதி நன்னாட்டில் திருக்கோவலூரில் வாழ்ந்த வேந்தர் பெருமான். அடியவர் திருவேடத்தையே மெய்ப்பொருளெனக் கொண்டமையால், அவர், மெய்ப்பொருள் நாயனார் என்று அழைக்கப்பட்டார். அவர், மலையமான் வழியில் தோன்றியவர்; பகைவர்களை வென்று நாட்டுக்கு நலஞ் செய்வதில் பேர்பெற்றவர்; அடியவர்கள் கருத்தறிந்து ஏவல் செய்து தமது உடைமை எல்லாம் அவர்களது உடைமை என்னுங் கருத்துடையவர். திருக்கோயில்களில் பூசை, விழா முதலியன செய்வதும் அவர்தம் திருத்தொண்டுகளில் ஒன்றாம்.

முத்தநாதன் என்னும் ஓர் அரசன் மெய்ப்பொருள் நாயனாரிடம் பகைமை பூண்டிருந்தான். அவனுக்கும் நாயனார்க்கும் பலமுறை போர்கள் நிகழ்ந்தன. ஒரு முறையாவது முத்தநாதன் வெற்றிபெற்றானில்லை. ‘‘நேரிய முறையில் போர் புரிந்தால் இந்நாயனாரை வெல்லுதல் இயலாது’’ என்று அவன் எண்ணி, நாயனாரின் திருநீற்றன்பையுஞ் சிவனடியார் நேயத்தையும் உணர்ந்து, வஞ்சனையால் அவரை வெல்லக் கருதினான். அக்கருத்துக் கொண்ட முத்தநாதன் என்ன செய்தான்?

ஒருநாள், உடல் முழுமையுந் திருநீறு பூசி, சடைகளைச் சுருட்டிக் கட்டி, உடைவாளை மறைத்து வைத்துள்ள புத்தகக் கவளியொன்று ஏந்தி,மனதில்மட்டுங் கறுப்புக்கொண்டு, மெய்யடியார் அரண்மனை நோக்கினான். வாயில் காப்போர் அவனைச் சிவனடியார் எனக்கருதி, அரண்மனையில் நுழைந்து போமாறு அவனை விடுத்தனர். அவன் பல வாயில்களையுங் கடந்து பள்ளிவாயிலை அடைந்தான். அங்கிருந்த தத்தன் என்ற வாயில் காப்போன், வஞ்சகனை நோக்கி, ‘‘இது மன்னர் உறங்கும் நேரம்; சமயமறிந்து போதல் வேண்டும்’’ என்று எச்சரிக்கை செய்தான். விரைந்து நுழையும் வஞ்சகன், ‘‘மன்னர்க்கு யான்

24. செகுக்க - வாளால் குத்த. நன்னெறி - அஹிம்சா தர்மத்தை. இகல் - நம்பியாரூரருடன் மாறுபாடு கொண்ட; வலிமையுடைய என்போருமுளர்.

பா-ம் - *நாயனார்.

Koviloor Digital Library

உறுதிப்பொருள் கூறப்போகிறேன்; தடைசெய்யாதே'' என்று தத்தனை விலக்கிக் கொண்டே உள் நுழைந்தான்.

அப் பாவி, அரசர் பெருமான் துயில்வதையும், பெருமாட்டியார் பக்கத்திலிருப்பதையுங் கண்டுங் கட்டிலின் அருகணைந்தான். உடனே அம்மையார், உண்மை நாயனாரை எழுப்பினார். நாயனார் விழித்து விரைந்திழிந்து, கயவனைச் சிவனடியாரெனக் கருதிப்பணிந்து, ''அடியவரே! இங்கு எழுந்தருளிய நோக்கம் என்னை?'' என்று கேட்டார். முத்தநாதன் ''உங்கள் இறைவன் முன்னர் அருளிச்செய்த ஆகமங்களுள் ஒன்று என்னிடமிருக்கிறது. அஃது எங்கணும் காணப்படாதது. அதை உமக்கு அறிவுறுத்த வந்தேன்'' என்று சொன்னான். அச்சொல், அடியவர் பெருமானை ஆனந்த வாரிதியில் தோய்த்துவிட்டது. ''இதைவிட எனக்கு என்ன பேறு! அவ்வரு ளாகமத்தை வாசித்தருள்க'' என்று வேண்டினார்.

பாதகன் ''உன்மனைவி இங்கே இருத்தலாகாது. நாம் இருவேமும் தனித்திருத்தல் வேண்டும்'' என்று இயம்பினான். உடனே மன்னர்பெருமான், தம் நாயகியாரை அந்தப்புரம் போம்படி கட்டளையிட்டுக் கரவாடும் வன்னெஞ்சனைப் பீடத்தி லிருத்தித் தாம் கீழேயிருந்து, ''மெய்யன்பரே! அருள்செய்க'' என்று பணிந்தபோது, இரக்கமில்லா அரக்கன் கவளியை எடுத்துப் புத்தகம் அவிழ்ப்பவனைப்போல நடித்து, கவளியில் மறைத்துக் கொணர்ந்த உடைவாளை எடுத்து நினைந்தவாறே செய்தான். அந்நிலையில், நாயனார்பெருமான், ''மெய்த்தவ வேடமே மெய்ப்பொருள்'' என்று கொடியனைத் தொழுதார்.

முத்தநாதன் உள் நுழைந்தபோதே அங்கு மனம்வைத்த தத்தன், நொடிப் பொழுதில் அரசர் பெருமானிடம் அணுகி, அங்கிருந்த பாவியை வாளினால் வீசப்போனான். அப்பொழுது செங்குருதி பொங்க விழப்போகும் வேந்தர், ''தத்தனே! இவர் நம்மவர்; சிவனடியார்'' என்று தடுத்துச் சாய்ந்தார். சாய்ந்த மெய்யன்பரைத் தத்தன் தாங்கி, ''அரசே! எனக்குள்ள பணி யாது?'' என்று வினவினான். மெய்ப்பொருள் நாயனார், ''இவ்வடியார்க்கு எவராலும், வழியில் தீங்கு நேராதவாறு காத்து இவரைக் கொண்டுபோய் விடு'' என்று சொன்னார். ஆணைப்படியே தத்தன் அவ்வஞ்சகனை அழைத்துச் சென்றான்.

அரண்மனையில் நிகழ்ந்ததை அறிந்தவர்கள் எல்லாரும் ஆங்காங்கே முத்தநாதனை வளைத்துக் கொண்டனர். அவர்கட்

Koviloor Digital Library

கெல்லாம், அரசர் பெருமானின் அருள் மொழியைத் தத்தன் தெரிவித்துத் தடுத்து, நகரத்தைக் கடந்து, காட்டை அடைந்து, வாளேந்தி மக்கள் வாராத இடத்தில் பாவியை விடுத்து, அரண்மனைக்குத் திரும்பி, நாயனார்க்குச் செய்தி தெரிவித்தான். அந்நற் செய்தியைக் கேட்கும் வரை உயிர் தாங்கிக்கொண்டிருந்த நாயனார், தத்தனைப் புகழ்ந்து, அரசியலுக்குரிய புதல்வர்களையும் மற்ற அன்பர்களையும் பார்த்துத் திருநீற்று நெறியை அன்புடன் பாதுகாக்குமாறு அறிவுறுத்தித் தில்லைக் கூத்தன் சேவடியைச் சிந்தை செய்தார். அப்பொழுது சிவபெருமான், மெய்ப்பொருள் நாயனார் எண்ணியவாறு அவர்க்குக் காட்சிகொடுத்து, அவரைத் தமது அருட் கழல் நீழலில் சேர்த்தருளினார்.

6. விறல்மிண்ட நாயனார் புராணம் (11)

1. விரைசெய் நறும்பூந் தொடையிதழி வேணி யார்தங்
கழல்* பரவிப்
பரசு பெறுமா தவமுனிவன் பரசு ராமன் பெறுநாடு //
திரைசெய் கடலின் பெருவளனும் திருந்து நிலனின்
செழுவளனும்
வரையின் வளனும் உடன்பெருகி மல்கு நாடு மலைநாடு.

1. வாசனை வீசும் நல்ல அழகு பொருந்திய கொன்றைப்பூ மாலையை யணிந்த சடையையுடைய சிவபிரான். பரசு - மழு. பரசுராமன் சமதக்கினி முனிவரின் புதல்வன். தன் தந்தையாகிய சமதக்கினியைக் கார்த்தவீரியன் கொன்றதை முற்கொண்டு, அவனையும், அவன் மரபினரையுங் கருவறுக்கப் பரசுராமன் விரதம் பூண்டு, சிவபூசை புரிந்து, பரசுபெற்று, நினைந்தபடியே செய்து, அவர்கள் இரத்தத்தால் பிதிர் தர்ப்பணஞ்செய்தனன். இதனால் பரசுராமனுக்குப் பழி சூழ்ந்தது. .

அப்பழி போக்கச் சிவபெருமானை வழிபட்டு, ஒரு நாடு மறையவர்க்கு உதவுதல் வேண்டுமென்று எண்ணி, அவன் வருணனை வேண்டித் தென்திசைக் கடலில் மழுவை வீசினான். அம்மழு விழுந்த இடம் மறையவர்க்கு அளிக்கப்பட்டது. அதுவே மலைநாடு என்பது. இது புராணக்கதை. இக்கதைக்குறிப்பு இப்பாட்டி லிருத்தல்காண்க. மல்கும் - நிறைந்திருக்கும். கடலின் வளம் : முத்து பவளம் சங்கு உப்பு முதலியன; நிலனின் வளம் : செந்நெல் வாழை தென்னை கமுகு முதலியன; மலையின் வளம் : அகில் சந்தனம் தந்தம் முதலியன.

பா-ம் - *பரசிப்.

Koviloor Digital Library

2. வாரி சொரியுங் கதிர்முத்தும் வயல்மென் கரும்பில் படுமுத்தும்
வேரல் விளையுங் குளிர்முத்தும் வேழ மருப்பின் ஒளிர்முத்தும்
மூரல் *முறுவல் வெண்முத்த நகையார் தெரிந்து முறைகோக்கும்
சேரர் திருநாட் டூர்களின்முன் சிறந்த மூதூர் செங்குன்றூர்.

என்னும் பெயரின் விளங்கியுல கேறும் பெருமை யுடையதுதான்
அன்னம் பயிலும் வயலுழவின் அமைந்த வளத்தால் ஆய்ந்தமறை
சொன்ன நெறியின் வழியொழுகும் தூய குடிமைத் தலைநின்றார்
மன்னுங் குலத்தின் மாமறைநூல் மரபில் பெரியோர் வாழ்பதியாம்.

4. அப்பொற் பதியி னிடைவேளாண் குலத்தை விளக்க அவதரித்தார்
செப்பற் கரிய பெருஞ்சீர்த்திச் சிவனார் செய்ய கழல்பற்றி
எப்பற் றினையும் அறஎறிவார் எல்லை தெரிய ஒண்ணாதார்
மெய்ப்பத் தர்கள்பால் பரிவுடையார் எம்பி ரானார் விறன்மிண்டர்.

5. நதியும் மதியும் புனைந்தசடை நம்பர் விரும்பி நலஞ்சிறந்த
பதிகள் எங்கும் கும்பிட்டுப் படரும் காதல் வழிச்செல்வார்
முதிரும் அன்பிற் பெருந்தொண்டர் முறைமை நீடு திருக்கூட்டத்
தெதிர்முன் பரவும் அருள்பெற்றே இறைவர் பாதம் தொழப்
பெற்றார்.

6. பொன்தாழ் அருவி மலைநாடு கடந்து கடல்சூழ் புவிளங்கும்
சென்றாள் உடையார் அடியவர்தம் திண்மை ஒழுக்க நடை செலுத்தி

2. வாரி - கடல். வேரல் - மூங்கிலில். வேழமருப்பின் - யானைக் கொம்பில். மூரல்.....முத்த நகையார் - பல்லென்று சொல்லப்படுகின்ற வெள்ளிய முத்துக்களை நகைப்பினிடத்துடைய பெண்மக்கள். தெரிந்து - ஆராய்ந்து.

பா-ம் - *எனச் சொல்.

3. ஏறும் - பரம்பும்; மதிக்கத்தக்க. வயல். . . .நின்றார் - வேளாளர்களும். மன்னும். பெரியோர் - மறையவர்களும்.

4. கரைகாணா மெய்யன் புடையவரும்; எல்லை தெரிய ஒண்ணாதவ ராகிய சிவபெருமானின் என்னலு மொன்று. பரிவுடையார் - அன்புடையவரும்.

5. நம்பர்-சிவபெருமான். முறைமை நீடு - ஒழுங்காகப் பரவியுள்ள; ஒழுக்கம் மிகுந்த எனினுமாம். அடியவர் திருக்கூட்டத்தை முன்னே தொழும் அருள் பெற்றுப் பின்னே சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தொழும் நியதியுடையவர்.

6. பொன் தாழ் அருவி - பொற் பொடிகளுடன் கலந்து விழும் அருவி. ஆள் உடையார் அடியவர்-நம்மை ஆளாக உடைய சிவனடியார்களின். திண்மை- உறுதியான. வன்தாள் - வலிய அடியையுடைய. வைதிகத் தேர் நின்றார் -

Koviloor Digital Library

வன்தாள் மேருச் சிலைவளைத்துப் புரங்கள் செற்று வைதிகத்தேர்
நின்றார் இருந்த திருவாரூர் பணிந்தார் நிகரொன் றில்லாதார்.

7. திருவார் பெருமை திகழ்கின்ற தேவா சிரிய னிடைப்பொலிந்து
மருவா நின்ற ✲சிவனடியார் தம்மைத் தொழுது வந்தணையா
தொருவா றொதுங்கும்வன்தொண்டன் ✲புறகென் றுரைப்பச் சிவனருளால்
பெருகா நின்ற பெரும்பேறு பெற்றார் மற்றும் பெறநின்றார்.

8. சேணார் மேருச் சிலைவளைத்த சிவனார் அடியார் திருக்கூட்டம்
பேணா தேகும் ஊரனுக்கும் பிரானாந் தன்மைப் பிறைசூடிப்
பூணார் அரவம் புனைந்தார்க்கும் புறகென் றுரைக்க மற்றவர்பால்
கோணா அருளைப் பெற்றார்மற் றினியார் பெருமை கூறுவார்.

9. ஞாலம் உய்ய நாம்உய்ய நம்பி சைவ நன்னெறியின்
சீலம் உய்யத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பாடச் செழுமறைகள்
ஓலம் இடவும் உணர்வரியார் அடியார் உடனாம் ✲உளதென்றால்
ஆலம் அமுது செய்தபிரான் அடியார் பெருமை அறிந்தாரார்.

வேதங்களாகிய குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான். தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் : பாட்டு 44 பார்க்க.

7. திருமகள்வாழும் தேவாசிரிய மண்டபம். புறகு - அடியார் கூட்டத்துக்குப் புறம்பு. மற்றுமுள்ள பேறுகளையும் பெற நின்றார்.

பா-ம் -✲சீரடியார். ✲புறம்பென்.

8. சேண் ஆர் - ஆகாயத்தை அளாவிய. பேணாது ஏகும் ஊரனுக்கும் - வணங்காது செல்லும் நம்பியாரூரருக்கும். அவர்பால் - சிவபெருமானிடத்தில்; சிவபெருமானிடத்திலும் வன்தொண்ட ரிடத்திலும் எனினுமாம். இனியார் அவர் (விறன் மிண்டர்) பெருமை கூறுவார்.

9. உணர்வரியார் - சிவபெருமான். அடியவர் திருக்கூட்டத்துடன் இருப்பதாகும் தன்மை இவருக்கு உண்டு என்றால். நம்பியாரூரர் திருத்தொண்டத் தொகை பாடுதற்கு முன்னர் அவரையும், சிவபெருமானையும் ''அடியார்க்குப் புறம்பு'' என்று சொல்லவும், அத்திருப்பாட்டை நம்பியாரூரர் பாடிய பின்னை அவரையும் சிவபெருமானையும் ''அடியாருடன்'' என்று சொல்லவும் உரிமை அன்பு வாய்க்கப்பெற்றவர் விறன்மிண்டர் என்றபடி.

பா-ம் -✲உளமென்றால்.

Koviloor Digital Library

10. ஒக்க நெடுநாள் இவ்வுலகில் உயர்ந்த சைவப் பெருந்தன்மை
தொக்க நிலைமை நெறிபோற்றித் தொண்டு பெற்ற விறன் மிண்டர்
தக்க வகையால் தம்பெருமான் அருளி னாலே *தாள்நிழற்கீழ்
மிக்க கணநா யகராகுந் தன்மை பெற்று விளங்கினார்.

11. வேறு பிறிதென் திருத்தொண்டத் தொகையால் உலகு விளங்கவரும்
பேறு தனக்குக் காரணராம் பிரானார் விறன்மிண் டரின்பெருமை
கூறும் அளவென் அளவிற்றே அவர்தாள் சென்னி மேற்கொண்டே
ஆறை வணிகர் அமர்நீதி அன்பர் திருத்தொண் டறைகுவாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 501.

சேர நாட்டிலே, செங்குன்றூரிலே, வேளாள குலத்திலே பிறந்தவர் விறன்மிண்ட நாயனார் என்பவர். முன்னே திருத் தொண்டர்களை வணங்கிப் பின்னே சிவபெருமானைப் பணிவது அவரது வழக்கமாகும். அவர், பல திருப்பதிகளைத் தொழுது திருவாரூரை அடைந்தபோது, அங்கே ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், தேவாசிரிய மண்டபத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அடியார்களை வணங்காது ஒருவாறு ஒதுங்கிச் சென்றதைக்கண்டு, ''திருத்தொண்டர்களுக்கு வன்றொண்டனும் புறம்பு; அவனை ஆண்ட சிவனும் புறம்பு'' என்றார்.

விறன்மிண்ட நாயனார் அடியவரிடத்துக் கொண்டுள்ள அன்புறுதியைக்கண்டு, நம்பியாரூரர் தங்கருத்து முற்றுப்பெறவும், உலகுய்யவுந் திருத் தொண்டத் தொகையைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அத்திருத் தொண்டத் தொகை விறன்மிண்ட நாயனாருக்குப் பெருமகிழ்ச்சி யூட்டிற்று. சிவபெருமான், தம் கணங்களுக்குத் தலைவராயிருக்கும் பெருவாழ்வை விறன்மிண்ட நாயனார்க்கு அளித்தருளினார்.

10. ஒக்க - பொருந்த.

பா-ம் -*தாளிணைக்கீழ்.

11. வேறு பிறிது என் - இதைவிட வேறாகச் சொல்லும் பிற பெருமை அவருக்கு ஏன்? திருத்தொண்டத் தொகையைப் பாடுவித்த பெருமை ஒன்றே சாலும் என்றபடி. அளவிற்றோ. ஆறை - பழையாறை.

Koviloor Digital Library

7. அமர்நீதி நாயனார் புராணம் (49)

1. சீரில் நீடிய செம்பியர் பொன்னிநன் னாட்டுக்
காரின் *மேவிய களிஅளி மலர்ப்பொழில் சூழ்ந்து
தேரின் *மேவிய செழுமணி வீதிகள் சிறந்து
பாரில் நீடிய பெருமைசேர் பதிபழை யாறை.

2. மன்னும் அப்பதி வணிகர்தங் குலத்தினில் வந்தார்
பொன்னும் முத்தும்நன் மணிகளும் பூந்துகில் முதலா
எந்நி லத்தினும் உள்ளன வருவளத் தியல்பால்
அந்நி லைக்கண்மிக் கவர்அமர் நீதியார் என்பார்.

3. சிந்தை செய்வது சிவன்கழல் அல்லதொன் றில்லார்
அந்தி வண்ணர்தம் அடியவர்க் கமுதுசெய் வித்துக்
கந்தை கீளுடை கோவணம் கருத்தறிந் துதவி
வந்த செல்வத்தின் வளத்தினால் வரும்பயன் கொள்வார்.

4. முக்கண் நக்கராம் முதல்வனா ரவர்திரு நல்லூர்
மிக்க சீர்வளர் திருவிழா விருப்புடன் வணங்கித்
தக்க அன்பர்கள் அமுதுசெய் திருமடம் சமைத்தார்
தொக்க சுற்றமும் தாமும்வந் தணைந்தனர் தூயோர்.

5. மருவும் அன்பொடு வணங்கினர் மணிகண்டர் நல்லூர்த்
திருவி ழாஅணி சேவித்துத் திருமடத் தடியார்
பெருகும் இன்பமோ டமுதுசெய் திடஅருள் பேணி
உருகு சிந்தையின் மகிழ்ந்துறை நாளிடை ஒருநாள்.

1. செம்பியர் - சோழ மன்னர்; சிபிமரபிற்றோன்றியவர். பொன்னி நன்னாட்டு - காவிரி நாட்டிலே. காரின் மேவிய - மேகமண்டலத்தை அளாவிய. களி அளி - தேனுண்டு களிக்கும் வண்டுகள் பொருந்திய. பாரில் - உலகில்.

பா-ம் - *நீடிய. *நீடிய.

2. பூந்துகில் - அழகிய பட்டுவர்க்கங்கள். அந்நிலைக்கண் - அவ்வாணிபத் தன்மையில்; அவ்விடத்தில் எனினுமாம்.

3. அந்தி வண்ணர் தம் - அந்திவான் நிறமுடைய சிவபெருமானின். கீள்- அரைஞாணுக்குப் பதிலாக அணிவது. செல்வ வளத்தின் பயன் - அடியவர்க்கு அமுது செய்வித்தல் முதலியன.

4. நக்கராம் முதல்வனாரவர் - திருவாணியாகிய சிவபெருமானது. சமைத்து. தொக்க - நெருங்கிய. தூயோர் - அமர்நீதி நாயனார்.

5. மருவும் - கலந்த. மணி கண்டர் - நீலகண்டராகிய சிவபெருமான். அணி - அழகை; சிறப்பை. வணங்கிய அடியவரின் அருளைப் பேணி. உறை நாளிடை - வாழும் நாளில்.

Koviloor Digital Library

6. பிறைத்த ளிர்ச்சடைப் பெருந்தகைப் பெருந்திரு நல்லூர்க்
கறைக்க ளத்திறை கோவணப் பெருமைமுன் காட்டி
நிறைத்த அன்புடைத் தொண்டர்க்கு நீடருள் கொடுப்பான்
மறைக்கு லத்தொரு பிரமசா ரியின்வடி வாகி.

7. செய்ய ✻புன்சடை கரந்ததோர் திருமுடிச் சிகையும்
சைவ வெண்திரு நீற்றுமுண் டகத்தொளித் தழைப்பும்
மெய்யின் வெண்புரி நூலுடன் விளங்குமான் தோலும்
கையில் மன்னிய பவித்திர மரகதக் கதிரும்.

8. முஞ்சி நாண்உற முடிந்தது சாத்திய அரையில்
தஞ்ச மாமறைக் கோவண ஆடையின் ✻அசைவும்
வஞ்ச வல்வினைக் கறுப்பறும் மனத்தடி யார்கள்
நெஞ்சில் நீங்கிடா அடிமலர் நீள்நிலம் பொலிய.

9. கண்ட வர்க்குறு காதலின் மனங்கரைந் துருகத்
தொண்டர் அன்பெனுந் தூநெறி வெளிப்படுப் பாராய்த்
தண்டின் மீதிரு கோவண நீற்றுப்பை தருப்பை
கொண்டு வந்தமர் நீதியார் திருமடங் குறுக.

10. வடிவு காண்டலும் மனத்தினும் ✻மிகமுக மலர்ந்து
கடிது வந்தெதிர் வணங்கி"இம் மடத்தினிற் காணும்
படியி லாதநீர் அணையமுன் பயில்தவம் என்னோ
அடிய னேன்செய்த தென்றனர்" அமர்நீதி அன்பர்.

6. பெருந்திரு நல்லூர் பிறை. இறை. தளிர்போன்ற சடை. கறைக் களத்திறை - திருநீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான். தன் கோவணப் பெருமையை முன் காட்டி; அமர்நீதி நாயனார் அடியவர்களுக்கு அளிக்கும் கோவணப் பெருமையை முன்காட்டி என்னினுமாம். நிறைந்த அன்புடைய அமர்நீதி நாயனார்க்கு.

7. சிவந்த மிருதுவாகிய சடையை மறைத்த திருமுடி மீது குடுமியும். முண்டகம் - நெற்றியில். பிரமசாரிகள் பூணூலில் மான்தோலை ஒரங்குல அளவில் புனைந்து கொள்வது வழக்கம். பவித்திரத்தின் மரகத (பசுமையின்) ஒளியும்.

பா-ம் - ✻ஒண்.

8. முஞ்சி என்னும் தருப்பைப் புல்லைக் கயிறாக முறுக்கி அதனை அணிந்த அரையிலே, எவர்க்கும் பற்றுக்கோடாகும் பெரிய வேதமாகிய கோவணத்தின் அசைவும். கறுப்பு - களங்கம்.

பா -ம் - ✻தசைவும்.

9. தம்மைக் கண்டவர்க்கு மிக்க காதலால். தொண்டர் - அமர்நீதி நாயனார்.

10. காணும்படி இலாதநீர் - இதுகாறும் காணும்படி வாராத நீர். இதுகாறும் வந்த அடியவர் தோற்றத்தினும் இவ்வடியவர் தோற்றம் மனங் கவர்ந்தமையான் "காணும்படி இலாதநீர்" என்றார். பயில் - பயின்ற; செறிந்த; நிறைந்த.

பா -ம் - ✻முகமிக.

Koviloor Digital Library

11. பேணும் அன்பரை நோக்கி''நீர் பெருகிய அடியார்க்
கூணும் மேன்மையில் ஊட்டிநற் கந்தைகீள் உடைகள்
யாணர் வெண்கிழிக் கோவணம் *ஈவது கேட்டுக்
காண வந்தனம்'' என்றனன் கண்ணுதற் கரந்தோன்.

12. என்று தம்பிரான் அருள்செய ''இத்திரு மடத்தே
நன்று நான்மறைப் *பெருந்தவர் அமுதுசெய் தருளத்
துன்று வேதியர் தூய்மையின் அமைப்பதும் உளதால்
இன்று நீரும்இங் கமுதுசெய் தருளும்''என் றிறைஞ்ச.

13. வணங்கும் அன்பரை நோக்கிஅம் மறையவர் இசைந்தே
''அணங்கு நீர்ப்பொன்னி ஆடிநான் வரமழை வரினும்
உணங்கு கோவணம் வைத்துநீர் தாரும்'' என் றொருவெண்
குணங்கொள் கோவணம் தண்டினில் அவிழ்த்தது கொடுப்பார்.

14. ''ஓங்கு கோவணப் பெருமையை உள்ளவா றுமக்கே
ஈங்கு நான்சொல வேண்டுவ தில்லைநீர் இதனை
வாங்கி நான்வரும் அளவும்உம் மிடத்திக ழாதே
ஆங்கு வைத்துநீர் தாரும்''என் றவர்கையிற் கொடுத்தார்.

15. கொடுத்த கோவணங் கைக்கொண்டு கோதிலா அன்பர்
''கடுப்பில் இங்கெழுந் தருளும்நீர் குளித்''தெனக் கங்கை
மடுத்த தும்பிய வளர்சடை மறைத்தஅம் மறையோர்
அடுத்த தெண்திரைப் பொன்னிநீர் *ஆடவென் றகன்றார்.

11. பேணும் - வழிபடும். ''அமரர்ப் பேணியும்'' பட்டினப்பாலை : 200. யாணர் - புதிய. நெற்றிக்கண்ணை மறைத்து வந்த சிவபெருமான்.

பா -ம் - *ஈதல்கேட்டும்மைக்.

12. துன்று - நெருங்கிய.

பா -ம் - *நற்றவர்.

13. அணங்கு - அழகிய; தெய்வத்தன்மையுடைய; பாவையாகிய. பொன்னி - காவிரி. உணங்குகோவணம் - உலர்ந்த இக்கோவணத்தை. குணம் - நிறம். கோவணம் ஈண்டுத் திருவருளைக் குறிப்பது. அதற்கேற்ப ''வெண்குணம்'' என்றார். வெண்குணம் தூய்மையை உணர்த்துவது.

14. கோவணந்தானே என்று இகழாது.

15. கடுப்பில் - விரைவில். 'கங்கையாகிய மடு' - பழைய குறிப்புரை. 'மடுத்து (பாய்ந்து) என்னும் வினை எச்ச ஈறு விகாரத்தால் தொக்கது' - ஆறுமுகத் தம்பிரானார். அடுத்த - அருகேயுள்ள. தெண்திரை - தெள்ளிய அலைகளையுடைய.

பா-ம் - *ஆடுதற் ககன்றார்.

Koviloor Digital Library

16. தந்த கோவணம் வாங்கிய தனிப்பெருந் தொண்டர்
முந்தை அந்தணர் மொழிகொண்டு முன்புதாம் கொடுக்கும்
கந்தை கீளுடை கோவணம் அன்றியோர் காப்புச்
சிந்தை செய்துவே றிடத்தொரு சேமத்து வைத்தார்.

17. போன வேதியர் வைத்தகோ வணத்தினைப் போக்கிப்
பான லந்துறைப் ✻பொன்னிநீர் படிந்துவந் தாரோ
தூந றுஞ்சடைக் கங்கைநீர் தோய்ந்துவந் தாரோ
வான நீர்மழை பொழிந்திட நனைந்துவந் தணைந்தார்.

18. கதிர்இ ளம்பிறைக் கண்ணியர் நண்ணிய பொழுதில்
முதிரும் அன்புடைத் தொண்டர்தாம் முறைமையின் முன்னே
அதிக நன்மையின் அறுசுவைத் திருவமு தாக்கி
எதிரெ ழுந்துசென் றிறைஞ்சிட நிறைந்தநூல் மார்பர்.

19. தொண்டர் அன்பெனுந் தூயநீர் ஆடுதல் வேண்டி
''மண்டு தண்புனல் மூழ்கிய ஈரத்தை மாற்றத்
தண்டின் ✻மேலதும் ஈரம், நான் தந்தகோ வணத்தைக்
கொண்டு வாரும்''என் றுரைத்தனர் கோவணக் கள்வர்.

20. ஐயர் கைதவம் அறிவுறா தவர்கடி தணுகி
✻எய்தி நோக்குறக் கோவணம் இருந்தவே றிடத்தில்
மையில் சிந்தையர் கண்டிலர் ''வைத்தகோ வணம்முன்
செய்த தென்''என்று திகைத்தனர் தேடுவா ரானார்.

16. காப்பு - காவலான இடத்தை. சேமத்து - பாதுகாப்புள்ள ஓரிடத்தில்.

17. பானல் அம் துறை - நீலோற்பலம் மலர்ந்திருந்த அழகிய கரையை யுடைய. வானம் - மேகம்.

பா-ம் - ✻பொன்னியே

18. பிறைக் கண்ணியர் - பிறையைக் கொண்டைமாலையாக அணிந்த சிவபெருமான்.

19. மண்டு தண்புனல் - மிகுந்து விரைந்து செல்லும் குளிர்ந்த நீரில். கோவணத்தை மறைத்த சிவபெருமான்.

பா-ம் - ✻மேலுள திரம்.

20. கைதவம் - வஞ்சனை. அவர் - அமர்நீதி நாயனார். வேறிடத்தில் - 16-ம் பாட்டைப் பார்க்க. மையில் - களங்கமில்லாத. நாம் முன்னே வைத்த கோவணம் எவ்வாறு சென்றது?

பா-ம் - ✻எய்தமுன் சென்று.

Koviloor Digital Library

21. ''பொங்கு வெண்கிழிக் கோவணம் போயின நெறிமேல்
சங்கை இன்றியே தப்பின'' தென்றுதம் சரக்கில்
எங்கும் நாடியும் கண்டிலர் என்செய்வார் நின்றார்
அங்கண் வேதியர் பெருந்தொடக் கினில்அகப் பட்டார்.

22. மனைவி யாரொடு மன்னிய கிளைஞரும் தாமும்
இனைய தொன்றுவந் தெய்திய தெனஇடர் கூர்ந்து
நினைவ தொன்றிலர் வருந்தினர் நிற்கவும் மாட்டார்
புனைய வேறொரு கோவணங் கொடுபுறப் பட்டார்.

23. அத்தர் முன்புசென் ''றடிகள்!நீர் தந்தகோ வணத்தை
வைத்தி டத்துநான் கண்டிலன் மற்றுமோ ரிடத்தில்
உய்த்தொ ளித்தனர் இல்லை ✱அஃதொழிந்தவா றறியேன்
இத்த கைத்தவே றதிசயம் கண்டிலேன்'' என்று.

24. ''வேறு நல்லதோர் கோவணம் விரும்பிமுன் கொணர்ந்தேன்
கீறு கோவணம் அன்றுநெய் தமைத்தது கிளர்கொள்
நீறு சாத்திய நெற்றியீர்! மற்றது களைந்து
மாறு சாத்திஎன் பிழைபொறுப் பீர்'' என வணங்க.

25. நின்ற வேதியர் வெகுண்டு''அமர் நீதியார் நிலைமை
நன்று சாலவும் நாளிடை கழிந்ததும் அன்றால்
இன்று நான்வைத்த கோவணங் கொண்டதற் கெதிர்வே
றொன்று கொள்கென ✱உரைப்பதே நீர்'' என உரையா.

26. ''நல்ல கோவணம் ✱கொடுப்பன்என் றுலகின்மேல் நாளும்
சொல்லு வித்ததென் கோவணம் கொள்வது துணிந்தோ
ஒல்லை ஈங்குறு வாணிபம் ✱அழகிதே உமக்கு''என்
றெல்லை இல்லவன் எரிதுள்ளி னால்என வெகுண்டான்.

21. பொங்கு - பொலிவினையுடைய. போனவழியை மேலே யோசிக்கு மிடத்து. தொடக்கினில் - வாதத்தில்; சிக்கில்.

22. கிளைஞரும் - சுற்றத்தாரும்.

23. அடிகள் - அடிகளே. உய்த்து - எடுத்துச் சென்று.

பா-ம் - ✱அஃதொளித்த; நான் ஒளித்த.

24. கீறு - கிழித்த. கிளர்கொள் - விளக்கங்கொண்ட. அது - ஈரமாயுள்ள கோவணத்தை. மாறு சாத்தி - அதற்கு மாற்றாக இக்கோவணத்தை யணிந்து.

25. நீண்ட காலமும் ஆகவில்லை. உரைப்பதே - உரைக்கலாமா.

பா-ம் - ✱உரைப்பதென்.

26. ஒல்லை - விரைவாக. ஈங்கு - இதைப்போன்ற என்பது பழைய குறிப்புரை.

பா-ம் - ✱கொடுப்பர். ✱அழகிய துமக்கு; அழகிதீங்குமக்கு.

Koviloor Digital Library

27. மறிக ரந்துதண் டேந்திய மறையவர் வெகுளப்
பொறிக லங்கிய உணர்வின ராய்முகம் புலர்ந்து
''சிறிய என்பெரும் பிழைபொறுத் *தருள்செய்வீர் அடியேன்
அறிய வந்ததொன் றன்''றென அடிபணிந் தயர்வார்.

28. ''செயத்த கும்பணி செய்வன்இக் கோவணம் அன்றி
நயத்த குந்*தன நல்லபட் டாடைகள் மணிகள்
உயர்த்த கோடிகொண் டருளும்''என் றுடம்பினில் அடங்காப்
பயத்தோ டுங்குலைந் தடிமிசைப் பலமுறை பணிந்தார்.

29. பணியும் அன்பரை நோக்கிஅப் பரம்பொரு ளானார்
தணியும் உள்ளத்த ராயினார் போன்று''நீர் தந்த
மணியும் பொன்னும்நல் ஆடையும் மற்றும்என் செய்ய
அணியும் கோவணம் நேர்தர அமையும்''என் றருள.

30. மலர்ந்த சிந்தைய ராகிய வணிகர்ஏ றனையார்
''அலர்ந்த வெண்ணிறக் கோவணம் அதற்குநே ராக
இலங்கு பூந்துகில் கொள்வதற் கிசைந்தருள் செய்யீர்
நலங்கொள் கோவணந் தரும்பரி சியா''தென நம்பர்.

31. ''உடுத்த கோவணம் ஒழியநாம் உம்கையில் தரநீர்
கெடுத்த தாகமுன் சொல்லும்*அக் கிழித்தகோ வணநேர்
அடுத்த கோவணம் இது''என்று தண்டினில் அவிழா
எடுத்து ''மற்றிதன் எடையிடுங் கோவணம்'' என்றார்.

32. ''நன்று சால''என் றன்பரும் ஒருதுலை நாட்டக்
குன்ற வில்லியார் கோவணம் ஒருதட்டில் இட்டார்
நின்ற *தொண்டருங் கையினில் நெய்தகோ வணந்தட்
டொன்றி லேஇட நிறைநிலா தொழிந்தமை கண்டார்.

27. மறி கரந்து - மானை மறைத்து. அயர்வார் - வருந்துவார்.

பா-ம் - *அருளுவீர்.

28. நயத்தகுந்தன - விரும்பத் தக்கனவாகிய. உயர்ந்த கோடி - உயர்ந்தனவாகிய பல.

பா-ம் - *தனி.

29. நேர்தர - ஒத்திருக்க.

30. ஏறு அனையார் - சிங்கம் போன்றவர். அலர்ந்த - விரிந்த; ஒளியுடைய. இலங்கு - விளங்கும். பரிசு - விதம். நம்பர் - சிவபெருமான்.

31. இதன் எடை கோவணம் இடும் - இக்கோவணத்தின் நிறையளவில் வேறு கோவணம் நிறுத்துக்கொடும்.

பா-ம் - *அக்கிழிந்த.

32. குன்றவில்லியார் - சிவபெருமான்.

பா-ம் - *அன்பரும்.

Koviloor Digital Library

33. நாடும் அன்போடு நாயன்மார்க் களிக்கமுன் வைத்த
நீடு கோவணம் அடையநே ராகவொன் றொன்றாக்
கோடு தட்டின்மீ திடஇடக் கொண்டெழுந் ததுகண்
டாடு சேவடிக் கடியரும் அற்புதம் எய்தி.

34. "உலகில் இல்லதோர் மாயைஇக் கோவணம் ஒன்றுக்
கலகில் கோவணம் ஒத்தில"என்றதி சயித்துப்
பலவும் மென்துகில் பட்டுடன் இடஇட உயர
இலகு பூந்துகிற் பொதிகளை எடுத்துமேல் இட்டார்.

35. முட்டில் அன்பர்தம் அன்பிடுந் *தட்டுக்கு முதல்வர்
மட்டு நின்றதட் டருளொடுந் தாழ்வுறும் வழக்கால்
பட்டொ டுந்துகில் அநேக*கோ டிகளிடும் பத்தர்
தட்டு மேற்படத் தாழ்ந்தது கோவணத் தட்டு.

36. ஆன தன்மைகண் டடியவர் அஞ்சிஅந் தணர்முன்
"தூந றுந்துகில் வர்க்கம்நூல் வர்க்கமே முதலா
மானம் இல்லன குவிக்கவுந் தட்டின்மட் டிதுவால்
ஏனை என்தனம் இடப்பெற வேண்டும்"என் றிறைஞ்ச.

33. நாயன்மார்க்கு - அடியவர்கட்கு. அடைய - முழுவதும். கோடு - மேலெழுந்த; வட்டமான என்போருமுளர். ஆடு சேவடிக்கு அடியவரும் - கனக சபையில் நடம்புரியும் திருவடிக்கு அன்பு செய்யும் அமர்நீதி நாயனாரும்.

34. அலகில் - அளவில்லாத. மென்துகில் - மெல்லிய பட்டுடன் பலவும். இலகும் - ஒளிவீசும்.

35. அன்பு இடும் முட்டு இல் அன்பர்தம் தட்டுக்கு - அன்பினை இடும் முட்டுப்பாடில்லாத அன்பர்கள் (நிலைமை என்னும்) தட்டுக்கு. முதல்வர்மட்டு நின்ற தட்டு - சிவபெருமானிடத்து நின்ற (அருட்குணம் என்னும்) தட்டானது. தடங்கருணைப் பெருங்கடலாகிய சிவபெருமான் அடியவர்க்கு எளியராதலின், ஈண்டு இறைவர் கோவணம் வைக்கப்பட்ட தட்டும் எளிய தன்மையுடையது போலத் தாழ்ந்து நின்றதென்று நயம்படக் கூறினார் என்க. நாயனார் பட்டுப் பீதாம்பரங்களைத் தட்டிலிடுதல் சங்கரன் மாட்டுள்ள பேரன்பு என்றும், அச்சங்கரன் தன்கோவணத் தட்டைத் தாழ்த்தல் அடியவர் அன்பை வெளிப்படுத்தும் அருளுடைமை என்றுமுணர்க. அன்பருக்குத் தாழுந் தன்மை ஆண்டவன் மாட்டுள்ள தென்பார், "முதல்வர்மட்டில் நின்றதட்டு" என்றார். "தட்டுமேற்பட" என்பதற்குப் பரிபாகம் மேற்படத் திருவருள் பதிந்ததென விளக்குதலும் ஒன்று. மட்டு - மாட்டென்பதன் குறுக்கம்.

பா-ம் - *தட்டுக்கம். *கோடிகளிடப்.

36. மானமில்லன - அளவில்லாதன. மட்டு - அளவு. இது - முந்திய நிலை அதாவது மேற்பட்டு நிற்பது. மற்றுமுள்ள என் தனங்களையிட அவைகளை அடிகள் பெறுதல்வேண்டும். இடுதற்கு அடிகள் கட்டளை வேண்டும் என்னலுமாம்.

Koviloor Digital Library

37. மங்கை பாகராம் மறையவர் மற்றதற் கிசைந்தே
"இங்கு நாம்இனி வேறொன்று சொல்லுவ தென்கொல்!
அங்கு மற்றுங்கள் தனங்களி னாகிலும் இடுவீர்
எங்கள் கோவணம் நேர்நிற்க வேண்டுவ" தென்றார்.

38. நல்ல பொன்னொடும் வெள்ளியும் நவமணித் திரளும்
பல்வ கைத்திறத் துலோகமும் புணர்ச்சிகள் பலவும்
எல்லை யில்*பொருள் சுமந்தவர் இடஇடக் கொண்டே
மல்கு தட்டுமீ தெழுந்தது வியந்தனர் மண்ணோர்.

39. *தவம்நி றைந்தநான் மறைப்பொருள் நூல்களாற் சமைந்த
சிவன்வி ரும்பிய கோவண மிடுஞ்செழுந் தட்டுக்
கவனி மேலமர் நீதியார் தனமெலாம் அன்றிப்
புவனம் யாவையும் நேர்நிலா என்பது புகழோ.

40. நிலைமை மற்றது நோக்கிய நிகரிலார் நேர்நின்
"றுலைவில் பஃறன மொன்றொழி யாமைஉய்த் தொழிந்தேன்
தலைவ! யானும்என் மனைவியும் சிறுவனும் தகுமேல்
துலையில் ஏறிடப் பெறுவதுன் அருள்" எனத் தொழுதார்.

41. பொச்ச மில்லடி மைத்திறம் புரிந்தவர் எதிர்நின்
றச்ச முன்புற உரைத்தலும், அங்கணர் அருளால்
நிச்ச யித்தவர் நிலையினைத் துலையெனுஞ் சலத்தால்
இச்ச ழக்கினின் றேற்றுவார் ஏறுதற் கிசைந்தார்.

38. புணர்ச்சிகள் - பலவகை உலோகங்களைக் கலந்த வெண்கலம் முதலியன. மல்கு - பொருள்கள் நிறைந்த.

பா-ம் - *தனம்.

39. சிவபெருமான் கோவணம் நான்கு வேதப் பொருளாகிய நூல்களால் ஆகியதென்க.

பா-ம் - *தவநிறைந்து நாற்பொருள்மறை.

40. ஒப்பில்லாத அமர்நீதி நாயனார் அடிகள்முன் நின்று. உலைவு இல் -கெடுதலில்லாத. பல்தனம். உய்த்து - கொண்டுவந்துவைத்து. ஒழிந்தேன் - எஞ்சி நிற்கிறேன். பெறுவது - எங்களைப் பெற்றுக்கொள்வது.

41. பொச்சமில் - குற்றமில்லாத. புரிந்தவர் - அமர்நீதி நாயனார். அங்கணர்- திருநகரச் சிறப்பு : பாட்டு 46 : குறிப்புப் பார்க்க. மறையவருக்கு எதிரே நின்று. சலத்தால் - முகாந்தரத்தால்; வியாசத்தால் (எண்ணியதை மறைத்து வேறொன்று செய்வது). இப்பொய்யுலகினின்றும் மெய்யுலகுக்கு ஏற்றுவாராய் நாயனார் மனைவி மைந்தருடன் தட்டில் ஏறுதற்கு.

Koviloor Digital Library

42. மனம கிழ்ந்தவர் மலர்க்கழல் சென்னியால் வணங்கிப்
புனைம லர்க்குழல் மனைவியார் தம்மொடு புதல்வன்
*தனையி டக்கொடு தனித்துலை வலங்கொண்டு தகவால்
இனைய செய்கையில் ஏறுவார் கூறுவார் எடுத்து.

43. ''இழைத்த அன்பினில் இறைதிரு நீற்றுமெய் யடிமை
பிழைத்தி லோம்எனிற் பெருந்துலை நேர்நிற்க'' என்று
மழைத்த டம்பொழில் திருநல்லூர் இறைவரை வணங்கித்
தழைத்த அஞ்செழுத் தோதினார் ஏறினார் தட்டில்.

44. மண்டு காதலின் மற்றவர் மகிழ்ந்துடன் ஏற
அண்டர் தம்பிரான் திருஅரைக் கோவணம் அதுவும்
கொண்ட அன்பினிற் குறைபடா அடியவர் அடிமைத்
தொண்டும் ஒத்தலால் ஒத்துநேர் நின்றதத் துலைதான்.

45. மதிவி ளங்கிய தொண்டர்தம் பெருமையை மண்ணோர்
துதிசெய் தெங்கணும் அதிசயம் உறஎதிர் தொழுதார்
கதிர்வி சும்பிடைக் கரந்திட நிரைந்தகற் பகத்தின்
புதிய பூமழை இமையவர் மகிழ்வுடன் பொழிந்தார்.

46. அண்டர் பூமழை பொழியமற் றதனிடை ஒளித்த
முண்ட வேதியர் ஒருவழி யான்முதல் நல்லூர்ப்
பண்டு தாம்பயில் கோலமே விசும்பினிற் பாகங்
கொண்ட பேதையுந் தாமுமாய்க் காட்சிமுன் கொடுத்தார்.

47. தொழுது போற்றிஅத் துலைமிசை நின்றுநேர் துதிக்கும்
வழுவில் அன்பரும் மைந்தரும் மனைவியார் தாமும்
முழுதும் இன்னருள் பெற்றுத்தம் முன்தொழு திருக்கும்
அழிவில் வான்பதங் கொடுத்தெழுந் தருளினார் ஐயர்.

42. அவர் - அடியவராக வந்த சிவபெருமான். தகுதியுடன் இவ்வித செய்கையினால் தட்டில் ஏறப்போகும் அமர்நீதி நாயனார்.

பா-ம் -*தனையுடன் கொடு.

43. மழைத்தடம் பொழில் - மேகங்கள் தவழும் விசாலமான சோலை சூழ்ந்த.

44. மண்டு - நிறைந்த . அண்டர் தம்பிரான் - சிவபெருமானது.

45. மதி - மெய்யறிவு. கதிர்விசும்பு இடை கரந்திட - ஒளி விளங்கும் ஆகாய வெளிமறைய. நிரைந்த - வரிசையாகவுள்ள. இமையவர் - தேவர்கள்.

46. அண்டர் - தேவர்கள். முண்டவேதியர் - திரிபுண்டரமணிந்த மறையவர்; சிவபெருமான். முதன்மையுடைய திருநல்லூரில். பண்டுதாம் பயில் கோலம் - முன்னே தாங்கொண்டிருந்த கோலமாகிய. பேதையும் - உமா தேவியாரும். விசும்பினில் - ஆகாயத்தில்.

47. வான்பதம் - உயர்ந்த சிவபதத்தை.

Koviloor Digital Library

48. நாதர் தம்திரு வருளினால் நற்பெருந் துலையே
மீது கொண்டெழு விமானம தாகிமேற் செல்லக்
கோதில் அன்பருங் குடும்பமுங் குறைவறக் கொடுத்த
ஆதி மூர்த்தியா ருடன்சிவ புரியினை அணைந்தார்.

வேறு

49. மலர்மிசை அயனும் மாலும் காணுதற் கரிய வள்ளல்
பலர்புகழ் வெண்ணெய் நல்லூர் ஆவணப் பழமை காட்டி
உலகுய்ய ஆண்டு கொள்ளப் பெற்றவர் பாதம் உன்னித்
தலைமிசை வைத்து வாழும் தலைமைநந் தலைமை யாகும்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 550.

சோழ நாட்டிலே, பழையாறை என்னும் பழம் பதியிலே, வணிகர் குலத்திலே தோன்றிய நாயனார் ஒருவர் இருந்தார். அவர்தம் பெயர் அமர்நீதி நாயனார் என்பது. அவருக்கு அளவில்லாச் செல்வம் உண்டு. அவர், அச்செல்வத்தை அடியவர்கட்குத் திருவமுது செய்வித்தல், அவர்கள் கருத்தறிந்து அவர்கட்குக் கந்தை, கீள், உடை, கோவணம் அளித்தல் முதலிய திருத்தொண்டுகட்குப் பயன்படுத்தி வந்தார்.

திருநல்லூர் என்னுந் திருப்பதியிலே நடைபெறுந் திருவிழாவைக் கண்டு இன்புற அடியவர் பலர் அங்கே போவது வழக்கம். அவ்விடத்தில் அடியவர்களுக்குத் திருவமுது செய்விக்கும் பொருட்டு நாயனார் ஒரு திருமடங்கட்டினார். நாயனார் சுற்றத்தவர்களுடன் அத்திருமடத்தில் தங்கித் தந்தொண்டுகளைக் குறைவற ஆற்றி வரலானார்.

அந்நாயனார்க்குத் திருவருள் சுரக்கவேண்டிச் சிவபெருமான் ஒரு நாள் ஒரு வேதியராய்ப் பிரமசாரி வடிவந் தாங்கி, இரண்டு கோவணமும், திருநீற்றுப் பையும், தருப்பையுங் கட்டப்பெற்ற ஒரு தண்டேந்தித் திருமடம் நோக்கி வந்தார். வந்ததும் அமர்நீதிநாயனார் அவரை முறைப்படி வழிபட்டனர். வேதியர் பெருமான் நாயனாரை நோக்கி, ''உமது திருத்தொண்டைக் கேள்வியுற்று உம்மைக் காண வந்தோம்'' என்றார். அது கேட்ட நாயனார், ''இங்கே அந்தணர்கள்

48. திருவருளைக் கொடுத்த.

49. ஆவணம் - ஓலை. பெற்றவர் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின். தலைமை - மேன்மை.

Koviloor Digital Library

அமுதுசெய்ய அந்தணர்களாற் சமைக்கப்பெற்ற அமுதும் உண்டு'' என்று வணங்கினார். பிரமசாரியார் ''காவேரியில் நீராடி வருவோம்; ஒருவேளை மழைவரினும் வரும். இவ்வுலர்ந்த கோவணத்தை வைத்திருந்து கொடும்'' என்று தண்டிலுள்ள ஒரு கோவணத்தை அவிழ்த்து, ''இதன் பெருமையை உமக்குச் சொல்லவேண்டுவ தில்லை; இதனை இகழாமல் வைத்துக் கொடும்'' என்று அதனை நாயனாரிடம் அளித்துச் சென்றார். அடியவர் பெருமான், அக் கோவணத்தை ஒரு தனியிடத்திற் சேமித்து வைத்தார்.

திருவருளால் அக்கோவணம் மறையலாயிற்று. வேதியர் நீராடி மழையில் நனைந்துவந்தார். மடத்தில் திருவமுதுஞ் சித்த மாயிருந்தது. அந்தணர் பெருமான் ''தொண்டர் அன்பெனுந் தூயநீ ராடுதல்வேண்டி'' அன்பரைப் பார்த்து, ''ஈரத்தை மாற்றல் வேண்டும். தண்டிலுள்ள கோவணமும் ஈரமாயிருக்கிறது. ஆதலால் உம்மிடம் அளித்த கோவணத்தைக் கொண்டு வாரும்'' என்றார். நாயனார், கோவணத்தைக் கொண்டு வரச் சென்றார்.

சென்ற நாயனார் கோவணத்தைக் கண்டாரில்லை. என் செய்வார் பாவம்! தேடுகிறார்; திகைக்கிறார்; அங்கு மிங்கும் ஓடுகிறார்; அலைகிறார்; ''இடர் வந்ததே'' என்று அலமருகிறார். இனி நிற்கமாட்டாதவராய் வேறொரு கோவணத்தைக் கொண்டு வந்து, ''அடிகள் அளித்த கோவணம் கெட்டுவிட்டது. அதனைத் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். அதை எங்குங் கண்டேனில்லை. வேறு இக்கோவணங்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இஃது ஒன்றினின்றுங் கிழிக்கப்பட்டதன்று. புதிதாக நெய்யப்பட்டது. இதனை ஏற்றருளும்; பிழை பொறுத்தருளும்'' என்று இறைஞ்சினார்.

மறையவர் வெகுண்டு, ''இன்று கொடுத்த கோவணம்! அஃது எப்படிக் கெட்டுவிடும்! அதனைக் கவர்ந்து வேறு கோவணங் கொடுக்கவா துணிந்தீர்! அடியார்களுக்கு நல்ல கோவணங் கொடுப்பதாகச் சொல்லுவித்தது, என் கோவணத்தைக் கவருதற்கே போலும்! உமது வாணிபம் நன்று; நன்று; மிக நன்று!'' என்று கூறினார். நாயனார் நடுநடுங்கி ஐயரைப் பணிந்து, ''இப்பிழையைத் தெரிந்து செய்தேனில்லை. இக்கோவண மன்றி நல்ல·பட்டாடைகளையும் மணிகளையுங் கொடுக்கிறேன். ஏற்றருளல் வேண்டும்'' என்று வேண்டினார்.

Koviloor Digital Library

அடிகள் தணிவுற்று, ‘‘எமக்கு ஒன்றும் வேண்டாம். எமது கோவணத்துக்கு ஒத்த நிறையுள்ள கோவணம் ஒன்று கொடுத்தாற் போதும்’’ என்றார். அதற்கு நாயனார் ‘‘எதன் நிறைக்கு ஒத்திருத்தல் வேண்டும்?’’ என்று கேட்டார். அந்தணர் பெருமான், ‘‘இக்கோவண நிறைக்கு’’ என்று தண்டில் கட்டியுள்ள கோவணத்தை அவிழ்த்துக் காட்டினார். அடியவர் விரைந்து ஒரு துலை நாட்டினார். அந்தணர் தமது கோவணத்தை ஒரு தட்டில் இட்டார். நாயனாரும் தாம் கொண்டு வந்த கோவணத்தை மற்றொரு தட்டில் இட்டார். நிறை ஒத்துவரவில்லை. நாயனார், அந்தணரின் ஆணைபெற்றுத் தம்பா லுள்ள கோவணங்களையும் பட்டாடைகளையும் ஒவ்வொன்றாகவும் பொதி பொதியாகவும் இட்டு இட்டுப் பார்த்தார். தட்டு ஒத்து வரவில்லை.

நாயனார் வேதியரின் அனுமதிபெற்றுத் தம்மிடமுள்ள பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்களையும் பிற பொருள்களையும் குவியல் குவியல்களாகக் கொண்டுவந்து கொண்டுவந்து முறை முறையே தட்டில் சேர்த்தார். தட்டு நேர் நிற்கவில்லை. அக்காட்சி கண்ட நாயனார், ‘‘அடிகளே! என்னிடத்திலுள்ள எல்லாவற்றையுங் கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டேன். இனி யானும் மனைவியும் புதல்வனும் எஞ்சி நிற்கிறோம். திருவுள மிருப்பின், நாங்களும் தட்டில் ஏறுகிறோம்’’ என்றார். ஐயரும் அதற்கிசைந்தார்.

அமர்நீதி நாயனார் பெரிதும் மகிழ்ந்து மனைவியுடனும் மைந்தருடனும் துலையை வலம்வந்து, ‘‘இதுகாறும் நாங்கள் நிகழ்த்திவந்த தொண்டு தவறுதலில்லாத தாயின், நாங்கள் ஏறினதும் இத்துலை நேர் நிற்பதாக’’ என்று மொழிந்து ஐந்தெழுத்தை ஓதித் தட்டிலேறினார். ஏறினதும், தட்டுகள் நேர் நின்றன.

அதைக் கண்ட மண்ணவர் வாழ்த்தினர். விண்ணவர் மலர் சொரிந்தார். பிரமசாரியாக வந்த பெருமான் உமாதேவியாருடன் மழ விடைமேல் தோன்றினார். தட்டிலே நின்ற நாயனாரும் அவர் தம் மனைவியாரும் புதல்வரும் ஆண்டவன் திருக்கோலத்தைக் கண்டு போற்றுகிறார். சிவபெருமான், மூவர்க்கும் தம்மை என்றுந் தொழுது கொண்டிருக்கும் வான்பத மருளி எழுந்தருளினார். திருவருளால் அத்துலையே விமானமாகி மேலே சென்றது. அமர்நீதி நாயனார் தம் மனைவியுடனும் மைந்தருடனுஞ் சிவலோகஞ் சேர்ந்தனர்.

Koviloor Digital Library

iii. இலைமலிந்த சருக்கம்

8. எறிபத்த நாயனார் புராணம் (57)

1. மல்லல்நீர் ஞாலந் தன்னுள் மழவிடை யுடையான் அன்பர்க்
கொல்லைவந் துற்ற செய்கை உற்றிடத் துதவும் நீரார்
எல்லையில் புகழின் மிக்க எறிபத்தர் பெருமை எம்மால்
சொல்லலாம் படித்தன் றேனும் ஆசையால் *சொல்ல லுற்றேன்.

2. பொன்மலைப் *புலிநின் றோங்கப் புதுமலை இடித்துப் போற்றும்
அந்நெறி வழியே யாக அயல்வழி அடைத்த சோழன்
மன்னிய அநபா யன்சீர் மரபின்மா நகர மாகும்
தொன்னெடுங் கருவூர் என்னுஞ் சுடர்மணி வீதி மூதூர்.

3. மாமதில் மஞ்சு சூழும் மாளிகை நிரைவிண் சூழும்
தூமணி வாயில் சூழும் சோலையில் வாசஞ் சூழும்
தேமலர் அளகஞ் சூழும் சிலமதி *தெருவில் சூழும்
தாமகிழ்ந் தமரர் சூழும் சதமகன் நகரந் தாழ.

1. மல்லல் நீர் ஞாலம் தன்னுள் - வளப்பமுடைய கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகில். மழவிடை உடையான் அன்பர்க்கு - இளமை வாய்ந்த இடப வாகன ராகிய சிவபெருமானுடைய நேயர்கட்கு. உற்ற செய்கை உற்ற இடத்து - பொருந்திய தொண்டுக்கு ஆபத்து நேர்ந்தபோது. ஒல்லை வந்து உதவும் நீரார் - விரைந்து வந்து துணைபுரியும் தன்மையுடையவர். படித்தன்றேனும் - தன்மையுடைய தன்றாயினும்.

பா-ம் - *சொல்லலுற்றாம்.

2. பொன்மலை - இமயம்; திருமலைச் சிறப்பு முதற்பாட்டின் குறிப்பைப் பார்க்க. புலிக்கொடி - திருநாட்டுச் சிறப்பு முதற்பாட்டின் குறிப்பைப் பார்க்க. இமயமலையிலே புலிக்கொடி நின்று ஓங்க. மலைகளை இடித்துச் செய்த அவ்வழி புதுவழியாக, மற்றச் சுற்று வழிகளை அடைத்த. மலைகளை இடித்துப் புதிய நேர் வழி யுண்டாக்குதல் மன்னர்களின் வழக்கமென்க. சோழன்-சோழவமிசத்தவனாகிய; ஒரு சோழன் செயலை மற்றச் சோழன் செயலாகக் கூறுவது மரபு. ஆகவே ஈண்டுச் சோழன் என்பதற்குச் சோழ வமிசத்தான் என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது. மன்னிய - நிலை பெற்ற. மரபினர்க்குரிய மாநகரம் பழமை மிகுந்த கருவூர். கருவூர் - கொங்கு நாட்டிலுள்ளது; சோழ மன்னர்க்குரிய ஐந்து தலை நகரங்களுள் ஒன்று. தலை நகரங்கள் ஐந்து: காவிரிப்பூம்பட்டினம், திருவாரூர், உறையூர், திருச்சேய்ஞலூர், கருவூர்.

பா-ம் - *புலிவென்.

3. மஞ்சு - மேகங்கள். நிரை - வரிசைகள். தூயமணி. தேன்மலர். அளகம் - கூந்தலில். சில மதி - (மாதர்களின் முகமாகிய) சில சந்திரர்கள். அமரர் (தேவர்கள்) தாம் மகிழ்ந்து. சதமகன் - இந்திரன், ''ஒரு நூறாயிர வேள்வி உரவோன்'' - மணிமேகலை : பதிகம் 33.

பா-ம் - *தெருவுஞ்.

Koviloor Digital Library

4. கடகரி துறையி லாடும் களிமயில் புறவி லாடும்
அடர்மணி அரங்கி லாடும் அரிவையர் குழல்வண் டாடும்
படரொளி மறுகி லாடும் பயில்கொடி கதிர்மீ தாடும்
தடநெடும் புவிகொண் டாடும் தனிநகர் வளமை ஈதால்.

5. மன்னிய சிறப்பின் மிக்க வளநகர் அதனில் மல்கும்
பொன்னியல் புரிசை சூழ்ந்து சுரர்களும் போற்றும் பொற்பால்
துன்னிய அன்பின் மிக்க தொண்டர்தஞ் சிந்தை நீங்கா
அந்நிலை அரனார் வாழ்வ தானிலை என்னுங் கோயில்.

6. பொருட்டிரு மறைக டந்த புனிதரை இனிதக் கோயில்
மருட்டுறை மாற்றும் ஆற்றால் வழிபடுந் தொழில ராகி
இருட்கடு ஒடுங்கு கண்டத் திறையவர்க் குரிமை *பூண்டார்க்
கருட்பெருந் தொண்டு செய்வார் அவர்எறி பத்த ராவார்.

7. மழைவளர் உலகில் எங்கும் மன்னிய சைவம் ஓங்க
அழலவிர் சடையான் அன்பர்க் கடாதன அடுத்த போது
முழையரி என்னத் தோன்றி முரண்கெட எறிந்து தீர்க்கும்
பழமறை பரசுந் தூய பரசுமுன் எடுக்கப் பெற்றார்.

4. கடகரி - மதயானைகள். துறையில் - நீர்த்துறையில். புறவில் - முல்லை நிலத்தில். அரங்கில் - சபையில். அரிவையர் குழல் - பெண்களின் கூந்தலில். (அரிவைப் பருவம் - பத்தொன்பது முதல் இருபத்தைந்து வயது வரை; அப்பருவம் இன்பத்துக்கு மிகவும் உரியது. "அரிவையர் இன்புமுத்தி" - சிவப்பிரகாசம் - 38) மறுகில் - வீதியில். பயில் - கட்டப்பட்ட. கதிர் - சூரிய மண்டலத்தின். தடம் - அகன்ற.

5. புரிசை சூழ்ந்து - மதிலைச் சுற்றி. சுரர்களும் - தேவர்களும். பொற்பால் - சிறப்பால். துன்னிய - உள் கலந்த. அந்நிலைமை வாய்ந்த. ஆனிலை - கருவூர்த் திருக்கோயிலின் பெயர். கோயில் மல்கும்.

6. எல்லாப் பொருளும் அடங்கியுள்ள மறை. மறைகள் தந்த எனினும் மறை கடந்த எனினுமாம். புனிதரை - சிவபெருமானை. கோயிலில். மருள் துறை - மயக்க வழியை. ஆற்றால் - வழியில். இருள்கடு - கரிய நஞ்சு. உரிமை பூண்டார்க்கு- சிவனடியார்களுக்கு.

பா-ம் - *பூண்ட அருட்.

7. மழையினால் வளர்க்கப்பெறும். "வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலால்" - திருக்குறள் : 11. சைவம் உலகிற்குரியது; பொதுச் சமயம்; "ஓது சமயங்கள் பொருளுணரு நூல்கள் ஒன்றோடொன் றொவ்வாம லுளபலவும் இவற்றுள்யாது சமயம் பொருள் நூல் யாதிங் கென்னில் இதுவாகும் அதுவல்ல எனும் பிணக்கதின்றி - நீதியினால் இவை யெல்லாம் ஒரிடத்தே காண நிற்பது யாதொரு சமயம் அது சமயம் பொருள் நூல்" - சிவஞானசித்தியார் : சுபக்கம் - சூ - 8 - 13. முழை அரி என்ன - குகையிலிருந்து புறப்படுஞ் சிங்கம் போல. முரண்கெட - தீங்கிழைத்தவர்களின் வலிமைகெட. தீர்க்கும் - தீங்கைப் போக்கும். பரசும் - துதிக்கும். பரசு - (சிவபிரான்) மழுவை யொத்த மழுவை. மறை பரசும் பரசு இறைவனுடையது.

Koviloor Digital Library

8. அண்ணலார் நிகழு நாளில் ஆனிலை அடிக ளார்க்குத்
திண்ணிய அன்பு கூர்ந்த சிவகாமி யாண்டார் என்னும்
புண்ணிய முனிவ னார்தாம் பூப்பறித் தலங்கல் சாத்தி
உள்நிறை காத லோடும் ஒழுகுவார் ஒருநாள் முன்போல்.

9. வைகறை உணர்ந்து போந்து புனல்மூழ்கி வாயுங் கட்டி
மொய்மலர் நெருங்கு வாச நந்தன வனத்து முன்னிக்
கையினில் தெரிந்து நல்ல கமழ்முகை அலரும் வேலைத்
தெய்வநா யகர்க்குச் சாத்தும் திருப்பள்ளித் தாமங் கொய்து.

10. கோலப்பூங் கூடை தன்னை நிறைத்தனர் கொண்டு நெஞ்சில்
வாலிய நேசங் கொண்டு மலர்க்கையில் தண்டும் கொண்டங்
காலய மதனை நோக்கி அங்கணர்க் கமைத்துச் சாத்தும்
காலைவந் துதவ வேண்டிக் கடிதினில் வாரா நின்றார்.

11. மற்றவர் அணைய இப்பால் வளநகர் அதனில் மன்னும்
கொற்றவர் வளவர் தங்கள் குலப்புகழ்ச் சோழ னார்தம்
பற்றலர் முனைகள் சாய்க்கும் பட்டவர்த் தனமாம் பண்பு
பெற்றவெங் களிறு கோலம் பெருகுமா நவமி *முன்னாள்.

12. மங்கல விழவு கொண்டு வருநதித் துறைநீ ராடிப்
பொங்கிய களிப்பி னோடும் பொழிமதஞ் சொரிய, நின்றார்

8. அண்ணலார் - எறிபத்தநாயனார். ஆனிலை ஆண்டவனுக்கு. திண்ணிய - உறுதியான. அலங்கல் - மாலை.

9. வைகறை - விடியற் காலத்தில். முன்னி - கருதிப் போந்து. தெரிந்து - ஆராய்ந்து. கமழ்முகை - மணங்கமழும் அரும்புகள். வேலை - வேளை. திருப்பள்ளித்தாமம் - கோயிலுக்கு மலர்கள். தாமம் - மாலை; ஈண்டு மலரின் மேற்று; ஆகு பெயர்; ''பூவைத் திருப்பள்ளித்தாமமென்பது சைவ பரிபாஷை'' - பழைய குறிப்புரை.

10. கோலம் - அழகு வாய்ந்த. வாலிய - மாசற்ற; தூய. அங்கணர் - திருநகரச் சிறப்பு : பாட்டு 46 - குறிப்புப் பார்க்க.

11. கொற்றவர் - மன்னர். வளவர் - சோழர். பற்றலர் - பகைவர்களுடைய. முனைகள் - சேனைகளை; பகைவர்களைப் போர் முனைகளில் என்னலுமாம் பட்டவர்த்தனமாம்- பட்டத்து யானையாகிய. பண்பு - மேன்மை. வெங்களிறு - கொடிய ஆண்யானை. கோலம் பெருகும் - விழா கொண்டாடுதற்குரிய. முதல் நாளில்.

பா-ம் - *நன்னாள்.

12. விழவு - அலங்காரம். நின்றார் - எதிரில் வாராநின்றவர்கள். இரியல் போக - விரைந்து நீங்கிப் போக. எதிர் - (யானையின்) முன்னே. பரிக்காரர் - குத்துக் கோல்காரர். யானையை நல்வழியில் செலுத்துதற்கும் அதனை அடக்குதற்கும் மேலே பாகரிருப்பது போலக் கீழும் பரிகோற்காரர் இருப்பது வழக்கம். இவர்கள் யானைக்கு முன்னே நடந்து அதன் வருகையை எதிரில் வருவோர்க்கு உணர்த்துவார்கள். யானை மாறுபடுங் காலத்து அதனை அடக்குவதற்கு ஈட்டி தாங்கலால் இவர்கள்

Koviloor Digital Library

எங்கணும் இரியல் போக எதிர்பரிக் காரர் ஓடத்
துங்கமால் வரைபோல் தோன்றித் துண்ணென அணைந்த தன்றே.

13. வென்றிமால் யானை தன்னை மேல்கொண்ட பாக ரோடுஞ்
சென்றொரு தெருவின் முட்டிச் சிவகாமி யார்முன் செல்ல
வன்தனித் தண்டில் தூங்கும் மலர்கொள்பூங் கூடை தன்னைப்
பின்தொடர்ந் தோடிச் சென்று *பிடித்துடன் பறித்துச் சிந்த.

14. மேல்கொண்ட பாகர் கண்டு விசைகொண்ட களிறு சண்டக்
கால்கொண்டு போவார் போலக் கடிதுகொண் டகலப் போக
நூல்கொண்ட மார்பின் தொண்டர் நோக்கினர் பதைத்துப் பொங்கி
மால்கொண்ட களிற்றின் பின்பு தண்டுகொண் டடிக்க வந்தார்.

15. அப்பொழு தணைய வொட்டா தடற்களி றகன்று போக
மெய்ப்பெருந் தொண்டர் மூப்பால் விரைந்துபின் செல்ல மாட்டார்
தப்பினர் விழுந்து கையால் தரையடித் தெழுந்து நின்று
செப்பருந் துயரம் *நீடிச் செயிர்த்துமுன் சிவதா என்பார்.

வேறு

16. ''களியா னையின்ஈர் உரியாய் சிவதா
எளியார் வலியாம் இறைவா சிவதா
அளியார் அடியார் அறிவே சிவதா
தெளிவார் அமுதே சிவதா சிவதா.

'பரிகோற்காரர்' என்றழைக்கப்படுகிறார்கள். பரித்தல் - தாங்குதல். உயர்ந்த பெருமை பொருந்திய மலைபோல.

13. யானை - யானையானது. தூங்கும் - தொங்கும்.

பா-ம் - *பிடித்துமுன்.

14. களிறு - யானையை. கால் - மாருதம்; காற்று. சண்டமாருதத்தை வயப்படுத்திக் கொண்டு போவார் போல. சண்டமாருதத்தால் கொண்டுபோகப் பட்டவர்களைப் போலக் களிறு தங்களைக்கொண்டு அகலப்போக என்னலு மொன்று. தொண்டர்-சிவகாமி யாண்டார். பொங்கி - கோபித்து. மால் - மதம்; மயக்கம்.

15. அடல்களிறு - கொல்யானை; அடல் - வலிமையுமாம். தப்பினர் விழுந்து - தவறி வீழ்ந்து. செயிர்த்து - மிகக் கோபித்து. சிவதா - நன்மையைச் செய்கிறவனே. சிவகாமியாண்டார் நாடொறுஞ் ''சிவதா'' ''சிவதா'' என்று உச்சரிப்பது வழக்கம். அவ்வழக்கத்தால் இடுக்கண் நேர்ந்த இவ்வேளையிலும் முறைப்பாடாக அவர் ''சிவதா'' ''சிவதா'' என்கிறார்.

பா-ம் - *எய்திச்.

16. 'மதமயக்கமுடைய யானையினின்றும் உரித்த தோலை யணிந்தவரே! இடையூறு செய்த களியானையை அடக்காயோ' என்பது குறிப்பு. ''சிவதா - பூங்கூடையை வாங்கித்தா என்று கோடலுமொன்று'' - பழைய குறிப்புரை. அளி ஆர் - அன்பு நிறைந்த.

Koviloor Digital Library

17. ஆறும் மதியும் அணியுஞ் சடைமேல்
ஏறும் மலரைக் கரிசிந் துவதே
வேறுள் நினைவார் புரம்வெந் தவியச்
சீறுஞ் சிலையாய் சிவதா சிவதா.

18. தஞ்சே சரணம் புகுதுந் தமியோர்
நெஞ்சேய் துயரங் கெடநேர் தொடரும்
மஞ்சே எனவீழ் மறலிக் கிறைநீள்
செஞ்சே வடியாய் சிவதா சிவதா.

19. நெடியோன் அறியா நெறியார் அறியும்
படியால் அடிமைப் பணிசெய் தொழுகும்
அடியார் களில்யான் ஆரா *அணைவார்
முடியா முதலார்'' எனவே மொழிய.

வேறு

20. என்றவ ருரைத்த மாற்றம் எறிபத்தர் எதிரே வாரா
நின்றவர் கேளா மூளும் நெருப்புயிர்த் தழன்று பொங்கி
*''மன்றவர் அடியார்க் கென்றும் வழிப்பகை களிறே யன்றோ
கொன்றது வீழ்ப்பன்'' என்று *கொலைமழு எடுத்து வந்தார்.

21. வந்தவர் அழைத்த தொண்டர் தமைக்கண்டு வணங்கி ''உம்மை
இந்தவல் இடும்பை செய்த யானைஎங் குற்ற'' தென்ன
''எந்தையார் சாத்தும் பூவை என்கையில் பறித்து மண்மேல்
சிந்திமுன் பிழைத்துப் போகா நின்றதித் தெருவே'' என்றார்.

17. கரி - யானை. சிந்துவதோ. வேறு - மாறுபாட்டை. சீறும் - கோபித் தழிக்கவல்ல.

18. தஞ்சமென்று திருவடியை அடைந்த மார்க்கண்டேயர். நெஞ்சு ஏய் துயரம் - நெஞ்சிலுற்ற துயரம். மஞ்சே என - மேகம்போல. மறலிக்கு - யமனுக்கு. இறை - சிறிதே. நேர்தொடரும் மறலி.

19. திருமால் அறியாத நெறியை முற்றும் உணரும்படியாக. நெறியை ஈங்குத் திருவடி என்றலுமொன்று. 'நெறியார்' எனக் கொண்டு சிவபெருமான் என்னலுமாம். யான் ஆராக - என்னை யாராக மதித்து; அடியவருள் யான் ஒருவனாக எண்ணப்படாதவன் என்றபடி.

பா-ம் - *அணைவான்; அணைவாய்.

20. மாற்றம் - மொழிகளை. எதிரே வாராநின்றவராகிய எறிபத்தர். நெருப்பெனப் பெருமூச்சுவிட்டு. மன்றவர் - நடராசருடைய.

பா-ம் - *மன்றவர்க் கடியார்க். *கொடு.

21. வல் இடும்பை - கொடுந்துன்பத்தை. பிழைத்து - தப்பி.

Koviloor Digital Library

22. ''இங்கது பிழைப்ப தெங்கே இனி''என எரிவாய் சிந்தும்
அங்கையின் மழுவும் தாமும் அனலும்*வெங் காலும் என்னப்
பொங்கிய விசையிற் சென்று பொருகரி தொடர்ந்து *பற்றும்
செங்கண்வாள் அரியிற் கூடிக் கிடைத்தனர் சீற்றம் மிக்கார்.

23. ''கண்டவர் இதுமுன் பண்ணல் உரித்தஅக் களிறே போலும்
அண்டரும் மண்ணு ளோரும் தடுக்கினும் அடர்த்துச் சிந்தத்
துண்டித்துக் கொல்வேன்'' என்று சுடர்மழு வலத்தில் வீசிக்
கொண்டெழுந் தார்த்துச் சென்று காலினால் குலுங்கப் பாய்ந்தார்.

24. பாய்தலும் மிசைகொண் டுய்க்கும் பாகரைக் கொண்டு சீறிக்
காய்*தழல் உமிழ்கண் வேழம் திரிந்துமேற் கதுவ அச்சம்
தாய்தலை அன்பின் முன்பு நிற்குமே தகைந்து பாய்ந்து
தோய்தனித் தடக்கை வீழ மழுவினால் துணித்தார் தொண்டர்.

25. கையினைத் துணித்த போது கடலெனக் கதறி வீழ்ந்து
மைவரை அனைய வேழம் புரண்டிட மருங்கு வந்த
வெய்யகோல் பாகர் மூவர் மிசைகொண்டார் இருவ ராக
ஐவரைக் கொன்று நின்றார் அருவரை அனைய தோளார்.

26. வெட்டுண்டு பட்டு வீழ்ந்தார் ஒழிய*மற் றுள்ளார் ஓடி
மட்டவிழ் தொங்கல் மன்னன் வாயிற்கா வலரை நோக்கிப்
''பட்டவர்த் தனமும் பட்டுப் பாகரும் பட்டார் என்று
முட்டநீர் கடிது புக்கு முதல்வனுக் குரையும்'' என்றார்.

22. மழுவும் தாமும் முறையே அனலும் காற்றும் போல. பொருகரி - போர்யானையை. வாள் - கூரிய நகங்களுமுடைய. அரியில் - சிங்கம்போல. கிடைத்தனர் - கிட்டினார். சீற்றம் - மிகுசினம்.

பா-ம் - *வன். *செல்லும்.

23. அண்ணல் - சிவபெருமான். அடர்த்து - நெருங்கி. வலத்தில் - வலக் கையால்; பலங்கொண்டு; வீரங்கொண்டு என்னலுமாம். யானை குலுங்க.

24. உய்க்கும் - செலுத்தும். பாகரைத் தன்மீது தாங்கிக்கொண்டு. வேழந் திரிந்து - யானை மாறுபட்டு. மேல் கதுவ - எறிபத்த நாயனார் மேல் பாய்ந்து எதிர்க்க. அச்சம். தாயின் தலையன்பு போன்றதொரு பேரன்பின் முன்னர் நிற்குமோ. தகைந்து - தொண்டர் யானையை மறித்து. நிலத்திற்றோயும் தனித்த பருத்த துதிக்கை.

பா-ம் - *கனல்.

25. மைவரை அனைய - கரியமலை போன்ற.

26. மட்டு அவிழ் தொங்கல் - தேன்சிந்தும் மலர் மாலையணிந்த. பட்டு - இறந்து. முட்ட - சேர.

பா-ம் - *வேறுள்ளார்.

Koviloor Digital Library

27. மற்றவர் மொழிந்த மாற்றம் மணிக்கடை காப்போர் கேளாக்
கொற்றவன் தன்பால் எய்திக் குரைகழல் பணிந்து *நின்று
''பற்றலர் இலாதாய்! நின்பொற் பட்டமால் யானை வீழச்
செற்றனர் சிலராம் என்று செப்பினார் பாகர்'' என்றார்.

28. வளவனும் கேட்ட போதில் மாறின்றி மண்காக் கின்ற
கிளர்மணித் தோள்அ லங்கல் சுரும்பினம் கிளர்ந்து பொங்க
அளவில்சீற் றத்தி னாலே ''யார்செய்தார்'' என்றுங் கேளான்
இளஅரி ஏறு போல *எழில்மணி வாயில் நீங்க.

29. தந்திரத் தலைவர் தாமுந் தலைவன்றன் நிலைமை கண்டு
வந்துறச் சேனை தன்னை வல்விரைந் தெழமுன் சாற்ற
அந்தரத் தகல மெல்லாம் அணிதுகிற் பதாகை *தூர்ப்ப
எந்திரத் தேரும் மாவும் இடைஇடை களிறு மாகி.

30. வில்லொடு வேல்வாள் தண்டு பிண்டிபா லங்கள் மிக்க
வல்லெழு முசலம் நேமி மழுக்கழுக் கடைமுன் னான
பல்படைக் கலன்கள் பற்றிப் பைங்கழல் வரிந்த *வன்கண்
எல்லையில் படைஞர் கொட்புற் றெழுந்தனர் எங்கும் எங்கும்.

27. குரைகழல் - ஒலிக்கும் வீரக்கழலை யணிந்த பாதங்களை. பற்றலர் - பகைவர்கள். செற்றனர் - கொன்றனர்.

பா-ம் - *போற்றி.

28. வளவனும் - சோழமன்னனும். மாறு - பகை. கிளர் - போரைநாடி. ஓங்கும் அலங்கல் - மாலையில். சுரும்பினம் - வண்டுக் கூட்டங்கள். கிளர்ந்து - எழுந்து. அரி ஏறு - சிங்க ஏறு.

பா-ம் - *எரி.

29. தந்திரத் தலைவர் தாமும் - சேனைத் தலைவர்களும். பறைசாற்றுவிக்க. அந்தரத்து அகலம் எல்லாம் - ஆகாயப் பரப்பு முழுமையும். பதாகை - கொடிகள். எந்திரத்தையுடைய தேர்களும். மாவும் - குதிரைகளும்.

பா-ம் - *போர்ப்ப.

30. பிண்டி பாலம் - தலையிலே பீலி கட்டப்பட்டு எறிவதோர் படை. முசலம் - இருப்புலக்கைகளும். நேமி - சக்கரங்களும். கழுக்கடை - எறியீட்டிகளும்; சூலங்களும் எனினுமாம். வீரக்கழலை வரித்துக்கட்டிய. கொட்புற்று - சுழன்று பரந்து; இடசாரி வலசாரியாகச் சுழன்று என்னலுமாம்.

பா-ம் - *வெங்கண்.

Koviloor Digital Library

31. சங்கொடு தாரை காளம் தழங்கொலி முழங்கு பேரி
வெங்குரல் பம்பை கண்டை வியன்துடி திமிலை தட்டி
பொங்கொலிச் சின்னம் எல்லாம் பொருபடை மிடைந்த பொற்பின்
மங்குல்வான் கிளர்ச்சி நாண மருங்கெழுந் தியம்பி மல்க.

32. *தூரியத் துவைப்பும் முட்டுஞ் சுடர்ப்படை ஒலியும் மாவின்
தார்மணி *இசைப்பும் வேழ முழக்கமும் தடந்தேர்ச் *சீறும்
வீரர்தஞ் செருக்கின் ஆர்ப்பும் மிக்கெழுந் தொன்றாம் எல்லைக்
காருடன் கடைநாட் பொங்குங் கடலெனக் கலித்த அன்றே.

33. பண்ணுறும் உறுப்பு நான்கில் பரந்தெழு சேனை யெல்லாம்
மண்ணிடை இறுகால் மேன்மேல் வந்தெழுந் ததுபோல் தோன்றத்
தண்ணளிக் கவிகை மன்னன் தானைபின் தொடரத் தானோர்
அண்ணலம் புரவி மேற்கொண் டரசமா வீதி சென்றான்.

34. கடுவிசை முடுகிப் *போகிக் களிற்றொடும் பாகர் வீழ்ந்த
படுகளம் குறுகச் சென்றான் பகைப்புலத் தவரைக் காணான்
விடுசுடர் மழுவொன் றேந்தி வேறிரு தடக்கைத் தாய
அடுகளி றென்ன நின்ற அன்பரை முன்பு கண்டான்.

31. தழங்கு ஒலி - அதிக ஒலி. துடி - உடுக்கை. கண்டை - ஒருவகைப்பறை. திமிலை - சல்லரி; ஒருவிதப் பறை. தட்டி - கரடிப் பறை. போர்புரியும் சேனைகள் நெருங்கிய சிறப்பால். மேக ஒலிக்கிளர்ச்சி. மல்க - நிரம்ப.

32. தூரியத் துவைப்பும் - வாத்திய ஒலியும். மாவின் தார் மணி இசைப்பும்- குதிரைகளின் கழுத்திலணிந்த மாலை மணியின் ஒலியும். சீறும் - ஒலியும். ஆர்ப்பும் - ஒலியும். ஒன்றாம் எல்லை ஒன்றாகும்பொழுது. எல்லைக்காரெனக் கோடலுமாம். காருடன் - ஊழிக்கால முகிலுடன்.

பா-ம் - *தூரியந் துவைப்ப. *அசைப்பும். *சீரும்.

33. அலங்கரித்து ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட 'ரத கஜ துரக பதாதி' என்னும் உறுப்புகள் நான்காக. இறுகால் - ஊழிக்காற்று. குளிர்ந்த அருளமைந்த குடையை யுடைய மன்னன். தானை பின் - சேனை பின்னே. பெருமையும் அழகும் வாய்ந்த புரவி.

34. பகைப்புலத்தவரை - பகைவர்களை. அடுகளிறு - கொல்யானை. எறிபத்தர் அடுகளிறுபோல நின்றாராதலின், அவர்தங் கரங்கள் இரண்டும் துதிக்கை களாக இங்கே சொல்லப்பட்டன. 'வேறு' - துண்டிக்கப்பெற்ற யானைத் துதிக்கையை யல்லாத வேறு. எறிபத்தர் சிவநேயராதலால் அவர் பகைவர் என்ற எண்ணமே மன்னன்பால் தோன்றவில்லை.

பா-ம் - *பொங்கி.

Koviloor Digital Library

35. பொன்தவழ் அருவிக் குன்றம் எனப்புரள் களிற்றின் முன்பு
நின்றவர் மன்று ளென்றும் நிருத்தமே பயிலும் வெள்ளிக்
குன்றவர் அடியா ரானார் கொன்றவர் இவரென் றோரான்
''வென்றவர் யாவர்'' என்றான் வெடிபட முழங்குஞ் சொல்லான்.

36. அரசன்ஆங் கருளிச் செய்ய அருகுசென் றணைந்து பாகர்
''விரைசெய்தார் மாலை யோய்!நின் விறற்களிற் றெதிரே நிற்கும்
திரைசெய்நீர் உலகின் மன்னர் யாருளார் தீங்கு செய்தார்
பரசுமுன் கொண்டு நின்ற இவர்'' எனப் பணிந்து சொன்னார்.

37. ''குழையணி காதி னானுக் கன்பராங் குணத்தின் மிக்கார்
பிழைபடின் அன்றிக் கொல்லார் பிழைத்ததுண்'' டென்றுட் கொண்டு
மழைமத யானை சேனை வரவினை மாற்றி மற்ற
உழைவயப் புரவி மேல்நின் றிழிந்தனன் உலக மன்னன்.

38. ''மைத்தடங் குன்று போலும் மதக்களிற் றெதிரே இந்த
மெய்த்தவர் சென்ற போது வேறொன்றும் புகுதா விட்ட
அத்தவ முடையேன் ஆனேன் அம்பல வாணர் அன்பர்
இத்தனை முனியக் கெட்டேன் என்கொலோ பிழை''என் றஞ்சி.

39. செறிந்தவர் தம்மை நீக்கி அன்பர்முன் தொழுது சென்''றீ
தறிந்திலேன் அடியேன் அங்குக் கேட்டதொன் றதுதான் நிற்க
மறிந்தஇக் களிற்றின் குற்றம் பாகரோ டிதனை மாள
எறிந்ததே போது மோதான் அருள்செயும்'' என்று நின்றார்.

35. செம் பொற்பொடிகள் தவழும் அருவியையுடைய குன்றுபோல. அருவி இரத்தத்தைக் குறிப்பது. மன்றுள். . . .குன்றவர் - சிவபெருமான். ஓரான் - நினையாதவனாய். யானையைக் கொன்றவர் யாவர்.

36. விரை - வாசனை. தார் - பூமாலை. மாலை - மணிமாலை. விறல் - வெற்றி யுடைய. திரை செய்நீர் - அலைகடல் சூழ்ந்த.

37. மழைபோல் மதத்தைச் சொரியும். மாற்றி - நிறுத்தி. வயஉழை புரவி - வலிமைக்கு அல்லது வெற்றிக்கு இடமாகவுள்ள குதிரை. நாயனாரைச் சிறப்பிக்க ''உலக மன்னன்'' என்றார்.

38. அபாயத்தை ''வேறொன்று'' என்றார். மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம்; 15 -ம் பாட்டையும், குறிப்பையும் பார்க்க. அம்பலவாணர் அன்பர் - எறிபத்தநாயனார். இத்தனை முனிய - இவ்வளவு கோபிக்க. கெட்டேன்- அவலத்தை யுணர்த்துவது; துயரின்போது வெளிவருவது; ஐயோ; இரக்கக் குறிப்பு.

39. செறிந்தவர் தம்மை - நெருங்கிச் சூழ்ந்து நின்றவர்களை. மறிந்த - எதிர்த்த. குற்றம் - குற்றத்திற்காக.

Koviloor Digital Library

40. மன்னவன் தன்னை நோக்கி வானவர் ஈசர் நேசர்
''சென்னி!இத் துங்க வேழம் சிவகாமி யாண்டார் கொய்து
பன்னகா பரணர்ச் சாத்தக் கொடுவரும் பள்ளித் தாமம்
தன்னைமுன் பறித்துச் சிந்தத் தரைப்படத் துணித்து வீழ்த்தேன்.''

41. ''மாதங்கம் தீங்கு செய்ய வருபரிக் காரர் தாமும்
மீதங்குக் கடவு வாரும் விலக்கிடா தொழிந்து பட்டார்
ஈதிங்கு நிகழ்ந்த'' தென்றார் எறிபத்தர் என்ன அஞ்சிப்
பாதங்கள் முறையால் தாழ்ந்து பருவரைத் தடந்தோள் மன்னன்.

42. ''அங்கணர் அடியார் தம்மைச் செய்தஇவ் அபரா தத்துக்
✶கிங்கிது தன்னாற் போதா தென்னையுங் கொல்ல வேண்டும்
மங்கல மழுவால் கொல்கை வழக்குமன் றிதுவாம்'' என்று
செங்கையால் உடைவாள் வாங்கிக் கொடுத்தனர் தீர்வு நேர்வார்.

43. வெந்தழற் சுடர்வாள் நீட்டும் வேந்தனை நோக்கிக் ''கெட்டேன்
அந்தமில் புகழான் அன்புக் களவின்மை கண்டேன்'' என்று
தந்தவாள் வாங்க மாட்டார் தன்னைத்தான் துறக்கும் என்று
சிந்தையால் உணர்வுற் றஞ்சி வாங்கினார் ✶தீங்கு தீர்ப்பார்.

44. வாங்கிய தொண்டர் முன்பு மன்னனார் தொழுது நின்றே
''ஈங்கெனை வாளி னாற்கொன் றென்பிழை தீர்க்க வேண்டி
ஓங்கிய உதவி செய்யப் பெற்றனன் இவர்பால்'' என்றே
ஆங்கவர் ✶உவப்பக் கண்ட எறிபத்தர் அதனுக் கஞ்சி.

40. வானவர் ஈசர் நேசர் - சிவநேசராகிய எறிபத்தர். சென்னி - சோழனே. துங்கவேழம் - உயர்ந்த யானை. பன்னகாபரணர் - பாம்பை அணிகலனாகப் பூண்டுள்ள சிவபெருமானுக்கு.

41. மாதங்கம் - யானை. கடவுவாரும் - செலுத்தும் பாகர்களும். விலக்காமையால் அவர்களும் வெட்டுப்பட்டு உயிர் துறந்தார்கள். சொன்னவர் எறிபத்தர் என்று தெளிந்து.

42. அடியார் தமக்கு. இது ஆம் - இவ்வாள் தக்கது. தீர்வு நேர்வார் - கழிவு அல்லது பிராயச் சித்தம் விரும்புகிறவராகிய மன்னர்.

பா-ம் - ✶இங்கிவை தம்மால் போதா.

43. கெட்டேன் - ஐயோ. தீங்கு - தன்னைத்தான் துறத்தலை; தன்னுயிரைத் தானே வாளால் போக்கிக்கொள்ளுதலை.

பா-ம் - ✶தீர்வு.

44. பா-ம் - ✶உரைப்பக்.

Koviloor Digital Library

45. "வன்பெருங் களிறு பாகர் மடியவும் உடைவா ளைத்தந்
தென்பெரும் பிழையி னாலே என்னையுங் கொல்லும் என்னும்
அன்பனார் *தமக்குத் தீங்கு நினைந்தனன்" என்று கொண்டு
"முன்பென துயிர்செ குத்து முடிப்பதே முடி"வென் றெண்ணி.

46. புரிந்தவர் கொடுத்த வாளை அன்பர்தங் கழுத்தில் பூட்டி
அரிந்திட லுற்ற போதில் அரசனும் "பெரியோர் செய்கை
இருந்தவா றிதுஎன்! கெட்டேன்!" என்றெதிர் கடிதிற் சென்று
பெருந்தடந் தோளால் கூடிப் பிடித்தனன் வாளுங் கையும்.

47. வளவனார் விடாது பற்ற மாதவர் *வருந்து கின்ற
அளவிலாப் பரிவில் வந்த இடுக்கணை அகற்ற வேண்டிக்
களமணி களத்துச் செய்ய கண்ணுதல் அருளால் வாக்குக்
கிளரொளி விசும்பின் மேல்வந் தெழுந்தது பலருங் கேட்ப.

48. "தொழுந்தகை அன்பின் மிக்கீர்! தொண்டினை மண்மேல் காட்டச்
செழுந்திரு மலரை இன்று சினக்கரி சிந்தத் திங்கட்
கொழுந்தணி வேணிக் கூத்தர் அருளினால் கூடிற்" றென்றங்
கெழுந்தது பாக ரோடும் யானையும் எழுந்த தன்றே.

49. ஈரவே பூட்டும் *வாளை விட்டெறி பத்தர் தாமும்
நேரியர் பெருமான் தாள்மேல் விழுந்தனர் நிருபர் கோனும்
போர்வடி வாளைப் போக எறிந்தவர் கழல்கள் போற்றிப்
பார்மிசைப் பணிந்தார் விண்ணோர் பனிமலர் மாரி தூர்த்தார்.

50. இருவரும் எழுந்து வானில் எழுந்தபே ரொலியைப் போற்ற
அருமறைப் பொருளா யுள்ளார் அணிகொள்பூங் கூடை தன்னில்
மருவிய பள்ளித் தாமம் நிறைந்திட அருள மற்றத்
திருவருள் கண்டு வாழ்ந்து சிவகாமி யாரும் நின்றார்.

45. அன்பனார் - மன்னவர். உயிர்செகுத்து - உயிரைப்போக்கி.

பா-ம் - *தம்மைத்.

46. புரிந்து அவர் - விரும்பி மன்னர். அன்பர் - எறிபத்தர்.

47. வளவனார் - சோழர். பரிவில் - அன்பால். நீலகண்டத்தையும் சிவந்த நெற்றிக் கண்ணையும் உடைய சிவபெருமான். வாக்கு - அசரீரி.

பா-ம் - *வருந்தி நிற்ப.

48. யாவரும் தொழுந்தகைமை வாய்ந்த. திங்கள் கொழுந்து-பிறை. எழுந்ததும்.

49. ஈரவே - அறுக்கவே. நேரியர் - சோழர். நிருபர் கோனும் - புகழ்ச் சோழ மன்னரும். அவர் - எறிபத்த நாயனார்தம்.

பா-ம் - *வாள்விட்டெறிபத்தர் தாமும்அந்த.

50. அருமறைப் பொருளாயுள்ளார் - சிவபெருமான். வாழ்ந்து - புத்துணர்வு பெற்று.

Koviloor Digital Library

51. மட்டவிழ் அலங்கல் வென்றி மன்னவர் பெருமான் முன்னர்
உட்டரு களிப்பி னோடும் ✻உறங்கிய தெழுந்த தொத்து
முட்டவெங் கடங்கள் பாய்ந்து முகிலென முழங்கிப் பொங்கும்
பட்டவர்த் தனத்தைக் கொண்டு பாகரும் அணைய வந்தார்.

ஆனசீர்த் தொண்டர் கும்பிட் ''டடியனேன் களிப்ப இந்த
மானவெங் ✻களிற்றில் ஏறி மகிழ்ந்தெழுந் தருளும்'' என்ன
மேன்மைப் பணிமேற் கொண்டு வணங்கிவெண் குடையின் நீழல்
யானைமேற் கொண்டு சென்றார் இவுளிமேற் கொண்டு வந்தார்.

53. அந்நிலை எழுந்த சேனை ஆர்கலி ஏழும் ஒன்றாய்
மன்னிய ஒலியின் ஆர்ப்ப மண்ணெலாம் மகிழ்ந்து ✻வாழ்த்தப்
பொன்னெடும் பொதுவில் ஆடல் நீடிய புனிதர் பொற்றாள்
சென்னியில் கொண்டு சென்னி திருவளர் கோயில் புக்கான்.

54. தம்பிரான் பணிமேற் கொண்டு சிவகாமி யாருஞ் சார
எம்பிரான் அன்ப ரான எறிபத்தர் தாமும் ''என்னே!
அம்பலம் நிறைந்தார் தொண்டர் அறிவதற் கரியார்'' என்று
செம்பியன் பெருமை உன்னித் திருப்பணி நோக்கிச் சென்றார்.

55. மற்றவர் இனைய வான வன்பெருந் தொண்டு மண்மேல்
உற்றிடத் தடியார் முன்சென் றுதவியே நாளும் நாளும்
நற்றவக் கொள்கை தாங்கி நலமிகு கயிலை வெற்பில்
✻கொற்றவர் கணத்தின் முன்னாங் கோமுதல் தலைமை பெற்றார்.

51. மட்டவிழ் அலங்கல் - தேனொழுகும் மலர்மாலை யணிந்த. முட்டவெம் கடங்கள் பாய்ந்து - நானாபக்கங்களிலும் வெப்பமாகிய மதங்கள் பாய்ந்து.

பா-ம் - ✻உறங்கிமீ.

52. ஆனசீர் - பொருந்திய சிறப்பினையுடைய. மானம் - வலிமையுடைய. இவுளிமேல் கொண்டுவந்தார் - குதிரை மீது வந்த புகழ்ச்சோழர்.

பா-ம் - ✻களிற்றை ஏறிமனமகிழ்ந்.

53. ஆர்கலி - சமுத்திரம். பொன்னெடும் பொதுவில் ஆடல் நீடிய புனிதர் - கனக சபையில் தாண்டவம் புரியும் நடராசர்.

பா-ம் - ✻பொங்க.

54. தம்பிரான் - சிவபிரான். என்னே - என்ன ஆச்சரியம்! சிதாகாசத்தில் நிறைந்துள்ள நடராசப் பெருமான். தொண்டர் (புகழ்ச்சோழநாயனார்). செம்பியன் - புகழ்ச்சோழ நாயனாரின். நோக்கி - நினைந்து.

55. கொற்றவர் - சிவபெருமானது. முன்னிருக்கும் தலைமைக்குள் முதற் றலைமை பெற்றார். கோ - தலைமை.

பா-ம் - ✻கொற்றவக்.

Koviloor Digital Library

56. ஆளுடைத் தொண்டர் செய்த ஆண்மையும் தம்மைக் கொல்ல
வாளினைக் கொடுத்து நின்ற வளவனார் பெருமை தானும்
நாளுமற் றவர்க்கு நல்கும் நம்பர்தாம் அளக்கில் அன்றி
நீளும்இத் தொண்டின் நீர்மை நினைக்கிலார் அளக்க வல்லார்.

57. தேனாருந் தண்பூங் கொன்றைச் செஞ்சடை யவர்பொற் றாளில்
ஆனாத காதல் அன்பர் எறிபத்தர் அடிகள் *சூடி
வானாளுந் தேவர் போற்றும் மன்றுளார் நீறு போற்றும்
ஏனாதி நாதர் செய்த *திருப்பணி இயம்ப லுற்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 607.

கருவூர், சோழமன்னர்களுக் குரிய தலைநகரங்கள் ஐந்தனுள் ஒன்று. அது கொங்கு நாட்டிலிருப்பது. அங்கே ஆனிலை என்னும் திருக்கோயில் ஒன்றிருக்கிறது. அவ்வானிலையில் எழுந்தருளி யுள்ள சிவபெருமானை வழிபட்டுச் சிவனடியார்களுக்குத் தீங்கிழைப்பவர் களை எறிந்து வீழ்த்த மழுப்படை தாங்கி நின்றவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர், எறிபத்த நாயனார் என்னும் பெயருடையவர்.

அவர் காலத்தில் சிவகாமி யாண்டார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவனடியார்; ஆனிலை அடிகளுக்குப் பூத்தொண்டு செய்பவர். ஒருநாள், அதாவது நவமி முன்னாளில், சிவகாமி யாண்டார் வழக்கம்போல் பூக்களால் கூடையை நிரப்பி, அக்கூடையைத் தண்டில் தூங்கச்செய்து, திருக்கோயில் நோக்கிச் செல்வாரானார். அவ்வேளையில் அவ்வழியே புகழ்ச்சோழ மன்னவரின் பட்டவர்த்தன யானை காவிரியில் மூழ்கி, பாகர்கள் மேலேயிருப்ப, குத்துக்கோற்காரர்கள் முன்னே ஓட, விரைந்து நடந்துவந்தது. அந்த யானை சிவகாமியாண்டாரை நெருங்கித் தண்டிலிருந்த பூங்கூடையைப்பற்றி மலர்களைச் சிந்தியது. அதைக் கண்ட பாகர்கள், யானையை வாயுவேகமாக நடாத்திச் சென்றார்கள். சிவகாமியாண்டார் சினந்து வேழத்தைத் தண்டினால் புடைக்க விரைந்து நடந்தார். யானையின் கதிநடை எங்கே! சிவகாமியாண்டார் மூப்புநடை எங்கே! மூப்பால் சிவகாமியாண்டார் கால் தவறிக் கீழே

56. நல்கும் - அருள் புரியும். நம்பர் - சிவபெருமான்.

57. ஆனாத - குறையாத.

பா-ம் - *போற்றி. *திருத்தொழில்.

Koviloor Digital Library

விழுந்தார். விழுந்தவர் தரையைக் கையால் மோதி எழுந்து நின்று, ''ஆனிலை யப்பா! நின் முடிமீது ஏறும் மலரை ஒரு யானையா மண்ணிற் சிந்துவது? சிவதா சிவதா'' என்று ஓலமிடலானார்.

அவ்வோலங் கேட்டுக்கொண்டு அவ்வழியே வந்த எறிபத்த நாயனார், சிவகாமி யாண்டாரை யடைந்து பணிந்து, ''அக்கொடிய யானை எங்குற்றது''? என்று கேட்டார். சிவகாமி யாண்டார் ''அந்த யானை இவ்வீதி வழியே போயிருக்கிறது'' என்றார். என்றதும், எறிபத்த நாயனார் காற்றெனப் பறந்து, யானையைக்கிட்டி, அதன்மீது பாய்ந்தார். யானையும் எறிபத்தர் மீது பாய்ந்தது. நாயனார் சிறிதும் அஞ்சாது யானையை எதிர்த்துத் தமது மழுவினால் அதன் துதிக்கையைத் துணித்தார். யானை கதறிக்கொண்டு கருமலைபோல் கீழே விழுந்தது. பின்னே குத்துக்கோற்கார் மூவரையும், பாகர் இருவரையும் நாயனார் வெட்டி வீழ்த்தினார். மற்றவர்கள் விரைந்து ஓடி, ''பட்டவர்த்தனத்தைச் சிலர் கொன்றனர்'' என்று புகழ்ச்சோழ மன்னர்க்கு அறிவித்தார்கள்.

சோழர் பெருமான், வடவைபோற் சீறி, ஒரு குதிரைமீ திவர்ந்து புறப்பட்டார். நால்வகைச் சேனைகளும், பிறவும் அவரைச் சூழ்ந்து சென்றன. மன்னர் பெருமான், யானை இறந்துபட்ட இடத்தைச் சேர்ந்தார். யானையைக்கொன்றவர் எறிபத்தர் என்று கொள்ளாதவ ராய் ''யானையைக் கொன்றவர் யார்?'' என்று கேட்டார். அங்கிருந்த பாகர்கள் ''மழுவைத் தாங்கி நிற்கும் இவரே நமது யானையைக் கொன்றவர்'' என்றார்கள். புகழ்ச்சோழநாயனார் திடுக்கிட்டு, ''இவர் சிவனடியார்; குணத்திற் சிறந்தவர்; யானை பிழைசெய்திருத்தல் வேண்டும்; இல்லையேல் இவர் அதைக் கொன்றிரார்'' என்று எண்ணிச் சேனைகளை யெல்லாம் நிறுத்திக் குதிரையினின்றும் இறங்கி, ''இப்பெரியவர் யானைக்கெதிரே சென்றபோது வேறொன்றும் நிகழாதிருக்க, யான் முன்னே என்ன தவஞ் செய்தனனோ! அடியவர் இவ்வளவு முனியக் கெட்டேன்! நேர்ந்தபிழை என்னோ?'' என்று அஞ்சி, நாயனார் முன்னே சென்று தொழுது, ''யானையைக் கொன்றவர் அடியவர் என்று யான் அறியேன்; யான் கேட்டதொன்று; இந்த யானை செய்த பிழைக்கு, இதனைப் பாகரோடும் மாய்த்தது போதுமா?'' என்று கேட்டார். நாயனார், நிகழ்ந்ததைக் கூறினார்.

Koviloor Digital Library

சோழர் பெருமான், எறிபத்த நாயனாரை வணங்கிச் ''சிவனடியாருக்கு விளைத்த தீங்குக்கு யானையையும் பாகர்களையும் கொன்றது போதாது; என்னையுங் கொல்லுதல் வேண்டும்; அடிகளின் மங்கல மழுவால் என்னைக் கொல்லுதல் முறைமை யன்று'' என்று மொழிந்து, தமது உடைவாளை எடுத்து, ''இதனால் என்னைக் கொன்றருள்க'' என்று நீட்டினார்.

எறிபத்தர் ''அந்தோ! இவர் அன்பர்; இவர்தம் அன்பிற்கோ ரளவில்லை. வாளை வாங்காவிடின் தற்கொலை செய்துகொள்வர்'' என்று கருதி வாளை வாங்கினார். புகழ்ச்சோழர் ''ஆ! இப்பெரியவர் அடியேனைக் கொன்று என் பிழைதீர்க்கும் பேறு பெற்றேன்'' என்று மனமகிழ்ந்தார். எறிபத்தர் ''இத்தகை அன்பருக்கோ தீங்கு நினைந்தேன்! யான் பாவி! பாவி! முதலிலே என்னுயிரை மாய்த்துக்கொள்வதே முறை'' என்று உறுதி கொண்டு, வாளைக் கழுத்திலிட்டு அரியப் புகுந்தார், அக்காட்சி கண்ட அரசர் பெருமான், ''கெட்டேன்! கெட்டேன்!!'' என்று வாளையுங் கையையும் பிடித்தார். ''அரசர் கையைப் பற்றினரே'' என்று அன்பர் வருந்தா நிற்கிறார். இஃது அன்பின் பெருக்கால் நேர்ந்த இடுக்கண். இவ்விடுக்கணை மாற்ற ''உங்கள் திருத் தொண்டின் மாண்பை உலகத்தவர்க்குக் காட்டவேண்டிச் சிவபெருமான் திருவருளால் இவையாவும் நிகழ்ந்தன'' என்று ஓர் அசரீரி வானில் எழுந்தது. எழுந்ததும், யானை, பாகர்களோடு உயிர்பெற்றெழுந்தது. எறிபத்த நாயனார் வாளைவிடுத்துப் புகழ்ச் சோழ நாயனாரை வணங்கினார். புகழ்ச்சோழர் வாளைஎறிந்து எறிபத்தரைப் பணிந்தார். இருவரும் திருவருளை வழுத்தினார். திருவருளால் கூடையில் பூக்கள் நிறைந்தன. சிவகாமியாண்டார் ஆனந்தவாரிதியிற் றிளைத்தனர். பட்டவர்த் தனத்தை அழைத்துக்கொண்டு பாகர்கள் அரசர் முன்னே வந்தார்கள். எறிபத்த நாயனார் வேண்டுகோளுக் கிணங்கிப் புகழ்ச்சோழ நாயனார் யானைமீ தெழுந்தருளிச் சேனைகள் புடை சூழ்ந்து செல்ல அரமனையை அடைந்தார். சிவகாமியாண்டார் பூங்கூடையைத் தண்டிற் றாங்கித் தந்தொண்டின்மேற் சென்றார். எறிபத்த நாயனார் தாம் ஏற்ற திருத்தொண்டைக் குறைவறச்செய்து வாழ்ந்து, திருக்கயிலையில் சிவகணங்களுக்குத் தலைவரானார்.

Koviloor Digital Library

9. ஏனாதி நாத நாயனார் புராணம் (42)

1. புண்டரிகம் பொன்வரைமேல் ஏற்றிப் புவியளிக்கும்
தண்தரள வெண்கவிகைத் தார்வளவர் சோணாட்டில்
வண்டறைபூஞ் சோலை வயன்மருதத் தண்பணைசூழ்ந்
தெண்டிசையும் ஏறிய*சீர் எயின்மூதூர் எயினனூர்.

2. வேழக் கரும்பினொடு மென்கரும்பு தண்வயலில்
தாழக் கதிர்ச்சாலி தானோங்குந் *தன்மையதாய்
வாழக் குடிதழைத்து மன்னியஅப் பொற்பதியில்
ஈழக் குலச்*சான்றார் ஏனாதி நாதனார்.

3. தொன்மைத் திருநீற்றுத் தொண்டின் வழிபாட்டின்
நன்மைக்கண் நின்ற நலம் என்றுங் குன்றாதார்
மன்னர்க்கு வென்றி வடிவாட் படைபயிற்றுந்
தன்மைத் தொழில்விஞ்சை யிற்றலைமை சார்ந்துள்ளார்.

1. புண்டரிகம் - புலிக்கொடியை. பொன்வரை - இமயமலை; திருமலைச் சிறப்பு : பாட்டு - 1 குறிப்புப் பார்க்க. குளிர்ந்த முத்து வெண்குடை. தார் - ஆத்திமாலை. வளவர் - சோழர். வயல்கள் நிறைந்த மருதமாகிய குளிர்ந்த இடஞ் சூழ்ந்து. எயில் - மதில்சூழ்ந்த.

பா-ம் - *சீர்மூதூர் எயினனூர்.

2. வேழக் கரும்பினொடு-நாணற் கரும்பினோடு. இங்கே 'ஏனாதி' என்னும் பெயர் இயற் பெயரோ பட்டப்பெயரோ என்பது ஐயம். 'ஏனாதி' என்பது ஒரு பட்டப் பெயர்; வேந்தனால் கொடுக்கப்படும் பட்டப் பெயர்களுள் அஃதும் ஒன்று. அஃது அரச பதத்துக்கு அடுத்ததாய், அமைச்ச பதத்துக்கு மேலதாயிருப்பது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏனாதியைத் தளவீரருக்கு மேலதிகாரி என்பர் நீலகேசி உரையாசிரியர். நெற்றிக்கு ஏனாதிப்பட்டமும், விரலுக்கு ஏனாதி மோதிரமும் அரசனால் பேரவையில் அணியப்படுவது மரபு. ''போர்க்கட லாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக், கார்க்கடல்பெற்ற தரையன்றோ - போர்க்கெல்லாம், தானாதி யாகிய தார்வேந்தர் மோதிரஞ்சேர், ஏனாதிப் பட்டத் திவன்'' - மேற்கோள் : தொல். புறத். சூ, 8. ''சோழிக ஏனாதி'' - மணிமேகலை : 22 சிறைசெய். 205. ''ஏனாதிப்பட்டங் கட்டினான் ஒருவன்'' - கலித்தொகை : 81. உரை. ''ஏனாதி திருக்கிள்ளி'', ''மலையமான் சோழிய ஏனாதி திருக்கண்ணன்'' - புறநானூறு : 167, 174-உரை. ''ஏனாதி மோதிரஞ்செறிந்த சேனாதிபதி'' ''. . .ஏனாதி மோதிரத்தையும் செம்பொனாற் செய்த பட்டத்தையும். அருளி'' - சிந்தாமணி : 2167, 2569 உரை. ''பெரியபுராணத்துக் கூறப்பட்டுள்ள திருத்தொண்டர்களுள் ஒருவர்க்கு ஏனாதி நாயனார் என்ற திருநாமம் இதுபற்றியே வந்த குடிப்பெயர் போலும்'' என்பர் டாக்டர் சாமிநாத ஐயர் (மணிமேகலை : 22. 205. குறிப்புரை).

பா-ம் - *தன்மையவாய். *சான்றோர்.

3. விஞ்சையில் - வித்தையில்.

Koviloor Digital Library

4. வாளின் படைபயிற்றி வந்த வளமெல்லாம்
நாளும் பெருவிருப்பால் நண்ணுங் கடப்பாட்டில்
தாளும் தடமுடியும் காணாதார் தம்மையுந்தொண்
டாளும் பெருமான் அடித்தொண்டர்க் காக்குவார்.

5. நள்ளார் களும்போற்றும் நன்மைத் துறையின்கண்
எள்ளாத செய்கை இயல்பின் ஒழுகுநாள்
தள்ளாத தங்கள் தொழிலுரிமைத் தாயத்தின்
உள்ளான் *அதிசூரன் என்பான் உளனானான்.

6. மற்றவனுங் கொற்ற வடிவாட் படைத்தொழில்கள்
கற்றவர்கள் தன்னிற் கடந்துள்ளார் இல்லையெனும்
பெற்றிமையான் மாநிலத்து மிக்க பெருமிதம்வந்
துற்றுலகில் தன்னையே சால மதித்துள்ளான்.

7. தானாள் விருத்திகெடத் தங்கள்குலத் தாயத்தின்
ஆனாத செய்தொழிலாம் ஆசிரியத் தன்மைவளம்
மேனாளுந் தான்குறைந்து மற்றவர்க்கே மேம்படலால்
ஏனாதி நாதர்திறத் தேலா இகல்புரிந்தான்.

8. கதிரோன் எழமழுங்கிக் கால்சாயுங் காலை
மதிபோல் அழிந்துபொறா மற்றவனுஞ் சுற்றப்
பதியோ ருடன்கூடப் *பண்ணியலார் மேற்சென்
றெதிர்போர் விளைப்பதற்கே *எண்ணி யதுதுணிந்தான்.

4. நண்ணும் கடப்பாட்டால் - உண்டாகும் கடமையால்; "உதித்த கொடைக்குண மிகுதியால்" என்பர் ஆறுமுகத் தம்பிரானார். தடம் - பெருமை வாய்ந்த. காணாதார் தம்மையும் - பிரம விஷ்ணுக்களையும். பெருமான் - சிவபெருமானின்.

5. நள்ளார்களும் - பகைவர்களும். எள்ளாத - இகழாத, தள்ளக்கூடாத. தாயத்தின் - பங்காளி மரபின்.

பா-ம் - *அரிசூரன்.

6. கொற்ற - வெற்றியுடைய. தன்னினும் மேம்பட்டவர்களில்லை என்னுந் தன்மையால், பெருமிதம் - இறுமாப்பு. சால - அதிகமாக.

7. தான்ஆள் விருத்தி கெட - தனது சீவனோபாயங்கெட. ஆனாத - குன்றாத. மேல் நாளும் - நாளுக்கு நாள். அவர்க்கே - ஏனாதிநாயனார்க்கே. நாயனாரிடத்துப் பொருந்தாத (நீதியில்லாத) பகைமை கொண்டான்.

8. மழுங்கி - ஒளி மழுங்கி. கால்சாயும் - தோற்றங்கெடும். காலைமதி - காலைச் சந்திரன். பதியோர் - ஊரார். தன்னுடன் கூட. பண்ணியலார்-நற்குண முடைய ஏனாதி நாயனார்.

பா-ம் - *பண்ணியவர். *எண்ணித் துணிந்தெழுந்தான்.

Koviloor Digital Library

9. தோள்கொண்ட வல்லாண்மைச் சுற்றத் தொடுந்துணையாங்
கோள்கொண்ட போர்மள்ளர் கூட்டத் தொடுஞ்சென்று
வாள்கொண்ட தாயம் வலியாரே கொள்வதென
மூள்கின்ற செற்றத்தான் முன்கடையில் நின்றழைத்தான்.

10. வெங்கண் புலிகிடந்த வெம்முழையில் சென்றழைக்கும்
பைங்கண் குறுநரியே போல்வான் படைகொண்டு
பொங்கிப் *புறஞ்சூழ்ந்து போர்குறித்து நேர்நின்றே
அங்கண் *கடைநின் றழைத்தான் ஒலிகேளா.

11. ''ஆர்கொல் பொரஅழைத்தார் என்றரியேற் றிற்*கிளர்ந்து
சேர்வு பெறக்கச்சில் செறிந்தவுடை மேல்வீக்கி
வார்கழலுங் கட்டி வடிவாள் பலகைகொடு
போர்முனையில் ஏனாதி நாதர் புறப்பட்டார்.

12. புறப்பட்ட போதின்கண் *போர்த்தொழில்வாள் கற்கும்
விறற்பெருஞ்சீர்க் காளையர்கள் வேறிடத்து நின்றார்
மறப்படைவாள் சுற்றத்தார் கேட்டோடி வந்து
செறற்கரும்போர் வீரர்க் கிருமருங்குஞ் சேர்ந்தார்கள்.

13. வந்தழைத்த மாற்றான் வயப்புலிப்போத் தன்னார்முன்
''நந்தமது வாள்பயிற்று நற்றாயங் கொள்ளுங்கால்
இந்தவெளி மேற்கை வகுத்திருவேம் பொருபடையும்
சந்தித் தமர்*விளைத்தால் சாயாதார் கொள்வ''தென.

9. கோள்கொண்ட - கொலைத்தொழில் கொண்ட. ''கோளினைக் குறித்து வந்தான்'' - சிந்தாமணி 264. போர்மள்ளர் - யுத்தவீரர்கள். தாயம் - உரிமை. செற்றத்தால் - நீண்டகாலப் பகைமையால். முன்கடையில் - தலைவாயிலில்.

10. வெங்கண் - தீக்கண். வெம்முழையில் - கடிய குகையில். பைங்கண் - குறுகிய பார்வையுடைய; 'திருட்டுப் பார்வை' என்பர் மகாலிங்க ஐயர். அங்கண் -அழகிய இடத்தையுடைய.

பா-ம் - *புடை சூழ்ந்து. *படைமுன் பழைத்தான்.

11. பொர-போர் செய்ய. அரிஏற்றில் கிளர்ந்து-சிங்கத்தைப்போல் கர்ச்சித்து எழுந்து. உறுதியாகப் பொருந்தக் கச்சால்சேர்ந்த உடையை மேல்கட்டி. வாரினால் வீரக்கழலையும் காலில் கட்டி. பலகை - கேடகம்.

பா-ம் - *சினந்து.

12. விறல் - வலிமையுடைய. முன்னர்ப் பயிற்சி பெற்று வெவ்வேறிடத் திலிருந்தவர்கள். மறம் - வீரம். செறற்கு அரும் - அடக்கி வெல்லுதற்கு அரிய. வீரர்க்கு - ஏனாதிநாத நாயனாரின்.

பா-ம் - *போர்த்தொழில்கள்.

13. மாற்றான் - பகைவனாகிய அதிசூரன். வலிமையுடைய ஆண் புலி போன்ற ஏனாதி நாயனார். வெளியிடத்தில். சாயாதார் - தோல்வி யுறாதவர்கள்.

பா-ம் - *மலைந்தால்.

Koviloor Digital Library

14. என்றுபகைத் தோனுரைப்ப ஏனாதி நாதர்''அது
நன்றுனக்கு *வேண்டுமேல் நண்ணுவன்''என் றுள்மகிழ்ந்து
சென்றவன்முன் சொன்ன செருக்களத்துப் போர்குறிப்பக்
கன்றி *இருபடையும் கைவகுத்து நேர்மலைவார்.

வேறு

15. மேக ஒழுங்குகள் முன்கொடு மின்னிரை தம்மிடை யேகொடு
மாக மருங்கினும் மண்ணினும் வல்லுரு மேறெதிர் செல்வன
வாக நெடும்பல கைக்குல மாள்வினை வாளுடை யாடவர்
காக மிடைந்த களத்திரு கைகளின் வந்து கலந்தனர்.

16. கால்கழல் கட்டிய மள்ளர்கள் கைகளின் மெய்கள் அடக்கிய
வாளொளி வட்ட முனைந்திட வந்திரு கைகளின் முந்தினர்
வேலொடு வேலெதிர் நீள்வன மேவிய பாதலம் விட்டுயர்
ஞாலமு றும்பணி வீரர்கள் நாநிமிர் கின்றன ஒத்தன.

17. வெங்கண் விறற்சிலை வீரர்கள் வேறிரு கையிலும் நேர்பவர்
தங்கள் சிலைக்குலம் உந்தின தாவில் சரங்கள் நெருங்குவ
பொங்கு சினத்தெரி யிற்புகை போகு கொடிக்கள் வளைத்தெதிர்
செங்கண் விழிக்கனல் சிந்திய சீறு பொறிச்செல வொத்தன.

14. நீ கூறியது நன்று. நீ விரும்பினால் யானும் போர்புரிய நண்ணுவன். செரு - போர். கன்றி - கோபித்து.

பா-ம் - *வேண்டுமென்றால். *இருபுடையும்.

15. வல் உருவம் ஏறு - வலிய இடியேறுகள். மேகக் கூட்டங்களைத் தங்கள் முன்னே கொண்டு, மின்னல் வரிசைகளைத் தங்கள் நடுவேகொண்டு. மாக மருங்கினும் - விண்ணிலும். எதிராகச் செல்வனபோலாக. நெடும். ஆடவர் - நெடிய கேடகக் கூட்டங்களையும் முயற்சி வாய்ந்த வாள்களையும் உடைய வீரர்கள். காகமிடைந்த - காகங்கள் நிறைந்த. இரு கைகளில் - இரண்டு பக்கங்களிலும். வீரர்கள் - இடியேறுகள். கேடகங்கள் - மேகக்கூட்டங்கள். வாளாயுதங்கள் - மின்னல்கள்.

16. மள்ளர்கள் - வீரர்கள். மெய்கள் அடங்கிய - உடம்புகளை மறைத்துள்ள. வாள் ஒளி வட்டம் முனைந்திட - மிகுந்த ஒளியுடைய கேடகங்கள் முற்பட. பணிவீரர்கள் - நாகவீரர்கள். நாநிமிர்கின்றன ஒத்தன - நாவைச் சுழற்றலை யொத்தன.

17. வேறிரு கையிலும் நேர்பவர் - வேறாகிய இரண்டு அணிவகுப்பிலும் எதிர்நின்று போர் புரிபவர்களாகிய. வெங்கண் விறல் சிலைவீரர்கள் தங்கள். சிலைக்குலம் உந்தின - வில்கூட்டங்கள் சொரிந்த. தாவில் சரங்கள் நெருங்குவ- குற்றமில்லாத அம்புகள் செல்வன. பொங்கு சினத்து எரியில் புகை போகு கொடிக்கள் -கிளர்ந்தெழுங் கோபாக்கினியினின்றும் கிளம்பும் புகைக்கொடிகளை. செங்கண் விழிக்கனல் - சிவந்த கண்களினின்றும் எழும்பிய நெருப்பானது. வளைத்து எதிர் சிந்திய - வளைத்துக்கொண்டு எதிரெதிர் சிந்திய. சீறு பொறி - கொடிய பொறிகளின்; சிறு பொறிகளின் எனினுமாம். செலவு - செல்வதை; விழுதலை.

Koviloor Digital Library

18. வாளொடு நீள்கை துடித்தன மார்பொடு வேல்கள் குளித்தன
தோளொடு வாளி நிலத்தன தோலொடு தோல்கள் தகைத்தன
தாளொடு வார்கழல் இற்றன தாரொடு சூழ்சிரம் அற்றன
நாளொடு சீறி மலைப்பவர் நாடிய போர்செய் களத்தினில்.

19. குருதியின் நதிகள் பரந்தன குறையுடல் ஓடி அலைந்தன
பொருபடை அறுதுணி சிந்தின புடைசொரி குடர்உடல் பம்பின
வெருவர எருவை நெருங்கின விசியறு துடிகள் புரண்டன
இருபடை *யினினும் எதிர்ந்தவர் எதிரெதிர் அமர்செய் பறந்தலை.

20. நீளிடை முடுகி நடந்தெதிர் நேரிரு வரிலொரு வன்தொடர்
தாளிரு தொடையற முன்பெயர் சாரிகை முறைமை தடிந்தனன்
வாளொடு விழுமுடல் வென்றவன் மார்பிடை அறமுன் எறிந்திட
ஆளியி னவனு *மிறிந்தனன் ஆயினர் பலருள ரெங்கணும்.

21. கூர்முனை அயில்கொடு முட்டினர் கூடிமுன் உருவிய தட்டுடன்
நேருரம் உருவ *உரப்புடன் நேர்பட எதிரெதிர் குத்தினர்
ஆருயிர் கழியவும் நிற்பவர் ஆண்மையில் இருவரும் ஒத்தமை
போரடு படைகொ டளப்பவர் போல்பவர் அளவிலர் பட்டனர்.

18. கைகள் அற்று விழுந்து துடித்தன. குளித்தன - முழுகின; பாய்ந்து மறைந்தன. தோளொடு வாளி நிலத்தன - (அறுபட்ட) தோள்களோடு அம்புகள் தரையில் விழுந்து கிடந்தன. தோலொடு தோல்கள் தகைத்தன - கேடகங்களோடு கேடகங்கள் நெருக்கின. தாரொடு - மாலையுடன். நாளொடு சீறி மலைப்பவர் - தங்கள் வாழ்நாளுடன் கோபித்துப் போரிடுவோர்.

19. இரத்தப் பெருக்காலாகிய ஆறுகள் ஓடின. பொருபடை அறுதுணி - போர் புரியுஞ் சேனைகளின் உடலினின்றும் அற்ற துண்டுகள். குடல்கள் பக்கத்திற் சரிந்த உடல்கள் நிரம்பிக்கிடந்தன. வெருவர எருவை - அச்சம் உண்டாகக் கழுகுகள். விசி அறு துடிகள் - வார் அறுந்த உடுக்கைகள். பறந்தலை - போர்க்களத்தில்.

பா-ம் - *தனினும்.

20. நீளிடை முடுகி நடந்து - நெடுந் தூரத்தினின்றும் விரைந்து நடந்து. தொடர்ந்த இரண்டு கால்களும் தொடைகளும் அற்றுவிழ. சாரிகை முறைப்படி. தடிந்தனன் - வெட்டினான். தன்னை வென்றவனுடைய. சிங்கத்தைப் போன்ற அவனும் இறந்து பட்டனன். ஆயினர் - இவ்வாறாக இறந்தவர்.

பா-ம் - *மறிந்தனன்.

21. அயில் - வேலாயுதம். கூடி - நெருங்கி. தட்டுடன் - கேடகத்தோடு. நேர் உரம் உருவ உரப்புடன் - நேரே மார்பில் உருவும்படி பலத்துடன். உரப்புடன் - அதட்டலுடனுமாம். ஒத்திருத்தலை. போரடு. பட்டனர்- போரில் கொல்லும் படைக் கலங்களைக் கொண்டு அளந்து காண்பவரைப் போன்றவர் அளவில்லாதவர் இறந்தனர்.

பா-ம் - *உறைப்புடன்.

Koviloor Digital Library

பொற்சிலை வளைய எதிர்ந்தவர் புற்றர வனைய சரம்பட
விற்படை துணியவும் நின்றிலர் வெற்றிகொள் சுரிகை வழங்கினர்
முற்றிய பெருவளன் இன்றியும் முற்படு கொடைநிலை நின்றிட
உற்றன உதவிய பண்பினர் ஒத்தனர் உளர்சில கண்டர்கள்.

அடல்முனை மறவர் மடிந்தவர் அலர்முகம் உயிருள வென்றுறு
படர்சிறை சுலவு கருங்கொடி ✲படர்வன சுழல்வன துன்றலில்
விடுசுடர் விழிகள் இரும்புசெய் வினைஞர்தம் உலையின் முகம்பொதி
புடைமிடை கரியிடை ✲பொங்கிய புகைவிடு ✲தழலை நிகர்த்தன.

திண்படை வயவர் பிணம்படு செங்கள மதனிடை முன்சிலர்
புண்படு வழிசொரி யுங்குடர் பொங்கிய கழுகு பருந்தொடு
கொண்டெழு பொழுதினும் முன்செயல் குன்றுதல் இலர்தலை நின்றனர்
விண்படர் கொடிவிடு பண்பயில் விஞ்சையர் குமரரை வென்றனர்.

22. புற்றிலுள்ள பாம்புகளைப் போன்ற அம்புகள் பட. வில் படை துணியவும் - தங்கள் கையிலுள்ள விற்படைகள் வெட்டுப்படவும். சுரிகை வழங்கினர் - உடைவாளை (பாணங்களுக்கு எதிராக) வீசினார்கள். முற்றிய - நிரம்பிய. இன்றியும் - இல்லாது ஒழிந்த காலத்தும். முற்படு - முதன்மை பொருந்திய; முன் செய்து வந்த எனினுமாம். நிலைநின்றிட - நிலைநிற்க. உற்றன உதவிய பண்பினர் - தங்களுக்குக் கிடைத்த பொருளை (இரப்பவர்க்குக்) கொடுக்குங் குணமுடையவர்களை. கண்டர்கள் - படைவீரர்கள்.

23. அடல்முனை - போர்முகத்தில். மறவர் - வீரர்கள். மலர்முக நோக்கி. உறுபடர் சிறை சுலவு கருங்கொடி - வரும் படர்ந்த சிறகினை யுடையனவாய்ச் சூழுங் காகங்கள். படர்கின்றன; சுழல்கின்றன. துன்றலில் - ஆனால் நெருங்குவதில்லை. இரும்புசெய் வினைஞர்தம் - கொல்லர்களது. உலைமுகத்தில் பொதிந்து பக்கத்திலே நெருங்கியுள்ள கரியிலே பொங்கிய புகைவிடும் நெருப்பை. (வீரர்களின்) விடுசுடர் விழிகள் நிகர்த்தன. காகங்கள் துன்றலின்றிப் படர்வனவாயும் சுழல்வனவாயு மிருந்தன என்றலுமொன்று. துன்றலில் (நெருங்கக்கூடாதவாறு) விடுசுடர் விழிகள் என்று இயைத்துக் கொள்ளினுமாம். காகங்கள் துன்றலின் (நெருங்கியிருத்தலான்) என்போரு முளர்.

பா-ம் - ✲ பயில்வன. ✲தங்கிய. ✲தழல் நிகர்கின்றன.

24. வயவர் - வீரர்கள். புண்பட்டவழியே சொரியுங் குடர்களை. பொங்கிய - மிகுந்து நெருங்கிய. அவர்கள் முன்செயல் (தைரியம் முதலிய செயல்களினின்றும்) குன்றுதலிலராய், அம்முயற்சியில் தலைப்பட்டு நின்றார்கள். (அவர்கள்) கொடி - காற்றாடி; பட்டம். பண்பயில் - குணம் பொருந்திய. விஞ்சையர் குமரரை- விளையாட்டுப் பயிற்சி யுடையவர்களாகிய சிறுவர்களை. பண்பயில் விஞ்சையர் குமரர் - "இசையைப் பழகிய வித்தியாதரர்களுடைய சிறுவர்களை" - ஆறுமுகத் தம்பிரானார்.

Koviloor Digital Library

வேறு

25. இம்*முனைய வெம்போரில் இருபடையின் வாள்வீரர்
வெம்முனையில் வீடியபின் வீடாது மிக்கொழிந்த
தம்முடைய பல்படைஞர் பின்னாகத் தாம்முன்பு
தெம்முனையில் ஏனாதி நாதர் செயிர்த்தெழுந்தார்.

26. வெஞ்சினவாள் தீயுமிழ வீரக் கழல்கலிப்ப
நஞ்சணிகண் டர்க்கன்பர் தாம் எதிர்ந்த ஞாட்பின்கண்
எஞ்சிஎதிர் நின்ற இகல்முனையில் வேல்உழவர்
தஞ்சிரமுந் தோள்உரமுந் தாளும் விழத்துணித்தார்.

27. தலைப்பட்டார் எல்லாருந் தனிவீரர் வாளில்
கொலைப்பட்டார் முட்டாதார் கொல்களத்தை விட்டு
நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வு நேர்பட்ட போதில்
அலைப்பட்ட ஆர்வமுதற் குற்றம்போ லாயினார்.

28. இந்நிலைய வெங்களத்தில் ஏற்றழிந்த மானத்தால்
தன்னுடைய *புல்படைஞர் மீண்டார் தமைக்கொண்டு
மின்னொளிவாள் வீசி விறல்வீரர் வெம்புலியே
றன்னவர்தம் முன்*சென் றதிசூரன் நேரடர்ந்தான்.

29. மற்றவர்தஞ் செய்கை வடிவாள் ஒளிகாணச்
சுற்றிவரும் வட்டணையில் தோன்றா வகைகலந்து
பற்றியடர்க் கும்பொழுதில் தானும் படைபிழைத்துப்
பொற்றடந்தோள் வீரர்க் குடைந்து *புறகிட்டான்.

25. இம்முனைய - இப்பகைமையுடைய. முனையில் - போரில். வீடிய பின் - இறந்தபின்னர். தெம்முனையில் - பகைப்புலத்தில். செயிர்த்து - கோபித்து.

பா-ம் - *முனை.

26. ஞாட்பின்க்ண் - போரினிடத்து, இகல் - பகை. வேல் உழவர்தம் - வேல்வீரர்களின். உரமும் - மார்பும்.

27. முட்டாதார் - எதிர்த்து வாராதவர்கள் - ஆர்வம்முதல்குற்றம் - காமம் வெகுளி மயக்கம் முதலியன. மெய்யுணர்வுக்கு அலைப்படுத வின்மையான் ''நிலைப்பட்ட'' என்றார். காமம் வெகுளி முதலியன அலைப்படுவன என்பது வெள்ளிடைமலை. நூலுக்கேற்ற வருணனை. மெய்யுணர்வு விளங்கியதும் காமம் வெகுளி மயக்கங்கள் இரிந்தோடுதல் இயல்பு. மெய்யுணர்வு -ஏனாதி நாயனார். காமம் வெகுளி முதலியன - அவரை முட்டாதவர்கள்.

28. ஏற்று - எதிர்த்து. நேர் அடர்ந்தான் - நேரே எதிர்த்துப் போர் புரிந்தான்.

பா-ம் - *பல். *வந்ததிசூரன்.

29. செய்கையால். இடசாரி வலசாரியாகவரும் வட்டணையிலே. ஒருவருக்குந் தாம் தோன்றாதவாறு கலந்து. வாள் ஒளியும் வட்டணையிடும் விரைவும்

Koviloor Digital Library

30. போன அதிசூரன் போரில் *அவர்க்கழிந்த
மானமிக மீதூர மண்படுவான் கண்படான்
ஆனசெயல் ஓரிரவுஞ் சிந்தித் *தலமந்தே
''ஈனமிகு வஞ்சனையால் வெல்வன்'' என எண்ணினான்.

31. சேட்டாருங் கங்குல் புலர்காலைத் தீயோனும்
''நாட்டாரைக் கொல்லாதே நாம்இருவேம் வேறிடத்து
வாட்டாயங் கொள்போர் மலைக்க வருக'' எனத்
தோட்டார்பூந் தாரார்க்குச் சொல்லிச் *செலவிட்டான்.

32. இவ்வாறு கேட்டலுமே ஏனாதி நாதனார்
''அவ்வாறு செய்தல் அழகி தெனஅமைந்து
கைவ்வாள் அமர்விளைக்கத் தான்கருதும் அக்களத்தே
வெவ்வாள் உரவோன் வருக''என *மேற்கொள்வார்.

33. சுற்றத்தார் யாரும் அறியா வகைசுடர்வாள்
பொற்பலகை யுந்தாமே கொண்டு புறம்போந்து
மற்றவன்முன் சொல்லி வரக்குறித்த அக்களத்தே
பற்றலனை முன்வரவு பார்த்துத் தனிநின்றார்.

நாயனாரைத் தோன்றாவகை செய்தன. அடர்க்கும்பொழுது - தாக்கும் போது. தானும்படை பிழைத்து - அதிசூரனும் படையுடன் தப்பி.

பா-ம் - *புறத்திட்டான்; புறமிட்டான்.

30. ''மண்படுவான் - மண்விழுவான். அதிசூரனை இங்ஙனமாசிரியர் கூறியது இவனது வஞ்சகக் கொடுமைபற்றியென அறிக. பாயலின்றிப் பூமியிற் படுப்பவனெனக் கோடலுமாம். பூமியிலிறப்பவனெனக் கோடல் சிறப்பின்று'' பழைய குறிப்புரை. கண்படான் - தூங்காதவனாய். ஏனாதி நாயனாரை வெல்வதற் கான. அலமந்து - நெஞ்சஞ் சுழன்று.

பா-ம் - *அவர்க்கழிந்து. *அலமருவான்.

31. சேட்டாருங் கங்குல் - நீண்ட இராக்காலம்; சேடு ஆரும் - நீடித்தல் நிறைந்த. துக்கமுடையோர்க்கு இரவு நீடித்தல் இயல்பு. வாள்தாயம் - வாள்தொழில் உரிமை. தோடு ஆர் பூந்தாரார்க்கு - இதழ்களுடைய பூமாலையணிந்த ஏனாதி நாயனார்க்கு.

பா-ம் - *வரவிட்டான்.

32. தான் - (அதிசூரன்) கொடிய வாளேந்திய வலிமையுடைய அதிசூரன். மேற்கொள்வார் - அவன் சொல்லை ஏற்று ஒப்புக்கொண்டார்.

பா-ம் - *மேற்கொண்டார்.

33. பொற்பலகையும் - அழகிய கேடகத்தையும். பற்றலனை முன்வரவு - பகைவனாகிய அதிசூரன் வரவை.

Koviloor Digital Library

34. தீங்கு குறித்தழைத்த தீயோன் திருநீறு
தாங்கிய நெற்றியினார் தங்களையே எவ்விடத்தும்
ஆங்கவருந் தீங்கிழையார் என்ப தறிந்தானாய்ப்
பாங்கில் திருநீறு பண்டு பயிலாதான்.

35. வெண்ணீறு நெற்றி விரவப் புறம்பூசி
உள்நெஞ்சில் வஞ்சக் கறுப்பும் உடன்கொண்டு
*வண்ணச் சுடர்வாள் மணிப்பலகை கைக்கொண்டு
புண்ணியப்போர் வீரர்க்குச் சொன்னஇ டம்புகுந்தான்.

36. வென்றி மடங்கல் விடக்குவர முன்பார்த்து
நின்றாற்போல் நின்றார் நிலைகண்டு தன்நெற்றி
சென்று கிடைப்பளவுந் திண்பலகை யான்மறைத்தே
முன்தனிவீ ரர்க்கெதிரே மூண்டான் மறம்பூண்டான்.

37. அடல்விடையே றென்ன அடர்த்தவனைக் கொல்லும்
இடைதெரிந்து தாள்பெயர்க்கும் ஏனாதி நாதர்
புடைபெயர்ந்த மாற்றான் பலகைபுறம் போக்கக்
கடையவன்தன் நெற்றியின்மேல் வெண்ணீறு தாங்கண்டார்.

38. கண்டபொழு தே"கெட்டேன் முன்பிவர்மேற் காணாத
வெண்திருநீற் றின்பொலிவு மேற்கண்டேன் வேறினிஎன்
அண்டர்பிரான் சீரடியார் ஆயினார்" என்றுமனங்
கொண்"டிவர் தங் கொள்கைக் குறிவழிநிற் பேன்" என்று.

39. கைவாள் உடன்பலகை நீக்கக் கருதியது
செய்யார் "நிராயுதரைக் கொன்றார் எனுந்தீமை
எய்தாமை வேண்டும் இவர்க்கென்" றிரும்பலகை
நெய்வாள் உடன் அடர்த்து நேர்வார்போல் நேர்நின்றார்.

34. பாங்குடன் திருநீற்றை முன்னே அணிந்தறியாதவன்.

35. மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம் 7-ம் பாட்டைப் பார்க்க.

பா-ம் - *வண்ணக்கதிர்.

36. மடங்கல் - சிங்க ஏறு. விடக்குவர - பிராணி வருதலை; விடக்கு - மாமிசம்; ஆகுபெயர். சென்று அவரைக் கிட்டும் வரைக்கும். மூண்டான் - முடுகி நடந்தான். மறம் - பாவத்தை.

37. பாய்ந்து கொல்லும் இடப ஏற்றைப்போல. அடர்த்து - நெருங்கித்தாக்கி, புடைபெயர்ந்த மாற்றான் - தம் அருகே வந்த பகைவன்.

38. கெட்டேன் - ஐயோ. மேற்கண்டேன் - இப்பொழுதே பார்த்தேன்.

39. இரும் - பெரிய. எண்ணெய் பூசியுள்ள வாளுடன்.

Koviloor Digital Library

40. அந்நின்ற தொண்டர் திருவுள்ளம் ஆரறிவார்
முன்நின்ற பாதகனும் தன்கருத்தே முற்றுவித்தான்
இந்நின்ற தன்மை *அறிவார் அவர்க்கருள
மின்நின்ற செஞ்சடையார் தாமே வெளிநின்றார்.

41. மற்றினிநாம் போற்றுவதென் வானோர் பிரான்அருளைப்
பற்றலர்தங் கைவாளால் பாசம் அறுத்தருளி
உற்றவரை என்றும் உடன்பிரியா அன்பருளிப்
பொற்றொடியாள் பாகனார் பொன்னம் பலம்அணைந்தார்.

42. தம்பெருமான் சாத்துந் திருநீற்றுச் சார்புடைய
எம்பெருமான் ஏனாதி நாதர் கழல்இறைஞ்சி
உம்பர்பிரான் காளத்தி உத்தமர்க்குக் கண்ணப்பு
நம்பெருமான் செய்தபணி நாந்*தெரிந்த வாறுரைப்பாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 649.

ஏனாதிநாத நாயனார் சோழ நாட்டிலுள்ள எயினனூரில் தோன்றிய ஈழகுலச் சான்றோராவர். அவர், திருநீற்றினிடத்துப் பேரன்பு வாய்ந்தவர். அரசர்களுக்கு வாள்வித்தை பயிற்றுவிப்பது அவர்தந் தொழிலாகும். அதனால் கிடைக்கும் பொருளைச் சிவனடி யார்களுக்குக் கொடுத்து வருவது அவர்தந் திருத்தொண்டாகும்.

அவர் காலத்திலே அதிசூரன் என்னும் மற்றுமொரு வாள்வீரன் இருந்தான். அவனது தொழிலும் வாள்வித்தை பயிற்றுவிப்பதாகும். ஏனாதி நாயனார் தொழில் முறையில், தன்னினும் நலம் பெற்று வருதல் கண்டு, அவன் அழுக்காற்றால் புழுங்கலானான். அவன் ஒரு நாள், தன் மாணாக்கர்களும் மற்றவர்களுந் தன்னைச் சூழ்ந்துவர, ஏனாதி நாயனார் இல்லம் போந்து, தலை வாயிலில் நின்று அவரைப் போருக்கழைத்தான். அவன் அழைத்தலைக் கேட்ட நாயனார், போர்க்கோலந் தாங்கிப் புறப்பட்டார். அவர்தம் மாணாக்கர்களும்,

40. அங்கு அவ்வாறு நின்ற. மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம் 15-ம் பாட்டையும் குறிப்பையும் பார்க்க. அறிவாராய் நாயனார்க் கருள்புரியச் சிவபெருமான் தாமே காட்சி வழங்கினார்.

பா-ம் - *அறிந்தார்.

41. பற்றலர் - பகைவர். உற்றவரை - திருவருளை அடைந்த ஏனாதி நாயனாரை. உடன் - தம்முடன்.

42. பா-ம் - *தெளிந்த.

Koviloor Digital Library

ஊரவர்களும், மற்றவர்களும் படைதாங்கி அவரைச் சூழ்ந்து தொடர்ந்தார்கள்.

அதிசூரன், நாயனாரைப் பார்த்து, ''இவ்வெளியிலே அமர் செய்வோம்; வெற்றியடைவோரே வாள்வித்தை கற்பிக்கும் உரிமை ஏற்றல் வேண்டும்'' என்று கூறினான். அதற்கு நாயனாரும் உடன்பட்டனர். உடனே இருவருந் தத்தம் படைகளுடன் அவ்வெளி நோக்கி நடந்து போர் புரியலானார். இறுதியில் அதிசூரன் புறமுதுகிட்டு ஓடினான். ஓடிய அவன், அன்றிரவு முழுவதும் உறக்க மின்றித் துயர்க்கடலில் அழுந்தி, 'ஏனாதி நாயனாரை எப்படிக் கொல்வது' என்று எண்ணி எண்ணி, முடிவில் 'வஞ்சனை வழியில் கொல்லுதல் வேண்டும்' என்று உறுதிகொண்டான். பொழுது புலர்ந்ததும், போருக்கு வேறு எவரையும் அழைத்துச்செல்லாமல், 'ஏனாதி நாயனாரும் தானும்மட்டும் தன்னந் தனியராய்ப் போர் புரிதல் வேண்டும்' என்று ஓர் ஒற்றன்வாயிலாக ஏனாதிநாயனார்க்குத் தெரிவித்தான். நாயனார் அதற்கும் உடன்பட்டு, ஒருவருக்குந் தெரியாமல் அதிசூரன் குறிப்பிட்ட போர்க்களம் போந்தார்.

என்றும் வெண்ணீறணியாத அதிசூரன், அன்று புண்ணிய நீற்றை நெற்றியிலணிந்து, போர்க்களம் நோக்கினான். அங்கே, சிங்க ஏறுபோல் உலவும் நாயனாரை நெருங்குமட்டும் அதிசூரன் கேடகத்தால் தன் நெற்றியை மறைத்துச் சென்றான். ஏனாதி நாயனார் அதிசூரன் மேல் பாய அடிபெயர்த்தார். அவ்வேளையில், அதிசூரன், முகமூடி போன்ற கேடகத்தை விலக்கினான். அவன் நெற்றியில் புண்ணிய நீறு பொலிகிறது! அப்பொலிவு கண்ட நாயனார், ''கெட்டேன்! இவர் நெற்றியிலே நீற்றினை இன்று கண்டேன். இவர் சிவபிரான் தொண்டராயினார்'' என்று நினைந்து வாளையுங் கேடகத்தையும் விட்டெறியக் கருதினார். பின்னே ''நிராயுதனைக் கொன்றார் என்னும் பழி இவரை அடர்க்கும்'' என்றஞ்சி, வாளையுங் கேடகத்தையும் நீக்காது, போரிடுவார் போல நடித்தனர். அப்பொழுது அவர் முன்னின்ற பாதகன், தன் கருத்தை முற்றுவித்தான்.

சிவபெருமான் ஏனாதிநாத நாயனார்முன் எழுந்தருளித் தம்மை என்றும் பிரியாப் பெருவாழ்வை, அவருக்கு அளித்து மறைந்தருளினார்.

Koviloor Digital Library

10. கண்ணப்ப நாயனார் புராணம் (186)

1. மேவலர் புரங்கள் செற்ற விடையவர் வேத வாய்மைக்
காவலர் திருக்கா ளத்திக் கண்ணப்பர் திருநா டென்பர்
நாவலர் புகழ்ந்து *போற்ற நல்வளம் பெருகி*நின்ற
பூவலர் வாவிச் சோலை சூழ்ந்த*பொத் தப்பி நாடு.

2. இத்திரு நாடு தன்னில் இவர்திருப் பதியா தென்னில்
நித்தில அருவிச் சாரல் நீள்வரை சூழ்ந்த பாங்கர்
மத்தவெங் களிற்றுக் கோட்டு வன்தொடர் வேலி கோலி
ஒத்தபேர் அரணஞ் சூழ்ந்த முதுபதி உடுப்பூர் ஆகும்.

3. குன்றவர் அதனில் வாழ்வார் கொடுஞ்செவி ஞமலி யார்த்த
*வன்திரள் விளவின் கோட்டு வார்வலை மருங்கு தூங்கப்

1. பகைவர்களது முப்புரங்களை யழித்து, வேதநெறி சத்தியநெறி. அந்நெறி ஆண்டவனால் உயிர்களின் பொருட்டுக் காக்கப்படுவது. இதனை "வேத வாய்மைக் காவலர்" என்றார். விடையவரும் காவலருமாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள திருக்காளத்தி. முப்புரங்கள் மும்மலங்களைக் குறிப்பன. தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் 44-ம் பாட்டின் குறிப்பைப் பார்க்க. மும்மலங்கள் நீங்கப்பெற்றதும் அறம் நிலைபெறும். அவ்வற நிலையை ஈண்டு "விடையவர்" என்றார். விடை, அறத்துக்கு அறிகுறி. அற நிலையில் மெய்யறிவு விளங்குதல் இயல்பு.

ஈண்டு வேதம் என்பது மெய்யறிவை உணர்த்துவது. வேதம் வித் என்னும் தாதுவினடியாகப் பிறந்தது. வித் - அறிவு. மும்மலம் அழியவும் அறம் நிலைக்கவும் மெய்யறிவு விளங்கவும் உண்மை கடைப்பிடித்தல் வேண்டற்பாலது. அவ்வுண்மை கடைப்பிடித்தல் ஈண்டு "வாய்மை" எனப்பட்டது. ஆகவே, உயிர்களின் நலத்துக்குவாழ்வில் அடிப்படையாகவேண்டற்பாலது சத்தியமாதலின், அஃது ஆண்டவனால் சிறப்பாகக் காக்கப்படுகிற தென்க. "பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற - செய்யாமை செய்யாமை நன்று" - திருக்குறள்: 297.

காளமும் (சிலந்தியும் பாம்பும்) அத்தியும் (யானையும்) ஆண்டவனைப் பூசித்துப் பேறுபெற்ற இடம் திருக்காளத்தி. உயர்திணை உயிர்கட்கல்லாது அஃறிணை உயிர்கட்கும் ஆண்டவன் அருள்சுரப்பவன் என்பதைத் திருக்காளத்தி நினைவூட்டா நிற்கிறது. கண்ணப்பர் அத்திருக்காளத்தியில் கண்ணையப்பிப் பேறுபெற்றமையான், திருக்காளத்திக் கண்ணப்பர் என்னப் பெற்றார். நாவலர் - நாவில்வல்ல புலவர்கள். வாவிகளும் (தடாகங்களும்) சோலைகளும். பொத்தப்பி நாடு கண்ணப்பர் திருநாடென்பர்.

பா-ம் - *போற்றும். *பெருக. *போத்தப்பி.

2. நித்தில அருவிச் சாரல் நீள்வரை சூழ்ந்த பாங்கர் - முத்துக்களைக் கொழித்து இழிதரும் அருவிகள் பொருந்திய சாரல்களையுடைய மலைப்பக்கங்களில். மத்தவெங் களிற்றுக் கோட்டு - மதத்தை யுடைய கொடிய யானைக் கொம்புகளால். பேர் அரணம் ஒத்த - பெரிய மதிலையொத்த. வன்தொடர் வேலி கோலி - மிகப் பிணிப்புடைய தொடர்வேலி வளைந்து. முதுபதி - பழம்பதி. வேலிகோலி ஒத்த (பொருந்திய) பேரரணஞ்சூழ்ந்த என்னலு மொன்று.

3. குன்றவர் - வேடுவர்கள். கொடுஞ்செவி ஞமலி ஆர்த்த - வளைந்த காது களையுடைய நாய்களைக் கட்டிய. வன்திரள் விளவின் கோட்டு - வன்மைவாய்ந்த

Koviloor Digital Library

பன்றியும் புலியும் எண்கும் கடமையும் மானின் பார்வை
அன்றியும் பாறை முன்றில் ஐவனம் உணங்கும் எங்கும்.

4. வன்புலிக் குருளை யோடும் வயக்கரிக் கன்றி னோடும்
புன்தலைச் சிறும கார்கள் புரிந்துடன் ஆடல் அன்றி
அன்புறு காதல் கூர அணையுமான் பிணைக ளோடும்
இன்புற மருவி ✱ஆடும் எயிற்றியர் மகளிர் எங்கும்.

5. வெல்படைத் தறுகண் வெஞ்சொல் வேட்டுவர் கூட்டந் தோறும்
கொல்லெறி குத்தென் றார்த்துக் குழுமிய ஓசை யன்றிச்
சில்லரித் துடியும் கொம்பும் சிறுகணா குளியுங் கூடிக்
கல்லெனும் ஒலியின் மேலும் கறங்கிசை அருவி எங்கும்.

6. ஆறலைத் துண்ணும் வேடர் அயற்புலங் கவர்ந்து கொண்ட
வேறுபல் உருவின் மிக்கு விரவுமான் நிரைக ளன்றி

திரண்ட விளாமரக் கொம்புகளின். வார் - நீண்ட; பெரிய. மருங்கு - பக்கங்களில். தூங்க - தொங்க. எண்கும் - கரடியும். கடமையும் - காட்டுப் பசுவும். மானின் - மானுமாகிய இவைகளின். பார்வை - பார்வை மிருகங்கள்; மிருகங்களைப்போலச் செயற்கையால் செய்யப்படுவன; அவைகளைக் காட்டி மிருகங்களை வயப்படுத்துவது வழக்கம். முன்றில் - முற்றத்தில். ஐவனம் - மலை நெல். இதற்கு ஐவன வெண்ணெல் என்னும் பெயருமுண்டு. ஐவனமும் வெண்ணெல்லும் வெவ்வே றென்று கூறுதலும் ஒன்று, "தேனுகு மடையை மாற்றிச் செந்தினைக் குறவர் முந்தி, வானநீர் ஆறு பாய்ச்சி ஐவனம் வளர்ப்பர் மாதோ" - கம்ப இராமாயணம் : வரைக் காட்சி 34. உணங்கும் - உலர்ந்துகொண்டிருக்கும்.

பா-ம் - ✱வன்திறல்.

4. புலிக்குருளை - புலிக்குட்டி. வயக்கரி - வெற்றியானை. புன்தலை சிறு மகார்கள் - புல்லிய தலையையுடைய (எண்ணெய் தேயாமையால் வெப்பத்தால் உலர்ந்த சுண்டிய மயிர்களையுடைய; நன்றாக முளையாத மயிர்களையுடைய) வேடப்பிள்ளைகள். புரிந்து - விரும்பி. மான் பிணைகளோடும் - பெண்மான் களோடும். மருவி - தழுவி. எயிற்றியர்மகளிர் - வேடப் பெண்கள். வேடச்சிறுமிகள் தினை முதலிய உணவுகளை மான்களுக்குக் கொடுப்பது வழக்கம். அவ்வழக்கால் அப்பெண்களைக் கண்டதும் மான்கள் தாமே அணையும் என்க. மான்களின் கண்களைப்போல வேடப்பெண்களின் கண்களும் தோற்றலால் அவைகள் அவர்களைத் தங்களினமெனக் கருதித் தாமே அணையும் என்றுங் கூறலாம்.

பா-ம் - ✱ஓடும்.

5. பகைவர்களை வெல்லும் ஆயுதங்களையும் வன்கண்மையையும் வெஞ்சொல்லையுமுடைய. ஆர்த்துக் குழுமிய - முழங்க அதனால் நிறைந்த. சில்லரி துடியும் - சில பரல்களையுடைய உடுக்கையும். (அரி - வெண்கல முதலியவற்றால் சிறியமணிகள்போல் செய்யப்பட்டுச் சிலம்பு முதலியவற்றுள் இடப்படுவது). கொம்பும் - ஊது கொம்புவாத்தியமும். சிறுகணாகுளியும் - சிறிய கண்களை யுடைய பறையும். கறங்கு - ஒலிக்கும். அருவியோட்டத்தில் இசை முழங்கல் இயல்பு. "கால்பொர நுடங்கல் கறங்கிசை அருவி - நின்மால் வரைமலிசுனை" - கலித்தொகை 45 : 8.

6. ஆறு அலைத்து உண்ணும் - வழிபறித்துச் சீவிக்கும். அயல்நாடு போந்து கொள்ளையிட்டுக் கொண்டுவந்த வேறுபட்ட பல நிறங்களோடுகூடிய

Koviloor Digital Library

ஏறுடை வானந் தன்னில் இடிக்குரல் எழிலி யோடு
மாறுகொள் முழக்கங் காட்டும் மதக்கைமா நிரைகள் எங்கும்.

7. மைச்செறிந் தனைய மேனி வன்றொழில் மறவர் தம்பால்
அச்சமும் அருளும் என்றும் அடைவிலார் உடைவன் தோலார்
பொச்சையின் நறவும் ஊனின் புழுக்கலும் உணவு கொள்ளும்
நச்சழற் பகழி வேடர்க் கதிபதி நாகன் என்பான்.

8. பெற்றியால் தவமுன் செய்தா னாயினும் பிறப்பின் சார்பால்
குற்றமே குணமா வாழ்வான் கொடுமையே தலைநின் றுள்ளான்
விற்றொழில் விறலின் மிக்கான் வெஞ்சின மடங்கல் போல்வான்
மற்றவன் குறிச்சி வாழ்க்கை மனைவியுந் தத்தை என்பாள்.

9. அரும்பெறல் மறவர் தாயத் தான்றதொல் குடியில் வந்தாள்
இரும்புலி எயிற்றுத் தாலி இடையிடை மனவு கோத்துப்
பெரும்புறம் அலையப் பூண்டாள் பீலியும் குழையும் தட்டச்
சுரும்புறு படலை முச்சிச் சூர்அரிப் பிணவு போல்வாள்.

10. பொருவருஞ் சிறப்பின் மிக்கார் இவர்க்கினிப் புதல்வர்ப் பேறே
அரியதென் றெவரும் கூற அதற்படு காத லாலே

விலங்குகளே யல்லாமல். ஆன்நிரைகள் எனக்கொண்டு பசுக்கூட்டங்கள் என்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும். ஏறு உடை - உயர்ச்சியுடைய. எழிலியோடு - மேகங்களோடு. மதக்கைம் மா நிரைகள் - மதம் பொழியும் துதிக்கையுடைய யானைக்கூட்டங்கள்.

7. மைசெறிந்து அனைய - மைக்குழம்பு பூசினாற் போன்ற; மைக் குழம்பு திரண்டாற் போன்ற. தம்மிடத்தில் அச்சமும் பிறவுயிர்மேல் அருளும். பொச்சையின் நறவும் - மலைத்தேனையும். பொச்சை - காடுமாம். ஊனின் புழுக்கலும் - ஊன் சோற்றையும். நச்சு அழல் பகழி - நஞ்சனைய நெருப்பை உமிழும் அம்புகளை யுடைய. மறவராகிய வேடர்க்கு.

8. பெற்றியால் - இயல்பால்; தன்மையால்; பெருமையால் (கண்ணப்பரைப் புதல்வராகப் பெறுந்தன்மையால்). மடங்கல் - ஆண் சிங்கம். குறிச்சி - குறிஞ்சி நிலத்து ஊர். இங்கே இல்லம்; ஆகுபெயர்.

9. அரும்பெறல் - பெறுதற்கரிய. மறவர் தாயத்து - வேடர் மரபிலே. ஆன்ற தொல் குடியில் - பழமை நிறைந்த குடியில். பெரிய புலிப்பல்தாலியின். "புலிப்பல் கோத்த புலம்பு மணித்தாலி" - அகநானூறு 7. மனவு - சங்குமணிகளை; பல கறைகளை. புறம் - முதுகின் பக்கத்து; பிடரியில். பீலியும் குழையும் தட்ட - மயிற் பீலிகளும் தழைகளும் நெருங்க. சுரும்பு உறுபடலை முச்சி. வண்டுகள் மொய்க்கும் மாலையையணிந்த மயிர் முடியையுடைய. படலை - மாலை; இலைமாலை. "பைந்தளிர்ப்படலை" சிலப்பதிகாரம் : 4 அந்தி. 41. "முறிமிடை படலை மாலை" - சிந்தாமணி : 483. சூர் அரிப்பிணவு - அச்சமூட்டும் பெண் சிங்கத்தை.

10. பொருவரும் - ஒப்பற்ற. இவர்க்கு - நாகனுக்கும் தத்தைக்கும். அதற்படும் காதலாலே - அப்புத்திரப்பேற்றின் மீதுள்ள விருப்பத்தால். முருகு அலர் அலங்கல் செவ்வேல் - மணங்கமழும் கடப்பமாலையையணிந்து செவ்வேலை ஏந்திய.

Koviloor Digital Library

முருகலர் அலங்கற் செவ்வேல் முருகவேள் முன்றிற் சென்று
பரவுதல் செய்து நாளும் பராய்க்கடன் நெறியில் நிற்பார்.

11. வாரணச் சேவ லோடும் வரிமயிற் குலங்கள் விட்டுத்
தோரண மணிகள் தூக்கிச் சுரும்பணி கதம்பம் நாற்றிப்
போரணி நெடுவே லோற்குப் புகழ்புரி குரவை தூங்கப்
பேரணங் காடல் செய்து பெருவிழா எடுத்த *பின்றை.

12. பயில்வடுப் பொலிந்த யாக்கை வேடர்தம் பதியாம் நாகற்
கெயிலுடைப் புரங்கள் செற்ற எந்தையார் மைந்த ரான
மயிலுடைக் கொற்ற வூர்தி வரையுரங் கிழித்த திண்மை
அயிலுடைத் தடக்கை வென்றி அண்ணலார் அருளி னாலே.

13. கானவர் குலம்வி ளங்கத் *தத்தைபால் கருப்பம் நீட
ஊனமில் பலிகள் போக்கி உறுகடன் வெறியாட் டோடும்
ஆனஅத் திங்கள் செல்ல அளவில்செய் தவத்தி னாலே
பான்மதி உவரி ஈன்றா லெனமகப் பயந்த போது.

முருகவேளைப்பற்றி '' முருகன் அல்லது அழகு'' என்னும் நூலில் விரித்துக் கூறியுள்ளேன்; விளக்கம் அதன்கண் காண்க. முன்றில் - சந்நிதியில்; திருமுன். பராய்க்கடன் - பரவுக்கடன்.

11. வாரணச்சேவல் - சேவற்கோழி. வரி - புள்ளி; சித்திரமுமாம். சேவல் - முருகன் கொடி. மயில் - முருகன் வாகனம். தோரணங்களாக மணிகளை. சுரும்பு அணி கதம்பம் நாற்றி - வண்டுகள் வரிசையாக மொய்த்துள்ள கடப்ப மாலைகளைத் தொங்கவிட்டு. குரவை தூங்க - குரவைக்கூத்து நிகழ்ந்துவர. குரவை - கைகோத்தாடுங் கூத்து. ''குரவை என்பது எழுவர் மங்கையர் செந்நிலைமண்டலக் கடகக் கைகோத்து, அந்நிலைக் கொட்பநின்றாடலாகும்'' - சிலப்பதிகாரம் : பதிகம் 77. மேற்கோள். ''குரவை என்றது, காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச் செய்யுள் பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைபிணைத்தாடுவது'' - சிலப். 3. அரங். 12. உரை. பேர்அணங்கு ஆடல் செய்து - பெரிய தேவராட்டியை வெறியாட்டயர்வித்து; பேரழகுவாய்ந்த வெறியாட்டைச் செய்து என்னலுமாம்.

பா-ம் - *பின்னர்.

12. நெருங்கிய தழும்புகள் விளங்கிய உடலையுடைய வேடர்களுக்குத் தலைவனாகிய. எயில் - மதில்கள். எந்தையார் - சிவபெருமானின். கொற்ற ஊர்தி- வெற்றிபொருந்திய வாகனமாகிய மயிலையுடையவராய். வரைஉரம் - கிரவுஞ்ச மலையின் மார்பைப் பிளந்த; வலிமையையழித்த எனினுமாம். அயில் - வேல். வென்றி அண்ணலார் - முருகப்பெருமான்.

13. கானவர் - வேடர். வெறியாட்டோடு ஊனமில் பலிகள் முதலிய செய்யத்தக்க கடன்களைச் செய்து. வெறியாடல் - தெய்வமேறியாடல்; சிலப்பதி காரம் குன்றக் குரவை பார்க்க. ஆன. . . செல்ல - ஆகிய அவ்வம்மாதங்கழிய. பான்மதி - வெள்ளிய சந்திரனை. உவரி - கடல்.

பா-ம் - *தையல்பால்.

Koviloor Digital Library

14. கரிப்பரு மருப்பின் முத்தும் கழைவிளை செழுநீர் முத்தும்
பொருப்பினின் மணியும் வேடர் பொழிதரு மழையே யன்றி
வரிச்சுரும் பலைய வானின் மலர்மழை பொழிந்த தெங்கும்
அரிக்குறுந் துடியே யன்றி அமரர்துந் துபியும் ஆர்த்த.

15. அருவரைக் குறவர் தங்கள் அகன்குடிச் சீறூர் ஆயம்
பெருவிழா எடுத்து மிக்க பெருங்களி கூருங் காலைக்
கருவரை காள மேகம் ஏந்திய தென்னத் தாதை
பொரு*வரைத் தோள்க ளாரப் புதல்வனை எடுத்துக் கொண்டான்.

16. கருங்கதிர் விரிக்கு மேனிக் காமரு குழவி தானும்
இரும்புலிப் பறழின் ஓங்கி இறவுளர் அளவே யன்றி
அரும்பெறல் உலக மெல்லாம் அளப்பரும் பெருமை காட்டித்
தருங்குறி பலவுஞ் சாற்றுந் தன்மையிற் பொலிந்து தோன்ற.

17. அண்ணலைக் கையில் ஏந்தற் கருமையால் ''உரிமைப் பேருந்
திண்ணன் என் றியம்பும்'' என்னத் திண்சிலை வேடர் ஆர்த்தார்
புண்ணியப் பொருளா யுள்ள பொருவில்சீர் உருவி னானைக்
கண்ணினுக் கணியாத் தங்கள் கலன்பல அணிந்தார் அன்றே.

14. கரிபரு மருப்பின் - யானைகளின் பருத்த கொம்பின். கழைவினை - மூங்கிலில் உண்டாகும். நீர் - ஒளியுடைய. ''நெடு நீர்வார் குழை'' - நெடுநல்வாடை 139. இதற்குப் ''பெரிய ஒளி யொழுகின மகரக்குழையை'' என்று ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரை கண்டிருத்தல் காண்க. பொருப்பினின்-மலையில் உண்டாகும். மணியுமாக. ''முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு'' - பதிற்றுப் பத்து :23.3. ''தக்கமுத் திரண்டு வேறு தலசமே சலச மென்ன-இக்கதிர் முத்தந் தோன்றும் இன்பதின் மூன்று சங்கம் - மைக்கரு முகில்வேய் பாம்பின் மத்தகம் பன்றிக் கோடு- மிக்கவெண் சாலி இப்பி மீன்தலை வேழக் கன்னல்'', ''கரிமருப் பைவாய் மான்கை கற்புடை மடவார் கண்டம் - இருசிறைக் கொக்கின் கண்டம் எனக்கடை கிடந்த மூன்றும் - அரியன வாதிப் பத்து நிறங்களுமணங்குந் தங்கட் - குரியன நிறுத்த வாறே ஏனவும் உரைப்பக் கேண்மின்'' - திருவிளையாடற்புராணம் : மாணிக்கம் விற்றபடலம் 53 - 54. வரிச்சுரும்பு - வரிவண்டு. அரிக்குறுந்துடி - 5 - ம் பாட்டுக் குறிப்பைப் பார்க்க.

15. வரை - மலை. ஆயம் - திரள்; சனக்கூட்டம். கரிய மலை, கரிய மேகத்தைத் தாங்கியதுபோல.

பா-ம் - *வலித்தோள்களார்ப்ப.

16. காமரு - விருப்பம் மருவிய. காமர் - அழகுமாம். ''காமம் வருமென்பது விகாரத்தால் காமருவென நின்று, கண்டார்க்கு விருப்பம் வரும் என்பதாயிற்று''; ''காமம் காமரென விகாரம்'' - அடியார்க்கு நல்லார் உரை. சிலப்பதிகாரம் : 4. அந்தி. 40; 6. கடலாடு 89. இரும்புலிப்பறழின் ஓங்கி - பெருமை பொருந்திய புலிக்குட்டி யைப்போல வளர்ந்து. இறவுளர் அளவேயன்றி - வேடர்கள் மட்டில்லாமல். நற்குறிகள் பலவும் பலரறிய அமையுந் தன்மையில் தோன்ற.

17. அண்ணலை - பெருமையிற் சிறந்த குழவியை. அருமையால் - கூடா மையால். திண்சிலை - வலிய வில்லினையுடைய. ஆர்த்தார் - ஆரவாரித்தார்கள். பொருவில் - ஒப்பில்லாத. அணியாம்படி. தங்கள் மரபிற் குரிய அணிகள் பல.

Koviloor Digital Library

18. வரையுறை கடவுட் காப்பு மறக்குடி மரபில் தங்கள்
புரையில்தொல் முறைமைக் கேற்பப் பொருந்துவ போற்றிச் செய்து
விரையிளந் தளிருஞ் சூட்டி வேம்பிழைத் திடையே கோத்த
அரைமணிக் கவடி கட்டி அழகுற வளர்க்கு நாளில்.

19. வருமுறைப் பருவந் தோறும் வளமிகு சிறப்பில் தெய்வப்
பெருமடை கொடுத்துத் தொக்க பெருவிறல் வேடர்க் கெல்லாம்
திருமலி துழனி பொங்கச் செழுங்*களி மகிழ்ச்சி செய்தே
அருமையிற் புதல்வர்ப் பெற்ற ஆர்வமுந் தோன்ற உய்த்தார்.

20. ஆண்டெதிர் அணைந்து செல்ல விடும்அடித் தளர்வு நீங்கிப்
பூண்திகழ் சிறுபுன் குஞ்சிப் புலியுகிர்ச் சுட்டி சாத்தி
மூண்டெழு சினத்துச் செங்கண் முளவுமுள் அரிந்து கோத்த
நாண்தரும் எயிற்றுத் தாலி நலங்கிளர் மார்பில் தூங்க.

21. பாசொளி மணியோ டார்த்த பன்மணிச் சதங்கை ஏங்கக்
காசொடு தொடுத்த காப்புக் கலன்புனை அரைஞாண் சேர்த்தித்
தேசுடை மருப்பின் தண்டை செறிமணிக் குதம்பை மின்ன
மாசறு கோலங் காட்டி மறுகிடை யாடும் நாளில்.

22. தண்மலர் அலங்கல் தாதை தாய்மனங் களிப்ப வந்து
புண்ணியக் கங்கை நீரில் புனிதமாந் திருவாய் நீரில்

18. வரையுறை கடவுள் காப்பு - முருகன் காவலாக. மறக்குடி - வேட்டுவக்குடி. புரையில் - குற்றமில்லாத. தொன்மை - பழைய. விரை - வாசனையுடைய. வேம்பு இழைத்து - மலைவேப்பங் கொட்டைகளை அலங்கரித்து; வேப்பங் கோலை (துண்டு துண்டாகத் தறித்து) இழைத்து என்போருமுளர். கவடி - பலகறை. அரைமணியுடன் கவடி கட்டி. மணிக்கவடி அரையில் கட்டி என்றலுமொன்று.

19. சப்பாணி முதலிய பருவங்கள்தோறும். தெய்வத்துக்குப் பெருமை பொருந்திய பொங்கல் சோறு முதலியன. தொக்க - நெருங்கிய. திருமலிதுழனி - மங்கல ஒலிகள். களி - களிப்பு; கள்ளாட்டு. உய்த்தார் - நடாத்தினர்.

பா-ம் - *கழி.

20. ஒருவருஷம் ஆகத் தளர்நடை நீங்கி. பூண் - ஆபரணம். குஞ்சி - தலைமயிரிலே. புலிஉகிர் - புலிநகத்தால் செய்யப்பட்ட; புலி நகம் பதித்த. முளவு - முள்ளம் பன்றியின். நாண்தரு எயிற்றுத் தாலி - கயிற்றில் கட்டப்பட்ட புலிப்பல் மாலை. கிளர் - விளங்கும். தூங்க - அசைய.

21. பாசொளி மணியோ டார்த்த - பசுமை ஒளிவீசும் நீலமணியோடு கோத்த. ஏங்க - ஒலிக்க. காசொடு. . . புனை - செப்புக்காசுடன் சேர்த்த காவற்கலன் (தாயித்துக்கூடு) புனைந்த. ஒளியுடைய யானைக் கொம்பால் செய்யப்பெற்ற தண்டையும். செறிமணிகுதம்பை - மணியிழைத்த காதணியும். குதம்பை - காதில் தொங்க அணியும் ஓர் ஆபரணம்; கடிப்பிணை. மறுகிடை - தெருவில்.

22. அலங்கல் - மாலை. கங்கை நீரில் - கங்கை நீரைப் பார்க்கிலும் (பின் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பு) தீம் - இனிய.

Koviloor Digital Library

உள்நனைந் தமுதம் ஊறி ஒழுகிய மழலைத் தீஞ்சொல்
வண்ணமென் பவளச் செவ்வாய் குதட்டியே வளரா நின்றார்.

23. பொருபுலிப் பார்வைப் பேழ்வாய் முழையெனப் பொற்கை நீட்டப்
பரிவுடைத் தந்தை கண்டு பைந்தழை கைக்கொண் டோச்சு
இருசுடர்க் குறுகண் தீர்க்கும் எழில்வளர் கண்ணீர் மல்கி
வருதுளி முத்தம் அத்தாய் வாய்முத்தம் கொள்ள மாற்றி.

24. துடிக்குற டுருட்டி ஓடித் தொடக்குநாய்ப் பாசஞ் சுற்றிப்
பிடித்தறுத் தெயினப் பிள்ளைப் பேதையர் இழைத்த வண்டல்
அடிச்சிறு தளிரால் சிந்தி அருகுறு சிறுவ ரோடும்
குடிச்செறி குரம்பை எங்கும் குறுநடைக் குறும்பு செய்து.

25. அனையன பலவும் செய்தே ஐந்தின்மேல் ஆன ஆண்டின்
வனைதரு வடிவார் கண்ணி மறச்சிறு மைந்த ரோடும்
சினைமலர்க் காவு ளாடிச் செறிகுடிக் குறிச்சி சூழ்ந்த
புனைமருப் புழலை வேலிப் புறச்சிறு கானில் போகி.

26. கடுமுயற் பறழி னோடுங் கானஏ னத்தின் குட்டி
கொடுவரிக் குருளை செந்நாய் கொடுஞ்செவிச் சாப மான
முடுகிய விசையி லோடித் தொடர்ந்துடன் பற்றி முற்றத்
திடுமரத் *தாளில் கட்டி வளர்ப்பன எண்ணி லாத.

23. பார்வை மிருகமாகிய புலியின். பேழ் - பிளந்த. முழை - சிறுகுகை; பொந்து. ஓச்ச - ஓட்ட. இருசுடர்க்கு உறுகண் தீர்க்கும் - சிவபிரானுடைய சோம சூரியர்க ளென்னும் இரண்டு கண்களின் துன்பத்தைத் தீர்க்கப்போகும். எழில் - அழகு. மல்கி - பெருகி.

24. துடிக்குறடு - உடுக்கை வடிவாய்ச் செய்த மரக் கட்டையை; தோலில்லா உடுக்கையை. கட்டப்பட்ட நாயின் கயிற்றைச் சுற்றி. எயினப் பிள்ளைப் பேதையர் - வேடச்சிறுமிகள். இழைத்த வண்டல் - கட்டிய சிறுவீடுகளை. குடிச்செறி குரம்பை - குடி நெருங்கிய குடிசைகள்.

25. வனைதரு - செய்யப்பெற்ற. வடிவு ஆர் கண்ணி - அழகு நிறைந்த கொண்டை மாலை யணிந்த. 'வார்கண்ணி' எனக்கொண்டு வாரையும் (வலையையும்) கண்ணியையும் எடுத்துக்கொண்டு எனினும் பொருந்தும். சினை மலர் காவுள் - கிளைகளில் மலர்களையுடைய சோலைகளில், செறி குடி - நெருங்கிய குடிகளையுடைய. புனை மருப்பு உழலை வேலிப்புறம் - யானைக் கொம்பினால் கோலப்பெற்ற உழலை வழியையுடைய வேலிப் புறத்தேயுள்ள. (உழலை - போவோர் வருவோர்க்கு இடந்தந்து பின் உழன்று தன் நிலையில் நிற்கும் மரம்).

26. கடுமுயல் பறழினோடும் - அதிவிசையினையுடைய முயற்குட்டியுடனும். கான ஏனத்தின் - காட்டுப் பன்றியின். கொடுவரிக் குருளை - வளைந்தவரியினையுடைய புலிக்குட்டியும். செந்நாய் கொடுஞ் செவிச் சாபமான - செந் நாயின் கொடிய செவிகளையுடைய குட்டியும் ஆகியவற்றை. சாபம் - சிங்கக் குட்டி என்பது பழைய குறிப்புரை. சரபமான என்னும் பாடங்கொண்டு, கடுமுயல்.

Koviloor Digital Library

27. அலர்பகல் கழிந்த அந்தி ஐயவிப் புகையும் ஆட்டிக்
குலமுது குறத்தி ஊட்டிக் கொண்டுகண் டுயிற்றிக் கங்குல்
புலரஊன் உணவு நல்கிப் புரிவிளை யாட்டின் விட்டுச்
சிலமுறை யாண்டு செல்லச் சிலைபயில் பருவம் சேர்ந்தார்.

28. தந்தையும் மைந்த னாரை நோக்கித்தன் தடித்த தோளால்
சிந்தையுள் மகிழப் புல்லிச் சிலைத்தொழில் பயிற்ற வேண்டி
முந்தைஅத் துறையில் மிக்க முதியரை அழைத்துக் கூட்டி
வந்தநாட் குறித்த தெல்லாம் மறவர்க்குச் சொல்லி விட்டான்.

29. ''வேடர்தங் கோமான் நாகன் வென்றிவேள் அருளால் பெற்ற
சேடரின் மிக்க செய்கைத் திண்ணன்வில் பிடிக்கின் றான்''என்
றாடியல் துடியும் சாற்றி அறைந்தபேர் ஓசை கேட்டு
மாடுயர் மலைகள் ஆளும் மறக்குலத் தலைவ ரெல்லாம்.

30. மலைபடு மணியும் பொன்னும் தரளமும் வரியின் தோலும்
கொலைபுரி களிற்றுக் கோடும் பீலியின் குவையும் தேனும்
தொலைவில்பல் நறவும் ஊனும் பலங்களும் கிழங்கும் துன்றச்
சிலைபயில் வேடர் கொண்டு திசைதொறும் நெருங்க வந்தார்.

செந்நாய் ஆகியவற்றைச் சரபத்தைப் போல ஓடிப் பற்றி என்று பொருள் கூறலுமொன்று. இட்டு வளர்க்கும் மரத்தடியில்.

பா-ம் - *திரளில்.

27. அலர் பகல் - உதயமாகிய பகல். அந்தி ஐயவி புகையும் ஆட்டி - அந்தி வேளையில் கடுகின்புகையால் திருஷ்டி சுற்றி. ஊட்டி - உணவு ஊட்டி. கங்குல் புலர - பொழுது விடிய.

28. புல்லி – தழுவி. வந்தநாள் குறித்ததெல்லாம் - விற்பயிற்சிக்குரித்தாக உற்ற நாள் முதலியன குறிக்கப்பெற்ற எல்லாம்.

29. வேள் - முருகக் கடவுள். சேடரின் - அறிவுடையோரினும்; ஆதி சேடரினும். ஆடு இயல் துடியும் - வெற்றிப் பறையும். மாடு - பக்கங்களில்.

30. தரளமும் - முத்தும். வரியின் - புலியின். களிற்றுக் கோடும் - யானைக் கொம்பும். குவையும் - கூட்டமும். நறவும் - கள்ளும். பலங்களும் - பழங்களும். துன்ற - நெருங்க; ஒன்றாக. ''யானை வெண் கோடு மகிலின் குப்பையு - மான் மயிர்க் கவரியு மதுவின் குடங்களுஞ் - சந்தனக் குறையுஞ் சிந்துரக் கட்டியு - மஞ்சனத் திரளு மணியரி தாரமு - மேல வல்லியு மிருங்கறி வல்லியுங் - கூவை நீறுங் கொழுங்கொடிக் கவலையுந் - தெங்கின் பழனுந் தேமாங் கனியும் - பைங்கொடிப் படலையும் பலவின் பழங்களும் - காயமுங் கரும்பும் பூமலி கொடியுங் - கொழுந்தாட் கமுகின் செழுங்குலைத் தாறும் - பெருங்குலை வாழையி னிருங் கனித் தாறு - மாளியி னணங்கு மரியின் குருளையும் - வாள்வரிப் பறழு மதகரிக் களபமும் - குரங்கின் குட்டியுங் குடாவடி யுளியமும் - வரையாடு வருடையு மடமான் மறியுங் - காசறைக் கருவு மாசறி நகுலமும் - பீலி மஞ்ஞையு நாவியின் பிள்ளையுங் - கானக் கோழியுந் தேமொழிக் கிள்ளையு - மலைமிசை மாக்க டலைமிசைக் கொண்டு'' - சிலப்பதிகாரம் : 25 காட்சி. 37 - 55.

Koviloor Digital Library

31. மல்கிய வளங்கள் எல்லாம் நிறைந்திட மாறில் சீறூர்
எல்லையில் அடங்கா வண்ணம் ஈண்டினர் கொணர்ந்தார் எங்கும்
''பல்பெருங் கிளைஞர் போற்றப் பராய்க்கடன் ✶பலவும் செய்து
வில்விழா எடுக்க'' என்று விளம்பினான் வேடர் கோமான்.

32. பான்மையில் சமைத்துக் கொண்டு படைக்கலம் வினைஞர் ஏந்தத்
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருச்சிலைச் செம்பொன் மேரு
வானது கடலின் நஞ்சம் ஆக்கிட அவர்க்கே பின்னும்
கானஊன் அமுதம் ஆக்கும் சிலையினைக் காப்புச் சேர்த்தார்.

33. சிலையினைக் காப்புக் கட்டும் திண்புலி நரம்பில் செய்த
நலமிகு காப்பு நன்னாண் நாகனார் பயந்த நாகக்
குலம்விளங் கரிய ✶குன்றின் கோலமுன் கையில் சேர்த்தி
மலையுறை மாக்கள் எல்லாம் வாழ்த்தெடுத் தியம்பி னார்கள்.

34. ஐவன அடிசில் வெவ்வே றமைத்தன புற்பாற் சொன்றி
மொய்வரைத் தினைமென் சோறு மூங்கில்வன் பதங்கள் மற்றும்
கைவினை எயின ராக்கிக் கலந்தஊன் ✶கிழங்கு துன்றச்
செய்வரை உயர்ப்ப எங்கும் கலந்தனர் சினவில் வேடர்.

35. செந்தினை இடியும் தேனும் அருந்துவார் தேனில் தோய்த்து
வெந்தஊன் அயில்வார் வேரி விளங்கனிக் கவளம் கொள்வார்

31. ஈண்டினர் - நெருங்கினராய். பராய்க்கடன் பலவும் - பரவுக்கடன் பலவும்; வனதெய்வ வழிபாடு பலி யீடு முதலியன. எடுக்க - செய்க.

பா-ம் - ✶பலவுநேர்ந்து; மிகவுஞ் செய்து.

32. பான்மையில் சமைத்துக் கொண்டு - முறைமையோடு (வில் விழா விற்குரிய பொருள்களை எல்லாம்) முடித்துக்கொண்டு. வினைஞர் - அத்தொழிலில் வல்லவர்கள். தேனலர் கொன்றையார்தம்-சிவபிரானுடைய. அவர்க்கே-அச்சிவ பெருமானுக்கே. தேவர்கள் சிவபிரானது வில்லாகிய மலையை மத்தாக நாட்டிப் பாற்கடல் கடைந்தபோது, அதனால் நஞ்ச மெழுந்ததென்பதும், அதனைச் சிவபிரான் உண்டார் என்பதும் புராண கதை. முன்னே மேரு என்னும் ஒருவில் நஞ்சை ஆக்கிட அதனை உண்ட சிவபெருமானுக்கே, பின்னும் ஊனமுதம் ஆக்கி அளிக்க மற்றுமொரு வில்லுக்குக் காப்புக் கட்டினரென்க. சிலை - (கண்ணப்பர்) வில்.

33. நாகர் குலம் - வேடர் குலம். குன்றின் - குன்றனைய திண்ணனாரின்.

பா-ம் - ✶கன்றின்.

34. ஐவன அடிசில் - மலைநெற்சோறு. புல் பால் சொன்றி - புல்லரிசிச் சோறு. மூங்கில்வன் பதங்கள் - மூங்கிலரிசிச் சோறுகள். கைவினை எயினர் - சமையற் றொழிலில் வல்ல வேடர்கள். செய்வரை உயர்ப்ப - செய்குன்றைப் போலக் குவிக்க.

பா-ம் - ✶கிழங்குகூட; கிழங்குங்கூட.

35. இடியும் - மாவும். வேரி விளங்கனிக் கவளம் - தேனொடு கலந்த விளாம்பழக் கவளம். நந்திய ஈயல் - மிகுந்த ஈசல். நசையோடு மிசைவார் -

Koviloor Digital Library

நந்திய ஈயல் உண்டி நசையோடு மிசைவார் வெவ்வே
றந்தமில் உணவின் மேலோர் ஆயினர் அளவி லார்கள்.

36. அயல்வரைப் ✻புலத்தின் வந்தார் அருங்குடி இருப்பின் உள்ளார்
இயல்வகை உணவில் ஆர்ந்த எயிற்றியர் எயினர் எல்லாம்
உயர்கதிர் உச்சி நீங்க ஒழிவில்பல் நறவு மாந்தி
மயலுறு களிப்பின் நீடி வரிசிலை விழவு கொள்வார்.

37. பாசிலைப் படலை சுற்றிப் பன்மலர்த் தொடையல் சூடிக்
காசுடை வடத்தோல் கட்டிக் கவடிமெய்க் ✻கலன்கள் பூண்டு
✻மாசில்சீர் வெட்சி முன்னா ✻வருந்துறைக் கண்ணி சூடி
ஆசில்ஆ சிரியன் ஏந்தும் அடற்சிலை மருங்கு சூழ்ந்தார்.

38. தொண்டக முரசும் கொம்பும் துடிகளும் துளைகொள் வேயும்
எண்டிசை நிறைந்து விம்ம எழுந்தபேர் ஒலியி னோடும்
திண்திறல் மறவர் ஆர்ப்புச் சேண்விசும் பிடித்துச் செல்லக்
கொண்டசீர் விழவு பொங்கக் குறிச்சியை வலங்கொண் டார்கள்.

39. குன்றவர் ✻வரிகொண் டாடக் கொடிச்சியர் துணங்கை ஆடத்
துன்றிய மகிழ்ச்சி யோடுஞ் சூர்அர மகளிர் ஆட
வென்றிவில் விழவி னோடும் விருப்புடை ஏழா நாளாம்
அன்றிரு மடங்கு செய்கை அழகுற அமைத்த ✻பின்றை.

விருப்பொடு உண்பார். உணவின் மேலோர் ஆயினர் - உணவினால் மகிழ்ச்சி மேம்பட்டவராயினர்; உணவின் மேற்பட்டவராயினர் என்னலுமாம்.

36. வந்தாரும் உள்ளாரும். உணவில் ஆர்ந்த - உணவினால் மகிழ்ச்சி நிறைந்த. எயிற்றியர் எயினர் - வேடிச்சிகளும் வேடர்களும். களிப்பு - கள்ளின் களிப்பு. வரிசிலை விழவு - வரிந்த வில் விழா.

பா-ம் - ✻புறத்தின்.

37. பாசிலைபடலை - பச்சிலை மாலை. தொடையல் - மாலை. காசுடை வடத்தோல்கட்டி - மாணிக்கங்கள் கோக்கப்பெற்ற தோல்வடத்தை அரையில்கட்டி. கவடிமெய்க் கலன்கள் - பலகறைகளாலாகிய உடற் பூண்களை. வெட்சிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட மாலைகள்; போர்த்துறைக்குரிய மாலைகள். ஆசுஇல் - குற்றமில்லாத. அடல் - வலிமை யுடைய.

பா-ம் - ✻கலங்கள் பூண்டார். ✻மாசிலா. ✻வருநறை.

38. தொண்டக முரசும் - குறிஞ்சிப் பறையும். தொண்டகமும் முரசும் எனக் கொள்வோருமுளர். வேயும் - புல்லாங்குழலும். சேண் விசும்பு - தூரத்துள்ள ஆகாயத்தை.

39. வரி - பாட்டு; வரிப்பண்; இங்கே குறிஞ்சிப் பண்; வரிக்கூத்துமாம். - சிலப்பதிகாரம் : 7. கானல் வரி 1; 3. அரங்கே. 24 - உரை பார்க்க. குறிஞ்சிப் பண்ணைப்பாடி ஆட. கொடிச்சியர் - வேடிச்சிகள். துணங்கை - துணங்கைக் கூத்து; சிங்கிக்கூத்து; ''பழுப்புடை இரு கை முடக்கி அடிக்கத் - துடக்கிய நடையது துணங்கையாகும்.'' துன்றிய - மிக்க; நிறைந்த. சூர் அர மகளிர் - (இவ்வாடல்களைப் பார்த்து மலையிலுள்ள) கொடுமையுடைய தெய்வ மகளிர். ஏழாம் நாளன்று.

பா-ம் - ✻களி. ✻பின்னர்.

Koviloor Digital Library

40. வெங்கதிர் விசும்பின் உச்சி மேவிய பொழுதில் எங்கும்
மங்கல வாழ்த்து மல்க மருங்குபல் லியங்கள் ஆர்ப்பத்
தங்கள்தொல் மரபின் விஞ்சைத் தனுத்தொழில் வலவர் தம்பால்
பொங்கொளிக் கரும்போர் ஏற்றைப் பொருசிலை பிடிப்பித் தார்கள்.

41. பொற்றட வரையின் பாங்கர்ப் புரிவுறு கடன்முன் செய்த
விற்றொழிற் *களத்தில் நண்ணி விதிமுறை வணங்கி மேவும்
அற்றைநாள் தொடங்கி நாளும் அடற்சிலை ஆண்மை முற்றக்
கற்றனர் என்னை யாளுங் கானவர்க் கரிய சிங்கம்.

42. வண்ணவெஞ் சிலையும் மற்றப் படைகளும் மலரக் கற்றுக்
கண்ணகல் சாயல் பொங்கக் கலைவளர் திங்க ளேபோல்
எண்ணிரண் டாண்டின் செவ்வி எய்தினார் எல்லை இல்லாப்
புண்ணியந் *தோன்றி மேன்மேல் வளர்வதன் பொலிவு போல்வார்.

வேறு

43. இவ்வண்ணந் திண்ணனார் நிரம்பு நாளில்
இருங்குறவர் பெருங்குறிச்சிக் கிறைவன் ஆய
மைவண்ண வரைநெடுந்தோள் நாகன் தானும்
மலையெங்கும் வனமெங்கும் வரம்பில் காலம்
கைவண்ணச் சிலைவேட்டை யாடித் தெவ்வர்
கணநிரைகள் பலகவர்ந்து கானங் காத்து
மெய்வண்ணந் தளர்மூப்பின் பருவம் எய்தி
வில்லுழவின் பெருமுயற்சி மெலிவான் ஆனான்.

40. உச்சிப்பொழுதில். மல்க - நிரம்ப. மருங்கு - அருகே. பல்லியங்கள் - பல வாத்தியங்கள். தங்கள் பழைய மரபிற்குரிய வித்தையாகிய வில் தொழில் வல்லவர்களிடத்தில். ஏற்றை - ஆண் சிங்கம் போன்ற திண்ணனாரை; இடபம் போன்ற எனினுமாம். பொருசிலை - போர் வில்.

41. அழகு பொருந்திய அகன்ற மலைப்பக்கத்தில். புரிவுறு கடன் - செய் யத்தக்க கடன்களை; புரி - விருப்பமுமாம். ஆண்மை - வல்லமை; ஆளுந் தன்மை.

பா-ம் - *களத்தை.

42. வண்ணம் - அழகிய. மலர - நன்றாக; விரிவாக. கண்ணகல் சாயல் - கண்ணுக்கடங்காத அழகு. செவ்வி - வயது.

பா-ம் - *திரண்டு.

43. நிரம்பு நாளில் - பதினாறு வயதுடன் புண்ணியப் பொலிவு நிரம்பு நாளில். மைவண்ண வரை - கரிய மலைபோன்ற. கை வண்ணச் சிலை-கையிற் பிடித்த அழகிய வில்லினால். தெவ்வர் கணநிரைகள் - பகைவர்களின் பசுக் கூட்டங்களை. மெய் வண்ணம் - உடலியல்; தேக நிலை. வில்லுழவின் - வில்தொழிலின்.

Koviloor Digital Library

44. அங்கண்மலைத் தடஞ்சாரற் புனங்கள் எங்கும்
அடலேனம் புலிகரடி கடமை ஆமா
வெங்கண்மரை *கலையொடுமான் முதலா யுள்ள
மிருகங்கள் *மிகநெருங்கி மீதூர் காலைத்
''திங்கள்முறை வேட்டைவினை தாழ்த்த'' தென்று
*சினவேடர் தாமெல்லாந் திரண்டு சென்று
தங்கள்குல முதற்றலைவ னாகி யுள்ள
தண்தெரியல் நாகன்பால் சாய்ந்து சொன்னார்.

45. சொன்னவுரை கேட்டலுமே நாகன் தானும்
சூழ்ந்துவருந் தன்மூப்பின் தொடர்வு நோக்கி
முன்னவர்கட் குரைசெய்வான் ''மூப்பி னாலே
முன்புபோல் வேட்டையினில் முயல கில்லேன்
என்மகனை உங்களுக்கு நாத னாக
எல்லீருங் கைக்கொள்மின்'' என்ற போதின்
அன்னவரும் இரங்கிப்பின் மகிழ்ந்து தங்கோன்
அடிவணங்கி இம்மாற்றம் அறைகின் றார்கள்.

46. ''இத்தனைகா லமும்நினது சிலைக்கீழ்த் தங்கி
இனிதுண்டு தீங்கின்றி இருந்தோம் இன்னும்
*அத்த!நின தருள்வழியே நிற்ப தல்லால்
அடுத்தநெறி வேறுளதோ அதுவே அன்றி
மெய்த்தவிறல் *திண்ணனையும் மரபில் சால
மேம்படவே பெற்றளித்தாய் விளங்கு மேன்மை
வைத்தசிலை மைந்தனைஈண் டழைத்து நுங்கள்
வரையாட்சி அருள்'' என்றார் மகிழ்ந்து வேடர்.

44. அங்கண் - அழகிய இடத்தையுடைய. தடம் - விசாலமான. அடல்-போர்; வலிமையுடைய. ஏனம் - பன்றி. கடமை ஆமா - கடமையென்னும் காட்டுப் பசு. மரை - ஒருவகை மான். கலை - கலைமான். திங்கள் முறை-மாதந் தோறும் முறையாகச் செய்யும். தண் தெரியல் - குளிர்ந்த மாலையை அணிந்த.

பா-ம் - *கலைகளொடுமுதலா. *பல. *சிலை.

45. தொடர்வு - தொடர்ச்சி. மாற்றம் - மறுமொழி.

46. உடம்பில் வலிமையுடைய திண்ணனை. சால - மிகுதியும். வரையாட்சி - மலையினதும் மலை சார்ந்த ஊர்களினதும் ஆட்சி.

பா-ம் - *அத்தஉன. *திண்ணனையுள்.

Koviloor Digital Library

47. சிலைமறவர் உரைசெய்ய நாகன் தானும்
திண்ணனை முன் கொண்டுவரச் செப்பி விட்டு
''மலைமருவு நெடுங்கானில் கன்னி வேட்டை
மகன்போகக் காடுபலி மகிழ வூட்டத்
தலைமரபின் வழிவந்த தேவ ராட்டி
தனைஅழைமின்'' எனஅங்குச் சார்ந்தோர் சென்று
நிலைமையவள் தனக்குரைப்ப நரைமூ தாட்டி
நெடிதுவந்து விருப்பினொடுங் கடிது வந்தாள்.

48. கானில்வரித் தளிர்துதைந்த கண்ணி சூடிக்
கலைமருப்பின் அரிந்தகுழை காதில் பெய்து
மானின்வயிற் றரிதாரத் திலகம் இட்டு
மயிற்கழுத்து மனவுமணி வடமும் பூண்டு
தானிழிந்து திரங்கிமுலை சரிந்து தாழத்
தழைப்பீலி மரவுரிமேல் சார எய்திப்
பூநெருங்கு தோரை மலி சேடை நல்கிப்
போர்வேடர் கோமானைப் போற்றி நின்றாள்.

49. நின்றமுது குறக்கோலப் படிமத் தாளை
நேர்நோக்கி ''அன்னைநீ நிரப்பு நீங்கி
நன்றினிதின் இருந்தனையோ'' என்று கூறும்
நாகன்எதிர் நலம்பெருக வாழ்த்தி ''நல்ல

47. சிலை மறவர் - வில் வேடர். மலைகள் விளங்கும். கன்னி வேட்டை - (நல்ல நாள் குறித்து ஆடும்) முதல்வேட்டை. காட்டில் பலியை (வனதேவதை) மகிழ ஊட்ட) தேவராட்டி. - தெய்வமேறப் பெற்றவள். ''வழங்கு விற்றடக்கை மறக்குடி தாயத்துப், பழங்கட னுற்ற முழங்குவாய்ச் சாலினி, தெய்வமுற்று'' - சிலப்பதிகாரம் : 12. வேட்டு. 5 - 8.

48. கானில் வரி தளிர் துதைந்த கண்ணி - காட்டிலிருக்கிற வரியுடைய தளிர் நிறைந்த கொண்டை மாலையை. கலை மருப்பின் - கலைமான் கொம்பிலே. குழை - குண்டலத்தை. அரிதாரத்திலகம் - கஸ்தூரிப் பொட்டு. பலவகைப்பட்ட அரிதாரங்களுள் மானின் வயிற்றிற் பிறக்கும் அரிதாரம் சிறந்த தென்க. மயிற் கழுத்து மனவுமணி - மயிற் கழுத்து நிறம்போன்ற (சாயமேறிய) அக்கு மணி; தட்டையாக அரியப்பெற்று உலர்ந்த மயிற் கழுத்து இடை இடையே கோக்கப் பெற்ற சங்கு மணி என்போருமுளர். முலை தானிழிந்து திரங்கி - முலையானது சரிந்து சுருங்கி; ''கொங்கை திரங்கி'' - காரைக்காலம்மையார் : மூத்த. 1. தழையும் மயிற்பீலியும் என்றும், தழையாகிய மயிற் பீலி என்றுங் கொள்ளலாம். எய்தி - தேவராட்டி அடைந்து. தோரை - ஒரு வகை நெல்; மூங்கிலரிசியுமாம். சேடை - அட்சதை. பூக்கள் நெருங்கிய அரிசி அட்சதையைத் தூவி என்றபடி. போற்றி - வாழ்த்தி.

Koviloor Digital Library

மென்தசையும் ஈயலொடு நறவும் வெற்பில்
விளைவளனும் பிறவளனும் வேண்டிற் றெல்லாம்
அன்றுநீ வைத்தபடி பெற்று வாழ்வேன்
அழைத்தபணி என்''என்றாள் அணங்கு சார்ந்தாள்.

50. ''கோட்டமில்என் குலமைந்தன் திண்ணன் எங்கள்
குலத்தலைமை யான்கொடுப்பக் கொண்டு பூண்டு
பூட்டுறுவெஞ் சிலைவேடர் தம்மைக் காக்கும்
பொருப்புரிமை புகுகின்றான் அவனுக் கென்றும்
வேட்டை வினை எனக்குமே லாக வாய்த்து
வேறுபுலங் கவர்வென்றி மேவு மாறு
காட்டிலுறை தெய்வங்கள் விரும்பி உண்ணக்
காடுபலி ஊட்''டென்றான் கவலை இல்லான்.

51. மற்றவன்தன் மொழிகேட்ட வரைச்சூ ராட்டி
''மனமகிழ்ந் திங் கன்போடு வருகின் றேனுக்
கெற்றையினுங் குறிகள்மிக நல்ல ஆன
இதனாலே உன்மைந்தன் திண்ண னான
வெற்றிவரிச் சிலையோன்நின் அளவி லன்றி
மேம்படுகின் றான்'' என்று விரும்பி வாழ்த்திக்
கொற்றவனத் தெய்வங்கள் மகிழ ஊட்ட
வேண்டுவன குறைவின்றிக் கொண்டு போனாள்.

52. தெய்வநிகழ் குறமுதியாள் சென்ற பின்பு
திண்ணனார் சிலைத்தாதை அழைப்பச் சீர்கொள்
மைவிரவு நறுங்குஞ்சி வாசக் கண்ணி
மணிநீல *மலையொன்று வந்த தென்னக்

49. படிமத்தாளை - தேவராட்டியை; படிமம் - தெய்வ வடிவம். நிரப்பு - வறுமை. மிருதுவான மாமிசமும் ஈசலும் கள்ளும் (தேனும்). வெற்பில் - மலையில். அணங்கு சார்ந்தாள் - தெய்வமேறப் பெற்றவள்; தேவராட்டி.

50. கோட்டம் இல் - நடு நிலை பிறழாத. பொருப்புரிமை புகுகின்றான் - மலையாட்சியில் தலைப்படப் போகிறான். வேறு புலம் - வேறு நாடுகளை.

51. வரைச் சூராட்டி - மலையில் வாழும் தேவராட்டி. வருகின்றவளாகிய எனக்கு. எற்றையினும் - எந்நாட்களினும் நிகழாத. கொற்ற - வெற்றியினையுடைய.

52. கரிய மை அனைய நல்லதலைமயிரில் மணங்கமழும் மாலையை யணிந்த நீலமணி மலையொன்று. விரவு - உவம உருபு. ''மணிநிற மால்வரை'' ஐங்குறுநூறு : 209. கைவிரவு - கையிற்றங்கிய. செவ்வரை - செப்பமான மலை. செறியப் புல்லி - நெருங்கத் தழுவி.

பா-ம் - *வரையொன்று வந்தாலென்ன. *செய்வரை. *இருக்கையின்முன்.

Koviloor Digital Library

கைவிரவு சிலைவேடர் போற்ற வந்து
காதல்புரி தாதைகழல் வணங்கும் போதில்
*செவ்வரைபோற் புயமிரண்டும் செறியப் புல்லிச்
செழும்புலித்தோல் *இருக்கையினில் சேர வைத்தான்.

53. முன்னிருந்த மைந்தன்முகம் நோக்கி நாகன்
''மூப்பெனை வந் தடைதலினால் முன்பு போல
என்னுடைய முயற்சியினால் வேட்டை யாட
இனிஎனக்குக் கருத்தில்லை எனக்கு மேலாய்
மன்னுசிலை மலையர்குலக் காவல் பூண்டு
மாறெறிந்து மாவேட்டை ஆடி என்றும்
உன்னுடைய மரபுரிமை தாங்கு வாய்'' என்
றுடைதோலுஞ் சுரிகையுங்கைக் கொடுத்தான் அன்றே.

54. தந்தைநிலை உட்கொண்டு தளர்வு கொண்டு
தங்கள்குலத் தலைமைக்குச் *சார்வு தோன்ற
வந்தகுறை பாடதனை நிரப்பு மாறு
மனங்கொண்ட குறிப்பினால் மறாமை கொண்டு
முந்தையவன் கழல்வணங்கி முறைமை தந்த
முதற்சுரிகை உடைதோலும் வாங்கிக் கொண்டு
சிந்தைபரங் கொளநின்ற திண்ண னார்க்குத்
திருத்தாதை முகமலர்ந்து செப்பு கின்றான்.

55. ''நம்முடைய குலமறவர் சுற்றத் தாரை
நான்கொண்டு பரித்ததன்மேல் நலமே செய்து
தெம்முனையில் அயற்புலங்கள் கவர்ந்து *கொண்ட
திண்சிலையின் வளமொழியாச் சிறப்பின் வாழ்வாய்

53. மாறு எறிந்து - பகைவர்களை வீழ்த்தி. மா - விலங்கு. உடைதோலும் சுரிகையும் - தன்னுடைய கேடகத்தையும், உடைவாளையும். உடைதோல் - தோலுடைய கேடகத்தை என்னலுமாம்; தோலுடையை என்போருமுளர்.

54. சார்வு - சார்பு; துணை. சுரிகையை முதலில் ஏற்றது வீரக் குறிப்பு. சிந்தையைச் சிவங் கொள்ள நின்றது என்பது, திண்ணனார் முன்னைப் பிறவியிலுஞ் சிவ சிந்தையை யுடையவராயிருந்தார் என்பதை அறிவிப்பது. திண்ணனார் சிந்தை பண்பட்டதாதலின் அதனைச் சிவம் தானே கொண்டதென்க. ''பூவினிற் கந்தம் பொருந்திய வாறுபோல் - சீவனுக்குள்ளே சிவ மணம் பூத்தது'' - திருமந்திரம் : யோகம் 3. ஈன்ற தந்தை யளித்த சுரிகையையும் கேடகத்தையும் திண்ணனார் புறத்தே ஏற்றாரேனும், அவர்தம் அகத்தே சிவ தந்தை நின்று அவரைத் தம் வழியில் செலுத்தப் போகிறார் என்பது குறிப்பு.

பா-ம் - *சாய்வு.

Koviloor Digital Library

வெம்முனையின் வேட்டைகளும் உனக்கு வாய்க்கும்
விரைந்துநீ தாழாதே வேட்டை ஆட
இம்முரண்வெஞ் சிலைவேடர் தங்க ளோடும்
எழுக''என விடைகொடுத்தான் இயல்பில் *நின்றான்.

56. செங்கண்வயக் கோளரியே றன்ன திண்மைத்
திண்ணனார் செய்தவத்தின் பெருமை பெற்ற
வெங்கண்விறல் தாதைகழல் வணங்கி நின்று
விடைகொண்டு புறம்போந்து வேட ரோடும்
மங்கலநீர்ச் சுனைபடிந்து மனையின் வைகி
வைகிருளின் புலர்காலை வரிவிற் சாலைப்
பொங்குசிலை அடல்வேட்டைக் கோலங் கொள்ளப்
புனைதொழிற்கை வினைஞரொடும் பொலிந்து புக்கார்.

வேறு

57. நெறிகொண்ட குஞ்சிச் சுருள்துஞ்சி நிமிர்ந்து பொங்க
முறிகொண்ட கண்ணிக் கிடைமொய்யொளிப் பீலி சேர்த்தி
வெறிகொண்ட முல்லைப் பிணைமீது குறிஞ்சி வெட்சி
செறிகொண்ட வண்டின் குலஞ்சீர்கொளப் பின்பு செய்து.

58. முன்நெற்றியின் மீது முருந்திடை வைத்த குன்றி
தன்னிற்புரி கொண்ட மயிர்க்கயி றாரச் சாத்தி

55. பரித்ததன்மேல் - காத்ததற்கு மேலாக. தெம்முனையில் அயற்புலங்கள் - பகைமுனையில் அயல் ஊர்களை. ''தெவ்வர் முனைகவர்ந்து'' - முல்லைப் பாட்டு: 18-19. வெம்முனையில் - கொடிய வேட்டைப்போரில்; வேட்டைத் தொழிலில். ''கொடிய துணிவையுடைய'' என்பது பழைய குறிப்புரை; ''கொடியனவாகக் கோபித்துவரும் மிருகங்களை வேட்டையாடுதலும்'' - மகாலிங்க ஐயர். இம்முரண் - இவ்வலிமையுடைய. வேடரியல்பில்.

பா-ம் - *கொண்டுதிண் சிலையில். *மிக்கான்.

56. சிவந்த கண்ணையும் வலிமையையும் எதிர்த்தவர்களைக் கொல்வதையு முடைய சிங்கஏறுபோல. விறல் - வெற்றியுடைய. வைகிருளின் புலர் காலை - தங்கிய இருள் விடியுங்காலையில். அடல் - போர். புனை தொழில் - அலங்கரிக்கும் தொழில். கைவினைஞர் - கைத்தொழிலாளர்.

57. நெறிகொண்ட - நெறித்தலைக் கொண்ட; நெறித்த. குஞ்சிச்சுருள் துஞ்சி நிமிர்ந்து - தலைமயிர்ச் சுருள் சாய்ந்தும் நிமிர்ந்தும். பொங்க - பொலிய. முறி - தளிரை. கண்ணிக்கு இடை-கொண்டை மாலைக்கு நடுவே. வெறி-வாசனை. முல்லைப்பிணை - முல்லை மாலை. குறிஞ்சிவெட்சி - குறிஞ்சி மலரையும் வெட்சி மலரையும். செறிகொண்ட - நெருங்கிய. சீர்கொள - மொய்த்துக்கொள்ள. பின்புசெய்து - பின்னாற் செருகி.

Koviloor Digital Library

மின்னில்திகழ் சங்கு விளங்குவெண் தோடு காதின்
மன்னிப்புடை நின்றன மாமதி போல வைக.

59. கண்டத்திடை வெண்கவ டிக்கதிர் மாலை சேரக்
கொண்டக்கொடு பன்மணி கோத்திடை ஏனக் கோடு
துண்டப்பிறை போல்வன தூங்கிட வேங்கை வன்தோல்
தண்டைச்செயல் பொங்கிய சன்னவீ ரந்த யங்க.

60. மார்பிற்சிறு தந்த மணித்திரள் மாலை தாழத்
தாரிற்பொலி தோள்வல யங்கள் தழைத்து மின்னச்
சேர்விற்பொலி கங்கணம் மீது திகழ்ந்த முன்கைக்
கார்விற்✲செறி நாண்எறி கைச்செறி கட்டி கட்டி.

61. அரையிற்சர ணத்துரி ஆடையின் மீது பௌவத்
திரையிற்படு வெள்ளல கார்த்து விளிம்பு சேர்த்தி
நிரையிற்பொலி நீளுடை தோல்சுரி கைப்பு றஞ்சூழ்
விரையில்துவர் வார்விசி போக்கி அமைத்து வீக்கி.

58. முருந்து இடை- மயிலிறகின் அடியின் இடையிடையே. குன்றி தன்னில்- குன்றி மணிகளுடன். முறுக்கப்பட்ட மயிர்க் கயிற்றைப் பொருந்தும்படி. மின்னில் - மின்னலைப்போல். புடை - இரண்டு பக்கங்களிலும். மாமதி - பூரண சந்திரன்.

59. கண்டத்திடை - கழுத்திலே. கவடி - பலகறை. அக்கொடு - சங்கு மணி யோடு. ஏனக்கோடு - பன்றிக் கொம்பு. தூங்கிட - தொங்க; ஆட; விளங்க. வேங்கை வன்தோல் தண்டை செயல் பொங்கிய - புலியின் வலிய தோலாலாகிய தட்டை வடிவுத் தொழில் பொலிந்த. தட்டை - தண்டை; மெலித்தல். தண்டை என்று கொள்வோரு முளர். சன்ன வீரம் தயங்க - வெற்றிமாலை விளங்க. சன்னவீரம் - முத்தினால் மாலையாகச் செய்து அரசர் முதலியோர் அணிந்துகொள்வது; அம்மாலையை வேங்கைத் தோலால் வேடர்கள் செய்து திண்ணனார்க்கு அணிந்தனரென்க.

60. தந்தத்தாலாகிய மணித்திரள். தாரில் - மாலைபோல. வலயங்கள் - வாகுவலயங்கள். சேர்வில் பொலி - பொருந்தி ஒளிபொலிந்த, முன் கை கார்வில் செறி நாண் எறிகைச் செறிகட்டி - முன் கையில், கரிய வில்லிற் கட்டிய நாணை ஏற்றி அம்பை எய்வதற்குச் சாதனமாய கைக்கோதையை (விரலுறையை). "காழகம் வீங்கக்கட்டி" - கலித்தொகை 7 : 9. "விரற்றலைப் புட்டில்வீக்கி வெஞ்சிலை கணையோ டேந்தி" - சிந்தாமணி : 2202.

பா-ம் - ✲சிறு.

61. சரணத்து உரி ஆடையின்மீது - மயிற்பீலியோடு சேர்ந்த புலித்தோல் ஆடையின்மேல். பௌவம் திரையில்படு வெள் அலகு ஆர்த்து விளிம்பு சேர்த்தி - கடல் அலைகளில் பொருந்தும் வெள்ளிய பலகறைகளைக் கோத்து ஓரத்திற்கட்டி. நிரையில் - வரிசையாக. தோலையும் சுரிகைப் (உடைவாளின்) புறத்தையும். விரையில். . . . வீக்கி - வாசனையுள்ள ஒருவகைத் துவர்ப்பட்டையால் பதஞ்செய்யப் பெற்ற வாரால் இறுக வலித்து அமைத்து முறுக்கி. துவர் வார் - பவள நிறம் போலச் சாய மூட்டிய வார் என்னலு மொன்று. நிரையில். . . .வீக்கி - "வரிசையாகப் பொலிகின்ற உடையாகிய தோலின் மீதே வாளின் புறத்தைச் சூழ்ந்த வாசனை பொருந்திய துவராற் பதப்படுத்தப்பட்ட வார்க்கட்டைச் சூழ்ந்து அமைத்துக்கட்டி" - பழைய குறிப்புரை : வரிசையாக அழகு கொடுக்கின்ற தோலினாலாகிய நீண்ட தட்டிக்குப் புறத்தில். உடைவாளை ஒரு வித மணமுள்ள துவர்ப்படையினாற் பதப்படுத்திய வாரினாற் கட்டி அமையச் சேர்த்து - மகாலிங்க ஐயர்.

Koviloor Digital Library

62. வீரக்கழல் காலின் விளங்க ✻அணிந்து பாதம்
✻சேரத்தொடு நீடு செருப்பு விருப்பு வாய்ப்பப்
✻பாரப்பெரு வில்வலங் கொண்டு பணிந்து திண்ணன்
சாரத்திருத் தாள்✻மடித் தேற்றி வியந்து தாங்கி.

63. அங்கப்பொழு திற்புவ னத்திடர் வாங்க ஓங்கித்
துங்கப்✻பெரு மாமழை போன்று துண்ணென் றொலிப்ப
வெங்கட்சின நீடு விலங்கு விலங்கி நீங்கச்
செங்கைத்தலத் தால்தட விச்சிறு நாண்எ றிந்தார்.

64. பல்வேறு வாளி புதைபார்த் துடன்போத ஏவி
வில்வேட ராயத் துடிமேவி ஒலிக்கு முன்றில்
சொல்வேறு வாழ்த்துத் திசைதோறுந் துதைந்து விம்ம
வல்லேறு போல்வார் அடல்வாளி தெரிந்து நின்றார்.

65. மானச்சிலை வேடர் மருங்கு நெருங்கு போதில்
பானற்குல மாமல ரிற்படர் சோதி யார்முன்
தேனல்தசை தேறல் சருப்பொரி மற்று முள்ள
கானப்பலி நேர்கட வுட்பொறை யாட்டி வந்தாள்.

62. ''தொடு நீடு செருப்பு பாதஞ் சேர'' எனக்கொண்டும், ''பாதஞ்சேரத் தொடுநீடு செருப்பு விருப்பு வாய்ப்ப'' எனக் கொண்டும் பொருள் கூறலாம். ஏற்றி - நாணேற்றி.

பா-ம் - ✻விசிந்து. ✻சேரக்கொடு. ✻பாரப்பொரு. ✻மடுத்தேற்றி.

63. புவனத்திடர் வாங்க - உலகத் துன்பம் நீங்க. ''அச்சிற்றூரிற் பொருந்திய இடர்நீங்க'' - பழைய குறிப்புரை. ''பிறவித் துன்பமானது நீங்கும்படி'' - ஆறுமுகத் தம்பிரானார். உயர்ச்சி வாய்ந்த பெரிய மேகம்போல நாணொலி செய்தார்.

பா-ம் - ✻பெருமான்.

64. வாளி - அம்புகளை. புதை பார்த்து - அம்புக்கட்டுகளி னின்றும் பார்த்து எடுத்து. உடன்போத ஏவி - தம்முடன் வருமாறு (மற்றவர்கட்குக்) கட்டளை யிட்டு. ஆயம் - கூட்டத்தின். முன்றில் - முற்றத்தில். சொல்லப்படும் வெவ்வேறு வாழ்த்துக் கள் நெருங்கி ஒலிக்க. வல்ஏறு போல்வார் - திண்ணனார். தெரிந்து - ஆராய்ந்து.

65. மானம் - வலிமை பொருந்திய. பானற்குல முன் - பெருங் கூட்டமாகிய நீலோற்பல மலரின் படர்ந்த ஒளிபோன்ற கரிய திருமேனியுடைய திண்ணனாரின். தேனும் நல்ல மாமிசமும். தேறல் - கள்ளும். சரு - தேவருணும் (அவிசும்). காட்டிற் பலியிடும் தேவராட்டி.

Koviloor Digital Library

66. நின்றெங்கு மொய்க்குஞ் *சினவேடர்கள் நீங்கப் புக்குச்
செனறங்கு வள்ளல் திருநெற் றியிற்சேடை சாத்தி
''உன்தந்தை தந்தைக்கும் இந்நன்மைகள் உள்ள வல்ல
நன்றும்பெரி துன்விறல் நம்மள வன்றி தெ''ன்றாள்.

67. அப்பெற்றியில் வாழ்த்தும் அணங்குடை யாட்டி தன்னைச்
செப்பற்கரி தாய சிறப்பெதிர் செய்து போக்கிக்
கைப்பற்றிய திண்சிலைக் கார்மழை மேகம் என்ன
மெய்ப்பொற் புடைவேட் டையின்மேற்கொண் டெழுந்து
போந்தார்.

வேறு

68. தாளில்வாழ் செருப்பர்தோல் தழைத்தநீடு தானையார்
வாளியோடு சாபமேவு கையர்வெய்ய வன்கணார்
ஆளியேறு போலஏகும் அண்ணலார்முன் எண்ணிலார்
மீளிவேடர் நீடுகூட்டம் மிக்குமேல் எழுந்ததே.

69. வன்தொடர்ப்பி ணித்தபாசம் வன்கைமள்ளர் கொள்ளவே
வென்றிமங்கை வேடர்வில்லின் மீதுமேவு பாதம்முன்
சென்று*மீளு மாறுபோல்வ செய்யநாவின் வாயவாய்
ஒன்றொடொன்று நேர்படாமல் ஓடுநாய்கள் மாடெலாம்.

66. வள்ளல் -திண்ணனாரின்- சேடை - அட்சதை. இந்நன்மைகள் உள்ள அல்ல - இந்நல்ல சகுனங்கள் உண்டாகவில்லை. நன்றும் பெரிது - மிகவும் பெரிது. தந்தை தந்தை என்பது தேவராட்டியின் முதுமையைக் குறிப்பது.

பா-ம் - *சினவேடரை நீக்கி.

67. அத்தன்மையால் வாழ்த்திய தேவராட்டிக்கு. போக்கி - அவளை அனுப்பிவிட்டு. மெய்ப் பொற்புடை - உண்மையாகப் பொலிவுடைய; உடற் பொலிவுடையராய் என்னலுமொன்று.

68. தோல் தழைத்த நீடு தானையார் - தோலினால் விரித்துச் செய்யப்பெற்ற நீண்ட உடையுடையராய். வாளியோடு - அம்போடு. சாபம் - வில். மீளி - வலிமையுள்ள; யமனைப் போன்ற எனினுமாம்.

69. வலிய சங்கிலியால் கட்டப்பெற்ற கயிற்றை. மள்ளர் - வீரர்கள். வென்றி பாதம் - விஜயலட்சுமி வேடர்கள் வில்லின்மீது பொருந்துகின்ற பாதங்கள். போல்வனவாகிய சிவந்த. மாடெலாம்- பக்கங்களி லெல்லாம். ''மதந்தபு ஞமலி நாவினன்ன, துளங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சிறடி'' -மலைபடுகடாம் : 42-3 ''முயல் வேட் டெழுந்த முடுகுவிசைக் கதநாய், நன்னாப்புரையுஞ் சீறடி'' - நற்றிணை : 252.

பா-ம் - *நீளு.

Koviloor Digital Library

70. போர்வலைச் சிலைத்தொழில் புறத்திலே விளைப்பவச்
சார்வலைத் தொடக்கறுக்க ஏகும்ஐயர் தம்முனே
கார்வலைப் படுத்தகுன்று கானமா வளைக்கநீள்
வார்வலைத் திறஞ்சுமந்து வந்தவெற்பர் முந்தினார்.

71. நண்ணிமா மறைக்குலங்கள் நாடவென்று நீடும்அத்
தண்நிலா *அரும்புகொன்றை தங்குவேணி யார்தமைக்
கண்ணில்நீடு பார்வையொன்று கொண்டுகாணும் அன்பர்முன்
எண்ணில்பார்வை கொண்டுவேடர் எம்மருங்கும் ஏகினார்.

72. கோடுமுன் பொலிக்கவும் குறுங்கணா குளிக்குலம்
மாடுசென் றிசைப்பவும் மருங்குபம்பை கொட்டவும்
சேடுகொண்ட கைவிளிச் சிறந்தஓசை செல்லவும்
காடுகொண் டெழுந்த*வேடு கைவளைந்து சென்றதே.

73. நெருங்குபைந் தருக்குலங்கள் நீடுகாடு கூடநேர்
வருங்கருஞ் சிலைத்தடக்கை மானவேடர் சேனைதான்
பொருந்தடந் திரைக்கடற் பரப்பிடைப் புகும்பெருங்
கருந்தரங்க நீள்புனற் *களிந்திகன்னி ஒத்ததே.

70. வலைத்தொழிலும் சிலைத்தொழிலும் புறத்தே நடைபெற, அகத்தே பந்தித்துள்ள அப்பாசவலையை யறுக்கப் போகும் திண்ணனார் என்றபடி. கார். . . வளைக்க - மேகங்கள் வலையிட்டுள்ள (மூடிக்கொண்டுள்ள) மலைகளிலும் காடுகளிலு முள்ள மிருகங்களை வளைக்க. திறம் - வகைகளை. வெற்பர் - வேடர்கள்.

71. மறைக்குலங்கள் - வேதக்கூட்டங்கள். நாட - தேட. என்றும் நீடும்- எப்பொழுதும் அறியமுடியாதவாறு நீளும். வேணியார்தமை - சடையையுடைய சிவபெருமானை. காணப்போகும் திண்ணனார். பார்வை மிருகங்களைக்கொண்டு.

பா-ம் - *அடம்பு.

72. கோடு - ஊது கொம்புகள். ஆகுளிக்குலம் - சிறு பறைக்கூட்டங்கள். மாடு - பக்கங்களில். மருங்கு - அவைகளி னருகே. சேடு கொண்ட கைவிளி - பெருமைகொண்ட கைத்தட்டுதலின். சேடு - திரட்சியுமாம்; ஜனத்திரட்சி கொண்ட. வேடு - வேடர்கள்; ஆகுபெயர். கை வளைந்து - இரண்டு பக்கங்களிலும் வளைந்து.

பா-ம் - *வேடர் கைவளைந்து சென்றனர்.

73. பைந்தருக் குலங்கள் - பசிய மரக் கூட்டங்கள். கூட - அடைய. மான - வலிமையுடைய. பொருந்தடந்திரை - மோதுகின்ற பெரிய அலைகளையுடைய. தரங்கம் - அலை. களிந்தி கன்னி - காளிந்தி நதி; யமுனாநதி; கருநிறமுடையது. காடு - பசுங்கடல்; காளிந்தி - வேடர்சேனை.

பா-ம் - *கலித்த.

Koviloor Digital Library

74. தென்திசைப் பொருப்புடன் செறிந்தகானின் மானினம்
பன்றிவெம் மரைக்*கணங்கள் ஆதியான பல்குலம்
துன்றிநின்ற என்றடிச் சுவட்டின்ஒற்றர் சொல்லவே
வன்தடக்கை வார்கொடெம் மருங்கும்வேடர் ஓடினார்.

75. ஓடியெறிந்து வாரொழுக்கி யோசனைப் பரப்பெலாம்
நெடியதிண் வலைத்தொடக்கு நீளிடைப் பிணித்துநேர்
கடிகொளப் பரந்தகாடு காவல்செய் தமைத்தபின்
செடிதலைச் சிலைக்கைவேடர் திண்ணனார்முன் நண்ணினார்.

76. வெஞ்சிலைக்கை வீரனாரும் வேடரோடு கூடிமுன்
மஞ்சலைக்கு மாமலைச் சரிப்புறத்து வந்தமா
அஞ்சுவித் தடர்க்குநாய்கள் அட்டமாக விட்டுநீள்
செஞ்சரத்தி னோடுசூழல் செய்தகானுள் எய்தினார்.

77. வெய்யமா எழுப்ப*ஏவி வெற்பராயம் ஓடிநேர்
எய்யும்வாளி முன்தெரிந்து கொண்டுசெல்ல எங்கணும்
மொய்குரல் துடிக்குலங்கள் பம்பைமுன் சிலைத்தெழக்
கைவிளித் ததிர்த்துமா எழுப்பினார்கள் கானெலாம்.

78. ஏனமோடு மானினங்கள் எண்குதிண் கலைக்குலம்
கானமேதி யானைவெம் புலிக்கணங்கள் கான்மரை

74. பொருப்புடன் - மலையுடன். துன்றி (நெருங்கி) நின்றன என்று. அடிச்சுவட்டின் - காலடியின் அடையாளங்களால். ஒற்றர் - வேதகாரர்கள். வன்தடக்கை - வலிய பெரிய கைகளில். வார்கோடு - வார்வலைகளைக் கொண்டு.

பா-ம் - *குலங்கள்.

75. ஓடி எறிந்து - ஓடிய எறிந்து. மரங்களை வெட்டிச் சாய்த்து. வார் ஒழுக்கி - வார்வலைகளைக் கட்டி. வலைத் தொடக்கு - வலைக் கயிறுகளை. நேர் கடிகொள - நேராகக் (கண்டவர்கள்) அச்சங்கொள்ள. செடிதலை - சிறு புதர்போன்ற தலையை யுடைய.

76. மஞ்சு அலைக்கும் - மேகங்கள் அலைவு செய்யும். சரி - வழி. மா - மிருகங்களை. அடர்க்கும் - வருத்துகின்ற. அட்டமாக - குறுக்காக; அருகாக எனினுமாம்; எட்டுத் திக்கினும் என்பது பழைய குறிப்புரை. சரத்தினோடு - பாணத்தினோடு. சூழல்செய்த - வேடர்களால் வளைத்துக் காவல் செய்யப்பெற்ற.

77. வெற்பர் ஆயம் - வேடக் கூட்டம். வெய்யமா எழுப்ப ஏவி - கொடிய விலங்குகளை அவைகள் வசிக்கும் இடங்களி னின்றும் எழுப்பும்படி ஒற்றர்களை ஏவி. நேர். கொண்டு - எதிரே விடுதற்குரிய பாணங்களை முன்னே தெரிந்து கொண்டு. மொய்குரல் துடிக் குலங்கள் - மொய்த்த ஓசையையுடைய உடுக்கைக் கூட்டங்கள். சிலைத்து - ஒலித்து. கைவிளித்து - கையால் தட்டி. அதிர்த்து - வாயால் உரப்பி (அதட்டிக் கூவி).

பா-ம் - *மேவி.

Koviloor Digital Library

ஆனமா அநேகமா வெருண்டெழுந்து பாயமுன்
சேனைவேடர் மேலடர்ந்து *சீறி அம்பில் நூறினார்.

வேறு

79. தாள்அறுவன இடைதுணிவன தலைதுமிவன கலைமான்
வாளிகளொடு குடல்சொரிதர மறிவனசில மரைமா
நீள்உடல்விடு சரம்உருவிட நிமிர்வனமிடை கடமா
மீளிகொள்கணை படும்உடலெழ விழுவனபல உழையே.

80. வெங்கணைபடு பிடர்கிழிபட *விசைஉருவிய கயவாய்
செங்கனல்விட அதனொடுகணை செறியமுன் இரு கருமா
அங்கெழுசிரம் உருவியபொழு தடலெயிறுற அதனைப்
பொங்கியசின மொடுகவர்வன புரைவனசில புலிகள்.

81. பின்மறவர்கள் விடுபகழிகள் பிறகுறவயி றிடைபோய்
முன்னடுமுக மிசையுருவிட முடுகியவிசை யுடனக்
கொன்முனையடு சரமினமெதிர் குறுகியமுகம் உருவத்
தன்னெதிரெதிர் பொருவனநிகர் தலையனபல கலைகள்.

78. ஏனமோடு - காட்டுப் பன்றிகளோடு. எண்கு - கரடிகளும். திண்கலைக் குலம் - வலிய கலைமான் கூட்டங்களும், கானமேதி - காட்டெருமைகளும். ஆன மா - ஆகிய விலங்குகள். நூறினார் - அழித்தார்கள்.

பா-ம் - *சீறி அம்பு தூறினார்.

79. துமிவன - வெட்டுண்டன. மறிவன - இறப்பன. நிமிர்வன - செயலற்று நிமிர்ந்தே நின்றன. மிடைகடமா - நெருங்கியுள்ள மதயானைகள். மீளி-வலிமை. உடலெழ - உடல் துள்ள. உழை - மான்கள்.

80. முன்இருகருமா, வெங்கணை. . . விட, செறிய, அங்கெழு. . . பொழுது, அதனொடு கணை அடல் எயிலுற, அதனைச் சில புலிகள் பொங்கிய. . . .புரைவன. இருகருமா - பெரிய பன்றி. கயவாய் - பெரிய வாய். செறிய-நெருங்க. அடல் எயிறு-வலியபல். புரைவன - போன்றன. முன்னே பன்றிகள் : பாணங்கள் பட்ட அவைகளின் பிடரி கிழிபட, அப்பாணங்கள் விசையோடு உருவிய அவைகளின் வாய் நெருப்பு உமிழ, நெருக்க, அவைகளின் தலையில் பாய்ந்தபொழுது, அவைகளை இழுத்துச் சென்று புலிகளின் பற்களினூடுருவ, அவைகளை (பன்றிகளை)ப் புலிகள் பொங்கிய சினத்தொடு கவர்வன போன்றிருந்தன என்க.

பா-ம் - *மிசை.

81. மறவர்கள் மான்களின் பின்பக்கங்களில் விட்ட பாணங்கள். பிறகு உற-அப்பின் பக்கமாகவே பாய்ந்து. முன்னரே நடு முகத்தில் விசையோடு உருவ. அக்கொன்முனை அடுசரம்-அவ்வேட்டை முகத்தில் கொல்லுகின்ற பாணங்கள். இனம் எதிர் குறுகிய முகம் - இனமாக எதிரே வந்த கலைமான்களின் முகங்கள். பொருவன - போர் புரிவன. கலைகள் - கலைமான்கள். வேட்டையில் சிலமான்கள் பின்காட்டி ஓடுகின்றன; சில மான்கள் முன்காட்டி ஓடி வருகின்றன. பின்காட்டி ஓடும் மான்களின் பின்பக்கம் வேடர்கள் பாணம் எய்கிறார்கள். அப்பாணம் மான்களின் பின்பக்கம் பாய்ந்து நெற்றி வழி உருவி வரும்போது, முன்காட்டி எதிரே வரும் மான்களின் நெற்றியிலும் பாய்கிறதாம். அக்காட்சி மான்கள் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்துப் போர் புரிவதுபோன்றிருக்கிறதாம்.

Koviloor Digital Library

82. கருவரைஒரு தனுவொடுவிசை கடுகியதென முனைநேர்
குரிசில்முன்விடும் அடுசரம்எதிர் கொலைபயில்பொழு தவையே
பொருகரியொடு சினஅரியிடை புரையறவுடல் புகலால்
வரும்இரவொடு பகல்அணைவன எனமிடையும்அவ் வனமே.

83. நீளிடைவிசை மிசைகுதிகொள நெடுமுகில்தொட எழுமான்
தாளுறுகழல் ✲மறவர்கள்விடு சரநிரைதொடர் வன்தாம்
வாள்விடுகதிர் மதி✲பிரிவுற வருமெனவிழும் உழையைக்
கோளொடுபயில் பணிதொடர்நிலை கொளவுள எதிர் பலவே.

84. கடல்விரிபுனல் கொளவிழுவன கருமுகிலென நிரையே
படர்வொடுசெறி தழைபொதுளிய பயில்புதல்வனம் அதன்மேல்
அடலுறுசரம் உடலுறவரை அடியிடம்அல மரலால்
மிடைகருமரை கரடிகளொடு விழுவனவன மேதி.

85. பலதுறைகளின் வெருவரலொடு பயில்வலையற நுழைமா
உலமொடுபடர் வனதகையுற உறுசினமொடு கவர்நாய்

82. கரிய மலையொன்று ஒரு வில்லை ஏந்தி விசையாக வந்ததுபோல வேட்டை முனைக்கு வந்த திண்ணனார். முன் - விலங்குகளின்முன். எதிர்கொலை பயில்பொழுது - (விலங்குகளின்) எதிர் சென்று (அவைகளைக்) கொல்லும்போது. அவையே - அம்வம்புகளே. பொருகரியோடு - போர் யானையுடன். சினஅரியிடை - கோபச் சிங்கத்தினிடத்திலும். புரையற - உட்டுளையற்ற; இடையீடு நீங்க எனினுமாம். யானைமீது எய்யப்படும் அம்புகள் விரைந்து ஊடுருவி ஒரு பாதி சிங்கத்தின் மீதும் பாய்ந்து நிற்கின்றன என்க. அம்பின் ஒரு பகுதி யானையினிடமும் மற்றொரு பகுதி சிங்கத்தினிடமும் பாய்ந்து நிற்கும் காட்சி இரவும் பகலும் ஒன்றி அணைந்தது போன்றிருந்தது என்க.

83. நீளிடை விசைமிசை குதிகொள - நீண்ட வெளியில் அல்லது தூரத்தில் விசையோடு மேலே குதிக்க. சர நிரை - அம்பு வரிசைகள். வாள் விடு கதிர்மதி - ஒளி வீசும் கிரணங்களுடைய சந்திரன். உழையை - மானை. கோளொடு பயில் பணி - கிரகங்களுடன் பொருந்திய பாம்பாகிய இராகு. தொடர். பல - தொடரும் நிலைமை பொருந்த எதிரே பல மான்களிருக்கின்றன. சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தை மான் என்று சொல்வது மரபு. சந்திரனைப் பாம்பு பற்றும்போது தன்னையும் பற்றும் எனக்கருதிக் கீழே விழும் மானை அப்பாம்பே பற்றும் ஒரு நிலை என்க. மான்கள், வேடர்களுக்கு அஞ்சி எப்பக்கமும் ஓட இயலாது ஆகாயத்திலே பாய்கின்றன. பாய்ந்து கீழே விழும் அம்மான்களை வேடர்களுடைய பாணங்கள் தொடர்ந்து பற்றுகின்றன. அக்காட்சி சந்திரனிடத்திருந்து கீழே விழும் மானை இராகு பற்றுவதுபோன் றிருக்கின்ற தென்க.

பா-ம் - ✲வயவர்கள். ✲பரிவுற.

84. நிரையே - வரிசையாக. செறிதழை பொதுளிய பயில் - நெருங்கிய தழை நிறைந்து பொருந்திய. புதல் - சிறு தூறுகளையுடைய. வரைஅடி இடம் அலமரலால் - மலையினடியில் சுழலுதலால். வனமேதி - காட்டெருமைகள்.

Koviloor Digital Library

நிலவியஇரு வினைவலையிடை நிலைசுழல்பவர் நெறிசேர்
புலனுறுமன னிடைதடைசெய்த பொறிகளின்அள வுளவே.

86. துடியடியன மடிசெவியன துறுகயமுனி தொடரார்
வெடிபடவிரி சிறுகுருளைகள் மிசைபடுகொலை விரவார்
அடிதளர்வுறு கருவுடையன அணைவுறுபிணை அலையார்
கொடியனஎதிர் முடுகியும்உறு கொலைபுரிசிலை மறவோர்.

87. இவ்வகைவரு கொலைமறவினை எதிர்நிகழ்வுழி அதிரக்
கைவரைகளும் வெருவுறமிடை கான்எழுவதொர் ஏனம்
பெய்கருமுகி லெனஇடியொடு பிதிர்கனல்விழி சிதறி
மொய்வலைகளை அறநிமிர்வுற முடுகியகடு விசையில்.

88. போமதுதனை அடுதிறலொடு பொருமறவர்கள் அரியே
தாமவர்தொடர் வுறும்விசையுடன் அடிவழிசெலும் அளவில்
தாமொருவரும் அறிகிலரவர் தனிதொடர்வுழி அதன்மேல்
ஏமுனைஅடு சிலைவிடலைகள் இருவர்கள்அடி பிரியார்.

89. நாடியகழல் வயவர்களவர் நாணனும்நெடு வரிவில்
காடனும்எனும் இருவருமலை காவலரொடு கடிதில்
கூடினர்விடு பகழிகளொடு கொலைஞமலிகள் வழுவி
நீடியசரி படர்வதுதரு நீழலின்விரை கேழல்.

85. பல துறைகளின் - பல வழிகளினின்றும். வெருவரலொடு - அச்சத்துடன். பயில்வலை - கட்டப்பட்டுள்ள வலைகள். உலமொடு படர்வன தகையுற- சுழற்சியோடு வருவனவற்றைத் தடுக்க. இருவினையாகிய வலையிடை. நிலையாக. புலனுறு. - மெய்யறிவு பொருந்தும். ஐம்பொறிகளின் நிலையை ஒத்திருந்தன.

86. துடி. தொடரார் - உடுக்கை போன்ற கால்களையும் மடிந்த காது களையுமுடையனவாய் நெருங்கிவரும் யானைக் கன்றுகளைத் தொடர்ந்து வேட்டையாடார். வெடிபட. . . .விரவார் - ஒலியுண்டாக ஓடும் சிறிய குட்டிகளின் மீது கொலை நிகழ்த்த மனங்கொள்ளார். பிணை அலையார் - பெண் விலங்குகளைத் துன்புறுத்தமாட்டார். கொடியன - கொடிய விலங்குகளின். இங்கே வேட்டை அறம் சொல்லப்பட்டது.

87. கைவரைகளும் - யானைகளும். வெருவுற - அஞ்ச. மிடைகான் - நெருங்கிய காட்டில். ஏனம் - காட்டுப் பன்றி. நிமிர்வுற - கிளம்பி.

88. அடுதிறலொடு - கொல்லத்தக்க வலிமையோடு. பொரு. அவர் - திண்ணனார். மற்ற வேடரெவரும் அறிந்தாரில்லை. ஏமுனை. . . .இருவர்கள் - அம்பினால் பகைவர்களைக் கொல்லும் வில்லை ஏந்திய காளைகள் இருவர்கள்.

89. வயவர்கள் - வீரர்கள். மலைகாவலரொடு - திண்ணனாருடன். ஞமலிகள் வழுவி - நாய்கட்டும் தப்பி. விரைகேழல் - விரைந்து செல்லும்பன்றி. தரு நீழலின் - மரநீழலில். நீடிய சரிபடர்வது - நீண்ட மலைச்சாரல் வழியே போகலாயிற்று.

Koviloor Digital Library

90. குன்றியைநிகர முன்செறளரி கொடுவிழிஇடி குரல்நீள்
பன்றியும்அடல் வன்திறலொடு படர்நெறிநெடி தோடித்
துன்றியதொரு குன்றடிவரை சுலவிய*நெறி சூழல்
சென்றதனிடை நின்றது*வழி தெருமரமர நிரையில்.

91. அத்தருவளர் சுழலிடையடை அதன்நிலையறி பவர்முன்
கைத்தெரிகணை யினிலடுவது கருதலர்விசை கடுகி
மொய்த்தெழுசுடர் விடுசுரிகையை முனைபெறஎதிர் உருவிக்
குத்தினருடல் முறிபடவெறி குலமறெ ள் தலைவர்.

வேறு

92. வேடர்தங் கரிய செங்கண் வில்லியார் விசையில் குத்த
மாடிரு துணியாய் வீழ்ந்த வராகத்தைக் கண்டு நாணன்
"காடனே! இதன்பின் இன்று காதங்கள் பலவந் தெய்த்தோம்
ஆடவன் கொன்றான் அச்சோ" என்றவர் அடியில் தாழ்ந்தார்.

93. மற்றவர் திண்ண னார்க்கு மொழிகின்றார் "வழிவந் தாற்ற
உற்றது பசிவந் தெம்மை உதவிய இதனைக் காய்ச்சிச்
சற்றுநீ அருந்தி யாமும் தின்றுதண் ணீர்கு டித்து
வெற்றிகொள் வேட்டைக் காடு குறுகுவோம் மெல்ல" என்றார்.

94. என்றவர் கூற நோக்கித் திண்ணனார் "தண்ணீர் எங்கே
நன்றும்இவ் வனத்தில் உள்ள" தென்றுரை செய்ய நாணன்
"நின்றஇப் பெரிய தேக்கின் அப்புறஞ் சென்றால் நீண்ட
குன்றினுக் கயலே ஓடுங் குளிர்ந்தபொன் முகலி" என்றான்.

90. முன்னே எதிர்ப்பவரைக் கொல்லக் குன்றிமணியை ஒப்ப எரியும். பொருந்திய ஒரு மலையடியில். சுலவிய நெறி சூழல் சென்று - வளைந்த வழியுடைய ஒரு சோலையை அடைந்து. மரநிரையில் - மரச்செறிவில். வழிதெருமர - வழி சுழல.

பா-ம் - *செறி. *வலி.

91. அம்மரங்கள் வளருமிடத்தில். அதன் நிலை கருதலர் - அப்பன்றியின் இருப்பை உணர்ந்தவராய், கையில் ஆராய்ந்தெடுக்கப்படும் அம்புகளால் அதனைக்கொல்ல நினையாதவராய். சுரிகையை - உடைவாளை. விசையிற்கிட்டி. முனைபெற - முனை அழுந்த; வெற்றிபெற எனினுமாம்.

92. வில்லியார் - திண்ணனார். மாடு - பக்கம். "நாம் வேட்டையிற் பன்னெடு நாள் பயிற்சி யுடையோம். திண்ணனார் கன்னி வேட்டையாட வந்தவர். பன்றியைக் கொல்லுதல் நம்மால் இயலாமற் போயிற்று. திண்ணனாரே அதைக் கொன்றார். அவர் தம் ஆண்டகைமை வியக்கற்பாலது" என்றபடி. எய்த்தோம்- இளைத்தோம். ஆடவன் - ஆண் தகைமையுடைய திண்ணனார்.

94. நன்றும் - "அப்படிச் செய்வோம்" - என்பது பழைய குறிப்புரை; உம்மையைச் சாரியையாகக் கொண்டு நன்று தண்ணீர் என்று சேர்த்து நல்ல தண்ணீர் எனக் கொள்ளலுமொன்று. நன்று பெரிதெனினுமாம்.

Koviloor Digital Library

95. பொங்கிய சினவில் வேடன் சொன்னபின் ''போவோம் அங்கே
இங்கிது தன்னைக் கொண்டு போதுமின்'' என்று தாமும்
அங்கது நோக்கிச் சென்றார் காவதம் அரையில் கண்டார்
செங்கண்ஏ றுடையார் வைகுந் திருமலைச் சாரல் சோலை.

96. ''நாணனே தோன்றும் குன்றில் நண்ணுவேம்'' என்ன நாணன்
''காணநீ போதின் நல்ல காட்சியே காணும், இந்தச்
சேணுயர் திருக்கா ளத்தி மலைமிசை எழுந்து செவ்வே
கோணமில் குடுமித் தேவர் இருப்பர்கும் பிடலாம்'' என்றான்.

97. ''ஆவதென் இதனைக் கண்டிங் கணைதொறும் என்மேல் பாரம்
போவதொன் றுளது போலும் ஆசையும் பொங்கி மேன்மேல்
மேவிய நெஞ்சும் வேறோர் விருப்புற *விரையா நிற்கும்
தேவரங் கிருப்ப தெங்கே போ''கென்றார் திண்ண னார்தாம்.

98. உரைசெய்து விரைந்து செல்ல அவர்களும் உடனே போந்து
கரைவளர் கழையின் முத்தும் கார்அகில் குறடும் சந்தும்
வரைதரு மணியும் பொன்னும் வயிரமும் புளினந் தோறும்
திரைகள்முன் திரட்டி வைத்த திருமுக லியினைச் சார்ந்தார்.

99. ஆங்கதன் கரையின் பாங்கோர் அணிநிழற் கேழல் இட்டு
வாங்குவில் காடன் தன்னை மரக்கடை தீக்கோல் பண்ணி
''ஈங்குநீ நெருப்புக் காண்பாய் இம்மலை ஏறிக் கண்டு
நாங்கள்வந் தணைவோம்'' என்று நாணனும் தாமும் போந்தார்.

95. வேடன் - நாணன். இது தன்னை - இப்பன்றியை. அது - பொன் முகலியை. காவதம் அரையில் - அரைக்காத தூரத்தில். செங்கண் ஏறுடையார் - சிவபெருமான்.

96. 'காணும்' என்பதை முற்றாகக்கோடல் ஒன்று; மலையுடன் சேர்த்து எச்சமாகக்கோடல் மற்றொன்று; சேணுயர் - ஆகாயத்தை அளாவிய. குடுமித் தேவர் - மலையுச்சியி லுள்ள கடவுள்.

97. இனி ஆவது என்ன? தத்துவப்பாரம் குறையத் தொடங்குகிறது. சீவகரணங்கள் சிவகரணங்களாக மாறப் பெறுகின்றன. என்றும் எழாததொரு விருப்பம்.

பா-ம் - *விளையா.

98. கழையின் - மூங்கிலின். அகிற்குறடும் - அகிற்றுண்டங்களும். சந்தும் - சந்தனக்கட்டைகளும். புளினம் தோறும் - மணற்குன்றுதோறும். திருஞான சம்பந்தர்: திருக்காளத்தி - ''சந்தமார்'' என்னும் பதிகம் பார்க்க.

99. கேழல் - பன்றியை. மரத்தால் தீக்கடைக் கோல் செய்து. காண்பாய் - உண்டாக்குவாய்.

Koviloor Digital Library

100. அளிமிடை கரைசூழ் சோலை அலர்கள்கொண் டணைந்த ஆற்றின்
தெளிபுனல் இழிந்து சிந்தை தெளிவுறும் திண்ண னார்தாம்
களிவரு மகிழ்ச்சி பொங்கக் காளத்தி கண்டு கொண்டு
குளிர்வரு நதியூ டேகிக் குலவரைச் சாரல் சேர்ந்தார்.

101. கதிரவன் உச்சி நண்ணக் கடவுள்மால் வரையின் உச்சி
அதிர்தரும் ஓசை ஐந்தும் ஆர்கலி முழக்கங் காட்ட
''இதுஎன்கொல் நாணா'' என்றார்க் ''கிம்மலைப் பெருந்தேன் சூழ்ந்து
மதுமலர் ஈக்கள் மொய்த்து மருங்கெழும் ஒலிகொல்'' என்றான்.

102. முன்புசெய் தவத்தின் ஈட்டம் முடிவிலா இன்ப மான
அன்பினை எடுத்துக் காட்ட அளவிலா ஆர்வம் பொங்கி

100. அளிமிடை - வண்டுகள் மொய்க்கும். குலவரை - தெய்வமுள்ள மலையின்; திருக்காளத்தி மலையின்.

101. கடவுள்மால் - காண்போரைத் தெய்வமயக்கில் சேர்க்கும்; தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த பெரிய எனினுமாம். ஐந்தும் - தேவதுந்துபி ஐந்தும். ஆர்கலி - கடல். தேன் - தேன்கூடு. மருங்கு - மலைப்பக்கத்தில். தேவதுந்துபி முழக்கம் திண்ணனார்க்குக் கேட்கிறது. அது நாணனுக்குக் கேட்கவில்லை. அவன் காதுக்குக் கேட்கும் தேனீக்களின் ஒலியை அவன் கூறுகிறான். தத்துவச்சேட்டை ஒடுங்கும் வேளையில் தெய்வ ஒலிகேட்கும்.

102. ஈட்டம் - சேர்க்கை; கூட்டம். திண்ணனார் வேடர் குலத்தில் பிறந்து வேட்டுவத் தொழிலின் முறைகளைப் பயின்றவர். இப்பிறவியில் அவர் எவ்விதத் தவமுஞ்செய்தாரில்லை. அவர் திருக்காளத்தி மலையைக் கண்டதும் அவர்க்கு ஒரு வித உணர்ச்சி தோன்றியதுமேலே சொல்லப்பட்டது. அவ்வுணர்ச்சியினின்றும் அன்பு எழுந்து கரைகடந்து ஓடுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்னை? ''முன்புசெய் தவத்தின் ஈட்டம்'' என்று ஆசிரியர் கூறுகிறார். திண்ணனார் முற்பிறப்பில் கடவுளன்புக் குரிய தவநெறியில் நின்றொழுகித் தம்மைப் பண்படுத்திக் கொண்டவர். இந்நுட்பம் ''கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன்'' எனவருந் திருத்தொண்டத் தொகையானும் விளங்குகிறது. கலைபயின் றறியாத கண்ணப்பரைக் ''கலை மலிந்த சீர்நம்பி'' என்று வன்றொண்டர் போற்றியது உன்னற்பாலது.

கண்ணப்பர் முற்பிறப்பில் தவக் கலைகளைப் பயின்று அவைகள் வழிநின் றொழுகினமையால், அவர் இப்பிறப்பில் அத்தவக் கலைகளின் பயன் மலிந்தவராயினா ரென்க. தவத்தின் பயன் அன்பை உணர்த்தி அதைக் கூட்டுவதாகும். அன்பு என்பது தத்துவம் கடந்த சிவம். தத்துவச் சேட்டையில் உண்மை அன்பு விளையாது. அவ்வன்பு இன்பமுடையது மாகாது அன்புள்ள விடத்தில் இன்பமும் இன்பமுள்ள விடத்தில் அன்புமிருத்தல் இயல்பு. இன்பமும் அன்பும் வேறுபட்டு நிற்பனவல்ல. இதுபற்றியே ஆசிரியர் ''இன்பமான அன்பினை'' என்றார்; ''இறவாத இன்ப அன்பு'' என்றார் காரைக்காலம்மையார் புராணத்திலும். ''ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த இன்பமே என்னுடை அன்பே'' என்றார் மாணிக்கவாசகனாரும்.

இங்கே இன்பமான அன்புக் கூறுகளைத் திண்ணனாரின் உள்ளத்திற் கலந்து நின்று அநுபவித்த ஆசிரியர், அக்கூறுகளை முறையே ''ஆர்வம்'' என்றும், ''காதல்'' என்றும், ''வேட்கை'' என்றும் பாகுபடுத்தி அருளி யிருத்தல் காண்க. ஆர்வம் - பெறக்கடவதாகிய ஒன்றன்மேலது. அதனைப் ''பொங்கி'' என்கிறார். காதல் - தனக்கு

Koviloor Digital Library

மன்பெருங் காதல் கூர வள்ளலார் மலையை நோக்கி
என்புநெக் குருகி உள்ளத் தெழுபெரு வேட்கை யோடும்.

103. நாணனும் அன்பும் முன்பு நளிர்வரை ஏறத் தாமும்
பேணுதத் துவங்க ளென்னும் பெருகுசோ பானம் ஏறி
ஆணையாம் சிவத்தைச் சார அணைபவர் போல ஐயர்
நீள்நிலை மலையை ஏறி நேர்படச் செல்லும் போதில்.

104. திங்கள்சேர் சடையார் தம்மைச் சென்றவர் காணா முன்னே
அங்கணர் கருணை கூர்ந்த அருள்திரு நோக்கம் எய்தத்
தங்கிய பவத்தின் முன்னைச் சார்புவிட் டகல நீங்கிப்
பொங்கிய ஒளியின் நீழல் பொருவில்அன் புருவம் ஆனார்.

ஒப்பு உயர்வின்றி நெஞ்சில் நிலவும் ஒன்றை நுகர்தற்கு எழும் இடையறாவிருப்பம். அதனை இங்கே ''கூர'' என்கிறார். கூர்தல் - உள்ளது சிறத்தல். வேட்கை - தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் 143-ம் பாட்டுக் குறிப்பைப் பார்க்க. வேட்கையை ''என்புநெக் குருகி உள்ளத் தெழுபெரு வேட்கையோடும்'' என்கிறார்.

103. நாணன் வழி காட்டிபோல் முன்னே செல்கிறான். திண்ணனாரை உண்மையாக வழிகாட்டிச் செல்வது அவர்தம் அகவொளியாகிய அன்பென்க. அவ்வன்பு ஈண்டோர் உருவம்போல் சொல்லப்பட்டது. நளிர்வரை - குளிர்மலை. சோபானம் - படிகள். ஆணை - சக்தி. திண்ணனார் புறத்தே மலைப்படி ஏறுகிறார்; அகத்தே தத்துவப்படி ஏறுகிறார். மலைப்படி கடந்தால் குடுமித் தேவர்காட்சி யளிப்பர். தத்துவப்படி கடந்தால் சிவம் காட்சியளிக்கும். ''ஆறொடுமுப்பதும் அங்கே அடங்கிடில் - கூறக் குருபரன் கும்பிடு தந்திடும்'' - திருமந்திரம் : ஞானகுரு தரிசனம் - 1. தத்துவங்களால் தநுகரண புவனபோகங்கள் பெறுதலானும், அவைகளால் இருள் நீக்கத்துக்குத் துணை பெறுதலானும் ''பேணு தத்துவங்கள்'' என்றார். தத்துவங் கடந்ததுங் காணப்பெறுவது ஆணையாகிய சக்தி என்க. அச்சக்தி கொண்டே சிவம் எல்லாஞ் செய்தலால், அஃது 'ஆணை' எனப்பட்டது. ''அவையே தானேயா யிருவினையிற் - போக்கு வரவுபுரிய ஆணையின் - நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே'' - சிவஞானபோதம் சூ. 2. சிவமுஞ் சத்தியும் ஒன்றேயாதலின் ''ஆணையாஞ் சிவத்தை'' என்றார். விரிவு மெய்கண்ட நூல்களிற் பார்க்க.

104. அவர் - திண்ணனார். பவத்தின் - பிறவியின். முன்னைச் சார்பு - பழைய தொடர்புகள்; மலமாயா கர்மங்களின் தொடர்புகள். ஒளி - சிவ ஒளி. பொருவில் - ஒப்பற்ற. திங்கள் ஞானக்குறி என்பதும், சடை அமிர்ததாரை என்பதும் பாயிர முதற்பாட்டில் விளக்கப்பட்டன. திண்ணனார் ஞானம், அமிர்த ஒழுக்குப் பெறும் நேரமிது. தத்துவங்களினின்றும் விடுதலையடைந்த உயிர்களை ஆண்டவன் திருக்கண் நோக்கஞ் செய்து ஞான திக்கை வலிந்து செய்வது வழக்கம். முக்கண் நுட்பம் திருநகரச் சிறப்பு 46-ம் பாட்டுக் குறிப்பில் விளக்கப்பட்டது. திண்ணனார் முக்கண் பெறப்போகும் நேரமிது. திண்ணனார் முற்பிறவியில் செய்யத்தக்க தவங்களை யெல்லாஞ் செய்தவராதலின், அவர்க்கு இப்பிறவியில் ஆண்டவன் திருவருள் தானே படிகிறது. 102-ம் பாட்டைப் பார்க்க.

Koviloor Digital Library

105. மாகமார் திருக்கா ளத்தி மலைஎழு கொழுந்தா யுள்ள
ஏகநா யகரைக் கண்டார் எழுந்தபேர் உவகை அன்பின்
வேகமா னதுமேற் செல்ல மிக்கதோர் விரைவி னோடு
மோகமாய் ஓடிச் சென்றார் தழுவினார் மோந்து நின்றார்.

106. நெடிதுபோ துயிர்த்து நின்று *நிறைந்தெழு மயிர்க்கால் தோறும்
வடிவெலாம் புளகம் பொங்க மலர்க்கண்ணீர் அருவி பாய
''அடியனேற் கிவர்தாம் இங்கே அகப்பட்டார் அச்சோ'' என்று
படியிலாப் பரிவு தானோர் படிவமாம் பரிசு தோன்ற.

107. ''வெம்மறக் குலத்து வந்த வேட்டுவச் சாதி யார்போல்
கைம்மலை கரடி வேங்கை அரிதிரி கானந் தன்னில்
உம்முடன் துணையாய் உள்ளார் ஒருவரும் இன்றிக் கெட்டேன்!
இம்மலைத் தனியே நீரிங் கிருப்பதே'' என்று நைந்தார்.

108. கைச்சிலை விழுந்த தோரார் காளையார் மீள ''இந்தப்
பச்சிலை யோடு பூவும் பறித்திட்டு நீரும் வார்த்து
மச்சிது செய்தார் யாரோ'' என்றலும் மருங்கு நின்ற
அச்சிலை நாணன் தானும் ''நானிது அறிந்தேன்'' என்பான்.

109. ''வன்திறல் உந்தை யோடு மாவேட்டை ஆடிப் பண்டிக்
குன்றிடை வந்தோம் ஆகக் குளிர்ந்தநீர் இவரை ஆட்டி
ஒன்றிய இலைப்பூச் சூட்டி ஊட்டிமுன் பறைந்தோர் பார்ப்பான்
அன்றிது செய்தான் இன்றும் அவன்* செய்த தாகும்'' என்றான்.

105. மாகம் ஆர் - ஆகாயத்தை அளாவிய.

106. நெடிதுபோது - நீண்ட நேரம். உயிர்த்து - (மோந்து) பெருமூச்சு விட்டு. படியிலா. . .தோன்ற - உவமையில்லா அன்பே தானொரு வடிவங்கொண்ட தன்மை தோன்ற.

பா-ம் - *நிரைந்.

107. கைம்மலை - யானை. அரி - சிங்கம். நைந்தார் - இரங்கி வருந்தினார்.

108. ஓரார் - உணராதவராய். மச்சு - அநுசிதம் - பழைய குறிப்புரை. ''மஞ்சு-அழகு; மஞ்சு என்றது மச்சென விகாரமாயிற்று'' என்பர் ஆறுமுகத் தம்பிரானார்.

109. உந்தையோடு - உம் தந்தையுடன். மா - விலங்கு. பண்டு - முன்னே. ஒன்றிய - கலந்த. பார்ப்பான் சொல்லும் மந்திரம் நாணனுக்கு விளங்கியதில்லை யாதலின், ஏதோ ஒன்றைப் பார்ப்பான் சொன்னான் என்பான் ''முன் பறைந்து'' என்றான்.

பா-ம் - *செய்தானாகும்.

Koviloor Digital Library

110. உள்நிறைந் தெழுந்த தேனும் ஒழிவின்றி ஆரா அன்பில்
திண்ணனார் "திருக்கா ளத்தி நாயனார்க் கினிய செய்கை
எண்ணிய இவைகொ லாம்"என் றிதுகடைப் பிடித்துக் கொண்டவ்
அண்ணலைப் பிரிய மாட்டா அளவில்ஆ தரவு நீட.

111. "இவர்தமைக் கண்டே னுக்குத் தனியராய் இருந்தார் என்னே
இவர்தமக் கமுது செய்ய இறைச்சியும் இடுவார் இல்லை
இவர்தமைப் பிரிய ஒண்ணா தென்செய்கேன் இனியான் சால
இவர்தமக் கிறைச்சி கொண்டிங் கெய்தவும் வேண்டும்" என்று.

112. போதுவர் மீண்டு செல்வர் புல்லுவர் மீளப் போவர்
காதலின் நோக்கி நிற்பர் கன்றகல் புனிற்றாப் போல்வர்
"நாதனே! அமுது செய்ய நல்லமெல் இறைச்சி நானே
கோதறத் தெரிந்து வேறு கொண்டிங்கு வருவேன்" என்பார்.

113. "ஆர்தம ராக நீரிங் கிருப்பதென் றகல மாட்டேன்
நீர்பசித் திருக்க இங்கு நிற்கவுங் கில்லேன்" என்று
சோர்தரு கண்ணீர் வாரப் போய்வரத் துணிந்தா ராகி
வார்சிலை எடுத்துக் கொண்டு மலர்க்கையால் தொழுது
போந்தார்.

110. இது கடைப்பிடித்துக் கொண்டு - நாணன் சொற்றதை உறுதியாக் கொண்டு. நீராட்டல், மலர் சூட்டல், உணவூட்டல், ஏதோ மொழிதல் இவைகள் இறைவருக்கு இனியன என்று திண்ணனார் அவைகளை விடாப் பிடியாகப் பற்றிக்கொண்டார். அவைகளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியே அவரிடம் எழவில்லை. அவைகளைச் செய்யவே அவர் தொடங்கினார். ஒருவித பயனையுங் கருதாது அச்செயலில் அவர் தலைப்பட்டது கருதத்தக்கது. ஆதரவு - அன்பு.

111. சால - போதிய. திண்ணனார் இறைவருக்கு இறைச்சிகொண்டுவர முயல்கிறார். உணவு என்பதற்குத் திண்ணனார் இறைச்சி என்று கொண்டனர். திண்ணனார் வேடர்; வேட்டுவத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர். அத்தொழில் பாவமென்றோ புண்ணியமென்றோ அவர்க்குத் தெரியாது. அவர் இப்பொழுது சிவத்திலீடுபட்டு அன்பராயினார். அன்பர் தமது உணவை ஆண்டவனுக்கு ஊட்டுவர். அன்பு, பாவ புண்ணிய நிலையைக்கடந்தது. பாவ புண்ணிய நிலையில் கட்டுப்பட்டுழல்வோர், அந்நிலை கடந்து அன்பு நிலையிலிருப்போருடைய செயல்களைத் தம் மதியால் ஆராய்ந்து முடிவு காணப்புகுவது அறியாமை. திண்ணனார் இறைச்சியை வாயால் அதுக்கிச் சுவைபார்த்து இறைவர்க்கு இட்டது, கண்ணிடந்தப்பியது போன்றசெயல்களை இருவினைக்குட்பட்டோர்செய்ய ஒருப்படுவரோ? இவைகள் அன்பு வழி நிகழ்வன அல்லவோ? அன்பு நிகழ்ச்சிகளைக் கட்டுப்பாடுகளில் நுழைத்துப் பார்ப்பதே தவறு. இறைவன் விரும்புவது அன்பு; கட்டுப்பாடன்று.

112. புல்லுவர்-தழுவுவர். புனிற்றா-ஈன்றணிமைப் பசு; இளங்கன்றுப்பசு.

113. ஆர்தமராக-யாரைச் சுற்றமாகக் கொண்டு. வார்சிலை - நீண்டவில்லை.

Koviloor Digital Library

114. முன்புநின் றரிதில் நீங்கி மொய்வரை இழிந்து நாணன்
பின்புவந் தணைய முன்னைப் பிறதுறை வேட்கை நீங்கி
அன்புகொண் டுய்ப்பச் செல்லும் அவர்திரு முகலி யாற்றின்
பொன்புனை கரையி லேறிப் புதுமலர்க் காவிற் புக்கார்.

115. காடனும் எதிரே சென்று தொழுது"தீக் கடைந்து வைத்தேன்
கோடுடை ஏனம் உங்கள் குறிப்படி உறுப்பை எல்லாம்
மாடுற நோக்கிக் கொள்ளும் மறித்துநாம் போகைக் கின்று
நீடநீர் தாழ்த்த தென்னோ" என்றலும் நின்ற நாணன்.

116. "அங்கிவன் மலையில் தேவர் தம்மைக்கண் டணைத்துக் கொண்டு
வங்கினைப் பற்றிப் போதா வல்லுடும் பென்ன நீங்கான்
இங்கும்அத் *தேவர் தின்ன இறைச்சிகொண் டேகப் போந்தான்
நங்குலத் தலைமை விட்டான் நலப்பட்டான் தேவர்க்" கென்றான்.

117. "என் செய்தாய் திண்ணா! நீதான் என்னமால் கொண்டாய் எங்கள்
முன்பெரு முதலி யல்லை யோ"என, முகத்தை நோக்கார்
வன்பெரும் பன்றி தன்னை எரியினில் வதக்கி மிக்க
இன்புறு தசைகள் வெவ்வே றம்பினால் ஈர்ந்து கொண்டு.

118. கோலினிற் கோத்துக் காய்ச்சிக் கொழுந்தசை பதத்தில் வேவ
வாலிய சுவைமுன் காண்பான் வாயினில் அதுக்கிப் பார்த்துச்
சாலவும் இனிய எல்லாம் சருகிலை இணைத்த கல்லை
ஏலவே கோலிக் *கூட அதன்மிசை இடுவார் ஆனார்.

114. முன்னைப் பிறதுறைவேட்கை நீங்கி - பழைய பிறவழிகளில் செல்லும் ஆசை நீங்கி. அன்பானது தன்னைச் செலுத்த அதன்வழிச் செல்லுந் திண்ணனார். பொன் புனை - பொன் ஒதுங்கி அணி செய்யும். காவில் - சோலையில்.

115. கோடுடை ஏனம்-கொம்புடைய பன்றியின். உங்கள் குறிப்புப்படி. மாடுற - இவ்விடத்தி லிருக்க. மறித்து - மீண்டும்.

116. வங்கினை - மரப்பொந்தினை. "தணக்கிறப் பறித்தபோதும் தானளை விடுத்தல் செல்ல - "நிணப்புடை உடும்பனாரை" - சிந்தாமணி : 2887.

பா-ம் - *தேவர்க்கின்னம்.

117. மால் - மயக்கம். முதலி - முதல்வன்; தலைவன். தலைமைப் பதவி நினைவூட்டினால் மனோநிலை மாறுமென்று காடன் கருதினான் போலும்.

118. வாலிய - இனிய. கல்லை - இலைக்கலத்தை; (சருகிலையால் செய்யப் பட்டது). ஏலவே கோலி - பொருந்துமாறு நன்றாகத் தைத்து. கூட - இறைச்சிகளை எல்லாம் ஒருங்கு.

பா-ம் - *கூட்டி.

Koviloor Digital Library

119. மருங்குநின் றவர்கள் பின்னும் ''மயல்மிக முதிர்ந்தான் என்னே!
அரும்பெறல் இறைச்சி காய்ச்சி அதுக்கிவே றுமிழா நின்றான்
பெரும்பசி யுடைய னேனும் பேச்சிலன் எமக்கும் பேறு
தரும்பரி சுணரான் மற்றைத் தசையுறத் தெறியா நின்றான்''.

120. ''தேவுமால் கொண்டான் இந்தத் திண்ணன்மற் றிதனைத் தீர்க்கல்
ஆவதொன் றறியோம் தேவ ராட்டியை நாக னோடு
மேவிநாங் கொணர்ந்து தீர்க்க வேண்டும்அவ் வேட்டைக் கானில்
ஏவல்ஆட் களையுங் கொண்டு போதும்'' என் றெண்ணிப் போனார்.

121. கானவர் போன தோரார் கடிதினில் கல்லை யின்கண்
ஊனமு தமைத்துக் கொண்டு மஞ்சனம் ஆட்ட உன்னி
மாநதி நன்னீர் தூய வாயினில் கொண்டு கொய்த
தூநறும் பள்ளித் தாமம் குஞ்சிமேல் துதையக் கொண்டார்.

122. தனுஒரு கையில் வெய்ய சரத்துடன் தாங்கிக் கல்லைப்
புனிதமெல் இறைச்சி நல்ல போனகம் ஒருகை ஏந்தி
''இனியஎம் பிரானார் சாலப் பசிப்பர்''என் றிரங்கி ஏங்கி
நனிவிரைந் திறைவர் வெற்பை நண்ணினார் திண்ண னார்தாம்.

123. இளைத்தனர் நாய னாரென் றீண்டச்சென் றெய்தி வெற்பின்
முளைத்தெழு முதலைக் கண்டு முடிமிசை மலரைக் காலில்
வளைத்தபொன் செருப்பால் மாற்றி வாயின்மஞ் சனநீர் தன்னை
விளைத்தஅன் புமிழ்வார் போல விமலனார் முடிமேல் விட்டார்.

124. தலைமிசைச் சுமந்த பள்ளித் தாமத்தைத் தடங்கா ளத்தி
மலைமிசைத் தம்பி ரானார் முடிமிசை வணங்கிச் சாத்திச்
சிலைமிசைப் பொலிந்த செங்கைத் திண்ணனார் சேர்த்த கல்லை
இலைமிசைப் படைத்த ஊனின் திருவமு தெதிரே வைத்து.

119. மயில் - பித்து; மயக்கம். நமக்கும் நமக்குரிய பகுதியைக் கொடுக்குந் தன்மையை யுணராதவனாய்.

120. தேவுமால் - தெய்வப் பயித்தியம்.

121. கானவர் - நாணனும் காடனும். பள்ளித்தாமம் - எறிபத்த நாயனார் புராணம் 9-ம் பாட்டுக் குறிப்பைப் பார்க்க. குஞ்சி மேல் துதைய - தலைமயிரில் நெருங்க.

122. தனு-வில். சரத்துடன் - அன்புடன். போனகம்-திருவமுது. சால-மிகவும். நனி-அதிக. இறைவர் வெற்பை-திருக்காளத்தியப்பர் மலையை.

123. நாயனார் - சிவபெருமான். ஈண்ட - விரைவாக. பொன்-ஆற்றங் கரையிலுள்ள பொற் பொடிகள் ஒட்டிய; அழகிய - எனினுமாம்.

Koviloor Digital Library

125. "கொழுவிய தசைகள் எல்லாங் கோலினில் தெரிந்து கோத்தங்
கழலுறு பதத்திற் காய்ச்சிப் பல்லினால் அதுக்கி நாவில்
பழகிய இனிமை பார்த்துப் படைத்தஇவ் இறைச்சி சால
அழகிது நாய னீரே அமுதுசெய் தருளும்" என்றார்.

126. அன்னஇம் மொழிகள் சொல்லி அமுதுசெய் வித்த வேடர்
மன்னனார், "திருக்கா ளத்தி மலையினார்க் கினிய நல்லூன்
இன்னமும் வேண்டும்" என்னும் எழுபெருங் காதல் கண்டு
பன்னெடுங் கரங்கள் கூப்பிப் பகலவன் மலையில் தாழ்ந்தான்.

127. அவ்வழி அந்தி மாலை அணைதலும் "இரவு சேரும்
வெவ்விலங் குள"என் றஞ்சி* மெய்ம்மையின் வேறு கொள்ளாச்
செவ்விய *அன்பு தாங்கித் திருக்கையில் சிலையும் தாங்கி
மைவ்வரை என்ன ஐயர் மருங்குநின் றகலா நின்றார்.

128. சார்வருந் தவங்கள் செய்து முனிவரும் அமரர் தாமும்
கார்வரை அடவி சேர்ந்தும் காணுதற் கரியார் தம்மை
ஆர்வமுன் பெருக ஆரா அன்பினிற் கண்டு கொண்டே
நேர்பெற நோக்கி நின்றார் நீளிருள் நீங்க நின்றார்.

129. கழைசொரி தரளக் குன்றின் கதிர்நில வொருபால் பொங்க
முழையர வுமிழ்ந்த செய்ய மணிவெயில் ஒருபால் மொய்ப்பத்
தழைகதிர்ப் பரிதி யோடுஞ் சந்திரன் தலைஉ வாவில்
குழையணி காதர் வெற்பைக் கும்பிடச் சென்றால் ஒக்கும்.

125. கொழுவிய - கொழுமையான.

126. பகலவன் - சூரியன்.

127. உண்மையினின்றும் வேறுபடாத.

பா-ம் - * மெய்த்துயில். * அன்புந்.

128. கார் வரை அடவி - மேகம் தவழும் மலையிலும், அதைச் சார்ந்த காட்டிலும். அரியார் தம்மை - சிவபெருமானை. "புற்று மாய்மர மாய்ப்புனல் காலே உண்டியாய் அண்ட வாணரும் பிறரும் - வற்றி யாரும்நின் மலரடி காணா மன்ன என்னையோர் வார்த்தையுட் படுத்துப் - பற்றினாய் பதையேன் மனம் மிக உருகேன் பரிகி லேன்பரி யாவுடன் தன்னைச் - செற்றிலேன் இன்னுந் திரிதருகின்றேன் திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே" - திருவாசகம்: செத்திலாப்பத்து - 2. நீள் இருள் என்றது ஆணவமலத்தை; அஞ்ஞானத்தை; அக இருளை.

129. கழை சொரி தரளக் குன்றின் - மூங்கில்கள் சொரியும் முத்துக் குவையினின்றும். முழை - குகைகளிலுள்ள. அரவு - பாம்பு. முகத்தின் கதிர் தண்மையதாகலின், அது நிலவென்றும், மணியின் கதிர் வெம்மையதாகலின், அது வெயில் என்றும் சொல்லப்பட்டன. சந்திரன்கதிர், நிலவு. சூரியன் கதிர், வெயில். பரிதி - சூரியன். தலை உவாவில் - அமாவாசியில். (உவா இரண்டு; பௌர்ணமியும் அமாவாசியும், தலைஉவா-அமாவாசி). குழையணிகாதர் வெற்பை-குண்டல மணிந்த காதினையுடைய காளத்தியப்பர் மலையை.

Koviloor Digital Library

130. விரவுபன் மணிகள் கான்ற விரிகதிர்ப் படலை பொங்க
மரகதம் ஒளிகொள் நீல மணிகளும் இமைக்குஞ் சோதி,
பொரஇரு சுடருக் கஞ்சிப் போயின புடைகள் தோறும்
இரவிருள் ஒதுங்கி னாலே போன்றுள தெங்கும் எங்கும்.

131. செந்தழல் ஒளியிற் பொங்கும் தீபமா மரங்க ளாலும்
மந்திகள் முழையில் வைத்த *மணிவிளக் கொளிக ளாலும்
ஐந்தும் ஆறடக்கி யுள்ளார் அரும்பெருஞ் சோதி யாலும்
எந்தையார் திருக்கா ளத்தி மலையினில் இரவொன் றில்லை.

132. வருங்கறைப் பொழுது நீங்கி *மல்கிய யாமஞ் சென்று
சுருங்கிட அறிந்த புள்ளின் சூழ்சிலம் போசை கேட்டுக்
கருங்கடல் என்ன நின்று கண்துயி லாத வீரர்
அரும்பெறல் தம்பி ரானார்க் கமுதுகொண் டணைய வேண்டி.

130. விரவு - கலந்து நெருங்கிய. கான்ற - உமிழ்ந்த. படலை - பரப்புத்திரள்; கூட்டம். மரகதமும். இமைக்குஞ் சோதியானது. பொர - தன்னுடன் பொருகின்ற; வலியைக் கெடுக்க. இருசுடருக்கு - சூரிய சந்திரர்கட்கு, அஞ்சிப் போயின - பயந்து விலகிய. இரவிருள் புடைகள் தோறும் - இரவின் இருளானது பக்கங்கள்தோறும்; ஆழமாகவுள்ள சிறு சிறு குகைகள்தோறும்.

131. ஒளியில் - ஒளிபோல. தீபமா மரங்களாலும் - சோதிவிருட்சங்களாலும். சோதி விருட்சம்: - தெய்விக மலைகளிலும் வனங்களிலு மிருப்பது; பகலில் புலனாகாதது; இரவில் சோதி மயமாய்த் தோன்றுவது; காயசித்திக்குப் பயன்படுவது. மந்திகள் முழையில் வைத்த - குரங்குகள் (தாங்கள் வசிக்கும்) குகைகளில் ஏற்றிய. ஐந்தும் ஆறும் அடக்கியுள்ளார் - ஐம்புலச் சேட்டைகளையும் அறுவகைப் பகைகளை யும் அடக்கியுள்ள முனிவரர்களின். ஐந்து-சப்த ஸ்பரிஸ ரூப ரச கந்தம்; ஆறு-காமக் குரோத லோப மோக மத மாற்சரியம். ''திண்ணனார் அக இருள் நீங்க நின்றார்'' என்று மேலே சொல்லப்பட்டது. புற இருள் அகவொளி வீசுமிடத்தில் இருத்தலரிது. காளத்தி மலையில் இரவுக் காலத்தில் புறஇருள் என்னும் பூதஇருளும் இல்லை என்று ஆசிரியர் தொடர்ந்து கூறியுள்ள மூன்று பாக்களையும் நோக்குக. திருக்காளத்தி மலையில் பலதிற மணி ஒளி, சோதி விருட்ச ஒளி, பெரியோர்களொளி, சிவஒளி, திண்ணனாரொளி முதலிய ஒளிகளிருத்தலான், அம்மலையில் இருள் இல்லை யென்க. தத்துவங்கடந்து ஞான தீக்கை பெற்றவர்க்குச் சோதி தரிசனமாதல் இயல்பு.

பா-ம் - *மணிஒளி விளக்கத்தாலும்.

132. கறைப்பொழுது - மாலைக் காலம். மல்கிய யாமம் - இருள் நிறைந்த நடுயாமம். புள்ளின் - பறவைகளின். சிலம்பு ஓசை - ஒலிக்கின்ற ஓசை; பேரோசை என்றபடி. பெறுதற்கரிய தம்பிரான் முன்னர், திண்ணனார் நின்ற காட்சியை முன்னே மலை என்றதும், இங்கே கடலென்றதுங் கருதற்பாலன. ஆசிரியர்க்கு அன்பு மலையாகத் தோன்றியவர் இப்பொழுது அன்புக் கடலாகத் தோன்றுகிறார். இஃது அன்பு உருக்கத்தைக் குறிப்பது. திண்ணனார், இருள் மலம் நீங்கப்பெற்ற ஒளி மயமாய் விளங்குவோராதலின், அவர்க்குப் பூத இரவுத் துயில் இல்லையென்க. அஞ்ஞானத்துயிலை வெல்வதே சிறந்த வீர மாதலின் ''கண் துயிலாத வீரர்'' என்றார்.

பா-ம் - *வைகிய.

Koviloor Digital Library

133. ஏறுகாற் பன்றி யோடும் இருங்கலை புனமான் மற்றும்
வேறுவே றினங்கள் வேட்டை வினைத்தொழில் விரகி னாலே
ஊறுசெய் காலம் சிந்தித் துருமிகத் தெரியாப் போதின்
மாறடு சிலையுங் கொண்டு வள்ளலைத் தொழுது போந்தார்.

வேறு

134. மொய்காட்டும் இருள்வாங்கி முகங்காட்டும் தேர்இரவி
மெய்காட்டும் அன்புடைய வில்லியார் தனிவேட்டை
எய்காட்டின் மாவளைக்க இட்டகருந் திரை எடுத்துக்
கைகாட்டு வான்போலக் கதிர்காட்டி எழும்போதில்.

135. எய்தியசீர் ஆகமத்தில் இயம்பியபூ சனைக்கேற்பக்
கொய்தமல ரும்புனலும் முதலான கொண்டணைந்தார்
மைதழையுங் கண்டத்து மலைமருந்தை வழிபாடு
செய்துவருந் தவமுடைய முனிவர்சிவ கோசரியார்.

136. வந்துதிரு மலையின்கண் வானவர்நா யகர் மருங்கு
சிந்தைநிய மத்தோடுஞ் செல்கின்றார் திருமுன்பு
வெந்த இறைச்சியும் எலும்பும் கண்டகல மிதித்தோடி
"இந்தஅனு சிதங்கெட்டேன் யார்செய்தார் என்றழிவார்.

137. "*மேவநோ வாஅஞ்சா வேடுவரே இது செய்தார்
*தேவதே வேசனே திருமுன்பே இதுசெய்து
போவதே இவ்வண்ணம் புகுதநீர் திருவுள்ளம்
ஆவதே" எனப்பதறி அழுதுவிழுந் தலமந்தார்.

138. "பொருப்பில் எழுஞ் சுடர்க்கொழுந்தின் பூசனையும் தாழ்க்கநான்
இருப்பதினி என்"னென்றவ் இறைச்சிஎலும் புடன் இலையும்
செருப்படியும் நாயடியும் திருவலகால் மாற்றியபின்
விருப்பினொடுந் திருமுகலிப் புனல்மூழ்கி விரைந்தணைந்தார்.

133. விரகினாலே - சாமர்த்தியத்தினாலே. ஊறு செய்காலம் - கொல்லுங் காலம். உருமிகத் தெரியாத விடியற்காலத்தில். மாறு அடு - பகைவர்களைக் கொல்லும். வள்ளலை - காளத்தியப்பரை.

134. மொய்காட்டும் - மொய்த்துக் காட்டும்; கூட்டமாய்த் தோன்றுகிற. இரவி - சூரியன். எய்காட்டில் - செல்லுங்காட்டில். எய்காடு - வினைத்தொகை. எய் - முட் பன்றியையும். காட்டின்மா - மற்றக் காட்டு மிருகங்களையும் என்று கொள்ளினுமாம்.

136. செல்கின்றவராகிய சிவகோசரியார்.

137. மேவ நோவா அஞ்சா - சந்நிதிமுன் வருதற்கு மனம் நோவாத; அஞ்சாத. மேவ நோவா - மிகவருந்தி என்பது பழைய குறிப்புரை. புகுத - நிகழ. அலமந்தார் - நெஞ்சஞ் சுழன்றார்.

பா-ம் - *மேவநேர் வரவஞ்சா. *தேவதேவீசனே.

Koviloor Digital Library

139. பழுதுபுகுந் தததீரப் பவித்திரமாம் செயல்புரிந்து
தொழுதுபெறு வனகொண்டு தூயபூ சனைதொடங்கி
வழுவில்திரு மஞ்சனமே முதலாக வரும்பூசை
முழுதுமுறை மையின்முடித்து முதல்வனார் கழல்பணிந்தார்.

140. பணிந்தெழுந்த தனிமுதலாம் பரனென்று பன்முறையால்
துணிந்தமறை மொழியாலே துதிசெய்து சுடர்த்திங்கள்
அணிந்தசடை முடிக்கற்றை அங்கணரை விடைகொண்டு
தணிந்த மனத் திருமுனிவர் தபோவனத்தினிடைச்சார்ந்தார்.

141. இவ்வண்ணம் பெருமுனிவர் ஏகினார் இனிஇப்பால்
மைவண்ணக் கருங்குஞ்சி வனவேடர் பெருமானார்
கைவண்ணச் சிலைவளைத்துக் கான்வேட்டை தனியாடிச்
செய்வண்ணத் திறம்மொழிவேன் தீவினையின் திறம்ஒழிவேன்.

142. திருமலையின் புறம்போன திண்ணனார் செறிதுறுகல்
பெருமலைக ளிடைச்சரிவில் பெரும்பன்றி புனம்மேய்ந்து
வருவனவும் துணிபடுத்து மானினங்கள் கானிடைநின்
றொருவழிச்சென் றேறுதுறை ஒளிநின்று கொன்றருளி.

143. பயில்விளியால் கலைஅழைத்துப் பாடுபெற ஊடுருவும்
அயில்முக வெங் கணைபோக்கி அடியொற்றி மரையினங்கள்
துயிலிடையிற் கிடையெய்து தொடர்ந்துகட மைகளெய்து
வெயில்படுவெங் கதிர்முதிரத் தனிவேட்டை வினைமுடித்தார்.

144. பட்டவன விலங்கெல்லாம் படர்வனத்தில் ஒருசூழல்
இட்டருகு தீக்கடைகோல் இருஞ்சுரிகை தனையுருவி
வெட்டிநறுங் கோற்றேனும் மிகமுறித்துத் தேக்கிலையால்
வட்டமுறு பெருங்கல்லை மருங்குபுடை படஅமைத்தார்.

138. பொருப்பில் - திருமலையில். திருவலகு - கோயில் விளக்குமாறு. ''நாயொடும் புகுந்து'', ''தொடர்ந்த நாயொடு தோன்றினன்'' - திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம்.

139. பவித்திரமாம் செயல் - சுத்தமாகும் பிராயச்சித்தம். பெறுவன - காட்டிற் கிடைக்கும் உபகரணங்கள்.

140. அங்கணரை - சிவபெருமானிடம்.

141. வண்ணம் - நிறம். குஞ்சி - தலைமயிர். வண்ணச் சிலை - அழகிய வில்.

142. சரிவில் - சாரலில். ஒளிநின்று - மறைந்திருந்து.

143. பயில் விளியால் - மிருகங்களைப்போலக் கூப்பிடும் ஓசை அழைப்பால். கலை - கலைமானை. பாடுபெற - வருந்தும்படி. அயில் - கூரிய. அடிஒற்றி - அடிவழிச் சென்று. கிடை எய்து - கூட்டத்தை அம்பால் எய்து.

Koviloor Digital Library

145. இந்தனத்தை முறித்தடுக்கி எரிகடையும் அரணியினில்
வெந்தழலைப் பிறப்பித்து மிகவளர்த்து மிருகங்கள்
கொந்திஅயில் அலகம்பால் *குட்டமிட்டுக் கொழுப்பரிந்து
வந்தனகொண் டெழுந்தழலில் வக்குவன வக்குவித்து.

146. வாயம்பால் அழிப்பவும் வகுப்பதுவும் செய்தவற்றின்
ஆயஉறுப் பிறைச்சியெலாம் அரிந்தொருகல் லையில் இட்டுக்
காயநெடுங் கோல்கோத்துக் கனலின்கண் உறக்காய்ச்சித்
தூயதிரு அமுதமைக்கச் சுவைகாணல் உறுகின்றார்.

147. எண்ணிறந்த கடவுளருக் கிடும்உணவு கொண்டூட்டும்
வண்ணஎரி வாயின்கண் வைத்ததெனக் காளத்தி
அண்ணலார்க் காம்பரிசு தாம்*சோதித் தமைப்பர்போல்
திண்ணனார் திருவாயில் அமைத்தார்ஊன் திருவமுது.

148. நல்லபத முறவெந்து நாவின்கண் இடும்இறைச்சி
கல்லையினில் படைத்துத்தேன் பிழிந்துகலந் ததுகொண்டு
வல்விரைந்து திருப்பள்ளித் தாமமுந்தூய் மஞ்சனமும்
ஒல்லையினின் முன்புபோல் உடன்கொண்டு வந்தணைந்தார்.

149. வந்துதிருக் காளத்தி மலையேறி *வனசரர்கள்
தந்தலைவ னாரிமையோர் தலைவனார் தமையெய்தி
அந்தணனார் பூசையினை முன்புபோல் அகற்றியபின்
முந்தைமுறை தம்முடைய பூசனையின் செயல்முடிப்பார்.

144. பட்ட - இறந்த. ஒரு சூழல் - ஒரு சோலையில். தீக்கடைக் கோலைப் பெரிய உடைவாளை வுருவிவெட்டி. இலைக்கலத்தில் நிறைய வார்த்தார்.

145. இந்தனத்தை - விறகை. எரிகடையும் அரணியினில் - தீக்கடைக்கோலால். அயில் அலகு - கூரிய நுனியுடைய. குட்ட மிட்டு - வளைவாக அகழ்ந்து எடுத்து; ஆழமாக வெட்டி எடுத்து எனினுமாம். வக்கு - வதக்கு; இடைக்குறை; வேடர்கள் மொழியும் முறையில் சொல்லப்பட்டது.

பா-ம் - *குட்டமிடுங் கொழுப் பறிந்து.

146. வாய் - கூர்மை பொருந்திய. அழிப்பதுவும் - துண்டு ஆக்குவதையும்; அரிந்து ஒதுக்குவதையுமாம். வகுப்பதுவும் - கீறுவதையும்.

147. உணவு கொண்டு ஊட்டும் - அவி உணவை (முன்பு தான்) உண்டு (பின்பு தேவர்களை) உண்பிக்கும். எரி - அக்கினி தேவன்.

பா-ம் - *சோதித்தமைப்பதற்குத்.

148. ஒல்லையினில் - நொடிப்பொழுதில்.

149. வனசரர்கள் தம் தலைவனார். வேடர்களுடைய தலைவனா ராகிய திண்ணனார். இமையோர் தலைவனார்தமை - தேவர்கள் தலைவராகிய சிவபெரு மானை. முந்தை முறை - முன்போல.

பா-ம் - *வனவேடர்.

Koviloor Digital Library

150. ஊனமுது கல்லையுடன் வைத்''திதுமுன் னையினன்றால்
ஏனமொடு மான்கலைகள் மரைகடமை இவையிற்றில்
ஆனவுறுப் பிறைச்சியமு தடியேனும் சுவைகண்டேன்
தேனும்உடன் கலந்ததிது தித்திக்கும்'' எனமொழிந்தார்.

151. இப்பரிசு திருவமுது செய்வித்துத் தம்முடைய
ஒப்பரிய பூசனைசெய் தந்நெறியில் ஒழுவோர்
எப்பொழுது மேன்மேல்வந் தெழும் அன்பால் காளத்தி
அப்பர்எதிர் அல்லுறங்கார் பகல்வேட்டை ஆடுவார்.

152. மாமுனிவர் நாள்தோறும் வந்தணைந்து வனவேந்தர்
தாமுயலும் பூசனைக்குச் சாலமிகத் தளர்வெய்தித்
தீமையென அதுநீக்கிச் செப்பியஆ கமவிதியால்
ஆமுறையில் அர்ச்சனைசெய் தந்நெறியில் ஒழுகுவரால்.

153. நாணனொடு காடனும்போய் நாகனுக்குச் சொல்லியபின்
ஊனும்உறக் கமும்இன்றி அணங்குறைவா ளையுங்கொண்டு
பேணும்மக னார்தம்பால் வந்தெல்லாம் பேதித்துக்
காணும் நெறி தங்கள்குறி வாராமல் கைவிட்டார்.

154. முன்புதிருக் காளத்தி முதல்வனார் அருள்நோக்கால்
இன்புறவே தகத்திரும்பு பொன்னானாற் போல்யாக்கைத்
தன்பரிசும் வினைஇரண்டும் சாருமல மூன்றும் அற
அன்புபிழம் பாய்த்திரிவார் அவர்கருத்தின் அளவினரோ.

155. அந்நிலையில் அன்பனார் அறிந்தநெறி பூசிப்ப
மன்னியஆ கமப்படியால் மாமுனிவர் அருச்சித் ''திங்
கென்னுடைய நாயகனே! இதுசெய்தார் தமைக்காணேன்
உன்னுடைய திருவருளால் ஒழித்தருள வேண்டும்'' என.

150. முன்னையதைப் பார்க்கிலும் நல்லது.

151. இப்பரிசு - இவ்விதம். அல் - இரவில். பகல் - பகலில்.

153. அணங்குறைவாளையும் - தேவராட்டியையும். பேணும் - தம்மால் விரும்பப்படும். எல்லாம் பேதித்தும் காணும் நெறி - எல்லா வகையாலும் பேதித்துக் காணும் வழி.

154. வேதகத்து - தரிசன வேதியால்; இரச குளிகையால். யாக்கைத்தன் பரிசும் - உடற்றன்மையும். இருவினை - புண்ணிய பாவம். மும்மலம் - ஆணவம் கர்மம் மாயை. இந்நிலையினரா யிருக்கிறாரென்று அவ்வேடர்களால் கருதி அளவிடத்தக்க அளவிலிருக்கிறாரோ என்றபடி.

155. அன்பனார் - திண்ணனார்.

Koviloor Digital Library

156. அன்றிரவு கனவின்கண் அருள்முனிவர் தம்பாலே
மின் திகழுஞ் சடைமவுலி வேதியர்தாம் எழுந்தருளி
''வன்திறல்வே டுவன்என்று மற்றவனை நீநினையேல்
*நன்றவன்தன் செயல்தன்னை நாமுரைப்பக் கேள்'' என்று.

157. ''அவனுடைய வடிவெல்லாம் நம்பக்கல் அன்பென்றும்
அவனுடைய அறிவெல்லாம் நமைஅறியும் அறிவென்றும்
அவனுடைய செயலெல்லாம் நமக்கினிய வாம்என்றும்
அவனுடைய நிலைஇவ்வா றறிநீ''என் *றருள்செய்தார்.

158. ''பொருப்பினில்வந் தவன்செய்யும் பூசனைக்கு முன்பென்மேல்
அருப்புறுமென் மலர்முன்னை அவைநீக்கும் ஆதரவால்
விருப்புறும்அன் பெனும்வெள்ளக் கால்பெருகிற் றெனவீழ்ந்த
செருப்படி*அவ் இளம்பருவச் சேயடியிற் சிறப்புடைத்தால்.''

159. ''உருகியஅன் பொழிவின்றி நிறைந்தஅவன் உருவென்னும்
பெருகியகொள் கலமுகத்தில் பிறங்கியினி தொழுகுதலால்
ஒருமுனிவன் *செவிஉமிழும் உயர்கங்கை முதல்தீர்த்தப்
பொருபுனலின் எனக்கவன்தன் வாயுமிழும் புனல்புனிதம்.''

160. ''இம்மலைவந் தெனையடைந்த கானவன்தன் இயல்பாலே
மெய்ம்மலரும் அன்புமேல் விரிந்தனபோல் விழுதலால்
செம்மலர்மேல் அயனொடுமால்முதல்தேவர் வந்துபுனை
எம்மலரும் அவன்தலையால் இடுமலர்போல் எனக்கொவ்வா.''

161. ''வெய்யகனற் பதங்கொள்ள வெந்துளதோ எனும் அன்பால்
நையும்மனத் தினிமையினில் நையமிக மென்றிடலால்

156. மவுலி - முடியுடைய. வேதியர் - காளத்தியப்பர்.

பா-ம் - *நன்றுமவன் தன்செயலை.

157. பா-ம் - *அருள் செய்வார்; அருள் புரிந்தார்.

158. உன்னால் சாத்தப்பெற்ற அரும்பு உறுமென்மலர். ஆதரவால்- விருப்பால். இளம் பருவச் சேயடியில் - முருகனடியினும். அரும்பும் மென்மலரும் எனினுமாம்.

பா-ம் - * எம்; நம்.

159. அவன் வடிவமென்னும் பாத்திரத்தினிடத்து விளங்கி. ஒரு முனிவன்-சந்நு முனிவன். பகீரதனால் கொண்டுவரப்பெற்ற கங்கை சென்ற வழியில் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த சந்நு முனிவர் அக்கங்கையைக் குடித்து விட்டாரென்பதும், பின்னே பகீரதன் வேண்டுகோட் கிணங்கி அவர் அந்நதியைக் காதின்வழி விட்டா ரென்பதும் புராணகதை. பொருபுனலின் - மோதுகின்ற நீரைப் பார்க்கிலும்.

பா-ம் - *செவியிலுமிழ்.

160. மெய்ம்மலரும் - உண்மை மலருகின்ற.

Koviloor Digital Library

*செய்யுமறை வேள்வியோர் முன்புதருந் திருந்தவியில்
எய்யும்வரிச் சிலையவன்தான் இட்ட ஊன் எனக்கினிய.''

162. ''மன்பெருமா மறைமொழிகள் மாமுனிவர் மகிழ்ந்துரைக்கும்
இன்பமொழித் தோத்திரங்கள் மந்திரங்கள் யாவையினும்
முன்பிருந்து மற்றவன்தன் முகமலர *அகநெகிழ
அன்பில்நினைந் தெனையல்லால் அறிவுறா மொழிநல்ல.''

163. ''உனக்கவன்தன் செயல்காட்ட நாளைநீ ஒளித்திருந்தால்
எனக்கவன்தன் பரிவிருக்கும் பரிசெல்லாங் காண்கின்றாய்
மனக்கவலை ஒழி''கென்று மறைமுனிவர்க் கருள்செய்து
புனற்சடிலத் திருமுடியார் எழுந்தருளிப் போயினார்.

164. கனவுநிலை நீங்கியபின் விழித்துணர்ந்து கங்குலிடைப்
புனைதவத்து மாமுனிவர் புலர்வளவுங் கண்துயிலார்
மனமுறுமற் புதமாகி வரும்பயமும் உடனாகித்
துனைபுரவித் தனித்தேர்மேல் தோன்றுவான் கதிர்தோன்ற.

165. முன்னைநாள் போல்வந்து திருமுகலிப் புனல்மூழ்கிப்
பன்முறையும் தம்பிரான் அருள்செய்த படிநினைந்து
மன்னுதிருக் காளத்தி மலைஏறி முன்புபோல்
பிஞ்ஞகனைப் பூசித்துப் பின்பாக ஒளித்திருந்தார்.

வேறு

166. கருமுகில் என்ன நின்ற கண்படா வில்லி யார்தாம்
வருமுறை ஆறாம் நாளில் வரும்இர வொழிந்த காலை
அருமறை முனிவ னார்வந் தணைவதன் முன்பு போகித்
தருமுறை முன்பு போலத் தனிப்பெரு வேட்டை யாடி.

161. திருந்தவியில் - நல்ல அவிர்ப் பாகமாகிய ஊனைப் பார்க்கிலும்.

பா-ம் - *செய்ய.

162. பிறரை அறிவுறாத.

158-ம் பாட்டு முதல் 162-ம் பாட்டுவரை வெளிப்பாடல்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன; அவ்வைந்தும் பல பிரதிகளில் காணப்படவில்லை.

பா-ம் - *அகநெகிழ்ந்த.

163. பரிவிருக்கும் பரிசெல்லாம் - அன்பிருக்கும் தன்மைகளை யெல்லாம். புனற்சடிலம் - கங்கை யணிந்த சடையையுடைய.

164. புனைதவத்து - செய்யப்பட்ட தவத்தை யுடைய; தவத்தையே ஆபரணமாக உடைய எனினுமாம். துனை - வேகமான. தோன்றுவான் கதிர் - சூரியனது கிரணம்.

165. பிஞ்ஞகனை - தலைக்கோல முடைய சிவபெருமானை.

Koviloor Digital Library

167. மாறில்ஊன் அமுதும் நல்ல மஞ்சனப் புனலும் சென்னி
ஏறுநாண் மலரும் வேவ்வே றியல்பினில் அமைத்துக் கொண்டு
தேறுவார்க் கமுத மான செல்வனார் திருக்கா ளத்தி
ஆறுசேர் சடையார் தம்மை அணுகவந் தணையா நின்றார்.

168. ''இத்தனை பொழுது தாழ்த்தேன்'' எனவிரைந் தேகு வார்முன்
மொய்த்தபல் சகுனம் எல்லாம் முறைமுறை தீங்கு செய்ய
''இத்தகு தீய புட்கள் ஈண்டமுன் உதிரங் காட்டும், [போதில்.
அத்தனுக் கென்கொல் கெட்டேன் அடுத்ததென்'' றணையும்

169. அண்ணலார் திருக்கா ளத்தி அடிகளார் முனிவ னார்க்குத்
திண்ணனார் பரிவு காட்டத் திருநய னத்தில் ஒன்று
துண்ணென உதிரம் பாய இருந்தனர் தூரத் தேஅவ்
வண்ணவெஞ் சிலையார் கண்டு வல்விரைந் தோடி வந்தார்.

170. வந்தவர் குருதி கண்டார் மயங்கினார் வாயில் நன்னீர்
சிந்திடக் கையில் ஊனுஞ் சிலையுடன் சிதறி வீழக்
கொந்தலர் பள்ளித் தாமங் குஞ்சிநின் றலைந்து சோரப்
பைந்தழை அலங்கல் மார்பர் நிலத்திடைப் பதைத்து வீழ்ந்தார்.

171. விழுந்தவர் எழுந்து சென்று துடைத்தனர் குருதி வீழ்வ
தொழிந்திடக் காணார் செய்வ தறிந்திலர் உயிர்த்து மீள
அழிந்துபோய் வீழ்ந்தார் தேறி ''யாரிது செய்தார்'' என்னா
எழுந்தனர் திசைகள் எங்கும் பார்த்தனர் எடுத்தார் வில்லும்.

172. வாளியுந் தெரிந்து கொண்''டிம் மலையிடை எனக்கு மாறா
மீளிவெம் மறவர் செய்தார் உளர்கொலோ விலங்கின் சாதி
ஆளிமுன் னாகி யுள்ள விளைத்தவோ அறியேன்'' என்று
நீளிருங் குன்றைச் சாரல் நெடிதிடை நேடிச் சென்றார்.

167. மாறில் - குற்றமில்லாத. நாண்மலரும் - அன்றலர்ந்த மலரும். தேறுவார்க்கு - அன்பில் தெளிந்தவர்க்கு. செல்வனார் - செல்வனாராகிய.

168. இத்தகு தீய புட்கள் ஈண்ட - இப்படிப்பட்ட துர்ச்சகுனங்களைக் காட்டும் கொடிய பறவைகள் நெருங்கலால். இச்சகுனங்கள் இரத்தங் காட்டும் என்று திண்ணனார் அநுபவம் உணர்த்தியவாறாம். அடுத்தது - நேர்ந்தது.

170. கொந்தலர் - கொத்தாக அலர்ந்த. அலங்கல் மார்பர் - அசையும் மாலையணிந்த மார்பையுடைய திண்ணனார்.

171. உயிர்த்து - பெருமூச்சு விட்டு. அழிந்து - அறிவழிந்து; மயங்கி.

172. அம்புகளைத் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டு, மீளிவெம் மறவர் - வன்மையும் கொடுமையு முடைய வேடர்கள். ஆளி (சிங்கம்) முதலாகச் சொல்லப்பட்ட விலங்குகள்.

Koviloor Digital Library

173. வேடரைக் காணார் தீய விலங்குகள் மருங்கும் எங்கும்
நாடியுங் காணார் மீண்டும் நாயனார் தம்பால் வந்து
நீடிய சோகத் தோடு நிறைமலர்ப் பாதம் பற்றி
மாடுறக் கட்டிக்கொண்டு கதறினார் கண்ணீர் வார.

174. ''பாவியேன் கண்ட வண்ணம் பரமனார்க் கடுத்த தென்னோ
ஆவியின் இனிய எங்கள் அத்தனார்க் கடுத்த தென்னோ
மேவினார் பிரிய மாட்டா விமலனார்க் கடுத்த தென்னோ
ஆவதொன் றறிகி லேன்யான் என்செய்கேன்'' என்று பின்னும்.

175. ''என்செய்தால் தீரு மோதான் எம்பிரான் திறத்துத் தீங்கு
முன்செய்தார் தம்மைக் காணேன் மொய்கழல் வேடர் என்றும்
மின்செய்வார் பகழிப் புண்கள் தீர்க்குமெய் மருந்து *தேடிப்
பொன்செய்தாழ் வரையிற் கொண்டு வருவன்நான்'' என்று
போனார்.

176. நினைத்தனர் வேறு வேறு நெருங்கிய வனங்கள் எங்கும்
இனத்திடைப் பிரிந்த செங்கண் ஏறென வெருக்கொண் டெய்திப்
புனத்திடைப் பறித்துக் கொண்டு பூதநா யகன்பால் வைத்த
மனத்தினுங் *கடிது வந்தம் மருந்துகள் *பிசைந்து வார்த்தார்.

177. மற்றவர் பிசைந்து வார்த்த மருந்தினால் திருக்கா ளத்திக்
கொற்றவர் கண்ணிற் புண்நீர் குறைபடா *திழியக் கண்டும்

173. நாயனார் தம்பால் - சிவபிரானிடத்தில். தமதுள்ளத்தில் நிறைந்த மலர்ப்பாதம். மாடுஉற - திருமேனியின் புறமெல்லாம் பொருந்த.

174. உயிரைப் பார்க்கிலும் இனிய. ''என்னில் யாரும் எனக்கினி யாரில்லை- என்னி லும்இனி யான்ஒரு வனுளன்'' - அப்பர் : திருவின்னம்பர் திருக்குறுந் தொகை - 1. ''கலந்தபின் பிரிவதில்லை'' - அப்பர் : திருவையாறு - திருநேரிசை - 4.

175. எம்பிரான் திறத்து - காளத்தியப்பரிடத்து. வேடர்கள் எப்பொழுதும் ஒளிவீசும் நீண்ட அம்புகளால் உண்டான புண்களைத் தீர்க்கவல்ல மருந்தை (பச்சிலைகளை) நாடி. பொன் - பொற்கொடிகள்; பொற்பொடிகளுமாம்; அழகுமாம்.

பா-ம் - *நாடிப்.

176. நினைத்தனர் - மருந்திலைகளை நினைக்கும் நெஞ்சுடையவராய். வெருக்கொண்டு - ''காளத்தியப்பரைத் தனியேவிட்டு வந்தோமே; இன்னும் என்ன நேருமோ'' என்ற அச்சங்கொண்டு. புனங்களில். பூதநாயகன்பால் - சிவபிரானிடத்தில்.

பா-ம் - *வந்து சென்று. *பிழிந்து.

177. இற்றையின் நிலைமைக்கு - இத்தன்மைத்தாகிய நிலைமைக்கு. இப்படி ஒழுகும் நிலைமைக்கு. உரைமுன் கண்டார்-பழமொழி தோன்றப் பெற்றார்; நினைவுக்கு வந்தது என்றபடி.

பா-ம் - *தொழுகக்.

Koviloor Digital Library

"இற்றையின் நிலைமைக் கென்னோ" இனிச்செயல் என்று
பார்ப்பார்
உற்றநோய் தீர்ப்ப தூனுக் கூனெனும் உரைமுன் கண்டார்.

178. "இதற்கினி என்கண் அம்பால் இடந்தப்பின் எந்தை யார்கண்
அதற்கிது மருந்தாய்ப் புண்ணீர் நிற்கவும் அடுக்கும்" என்று
மதர்த்தெழும் உள்ளத் தோடு மகிழ்ந்துமுன் இருந்து தங்கண்
முதற்சரம் ✲அடுத்து வாங்கி முதல்வர்தங் கண்ணில் அப்ப.

179. நின்றசெங் குருதி கண்டார் நிலத்தினின் றேறப் பாய்ந்தார்
குன்றென ✲வளர்ந்த தோள்கள் கொட்டினார் கூத்தும் ஆடி
"நன்றுநான் செய்த இந்த மதி"என நகையுந் தோன்ற
ஒன்றிய களிப்பி னாலே உன்மத்தர் போல மிக்கார்.

180. வலத்திருக் கண்ணில் தங்கண் அப்பிய வள்ள லார்தம்
நலத்தினைப் பின்னுங் காட்ட நாயனார் மற்றைக் கண்ணில்
உலப்பில்செங் குருதி பாயக் கண்டனர் உலகில் வேடர்
குலப்பெருந் தவத்தால் வந்து கொள்கையின் உம்பர் மேலார்.

181. கண்டபின் "கெட்டேன் எங்கள் காளத்தி யார்கண் ஒன்று
புண்தரு குருதி நிற்க மற்றைக்கண் குருதி பொங்கி
மண்டுமற் றிதனுக் கஞ்சேன் மருந்துகை கண்டேன் இன்னும்
உண்டொரு கண்அக் கண்ணை இடந்தப்பி ஒழிப்பேன்" என்று.

182. கண்ணுதல் கண்ணில் தங்கண் இடந்தப்பின் காணு நேர்பா
டெண்ணுவார் தம்பி ரான்றன் திருக்கண்ணில் இடக்கால் ஊன்றி
உள்நிறை விருப்பி னோடும் ஒருதனிப் பகழி கொண்டு
திண்ணனார் கண்ணில் ஊன்றத் தரித்திலர் தேவ தேவர்.

178. இடந்து - தோண்டி. அடுக்கும் - கூடும். மதர்த்து - பூரித்து; மகிழ்ச்சியாற் செருக்கி. தங் கண் முதல் - தமது கண்களில் முதன்மையான வலது கண்ணை. சரம் அடுத்து வாங்கி - அம்பால் தோண்டி எடுத்து. "தங்கண் - வாங்கி" என்பதற்குத் தம்மிடமுள்ள முதன்மைத் தன்மை வாய்ந்த அம்பால் தங்கண்ணைத் தோண்டி எடுத்து என்போருமுளர்.

பா-ம் - ✲எடுத்து.

179. மதி - அறிவான செயல். ஒன்றிய - கூடிய; பொருந்திய. உன்மத்தர் - பித்துக் கொண்டவர்.

பா-ம் - ✲வளரும்.

180. அன்பு நலத்தினை. நாயனார் - சிவபெருமான். உலப்பில் - வற்றாத. உம்பர் - தேவரினும்.

181. மண்டும் - விரைந்து ஒழுகும்.

182. காணும் நேர்பாடு எண்ணுவார் - தங்கண்க ளிரண்டும் இல்லாத வேளையில் இறைவன்றன் கண்ணுள்ள இடத்தை உணருங் குறிப்பை எண்ணுவாராய்.

Koviloor Digital Library

183. செங்கண்வெள் விடையின் பாகர், திண்ணனார் தம்மை யாண்ட
அங்கணர், திருக்கா ளத்தி அற்புதர் திருக்கை, *அன்பர்
தங்கண்முன் இடக்குங் கையைத் *தடுக்கமூன் றடுக்கு நாக
தங்கணர் அமுத வாக்குக் ''கண்ணப்ப நிற்க'' என்ற.

184. கானவர் பெருமா னார்தங் கண்ணிடந் தப்பும் போதும்
ஊனமு துகந்த ஐயர் உற்றுமுன் *பிடிக்கும் போதும்
ஞானமா முனிவர் கண்டார் நான்முகன் முதலா யுள்ள
வானவர் *வளர்பூ மாரி பொழிந்தனர் மறைகள் ஆர்ப்ப.

185. பேறினி இதன்மேல் உண்டோ பிரான்திருக் கண்ணில் வந்த
ஊறுகண் டஞ்சித் தங்கண் இடந்தப்ப உதவுங் கையை
*ஏறுயர்த் தவர்தங் கையால் பிடித்துக்கொண் ''டென்வ லத்தில்
மாறிலாய்! நிற்க'' என்று மன்னுபேர் அருள்பு ரிந்தார்.

186. மங்குல்வாழ் திருக்கா ளத்தி மன்னனார் கண்ணில் புண்ணீர்
தங்கணால் மாற்றப் பெற்ற தலைவர்தாள் தலைமேற் கொண்டே
கங்கைவாழ் சடையார் வாழுங் கடவூரில் கலய னாராம்
பொங்கிய புகழின் மிக்கார் திருத்தொண்டு புகல லுற்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 835.

183. செங்கண். அற்புதர் - சிவபெருமான். கையை - திண்ணனார் கையை. தடுத்தற் பொருட்டுப் பாம்பைக் கங்கணமாக அணிந்துள்ள சிவபெருமானது அமுத வாக்கு மூன்று முறை ''கண்ணப்ப நிற்க, கண்ணப்ப நிற்க, கண்ணப்ப நிற்க,'' என்றது. ''நில்லுகண்ணப்ப நில்லுகண்ணப்ப என்அன்புடைத் தோன்றல் நில்லு கண்ணப்ப.'' - திருக்கண்ணப்ப தேவர் திரு மறம். ''மறைமொழி பிறந்த தம்வாய் மலர்திறந் தருட்பே ராழி - இறைவர்கண்ணப்ப நிற்க எனமுக்கால் மொழிந்து கொண்டே'' - சீகாளத்திப் புராணம்.

பா-ம் - *அம்பால். *தடுக்கும் முன் தடுக்கும்; தடுக்கமுன் தடுக்கும்; தடுக்கும் மூன்றடுக்கு.

184. ஊன் அமுது உகந்த ஐயர் - சிவபிரான். ஞானமா முனிவர் - சிவகோசரியார். வளர் - கற்பகத் தருவின்.

பா-ம் - *பிடித்த. *பூவின்.

185. ஏறு உயர்த்தவர் - இடபக் கொடியையுடைய சிவபெருமான். வலத்தில் - வலப்பக்கத்தில்.

பா-ம் - *ஏறுகைத்.

186. மங்குல் வாழ் - மேகங்கள் தவழும். தலைவர் - அன்பிற்றலைவராகிய கண்ணப்பர். அன்பிற்றலைவராகிய கண்ணப்பரை, அவர்பின்வந்த பெரியார் பலர் போற்றியிருக்கிறார். நால்வர், சங்கராச்சாரியார், பட்டினத்தார் முதலிய பெரியோர் களெல்லாரும் கண்ணப்பரை அன்புத் தலைவராகப் போற்றியிருத்தல் கருதத் தக்கது. ''கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின் - என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையுமாட் கொண்டருளி - வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச் - சுண்ணப்பொன் னீற்றற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ'' - திருவாசகம்: திருக்கோத்தும்பி - 4.

Koviloor Digital Library

பொத்தப்பி நாடு, வேடர்கள் நிறைந்த ஒரு மலை நாடு. அதன் பேரூர் உடுப்பூர் என்பது. அவ்வூரில் வேட மன்னன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பெயர் நாகன்.

நாகன் தத்தை என்பவளை மணந்து இல்லறம் நடாத்திவந்தான். வந்த நாளில் அவன், தனக்குப் புத்திரப் பேறின்மை கருதி வருந்தி முருகப் பெருமானை வழிபடலானான். முருகப்பெருமான் திருவருளால் அவனுக்கு ஓர் ஆண் குழவி பிறந்தது. அக்குழவியை நாகன் ஏந்தியபோது, அது திண்மையாகத் தோன்றினமையால் அதற்குத் திண்ணன் என்னுந் திருப்பெயரைச் சூட்டினான்.

திண்ணனார், வேடர்கள் போற்ற வளர்ந்து விற்பயிற்சிக்குரிய பருவத்தை அடைந்தார். அவர் நல்லாசிரியர்பால் வில்வித்தை பயின்று தேர்ச்சி பெற்றார். திண்ணனார்க்கு வயது பதினாறு ஆயிற்று. அவர் தந்தை நாகன், முதுமையால் மெலிவுற்றான். அதனால் அவன் காடுபோந்து வேட்டையாட இயலாதவனானான்.

ஒருநாள், வேடர்கள், நாகனிடம் போந்து, ''அரசே! மாதந்தோறும் வேட்டையாடுதல் தவறியபடியால் கொடிய விலங்குகள் பெருகிப் புனங்களை அழிக்கின்றன'' என்று முறையிட்டார்கள். அதற்கு நாகன், ''நான் மூப்பால் மெலிந்து விட்டேன். இனி வேட்டையாடுதல் என்னால் இயலாது. என் மகன் திண்ணனை உங்களுக்குத் தலைவனாக்குகிறேன்'' என்று சொல்லித் தேவராட்டியை அழைப்பித்துத் திண்ணனார்க்கு அரசுரிமை வழங்கினான். தேவராட்டியுந் திண்ணனாரை வாழ்த்திச் சென்றாள்.

வேடமன்னராகிய திண்ணனார், வேட்டைக்குரிய கோலந் தாங்கிக் காடு நோக்கினார். வேடவீரர்களும் அவருடன் புறப் பட்டார்கள். நாய்களுஞ் சூழ்ந்து ஓடின. வேடர்கள் காட்டில் நுழைந்து ஆங்காங்கே முறைப்படி வலைகளை வளைத்துக் கட்டினார்கள். திண்ணனார் காட்டிலே சுழன்று சுழன்று வேட்டையாடிக் கொடிய விலங்குகளை வீழ்த்தினார். அப்பொழுது கொழுத்த பன்றி யொன்று எழும்பி வலைகள் அறும்படியாகக் கடுவிசையில் ஓடிற்று, அப்பன்றியைத் தொடர்ந்து திண்ணனாரும் அவ்விசையில் ஓடினார்.

திண்ணனார் பன்றியைத் தொடர்ந்து ஓடியது மற்ற வேடர்களுக்குத் தெரியாது. நாணன், காடன் என்ற இருவர் மட்டுந் திண்ணனாரைத் தொடர்ந்தே ஓடினர். அப்பன்றி, நாய்களுக்குந் தப்பி நெடுந்தூரம் ஓடி, இளைத்து, மேலும் ஓட இயலாததாய், ஒரு மலையடியிலே உள்ள சோலையை அடைந்து அங்கே மரச்செறிவில்

Koviloor Digital Library

நின்றது. திண்ணனார் அப்பன்றியைக்கண்டு அதன்மீது அம்புகளை எய்யாது, அதனிடம் நெருங்கி, உடை வாளை உருவி அதைக் குத்தினார். அவரைப் பின்தொடர்ந்து ஓடிவந்த நாணன், காடனைப் பார்த்து, ''காடனே! பல காதங்கள் ஓடிவந்து இளைத்தோம். முடிவில் இப்பன்றியை நமது வேடர் பெருமானே கொன்றார்'' என்று திண்ணனாரை வியந்து இருவரும் அவரடியில் விழுந்து வணங்கினர்.

அதற்குமேல் இருவரும் திண்ணனாரை நோக்கி ''நாம் நெடுந்தூரம் வந்து விட்டோம். பசி நம்மை அரிக்கிறது. இப்பன்றியைக் காய்ச்சித் தின்று தண்ணீர் அருந்திப் பசி தணித்துக் கொள்வோம். பின்னே, வேட்டைக் காட்டுக்குப் போவோம்'' என்றனர். திண்ணனார், ''நல்லது, இக்காட்டில் தண்ணீர் எங்கேயிருக்கிறது?'' என்று கேட்டார். நாணன், ''அதோ பெரிய தேக்குமரம் தெரிகிற தல்லவா? அதற்கு அப்பால் நீண்ட குன்று ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு அயலில் பொன்முகலி ஆறு ஓடுகிறது'' என்றான். திண்ணனார், ''நாம் அங்கே போவோம். இப்பன்றியை எடுத்து வாருங்கள்'' என்று சொல்லி அக்குன்று நோக்கிப் போனார். போம்போது அரைக்காதத்துக் கப்பாலுள்ள திருக்காளத்தி மலைச் சாரலிலுள்ள சோலை அவருக்குக் காட்சியளித்தது. அக்காட்சி கண்ட திண்ணனார், ''நாணனே! நமக்கு முன்னே தோன்றும் இக்குன்றி னுக்குப் போவோம்'' என்றார். அதற்கு அவன் ''இக்குன்றில் நல்ல காட்சி காண்போம்; அங்கே குடுமித்தேவர் வீற்றிருக்கிறார்; கும்பிடலாம்'' என்றான். ''என்ன நாணா! மலையை நெருங்க நெருங்க என்மேலுள்ள சுமை குறைகிறதுபோல் தோன்றுகிறது. ஒருவிதப் புது விருப்பம் பொங்கி எழுகிறது. அது விரைந்து என்னுள் பாயா நிற்கிறது. தேவர் இருக்கும் இடம் எங்கே? கடிது செல்க'' என்று திண்ணனார் விரைந்து நடந்தார்.

மூவரும் பொன்முகலியை அடைந்தனர். அவ்வாற்றங் கரையி லுள்ள ஒரு மர நிழலிலே பன்றி வைக்கப்பட்டது. தீக்கடைக் கோலால் நெருப்பை உண்டு பண்ணி வைக்குமாறு காடனுக்குக் கட்டளை யிட்டுத் திண்ணனார் நாணனோடு மலை நோக்கிச் சென்றார்.

முன்னைத் தவம் திண்ணனாரை வேற்றுருவாக்குகிறது; அன்பு பெருக்கெடுக்கிறது; அளவிலா ஆர்வம் பொங்குகிறது; காதல் கூர்ந்து கூர்ந்தெழுகிறது; என்பு நெக்கு நெக்குருகுகிறது. இவ்வாறு உள்ளத் தெழும் வேட்கையோடு திண்ணனார் மலையேறுகிறார். நாணன் முன்னே செல்கிறான். அவனுக்குப் பின்னே அன்பு செல்கிறது. அதற்குப் பின்னே திண்ணனார் மலைப் படிகளென்னும் தத்துவப்படிகளை ஏறிச் செல்கிறார்.

Koviloor Digital Library

திண்ணனார் சிவபெருமானைக் காண்பதற்கு முன்னே, சிவபெருமான் அவரைத் திருக்கண்ணோக்கஞ் செய்தார். செய்ததும், வேடர் கோமான், ஒளிமயமாய் அன்புருவம் பெற்றார். அவர் மலைக் கொழுந்தென விளங்கும் மகாதேவரைக் கண்டார்; கண்டதும் கட்டித் தழுவுகிறார்; மோந்து மோந்து நிற்கிறார்; பெரு மூச்சு விடுகிறார்; மெய்ம்மயிர் சிலிர்க்கிறது; புளகம் போர்க்கிறது; கண்களினின்றும் அருவி பெருகுகிறது. ''அச்சோ! இவர் அடியேனுக்கு அகப்பட்டார்'' என்று திண்ணனார் கூறுகிறார்; ஆனந்தக் கூத்தாடுகிறார். ''இது கொடிய விலங்குகள் திரியும் கானம்! இங்கே வேடரைப்போல ஐயன் தனித்திருப்பதென்னோ! துணைவர் ஒருவருமிங்கில்லையே! அந்தோ! கெட்டேன்; கெட்டேன்'' என்று அவர் நைந்து நைந்துருகுகிறார். கைச்சிலை நழுவி விழுந்தது; அஃதும் அவருக்குத் தெரியவில்லை. பின்னர்ச் சிறிது தெளிவுற்று, ''இவர் முடிமீது நீரை வார்த்துப் பச்சிலையும் பூவுமிட்டுச் சென்றவர் யாரோ?'' என்கிறார். அருகிருந்த நாணன், ''இஃதெனக்குத் தெரியும். முன்னொரு நாள் உம் தந்தையாருடன் வேட்டையாடி இங்கே வந்தோம். அப்பொழுது ஒரு பார்ப்பான் இவர்மீது நீரை வார்த்துப் பச்சிலையும் மலர்களையுஞ் சூட்டி, உணவை ஊட்டி, முன்னின்று சில மொழிகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தேன். அவனே இதைச் செய்திருத்தல் வேண்டும்'' என்றான்.

அதைக்கேட்ட அன்பர், ''இவைகள் இறைவனார்க்கு இனியவை போலும்'' என்று அவைகளைக் கடைப்பிடித்துக் கொண்டு ஆண்டவனைப் பிரிந்து செல்ல மனமில்லாதவராய், ''இவர் இங்கே தனியராய் இருக்கிறார். இவர் அமுதுசெய்ய இறைச்சியும் அளிப்பாரில்லை. இவரைப் பிரிதலும் ஒண்ணாது. என் செய்வேன்! இவருக்கு இறைச்சி கொண்டு வந்தே தீர்தல் வேண்டும்'' என்று நினைந்து சிறிது தூரம் போவார்; மீண்டும் திரும்புவார்; தழுவிக் கொள்வார்; திரும்பவும் போவார்; காதலால் நோக்கி நோக்கி நிற்பார்; கன்றை விட்டகலும் பசுப் போலாவார். ''ஐயனே! திருவமுது செய்ய நல்ல இறைச்சியை நானே கொண்டு வருவேன். இங்கு உனக்குச் சுற்றத்தார் ஒருவரு மில்லை! உன்னைப் பிரிந்து செல்லவும் மனம் எழவில்லை. பசியோடிருத்தலையும் மனம் விரும்பவில்லை. ஆதலால் போய் வருகிறேன்'' என்று கூறிக் கண்களில் அருவிபாய, வில்லை எடுத்துக் கொண்டு மலையினின்றும் இழிந்து சோலை சேர்ந்தார். நாணனும் பின்னே தொடர்ந்து வந்தான்.

Koviloor Digital Library

அங்கிருந்த காடன், எதிரே சென்று பணிந்து ''தீக்கடைந்து வைத்துள்ளேன். பன்றியின் உறுப்புக்களை யெல்லாம் உமது குறிப்புப்படி பார்த்துக் கொள்க. இவ்வளவு நேரந் தாழ்த்தது என்னை?'' என்றான். அதற்கு நாணன், நிகழ்ந்தவைகளைக் கூறி, ''குடுமித் தேவர்க்கு இறைச்சி கொண்டு போகும் பொருட்டு இவர் இங்கே வந்திருக்கிறார்; நமது குலத் தலைமையை விட்டு விட்டார்; அத்தேவர் வழிப்பட்டு விட்டார்'' என்று சொன்னான். அதைக்கேட்ட காடன், ''திண்ணனாரே! என் செய்தீர்! நீங்கள் எங்கள் குலத் தலைவரல்லரோ! என்ன பித்துக் கொண்டீர்!'' என்று கூறினான்.

கானவர் பெருமான்அவனை நோக்காது பன்றியை நெருப்பிலே வதக்குகிறார்; வதக்கி அதன் இறைச்சியைப் பதஞ்செய்கிறார்; வெந்த இறைச்சிகளை வாயிலிட்டு அதுக்குகிறார்; அதுக்கி, இனியவைகளைக் கல்லையிலே வைக்கிறார்; மற்றவைகளைப் புறத்திலே துப்புகிறார். இச்செயல்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நாணனுங் காடனும் ''இவர்க்குப் பித்தம் தலைக்கேறி விட்டது; இவர் பசியால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்; இருந்தும், இறைச்சிகளை உண்கிறாரில்லை; அவைகளை வீணாகஇலைக் கலத்திலிடுகிறார்; புறத்தில் உமிழ்கிறார்; நமக்குக் கொடுக்கின்றா ரில்லை; இவர் தெய்வப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்; நாம் என் செய்வது? தேவராட்டியையும் நாகனையும் அழைத்து வருதல் வேண்டும்; நாம் காடுபோந்து நம்முடன்போந்த மற்றவர்களையும் அழைத்துப் போவோம்'' என்று எண்ணிச் சென்றனர்.

இருவரும் சென்றது சிவத்தில் ஈடுபட்டுள்ள திண்ணனார்க்குத் தெரியாது, அவர் ஊனமுதைக் கல்லையிலே வைத்துக் கொண்டார்; திருமஞ்சனத்துக்குப் பொன் முகலியாற்று நீரை வாயிலே முகந்து கொண்டார்; பச்சிலைகளையும் மலர்களையும் குடுமியிலே செருகிக் கொண்டார்; ஒரு கையில் வில்லையும் அம்பையும் தாங்கிக் கொண்டார்; மற்றொரு கையில் ஊனமுதமுள்ள இலைக்கலத்தை ஏந்திக் கொண்டார். ''எனக்கினிய பெருமான் சாலப் பசித்திருப்பார்'' என்று இரங்கி ஏங்கி விரைந்து நடந்து மலையை அடைந்தார்; அங்கே சிவனார் திருமுடிமீ திருந்த மலர்களைக் கால் செருப்பால் மாற்றினார்; வாய் நீரைத் திருமுடிமீது அன்புபோல் உமிழ்ந்தார்; குடுமியில் செருகிவந்த பூக்களை ஆண்டவனுக்குச் சாத்தினார்; ஊனமுதைத் திரு முன்னே வைத்து, ''ஆண்டவனே! இவ்விறைச்சிகள் நல்லன. யானே சுவை பார்த்துத் திரு முன்னர்ப் படைத்துள்ளேன். அமுது செய்தருள்க'' என்று இன்சொற் கூறி அமுது செய்வித்தார்.

Koviloor Digital Library

அப்பொழுது சூரியன் மறைந்தான். ''இரவில் கொடிய விலங்குகள் ஐயனுக்குத் தீங்கு செய்யும்'' என்று திண்ணனார் கருதி அஞ்சித் திருக்கையில் சிலை தாங்கிச் சிவபிரானை நோக்கி நின்றார். காடுகளில் நுழைந்தும் மலைகளிற் புகுந்தும் பன்னெடு நாள் அருந்தவங்கிடந்த தேவர்களும் முனிவர்களும் காண்டற்கரிய பெருமானைத் திண்ணனார் அன்பினில் கண்டுகொண்டார். பொழுது புலர்ந்தது. பறவைகள் ஒலி செய்தன. இரவு முழுவதும் கண் துயிலாத வீரர், ஆண்டவனுக்கு ஊன்முது கொண்டுவர வேட்டைக்குப் புறப்பட்டார்.

திண்ணனார் சென்ற பின்பு, சிவகோசரியார் அங்கே வந்தார். சிவகோசரியார் என்பவர், திருக்காளத்தியப்பரை நாள்தோறும் ஆகமவிதிப்படி அருச்சிப்பவர். அவர் வழக்கம்போலத் தொண் டாற்றத் திரு முன்னர் சென்றபோது, அங்கே வெந்த இறைச்சியையும் எலும்பையும் பார்த்து, அகலமிதித்து ஓடி ''இவ்வநுசிதத்தைச் செய்தவர் யாவர்? வேடப் புலையர்களே இதைச் செய்திருத்தல் வேண்டும். இக்கொடுமைக்குத் தேவ தேவன் திருவுள்ளமும் இசைந்ததே'' என்று கலங்கித் தெளிந்து, இறைச்சி, இலை, செருப்படி, நாயடி முதலியவற்றைத் திருவலகால் மாற்றிப் பொன்முகலி போந்து மூழ்கி விரைந்து சந்நிதி சேர்ந்து பிராயச்சித்தஞ் செய்து, முறைப்படி அருச்சித்துத் தமது தபோவனம் போனார்.

ஆண்டவனுக்கு ஊனமுதங் கொண்டுவரச் சென்ற திண்ணனார், கான் புகுந்தார்; வேட்டையாடிப் பன்றி மான் முதலிய விலங்குகளைக் கொன்றார்; அவைகளின் ஊனெடுத்துப் பதஞ்செய்து தேன் கலந்து கல்லையிலே வைத்துக் கொண்டார்; முன்போலவே மஞ்சனமும் மலருங் கொண்டார்; இவைகளைக் கொண்டு மலையேறி முன்போலவே பார்ப்பனர் பூசையை அகற்றித் தமது பூசையைச் செய்து முடித்து, இறைச்சிகளைத் திருமுன்னே வைத்து, ''ஐயனே! இவ்விறைச்சிகள் முன்னவைகளைவிடச் சிறந்தன; இவை பன்றி, மான், கலை, மரை, கடமை இவைகளின் இறைச்சிகள்; யானுஞ் சுவை பார்த்தேன்; தேனுங்கலந்துள்ளேன்; தித்திக்கும்! அமுது செய்தருள்க'' என்று இன்சொல் கூறி அமுது செய்வித்தார். இவ்வாறு திண்ணனார் பகலில் வேட்டையாடி ஆண்டவனுக்கு ஊனமுதம் படைத்தும், இரவிலே உறங்காமல் ஆண்டவன் முன்னின்றும் திருத்தொண்டு நிகழ்த்தி வந்தார். சிவகோசரியாரும் சிவசந்நிதி போந்து வனவேந்தர் பூசனையை மாற்றி ஆகமமுறைப்படி அருச்சித்து வந்தார்.

Koviloor Digital Library

நாணனும் காடனும் ஊருக்குச் சென்று, திண்ணனார் செயல்களை நாகனுக்கு அறிவித்தனர். நாகன் ஊணுறக்கமின்றித் தேவராட்டியையும் அழைத்துக்கொண்டு மைந்தரிடம் போந்து அவரைத் தன் வழிப்படுத்தப் பற்பல வழியில் முயன்றான். முயன்றும் பயன் விளையாமை கண்டு, மனம் நொந்து அவன் வீட்டுக்குத் திரும்பினான்.

சிவகோசரியார் நாடோறும் அநுசிதத்தை விலக்கி விலக்கிச் சலிப்புற்று ஒருநாள் ஆண்டவன் எதிரே நின்று ''என்னுடைய நாயகனே! இவ்வநுசிதஞ் செய்தாரைக் காண்டல் கூடவில்லை. இதனை உன்னருளாலேயே ஒழித்தல் வேண்டும்'' என்று வேண்டிச் சென்றார். அன்றிரவு சிவபெருமான் சிவகோசரியார் கனவிலே தோன்றி, ''அநுசிதஞ் செய்யும் ஒருவனை வேடுவன் என்று நீ நினைக்கவேண்டா. அவன் அன்பன். அவனுடைய வடிவெல்லாம் நம்பக்கலுள்ள அன்பே யாகும். அவனுடைய அறிவெல்லாம் நம்மை அறியும் அறிவேயாகும். அவனுடைய செயல்களெல்லாம் நமக்கு இனிய செயல்களாகும். அவன் நிலை இத்தகையது. நீ நாளை நமக்குப் பின் ஒளித்திரு. அவன் தன் அன்புச் செயல்களைக் காண்பாய். கவலையொழிக'' என்றருளி மறைந்தார். சிவகோசரியார் கண் விழித்துக் கொண்டார். பொழுது விடியும்வரை அவருக்கு உறக்கம் வரவில்லை. பொழுது விடிந்தது. சிவகோசரியார் எழுந்து பொன் முகலியில் நீராடி மலையேறி வழக்கம்போல் ஆண்டவனை வழிபட்டுப் பின் பக்கம் ஒளித்திருந்தார். நாள்கள் ஆறாயின.

திண்ணனார், வழக்கம்போல இறைச்சி முதலியவற்றைத் தாங்கிக்கொண்டு விரைந்து வருகிறார். அவர் அன்று வழியில் துர்ச் சகுனங்களைக் காண்கிறார். ''இவைகள் உதிரங் காட்டுங் குறிகள். என் ஐயனுக்கு என்ன நேர்ந்ததோ!'' என்று அவர் கலங்கி ஓடி வருகிறார். திருக்காளத்திப் பெருமான், திண்ணனார் தம் அன்பின் பெருமையைக் காட்டத் தமது வலக் கண்ணினின்றும் உதிரம் பெருகச் செய்தார். அக்காட்சியைத் தூரத்தே கண்ட திண்ணனார், ஓடோடி வந்தார்; இரத்தங்கண்டார்; மயங்கினார்; அவர்தம் வாயிலுள்ள நீர் சிந்திற்று; கையிலுள்ள ஊன் சிதறிற்று; வில்லும் விழுந்தது; தலைமயிரினின்றும் மலர்கள் விழுந்து அலைந்தன. திண்ணனார் பதை பதைத்து வீழ்கிறார்; எழுகிறார்; எழுந்துபோய் இரத்தத்தைத் துடைக்கிறார். துடைத்தும் இரத்தம் நிற்கவில்லை. அவர் பெருமூச்சுவிட்டு விழுகிறார்; பின் ஒருவாறு தேறி, ''யார் இது செய்தார்?'' என்று எழுந்து திசை திசை

Koviloor Digital Library

ஓடிப் பார்க்கிறார்; வில்லை எடுக்கிறார்; அம்பைத் தொடுக்கிறார். ''எனக்கு மாறாக இத்தீங்கை வேடர்கள் செய்தார்களோ? கொடிய விலங்குகள் செய்தனவோ?'' என்று கூறிக்கொண்டே மலைப் பக்கங்களில் அவர் நெடுந் தூரம் ஓடிப் பார்க்கிறார். திண்ணனார் வேடர்களையுங் கண்டாரில்லை; விலங்குகளையுங் கண்டாரில்லை. அன்பர் திரும்பி வந்து ஆண்டவனைக் கட்டிக்கொண்டு, ''ஐயனே! உனக்கு அடுத்த தென்னோ? என்னோ?'' என்று கதறிக் கதறி அழுகிறார். ''இஃது என் செய்தால் தீரும்? பச்சிலை மருந்துகளைக் கொண்டு வருவேன்'' என்று காடெலாஞ் சுற்றிப் பச்சிலைகளைப் பறித்துவந்து பிசைந்து பிசைந்து ஐயன் கண்ணில் வார்க்கிறார்; இரத்தம் நிற்கவில்லை. ''இனி என் செய்வது?'' என்று அண்ணல் சிந்தித்து நின்றார். அப்பொழுது ''ஊனுக்கு ஊன்'' என்னும் பழமொழி அவரது நினைவுக்கு வந்தது. வந்ததும், திண்ணனார் அம்பால் தமது வலக்கண்ணை அகழ்ந்தெடுத்து ஐயன் திருக்கண்ணில் அப்பினார். இரத்தம் நின்று விட்டது. அன்பர் பெருமான் குதிக்கிறார்; தோள் கொட்டுகிறார்; கூத்தாடுகிறார்; ''நான் செய்தது நன்று! நன்று!'' என்று கூறிக் கூறி மகிழ்ச்சியடைகிறார். மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் அன்பர் உன்மத்தர் போலானார்.

இன்னும் திண்ணனார் அன்பின் உண்மையைக் காட்டச் சிவபிரான் தமது இடக்கண்ணிலும் உதிரம் பெருகச் செய்தார். அதைக் கண்ட திண்ணனார், ''இதற்கு யான் அஞ்சேன்; மருந்து கைக் கண்டிருக்கிறேன்; இன்னும் எனக்கொரு கண்ணுண்டு. அதை அகழ்ந்து அப்பி ஐயன் நோயைத் தீர்ப்பேன்'' என்று அடையாளத்தின் பொருட்டுக் காளத்தி நாதர் திருக் கண்ணில் தமது இடக்காலை ஊன்றிக்கொண்டு, உள் நிறைந்த விருப்பத்தோடும் தமது இடக்கண்ணைத் தோண்ட அம்பை ஊன்றலானார். ஊன்றிய பொழுது, தடங்கருணைப் பெருங்கடலாகிய தேவதேவர் மனந்தாளாதவராய், ''கண்ணப்ப நிற்க! கண்ணப்ப நிற்க!'' என்றருளிக் கொண்டே திண்ணனார் கையைத் தமது திருக்கையால் பிடித்துத்தடுத்தார். அவ்வரும் பெருங் காட்சி கண்ட சிவகோசரியார் ஆனந்தவாரிதியில் மூழ்கினார். கண்ணப்பர் திருக்கையைப் பற்றிய முக்கண்ணப்பர், கண்ணப்பரைப் பார்த்து, ''மாறிலா அன்பனே! என் வலப்பக்கத்தில் இருக்கக் கடவாய்'' என்று அவருக்குப் பேரருள் புரிந்தார்.

Koviloor Digital Library

11. குங்குலியக் கலய நாயனார் புராணம் (35)

1. வாய்ந்தநீர் வளத்தால் ஓங்கி மன்னிய பொன்னி நாட்டின்
ஏய்ந்தசீர் மறையோர் வாழும் எயிற்பதி எறிநீர்க் கங்கை
தோய்ந்தநீள் சடையார் பண்டு தொண்டர்மேல் வந்த கூற்றைக்
காய்ந்தசே வடியார் நீடி இருப்பது கடவூர் ஆகும்.

2. வயலெலாம் விளைசெஞ் சாலி வரம்பெலாம் *வளையின் முத்தம்
அயலெலாம் வேள்விச் சாலை அணையெலாங் கழுநீர்க் கற்றை
புயலெலாங் கமுகின் காடப் புறமெலாம் அதன்சீர் போற்றல்
செயலெலாந் தொழில்கள் ஆறே செழுந்திருக் கடவூர் என்றும்.

3. குடங்கையின் *அகன்ற உண்கண் கடைசியர் குழுமி ஆடும்
இடம்படு பண்ணை தோறும் எழுவன மருதம் பாடல்
வடம்புரி முந்நூல் மார்பின் வைதிக மறையோர் செய்கைச்
சடங்குடை இடங்கள் தோறும் எழுவன சாமம் பாடல்.

4. துங்கநீள் மருப்பின் மேதி படிந்துபால் சொரிந்த வாவிச்
செங்கயல் பாய்ந்து வாசக் கமலமும் தீம்பால் நாறும்
மங்குல்தோய் மாடச் *சாலை மருங்கிறை ஒதுங்கும் மஞ்சும்
அங்கவை பொழிந்த நீரும் ஆகுதிப் புகைப்பால் நாறும்.

1. பொன்னி நாட்டின் - காவிரி நாடாகிய சோழநாட்டில். ஏய்ந்த - பொருந்திய. எயில் - மதில் சூழ்ந்த. பண்டு - முன்னாளில். தொண்டர் மேல் - மார்க்கண்டேயர் மீது. கூற்றைக் காய்ந்த - யமனை உதைத்துக் கொன்ற. மார்க்கண்டேயர் பெருட்டுச் சிவபெருமான் யமனைக் கொன்ற இடம் காசியென்று கந்தபுராணம் முதலியன கூறுகின்றன. அவ்விடம் திருக்கடவூரென்று தமிழ் வேதம் முதலியன சொல்லுகின்றன. ஓர் அன்பர் பொருட்டுக் காசியில் நடந்ததைக் கடவூரில் கடவுள் காட்டினார் என்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது.

2. வளையின் - சங்குகளின். கழுநீர்க்கற்றை - செங்கழுநீர்க் கூட்டங்கள். கமுகஞ் சோலைகளிலெல்லாம் மேகங்கள். அப்புறமெலாம் - அவ்வயல் பக்கமெல்லாம்; அவ்வூரின் பக்கமெல்லாம் எனினுமாம். சீர்போற்றல் - சிறப்பைப் போற்றல்; சீர்படுத்தல் எனினுமாம். ஆறு - நன்னெறி. செயலெலாம் சன்மார்க்கத்துக்குரிய செயல்களென்க. அறுதொழில் எனக்கோடலு மொன்று; அவை : ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றல்.

பா-ம் - *மலையின்.

3. குடங்கையின் - உள்ளங் கையைப் பார்க்கிலும். உண்கண் - மையுண்ட (தீட்டிய) கண்களையுடைய. கடைசியர் குழுமி - பள்ளப் பெண்கள் கூடி. இடம்படு - விசாலமாகிய. மருதப்பண்பாடல். சாமப் பண் பாடல்.

பா-ம் - *நெடிய.

4. உயர்ந்த நீண்ட கொம்புகளையுடைய எருமைகள் நீரிற்படிந்து. வாவி - குளத்தில். கயல் - கயல்மீன்கள். பாய்ந்து - பாய்தலால். தீம்பால் நாறும் - இனிய பால்மணங்கமழும். மங்குல். மஞ்சும் - ஆகாயம் அளவு உயர்ந்த மாடங்களின்

Koviloor Digital Library

5. மருவிய திருவின் மிக்க வளம்பதி அதனில் வாழ்வார்
அருமறை முந்நூல் ✲மார்பின் அந்தணர் கலயர் என்பார்
பெருநதி அணியும் வேணிப் பிரான்கழல் பேணி நாளும்
உருகிய அன்பு கூர்ந்த சிந்தையார் ஒழுக்கம் மிக்கார்.

6. பாலனாம் மறையோன் ✲பற்றப் பயங்கெடுத் தருளும் ஆற்றால்
மாலும்நான் முகனும் காணா வடிவுகொண் டெதிரே வந்து
காலனார் உயிர்செற் றார்க்குக் கமழ்ந்தகுங் குலியத்தூபம்
சாலவே நிறைந்து விம்ம இடும்பணி தலைநின் றுள்ளார்.

7. கங்கைநீர் கலிக்கும் சென்னிக் கண்ணுதல் எம்பி ராற்குப்
பொங்குகுங் குலியத் தூபம் பொலிவுறப் போற்றிச் செல்ல
அங்கவர் அருளி னாலே வறுமைவந் தடைந்த பின்னும்
தங்கள்நா யகர்க்குத் தாமுன் செய்பணி தவாமை உய்த்தார்.

8. இந்நெறி ஒழுகு நாளில் இலம்பாடு நீடு செல்ல
நன்னிலம் முற்றும் விற்றும் நாடிய அடிமை விற்றும்
பன்னெடுந் தனங்கள் மாளப் பயில்மனை வாழ்க்கை தன்னில்
மன்னிய சுற்றத் தோடு மக்களும் வருந்தி னார்கள்.

9. யாதொன்றும் இல்லை யாகி இருபகல் உணவு மாறிப்
பேதுறும் மைந்த ரோடும் பெருகுசுற் றத்தை நோக்கிக்
காதல்செய் மனைவி யார்தங் கணவனார் கலய னார்கைக்
கோதில்மங் கலநூல் தாலி கொடுத்து "நெற் கொள்ளும்" என்றார்.

10. அப்பொழு ததனைக் கொண்டு நெற்கொள்வான் அவரும் போக
ஒப்பில்குங் குலியங் கொண்டோர் வணிகனும் எதிர்வந் துற்றான்

சாலைகளின் பக்கங்களில் சிறிது நேரம் ஒதுங்கும் மேகங்களும். புகைப்பால் - புகையினிடத்து.

பா-ம் - ✲சோலை.

5. வேணிப்பிரான் - சடையணிந்த சிவபெருமான். கூர்ந்த - உள்ளது சிறந்த; மிகுந்த.

பா-ம் - ✲மார்பர்.

6. பாலனாம் மறையோன் - மார்க்கண்டேயர். கால. ர்க்கு - யமனுடைய உயிரைப்போக்கிய சிவபெருமானுக்கு. மணங்கமழ்ந்த. விம்ம - பரவ.

பா-ம் - ✲போற்றப்.

7. போற்றிச் செல்ல - பேணிநடாத்த. தவாமை உய்த்தார் - கெடாமல் (தவறாமல்) நடாத்தி வந்தார்.

8. இலம்பாடு நீடுசெல்ல - வறுமை அதிகரிக்க. பயில் - நெருங்கிய.

9. உணவு மாறி - உணவில்லாமல். பேதுறும் - வருந்தும்.

Koviloor Digital Library

"இப்பொதி என்கொல்" என்றார்க் குள்ளவா றியம்பக் கேட்டு
முப்புரி *வெண்ணூல் மார்பர் முகமலர்ந் திதனைச் சொன்னார்.

11. "ஆறுசெஞ் சடைமேல் வைத்த அங்கணர் பூசைக் *கான
நாறுகுங் குலியம் *ஈதேல் நான்இன்று பெற்றேன் நல்ல
பேறுமற் றிதன்மேல் உண்டோ பெறாப்பேறு பெற்று வைத்து
வேறினிக் கொள்வ தென்" என் றுரைத்தெழும் விருப்பின் மிக்கார்.

12. "பொன்தரத் தாரும்" என்று புகன்றிட வணிகன் தானும்
"என்தர இசைந்த" தென்னத் தாலியைக் கலயர் ஈந்தார்
அன்றவன் அதனை வாங்கி அப்பொதி கொடுப்பக் கொண்டு
நின்றிலர் *விரைந்து சென்றார் நிறைந்தெழு களிப்பி னோடும்.

13. விடையவர் வீரட் டானம் விரைந்துசென் றெய்தி என்னை
உடையவர் *நம்மை யாளும் ஒருவர்தம் பண்டா ரத்தில்
அடைவுற ஒடுக்கி எல்லாம் *அயர்த்தெழும் அன்பு பொங்கச்
சடையவர் மலர்த்தாள் போற்றி இருந்தனர் தமக்கொப் பில்லார்.

14. அன்பர்அங் கிருப்ப நம்பர் அருளினால் அளகை வேந்தன்
தன்பெரு நிதியந் தூர்த்துத் தரணிமேல் நெருங்க எங்கும்
பொன்பயில் குவையும் நெல்லும் பொருவில்பல் வளனும் பொங்க
மன்பெருஞ் செல்வம் ஆக்கி வைத்தனன் மனையில் நீட.

15. மற்றவர் மனைவி யாரும் மக்களும் பசியால் வாடி
அற்றைநாள் இரவு தன்னில் அயர்வுறத் துயிலும் போதில்
நற்றவக் கொடிய னார்க்குக் கனவிடை நாதன் நல்கத்
தெற்றென உணர்ந்து செல்வங் கண்டபின் சிந்தை செய்வார்.

10. மார்பர் - குங்குலியக் கலயர்.

பா-ம் - *முந்நூல்; நன்னூல்.

11. பா-ம் - *கேற்ற. *ஈதே.

12. பா-ம் - *மகிழ்ந்து.

13. வீரட்டானம் - வீரஞ் செலுத்திய இடம் (யமனைக் கொன்ற இடம் - கடவூர்). என்னை அடிமையாக உடையவரும் நம்மெல்லாரையும் ஆளாக உடையவருமாகிய சிவபிரானது. பண்டாரத்தில் - பண்டக சாலையில். எல்லாம் அயர்த்து- (நேர்ந்துள்ள துன்பம், வறுமை, பசி, மனைவி மக்கள் நிலை! முதலிய) எல்லாவற்றையும் மறந்து.

பா-ம் - *எம்மை. *ஆர்ந்தெழும்.

14. நம்பர் - சிவபெருமான். அளகைவேந்தன் - குபேரன். தூர்த்து - நிறைத்து. பொருவில் - ஒப்பில்லாத.

15. நற்றவக் கொடியனார்க்கு - நாயனார் மனைவியார்க்கு. நல்க - திருவருள் செய்ய. தெற்றென உணர்ந்து - விரைவாகத் துயிலெழுந்து.

Koviloor Digital Library

16. கொம்பனார் இல்லம் எங்கும் குறைவிலா நிறைவிற் காணும்
அம்பொனின் குவையும் நெல்லும் அரிசியும் முதலா யுள்ள
எம்பிரான் அருளாம் என்றே இருகரங் குவித்துப் போற்றித்
தம்பெருங் கணவ னார்க்குத் திருவமு தமைக்கச் சார்ந்தார்.

17. காலனைக் காய்ந்த செய்ய காலனார், கலய னாராம்
ஆலும்அன் புடைய சிந்தை அடியவர் அறியும் ஆற்றால்
''சாலநீ பசித்தாய் உன்தன் தடநெடு மனையில் நண்ணிப்
பாலின்இன் அடிசில் உண்டு பருவரல் ஒழிக'' என்றார்.

18. கலையனார் அதனைக் கேளாக் கைதொழு திறைஞ்சிக் கங்கை
அலைபுனற் சென்னி யார்தம் அருள்மறுத் திருக்க அஞ்சித்
தலைமிசைப் பணிமேற் கொண்டு சங்கரன் கோயில் நின்று
மலைநிகர் மாட வீதி மருங்குதம் மனையைச் சார்ந்தார்.

19. இல்லத்திற் சென்று புக்கார் இருநிதிக் குவைகள் ஆர்ந்த
செல்வத்தைக் கண்டு நின்று திருமனை யாரை நோக்கி
''வில்லொத்த நுதலாய்! இந்த விளைவெலாம் என்கொல்'' என்ன
''அல்லொத்த கண்டன் எம்மான் அருள்தர வந்த'' தென்றார்.

20. மின்னிடை மடவார் கூற மிக்கசீர்க் கலய னார்தாம்
மன்னிய பெருஞ்செல் வத்து வளமலி சிறப்பை நோக்கி
''என்னையும் ஆளுந் *தன்மைத் தெந்தைஎம் பெருமான் ஈசன்
தன்னருள் இருந்த வண்ணம்'' என்றுகை தலைமேற் கொண்டார்.

21. பதுமநற் றிருவின் மிக்கார் பரிகலந் திருத்திக்கொண்டு
கதுமெனக் கணவ னாரைக் கண்ணுதற் கன்ப ரோடும்
விதிமுறை தீபம் ஏந்தி மேவும்இன் அடிசில் ஊட்ட
அதுநுகர்ந் தின்பம் ஆர்ந்தார் அருமறைக் கலய னார்தாம்.

16. கொம்பனார் - நாயனார் மனைவியார். உள்ள - உள்ளன.

17. காலனைக் காய்ந்த காலனார் - சிவபெருமான். ஆலும் அன்பு - நெகிழ்ந்த அன்பு. பாலோடு கூடிய இனிய சோறு உண்டு. பருவரல் - பசித்துன்பத்தை.

19. ஆர்ந்த - நிறைந்த. நுதலாய்-நெற்றியையுடைய பெண்ணே! அல்லொத்த கண்டன் எம்மான் - இருளொத்த நீலகண்டத்தை யுடைய சிவபெருமான்.

20. தன்மைத்தாய். இருந்த வண்ணம் என்னையோ.

பா-ம் - *தன்மைக் கெந்தை.

21. பதும நற்றிருவின் மிக்கார் - தாமரை மலரிலுள்ள இலட்சுமியைப் பார்க்கிலும் மிக்கவராகிய அம்மையார். பரிகலம் - உண்கலத்தை. கதுமென விரைவாக. கண்ணுதற்கு அன்பரோடும் - சிவனடியார்களோடும். மேவும் இன் அடிசில் - விரும்பத்தக்க இன்னுணவை.

Koviloor Digital Library

22. ஊர்தொறும் பலிகொண் டுய்க்கும் ஒருவன தருளி னாலே
பாரினில் ஆர்ந்த செல்வம் உடையராம் பண்பில் நீடிச்
சீருடை *அடிசில் நல்ல செழுங்கறி தயிர்நெய் பாலால்
ஆர்தரு காதல் கூர அடியவர்க் குதவும் நாளில்.

23. செங்கண்வெள் ளேற்றின் பாகன் திருப்பனந் தாளில் மேவும்
அங்கணன் செம்மை கண்டு கும்பிட அரசன் ஆர்வம்
பொங்கித்தன் வேழம் எல்லாம் பூட்டவும் நேர்நில் லாமைக்
கங்குலும் பகலும் தீராக் கவலையுற் றழுங்கிச் செல்ல.

24. மன்னவன் வருத்தங் கேட்டு மாசறு புகழின் மிக்க
நன்னெறிக் கலய னார்தாம் நாதனை நேரே காணும்
அந்நெறி தலைநின் றான்என் றரசனை விரும்பித் தாமும்
மின்னெறித் தனைய வேணி விகிர்தனை வணங்க வந்தார்.

25. மழுவுடைச் செய்ய கையர் கோயில்கள் மருங்கு சென்று
தொழுதுபோந் தன்பி னோடுந் தொன்மறை நெறிவ ழாமை
முழுதுல கினையும் போற்ற மூன்றெரி புரப்போர் வாழும்
செழுமலர்ச் சோலை வேலித் திருப்பனந் தாளிற் சேர்ந்தார்.

26. காதலால் அரசன் உற்ற வருத்தமுங் களிற்றி னோடும்
*தீதிலாச் சேனை செய்யுந் திருப்பணி நேர்ப டாமை
மேதினி மிசையே எய்த்து வீழ்ந்திளைப் பதுவும் நோக்கி
மாதவக் கலயர் தாமும் மனத்தினில் வருத்தம் எய்தி.

27. சேனையும் ஆனை பூண்ட திரளும்எய்த் தெழாமை நோக்கி
"யானும்இவ் இளைப்புற் றெய்க்கும் இதுபெற வேண்டும்" என்று

22. பலி - பிச்சை. ஒருவனது - சிவபெருமானது. பாரினில் ஆர்ந்த - உலகில் நிறைந்த. பண்பில் நீடி - குணத்தில் மேம்பட்டு. ஆர்தரு - உண்பிக்கும்.

பா-ம் - *அரிசி.

23. திருப்பனந்தாளில் வீற்றிருக்குஞ் சிவலிங்கப் பெருமான், தம்மைப் பூசித்த ஒரு பார்ப்பனியின் பொருட்டுத் தமது திருமேனியைச் சாய்த்தமையால், அச்சாய்வினைப் போக்க மன்னன் முயன்றது இங்கே சொல்லப்படுகிறது. செம்மை- நேர்மை. வேழமெல்லாம் - யானைகளையெல்லாம். பூட்டவும் - பூட்டி இழுப்பித்தும். அழுங்கி - வருந்தி.

24. மின்னல்போல் ஒளிரும் சடையையுடைய சிவபெருமானை.

25. போற்ற - காக்க. மூன்றெரி புரப்போர் - பிராமணர் (மூன்றெரி ஆகவனியம், காருகபத்தியம், தக்ஷிணாக்கினியம்).

26. நேர்படாமையால். எய்த்து - தளர்ந்து; சோர்ந்து.

பா-ம் - *தீதில்வன்.

Koviloor Digital Library

தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருமேனிப் பூங்கச் சேய்ந்த
மானவன் கயிறு பூண்டு கழுத்தினால் வருந்த லுற்றார்.

28. நண்ணிய ஒருமை அன்பின் நாருறு பாசத் தாலே
திண்ணிய தொண்டர் பூட்டி இளைத்தபின் திறம்பி நிற்க
ஒண்ணுமோ கலய னார்தம் ஒருப்பாடு கண்ட போதே
அண்ணலார் நேரே நின்றார் அமரரும் விசும்பில் ஆர்த்தார்.

29. பார்மிசை நெருங்க எங்கும் *பரப்பினர் பயில்பூ மாரி
தேர்மலி தானை மன்னன் சேனையும் களிறும் எல்லாம்
கார்பெறு கானம் போலக் களித்தன கைகள் கூப்பி
வார்கழல் வேந்தன் தொண்டர் மலரடி தலைமேல் வைத்து.

30. "விண்பயில் புரங்கள் வேவ வைதிகத் தேரில் மேருத்
திண்சிலை குனிய நின்றார் செந்நிலை காணச் செய்தீர்
*மண்பகிர்ந் தவனுங் காணா மலரடி இரண்டும் யாரே
பண்புடை அடியார் அல்லால் பரிந்துநேர் காண வல்லார்."

31. என்றுமெய்த் தொண்டர் தம்மை ஏத்தியங் கெம்பி ரானுக்
கொன்றிய பணிகள் மற்றும் உள்ளன பலவுஞ் செய்து
நின்றவெண் கவிகை மன்னன் நீங்கவும் நிகரில் அன்பர்
மன்றிடை ஆடல் செய்யும் மலர்க்கழல் வாழ்த்தி வைகி.

32. சிலபகல் கழிந்த பின்பு திருக்கட வூரில் நண்ணி
நிலவுதம் *பணியில் தங்கி நிகழுநாள் நிகரில் காழித்

27. எய்த்து - இழுத்தும். எய்க்கும் - மெலியும். திருமேனியில் பூங்கச்சிற் பொருந்திய (முடியப்பட்ட) பெரிய வலிய கயிற்றைப் பூண்டு, கழுத்தினால் இழுக்கலுற்றார்.

28. பொருந்திய ஒருமை அன்பாகிய நாரால் ஆக்கப்பெற்ற கயிற்றால். திண்ணிய - அன்பு வலிமையுடைய. திறம்பி நிற்க ஒண்ணுமோ - நாயனார் அன்புக்கு மாறுபட்டு நிற்கச் சிவனார்க்குக் கூடுமோ. ஒருப்பாடு - அன்பின் ஒருமைப்பாடு; ஒப்பில்லாத முயற்சி என்பர் மகாலிங்க ஐயர்.

29. தேர்மலிதானை - தேர்கள் நிறைந்த படையையுடைய. கார்பெறு கானம் போல - மழை பொழியப்பெற்ற காடுபோல. தொண்டர் - குங்குலியக் கலயரது.

பா-ம் - *பரப்பின.

30. விண்பயில் - ஆகாயத்தில் சஞ்சரித்த. வைதிகத் தேரில் - வேதமாகிய தேரில். முப்புரஞ் செற்றதன் நுட்பத்தைத் தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் 44-ம் பாட்டுக்குறிப்பில் பார்க்க. செந்நிலைகாணச் செய்தீர் - நேர்மையாக நிற்கச் செய்தீர். மண்பகிர்ந்தவனும் - திருமாலும்.

பா-ம் -* மண்பகுந்தவனும்.

31. ஒன்றிய - பொருந்திய. வெண்கவிகை - வெண்கொற்றக் குடையை யுடைய.

Koviloor Digital Library

தலைவராம் பிள்ளை யாருந் தாண்டகச் சதுர ராகும்
அலர்புகழ் அரசுங் கூட அங்கெழுந் தருளக் கண்டு.

33. மாறிலா மகிழ்ச்சி பொங்க எதிர்கொண்டு மனையில் எய்தி
ஈறிலா அன்பின் மிக்கார்க் *கின்னமு தேற்கும் ஆற்றால்
ஆறுநற் சுவைகள் ஓங்க அமைத்தவர் அருளே அன்றி
நாறுபூங் கொன்றை வேணி நம்பர்தம் அருளும் பெற்றார்.

34. கருப்புவில் லோனைக் கூற்றைக் காய்ந்தவர் கடவூர் மன்னி
விருப்புறும் அன்பு மேன்மேல் மிக்கெழும் வேட்கை கூர
ஒருப்படும் உள்ளத் தன்மை உண்மையால் தமக்கு நேர்ந்த
திருப்பணி பலவுஞ் செய்து சிவபத நிழலிற் சேர்ந்தார்.

35. தேனக்க கோதை மாதர் திருநெடுந் தாலி மாறிக்
கூனற்றண் பிறையி னார்க்குக் குங்குலி யங்கொண்டுய்த்த
பான்மைத்திண் கலய னாரைப் பணிந்தவர் அருளி னாலே
மானக்கஞ் சாறர் மிக்க வண்புகழ் வழுத்த லுற்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 870.

சோழநாட்டிலுள்ள திருக்கடவூரிலே ஒரு நாயனார் இருந்தார். அவர் மறையவர்; கலயனார் என்னும் பெயருடையவர்; சிவபத்தியிலும் ஒழுக்கத்திலும் மிகச் சிறந்தவர். திருக்கோயிலில் குங்குலியத் தூபமிடுவது அவர்தந் திருத்தொண்டு.

இத்திருத்தொண்டைக் கலயனார் குறைவற நிகழ்த்தி வருநாளில், ஆண்டவன் அருளால் அவருக்கு வறுமை நேர்ந்தது. நேர்ந்தும் அவர் திருத்தொண்டைத் தவறாது செய்துவந்தார்.

கலயனார் தமக்குள்ள நில புலங்களையும் பிறவற்றையும் விற்கலானார். அவர்தஞ் செல்வங்களெல்லாம் ஒழிந்தன. அவருக்கு நேர்ந்த வறுமையின் கொடுமைக்கு ஓர் அளவில்லை. அக்கொடுமை அவரையும், அவர்தம் மனைவி மக்களையும், மற்றவர்களையும் இரண்டு நாள் பட்டினி கிடக்கவுஞ்செய்தது.

32. காழி. அரசும் - திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளும், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும்.

பா-ம் -* பதியில்.

33. கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனையும் யமனையும். வேட்கை கூர - விருப்பம் அதிகப்பட. உண்மையால் - உளதாந் தன்மையால்.

பா-ம் - * இன்னமுதொக்கும்.

34. தேனக்க - தேன் விளங்கும். கூனல் தண்பிறையினார்க்கு - வளைந்த குளிர்ந்த பிறையை யணிந்த சிவபெருமானுக்கு.

Koviloor Digital Library

அந்நிலை கண்டு மனஞ் சகியாத நாயனாரின் அருமை மனைவியார், தாலியை நாயனாரிடந் தந்து, ‘‘நெல் வாங்கிவாரும்’’ என்றார். கலயனார் தாலியைக் கொண்டு கடைவீதி வழியே சென்றார். அவ்வேளையில் ஒரு வணிகன் குங்குலியப் பொதிகொண்டு அவ்வழியே வந்தான். அடியார் அவனைப் பார்த்து, ‘‘இஃதென்ன?’’ என்று வினவினார். அவன் ‘‘குங்குலியப் பொதி’’ என்றான். அன்பர் ‘‘இன்று யான் பெரும்பேறு பெற்றேன்’’ என்று அளவிலா மகிழ்வெய்திப் ‘‘பொன் தருகிறேன்; இதைக் கொடும்’’ என்றார். வணிகன் ‘‘எவ்வளவு பொன்?’’ என்று கேட்டான். நாயனார் தாலியை நீட்டினார். வணிகன் தாலியை வாங்கிப் பொதியைக் கொடுத்தான். கலயனார் அப்பொதியை ஏற்று விரைந்து ஓடித் திருக்கோயிற் பண்டாரத்தில் அதைச் சேர்த்துச் சிவபெருமான் திருவடியைப் போற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

இல்லத்தில் நாயனாரின் மனைவி மக்கள் முதலியோர் பசியால் வருந்தி வருந்தி உறங்கிவிட்டனர். அந்நிலையில் அடியவர்க் கெளியவராகிய சிவபெருமான், நாயனார் வீடு முழுவதும் பொற்குவியலும், நெற்குவியலும், பிறவும் நிரம்புமாறு திருவருள் செய்து, அதை அம்மையார்க்குக் கனவில் உணர்த்தினார். அம்மையார் விழித்தெழுந்து, செல்வக் குவியல்களைக் கண்டு, ஆண்டவன் அருளை வியந்து போற்றிக் கணவனார்க்கு அமுது சமைக்கச் சென்றார்.

திருக்கோயிலிலுள்ள நாயனார் கனவிலுஞ் சிவபெருமான் தோன்றி ‘‘நீ பசியால் வருந்துகிறாய்; வீடுபோந்து உணவு கொள்வாயாக’’ என்று கட்டளையிட்டருளினார். நாயனார் திருவருள் ஆணையை மறுத்தற்கஞ்சி, வீடுநோக்கிச் சென்றார். சென்ற அவர், வீட்டில் நிரம்பியுள்ள செல்வக்காட்சியைக்கண்டு, மனைவியாரைப் பார்த்து, ‘‘இஃதென்ன?’’ என்று கேட்டார். அம்மையார் ‘‘எல்லாம் ஆண்டவன் அருள்’’ என்று சொன்னார். நாயனார் ஆண்டவன் அருளைப் போற்றிப் புகழ்ந்து, அடியவர்களுடன் அமுதுண்டு இன்புற்றார். கலயனார் வழக்கம் போலத் தமது திருத்தொண்டைக் குறைவற நிகழ்த்தி அறுவகைச் சுவையுடன் அடியவர்கட்கு அமுதூட்டி வந்தார்.

திருப்பனந்தாளிலே சிவலிங்கத் திருவுருவிற்குச் சாய்வு நேர்ந்தது. அச்சாய்வைப் போக்கிப் பெருமானை வழிபட மன்னன் விரும்பினான். அவன் தன் சேனை யானைகளையெல்லாம் பூட்டித் திருவுருவை இழுப்பித்தான். இழுப்பித்தும் அவன் விருப்பம் நிறைவேறவில்லை. அவன் துயரக்கடலில் அழுந்தினான்.

Koviloor Digital Library

மன்னன் படுந்துயரைக் குங்குலியக் கலய நாயனார் கேள்வி யுற்றுத் திருப்பனந்தாள் சேர்ந்தார். அங்கே மன்னவன் துயரையும் சேனை யானைகளின் இளைப்பையுங் கண்டு, ''யானும் இத்தொண்டில் ஈடுபடுகிறேன்'' என்று, சிவலிங்கத்திற் பூட்டியுள்ள கயிற்றைத் தங்கழுத்திற் பூட்டி இழுத்தார். அன்புக் கயிற்றின் இழுப்புக்குச் சிவலிங்கம் நிமிராதிருக்குமோ? சிவலிங்கம் நிமிர்ந்து விட்டது. மன்னன் நாயனாரை வணங்கி வாழ்த்தித் திருக்கோயிலில் திருப்பணி செய்து தனது பதியைச் சேர்ந்தான்.

நாயனார் திருப்பனந்தாளில் சிலநாள் தங்கிப், பின்னே தமது திருக்கடவூருக்குத் திரும்பினார். திருக்கடவூருக்குத் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளும், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் எழுந்தருளினார்கள். குங்குலியக் கலயர் அப்பெருமக்களை எதிர்கொண்டழைத்து, அவர்கட்குத் திருவமுது செய்வித்து, அவர்கள் அருளையும் ஆண்டவன் அருளையும் பெற்றார்.

நாயனார் தமது திருப்பணியை முறையாகச் செய்து வாழ்ந்து சிவபெருமான் திருவடி நீழலை அடைந்தார்.

12. மானக் கஞ்சாற நாயனார் புராணம் (37)

1. மேலாறு செஞ்சடைமேல் வைத்தவர்தாம் விரும்பியது
நூலாறு நன்குணர்வார் தாம்பாடும் நோன்மையது
கோலாறு தேன்பொழியக் கொழுங்கனியின் சாறொழுகும்
காலாறு வயற்கரும்பின் கமழ்சாறூர் கஞ்சாறூர்.

1. மேல் ஆறு - ஆகாய கங்கையை. நூல் ஆறு - நூல் நெறியை. நோன் மையது - பெருமையுடையது; வலிமையுடையது, பொறுமையுடையது என்றுங் கூறலாம். தேன் கோல் ஆறு பொழிய - தேன், கொம்புகளின் வழிச் சொரிய. கொழுங் கமழ் சாறூர் - கொழுமை பொருந்திய பழங்களின் சாறு ஒழுகி வாய்க்கால் வழியே சென்று வயல்களிலுள்ள கருப்பஞ்சாற்றோடு கலந்து மணம் வீசுகின்ற ஊராகிய; பழங்களின் சாறு ஒழுகுதலால் ஆறாகி வயல்களிற் பாய்ந்து ஆங்குள்ள கருப்பஞ் சாற்றுடன் கலந்து மணங்கமழும் ஊராகிய என்னலுமாம்; பழங்களின் சாறு ஒழுகுகின்ற வாய்க் கால்கள் பாயும் வயல்களிலுள்ள கரும்பின் வாசனை கமழுஞ் சாறு பாய்கின்ற என்னலுமொன்று.

Koviloor Digital Library

2. கண்நீலக் கடைசியர்கள் கடுங்களையில் பிழைத்தொதுங்கி
உள்நீர்மைப் புணர்ச்சிக்கண் உறைத்துமலர்க் கண்சிவக்கும்
தண்நீர்மென் கழுநீர்க்குத் தடஞ்சாலி தலைவணங்கும்
மண்நீர்மை நலஞ்சிறந்த வளவயல்கள் உளஅயல்கள்.

3. புயல்காட்டுங் கூந்தல்சிறு புறங்காட்டப் புனமயிலின்
இயல்காட்டி இடைஒதுங்க இனங்காட்டும் உழத்தியர்கண்
முயல்காட்டும் மதிதோற்கும் முகங்காட்டக் கண்மூரிக்
கயல்காட்டுந் தடங்கள்பல கதிர்காட்டுந் தடம்பணைகள்.

4. சேறணிதண் பழனவயல் செழுநெல்லின் கொழுங்கதிர்போய்
வேறருகு மிடைவேலிப் பைங்கமுகின் மிடறுரிஞ்சி
மாறெழுதிண் குலைவளைப்ப வண்டலைதண் டலையுழவர்
தாறரியும் நெடுங்கொடுவாள் அனையவுள தனியிடங்கள்.

2. கண் நீலக் கடைசியர்கள் - கண்ணெனும் நீலோற்பலத்தையுடைய பள்ளப் பெண்கள். கடுங்களையில் பிழைத்து ஒதுங்கி - பிடுங்குகின்ற களைகளில் தப்பி ஒதுங்கி. உள்நீர்மைப்புணர்ச்சிக்கண் - உள்ளே பொருந்திய நீர்மைச் சேர்க்கையில் (நீர்மை-நீரின் தன்மை). உறைத்து-அதிகப்பட்டு; மிக்கு. மலர்க்கண் சிவக்கும் - மலரிடத்துச் சிவக்கின்ற. தண்நீர்மென் கழுநீர்க்கு - குளிர்ந்த தன்மை வாய்ந்த மெல்லிய செங்கழுநீர்ப் பூவின்மேல். தடஞ்சாலி-பெரிய நெற் பயிர்கள். தலை வணங்கும் - தலை சாய்க்கும். மண்நீர்மை நலம் சிறந்த வளவயல்கள் - மண் தன்மையின் நலம் சிறந்த வளப்பத்தையுடைய வயல்கள். அயல்கள் உள - பக்கங்களிலிருக்கின்றன.

கடைசியர்கள் பிடுங்கிய களைகளினின்றும் தப்பிய செங்கழுநீர் மலர்மேல், நெற் கதிர்கள் சாய்ந்துள்ள வயல்கள் என்றபடி. உள். . . . வணங்கும் - மனநேயம் வாய்ந்த புணர்ச்சியில் வேட்கை மிகுந்து மலர்க்கண்கள் சிவக்கும் குளிர்ந்த தன்மையும் மென்மையுமுடைய செங்கழுநீரென்னும் நாயகிக்கு, பெரிய நெற் பயிரென்னும் நாயகன் தலை வணங்கும். வயல்கள் எனக்கொள்க. நீர்மைப் புணர்ச்சி என்பதற்கு நீரின் சம்பந்தம் என்றுங் கூறலாம்.

3. புயல்காட்டும் கூந்தல்-மேகத்தைக் காட்டும் கூந்தலை; மேகம்போலக் கருநிறத்தைக் காட்டும் கூந்தலை. சிறுபுறம் காட்ட - பிடர் (பின்புறம்) காட்டலால். புன . . . ஒதுங்க - புனத்திலுள்ள மயிலின் சாயலைக் காட்டி இடைதளர. இனம். . . . கண் - தங்கள் கூட்டத்தைக் காட்டும் பள்ளப் பெண்களின் கண்களை. முயல். . . காட்ட - முயற் களங்கத்தை யுடைய சந்திரனையுந் தோல்வியுறச் செய்யும் (அவர்களின்) முகம் காட்ட. கண். . . தடங்கள் - அக்கண்களை வலிய கெண்டை மீன்கள் காட்டும் தடாகங்கள். கதிர் காட்டும் தடம் பணைகளில் (விசாலித்த வயல்களில்) தடங்கள் பல எனக் கூட்டிக்கொள்க.

4. சேறு அணி தண் பழன வயல் - சேற்றாலாகிய அழகினையுடைய குளிர்ந்த மருத நிலத்து வயல்களிலுள்ள. பழனமாகிய வயல் என்னலுமாம். வேறு உரிஞ்சி - வேறாக அருகே நெருங்கிய வேலியாகிய பசிய கமுக மரத்தின் கழுத்தை உராய்ந்து. மாறு எழு திண் குலை வளைப்ப - மாறாக எழும்பிய வலிய குலைகளை வளைத்தலால்,. தண்டலை - சோலைகளிலிருக்கின்ற. தாறு. . . உள - குலைகளை அரிகின்ற நீண்டு வளைந்த அரிவாளை ஒத்தனவாயிருக்கின்றன. தனி இடங்களில் கதிர்கள் உள என்க.

Koviloor Digital Library

5. ✱பாங்குமணிப் பலவெயிலும் சுலவெயிலும் உளமாடம்
ஞாங்கரணி துகிற்கொடியும் நகிற்கொடியும் உளஅரங்கம்
✱ஓங்குநிலைத் தோரணமும் பூரணகும் பமும்உளவால்
பூங்கணைவீ தியில்அணைவோர் புலம்மறுகுஞ் சிலமறுகு.

6. மனைசாலும் நிலையறத்தின் வழி✱வந்து வளம்பெருகும்
வினைசாலும் உழவுதொழில் மிக்கபெருங் குடிதுவன்றிப்
புனைசாயல் மயிலனையார் நடம்புரியப் ✱புகல்முழவம்
கனைசாறு மிடைவீதிக் கஞ்சாறு விளங்கியதால்.

7. அப்பதியில் குலப்பதியாய் அரசர்சே னாபதியாம்
செப்பவருங் குடிவிளங்கத் திருஅவதா ரஞ்செய்தார்
மெய்ப்பொருளை அறிந்துணர்ந்தார் விழுமியவே ளாண்குடிமை
வைப்பனைய மேன்மையினார் மானக்கஞ் சாறனார்.

8. பணிவுடைய வடிவுடையார் பணியினொடும் பனிமதியின்
அணிவுடைய சடைமுடியார்க் காளாகும் பதம்பெற்ற
தணிவில்பெரும் பேறுடையார் தம்பெருமான் கழல்சார்ந்த
துணிவுடைய தொண்டர்க்கே ஏவல்செயுந் தொழில்பூண்டார்.

5. மாடம் - மாடங்களில். பாங்கு மணி. . . உள - பக்கமணிகளின் பலதிற ஒளிகளும் சூழ்ந்த மதில்களும் இருக்கின்றன. அரங்கம் - சபைகளில். ஞாங்கர் . . . உள - முன்பக்கத்தில் கட்டிய துணிக் கொடிகளும் முலைகளையுடைய பெண் கொடிகளும் இருக்கின்றன. பூங்கணை. . . .மறுகு - தம்மிடத்து அணைவோர் (மன்மதனால்) ஒழுங்காக எய்யப்படும் புஷ்ப பாணங்களால் புலன்கள் சுழலப் பெறும் சில வீதிகளில். சில மறுகில் தோரணமும் பூரண கும்பமும் உள எனக் கூட்டுக.

பா-ம் - ✱பாங்கின். ✱ஓங்குமணி.

6. சாலும் நிலை மனையறத்தின் - பெருமை மிகுந்த இல்லறத்தின். வினை சாலும் - தொழில்களுள் சிறந்த. குடி துவன்றி - குடிகள் நெருங்கி. புனை - அலங்கரிக்கும். புகல் முழவம் கனை சாறு மிடை வீதி - விரும்பத்தக்க முழவு ஒலிக்கின்ற திருவிழா நெருங்கிய வீதிகளை யுடைய. "முழவி மிழு மகலாங்கண் விழவு நின்ற வியன் மறுகில்" - மதுரைக் காஞ்சி : 327 - 8. முழவைப் பற்றிய விளக்கம் சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதை உரைக் குறிப்புகளிற் காண்க.

பா-ம் - ✱வந்த. ✱புனை.

7. விழுமிய - சிறந்த. வைப்பு அனைய - சேமநிதி போன்ற.

8. வடிவில் பணிவு உடையார் என்பது மற்ற மன மொழிகளிலும் அவர் பணிவு உடையார் என்பதைக் குறிப்பது. மனப் பணிவும் மொழிப் பணிவும் பரிணமித்த வடிவுடையா ரென்க. சைவம் என்பது பணிவிலிருப்பது. "வாழ்வெனும் மையல்விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பித் - தாழ்வெனுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ் சாரும் - ஊழ்பெறல் அரிது" - சிவஞான சித்தியார் : சூ. 2-11. பணியினொடும் - பாம்போடும். அணிவு - அணிதல். பதம் - பக்குவம். துணிவுடைய - தெளிவுடைய.

Koviloor Digital Library

9. மாறில்பெருஞ் *செல்வத்தின் வளம்பெருக மற்றதெலாம்
ஆறுலவுஞ் சடைக்கற்றை *அந்தணர்தம் அடியாராம்
ஈறில்பெருந் திருவுடையார் உடையாரென் றியாவையுநேர்
கூறுவதன் முன்னவர்தங் குறிப்பறிந்து கொடுத்துள்ளார்.

10. விரிகடல்சூழ் *மண்ணுலகை விளக்கியஇத் தன்மையராம்
பெரியவர்க்கு முன்சிலநாள் பிள்ளைப்பே றின்மையினால்
அரியறியா *மலர்க்கழல்கள் அறியாமை அறியாதார்
வருமகவு பெறற்பொருட்டு மனத்தருளால் வழுத்தினார்.

11. குழைக்கலையும் வடிகாதில் கூத்தனார் அருளாலே
மழைக்குதவும் பெருங்கற்பின் மனைக்கிழத்தி யார்தம்பால்
இழைக்கும்வினைப் பயன்சூழ்ந்த இப்பிறவிக் கொடுஞ்சூழல்
பிழைக்குநெறி தமக்குதவப் பெண்கொடியைப் பெற்றெடுத்தார்.

12. பிறந்தபெரு மகிழ்ச்சியினால் பெருமூதூர் களிசிறப்பச்
சிறந்தநிறை மங்கலதூ ரியம்முழங்கத் தேவர்பிரான்
அறந்தலைநின் றவர்க்கெல்லாம் அளவில்வளத் தருள் பெருக்கிப்
புறந்தருவார் போற்றிசைப்பப் பொற்கொடியை வளர்க்கின்றார்.

9. அந்தணர்தம். உடையார் - சிவபிரானுடைய அடியவராகிய முடிவில்லாத செல்வத்தை யுடையவர்களே சிவபெருமான் ; திருவுடையாரே எல்லாம் உடையார் என்றும், தம்மை யுடையார் என்றும் கூறலாம். சிவனடியாரைச் சிவமாகக் கருதல் மரபு. சிவஞானபோதம் 12-ம் சூத்திரம் பார்க்க. நேர்கூறுவதன் முன் - நேரே அவர்கள் இது வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு முன்.

பா-ம் - *செல்வத்து. *அந்தணனார்; அங்கணனார்; அங்கணர்தம்.

10. பெரியவர்க்கு - மானக்கஞ்சாற நாயனார்க்கு - அறியாமை அறியாதார்- அறிதலை அறிந்தவர்.

பா-ம் - *மண்ணுலகில். *மலர்ப்பாதம்.

11. குண்டலத்தால் அசையும் வடித்த காதினையுடைய நடராஜப் பெருமான்றன். மழைக்கு உதவும் - மழை வேண்டும்போது பெய்விக்கும். ''வான்தருங் கற்பினாள்'', ''அருமழை தரல்வேண்டில் தருகிற்கும் பெருமையளே'' - கலித்தொகை 16:20; 39:6. ''வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப் பறியாது - நீணில வேந்தர் கொற்றஞ் சிதையாது - பத்தினிப் பெண்டிர் இருந்த நாடென்னும் - அத்தகு நல்லுரை அறியாயோநீ'' - சிலப்பதிகாரம் : 15 அடைக்கல. 145-8. ''கற்பின் நின்றன கால மாரியே'' - கம்ப இராமாயணம் : நாட்டு 59. இழைக்கும் - செய்யும். அவரவர் செய்யும் வினையின் பயனே பிறவியாகச் சூழ்கிறதென்க. சூழல் - காட்டினின்றும். பெண்பிறவி இழிந்ததெனக் கருதும் பிற்காலப் புலவர்கள், ஈண்டுப் பெண் பிறவியின் விழுப்பங் கூறப்பட்டிருத்தலைக் கண்டு உண்மை யுணர்வார்களாக.

12. தூரியம் - வாத்தியங்கள். அறம் தலை - அறவழியே. அளவில் வளத்து அருள் பெருக்கி - அளவில்லாத பொருள்களைக் கொடுத்து; அளவில்லாத வளத்தில் அருள் பெருக்கலாவது, கொடையால் உயிர்கட்கு நலஞ் செய்வது. புறந்தருவார் - பாதுகாப்போர்; தாதிகள் ; ''ஐவகைத் தாயர்'' என்பர் பழைய குறிப்புரை யாசிரியர்.

Koviloor Digital Library

13. காப்பணியும் இளங்குழவிப் பதநீங்கிக் கமழ்சுரும்பின்
பூப்பயிலுஞ் சுருட்குழலும் பொலங்குழையும் உடன்தாழ
யாப்புறுமென் சிறுமணிமே கலையணிசிற் றாடையுடன்
கோப்பமைகிண் கிணியசையக் குறுந்தளிர்மெல் லடியொதுங்கி.

14. புனைமலர்மென் ✱கரங்களினால் போற்றியதா தியர்நடுவண்
மனையகத்து மணிமுன்றில் மணற்சிற்றில் இழைத்துமணிக்
கலைகுரல்நூ புரம்✱அலையக் கழன்முதலாப் பயின்றுமுலை
நனைமுகஞ்செய் முதற்பருவம் நண்ணினள் அப் பெண் அமுதம்.

15. உறுகவின்மெய்ப் புறம்பொலிய ஒளிநுசுப்பை முலைவருத்த
முறுவல்புற மலராத முகிண்முத்த நகையென்னும்
நறுமுகைமென் கொடிமருங்குல் நளிர்ச்✱சுருளந் தளிர்ச் செங்கை
மறுவில்குலக் கொழுந்தினுக்கு மணப்பருவம் வந்தணைய.

16. திருமகட்கு மேல்விளங்கும் செம்மணியின் தீபம்எனும்
ஒருமகளை ✱மன்னுலகில் ஓங்குகுல மரபினராய்க்
கருமிடற்று மறையவனார் தமராய கழல்ஏயர்
பெருமகற்கு மகட்✱பேச வந்தணைந்தார் பெருமுதியோர்.

13. காப்பு - திலதம். பதம் - பருவம். கமழ். குழலும் - மணத்தையும் வண்டுகளையு முடைய சுருண்ட கூந்தலும். பொலங் குழையும் - பொற் குண்டலமும். மெல்லிய சிறுமணிகளால் ஆக்கப்பட்ட மணிமேகலை; கட்டப்பட்ட மெல்லிய சிறிய அழகிய மணிமேகலை என்னலுமாம். கோப்பு அமை - கோக்கப்பட்ட.

14. வீட்டினிடத்துள்ள அழகிய முற்றத்தில். மணி கனை குரல் நூபுரம் - மணிகள் நெருங்கி ஒலிக்கின்ற சிலம்புகள். கழன் முதலா - கழங்காடல் முதலியவற்றை. முலை நனை முகஞ்செய் முதற் பருவம் - கொங்கை அரும்புகின்ற முதற்பருவம்; பேதைப் பருவத்தை என்பது பழைய குறிப்புரை : ஒப்பற்ற பருவத்தை என்பர் மகாலிங்க ஐயர் ; ''முதற் பருவ மென்பதற்குப் பேதைப் பருவம் என்பாருமுளர். ஏழு வயதில் அப்பருவம் வருதலால் அக்காலத்தில் பெண்களுக்கு ஸ்தனம் அரும்புபோல் பருக்கிறது கூடாமை யென்று மறுக்க'' - மகாலிங்க ஐயர்.

பா-ம் - ✱கரமலரால். ✱அலம்பக்.

15. உறுகவின் மெய்ப்புறம் - மிகுந்த அழகு உடலினிடத்தே. நுசுப்பை - இடையை. முறுவல் புறம் மலராத - சிரிப்புப் புறத்தே மலராத. முகிழ் முத்த நகை என்னும் நறுமுகை - அரும்புகின்ற முத்தனைய பற்கள் என்னும் நறிய அரும்பினையும். புறமலராத அரும்பினையும் அரும்பும் முத்தினையும் போன்ற பற்கள் என்றலுமொன்று. மென்கொடி போன்ற மருங்குல் (இடையினையும்). நளிர் கை - குளிர்ச்சி பொருந்திய கூந்தலையும் அழகிய தளிர் போன்ற சிவந்த கையினையுமுடைய.

பா-ம் - ✱சுருளும்.

16. கரு. தமராய - திருநீலகண்டத்தினையுடைய சிவபெருமானின் அடியவராகிய. கழல் ஏயர் பெருமகற்கு - ''கழலை அணிந்த ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார்க்கு'' - பழைய குறிப்புரை. ''வீர கண்டையைத் தரித்த காலினை உடைய ஏயரது பெருமை பொருந்திய குமாரராகிய கலிக்காம நாயனார்க்கு'' - மகாலிங்க ஐயர்; ''கழலேயர் என்னும் வேளாளரது புதல்வராகிய ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார்க்கு'' - ஆறுமுகத் தம்பிரானார்.

பா-ம் - ✱மண்ணுலகில். ✱பேசி.

Koviloor Digital Library

17. *வந்தமூ தறிவோரை மானக்கஞ் சாறனார்
முந்தைமுறை மையின்விரும்பி மொழிந்தமணத் திறங்கேட்டே
''எந்தமது மரபினுக்குத் தரும்பரிசால் ஏயும்'' எனச்
சிந்தைமகிழ் வுறவுரைத்து மணநேர்ந்து செலவிட்டார்.

18. சென்றவருங் கஞ்சாறர் மணம்இசைந்த படிசெப்பக்
குன்றனைய புயத்தேயர் கோனாரும் மிகவிரும்பி
நின்றநிலை மையின்இரண்டு திறத்தார்க்கும் *நேர்வாய
மன்றல்வினை மங்கலநாள் மதிநூல்வல் லவர்வகுத்தார்.

19. மங்கலமாஞ் செயல்விரும்பி மகட்பயந்த வள்ளலார்
தங்குலநீள் சுற்றமெலாந் தயங்குபெருங் களிசிறப்பப்
பொங்கியவெண் முளைப்பெய்து பொலங்கலங்க ளிடைநெருங்கக்
கொங்கலர்தண் பொழில்மூதூர் வதுவைமுகங் கோடித்தார்.

20. கஞ்சாறர் மகட்கொடுப்பக் கைப்பிடிக்க வருகின்ற
எஞ்சாத புகழ்ப்பெருமை ஏயர்குலப் பெருமானும்
தஞ்சால்பு நிறைசுற்றம் தலைநிறைய முரசியம்ப
மஞ்சாலும் மலர்ச்சோலைக் கஞ்சாற்றின் மருங்கணைய.

21. வள்ளலார் மணம்அவ்வூர் மருங்கணையா முன்மலர்க்கண்
ஒள்ளிழையைப் பயந்தார்தந் திருமனையில் ஒருவழியே
தெள்ளுதிரை நீருலகம் உய்வதற்கு மற்றவர்தம்
உள்ளநிலைப் பொருளாய உம்பர்பிரான் தாம்அணைவார்.

17. முந்தை முறைமையின் விரும்பி - பழைய சம்பிரதாயப்படி அன்புடன் உபசரித்து. மொழிந்த மணத்திறம் - அவர் மொழிந்த மண முறையை. பரிசால் ஏயும் - தன்மையால் பொருந்தும். மணம் நேர்ந்து செலவிட்டார் - திருமணத்துக்கு உடன்பட்டு (அவர்களை) அனுப்பினார்.

பா-ம் - *வந்தணைமூ.

18. நேர்வாய - உடன்பாடாகிய. மன்றல் வினை - திருமணவினைக்கு. மதி நூல் வல்லவர் - சோதிட சாஸ்திரிகள்; அறிவால் ஊகிக்கும் சோதிட நூல் வல்லவர்கள்.

பா-ம் - *நேராய.

19. பொலம் கலங்கள் - பொற் கலங்கள். கொங்கலர். கோடித்தார் - வாசனை வீசும் குளிர்ந்த சோலைகள் சூழ்ந்த பழைய ஊராகிய கஞ்சாறூரில் திருமணஞ் செய்யுமிடத்தை அலங்கரித்தார்.

20. எஞ்சாத - குறையாத. சால்பு நிறை - அமைதி நிறைந்த. தலை நிறைய- கூட்டமாய் வர. முரசியம்ப - மங்கல முரசு முழங்க. மஞ்சு ஆலும் - மேகங்கள் தவழும்.

21. வள்ளலார் - ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார். மணம் - திருமணத்தின் எழுகை (வரவு). மலர்க் கண்ணையும் ஒளி வீசும் ஆபரணங்களையுமுடைய பெண்ணைப்பெற்ற மானக்கஞ்சாற நாயனாரின். தெள்ளு திரைநீர் - தெளிந்த அலைகடல் சூழ்ந்த. அவர்தம் - அந்நாயனாருடைய. உம்பர்பிரான் - தேவர்கள் நாயகராகிய சிவபெருமான்.

Koviloor Digital Library

22. முண்டநிறை நெற்றியின்மேல் முண்டித்த திருமுடியில்
கொண்டசிகை முச்சியின்கண் கோத்தணிந்த எற்புமணி
பண்டொருவன் உடல்அங்கம் பரித்தநாள் அதுகடைந்த
வெண்தரளம் எனக்காதின் மிசைஅசையுங் குண்டலமும்.

23. அவ்என்பின் ஒளிமணிகோத் தணிந்ததிருத் தாழ்வடமும்
*பைவன்பேர் அரவொழியத் தோளில்இடும் பட்டிகையும்
மைவந்த நிறக்கேச வடப்*பூணு நூலும்மனச்
செவ்வன்பர் பவமாற்றுந் திருநீற்றுப் பொக்கணமும்.

24. ஒருமுன்கைத் தனிமணிகோத் தணிந்தஒளிர் சூத்திரமும்
அருமறைநூற் கோவணத்தின் மிசை *அசையுந் திருவுடையும்
இருநிலத்தின் மிசைதோய்ந்த எழுதரிய திருவடியும்
*திருவடியில் திருப்பஞ்ச முத்திரையும் திகழ்ந்திலங்க.

25. பொடிமூடு தழல்என்னத் திருமேனி தனிற்பொலிந்த
படிநீடு திருநீற்றின் பரப்பணிந்த பான்மையராய்க்
கொடிநீடு மறுகணைந்து தம்முடைய குளிர்கமலத்
தடிநீடும் மனத்தன்பர் தம்மனையின் அகம்புகுந்தார்.

22. முண்டம் - திரிபுண்டரம். முண்டித்த - க்ஷௌரஞ் செய்த; மழித்த. சிகைமுச்சியின்கண் - குடுமி மயிர் நுனியில். என்பு மணியும். பண்டு. நாள் - முன்னே திருமாலின் உடல் எலும்புகளை அணிந்த நாளில். அது. அசையும் - அதனால் கடைந்த வெள்ளிய முத்துப்போலக் காதினிடத்து அசையும்.

23. பைவன்பேர் அரவுஒழிய - படத்தையுடைய வலிய பெரிய பாம்பு ஒழிய. பட்டிகையும் - யோகப்பட்டையும்; உத்தரீயமுமாம். மை. நூலும் - கரிய மயிரால் வடமாகச் செய்யப்பட்ட பூணூலும். மனச் செவ்வன்பர் - மனதைச் செம்மை நெறியிற் செலுத்தும் அன்பர்களின். பவம் - பிறவி நோயை. பொக்கணமும் - பையும்.

பா-ம் - *பைவனப்பேர், பைவளர்பேர். *பூண.

24. தனிமணி - ஒருமணி. சூத்திரமும் - கயிறும். அத்திருவடியில். பதுமம், சங்கம், மகரம், சக்கரம், தண்டம் இவை கொண்ட பஞ்ச முத்திரை யோகிகளின் பாதத்திலுண்டு.

பா-ம் - *அசைந்த. *திருவடியில்.

25. பொடி மூடு தழல் என்ன - சாம்பல் மூடிய நெருப்புப்போல; நீறுபூத்த நெருப்புப் போல. படிநீடு - தன்மை ஓங்கும்; உலகை ஓங்குவிக்கும் என்னலுமாம். பரப்பு - உத்தூளனத்தை. மறுகு-வீதியில். அடிநீடும் - திருவடிகள் பொலியும். அன்பர் - மானக்கஞ்சாற நாயனார்.

Koviloor Digital Library

26. வந்தணைந்த மாவிரத முனிவரைக்கண் டெதிரெழுந்து
சிந்தைகளி கூர்ந்துமகிழ் சிறந்தபெருந் தொண்டனார்
''எந்தைபிரான் புரிதவத்தோர் இவ்விடத்தே எழுந்தருள
உய்ந்தொழிந்தேன் அடியேன்''என் றுருகியஅன் பொடுபணிந்தார்.

27. நற்றவராம் பெருமானார் நலமிகும்அன் பரைநோக்கி
''உற்றசெயல் மங்கலம்இங் கொழுகுவதென்'' னென''அடியேன்
பெற்றதொரு பெண்கொடிதன் வதுவை'' எனப் பெருந்தவரும்
''மற்றுமக்குச் சோபனம்ஆ குவ''தென்று வாய்மொழிந்தார்.

28. ஞானச்செய் தவரடிமேற் பணிந்துமனை யகநண்ணி
மானக்கஞ் சாறனார் மணக்கோலம் புனைந்திருந்த
தேனக்க மலர்க்கூந்தல் திருமகளைக் கொண்டணைந்து
பானற்கந் தரமறைத்து வருமவரைப் பணிவித்தார்.

29. தஞ்சரணத் திடைப்பணிந்து தாழ்ந்தெழுந்த மடக்கொடிதன்
மஞ்சுதழைத் தென*வளர்ந்த மலர்க்கூந்தல் புறநோக்கி
அஞ்சலிமெய்த் தொண்டரைப்பார்த் ''தணங்கிவள்தன் மயிர் நமக்குப்
பஞ்சவடிக் காம்'' என்றார் பரவஅடித் தலங்கொடுப்பார்.

30. அருள்செய்த மொழிகேளா அடற்சுரிகை தனைஉருவிப்
''பொருள்செய்தாம் எனப்பெற்றேன்'' எனக்கொண்டு பூங்கொடிதன்
இருள்செய்த கருங்கூந்தல் அடியில்அரிந் தெதிர்நின்ற
மருள்செய்த பிறப்பறுப்பார் மலர்க்கரத்தி னிடைநீட்ட.

26. மாவிரதம் - அகச்சமயம் ஆறனுள்ஒன்று; இச்சமயிகள் தங்கள் நூல் முறைப்படி தீக்கை பெற்று, என்பணிதல் முதலிய கிரியைகளைக் கடைப்பிடித்துச் சிவபெருமானை என்பு மாலை பூண்ட மூர்த்தியாக வழிபடுவார்கள். புரி - விரும்பும். உய்ந்தொழிந்தேன் - உய்ந்துவிட்டேன்.

27. மங்கலம் உற்ற செயல் இங்கு ஒழுகுவது - மங்கலம் பொருந்திய செயல் இங்கு நடப்பது. வதுவை - கலியாணம். சோபனம் ஆகுவது - சுபம் உண்டாகக் கடவது.

28. மானக்கஞ்சாற நாயனார் ஞானம் நிறைந்த தவத்தினராகிய மாவிரதி யாரின் திருவடிமீது விழுந்து வணங்கி வீட்டுக்குள் நுழைந்து. தேனக்க - தேன் விளங்கும். பானல் கந்தரம் - நீலோற்பல மலரை யொத்த கரிய கண்டத்தை.

29. சரணத்திடை - பாதங்களில். மடக் கொடிதன் - அழகுக் கொடியி னுடைய. மஞ்சு தழைத்தென - மேகம் தழைத்தாற்போல. தம்மை அஞ்சலி செய்து நிற்கும். அணங்கு - பெண். பஞ்சவடிக்கு - மயிர்ப்பூணூலுக்கு. பஞ்சவடி : மயிரால் செய்யப்பெற்று மார்பிலே பூணூலாக அணியப்படும் வடம்; 23-ம் பாட்டைப் பார்க்க. பரவ - வாழ்த்தி வணங்க.

பா-ம் - *அலைந்த; அலர்ந்த.

30. அடற்சுரிகை - வலிமையுடைய உடைவாளை; போர்வாளை எனினு மாம். பொருள் செய்து ஆம் எனப் பெற்றேன் எனக்கொண்டு - பொருள்படுத்தி 'நமக்கு ஆகும்' என்று சொல்லப்பெற்றேன் என்று மனதிற் கொண்டு. மருள் - மயக்கத்தை.

Koviloor Digital Library

31. வாங்குவார் போல்நின்ற மறைப்பொருளாம் அவர்மறைந்து
பாங்கின்மலை வல்லியுடன் பழையமழ விடையேறி
ஓங்கியவிண் மிசைவந்தார் ஒளி *விசும்பின் நிலநெருங்கத்
தூங்கியபொன் மலர்மாரி தொழும்பர்தொழு தெதிர்விழுந்தார்.

32. விழுந்தெழுந்து மெய்ம்மறந்த மெய்யன்பர் தமக்குமதிக்
கொழுந்தலைய விழுங்கங்கை குதித்தசடைக் கூத்தனார்
''எழும்பரிவு நம்பக்கல் உனக்கிருந்த பரிசிந்தச்
செழும்புவனங் களில்ஏறச் செய்தோம்''என் றருள்செய்தார்.

33. மருங்குபெருங் கணநாதர் போற்றிசைப்ப வானவர்கள்
நெருங்கவிடை மேற்கொண்டு நின்றவர்முன் நின்றவர்தாம்
ஒருங்கியநெஞ் சொடுகரங்கள் உச்சியின்மேல் குவித்தையர்
பெருங்கருணைத் திறம்போற்றும் பெரும்பேறு நேர்பெற்றார்.

34. தொண்டனார் தமக்கருளிச் சூழ்ந்திமையோர் துதிசெய்ய
இண்டைவார் சடைமுடியார் எழுந்தருளிப் போயினார்
வண்டுவார் குழற்கொடியைக் *கைப்பிடிக்க மணக்கோலங்
கண்டவர்கள் கண்களிப்பக் கலிக்காம னார்புகுந்தார்.

35. வந்தணைந்த ஏயர்குல மன்னவனார் மற்றந்தச்
சிந்தைநினை வரியசெயல் செறிந்தவர்பால் கேட்டருளிப்
புந்தியினில் மிகஉவந்து புனிதனார் அருள்போற்றிச்
சிந்தைதளர்ந் தருள்செய்த திருவாக்கின் திறங்கேட்டு.

31. பாங்கில் - பக்கத்தில் . மலைவல்லியுடன் - பார்வதியுடன். மழவிடை- இளவேறு. விசும்பின் நிலம் - ஆகாயத்தினின்றும் நில உலகில். பொன் (கற்பக) மலர்மாரி தூங்கிய (சொரியப்பட்டன). தொழும்பர் - அடியவராகிய மானக்கஞ்சாற நாயனார்.

பா-ம் - *விசும்பு.

32. பரிசு - தன்மையை.

33. ஒருங்கிய - ஒருமைப்பட்ட. நேர்பெற்றார் - அடையப்பெற்றார்; நேராகப்பெற்றார் எனினுமாம்.

34. இமையோர் - தேவர்கள். இண்டை - இண்டை மாலையை யணிந்த; இண்டைப் பத்திரத்தை என்போருமுளர். வார் - நீண்ட.

பா-ம் - *கைப்பிடிக்கும்.

35. நினைத்தற்கரிய. செறிந்தவர்பால் - அங்கே திரண்டிருந்தவர்களிடத்தில். புந்தியினில் மிக உவந்து - மனதில் மிக மகிழ்ந்து. புனிதனார் - சிவபெருமானின். சிந்தை தளர்ந்து - ''இந்நிகழ்ச்சி நாம் வந்த பின்னை நிகழாமற் போயிற்றே; அப்பேற்றை நாம் பெறவில்லையே'' என்று மனந் தளர்ந்து; 'மனைவியின் மயிர் அரியுண்டமைக்கு மனந் தளர்ந்து' என்று கூறுவோருமுளர். ''உனக்குந் திருவருள் செய்வோம்; வருந்தற்க'' என்றருள்செய்த திருவாக்கு.

Koviloor Digital Library

36. மனந்தளரும் இடர்நீங்கி வானவர்நா யகர்அருளால்
புனைந்தமலர்க் குழல்பெற்ற பூங்கொடியை மணம்புணர்ந்து
தனம் *பொழிந்து பெருவதுவை உலகெலாந் தலைசிறப்ப
இனம்பெருகத் தம்முடைய எயின்மூதூர் சென்றணைந்தார்.

வேறு

37. ஒருமகள் கூந்தல் தன்னை வதுவைநாள் ஒருவர்க் கீந்த
பெருமையார் *தன்மை போற்றும் பெருமைஎன் னளவிற் றாமே
மருவிய கமரிற் புக்க மாவடு 'விடேல்'என் னோசை
உரிமையால் கேட்க வல்லார் திறம்இனி உரைக்க லுற்றேன்.

ஆக, திருவித்தம் - 907

மானக் கஞ்சாற நாயனார் கஞ்சாறூரிலே தோன்றியவர். அவர் வேளாண் குலத்தலைவர்; சேனாதிபதி; சிவடியார்களைச் சிவனே என்று கருதுவோர்; 'தமது உடைமையெல்லாம் சிவனடியார் உடைமை' என்று கருதும் பெருநிலையில் நின்றவர்; எதையுங் குறிப்பறிந்து கொடுப்பவர்.

இப்பெரியார்க்கு நீண்ட காலமாக மகப்பேறில்லாமலிருந்தது. அது குறித்து அவர் திருவருளை வழுத்துவார். திருவருளால் அவருக்கொரு பெண் மகவு பிறந்தது. அதை நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக அவர் வளர்த்து வந்தார். அப்பெண் மகள் உற்ற வயதடைந்தாள்.

அப்பெண்மணியை ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனாருக்கு மணம் பேசச் சில முதியோர்கள், மானக்கஞ்சாற நாயனாரிடம் வந்தார்கள். நாயனார் அவர்களை முறைப்படி உபசரித்தார். அவர்கள் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதற்கு மானக்கஞ்சாறர் உடன்பட்டார். இருசார்பிலும் திருமண முயற்சி நிகழ்ந்து வரலாயிற்று.

36. பழையபடி கூந்தல் பெற்ற. இனம் பெருக - சுற்றத்தார் மகிழ்ச்சி யடைய. எயில் - மதில் சூழ்ந்த.

பா-ம் - *பொழிந்த.

37. மருவிய கமரில் - பொருந்திய நிலப் பிளப்பில்.

பா-ம் - *தம்மைப்.

Koviloor Digital Library

ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் மணக்கோலங் கொண்டு உறவினருடனும் மற்றவர்களுடனும் கஞ்சாறூருக்குப் புறப்பட்டார். அவர் கஞ்சாறூரை அடைவதற்குள், சிவபெருமான் மாவிரத கோலந் தாங்கி, மானக்கஞ்சாற நாயனார் வீட்டுள் நுழைந்தார். நாயனார் அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கி ''உய்ந்தேன் உய்ந்தேன்'' என்று குழைந்து குழைந்து உருகலானார். உருகும் அடியவரை மாவிரதியார் பார்த்து ''இங்கென்ன மங்கல காரியம் நடக்கப் போகிறது?'' என்று கேட்டார். மானக்கஞ்சாறர் ''அடியேனது ஒரு புதல்விக்குத் திருமணம் நடக்கப்போகிறது'' என்று பணிவுடன் கூறினார். மாவிரத முனிவர் ''உமக்குச் சோபனம் உண்டாகுக'' என்று வாழ்த்தினார்.

உடனே நாயனார் உள்புகுந்து தமது புதல்வியாரை அழைத்து வந்து முனிவரைத் தொழச் செய்தார். தொழுதெழுந்த மணப் பெண்ணின் மேகம் போன்று தழைத்துப் பொலியும் அழகிய கூந்தல் மீது முனிவரனார் மனஞ்செலுத்தினார்; செலுத்தி நாயனாரைப் பார்த்து ''இவ்வணங்கின் கூந்தல் நமது பஞ்சவடிக்கு உதவக் கூடும்'' என்றார். என்றதும் நாயனார் தமது உடைவாளை உருவிப் புதல்வியின் கூந்தலை அறுத்து மாவிரதியாரிடம் நீட்டினார். அதை வாங்குவார் போல் நின்ற பெருமான், தாம் ஏற்ற கோலத்தை மறைத்து, உமையம்மையாருடன் மழவிடைமேல் காட்சி தந்தார். நாயனார் விழுந்து எழுந்து மெய்ம்மறந்தார். சிவபெருமான் அன்பரை நோக்கி ''நம்மாட்டு உனக்குள்ள அன்பின் திறத்தை உலகறியச் செய்தோம். இனி நம்மை அடைவாயாக'' என்று திருவருள் செய்து திருவுருக் கரந்தார். நாயனார் ஆண்டவன் அருட் பெருந்திறத்தைப் போற்றும் அரும்பேற்றைப் பெற்றார்.

ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் கஞ்சாறூரை அடைந்து, நிகழ்ந்ததைக் கேட்டுத், திருவருளைப் போற்றி மகிழ்ந்து, ''அந்நிகழ்ச்சியைக் காணும் பேற்றை யான் பெறவில்லையே'' என்று மனந் தளர்ந்தார். அங்கே அருளால் எழுந்த திருவாக்கைக் கேட்டு அவர் துன்பம் நீத்தார். திருவருளால் மணப் பெண்ணின் கூந்தல் முன்போல வளரப்பெற்றது. ஏயர்கோன் கலிக்காம நயானார் அப்பெண்மணியை மணந்து தம்மூர் நோக்கினார்.

Koviloor Digital Library

13. அரிவாள் தாய நாயனார் புராணம் (23)

1. வரும்பு னற்பொன்னி நாட்டொரு வாழ்பதி
சுரும்பு வண்டொடு சூழ்ந்து முரன்றிட
விரும்பு மென்க ணுடையவாய் விட்டுநீள்
கரும்பு தேன்பொழி யுங்கண மங்கலம்.

2. செந்நெல் ஆர்வயல் *கட்டசெந் தாமரை
முன்னர் நந்துமிழ் முத்தஞ் சொரிந்திடத்
துன்னு மள்ளர்கைம் மேற்கொண்டு தோன்றுவார்
மன்னு பங்கய மாநிதி போன்றுளார்.

3. வளத்தில் நீடும் பதியதன் கண்வரி
உளர்த்தும் ஐம்பால் உடையோர் முகத்தினும்
களத்தின் மீதும் கயல்பாய் வயலயல்
குளத்தும் *நீடுங் குழையுடை நீலங்கள்.

4. அக்கு லப்பதி தன்னில் அறநெறித்
தக்க மாமனை வாழ்க்கையில் தங்கினார்
தொக்க மாநிதித் தொன்மையில் ஓங்கிய
மிக்க செல்வத்து வேளாண் தலைமையார்.

1. வரும். . . .பதி - இடையறாது வரும் நீரினை யுடைய காவிரி நாட்டிலே (சோழநாட்டிலே) ஒப்பற்ற குடிகள் வாழ்தற்கு இடமாகிய ஊராவது. சுரும்பு வண்டொடு - ஆண் வண்டுகள் பெண் வண்டுகளுடன். முரன்றிட - ஒலிக்க. "நரம்பிசைப்பபோல் வண்டொடு சுரும்பார்ப்ப" - கலித்தொகை : 36. 3. "வண்டுஞ் சுரும்பு மூசுந் - தேனார்பூங் கோதாய்" - சிந்தாமணி : 2065. விரும்பு. . . விட்டு - விரும்பப்படுகின்ற மெல்லிய கணுக்களை யுடைய வாய் பிளந்து.

2. செந்நெல் ஆர் வயல் கட்ட - செந்நெற் பயிர்கள் நிறைந்த வயல்களில் களை கட்ட. செந்தாமரை மலர்களில். நந்து உமிழ் - சங்குகள் ஈன்ற. நெருங்கிய பள்ளர்கள் அத்தாமரை மலர்களைக் கையிற் கொண்டு. பங்கயமாநிதி - பதுமநிதி உடையவர்களை.

பா-ம் - *காட்ட.

3. வரி உளர்த்தும் ஐம்பாலுடையோர் - வண்டுகள் குடைகின்ற கூந்தலையுடைய பெண்மக்களின்; ஐம்பால்; தடுத்தாட் கொண்ட புராணம் 178-ம் பாட்டுக் குறிப்பைப் பார்க்க. களத்தின்மீதும் - கழுத்திலும்; நெற்களத்தின்மீதும் என்னலுமாம். குழையுடை நீலங்கள். . . முகத்திலும், களத்திலும், குளத்திலும் நீடும் (மிகும்) என்க. குழையுடை நீலங்கள். . . .முகத்தில் - குண்டலங்களை உடைக்கின்ற கண்ணாகிய நீலோற்பலங்கள் முகத்தில். குழையுடை நீலங்கள் களத்தின்மீது - குழைவாகச் செய்யப்பெற்ற நீலமணிகள் கழுத்தின்மீது. கயல் பாய்வயல் அயலிலுள்ள குளங்களில் குழைதலையுடை நீலோற்பலங்கள்.

பா-ம் - *நீளுங்குழையடை.

Koviloor Digital Library

5. தாய னார்எனும் நாமம் தரித்துளார்
சேய காலந் தொடர்ந்துந் தெளிவிலா
மாய னார்மண் கிளைத்தறி யாதஅத்
தூய நாண்மலர்ப் பாதந் தொடர்ந்துளார்.

6. மின்னு செஞ்சடை வேதியர்க் காமென்று
செந்நெல் இன்னமு தோடுசெங் கீரையும்
மன்னு பைந்துணர் மாவடு வுங்கொணர்ந்
தன்ன என்றும் அமுதுசெய் விப்பரால்.

7. இந்த நன்னிலை இன்னல்வந் தெய்தினும்
சிந்தை நீங்காச் செயலின் உவந்திட
முந்தை வேத முதல்வர் அவர்வழி
வந்த செல்வம் அறியாமை மாற்றினார்.

8. மேவு செல்வம் களிறுண் விளங்கனி
ஆவ தாகி அழியவும் அன்பினால்
பாவை *பங்கர்க்கு முன்பு பயின்றஅத்
தாவில் செய்கை தவிர்ந்திலர் தாயனார்.

9. அல்லல் நல்குர வாயிடக் கூலிக்கு
நெல்அ றுத்துமெய்ந் நீடிய அன்பினால்
நல்ல செந்நெலிற் பெற்றன நாயனார்க்
கொல்லை இன்னமு தாக்கொண் டொழுகுவார்.

5. சேயகாலம் - நெடுங்காலம். மண்கிளைந்து - பூமியைத் தோண்டியும். நாண்மலர்ப் பாதம் - அன்றலர்ந்த தாமரைப் பூப்போன்ற சிவபெருமான் திருவடியை.

6. வேதியர்க்கு ஆம் - சிவபிரானுக்கு ஆகும். பைந்துணர் மாவடும் - பசிய கொத்தாயுள்ள மாம்பிஞ்சும். அன்ன - அவைகளை.

7. நன்னிலை - நல்ல திருத்தொண்டை. இன்னல் - துன்பம். சிந்தையில் நீங்காத செயலாக மகிழ்வுடன் செய்துவர. உவந்திட - உலகம் கண்டு மகிழ எனக் கொள்ளலு மொன்று, முதல்வர் - சிவபெருமான். அவர் - தாயனார். அறியாமை - இப்படிப் போயிற்று என்று எவரும் அறியக்கூடாதவாறு.

8. களிறுஉண் விளங்கனி ஆவதுஆகி அழியவும் - யானை உண்ட விளாம்பழத்தைப்போல உள்ளதுபோலத் தோன்றி உள்ளே ஒன்றுமில்லாததாகி அழியவும். களிறுஉண் விளங்கனி - வேழமுண்ட விளங்கனி. ''வேழம் - வெள்ளிலுக்கு (விளங்கனிக்கு) வருவதோர்நோய்'', ''தேரை போயிற் றென்றார் போல்வதோர் நோயென்க; இனி யானையுண்டது வேறுவிதமென் றுரைப்ப'' - நச்சினார்க்கினியம். (சிந்தாமணி 232; 1024 உரைக்குறிப்பு.) பாவை பங்கர்க்கு - சிவபிரானுக்கு. தாவில் - கெடுதலில்லாத.

பா-ம் - *பாகர்க்கு.

9. அல்லல் நல்குரவு - துன்பத்தைக் கொடுக்கும் தரித்திரம். நாயனார்க்கு- சிவபெருமானுக்கு. ஒல்லை - விரைவில்.

Koviloor Digital Library

10. சாலி தேடி அறுத்தவை தாம்பெறும்
கூலி எல்லாந் திருஅமு தாக்கொண்டு
நீல நெல்லரி கூலிகொண் டுண்ணுநாள்
மால யற்கரி யாரது மாற்றுவார்.

வேறு

11. நண்ணிய வயல்கள் எல்லாம் நாடொறும் முன்னங் காண
வண்ணவார் கதிர்ச்செஞ் சாலி ஆக்கிட மகிழ்ந்து சிந்தை
அண்ணலார் அறுத்த கூலி கொண்''டிஃ தடியேன் செய்த
புண்ணியம்'' என்று போத அமுதுசெய் விப்பார் ஆனார்.

12. வைகலும் உணவி லாமை மனைப்படப் பையினிற் புக்கு
*நைகரம் இல்லா அன்பின் *நங்கைகை அடகு கொய்து
பொய்கலத் தமைத்து வைக்கப் பெருந்தகை அருந்தித் தங்கள்
செய்கடன் முட்டா வண்ணம் திருப்பணி *செய்யும் நாளில்.

13. மனைமருங் கடகு மாள வடநெடு வான மீனே
அனையவர் தண்ணீர் வார்க்க அமுதுசெய் தன்ப னாரும்
வினைசெயல் முடித்துச் செல்ல மேவுநாள் ஒருநாள் மிக்க
முனைவனார் தொண்டர்க் கங்கு நிகழ்ந்தது மொழியப் பெற்றேன்.

14. முன்புபோல் முதல்வ னாரை அமுதுசெய் விக்க மூளும்
அன்புபோல் தூய செந்நெல் அரிசிமா வடுமென் கீரை
துன்புபோம் மனத்துத் தொண்டர் கூடையின் சுமந்து போதப்
பின்புபோம் மனைவி யார்ஆன் பெற்றஅஞ் சேந்திச் சென்றார்.

10. சாலி - செந்நெல் (சம்பாநெல்). நீல. நாள் - கார்நெல் லறுத்து அதனாற்பெறுங் கூலியைக் கொண்டு தாம் உண்ணுநாளில்.

11. முன்னங்காண - நாயனார் கண்முன்னே தோன்றும்படி. வண்ணவார்- அழகிய நீண்ட. போத - முன்னையைவிட அதிகமாக.

12. வைகலும் - நாடோறும். மனைப்படப்பையினிற் புக்கு- வீட்டின் கொல்லை (புழைக்கடை)யிற் போய். நைகரம் - வருத்தம். நங்கைகை அடகு கொய்து - மனைவியார் கையால் இலைக்கறிகளைப் பறித்து. அமைத்துப் பெய்கலத்து - சமைத்து உண்கலத்தில். தங்கள் என்பது நாயனாரையும் அவர்தம் அருமை மனைவியாரையுங் குறிப்பது.

பா-ம் - *நைகுறல். *நங்கைமற் றடகு; நங்கையார். *செலுத்தும்.

13. மனை. அனையவர் - மனைப் புறத்துள்ள இலைக்கறிகள் (கீரைகள்) அற்றுப்போகக் கற்பில் அருந்ததிபோன்ற மனைவியார். முனைவனார் - சிவபிரானுடைய; சிவபிரானால் என்னலுமாம்.

14. ஆன்பெற்ற அஞ்சு - பஞ்சகவ்வியத்தை (பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம்).

Koviloor Digital Library

15. போதரா நின்ற போது புலர்ந்துகால் தளர்ந்து தப்பி
மாதரார் வருந்தி வீழ்வார் மட்கல மூடு கையால்
காதலால் அணைத்தும் எல்லாங் கமரிடைச் சிந்தக் கண்டு
பூதநா யகர்தந் தொண்டர் ''போவதங் கினியேன்'' என்று.

16. நல்லசெங் கீரை தூய மாவடு அரிசி சிந்த
''அல்லல்தீர்த் தாள வல்லார் அமுதுசெய் தருளும் அப்பே
றெல்லையில் தீமை யேன்இங் கெய்திடப் பெற்றி லேன்''என்
றெல்லையில் அரிவாள் பூட்டி ஊட்டியை அரிய லுற்றார்.

17. ''ஆட்கொள்ளும் ஐயர் தாமிங் கமுதுசெய் திலர்கொல்'' என்னாப்
பூட்டிய அரிவாள் பற்றிப் புரையற விரவும் அன்பு
காட்டிய நெறியின் உள்ளந் தண்டறக் கழுத்தி னோடே
ஊட்டியும் அரியா நின்றார் உறுபிறப் பரிவார் ஒத்தார்.

18. மாசறு சிந்தை அன்பர் கழுத்தரி அரிவாள் பற்றும்
ஆசில்வண் கையை மாற்ற அம்பலத் தாடும் ஐயர்
வீசிய செய்ய கையும் மாவடு விடேல்வி டேலென்
றோசையும் கமரி னின்றும் ஒக்கவே ✻எழுந்த அன்றே.

15. போகின்றபோது. புலர்ந்து - பட்டினியால் உடல் உலர்ந்து (வாடி). தப்பி வருந்தி வீழ்வாரை மாதரார் (பஞ்சகவ்வியமுள்ள) மட்கல மூடுகையால் காதலால் அணைத்தும். எல்லாம் - செங்கீரை மாவடு அரிசி ஆகிய இவைகள். கமரிடை - நிலப்பிளப்பில்; வெடிப்பில். பூதநாயகர்தந் தொண்டர் - தாயனார்.

16. ஒல்லையில் - விரைவில்; உடனே. ஊட்டியை - மிடற்றினை; கழுத்தின் முற்பக்கத்தை.

17. ஆட்கொள்ளும் ஐயர்தாம் - சிவபெருமான். புரையற விரவும் - குற்ற மறக் கலந்த. நெறியின் - நல்லவழியில்; முறைமையில். உள்ளம் தண்டு அற - (அன்பினின்றும்) நெஞ்சம் விலகுதல்கெட; மனமொத்து; நெஞ்சாங் குழல் அற என்னலுமொன்று.

18. ஆசில்வண் கையைமாற்ற - குற்றமற்ற வண்மையுடைய தாயனாரின் கையை விலக்க. மாவடு முதலியன சிவபெருமானுக்குப் பயன்பட வில்லையே என்ற வருத்த மேலீட்டால், தாயனார் அரிவாள்கொண்டு ஊட்டியை அரிந்தபோது, நடராசப் பெருமான் தமது வீசிய செங்கையால் நாயனாரின் அரிவாளைப் பற்றியும், அவர் வருத்தம் நீங்க மாவடுவைக்கடித்து 'விடேல் விடேல்' என்னும் ஓசையைக் கமரினின்றும் எழுப்பியும் அருள்செய்தார் என்க.

ஆண்டவன் கோயிலில் மட்டும் வீற்றிருக்கின்றா னில்லை என்பதும், அன்பர்கட்கு அவன் எங்கிருந்தும் அருள் செய்வான் என்பதும், அவன் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள ஒருவன் என்பதும் விளங்குதல் காண்க. விடேல் - மாம்பிஞ்சைக் கடிப்பதனால் உண்டாகும் ஒலி. ஒக்கவே - ஒரு சேர. கையும் ஓசையும் எழுந்தன.

பா-ம் - ✻எழுந்ததன்றே.

Koviloor Digital Library

19. திருக்கைசென் றரிவாள் பற்றும் திண்கையைப் பிடித்த போது
வெருக்கொடங் கூறு நீங்க வெவ்வினை விட்டு நீங்கிப்
பெருக்கவே மகிழ்ச்சி நீடத் தம்பிரான் பேணித் தந்த
அருட்பெருங் கருணை நோக்கி அஞ்சலி கூப்பி நின்று.

20. "அடியனேன் அறிவி லாமை கண்டும்என் அடிமை வேண்டிப்
படிமிசைக் கமரில் வந்திங் கமுதுசெய் பரனே போற்றி
துடியிடை பாக மான தூயநற் சோதி போற்றி
பொடியணி பவள மேனிப் புரிசடைப் புராண போற்றி."

21. என்றவர் போற்றி செய்ய இடபவா கனராய்த் தோன்றி
"நன்றுநீ புரிந்த செய்கை நன்னுத லுடனே கூட
*என்றும்நம் உலகில் வாழ்வாய்" என்றவர் உடனே நண்ண
மன்றுளே ஆடும் ஐயர் மழவிடை உகைத்துச் சென்றார்.

22. பரிவுறு சிந்தை அன்பர் பரம்பொரு ளாகி யுள்ள
பெரியவர் அமுது செய்யப் பெற்றிலேன் என்று மாவின்
வரிவடு விடேலெ னாமுன் வன்கழுத் தரிவாள் பூட்டி
அரிதலால் அரிவாட் டாயர் ஆயினார் தூய நாமம்.

23. முன்னிலை கமரே யாக முதல்வனார் அமுது செய்யச்
செந்நெலின் அரிசி சிந்தச் செவியுற வடுவின் ஓசை
அந்நிலை கேட்ட தொண்டர் அடியிணை தொழுது வாழ்த்தி
மன்னும்ஆ னாயர் செய்கை அறிந்தவா வழுத்தல் உற்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 930.

19. வெருக்கொடு - தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் 114-வது பாட்டுக் குறிப்பைப் பார்க்க. ஊறு - அரிவாள் அரிந்த ஊறு. வெவ்வினை - ஊட்டியை அறுத்தலாகிய கொடுஞ் செயலை. பேணி - துன்பத்தினின்றுங் காத்து; விரும்பி எனினுமாம்.

20. படிமிசை - பூமிமீது. துடிஇடை பாகமான - உடுக்கைபோன்ற இடையையுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திற் கொண்ட; ஈண்டு உமைக் குறிப்பு அருளைக் காட்டுவது; அருளைப் பெண்ணாகக் கூறுவது மரபு. "அருளது சத்தியாகும். அரன்றனக்கருளையின்றித் - தெருள்சிவமில்லை அந்தச் சிவமின்றிச் சத்தியில்லை." - சிவஞான சித்தியார் : சூத். 5. 9. பொடி - திருநீறு. புராண - பழையவனே.

21. நன்னுதல் உடனே - நல்ல நெற்றியை யுடைய மனைவியுடன். அவர் உடனே நண்ண - நாயனாரும் அவர்தம் மனைவியாரும் உடன் செல்ல. உகைத்து- நடாத்தி.

பா-ம் - *ஒன்றி.

22. வரி - நிறம் வாய்ந்த. அரிவாள் தாயனார் - அரிவாட்டாயனார்.

23. கமரே முன்னிலையாக.

Koviloor Digital Library

சோழ நாட்டில் கணமங்கலம் என்றொருபதியுண்டு. அப்பதியில் தாயனார் என்ற பெயருடையவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் செல்வத்திற் சிறந்தவர்; வேளாண்குலத் தலைவர். செந்நெல் அரிசியையும், செங்கீரையையும், மாவடுவையும் சிவபெருமானுக்குத் திருவமுது செய்விப்பது அவர்தந் திருத்தொண்டு.

தாயனாரின் செல்வ வளங்களை யெல்லாம் மாற்றச் சிவபெருமான் திருவுளங்கொண்டார். அவ்வன்பருடைய செல்வங் களெல்லாம் யானையுண்ட விளங்கனிபோல் ஒழிந்தன. ஒழிந்தும் நாயனார் தமது திருத்தொண்டினின்றும் வழுவினாரில்லை.

தாயனார் கூலிக்கு நெல்லறுக்கப் புகுந்தார். அவர், செந்நெல் லறுத்துக் கூலியாகப் பெறுஞ் செந்நெல்லை ஆண்டவனுக்கு அமுதாக்குவார்; கார் நெல்லறுத்துக் கூலியாகப் பெறுங் கார் நெல்லைத் தாம் உண்பார். தாயனார் இந்நெறி பற்றி ஒழுகுநாளில், அவர் செல்லும் வயல்களெல்லாம் செந்நெல்லாகவே காணப்பட்டன. அன்பிற் சிறந்த தாயனார் ''இது யான் செய்த புண்ணியம்'' என்று மகிழ்ந்து பெறுஞ் செந்நெல்லை எல்லாம் ஆண்டவனுக்கே உதவித் தாம் பட்டினி கிடக்கலானார்.

தாயனாரின் அருமை மனைவியார், வீட்டுக்கொல்லையிலுள்ள இலைக்கறிகளைக் கொய்து அவருக்குப் படைக்கத் துவங்கினார். அன்பர் அதை உண்டு கழிப்பார். கொல்லையில் இலைக்கறிகளும் அற்றுப்போயின. அம்மையார் நீர்வார்ப்பார். நாயனார் அதையும் அருந்தித் தமது தொண்டைச் செய்துவந்தார்.

ஒரு நாள் தாயனார் வழக்கப்படி ஆண்டவனுக்கு அமுதூட்டச் செந்நெல் அரிசியையும், செங்கீரையையும், மாவடுவையும் கூடையில் வைத்துச் சுமந்து செல்கிறார். அவர் பின்னே, மனைவியார் பஞ்சகவ்யத்தை எந்திச் செல்கிறார்; உணவின்றி மெலிவுற்றிருந்த தாயனார், கால் தளர்ந்து தவறி வீழலானார். அப்போது அம்மையார் பஞ்சகவ்யக் கலத்தை மூடியிருந்த கையால் நாயகரை அணைக்க முயன்றார். முயன்றும் பயன் விளையவில்லை. செந்நெல் முதலிய யாவும் நிலவெடிப்பில் சிந்திவிட்டன.

Koviloor Digital Library

தாயனார் ''இனி ஏன் திருக்கோயிலுக்குப் போதல் வேண்டும்? செந்நெல் முதலியவற்றை ஆண்டவன் அமுது செய்யும் பேற்றைப் பெற்றேனில்லை'' என்று அரிவாளை எடுத்துத் தமது ஊட்டியை அறுக்கலுற்றார். அச்சமயத்தில் அன்பனார் கையைத் தடுக்க, எள்ளுக்குள் எண்ணெய் போல் எங்கும் நீக்கமற வீற்றிருந் தருளும் இறைவனாரது வீசிய கையும் (அவர் மாவடுவைக் கடிப்பதினின்றும் எழும்) 'விடேல்' 'விடேல்' என்னும் ஓசையும் வெடிப்பினின்றும் எழுந்தன. ஆண்டவன் திருக்கை அடியவரின் கையைப்பற்றியது. தாயனார் வெருக்கொண்டார். ஊறு நீங்கியது. தாயனார் ஆண்டவன் அருளைப் போற்றி நிற்கிறார். சிவபெருமான் விடைமேல் தோன்றி, ''நீ புரிந்த செய்கை நன்று. உன் மனைவியுடன் என்றும் நமது உலகில் வாழ்வாயாக'' என்று அருள் செய்து எழுந்தருளினார். அவருடன் நாயனாரும் அவர்தம் மனைவியாருஞ் சென்று பெறுதற் கரிய பேற்றைப் பெற்றார்.

தாயனார் தமது ஊட்டியை அறுக்க அரிவாள் பூட்டினமையால், அவர் அரிவாட்டாயர் என்னும் தூய நாமம் பெறலானார்.

14. ஆனாய நாயனார் புராணம் (42)

1. மாடு விரைப்பொலி சோலையின் வான்மதி வந்தேறச்
சூடு பரப்பிய பண்ணை வரம்பு சுரும்பேற
ஈடு பெருக்கிய போர்களின் மேகம் இளைத்தேற
நீடு வளத்தது மேன்மழ நாடெனும் நீர்நாடு.

1. விரைப்பொலி - வாசனை பொருந்திய. சோலையின் மாடு - சோலையிடத்து; பக்கங்களில் வாசனை பொருந்திய சோலையில் என்று கொள்ளினுமாம். வான்மதி - வானச்சந்திரன். சூடு - நெல்லரிகள். பண்ணைவரம்பு - வயல் வரம்புகளில். சுரும்பு - வண்டுகள். ஈடுபெருக்கிய - ஒன்றுக்கொன்று சமமாக உயர்ந்துள்ள; பெருமை மிகச் செய்த எனினுமாம். போர்களில் - நெற் போர்களில். மேன்மழநாடெனும் - மேன்மையுடைய மழநாடு. நீர்நாடு - நீர்வளமுடைய நாடு.

Koviloor Digital Library

2. நீவி நிதம்ப உழத்தியர் நெய்க்குழல் மைச்சூழல்
மேவி *உறங்குவ மென்சிறை வண்டு விரைக்கஞ்சப்
பூவில் உறங்குவ நீள்கயல் பூமலி தேமாவின்
காவின் நறுங்குளிர் நீழல் உறங்குவ கார்மேதி.

3. வன்னிலை மள்ளர் உகைப்ப எழுந்த மரக்கோவைப்
பன்முறை வந்தெழும் ஓசை பயின்ற முழக்கத்தால்
அன்னம் மருங்குறை தண்டுறை வாவி அதன்பாலைக்
கன்னல் அடும்புகை யால்முகில் செய்வ கருப்பாலை.

4. பொங்கிய மாநதி நீடலை உந்து புனல்சங்கம்
துங்க இலைக்கத லிப்புதல் மீது தொடக்கிப்போய்த்
தங்கிய பாசடை சூழ்கொடி யூடு தவழ்ந்தேறிப்
பைங்கமு கின்தலை முத்தம் *உதிர்க்குவ பாளையென.

2. நீவி. . . .சூழல் - ஆடையைக் கொய்சகம் வைத்து அணிந்த அல்குலை யுடைய பள்ளப் பெண்கள் புழுகு பூசப்பெற்ற கூந்தலாகிய கருமைச் சூழலில். சிறை - சிறகினையுடைய. வண்டுகள் மேவி உறங்குவ. விரை கஞ்சப் பூசில் - மணங்கமழும் தாமரைப்பூவில். கயல் - கயல்மீன்கள். தேமாவின் காவின் - தேமாமரச் சோலையின். (தித்திப்புமா தேமா; புளிப்புமா புளிமா). கார்மேதி - கரிய எருமைகள்.

பா-ம் - *உறங்குறும்.

3. வன்னிலை மள்ளர் - வலிய நிலைமை வாய்ந்த பள்ளர்கள். உகைப்ப எழுந்த - அழுத்தலால் எழுந்த; மாடுகளைப் பூட்டி ஓட்டுதலால் சுற்றுகின்ற என் னலுமாம். மரக்கோவை - இணைமரங்களினின்றும். ஓசை பொருந்திய முழக் கத்தாலும். அன்னம். . . பால் - அன்னங்கள் அருகில் வசிக்கும் குளிர்ந்த துறை களையுடைய தடாகங்களின் பக்கத்தில். ஐ - சாரியை; அசை; அழகுமாம். கன்னல் அடும்புகையால் - கருப்பஞ் சாற்றைக் காய்ச்சுதலால் எழும் புகையாலும். கரும்பாலைகள் முகில்களைச் செய்கின்றன (காட்டுகின்றன).

4. நீடு அலை உந்து புனல் சங்கம் - நீண்ட அலைகளால் ஒதுக்கப்பட்ட நீரிலுள்ள சங்குகள். துங்க. . . .கொடியூடு - உயர்ந்த இலைகளையுடைய வாழைப் புதலின் மீது தொடர்ந்துபோய், அவ்வாழை இலைகளைச் சுற்றித் தங்கிய பச்சிலைகள் சூழ்ந்த கொடியின் வழியாக. பாளையைப்போலப் பசிய கமுகின் உச்சியில் முத்துக்களைச் சொரிகின்றன.

பா-ம் - *உகுப்பன.

Koviloor Digital Library

5. அல்லி மலர்ப்பழ னத்தயல் நாகிள ஆன்ஈனும்
ஒல்லை முழுப்பை உகைப்பின் உழக்கு குழக்கன்று
கொல்லை *மடக்குல மான்மறி யோடு குதித்தோடும்
மல்கு வளத்தது முல்லை யுடுத்த மருங்கோர்பால்.

6. கண்மலர் காவிகள் பாய இருப்பன கார்முல்லைத்
தண்ணகை வெண்முகை மேவு சுரும்பு தடஞ்சாலிப்
பண்ணை எழுங்கயல் பாய இருப்பன காயாவின்
வண்ண நறுஞ்சினை மேவிய *வன்சிறை வண்டானம்.

7. பொங்கரில் வண்டு புறம்பலை சோலைகள் மேலோடும்
வெங்கதிர் தங்க விளங்கிய மேன்மழ நன்னாடாம்
அங்கது மண்ணின் அருங்கல மாக அதற்கேயோர்
மங்கல மானது மங்கல மாகிய வாழ்மூதூர்.

8. ஒப்பில் பெருங்குடி நீடிய தன்மையில் ஓவாமே
தப்பில் வளங்கள் பெருக்கி அறம்புரி சால்போடும்
செப்ப உயர்ந்த சிறப்பின் மலிந்தது சீர்மேவும்
அப்பதி *மன்னிய ஆயர் குலத்தவர் ஆனாயர்.

5. அல்லி மலர் - அல்லிப் பூக்களை யுடைய; அக இகழ்களை யுடைய மலர்கள் நிறைந்த எனினுமாம். பழனத்து அயல் - வயல்களின் அருகில். நாகு இள ஆன் ஈனும் - மிகவும் இளமை பொருந்திய பசு ஈன்ற. ஒல்லை. . . . மறியோடு - வேகமாகக் கருவின் முழுப்பையை உதைத்துக் கலக்கிய இளங் கன்று, கொல்லை யிலுள்ள அழகிய கூட்டமான மான் கன்றுகளுடன். மல்குவளத்தது - நிறைந்த வளத்தையுடையது. முல்லை நிலத்தைச் சூழ்ந்த பகுதிகளின் ஒரு பக்கம். ஓர்பால் வளத்தது என்று கூட்டுக.

பா-ம் - *மடக்குறு.

6. கார்முல்லை. . . சுரும்பு - கார்காலத்தில் மலரும் முல்லைகளின் குளிர்ச்சியும் ஒளியும் வெண்மையுமுடைய அரும்புகளிலுள்ள வண்டுகள். கள்மலர். . . இருப்பன - தேன் நிறைந்த நீலோற்பல மலர்களில் பாயும்படி இருக்கின்றன. கண்மலர் எனக்கொண்டு கண்களைப்போல் மலர்ந்த எனக் கூறினும் பொருந்தும். காயாவின். . .வண்டானம் - காயா மரத்தின் அழகிய வாசனை பொருந்திய கிளைகளிலுள்ள வலிய சிறகினையுடைய நாரைகள். தடம். . . இருப்பன - விசாலமான நெற்பயிர்களையுடைய வயல்களில் எழுகின்ற மீன்களின் மீது பாயும்படி இருக்கின்றன.

பா-ம் - *அஞ்சிறை.

7. பொங்கரில் - மரக் கொம்புகளில். புறம்பு அலை - புறத்தில் அலைகின்ற. வெங்கதிர் - சூரியன். மண்ணின் அருங்கலமாக - பூமிக்கு ஓர் ஆபரணமாக. அதற்கே - அந்நாட்டினுக்கே. மங்கலமாகிய வாழ்மூதூர் - திருமங்கலமென்னும் பெயராலாகிய வாழ்வினையுடைய பழைய ஊர்.

8. ஓவாமே - குறையாமல். சால்போடும் - குணத்தோடும்.

பா-ம் - *மேவிய.

Koviloor Digital Library

9. ஆயர் குலத்தை விளக்கிட வந்துத யஞ்செய்தார்
தூய சுடர்த்திரு நீறு விரும்பு தொழும்புள்ளார்
வாயினின் மெய்யின் வழுத்து மனத்தின் வினைப்பாலின்
பேயுட னாடு பிரானடி அல்லது பேணாதார்.

10. ஆனிரை கூட அகன்புற விற்கோடு சென்றேறிக்
கானுறை தீய விலங்குறு நோய்கள் கடிந்தெங்கும்
*தூநறு மென்புல் அருந்தி விரும்பிய தூநீருண்
டூனமில் ஆயம் உலப்பில பல்க அளித்துள்ளார்.

11. கன்றொடு பால்மறை நாகு கறப்பன பாலாவும்
புன்தலை மென்சினை ஆனொடு நீடு புனிற்றாவும்
வென்றி விடைக்குல மோடும் இனந்தொறும் வெவ்வேறே
துன்றி நிறைந்துள சூழ லுடன்பல தோழங்கள்.

12. ஆவின் நிரைக்குலம் அப்படி பல்க அளித்தென்றும்
கோவலர் ஏவல் புரிந்திட ஆயர் குலம்பேணும்
காவலர் தம்பெரு மானடி அன்புறு கானத்தின்
மேவு துளைக்கரு விக்குழல் வாசனை மேல்கொண்டார்.

9. தொழும்பு - தொண்டு; அன்பு. வினைப்பாலின் - வாயால் வாழ்த்தல், மெய்யால் வணங்குதல், மனதால் நினைத்தலாகிய செய்கையுடன். பேயுடனாடும் பிரான் - சிவபிரான். பேணாதார் - மற்றொன்றை விரும்பாதவர்.

10. ஆன் நிரை கூட - பசுக் கூட்டங்களை ஒருங்கே. அகன் புறவில் - அகன்ற காட்டில். கான் உறை - காட்டில் வசிக்கும். நோய்கள் கடிந்து - துன்பங்களை நீக்கி. ஆயம் உலப்பில் பல்க அளித்துள்ளார் - பசுக் கூட்டங்கள் அளவில்லாதன விருத்தியடையக் காப்பாற்றுகின்றவர்.

பா-ம் - *தூநிறை; தூநிற.

11. பால்மறை நாகு - பால் மறுத்த கிடாரிகளும். புன்தலை மென்சினை ஆனொடு - சிறுமயிருள்ள தலையினையுடைய மெல்லிய சினைப்பசுக்களோடு. புனிற்றாவும் - ஈன்றணிமைத்தான பசுக்களும்; புதிதாகக் கன்றை ஈன்ற பசுக்களும். விடைக்குலமோடும் - எருதுக் கூட்டங்களோடும். துன்றி - நெருங்கி. சூழலுடன் - இடங்களுடன்.

12. பல்க - விருத்தியாக. அளித்து - காப்பாற்றி. பேணும் காவலர் - காக்கும் ஆனாயர். தம் பெருமான் அடி அன்புறும் - சிவபெருமான் திருவடியில் அன்பு பெருகுவிக்கும். கானத்தின் மேவு துளைக் கருவி குழல் வாசனை - இசை பொருந்திய துளைகளையுடைய கருவியாகிய புல்லாங்குழல் வாசித்தலை.

Koviloor Digital Library

வேறு

13. முந்தைமறை நூன்மரபின் மொழிந்தமுறை எழுந்தவேய்
அந்தமுதல் நாலிரண்டில் அரிந்துநரம் புறுதானம்
வந்ததுளை நிரையாக்கி வாயுமுதல் வழங்குதுளை
அந்தமில்சீர் இடையீட்டின் அங்குலிஎண் களின்அமைத்து.

14. எடுத்தகுழற் கருவியினில் எம்பிரான் எழுத்தஞ்சும்
தொடுத்தமுறை ஏழிசையின் சுருதிபெற வாசித்துத்
தடுத்தசரா சரங்களெலாந் தங்கவருந் தங்கருணை
அடுத்தஇசை அமுதளித்துச் செல்கின்றார் அங்கொருநாள்.

15. வாசமலர்ப் பிணைபொங்க மயிர்நுழுதி மருங்குயர்ந்த
தேசுடைய சிகழிகையிற் செறிகண்ணித் தொடைசெருகிப்

13. முந்தை மறை - பழைய காந்தருவவேதம். முறை - முறைப்படி. எழுந்த அரிந்து - வளர்ந்த மூங்கில் நுனியில் நான்கு பங்கும் அடியில் இரண்டு பங்கும் அறுத்து எறிந்து (நடுவிலுள்ள பாகத்தை எடுத்து). நரம்பு. ஆக்கி - மெட்டுகளிருக்க வேண்டிய இடங்களில் துளைகளை வரிசையாகச் செய்து. முதல் வாயு வழங்கு துளை (அமைத்து)-முதல் காற்றுண்டாக்குந் துளையையும் செய்து. அந்தம். . . . அமைத்து - கேடில்லாத சிறப்பொடு இடைவெளி (ஒரு துளைக்கும் மற்றொரு துளைக்கும் நடுவில்) ஒவ்வோர் அங்குல அளவாக உண்டாக்கி, "குழல்- வங்கியம்; அதற்கு மூங்கில், சந்தனம், வெண்கலம், செங்காலி, கருங்காலியென ஐந்துமாம். இவற்றுள் மூங்கிலிற்செய்வது உத்தமம்; வெண்கலம் மத்திமம்;எனைய அதமமாம். மூங்கில் பொழுது செய்யும்; வெண்கலம் வலிது; மரம் எப்பொழுதும் ஒத்துநிற்கும்.

இக்காலத்துக் கருங்காலி செங்காலி சந்தனம் இவற்றாற் கொள்ளப்படும். கருங்காலி வேண்டு மென்பது பெரு வழக்கு. இவை கொள்ளுங்கால் உயர்ந்த ஒத்தநிலத்திற் பெருகவளர்ந்து நாலு காற்றுமயங்கின் நாதமில்லையா மாதலான் மயங்காநிலத்தின்கண் இளமையும் நெடும்பிராயமுமின்றி ஒரு புருடாயுப்புக்க பெரியமரத்தை வெட்டி ஒரு புருடாகாரமாகச் செய்து அதனை நிழலிலே ஆற இட்டுவைத்துத் திருகுதல் பிளத்தல் போழ்ந்துபடுதல் செய்கை யறிந்து ஓர் யாண்டுசென்றபின் இலக்கண வகையான் வங்கியஞ் செய்யப்படும். நீளம் இருபதுவிரல்; சுற்றளவு நாலரைவிரல்; இது துளையிடுமிடத்து நெல்லரிசியில் ஒரு பாதி மரநிறுத்திக்கடைந்து வெண்கலத்தாலே அணைசுபண்ணி இடமுகத்தை அடைத்து வலமுகம் வெளியாக விடப்படும். "-அடியார்க்கு நல்லார் (சிலப்பதிகாரம்; 3. அரங்கே. 26-உரைக் குறிப்பு.) பிற குறிப்புக்களை 23, 24, 25, 26, 27, 28-ம் பாக்களின் கீழ்ப் பார்க்க.

14. "வலிவும் மெலிவும் சமனும் என்னும் மூவகைப்பட்ட சுருதி" - அடியார்க்கு நல்லார். தடுத்த - இசைந்த. உருகி நிற்குமாறு வரும் தங்கருணை பொருந்திய இசையாகிய அமுது.

15. பிணை - மாலை. நுழுதி - கோதி. மருங்கு. . . . செருகி - வலப்புறம் உயர முடித்த ஒளியுடைய மயிர் முடியில் நெருங்கிய கொண்டை மாலையைச் செருகி. பாசிலை. . . .புனைந்து - பச்சை இலைகளையுடைய மெல்லிய கொடியாகிய வடத்தில் பொருந்த நறுவிலியை அணிந்து. நறுவிலி இலை என்றும் காய் என்றும் கூறுப. காசுடை நாண் - பொற்காசு கோத்த மயிர்க் கயிற்றை; கருமை பொருந்திய கயிற்றினால்

Koviloor Digital Library

பாசிலைமென் கொடியின்வடம் பயிலநறு விலிபுனைந்து
காசுடைநாண் அதற்கயலே கருஞ்சுருளின் புறங்கட்டி.

16. வெண்கோடல் இலைச்சுருளிற் பைந்தோட்டு விரைத்தோன்றித்
தண்கோல மலர்புனைந்த வடிகாதின் ஒளிதயங்கத்
திண்கோல நெற்றியின்மேல் திருநீற்றின் ஒளிகண்டோர்
கண்கோடல் நிறைந்தாராக் கவின்விளங்க மிசையணிந்து.

17. நிறைந்தநீ றணிமார்பின் நிரைமுல்லை முகைசுருக்கிச்
செறிந்தபுனை வடந்தாழத் திரள்தோளின் புடைஅலங்கல்
அறைந்தசுரும் பிசைஅரும்ப அரையுடுத்த மரவுரியின்
புறந்தழையின் மலிதானைப் பூம்பட்டுப் பொலிந்தசைய.

18. சேவடியில் தொடுதோலும் செங்கையினில் வெண்கோலும்
மேவும்இசை வேய்ங்குழலும் மிகவிளங்க வினைசெய்யும்
காவல்புரி வல்லாயர் கன்றுடைஆன் நிரைசூழப்
பூவலர்தார்க் கோவலனார் நிரைகாக்கப் புறம்போந்தார்.

வேறு

19. நீலமா மஞ்ஞை ஏங்க நிரைக்கொடிப் புறவம் பாடக்
கோலவெண் முகையேர் முல்லை கோபம்வாய் முறுவல் காட்ட

என்பர் பழைய குறிப்புரை ஆசிரியர். கருஞ் சுருளின் - கரிய சுருண்ட பச்சிலையின்; கரிய மயிர் முடியின் என்னலுமாம்.

16. வெண். . . .புனைந்த - வெண் காந்தளின் இலைச்சுருளில் பசிய இதழ் களையுடைய மணமுள்ள செங்காந்தளின் குளிர்ந்த அழகிய மலரணிந்த; இலைச் சுருளாலாகிய பைந்தோட்டில் எனக் கூட்டி உரைத்தலுமொன்று. தயங்க - ஒளிர. திண்கோலம் - மிக்க அழகு ஒழுகும். கோடல் - கொள்ளுதல். ஆராக்கவின் விளங்க- அடங்காத அழகு பொலிய. மிசை அணிந்து - உடலின்மீதும் திருநீற்றை அணிந்து.

17. நிரை. . .தாழ - வரிசையாக முல்லை அரும்புகளைச் சுருக்கி நெருங்கக் கட்டப்பட்ட மாலை தாழ. திரள். . . அரும்ப - திரண்ட தோள்களினிடத்துத் தாழ்ந்து அலையும் மாலைகளில் மோதி வீழ்ந்த வண்டுகள் இசைபாட. மரவுரியின். . . . அசைய - மரவுரியின் புறத்தே தழையால் செய்யப்பட்ட தானையாகிய பூம்பட்டுப் பொலிந்தசைய. பூம்பட்டுப் போன்றதானை என்பர் மகாலிங்க ஐயர். தானை - ஆடை. முன்தானை என்பர் ஆறுமுகத் தம்பிரானார்.

18. தொடுதோலும் - செருப்பும். வேய்ங்குழலும் - புல்லாங்குழலும். வினை செய்யும் காவல்புரி வல்லாயர் - (ஆனாயர் வழி நின்று) தொழில் புரிந்து (பசுக்களைக்) காக்கின்ற வலிய இடையர்களும். ஆன் நிரை சூழ - பசுக்கூட்டங்களும் சூழ்ந்துவர. தார் - மாலையைத் தரித்த. கோவலனார் - ஆனாயநாயனார். நிரை - அப்பசுக் கூட்டங்களை.

19. மஞ்ஞை ஏங்க - மயில் ஒலிக்க; (ஏங்கல் - மயில் குரல்). மயில் குறிஞ் சிக்குரியது; இங்கே முல்லைக்கண் வந்தது மயக்கம். மேகத்தைக் கண்டு மயில் ஏங்கி ஆடுதல் இயல்பு. நிரை . . . பாட - வரிசையாகவுள்ள கொடியையுடைய

Koviloor Digital Library

ஆலுமின் னிடைசூழ் மாலைப் பயோதரம் அசைய வந்தாள்
ஞாலநீ டரங்கி லாடக் காரெனும் பருவ நல்லாள்.

வேறு

20. எம்மருங்கு நிரை*பரப்ப எடுத்தகோ லுடைப்பொதுவர்
தம்மருங்கு தொழுதணையத் தண்புறவில் வருந்தலைவர்
அம்மருங்கு தாழ்ந்தசினை அலர்மருங்கு மதுவுண்டு
செம்மருந்தண் சுரும்புசுழல் செழுங்கொன்றை மருங் கணைந்தார்.

21. சென்றணைந்த ஆனாயர் செய்தவிரைத் தாமமென
மன்றல்மலர்த் துணர்தூக்கி மருங்குதாழ் சடையார்போல்
நின்றநறுங் கொன்றையினை நேர்நோக்கி நின்றுருகி
ஒன்றியசிந் தையில்அன்பை உடையவர்பால் மடைதிறந்தார்.

முல்லை பாட; வண்டுகள் பாட என்றபடி. ''பாடு வண்டூதும் பருவம்'' - கார் நற்பது: 4. கோல. . .காட்ட - அழகும் வெண்மையும் தோன்றும் முல்லையரும்புகளாகிய பற்களையும், இந்திர கோபமாகிய வாயையும் காட்ட. ''கார்க்கொடி முல்லை எயிறீன'' - ஐந்திணை எழுபது: 21. கோபம் - இந்திர கோபம்; தம்பலப் பூச்சி; செந்நிறம் பொருந்தியது; கார்காலத்தில் தோன்றுவது; ''கோபங்கள் பயிர்மிசை பரவ'' - சிந்தாமணி 1564. ஏர் என்பதை உவம உருபாக்கொண்டு அரும்புபோன்ற என்றும், கோபம் போன்ற என்றும் கூறலுமாம்.

ஆலும். . .வந்தாள் - அசையும் மின்னலாகிய இடையும், சூழ்ந்த மாலைக்கால மேகமாகிய முலையும் அலைய வந்தாள். மாலையணிந்த முலை மாலைக்கால மேகத்தைக் குறிப்பதென்க. மின்னலும் மேகமும் கார்காலத்துக்குரியன என்பது வெளிப்படை. ஞால நீடு அரங்கில் ஆட - பூமியாகிய பெரிய சபையில் ஆடும்படி. கார்-பெரும்பொழுது ஆறனுள் ஒன்று; பெரும்பொழுது ஆறு: கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில். சிறுபொழுது ஆறு: மாலை, யாமம், வைகுறு, காலை, நண்பகல், ஏற்பாடு. கார் - ஆவணியும் புரட்டாசியும். மாலை - ஏற்பாட்டுக்கும் யாமத்துக்கும் இடைப்பட்ட பத்து நாழிகை. எற்பாடு - சூரியன் மறையும் நேரம்; மாந்தளிர்போலும் நிறமுடையது. ''காரும் மாலையும் முல்லை'' - தொல்காப்பியம்: அகம் - 6.

20. எம்மருங்கும் நிரைபரப்ப - நானா பக்கங்களிலும் பசுக் கூட்டங்களைப் பரவச்செய்ய. பொதுவர் - இடையர்கள். புறவில் வருந்தலைவர் - முல்லை நிலத்தில்வரும் ஆனாய நாயனார். அம்மருங்கு - அவ்விடத்தில். சினைஅலர் - கிளைகளிலுள்ள மலர்களில். செம்மரும் - மிகக் களிப்புறும். சுரும்பு - வண்டுகள். கொன்றை - முல்லைநில மரங்களுள் ஒன்று; கார்காலத்தில் மலர்வது. ''கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்'' - அகம்: காப்பு.

பா-ம் - *மேய்ப்ப.

21. விரைத்தாமம் என - மணங்கமழும் பூமாலையைப் போல. மன்றல் மலர்த் துணர் தூக்கி - வாசனை வீசும் பூங்கொத்துக்களைத் தாங்கி. மருங்குதாழ் சடையார் போல் - புறத்தே தாழ்ந்த சடையையுடைய சிவபெருமானைப் போல. ஒன்றிய - ஒருமைப்பட்ட. உடையவர்பால் - சிவபிரானிடம். மடைதிறந்தார் - மடைதிறந்து பாயச்செய்தார். கார்காலக் கொன்றையின் மலர்ந்தகாட்சி பொதுவாக எல்லார் நெஞ்சையுங்கவரும் ஆற்றல்வாய்ந்தது. அவ்வருங்காட்சி, கொன்றையணிந்த தலைவராகிய சிவபெருமானிடம் ஈடுபட்ட நெஞ்சினை யுடைய ஆனாய நாயனாரை

Koviloor Digital Library

22. அன்பூறி மிசைப்பொங்கும் அமுதுஇசைக் குழலொலியால்
வன்பூதப் படையாளி எழுத்தைந்தும் வழுத்தித்தாம்
முன்பூதி வருமளவின் முறைமையே எவ்வுயிரும்
என்பூடு கரைந்துருக்கும் இன்னிசைவேய்ங் கருவிகளில்.

23. ஏழுவிர லிடையிட்ட இன்னிசைவங் கியம்எடுத்துத்
தாழுமலர் வரிவண்டு *தாதுபிடிப் பனபோலச்
சூழுமுரன் றெழநின்று தூயபெருந் தனித்துளையில்
வாழியநந் தோன்றலார் மணிஅதரம் வைத்தூத.

24. முத்திரையே முதலனைத்து முறைத்தானஞ் சோதித்து
வைத்ததுளை ஆராய்ச்சி வக்காளை வழிபோக்கி

எப்படி வயப்படுத்தி யிருக்குமென்பதை விளக்கவேண்டுவ தில்லை. ஆனாய நாயனார், சீவகரணங்கள் சிவகரணங்களாக மாறப் பெற்றவர்; எல்லாவற் றையும் சிவமாகப் பார்க்கும் நிலை யெய்தியவர். அவர்தம் ஆன்மா பக்குவநிலையிலிருந்தது என்று சுருங்கச் சொல்லலாம். அவருக்குக் கொன்றை, சிவமாகவே தோன்றலாயிற்று. பக்குவப்பட்ட உயிர்களுக்கு இயற்கை சிவமாகத் தோன்றுதல் இயல்பு. ''மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை - மரத்தில் மறைந்தது மாமத யானை - பரத்தை மறைத்தது பார்முதல் பூதம் - பரத்தில் மறைந்தது பார்முதல் பூதமே'' - திருமந்திரம் : எட்டு - பராவத்தை. 22.

22. வன்பூதப் படையாளி - சிவபிரான். எவ்வுயிரையும் உருக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது இசை. அதற்கு உருகாத ஒருவன் கொலைஞனாவன் என்று ஷேக்ஸ்பியர் கூறியுள்ளார். வேய்ங்கருவிகளில் - பலவகைப் புல்லாங்குழல்களில்.

23. ஏழு விரல் இடையிட்ட - (ஒவ்வொரு துளைக்கும் ஒவ்வொரு விரலளவு இடம் விட்டுள்ள)ஏழு துவாரங்களையுடைய. வங்கியம் - ஒருவகைப் புல்லாங்குழல். ''வங்கியத்தின் துளை அளவு : நீளம் இருபது விரல்; இதிலே தூம்பு முகத்தின் இரண்டு விரல் நீக்கி முதல்வாய் விட்டு அம்முதல்வாய்க்கு ஏழங்குலம் விட்டு வளைவாயினும் இரண்டு விரல் நீக்கி நடுவில் நின்ற ஒன்பது விரலினும் எட்டுத்துளை யிடப்படும். இவற்றுள் ஒன்று முத்திரை என்று கழித்து நீக்கி நின்ற ஏழினும் ஏழு விரல் வைத்து ஊதப்படும். துளைகளின் இடைப் பரப்பு ஒரு விரலகலம் கொள்ளப்படும்''; ''ஏழு விரலாவன: இடக்கையிற் பெருவிரலும் சிறுவிரலும் நீக்கி மற்றை மூன்று விரலும் வலக்கையில் பெருவிரலொழிந்த நான்கு விரலும் ஆக ஏழு விரலுமென்க.'' - அடியார்க்கு நல்லார் (சிலப்பதிகாரம் : 3 அரங்கே; 17 ஆய்ச்சி - உரைக்குறிப்பு). தாழு. போல - மலரில் விழுகின்ற வரிவண்டுகள் அம்மலர்த்தாதுகளைப்பற்றி ஊதுவதுபோல. சூழுமுரன்றெழ நின்று - நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்து இசையொலித்து எழும்படி நின்று. வாழிய - தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் 127-ம் பாட்டுக் குறிப்பைப் பார்க்க. தோன்றலார் - தலைவராகிய ஆனாய நாயனார். அதரம் . உதடு.

பா-ம் - *தாவி.

24. முத்திரை - வளைவாய்க்கடுத்த எட்டாவது துளை; நீக்கப்படுவது; ''வங்கியம் ஊதுமிடத்து வளைவாய் சேர்ந்த துளையை முத்திரை என்று நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழு விரல்பற்றி வாசிக்க'' - அடியார்க்கு நல்லார். தானம் போக்கி - தானங்களைச் சோதித்து அமைக்கப்பட்ட துளைகளை ஆராய்ந்து அவைகளின் வழி இராக சோதனை அறிய விரல்களை முறையே செலுத்தி. ஒன்று முதல் படிமுறையாம் - சட்சம் முதல் நிடாதம்வரை; ''ஏழு துளைகளிலும் இசை

Koviloor Digital Library

ஒத்தநிலை உணர்ந்ததற்பின் ஒன்றுமுதல் *படிமுறையாம்
அத்தகைமை ஆரோசை அமரோசை களின்*அமைத்தார்.

25. மாறுமுதற் *பண்ணின்பின் வளர்முல்லைப் பண்ணாக்கி
ஏறியதா ரமும்உழையும் கிழமைகொள இடுந்தானம்
ஆறுலவுஞ் சடைமுடியார் அஞ்செழுத்தின் இசைபெருகக்
கூறியபட் டடைக்குரலாங் கொடிப்பாலை யினில்நிறுத்தி.

26. ஆயஇசைப் புகல்நான்கின் அமைந்தபுகல் வகையெடுத்து
மேயதுளை பற்றுவன *விடுப்பனவாம் விரல்நிறையிற்
சேயவெளி யிடையலையத் திருவாளன் எழுத்தஞ்சுந்
தூயஇசைக் கிளைகொள்ளுந் துறையஞ்சின் முறைவிளைத்தார்.

27. மந்தரத்தும் மத்திமத்தும் தாரத்தும் வரன்முறையால்
தந்திரிகள் மெலிவித்தும் சமங்கொண்டும் வலிவித்தும்
அந்தரத்து விரற்றொழில்கள் அளவுபெற அசைத்தியக்கிச்
சுந்தரச்செங் கனிவாயும் துளைவாயும் தொடக்குண்ண.

பிறக்குமாறு: அஃது எழுத்தாற் பிறக்கும். எழுத்து ச ரி க ம ப த நி என்பன. இவ்வேழு எழுத்தினையும் மாத்திரைப்படுத்தித் தொழில் செய்ய இவற்றுள்ளே ஏழிசையும் பிறக்கும். ஏழிசையாவன; சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதம் என்பன. இவை பிறந்து இவற்றுள்ளே பண்கள் பிறக்கும்'' - அடியார்க்கு நல்லார். ஆரோசை - ஆரோகணம். அமரோசை - அவரோகணம்.

பா-ம் - *படிமுறையால். *அமைத்து.

25. மாறு - மாறுபடுஞ் சுரங்களையுடைய. முதற் பண்ணின் - குறிஞ்சிப் பண்ணின். தாரம் - உச்ச இசை. உழை - மத்திம இசை. ''தாரத்து உழைதோன்றப் பாலை'' - சிலப்பதிகாரம் : 17. ஆய்ச்சி - மேற்கோள். கிழமை கொள இடும் தானம்-பொருந்துமாறு இட்ட தானங்களில். கூறிய - சொல்லப்பட்ட. பட்டடை - அழுத்தம்; இளி. இளி குரலாயது கோடிப்பாலை. கொடிப்பாலை - கோடிப்பாலை.

பா-ம் - *பண்ணினபின்.

26. ஆய - இசைக்குரிய. இசைப்புகல் நான்கு - பண் பண்ணியல் திறம் திறத்திறம். அமைந்த புகல்வகை எடுத்து - தாங்கொண்ட கோடிப்பாலைக்கு அமைந்த பண்ணின் திறத்தை எடுத்து. விரல். . .அலைய - விரல் வரிசையினின்றும் உதிக்கும் செவ்விய ஒளியானது வங்கியத்தினிடத்து அலைய. திருவாளன் - சிவபெருமான். இசைக்கிளை ஐந்து; ஆயத்தம், எடுப்பு, உற்கிரகம், சஞ்சாரம், இடாயம். முறை விளைத்தார் - முறையே பாடினார்.

பா-ம் - *விடுவனவாம்.

27. மந்தரம் - படுத்தலோசை; மத்திமம் - நலிந்த ஓசை; தாரம் - எடுத்த லோசை. தந்திரிகள் - துளைகளை. அந்தரத்து - இடையிட்ட துளைகளில். துளைவாயும் - குழலின் துளைவாயும்.

Koviloor Digital Library

28. எண்ணியநூற் பெருவண்ணம் இடைவண்ணம் வனப்பென்னும்
வண்ணஇசை வகையெல்லாம் மாதுரிய நாதத்தில்
நண்ணியபா ணியும்இயலும் தூக்குநடை முதற்கதியில்
பண்ணமைய எழும்ஓசை எம்மருங்கும் பரப்பினார்.

29. வள்ளலார் வாசிக்கும் மணித்துளைவாய் வேய்ங்குழலின்
உள்ளுறைஅஞ் செழுத்தாக ஒழுகியெழு மதுரவொலி
வெள்ளநிறைந் தெவ்வுயிர்க்கும் மேலமரர் தருவிளைதேன்
தெள்ளமுதின் உடன்கலந்து செவிவார்ப்ப தெனத்தேக்க.

30. ஆனிரைகள் அறுகருந்தி அசைவிடா தணைந்தயரப்
பானுரைவாய்த் தாய்முலையில் பற்றும்இளங் கன்றினமும்
தானுணவு மறந்தொழியத் தடமருப்பின் விடைக்குலமும்
மான்முதலாம் கான்விலங்கும் மயிர்முகிழ்த்து வந்தணைய.

31. ஆடுமயில் இனங்களும்அங் கசைவயர்ந்து மருங்கணுக
ஊடுசெவி இசைநிறைந்த உள்ளமொடு புள்ளினமும்
மாடுபடிந் துணர்வொழிய மருங்குதொழில் புரிந்தொழுகும்
*கூடியவன் கோவலரும் குறைவினையின் துறைநின்றார்.

32. பணிபுவனங் களிலுள்ளார் பயில்பிலங்கள் வழியணைந்தார்
மணிவரைவாழ் அரமகளிர் மருங்குமயங் கினர்மலிந்தார்

28. வண்ணவகை: பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ணம். வனப்பென்னும் வண்ணம் - வனப்பு வண்ணம். மாதுரிய - மதுரமான. நண்ணிய- அமைந்த. பாணியும் - இராகமும். இயலும் - மூர்ச்சனையும். தூக்கும் - ஏற்றமும். நடைமுதற் கதியில் - நடை முதலிய கதிகளுடன். பாணியும் இயலும் என்பதற்குத் தாளமும் இராகமும் என்போருமுளர்.

29. உள்உறை - உள் அடக்கம்; உட்பொருள். ஒலியாகிய வெள்ளம். மேல் அமரர் தருவிளைதேன் - விண்ணில் கற்பகத்தரு ஒழுக்குந் தேனை.

30. அறுகு அருந்தி - அறுகம் புல்லை மேய்ந்து. அசை விடாது - இரை எடாது. அயர - (பசுக்கள்) தம்மை மறக்க; (இசையில் உருகி அதை) விரும்ப எனினுமாம். தடமருப்பின் விடைக் குலமும் - பெரிய கொம்புகளையுடைய எருதுக் கூட்டங்களும். கான் விலங்கும் - காட்டு மிருகங்களும். முகிழ்த்து - சிலிர்த்து.

31. அசைவு அயர்ந்து - ஆடுதலை மறந்து. செவி ஊடு - செவி வழியே. புள்ளினமும் - பறவைக் கூட்டங்களும். மாடு படிந்து - அருகே அடைந்து. மருங்கு தொழில் - அருகில் மேய்த்தற்றொழிலை. கூடிய - திரண்ட. குறை வினையின் துறைநின்றார் - மேய்த்தற் றொழிலில் கருத்திருத்தாது இசையில் ஈடுபட்டனர்.

பா-ம் - *கூடியவண்.

32. பணிபுவனங்களில் - நாகலோகங்களில். பயில்பிலங்கள் - தாம்முன்னே பழகிய பாதலங்கள். மணிவரைவாழ் அரமகளிர் - அழகிய மலையில் வாழும் தெய்வமகளிர்கள். மயங்கினராய் மலிந்தார். அடங்காத ஒளியையுடைய

Koviloor Digital Library

தணிவில்ஒளி விஞ்சையர்கள் சாரணர்கின் னரர்அமரர்
அணிவிசும்பில் அயர்வெய்தி விமானங்கள் மிசை அணைந்தார்.

33. சுரமகளிர் கற்பகப்பூஞ் சோலைகளின் மருங்கிருந்து
கரமலரின் அமுதூட்டுங் கனிவாய்மென் கிள்ளையுடன்
*விரவுநறுங் குழல்அலைய விமானங்கள் விரைந்தேறிப்
பரவியஏ ழிசைஅமுதம் செவிமடுத்துப் பருகினார்.

34. நலிவாரும் மெலிவாரும் உணர்வொன்றாய் நயத்தலினால்
மலிவாய்வெள் எயிற்றரவம் மயில்மீது மருண்டுவிழும்
சலியாத நிலைஅரியும் தடங்கரியும் உடன்சாரும்
புலிவாயின் மருங்கணையும் புல்வாய புல்வாயும்.

35. மருவியகால் விசைத்தசையா மரங்கள்மலர்ச் சினைசலியா
கருவரைவீழ் அருவிகளும் கான்யாறும் கலித்தோடா
பெருமுகிலின் குலங்கள்புடை பெயர்வொழியப் புனல்சோரா
இருவிசும்பின் னிடைமுழங்கா எழுகடலும் இடைதுளும்பா.

36. இவ்வாறு நிற்பனவும் சரிப்பனவும் இசைமயமாய்
மெய்வாழும் புலன்கரண மேவியவொன் றாயினவால்
மொய்வாச நறுங்கொன்றை முடிச்சடையார் அடித்தொண்டர்
செவ்வாயின் மிசைவைத்த திருக்குழல்வா சனையுருக்க.

வித்தியாதரர்கள். சாரணர் - சஞ்சரிப்பவர்கள்; சித்தி பெற்றவர்கள். கின்னரர் - வீணையர்கள். அமரர் - தேவர்கள். விசும்பில் அயர்வு எய்தி - (குழலிசை கேட்டு) விண்ணில் வெறுப்படைந்து.

33. சுரமகளிர் (விண்ணிலுள்ள) தெய்வப் பெண்கள். கனி - கொவ்வைக் கனிபோன்ற.

பா-ம் - *விரவ.

34. நலிவாரும் மெலிவாரும் - வருத்துவோரும் வருந்துவோரும். வருத்தல் வருந்தல் என்பன தத்துவக் காரியங்களில் பற்றுள்ளவரை நிகழ்வன. ஆனாயர் குழலோசை உயிர்களைத் தத்துவங்கடந்த ஒருமை யுணர்வில் நிறுத்தினமையால், அவைகளிடைச் சகோதரநேயம் விளைந்த தென்க. நயத்தலினால் - விரும்புவதால். வாய்மலி வெள்எயிற்று அரவம் - வாயில் நிறைந்த வெள்ளிய பற்களையுடைய பாம்பு. அரியும் - சிங்கமும். தடங்கரியும் - பெரிய யானையும். புல்வாய புல்வாயும்- சிறிய வாயினையுடைய மானும்.

35. மருவியகால் - உலவுகின்ற காற்று. சினை - கிளைகள். கரிய மலையி னின்றும் இழிதரும். கலித்து - ஒலித்து. மேகக்கூட்டங்கள் புடைபெயரவு மில்லை; நீர் சொரியவு மில்லை; ஆகாயத்தில் முழங்கவு மில்லை. எழுகடல்களும் அலைத்து எழவில்லை.

36. சரிப்பனவும் - அசைவனவும். சராசரங்கள் என்றபடி. மெய்வாழும் - உடலிலுள்ள. கொன்றை மரத்தடியில் நிற்குந் தொண்டர் என்பது குறிப்பு.

Koviloor Digital Library

37. மெய்யன்பர் மனத்தன்பின் ✳விளைந்தஇசைக் குழலோசை
வையந்தன் னையுநிறைத்து ✳வானந்தன் வயமாக்கிப்
பொய்யன்புக் கெட்டாத பொற்பொதுவில் நடம்புரியும்
ஐயன்றன் திருச்செவியின் அருகணையப் பெருகியதால்.

38. ஆனாயர் குழலோசை கேட்டருளி அருட்கருணை
தானாய திருவுள்ளம் உடையதவ வல்லியுடன்
கானாதி காரணராம் கண்ணுதலார் விடையுகைத்து
வானாறு வந்தணைந்தார் மதிநாறுஞ் சடைதாழ.

39. திசைமுழுதுங் கணநாதர் தேவர்கட்கு முன்னெருங்கி
மிசைமிடைந்து வரும்பொழுது வேற்றொலிகள் விரவாமே
அசையஎழுங் குழல்நாதத் தஞ்செழுத்தால் தமைப்பரவும்
இசைவிரும்பும் கூத்தனார் எழுந்தருளி எதிர்நின்றார்.

40. முன்னின்ற மழவிடைமேல் முதல்வனார் எப்பொழுதும்
செந்நின்ற மனப்பெரியோர் திருக்குழல்வா சனைகேட்க
"இந்நின்ற நிலையேநம் பாலணைவாய்" எனஅவரும்
அந்நின்ற நிலைபெயர்ப்பார் ஐயர்திரு மருங்கணைந்தார்.

41. விண்ணவர்கள் மலர்மாரி மிடைந்துலக மிசை✳விளங்க
எண்ணிலரு முனிவர்குழாம் இருக்குமொழி எடுத்தேத்த
அண்ணலார் குழற்கருவி அருகிசைத்தங் குடன்செல்லப்
புண்ணியனார் எழுந்தருளிப் பொற்பொதுவி னிடைப்புக்கார்.

37. பொற்பொதுவில் - பொன்னம்பலத்தில்.

பா-ம் - ✳விளைத்த. ✳வானும்.

38. தவவல்லியுடன் - தவக் கொடியுடன்; உமையம்மையாருடன்; சிவத்தின் அருளே உமை என்பது; அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம் : 20. குறிப்புப் பார்க்க. கான் ஆதிகாரணராம் - இசைக்கு மூலகாரணராய. "ஓசை ஒலி எலாம் ஆனாய் நீயே" - அப்பர்: திருவையாறு - திருதாண்டகம் 1. "ஏழிசையாய் இசைப் பயனாய்" - சுந்தரர்: திருவாரூர். 10. கண்ணுதலார் - திருநகரச்சிறப்பு 46-ம் பாட்டுக் குறிப்பைப் பார்க்க. விடை உகைத்து - இடபத்தைச் செலுத்தி. வானாறு -. விண்வழியே. மதிநாறும் - பிறைதொங்கும்; தங்கும்.

39. மிசை மிடைந்து - ஒருவர்மீது ஒருவர் விழுந்து. விரவாமே - கலவாமே. கூத்தனார் - நடராஜர்.

40. மழவிடை - இளவேறு. செந்நின்ற - செம்மைக்குணம் நிலவிய. பெரியார் - ஆனாயநாயனார். பெரியோர்கள் ஆனாயநாயனாரின் திருக்குழல் வாசனை கேட்க என்று கூறுவோருமுளர். வாசனை - வாசிப்பை. இந்நின்ற நிலையே- இவ்வாறு குழல் வாசித்து நின்றபடியே. அந்நின்ற நிலை பெயர்ப்பார் - அங்கே நின்ற நிலையினின்றும் பெயர்வாராய்; பிறவித்துயரை வீழ்த்துவோராய் என்க. ஐயர் - சிவபெருமான்.

41. இருக்குமொழி - மறைமொழிகளை. புண்ணியனார் - சிவபெருமான்.

பா-ம் - ✳வழங்க.

Koviloor Digital Library

வேறு

42. தீதுகொள் வினைக்கு வாரோம் செஞ்சடைக் கூத்தர் தம்மை
காதுகொள் குழைகள் வீசுங் கதிர்நில விருள்கால் சீப்ப
மாதுகொள் புலவி நீக்க மனையிடை இருகால் செல்லத்
தூதுகொள் பவராம் நம்மைத் தொழும்புகொண் டுரிமை
கொள்வார்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 972

மழநாட்டில் திருமங்கலம் என்னும் பதியில் ஆயர் குலத்தில் தோன்றியவர் ஆனாய நாயனார். அவர் திருநீற்றினிடத்திற் பேரன்பு வாய்ந்தவர்; மனமொழிமெய்களில் சிவபெருமான் திருவடியையே போற்றுபவர்.

அப்பெரியார், இடையர்களுக்குத் தலைமை பூண்டு, பசுக் கூட்டங்களைக் காத்துவந்தார். அவர்தம் முயற்சியால் பசுக் கூட்டங்கள் காட்டுக்குப்போய் எவ்வித இடையூறுமின்றி நறும்புல் மேய்ந்து, தூநீர் அருந்தி, நல்வழியில் பெருகலாயின. பசுக் கூட்டங்களை மேய்த்துக் காப்பதுடன், வேய்ங்குழல் வாசிப்பதும் ஆனாயரின் வழக்கமாயிருந்து வந்தது.

ஒருநாள், ஆனாயர் வழக்கம்போலக் கார்காலத்தில் காடுநோக்கிச் சென்றபோது, பூத்துத் தளிர்த்து நின்ற ஒரு கொன்றை மரம் அவரது கண்ணையுங் கருத்தையுங் கவர்ந்தது. அவ்வருங் கொன்றை, தாழ்சடையில் கொன்றை அணிந்த சிவபெருமானைப் போலவே ஆனாயருக்குத் தோன்றலாயிற்று. தோன்றவே அவர்தம் மனம் சிவத்தில் ஒன்றிவிட்டது; கருவிகரணங்களெல்லாம் குழைந்து குழைந்து உருகின. அவர்பால் அன்புமடை திறந்து கொண்டது. அன்பில் மூழ்கிய ஆயர் பெருமான், வேய்ங்குழலை மணிவாயில் வைத்து அஞ்செழுத்தை இசையில் அமைத்து வாசிக்கத் துவங்கினார். அவ்விசையின் திறத்தை என்னென்று கூறுவது!

அவ்விசை அமுதம்! எல்லாம் உயிர்களிலும் பாய்கிறது. அறுகம் புற்களை மேய்ந்துகொண்டிருந்த ஆனிரைகள் அசைவிடாமல் அவரைச் சூழ்ந்தன; நுரைவாயுடன் பாலூட்டிக்கொண்டிருந்த இளங்

42. இருள்கால் சீப்ப - இருளை யொழிக்க. மாது - பரவை. தொழும்பு - அடிமை. உரிமை கொள்வாராதலின் இனியாம் தீமையை ஏற்கும் வினைவழிப் பிறவி தாங்கமாட்டோம் என்றபடி.

Koviloor Digital Library

கன்றுகள் தங்களை மறந்தன; எருதுகளும், மான் முதலிய காட்டு விலங்குகளும் மயிர் முகிழ்த்து அங்கே வந்து சேர்ந்தன; ஆடும் மயில்கள் அசையாது அணுகின; மற்றப் பறவை இனங்களெல்லாம் மயங்கி மயங்கி நெருங்கின; மாடு மேய்த்துக் கொண்டிருந்த கோவலர்கள் அவ்வப்படியே நின்றார்கள்; நாகலோக வாசிகள் பிலங்கள் வழியாக வந்தார்கள்; மலையில்வாழும் தெய்வப் பெண்கள் இசையிற்றேங்கி நின்றார்கள்; விஞ்சையர்கள்; சாரணர்கள்; கின்னரர்கள், தேவர்கள் முதலியோர் விமானங்களில் போந்தார்கள்; கற்பகத்தருவின் மருங்கிருந்து கிளிகளுக்கு அமுதூட்டிக்கொண்டிருந்த தேவமகளிர்கள், அக்கிள்ளைகளுடன் தங்கள் குழல் அலைய விமானங்களில் விரைந்தேறி இசை அமுதைப் பருகினார்கள்; வலியார் மெலியா ரெல்லாரும் இசையால் ஒன்றுபட்டமையான், பாம்புகள் மயில்மீது விழுகின்றன; சிங்கமும் யானையும் ஒருங்குசேர்ந்து வருகின்றன; மான்கள் புலியின் பக்கத்தில் செல்கின்றன; காற்று விசைத்தசையவில்லை; மரக்கிளைகள் சலிக்கவில்லை; மலை வீழ் அருவிகளும் காட்டாறுகளும் கலித்து ஒடவில்லை; முகில்கள் புடை பெயரவுமில்லை; மழை பொழியவுமில்லை; முழங்கவுமில்லை.

இவ்வாறு சாராசரங்களெல்லாம் இசைவாய்ப்பட்டுப் பொறி புலன்கள் ஒன்றப்பெற்றன. ஆனாயர் குழலோசை, வையத்தை நிறைத்து வானையும் வசப்படுத்திவிட்டது. எஞ்சி நிற்பது என்ன? சிவம் ஒன்றே. அச்சிவத்தின் செவியிலும் குழலோசை நுழைந்தது. பொய்யன்புக் கெட்டாத பெருமான் ஆனாயர் முன்னே தோன்றி ''இப்படியே நம்பால் அணைவாய்'' என்றருளினார். ஆனாய நாயனாரும் அப்படியே ஆண்டவனை அடைந்து பேரின்பம் பெற்றார்.

Koviloor Digital Library

iv. மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம்

15. மூர்த்தி நாயனார் புராணம் (49)

1. சீர்மன்னு செல்வக் குடிமல்கு சிறப்பின் ஓங்கும்
கார்மன்னு சென்னிக் கதிர்மாமணி மாட வைப்பு
நார்மன்னு சிந்தைப் பலநற்றுறை மாந்தர் போற்றும்
பார்மன்னு தொன்மைப் புகழ்பூண்டது பாண்டி நாடு.

2. சாயுந்தளிர் வல்லி மருங்குல் நெடுந்த டங்கண்
வேயும்படு தோளியர் பண்படும் இன்சொற் செய்ய
வாயும்படு நீள்கரை மண்*பொருந் தண்பொ ருந்தம்
பாயுங்கட லும்படு நீர்மை பணித்த முத்தம்.

3. மொய்வைத்த வண்டின் செறிசூழல் முரன்ற சந்தின்
மைவைத்த சோலை மலயந்தர வந்த மந்த
மெய்வைத்த காலும் தருஞாலம் அளந்த மேன்மைத்
தெய்வத்தமி ழும்தருஞ் செவ்வி மணஞ்செ யீரம்.

4. சூழுமிதழ்ப் பங்கய மாகஅத் தோட்டின் மேலாள்
தாழ்வின்றி என்றுந் தனிவாழ்வதத் தையல் ஒப்பார்

1. மல்கு - நிறைந்திருத்தலால். கார். . . .வைப்பு - மேகந் தங்கும் சிகரங் களையுடைய ஒளி காலும் அழகிய மணிகள் பதித்த மாடங்களாகிய இடங்களிலுள்ள. நார் - அன்பு. நற்றுறை மாந்தர் - சன்மார்க்கர்கள். பார் புகழ் - உலகின் நிலையான பழம் புகழ்.

2. நீர்மை பணித்த முத்தம் - நீருள்ள முத்துக்கள். சாயும். மருங்குல் - தளிரால் சாயும் கொடி போன்ற இடையினையும். வேயும்படு - மூங்கிலையும் வென்ற. பண்படும் - பண்ணொலிக்கும். வாயும் படும் - வாயிலும் உண்டாகும். பொரும் - அரித்துச் செல்லும். பொருந்தம் - தாம்பிரபன்னி; தாமிரவருணி. கடலும் படும் - கடலிலும் உண்டாகும். வாயிற்படு முத்தம் - பல். முத்தம் மகளிர் வாயிலும் படும்; கடலிலும் படும் என்க.

பா-ம் - *படும்.

3. செவ்வி மணஞ் செய் ஈரம் - நறுமணத்தைக் கமழச் செய்யும் ஈரத்தை. மொய். தரும் - மொய்த்துள்ள வண்டின் நெருங்கிய கூட்டங்கள் ஒலிக்கின்ற மேகந் தவழும் சந்தனச் சோலையையுடைய பொதிய மலை அளிக்க வந்துலவும் சிறு தென்றற் காற்றும் தரும். ஈரத்தைத் தென்றலும் தமிழும் தருமென்க.

4. பங்கயமாக - தாமரை மலராக. அத்தோட்டின் மேலாள் - அம்மல ரிதழில் வாழும் இலக்குமியானவள். அத்தையல் ஒப்பார். . . வாழும் - அவ்விலக்குமியைப் போன்ற பெண் மக்களின் யாழ்போன்ற மொழியிலும், கூந்தலிலும் முறையே இன்னிசையும், வண்டும் வாழ்கின்ற. திருநாட்டுச் சிறப்பு 10-ம் பாட்டுக் குறிப்பைப்

Koviloor Digital Library

யாழின் மொழியிற் குழலின்னிசை யுஞ்சு ரும்பும்
வாழும் நகரம் மதுராபுரி என்ப தாகும்.

5. சால்பாய மும்மைத் தமிழ்தங்கிய அங்கண் மூதூர்
நூல்பா யிடத்தும் உளநோன்றலை மேதி பாயப்
பால்பாய் முலைதோய் மதுப்பங்கயம் பாய எங்குஞ்
சேல்பாய் தடத்தும் உளசெய்யுள்மிக் கேறு சங்கம்.

6. மந்தாநிலம் வந்தசை பந்தரின் மாட முன்றில்
பந்தாடிய மங்கையர் பங்கயச் செங்கை தாங்கும்
சந்தார்முலை மேலன தாழ்குழை வாள்மு கப்பொன்
செந்தாமரை மேலன நித்திலஞ் சேர்ந்த கோவை.

7. மும்மைப் புவனங்களின் மிக்கதன் றேஅம் மூதூர்
மெய்ம்மைப் பொருளாந் தமிழ்நூலின் விளங்கு வாய்மைச்

பார்க்க. மதுரை என்னும் பெயர்க்குக் காரணத்தைத் திருவிளையாடற் புராணம் (புலியூர் நம்பி) - மதுரையான திருவிளையாடலில் பார்க்க.

5. செய்யுள் மிக்கேறு சங்கங்கள்; சால்பாய - அமைதியுடைய. மும்மைத் தமிழ் - இயல் இசை நாடகத் தமிழ். அங்கண் - அழகிய இடத்தை யுடைய. நூல் பாய் இடத்தும் உள - நூல்கள் பயிலும் இடத்திலும் இருக்கின்றன. நோன் தலை மேதி பாய - பெரிய தலையையுடைய எருமைகள் பாய்தலால். பால். பாய - பால் சொரியும் முலையானது தோய்தலால் தேனானது தாமரை மலரில் ஒழுக; பரந்த முலையினிடத்தே தோய்ந்த பாலானது தேன் பொருந்திய தாமரையினிடத்துப் பாய என்னலு மொன்று. சேல் - சேல் மீன்கள். தடத்தும் உள - தடாகங்களிலும் இருக்கின்றன. செய்யுள் மிக்கேறு சங்கம் - (1) பாச் செய்யுள் மிக்கு உயரும் கல்விச் சங்கங்கள் (புலவர் கூட்டம்). (2) வயல்களில் மிகுந்து ஏறுகின்ற சங்குகள்.

6. நித்திலம் (முத்துச்) சேர்ந்த கோவைகள்: மந்த ஆநிலம் - தென்றற் காற்று, முன்றில் - முற்றத்தில். மங்கையர் பங்கயச் செங்கை தாங்கும் சந்தனம் நிறைந்த முலைகள் மேலிருக்கின்றன. தாழ்ந்த குண்டலங்களையுடைய ஒளி வீசும் பொன் முகமாகிய செந்தாமரை மேலிருக்கின்றன. முகத்தில் நித்திலஞ் சேர்ந்த கோவை யாவது வேர்வை.

7. மெய்ம்மைப் பொருள் என்றும், வாய்மைச் செம்மைப் பொருளென்றும் கூறியது தமிழின் உண்மை மாண்பைக் குறிப்ப தென்க. பழந் தமிழ் நூல்களில் பெரிதும் உண்மையும் வாய்மையும் மெய்ம்மையும் செறிந்து கிடப்பது கருதற்பாலது. பிற்காலத் தமிழ் நூல்களில் அவைகட்கு மாறுபட்டன காணப்படுவதும் வெள்ளிடைமலை. பவம் - பிறவித் துன்பம். தீர்ப்பவராகிய சிவபெருமானின் சங்கம். சிவபெருமான், சங்கப் புலவர்கள் வழித் தமிழ் வாயிலாக உண்மையை உணர்த்தினமை ஈண்டுக் குறிக்கப்பட்டுளது. ''மூவர்கட் கரியான் நிற்ப முத்தமிழ்ச் சங்கத் தெய்வப் - பாவலர் வீற்றிருக்கும் பாண்டி நன்னாடு போற்றி'' - ஷ திருவிளையாடல் : வாழ்த்து 8. ''தண்டமிழ் நூல் புலவாணர்க் கோரம்மானே'' - தேவாரம். ''தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானை'' - திருவாசகம். சங்கப் புலவரை ''வாய்மை யுரியவர்'' என்று பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பியார் (திருவிளையாடல் : கிழியறுத்த - 11) கூறியிருத்தல் காண்க. பொருளுந்தருவார் என்பதற்கு அகப்பொருளிலக்கணந் தந்த இறையனார் என்று கூறுவது பிற்கால வழக்கம். இறையனார் என்பவர் ஒரு புலவர்;

Koviloor Digital Library

செம்மைப் பொருளுந் தருவார்திரு வால வாயில்
எம்மைப் பவந்தீர்ப் பவர்சங்கம் இருந்த தென்றால்.

8. அப்பொற் பதிவாழ் வணிகக்குலத் தான்ற தொன்மைச்
செப்பத் தகுசீர்க் குடிசெய்தவஞ் செய்ய வந்தார்
எப்பற் றினையும்அறுத் தேறுகைத் தேறு வார்தாள்
மெய்ப்பற் றெனப்பற்றி விடாத விருப்பின் மிக்கார்.

9. நாளும்பெருங் காதல் நயப்புறும் வேட்கை யாலே
கேளும் துணையும் முதற்கேடில் பதங்க ளெல்லாம்
ஆளும்பெரு மான்அடித் தாமரை அல்ல தில்லார்
மூளும்பெரு கன்பெனும் மூர்த்தியார் மூர்த்தி யார்தாம்.

10. அந்திப் பிறைசெஞ் சடைமேலணி ஆல வாயில்
எந்தைக் கணிசந் தனக்காப்பிடை என்றும் முட்டா
அந்தச் செயலின் நிலைநின் றடியா ருவப்பச்
சிந்தைக் கினிதாய திருப்பணி செய்யு நாளில்.

11. கானக் கடிசூழ் வடுகக்கரு நாடர் காவன்
மானப் படைமன்னன் வலிந்து நிலங்கொள் வானாய்
யானைக் குதிரைக் கருவிப்படை வீரர்*திரண்ட
சேனைக் கடலுங் கொடுதென்திசை நோக்கி வந்தான்.

12. வந்துற்ற பெரும்படை மண்புதை யப்ப ரப்பிச்
சந்தப்பொதி யில்தமிழ் நாடுடை மன்னன் வீரம்
சிந்தச்செரு வென்றுதன் னாணை செலுத்து மாற்றால்
கந்தப்பொழில் சூழ்மது ராபுரி காவல் கொண்டான்.

கடவுளல்லர். இறைவனார் என்னும் பெயரைக்கொண்டு எழுந்த புராணக் கதைகள் சரித்திரத்துக்குத் துணைசெய்யா.

8. ஆன்ற தொன்மை - அமைந்த பழைமை. ஏறு உகைத்து ஏறுவார் - சிவபெருமான்.

9. காதல், வேட்கை - கண்ணப்ப நாயனார் புராணம் 102-ம் பாட்டுக் குறிப்பைப் பார்க்க. நயப்புறும் - விருப்புறும். கேளும் - உறவினரும், பதங்கள் - பேறுகள். அன்பெனும் மூர்த்தியார் - அன்பையே உடலாகக் கொண்டவராகிய மூர்த்தி நாயனார்.

10. ஆலவாயில் எந்தைக்கு - திருவாலவாயில் எழுந்தருளியுள்ள சிவ பெருமானுக்கு. ஆலவாய் - திருவிளையாடற் புராணம் பார்க்க.

11. கானக்கடி - காட்டரண். மான - வலிய. கருவி - ஆயுதம் தாங்கிய ''மதுரை வவ்விய கருநட வேந்தன்'' - கல்லாடம் : 57.

பா-ம் - *திண்டேர்.

12. சந்தப் பொதியில் - சந்தன மரங்களையுடைய பொதிகை மலையிற் பிறந்த. செரு - போர். கந்தம் - மணங்கமழும்.

Koviloor Digital Library

13. வல்லாண்மையின் வண்தமிழ் நாடு *வளம்ப டுத்து
நில்லாநிலை ஒன்றிய இன்மையின் நீண்ட மேரு
வில்லான்அடி மைத்திறம் மேவிய நீற்றின் சார்பு
செல்லாதரு கந்தர் திறத்தினிற் சிந்தை தாழ்ந்தான்.

14. தாழுஞ்சமண் கையர் தவத்தைமெய் யென்று சார்ந்து
வீழுங்கொடி யோன்அது வன்றியும் வெய்ய முன்னைச்
சூழும்வினை யால்அர வஞ்சுடர்த் திங்க ளோடும்
வாழுஞ்சடை யான்அடி யாரையும் வன்மை செய்வான்.

15. செக்கர்ச்சடை யார்விடை யார்திரு வால வாயுள்
முக்கட்பர னார்திருத் தொண்டரை மூர்த்தி யாரை
மைக்கற்புரை நெஞ்சுடை வஞ்சகன் வெஞ்ச மண்பேர்
எக்கர்க்குட னாக இகழ்ந்தன செய்ய எண்ணி.

16. அந்தம்இல வாமிறை செய்யவும் அன்ப னார்தாம்
முந்தைம்முறை மைப்பணி முட்டலர் செய்து வந்தார்
தந்தம் பெருமைக் களவாகிய சார்பில் நிற்கும்
எந்தம் பெருமக் களையாவர் தடுக்க வல்லார்.

17. எள்ளுஞ்செயல் வன்மைகள் எல்லையில் லாத செய்யத்
தள்ளுஞ்செய லில்லவர் சந்தனக் காப்புத் தேடிக்
கொள்ளுந்துறை யும்அடைத் தான்கொடுங் கோன்மை செய்வான்
தெள்ளும்புனல் வேணியர்க் கன்பருஞ் சிந்தை நொந்து.

18. புன்மைச் செயல்வல் லமண்குண்டரிற் போது போக்கும்
வன்மைக் கொடும்பா தகன்மாய்ந்திட வாய்மை வேத

13. வளம் படுத்தும் - வளங்களைத் தன் வயப்படுத்தியும். ஒன்றிய- பொருந்திய. இன்மையின் - (அறிவுவிளக்க) வறுமையால். மேரு வில்லான்- சிவபெருமானது. அருகந்தர் திறத்தினில் - சமணர் கொள்கையில்.

பா-ம் - *வளம்படுத்தி.

14. கையர் - வஞ்சகர்கள். வெய்ய - கொடிய. வன்மை செய்வான் - கொடுமை செய்வானானான்.

15. செக்கர் - செந்நிற முடைய. மை கல் புரை - கருங்கல்லை யொத்த. எக்கர்க்கு - இடக்கர்களுக்கு. "எக்காரம் அமண் கையருக்கு" - திருஞான சம்பந்தர்: திருவாலவாய் - மானி. 11.

16. அந்தம் இலவா மிறை - அளவில்லாத நடுக்கங்கள். "மிறைகள் செய்ய வும்" - திருவிளையாடல் (நம்பி) : 51 மூர்த்தி 4. முட்டிலராய்.

17. எள்ளும் - இகழும். தள்ளும் - தமது திருப்பணியைத் தள்ளும். அடைத்தான் - தடுத்துக் கெடுத்தான்.

18. சார்வார் - மனதில் கொள்வாராயினார்.

Koviloor Digital Library

நன்மைத் திருநீற் றுயர்நன்னெறி தாங்கு மேன்மைத்
தன்மைப் புவிமன் னரைச்சார்வதென் றென்று சார்வார்.

19. காய்வுற்ற செற்றங்கொடு கண்டகன் காப்ப வுஞ்சென்
றாய்வுற்ற கொட்பிற் பகலெல்லை அடங்க நாடி
ஏய்வுற்ற நற்சந் தனமெங்கும் பெறாது சிந்தை
சாய்வுற்றிட வந்தனர் தம்பிரான் கோயில் தன்னில்.

20. நட்டம்புரி வாரணி நற்றிரு மெய்ப்பூச் சின்று
முட்டும்பரி சாயினுந் தேய்க்குங்கை முட்டா தென்று
வட்டந்திகழ் பாறையின் வைத்து முழங்கை தேய்த்தார்
கட்டும்புறந் தோல்நரம் பென்பு கரைந்து தேய.

21. கல்லின்புறந் தேய்த்த முழங்கை கலுழ்ந்து சோரி
செல்லும்பரப் பெங்கணும் என்பு திறந்து மூளை
புல்லும்படி கண்டு பொறுத்திலர் தம்பி ரானார்
அல்லின்கண் எழுந்தது வந்தருள் செய்த வாக்கு.

22. "அன்பின்துணி வால்இது செய்திடல் ஐய! உன்பால்
வன்புன்கண் விளைத்தவன் கொண்டமண் எல்லாங் கொண்டு
முன்பின்னல் புகுந்தன முற்றவும் நீத்துக் காத்துப்
பின்புன்பணி செய்துநம் பேருல கெய்து" கென்ன.

23. இவ்வண்ணம் எழுந்தது கேட்டெழுந் தஞ்சி முன்பு
செய்வண்ணம் ஒழிந்திடத் தேய்ந்தபுண் ஊறு தீர்ந்து
கைவண்ண நிரம்பின வாசமெல் லாங்க லந்து
மொய்வண்ண விளங்கொளி எய்தினர் மூர்த்தி யார்தாம்.

19. காய். . . . காப்பவும் - கோபம் நிறைந்த பகைமை கொண்டு அக்கொடிய மன்னன் (நாயனாருக்குச் சந்தனக் கட்டையை எவரும் உதவா வண்ணம்) தடுக்கவும். (கண்டகம் - முள்; கண்டகன் - முள் போன்றவன்). சென்று. . . . நாடி - நாயனார் பல விடங்களில் ஆராய்ந்து திரிந்து பகல் முழுவதும் (சந்தனக் கட்டையைத்) தேடி. ஏய்வுற்ற - தகுந்த.

20. நட்டம் புரிவார் - சிவபெருமான் மெய்ப்பூச்சு - சந்தனக் காப்பு. வட்டந் திகழ் பாறையில் - சந்தனக் கல்லில்.

21. சோரி கலுழ்ந்து - இரத்தம் சொரிந்து. பரப்பு - இடம். புல்லும்படி கண்டு- வெளிவருதலைப் பார்த்து. தம்பிரானார் - சிவபெருமான். அல்லின்கண் - இரவில்.

22. ஐய - ஐயனே. செய்திடல் - செய்யாதே. வன் புன்கண் - கொடுந் துன்பம். நீ கொண்டு. முன்பு இன்னல் புகுந்தன - முன்னே அவன் கொடுங்கோன்மையால் நேர்ந்த துன்பங்களை.

23. செய் வண்ணம் ஒழிந்திட - கையைத் தேய்த்தலை நிறுத்த. கை வண்ணம் - கை வடிவு. (புலால் நாற்றம் நீங்கி) வாசம் எல்லாம் கலந்து. மொய் வண்ணம் - திரண்ட அழகு.

Koviloor Digital Library

24. அந்நாள்இர வின்கண் அமண்புகல் சார்ந்து வாழும்
மன்னாகிய போர்வடு கக்கரு நாடர் மன்னன்
தன்நாளும் முடிந்தது சங்கரன் சார்பி லோர்க்கு
மின்னாமென நீடிய மெய்ந்நிலை யாமை வெல்ல.

25. இவ்வா றுலகத்தின் இறப்ப உயர்ந்த நல்லோர்
மெய்வா ழுலகத்து விரைந்தணை வார்க ளேபோல்
அவ்வா றரனார் அடியாரை அலைத்த தீயோன்
வெவ்வாய் நிரயத் திடைவீழ விரைந்து வீந்தான்.

26. முழுதும்பழு தேபுரி மூர்க்கன் உலந்த போதின்
எழுதுங்கொடி போல்பவ ருட்பட ஏங்கு சுற்றம்
*அழுதும்புலர் வுற்றது மற்றவன் அன்ன மாலைப்
பொழுதும்புலர் வுற்றது செங்கதிர் மீது போத.

27. அவ்வேலையில் அங்கண் அமைச்சர்கள் கூடித் தங்கள்
கைவேறுகொள் ஈம வருங்கடன் காலை முற்றி
வைவேலவன் றன்குல மைந்தரும் இன்மை யாலே
செய்வேறுவி னைத்திறஞ் சிந்தனை செய்து தேர்வார்.

28. "தாழுஞ்செய லின்றொரு மன்னவன் தாங்க வேண்டும்
கூழும்குடி யும்முத லாயின கொள்கைத் தேனும்
சூழும்படை மன்னவன் தோளிணைக் காவ லின்றி
வாழுந்தகைத் தன்றிந்த வையகம்" என்று சொன்னார்.

24. அமண் புகல் - சமணரிடம்; சமணக் கொள்கை. நீடிய மெய் - நீடித்த ஆயுளையுடைய தேகம். வெல்ல - மிக, மின்னாம் என நிலையாமை வெல்ல முடிந்தது என்று கூட்டுக.

25. மெய் வாழுலகத்து - சிவலோகத்தில். நிரயத்திடை - நரகத்தில். வீந்தான்- இறந்தான்.

26. உலந்த - இறந்த. எழுதுங் கொடி போல்பவர் - அவன் மனைவிமார்கள். புலர்வுற்றது - வாட்ட முற்றது. அவன் அன்ன மாலைப் பொழுதும் - அவனைப் போன்ற இராக் காலமும். புலர் வுற்றது - விடிந்தது.

பா-ம் - *முழுதும்.

27. அவ்வேலையில் - அப்பொழுது. கை வேறு கொள் - ஒழுக்கத்துக்கு வேறுபட்ட. ஈமவருங்கடன் - மயானக் கிரியைகள். காலைமுற்றி - காலையில் செய்துமுடித்து. வை வேலவன்தன் - கூரிய வேலேந்திய அம்மன்னன்தன். செய்வேறு வினைத் திறம் - செய்யத்தக்க வேறுவித செயலினிடத்து. தேர்வார் - தெளிவார்.

28. தாழும் செயல் இன்று - தாமதித்த லின்றி. தாங்க - உலகைத் தாங்க. கூழும் - உணவும்; பொருளும்; "படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான் அரசருள் ஏறு" - திருக்குறள் 381. "குடியும் கூழின் பெருக்கமும்" சிலப்பதிகாரம் : 10. நாடு காண் - கட்டுரை 7. கொள்கைத் தேனும் - நலத்தை உடைத்தாயிருப்பினும்.

Koviloor Digital Library

வேறு

29. "பன்முறை உயிர்கள் எல்லாம் பாலித்து ஞாலங் காப்பான்
தன்னெடுங் குடைக்கீழ்த் தத்தம் நெறிகளில் சரித்து வாழும்
மன்னரை இன்றி வைகும் மண்ணுல கெண்ணுங் காலை
இன்னுயிர் இன்றி வாழும் யாக்கையை ஒக்கும்" என்பார்.

30. இவ்வகை பலவும் எண்ணி "இங்கினி அரசர் இல்லை
செய்வகை இதுவே என்று தெளிபவர் சிறப்பின் மிக்க
மைவரை அனைய வேழம் கண்கட்டி விட்டால் மற்றக்
கைவரை கைக்கொண் டார்மண் காவல்கைக் கொள்வார்" என்று.

வேறு

31. செம்மாண்வினை அர்ச்சனை நூன்முறை செய்து தோளால்
"இம்மாநிலம் ஏந்தஓர் ஏந்தலை ஏந்து" கென்று
பெய்ம்மாமுகில் போல்மதம் பாய்பெரு கோடை நெற்றிக்
கைம்மாவை நறுந்துகில் கொண்டுகண் கட்டி விட்டார்.

32. கண்கட்டி விடுங்களி யானைஅக் காவல் மூதூர்
மண்கொட்புற வீதி மருங்கு திரிந்து போகித்
திண்பொற்றட மாமதில் சூழ்திரு வால வாயின்
விண்பிற்பட ஓங்கிய கோபுர முன்பு *மேவி.

33. நீங்கும்இர வின்கண் நிகழ்ந்தது கண்ட தொண்டர்
"ஈங்கெம்பெரு மான்அரு ளாம்எனில் இந்த வையம்
தாங்கும்செயல் பூண்பன்"என் றுள்ளந் தளர்வு நீங்கிப்
பூங்கொன்றை மிலைந்தவர் கோயிற் புறத்து நிற்ப.

34. வேழத் தரசங்கண் விரைந்து நடந்து சென்று
வாழ்வுற் றுலகஞ்செய் தவத்தினின் வள்ள லாரைச்

29. பாலித்து - காத்து. சரித்து - ஒழுகி. திருநகரச் சிறப்பு; பாட்டு 14- குறிப்புப் பார்க்க.

30. மைவரை அனைய வேழம் - கரிய மலை போன்ற யானையை. அக்கைவரை - அந்த யானை.

31. செம்மாண் வினை - செவ்விய பெருமையுடைய கிரியைகளால். ஓர் ஏந்தலை - ஓர் அரசனை (உயர்ந்தவனை). ஒடை - பட்ட மணிந்த.

32. கொட்புற - நடுங்க.

பா-ம் - *மேவ.

33. மிலைந்தவர் - சூடிய சிவபெருமானது.

Koviloor Digital Library

சூழ்பொற் சுடர்மாமணி மாநிலந் தோய முன்பு
தாழ்வுற் றெடுத்துப் பிடர்மீது தரித்த தன்றே.

35. மாதங்கம் எருத்தினில் வைத்தவர் தம்மைக் காணா
ஏதங்கெட எண்ணிய திண்மை அமைச்சர் எல்லாம்
பாதங்களின் மீது பணிந்தெழுந் தார்கள் அப்போ
தோதங்கிளர் வேலையை ஒத்தொலி மிக்க தவ்வூர்.

36. சங்கங்கள் முரன்றன தாரைகள் பேரி யோடும்
எங்கெங்கும் இயம்பின பல்லியம் எல்லை யில்ல
அங்கங்கு மலிந்தன வாழ்த்தொலி அம்பொற் கொம்பின்
பங்கன்அரு ளால்உல காள்பவர் பாங்கர் எங்கும்.

37. வெங்கட்களிற் றின்மிசை நின்றும் இழிச்சி வேரித்
தொங்கல்சுடர் மாலைகள் சூழ்முடி சூடு சாலை
அங்கட்கொடு புக்கரி யாசனத் தேற்றி ஒற்றைத்
திங்கட்குடைக் கீழ்உரி மைச்செயல் சூழ்ந்து செய்வார்.

38. மன்னுந் திசைவேதியில் மங்கல ஆகு திக்கண்
துன்னுஞ் சுடர்வன்னி வளர்த்துத் துதைந்த நூல்சூழ்
பொன்னின் கலசங்கள் குடங்கள் பூரித்த தூநீர்
உன்னுஞ் செயல்மந் திர✶யோகர் நிறுத்தி னார்கள்.

39. வந்துற்றெழு மங்கல மாந்தர்கள் தம்மை நோக்கிச்
சிந்தைச்சிவ மேதெளி யுந்திரு மூர்த்தி யார்தாம்
''முந்தைச்செய லாம்அமண் போய்முதற் சைவம் ஓங்கில்
இந்தப்புவி தாங்கிஇவ் வின்னர சாள்வன்'' என்றார்.

34. வேழத்தரசு - பட்டத்து யானை; அரசுவா. வள்ளலாரை - மூர்த்தியாரை.

35. மாதங்கம் - யானை; அரசுவா. எருத்தினில் - பிடரியில். காணா - கண்டு. ஏதங்கெட - உலகத் துன்பங்கெட. ஓதங்கிளர் வேலையை - வெள்ளம் எழும் கடலை.

36. முரன்றன - ஒலித்தன. பேரி - பேரிகை. இயம்பின - முழங்கின. பல்லியம் - பலவகை வாத்தியங்கள். அம்பொற் கொம்பின் பங்கன் - சிவபெருமான்.

37. இழிச்சி - இறக்கி. வேரித் தொங்கல் - தேனொழுகும் மலர் மாலைகளும். சுடர்மாலைகள் - மணிமாலைகளும். அரியாசனத்து - சிங்காசனத்தில். உரிமைச் செயல் - மகுடாபிஷேகச் செயல்.

38. மன்னும் திசை வேதியில் - மூர்த்தி நாயனார் வீற்றிருக்கும் திசையில் இடப்பட்ட ஓம குண்டத்தில். வன்னி - நெருப்பு. துதைந்த - நெருங்கிய. பூரித்த - நிரப்பிய. உன்னும் - தியானிக்கும்.

பா-ம் - ✶யோகினிறுத்தினார்கள்.

39. வந்து. . .தம்மை - வந்து தொழுது எழும் மங்கல காரியத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மந்திரிகள் முதலியவர்களை.

Koviloor Digital Library

40. அவ்வாறு மொழிந்தது கேட்ட அமைச்ச ரோடு
மெய்வ்வாழ்தரு நூலறி வின்மிகு மாந்தர் தாமும்
''எவ்வாறருள் செய்தனை மற்றவை யன்றி யாவர்
செய்வ்வார் பெரியோய்'' எனச்சேவடி தாழ்ந்து செப்ப.

41. ''வையம் முறைசெய் குவனாகில் வயங்கு நீறே
செய்யும் அபிடே கமுமாக, செழுங்க லன்கள்
ஐயன் அடையா ளமுமாக, அணிந்து தாங்கும்
மொய்புன் சடைமா முடியேமுடி யாவ'' தென்றார்.

42. என்றிவ்வுரை கேட்டலும் எல்லையில் கல்வி யோரும்
வன்திண்மதி நூல்வளர் வாய்மை அமைச்சர் தாமும்
''நன்றிங்கருள் தானென நற்றவ வேந்தர்'' சிந்தை
ஒன்றும்அர சாள்உரி மைச்செய லான உய்த்தார்.

43. மாடெங்கும் நெருங்கிய மங்கல ஓசை மல்கச்
சூடுஞ்சடை மௌலி அணிந்தவர் தொல்லை ஏனம்
தேடுங்கழ லார்திரு வாலவாய் சென்று தாழ்ந்து
நீடுங்களிற் றின்மிசை நீள்மறு கூடு போந்தார்.

44. மின்னும்மணி மாளிகை வாயிலின் வேழ மீது
தன்னின்றும் இழிந்து தயங்கொளி மண்ட பத்திற்
பொன்னின்அரி மெல்லணைச் சாமரைக் காமர் பூங்கால்
மன்னுங்குடை நீழல் இருந்தனர் வையந் தாங்கி.

45. குலவுந்துறை நீதி அமைச்சர் குறிப்பின் வைகக்
கலகஞ்செய் அமண்செய லாயின கட்டு நீங்கி
நிலவுந்திரு நீற்று நெறித்துறை நீடு வாழ
உலகெங்கு நிரம்பிய சைவம் உயர்ந்து மன்ன.

41. வயங்கும் - பொலியும். கலன்கள் - ஆபரணங்கள். ஐயன் அடையாளமும் - சிவபெருமான் அடையாளமாகிய உருத்திராக்கமும். திருநீறு, உருத்திராக்கம், சடைமுடி ஆக மூன்று.

42. ஒன்றும் - பொருந்தும். உய்த்தார் - கொடுத்தார்.

43. மாடெங்கும் - பக்கமெங்கும். மௌலி அணிந்தவர் - முடியணிந்த மூர்த்தி நாயனார். தொல். . .கழலார் - பழைய பன்றியாகிய திருமால் தேடுந் திருவடியை யுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள. மறுகூடு - வீதி வழியே.

44. பொன்னாற் செய்யப்பட்ட சிங்காசனத்தில். சாமரையின் விரும்பத்தக்க மெல்லிய காற்று.

45. குலவும் துறை - விளங்கும் பல துறைகளில் வல்ல. எறிபத்த : 7. குறிப்புப் பார்க்க.

Koviloor Digital Library

46. நுதலின்கண் விழித்தவர் வாய்மை நுணங்கு நூலின்
பதமெங்கும் நிறைந்து விளங்கப் பவங்கள் மாற
உதவுந்திரு நீறுயர் கண்டிகை கொண்ட வேணி
முதன்மும்மையி னால்உல காண்டனர் மூர்த்தி யார்தாம்.

47. ஏலங்கமழ் கோதையர் தந்திறம் என்றும் நீங்கும்
சீலங்கொடு வெம்புலன் தெவ்வுடன் வென்று நீக்கி
ஞாலந்தனி நேமி நடாத்தி நலங்கொள் ஊழிக்
காலம்உயிர் கட்கிட ரான கடிந்து காத்து.

48. பாதம்*பர மன்னவர் சூழ்ந்து பணிந்து போற்ற
ஏதம்பிணி யாவகை இவ்வுல காண்டு தொண்டின்
பேதம்புரி யாஅருட் பேரர சாளப் பெற்று
நாதன்கழற் சேவடி நண்ணினர் அண்ண லாரே.

49. அகல்பா றையின்வைத்து முழங்கையை அன்று தேய்த்த
இகலார்களிற் றன்பரை ஏத்தி முருக னாராம்
முகில்சூழ் நறுஞ்சோலையின் மொய்யொளி மாட வீதிப்
புகலூர்வரும் அந்தணர் தந்திறம் போற்ற லுற்றாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - *1,021*

46. நுதலின். . . . பதம் - நெற்றியிற் கண்ணுடைய சிவபிரானது சத்தியம் விளங்கும் அருள் நூல்களின் வழி. பவங்கள் - பாவங்கள்; பிறவிகள். வேணி - சடை. ''மும்மையினால் - மூன்றால் (விபூதி, உருத்திராக்கம், சடை). ''மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்திக்கும் அடியேன்'' - திருத்தொண்டத்தொகை : *3.*

47. ஏலம் கமழ்கோதையர் - மயிர்ச்சாந்து கமழ்கின்ற கூந்தலை யுடைய பெண்கள். தெவ்வுடன் - பகைவர்களுடன். வெம்புலன்களைத் தெவ்வுடன் என்றும், வெம்புலன்களாகிய தெவ்வுடன் என்றும் கொள்ளலாம். நேமி - ஆஞ்ஞா சக்கரத்தை.

விபூதி, உருத்திராக்கம், சடைமுடி இம்மூன்றும் ஜீவகாருண்யத்துக்கு அறிகுறிகளாதலான், ''உயிர்கட்கு இடரான கடிந்துகாத்து'' என்றார். விபூதி மனத் தூய்மைக்கும், உருத்திராக்கம் கண்ணோட்டத்துக்கும், சடைமுடி அபேத மென்னும் ஞானத்துக்கும் அறிகுறிகள். இவ்வியல்களின்றி வெறும் வேடத்திற்காக விபூதி உருத்திராக்கம் சடை முலியவற்றைத் தரிப்பதால் பயனில்லை. மூர்த்தி நாயனார் புற வேடத்தின் வழி அகத்திலும் நின்றார் என்பது ''உயிர்கட்கு இடரான கடிந்து காத்து'' என்பதால் விளங்குகிறது. ''வேடநெறி நில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன் - வேடநெறி நிற்பார் வேடம் மெய்வேடம்'' - திருமந்திரம் : இராசதோடம். *3.*

48. பரமன்னவர் - வேற்றரசர்கள். ஏதம் பிணியாவகை - துன்பம் பீடியா வண்ணம். தொண்டு பேதியாத. இன் - சாரியை.

பா-ம் - *பல.

49. இகல்ஆர் களிற்று அன்பரை - போர்க்குணம் நிறைந்து யானைமீது சென்ற மூர்த்தியாரை.

Koviloor Digital Library

பாண்டி நாட்டிலே மதுரைமா நகரிலே வணிகர் குலத்திலே மூர்த்தி நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவபத்தியிற் சிறந்தவர்; அன்பையே திருவுருவாக்கொண்டவர்.

அப்பெரியார், சொக்கலிங்கப் பெருமானுக்குச் சந்தனக் காப்பணிவதைத் தமக்குரிய திருத்தொண்டாகக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார். வருநாளில், வடுகக் கருநாடக மன்னன் ஒருவன், தென்னாடு போந்து, பாண்டியனைவென்று, மதுரைக்கு அதிபதியானான். அவன், சமண சமயத்தைத் தழுவித் திருநீறணியுஞ் சிவனடியார்களுக்குத் தீங்கிழைத்து வந்தான். அவன் தீங்கிடை மூர்த்தி நாயனாரது திருத்தொண்டும் நிகழ்ந்து வந்தது.

கருநாடக மன்னன், மூர்த்தியாருக்குப் பல இடையூறுகள் புரியத் தொடங்கினான். புரிந்தும், மூர்த்தியார் தந்திருத்தொண்டினின்றும் வழுவினாரில்லை. அது கண்ட மன்னன், நாயனார் சந்தனக் கட்டைகளைப் பெறாதவாறு எவ்வெத் தடைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ, அவ்வத் தடைகளைச் செய்தான். நாயனார் மனம் வருந்தலாயிற்று. வருத்த மேலீட்டான் நாயனார் ''இக்கொடுங் கோலன் என்றே மாய்வான்? இந்நாடு திருநீற்று நெறியினைத் தாங்கும் வேந்தனை என்றே பெறும்?'' என்று எண்ணி எண்ணிச் சந்தனக் கட்டையைத் தேடிப் பகல் முழுவதுந் திரிந்தார். சந்தனக் கட்டை எங்குங் கிடைக்கவில்லை.

மூர்த்தியார் என் செய்வார்! அவர் திருக்கோயிலுட் புகுந்து ''இன்று சந்தனக் கட்டைக்கு முட்டு நேர்ந்தால் என்ன? அதைத் தேய்க்கும் என் கைக்கு எவ்வித முட்டும் நேரவில்லை'' என்று கருதி ஒரு சந்தனக் கல்லின்மீது தமது முழங்கையை வைத்துத் தேய்த்தார். இரத்தம் வெள்ளம் போல் பெருகிப் பாய்ந்தது; எலும்பு வெளிப் பட்டது; என்புத் துவாரங்கள் திறந்தன; மூளை ஒழுகியது.

அதைக் கண்டு பொறாத ஆண்டவன் அருளால், ''ஐயனே! மெய்யன்பின் துணிவால் இதைச் செய்யாதே. இராச்சிய மெல்லாம் நீயே கைக் கொண்டு, கொடுங்கோலனால் விளைந்த தீமைகளை ஒழித்து, உன் திருப்பணியைச் செய்து நமது சிவலோகத்தை அடைவாயாக'' என்று ஒரு வானொலி எழுந்தது. எழுந்ததும், நாயனார் நடுக்குற்றுக் கையைத் தேய்த்தலை நிறுத்தினார். அவரது கை ஊறு நீங்கிப் பழையபடியாயிற்று.

Koviloor Digital Library

மூர்த்தியார் ''இறைவன் திருவருள் சுரப்பின், இவ்வையத்தை நான் தாங்குவேன்'' என்று நினைந்து, திருக்கோயிற் புறத்தில் நின்றார். அன்றிரவே அக்கொடிய மன்னன் இறந்துபட்டான். அடுத்தநாட் காலையில் அவனுக்குத் தகன கிரியைகள் செய்யப்பட்டன.

அவனுக்குப் புதல்வர்கள் முதலிய அரசுரிமைத் தாயத்தா ரெவருமின்மையால் ''எவரை அரசராக்குவது?'' என்று அமைச்சர்கள் ஆலோசித்து முடிவாக, ஒரு யானையைக் கண்கட்டி விடுதல் வேண்டுமென்றும், அஃது எவரை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறதோ, அவரே அரசராதல் வேண்டுமென்றுந் தீர்மானித்தார்கள். அவர்கள் தீர்மானித்தவாறே, ஒரு யானையை முறைப்படி அருச்சித்து, ஓர் ஏந்தலை எடுத்து வருமாறு பணித்துத், துகிலால் அதன் கண்ணைக் கட்டி விட்டார்கள். யானை தெருக்களிலே திரிந்து, மூர்த்தி நாயனார் முன்னேபோய்த் தாழ்ந்து, அவரை எடுத்துப்பிடரியில் வைத்தது. அமைச்சர்கள் மூர்த்தி நாயனாரை அரசராகக்கொண்டு அவர் திருவடியில் விழுந்து வணங்கி அவரை முடிசூட்டு மண்டபத்திற்கு அழைத்துச் சென்று சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்தார்கள்.

முடி சூட்டற்குரிய மங்கல கிரியைகள் தொடங்கப்பட்டன. அப்போது நாயனார், மந்திரிகளை நோக்கி, ''சமணம் அழிந்து சைவம் ஓங்கினால் யான் அரசாட்சியை ஏற்றல்கூடும்'' என்றார். அதற்கு எல்லாரும் இசைந்தனர். பின்னும் நாயனார், ''எனக்குத் திருநீறு அபிடேகப் பொருளாகவும், கண்டிகை கலன்களாகவும், சடைமுடி முடியாகவும் இருத்தல்வேண்டும்'' என்று கூறினார். அதற்கும் அமைச்சர் முதலாயினோர் உடன்பட்டனர். அம்முறையில் முடி சூட்டுவிழா நன்கு நடைபெற்றது. நாயனார் திருக்கோயிலுக்குப் போய்ச் சொக்கநாதரைத் தொழுது யானைமீது ஏறி அரண்மனை சேர்ந்தார்.

மூர்த்தி நாயனார், பிரமசரியத்தில் உறுதிகொண்டு, திருநீறு, கண்டிகை, சடைமுடி ஆகிய மூன்றையும் அணிந்து, சைவம் ஓங்கப் பன்னெடுநாள் ஆட்சி புரிந்து, சிவபெருமான் திருவடி நீழலை அடைந்தார்.

Koviloor Digital Library

16. முருக நாயனார் புராணம் (14)

1. தாது சூழும் குழல்*மலையாள் தளிர்க்கை சூழும் திருமேனி
மீது சூழும் புனற்கற்றை வேணி நம்பர் விரும்புபதி
சோதி சூழும் மணிமௌலிச் சோழர் பொன்னித் திருநாட்டுப்
போது சூழும் தடஞ்சோலைப் பொய்கை சூழும் பூம்புகலூர்.

2. நாம மூதூர் மற்றதனுள் நல்லோர் மனம்போல் அவரணிந்த
சேம நிலவு திருநீற்றின் சிறந்த வெண்மைத் திருந்தொளியால்
யாம இருளும் வெளியாக்கும் இரவே அல்ல விரைமலர்மேல்
காமர் மதுவுண் சிறைவண்டும் களங்கம் இன்றி விளங்குமால்.

3. நண்ணும் இசைதேர் மதுகரங்கள் நனைமென் சினையின் மருங்கலைய
வண்ண மதுரத் தேன்பொழிவ வாச மலர்வா யேயல்ல
தண்ணென் சோலை எம்மருங்கும் சாரும் மடமென் சாரிகையின்
பண்ணின் கிளவி மணிவாயும் பதிகச் செழுந்தேன் பொழியுமால்.

4. வண்டு பாடப் புனல்தடத்து மலர்ந்து கண்ணீர் அரும்புவன
கொண்ட வாச முகைஅவிழ்ந்த குளிர்பங் கயங்க ளேயல்ல
அண்டர் பெருமான் திருப்பாட்டின் அமுதம் பெருகச் செவிமடுக்கும்
தொண்டர் வதன பங்கயமும் துளித்த கண்ணீர் அரும்புமால்.

1. தாது - பூந்தாதுகள். குழல் . . . நம்பர்-கூந்தலையுடைய பார்வதி தேவியார் தளிர்போன்ற கையால் தழுவும் திருமேனியையும், திருமுடிமீது சூழும் கங்கை தங்கிய கற்றைச் சடையையும் உடைய சிவபெருமான். மௌலி-முடி. பொன்னி - காவிரி. போது - மலர்கள். "பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே" - அப்பர்.

பா-ம் - *மடவாள்.

2. நாமம் - புகழையுடைய. அவர் - அந்நல்லோர். சேமம் நிலவும் - நலம் விளங்கும். திருக்கூட்டச்சிறப்பு : 6. பார்க்க. காமர் - கண்ணப்ப நாயனார் புராணம்: 16 - குறிப்புப் பார்க்க.

3. தேர் மதுகரங்கள் - பாடும் வண்டுகள். நனைமென் சினையின் மருங்கு-அரும்பு பொருந்திய மெல்லிய கிளைகளின் பக்கங்களில். வண்ணம் - நிறம் ; அழகு. மடமென் சாரிகையின் - அழகிய மெல்லிய நாகணவாய்ப் பறவைகளின். பண்ணின் கிளவி - பண்அனைய சொல்லையுடைய. பதிகம் - தேவாரப் பதிகமாகிய.

4. தடத்து - தடாகங்களில். கண்ணீர் - கள்நீர்; தேனாகிய நீர். முகை - அரும்பு. பங்கயங்களே - தாமரை மலர்களே. செவிமடுக்கும் -செவியால் பருகும்; கேட்கும். வதனம் - முகமாகிய. கண்ணீர் - கண்நீர்.

Koviloor Digital Library

5. ஆன பெருமை வளஞ்சிறந்த அந்தண் புகலூர் அதுதன்னில்
மான மறையோர் குலமரபின் வந்தார் முந்தை மறைமுதல்வர்
ஞான வரம்பின் தலைநின்றார் நாகம் புனைவார் சேவடிக்கீழ்
ஊனம் இன்றி நிறைஅன்பால் உருகும் மனத்தார் முருகனார்.

6. அடைமேல் அலவன் துயிலுணர அலர்செங் கமல வயற்கயல்கள்
மடைமேல் உகளும் திருப்புகலூர் மன்னி வாழுந் தன்மையராய்
விடைமேல் வருவார்க் காளான மெய்ம்மைத் தவத்தால் அவர்கற்றைச்
சடைமேல் அணியத் திருப்பள்ளித் தாமம் பறித்துச் சாத்துவார்.

7. புலரும் *பொழுதின் முன்னெழுந்து புனித*நீரில் மூழ்கிப்போய்
மலருஞ் செவ்வித் தம்பெருமான் முடிமேல் வான்நீர் ஆறுமதி
உலவு மருங்கு முருகுயிர்க்க, நகைக்கும் பதத்தின் உடன்பறித்த
அலகில் மலர்கள் வெவ்வேறு *திருப்பூங் கூடை களிலமைப்பார்.

8. கோட்டு மலரும் நிலமலரும் குளிர்நீர் மலரும் கொழுங்கொடியின்
தோட்டு மலரும் மாமலரும் சுருதி மலருந் திருவாயில்
காட்டு முறுவல் நிலவலரக் கனக வரையின் பன்னகநாண்
பூட்டும் ஒருவர் திருமுடிமேல் புனைய லாகும் மலர்தெரிந்து.

9. கொண்டு வந்து தனியிடத்தின் இருந்து கோக்கும் கோவைகளும்
இண்டைச் சுருக்கும் தாமமுடன் இணைக்கும் வாச மாலைகளும்

5. மானம் - மேன்மை யுடைய. நாகம் புனைவார் - பாம்பை யணிந்த சிவபெருமான்.

6. அடைமேல் - தாமரை இலைமீது. அலவன் - நண்டுகள். துயில் உணர- உறக்கத்தினின்றும் எழ. கயல்மீன்கள். உகளும் - பாயும். திருப்பள்ளித்தாமம் - எறிபத்தநாயனார் புராணம் : 9. குறிப்புப் பார்க்க.

7. மலரும் செவ்வி - மலர்ந்த அழகிய. வான்நீர் ஆறு மதி - ஆகாயகங்கை யும் சந்திரனும். முருகு உயிர்க்க - வாசனை வீச. நகைக்கும் பதத்தினுடன் - மலரும் பருவத்துடன். அலகில் - அளவில்லாத.

பா-ம் - *பொழுது. *நன்னீர். *திருப்பூக்கூடை.

8. தோட்டு - இதழுடைய. மாமலரும் - பெருமை பொருந்திய மலர் களுள்ளும். கோட்டுப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ, கொடிப்பூ ஆகிய இவைகளுள். சுருதி - வேதம். புன்முறுவல் நிலவு. கனகவரையில் பன்னக நாண் - மேருமலையாகிய வில்லில் பாம்பாகிய (ஆதிசேடனாகிய) நாணை. ஒருவர் - சிவபெருமான்.

9. தாமம் - மலர்; மாலையுமாம். தண்டில் - தண்டைப்போல்; வாழை நார்த்தண்டில் எனினுமாம். தாளில் - காம்புகளில். நுண்தாது - நுண்ணிய மகரந்தங்கள். கோவை - மலர்களால் கோக்கப்படும் மாலை. இண்டை - சுருக்கிக் கோக்கப்படும் மாலை; சுருக்கு, மாலை, தாமம், கண்ணி, பிணையல் - தடுத்தாட்

Koviloor Digital Library

தண்டில் கட்டும் கண்ணிகளும் தாளிற் பிணைக்கும் பிணையல்களும்
நுண்டா திறைக்கும் *தொடையல்களும் சமைத்து நுடங்கு நூன்மார்பர்.

10. ஆங்கப் பணிக ளானவற்றுக் கமைத்த காலங் களின்அமைத்துத்
தாங்கிக் கொடுசென் றன்பினொடுஞ் சாத்தி வாய்ந்த அர்ச்சனைகள்
பாங்கிற் புரிந்து பரிந்துள்ளார் பரமர் *பதிகப் பற்றான
ஓங்கிச் *சிறந்த அஞ்செழுத்தும் ஓவா நாவின் உணர்வினார்.

11. தள்ளும் முறைமை ஒழிந்திடஇத் தகுதி ஒழுகும் மறையவர்தாம்
தெள்ளு மறைகள் முதலான ஞானஞ் செம்பொன் வள்ளத்தில்
அள்ளி அகிலம் ஈன்றளித்த அம்மை முலைப்பால் உடனுண்ட
பிள்ளை யார்க்கு நண்பருமாம் பெருமை யுடையா ராயினார்.

12. அன்ன வடிவும் ஏனமுமாய் *அறிவான் இருவர் *அறியாமல்
மன்னும் புகலூர் உறைவாரை வர்த்த மான வீச்சுரத்து
நன்னர் மகிழ்ச்சி மனங்கொள்ள நாளும் பூசை வழுவாமே
பன்னும் பெருமை அஞ்செழுத்தும் பயின்றே பணிந்து பரவினார்.

13. அங்கண் அமருந் திருமுருகர் அழகார் புகலிப் பிள்ளையார்
பொங்கு மணத்தின் முன்செய்த பூசை அதனால் புக்கருளிச்
செங்கண் அடலே றுடையவர்தாஞ் சிறந்த அருளின் பொருள் அளிக்கத்
தங்கள் பெருமான் அடிநீழல் தலையாம் நிலைமை சார்வுற்றார்.

கொண்ட புராணம் : 18. குறிப்புப் பார்க்க. தொடையல்களும் - முதலிய மாலைகளும்; கோக்கப்பட்ட மாலைகளும் என்னலுமாம். நுடங்கும் - அசையும்.

பா-ம் - *தொங்கல்களும்.

10. பாங்கில் - உரிமையுடன்; முறைமையுடன் எனினுமாம். சிவபிரானுக் கினிய தேவாரப் பதிகங்களின் பற்றான. ஓவா - நீங்காமல். "நற்றவா உனை நான் மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே" - சுந்தரர்: கொடுமுடி 1.

பா-ம் - *பத்தர். * செறிந்த.

11. விதிமுறை விலக்குமுறை என்னும் இரண்டில் விலக்கு முறைகள் போக. மறையவர் தாம் - முருகநாயனார். தெள்ளும் - தெளிந்த. ஞானம் - ஞானத்தை. வள்ளத்தில் - கிண்ணத்தில். பிள்ளையார்க்கு - ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கு.

12. ஏனமுமாய் - பன்றியுமாய். அறிவான் இருவர் - அறியும் பொருட்டு முயன்ற பிரமவிட்டுணுக்களாகிய இருவர். உறைவாரை - எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானை. வர்த்தமான ஈச்சுரம் - திருப்புகலூர்த் திருக்கோயிலின் பெயர். நன்னர் - நல்ல. பன்னும் - செபித்தற்குரிய. பயின்றே - ஓதி ஓதி.

பா-ம் - *அறிவார். *அறியாமே.

13. புகலிப்பிள்ளையார் - சீர்காழித் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின். செங்கண் அடல் ஏறு உடையவர் - சிவபெருமான். அருளாகிய இனிய பொருள்.

Koviloor Digital Library

14. அரவம் அணிந்த அரையாரை அருச்சித் தவர்தங் கழல்நிழல்கீழ்
விரவு புகலூர் முருகனார் மெய்ம்மைத் தொண்டின் திறம்போற்றிக்
கரவி லவர்பால் வருவாரைக் கருத்தில் உருத்தி ரங்கொண்டு
பரவும் அன்பர் பசுபதியார் பணிந்த பெருமை *பகர்வுற்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 1,035

முருக நாயனார் சோழ நாட்டிலே திருப்புகலூரிலே வேதியர் குலத்திலே தோன்றியவர். அவர் சிவபத்தியிலும் அடியார் பத்தியிலுஞ் சிறந்தவர். அவர் நாள்தோறும் வைகறை எழுவார்; காலைக் கடன்களை முடித்துக்கொள்வார்; நீராடுவார்; திருநந்தனவனம் புகுவார்; கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ என்னும் நால்வகைப் பூக்களைக் கொய்வார்; அப்பூக்களால் இண்டை, தாமம், கண்ணி, பிணையல் முதலிய மாலைகள் கட்டுவார்; அம்மாலைகளைச் சிவபிரானுக்குச் சூட்டுவார்; நெஞ்சங் குழைந்து குழைந்து உருகுவார்; அஞ்செழுத்து ஓதுவார். இம்முறையில் திருத்தொண்டு செய்து வந்த முருக நாயனார், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுக்கு நண்பராகி, அச்சுவாமிகளின் திருமணச் சிறப்பிற் கலந்து சிவபிரான் திருவடிநீழலை அடைந்தார்.

17. உருத்திர பசுபதி நாயனார் புராணம் (10)

1. நிலத்தின் ஓங்கிய நிவந்தெழும் பெரும்புனல் நீத்தம்
மலர்த்த டம்*பணை வயல்புகு பொன்னிநன் னாட்டுக்
குலத்தின் ஓங்கிய குறைவிலா நிறைகுடி குழுமித்
தலத்தின் மேம்படு *நலத்தது பெருந்திருத் தலையூர்.

14. அரவம் அணிந்த அரையாரை - சிவபெருமானை. விரவு-கலந்த. கரவிலவர் பால் வருவாரை - வஞ்சனையில்லாதவரிடம் காட்சியளிக்குஞ் சிவபரம் பொருளை. "கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானை" - அப்பர்.

பா-ம் - *பரவுற்றேன்.

1. நிவந்து - பரந்து. புனல் நீத்தம் - நீர்வெள்ளம். தடம்பணைவயல் - மிகவும் அகன்றவயல்களில். பொன்னி - காவிரி; (சோழநாட்டிலே). குழுமி - நெருங்கி.

பா-ம் - *புணை. *தகையது.

Koviloor Digital Library

2. வான ளிப்பன மறையவர் வேள்வியின் வளர்தீ
தேன ளிப்பன நறுமலர் செறிசெழுஞ் சோலை
ஆன ளிப்பன அஞ்சுகந் தாடுவார்க் கவ்வூர்
தான ளிப்பன தருமமும் நீதியும் சால்பும்.

3. அங்கண் மாநக ரதனிடை அருமறை வாய்மைத்
துங்க வேதியர் குலத்தினில் தோன்றிய தூயோர்
செங்கண் மால்விடை யார்செழும் பொன்மலை வல்லி
பங்க னாரடி மைத்திறம் புரிபசு பதியார்.

4. ஆய அந்தணர் அருமறை உருத்திரம் கொண்டு
மாய னாரறி யாமலர்ச் சேவடி வழுத்தும்
தூய அன்பொடு தொடர்பினில் இடையறாச் சுருதி
நேய *நெஞ்சின ராகிஅத் தொழில்தலை நின்றார்.

5. கரையில் கம்பலை புள்ளொலி கறங்கிட மருங்கு
பிரச மென்சுரும் பறைந்திடக் *கருவரால் பிறழும்
*நிரைநெ டுங்கயல் நீரிடை நெருப்பெழுந் தனைய
விரைநெ கிழ்ந்தசெங் கமலமென் பொய்கையுள் மேவி.

6. தெள்ளு தண்புனல் கழுத்தள வாயிடைச் செறிய
உள்ளு றப்புக்கு நின்றுகை உச்சிமேற் குவித்துத்
தள்ளு வெண்திரைக் கங்கைநீர் ததும்பிய சடையார்
கொள்ளும் அன்பினில் உருத்திரங் குறிப்பொடு பயின்றார்.

2. வளர்தீவான் (மழையை) அளிப்பன. அஞ்சு உகந்து ஆடுவார்க்கு - பஞ்ச கவ்வியத்தை விரும்பி ஆடுஞ் சிவபிரானுக்கு. (அவ்வைந்தையும்) ஆன் அளிப்பன. சால்பும் - அமைதியும்.

3. அம்கண் - அழகிய இடத்தையுடைய. வாய்மையால் உயர்ந்த வேதியர். இமயக் கொடியாகிய பார்வதி பாகர். புரி - விரும்பும்.

4. பா-ம் - *நெஞ்சினராகிய தொழில்.

5. கம்பு அலைகரையில் புள்ஒலி கறங்கிட - சங்குகள் அலையும் கரையிலே பறவை யொலிகள் முழங்க. மருங்கு பிரச மென்சுரும்பு அறைந்திட - பக்கத்தே மெல்லிய தேன் வண்டுகள் ஒலிக்க. வரால் மீன்கள் பிறழும். நிரை - வரிசையாக. கயல் மீன்கள் பாயும் நீரிடை. விரை - வாசனை.

பா-ம் - *பெரு. *நிறை நெடுங்கய நீரிடை.

Koviloor Digital Library

7. அரும றைப்பய னாகிய உருத்திரம் அதனை
வருமு றைப்பெரும் பகலும்எல் லியும்வழு வாமே
திரும லர்ப்பொகுட் டிருந்தவன் அனையவர் சிலநாள்
ஒருமை உய்த்திட உமைஇடம் மகிழ்ந்தவர் உவந்தார்.

8. காதல் அன்பர்தம் அருந்தவப் பெருமையும் கலந்த
வேத மந்திர நியதியின் மிகுதியும் விரும்பி
ஆதி நாயகர் *அமர்ந்தருள் செய்யமற் றவர்தாம்
தீதி லாநிலைச் சிவபுரி எல்லையிற் *சேர்ந்தார்.

9. நீடும் அன்பினில் உருத்திரம் ஓதிய நிலையால்
ஆடு சேவடி அருகுற அணைந்தனர் அவர்க்குப்
பாடு பெற்றசீர் உருத்திர பசுபதி யாராம்
கூடு நாமமும் நிகழ்ந்தது குவலயம் போற்ற.

10. அயில்கொள் முக்குடு மிப்படை யார்மருங் கருளால்
பயில்உ ருத்திர பசுபதி யார்திறம் பரசி
எயிலு டைத்தில்லை எல்லையில் நாளைப்போ வாராம்
செயலு டைப்புறத் திருத்தொண்டர் திறத்தினை மொழிவாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 1,045

சோழ நாட்டுப் பதிகளில் திருத்தலை என்னும் பதியும் ஒன்று. அப்பதியில் அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர் பசுபதி என்பவர். அப்பெரியார் தாமரைத் தடாகத்துட் சென்று கழுத்தளவு நீரிலே நின்று ஸ்ரீருத்திரத்தை ஓதுவார். இஃது அவர்தந் திருத்தொண்டு. அவர் இத்திருத்தொண்டில் ஈடுபட்டுச் சின்னாள் வாழ்ந்து சிவபதஞ் சேர்ந்தார். உருத்திர மந்திரத்தை ஓதியபடியால், அவர் உருத்திர பசுபதி நாயனார் என்னுந் திருநாமத்தைப் பெற்றார்.

7. எல்லியும் - இரவும். திருமலர்ப் பொகுட்டு இருந்தவன் - பிரமன். ஒருமை உய்த்திட - ஒருமைப்பாட்டிற் பொருந்த. இடம் - இடப்பக்கம்.

8. அமர்ந்து உள்ளத்திருந்து.

பா-ம் - *மகிழ்ந்தருள்; அறிந்தருள். *சென்றார்.

9. பாடு - பெருமை.

10. கூர்மை பொருந்திய முத்தலைச் சூலத்தையுடைய சிவபிரான். பரசி - போற்றி. எயில் - மதில்.

Koviloor Digital Library

18. திருநாளைப் போவார் நாயனார் புராணம் (37)

1. பகர்ந்துலகு சீர்போற்றும் பழையவளம் பதியாகும்
திகழ்ந்தபுனற் கொள்ளிடம்பொன் செழுமணிகள் திரைக்கரத்தால்
முகந்துதர இருமருங்கும் முளரிமலர்க் கையேற்கும்
அகன்பணைநீர் நன்னாட்டு மேற்காநாட் டாதனூர்.

2. நீற்றலர்பே ரொளிநெருங்கும் அப்பதியின் நிறைகரும்பின்
சாற்றலைவன் குலைவயலில் தகட்டுவரால் எழப்பகட்டேர்
ஆற்றலவன் கொழுக்கிழித்த சால்வழிபோய் அசைந்தேறிச்
சேற்றலவன் கருவுயிர்க்க முருகுயிர்க்குஞ் செழுங்கமலம்.

3. நனைமருவுஞ் சினைபொதுளி நறுவிரைசூழ் செறிதளிரில்
தினகரமண் டலம்வருடுஞ் செழுந்தருவின் குலம்பெருகிக்
கனமருவி ✱அசைந்தலையக் களிவண்டு புடைசூழப்
புனல்மழையோ மதுமழையோ பொழிவொழியா பூஞ்சோலை.

4. பாளைவிரி மணங்கமழும் பைங்காய்வன் குலைத்தெங்கின்
தாளதிர மிசைமுட்டித் தடங்கிடங்கின் எழப்பாய்ந்த
வாளைபுதை யச்சொரிந்த பழம்மிதப்ப வண்பலவின்
நீளமுதிர் கனிகிழிதேன் நீத்தத்தில் எழுந்துகளும்.

1. புனல் கொள்ளிடம் - நீர் கொள் இடம்; காவிரியினின்றும் நீர்கொள் இடம்; கொள்ளிட நதி; காவிரியினின்றும் நீரைக் கொண்டு பிரிந்தமையான் ''புனல் கொள்ளிடம்'' என்றார். திரைக்கரத்தால் - அலையாகிய கைகளால். முகந்து - அள்ளி; வாரி. இருமருங்கும் - இருபுறமும். முளரி மலர்க்கை - தாமரைகள் தங்கள் மலர்களாகிய கைகளால், அகன்பணை நீர் நன்னாட்டு - அகன்ற வயல்கள் நிறைந்த சோழவளநாட்டில்.

2. நீறு அலர் - விபூதியின் பரந்த. சாறு அலை வன் குலை - சாற்றால் அலைகின்ற வலிய கதிர்க்குலைகளை யுடைய; குலை - வரம்புமாம். பகடு ஏர் ஆறு அலம் - எருமைகள் பூட்டிய ஏர்போகும் வழியில் கலப்பையின். வன்கொழு - வலிய காறு. சால் - படைச்சாலின். சேறு அலவன் - சேற்றிலே நண்டுகள். கரு உயிர்க்க - கரு ஈன. முருகுயிர்க்கும் - தேனைச் சொரியும்.

3. நனை. . .தளிரில் - அரும்புகள் விளங்கும் கிளைகள் தழைத்து நறுமணங் கமழும் நெருங்கிய தளிரால். தினகர... பெருகி - சூரிய மண்டலத்தைத்தடவும் செழிய மரக் கூட்டங்கள் பெருக. கனம் மருவி - மேகங்கள் அணைந்து. புடை - பக்கம். அலைதலாலும் சூழ்தலாலும். பூஞ்சோலை பொழி வொழியா.

பா-ம் - ✱இருந்தசையக்.

4. பைங்காய்வன் குலை-பசிய காய்களை யுடைய வலிய குலைகள் பொருந்திய. மிசை - அத்தெங்கின்மீது. தடங் கிடங்கின் - விசாலமாகிய குளத்தி னின்றும். வாளை புதைய - வாளை மீன்கள் புதையும்படி. பழம் - தென்னம் பழங்கள். வண். . . நீத்தத்தில் - வளமையுடைய பலாமரத்தின் நீண்டு முதிர்ந்த பழங்கள்

Koviloor Digital Library

5. வயல்வளமும் செயல்படுபைந் துடவையிடை வருவளமும்
வியலிடமெங் கணும்நிறைய மிக்கபெருந் திருவினவாம்
*புயலடையும் மாடங்கள் பொலிவெய்த மலிவுடைத்தாய்
அயலிடைவே றடிநெருங்கக் குடிநெருங்கி உளதவ்வூர்.

6. மற்றவ்வூர்ப் புறம்பணையின் வயன்மருங்கு பெருங்குலையில்
சுற்றம்விரும் பியகிழமைத் தொழில்உழவர் கிளைதுவன்றிப்
பற்றியபைங் கொடிச்சுரைமேற் படர்ந்தபழங் கூரையுடைப்
புற்குரம்பைச் சிற்றில்பல *நிறைந்துளதோர் புலைப்பாடி.

7. கூருகிர்மெல் லடியளகின் குறும்பார்ப்புக் குழுச்சுழலும்
வார்பயின்முன் றிலில்நின்ற வள்ளுகிர்நாய்த் துள்ளுபறழ்
காரிரும்பின் சரிசெறிகைக் கருஞ்சிறார் கவர்ந்தோட
ஆர்சிறுமென் குரைப்படக்கும் அரைக்கசைத்த இருப்புமணி.

8. வன்சிறுதோல் மிசையுழத்தி மகவுறக்கு நிழல்மருதும்
தன்சினைமென் பெடையொடுங்குந் தடங்குழிசிப் புதைநீழல்
மென்சினைய வஞ்சிகளும் விசிப்பறைதூங் கினமாவும்
புன்தலைநாய்ப் புனிற்றுமுழைப் புடைத்தெங்கும் உடைத்தெங்கும்.

வெடித்துச் சொரியும் தேன் பெருக்கில். எழுந்து உகளும் - பாய்ந்து குதிக்கும். முட்டிப் பாய்ந்த வாளை எழுந்து உகளும் என்று இயையும். நீத்தத்தில் மிதப்ப எழுந்து உகளும் எனக் கூட்டிக்கொள்ளலுமாம்.

5. துடவையிடை - தோட்டங்களிலிருந்து. வியல் - விசாலமான. அய லிடை வேறு அடி - பக்கங்களில் ஓரடி இடைவிட்டு.

பா-ம் - *புயலிடையும்.

6. அவ்வூர். குலையில் - அவ்வாதனூரில் மருதநிலத்தைச் சேர்ந்தவயற் பக்கங்களிலுள்ள பெரிய கரைகளில். பெருங் குலையில் சுற்றம் - பெருங் கூட்ட மாகிய சுற்றத்தார் எனினுமாம். கிழமை - உரிமை. கிளைதுவன்றி - கூட்டம் நிரம்பி. புற்குரம்பை - புற் குடிசைகளாகிய.

பா-ம் - *நிலைத்துளதோர்.

7. கூர் உகிர் மெல்லடி அளகின் - கூரிய நகங்கள் பொருந்திய மெல்லிய அடியையுடைய கோழிப் பெடையின். குறும் பார்ப்பு குழு சுழலும் - சிறிய குஞ்சுகளின் கூட்டங்கள் சுழலும். வார் பயிர் முன்றிலில் நின்ற - வார்கள் நெருங்கியுள்ள முற்றத்தில் நின்ற. வள் உகிர் நாய் துள்ளு பறழ் - நெருங்கிய நகங்களை யுடைய நாய்களின் துள்ளு குட்டிகளை. (வள் என்பதற்குக் கூரிய, பெரிய என்றுங் கூறலாம்). கார் இரும்பின் சரி செறி கை - கரிய இருப்புக் காப்புகள் நெருங்கிய கையை யுடைய. ஆர் சிறு மென்குரைப்பு - அந்நாய்க்குட்டிகளின் நுண்ணிய சிறிய மெல்லிய குரைப்பை. சிறுவர்களின் அரையிற் கட்டிய இருப்பு மணிச் சதங்கை குரைப்பை அடக்கும்.

8. உழத்தி - உழவுப் பெண்கள்; பள்ளப் பெண்கள். மருதும் - மருத மரங்களும். தன். . . வஞ்சிகளும் - தன்னுடைய முட்டைகளுடன் மென்மையான கோழிப் பெடைகள் அடைகாக்கும் பெரிய பானைகள் புதைக்கப்பட்டிருக்கும் நிழலையுடைய மெல்லிய கிளைகளைத் தாங்கிய வஞ்சி மரங்களும். விசி. . . மாவும்- வார்க்கட்டினையுடைய பறைகளைத் தூக்கியுள்ள மாமரங்களும். புன். . .

Koviloor Digital Library

9. செறிவலித்திண் கடைஞர்வினைச் செயல்புரிவை கறையாமக்
குறியளக்க *உளைக்குஞ்செங் குடுமிவா ரணச்சேக்கை
வெறிமலர்த்*திண் சினைக்காஞ்சி விரிநீழல் மருங்கெல்லாம்
நெறிகுழற்புன் புலைமகளிர் நெற்குறுபாட் டொலிபரக்கும்.

10. புள்ளுந்தண் புனற்கலிக்கும் பொய்கையுடைப் புடைஎங்கும்
தள்ளுந்தாள் நடையசைவத் தளையவிழ்பூங் குவளைமது
விள்ளும்பைங் குழற்கதிர்நெல் மிலைச்சியபுன் புலைச்சியர்கள்
கள்ளுண்டு களிதூங்கக் கறங்குபறை யுங்கலிக்கும்.

11. இப்படித்தா கியகடைஞர் இருப்பின்வரைப் பினின்வாழ்வார்
மெய்ப்பரிவு சிவன்கழற்கே விளைத்தஉணர் வொடும்வந்தார்
அப்பதியில் ஊர்ப்புலைமை ஆன்றதொழில் தாயத்தார்
*ஒப்பிலவர் நந்தனார் எனஒருவர் உளரானார்.

பிறந்துணர்வு தொடங்கியபின் பிறைக்கண்ணிப் பெருந்தகைபால்
சிறந்தபெருங் காதலினால் செம்மைபுரி சிந்தையராய்
மறந்தும்அயல் நினைவின்றி வருபிறப்பின் வழிவந்த
அறம்புரிகொள் *கையராயே அடித்தொண்டின் நெறிநின்றார்.

தெங்கும் - சிறிய தலையையுடைய நாய்க் குட்டிகளுள்ள பள்ளங்களைப் பக்கங்களிலே கொண்டிருக்கிற தென்ன மரங்களும். நாய்ப் புனிறு என்பதற்கு நாய்கள் குட்டிபோட்டிருக்கும் என்னலுமொன்று.

9. செறி. . .உளைக்கும் - திரண்ட வலிமையுடைய திண்ணிய உழவர்கள் தங்கள் தொழிலில் தலைப்படும் விடியற்காலக் குறிப்பை அளக்கக் கூவுகின்ற, (அளத்தல் - வரையறுத்தல்). செங். . .காஞ்சி - சிவந்த கொண்டை பொருந்திய சேவலின் இருப்பிடமுள்ள வாசனை மலர்களைக் கொண்ட திண்ணிய கிளைகளையுடைய காஞ்சி மரத்தின். நெறிகுழல் - நெறித்த கூந்தலையுடைய. நெற்குறு பாட்டு - நெற்குற்றுப்பாட்டு.

பா-ம் - *அழைக்கும். *தண்.

10. பொய்கையின் பக்கங்களெல்லாம். புள்ளும். . . .கலிக்கும் - பறவைகளும் தண்ணீரில் ஒலிக்கும். தளை - கட்டு. பைங்குழல் - பசிய கூந்தலிலே. மிலைச்சிய - சூடிய. களிதூங்க - களிப்பால் கூத்தாட; கள்ளாட்டயர. கறங்கு - (அதற்கிசைய) அடிக்கப்படும்.

11. கடைஞர் இருப்பின் வரைப்பு - புலைப்பாடி. பரிவு - அன்பு. ஆன்ற தொழில் தாயத்தார் - அமைந்த தொழிலுரிமை யுடையவர்.

பா-ம் - *ஒப்பில்வளர்.

12. பிறைக்கண்ணிப் பெருந்தகைபால் - சிவபிரானிடத்து.

பா-ம் - *கையினராய்.

Koviloor Digital Library

13. ஊரில்விடும் பறைத்துடவை உணவுரிமை யாக்கொண்டு
சார்பில்வருந் தொழில்செய்வார் தலைநின்றார் தொண்டினால்
கூரிலைய முக்குடுமிப் படையண்ணல் கோயில்தொறும்
பேரிகையே முதலாய முகக்கருவி பிறவினுக்கும்.

14. போர்வைத்தோல் விசிவார்என் றினையனவும் புகலும்இசை
நேர்வைத்த வீணைக்கும் யாழுக்கும் நிலைவகையில்
சேர்வுற்ற தந்திரியும் தேவர்பிரான் அர்ச்சனைகட்
கார்வத்தி னுடன்கோரோ சனையும்இவை அளித்துள்ளார்.

15. இவ்வகையால் தந்தொழிலின் இயன்றவெலாம் எவ்விடத்தும்
செய்வனவும் கோயில்களில் திருவாயிற் புறநின்று
மெய்விரவு பேரன்பு மிகுதியினால் ஆடுதலும்
அவ்வியல்பில் பாடுதலு மாய்நிகழ்வார் அந்நாளில்.

16. திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகன் சேவடிகள் மிகநினைந்து
விருப்பினொடுந் தம்பணிகள் வேண்டுவன செய்வதற்கே
அருத்தியினால் ஒருப்பட்டங் காதனூர் தனில்நின்றும்
வருத்தமுறுங் காதலினால் வந்தவ்வூர் மருங்கணைந்தார்.

13. ஊரில் விடும் பறைத்துடவை - ஊரிலே பறை யடித்தற்கென விடப்பட்ட தோட்டம் முதலிய மானிய வருவாயை. தமது சார்பில். தமக்குரிய உலகியற் றொழிலை மற்றவர்போலத் திருநாளைப்போவார் செய்துவரினும் அவர் திருத் தொண்டில் மட்டும் எல்லாரினுந் தலைநின்றார் என்று ஆசிரியர் கூறியுள்ளது கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது. கூரிலைய. . .அண்ணல் - கூரிய தகட்டு வடிவான முத்தலைச் சூலத்தை ஏந்திய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள. முகக் கருவி - தோல் கட்டும் வாயெனும் முகமுடைய கருவிகள். பிற என்றது மத்தளம் முதலியவற்றை.

14. விசிவார் - இறுகக் கட்டும் வார்கள். புகலும் - விரும்பும். வீணைக்கும் யாழுக்கும் வேற்றுமை யுண்டு; இது வேறு, அது வேறு; ''குழலும் வீணையும் யாழுமென் றினையன குழைய'' - கம்ப இராமாயணம்: ஊர்தேடு 6. நிலை வகையில் சேர்வுற்ற தந்திரியும் - சுரஸ்தானங்களுக் கேற்றவகையில் பொருந்திய நரம்புகளும்.

15. செய்வனவும் - செய்தலும். மெய்விரவு - உயிர் வழி உடலிற் கலந்த. ''அன்பினால் அடியேன் ஆவியோடாக்கை ஆனந்த மாய்க் கசிந்துருக'' - திருவாசகம்: கோயில். அனுபோக. 2 ''பாடவேண்டும் நான் போற்றி நின்னையே பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக் - காடவேண்டும் நான்'' - திருவாசகம்: திருச்சதகம்: 100. ''ஆடுவதும் பாடுவதும் ஆனந்தமாக நின்னைத் - தேடுவதும் நின்னடியார் செய்கை பராபரமே'' - தாயுமானார் : பராபர. 141.

16. அருத்தியினால் ஒருப்பட்டு - விருப்பத்தால் ஒருமைப்பட்ட மன முடையவராய். 'திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகநாதனை எப்பொழுது காணப் போகிறோம்' என்று எழும் வருத்தமுறுங் காதலினால் என்க. வருத்தம் - ஆற்றாமை. ''திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை'' - அப்பர் : திருப்புன்கூர்த் திருத் தாண்டகம்.

Koviloor Digital Library

17. சீரேறும் இசைபாடித் திருத்தொண்டர் திருவாயில்
நேரேகும் பிடவேண்டும் எனநினைந்தார்க் கதுநேர்வார்
காரேறும் எயிற்புன்கூர்க் கண்ணுதலார் திருமுன்பு
போரேற்றை விலங்கஅருள் புரிந்தருளிப் புலப்படுத்தார்.

18. சிவலோக முடையவர்தந் திருவாயில் முன்னின்று
பவலோகங் *கடப்பவர்தம் பணிவிட்டுப் பணிந்தெழுந்து
சுவலோடு வாரலையப் போவார்பின் பொருசூழல்
அவலோடும் அடுத்ததுகண் டாதரித்துக் குளந்தொட்டார்.

19. வடங்கொண்ட பொன்னிதழி மணிமுடியார் திருவருளால்
தடங்கொண்ட குளத்தளவு சமைத்ததற்பின் தம்பெருமான்
இடங்கொண்ட கோயில்புறம் வலங்கொண்டு பணிந்தெழுந்து
நடங்கொண்டு விடைகொண்டு *தம்பதியில் நண்ணினார்.

20. இத்தன்மை ஈசர்மகிழ் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்ததிருத் தொண்டுசெய்து விரவுவார் மிக்கெழுந்த

17. அது நேர்வார் - அதைத் திருவருள் செய்வாராய். ''வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்'' - அப்பர். காரேறும் எயில் - மேகந்தவழும் மதிலையுடைய. கண்ணுதலார் - திருநகரச் சிறப்பு: 46. குறிப்புப்பார்க்க. திருமுன்பு போரேற்றை விலங்க - சந்நிதியிலுள்ள பொருகின்ற இடப தேவரை விலகும்படி. புலப்படுத்தார் - தரிசனம் வழங்கினார்.

18. பவலோகங் கடப்பவர்தம் - பிறவி உலகத்தைக் கடப்பவராகிய நந்தனார் தமது. பணிவிட்டு - தோற்கருவியைக் கீழே வைத்து; தெண்டனிட்டு எனினுமாம். ''கூத்தாடுதலாகிய தொழிலைவிட்டு'' என்பர் பழைய குறிப்புரை யாசிரியர். ''சுதந்திரமிழந்து'' என்பர் ஆறுமுகத் தம்பிரானார். சுவலோடுவார் அலைய- முதுகோடு வார்கள் அலைய. ஒரு சூழல் அவலோடும் அடுத்தது கண்டு - ஓரிடம் பள்ளத்தோடு அமைந்து இருந்ததைக் கண்டு; ஒரு சோலையை ஆவலோடும் அடைந்து அதைப்பார்த்து என்னலும் ஒன்று. ஆதரித்து - விருப்பங்கொண்டு.

பா-ம் - *கடந்தவர்.

19. பொன்னிதழி - பொன்னிறமுள்ள கொன்றை. தடம். . .பின் - விசாலமான குளத்துக்குரிய அளவாக வெட்டிச் சமைத்த பின்பு. நடங்கொண்டு - கூத்தாடி. ''நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்தன் நாவினுக் கரையன் நாளைப்போவானுங் - கற்ற சூதன்நற் சாக்கியன் சிலந்தி கண்ணப்பன் கணம்புல்ல னென்றிவர்கள் - குற்றஞ் செய்யினுங் குணமெனக் கருதுங் கொள்கை கண்டுநின் குரைகழ லடைந்தேன் - பொற்றிரள்மணிக் கமலங்கள் மலரும் பொய்கை சூழ் திருப்புன்கூ ருளானே.'' - சுந்தரர்; இத்திருப்பாட்டில் திருநாளைப் போவார் திருப்பெயரும், அவர் எடுத்த பொய்கையும் குறிப்பாக உணர்த்தப்பட்டிருத்தல் காண்க.

பா-ம் - *தம்பதியை.

20. விரவுவார் - அன்போடு தாமும் இரண்டறக் கலந்திருப்பார். உய்த்த - செலுத்திய.

Koyiloor Digital Library

சித்தமொடுந் திருத்தில்லைத் திருமன்று சென்றிறைஞ்ச
உய்த்தபெருங் காதலுணர் வொழியாது வந்துதிப்ப.

21. அன்றிரவு கண்துயிலார் புலர்ந்ததற்பின் ''அங்கெய்த
ஒன்றியணை தருதன்மை உறுகுலத்தோ டிசைவில்லை''
என்''றிதுவும் எம்பெருமான் ஏவல்'' எனப் போக்கொழிவார்
நன்றுமெழுங் *காதல்மிக ''நாளைப்போ வேன்'' என்பார்.

22. ''நாளைப்போ வேன்'' என்று நாள்கள்செலத் தரியாது
பூளைப்பூ வாம்பிறவிப் பிணிப்பொழியப் போவாராய்ப்
பாளைப்பூங் கமுகுடுத்த பழம்பதியி னின்றும்போய்
வாளைப்போத் தெழும்பழனஞ் சூழ்தில்லை *மருங்கணைவார்.

23. செல்கின்ற போழ்தந்தத் திருவெல்லை பணிந்தெழுந்து
பல்குஞ்செந் தீவளர்ந்த பயில்வேள்வி எழும்புகையும்
மல்குபெருங் கிடையோது மடங்கள் நெருங் கினவுங்கண்
டல்குந்தம் குலநினைந்தே அஞ்சிஅணைந் திலர்நின்றார்.

24. நின்றவர்அங் கெய்தரிய பெருமையினை நினைப்பார்முன்
சென்றிவையுங் கடந்தூர்சூழ் எயிற்றிருவா யிலைப்புக்கார்
குன்றனைய மாளிகைகள் தொறுங்குலவும் வேதிகைகள்
ஒன்றியமூ வாயிரம்அங் குளஎன்பார் ஆகுதிகள்.

25. ''இப்பரிசா யிருக்கவெனக் கெய்த''லரி தென்றஞ்சி
அப்பதியின் மதிற்புறத்தின் ஆராத பெருங்காதல்
ஒப்பரிதாய் வளர்ந்தோங்க உள்ளுருகிக் கைதொழுதே
செப்பரிய திருவெல்லை வலங்கொண்டு செல்கின்றார்.

21. ஏவல் - திருவருள். நன்றும் - பெரிதும்.

பா-ம் - *காதலினால்.

22. பூளைப் பூவைப்போல் நிலையின்றிச் சுழலும் பிறவியின் தொடர்பு. பழம் பதியினின்றும் - ஆதனூரினின்றும். வாளைப்போத்து - வாளை ஆண். பழனம் - வயல்கள்.

பா-ம் - *மருங்கணைந்தார்.

23. பல்கும் - பெருகும். பயில் - நெருங்கிய. மல்கு - நிறைந்த. கிடை - வேதம் பயிலிடங்கள். ஓதுகிடை என்றுங் கொள்ளலாம். அல்கும் - குறைந்த.

24. இவையும் - வேள்வி, கிடை, மடம் முதலியவற்றையும்; திருவெல்லை முதலியவற்றைக் கடந்து என்றபடி. எயில் - மதிலின். குலவும்- விளங்கும். ஆகுதிகள் ஒன்றிய (பொருந்திய) வேதிகைகள் மூவாயிரம் அங்கு உள என்பார்.

25. இப்பரிசாயிருக்க - இத்தன்மையாயிருக்க. எய்தல் - போதல். ஆராத - அடங்காத.

Koviloor Digital Library

26. இவ்வண்ணம் இரவுபகல் வலஞ்செய்தங் கெய்தரிய
அவ்வண்ணம் நினைந்தழிந்த அடித்தொண்டர் அயர்வெய்தி
''மைவண்ணத் திருமிடற்றார் மன்றில்நடங் கும்பிடுவ
தெவ்வண்ணம்'' எனநினைந்தே ஏசறவி னொடுந்துயில்வார்.

27. ''இன்னல்தரும் இழிபிறவி இதுதடை''என் றேதுயில்வார்
அந்நிலைமை அம்பலத்துள் ஆடுவார் அறிந்தருளி
மன்னுதிருத் தொண்டரவர் வருத்தமெலாந் தீர்ப்பதற்கு
முன்னணைந்து கனவின்கண் முறுவலொடும் அருள்செய்வார்.

28. ''இப்பிறவி போய்நீங்க எரியினிடை நீமூழ்கி
முப்புரிநூல் மார்பருடன் முன்னணைவாய்'' *என்னமொழிந்
தப்பரிசே தில்லைவாழ் அந்தணர்க்கும் எரியமைக்க
மெய்ப்பொருளா னார்அருளி அம்பலத்தே மேவினார்.

29. தம்பெருமான் பணிகேட்ட தவமறையோர் எல்லாரும்
அம்பலவர் திருவாயின் முன்பச்ச முடன்ஈண்டி
''எம்பெருமான் அருள்செய்த பணிசெய்வோம்'' *என்றேத்தித்
தம்பரிவு பெருகவருந் திருத்தொண்டர் பாற்சார்ந்தார்.

26. அங்கு. . . எய்தி - அங்கே போதற்கு இயலாத அந்நிலையை நினைந்து வருந்திய திருவடித் தொண்டராகிய நந்தனார் சோர்வடைந்து. மைவண்ண. . . துயில்வார் - திருநீலகண்டத்தை யுடைய ஆண்டவன், சபையில் ஆடுந் திருக் கூத்தைக் கும்பிடுவது எப்படி என்று நினைந்தே துக்கத்தோடும் உறங்குவாரானார்.

27. இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாகக் கருதி வருந்துவோரைப் பார்ப்பவர்க்குப் புன்முறுவல் தோன்றுதல் இயல்பு. நடராசப்பெருமான் சாதி குலங்க ளெல்லாங் கடந்தவர். அவரைத் தரிசிக்க நந்தனார் தம் பிறவியை இழிவாகக் கருதி வருந்தினமையால் ஆண்டவன் புன் முறுவல் கொண்டான் என்க. அடியவர் எதுபற்றி வருந்துகிறாரோ அதைத் தீர்க்கவேண்டுவது ஆண்டவன் கடமை.

28. முப்புரிநூல் மார்பருடன் - வேதியருடன். அப்பரிசே - அப்படியே. நந்தனார், வேதியர்களின் இருக்கை வேள்வி மடம் ஆகுதி முதலியவற்றைக் கண்டு அஞ்சி உறங்கினமையால், அவரை அவ்வேதியராக்கி அழைத்தால் அவர் தம் அச்சம் ஒழியும் என்பது ஆண்டவன் திருவுள்ளம்போலும். வேதியர் சாதிபேதம் பாராட்டுவோர் ஆதலின், அவ்வேதியர்களுக்கு, அன்பராகிய நந்தனார் திருமேனி நெருப்பிலும் வேகாததொன்று என்று காட்டும் வழி, அன்பின் உயர்வையும் சாதியின் இழிவையும் புலப்படுத்தவும் ஆண்டவன் திருவுளம் பற்றினான் என்க.

பா-ம் - *எனமொழிந்த.

29. அம்பலவர் - நடராசர். ஈண்டி - கூடி. பரிவு - அன்பு.

பா-ம் - *என்றேகித்.

Koviloor Digital Library

30. "ஐயரே! அம்பலவர் அருளால்இப் பொழுதணைந்தோம்
வெய்யஅழல் அமைத்துமக்குத் தரவேண்டி" எனவிளம்ப
நையுமனத் திருத்தொண்டர் "நான்உய்ந்தேன்" எனத்தொழுதார்
தெய்வமறை முனிவர்களும் தீயமைத்த படிமொழிந்தார்.

31. மறையவர்கள் மொழிந்ததற்பின் தென்திசையின் மதிற்புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந் திருவாயின் முன்னாகப் பிஞ்ஞகர்தம்
நிறையருளால் மறையவர்கள் நெருப்பமைத்த குழிஎய்தி
இறையவர்தாள் மனங்கொண்டே எரிசூழ வலங்கொண்டார்.

32. கைதொழுது, நடமாடுங் கழலுன்னி அழல்புக்கார்
எய்தியஅப் பொழுதின்கண் எரியின்கண் இம்மாயப்
பொய்தகையும் உருவொழித்துப் புண்ணியமா முனிவடிவாய்
மெய்திகழ்* வெண் நூல்விளங்க வேணிமுனி கொண்டெழுந்தார்.

33. செந்தீமேல் எழும்பொழுது செம்மலர்மேல் வந்தெழுந்த
அந்தணன்போல் தோன்றினார் அந்தரதுந் துபிநாதம்
வந்தெழுந்த திருவிசும்பில் வானவர்கள் மகிழ்ந்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந் தாரத்தின் பனிமலர்மா ரிகள்பொழிந்தார்.

30. வேதியர்கள், தொண்டரைத் தீயில் மூழ்குவிக்க வேண்டுவதில்லை என்று ஆண்டவனை வேண்டியிருப்பார்களாயின், அவர்கள் வேண்டுதலுக்கு ஆண்டவன் இரங்கி யிருப்பன். அவர்கள் அவ்வழி புகாது ஆண்டவன் கட்டளையை நிறைவேற்றும் வழியிலேயே புகுந்தார்கள்.

31. பிறை யுரிஞ்சும் - சந்திரன் தவழும். பிஞ்ஞகர்தம் - சிவபெருமானின். சூழ- சூழ்ந்து.

32. பொய் தகையும் - பொய் உள்ளடங்கும்; பொய்யால் கட்டப்பட்டுள்ள. இங்கே சாதித் திட்டு என்று ஆசிரியர் கூறாது "இம்மாயப் பொய் தகையும் உரு ஒழித்து" என்றது கருதற்பாலது. மாயா காரியமாகிய பொய் உடல் ஒழிந்ததென்க. ஒவ்வோருயிரும் இந்நிலை ஒருபோது எய்தியே தீர்தல் வேண்டும். அந்நிலையை நந்தனார் எய்தினார் என்பது "புண்ணியமா முனிவடிவாய் மெய்திகழ் வெண்நூல் விளங்க வேணிமுடி கொண்டெழுந்தார்" என்பதனால் வலியுறுத்தப்படுதல் காண்க. புலையர் பிறவிபோய் மறையவர் பிறவி வந்ததென்று கொள்ளற்க. அஞ்ஞான உடல்போய் ஞான உடல் வந்ததெனக் கொள்க. நந்தனார் சிவமானார் என்பது நுட்பம். வெண்நூல் - குண்டலினி; வேணி (சடை) முடி. ஞானாமிர்தத் தேக்கம். முனி - காமக் குரோத முதலிய தத்துவக் காரியங்களை முனிந்த நிலை.

பா-ம் - * முந்நூல்.

33. அந்தணன்போல் - பிரமதேவனைப்போல். அந்தர துந்துபி நாதம் - தேவ துந்துபியின் ஒலி. இருவிசும்பில் - பெரிய விண்ணில். ஆர்த்து - ஆரவாரித்து. பசிய பூங்கொத்துக்களையுடைய கற்பகத் தருவின் குளிர்ந்த மலர்மாரிகளை.

Koviloor Digital Library

34. திருவுடைய தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் கைதொழுதார்
பரவரிய தொண்டர்களும் பணிந்துமனம் களிபயின்றார்
அருமறைசூழ் திருமன்றில் ஆடுகின்ற கழல்வணங்க
வருகின்றார் திருநாளைப் போவாராம் மறைமுனிவர்.

35. தில்லைவாழ் அந்தணரும் உடன்செல்லச் சென்றெய்திக்
கொல்லைமான் மறிக்கரத்தார் கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சி
ஒல்லைபோய் உள்புகுந்தார் உலகுய்ய நடமாடும்
எல்லையினைத் தலைப்பட்டார் யாவர்களுங் கண்டிலரால்.

36. அந்தணர்கள் அதிசயித்தார் அருமுனிவர் துதிசெய்தார்
வந்தணைந்த திருத்தொண்டர் தம்மைவினை மாசறுத்துச்
சுந்தரத்தா மரைபுரையுந் துணையடிகள் தொழுதிருக்க
அந்தமிலா ஆனந்தப் பெருங்கூத்தர் அருள்புரிந்தார்.

37. மாசுடம்பு விடத்தீயின் மஞ்சனஞ்செய் தருளியெழுந்
தாசில்மறை முனியாகி அம்பலவர் தாளடைந்தார்
தேசுடைய கழல்வாழ்த்தித் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்வினைப்
பாசமற முயன்றவர்*தம் திருத்தொண்டின் பரிசுரைப்பாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 1,082

[குறிப்பு :- நாயன்மார்கள் காலத்திலும் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுவது நாட்டில் நிலைபெற்றிருந்தது. நாயன்மார்கள் பற்பல குலத்திற்றோன்றி அன்பர்களாகி, அன்புக்கு முன்னே சாதி வேற்றுமை இல்லை என்பதை நிறுவிச் சென்றார்கள். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், அப்பூதியடிகள், திருநீலநக்கநாயனார், நமிநந்தி அடிகள், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள், கழறிற்றறிவார் நாயனார் ஆகிய இவர்கள் வரலாறுகளை நோக்குக. பல குலத்திற்றோன்றிய நாயன்மார்களெல்லாரையும் மறையவர் குலத்திற்றோன்றிய வன் றொண்டப் பெருந்தகையார் "அடியார்க்கும்

35. மான்மறிக்கரத்தார் - மான் கன்றைத் திருக்கையில் ஏந்திய சிவ பெருமானின். ஒல்லை - விரைந்து. தலைப்பட்டார் - அடைந்தார்.

36. புலையர் பிறவியை அறுத்து என்று கூறாது "வினைமாசு அறுத்து" என்றதை உன்னுக. புரையும் - ஒக்கும். துணையடிகள் - இரண்டு திருவடிகளை.

37. மாசுடம்பு - மாயா உடம்பு. இஃது எல்லார்க்கும் இருப்பது. மஞ்சனஞ் செய்தருளி - மூழ்கி. ஆசில் - குற்றமில்லாத. தேசு - ஒளி.

பா-ம் - *செய்.

Koviloor Digital Library

அடியேன்'' என்று போற்றியதும், அந்நாயன்மார்கள் அனைவரையும் சிவாலயத்தில் சூழ எழுந்தருளுவித்து மக்கள் வழிபாடு செய்வதும் ஈண்டுக் கருதற்பாலன. சேக்கிழார் காலத்தும் சாதிநெறி ஆக்கம் பெற்றிருந்தமையான், அதன் புன்மையை உலகுக்கு உணர்த்தச் சாதிவேற்றுமை முதலியவற்றைக் கடந்த சிவநெறி நின்றொழுகிய நாயன்மார்கள் வரலாறுகளை அவர் அருளப் புகுந்தார்.

அந்நாயன்மார்களுள் திருநாளைப் போவாரும் ஒருவர். திருநாளைப் போவார் நாளில் சாதிவேற்றுமை இருந்தமையான், அவரும் அவ் வேற்றுமையில் நம்பிக்கைகொண்டு தம்மைப் புலையரெனக் கருதியே தொண்டாற்றி வந்தார். அவர் பிறந்த புலைப்பாடியை உள்ளவாறே கவிமுறையில் சேக்கிழார் வருணித் துள்ளதை நோக்குக. உள்ளதை உள்ளவாறு கூறுவது கவிமரபு. திருநாளைப் போவார் வரலாற்றைப்பற்றிப் பலதிற ஆராய்ச்சிகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. அவைகளுள், சேக்கிழார் பெருமான் திருவாக்கைத் தழுவிச் ''சித்தாந்தம்'' ஆசிரியர் - ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், ''சித்தாந்தம்'' ஐந்தாம் மலரில் ஒன்பதாம் இதழில் வரைந்துள்ள ஆராய்ச்சி உரை எனது கருத்தை ஈர்த்தது. அவ்வாராய்ச்சி யிற் போந்துள்ள குறிப்புகள் சில வருமாறு : -

(. . . .மேற்கூறிய விவரங்கள்மட்டும் அடங்கிய வரலாறு பக்திரசம் ததும்பும் ஒரு தீம்கனியாகச் சேக்கிழார் பெருமானால் நமக்களிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ரசம் ஒன்று போதாதென்று கருதிச் சிருங்கார ரசம், சோக ரசம், ஹாஸ்யரசம் முதலியவைகளைப் புகுத்தி, இவ்வுண்மை வரலாற்றைத் திரித்துப் பல புதிய விஷயங்களைச் சேர்த்து, நந்தனார் நாடகமாகவும், நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை காலக்ஷேபங்களாகவும் இவ்வரலாறு உலவி வருவதைக் காண் கின்றோம். நந்தனார் ஒரந்தணரிடம் அடிமையாதல், நந்தனாருக்குப் பைத்தியம் பிடித்தல், சேரியில் பூசைபோடுதல், பெரிய கிழவன் வருதல், நந்தனார் எஜமானனை வேண்டுதல், நந்தனாருக்காகச் சிவ பூதங்கள் ஒரே இரவில் உழுது விதைப்பது முதல் கதிரறுத்தல்வரை எல்லாம் செய்தல், நந்தனார் வேதியருக்கு உபதேசித்தல் முதலிய பல விஷயங்கள் கர்ண பரம்பரையாகவோ தலபுராணங்கள் மூலமாகவோ கலந்துள்ளன. இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் வையாமல் சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய உண்மை வரலாற்றின் உள்ளக்கிடக்கையை ஆராய்வோம்.

Koviloor Digital Library

. . .நந்தனாருடைய சிவபக்தி மனதளவில் பேச்சளவில் நிற்கவில்லை; செயலிலும் விளங்கிற்று. தமது குலத்துக்கேற்ற தொண்டுபுரிவதே தகுதி யென்று கருதி, கோயில்களில் பேரிகை முதலிய தோற் கருவிகட்குத் தோலும், யாழ், வீணை முதலிய நரம்புக்கருவிகட்கு நரம்பும், ஈசனார் பூசனைக்குக் கோரோசனையும் தந்து நந்தனார் தமது பக்தியைச் செயலில் நிறுத்தினார். ''வருபிறப்பின் வழி வந்த அறம்புரி கொள்கையாராயே அடித்தொண்டின் நெறிநின்றார்'' என்பதில் சேக்கிழார் கொடுத்துள்ள ஏகாரம் அவர் கருத்தை வலியுறுத்தும்; ஏனைய வழிகளில் தொண்டு செய்யக் கருதினால் வசதிக்குறைவினால் தடைகள் நேரும்.

. . . இனி நந்தனாரது அன்பின் தன்மையை நோக்குவாம். . . . நந்தனாரது கரைகடந்த பேரன்பு அவரைத் தில்லை யெல்லைக்குச் செலுத்திற்று. அதை வலம் வந்து வேள்விப் புகைகண்டுமறையோசை கேட்டுத் தமது குலம் நினைந்து உட்செல்ல அஞ்சினார். தாம் உள்ளே நுழையக்கூடவில்லையே என்ற உணர்ச்சியினால் அவரது பக்தியும் மெய்யன்பும் எள்ளளவும் குறையவில்லை யென்பது பெரிதும் நோக்கத்தக்கது. தாங்கள் நினைத்த காரியங்கட்காகக் கோயில் சென்று பிறகு காரியங் கைகூடாவிடில் 'இந்த சுவாமிக்குக் கண்ணில்லையா, இந்தப் பாழுங் கோயிலில் இடிவிழாதா' என்றெல்லாம் தங்கள் வயிற்றெரிச்சலைக் கொட்டியளக்கும் 'உயர்குலத்து மெய்யடி யார்கள்' எத்தனை பேரை நாம் காண்கிறோம். நந்தனார் தமக்கென ஒன்றும் வேண்டவில்லை. இறைவனைத் தரிசிக்கும் ஆசையைத் தவிர வேறெவ்வித ஆசையும் அவருக்கில்லை; தமது குலத்தினால் உண்டான தடையினால் அவரது மெய்யன்பு ஒரு சிறிதும் குன்றவேயில்லை; நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துகொண்டே போயிற்று,

. . . ''இங்கே ஒரு நவீன ஆராய்ச்சி உண்டு. ''இப்பிறவி போய் நீங்க எரியினிடை நீ மூழ்கி. . .மேவினார்'' என்று இறைவன் கூறியதாகச் சேக்கிழார் சொல்வது சேக்கிழார் வாக்கல்ல என்றும், பிற்காலத்து இடைச் செருகல் என்றும், பாட்டின் போக்கும் பிறவும் இதை வலியுறுத்தும் என்றும் சில பேரறிஞர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். இறைவனுக்குச் சாதி வேற்றுமை, தீண்டாமை முதலிய கொள்கைகள் உண்டென்று ஏற்பட்டு விடுமாம். அதற்காக இப்பாட்டில் இறைவன் வாக்காகச் சேக்கிழார் கூறுவது தவறென் றெண்ணி, சேக்கிழார் வாக்கேயல்ல வென்பது பொருத்தமாம்.

Koviloor Digital Library

இவ்வாறு பொருள் கூறுவதைவிட வேறொரு வழியில் பொருள் கொண்டு இறைவன் திருவாக்கின் மேன்மையையும் சேக்கிழார் வாக்கே யென்பதையும் வலியுறுத்துவதே விசேஷமென அப்பேரறிஞர் கட்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். அது பின்வருமாறு:-

'ஏ! தில்லை வாழந்தணர்களே! நீங்கள் நாடோறும் என்னைத் தொழுகின்றீகள்; என் உருவமாகிய தீயை வளர்க்கின்றீர்கள்; என்றாலும் இப்புறப் பூசைகளினால் உங்கள் அன்பு இன்னம் முதிர்ச்சி யடையவில்லை. இப்பூசை வசதிக ளெல்லாம் இல்லாத ஒருவன் எல்லைப்புறத்தில் உள்ளான். என்னைக்கண்டு தொழும் வசதியை நீங்கள் அவனுக்குத் தரவில்லையாயினும் உங்களைவிட அவனே என்மீதுள்ள அன்பிற்சிறந்தவன். அவனது பக்திக்கு ஓரளவும்எல்லையு மில்லை. பூதமைந்து நிலையிற் கலங்கினும் அவன் என்னை மறவான். அவனது பெருமையை உங்களுக்குக் கண்கூடாகக் காட்ட விரும்புகிறேன். நீங்கள் சுடுமென்று அஞ்சுகிற என் உருவமாகிய தீயை எழுப்புங்கள். அவன் அதனுட் புகுந்து 'புண்ணியமா முனிவடிவாய், மெய்திகழும் வெண்ணூல் விளங்க வேணிமுடி கொண் டெழுவான்'; என்மீது யார் உண்மையான அன்பு செலுத்துகிறார்களோ அவர்களுக் குள்ள இடையூறுகளை விலக்கி அவர்களை என் திருவடியில் அணைவிப்பதே எனது தொழில் என்பதைப்பிரத்தியக்ஷமாக அறியுங்கள்' என்று தில்லைவாழந்தணராகிய தலைக்குலத்தவர்க்கும் ஏனைய உயர் குலத்தவர்க்கும் அறிவுறுத்தவே கடைஞனெனப்படும் ஒருவனுக்கு அருள் புரிந்தார் அருட்பெருஞ்சோதியார் எனக் கொள்வதே சிறப்பு.

. . . கனவில் நந்தனார்க்கும் தில்லை வாழந்தணர்க்கும் திருக்கூத்தன் அருள் செய்தான். தில்லைவாழந்தணர்கள் நல்லொழுக்கமும் நற்சார்பும் உடையவர்களாய் நந்தனார் காலத் திருந்தமையால் இறைவன் திருவுளக் குறிப்பை நன்றாய் அறிந்து கொண்டார்கள்; உடனே நந்தனாரிடம் சென்றார்கள். இத்''தவ மறையோரெல்லாரும்'' ஆங்கு அவரிடம் கூறும் வாக்கின் நுட்பம் நோக்கத்தக்கது. 'அடே, நந்தன் பயலே! உன்னைத் தீயிலிட்டு பொசுக்கி மந்திர ஸம்ஸ்காரம் செய்து உள்ளே சேர்த்துக் கொள்கிறோம்' என்று அவர்கள் சொல்லவே யில்லை. ஆனால் - ''ஐயரே அம்பலவர் அருளால் இப்பொழுதணைந்தோம் - வெய்யஅழல மைத்துமக்குத் தரவேண்டி'' என்றார்கள்.

Koviloor Digital Library

கல்நாருரித்தன்ன ஈரமிலா நெஞ்சுடைய தில்லைவாழ் ஐயர்கள், ஆராத காதல் ஒப்பரிதாய் வளர்ந்தோங்க உள்ளுருகும் நந்தனாரைத் தங்களுக்கு அன்புப் பாடம் கற்பிக்கும் ஐயரே என்றழைத்ததை நோக்குக. தங்கள் குலச்செருக்காலும் புறப்பூசைச் செருக்காலும் உண்மை யன்பின் உறைவிடத்தை யறியாத அந்தணர்கள் கண்ணுதல் அருளால் காட்டக் கண்டார்களாதலின் ''அம்பலவர் அருளால் இப்பொழுது அணைந்தோம்'' என்றார்கள். அன்பிற்கு முன் மந்திர ஸம்ஸ்காரங்கள் நில்லாவென்பதை நன்குண ந அந்தணர்கள் ''அழல் அமைத்து உமக்குத் தரவேண்டி'' என்று தாங்கள் சொல்லியபடி செய்யும் ஏவலாளர்களென்பதையும் விளக்கினார்கள்.

தீ வளர்க்கப்பட்டது. நந்தனார் இறைவனை நினைந்து தீயை வலம் வந்தார்; 'கைதொழுது நடமாடுங் கழலுன்னி அழல் புக்கார்'; புண்ணியமா முனிவடிவாய் நூல் விளங்க எழுந்தார். நந்தனாருக்கு நாக்கை மூக்கை மட்டும் சுடும் ஸம்ஸ்காரம் நிகழவில்லை. உடல் முழுமையும் தீக்குளிக்கும் அரிய ஸம்ஸ்காரம் நிகழ்ந்தது. ஓரந்தணன் மற்றொரு சிறுவனுக்கு நூலணிவிக்கும் உபநயனம் நடைபெற வில்லை. இறைவனே தீயில் உருமாற்றி நூலணிவித்தான். தில்லை வாழந்தணர்க்கும் ஏனைய குலங்கட்கும் முதலென்று புராணாதிகள் விதந்தோதும் பிரமன்போல் நந்த மகாமுனிவர் விளங்கினார். ''செந்தீமேல் எழும்போது செம்மலர்மேல் வந்தெழுந்த - அந்தணன் போல் தோன்றினார்'' என்பது சேக்கிழார் பெருமான் திருவாக்கு. எனவே கடைஞன் எனப்படும் ஒருவன் இறைவன் திருவடியன்பினால் குலங்களைத் தோற்றுவித்த பிரம வடிவம் திகழ விளங்கினமை பெற்றாம். இந்நிகழ்ச்சியைக்கண்ணுற்ற அமரர் பூமாரி பொழிந்தனர். தேவதுந்துபி முழங்கியது. 'திருவுடைய தில்லைவாழந்தணர்கள் கைதொழுதார்.'

இனி நந்தனார் அம்பலக் கூத்தனையணுகி அடிப்பே றெய்தியதை ஆராய்வோம். திருநாளைப் போவாராம் 'மறை முனிவர்' 'தில்லை வாழந்தணரும் உடன் செல்லச் சென்றெய்தி உள் புகுந்தார்'. ஈண்டு உம்மை இழிவு சிறப்பின்கண் வந்ததை நோக்குக. (திருத்தொண்டத் தொகையில் முதலில் வைத்து ஓதப்படும் தில்லைவாழந்தணரை வேண்டுமென்றே குறை கூறுவதாக ஒருவரும் எண்ணுதல் கூடாது.) 'உள் புகுந்தார் உலகுய்ய நடமாடும், எல்லையினைத் தலைப்பட்டார் யாவர்களும் கண்டிலரால்.' இவ்வாறு அனைவரும் கண்கொட்டாது

Koviloor Digital Library

விழிப்ப, அவரெதிர் மறைதல் நந்தனாரும் மாணிக்கவாசகரும் செய்த அருந்தொழிலே. ஐந்து பூதங்களாலாகிய பருவுடலை இறைவன் திருவருள், அவ்வப் பூதங்களோடு இமைப்பொழுதில் சேர்ப்பித்தது; ஆன்மா திருவடியில் நின்றது. இதுவே மிகச் சிறந்த விதேக முத்தி யாகும்.

. மேற்கூறியவைகளிலிருந்து சிவபிரானாவது சேக்கிழார் பெருமானாவது சாதிவேற்றுமை உயர்வு தாழ்வுகள் நமது நாட்டில் வேண்டுமென்று எண்ணுவதாகக் கொள்வதற்கிடமில்லை. மெய்யன்பின் முன் சாதி நில்லாதென்பதையே இச்சரிதை வலியுறுத்தும். இவ்வோர் உண்மையை வலியுறுத்தவே இக்கட்டுரை எழுந்தது. இதை விட்டு விட்டு நந்தனார் கோயிலுக் குள்ளே செல்லும் உரிமை பாராட்டாததினால் இப்போதைய ஆதிதிராவிடர்களும் அவ்வாறு செய்தல் கூடாது, நந்தனார் தீப்புகுந்த பிறகே உட்சென்றதினால் அவர்களும் அவ்வாறே செய்ய வேண்டும், கடவுளே தீக்குளி என்று கட்டளையிட்டதால் சைவ சமயத்துக்குச் சாதி இன்றியமையாத அடிப்படை என்பன போன்ற பல வகையான விபரீதப் பொருள்கள் காண்பதற்கு இக்கட்டுரையில் இடமில்லை யென்பதையும், இவ்வரலாற்றைக் கிழித்துச் சின்னா பின்னமாக்கி மனம் போனவாறெல்லாம் குறைகூறுதல் தவறென்பதையும் போலி ஆராய்ச்சிப் புலிகளின் கூரிய நகங்கட்குத் தெரிவிக்கின்றாம்.)

27, 28, 30, 32, 36, 37-பாக்களின் குறிப்புக்களை ஊன்றி நோக்குக.]

சோழநாட்டின் ஒரு பாங்கரிலுள்ளது மேற்காநாடு. அந்நாட்டில் ஆதனூர் என்னும் ஒரு திருப்பதி உண்டு. அத்திருப்பதியில் ஆதிதிராவிடர் மரபில் தோன்றியவர் நந்தனார் என்பவர்.

நந்தனார்க்கு மானிய நிலங்களிருந்தன. அவைகளின் விளைவு அவர்தம் வாழ்விற்குப் பயன்பட்டுவந்தது. சிவாலயங்களிலுள்ள பேரிகைக்குத் தோலும் வாரும், வீணைக்கும் யாழுக்கும் நரம்பும், சிவார்ச்சனைக்குக் கோரோசனையும் அவரால் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. அவரது சிந்தை சிவன் கழலிலேயே சேர்ந்து நிற்கும். திருக்கோயில்களின் வாயிற் புறத்தே நின்று ஆண்டவனைத் தொழுவது அப்பெரியாரது வழக்கம். தொழுகையில் அவருடைய நெஞ்சங் கசிந்து கசிந்து உருகும்; கண்கள் நீர் சொரியும். அன்பால் அவர் மெய்ம்மறந்து ஆடுவார்; பாடுவார்.

Koviloor Digital Library

திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகநாதனைக் கண்டு பணிசெய்தல் வேண்டும் என்னும் வேட்கை நந்தனார்பால் எழுந்தது. அவ்வேட்கையைத் தணிக்கை செய்ய அவர் திருப்புன்கூர் சென்றார்; சென்று திருக்கோயில் வாயிலிலே நின்று, சிவலிங்கப் பெருமானை நேரே கண்டு தொழ விரும்பினார். அன்பர்கள் விரும்புமாறு அருள்புரியும் சிவபெருமான், தம்முன்னுள்ள இடப தேவரை விலகும்படி செய்து, நந்தனாருக்குக் காட்சி தந்தருளினார். அடியவர் பெருமான் அன்புடன் பணிந்து ஆனந்த முற்றார்; பின்னை அவ்விடத்தில் ஒரு பள்ளத்தைக்கண்டு, அதைப் பெரிய திருக்குளமாக வெட்டித் திருப்பணி செய்து தாமதூருக்குத் திரும்பினார். அவர்வேறு பல திருப்பதிகட்கும் போந்து போந்து தமது வழித்தொண்டு செய்வார்.

ஒருநாள் நந்தனாரது சிந்தை சிதம்பரதரிசனத்தின்மீது சென்றது. சென்ற அன்றிரவு முழுவதும் அவர் உறங்கினாரில்லை. பொழுது புலர்ந்தது. சிதம்பரப்பித்து அவரை விட்டகலவில்லை. அவர் தில்லையை நினைந்து நினைந்து, ‘‘அந்தோ! தில்லை நண்ணினும் திருக்கோயிலுட் புகுந்து திருக்கூத்தைக் காணும்பேறு இக்குலத்துக்கு இல்லையே’’ என்று வருந்துவார்; ‘‘இஃதும் எம்பெருமான் திருவருள்’’ என்று போக்கொழிவார்; மேலும் மேலும் எழுங்காதலால் ‘‘நாளைப்போவேன்; நாளைப்போவேன்’’ என்று சொல்வார். இவ்வாறு பல நாட்கள் கழிந்தன. ஒருநாள் திருநாளைப் போவார் உறுதிகொண்டு தில்லைநோக்கிச் சென்று திருவெல்லையை அடைந்தார்.

அங்கே அவர், அந்தணர்கள் யாகசாலைகளையும், வேதம் ஓதும் இடங்களையும், மடங்களையும், பிறவற்றையும் கண்டார்; அஞ்சினார்; அஞ்சித் திருவெல்லையைமட்டும் இரவு பகல் வலஞ் செய்வாராயினார்; செய்து செய்து ஒருநாள், ‘‘உள்நுழைவிற்கு இப்பிறவி தடையாக நிற்கிறதே; எவ்வழியில் திருக்கூத்தைக்கண்டு தொழுவது?’’ என்று நினைந்து நினைந்து, மனம் நொந்து நொந்து உறங்கிவிட்டனர். அன்பருளங் கோயில் கொண்ட தில்லைக் கூத்தன், நந்தனார் கனவில் தோன்றிப் புன்முறுவல் செய்து ‘‘இப்பிறவி ஒழிய நீ நெருப்பில் மூழ்கி வேதியர்களுடன் நம்முன் அணைவாய்’’ என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினான்; மேலுந் தொடர்ந்து தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் கனவில் தோன்றித் திருநாளைப் போவார் நிலையை அவர்கட்கு உணர்த்தி, எரி அமைக்குமாறு பணித்தருளினான்.

Koviloor Digital Library

அந்தணர் பெருமக்கள் விழித்தெழுந்து, அச்சத்துடன் ஆலயத்திலே ஒருங்கு சேர்ந்து, ஆண்டவன் கட்டளையை நிறைவேற்ற உறுதிகொண்டு, திருநாளைப் போவாரிடஞ் சென்றார்கள்; சென்று, ''ஐயரே! ஆண்டவன் ஆணைப்படி இங்கே வந்தோம்; உம்பொருட்டு எரி அமைக்கப்போகிறோம்'' என்றார்கள். திருநாளைப்போவார் ''உய்ந்தேன்; உய்ந்தேன்'' என்று ஆண்டவன் திருவருளைப் போற்றினார்.

அந்தணர்கள் தென்மதிற் புறத்துத் திருவாயிலின் முன் தீ வளர்த்து, அதைத் திருநாளைப் போவார்க்குத் தெரிவித்தார்கள். திருநாளைப் போவார் தீக்குழியை அடைந்து, இறைவன் திருவடியை மனங்கொண்டு, அதை வலம் வந்து, நெருப்பில் மூழ்கினார். முழுகியதும் அவர்தம் மாயப் பொய்யுடலம் ஒழிந்தது. அவர் புண்ணியப் பொன்மேனி திகழும் முனிவராய்ப் பூணூலுஞ் சடைமுடியும் பொலிய எழுந்தார். அதுகண்டு அமரர்கள் மலர் மாரி சொரிந்தார்கள்; அந்தணர்கள் கைகூப்பித் தொழுதார்கள்; அடியவர்கள் மகிழ் வெய்தினார்கள்.

திருநாளைப்போவார், தில்லைவாழ் அந்தணர் முதலியவருடன் சென்று திருக்கோபுரத்தைக்கண்டு தொழுது பொன்னம்பலம் புகுந்தார். புகுந்ததும் அவர்தம் திருவுருவம் மறையவர்கட்கும் மற்றவர்கட்கும் புலப்படவில்லை. அவர்களெல்லாரும் அதிசயித்தனர். நடராஜப் பெருமான் திருநாளைப் போவார்க்குத் தமது திருவடிப் பேற்றை நல்கினார்.

19. திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணம் (128)

1. ஏயு மாறுபல் உயிர்களுக் கெல்லையில் கருணைத்
தாய னாள் தனி யாயின தலைவரைத் தழுவ
ஆயு நான்மறை போற்றநின் றருந்தவம் புரியத்
தூய மாதவம் செய்தது தொண்டைநன் னாடு.

1. ஏயுமாறு - இயையும்படி. தாயனாள் - உமாதேவியார். தனியாயின தலைவரை - ஏகராகிய சிவபெருமானை. ஆயும் - ஆராயும்.

Koviloor Digital Library

2. நன்மை நீடிய நடுநிலை ஒழுக்கத்து நயந்த
தன்மை மேவிய *தலைமைசால் பெருங்குடி தழைப்ப
வன்மை *ஓங்கெயில் வளம்பதி பயின்றது வரம்பின்
தொன்மை மேன்மையில் *நிகழ்பெருந் தொண்டைநன் னாடு.

3. நற்றி றம்புரி பழையனூர்ச் *சிறுத்தொண்டர் நவைவந்
துற்ற போதுதம் உயிரையும் வணிகனுக் கொருகால்
சொற்ற மெய்ம்மையுந் *தூக்கிஅச் சொல்லையே காக்கப்
பெற்ற மேன்மையில் நிகழ்ந்தது பெருந்தொண்டை நாடு.

2. நயந்த - விரும்பிய. சால் - அமைந்த; மிக்க. எயில் - மதில். பயின்றது- பொருந்தியது.

பா-ம் - *தகைமைசால். *பொங்கெயில். *நிகழ்வது.

3. நற்றிறம் - நற்செயல்களை. சிறுத்தொண்டர் - வேளாளர்கள். நவை - குற்றம். சீர்தூக்கி. இப்பாட்டில் போந்துள்ள கதையின் சாரம் வருமாறு :-

ஒருவன் பரத்தையர் வயப்பட்டான். அவனை நல்வழிப்படுத்த அவன் மனைவி முயன்றாள். அவன் ஒரு சிறப்புக்குச் சென்ற வழியில் தன்னுடன் போந்த மனைவியைக் கொன்றான். அவள் நீலி என்னும் பேயானாள். கொலைஞன் பின்னே இறந்து ஒரு வணிகனாகப் பிறந்தான். அவனுக்கு ஒருவித பழி யுளதென்று ஒரு பெரியார் கூறி, ஒரு வாளைத் தந்து, அவ்வாள் கையிலுள்ளவரை அப்பழியால் தீங்கு நேராதென்று சொற்றுச் சென்றனர்.

ஒருநாள் வணிகன் வாணிபத்தின்மேற் சென்றபோது, நீலி ஒரு மாயக் குழவியுடன் அவனைத் தொடர்ந்து பழையனூர் எழுபதின்மர்பா லடைந்து. "இவன் என் கணவன். என்னை வெறுத்துப் பரத்தையர் வயப்பட்டிருக்கிறான்" என்றாள். வணிகன் "இவள் பேய்" என்றான். அவள், குல முறைகளை ஒழுங்காகக் கூறி மாயக் குழவியைக் கீழேவிட்டாள். அக்குழவி செட்டிமீது விழுந்து விளையாடிற்று. அதைக்கண்ட வேளாளர்கள் இருவரையும் கலந்து பேசுமாறு ஆங்குள்ள ஒரு மண்டபத்துட் போகும்படி கட்டளையிட்டார்கள்.

அவ்வேளையில் நீலி "இவன் கையில் வாளிருக்கிறது. அவ்வாளால் என்னைக் கொன்று விடுவான்" என்று நடுக்குற்றுக் கூறினாள். அதற்கு அவன் "இவள் பேய்; என் கையில் வாளிருத்தல் வேண்டும்" என்றான். அப்பொழுது வேளாளர்கள் "உன் உயிருக்கு எங்கள் உயிரைக் கொடுப்போம். வாளை எறிந்து அஞ்சாது செல்வாயாக" என்று உறுதி கூறினார்கள். வணிகன் நீலியுடன் மண்டபத்துள் நுழைந்தான். நீலி அவனைக் கிழித்துக்கொன்றாள். மீண்டும் நீலி, செட்டியின் தாய் போல வடிவங் கொண்டு வேளாளரை யடைந்து, "என் மகனைக் காணோம். அவன் இங்கே வந்தான் என்று கேள்வியுற்றேன்" என்று முறையிட்டாள். வேளாளர்கள் மண்டபத்தின் கதவைத் திறந்தார்கள். வணிகன் அங்கே மாண்டு கிடப்பதை அவர்கள் கண்டார்கள். பின்னே, அவர்கள் தாங்கள் கூறிய உறுதி மொழியைக் காக்கவேண்டித் தீ வளர்த்து அதில் இறங்கி உயிர் துறந்தார்கள்.

பா-ம் - *சிவத்தொண்டர். *தூக்கிய சொல்லையே தூக்கி.

Koviloor Digital Library

4. ஆணை யாமென நீறுகண் டடிச்சேரன் என்னும்
சேணு லாவுசீர்ச் சேரனார் திருமலை நாட்டு
வாணி லாவுபூண் வயவர்கள் மைத்துனக் கேண்மை
பேண நீடிய முறையது பெருந்தொண்டை நாடு.

5. கறைவி ளங்கிய கண்டர்பாற் காதல்செய் முறைமை
நிறைபு ரிந்திட நேரிழை அறம்புறந் ததனால்
பிறையு ரிஞ்செயிற் பதிபயில் பெருந்தொண்டை நாடு
முறைமை யாமென உலகினில் மிகுமொழி உடைத்தால்.

6. தாவில் செம்மணி அருவியா றிழிவன சாரல்
பூவில் வண்டினம் புதுநற வருந்துவ புறவம்
வாவி நீள்கயல் வரம்பிற உகைப்பன மருதம்
நீவி நித்திலம் பரத்தியர் உணக்குவ நெய்தல்.

7. குறவர் பன்மணி அரித்திதை விதைப்பன குறிஞ்சி
கறவை ஆனிரை மானுடன் பயில்வன கானம்

4. ஆணை என்றது சக்தியை; திருநீறு பராசக்தியின் கூறு. ''பராவண மாவது நீறு - ஞானசம்பந்தர். அடிச்சேரன் - கழறிற்றறிவார் புராணம் பார்க்க. சேண் உலாவு - நெடுந்தூரம் பரவிய; வான் வரை பரவிய என்னலுமாம். வாள். . . பேண - ஒளி வீசும் அணிகளைப் பூண்ட வீரர்கள் மைத்துன உரிமை கொள்ள. இங்கே உள்ள சரித்திரக் குறிப்பு வருமாறு : சேரநாட்டில் ஒருபோது கலகம் நடந்தது. அவ்வேளையில் சிலர் நானாபக்கங்களிலும் ஓடினர். அவருள் ஒரு பெண், தொண்டை நாட்டு வேளாளரிடத்தில் வளர்ந்துவந்தாள். கலகம் அடங்கிய பின்னை எல்லாரும் தத்தம் ஊர் போய்ச் சேர்ந்தனர். ஓரூரில் ஒரு பெண் மட்டும் எண்ணிக்கையில் குறைப்பட்டிருந்தாள். அவள் சுற்றத்தார் அவளைத் தேடித் தேடித் தொண்டை மண்டலத்தில் கண்டனர். அவளை வளர்த்த வேளாண் மக்கள் ''இவளை நாங்கள் புதல்வியாகவே வளர்த்தோம்'' என்று வரிசை முதலியன தந்தார்களாம். இதனால் சேரநாட்டுக்கும் தொண்டை நாட்டுக்கும் மைத்துனக்கேண்மை ஏற்பட்டதாம்.

5. கறை. . . . பால் - சிவபிரானிடம். நிறை புரிந்திட - முற்றும்படி; முறைமையாகிய சால்பை (சிவபிரான்) விரும்ப எனக்கொள்ளலுமொன்று. நேரிழை-உமையம்மையார். அறம் - முப்பத்திரண்டு அறம். பிறைதவழும் மதில்களையுடைய நகரங்கள் நெருங்கிய. அறமுறைமை.

6. மலைச்சாரல்களினின்றும் குற்ற மற்ற அழகிய மணிகளுடன் அருவி ஆறுகள் இறங்குகின்றன. புறவம் - முல்லை நிலங்களில். புதுநறவு - புதிய தேனை. வாவி. . . .உகைப்பன - தடாகங்களிலுள்ள நீண்ட கயல் மீன்கள் வரம்புகள் இற்றுவிழப் பாய்கின்றன. பரத்தியர் - நெய்தல் நிலப் பெண்களால். நித்திலம் - முத்துக்கள். நீவி - துடைத்து; கழுவி. உணக்குவ - உலர்த்தப்படுகின்றன.

7. குறிஞ்சி - குறிஞ்சி நிலங்களில். குறவர். . . விதைப்பன - குறவர்களால் பல மணிகளைக்களைந்து பண்படுத்தப்பெற்ற நிலத்தில் தினைகள் விதைக்கப்படும். கானம் - முல்லை நிலங்களில். கறவைப் பசுக் கூட்டங்கள் மான்களுடன் நெருங்கி யிருக்கும். பழனம் - மருத நிலங்களில். இறவு அருந்துவ - இறால் மீன்களை யுண்ணும்.

Koviloor Digital Library

பறவை தாமரை யிருந்திற வருந்துவ பழனம்
சுறவ முள்மருப் பணங்கயர் வனகழிச் சூழல்.

8. கொண்டல் வானத்தின் மணிசொரி வனகுல வரைப்பால்
தண்து ணர்க்கொன்றை பொன்சொரி வனதள வயற்பால்
வண்டல் முத்தநீர் மண்டுகால் சொரிவன வயற்பால்
கண்டல் முன்துறைக் கரிசொரி வனகலங் கடற்பால்.

9. தேனி றைந்தசெந் தினையிடி தருமலைச் சீறூர்
பானி றைந்தபுற் பதத்தன முல்லைநீள் பாடி
தூநெ லன்னநெய் கன்னலின் கனியதண் டுறையூர்
மீனி றைந்தபே ருணவின வேலைவைப் பிடங்கள்.

10. குழல்செய் வண்டினங் குறிஞ்சியாழ் முரல்வன குறிஞ்சி
முழவு கார்கொள முல்லைகள் முகைப்பன முல்லை
மழலை மென்கிளி மருதமர் சேக்கைய மருதம்
நிழல்செய் கைதைசூழ் நெய்தலங் கழியன நெய்தல்.

11. மல்கும் அப்பெரு நிலங்களில் வரைபுணர் குறிஞ்சி
எல்லை எங்கணும் இறவுளர் ஏனல்முன் விளைக்கும்
பல்பெ ரும்புனம் *பயில்வன படர்சிறைத் தோகை
சொல்லும் அப்புனங் காப்பவுஞ் சுரிகுழல் தோகை.

கழிச்சூழல் - நெய்தல் நிலங்களில். சுறவ. . .அயர்வன - சுறா மீன் முள் தெய்வத்துக்கு அறிகுறியாக வைத்துத் திருவிழாக்கள் செய்யப்படும். ". சினைச் சுறவின் கோடு நட்டு - மனைச் சேர்த்திய வல்லணங்கினான்." - பட்டினப்பாலை : 86-87.

8. குலவரைப்பால் - கூட்டமாகிய மலையினிடத்து. மணி - மழைத்துளிகளை. தளவு அயற்பால் - முல்லை நிலப்பக்கங்களில். தண்துணர் - குளிர்ந்த பூங்கொத்துக்களையுடைய. பொன் - பொன்போன்ற மலர்களை. நீர் மண்டுகால் - நீர் நிறைந்து விரைந்து செல்லும் வாய்க்கால்கள். வண்டல் முத்தம் - சிறுபெண்கள் விளையாட்டிற் சிந்திய முத்துக்களை. கலம் - கப்பல்கள். கண்டல் முன்துறை - தாழைகளை முன்னாக வுடைய துறைகளில். கரி - யானைகளை.

9. பாடி - முல்லை நிலத்தூருக்குப் பெயர். புற்பதத்தன - புல்லரிசிச் சோற்றையுடையன. தண்துறை ஊர் - குளிர்ந்த நீர்த் துறைகளை யுடைய மருத நிலத்தூர்கள். அன்னம், நெய், கன்னல் (கரும்பு), இனிய கனி ஆகிய இவைகளை யுடையன. வேலை வைப்பிடங்கள் - நெய்தல் நிலத்தூர்கள்.

10. குறிஞ்சி நிலத்தில். குழல் - கூந்தல்; புல்லாங் குழலுமாம். முரல்வன - ஒலிக்கின்றன. முழவு - தயிர்த்தாழி; முழவுப்பறையுமாம். கார்கொள - மேகம்போல் முழங்க. முல்லைகள் முகைப்பன - முல்லைகள் அரும்புகின்றன. மருது அமர் சேக்கைய - மருத மரங்களில் அமருங் கூடுகளை யுடையன; "கிளி வளர் பூ மருதணிந்து" - சிந்தாமணி 64. கைதை - தாழை. நெய்தலங்கழியன - நெய்தற் பூக்கள் பொருந்திய கழி நிலத்தை யுடையன.

11. மல்கும் - நிறைந்த. வரைபுணர் - மலைசார்ந்த. இறவுளர் - வேடர்கள். ஏனல் - தினையை. புனங்களில் மயில்கள் இருக்கின்றன. சுரிகுழல் தோகை - சுருண்ட கூந்தலையுடைய பெண்கள்.

பா-ம் - *படர்வன பயில்சிறைத்.

Koviloor Digital Library

12. அங்கண் வான்மிசை அரம்பையர் கருங்குழற் சுரும்பு
பொங்கு பூண்முலைக் கொடிச்சியர் குழன்மூழ்கிப் போகாச்
செங்கண் மால்விடை யார்திருக் காளத்தி என்னும்
மங்குல் சூழ்வரை நிலவிய வாழ்வினால் மல்கும்.

13. பேறு வேறுசூழ் இமையவர் அரம்பையர் பிறந்து
மாறில் வேடரு மாதரு மாகவே வணங்கும்
ஆறு சூழ்சடை அண்ணலார் திருவிடைச் சுரமும்
கூறு மேன்மையின் மிக்கதந் நாட்டுவண் குறிஞ்சி.

14. அம்பொன் வார்குழற் கொடிச்சிய ருடன்அர மகளிர்
வம்பு லாமலர்ச் சுனைபடிந் தாடுநீள் வரைப்பின்
உம்பர் நாயகர் திருக்கழுக் குன்றமும் உடைத்தால்
கொம்பர் வண்டுசூழ் குறிஞ்சிசெய் தவங்குறை உளதோ.

15. கோல முல்லையும் குறிஞ்சியும் அடுத்தசில் லிடங்கள்
நீல வாட்படை நீலிகோட் டங்களும் நிரந்து
கால வேனிலிற் கடும்பகற் பொழுதினைப் பற்றிப்
பாலை யுஞ்சொல லாவன வுளபரல் முரம்பு.

16. சொல்லும் எல்லையின் புறத்தன துணர்ச்சுரும் பலைக்கும்
பல்பெ ரும்புனற் கானியா றிடையிடை பரந்து
கொல்லை மெல்இணர்க் குருந்தின்மேற் படர்ந்தபூம் பந்தர்
முல்லை மென்புதல் முயலுகைத் தடங்குநீள் முல்லை.

12. அங்கண் - அழகிய இடமகன்ற. சுரும்பு - வண்டுகள். கொடிச்சியர் - வேட்டுவப் பெண்களின். தெய்வப்பெண்கள் கூந்தலிலுள்ள வண்டுகள் வேடப் பெண்களின் கூந்தலில் வீழ்ந்து மூழ்கி மண மிகுதியால் போகாத. மங்குல் - மேகம்.

13. அடையும் பேற்றை வேறு வழியில் விரும்பும் இமையவர் (தேவர்கள்) அரம்பையர் முறையே வேடர்களாகவும் வேடப் பெண்களாகவும் பிறந்து.

14. அம்பொன்வார் - அழகிய பொன் நிறம் ஒழுகும். அரமகளிர் - தெய்வப் பெண்கள். வம்பு உலா - மணங் கமழும். வரைப்பின் - இடங்களையுடைய. கொம்பர் - பூங்கொம்புகளிடத்து.

15. நீலி கோட்டங்களும் - துர்க்கைக் கோயில்களும். நிரந்து - பரம்பி. பரன் முரம்பு - பருக்கைக் கற்களையுடைய மேட்டு நிலங்கள். பாலைக்கு நிலமின்மை தோன்றப் ''பாலையுஞ் சொலலாவன உள'' என்றார்.

16. துணர்ச்சுரும்பு - பூங் கொத்துக்களிலுள்ள வண்டுகளை. கான்யாறு - காட்டாறுகள். தளிர்களை யுடைய குருந்த மரங்களின்மீது புதல் - சிறு தூறுகளிலுள்ள. கான்யாறுகள் பரந்து முயல்களை உகைத்து (தாமும் பெருக்கினின்றும்) அடங்கும். கான்யாறுகள் பரத்தலால் முயல்கள் உகைத்துத் தங்களைக் காத்தற்குரிய இடங்களில் அடங்கும் என்னலும் ஒன்று. உகைத்து - ஓடி; எழுந்து.

Koviloor Digital Library

17. பிளவு கொண்டதன் மதிநுதற் பேதையர் எயிற்றைக்
களவு கொண்டது தளவெனக் களவலர் தூற்றும்
அளவு கண்டவர் குழல்நிறங் கனியும்அக் களவைத்
தளவு கண்டெதிர் சிரிப்பன தமக்குமுண் டென்று.

18. மங்கை யர்க்குவாள் விழியிணை தோற்றமான் குலங்கள்
எங்கும் மற்றவ ரிடைக்கிடை மலர்க்கொடி எங்கும்
அங்கண் முல்லையின் தெய்வமென் றருந்தமிழ் உரைக்கும்
செங்கண் மால்தொழுஞ் சிவன்மகிழ் திருமுல்லை வாயில்.

19. நீறு சேர்திரு மேனியர் நிலாத்திகழ் முடிமேல்
மாறில் கங்கைதான் அவர்க்குமஞ் சனந்தர அணைந்தே
ஊறு நீர்தரும் ஒளிமலர்க் கலிகைமா நகரை
வேறு தன்பெரு வைப்பென விளங்குமா முல்லை.

20. வாச மென்மலர் மல்கிய முல்லைசூழ் மருதம்
வீசு தெண்டிரை நதிபல மிக்குயர்ந் *தோடிப்
பாச டைத்தடந் தாமரைப் பழனங்கள் மருங்கும்
பூசல் வன்கரைக் குளங்களும் ஏரியும் புகுவ.

21. துங்க மாதவன் சுரபியின் திருமுலை சொரிபால்
பொங்கு தீர்த்தமாய் நந்திமால் வரைமிசைப் போந்தே
அங்கண் நித்திலம் சந்தனம் அகிலொடு மணிகள்
பங்க யத்தடம் நிறைப்பவந் திழிவது பாலி.

17. பிளவு. எயிற்றை - பிறைபோன்ற நெற்றியை யுடைய இடைச்சியர்களின் பற்களை. களவு கொண்டன என்று களாச்செடிகள் அலர்தூற்றும். அவர் குழல்நிறம் கனியும் - அப்பெண்களின் கூந்தல் நிறம்போலப் பழுத்துள்ள. (அக்களவு) தமக்கும் (களாச்செடிகட்கும்). அலர் தூற்றல் - பழித்தல், மலர் சொரிதல். சிரித்தல் - நகைத்தல், பூத்தல். தளவு - முல்லை, அரும்பு. களவு - களாப்பழம்.

18. "மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்" - தொல்காப்பியம்: அகம். 5. இடைக்கு இடை - இடைகளுக்குத் தோற்ற. திருமுல்லைவாயில் என்னுந் திருப்பதி.

19. முல்லை நிலம் திருமஞ்சனம். கலிகைமாநகர் - திருவூறல்: இது தக்கோலம் என்று வழங்கப்படுகிறது; இங்கே இடபதேவர் வாயில் நீர் ஒழுகிய வண்ண மிருக்கும்.

20. பாசடை. மருங்கும் - பசிய இலைகள் பொருந்திய பெரிய தாமரை மலர்களையுடைய வயல்களின் பக்கங்களிலும். பூசல் - அலைகள் மோதும்.

பா-ம் - *ஓங்கி.

21. துங்க மாதவன் சுரபியின் - வசிட்ட முனிவரது காமதேனுவின். அங்கண் நித்திலம் - அவ்விடத்துள்ள முத்துக்களையும். பங்கயத்தடம் - தாமரைத் தடாகங்கள். பாலி - பாலாறு.

Koviloor Digital Library

22. பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரிமுலைத் தாய்போல்
மள்ளர் வேனிலின் மணற்றிடர் பிசைந்துகை வருட
வெள்ள நீரிரு மருங்குகால் வழிமிதந் தேறிப்
பள்ள நீள்வயல் பருமடை உடைப்பது பாலி.

23. அனைய வாகிய நதிபரந் தகன்பணை மருங்கில்
கனைநெ டும்புனல் நிறைந்துதிண் *கரைப்பெருங் குளங்கள்
புனையி ருங்கடி மதகுவாய் திறந்திடப் புறம்போய்
வினைஞ ரார்ப்பொலி எடுப்பநீர் வழங்குவ வியன்கால்.

24. மாறில் வண்பகட் டேர்பல நெருங்கிட வயல்கள்
சேறு செய்பவர் செந்நெலின் வெண்முளை சிதறி
நாறு வார்ப்பவர் பறிப்பவர் நடுபவ ரான
வேறு பல்வினை யுடைப்பெருங் கம்பலை மிகுமால்.

25. வரும்பு னற்பெருங் கால்களை மறித்திட வாளை
பெருங்கு லைப்பட விலங்குவ பிறங்குநீர்ப் பழனம்
நெருங்கு சேற்குல முயர்த்துவ நீள்கரைப் படுத்துச்
சுருங்கை நீர்வழக் கறுப்பன பருவரால் தொகுதி.

26. தளைத்த டம்பணை எழுந்தசெந் தாமரைத் தவிசின்
இளைத்த சூல்வளை கண்படுப் பனஇடை எங்கும்

22. தைவர - தடவ. மள்ளர்-உழவர்கள். மணல் திடர் - மணல்திட்டைகளை. கைவருட - கையால் தடவ. "சரவெனும் பெயருடைத் தடங்கொள் வெம் முலைக் குரைபுனற் கன்னி" - சிந்தாமணி : 39. "சரயு வென்பது தாய்முலை யன்னது. . . " கம்ப இராமாயணம் : பால. ஆற்று. 12.

23. பணை - வயல்களின். கனை - ஒலிக்கின்ற. புனை இருங்கடி - கட்டப் பட்ட பெரிய காவலையுடைய. வினைஞர் - உழவர்கள். வியன் - அகன்ற.

பா-ம் - *கரைப்பொருங்.

24. பகட்டு - எருமைகள் பூட்டிய. கம்பலை - ஆரவாரம் ; பேரொலி.

25. வாளை மீன்கள் மறித்திட (குறுக்கிட்டுத் தடுக்க). பெருங்குலைப்பட விலங்குவ - பெரிய கரைகள் உடைந்து விலங்குவன. பிறங்கும் - ஒளிரும். பழனம் - வயல்களில். சேல்மீன்கள் (ஒன்றன்மேல் ஒன்றாகப்) படுத்து நீண்ட கரைகளை உயர்த்துவன. பருவரால் மீன்களின் கூட்டம். சுருங்கைநீர் வழக்கு அறுப்பன - மதகுகளினின்றும் நீர் வருதலை அடைப்பன.

26. தளை தடம்பணை - வரம்புகளையுடைய அகன்ற வயல்களில். தவிசின் - பீடத்தில்; படுக்கையில். சூல் இளைத்த வளை -கருப்பத்தால் இளைத்த சங்குகள். விளைத்த பாசொளி - முற்றிய பச்சையொளி. "வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவல்" - புறம் : 120; "விளைவமை தயிரொடு" - சிந்தாமணி : 122.

Koviloor Digital Library

விளைத்த பாசொளி விளங்குநீள் விசும்பிடை ஊர்கோள்
வளைத்த மாமதி போன்றுள மருத*நீர் வைப்பு.

27. ஓங்கு செந்நெலின் புடையன உயர்கழைக் கரும்பு
பூங்க ரும்பயல் மிடைவன பூகமப் பூகப்
பாங்கு நீள்குலைத் தெங்குபைங் கதலிவண் பலவு
தூங்கு தீங்கனிச் சூதநீள் வேலிய சோலை.

28. நீடு தண்பணை உடுத்தநீள் மருங்கின, நெல்லின்
கூடு துன்றிய இருக்கைய, விருந்தெதிர் கொள்ளும்
பீடு தங்கிய பெருங்குடி மனையறம் பிறங்கும்
மாடம் ஓங்கிய மறுகன மல்லல்மூ தூர்கள்.

29. தொல்லை நான்மறை முதற்பெருங் கலையொலி துவன்றி
இல்ல றம்புரிந் தாகுதி வேள்வியில் எழுந்த
மல்கு தண்புகை, மழைதரு முகிற்குலம் பரப்பும்
செல்வம் ஓங்கிய திருமறை யவர்செழும் பதிகள்.

30. தீது நீங்கிடத் தீக்கலி யாம்அவு ணற்கு
நாதர் தாம்அருள் புரிந்தது நல்வினைப் பயன்செய்
மாதர் தோன்றிய மரபுடை மறையவர் வல்லம்
பூதி *சாதனம் போற்றிய பொற்பினால் விளங்கும்.

ஊர்கோள்-பரிவேடம்; சுற்றியது ; ''கட்டழற்கதிரை ஊர்கோள் வளைத்தவா வளைத்துக்கொண்டார்'' - சிந்தாமணி: 1136; ''ஊர்கோள் மதியை உடுச்சூழ்ந் தாங்கு'' - உதயணன் கதை. மாமதி - பூரணச்சந்திரன் - தாமரை இலை - விசும்பு. தாமரைப்பூ - ஊர்கோள். வளை - மாமதி.

பா-ம் - *நீள்.

27. புடையன - பக்கத்தன. அப்பூங்கரும்பு அயல். மிடைவன - நெருங்கி யிருப்பன. பூகம் - கமுக மரங்கள். பாங்கு - பக்கம். பைங்கதலி - பசிய வாழை மரங்களும். தூங்கு - தொங்கும். தீம் - இனிய. சூதம் - மாமரங்களும்.

28. வயல்கள் சூழ்ந்த பக்கங்களை யுடையன. நெற்குதிர்கள் நெருங்கிய இருப்பிடங்களை யுடையன. பீடு - பெருமை. மறுகன - தெருக்களை உடையன. மல்லல் - வளப்பமுடைய.

30. தீக்கலியாம் அவுணற்கு - தீக்காலி என்னும் ஓர் அசுரனுக்கு. புத்திரப் பேறு கருதித் தவங் கிடந்த ஒரு மறையவனுக்குச் சிவபெருமான் புத்திரிப் பேறு அருள் செய்தமை இங்கே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பா-ம் - *சாதனர்.

Koviloor Digital Library

31. அருவி தந்தசெம் மணிகளும் புறவில்ஆய் மலரும்
பருமி ஓடைகள் நிறைந்திழி பாலியின் கரையின்
மருவு கங்கைவாழ் சடையவர் மகிழ்ந்தமாற் பேறாம்
பொருவில் கோயிலும் சூழ்ந்ததப் ✱பூம்பணை மருதம்.

32. விரும்பு மேன்மையென் பகர்வது விரிதிரை நதிகள்
அருங்க ரைப்பயில் சிவாலயம் அனேகமும் அணைந்து
பருங்கை யானையை உரித்தவர் இருந்தவப் பாசூர்
மருங்கு சூழ்தவம் புரிந்ததன் றோமற்ற மருதம்.

33. பூம ரும்புனல் வயற்களம் பாடிய பொருநர்
தாம ருங்கிளை யுடன்தட மென்மலர் மிலைந்து
மாம ருங்குதண் ணீழலின் மருதயாழ் முரலும்
காமர் தண்பணைப் புறத்தது கருங்கழி நெய்தல்.

34. தூய வெண்டுறைப் பரதவர் தொடுப்பன வலைகள்
சேய நீள்விழிப் பரத்தியர் தொடுப்பன செருந்தி
ஆய பேரளத் தளவர்கள் அளப்பன உப்பு
சாயன் ✱மெல்லிடை அளத்தியர் அளப்பன தரளம்.

35. கொடுவி னைத்தொழில் நுளையர்கள் கொடுப்பன கொழுமீன்
படும ணற்கரை நுளைச்சியர் கொடுப்பன பவளம்
தொடுக டற்சங்கு துறையவர் குளிப்பன அவர்தம்
வடுவ கிர்க்கண்மங் கையர்குளிப் பனமணற் கேணி.

31. அருவி - மலை அருவி. புறவில் - முல்லை நிலத்து. ஆய் - மெல்லிய; அழகிய. பருமி - பலவாறு அணிந்து. மணிகளையும் மலர்களையும் அணிந்து என்க. பொருவில் - ஒப்பற்ற. பணை - வயல்களையுடைய.

பா-ம் - ✱புறம்பணை.

32. பிற தலங்களின் சிவகலைகள் ஒடுங்கும் பதிகள் இரண்டு, ஒன்று தில்லை; மற்றொன்று திருப்பாசூர். இரவில் தில்லையிலும் பகலில் திருப்பாசூரிலும் அக்கலைகள் ஒடுங்கிப் பின்னே பரவும். ''பகலெலாம் பாசூர்மேய''. . . முதலிய திருவாக்குகளை நோக்குக.

33. பூக்கள் மருவும். களம் - நெற் போர்க்களம். பொருநர் - உழவோர். மிலைந்து - சூடி. மா - மாமரத்தின். காமர் - விரும்பத்தக்க; அழகிய. பணை - மருதநிலத்தின்.

34. தூய வெண்மணற் றுறைகளில். பரதவர்-பட்டினவர். சேய - சிவந்த. செருந்திப் பூக்கள். அப்பெரு நிலத்துள்ள அளங்களில். தரளம் - முத்துக்கள்.

பா-ம் - ✱மென்னடை.

35. படு - மிக்க ; படுத்த, படிந்த எனினுமாம். துறையவர் - கரையார்களால். சங்குகள் குளிக்கப்படுவன. வடுவகிர் - மாவடுவின் பிளவினை யொத்த.

Koviloor Digital Library

36. சுழிப்பு னற்கடல் ஓதமுன் சூழ்ந்துகொண் டணிய
வழிக்க ரைப்பொதிப் பொன்னவிழ்ப் பனமலர்ப் புன்னை
விழிக்கு நெய்தலின் விரைமலர்க் கட்சுரும் புண்ணக்
✲கழிக்க ரைப்பொதி சோறவிழ்ப் பனமடற் கைதை.

37. காயல் வண்கரைப் புரைநெறி அடைப்பன ✲கனிமுள்
சேய தண்ணறுஞ் செழுமுகை செறியுமுண் டகங்கள்
ஆய நுண்மணல் வெண்மையை மறைப்பன அன்னம்
தாய முன்றுறைச் சூழல்சூழ் ஞாழலின் தாது.

38. வாம்பெ ருந்திரை வளாகமுன் குடிபயில் வரைப்பில்
தாம்ப ரப்பிய கயல்களின் விழிக்கயல் தவிரக்
காம்பி னேர்வருந் தோளியர் கழிக்கயல் விலைசெய்
தேம்பொ திந்தசின் மழலைமென் மொழியசெவ் வழியாழ்.

39. மருட்கொ டுந்தொழில் மன்னவன் இறக்கிய வரியை
நெருக்கி முன்திரு வொற்றியூர் நீங்கவென் றெழுதும்
ஒருத்தர் தம்பெருங் கோயிலின் ஒருபுறஞ் சூழ்ந்த
திருப்ப ரப்பையும் உடையதத் திரைக்கடல் ✲வரைப்பு.

36. சுழிப்புனல் - சுழி நீரையுடைய. கடல் ஓதம் - கடலின் வாய் வெள்ளம். கரை வழியிலுள்ள புன்னை மரங்கள், பொன்போன்ற மலர்களை அவிழ்ப்பன. விழிக்கும் - மலரும். நெய்தலின் வாசனை மலர்க்கள்ளை (தேனை) சுரும்பு (வண்டுகள்) உண்ண. மடற்கைதை - மடல்களையுடைய தாழைகள்.

பா-ம் - ✲கழிக்கடைப்.

37. காயல் - கழி; உப்பளமுமாம். புரைநெறி - துவாரவழி. முண்டகங்கள்- தாழைகள்; வெள்ளத்தில் வந்து கரையை யடைக்கும் தாமரைகள் என்னலுமாம். ஆய - அக்கடற்கரைக்கணுள்ள; அழகிய எனினுமாம். அன்னங்கள் தாவிய துறைகளின் முன்னுள்ள இடங்களைச் சூழ்ந்த ஞாழற்பூக்களின் தாதுக்கள்.

பா-ம் - ✲கயல்முள்.

38. வாம். . . வரைப்பில் - தாவுகின்ற பெரிய அலைகளையுடைய கரை யிடத்தின் முன்னே குடிகளுள்ள எல்லையில். கயல்மீன்களிலே. விழிக்கயல் - விழிகளாகிய கயல்மீன்கள். காம்பி னேர்வரும் - மூங்கில் போன்ற. கழிக்கயல் - கழிக்கணுள்ள கயல்மீன்களை. தேம் - தேன். சில வான மழலை. . . செவ்வழி யாழ்- செவ்வழி யாழ்ப்பண்; இப்பண் நெய்தலுக்குரியது.

39. இறக்கிய - சுமத்திய. திருப்பரப்பையும் - திருஎல்லையையும். கடல் வரைப்பு - நெய்தல் நிலம்.

பா-ம் - ✲வைப்பு.

40. மெய்த ரும்புகழ்த் திருமயி லாபுரி விரைசூழ்
மொய்த யங்குதண் பொழில்திரு வான்மியூர் முதலாப்
பைத ரும்பணி அணிந்தவர் பதியெனைப் பலவால்
நெய்தல் எய்தமுன் செய்தஅந் நிறைதவம் சிறிதோ.

41. கோடு கொண்டெழும் திரைக்கடற் பவளமென் கொழுந்து
மாடு மொய்வரைச் சந்தனச் சினைமிசை வளரும்
நீடு நெய்தலும் குறிஞ்சியும் புணர்நிலம் பலவால்
ஆடு நீள்கொடி மாடமா மல்லையே அனைய.

42. மலைவி ழிப்பன எனவயற் சேல்வரைப் பாறைத்
தலையு கைப்பவும் தளைச்செறு விடைநெடுங் கருமான்
கலைகு திப்பன கரும்பகட் டேர்நிகர்ப் பவுமாய்
அலைபு னற்பணை குறிஞ்சியோ டணைவன அனேகம்.

43. புணர்ந்த ஆனிரைப் புறவிடைக் குறுமுயல், பொருப்பின்
அணைந்த வான்மதி முயலினை இனமென அணைந்து
மணங்கொள் கொல்லையில் வரகுபோர் *மஞ்சன வரைக்கார்
இணைந்து முல்லையுங் குறிஞ்சியுங் கலப்பன எங்கும்.

44. கவரு மீன்குவை கழியவர் கானவர்க் களித்துச்
சிவலும் சேவலும் மாறியும் சிறுகழிச் சியர்கள்
அவரை ஏனலுக் கெயிற்றியர் பவளமுத் தளந்தும்
உவரி நெய்தலும் கானமும் கலந்துள ஒழுக்கம்.

40. விரை. பொழில் - மணங்கமழ நெருங்குதலைக்கொண்ட சோலைகளையுடைய. பைதரும்பணி அணிந்தவர் - படத்தையுடைய பாம்பை யணிந்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள. ஏனைய பலவால்.

41. கோடு - சங்கு; எறிதலுமாம்; பவளத்துடன் சேர்த்துக்கொம்பெனக் கோடலுமொன்று. மாடுமொய்வரை - பக்கத்தே நெருங்கிய மலைகளிலுள்ள. சினை - கிளை. மல்லை - மாவலிபுரம்.

42. சேல் மீன்கள் மலையின் பாறைகளிடத்தில் எழும்பிப்பாயவும். அம் மலைகளிலுள்ள கருமான்கள். தளைச்செறுவிடை - வரம்புகளையுடைய வயல்களில். எருமை பூட்டிய ஏரை. பணை - மருதம்.

43. பசுக்கூட்டங்கள் சேர்ந்த முல்லை நிலத்துள்ள குறுமுயலானது. மலையில் சேர்ந்த வான்மதிக்கணுள்ள முயலினை. போரில். வரைமஞ்சனக்கார் - மலையிலுள்ள நீர் கொண்ட மேகங்கள். அணைந்தும் இணைந்தும் கலப்பன.

பா-ம் - *மஞ்சென.

44. கழியவர் - பரதவர். சிவலும் - கவுதாரியையும். ஏனலுக்கு - தினைக்கும். எயிற்றியர் - கானப் பெண்கள். உவரி - கடற்கரையிலுள்ள. ஒழுக்கம் - இடம் ; ஆகுபெயர் - பழைய குறிப்புரை.

Koviloor Digital Library

45. அயல்ந றும்புற வினில்இடைச் சியர்அணி நடையும்
வியன்நெ டும்பணை உழத்தியர் சாயலும் விரும்பி
இயலும் அன்னமும் தோகையும் எதிர்எதிர் பயில
வயலும் முல்லையும் இயைவன பலவுள மருங்கு.

46. மீளும் *ஓதமுன் கொழித்தவெண் தரளமும் கமுகின்
பாளை உக்கவும் விரவலிற் பரத்தியர் பணைமென்
தோளு ழத்தியர் மகளிர்மா றாடிமுன் தொகுக்கும்
நீளு நெய்தலும் மருதமும் கலந்துள நிலங்கள்.

47. ஆய நானிலத் தமைதியில் தத்தமக் கடுத்த
மேய செய்தொழில் வேறுபல் குலங்களின் விளங்கித்
தீய என்பன கனவிலும் நினைவிலாச் சிந்தைத்
தூய மாந்தர்வாழ் தொண்டைநாட் டியல்புசொல் வரைத்தோ.

48. இவ்வ ளந்தரு பெருந்திரு நாட்டிடை என்றும்
மெய்வ ளந்தரு சிறப்பினால் உலகெலாம் வியப்ப
எவ்வு கங்களும் உள்ளதென் றியாவரும் ஏத்தும்
கைவி ளங்கிய நிலையது காஞ்சிமா நகரம்.

49. ஆன தொல்நகர் அம்பிகை தம்பெரு மானை
மான அர்ச்சனை யாலொரு காலத்து வழிபட்
டூன மில்அறம் அனேகமும் உலகுய்ய *வைத்த
மேன்மை பூண்டஅப் பெருமையை அறிந்தவா விளம்பில்.

45. பக்கத்திலுள்ள நல்ல முல்லைநில இடைச்சியர்களின். அகன்று நீண்ட மருதநில உழத்தியர்களின். இயலும் - இசையும். பயில - நெருங்க. வயலும் - மருதமும்.

46. மீளும்... .தரளமும் - கரையிற் சென்று திரும்பும் வாய்வெள்ளம் விடுத்த வெண்முத்துக்களும். கமுகின்பாளை சிந்திய பூவும். விரவலின் - கலத்தலால். பணை - மூங்கிலை யொத்த. மாறாய்ச் சேர்த்து விளையாடி.

பா-ம் - *ஓதமங்.

47. "திருத்தொண்டை நன்னாட்டு நானிலத்தைந் திணைவளமுந் தெரித்துக் காட்ட - மருத்தொண்டை வாய்ச்சியர்சூழ் குன்றைநகர்க் குலக்கவியே வல்லா னல்லால் - கருத்தொண்ட ரெம்போல்வா ரெவ்வாறு தெரிந்துரைப்பார் கலந்தார்க் கின்ப - மருத்தொண்ட ரணியிலவை யொன்றோடொன்றியைந்தனவு மாங்காங் குண்டால்." - காஞ்சிப்புராணம்: திருநாட்டு. 128.

48. எந்த யுகங்களிலும். கை - ஒழுக்கம்.

49. மான - பெருமை பொருந்திய.

பா-ம் - *அமைத்த.

Koviloor Digital Library

50. வெள்ளி மால்வரைக் கயிலையில் வீற்றிருந் தருளித்
துள்ளு வார்புனல் வேணியார் அருள்செயத் தொழுது
தெள்ளு வாய்மையின் ஆகமத் திறனெலாந் *தெரிய
உள்ள வாறுகேட் டருளினாள் உலகையா ளுடையாள்.

51. எண்ணில் ஆகமம் *இயம்பிய இறைவர்தாம் விரும்பும்
உண்மை யாவது பூசனை எனவுரைத் தருள
அண்ண லார்தமை அர்ச்சனை புரியஆ தரித்தாள்
பெண்ணின் நல்லவ ளாயின பெருந்தவக் கொழுந்து.

வேறு

52. நங்கை உள்நிறை காதலை நோக்கி
நாய கன்திரு உள்ளத்து மகிழ்ந்தே
அங்கண் எய்திய முறுவலுந் தோன்ற
"அடுத்த தென்கொல்நின் பால்"என வினவ
"இங்கு நாதநீ மொழிந்தஆ கமத்தின்
இயல்பி னால்உனை அர்ச்சனை புரியப்
பொங்கு கின்றதென் ஆசை" என் றிறைஞ்சிப்
போக மார்த்தபூண் முலையினாள் போற்ற.

53. தேவ தேவனும் அதுதிரு வுள்ளஞ்
செய்து "தென்திசை மிக்கசெய் தவத்தால்
யாவ ருந்தனை அடைவது மண்மேல்
என்றும் உள்ளது காஞ்சிமற் றதனுள்
மாவ மர்ந்தநம் இருக்கையில் அணைந்து
மன்னு பூசனை மகிழ்ந்துசெய் வாய்"என்
றேவ எம்பெரு மாட்டியும் பிரியா
இசைவு கொண்டெழுந் தருளுதற் கிசைந்தாள்.

50. துள்ளும் வார்புனல் - ததும்பும் மிக்க நீரையுடைய. தெள்ளும் வாய்மையின்- தெளிந்த சத்தியத்தைக் கொண்ட.

பா-ம் - *தெளிய.

51. ஆதரித்தாள் - விரும்பினாள்.

பா-ம் - *அருளிய.

52. "போகமார்த்தபூண் முலையாள் தன்னொடும்" - ஞானசம்பந்தர்: திருநள்ளாறு.

53. மாமரத்தடியில். பிரியாவிடைகொண்டு.

Koviloor Digital Library

54. ஏத மில்பல யோனியெண் பத்து
நான்கு ✱நூறாயி ரந்தனுள் வைத்த
பேத மும்புரந் தருளும்அக் கருணைப்
பிரான்மொ ழிந்தஆ கமவழி பேணிப்
போது நீர்மையில் தொழுதனள் போதப்
பொருப்பில் வேந்தனும் விருப்பில்வந் தெய்தி
மாத வம்புரிந் தருளுதற் கமைந்த
வளத்தொ டும்பரி சனங்களை விடுத்தான்.

55. துன்னு பல்லுயிர் ✱வானவர் முதலாச்
சூழ்ந்து டன்செலக் காஞ்சியில் அணையத்
தன்னை நேர்வரும் பதுமமா நாகம்
தம்பி ராட்டிதாள் தலைமிசை வைத்தே
"அன்னை யாயுல கனைத்தையும் ஈன்றாய்
அடிய னேன்உறை பிலமத னிடையே
மன்னு கோயில் கொண் டருளுவாய்" என்ன
மலைம டந்தைமற் றதற்கருள் புரிந்து.

56. அங்கு மண்ணுல கத்துயிர் தழைப்ப
அளவில் இன்பத்தி னருட்கரு விருத்தித்
திங்கள் தங்கிய புரிசடை யார்க்குத்
திருந்து பூசனை விரும்பினள் செய்ய
எங்கும் நாடவுந் திருவிளை யாட்டால்
ஏக மாமுதல் எதிர்ப்படா தொழியப்
பொங்கு மாதவஞ் செய்துகாண் பதற்கே
புரிவு செய்தனள் பொன்மலை வல்லி.

54. ஏதமில் - குற்றமற்ற. "உரைச்சேரும் எண்பத்து நான்கு நூறாயிரமாம் யோனிபேத - நிரைச்சேரப் படைத்தவற்றின் உயிர்க்கு உயிராய் அங்கங்கே நின்றான் கோயில்" - ஞானசம்பந்தர்; திருவீழிமிழலை. புரந்தருளும் - காத்தருளும். போது. . . . போத - போகுங் குணத்தொடு தொழுது புறப்பட. உமையம்மையார் மாதவம் புரிந்தருளுதற்கு, பொருப்பில் வேந்தனும் - மலையரையனும். பரிசனங்களை - ஏவல் செய்வோர்களை.

பா-ம் - ✱நூறாயிரமதில்.

55. தன்னை நேர்வரும் - தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய. உறை - வசிக்கும். மலைமடந்தை - பார்வதி தேவியார்.

பா-ம் - ✱மாதவர்.

56. அளவில்லாத இன்பத்தையுடைய அருளைக் கருவாக்கொண்ட சிவலிங்கத்தை இருத்தி; அருளை உளங்கொண்டு என்னலுமொன்று. ஏகமா முதல்- சிவம். புரிவு செய்தனள் - விருப்பங் கொண்டாள். பொன்மலைவல்லி - பார்வதி தேவியார்.

Koviloor Digital Library

57. நெஞ்சம் ஈசனைக் காண்பதே விரும்பி
நிரந்த ரந்திரு வாக்கினில் நிகழ்வ
தஞ்செ ழுத்துமே ஆகஆ ளுடைய
அம்மை செம்மலர்க் கைகுவித் தருளித்
தஞ்ச மாகிய அருந்தவம் புரியத்
தரிப்ப ரேஅவள் தனிப்பெருங் கணவர்
வஞ்சம் நீக்கிய மாவின்மூ லத்தில்
வந்து தோன்றினார் மலைமகள் காண.

58. கண்ட போதிலப் பெருந்தவப் பயனாம்
கம்பம் மேவிய தம்பெரு மானை
வண்டு லாங்குழற் கற்றைமுன் தாழ
வணங்கி வந்தெழும் ஆசைமுன் பொங்கக்
கொண்ட காதலின் விருப்பள வின்றிக்
குறித்த பூசனை கொள்கைமேற் கொண்டு
தொண்டை யங்கனி வாயுமை நங்கை
தூய அர்ச்சனை தொடங்குதல் புரிவாள்.

59. உம்பர் நாயகர் பூசனைக் கவர்தாம்
உரைத்த ஆகமத் துண்மையே தலைநின்
றெம்பி ராட்டியர்ச் சனைபுரி வதனுக்
கியல்பில் வாழ்திருச் சேடிய ரான
கொம்ப னார்கள்பூம் பிடகைகொண் டணையக்
குலவு மென்தளிர் அடியிணை ஒதுங்கி
அம்பி காவன மாந்திரு வனத்தி
லான தூநறும் புதுமலர் கொய்தாள்.

60. கொய்த பன்மலர் கம்பைமா நதியில்
குலவு மஞ்சன நிலவு மெய்ப் பூச்சு
நெய்தருங்கொழுந் தூபதீ பங்கள்
நிறைந்த சிந்தையில் நீடிய அன்பின்

57. நிரந்தரம் - எப்பொழுதும். தஞ்சமாகிய - தமக்குப் புகலாகிய. தரிப்பரோ. மாவின் மூலம் - மாமரத்தடியில். மலைமகள் - பார்வதி தேவியார்.

58. கம்பம் - திருவேகம்பத்தில்; காஞ்சியில். கூந்தல் கற்றை. தொண்டையங் கனி - கொவ்வைக் கனிபோன்ற.

59. அவர்தாம் - அவரே. இயல்பில் - நற்குணத்துடன். பூம்பிடகை - பூங்கூடை. குலவும் - விளங்கும். ஆன - சிவ பூசைக்கு ஆன.

Koviloor Digital Library

மெய்த ரும்படி வேண்டின எல்லாம்
வேண்டும் போதினில் உதவமெய்ப் பூசை
எய்த ஆகம விதியெலாஞ் செய்தாள்
உயிர்கள் யாவையும் ஈன்றஎம் பிராட்டி.

61. கரந்த ரும்பயன் இதுவென உணர்ந்து
கம்பம் மேவிய உம்பர்நா யகர்பால்
நிரந்த காதல்செய் உள்ளத்த ளாகி
நீடு நன்மைக ளியாவையும் பெருக
வரந்த ரும்பொரு ளாம்மலை வல்லி
மாறி லாவகை மலர்ந்தபே ரன்பால்
சிரம்ப ணிந்தெழு பூசைநாள் தோறும்
திருவு ளங்கொளப் பெருகிய தன்றே.

62. நாத ரும்பெரு விருப்பொடு நயந்து
நங்கை யர்ச்சனை செய்யும்அப் பொழுதில்
காதல் மிக்கவோர் திருவிளை யாட்டில்
கனங்கு ழைக்கருள் புரிந்திட வேண்டி
ஓத *மார்கடல் ஏழுமொன் றாகி
ஓங்கி வானமும் உட்படப் பரந்து
மீது செல்வது போல்வரக் கம்பை
வெள்ள மாந்திரு வுள்ளமுஞ் செய்தார்.

63. அண்ண லார்அருள் வெள்ளத்தை நோக்கி
அங்க யற்கண்ணி தம்பெரு மான்மேல்
விண்ணெ லாங்கொள வரும்பெரு வெள்ளம்
மீது வந்துறும் எனவெருக் கொண்டே
உள்நி லாவிய பதைப்புறு காத
லுடன்தி ருக்கையால் *தடுத்தும்நில் லாமை
தண்ணி லாமலர் வேணியி னாரைத்
தழுவிக் கொண்டனள் தன்னையே ஒப்பாள்.

60. குலவு மஞ்சனம் - விளக்கமான திருமஞ்சனமும். நிலவு மெய்ப் பூச்சு - விளங்கும் சந்தனக் காப்பும். மெய் தரும்படி - உண்மையாக. சேடிமார்கள் உதவ. ஆகம விதியெலாம் எய்த.

61. கைதரும்பயன். இது - இப்பூசை. நிரந்த - பரந்த.

62. ஓதம் ஆர் - வெள்ளம் நிறைந்த; அலை பொருந்திய எனினுமாம்.
பா-ம் - *மாகடல்.

63. வெருக்கொண்டு - தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்: 114. குறிப்புப் பார்க்க. குளிர்ந்த நிலாமலருஞ் சடையுடைய சிவபிரானை "எள்கலின்றி. . வெள்ளங்காட்டி வெருட்டிட. . ." - சுந்தரர் : திருவேகம்பம் : 10.

பா-ம் - *தடுக்க.

Koviloor Digital Library

64. மலைக்கு லக்கொடி பரிவுறு பயத்தால்
மாவின் மேவிய தேவநா யகரை
முலைக்கு வட்டொடு வளைக்கையால் நெருக்கி
முறுகு காதலால் இறுகிடத் தழுவச்
சிலைத்த னித்திரு நுதற்றிரு முலைக்கும்
செந்த ளிர்க்கரங் களுக்கும்மெத் தெனவே
கொலைக்க ளிற்றுரி புனைந்ததம் மேனி
குழைந்து காட்டினார் விழைந்தகொள் கையினார்.

65. கம்பர் காதலி தழுவமெய் குழையக்
கண்டு நிற்பவுஞ் சரிப்பவு மான
உம்ப ரேமுதல் யோனிகள் எல்லாம்
உயிரும் யாக்கையும் உருகியொன் றாகி
''எம்பி ராட்டிக்கு மெல்லிய ரானார்
என்றும் ஏகம்பர்'' என்றெடுத் தேத்த
வம்பு லாமலர் நிறையவிண் பொழியக்
கம்பை யாறுமுன் வணங்கிய தன்றே.

66. பூதி யாகிய புனிதநீ றாடிப்
பொங்கு கங்கைதோய் முடிச்சடை புனைந்து
காதில் வெண்குழை கண்டிகை தாழக்
கலந்த யோகத்தின் மருவிய கருத்தால்

64. பரிவுறும் - துன்புறும். குன்றின் உச்சி போன்ற முலையுடன். சிலைத் தனித்திருநுதல் - வில்லைப் போன்ற ஒப்பற்ற அழகிய நெற்றியை யுடைய உமையம்மையார். கொலைக் களிற்றுரி தம் மேனி என்பது வலிய மேனி என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்துவது. அம்மேனியும் அம்மையார் காதலன்புக்குக் குழைந்தது என்றபடி. விழைந்த - பூசையை விரும்பிய.

65. கம்பர். . . .குழைய - ஏகாம்பர நாதர் தங்காதலி (உமையம்மையார்) தழுவத் திருமேனி 'குழைந்ததைக் கண்டு. நிற்பவும் சரிப்பவுமான - அசரம் சரமாகிய. உம்பரே - தேவர்களே. உயிரும் உடலும். வம்பு உலா - மணங்கமழும். கம்பாநதி உடனே பெருகுத லொழிந்து தாழ்ந்தது (அடங்கிற்று). கம்பாநதி பெண்ணுருக் கொண்டு உமையம்மையாரை வணங்கினாள் என்று கூறுவோருமுளர்.

66. அருட் செல்வமாகிய தூய திருநீற்றைப் பூசி. கருத்தால் - கருத்தொடு. ஆதி. . . . கொலோ - சிவபெருமான் தாமும் நுணுகிய மாதவஞ் செய்த அம்மேன்மையோ. அளித்த - காத்த. மாது - உமாதேவியார். மெய்ப்பயன் - தம் திருமேனியால் தழுவுதலை. சுவடு - தழும்பு. உமாதேவியார் தவக் கோலத்துடன் சிவலிங்கப் பெருமானை இறுகத் தழுவியபோது அத்தேவியாருடைய கை வளையற்

Koviloor Digital Library

ஆதி தேவனா ராயுமா தவஞ்செய்
அவ்வ ரங்கொலோ அகிலமீன் றளித்த
மாது மெய்ப்பயன் கொடுப்பவே கொண்டு
வளைத்த ழும்புடன் முலைச்சுவ டணிந்தார்.

67. கோதி லாஅமு தனையவள் முலைக்குக்
குழைந்த தம்மண வாளநற் கோலம்
மாது வாழவே காட்டிமுன் நின்று
''வரங்கள் வேண்டுவ கொள்க''என் றருள
வேத காரண ராயஏ கம்பர்
விரைம லர்ச்செய்ய தாமரைக் கழற்கீழ்
ஏதம் நீங்கிய பூசனை முடிந்த
தின்மை தானறி விப்பதற் கிறைஞ்சி.

68. அண்டர் நாயகர் எதிர்நின்று கூறும்
அளவி னால்அஞ்சி அஞ்சலி கூப்பிக்
''கொண்ட இற்றைஎன் பூசனை இன்னும்
குறைநி ரம்பிடக் கொள்க''என் றருள
வண்டு வார்குழல் மலைமகள் கமல
வதன நோக்கிஅம் மலர்க்கண்நெற் றியின்மேல்
முண்ட நீற்றர்''நின் பூசனை என்றும்
முடிவ தில்லைநம் பால்''என மொழிய.

69. ''மாறி லாதஇப் பூசனை என்றும்
மன்ன எம்பிரான் மகிழ்ந்து கொண் டருளி
ஈறி லாதஇப் பதியினுள் எல்லா
அறமும் யான்செய அருள்செய வேண்டும்

றழும்பும் முலைத் தழும்பும் பெருமான் திருமேனியில் படிந்தன. அத் தழும்புகளைப் பெறுதற்குச் சிவபெருமானும் தவஞ்செய்தனரோ என்றபடி. இது ''ஆதி. . . . கொலோ'' என்று குறிக்கப்பட்டது காண்க.

67. விரை. . . .கீழ் - மணங் கமழும் மலர்ந்த சிவந்த தாமரை போன்ற திருவடிக்கீழ். ஏதம் - குற்றம். முடிந்த தின்மை - முடியாமையை.

68. இற்றை - இன்று. கமல வதனம் - தாமரை முகம். முண்ட நீற்றர் - திரிபுண்டரமாகத் திருநீறணிந்த சிவபெருமான்.

69. மன்ன - நிலைபெற. எம்பிரானே!. ''ஈறுசேர் பொழுதினும் இறுதி இன்றியே - மாறிலா திருந்திடும் வளங்கொள் காஞ்சியில்'' - கந்தபுராணம். கடவுள் வாழ்த்து. 18. எல்லா அறமும் - முப்பத்திரண்டறங்களையும். உலகெலாம் ஈன்று காக்குந் தாயார் உமையம்மையா ராகலான், பிள்ளைகளாகிய உயிர்கள் பொருட்டுத் தாம் வேண்டுதல் செய்கிறார். திருவடிப் பிழைத்தல் பெரும்பிழை யாதலின் அஃது

Koviloor Digital Library

வேறு செய்வினை திருவடிப் பிழைத்தல்
ஒழிய இங்குளார் வேண்டின செயினும்
பேறு மாதவப் பயன்கொடுத் தருளப்
பெறவும் வேண்டும்''என் றனள்பிறப் பொழிப்பாள்.

70. விடையின் மேலவர் மலைமகள் வேண்ட
விரும்பு பூசனை மேவிவீற் றிருந்தே
இடைய றாஅறம் *வளர்க்கும்வித் தாக
இகப ரத்திரு நாழிநெல் அளித்துக்
கடைய ராகியும் உயர்ந்த வராயும்
காஞ்சி வாழ்பவர் தாஞ்செய்தீ வினையும்
தடைப டாதுமெய்ந் நெறியடை வதற்காந்
தவங்க ளாகவும் உவந்தருள் செய்தார்.

71. எண்ண ரும்பெரு வரங்கள்முன் பெற்றங்
கெம்பி ராட்டிதம் பிரான்மகிழ்ந் தருள
மண்ணின் மேல்வழி பாடுசெய் தருளி
மனைய றம்பெருக் குங்கரு ணையினால்
நண்ணு மன்னுயிர் யாவையும் பல்க
நாடு காதலின் நீடிய வாழ்க்கைப்
புண்ணி யத்திருக் காமக்கோட் டத்துப்
பொலிய *முப்பதோ டிரண்டறம் புரக்கும்.

72. அலகில் நீள்தவத் தறப்பெருஞ் செல்வி
அண்டமாந்திரு மனைக்கிடுந் தீபம்
உலகில் வந்துறு பயனறி விக்க
ஓங்கு நாண்மலர் மூன்றுடன் ஒன்று

ஒழிந்த மற்றப் பிழைகளைப் பொறுத்துப் பேறு அளித்தருளல் வேண்டும் என்றபடி. ''பிழைப்ப னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்'' - சுந்தரர் : திருவொற்றியூர். பிறப்பு - உயிர்களின் பிறவித் துன்பத்தை.

70. அம்மையார் விரும்பிச்செய்த பூசனையை ஏற்று அங்கு வீற்றிருந்து இடையறாமல் (நீங்காமல்) முப்பத்திரண் டறங்களையும் வளர்க்கும் வித்தாகும்படி. இகத்துக்கும் பரத்துக்கும்.

பா-ம் - *யார்க்கும்; ஆக்கும்.

71. பல்க - பெருக. புரக்கும் - வளர்ப்பாள்.

பா-ம் - *முப்பத்திரண்.

72. அலகில் நீள் தவத்து - அளவில்லாத பெருந்தவத்தை யுடைய. அண்டமாகிய வீட்டுக்கு. தீபம் - சோமன் சூரியன் அக்கினி. மூன்று மலர்கள் ஒருதாளில் விளங்குமாறு ஆண்டினுக்கு ஒருமுறை மலரும். பேருலகத்தில். இவ்வற்புத மலர்கள் மலரும் காமக்கோட்ட மென்க.

Koviloor Digital Library

நிலவ ஆண்டினுக் கொருமுறை செய்யும்
நீடு தொன்மையால் நிறைந்தபே ருலகம்
மலர்பெ ருந்திருக் காமக்கோட் டத்து
வைத்த நல்லறம் மன்னவே மன்னும்.

73. தீங்கு தீர்க்குநல் தீர்த்தங்கள் போற்றுஞ்
✲சிறப்பி னால்திருக் காமக்கோட் டத்தின்
✲பாங்கு மூன்றுல கத்தினுள் ளோரும்
பரவு தீர்த்தமாம் பைம்புனற் கேணி
வாங்கு தெண்டிரை வேலைமே கலைசூழ்
வைய கந்தனக் கெய்திய படியாய்
ஓங்கு தன்வடி வாய்✲நிகழ்ந் தென்றும்
உள்ள தொன்றுல காணியென் றுளதால்.

74. அந்த மின்றிநல் லறம்புரிந் தளிக்கும்
✲அன்னை தன்திருக் காமக்கோட் டத்தில்
வந்து சந்திர சூரியர் மீது
வழிக்கொ ளாததன் மருங்குபோ தலினால்
சந்த மாதிர மயங்கிஎம் மருங்கும்
சாயை மாறிய தன்திசை மயக்கம்
இந்த மாநிலத் தவரெலாம் காண
என்றும் உள்ளதொன் றின்றும்அங் குளதால்.

75. கன்னி நன்னெடுங் காப்புடை வரைப்பில்
காஞ்சி யாந்திரு நதிக்கரை மருங்கு
சென்னி யிற்பிறை அணிந்தவர் விரும்பும்
திருப்பெ ரும்பெய ரிருக்கையில் திகழ்ந்து
மன்னு வெங்கதிர் மீதெழும் போதும்
மறித்து மேற்கடல் தலைவிழும் போதும்
தன்னி ழற்பிரி யாதவண் காஞ்சித்
தானம் மேவிய மேன்மையும் உடைத்தால்.

73. பாங்கில் - அருகில். வளைந்த தெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலாகிய மேகலைசூழ்ந்த. படியாய் - ஏணியாய்.

பா-ம் - ✲சிறப்பினாள். ✲பாங்கின். ✲நிறைந்.

74. மீது - கோட்டத்தின்மீது. மருங்கு - பக்கத்தில். சந்தமாதிரம் - நல்ல திசைகள். எம்மருங்கும் - எவ்விடத்தும்.

பா-ம் - ✲அம்மை.

75. கன்னி - உமையம்மையார்; துர்க்கை என்போரு முளர். காப்புடை வரைப்பில் - காவலையுடைய காஞ்சிபுரத்தில். கன்னி - அழியாத என்றும், காப்பு - மதிலையுடைய என்றுங் கூறலுமாம். காஞ்சிநதி. இருக்கையில் - கோயிலுடன். கதிர்-சூரியன். மறித்து - மீண்டும். காஞ்சித்தானம் - மாமரமுள்ள இடம்.

Koviloor Digital Library

76. மறைக ளால்துதித் தருந்தவம் புரிந்து
மாறி லாநிய மந்தலை நின்று
முறைமை யால்வரும் பூசனை செய்ய
முனிவர் வானவர் முதல்உயி ரெல்லாம்
நிறையும் அன்பினால் அர்ச்சனை செய்ய
நீடு காமங்கள் அவரவர்க் கருளி
இறைவர் தாமகிழ்ந் தருளிய பதிகள்
எண்ணி றந்தஅத் திருநகர் எல்லை.

77. மன்னு கின்றஅத் திருநகர் வரைப்பின்
மண்ணில் மிக்கதோர் நன்மையி னாலே
துன்னும் யானையைத் தூற்றில்வாழ் முயல்முன்
துரக்க எய்திய தொலைவில்ஊக் கத்தால்
தன்னி லத்துநின் றகற்றுதல் செய்யும்
தானம் அன்றியும் தனுவெழுந் தரணி
எந்நி லத்தினுங் காண்பரும் இறவாத்
தானம் என்றிவை இயல்பினில் உடைத்தால்.

78. ஈண்டு தீவினை யாவையும் நீக்கி
இன்ப மேதரும் புண்ணிய தீர்த்தம்
வேண்டி னார்தமக் கிட்டசித் தியதாய்
விளங்கு தீர்த்தம்நன் மங்கல தீர்த்தம்
நீண்ட காப்புடைத் தீர்த்தம்மூன் றுலகில்
நிகழ்ந்த சாருவ *தீர்த்தமே முதலா
ஆண்டு நீடிய தீர்த்தம்எண் ணிலவும்
அமர நாட்டவர் ஆடுதல் ஒழியார்.

76. நீடு காமங்கள் - விரும்பும் வரங்களை.

77. வரைப்பின் - இன் சாரியை. துன்னும் - வரும். தூற்றில் - புதரில். துரக்க- துரத்த. தொலைவு இல் - கேடில்லாத. யானையை முயல் துரத்தி அகற்றும் இடமன்றியும். தனு எழுந்தரணி - உயிர் நீங்கிய உடல் மீண்டும் உயிர் பெற்றெழும் இடமும், காண்பரும் - காண்டற்கரிய.

78. ஈண்டு - சேரும். ஆண்டு - அக்காஞ்சி நகரில். அமரநாட்டவர் - தேவ லோகத்தார்.

பா-ம் - *தீர்த்தமும்.

Koviloor Digital Library

79. தாள தொன்றினில் மூன்றுபூ மலருந்
தமனி யச்செழுந் தாம ரைத் தடமும்
நீள வார்புனல் குடதிசை யோடி
நீர்க ரக்குமா நதியுடன் நீடு
*நாள லர்ந்தசெங் குவளைபைங் கமலம்
நண்ப கல்தரு பாடலம் அன்றிக்
காள மேகம்ஒப் பாள்உறை வரைப்பில்
கண்ப டாதகா யாப்புளி உளதால்.

80. சாயை முன்பிணிக் குங்கிண றொன்று
தஞ்ச முண்ணின் நஞ் சாந்தடம் ஒன்று
மாயை இன்றிவந் துள்ளடைந் தார்கள்
வான ரத்துரு வாம்பிலம் ஒன்று
மேய அவ்வுரு நீங்கிடக் குளிக்கும்
விளங்கு பொய்கையும் ஒன்றுவிண் ணவரோ
டாய இன்பம்உய்க் கும்பிலம் ஒன்றோ
டனைய ஆகிய அதிசயம் பலவால்.

81. அஞ்சு *வன்கரத் தாறிழி மதத்தோர்
ஆனை நிற்கவும் அரையிருட் டிரியும்
மஞ்சு நீள்வது போலுமா மேனி
மலர்ப்ப தங்களில் வண்சிலம் பொலிப்ப
நஞ்சு பில்கெயிற் றரவவெற் றரையின்
நாம மூன்றிலைப் படையுடைப் பிள்ளை
எஞ்ச லின்றிமுன் திரியவும் குன்றம்
எறிந்த வேலவன் காக்கவும் இசையும்.

79. தமனியம். தடம் - பொற்றாமரைக் குளமும். நீள் வார் புனல் - மிகப்பெருகும் நீர். குடதிசை - மேற்குத்திசை. நீர் கரக்கும் - அந்நீர் மறையும். நீடுநாள் - நெடுநாள். நண்பகல் தரும்பாடலம்-நடுப்பகலில் மலரும் பாதிரி. உறை - வீற்றிருக்கும். ஒப்பாள் - காமாட்சி அம்மையார். கண்படாத - உறங்காத.

பா-ம் - *நாளலர்ந்து.

80. தன்னைப் பார்த்தோர் சாயையை அவருக்குப் புலப்படாமல் அடக்கிக் கொள்ளும். தஞ்சம் உண்ணின் - சிறிது உண்டாலும். மாயைஇன்றி - ஒரு மாயமுமில் லாமல். பிலம் - பிலத்துவாரம். விண்ணவரோடு கலந்ததாலாகிய இன்பம் சேர்க்கும்.

81. அஞ்சு. . . . நிற்கவும் - ஐந்து வலிய கைகளையும் ஆறுபோல் ஓடும் மூன்று மதத்தையுமுடைய கணபதி நிற்கவும். பாயிரம் : 3. குறிப்புப்பார்க்க. அரை. . . திரியவும் - நள்ளிருளைத் திரிக்கும் கருமேகம் நீள்வது போன்ற திருமேனியுடன் தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளில் வளப்பமுடைய சிலம்பு ஒலிக்க நஞ்சு உமிழும் பற்களைக்கொண்ட பாம்பணிந்த வெற்றரையை யுடைய அச்சமூட்டும் முத்தலைச் சூலத்தை ஏந்திய வைரவர் ஒழிவின்றி முன் திரியவும்.

பா-ம் - *வான்கரத்.

Koviloor Digital Library

82. சத்தி தற்பர சித்தயோ கிகளும்
சாத கத்தனித் தலைவரும் முதலா
நித்தம் எய்திய ஆயுள்மெய்த் தவர்கள்
நீடு வாழ்திருப் பாடியும் அனேகம்
சித்தர் விஞ்சையர் இயக்கர்கந் தருவர்
திகழ்ந்து மன்னுவார் செண்டுகை ஏந்தி
*வித்த கக்கரி மேற்கொளுங் காரி
மேவு செண்டணை வெளியும்ஒன் றுளதால்.

83. வந்த டைந்தவர் தம்முரு மாய
மற்று ளாரைத்தாங் காண்பிடம் உளது
சிந்தை யோகத்து முனிவர்யோ கினிகள்
சேரும் யோகபீ டமும்உள தென்றும்
அந்த மில்அறம் புரப்பவள் கோயில்
ஆன போகபீ டமும்உள தாகும்
எந்தை யார்மகிழ் காஞ்சிநீ டெல்லை
எல்லை இல்லன உள்ளவா ரறிவார்.

84. தூண்டு சோதியொன் றெழுந்திருள் துரக்கும்
சுரர்கள் வந்துசூழ் உருத்திர சோலை
வேண்டி னார்கள்தம் பிறப்பினை ஒழிக்கும்
மெய்ந்நெ றிக்கணின் றார்கள்தாம் விரும்பித்
தீண்டில் யாவையுஞ் செம்பொனாக் குவதோர்
சிலையும் உண்டுரை செய்வதற் கரிதால்
ஆண்ட நாயகி சமயங்கள் ஆறும்
அகில யோனியும் அளிக்கும் அந் நகரம்.

82. சத்தியை யுடைய தற்பர சிவத்தினிடம் வைத்த சித்தங் கொண்ட யோகிகளும், யோகசாதகத் தனித் தலைவரும். நித்தம் எய்திய - அழியா நிலை அடைந்த. திருப்பாடியும் - பன்ன சாலைகளும். வித்தகக் கரி - நல்லை யானை. காரி - சாத்தா; ஐயனார். செண்டணை வெளி - வையாளி வீதி.

பா-ம் - *வித்தகப்பரி.

83. மாய - (பிறர் காணாதவாறு) மறைய. மற்றுளாரை - அங்கே வாராத வரை. புரப்பவள் - காமாட்சி வீற்றிருந்தருளும். எந்தையார் - ஏகாம்பரநாதர். உள்ளன யார் அறிவார்.

84. துரக்கும்-ஓட்டும். சுரர்கள் - தேவர்கள். ஒழிக்கும் சிலையும். ஆறினை யும். யோனிகளையும். அளிக்கும் - காக்கும்.

Koviloor Digital Library

85. என்றும் உள்ளஇந் நகர்கலி யுகத்தில்
இலங்கு வேற்கரி காற்பெரு வளத்தோன்
வன்தி றற்புலி இமயமால் வரைமேல்
வைக்க ஏகுவோன் தனக்கிதன் வளமை
சென்று வேடன்முன் கண்டுரை செய்யத்
திருந்து காதநான் குட்பட வகுத்துக்
குன்று போலுமா மதில்புடை போக்கிக்
குடியி ருத்தின கொள்கையின் விளங்கும்.

வேறு

86. தண்காஞ்சி மென்சினைப்பூங் கொம்ப ராடல்
சார்ந்தசைய அதன்மருங்கு சுரும்பு தாழ்ந்து
பண்காஞ்சி இசைபாடும் பழன வேலிப்
பணைமருதம் புடையுடைத்தாய்ப் பாரில் நீடும்
திண்காஞ்சி நகர்நொச்சி இஞ்சி சூழ்ந்த
செழுங்கிடங்கு திருமறைகள் ஒலிக்குந் தெய்வ
வண்காஞ்சி அல்குல்மலை வல்லி காக்க
வளர்கருணைக் கடலுலகம் சூழ்ந்தால் மானும்.

87. கொந்தலர்பூங் குழலிமயக் கொம்பு கம்பர்
கொள்ளும்பூ சனைகுறித்த தானங் காக்க
மந்திரமா மதில்அகழி அவர்தாந் தந்த
வாய்மைஆ கமவிதியின் வகுப்புப் போலும்

85. கரிகாற் பெருவளத்தோன் - கரிகாற் சோழன். இவன் நெருப்பால் கரிந்த காலையுடையவன்; காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை ஆண்டவன்; இமயம் வரை சென்றவன்; இமயத்திற் புலிக்கொடி பொறித்தவருள் ஒருவன்; இமயத்தைச் செண்டால் அடித்தவன்; காஞ்சியில் சாத்தன் அருளால் செண்டு பெற்றவன். "செண்டு கொண்டு கரிகாலனொரு காலிலிமயச் சிமய மால்வரை திரித்தருளி மீளவதனைப், பண்டுநின்றபடி நிற்க விதுவென்று முதுகிற் பாய்பு லிப்பொறி குறித்தது மறித்தபொழுதே" கலிங்கத்துப்பரணி: இராச. 1. "கச்சி வளைக்கைச்சி காமக்கோட்டங்காவல், மெச்சி யினித்திருக்கு மெய்ச்சாத்தன் - கைச்செண்டு, கம்பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெருவளத்தான், செம்பொற் கிரிதிரித்த செண்டு "- சிலப்பதிகாரம் -5. இந்திர, 95-8-உரை மேற்கொள்.

86. காஞ்சி - மாமரத்தின். சினை - கிளைகளிலுள்ள; கிளைகளாகிய எனினுமாம். சுரும்பு தாழ்ந்து - வண்டுகள் தங்கி. காஞ்சிப்பண். சோலையை வேலியாகவுடைய வயல்கள் நிறைந்த மருத நிலத்தைப் பக்கத்திற் கொண்டதாய். நொச்சி இஞ்சி - நொச்சியாகிய மதில்; காவல் வேண்டாத அரண் என்றபடி. "நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை" - அகம்: 122. கிடங்கு - அகழி. காஞ்சி - மேகலை யணிந்த. மானும் - போலும். காஞ்சி - உலகம்; அகழி - கருணைக் கடல்.

87. கொந்து - கொத்து. இமயக் கொம்பு - உமையம்மையார். பூசைத் தானம். அவர் - சிவபெருமான். வகுப்பு - நிருமாணம். அடைகளங்கம் - தம்மை யடைந்த

Koviloor Digital Library

அந்தமில்சீர்க் காஞ்சியைவந் தடைந்தார்க் கன்றி
அடைகளங்கம் அறுப்பரிதென் றறிந்து சூழ
வந்தணைந்து தன்கறுப்பும் உவர்ப்பும் நீக்கும்
மாகடலும் போலும்மலர்க் கிடங்கு மாதோ.

88. ஆங்குவளர் எயிலினுடன் விளங்கும் வாயில்
அப்பதியில் வாழ்பெரியோர் உள்ளம் போல
ஓங்குநிலைத் தன்மையவாய் அகிலம் உய்ய
உமைபாகர் அருள்செய்த ஒழுக்க மல்லால்
தீங்குநெறி அடையாத தடையு மாகிச்
செந்நெறிக்கண் நிகழ்வாய்மை திருந்து மார்க்கம்
தாங்குலவ நிலவிவளர் ஒளியால் என்றும்
தடநெடுவான் அளப்பனவாந் தகைய வாகும்.

89. மாறுபெறல் அருங்கனக மாட நீடு
மணிமறுகும் நெடுந் தெருவும் வளத்தில் வந்த
ஆறுபயில் ஆவணவீ திகளும் மற்றும்
அமைந்தநகர் அணிவரைகள் நடுவு போக்கிக்
கூறுபடு நவகண்ட மன்றி மல்கக்
கொண்டஅனே கங்கண்ட மாகி அன்ன
வேறொரு மண் ணுலகுதனில் உளதால் என்ன
✲விளங்கியமா லோகநிலை மேவிற் றன்றே.

90. பாகமருங் கிருபுடையும் உயர்ந்து நீண்ட
படரொளிமா ளிகைநிரைகள் பயில்மென் கூந்தல்
தோகையர்தங் குழாம் அலையத் தூக்கு முத்தின்
சுடர்க்கோவைக் குளிர்நீர்மை துதைந்த வீதி

குற்றத்தை. கறுப்பு - கருநிறத்தையும் (களங்கத்தையும்). வகுப்பைப் போலும் மலர்க் கிடங்கு கடலைப்போலும்.

88. மதிலுடன் விளங்கும் வாயிலானது. விளங்கி நின்று வளரும் ஒளியால்.

89. ஒப்பிடுதற்கரிய பொன்மயமான மாடங்கள் மிகுதியாயுள்ள. மணி மறுகும் - அழகிய வீதிகளும். வளத்தால் வந்த வகைகளையுடைய கடைத் தெருக்களும். நகர் - காஞ்சி நகரானது. மலைகளை யிடையிட்டு நவகண்டங்களின் எல்லை பிரித்தமையான், "அணி. . . .கண்டம்" என்றார். மல்க - நெருங்க. அன்ன - அத்தன்மையான. தன்னில் உளதால்.

பா-ம் - ✲விளங்கியும்.

90. பகுக்கப்பட்ட இடங்களாய் இருபக்கமும். மாளிகை வரிசைகள் நெருங்கியும். பெண்கள் கூட்டம். தூக்கப்பட்ட முத்து மாலைகளின் குளிர்ந்த ஒளி நிறைந்ததுமாகிய வீதி. பயில் துதைந்த வீதி. மாகமிடை - விண்ணிடை. மருங்கில்

Koviloor Digital Library

மாகமிடை ஒளிதழைப்ப மன்னி நீடு
மருங்குதா ரகைஅலைய வரம்பில் வண்ண
மேகமிடை கிழித்தொழுகும் தெய்வக் கங்கை
மேல்நதிகள் பலமண்மேல் விளங்கி ✱ஒக்கும்.

91. கிளரொளிச்செங் கனகமயந் தானாய் மாடு
கீழ்நிலையோர் நீலச்சோ பானம் பூணக்
கொளஅமைத்து மீதொருபாற் கன்ன சாலை
குலவயிரத் தாலமைத்த கொள்கை யாலே
அளவில்சுடர்ப் பிழம்பானார் தம்மைத் தேடி
அகழ்ந்தேனம் ஆனானும் அன்ன மாகி
வளர்விசும்பில் எழுந்தானும் போல நீடு
✱மாளிகையும் உளமற்று மறுகு தோறும்.

92. மின்பொலிபன் மணிமிடைந்த தவள மாட
மிசைப்பயில்சந் திரகாந்தம் விசும்பின் மீது
பொன்புரையும் செக்கர்நிறப் பொழுது ✱தோன்றும்
புனிற்றுமதி கண்டுருகிப் பொழிந்த நீரால்
வன்புலியின் உரியாடைத் திருஏ கம்பர்
வளர்சடையும் இளம்பிறையும் கண்டு கும்பிட்
டன்புருகி மெய்பொழியக் கண்ணீர் வாரும்
அடியவரும் அனையவுள அலகி லாத.

விண்மீன்கள் அலைய. வண்ணம் - கருநிறம் பொருந்திய. கங்கை என்னும் பெயருடைய மேன்மை நதிகள். பல கங்காநதிகள் என்றபடி. முத்துக்கள் - தாரகைகள். அவைகளின் ஒளி துதைந்த வீதிகள் - நதிகள்.

பா-ம் - ✱ஓங்கும்.

91. கனகமயந் தானாய் நீடும் மாளிகைகள் உள. மாடு - அருகே. நீல மணிப் படிகள் பூண.....பிழம்பானார் தம்மை - சிவபெருமானை. அகழ்ந்து ஏனம் ஆனானும் - மண்ணைத் தோண்டும் பன்றியானவனும். கனகமாளிகை சுடர்ப்பிழம்பான சிவபெருமான். மாளிகை அடியிலுள்ள நீலச்சோபானம் - பன்றி. குலவயிரச்சாலை - அன்னம்.

பா-ம் - ✱மாளிகைகள் உள மற்ற.

92. தவளம் - வெண்மை. மாடமிசைப் பதிக்கப்பெற்ற சந்திரகாந்தக் கற்கள். பொன்போலும். பொழுது - அந்தி வேளையில். புனிற்றுமதி - இளம் பிறையை. மாடம், அடியவரும் அனையனவாக அலகில்லாதன (அளவில்லாதன) அந்நகரிலிருக்கின்றன என்க. அந்தி - செஞ்சடை; புனிற்றுமதி - இளம் பிறை; சந்திர காந்தக்கல். நீர் - அடியவர் கண்ணீர்.

பா-ம் - ✱தோற்றும்.

Koviloor Digital Library

93. முகிலுரிஞ்சுங் கொடிதொடுத்த முடிய வாகும்
முழுப்பளிங்கின் மாளிகைகள் முற்றுஞ் சுற்றும்
நிகரில்சரா சரங்களெல்லாம் நிழலி னாலே
நிறைதலினால் நிறைதவஞ்செய் இமயப் பாவை
நகில்உழுத சுவடும்வளைத் தழும்பும் பூண்ட
நாயகனார் நான்முகற்குப் படைக்க நல்கும்
அகிலயோ னிகளெல்லாம் அமைத்து வைத்த
அரும்பெரும்பண் டாரநிலை அனைய வாகும்.

94. பொற்களப மாளிகைமேல் முன்றில் நின்று
பூங்கழங்கு மணிப்பந்தும் போற்றி ஆடும்
விற்புருவக் கொடிமடவார் கலன்கள் சிந்தி
விழுவனவும் கெழுவுதுணை மேவு மாதர்
அற்புமுதிர் கலவியினிற் பரிந்து சிந்தும்
அணிமணிச்சே டியர்தொகுக்கும் அவையும் ஆகி
நற்கனக மழையன்றிக் காஞ்சி எல்லை
நவமணிமா ரியும்பொழியும் நாளும் நாளும்.

95. பூமகளுக் குறையுளெனுந் தகைய வான
பொன்மாடத் தரமியங்கள் பொலிய நின்று
மாமகரக் குழைமகளிர் மைந்த ரங்கண்
வந்தேறு முன்னறுநீர் வண்ட லாடத்
தூமணிப்பொன் புனைநாளத் துருத்தி வீசுஞ்
சுடர்விடுசெங் குங்குமநீர்த் துவலை தோய்ந்த
காமர்மணி நாசிகையின் மருங்கு தங்குங்
கருமுகில்கள் செம்முகில்க ளாகிக் காட்டும்.

93. முடிய - சிகரங்களையுடைய, நிழலினாலே நிறைதலினால் - பிரதிபிம்பத்தால் அதனுள் நிறைதலால். இமயப்பாவை - பார்வதி தேவியார். நகில் உழுத - முலைகள் அழுந்திய. பண்டாரம் - கருவூலம்.

94. பொற்களபம் - பொன்னால் செய்யப்பெற்ற யானைக் கன்றுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ள; பொன் சாந்துமாம். முற்றத்தில். கழங்கு - கழற்சிக் காயையும். கலன்கள் - அணிகளினின்றும். விழுகின்ற பொன்களும். கெழுவு துணை - பொருந்தும் நாயகர்களுடன்.அன்புமுதிர். அணி. ஆகி - ஆபரணங்களிலுள்ள மணிகளைச் சேடியர்கள் தொகுக்கும் அவைகளுமாய் (மணிகளுமாய்). விழுவனவும் அவையுமாகி. கனகமழை - பொன்மழை.

95. பூமகளுக்கு உறையுள் - இலக்குமி தேவிக்கு வாசஸ்தலம். அரமியங்கள் - நிலா முற்றங்களில். மகரகுண்டல மணிந்த. அங்கண் - அந்நிலா முற்றங்களில். நறு நீரால். வண்டல் - மகளிர் ஆடல்களுள் ஒன்று. நாளத் துருத்தி - துளைகளையுடைய நீர்த்துருத்தி. துவலை - துளிகள். அழகிய மணிகள் பதித்த கோபுர நாசிகளின்.

Koviloor Digital Library

96. இமம்மலிய எடுத்தநெடு *வரைகள் போல
*இலங்குசுதைத் தவளமா ளிகைநீள் கோட்டுச்
சிமையடையுஞ் சோபான நிரையும் விண்ணும்
தெரிவரிய *தூய்மையினால் அவற்றுட் சேர்ந்து
தமர்களுடன் இழிந்தேறு மைந்தர் மாதர்
தங்களையும் விசும்பிடைநின் றிழியா நிற்கும்
அமரரையும் அரமகளிர் தமையும் வெவ்வே
றறிவரிதாந் தகைமையன அனேகம் அங்கண்.

97. அரவநெடுந் தேர்வீதி அருகு மாடத்
தணிமணிக்கோ புரத்தயலே *வியல்வாய் நீண்ட
விரவுமர கதச்சோதி வேதித் திண்ணை
விளிம்பின்ஒளி துளும்புமுறைப் படிமீ தேறும்
குரவலருங் குழல்மடவார் அடியில் ஊட்டுங்
குழம்படுத்த செம்பஞ்சின் சுவட்டுக் கோலம்
பரவைநெடுந் தரங்கமிசை விளங்கித் தோன்றும்
பவளநறுந் தளிரனைய பலவும் பாங்கர்.

98. வெம்புசினக் களிற்றதிர்வும் மாவின் ஆர்ப்பும்
வியன்நெடுந்தேர்க் காலிசைப்பும் விழவ றாத
அம்பொன்மணி வீதிகளில் அரங்கி லாடும்
அரிவையர்நூ புரவொலியோ *டமையும் இம்பர்

96. இமம் மலிய - பனி நிரம்ப - விளங்குகின்ற சுண்ணச்சாந்து பூசிய வெண்மையான. கோட்டுச்சிமை - சிகரத்தின் உச்சியை. சோபான நிரையும் விண்ணும் - படிகளின் வரிசையையும் விண்ணையும் (வெவ்வேறு பிரித்து). அவற்றுள் - அப்படிகளில். தமர்களுடன் - உறவினர்களுடன். இழிந்து - இறங்கி. தேவர்களையும் தேவப் பெண்களையும்.

பா-ம் - *வரையே. *இசைந்தந்தத். *நீர்மையினால்.

97. அரவம் - ஒலியையுடைய. வியல் - அகன்ற. விரவும் - கலந்த. வேதி - ஓமகுண்டங்களுள்ள. விளிம்பின் -ஓரத்தின்; கரையின். துளும்பும் - அலையும். குரவலருங்குழல் - குராமலர்கள் ஒளிரும் கூந்தலையுடைய. அடியில் - பாதங்களில். சுவட்டுக்கோலம் - அடையாளக்குறி. பரவை நெடும் தரங்க மிசை - கடலின் நீண்ட அலைமீது.

பா-ம் - *இயல்பாய்.

98. வெம்புசினக் களிற்று - கொதித்தெழுங் கோபத்தையுடைய ஆண் யானைகளின். மாவின் - குதிரைகளின். விழவு அறாத - திருவிழா நீங்காத. அரங்கில் ஒலியோடு - சடையில் நடம்புரியும் பெண்மணிகளின் சிலம்பொலியோடு. இம்பர் அமையும் - இங்கே அமையும். உம்பரின் - மேலே (விண்ணில்) இரவி மா - சூரியன்

Koviloor Digital Library

உம்பரின்இந் திரன்களிற்றின் முழக்குந் தெய்வ
உயர்இரவி மாக்கலிப்பும் ✻அயனூர் தித்தேர்
பம்பிசையும் விமானத்துள் ஆடுந் தெய்வப்
பாவையர்நூ புரஅரவத் துடனே பல்கும்.

99. அருமறையந் தணர்மன்னும் இருக்கை யான
ஆகுதியின் புகைஅடுத்த அம்பொன் மாடப்
பெருமறுகு தொறும்வேள்விச் சாலை எங்கும்
பெறும்அவிப்பா கங்கொடுக்கும் பெற்றி மேலோர்
வருமுறைமை ✻அழைக்கவிடு மந்திரம்எம் மருங்கும்
வானவர்நா யகர்திருவே கம்பர் முன்றில்
திருமலிபொற் கோபுரத்து நெருங்கும் எல்லாத்
தேவரையும் அணித்தாகக் கொண்டு செல்லும்.

100. அரசர்குலப் பெருந்தெருவும் தெற்றி முற்றத்
தாயுதங்கள் பயிலும்வியல் இடமும் அங்கண்
புரசைமதக் கரிகளொடு புரவி ஏறும்
பொற்புடைய வீதிகளும் பொலிய எங்கும்
விரைசெய்நறுந் தொடைஅலங்கல் குமரர் செய்யும்
✻வியப்புறுசெய் தொழில்கண்டு விஞ்சை விண்ணோர்
நிரைசெறியும் விமானவூர் திகளின் மேலும்
நிலமிசையும் பலமுறையும் நிரந்து நீங்கார்.

101. வெயிலுமிழும் பன்மணிப்பூண் வணிக மாக்கள்
விரவுநிதி வளம்பெருக்கும் வெறுக்கை மிக்க
வயின்நிலவு மணிக்கடைமா நகர்கள் எல்லாம்
வனப்புடைய பொருட்குலங்கள் மலித லாலே

குதிரைகளின். பிரமதேவன் தேர் எழுப்பும். நூபுர அரவத்துடன் - சிலம்பொலியுடன். பல்கும் - கலந்து பெருகும்.

பா-ம் - ✻அலையும்; அணையும். ✻அவன்.

99. பெற்றி - குணம் வாய்ந்த. தேவர்களை வருமாறு அழைக்க விடும் மந்திரங்கள்.

பா-ம் - ✻அழைத்து.

100. தெற்றி முற்றத்து - சித்திர கூடங்களின் முற்றத்திலே. புரசை மதக்கரி களொடு - கழுத்திற் கயிற்றையுடைய மதயானைகளோடு; (புரசை - யானைக் கழுத்திற்கட்டுங் கயிறு; யானையைக் கட்டுங் கயிறு; புரோசை). மணங்கமழும் மலர்களால் தொடுக்கப்பெற்ற மாலையணிந்த. விஞ்சை - வித்தையுடை விண்ணோர் கூட்டம் நெருங்கும். நிரந்து - பரந்து நின்று.

பா-ம் - ✻விருப்புறு.

Koviloor Digital Library

கயிலைமலை யார்கச்சி ஆல யங்கள்
கம்பமுமே வியதன்மை கண்டு போற்றப்
பயிலுமுருப் பலகொண்டு நிதிக்கோன் தங்கப்
பயில்அளகா புரிவகுத்த பரிசு காட்டும்.

102. விழவுமலி திருக்காஞ்சி வரைப்பின் வேளாண்
விழுக்குடிமைப் பெருஞ்செல்வர் விளங்கும் வேணி
மழஇளவெண் திங்கள்புனை கம்பர் செம்பொன்
மலைவல்லிக் *களித்தவள ருணவின் மூலம்
தொழவுலகு பெருமவள்தா னருளப் பெற்றுத்
தொன்னிலத்து மன்னுபயிர் வேத வாய்மை
உழவுதொழி லாற்பெருக்கி உயிர்கள் எல்லாம்
*ஓங்கவருந் தருமவினைக் குளரால் என்றும்.

103. ஓங்கியநாற் குலத்தொவ்வாப் புணர்வில் தம்மில்
உயர்ந்தனவும் இழிந்தனவும் ஆன சாதி
தாங்குழுமிப் பிறந்தகுல பேதம் எல்லாம்
தந்தகைமைக் கேற்றதனி இடங்கள் மேவி
ஆங்குநிறை கிளைபயின்று மரபின் ஆற்ற
அடுத்தவினைத் தொழின்முறைமை வழாமை நீடு
பாங்குவளர் இருக்கைநிலை பலவும் எல்லாம்
பண்புநீ டியவுரிமைப் பால அன்றே.

வேறு

104. ஆதி மூதெயில் அந்நகர் மன்னிய
சோதி நீள்மணித் தூபமும் தீபமும்

101. வெறுக்கை - செல்வம். வயின்நிலவும் - இடத்தால் விளங்கும். மணிக் கடைகளையுடைய. காஞ்சியிலுள்ள பல ஆலயங்களிலும் திருவேகம்பத்திலும். பயிலும் - (பலவுருவங்கொள்ளத்தான்) கற்றுப் பழகிய. நிதிக்கோன் - குபேரன். பயில்- சொல்லப்படும். பரிசு - தன்மை.

102. விழுக்குடிமை - சீரியகுடிமை. ஒளிருஞ் சடையில் மிகவும் இளமை வாய்ந்த வெள்ளிய சந்திரனை அணிந்த ஏதாம்பரநாதர். உணவின் மூலம் - இருநாழி நெல்லை. (வேளாளர்கள்) பெற்று. தருமவினைக்கு - வேளாண்மைக்கு.

பா-ம் - *அளித்தவருளுணவின். *ஓம்ப.

103. புணர்வில் - சேர்க்கையால். குழுமி - கூடி. ஆங்காங்கே நிறையுமாறு சந்ததிகளை விருத்திசெய்து; உறவினருடன் கலந்து என்போரு முளர். தம்மரபில் செய்தற்குரிய. நீடு பாங்கு - மிக்க நலத்துடன். இவ்வாசிரியர் காலத்தில் காஞ்சி மாநகரில் சாதிகள் இருக்கை பெற்றிருந்தமை இங்கே குறிக்கப்பட்டது.

104. ஆதிமூதெயில் - முதன்மையான பழைய மதில்களால் சூழப்பெற்ற. பல்லியமும் - பலவகை வாத்தியங்களும். பயில் - நெருங்கிய.

Koviloor Digital Library

கோதில் பல்லிய முங்கொடி யும்பயில்
வீதி நாளும் ஒழியா விழாவணி.

105. வாயில் எங்கணுந் தோரணம் மாமதில்
ஞாயில் எங்கணுஞ் சூழ்முகில் நாண்மதி
தோயில் எங்கணும் மங்கலம், தொண்டர்சூழ்
கோயில் எங்கணும் உம்பர் குலக்குழாம்.

106. வேத வேதியர் வேள்வியே தீயன
மாத ரோதி மலரே பிணியன
காதல் வீதிவி லக்கே கவலைய
சூத மாதவி யேபுறஞ் சூழ்வன.

107. சாய லார்கள் நுசுப்பே தளர்வன
ஆய மாடக் கொடியே அசைவன
சேய ஓடைக் களிறே திகைப்பன
பாய சோலைத் தருவே பயத்தன.

108. அண்ணலார் அன்பர் அன்பேமுன் ஆர்த்தன
தண்ண றுஞ்செழுந் தாதே *துகள்வன
வண்ண நீள்மணி மாலையே தாழ்வன
எண்ணில் குங்குமச் சேறே இழுக்கின.

105. மதில் ஞாயில் - மதிலுறுப்புக்கள். நாள் மதி தோய் இல் - நட் சத்திரங்கள் சூழ்ந்த சந்திரன் தவழும் இல்லங்கள். உம்பர் குலக்குழாம் - தேவ இனத்தாரின் கூட்டம்.

106. தீயன - தீயை (நெருப்பை) உடையன; (வேறு தீயன - தீமையன - இல்லை என்றபடி). ஓதி - கூந்தலிலுள்ள. பிணியன - கட்டப்பட்டன; (வேறு பிணியன - நோயுடையன - இல்லை). காதல் வீதிகளில். விலக்கே - கூட்ட மிகுதியால் ஒருவரை ஒருவர் விலக்கல்களே. கவலைய - சந்திப்பன; (வேறு கவலைய - துன்பமுடையன - இல்லை). சூதமாதவி-மாமரங்களும் குருக்கத்தி மரங்களுமே. புறஞ் சூழ்வன - பக்கங்களில் சூழ்ந்திருப்பன; (வேறு சூழ்வன - தாழ்ந்து இரப்பன - இல்லை).

107. மயில் போலுஞ் சாயலுடைய பெண் மக்களின் இடைகளே தளர்வன; (வேறு தளர்வன இல்லை). ஆயமாடம் - அப்பெண்களின் திரளையுடைய மாடங்களில். சேய ஓடைக் களிறே - செம்பொன் நெற்றிப்பட்டத்தையுடைய யானைகளே. பாய - பரந்த. தருவே - மரங்களே. பயத்தன - பழங்களையுடையன; (வேறு பயத்தன - அச்சமுடையன - இல்லை).

108. அண்ணலார் - சிவபெருமான். ஆர்த்தன - பிணிப்பன; நிறைவிப்பன, நுகர்விப்பன என்னலுமாம்; (வேறு ஆர்த்தன - அலர் தூற்றுங்கொடுமையன - இல்லை). பூந் தாதுக்களே. துகள்வன - புழுதியாவன; (வேறு துகள்வன - குற்ற முடையன - இல்லை). வண்ணம் - அழகிய; பன்னிறம் வாய்ந்த. தாழ்வன - தொங்குவன; (வேறு தாழ்வுடையன இல்லை). இழுக்கின - வழுக்குவன; வேறு இழிவுடையன இல்லை.

பா-ம் - *துகளன.

Koviloor Digital Library

109. வென்றி வானவர் தாம்விளை யாடலும்
என்றும் உள்ளவர் வாழும் இயற்கையும்
நன்றும் உள்ளத்து நண்ணினர் *வேட்கைகள்
ஒன்றும் அங்கொழி யாவகை உய்ப்பது.

110. புரங்க டந்தவர் காஞ்சி புரம்புகழ்
பரம்பு நீள்புவ னம்பதி னான்கினும்
வரம்பில் போக வனப்பின் வளமெலாம்
நிரம்பு கொள்கலம் என்ன நிறைந்ததால்.

வேறு

111. அவ்வகைய திருநகரம் அதன்கண்ஒரு மருங்குறைவார்
இவ்வுலகிற் பிறப்பினால் ஏகாலிக் குலத்துள்ளார்
செவ்வியஅன் புடைமனத்தார் சீலத்தின் நெறிநின்றார்
மைவிரவு கண்டரடி வழித்தொண்டர் உளரானார்.

112. மண்ணின்மிசை வந்ததற்பின் மனமுதலா யினமூன்றும்
அண்ணலார் சேவடியின் சார்வாக அணைவிப்பார்
புண்ணியமெய்த் தொண்டர்திருக் குறிப்பறிந்து போற்றுநிலைத்
திண்மையினால் திருக்குறிப்புத் தொண்டரெனுஞ் சிறப்பினார்.

113. தேரொலிக்க மாவொலிக்கத் திசையொலிக்கும் புகழ்க்காஞ்சி
ஊரொலிக்கும் பெருவண்ணா ரெனவொண்ணா உண்மையினார்
நீரொலிக்க அராஇரைக்க நிலாமுகிழ்க்குந் திருமுடியார்
பேரொலிக்க உருகுமவர்க் கொலிப்பர்பெரு விருப்பினொடும்.

109. என்றும் உள்ளவர் - சித்தர்கள்; ''மூன்று மடக்குடைப் பாம்பிரண் டெட்டுள-ஏன்ற இயந்திரம் பன்னிரண் டங்குலம்-நான்றவிழ் முட்டை இரண்டையுங் கட்டியிட் - டூன்றி இருக்க உடல் அழியாதே'' - திருமந்திரம்: 3. சரீர சித்த. 180. நன்றும் - நல்லனவற்றையும். உய்ப்பது - கொண்டு கொடுப்பது (காஞ்சி).

பா-ம் - *வேட்கையுள்.

110. புரங்கடந்தவர் - முப்புர மெரித்த சிவபிரான் எழுந்தருளியுள்ள. பரம்பு - பெருகும். கொள்கலம் - பாத்திரம். காஞ்சியின் மற்றும் பல சிறப்புக்களை மணிமேகலை, கந்தபுராணம், காஞ்சிப்புராணம் முதலிய நூல்களிற் காண்க.

112. மனம் வாக்கு காயம் என்னும் மூன்றும். திண்மையினால் - உறுதியினால்.

113. மா - குதிரைகள். காஞ்சியூரில் ஆடைகளை ஒலிக்கும். நீர் - கங்கை. அரா இரைக்க - பாம்பு சீற. முகிழ்க்கும் - மலரும்; தோன்ற, வைத்த எனினுமாம். பேர் ஒலிக்க - திருநாமத்தை உச்சரிக்க. அவர்க்கு - அடியவர்களுக்கு. ஒலிப்பர் - ஆடையை ஒலித்து (வெளுத்து)க் கொடுப்பர்.

Koviloor Digital Library

114. தேசுடைய மலர்க்கமலச் சேவடியார் அடியார்தந்
தூசுடைய துகள்மாசு கழிப்பார்போல் தொல்லைவினை
ஆசுடைய மலமூன்றும் அணையவரும் பெரும்பிறவி
மாசுதனை விடக்கழித்து வருநாளில் ✻அங்கொருநாள்.

115. பொன்னிமயப் பொருப்பரையன் பயந்தருளும் பூங்கொடிதன்
நன்னிலைமை அன்றளக்க எழுந்தருளும் நம்பெருமான்
தன்னுடைய அடியவர்தந் தனித்தொண்டர் தம்முடைய
அந்நிலைமை கண்டன்பர்க் கருள்புரிவான் ✻வந்தணைவான்.

116. சீதமலி காலத்துத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்பால்
ஆதுலராய் மெலிந்துமிக அழுக்கடைந்த கந்தையுடன்
மாதவவே டந்தாங்கி மாலறியா மலரடிகள்
கோதடையா மனத்தவர்முன் குறுநடைகள் கொளக்குறுகி.

117. திருமேனி வெண்ணீறு திகழ்ந்தொளிருங் கோலத்துக்
கருமேக மெனஅழுக்குக் கந்தையுடன் எழுந்தருளி
வருமேனி அருந்தவரைக் கண்டுமனம் மகிழ்ந்தெதிர்கொண்
டுருமேவு மயிர்ப்புளகம் உளவாகப் பணிந்தெழுந்தார்.

118. எய்துமவர் குறிப்பறிந்தே ✻இன்மொழிகள் பலமொழிந்து
''செய்தவத்தீர்! திருமேனி இளைத்திருந்த தென்'' என்று
கைதொழுது ''கந்தையினைத் தந்தருளும் கழுவ''என
மைதிகழ்கண் டங்கரந்த மாதவத்தோர் அருள்செய்வார்.

114. தேசு - ஒளி. சேவடியார் அடியார் தம் - சிவனடியார்களுடைய. தூசுடைய - ஆடைகளிலுள்ள. பழைய வினையென்னும் குற்றமுடைய ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலங்கள். அசு மாசினையும் கழுவுவார் என்றபடி.

பா-ம் - ✻ஆங்கொருநாள்.

115. மலையரையன் பெற்ற உமையம்மையாரின். அன்று - அந்நாளில். அடியவர்க்கு அடியவராகிய திருக்குறிப்புத் தொண்டருடைய. அன்பருக்கு - அத்திருக்குறிப்புத் தொண்டருக்கு. அணையும் பொருட்டு.

பா-ம் - ✻வந்தணைவார் ; வந்தணைந்தார்.

116. ஆதுலராய் - ஏழையாய். கோது - குற்றம்.

117. உருமேவும் - தமது உடலிற் பொருந்தும்.

118. எய்துமவர் - எழுந்தருளிய சிவபிரானாகிய அடியவரது. திருநீலகண் டத்தை மறைத்த.

பா-ம் - ✻இனிய மொழி.

Koviloor Digital Library

119. ''இக்கந்தை அழுக்கேறி எடுக்கவொணா தெனினும்யான்
மெய்க்கொண்ட குளிர்க்குடைந்து விடமாட்டேன் மேல்கடற்பால்
அக்குன்றம் வெங்கதிரோன் அணைவதன்முன் தருவீரேல்
கைக்கொண்டு போயொலித்துக் கொடுவாரும் கடி''தென்றார்.

120. ''தந்தருளும் இக்கந்தை தாழாதே ஒலித்துமக்கின்
றந்திபடு வதன்முன்னந் தருகின்றேன்'' என அவரும்
''கந்தைஇது ஒலித்துணக்கிக் கடிதின்றே தாரீரேல்
இந்தவுடற் கிடர்செய்தீர்'' என்றுகொடுத் தேகினார்.

121. குறித்தபொழு தேஒலித்துக் கொடுப்பதற்குக் கொடுபோந்து
வெறித்தடநீர்த் துறையின்கண் மாசெறிந்து மிகப்புழுக்கிப்
பிறித்தொலிக்கப் புகும்அளவில் பெரும்பகல்போய்ப் பின்பகலாய்
மறிக்கரத்தார் திருவருளால் மழைஎழுந்து பொழிந்திடுமால்.

122. திசைமயங்க வெளியடைத்த செறிமுகிலின் குழாமிடைந்து
மிசைசொரியும் புனல்தாரை விழிநுழையா வகைமிடைய
அசைவுடைய மனத்தன்பர் அறிவுமறந் தருந்தவர்பால்
இசைவுநினைந் தழிந்''தினியான் என்செய்கேன்'' எனநின்றார்.

123. 'ஓவாதே பொழியுமழை ஒருகால் விட் டொழியும்'' எனக்
காவாலி திருத்தொண்டர் தனிநின்றார் விடக்காணார்
மேவார்போற் கங்குல்வர ''மெய்குளிரும் விழுத்தவர்பால்
ஆ!ஆ!என் குற்றேவல் அழிந்தவா'' எனவிழுந்தார்.

124. ''விழுந்தமழை ஒழியாது மெய்த்தவர்சொல் லியஎல்லை
கழிந்ததுமுன் பொலித்துமனைக் காற்றேற்க அறிந்திலேன்
செழுந்தவர்தந் திருமேனி குளிர்காணுந் தீங்கிழைத்த
தொழும்பனேற் கினியிதுவே செயல்'' என்று துணிந்தெழுவார்.

119. உடலிலுற்ற குளிரால் நடுங்கிக் கந்தையைக் கைவிடமாட்டேன். மேற்றிசைக் கடல்பாலுள்ள அத்தகிரியை; சூரியன் மறைவதற்குள்.

120. அந்திப்பொழுதுக்கு முன். உணக்கி - உலர்த்தி.

121. மணங்கமழும் அகன்ற நீர்த்துறையில். உவர்மண் முதலியன ஊட்டி வெள்ளாவி வைத்து. மறி - மான்.

122. நெருங்கிய மேகக் கூட்டங்கள் நிறைந்து வானத்தினின்றும். இசைவு- (பொழுது போவதற்குள் ஆடையை ஒலித்துத் தருகிறேன் என்று செய்து கொண்ட) உடன்பாட்டை.

123. ஓவாதே - நீங்காமல். காவாலி - சிவபிரானுடைய. பகைவரைப்போல் இரவு வர. விழுத்தவர்பால் - சீரிய தவத்தை யுடையவரிடம்.

124. மனையில். தொழும்பனேற்கு - அடியேனுக்கு.

Koviloor Digital Library

125. "கந்தைபுடைத் திடஎற்றுங் கற்பாறை மிசைத்தலையைச்
சிந்தஎடுத் தெற்றுவன்"என் றணைந்துசெழும் பாறைமிசைத்
தந்தலையைப் புடைத்தெற்ற அப்பாறை தன்மருங்கு
வந்தெழுந்து பிடித்ததணி வளைத்தழும்பர் மலர்ச்செங்கை.

126. வானிறைந்த புனல்மழைபோய் மலர்மழையா யிடமருங்கு
தேனிறைந்த மலரிதழித் திருமுடியார் பொருவிடையின்
மேனிறைந்த துணைவியொடும் வெளிநின்றார்,
மெய்த்தொண்டர்
தானிறைந்த அன்புருகக் கைதொழுது தனிநின்றார்.

127. முன்னவரை நேர்நோக்கி முக்கண்ணர் "மூவுலகும்
நின்நிலைமை அறிவித்தோம் நீயும்இனி நீடியநம்
மன்னுலகு பிரியாது வைகுவாய்" எனஅருளி
அந்நிலையே எழுந்தருளி அணிஏகாம் பரமணைந்தார்.

128. சீர்நிலவு திருக்குறிப்புத் தொண்டர்திருத் தொழில்போற்றிப்
பார்குலவத் தந்தைதா ளறஎறிந்தார் பரிசுரைக்கேன்
பேரருளின் மெய்த்தொண்டர் பித்தனெனப் பிதற்றுதலால்
ஆருலகில் இதனுண்மை அறிந்துரைக்க இசைந்தெழுவார்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 1,210.

தொண்டைநாட்டிலே உமையம்மையார் அறம்வளர்த்த திருப்பதி காஞ்சிமா நகரம். அத்திருப்பதியிலே வண்ணார் குலத்திலே தோன்றிய ஒரு நாயனார் இருந்தார். அவர், அடியவர்களின் திருக்குறிப்பை அறிந்து திருத்தொண்டு செய்தமையால், அவருக்குத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் என்னும் பெயர் வழங்கலாயிற்று, அடியவர்களுக்கு வஸ்திரம் வெளுத்துக் கொடுப்பது அவர் தந்தொண்டு.

குளிர் காலத்தில், ஒருநாள் சிவபெருமான் திருநீறு பூசி, அழுக் கேறிய கந்தை யுடுத்தி, மெலிந்த மேனியராய், வறியராய், நாயனார்

125. புடைத்திட எற்றும் - ஒலிக்க அடிக்கும். சிந்த எடுத்து ஏற்றுவன் - சிதறும்படி எடுத்து மோதுவன். புடைத்து எற்ற - மோதியுடைக்க. அப்பாறை யினிடத்து. அணிவளைத் தழும்பர் - காமாட்சி யம்மையாரின் அழகிய வளைச் சுவட்டை அணிந்த ஏகாம்பரநாதரின்.

126. இதழி - கொன்றை. போர்விடையின். துணைவி - உமையம்மையார்.

128. மெய்த்தொண்டர் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

Koviloor Digital Library

பால் அணைந்தார். நாயனார் அவரைக் கண்டு, எதிர்கொண்டு பணிந்து, அவர்தந் திருக்குறிப்பை அறிந்து, ''தவத்தீர்! திருமேனி இளைத்திருப்பதென்ன? அணிந்துள்ள கந்தையை அளித்தருளும்; வெளுத்துத் தருகிறேன்'' என்று வேண்டி நின்றார். தவவேடர், நாயனாரை நோக்கி, ''இக்கந்தை அழுக்கேறியதே. குளிரின் கொடுமையால் இதைவிடவும் மனமெழவில்லை. பொழுது போவதற்குள் இதை ஒலித்துக் கொடுக்க முடியுமாயின், இதைக் கொண்டு போம்'' என்றருளினார். நாயனார் அதற்கு இசைந்தார். இறைவர் ''பொழுதுபோவதற்குள் இதை வெளுத்து உலர்த்திக் கொடுத்தல் வேண்டும். இல்லையேல்,நீர் இவ்வுடலுக்கு இடர் செய்தவராவீர்'' என்று கூறிக் கந்தையைக் கொடுத்தார். நாயனார் அதை வாங்கி வெளுக்கப் புகுந்தார். அப்பொழுது சிவனருளால் மேகங்கள் திரண்டு எழுந்து மழை பொழிந்தன.

திருக்குறிப்புத் தொண்டர் என் செய்வார்! அவர், சிவனடியார்க் களித்த உறுதிமொழியை நினைக்கிறார்; வருந்துகிறார்; 'மழை விடவுங் கூடும்' என்று நின்றுபார்க்கிறார். மழை விடவில்லை. பொழுதும் போயிற்று. ''அடியேன் குற்றேவல் தவறிற்றே'' என்று நாயனார் விழுந்தார்; விழுந்து, ''மழையொழியாது; அடியவர் குறிப்பிட்ட காலவரையுங் கழிந்தது. முன்னரே இதை ஒலித்து வீட்டில் காற்றேறக் கட்டிவிட்டேனில்லை; அடியவர் திருமேனியைக் குளிரினால் வருந்தச் செய்தேன்; பாவியானேன்'' என்று எழுந்து, கற்பாறையில் தலையை மோதினார். அங்கே சிவபெருமான் திருக்கை தோன்றி நாயனாரைப்பற்றிக் கொண்டது. புனல் மழை யொழிந்தது; பூ மழை சொரிந்தது.

சிவபெருமான் உமையம்மையாருடன் மழ விடைமேற் றோன்றினார். திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் மெய்ம்மறந்து பணிந்து எழுந்து கை தொழுது நின்றார். சிவபெருமான் நாயனாரைப் பார்த்து, ''உனது நிலையை மூவுலகும் அறியும்படி செய்தோம். நீ நமது உலகை அடைவாயாக'' என்று அருள் சுரந்து மறைந்தருளினார்.

Koviloor Digital Library

20. சண்டேசுர நாயனார் புராணம் (60)

1. பூந்தண் பொன்னி எந்நாளும் பொய்யா தளிக்கும் புனல்நாட்டு
வாய்ந்த மண்ணித் தென்கரையில் மன்ன முன்னாள் வரைகிழிய
ஏந்தும் அயில்வேல் நிலைகாட்டி இமையோர் இகல்வெம் பகை கடக்கும்
சேந்தன் அளித்த திருமறையோர் மூதூர் செல்வச் சேய்ஞலூர்.

செம்மை வெண்ணீற் றொருமையினார் இரண்டு பிறப்பின் சிறப்பினார்
மும்மைத் தழலோம் பியநெறியார் நான்கு வேத முறைபயின்றார்
தம்மை ஐந்து புலனும்பின் செல்லும் தகையார் அறுதொழிலின்
மெய்ம்மை ஒழுக்கம் ஏழுலகும் போற்றும் மறையோர் *விளங்குவது.

3. கோதில் மான்தோல் புரிமுந்நூல் குலவு மார்பிற் குழைக்குடுமி
ஓது *கிடைசூழ் சிறுவர்களும் உதவும் பெருமை ஆசானும்
போதின் விளங்குந் தாரகையும் மதியும் போலப் புணர்மடங்கள்
மீது முழங்கு முகிலொதுங்க வேத ஒலிகள் முழங்குவன.

4. யாகம் நிலவும் சாலைதொறும் மறையோர் ஈந்த அவியுணவின்
பாகம் நுகர வருமாலும் அயனும் ஊரும் படர்சிறைப்புள்
மாகம் இகந்து வந்திருக்கும் சேக்கை எனவும் வானவர்கோன்
நாகம் அணையும் கந்தெனவும் நாட்டும் யூப ஈட்டமுள.

1. பூந்தண் பொன்னி - பொலிவும் தண்மையுமுடைய காவிரி. "வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யா மலைத்தலைய கடற்காவிரி" - பட்டினப்பாலை: 5-6. புனல் நாட்டு - சோழநாட்டில். வாய்ந்த - உள்ள; சிறப்பு வாய்ந்த என்னலுமாம். மண்ணியாற்றின். மன்ன - நிலைபெற. வரை - கிரவுஞ்சகிரி. அயில் - கூர்மையான. தன்னிலை காட்டி. இமை. . .கடக்கும் - தேவர்களுடன் மாறுபட்ட கொடிய பகைவர்களாகிய தாருகன் முதலியவர்களை வென்ற. சேந்தன் - முருகன். சேய் நல்லூர்; சேய்ஞலூர்; போலி. சேய் - முருகன். முருகப்பெருமானால் விரும்பப்பட்ட நல்ல ஊர்.

2. ஒருமை நேயமுடையவர். மும்மைத்தழல் ஓம்பி - மூன்று தீ வளர்த்து; தில்லைவாழ் அந்தணர் புராணம் பார்க்க. ஐம்புலச் சேட்டைகளைப் பின் செலுத்தும்.

பா-ம் - *விளங்குபதி.

3. குலவும் - விளங்கும். குழை - மெல்கிய. மார்பினையும் குடுமியையு முடைய. ஓதுகிடை - வேதம் பயிலும் இடத்தில். போதின் - இரவில். தாரகையும் -நட்சத்திரங்களும்.

பா-ம் - *புடை.

4. அவிர்ப்பாகத்தை உண்ண. படர்ந்த சிறகுடைய பறவைகளாகிய கருடனும் அன்னமும். மாகம் இகந்து - ஆகாயத்தினின்றும் நீங்கி. சேக்கை இருப்பிடம்; குடம்பை. வானவர். . . கந்தெனவும் - இந்திரனது ஐராவதத்தைக் கட்டும் தறிபோலவும். நாட்டப்பட்ட யூபஸ்தம்ப (யாகஸ்தம்ப-ஓமத்தறி)க் கூட்டங்கள் உள்ளன. யூபஸ்தம்பத்தின் நுனி சேக்கைபோலிருக்கும். "எருவை நுகர்ச்சி யூப நெடுந்தூண்" - புறநானூறு : 224.

Koviloor Digital Library

5. தீம்பா லொழுகப் பொழுதுதொறும் ஓம தேனுச் செல்வனவும்
தாம்பா டியசா மங்கணிப்போர் சமிதை இடக்கொண் டணைவனவும்
பூம்பா சடைநீர்த் தடம்மூழ்கி மறையோர் மகளிர் புகுவனவும்
ஆம்பான் மையினில் விளங்குவன அணிநீள் மறுகு பலவுமுள.

வாழ்பொற் பதிமற் றதன்மருங்கு மண்ணித் திரைகள் வயல்வரம்பின்
தாழ்வில் தரளம் சொரிகுலைப்பால் சமைத்த யாகத் தடஞ்சாலை
சூழ்வைப் பிடங்கள் நெருங்கியுள தொடங்கு சடங்கு முடித்தேறும்
வேள்வித் தலைவர் பெருந்தேர்கள் விண்ணோர் ஏறும் விமானங்கள்.

மடையில் கழுநீர் செழுநீர்சூழ் வயலில் சாலிக் கதிர்க்கற்றைப்
புடையில் சுரும்பு மிடைகமுகு புனலில் பரம்பு பூம்பாளை
அடையில் பயிலுந் தாமரைநீள் அலரில் துயிலுங் கயல்கள்வழி
நடையில் படர்மென் கொடிமௌவல் நனையில் திகழுஞ் சினைக்காஞ்சி.

8. சென்னி அபயன் குலோத்துங்கச் சோழன் தில்லைத் திருவெல்லை
பொன்னின் மயமாக் கியவளவர் போரே றென்றும் புவிகாக்கும்
மன்னர் பெருமான் அநபாயன் வருந்தொல் மரபின் முடிசூட்டுந்
தன்மை நிலவு பதிஐந்தின் ஒன்றாய் ✶நீடும் தகைத்தவ்வூர்.

5. தீம் - இனிய. ஓமதேனு - யாகச் சடங்குக்குப் பால் உதவும் பசுக்கள்; 29, 42-ம் பாக்களைப் பார்க்க. தாம் ஓதிய சாம வேதத்தைச் சிந்திப்போர். பூவும் பசிய இலைகளும் உள்ள தடாகங்களில். ஆம் பான்மையினில் - (செல்லுதலும், அணைதலும், புகுதலும்) ஆகிய பாகுபாட்டில். மறுகு - தெருக்கள்.

6. மண்ணியாற்றின் அலைகள். தாழ்வில் - சார்பில்; பள்ளத்தில். தரளம் - முத்துக்களை. குலைப்பால் - கரையினிடத்து. தடம் - பெரிய. தேர்களும் விமானங்களும் நெருங்கியுள.

7. கழுநீர் செழுநீர் - கருங் குவளையும் செங்குவளையும். கழுநீர் - ஆம்பல் என்றும், செழுநீர் - செழிய நீரென்றுங் கூறுவாருமுளர். செஞ்சாலிக் கதிர்க் கற்றையின் பக்கங்களில் வண்டுகள் நெருங்கிய கமுக மரங்கள். சாலிக் கதிர்க் கற்றைகள் எனத் தனியாகக் கோடலுமாம். நீரில் பெருகியுள்ள கமுகம் பாளைகள். அடையில் பயிலும் - இலைகளுடன் கூடிய. நடக்கும் வழியில் படர்ந்துள்ள மெல்லிய கொடிகளையுடைய முல்லைகள். அரும்புகளால் விளங்குங் கிளைகளை யுடைய காஞ்சி மரங்கள் - (இவைகள் உள்ளன).

8. ''பரிதிகுலந் தனிலுதித்துப் பரசமய இருளகற்றிப் பரம னாடும் - பொருவருபே ரம்பலமும் கோபுரமும் ஆலயமும் பொன்வேய்ந் துண்மைச் - சுருதியுடன் சைவநெறி தழைத்தோங்கத் திருநீற்றுச் சோழன் என்று - குரு மணிமா முடிபுனைந்த குலோத்துங்க வளவனருள் குறித்து வாழ்வாம்'' - சிதம்பர புராணம்: பாயிரம் 11. பதி ஐந்து : காவிரிப்பூம் பட்டினம், திருவாரூர், உறையூர், சேய்ஞலூர், கருவூர்.

பா-ம் - ✶விளங்கும்.

Koviloor Digital Library

பண்ணின் பயனாம் நல்லிசையும் பாலின் பயனாம் இன்சுவையும்
கண்ணின் பயனாம் பெருகொளியும் கருத்தின் பயனாம் எழுத்தஞ்சும்
விண்ணின் பயனாம் பொழிமழையும் வேதப் பயனாம் சைவமும்போல்
மண்ணின் பயனாம் அப்பதியின் வளத்தின் பெருமை வரம்புடைத்தோ.

பெருமை பிறங்கும் அப்பதியின் மறையோர் தம்முள் பெருமனைவாழ்
தருமம் நிலவு காசிபகோத் திரத்துத் தலைமை சால்மரபில்
அருமை மணியும் அளித்ததுவே நஞ்சும் அளிக்கும் அரவுபோல்
இருமை வினைக்கும் ஒருவடிவாம் எச்ச தத்தன் உளனானான்.

மற்றை மறையோன் திருமனைவி வாய்ந்த மரபின் வந்துதித்தாள்
சுற்றம் விரும்பும் இல்வாழ்க்கைத் தொழிலாள் உலகில் துணைப் புதல்வர்
பெற்று விளங்குந் தவஞ்செய்தாள் பெறும்பே றெல்லைப் பயன் பெறுவாள்
பற்றை எறியும் பற்றுவரச் சார்பா யுள்ள *பவித்திரையாம்.

12. நன்றி புரியும் அவர்தம்பால் நன்மை மறையின் துறைவிளங்க
என்றும் மறையோர் குலம்பெருக ஏழு புவனங் களும்உய்ய
மன்றில் நடஞ்செய் பவர்சைவ வாய்மை வளர மாதவத்தோர்
வென்றி விளங்க வந்துதயம் செய்தார் விசார சருமனார்.

13. ஐந்து வருடம் அவர்க்கணைய அங்கம் ஆறும் உடன்நிறைந்த
சந்த மறைகள் உட்படமுன் தலைவர் மொழிந்த ஆகமங்கள்
முந்தை அறிவின் தொடர்ச்சியினால் *முகைக்கு மலரின் வாசம் போல்
சிந்தை மலர உடன்மலரும் செவ்வி உணர்வு சிறந்ததால்.

10. மனைவாழ் தருமம் - இல்லறம். பாம்பினிடத்தில் மணியும் நஞ்சும் இருப்பதுபோல எச்சதத்தனிடத்தில் முறையே நல்வினையும் தீவினையும் உண்டு என்றபடி. நல்வினை, சண்டேசுரரை ஈன்றது; தீவினை, சிவபூசையைக் குலைத்தது.

11. துணையாகிய புதல்வரை. பெறும் பேற்றின் முடிவான பயனை. பற்றை - பாசத்தை. பற்று - சிவநேசம்.

பா-ம் - *பவித்திரையாள்.

13. ஆறு அங்கம்: சிகைஷ, வியாகரணம், சந்தோ விசிதி, நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம். முகை கொண்டு மலரும். செவ்வி உணர்வு - சிவஞானம். ''பூவினிற் கந்தம் பொருந்திய வாறுபோல் - சீவனுக் குள்ளே சிவமணம் பூத்தது'' - திருமந்திரம் : யோகம். 4.

பா-ம் - *முகைத்த.

Koviloor Digital Library

14. நிகழும் முறைமை ஆண்டேழும் நிரம்பும் பருவம் வந்தெய்தப்
புகழும் பெருமை உபநயனப் பொருவில் சடங்கு முடித்தறிவின்
இகழு நெறிய அல்லாத எல்லாம் இயைந்த எனினுந்தம்
திகழு மரபின் ஓதுவிக்கும் செய்கை பயந்தார் செய்வித்தார்.

குலவு மறையும் பலகலையும் கொளுத்து வதன்முன் *கொண்டமைந்து
நிலவும் உணர்வின் திறங்கண்டு நிறுவு மறையோர் அதிசயித்தார்
அலகில் கலையின் பொருட்கெல்லை ஆடுங் கழலே எனக்கொண்ட
செலவு மிகுந்த சிந்தையினில் தெளிந்தார் சிறிய பெருந்தகையார்.

16. "நடமே புரியுஞ் சேவடியார் நம்மை உடையார்" எனும்மெய்ம்மை
உடனே தோன்றும் உணர்வின்கண் ஒழியா தூறும் வழியன்பின்
கடனே இயல்பாய் முயற்றிவருங் காதல் மேன்மேல் எழுங்கருத்தின்
திடநேர் நிற்குஞ் செம்மலார் திகழு நாளில் ஆங்கொருநாள்.

17. ஓது கிடையி னுடன்போவார் ஊர்ஆன் நிரையி னுடன்புக்க
போது மற்றங் கொருபுனிற்றா போற்றும் அவன்மேல் மருப்
போச்ச
யாதும் ஒன்றுங் கூசாதே எடுத்த கோல்கொண் டவன்புடைப்ப
மீது சென்று மிகும்பரிவால் வெகுண்டு விலக்கி மெய்யுணர்ந்து.

18. பாவுங் கலைகள் ஆகமநூல் பரப்பின் தொகுதிப் பான்மையினால்
மேவும் பெருமை அருமறைகள் மூல மாக விளங்குலகில்
யாவுந் தெளிந்த *பொருள்நிலையே எய்த உணர்ந்த உள்ளத்தால்
ஆவின் பெருமை உள்ளபடி அறிந்தார் ஆயற் கருள்செய்வார்.

14. அறிவால் இகழப்படும் நெறியை யுடையன அல்லாத நெறிகளெல்லாம் இவரிடம் பொருந்தி இருந்தனவாயினும். பயந்தார் - பெற்றோர்.

15. குலவும் - விளங்கும். கொளுத்துவதன் முன் - போதிப்பதற்கு முன்னரே. அவைகளைத் தாமே விளங்கிக்கொண்டு. நிறுவும் - போதிக்கும். அளவில்லாத கலைகளின் முடிந்த முடிவு மன்றுள் ஆடும் ஆண்டவன் திருவடியே. செலவு - ஞானச்செலவு (செல்லுதல்).

பா-ம் - *கொண்டமைந்த.

16. முயற்றி - ஊக்கி ; முதிர்ந்து. செம்மலார் - விசார சருமர்.

17. ஓது கிடையினுடன் போவார் - ஒருசாலை மாணாக்கருடன் போகும் விசாரசருமர். ஊரிலுள்ள பசுக்கூட்டங்களுடன் போதல் நேர்ந்தபோது. ஒரு. . . ஓச்ச - ஈன்றணிமைத்தான ஒரு பசு தன்னை மேய்ப்பவனைக் கொம்பால் முட்ட. புடைப்ப - (அப்பசுவை) அடிக்க. மீது - அம்மேய்ப்பவனிடம்.

18. பாவும் - பரந்த. கலைகளும் ஆகமநூற்பரப்பின் தொகுதியும் ஆகிய பகுதிகளாற் பொருந்தும். சிவமே எய்த (பொருந்த). ஆயற்கு - இடையனுக்கு.

பா-ம் - *பொருளின் நிலை எய்த.

Koviloor Digital Library

19. "தங்கும் அகில யோனிகட்கும் மேலாம் பெருமைத் தகைமையன
பொங்கு புனித தீர்த்தங்கள் எல்லாம் என்றும் பொருந்துவன
துங்க அமரர் திருமுனிவர் கணங்கள் சூழ்ந்து பிரியாத
அங்கம் அனைத்துந் தாமுடைய அல்ல வோநல் ஆனினங்கள்.

20. ஆய சிறப்பி னாற்பெற்ற அன்றே மன்றுள் நடம்புரியும்
நாய னார்க்கு வளர்மதியும் நதியும் நகுவெண் தலைத்தொடையும்
மேய வேணித் திருமுடிமேல் விரும்பி ஆடி அருளுதற்குத்
தூய திருமஞ் சனம்ஐந்தும் அளிக்கும் *உரிமைச் சுரபிகள்தாம்.

21. சீல முடைய கோக்குலங்கள் சிறக்குந் தகைமைத் தேவருடன்
கால முழுதும் உலகனைத்துங் காக்கும் முதற்கா ரணராகும்
நீல கண்டர் செய்யசடை நிருத்தர் சாத்து நீறு*தரும்
மூலம் அவதா ரஞ்செய்யும் மூர்த்தம் என்றால் முடிவென்னோ.

உள்ளுந் தகைமை இனிப்பிறவே றுளவே உழைமான் மறிக்கன்று
துள்ளுங் கரத்தார் அணிபணியின் சுடர்சூழ் மணிகள் சுரநதிநீர்
தெள்ளுஞ் சடையார் தேவர்கள்தம் பிராட்டி யுடனே சேரமிசைக்
கொள்ளுஞ் சினமால் விடைத்தேவர் குலமன் றோஇச் சுரபிகுலம்".

என்றின் னனவே பலவும்நினைந் "திதத்தின் வழியே மேய்த்திந்தக்
கன்று பயில்ஆன் நிரைகாக்கும் இதன்மேல் இல்லை கடன்இதுவே
மன்றுள் ஆடுஞ் சேவடிகள் வழுத்து நெறியா வதும்"என்று
நின்ற ஆயன் தனைநோக்கி "நிரைமேய்ப் பொழிக நீ" என்பார்.

19. துங்க அமரர் - உயர்ந்த தேவர்கள். விரிவு சிவதருமோத்தரம் முதலிய நூல்களிற் காண்க.

20. நாயனார்க்கு - நடராஜப் பெருமானுக்கு. சிரிக்கும் வெள்ளிய தலை மாலையும். அபிடேகத்துக்கு. ஐந்து: பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம். சுரபிகள் - பசுக்கள். ஆய சிறப்பினால் பெற்றன அல்லவோ?

பா-ம் - *உரிமை சுரபிகள்தாம்.

21. திருநீற்றுக்கு மூலமாகவுள்ள சாணம் தோன்றும்.

பா-ம் - *திரு.

22. உழைமான் மறிக்கன்று - சிறந்த மான் கன்று. பணியின் - பாம்பின். சுரநதி - கங்கை. தெள்ளும் - கொழிக்கும். பிராட்டி - பார்வதி. உள்ளும் - சிந்திக்கும். வேறுளவோ.

23. இதத்தின் வழியே - பசுக்களின் பிரியப்படி. கன்றொடு கூடிய பசுக் காத்தல் சிவ வழிபாடு செய்வதாகும் என்றபடி.

Koviloor Digital Library

24. ''யானே இனிஇந் நிரைமேய்ப்பன்'' என்றார் அஞ்சி
இடைமகனும்
தானேர் இறைஞ்சி விட்டகன்றான் தாமும் மறையோர்
இசைவினால்
ஆனே நெருங்கும் பேராயம் அளிப்பா ராகிப் பைங்கூழ்க்கு
வானே என்ன நிரைகாக்க வந்தார் தெய்வ மறைச்சிறுவர்.

25. கோலும் கயிறும் கொண்டுகுழைக் குடுமி அலையக் குலவுமான்
தோலும் நூலும் சிறுமார்பில் துவள அரைக்கோ வணஞ்சுடரப்
பாலும் பயனும் பெருகவரும் பசுக்கள் மேய்க்கும்
பான்மையினால்
சாலும் புல்லின் அவைவேண்டுந் தனையும் மிசையுந் தலைச்
சென்று.

26. பதவு காலங் களில்*மேய்த்தும் பறித்தும் அளித்தும் பரிவகற்றி
இதமுண் துறையுள் நற்றண்ணீர் ஊட்டி அச்சம் எதிர்நீக்கி
அதர்நல் லனமுன் செலநீழல் அமர்வித் தமுத மதுரப்பால்
உதவும் பொழுது பிழையாமல் உடையோர் இல்லந் தொறும்
உய்த்தார்.

27. மண்ணிக் கரையின் வளர்புறவின் மாடும் படுகர் மருங்கினிலும்
தண்ணித் திலநீர் மருதத்தண் டலைசூழ் குலையின் சார்பினிலும்
எண்ணிற் பெருகு நிரைமேய்த்துச் சமிதை யுடன்மேல்
எரிகொண்டு
நண்ணிக் கங்குல் முன்புகுது நன்னாள் பலவாம் அந்நாளில்.

24. பேர்ஆயம் - பெரிய கூட்டத்தை. அளிப்பாராகி - காப்பாராகி. பயிர் களுக்கு மழைபோல. ''விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான் மற்றாங்கே - பசும்புற் றலை காண் பரிது'' - திருக்குறள் : 16. காத்தற்கு வந்தார்.

25. துவள - அசைய. சுடர - ஒளிர. பயனும் - கன்றும். மிகுந்த புற்களிலே அவை விரும்புமளவும் மேயும் இடங்களில் அவைகளை ஓட்டிக் கொண்டுபோய்.

26. பதவு - புல் நிறைந்துள்ள இடத்தில் (பதவு - பல்; ஆகுபெயர்.) பதவு காலம்-பக்குவ காலம் என்பர் பழைய குறிப்புரைக்காரர். மேயக்கூடாத விடங்களிலுள்ள புற்களைப் பறித்து உண்பித்தும். பரிவு-துன்பம். இதம் உண் துறையுள் - இதமாக நீர் அருந்தத்தக்க துறைகளில். பிற உயிர்களால் விளையும் அச்சத்தைத் தாமே எதிர் நின்று நீக்கி. அதர் - வழி. நல்லனவாகிய வழிகளில் முன் செல்லும்படிசெய்து. உய்த்தார் - செலுத்தினார்.

பா-ம் - *மேய்த்துப்.

27. புறவின் மாடும் - முல்லை நிலங்களிலும். படுகர் மருங்கினிலும் - பள் ளங்களிலும். குளிர்ந்த முத்துநீர் பாயும் மருதநிலத்திலே. தண்டலை - சோலை. குலையின் - கரைகளின். எரி - தீக்கடைக்கோல். கங்குல் முன் - இரவுமுன்.

Koviloor Digital Library

28. ஆய நிரையின் குலமெல்லாம் அழகின் விளங்கி மிகப்பல்கி
மேய இனிய புல்லுணவும் விரும்பு புனலும் ஆர்தலினால்
ஏய மனங்கொள் பெருமகிழ்ச்சி * எய்தி இரவும் நன்பகலும்
தூய தீம்பால் மடிபெருகிச் சொரிய முலைகள் சுரந்தனவால்.

பூணுந் தொழில்வேள் விச்சடங்கு புரிய ஓம தேனுக்கள்
காணும் பொலிவின் முன்னையினும் அனேக மடங்கு கறப்பனவாய்ப்
''பேணுந் தகுதி அன்பால்இப் பிரம சாரி மேய்த்ததற்பின்
மாணுந் திறத்த வான''என மறையோர் எல்லாம் மனமகிழ்ந்தார்.

அனைத்துத் திறத்தும் ஆனினங்கள் அணைந்த மகிழ்ச்சி அளவின்றி
மனைக்கண் கன்று பிரிந்தாலும் மருவுஞ் சிறிய மறைக்கன்று
தனைக்கண் டருகு சார்ந்துருகித் தாயாந் தன்மை நிலைமையவாய்க்
கனைத்துச் சுரந்து முலைக்கண்கள் கறவா மேபால் பொழிந்தனவால்.

தம்மை அணைந்த ஆன்முலைப்பால் தாமே பொழியக் கண்டுவந்து
செம்மை நெறியே உறுமனத்தில் திருமஞ் சனமாங் குறிப்புணர்ந்தே
எம்மை யுடைய வள்ளலார் எய்த நினைந்து தெளிந்ததனில்
மெய்ம்மைச் சிவனார் பூசனையை விரும்பும் வேட்கை * விரைந்தெழலும்.

32. அங்கண் முன்னை அர்ச்சனையின் அளவின் தொடர்ச்சி விளையாட்டாப்
பொங்கும் அன்பால் மண்ணிமணல் புளினக் குறையில் ஆத்தியின்கீழ்ச்
செங்கண் விடையார் திருமேனி மணலால் ஆக்கிச் சிவாலயமும்
துங்க நீடு கோபுரமும் சுற்றா லயமும் வகுத்தமைத்தார்.

28. பல்கி - பெருகி. ஆர்தலினால் - அருந்துதலால். ஏய - பொருந்துமாறு. நன்பகலும் - உச்சிப்பொழுதும்; ''முன்பகல் தலைக்கூடி நன்பகல் அவள் நீத்து'' - கலித்தொகை : 74. 10.

பா-ம் - * எய்த இரவு நண்பகலும்.

29. மாணுந் திறத்தவான - மாட்சியடையும் தன்மையவாயின; செழித் திருக்கின்றன. யாகத்துக்குப் பால் கறத்தல் 42-ம் பாட்டிலுஞ் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

30. அனைத்துத்திறத்தும் - எல்லா வகையாலும். அணைந்த - அடைந்த. மறைக்கன்றுதனை - விசார சருமரை.

31. ஆன்கள். சிவபிரான் திருவடிக்குத் திருமஞ்சனமாகும். வள்ளலார் - விசார சருமர். எய்த - பொருந்த. அதனில் - அந்நினைவில் (நெஞ்சில்).

பா-ம் - * விளைந்.

32. அங்கண் - அவ்விடத்தில். முன்னை - முற்பிறப்பின். மண்ணிமணற் புளினக்குறையில் - மண்ணியாற்றின் மணற்றிட்டையில்.

Koviloor Digital Library

33. ஆத்தி மலரும் செழுந்தளிரும் முதலா அருகு வளர்புறவில்
பூத்த மலர்கள் தாந்தெரிந்து புனிதர் சடிலத் திருமுடிமேல்
சாத்த லாகுந் திருப்பள்ளித் தாமம் பலவுந் தாங்கொய்து
கோத்த இலைப்பூங் கூடையினில் கொணர்ந்து மணந்தங்
கிடவைத்தார்.

34. நல்ல நவகும் பங்கள்பெற நாடிக் கொண்டு நாணற்பூங்
கொல்லை யிடத்தும் குறைமறைவும் மேவுங் கோக்கள் உடன்கூட
ஒல்லை அணைந்து பாலாக்கள் ஒன்றுக் கொருகா லாகஎதிர்
செல்ல அவையும் கனைத்துமுலை தீண்டச் செழும்பால்
பொழிந்தனவால்.

கொண்டு மடுத்த குடநிறையக் கொணர்ந்து விரும்புங் கொள்கையினால்
அண்டர் பெருமான் வெண்மணல்ஆ லயத்துள் அவைமுன் தாபித்து
வண்டு மருவுந் திருப்பள்ளித் தாமங் கொண்டு வரன்முறையே
பண்டைப் பரிவால் அருச்சித்துப் பாலின் திருமஞ் சனம்ஆட்டி.

36. மீள மீள இவ்வண்ணம் வெண்பால் சொரிமஞ் சனம்ஆட்ட
ஆள *உடையார் தம்முடைய அன்பர் அன்பின் பாலுளதாய்
மூள அமர்ந்த நயப்பாடு முதிர்ந்த பற்று முற்றச்சூழ்
கோளம் அதனில் உள்நிறைந்து குறித்த பூசை *கொள்கின்றார்.

37. பெருமை பிறங்குஞ் சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளை யார்தம் உள்ளத்தில்
ஒருமை நினைவால் உம்பர்பிரான் உவக்கும் பூசை உறுப்பான
திருமஞ் சனமே முதலவற்றில் தேடா தனஅன் பினில்நிரப்பி
வரும்அந் நெறியே அர்ச்சனைசெய் தருளி வணங்கி மகிழ்கின்றார்.

33. அருகில் வளரும் முல்லைநிலத்துப் பூத்த மலர்களை. புனிதர் - சிவ பெருமானது. சடிலம் - சடை. திருப்பள்ளித் தாமம் - எறிபத்த நாயனார் புராணம் : 9. குறிப்புப் பார்க்க. இலையால் தைக்கப்பெற்ற பூங்கூடையில்.

34. நவகும்பங்கள் - புதிய குடங்கள். நாணல்கள் நெருங்கிய பொலிவினை யுடைய கொல்லை என்பர் ஆறுமுகத் தம்பிரானார் : நாள் நற் பூங்கொல்லை என்பர் பழைய குறிப்புரை ஆசிரியர். குறை மறைவும் - ஆற்றிடைக் குறைமறைவிலும். ஒல்லை - விரைவாக. ஒருகால் - ஒருதரம்.

35. கொண்டு மடுத்த - கொண்டு வைத்த; கறந்த. பண்டைப்பரிவால் - முற்பிறப்பு உணர்வால்; விட்ட குறையால்.

36. மூளப் பொருந்திய விருப்பு. சூழ்கோளமதனில் உள்நிறைந்து - (அன்பரால்) வகுக்கப்பெற்ற சிவலிங்கத்தில் கலந்து நின்று.

பா-ம் - *உரியார். *கொளநின்றார்.

37. பிறங்கும் - விளங்கும். பிள்ளையார் - விசாரசருமர். உம்பர் பிரான் - சிவபிரான். உறுப்பான - அங்கங்களான. தேடாதன - தேடிக் காண இயலாதவற்றை (தூப தீபம் முதலியவற்றை). அன்பினில் நிரப்பி - மனோ பாவனையால் முற்றுவித்து.

Koviloor Digital Library

இறையோன் அடிக்கீழ் மறையவனார் எடுத்துத் திருமஞ் சனம்ஆட்டும்
நிறைபூ சனைக்குக் ✶குடங்கள்பால் நிரம்பச் சொரிந்து நிரைக்குலங்கள்
குறைபா டின்றி மடிபெருகக் குவிந்த முலைப்பால் குறைவின்றி
மறையோர் மனையின் முன்புதரும் வளங்கள் பொலிய வைகுமால்.

39. செயலிப் படியே பலநாளுஞ் சிறந்த பூசை செய்வதற்கு
முயல்வுற் றதுவே திருவிளையாட் டாக முந்நூல் அணிமார்பர்
இயல்பில் புரியும் மற்றிதனைக் கண்டித் திறத்தை அறியாத
அயல்மற் றொருவன் அப்பதியில் அந்த ணாளர்க் கறிவித்தான்.

40. அச்சொற் கேட்ட அருமறையோர் "ஆயன் அறியான் என்றவற்றின்
இச்சை வழியே யான்மேய்ப்பேன் என்றெம் பசுக்கள் தமைக்கறந்து
பொச்சம் ஒழுகு மாணவகன் பொல்லாங் குரைக்க அவன்தாதை
எச்ச தத்தன் தனையழைமின்" என்றார் அவையில் இருந்தார்கள்.

41. ஆங்கு மருங்கு நின்றார்கள் அவ்வந் தணன்தன் திருமனையின்
பாங்கு சென்று மற்றவனை அழைத்துக் கொண்டு வரப்பரந்த
ஓங்கு சபையோர் அவனைப்பார்த்"தூரா னிரைமேய்த் துன்மகன்செய்
தீங்கு தன்னைக் கேள்" என்று புகுந்த பரிசு செப்புவார்.

"✶அந்தண் மறையோர் ஆகுதிக்குக் கறக்கும் பசுக்க ளானவெலாம்
சிந்தை மகிழ்ந்து பரிவினால் திரளக் கொடுபோய் மேய்ப்பான்போல்
கந்த மலிபூம் புனல்மண்ணி மணலிற் கறந்து பாலுகுத்து
வந்த பரிசே செய்கின்றான் ✶என்றான்" என்று வாய்மொழிந்தார்.

மறையோர் மொழியக் கேட்டஞ்சிச் "சிறுமா ணவகன் செய்தஇது
இறையும் நான்முன் பறிந்திலேன் இதற்கு முன்பு புகுந்ததனை
நிறையும் பெருமை அந்தணர்காள்! பொறுக்க வேண்டும் நீங்கள்" எனக்
குறைகொண் டிறைஞ்சி "இனிப்புகுதிற் குற்றம் எனதே யாம்" என்றான்.

38. குவிந்த முலைகளில்.

பா-ம் - ✶குடங்கொள்.

39. தமது இயல்பால். கண்டு இத்திறத்தை.

40. ஆயன் அறியான்- இடையன் (பசுக்களை மேய்க்க) அறியான். பொச்சம் ஒழுகும் மாணவகன் - வஞ்சக ஒழுக்குடைய பிரமசாரியாகிய விசாரசருமரது.

41. ஆங்கே சபையார் அருகே நின்றிருந்தவர்கள். புகுந்த பரிசு - நிகழ்ந்த செயலை.

42. உகுத்து - சொரிந்து. வந்த பரிசே - மனஞ் சென்றபடியே. என்றான் - . ஒருவன் வந்து சொன்னான்.

பா-ம் - ✶அந்தணாளர். ✶என்று மறையோர்.

43. இறையும் - சிறிதும். குறை இரந்து வணங்கி. புகுதின் - அவ்வாறு நிகழுமாயின்.

Koviloor Digital Library

அந்த ணாளர் தமைவிடைகொண் டந்தி தொழுது மனைபுகுந்து
''வந்த பழியொன்'' றெனநினைந்தே மகனார் தமக்கு வாய்நேரான்
''இந்த நிலைமை அறிவேன்'' என் றிரவு கழிந்து நிரைமேய்க்க
மைந்த னார்தாம் போயினபின் மறைந்து சென்றான் மறைமுதியோன்.

சென்ற மறையோன் திருமகனார் சிறந்த ஊர்ஆன் நிரைகொடுபோய்
மன்றல் ✻மருவும் புறவின்கண் மேய்ப்பார் மண்ணி மணற்குறையில்
அன்று திரளக் கொடுசென்ற அதனை அறிந்து மறைந்தப்பால்
நின்ற குரவின் மிசையேறி நிகழ்வ தறிய ஒளித்திருந்தான்.

46. அன்பு புரியும் பிரமசா ரிகளும் மூழ்கி அரனார்க்கு
முன்பு போல மணற்கோயில் ஆக்கி முகைமென் மலர்கொய்து
பின்பு வரும்ஆன் முலைபொழிபால் பெருகுங் குடங்கள் பேணுமிடந்
தன்பாற் கொணர்ந்து தாபித்துப் பிறவும் வேண்டு வனசமைத்தார்.

47. நின்ற விதியின் விளையாட்டால் நிறைந்த அரும்பூ சனைதொடங்கி
ஒன்றும் உள்ளத் துண்மையினால் உடைய நாதன் திருமுடிமேல்
மன்றல் விரவுந் திருப்பள்ளித் தாமஞ் சாத்தி மஞ்சனமா
நன்று நிறைதீம் பாற்குடங்கள் எடுத்து நயப்புற் றாட்டுதலும்.

48. பரவ மேன்மேல் எழும்பரிவும் பழைய பான்மை மிகும்பண்பும்
✻விரவு மேதக் கவர்தம்பால் மேவும் பெருமை வெளிப்படுப்பான்
அரவ மேவுஞ் சடைமுடியார் அருளாம் என்ன அறிவழிந்து
குரவ மேவு முதுமறையோன் கோப மேவும் படிகண்டான்.

44. அந்தி தொழுது - சந்தி வந்தனஞ் செய்து. வாய்நேரான் - சொல்லாதவனாய்.

45. ஊரிலுள்ள பசுக் கூட்டங்களை. மன்றல் மருவும் - மணங்கமழும். அப்பால் - அவ்விடத்தில்.

பா-ம் - ✻விரவும்.

46. பிரமசாரிகள் - விசார சருமர். பெருகு. கொணர்ந்து - நிறைந்த குடங்களைக் காப்புள்ள இடத்தில் கொண்டுவந்து.

47. நிலைபெற்ற ஆகம விதிகளின். ஒன்றும்-ஒருமைப்பட்ட. நயப்புற்று-விருப்புற்று. ஆட்டுதலும் - அபிடேகஞ் செய்யவும்.

48. பரவ - தோத்திரஞ் செய்யச் செய்ய. பரிவும் - அன்பும். பழைய பான்மை - முன்னைப் பிறவி வாசனையால். பண்பும் - குணமும். விரவு - பொருந்தும்.

பா-ம் - ✻ விரவ.

Koviloor Digital Library

49. கண்ட போதே விரைந்திழிந்து கடிது சென்று கைத்தண்டு
கொண்டு மகனார் திருமுதுகில் புடைத்துக் கொடிதா மொழிகூறத்
தொண்டு புரியுஞ் சிறியபெருந் தோன்ற லார்தம் பெருமான்மேல்
மண்டு காதல் அருச்சனையின் வைத்தார் மற்றொன் றறிந்திலரால்.

மேலாம் பெரியோர் பலகாலும் வெகுண்டோன் அடிக்க வேறுணரார்
பாலார் திருமஞ் சனம்ஆட்டும் பணியிற் சலியா ததுகண்டு
மாலா மறையோன் மிகச்செயிர்த்து வைத்த திருமஞ் சனக்குடப்பால்
காலால் இடறிச் சிந்தினான் கையாற் கடைமைத் தலைநின்றான்.

51. சிந்தும் பொழுதில் அதுநோக்குஞ் சிறுவர் இறையில் தீயோனைத்
தந்தை எனவே அறிந்தவன்தன் தாள்கள் சிந்தும் தகுதியினால்
முந்தை மருங்கு கிடந்தகோல் எடுத்தார்க் கதுவே முறைமையினால்
வந்து மழுவா யிடஎறிந்தார் மண்மேல் வீழ்ந்தான் மறையோனும்.

52. எறிந்த அதுவே அச்சனையில் இடையூ றகற்றும் படையாக
மறிந்த தாதை இருதாளும் துணித்த மைந்தர் பூசனையில்
அறிந்த இடையூ றகற்றினராய் முன்போல் அருச்சித் திடப்புகலும்
செறிந்த சடைநீள் முடியாரும் தேவி யோடும் விடையேறி.

53. பூத கணங்கள் புடைசூழப் புராண முனிவர் புத்தேளிர்
வேத மொழிகள் எடுத்தேத்த விமல மூர்த்தி திருவுள்ளம்
காதல் கூர வெளிப்படலும் கண்டு தொழுது மனங்களித்துப்
பாத மலர்கள் மேல்விழுந்தார் பத்தி முதிர்ந்த பாலகனார்.

49. மண்டுகாதல் - மிக்கெழுந்த அன்பால்.

50. மாலாம் - மதிமயங்கிய. செயிர்த்து - கோபித்து. கையால் கடைமைத் தலை நின்றான் - தீயொழுக்கத்தால் பாவத்தின் முடிவில் நின்றவன்.

51. சிந்தும் - பால் சிந்தும். இறையில் - அந்நொடியிலே. சிந்தும் - துணிக்கும். முந்தை மருங்கு - தமக்குமுன் அருகே.

52. அதுவே - கோலாகிய மழுவே. மறிந்த - தடைசெய்த. செறிந்த - நெருங்கிய. செய்யத்தகாததைத் தந்தை செய்யினும் அவனை ஒறுக்க வேண்டுவது மைந்தர்தங் கடமையுமாகும். "அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமும் அறமதாகும் - அரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவமாகும் - வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி - நரரினிற் பாலன் செய்த பாதகம் தன்மை யாய்த்தே", "இறைவ னுலாகிலிதமகிதஞ் செய்தவெல்லா மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தார்பா லிசையும் - அவனிவனாய் நின்றமுறை ஏகனாகி அரன்பணியினின்றிடைவு மகலுங் குற்றம் - சிவனுமிவன் செய்தியெல்லா மென்செய்தி யென்றுஞ் செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்த தென்றும் - பவமகல வுடனாகி நின்றுகொள்வன் பரிவால் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமே" - சிவஞானசித்தியார்.

53. புராண - பழமையாகிய. புத்தேளிர்-தேவர்கள். விமலமூர்த்தி - சிவபிரான்.

Koviloor Digital Library

54. தொடுத்த இதழி சூழ்சடையார் துணைத்தாள் நிழற்கீழ்
விழுந்தவரை
எடுத்து நோக்கி ''நம்பொருட்டால் ஈன்ற தாதை விழஎறிந்தாய்
அடுத்த தாதை இனியுனக்கு நாம்''என் றருள்செய் தணைத்தருளி
மடுத்த கருணை யால்தடவி உச்சி மோந்து மகிழ்ந்தருள.

55. செங்கண் விடையார் திருமலர்க்கை தீண்டப் பெற்ற சிறுவனார்
அங்கண் மாயை யாக்கையின்மேல் அளவின் றுயர்ந்த சிவமயமாய்ப்
பொங்கி எழுந்த திருவருளின் மூழ்கிப் பூமேல் அயன்முதலாம்
துங்க அமரர் துதிசெய்யச் சூழ்ந்த ஒளியில் தோன்றினார்.

56. அண்டர் பிரானுந் தொண்டர்தமக் கதிப னாக்கி ''அனைத்தும்நாம்
உண்ட கலமும் உடுப்பனவும் சூடு வனவும் உனக்காகச்
சண்டீ சனுமாம் பதந்தந்தோம்'' என்றங் கவர்பொற் றடமுடிக்குத்
துண்ட மதிசேர் சடைக்கொன்றை மாலை வாங்கிச் சூட்டினார்.

57. எல்லா உலகும் ஆர்ப்பெடுப்ப எங்கும் மலர்மா ரிகள்பொழியப்
பல்லா யிரவர் கணநாதர் பாடி ஆடிக் களிபயிலச்
சொல்லார் மறைகள் துதிசெய்யச் சூழ்பல் லியங்கள் எழச்சைவ
நல்லா றோங்க நாயகமா நங்கள் பெருமான் தொழுதணைந்தார்.

58. ஞாலம் அறியப் பிழைபுரிந்து நம்பர் அருளால் நான்மறையின்
சீலந் திகழுஞ் சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளை யார்தந் திருக்கையில்
கோல மழுவால் ஏறுண்டு குற்றம் நீங்கிச் சுற்றமுடன்
மூல முதல்வர் சிவலோகம் எய்தப் பெற்றான் முதுமறையோன்.

59. வந்து மிகைசெய் தாதைதாள் மழுவால் துணித்த மறைச்சிறுவர்
அந்த உடம்பு தன்னுடனே அரனார் மகனார் ஆயினார்
இந்த நிலைமை அறிந்தாரார் ஈறி லாதார் தமக்கன்பு
தந்த அடியார் செய்தனவே தவமா மன்றோ சாற்றுங்கால்.

54. இதழி - கொன்றை.

56. உண்ட கலமும் - பரிகல சேஷமும்; அமுதும். அனைத்தும் உனக்காக. தடம் - பெருமையுடைய.

57. களிபயில - ஆனந்தக் களிப்படைய. பல்லியங்கள்-பலவகை வாத்தியங்கள். நல்லாறு - நல்லவழி. கணங்கள் நாயகமாகிய. அணைந்தார் - சண்டீச பதத்தை அடைந்தார்.

58. ஏறுண்டு - வெட்டுண்டு. மூல முதல்வர் - எல்லாவற்றிற்கும் மூலமாகவுள்ள இறைவனது. முது மறையோன் - எச்சதத்தன்.

59. மிகை - குற்றம்; துன்பம். ஈறு இலாதார் - அழிவில்லாத சிவபெருமான். ''ஈறி லாதநல் லீசன் ஒருவனே''- அப்பர். ''ஈறிலான் கயிலை'' - கம்பர்.

Koviloor Digital Library

நேசம் நிறைந்த உள்ளத்தால் நீலம் நிறைந்த மணிகண்டத்
தீச னடியார் பெருமையினை எல்லா *உயிரும் தொழஎடுத்துத்
தேசம் உய்யத் திருத்தொண்டத் தொகை* முன் பணித்ததிருவாளன்
வாச மலர்மென் கழல்வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 1,270

சோழநாட்டுத் தலைநகரங்களுள் ஒன்றாயிருப்பது திருச் சேய்ஞலூர். அவ்வூரில் வேதியர் குலத்தில் காசிபர் கோத்திரத்தில் உதித்தவன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பெயர் எச்சதத்தன் என்பது. அவன், பவித்திரை என்பவளை மணந்து இல்லறம் நடாத்தி வந்தான். அவனுக்கு விசாரசருமர் என்பவர் தவப்புதல்வராகப் பிறந்தார்.

விசார சருமருக்கு முற்பிறவி உணர்ச்சி உண்டு. அதனால் அவர் ஐந்து வயதிலேயே வேதாகமங்களின் உணர்வை இயல்பாகப் பெற்றார். ஏழாம் ஆண்டில் அவருக்கு உபநயனச் சடங்கு நடை பெற்றது. உலகியல், முறைப்படி ஆசிரியர்கள் அவருக்கு வேதம் முதலிய கலைகளைக் கற்பிக்கத் தொடங்கினார்கள். அவைகளைத் தாங்கள் கற்பிப்பதற்கு முன்னரே அவைகளின் பொருள்களை விசாரசருமர் உணர்ந்திருந்ததைக் கண்டு ஆசிரியர்கள் அதிசயித்தார் கள். வேதாகமங்களின் பயன் ஆண்டவன் திருவடிக்கு அன்பு செய்தல் எனத் துணிந்து அவ்வன்பில் விசாரசருமர் நிற்பாராயினார்.

ஒருநாள் விசாரசருமர் ஒருசாலைமாணாக்கர்களுடன் வெளியே புறப்பட்டார். அவ்வேளையில் அவருடன் அவ்வூர் ஆனிரைகளும் போந்தன. அந்நிரைகளிலுள்ள ஒரிளங்கன்றுப்பசு மேய்ப்பவனை முட்டப்போயிற்று. அவன் அதைக் கோலால் அடிக்கலானான். அதைக் கண்ட விசாரசருமரின் நெஞ்சம் பதை பதைத்தது. அவர், மேய்ப்பன் அருகே சென்று அடிப்பதைத் தடுத்தார். ஆங்கே பசுக்களின் மாண்பை நினைந்தார். ''என்னே! பசுக்களின் உறுப்புக்களில் தேவர்களும் முனிவர்களும் இருக்கிறார்கள்! புண்ணிய தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன! சிவபிரான் அபிடேகத்துக்குப் பஞ்சகவ்வியமளிக்கும் பெருமையைப் பசுக்கள் பெற்றிருக்கின்றன! அவைகளின் சாணம் திருநீற்றிற்கே மூலம்! ஆண்டவன் ஊர்தியாகிய வெள்ளேறு பசுக்க ளினத்தைச் சேர்ந்தது!'' என்று எண்ணி எண்ணி நின்றார்; மேலும் பசுக்களின் மாண்பை எண்ணி ''இப்பசுக்களை மேய்த்துக் காப்பதைவிட வேறு சிறந்த தொண்டு ஒன்றுண்டோ? இதுவே சிவபிரானுக் குரிய சிறந்த

60. திருவாளன் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.
பா-ம் - *உலகும். *முன்பளித்த.

Koviloor Digital Library

வழிபாடாகும்'' என்று உறுதிகொண்டார். கொண்டு, ஆயனைப் பார்த்து ''இவ்வானிரையை இனி நீ மேய்த்தல் வேண்டாம். அத்தொண்டை யானே செய்யப்போகிறேன்'' என்றார். ஆயன் நடுநடுங்கிக் கைகூப்பிக் கூப்பி ஓடிப்போனான். விசாரசருமர் அந்தணர்களின் சம்மதம் பெற்று, அன்று முதல் பசுக்களை மேய்க்குந் திருத்தொண்டை ஏற்றார்.

விசாரசருமர் பசுக்களை மண்ணியாற்றங் கரையிலும் வேறிடங் களிலும் மேய்ப்பார்; பசும் புற்களைப் பறித்துப் பசுக்களுக்கு ஊட்டுவார்; நல்ல துறைகளில் தண்ணீர் அருந்த அவைகளை விடுவார்; அச்சத்தைத் தாமே முன்னின்று நீக்குவார்; காலங்களில் பசுக்களை வீடுபோகச் செய்வார். அவர் பார்வையில் பசுக்கள் முன்னிலும் அழகொழுகச் செழித்தன. வேதியர்களும் மற்றவர்களும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

பசுக்கள் தங்கள் கன்றுகளைப் பார்க்கினும் மறைக் கன்றாகிய விசார சருமரை அதிகம் நேசித்துவந்தன. கன்றுகள் தங்களைப் பிரியினும் அவைகள் தளரமாட்டா; விசாரசருமர் பிரியின் அவைகள் தளர்ச்சி அடையும். பசுக்கள் அவர் அருகே செல்லும்; தாமே பால் சொரியும்.

பசுக்கள் அன்பால் சொரியும் பாலைக் காணுந்தொறுங் காணுந் தொறும் விசார சருமருக்குச் சிவபெருமான் திருமஞ்சன நினைவு தோன்றும். அதனால் அவருக்குச் சிவபூசை வேட்கை எழுந்தது. விசாரசருமர் மண்ணி யாற்றங்கரையில், ஒரு மணற்றிட்டையில், ஓர் ஆத்தி மரத்தடியில், மணலினால் ஒரு சிவலிங்கம் அமைப்பார்; திரு மதில்கள் எழுப்புவார்; கோபுரங்கள் வகுப்பார்; சுற்றாலயங்கள் எடுப்பார்; வழிபாட்டுக்கு அவர் ஆத்தி முதலிய மலர்களைக் கொய்து வருவார்; புதிய குடங்களை வாங்கிவருவார்; கறவைப் பசுக்களிடஞ் சென்று மடியைத் தீண்டுவார்; பசுக்கள் கனைத்துச் சொரியும் பாலைக் குடங்களில் நிரப்பிக் கொணர்வார்; சிவலிங்கத்தை அருச்சிப்பார்; திருமஞ்சனம் ஆட்டுவார்; பூசைக்குக் கிட்டாத பொருள்களை மனதிலே பாவித்து நிரப்புவார். இவ்வன்புப் பூசையைச் சிவபெருமான் இன்புடன் ஏற்பார். திருமஞ்சனத்துக்குப் பால் உதவியும் பசுக்கள் உரியவர்களுக்குப் பால் குறையாதபடி வழங்கி வந்தன.

இவ்வாறு நிகழ்ந்துவரு நாளில், ஒருநாள் ஒருவன் சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளையார் செய்கையைக் கண்டான். அவன் உண்மை யுணராத வனாய் அவ்வூர் அந்தணர்களுக்கு அதை அறிவித்தான். அவர்கள் உடனே எச்சதத்தனை அழைப்பித்து அவ்வொருவன் சொன்னதை அவனுக்குச் சொன்னார்கள். எச்சதத்தன் ''இஃதெனக்குத் தெரியாது. சிறுவன் பிழையைப் பொறுத்தருளல் வேண்டும். இனி அப்பிழை

Koviloor Digital Library

நிகழுமாயின் அஃது என்னுடையதாகும்'' என்று வணங்கி விடை பெற்றுச் சென்றான்.

அடுத்தநாள் காலையில் விசாரசருமர் வழக்கம்போலப் பசுக்களை மேய்க்கப் போனார். அன்று எச்சதத்தன் அவரைத் தொடர்ந்து மறைந்து பின்னே சென்றான். சென்று மணற்றிட்டையின் அருகேயுள்ள ஒரு குராமரத்தில்ஏறி ஒளித்திருந்தான். விசாரசருமர் வழக்கப்படி பூசை தொடங்கினார். அவர், பாற் குடங்களை ஏந்தி அபிடேகஞ் செய்வதை எச்சதத்தன் கண்டான். கண்டதும், அவன் மரத்தினின்றும் விரைந்திறங்கி ஓடிக் கைத் தண்டால் பிள்ளையார் முதுகில் அடித்தான்; வெம்மொழிகளால் வைதான். பெரியவர் சிந்தை சிவ பூசையில் திளைத்துக் கிடக்கிறது. எச்சதத்தன் மேலும் மேலும் சீறிச்சீறி அன்பரைப் புடைக்கிறான். அன்பர் நிலை குலையவில்லை. அதற்குமேல் பாவி பாற்குடங்களை உதைத்தான். அவ்வடாத செயலைச் செய்தவன், தந்தை என்று விசாரசருமர் நன்கு உணர்ந்தார்; உணர்ந்து, அவன் கால்களைத் துணிக்கத் தமக்கு முன்னிருந்த ஒரு கோலை எடுத்தார். அக்கோல் மழுவாயிற்று, அம்மழுவால் தந்தையின் கால்களை வெட்டி, அவர் முன்போலச் சிவபூசையில் அமர்ந்தார். சிவபெருமான் தேவியுடன் விடைமேல் தோன்றினார். விசாரசருமர், ஆண்டவனைக் கண்டு எல்லை இல்லா ஆனந்தம் எய்தினார்; விழுந்து வணங்கினார்.

சிவபெருமான், விசாரசருமரைத் திருக்கையால் எடுத்து, ''நம் பொருட்டு நீ உன் தந்தையைத் தடிந்தாய். இனி நாமே உனக்கு அடுத்த தந்தை'' என்று திருமாய்மலர்ந்து அவரை அணைத்தார்; அவருடலைத் தடவினார்; உச்சி மோந்தார்; மகிழ்ந்தருளினார். விசாரசருமரது திருமேனி சிவமயமாயிற்று, அவர் பேரொளியாய் விளங்கினார். சிவபெருமான் சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளையாரை நோக்கித் ''திருத் தொண்டர்களுக்கு உன்னைத் தலைவனாக்கினோம். நாம் உண்பன உடுப்பன அணிவன முதலிய எல்லாம் உனக்கே ஆகும். அதன் பொருட்டு உனக்குச் சண்டேசுரபதத்தைத் தந்தோம்'' என்று அருளித் தமது திருச்சடையிலுள்ள கொன்றை மாலையை எடுத்து அவருக்குச் சூட்டினார். சண்டீச நாயனார் தேவதேவரைத் தொழுது, அவர் அருள் செய்த சண்டேசுரபதத்தை அடைந்தார்.

எச்சதத்தன் சண்டீசுரப் பெருமானால் வெட்டுண்டமையால் அவன் குற்றம் நீங்கிற்று. அவன் சுற்றத்துடன் சிவலோகம் எய்தினான்.

Koviloor Digital Library

v. திருநின்ற சருக்கம்

21. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் (429)

1. திருநாவுக் கரசுவளர் திருத்தொண்டின் நெறிவாழ
வருஞானத் தவமுனிவர் வாகீசர் வாய்மைதிகழ்
பெருநாமச் சீர்பரவ லுறுகின்றேன் பேருலகில்
ஒருநாவுக் குரைசெய்ய ஒண்ணாமை உணராதேன்.

2. *தொன்மைமுறை வருமண்ணின் துகளன்றித் துகளில்லா
நன்மைநிலை *ஒழுக்கத்து நலஞ்சிறந்த குடி*மல்கிச்
சென்னிமதி புனையவளர் மணிமாடச் செழும்பதிகள்
மன்னிநிறைந் துளதுதிரு முனைப்பாடி வளநாடு.

3. புனப்பண்ணை மணியினொடும் புறவினறும் *புதுமலரின்
கனப்பெண்ணில் திரைசுமந்து கரைமருங்கு பெரும்பகட்டேர்
இனப்பண்ணை உழும்பண்ணை எறிந்துலவி எவ்வுலகும்
வனப்பெண்ண வரும்பெண்ணை மாநதிபாய் வளம்பெருகும்.

1. திருநாவுக்கரசர் வளர்த்த திருத்தொண்டின் நெறி வாழ்க. (அந்நெறி வளர்க்க) வந்த ஞானத்தவ முனிவராகிய அவ்வாகீசர். வாகீசர் - திருநாவுக்கரசர். உண்மை விளங்கும் அவர் தஞ் சரித்திரத்தைச் சொல்லப் புகுகிறேன் என்றபடி. வாகீசர் என்பவர் ஒரு முனிவரென்றும், அவர் திருநாவுக்கரசராகப் பிறந்தார் என்றும் பின்னே புனையப் பெற்ற ஒரு கதையைப் பொருளாக்கொண்டு அக்கதைக் கியையச் சிலர் இப்பாட்டிற்குப் பொருள் கூறியுள்ளார். யானும் இளமையில் அக்கூற்றுக்கு இரையானேன். வாகீசர் என்பதும் திருநாவுக்கரசர் என்பதும் ஒரு பொருள் குறிப்பனவே. 18, 48, 75-ம் பாட்டுகளின் குறிப்புகளைப் பார்க்க. திருநாவுக்கரசர் சமயகுரவருள் ஒருவராதலானும், அவர்தம் வாழ்வு பெரிதுந் தொண்டையே பற்றி நின்றமையானும், அவர்தந்தொண்டை வாழ்த்தும்வழி அவர்தம் புராணத்தைப் பாட ஆசிரியர் தொடங்குகிறார். திருஞானசம்பந்தர்க்கும் ஒரு பாட்டில் வாழ்த்துக் கூறியே ஆசிரியர் அப்புராணத்தைப் பாடப் புகுந்தமையும் ஈண்டுக் கருதற்பாலது. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பாட்டுடைத் தலைவராகலானும், சருக்க முடிவுதோறும் அவருக்கு வாழ்த்துக் கூறப்பெறுதலானும், தடுத்தாட் கொண்ட புராணத்தில் தனி வாழ்த்துக் கூறுதற்கு அவசியமில்லை யென்க.

2. பழைய முறைப்படி. துகள் (புழுதி) அன்றி வேறு துகள் (குற்றம்) இல்லாத. மல்கி - பெருகி. சிகரத்தில் சந்திரன் தவழுதலால் அணி செய்ய வளர்ந்த; சிகரத்தில் சந்திரன் குளிக்க வளர்ந்த எனினுமாம். மன்னி - நிலையாக. திருமுனைப்பாடி வளநாடு தொன்மைமுறை வருவதும், மண். . . துகளில்லாததும் ஆகிய நன்மை நிலையொழுக்கத்து. . .உளது.

பா-ம் - *தொன்முறைமை. *ஒழுக்கத்தின். *பல்கி.

3. புனப்பண்ணை மணியினொடும் - குறிஞ்சி நிலத்திலிருக்குங் கூட்டமான இரத்தினங்களோடும். புற. . . கனப்பு - முல்லை நிலத்திலிருக்கும் வாசனையுடைய புது மலர்களின் திரளை. எண். . .மருங்கு - எண்ணில்லாத அலைகள் சுமந்து கரைப் பக்கங்களில். பெரும். . .எறிந்து - பெரிய எருமைகள் பூட்டப்பட்ட ஏர்களின் அதிக கூட்டங்கள் உழுகின்ற வயல்களில் எறிந்து. வனப்பு எண்ண - அழகை மதிக்க.

பா-ம் - *புதுமலரும்.

Koviloor Digital Library

4. காலெல்லாந் தகட்டுவரால் கரும்பெல்லாங் கண்பொழிதேன்
பாலெல்லாங் கதிர்ச்சாலி பரப்பெல்லாங் குலைக்கமுகு
சாலெல்லாந் தரளநிரை தடமெல்லாஞ் செங்கழுநீர்
மேலெல்லாம் அகிற்றூபம் விருந்தெல்லாந் திருந்துமனை.

5. கடைஞர்மிடை வயற்குறைத்த கரும்புகுறை பொழிகொழுஞ்சா
றிடைதொடுத்த தேன்கிழிய இழிந்தொழுகு நீத்தமுடன்
புடைபரந்து ஞிமிறொலிப்பப் புதுப்புனல்✲போல் மடையுடைப்ப
உடைமடையக் கரும்படுகட் டியினடைப்ப ஊர்கள்தொறும்.

6. கருங்கதலிப் பெருங்குலைகள் களிற்றுக்கைம் முகங்காட்ட
மருங்குவளர் ✲கதிர்ச்செந்நெல் வயப்புரவி முகங்காட்டப்
பெருஞ்சகடு தேர்காட்ட வினைஞர்ஆர்ப் பொலிபிறங்க
நெருங்கியசா துரங்கபல நிகர்ப்பனவாம் நிறைமருதம்.

7. நறையாற்றுங் கமுகுநவ மணிக்கழுத்தி னுடன்கூந்தல்
பொறையாற்றா மகளிரெனப் புறம்பலைதண் டலைவேலித்
துறையாற்ற ✲மணிவண்ண சுரும்பிரைக்கும் பெரும்பெண்ணை
நிறையாற்று நீர்க்கொழுந்து படர்ந்தேறு நிலைமையதால்.

4. கால் - நீர்க்கால். வரால் மீன்கள். கண் - கணுக்கள். பால் - பக்கம். சாலி- நெற்கள். பரப்பு - அகன்ற இடம். சால் - படைச்சால். தரளநிரை - முத்து வரிசைகள். தடம் - குளம். செங்கழுநீர் - செங்குவளை. திருந்திய மனைகளிலெல்லாம் விருந்து.

5. கடைஞர். . .குறை - பள்ளர்கள் நெருங்கிய வயல்களில் துண்டிக்கப்பட்ட கரும்புக் குறைகள். இடை. . .நீத்தமுடன் - (கொம்புகளுக்கு) இடையிடையே கட்டப்பட்டுள்ள தேன் கூடுகள் கிழியச் சொரிந்து பாயும் (தேன்) வெள்ளத்தோடு. புடை. . .ஒலிப்ப - பக்கங்களில் பரவி வண்டுகள் ஒலிக்க. புதுப்புனல்போல் - புதிய நீரைப்போல (ஓடி). புதுப்புனல்போய் என்னும் பாடத்துக்குப் புதுப்புனலுடன் போய் என்றுரைக்க. உடை. . .அடைப்ப - உடைபட்ட மடைகளை அக்கருப்பஞ் சாற்றால் காய்ச்சப்பெற்ற வெல்லக்கட்டிகளால் அடைப்பார்கள்.

பா-ம் - ✲போய்.

6. கதலி - வாழையின். களிற்றுக்கை - யானைகளின் துதிக்கை. மருங்கு- பக்கத்தே. வயப்புரவி - வெற்றிக் குதிரைகளின். சகடு - வண்டிகள். வினைஞர் ஆர்ப்பொலி பிறங்க - பள்ளர்களின் ஆரவார ஒலி (பதாதியை) விளக்க. சாதுரங்க பலம் - நால்வகைச் சேனையை.

பா-ம் - ✲கதிர்ச்சாலி.

7. நறை ஆற்றும் கமுகு - மணங் கமழும் பாக்கு மரங்கள். பொறை - சுமையை. புறம்பு. . .துறை-புறம்பே அலையும் சோலைகளை வேலியாக்கொண்ட கரையில். ஆற்ற. . .இரைக்கும் - மிகுந்த நீலமணி போன்ற வண்டுகள் ஒலிக்கும். பழம், காய், பாளை, சோலை முதலிய பன்னிறப் பொருள்களைக் கமுகு உடைமையான், அதற்கும் நவமணிக்கழுத்துடன் கூந்தல் பொறை ஆற்றாத மகளிர்க்கும் உவமை. ''எண்ணார் முத்த மீன்று மரகதம்போல் காய்த்துக் - கண்ணார் கமுகு பவளம் பழுக்குங் கலிக்காழி''-திருஞானசம்பந்தர் : சீர்காழி 4.

பா-ம் - ✲மணி சொரிய.

Koviloor Digital Library

8. மருமேவு மலர்மேய மாகடலி னுட்படியும்
உருமேகம் எனமண்டி உகைத்தகருங் கன்றுபோல்
*பருமேனிச் செங்கண்வரால் மடிமுட்டப் பால்சொரியும்
கருமேதி தனைக்கொண்டு கரைபுரள்வ திரைவாவி.

9. மொய்யளிசூழ் நிரைநீல முழுவலயங் களின்அலையச்
செய்யதளிர் நறுவிரலின் செழுமுகையின் நகஞ்சிறப்ப
மெய்யொளியின் நிழற்காணும் ஆடியென வெண்மதியை
வையமகள் கையணைத்தாற் போலுயர்வ மலர்ச்சோலை.

10. எயிற்குலவும் வளம்பதிகள் எங்கும்மணந் தங்கும்வயற்
பயிர்க்கண்வியல் *இடங்கள்பல பரந்துயர்நெற் கூடுகளும்
வெயிற்கதிர்மென் குழைமகளிர் விரவியமா டமும்மேவி
மயிற்குலமும் முகிற்குலமும் மாறாட மருங்காடும்.

11. மறந்தருதீ நெறி*மாற மணிகண்டர் வாய்மைநெறி
அறந்தருநா வுக்கரசும் ஆலால சுந்தரரும்
பிறந்தருள உளதானால் நம்மளவோ பேருலகில்
சிறந்ததிரு முனைப்பாடித் திறம்பாடுஞ் சீர்ப்பாடு.

8. மணம் பொருந்திய மலர்களை மேயும்படி. இடியையுடைய மேகம் போல; உரும் - இடி. உருவெனக் கொண்டு கருநிறம் எனக் கூறலுமொன்று. மண்டி உகைத்த - நெருங்கிப் பாய்கின்ற. பருத்த உடலையும். சிவந்த கண்ணையு முடைய வரால் மீன்கள். கருமேதிதனை - கரிய எருமையை. அலைகளையுடைய வாவிகள் கரைபுரள்வ.

பா-ம் - *வருமேனி.

9. மொய். . .அலைய - கூட்டமாகத் திரண்ட வண்டுகள் சூழ்ந்த வரிசை யானது முழு நீலமணிகளால் ஆக்கப்பெற்ற வளையல்களைப்போல் அலைய;. . . வண்டுகள் கூடியுள்ள நீலமலர்கள் முழுவதும் நீலமணி வளையல். . .என்னலுமாம். செய்ய. . . சிறப்ப - சிவந்த தளிர்கள் அழகிய விரலைப்போலவும் செவ்விய அரும் புகள் நகத்தைப்போலவும் சிறந்து விளங்க. மெய். . . என - உடல் ஒளியின் நிழலைக் காணும் கண்ணாடியைப்போல. வையமகள் - பூமிதேவி.

10. எயில் குலவும் - மதில்கள் சூழ்ந்த. எங்குமுள்ள. வயலில் பொலிந்த பயிர்கள் உள்ள அகன்ற இடங்கள் பலவற்றில். நெற்கூடுகளிலும். வெயிலொளி உமிழும் மெல்லிய இரத்தினக் குண்டலங்களை அணிந்த பெண்மக்கள் நெருங்கி யுள்ள மாடங்களிலும். குலமும் - கூட்டமும். மாறாட - (கண்டோர் மயிலோ முகிலோ என்று) மயங்க. மருங்கு - பக்கங்களில்.

பா-ம் - *அகலிடங்கள் பரந்துயர்.

11. மறம் - பாவத்தை. மணிகண்டர் வாய்மை நெறி - சிவபிரானது சத்திய மார்க்கமாகிய. சீர்ப்பாடு - சிறப்பு.

பா-ம் - *மாள.

Koviloor Digital Library

12. இவ்வகைய திருநாட்டில் எனைப்பலவூர் களுமென்றும்
மெய்வளங்கள் ஓங்கவரு மேன்மையன ஆங்கவற்றுள்
சைவநெறி ஏழுலகும் பாலிக்குந் *தன்மையினால்
தெய்வநெறிச் *சிவம்பெருக்குந் திருவாரூர் திருவாரூர்.

13. ஆங்குவன முலைகள்சுமந் தணங்குவன மகளிரிடை
ஏங்குவன நூபுரங்கள் இரங்குவன மணிக்காஞ்சி
ஓங்குவன மாடநிரை ஒழுகுவன வழுவில்அறம்
நீங்குவன தீங்குநெறி நெருங்குவன பெருங்குடிகள்.

14. மலர்நீலம் வயல்காட்டும் மைஞ்ஞீலம் மதிகாட்டும்
அலர்நீடு மறுகாட்டும் அணியூசல் பலகாட்டும்
புலர்நீலம் இருள்காட்டும் பொழுதுழவர் ஒலிகாட்டும்
கலநீடு மனைகாட்டும் கரைகாட்டாப் பெருவளங்கள்.

15. தலத்தின்கண் விளங்கியஅத் தனிப்பதியில் அனைத்துவித
நலத்தின்கண் வழுவாத *நடைமருவுங் குடிநாப்பண்
விலக்கின்மனை ஒழுக்கத்தின் மேதக்க நிலைவேளாண்
குலத்தின்கண் வரும்பெருமைக் குறுக்கையர்தங் குடிவிளங்கும்.

12. எனைப்பல ஊர்களும் - எல்லா ஊர்களும். "எனைப்பொருள் உண்மை மாத்திரை கண்ட" - மணிமேகலை: 27. சமய. 62 "... எனைப்பலகோடி தொகுத்தே"- தக்கயாகப்பரணி : 265. பாலிக்கும் - காக்கும்; வளர்க்கும். சிவம் - நன்மை. திரு ஆம் ஊர் - செல்வம் உண்டாகும் (இலக்குமி வாழும்) ஊராகிய.

பா-ம் - *தகைமையினால். *சிவம்பெருகும்.

13. வனமுலை - அழகிய முலைகளை. மகளிரிடை (இடுப்புகள்) அணங்குவன (வருத்துகின்றன). நூபுரங்கள் - சிலம்புகள். மணிக்காஞ்சி - மணிமேகலை. மாடநிரை-மாடவரிசைகள். வழுவில்லாத அறங்கள் ஒழுகுவன (நிகழ்கின்றன; நீள வளர்கின்றன).

14. மதிமைஞ்ஞீலம் காட்டும் - மதிபோன்ற முகம் கரியநீல மலர்போன்ற கண்ணைக் காட்டும். அலர்நீடு மறுகு - அகன்ற நீண்ட தெருக்கள். இருள் (குமரி இருள்) புலர்தற்குரிய நீலத்தைக் காட்டும். பொழுது - வைகறை. அளவில்லாப் பெரு வளங்களைப் பலதிறப் பண்டங்கள் நிறைந்த மனை காட்டும்.

15. தலத்தின்கண் - உலகத்திலே. மருவும் - விளங்கும். குடி நாப்பண் - குடிகள் மத்தியில். விலக்கு இல்-வழுவில்லாத. மேதக்க - மேம்பட்ட. "உழுதசால் வழி யேயுழு வான்பொருட் - டிழுதை நெஞ்சமி தென்படு கின்றதே" (தனிக்குறுந் தொகை : 8) ; "ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன் கண்டாய்" (திருமறைக்காட்டுத் திருத்தாண்டகம் : 5) எனவரூஉம் அப்பர் திருவாக்குகளை யோர்க. குறுக்கையர் என்பவரின் வழி வருங்குடி.

பா-ம் - *நடைமரபிற்.

Koviloor Digital Library

16. அக்குடியின் மேல்தோன்ற லாயபெருந் தன்மையினார்
மிக்கமனை ✲அறம்புரிந்து விருந்தளிக்கும் மேன்மையினார்
ஒக்கல்வளர் பெருஞ்சிறப்பின் உளர்ரானார் உளரானார்
திக்குநில வும்பெருமை திகழவரும் புகழனார்.

17. புகழனார் தமக்குரிமைப் பொருவில்குலக் குடியின்கண்
மகிழவரு மணம்புணர்ந்த மாதினியார் மணிவயிற்றில்
நிகழுமலர்ச் செங்கமல நிரையிதழின் அகவயினில்
திகழவருந் திருவனைய ✲திலகவதி யார்பிறந்தார்.

18. திலகவதி யார்பிறந்து சிலமுறையாண் டகன்றதற்பின்
அலகில்கலைத் துறைதழைப்ப அருந்தவத்தோர் நெறிவாழ
உலகில்வரும் இருள்நீக்கி ஒளிவிளங்கு கதிர்போல
மலருமரு ணீக்கியார் வந்தவதா ரஞ்செய்தார்.

19. மாதினியார் திருவயிற்றின் மன்னியசீர்ப் புகழனார்
காதலனார் உதித்ததற்பின் கடன்முறைமை மங்கலங்கள்
மேதகுநல் வினைசிறப்ப விரும்பியபா ராட்டினுடன்
ஏதமில்பல் கிளைபோற்ற இளங்குழவிப் பதங்கடந்தார்.

20. மருணீக்கி யார்சென்னி மயிர்நீக்கும் மணவினையும்
தெருள்நீர்ப்பன் மாந்தரெலாம் மகிழ்சிறப்பச் செய்ததற்பின்
பொருள்நீத்தங் கொளவீசிப் புலன்கொளுவ மனம்முகிழ்த்த,
சுருள்நீக்கி மலர்விக்கும் கலைபயிலத் தொடங்குவித்தார்.

16. மேல் தோன்றலாய - பெருந்தலைவராகிய. ஒக்கல் - சுற்றம். சிறப்பின் உளரானாராகிய புகழனார் உளரானார்.

பா-ம் - ✲அறம் புரந்து.

17. பொருவில் - ஒப்பற்ற. நிகழும். . .அனைய - விளங்கும் செந்தாமரை மலரின் ஒழுங்குபட்ட இதழ்களிடைப் பொலிய வீற்றிருக்கும் திருமகளைப் போன்ற.

பா-ம் - ✲திலதவதியார்.

18. அலகில் - அளவில்லாத. கதிர் - சூரியனை. இங்கு மரூள் நீக்கியார் முற்பிறப்புக் குறிப்பேயில்லை. மருள் நீக்கியார், வாகீசர் அவதாரமென்றும். சுதபாமுனி அவதாரமென்றும் இரண்டு கதைகள் பின்வந்தவர்களாற் புனையப் பட்டன. பாட்டு 1, 48, 75 - குறிப்புகளைப் பார்க்க.

19. காதலனார் - மருள்நீக்கியார். மேன்மை பொருந்திய நல்வினைகள் சிறக்க. ஏதம். . . போற்ற - குற்றமில்லாத பல சுற்றத்தார் செய்ய. பதம் - பருவம்.

20. தலைமயிர் நீக்கும் மங்கல காரியம். தெருள்நீர் - தெளிந்த குணம் வாய்ந்த. பொருளை வெள்ளமாக வீசி (தானஞ் செய்து). புலன்கொளுவ - அறிவு கொள்ளுமாறு, முகிழ்த்த சுருள் - குவிந்த முகையை. புலன்கள் வழி உணர்வு பெற என்றும், மனத்தரும்புஞ் சுருளை என்றுங் கூறுவோரு முளர். மனம் மொட்டுப் போலிருப்பது. அறிவு விளக்கத்துக்கு அஃது அரும்பி மலர்தல் வேண்டும். அதனை அரும்பி மலரச் செய்வது கலை. கலையின் சிறப்புக் கூறியவாறு காண்க.

Koviloor Digital Library

21. ✲தந்தைதாய் களிமகிழ்ச்சி ✲தலைசிறக்க முறைமையினால்
சிந்தைமலர்ந் தெழும் உணர்வில் செழுங்கலையின்
திறங்களெல்லாம்
✲முந்துமுறை மையில்பயின்று முதிரவறி வெதிரும்வகை
மைந்தனார் மறுஒழித்த இளம்பிறைபோல் வளர்கின்றார்.

22. அந்நாளில் திலகவதி யாருக்காண் டாறிரண்டின்
முன்னாக ஒத்தகுல முதல்வேளாண் குடித்தலைவர்
மின்னார்செஞ் சடைஅண்ணல் மெய்யடிமை விருப்புடையார்
பொன்னாரும் மணிமௌலிப் புரவலன்பால் அருளுடையார்.

23. ஆண்டகைமைத் தொழிலின்கண் அடலரியே றெனவுள்ளார்
காண்டகைய பெருவனப்பிற் கலிப்பகையார் எனும்பெயரார்
பூண்டகொடைப் புகழனார் பாற்பொருவின் மகள்கொள்ள
வேண்டிஎழுங் காதலினால் மேலோரைச் செலவிட்டார்.

24. அணங்கனைய திலகவதி யார்தம்மை ஆங்கவர்க்கு
மணம்பேசி வந்தவரும் வந்தபடி அறிவிப்பக்
குணம்பேசிக் குலம்பேசிக் கோதில்சீர்ப் புகழனார்
பணங்கொளரவகல்அல்குல் பைந்தொடியை மணம்நேர்ந்தார்.

25. கன்னிதிருத் தாதையார் மணம்இசைவு கலிப்பகையார்
முன் அணைந்தார் அறிவிப்ப வதுவைவினை முடிப்பதன்முன்
மன்னவற்கு வடபுலத்தோர் மாறேற்க ✲மற்றவர்மேல்
அன்னவர்க்கு விடைகொடுத்தான் அவ்வினைமேல் அவர்
அகன்றார்.

21. தலை சிறக்க - மிகச் சிறக்க. திறங்கள் - வகைகள். அறிவு எதிரும் - அறிவு தோன்றும். மறு - களங்கம்.

பா-ம் - ✲தந்தையார். ✲தலைசிறக்கு. ✲முந்தை.

22. பன்னிரண்டு வயது ஆக. மௌலி புரவலன்பால் - கிரீடந் தரித்த அரசனிடம். அருள் - அன்புக் கட்டளை.

23. ஆண். . . . உள்ளார் - போர்த் தொழிலில் வலிய சிங்க ஏறு போன்றவர். வனப்பின் - அழகுடைய. அழகு கண்ணைக் கவருந் தகையினதாகலான். ‘‘காண்டகைய’’ என்றார். கொடையறம் பூண்ட புகழனாரிடம். பொருவில் - ஒப்பற்ற.

24. அணங்கு அனைய - திருமகளை யொத்த. பணங்கொள் அரவு - பாம்பின் படம் போன்று. மணம் நேர்ந்தார் - திருமணஞ்செய்து கொடுக்க உடன்பட்டார்.

25. வதுவைவினை - திருமணவினை. வடதேசத்துள்ள பகைவர்கள் போர் தொடுக்க (படை யெடுக்க), அவர்களுடன் போர்புரியச் சேனாபதியாகிய கலிப் பகையார்க்கு.

பா-ம் - ✲மற்றதன்மேல்.

Koviloor Digital Library

26. வேந்தற்குற் றுழிவினைமேல் வெஞ்சமத்தில் விடைகொண்டு
போந்தவரும் பொருபடையும் உடன்கொண்டு சிலநாளில்
காய்ந்தசினப் பகைப்புலத்தைக் *கலந்துகடுஞ் சமர்க்கடலை
நீந்துவார் நெடுநாள்கள் நிறைவெம்போர்த் துறைவிளைத்தார்.

27. ஆயநா ளிடைஇப்பால் அணங்கனையாள் தனைப்பயந்த
தூயகுலப் புகழனார் தொன்றுதொடு நிலையாமை
மேயவினைப் பயத்தாலே இவ்வுலகை விட்டகலத்
தீயஅரும் *பிணியுழந்து விண்ணுலகிற் சென்றடைந்தார்.

28. மற்றவர்தாம் உயிர்நீப்ப மனைவியார் மாதினியார்
சுற்றமுடன் மக்களையுந் துகளாக வேநீத்துப்
பெற்றிமையால் உடன்என்றும் பிரியாத உலகெய்தும்
கற்புநெறி வழுவாமல் கணவனா ருடன்சென்றார்.

29. தாதையா ரும்பயந்த தாயாரும் *இறந்ததற்பின்
மாதரார் திலகவதி யாரும்அவர் பின்வந்த
காதலனார் மருணீக்கி யாரும்மனக் கவலையினால்
பேதுறுநற் சுற்றமொடும் பெருந்துயரில் அழுந்தினார்.

ஒருவாறு பெருங்கிளைஞர் மனந்தேற்றத் துயரொழிந்து
பெருவானம் அடைந்தவர்க்குச் செய்கடன்கள் பெருக்கினார்
மருவார்மேல் மன்னவற்கா மலையப்போங் கலிப்பகையார்
பொருவாரும் போர்க்களத்தில் உயிர்கொடுத்துப் புகழ்கொண்டார்.

26. வேந்தற்கு. . . .கொண்டு - அரசனுக்கு ஆபத்து நேர்ந்தபொழுது போர்த் தொழிலை மேற்கொண்டு கொடிய போருக்கு விடை பெற்று. பொரு படையும் - போர் செய்யுஞ் சேனைகளையும். பகைவர்களின் போர்க்களத்திற் கலந்து.

பா-ம் - *கடந்து நெடுஞ்.

27. ஆய நாளிடை - கலிப்பகையார் போர் புரிந்து கொண்டிருக்குங் காலத்தில். இப்பால் - திருவாமூரில். திலகவதியாரைப் பெற்ற. பழைமையாய்த் தொடர்ந்து வரும் நிலையாமை சேர்தற்குரிய வினை வசத்தால். அரும் பிணியால் வருந்தி.

பா-ம் - *பிணியுழன்று விண்ணுலகைச்.

28. துகளாக - அற்பமாக. பெற்றிமையால் - தன்மையால்.

29. மாதர் ஆர் - அழகு நிறைந்த. பேதுறும் - வருந்தும்; கலக்க முறும்; மதி மயங்கும்.

பா-ம் - *மாய்ந்ததற்பின்.

30. கிளைஞர் - சுற்றத்தார். பெருக்கினார் - செய்தார். மரு. . . .பொம்-பகைவர்மீது மன்னவன் பொருட்டுப் போர்புரியச் சென்ற. பொரு ஆரும் - பகைமை நிறைந்த.

Koviloor Digital Library

31. வெம்முனைமேற் கலிப்பகையார் வேல்வேந்தன் ஏவப்போய்
அம்முனையில் பகைமுருக்கி அமருலகம் ஆள்வதற்குத்
தம்முடைய கடன்கழித்த பெருவார்த்தை தலஞ்சாற்றச்
செம்மலர்மேல் திருவனைய திலகவதி யார்கேட்டார்.

32. ''எந்தையும்எம் அனையும்அவர்க் கெனைக்கொடுக்க இசைந்தார்கள்
அந்தமுறை யால்அவர்க்கே *உரியதுநான் ஆதலினால்
இந்தவுயிர் அவருயிரோ *டிசைவிப்பன்'' எனத்துணிய
வந்தவர்தம் அடியிணைமேல் மருணீக்கி யார்விழுந்தார்.

அந்நிலையில் மிகப்புலம்பி ''அன்னையும்அத் தனும்அகன்ற
பின்னையும்நான் உமைவணங்கப் பெறுதலினால் உயிர்தரித்தேன்
என்னைஇனித் *தனிக்கைவிட் டேகுவீர் எனில்யானும்
முன்னம்உயிர் நீப்பன்'' என மொழிந்திடரின் அழுந்தினார்.

34. ''தம்பியார் உளராக வேண்டும்''என வைத்ததயா
உம்பருல கணையவுறு நிலைவிலக்க உயிர்தாங்கி
அம்பொன்மணி நூல்தாங்கா தனைத்துயிர்க்கும் அருள்தாங்கி
இம்பர்மனைத் தவம்புரிந்து திலகவதி யாரிருந்தார்.

31. வெம்முனை மேல் - கொடும்போர் முகத்துக்கு. முருக்கி - அழித்து. அமருலகம் - விண்ணுலகம். தலம் - தம்மிடத்தில்; உலகத்தாருமாம்.

32. எம் அன்னையும். அவர்க்கு - கலிப்பகையார்க்கு. திலகவதியாரைக் கலிப்பகையார்க்கு மணஞ் செய்விக்கத் தாயுந் தந்தையும் உறுதி செய்தமையானும், அதனால் அம்மையார் நெஞ்சம் கலிப்பகையார்பால் செல்ல நேர்ந்தமையானும், வெளிப்படையாக மணவினை நிகழாமையைக் காரணமாகக்கொள்ள அம்மையார் மனம் எழாமையானும், அவர் தம்முயிரைக் கலிப்பகையார் உயிரோடிசைவிக்கத் துணிந்தார் என்க. இதுவே உண்மைக்காதல் (தலையாய அன்பு) என்பது.

பா-ம் - *உரியதுதான். *இசைப்பனென வேதுணிய.

33. அத்தனும் - தந்தையும்.

பா-ம் - *தனிக்கவும்.

34. உளராக - உயிரோடிருக்க. விண்ணுலகை அடைதல் வேண்டுமென்று கொண்ட உறுதி நிலையை விலக்க. தயா விலக்க. அம்பொன் மணி நூல் - திருமங்கலிய சூத்திரம்; அம்பொன் மணி முதலியவற்றாலாகிய அணிகளை என்னலுமாம். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் உலகுய்யத் தோன்றிய பெரியாராதலான் ''அனைத் துயிர்க்கும் அருள்தாங்கி'' என்றார். இம்பர்மனை-இம்மண்ணுலகில் வீட்டிலிருந்தே. அம்மையார் தியாகமும், தன்னலமற்ற வாழ்வும், ஒப்புரவும் இங்கே குறிக்கப்பட்டன.

Koviloor Digital Library

35. மாசின்மனத் துயரொழிய மருணீக்கி யார்நிரம்பித்
தேசநெறி நிலையாமை கண்டறங்கள் செய்வாராய்க்
காசினிமேற் புகழ்விளங்க *நிதியளித்துக் கருணையினால்
ஆசில்அறச் சாலைகளும் தண்ணீர்ப்பந் தரும்அமைப்பார்.

36. காவளர்த்தும் குளந்தொட்டும் கடப்பாடு வழுவாமல்
மேவினர்க்கு வேண்டுவன மகிழ்ந்தளித்தும் விருந்தளித்தும்
நாவலர்க்கு வளம்பெருக நல்கியும்நா னிலத்துள்ளோர்
யாவருக்குந் தவிராத ஈகைவினைத் துறைநின்றார்.

37. நில்லாத உலகியல்பு கண்டு''நிலை யாவாழ்க்கை
அல்லேன்''என் றறத்துறந்து சமயங்க ளானவற்றின்
நல்லாறு *தெரிந்துணர நம்பர்அரு ளாமையினால்
கொல்லாமை *மறைந்துறையும் அமண்சமயங் *குறுகுவார்.

38. பாடலிபுத் திரமென்னும் பதிஅணைந்து சமண்பள்ளி
மாடணைந்தார் வல்லமணர் மருங்கணைந்து மற்றவர்க்கு
*''வீடறியும் நெறிஇதுவே'' எனமெய்போல் தங்களுடன்
*கூடவரும் உணர்வுகொளக் குறிபலவுங் கொளுவினார்.

35. நிரம்பி - உற்றவய தடைந்து; கல்வி அறிவு ஒழுக்கத்தால் நிரம்பி என்னலுமாம். தேச நெறி - உலகியல் நெறி. காசினிமேல் - உலகில். ஆசில் - குற்றமற்ற.

பா-ம் - *நிதியளிக்குங்.

36. கா - சோலைகளை. கடப்பாடு - நேர்மை; கடமை. மேவினர்க்கு - வந்தடைந்தவர்க்கு.

37. நிலையாத வாழ்க்கைக்கு உரியனல்லேன். நல்லாறு - சன்மார்க்கம். நம்பர் - சிவபெருமான். கொல்லாமையில். மருள்நீக்கியார் பெரிதும் இடைக் காலச் சமண நூல் பயின்றிருப்பர். அதனால் அவர் ''நிலையா வாழ்க்கை அல்லேன்'' என்று அறத்துறந்து. . .சமண் சமயம் குறுக எண்ணினார் போலும். உலகைத் துறத்தல் என்பதைப் பெரிதும் அறிவுறுத்துவது இடைக்காலச் சமண சமயம். மருள்நீக்கியார் கலைஞானியராக மட்டும் இருந்தார் என்பது ''நம்பர் அருளாமையினால்'' என்பதால் தெரிகிறது. திருநாவுக்கரசர் காலச் சமண சமய நிலைக்கும், பண்டைச் சமண சமய நிலைக்கும் வேறுபாடுகள் பல உண்டு. இது ''கொல்லாமை மறைந்துறையும் அமண்'' என்பதால் நன்கு விளங்குகிறது. இதுபற்றித் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் புராணத்தில் தெளிவு செய்யப்படும். ஆசிரியர் ஈண்டுக்குறிப்பது திருநாவுக்கரசர் காலத்திய சமண சமய நிலையை எனக் கொள்க.

பா-ம் - *தெரிந்துணர்ந்து. *மறைத்துறையும். *குறுகினார்.

38. பாடலிபுத்திரம் - அந்நாளில் சமணர் அரசு, கழகம், பள்ளி, பாழி முதலியன பல்கிக்கிடந்த நகரங்களுள் சிறந்தது; இதுவே திருப்பாதிரிப்புலியூர் என்பது. சமண் பள்ளி மாடு - சமணக் கோயிலில்; உறைவிடத்தில் என்னலுமாம். ''ஐயருறை பள்ளியிடம் ஆண்டழகர்காண'' - சிந்தாமணி: 1782. பாட்டு : 146. குறிப்புப் பார்க்க. மருங்கு-(மருள் நீக்கியார்) அருளில். அவர்க்கு - மருள் நீக்கியார்க்கு. தங்களுடன் சேர்தற்குப் பிறக்கும். குறி - கருத்து; நூல். கொளுவினார்- போதித்தார். மெய் போல் கொளுவினார் - வெளிக்கு உண்மைபோலத் தோன்ற என்றபடி.

பா-ம் - *வீடடையும். *கூடி.

Koviloor Digital Library

39. அங்கவரும் அமண்சமயத் தருங்கலைநூ லானவெலாம்
பொங்கும்உணர் வுறப்பயின்றே அந்நெறியிற் புலன்சிறப்பத்
துங்கமுழு உடற்சமணர் சூழ்ந்துமகிழ் வார்அவர்க்குத்
தங்களின்மே லாந்தரும சேனர்எனும் பெயர்கொடுத்தார்.

40. அத்துறையின் மீக்கூரும் அமைதியினால் அகலிடத்தில்
*சித்தநிலை அறியாத தேரரையும் வாதின்கண்
உய்த்தவுணர் வினில்வென்றே உலகின்கண் ஒளியுடைய
வித்தகராய் அமண்சமயத் தலைமையினில் மேம்பட்டார்.

வேறு

41. அந்நெறியின் மிக்கார் அவரொழுக ஆன்றதவச்
செந்நெறியின் வைகுந் திலகவதி யார்தாமும்
தொன்னெறியின் சுற்றத் தொடர்பொழியத் தூயசிவ
நன்னெறியே சேர்வதற்கு *நாதனருள் நண்ணுவார்.

39. புலன் - அறிவு. துங்க - உயர்ந்த. உடையில்லாத நீண்ட உடல் என்றபடி. தங்கட்கு மேம்பட்ட குருவாக என்றவாறு. தருமசேனர் என்ற பெயர் அக்காலச் சமணப் பெரியார்களிடை வழங்கி வந்ததொன்று; ''சந்து சேனனும் சிந்து சேனனும் தருமசேனனும். . .'' – திருஞானசம்பந்தர்: திருவாலவாய். திருநாவுக்கரசர் சமண் சமயம் புகுந்து தருமசேனர் என்ற பெயர் பெற்றாரென்பது அவரைப் பற்றிச் சமணப்புலவ ரொருவரால் யாக்கப்பெற்ற''தருமசேன புராணம்'' என்னும் நூலான் இனிது விளங்கும். திருநாவுக்கரசர் சமண் சமயம் புக்கதற்கு அவர் திருவாக்கிற் பிறந்த அகச்சான்றுகள் பல. அவைகளுள் சில வருமாறு :-''ஓதுவித்தாய் முன் அறவுரைகாட்டி அமணரோடே - காதுவித்தாய்'', ''அமணோடு இசைவித்து'', ''குண்டனாய்ச் சமணரோடே கூடி'', ''சமணர்தமை உறவாக் கொண்ட பரங்கெடுத்து'', ''சமணர் பொய்யில் புக்கழுந்தி'', ''நின்றுண்ணுங்கையர் பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று கருதிப்புக்கு'', ''பல்லுரைச் சமணரோடே பல பல காலமெல்லாம் சொல்லிய செய்தேன்'', ''அமணே நின்றார் சொற்கேட்டு உடனாகி உழி தந்தேன்''.

40. அத்துறையின் மீக்கூரும் அமைதியினால் - அச்சமண சமய ஞானத்தில் மிகுந்து சிறந்து விளங்கும் பெருமையினால். அகலிடத்தில் - உலகில். சித்தநிலை- உறுதிநிலை (சித்தம்-நிச்சயம்); சித்தர்நிலை எனக் கொள்ளலுமாம்; சமணர்கள் நிலைகளில் மிகஉயர்ந்தது சித்தர் நிலை. தேரரையும் - புத்தரையும். சமணத்துக்கும் பௌத்தத்துக்கும் அறத்தில் ஒற்றுமையும் தத்துவத்தில் வேற்றுமையும் உண்டு. உய்த்த உணர்வினில் - (வெகுளாது) செலுத்திய உணர்வினால்; ஆராய்ந்து பெற்ற உணர்வினால்; (உய்த்துணர்தல் - ஒரு தந்திர யுக்தி). வித்தகராய் - பெரியோராய்.

பா-ம் - *சித்தநெறி; சித்தநிலை நெறி அறியாத்.

41. மிக்காராய். ஆன்ற - அமைந்த; அடங்கிய. தூய சிவ நன்னெறி - தத்துவங் கடந்த சிவத்தைப்பற்றிய நன்னெறி. தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் : 28. குறிப்புப் பார்க்க.

பா-ம் - *நாதன்தாள்.

Koviloor Digital Library

42. பேராத பாசப் பிணிப்பொழியப் பிஞ்ஞகன்பால்
ஆராத அன்புபெற ஆதரித்த அம்மடவார்
நீரார் கெடிலவட நீள்கரையில் நீடுபெருஞ்
சீரார் திருவதிகை வீரட்டானஞ் சேர்ந்தார்.

43. சென்றுதிரு வீரட்டா னத்திருந்த செம்பவளக்
குன்றை அடிபணிந்து கோதில் சிவசின்னம்
அன்று முதல்தாங்கி ஆர்வமுறத் தங்கை ால்
துன்று திருப்பணிகள் செய்யத் தொடங்கினார்.

வேறு

44. புலர்வதன்முன் திருவலகு பணிமாறிப் புனிறகன்ற
நலமலிஆன் சாணத்தால் நன்குதிரு மெழுக்கிட்டு
மலர்கொய்து கொடுவந்து மாலைகளுந் தொடுத்தமைத்துப்
பலர்புகழும் பண்பினால் திருப்பணிகள் பலசெய்தார்.

45. நாளுமிகும் *பணிசெய்தங் குறைந்தடையும் நன்னாளில்
கேளுறும்அன் புறவொழுகுங் கேண்மையினார் பின்பிறந்தார்
கோளுறுதீ வினைமுந்தப் பரசமயங் குறித்ததற்கு
*மூளுமனக் கவலையினால் முற்றவருந் *துயருழந்து.

42. பாசக்கட்டு (பாசம் - ஆணவம் கர்மம் மாயை). பிஞ்ஞகன்பால் - சிவ பெருமானிடம். ஆராத - அடங்காத. ஆதரித்த - விரும்பிய. அம்மடவார் - திலகவதி யார். நீர் ஆர் - நீர் நிறைந்த. வீரஸ்தானம் - வீரட்டானம். திருவதிகை - வீரட்டத் தலம் எட்டனுள் ஒன்று; முப்புரம் எரித்த இடம்; "பூமன் சிரங்கண்டி அந்தகன் கோவல் புரம் அதிகை-மாமன் பறியல் சலந்தரன் விற்குடி மாவழுவூர் - காமன் குறுக்கை யமன் கட வூரிந்தக் காசினியில் - தேமன்னு கொன்றையும் திங்களுஞ் சூடிதன் சேவகமே."

43. செம்பவளக் குன்றாகிய சிவபெருமானின். பலதிறத் திருப்பணிகள்.

44. திருவலகு பணிமாறி - பெருக்கி. புனிறு - ஈன்றணிமை. "புலர்வதன் முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப் பூமாலை புனைந்தேத்தி" - அப்பர்: திருவாரூர்த் திருத்தாண்டகம்.

45. அங்கு உறைந்து அடையும் - திருவதிகையில் வதிந்திருக்கும். குறைந்து என்னும் பாடத்துக்குக் குறையிரந்து என்று கொள்க. கேள்உறும் அன்பு உற - உறவினர்தம்மாட்டு மிகுந்த அன்புகொள்ள. கேண்மையினார் - அன்புடையவராகிய திலகவதியார். பின்பிறந்தார் - தம்பியார். வலிமைமிக்க தீவினை முற்பட.

பா-ம் - *பணிசெய்து குறைந்தடையும். *மூளவருங். *துயருழந்தார்.

Koviloor Digital Library

46. தூண்டுதவ விளக்கனையார் சுடரொளியைத் தொழு''தென்னை
ஆண்டருளும் நீராகில் அடியேன்பின் வந்தவனை
ஈண்டுவினைப் பரசமயக் குழிநின்றும் *எடுத்தாள
வேண்டும்''எனப் பலமுறையும் விண்ணப்பஞ் செய்தனரால்.

47. ''தவமென்று பாயிடுக்கித் தலைபறித்து நின்றுண்ணும்
அவமொன்று நெறிவீழ்வான் வீழாமே அருளும்'' எனச்
சிவமொன்று நெறிநின்ற திலகவதி யார்பரவப்
பவமொன்றும் வினைதீர்ப்பார் திருவுள்ளம் *பற்றுவார்.

48. மன்னுதபோ தனியார்க்குக் கனவின்கண் மழவிடையார்
''உன்னுடைய மனக்கவலை ஒழிநீஉன் உடன்பிறந்தான்
முன்னமே முனியாகி எமைஅடையத் தவம்முயன்றான்
அன்னவனை இனிச்சூலை மடுத்தாள்வம்'' எனஅருளி.

49. *பண்டுபுரி நற்றவத்துப் பழுதினள விறைவழுவும்
தொண்டரைஆ ளத்தொடங்குஞ் சூலைவே தனைதன்னைக்
கண்தருநெற் றியர்அருளக் கடுங்கனல்போல் அடுங்கொடிய
மண்டுபெருஞ் சூலைஅவர் வயிற்றினிடைப் புக்கதால்.

50. அடைவிலமண் புரிதரும சேனர்*வயிற் றடையும்அது
வடஅனலும் கொடுவிடமும் வச்சிரமும் பிறவுமாம்

46. தூண்டு தவம் - இடையறாத தவமுடைய. சுடரொளியை - சிவ பெருமானை. பின்வந்தவனை -என் தம்பியாரை. சேரும் தீவினையை விளைக்கும்.

பா-ம் - *எடுத்தருள.

47. அவம் ஒன்றும் - பயனின்மை (வீண்) பொருந்திய. பவம் ஒன்றும் வினை தீர்ப்பார் - பிறவிக்கு வித்தாகச் சேரும் வினைகளைக் களையுஞ் சிவபெருமான்.

பா-ம் - *பற்றினார்.

48. மழவிடையார் - இளவேறுடைய சிவபெருமான். சூலை நோய் தந்து. முனியாகி என்பது பொதுவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 'எப்பெயருடைய முனிவர்' என்பது விளங்கவில்லை. இது குறித்துப் பின்வந்த பலர் பலதிறப் பொய்க் கதைகளைப் புனைந்துள்ளார். முதற்பாட்டுக் குறிப்பைப் பார்க்க.

49. பண்டுபுரி - முன்னே செய்த. இறை அளவு பழுதின்வழுவும் - மிகச் சிறு பிழையால் வழுவிய. தொண்டரை - தருமசேனரை. கண்தரு நெற்றியர் - சிவபெருமான். திருநகரச்சிறப்பு : 46. குறிப்புப் பார்க்க. அடும் - வருத்தும். மண்டு- மிக்குச் செல்லும். அவர் - தருமசேனர்.

பா-ம் - *பண்டுதவம் புரிதவத்துப்.

Koviloor Digital Library

கொடியஎலாம் ஒன்றாகும் எனக்குடரின் அகங்குடையப்
✻படருழந்து நடுங்கிஅமண் பாழியறை யிடைவிழுந்தார்.

51. அச்சமயத் திடைத்தாமுன் அதிகரித்து ✻வாய்த்துவரும்
விச்சைகளால் தடுத்திடவும் மேன்மேலும் ✻மிகமுடுகி
உச்சமுற வேதனைநோய் ஓங்கிஎழ ஆங்கவர்தாம்
நச்சரவின் விடந்தலைக்கொண் டெனமயங்கி நவையுற்றார்.

52. அவர்நிலைமை கண்டதற்பின் அமண்கையர் பலர்ஈண்டிக்
''கவர்கின்ற விடம்போல்முன் கண்டறியாக் கொடுஞ்சூலை
இவர்தமக்கு வந்ததினி யாதுசெயல்'' என்றழிந்தார்
தவமென்று வினைபெருக்கிச் சார்பல்லா நெறிசார்வார்.

53. புண்தலைவன் முருட்டமணர் புலர்ந்துசெயல் அறியாது
குண்டிகைநீர் ✻மந்திரித்தும் குடிப்பித்தும் தணியாமை
கண்டுமிகப் பீலிகொடு கால்அளவுந் தடவிடவும்
பண்டையினும் நோவுமிகப் பரிபவத்தால் இடர்உழந்தார்.

54. தாவாத புகழ்த்தரும சேனருக்கு வந்தபிணி
ஒவாது நின்றிடலும் ஒழியாமை உணர்ந்தாராய்
''ஆ!ஆ!நாம் என்செய்கோம்'' என்றழிந்த மனத்திரைாய்ப்
போவார்கள் ''இதுநம்மாற் போக்கரிதாம்'' எனப்புகன்று.

50. அடைவு இல் அமண் புரி-ஒழுங்கு இல்லாத சமண்சமயம் விரும்பிய. அது - சூலைநோய். வடவாமுகாக்கினியும் ஆலகாலமும் வச்சிராயுதமும் பிறவும் ஆகிய. ஒன்றுபட்டன என்று சொல்லும்படி. படர் உழந்து - துன்பத்தால் வருந்தி. பாழி அறை யிடை - தங்குமிடத்தில் (பாழி - சமணமுனிவர் தங்குமிடம்; குகை; 146 - குறிப்புப் பார்க்க).

பா-ம் - ✻வயிற் றிடையும். ✻இடர்.

51. அச் சமணசமயத்தில்; அவ்வேளையில் எனினுமாம். முன் அதிகரித்து வாய்த்துவரும் - முன்னே அதிகம் பயின்று கைவந்துள்ள. விச்சைகளால் - வித்தை களால்; (மணி மந்திர ஔஷதங்களால்). நவை - துன்பம்.

பா-ம் - ✻வாய்த்த அரும். ✻அனல்.

52. கையர் - வஞ்சகர்கள். பலர் சேர்ந்து. கவர்கின்ற - கதுவுகின்ற; அதிமாகப்பற்றுகின்ற; கொள்ளுகின்ற எனினுமாம். தீவினை - நற்சார்பல்லாத தீநெறி.

53. புண் தலையும் வன்மையும் முருடும் உடைய சமணர்கள். புலர்ந்து - வாடி. கமண்டலநீர். மயிற்பீலி. பரிபவத்தால் - அவமானத்தால். பண்டையினும்- முன்னையினும்.

பா-ம் - ✻மந்திரித்துக் குடிப்பித்தும்.

54. தாவாத - கெடாத. ஒவாது நின்றிடலும் - நீங்காமல் நிலைக்கவும்.

Koviloor Digital Library

55. குண்டர்களுங் கைவிட்டார் கொடுஞ்சூலை *கைக்கொண்டு
மண்டிமிக மேன்மேலும் முடுகுதலால் மதிமயங்கிப்
பண்டையுற வுணர்ந்தார்க்குத் திலகவதி யார்உளராக்
கொண்டவர்பால் ஊட்டுவான் தனைவிட்டார் குறிப்புணர்த்த.

56. ஆங்கவன்போய்த் திருவதிகை தனைஅடைய அருந்தவத்தார்
பூங்கமழ்நந் தனவனத்தின் *புறம்பணையக் கண்டிறைஞ்சி
''ஈங்குயான் உமக்கிளையார் ஏவலினால் வந்த''தெனத்
''தீங்குளவோ'' எனவினவ மற்றவனுஞ் செப்புவான்.

57. ''*கொல்லாது சூலைநோய் குடர்முடக்கித் *தீராமை
எல்லாருங் கைவிட்டார் இதுசெயல்என் முன்பிறந்த
நல்லாள்பால் சென்றியம்பி நான்உய்யும் படிகேட்டிங்
*கல்லாகும் பொழுதணைவாய் என்றார்''என் றறிவித்தான்.

58. என்றவன்முன் கூறுதலும் ''யான்அங்குன் னுடன்போந்து
*நன்றறியா அமண்பாழி நண்ணுகிலேன் எனும்மாற்றம்
சென்றவனுக் குரை''என்று திலகவதி யார்மொழிய
அன்றவனும் மீண்டுபோய்ப் புகுந்தபடி அவர்க்குரைத்தான்.

59. அவ்வார்த்தை கேட்டலுமே அயர்வெய்தி ''இதற்கினியான்
எவ்வாறு செய்வன்''என *ஈசரருள் கூடுதலால்
''ஒவ்வாஇப் புன்சமயத் தொழியாஇத் துயரொழியச்
செவ்வாறு சேர்திலக வதியார்தாள் சேர்வன்''என.

60. எடுத்தமனக் கருத்துய்ய எழுதலால் எழுமுயற்சி
அடுத்தலுமே அயர்வொதுங்கத் திருவதிகை அணைவதனுக்
குடுத்துழலும் பாயொழிய உறியுறுகுண் டிகையொழியத்
தொடுத்தபீ லியும்ஒழியப் போவதற்குத் துணிந்தெழுந்தார்.

55. மண்டி - நெருங்கி அடர்ந்து. பழைய உறவினை உணர்ந்த தரும சேனர்க்கு. திலகவதியார் இருப்பதை மனதிற்கொண்டு அவரிடம் சமையற்காரனை.

பா-ம் - *மிசைக்.

56. பா-ம் - *புறத்தணையக்.

57. அல்லாகும்பொழுது - இராப்பொழுது.

பா-ம் - *கொல்லாத. *தீராமல். *அல்லாரும்.

58. மாற்றம் - சொல்லை; மறுமொழியை. பாழி - அமணர் தங்குமிடம்; 146-குறிப்புப் பார்க்க. புகுந்தபடி - நடந்தவாறு.

பா-ம் - *நன்றறியார் அமண்பள்ளி.

59. அயர்வு எய்தி - சோர்வுற்று; வருந்தி. செவ்வாறு - செந்நெறி.

பா-ம் - *ஈசனருள்.

60. அடுத்தலும் - சேர்தலும். உறியிற்றூக்கிய கமண்டலம். சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட மயிற்பீலியும்.

Koviloor Digital Library

61. பொய்தருமால் உள்ளத்துப் புன்சமணர் இடங்*கழிந்து
*மெய்தருவான் நெறியடைவார் *வெண்புடைவை மெய்சூழ்ந்து
கைதருவார் *தமையூன்றிக் காணாமே இரவின்கண்
செய்தவமா தவர்வாழுந் திருவதிகை சென்றடைவார்.

62. சுலவி*வயிற் றகங்கனலுஞ் சூலைநோ யுடன்தொடரக்
குலவியெழும் *பெருவிருப்புக் கொண்டணையக் குலவரை போன்
றிலகுமணி மதிற்சோதி எதிர்கொள்திரு வதிகையினில்
திலகவதி யார்இருந்த திருமடத்தைச் சென்றணைந்தார்.

63. வந்தணைந்து திலகவதி யார்அடிமே லுறவணங்கி
''நந்தமது குலஞ்செய்த நற்றவத்தின் பயன்அனையீர்!
இந்தவுடற் கொடுஞ்*சூலைக் கிடைந்தடைந்தேன் இனிமயங்கா
துய்ந்துகரை ஏறுநெறி உரைத்தருளும்'' எனஉரைத்து.

64. தாளிணைமேல் விழுந்தயருந் தம்பியார் தமைநோக்கி
ஆளுடைய தம்பெருமான் அருள்நினைந்து கைதொழுது
''கோளில்பர சமயநெறிக் குழியில்விழுந் தறியாது
மூளும்அருந் துயர்உழந்தீர் எழுந்திரீர்'' எனமொழிந்தார்.

65. மற்றவுரை கேட்டலுமே மருணீக்கி யார்தாமும்
உற்றபிணி உடல்நடுங்கி எழுந்துதொழ உயர்தவத்தோர்
''கற்றைவே ணியர்அருளே காணும்இது கழலடைந்தோர்
பற்றறுப்பார் தமைப்பணிந்து பணிசெய்வீர்'' எனப்பணித்தார்.

61. மால் - மயக்கமுடைய. வான் நெறி - உயர்ந்த நெறி. புடவை - ஆணுடைக்குமாம்; பழைய வழக்கு; கலித்தொகை: 96. மதுரைக்காஞ்சி 598. முல்லைப் பாட்டு-59 - உரை பார்க்க. மெய் சூழ்ந்து - உடலில் அணிந்து. ஆதரவாகக் கைகொடுப்போரைப் பற்றிக்கொண்டு.

பா-ம் - *கழித்து. *மெய்தருவார். *வெண்புடவை. *தமையன்றிக்.

62. சுழற்றிச் சுழற்றி வயிற்றினுள்ளே எரியும். உள்ளத்தில் பொலிந்து எழும். குல மலைபோன்று விளங்கும்.

பா-ம் - *வயிற்றிடுங்; வயிற்றடுங். *பெருவியப்பு.

63. இடைந்து - மெலிந்து.

பா-ம் - *சூலைக்கிடைந் துடைந்தேன்.

64. கோள்இல் - கொள்கை இல்லாத. பரசமயக் குழியினின்றும் எழுந்திரீர் என்பது குறிப்பு.

65. உயர் தவத்தோர் - திலகவதியார். இது கற்றைச் சடைமுடியாராகிய சிவபெருமான் திருவருளே என்று உணர்வாயாக என்றபடி. தமது கழலை யடைந்தோரின் பாசத்தை அறுப்பவராகிய அச்சிவபெருமானையே பணிந்து.

Koviloor Digital Library

66. என்றபொழு தவரருளை எதிரேற்றுக் கொண்டிறைஞ்ச
நின்றதபோ தனியாரும் நின்மலன்பேர் அருள்நினைந்து
சென்றுதிரு வீரட்டம் புகுவதற்குத் திருக்கயிலைக்
குன்றுடையார் திருநீற்றை அஞ்செழுத்தோ திக்கொடுத்தார்.

67. திருவாளன் திருநீறு திலகவதி யார்அளிப்பப்
''பெருவாழ்வு வந்த''தெனப் பெருந்தகையார் பணிந்தேற்றங்
குருவார அணிந்துதமக் குற்றவிடத் துய்யுநெறி
தருவாராய்த் தம்முன்பு வந்தார்பின் தாம்வந்தார்.

68. நீறணிந்தார் அகத்திருளும் நிறைகங்குல் புறத்திருளும்
மாறவருந் திருப்பள்ளி எழுச்சியினில் மாதவஞ்செய்
சீறடியார் திருவலகுந் *திருமெழுக்குந் தோண்டியுங்கொண்
டாறணிந்தார் கோயிலினுள் அடைந்தவரைக் கொடுபுக்கார்.

திரைக்கெடில வீரட்டா னத்திருந்த செங்கனக
வரைச்சிலையார் பெருங்கோயில் தொழுதுவலங் கொண்டிறைஞ்சித்
தரைத்தலத்தின் மிசைவீழ்ந்து தம்பிரான் திருவருளால்
உரைத்தமிழ்மா லைகள்சாத்தும் உணர்வுபெற உணர்ந்துரைப்பார்.

வேறு

70 நீற்றால்நிறை வாகிய மேனியுடன்
நிறைஅன்புறு சிந்தையில் நேசமிக
மாற்றார்புரம் மாற்றிய வேதியரை
மருளும்பிணி மாயை அறுத்திடுவான்
''கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்''
எனநீடிய கோதில் திருப்பதிகம்
போற்றாலுல கேழின் வருந்துயரும்
போமாறெதிர் நின்று புகன்றனரால்.

67. திருவாளன் - சிவபெருமானது. உருவார - உடல் முழுவதும். உற்ற இடத்து - ஆபத்து நேர்ந்த இடத்து. தருவாராய்த் தம்முன் பிறந்த திலகவதியார். திலகவதியார் பின்னே மருள்நீக்கியார் சென்றார் என்றபடி.

68. திருநீறணிந்த மருணீக்கியாரது அகவிருளும், நிறைந்த இரவாகிய புறவிருளும் நீங்கவரும் திருப்பள்ளி எழுச்சி காலத்தில் (வைகறையில்). சீறடியார்- சிற்றடியையுடைய திலகவதியார். திருவலகும் - விளக்குமாறும். திருமெழுக்கும் - சாணமும். அவரை - மருள்நீக்கியாரை.

பா-ம் - *திருமெழுக்குத்.

69. செங்கனக வரைச்சிலையார் - செம்பொன்மலையை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும். தம்பிரான் - சிவபெருமான். புகழ்த் தமிழ். மருள்நீக்கியாரிடம் ஆண்டவன் திருவருள் பதிந்தது என்றபடி.

70. பகைவர்களின் முப்புரத்தை அழித்த சிவபெருமானை. மருளும் - தமக்கு மயக்கத்தை விளைக்கும். போற்றுதலால். தமது பிணி மாயையை அறுத்திடும் பொருட்டும், உலகேழின் வருந்துயரும் போகுமாறும் திருமுன்னே நின்று.

Koviloor Digital Library

''கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர் கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும் பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே குடரோடு தொடக்கி முடக்கியிட
ஆன்றேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.''

''நெஞ்சம்உமக் கேயிட மாகவைத்தேன்
நினையாதொரு போதும் இருந்தறியேன்
வஞ்சம்இது ஒப்பது கண்டறியேன்
வயிற்றோடு தொடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை
நணுகாமற் றுரந்துகரந் துமிடீர்
அஞ்சேலும் என்னீர்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.''

''முன்னம்அடி யேன்அறி யாமையினால்
முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
பின்னைஅடி யேன்உமக் காளும் பட்டேன்
சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
தன்னைஅடைந் தார்வினை தீர்ப்பதன்றோ
தலையாயவர் தங்கட னாவதுதான்
அன்னநடை யார்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.''

''சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டுழல்வாய்
உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த் தருளாய்
அலந்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.''

''போர்த்தாய் அங்கோ ரானையின் ஈருரிதோல்
புறங்காடரங் காநடமாட வல்லாய்
ஆர்த்தான்அரக் கன்தனை மால்வரைக்கீழ்
அடர்த்திட்டருள் செய்த அதுகருதாய்
வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்
என்வேதனை யான விலக்கியிடாய்
ஆர்த்தார் புனல்சூழ் அதிகைக் கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.'' - தேவாரம்.

Koviloor Digital Library

71. மன்னும்பதி கம்மது பாடியபின்
வயிறுற்றடு சூலை மறப்பிணிதான்
அந்நின்ற நிலைக்கண் அகன்றிடலும்
''அடியேன் உயி ரோடருள் தந்த''தெனாச்
செந்நின்ற பரம்பொரு ளானவர்தம்
திருவாரருள் பெற்ற சிறப்புடையோர்
முன்னின்ற தெருட்சி மருட்சியினால்
முதல் வன்கரு ணைக்கடல் மூழ்கினரே.

72. அங்கங்கள் அடங்கஉ ரோமமெலாம்
அடையப்புள கங்கண் முகிழ்த்தலரப்
பொங்கும்புனல் கண்கள் பொழிந்திழியப்
புவிமீது விழுந்து புரண்டயர்வார்
''இங்கென்செய லுற்ற பிழைப்பதனால்
ஏறாத பெருந்திட ✶ரேறிடநின்
தங்குங்கரு ணைப்பெரு வெள்ளமிடத்
தகுமோ''என இன்னன தாம்மொழிவார்.

73. ''பொய்வாய்மை பெருக்கிய புன்சமயப்
பொறியில்சமண் நீசர் புறத்துறையாம்
அவ்வாழ்குழி யின்கண் விழுந்தெழுமா
றறியாது மயங்கி அவம்புரிவேன்

71. அடு - வருத்திய. சூலையாகிய. மறப்பிணிதான் - கொடிய பிணியா னது. அந்நின்ற நிலைக்கண் - துன்புறுத்தி நின்ற நிலையினின்றும். அடியேனுக்கு. எனா - என்று. திருஆர் - ஞானத்திரு நிறைந்த. சிறப்புடையோர் - மருள்நீக்கியார். தெருட்சி மருட்சியினால் - ஞானத் தெளிவால் விளைந்த மயக்கத்தால். ''சூலைதீர்த் தடியேனை ஆளுங் கொண்டார்'', ''உடலுறுநோய் தீர்த்தென்னை ஆளுங் கொண்டார்'', ''கட்டநோய் பிணிதீர்த்தாய்'' - அப்பர் : தனித்திருத்தாண்டகம். 3,6; திருவேகம்பத் திருவிருத்தம் 1.

72. அங்கங்களடங்க உள்ள. அடைய - ஒருங்கே. புளகங்கண் முகிழ்த் தலர - மகிழ்ச்சியால் சிலிர்த்துமலர. புனல் - ஆனந்த நீர். அயர்வார் - ஆனந்தப் பரவசராய். இங்கே என் செயலில் விளைந்த பிழையினால். திடர் - மேட்டில். ஏறிட- பாயும்படி. இட-பாய்ச்ச. தம்மைத் தடுத்தாண்ட அருமைப்பாட்டைக் குறிப்பிட்டவாறு.

பா-ம் - ✶ஏற்றிட.

73. பொய்வாய்மை - அசத்தியம். புறத்துறையாம் - புறச்சமயமாகிய. மணவாளன் - சிவபிரானது. எதிர் செய்குறை - கைம்மாறு; பிரதியுபகாரம். திருவருள், சூலை நோயாகப் போந்து தம்மை ஆட்கொண்டமையான், அச்சூலையைப் போற்றியவாறு காண்க. ''வீட்டிற்கு வாயி லெனுந்தொடை சாத்துசொல் வேந்த! பொது - ஆட்டிற்கு வல்லன் ஒருவற்கு ஞான அமுதுதவி - நாட்டிற்கிலாத குடர்நோய்

Koviloor Digital Library

மைவாச நறுங்குழல் மாமலையாள்
மணவாளன் மலர்க்கழல் வந்தடையும்
இவ்வாழ்வு பெறத்தரு சூலையினுக்
கெதிர்செய்குறை என்கொல்'' எனத்*தொழுவார்.

74. மேவுற்றஇவ் வேலையில் நீடியசீர்
வீரட்டம் அமர்ந்த *பிரானருளால்
''பாவுற்றலர் செந்தமி ழின்சொல்வளப்
பதிகத்தொடை பாடிய பான்மையினால்
நாவுக்கர சென்றுல கேழினும்நின்
*நன்னாமம் நயப்புற மன்னுக'' என்
றியாவர்க்கும் வியப்புற மஞ்சுறைவா
னிடையேஒரு வாய்மை எழுந்ததுவே.

75. இத்தன்மை நிகழ்ந்துழி நாவின்மொழிக்
கிறையாகிய அன்பரும் ''இந்நெடுநாள்
சித்தந்திகழ் தீவினை யேன்அடையுந்
திருவோஇது'' என்று தெருண்டறியா

நினக்குமுன் நல்கினும் என்-பாட்டிற்கு நீயும் அவனும் ஒப்பீர் எப் படியினுமே'' - நால்வர்நான்மணிமாலை : 3.

பா-ம் - *தொழுதார்.

74. தொழுத இவ்வேளையில். பாட்டென்பது இலக்கணவரம்பில் அடங்கி ஒடுங்கி உருக்கொள்வதன்றாகலானும், அது மகிழ்ச்சி பொங்குதலினின்றும் பரந்தெழுவதாகலானும் ''பாவுற்றலர். . .'' என்றார். திருவருளால் திறக்கப்பெற்ற ஊற்றினின்றும் பொங்கிப் பெருகியோடும் பா என்றபடி. தொடை - மாலை. நயப்பு-விருப்பு; மகிழ்ச்சி; இன்பு. மஞ்சு உறை - மேகங்கள் வாழும். வானிடையே ஒரு வாய்மை - அசரீரி வாக்கு.

பா-ம் - *பிரானருளப் பாவுற்றவர். *நாமங்கள்.

75. நாவின் மொழிக்கு இறை - நாவுக்கு அரசர்; சொல் வேந்தர்; வாகீசர். திருவோ - செல்வமோ. தெருண்டு அறியா - தெளிந்து அறியாத. இராவணன் அறியாமையால் கயிலை மலையைத் தூக்கப் புகுந்தான். பின்னர் அவன் அம்மலையைத் தூக்க இயலாது நொறுக்குண்டு வருந்தலானான். அவ்வேளையில் அவன் தனது அறியாமையை யுணர்ந்து வருந்திக் கசிந்து கசிந்து உருகி இறைவனை நினைந்து நினைந்து வேண்டுதல் செய்தான். இறைவன் அவனது நிலைக்கு இரங்கித் திருவருள் செய்தான். இது புராண கதை. இதன் நுட்பம் என்னை?

அறியாமையால் அடாதன செய்து பின்னை அறிவு விளங்கிச் செய்த குற்றத்தையுணர்ந்து உண்மையாக வருந்துவோர்க்கு ஆண்டவன் அருள்புரியக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பது நுட்பம்.

திருநாவுக்கரசர் ஆண்டவன் கருணைத் திறத்துக்கு ஓர் அறிகுறியாக இராவணன் நிலையைப்பெரிதும் பத்தாம் பாட்டில் குறிப்பாராயினர். ஆண்டவன்

Koviloor Digital Library

அத்தன்மைய னாய இராவணனுக்
கருளுங் கருணைத்திற மானஅதன்
மெய்த்தன்மை அறிந்து துதிப்பதுவே
மேல்கொண்டு வணங்கினர் மெய்யுறவே.

76. பரசுங்கரு ணைப்பெரி யோன்அருளப்
பறிபுன்தலை யோர்நெறி பாழ்படவந்
தரசிங்கருள் பெற்றுல குய்ந்ததெனா
அடியார்புடை சூழதிகைப் பதிதான்
முரசம்பட கந்துடி தண்ணுமையாழ்
முழவங்கிளை துந்துபி கண்டையுடன்
நிரைசங்கொலி எங்கும் *முழங்குதலால்
நெடுமாகடல் என்ன நிறைந்துளதே.

77. மையற்றுறை ஏறி மகிழ்ந்தலர்சீர்
வாகீசர் மனத்தொடு வாய்மையுடன்
மெய்யுற்ற திருப்பணி செய்பவராய்
விரவுஞ்சிவ சின்னம்விளங்கிடவே
எய்துற்ற தியானம் அறாவுணர்வும்
ஈறின்றி எழுந்திரு வாசகமும்
கையில்திக ழும்உழ வாரமுடன்
*கைக் கொண்டு கலந்து கசிந்தனரே.

கருணைத் திறத்தைவியந்து பாடப் புகுந்த திருநாவுக்கரசர் மொழியைக் கொண்டு பின் வந்தோர், திருநாவுக்கரசர் முற்பிறப்புக் கதையெனப் பல பொய்ம்மைகளைப் புனைந்துரைத்தார் போலும். முதற் பாட்டுக் குறிப்பையும் பார்க்க.

76. பரசும் - போற்றும். பெரியோன் - சிவபெருமான்; ''பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்''- சிலப்பதிகாரம் : 5. இந்திர. 169. பறிபுன் தலையோர் நெறி - சமண சமயம். அரசு-திருநாவுக்கரசு. இங்கு அருள் பெற்றதால் உலகு உய்ந்தது உய்ந்தது. எனா - என்று. புடைசூழ் - பக்கத்தில் சூழ்ந்த. படகம் - ஒருவகைத் தோற்கருவி. துடி - துடிப்பறை; தமருகம்; உடுக்கை. தண்ணுமை - மத்தளம். முழவம் - குடமுழா. ''தண்ணுமைப் பின் வழி நின்றது முழவே'' - சிலப்பதிகாரம் : அரங். 140-141. கிளை- ஒருவகை நரம்புக் கருவி; வீணையுமாம். (யாழ் வேறு; வீணை வேறு - பாட்டு 1059 பார்க்க). கண்டை - கண்டாமணி. நிரை - ஒழுங்கான.

பா-ம் - *இயம்புதலால்.

77. மையல் - மயக்கமாகிய. அலர்சீர் - பரந்த புகழையுடைய. மனத். . . பணி - மனம் வாக்கு காயம் ஆகிய திரிகரணங்களாலுஞ் செய்யப்படுந் திருத் தொண்டுகள். விரவும் - அன்பில் கலப்பிக்கும். சிவ சின்னம் - விபூதி ருத்திராக்கம். எய்துற்ற - அருளால் தோன்றி நிலைபொருந்திய. மனதால் தியானம்; வாய்மையால் (வாயினின்றும் வருவது) திருவாசகம் (பாடல்) ; மெய்யால் (கையால்) உழவாரத் தொண்டு.

பா-ம் - * கைத்தொண்டு கலந்து கசிந்தனரே, கைக் கொண்டு கசிந்து கலந்தனரே.

Koviloor Digital Library

78. மெய்ம்மைப்பணி செய்த விருப்பதனால்
விண்ணோர்தனி நாயக னார்கழலில்
தம்மிச்சை நிரம்ப வரம்பெறும்அத்
தன்மைப்பதி மேவிய தாபதியார்
''பொய்ம்மைச்சம யப்பிணி விட்டவர்முன்
போதும்பிணி விட்டரு ளிப்பொருளா
எம்மைப்பணி கொள்கரு ணைத்திறமிங்
கியார்பெற்றனர்'' என்ன இறைஞ்சினரே.

வேறு

79. இன்ன தன்மையில் இவர்சிவ நெறியினை எய்தி
மன்னு பேரருள் பெற்றிடர் நீங்கிய வண்ணம்
பன்னு தொன்மையிற் பாடலி புத்திர நகரில்
புன்மை யேபுரி அமணர்தாம் கேட்டது பொறாராய்.

78. தன்மைப்பதி - அத்திருவதிகை. தாபதியார் - திலகவதியார். பிணி (சூலை நோயை) விட்டருளி; 34-ம் பாட்டைப் பார்க்க.

79. சிவநெறி எது? - இறைவன் ஒருவனே. அவனது அருள்நெறியும் ஒன்றே. இறைவனுக்கும் அவனது அருள் நெறிக்கும் உலகில் வழங்கும் பெயர்கள் பல. பெயர்ப் பன்மைகளை நீக்கிப் பொருள் ஒருமையை உணர்வது அறிவுக்கு அழகு. பன்மைப் பெயர்கள் உலகில் பல சமயங்களாக நாளடைவில் கொள்ளப்பட்டன. முடிவில் எல்லாம் ஒன்றே என்பது நனிவிளங்கும்.

திருநாவுக்கரசரின் தாய் தந்தையர்கள் உலக வழக்கிலுள்ள சைவ சமயத்தைக் கடைப்பிடித் தொழுகியவர்கள். அவர்கட்குப் பிறந்த திருநாவுக்கரசரும் அவர்களது சமய வழக்கில் நிற்கலானார். அந்நிலையில் அவர்பால் சிவனருள் விளங்கித் தோன்ற வில்லை. இதுபற்றியே ''நம்பர் அருளாமையால்'' (37) என்றனர் இந் நூலாசிரியர்.

திருநாவுக்கரசருக்குப் பல சமய உணர்வே தொடக்கத்தில் மிக்கிருந்தது. அதனால் அவர் பலசமய நூல்களை ஆராய்தல் நேர்ந்தது. ஆராய்ச்சியில் அவர்க்குச் சமண சமயம் மெய்ச் சமயமாகத் தோன்றிற்று. தோன்றவே அவர் அச்சமயம் புகுந்தார். அச்சமயத்திலும் அவர் கலைப் புலவராகவே வாழ்ந்தார். பின்னே ''ஈசனருள் கூட'' லாயிற்று (59). அப்பொழுது அவர்க்கு இறைவன் ஒருவனே என்பதும், அவனது நெறியும் ஒன்றே என்பதும், சமயங்களுள் மெய்ச் சமயம் பொய்ச் சமயம் வகுத்தலும், சமயம் மாறலும் அறியாமை என்பதும், இன்ன பிறவும் புலனாயின. அவர், ''யான் முன்னே தாய் தந்தையர் குறிப்பிட்ட சிவன் என்ற பெயரால் நிகழ்த்திய வழிபாடும் பின்னே சமணனாகி அருகன் என்ற பெயரால் செய்த வழிபாடும் ஒரு பரம் பொருளையே சார்ந்திருத்தலைத் திருவருட் டுணையால் காண்கிறேன். ஆகவே, யான் எப்பொழுதும் பரம்பொருளை மறந்தறியேன்'' என்னுங் கருத்துப்பட முதற் பதிகத்திலேயே பாடப் புகுந்தார். இந்நுட்பம், ''நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக வைத்தேன் நினையாதொருபோதும் இருத்தறியேன்'' எனவும், ''சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன் தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன், நலந் தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன் உன் நாமம் என் நாவில் மறந்தறியேன்'' எனவும் வருஉந் திருவாக்குகளில் பொலிதல் காண்க.

Koviloor Digital Library

80. ''தரும சேனர்க்கு வந்தஅத் தடுப்பருஞ் சூலை
ஒருவ ராலும்இங் கொழிந்திடா மையின்அவ ருயப்போய்ப்
பெருகு சைவராய்ப் பெயர்ந்துதம் பிணியொழித் துய்ந்தார்
மருவு நம்பெருஞ் சமயம்வீழ்ந் தது''என மருள்வார்.

81. ''மலையும் பல்சம யங்களும் வென்றுமற் றவரால்
நிலையும் பெற்றஇந் நெறிஇனி அழிந்த''தென் றழுங்கிக்
கொலையும் பொய்ம்மையும் ✲இலவென்று கொடுமையே புரிவோர்
தலையும் பீலியும் தாழவந் தொருசிறை சார்ந்தார்.

82. இவ்வ கைப்பல அமணர்கள் துயருடன் ஈண்டி
''மெய்வ கைத்திறம் அறிந்திடில் வேந்தனும் வெகுண்டு
சைவ னாகிநம் விருத்தியுந் தவிர்க்கும்மற் றினிநாம்
செய்வ தென்''என வஞ்சனை தெரிந்துசித் திரிப்பார்.

83. ''தவ்வை சைவத்து நிற்றலின் தருமசே னருந்தாம்
பொய்வ குத்ததோர் சூலைதீர்ந் திலதெனப் போயிங்

இச்சீரிய கருத்துப் பொதுளப் பின்னரும் பல பாக்கள் அவரால் பாடப்பட்டன. அவைகளுள் சில வருமாறு :- ''உலகுக்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே'' (திருவையாற்றுத் திருத்தாண்டகம்: 1); ''ஒருவனாய் உலகேத்த நின்ற நாளோ ஒருருவே மூவுருவம் ஆன நாளோ'' - (திருவாரூர்த் திருத்தாண்டகம் : 1); ''வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய் - ஏது சொல்லுவீ ராகிலும் ஏழைகாள் - யாதோர் தேவர் எனப்படு வார்க்கெலாம் - மாதே வன்னலால் தேவர்மற் றில்லையே'' - (ஆதிபுராணத் திருக்குறுந் தொகை : 4); ''விரிவிலா அறிவி னார்கள் வேறொரு சமயஞ் செய்தே எரிவினால் சொன்னா ரேனும் எம்பிராற்கு ஏற்ற தாகும். . .'' - (திருப்பெருவேளூர்த் திருநேரிசை : 9); ''ஆறொன் றியசம யங்களின் அவ்வவர்க்கப்பொருள்கள் - வேறொன் றிலாதன'' ''ஆறு சமயத் தவரவரைத் தேற்றுந் தகையன'' - (திருவின்னம்பர்த் திருவிருத்தம் : 4; 7); ''சமயமவை ஆறினுக்குந் தலைவன்தான் காண்''. - (திருக்கச்சி ஏகம்பத் திருத்தாண்டகம் : 7).

ஈண்டுச் சிவநெறி என்றது ஆண்டவன் அருள் நெறி என்னும் ஒன்றையே குறிப்ப தென்க. சிவநெறி கட்டுப்பட்ட நெறி அன்று. அஃது உலகில் வழங்கப்படும் எல்லா நெறிகளுமாய், அவைகளுக்கு உயிருமா யிருப்பது. அதற்கு 'இச்சமயம் ஆகும் அச்சமயம் ஆகாது' என்பதில்லை. எறிபத்தநாயனார் புராணம்:7. குறிப்பைப் பார்க்க. தாயுமானார்: ஆகாரபுவனம் - சிதம்பர ரகசியம் ; 8, 9, 10-ம் பாடல்களை நோக்குக. ஈண்டுப் புன்மையே புரி அமணர் என்றது 'அஹிம்சா பரமோ தர்மா', 'தயாமூல தர்மம்' என்று உலகுக்கு அறிவுறுத்திய ஆதிநாதராகிய விருஷபதேவர் கண்ட சமண அருள் நெறியினின்றும் வழுக்கிய இடைக்காலச் சமணரை என்க. இது குறித்துத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புராணத்தில் விளக்கஞ் செய்யப்படும்.

80. அவர் உய்ய. மருவும் - (நீண்ட காலமாக) நிலவும்.

81. மலையும் - ஒன்றோடொன்று மாறுபடும். பலசமயங்களையும். அழுங்கி - வருந்தி. ஒருசிறை - ஒரு பக்கம்; துன்பத்தால் சிறைப்பட்டார் என்பது குறிப்பு.

பா-ம் - ✲இலமென்று கொடுந்தொழில்.

82. ஈண்டி - கூடி. விருத்தியும் - சீவிதத்தையும்; (சீவிதம்; சர்வமானியம்; கவலையின்றிச் சீவிக்கும்படி விடப்படுவது).

Koviloor Digital Library

கெவ்வ மாக*அங் கெய்திநஞ் சமயலங் கனமும்
தெய்வ நிந்தையும் செய்தனர்'' எனச்சொலத் தெளிந்தார்.

84. சொன்ன வண்ணமே செய்வது துணிந்ததுன் மதியோர்
''முன்னம் நாம்சென்று முறைப்படு வோம்'' என முயன்றே
இன்ன தன்மையில் இருட்குழாஞ் செல்வது போல
மன்ன னாகிய பல்லவன் நகரில்வந் தணைந்தார்.

85. உடைஒ ழிந்தொரு பேச்சிடை யின்றிநின் றுண்போர்
கடைஅ ணைந்தவன் வாயில்கா வலருக்கு ''நாங்கள்
அடைய வந்தமை அரசனுக் கறிவியும்'' என்ன
இடைஅ றிந்துபுக் கவருந்தம் இறைவனுக் கிசைப்பார்.

வேறு

86. ''அடிகண்மார் எல்லாரும் ஆகுலமாய் மிகஅழிந்து
கொடிநுடங்கு திருவாயிற் புறத்தணைந்தார்'' எனக்கூற
வடிநெடுவேல் மன்னவனும் மற்றவர்சார் பாதலினால்
*கடிதணைவான் ''அவர்க்குற்ற தென்கொல்''எனக்*கனன்
றுரைத்தான்.

87. கடைகாவ லுடையார்கள் புகுதவிடக் காவலன்பால்
நடையாடுந் தொழிலுடையார் நண்ணித்தாம் எண்ணியவா
''றுடையாரா கியதரும சேனர்பிணி உற்றாராய்ச்
சடையானுக் காளாய்நின் சமயம்ஒழித் தார்''என்றார்.

83. தவ்வை - தமக்கை. எவ்வமாக - கபடமாக; வெறுப்பாக. லங்கனமும் - விடுத்துத் தாண்டுதலும்.

பா-ம் - *வந்தெய்தி.

84. (அரசன் கேள்விப்படுதற்கு) முன்னம். முறைப்படுவோம் - முறையிடு வோம். இருள்கூட்டம் ; மனமிருண்டவர் என்பது குறிப்பு.

85. பேசாமல் நின்று உண்போர் என்றபடி. கடை - வாயிலை. அடைய - ஒருங்கே. இடை - சமயம்.

86. அடிகள்மார் - குருமார்கள்; சமண முனிவர்கள். நுடங்கு - அசையும். மன்னவனும் சமணச் சார்பினனாதலால். கடிதுஅணைவான் - (அவர்கள்) விரைந்து அணைதற்கு; (அவர்களை) விரைவாக வருமாறு என்னலுமாம். கனன்று - கொதித்து; சினந்து.

பா-ம் - *கடிதணைவார். *கவன்று.

87. புகுதவிட - அடிகள்மார்களைப் புகவிட. நடையாடுந் தொழிலுடையார் - நடக்குந் தொழில் ஒன்றையே உடைய சமணர்கள்; நடைப்பிணங்கள்; ஆன்ம ஒளி இல்லாதவர்கள் என்றபடி. எண்ணியவாறு - முன்னே சித்திரித்தபடி. நமக்கு முதன்மை யுடையவராகிய தருமசேனர் பிணியுற்றார்போல நடித்தது. சிவபெருமானைச் சடையான் என்று சமணர்கள் இழித்துக் கூறுவது வழக்கம்.

Koviloor Digital Library

88. விரையலங்கற் பல்லவனும் அதுகேட்டு வெகுண்டெழுந்து
"புரையுடைய மனத்தினராய்ப் போவதற்குப் பொய்ப்பிணிகொண்
டுரைசிறந்த சமயத்தை அழித்தொழியப் பெறுவதே
கரையில்தவத் தீர்!இதனுக் கென்செய்வ" தெனக்கனன்றான்.

89. "தலைநெறியா கியசமயந் தன்னையழித் துன்னுடைய
நிலைநின்ற தொல்வரம்பின் நெறியழித்த பொறியிலியை
*அலைபுரிவாய்" எனப்*பரவி வாயால்அஞ் சாதுரைத்தார்
கொலைபுரியா நிலைகொண்டு பொய்யொழுகும் அமண்குண்டர்.

அருள்கொண்ட உணர்வின்றி நெறிகோடி அறிவென்று
மருள்கொண்ட மன்னவனும் மந்திரிகள் தமைநோக்கித்
"தெருள்கொண்டோர் இவர்சொன்ன தீயோனைச் செறுவதற்குப்
பொருள்கொண்டு விடாதென்பால் கொடுவாரும்" எனப்புகன்றான்.

91. அரசனது பணிதலைநின் றமைச்சர்களும் அந்நிலையே
முரசதிருந் தானையொடு முன்சென்று முகில்சூழ்ந்து
விரைசெறியுஞ் சோலைசூழ் திருவதிகை தனைமேவிப்
பரசமயப் பற்றறுத்த பான்மையினார் பால்சென்றார்.

92. சென்றணைந்த அமைச்சருடன் சேனைவீ ரருஞ்சூழ்ந்து
மின்தயங்கு புரிவேணி வேதியனார் அடியவரை
"இன்று நுமை அரசன்அழைத் தெமைவிடுத்தான் போதும்"என
நின்றவரை நேர்நோக்கி நிறைதவத்தோர் உரைசெய்வார்.

88. விரைஅலங்கல் - மணங்கமழும் மாலையணிந்த. புரையுடைய - குற்றமுடைய. உரை - புகழ். பெறுவதோ. கரையில் - அளவில்லாத. கனன்றான் - கோபித்தான்.

89. பொறியிலியை - ஞானமில்லாத தருமசேனரை. அலை புரிவாய் - அலைப்பாய்; வருத்துவாய். பிற உயிர்களை அலைப்பது சமணக் கொள்கை யன்று; இச்சமணர்கள் தங்கள் கொள்கையினின்றும் வழுக்கி வீழ்ந்தவர்கள். முன்னே "கொல்லாமை மறைந்துறையும்" (37) என்றும், "கொலையும் பொய்ம்மையும் இலவென்று கொடுமையே புரிவோர்" (81) என்றும், இங்கே "கொலைபுரியா. . . . குண்டர்" என்றுங் கூறினமை காண்க.

பா-ம் - *அலைபுரிவோம். *பாவி.

90. கோடி - தவறி. தெருள் - தெளிவு. செறுவதற்கு - தண்டிப்பதற்கு; வருத்துதற்கு.

91. முரசு அதிரும் தானையொடு - முரசு முழங்கும் சேனைகளுடன் "முரசதிர்ந்தானை முன்னோட" - அப்பர் : திருவாரூர் 2. விரை செறியும் - மணங் கமழும்.

92. மின். . . .அடியவரை - சிவனடியாராகிய திருநாவுக்கரசரை. நிறை தவத்தோர் - திருநாவுக்கரசர்.

Koviloor Digital Library

93. ''நாமார்க்குங் குடியல்லோம்'' என்றெடுத்து நான்மறையின்
கோமானை நதியினுடன் குளிர்மதிவாழ் சடையானைத்
தேமாலைச் செந்தமிழின் செழுந்திருத்தாண் டகம்பாடி
''ஆமாறு நீரழைக்கும் அடைவிலம்'' என் றருள்செய்தார்.

94. ஆண்டஅர சருள்செய்யக் கேட்டவரும் அடிவணங்கி
வேண்டியவர்க் கொண்டேக விடையுகைத்தார் திருத்தொண்டர்
''ஈண்டுவரும் வினைகளுக்கெம் பிரான்உளன்''என்
றிசைந்திருந்தார்
மூண்டசினப் போர்மன்னன் முன்னணைந்தங் கறிவித்தார்.

95. பல்லவனும் அதுகேட்டுப் பாங்கிருந்த பாயுடுக்கை
வல்லமணர் தமைநோக்கி ''மற்றவனைச் செய்வதினிச்
சொல்லும்''என அறந்துறந்து தமக்குறுதி அறியாத
புல்லறிவோர் அஞ்சாது நீற்றறையில் இடப்புகன்றார்.

96. அருகணைந்தார் தமைநோக்கி ''அவ்வண்ணஞ் செய்க''எனப்
பெருகுசினக் கொடுங்கோலான் மொழிந்திடலும் பெருந்தகையை
உருகுபெருந் தழல்வெம்மை நீற்றறையின் உள்ளிருத்தித்
✲திருகுகருந் தாள்கொளுவிச் சேமங்கள் செய்தமைத்தார்.

97. ஆண்டஅர சதனகத்துள் அணைந்தபொழு தம்பலத்துத்
தாண்டவம்முன் புரிந்தருளுந் தாள்நிழலைத் தலைக்கொண்டே

93. தேம் - இனிய. பொருந்துமாறு நீர் அழைக்கும் முறையில் யாம் இல்லை.

''நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்
நரகத்தில் இடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
இன்பமே எந்நாளுந் துன்ப மில்லை
தாமார்க்கும் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதில்
கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகி னோமே.'' - தேவாரம்.

94. அவர்க்கொண்டேக -திருநாவுக்கரசரை அழைத்துப்போக. விடை உகைத்தார் திருத்தொண்டர் - திருநாவுக்கரசர். மந்திரிகள் அறிவித்தார்கள்.

95. பாங்கு - பக்கத்தே.

96. திருகு. அமைத்தார் - முறுக்கிருப்புத் தாளிட்டுப் பாதுகாப்புகள் செய்து அடைத்து வைத்தார்கள்; சுழலுந் தன்மையுடைய இருப்புத்தாள் என்னலுமாம்.

பா-ம் - ✲திருகுகொளுந்.

97. அதன் அகத்துள் - நீற்றறையினுள். கிளர்ந்தெழுந்த மனதால் நேர்மையாக நினைந்து.

Koviloor Digital Library

"ஈண்டுவருந் துயருளவோ ஈசன்அடி யார்க்"கென்று
மூண்டமன நேர்நோக்கி முதல்வனையே தொழுதிருந்தார்.

98. வெய்யநீற் றறையதுதான் வீங்கிளவே னிற்பருவம்
தைவருதண் தென்றல்✲அணை தண்கழுநீர்த் தடம்போன்று
✲மொய்யொளிவெண் நிலவலர்ந்து முரன்றயாழ் ஒலியினதாய்
ஐயர்திரு வடிநீழல் அருளாகிக் குளிர்ந்ததே.

99. மாசின்மதி நீடுபுனல் மன்னிவளர் சென்னியனைப்
பேசஇனி யானைஉல காளுடைய பிஞ்ஞகனை
ஈசனைஎம் பெருமானை ✲எவ்வுயிருந் தருவானை
ஆசையில்ஆ ராஅமுதை அடிவணங்கி இனிதிருந்தார்.

100. ஓரெழுநாள் கழிந்ததற்பின் உணர்வில்அம ணரைஅழைத்துப்
"பாரும்இனி நீற்றறையை" எனஉரைத்தான் பல்லவனும்
காரிருண்ட குழாம்போலும் உருவுடைய காரமணர்
தேருநிலை இல்லாதார் நீற்றறையைத் திறந்தார்கள்.

101. ஆனந்த வெள்ளத்தின் இடைமூழ்கி அம்பலவர்
தேனுந்து மலர்ப்பாதத் தமுதுண்டு தெளிவெய்தி
ஊனந்தான் இலராகி உவந்திருந்தார் தமைக்கண்டே
"✲ஈனந்தாங் கியதிலதாம் என்னஅதி சயம்!" என்றார்.

98. வீங்கு - மிகுந்த. இளவேனிற் பருவம் - சித்திரையும் வைகாசியும். தைவரும் - வீசும் (தடவும்). தண்தென்றல் - மென்மைத் தென்றல். குளிர்ந்த கழுநீர் மலர்ப் பொய்கை. முரன்ற - வாசிக்கப்பெற்ற. ஐயர் - சிவபெருமான்.

பா-ம் - ✲அலை. ✲மொய்யளி.

"மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே". - தேவாரம்

99. பா-ம் - ✲எவ்வுலகுந்.

100. கார்மேகம் இருண்ட கூட்டம்போலும். தேருநிலை - சித்தந்தெளிந்த நிலை; 1354-பார்க்க.

101. உந்து - துளிக்கும்; தெறிக்கும். "தேனுந்து சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பி" - திருவாசகம். "சிந்திப்பரியன சிந்திப்பவர்க்குச் சிறந்து செந்தேன் - முந்திப் பொழிவன. ஐயாறன் அடித்தலமே" - அப்பர். ஆண்டவன் அருள் பெற்ற அடியவர்கட்கு இயற்கை ஏவல் செய்யும். ஆண்டவன் அருளமுதம் அவ்வடியார்களின் உயிரெலாம் பாய்ந்து, ஊனெலாம் பாய்ந்து, என்புத்துளைதொறும் புகுந்து புகுந்து அவர்களை ஆனந்த மயமாகச் செய்யும். அமுதூறும் உடல் அவர்கள் உடல் என்க. அவ்வுடல் நெருப்பில் வேகாது; நீரில் அழுந்தாது; அதற்கு விலங்கு நஞ்சு முதலிய எவற்றாலும் தீங்கு நேராது; அஃது ஆண்டவன் வசத்திலிருப்பது; திருவாசகம் திருவண்டப்பகுதியின் இறுதியை நோக்குக.

பா-ம் - ✲ஈனந்தங்

Koyiloor Digital Library

102. ''அதிசயம்அன் றிதுமுன்னை அமண்சமயச் சாதகத்தால்
இதுசெய்து பிழைத்திருந்தான்'' எனவேந்தற் குரைசெய்து
''மதிசெய்வ தினிக்கொடிய வல்விடமூட் டுவ''தென்று
முதிரவரும் பாதகத்தோர் முடைவாயால் மொழிந்தார்கள்.

103. ஆங்கதுகேட் டலுங்கொடிய அமண்சார்பால் கெடும்மன்னன்
ஓங்குபெரு மையலினால் ''நஞ்சூட்டும்'' எனஉரைப்பத்
தேங்காதார் திருநாவுக் கரயரைஅத் தீயவிடப்
பாங்குடைய பாலடிசில் அமுதுசெயப் பண்ணினார்.

104. ''நஞ்சும்அமு தாம்எங்கள் நாதன்அடி யார்க்''கென்று
வஞ்சமிகு நெஞ்சுடையார் வஞ்சனையாம் படியறிந்தே
செஞ்சடையார் சீர்*விளக்குந் திறலுடையார் தீவிடத்தால்
வெஞ்சமணர் இடுவித்த பாலடிசில் மிசைந்திருந்தார்.

105. பொடியார்க்குந் திருமேனிப் புனிதற்குப் புவனங்கள்
முடிவாக்குந் துயர்நீங்க முன்னைவிடம் அமுதானால்
படியார்க்கும் அறிவரிய பசுபதியார் தம்முடைய
அடியார்க்கு நஞ்சமுதம் ஆவதுதான் அற்புதமோ?

106. அவ்விடத்தை ஆண்டஅர சமுதுசெய்து முன்னிருப்ப
''வெவ்விடமும் அமுதாயிற்'' றெனஅமணர் வெருக்கொண்டே
இவ்விடத்தில் இவன்பிழைக்கில் எமக்கெல்லாம் இறுதி'' எனத்
தெவ்விடத்துச் செயல்புரியுங் காவலற்குச் செப்புவார்.

102. மந்திர சாதகத்தால். இனி அறிவாகச் செய்வது. முடை - நாற்றம்.

103. மையலினால் - மதிமயக்கத்தால். தேங்காதார் - (கொடுமை செய்ய) அஞ்சாத சமணர்கள். விடப் பாங்குடைய - விஷக் கலப்புடைய. பால் அடிசில் அமுது செய்ய - பால் சோற்றை உண்ண.

104. திறலுடையார் - திருநாவுக்கரசர். மிசைந்து-உண்டு. ''துஞ்சிருள் காலை மாலை தொடர்ச்சியை மறந்தி ராதே - அஞ்செழுத் தோதி நாளும் அரனடிக் கன்ப தாகும் - வஞ்சனைப் பால்சோ றாக்கி வழக்கிலா அமணர் தந்த - நஞ்சமு தாக்கு வித்தார் நனிபள்ளி அடிக ளாரே'' - அப்பர் : திருநனிபள்ளித் திருநேரிசை 5.

பா-ம் - *விளங்குந்.

105. திருநீறு நிரம்பியிருக்கும் திருமேனியுடைய சிவபெருமானுக்கு. முன்னை விடம் - பாற்கடலில் எழுந்த ஆலகாலம். படி - உலகில்.

106. சமணர்களூட்டிய நஞ்சை. வெருக்கொண்டு - திடுக்கிட்டு; தடுத்தாட் கொண்ட புராணம்: 114. குறிப்புப் பார்க்க. இறுதி - முடிவு; இறப்பு. தெவ்விடத்து காவலற்கு - பகைவர்களிடத்து முறை தவறிச் செய்யுஞ் செயலைப் புரியும் மன்னவற்கு; பகைவரிடத்துச் செய்யப்படுஞ் செயலைத் திருநாவுக்கரசரிடஞ் செய்யத் துணிந்த காவலற்கு என்றபடி; பகைவரிடத்தும் முறை தவறிய செயலைச் செய்தலாகாது.

Koviloor Digital Library

107. ''நஞ்சுகலந் தூட்டிடவும் நஞ்சமயத் தினில்விடந்தீர்
தஞ்சமுடை மந்திரத்தால் சாதியா வகைதடுத்தான்
எஞ்சும்வகை அவற்கிலதேல் எம்முயிரும் நின்முறையும்
*துஞ்சுவது திடம்''என்றார் சூழ்வினையின் துறைநின்றார்.

108. மற்றவர்தம் மொழிகேட்டு மதிகெட்ட மன்னவனும்
''செற்றவனை *இனிக்கடியுந் திறம்எவ்வா'' றெனச்செப்ப
உற்றவரும் ''மந்திரசா தகநாங்கள் *ஒழித்திடநின்
கொற்றவயக் களிற்றெதிரே விடுவ'' தெனக் கூறினார்.

109. மாபாவிக் கடையமணர் வாகீசத் திருவடியாம்
காபாலி அடியவர்பால் ''கடக்களிற்றை விடு'' கென்னப்
பூபாலர் செயல்மேற்கொள் புலைத்தொழிலோன் அவர்தம்மேல்
கோபாதி சயமான கொலைக்களிற்றை விடச்சொன்னான்.

110. கூடத்தைக் குத்திஒரு குன்றமெனப் புறப்பட்டு
மாடத்தை *மறித்திட்டு மண்டபங்கள் எடுத்தெற்றித்

107. தருமசேனருக்கு நஞ்சுகலந்த பால்சோறு ஊட்டவும். தஞ்சமுடை- (துன்பத்தினின்றும் நீங்குதற்குப்) பற்றுக்கோடாகவுள்ள; எளிதாகவுள்ள எனினுமாம். சாதியா - தன்னைச் சேராத; கொல்லாத. அவற்கு எஞ்சும் வகை இலதேல் - அவனை ஒழிக்கும்வகை நம்மிடம் இனி இல்லையானால்; அவனை ஒழிப்பதற்கு இன்னும் மிகுதியாயுள்ள வகை இல்லையெனில் என்னலுமாம். எஞ்சும் - ஒழியும்; மிகுந்த. முறையும் - அரசுரிமையும். துஞ்சுவது - அழிவது. சூழ்ச்சித் துறையில். தங்கள் பொய்க் கூற்றையுணர்ந்து மன்னன் எங்கே மனந் திரும்பி விடுகிறானோ என்றஞ்சி அவனுக்கு மேலும் வன்மமூட்டவேண்டி அடிகள்மார்கள் ''. . . .நின் முறையுந் துஞ்சுவதுதிடம்'' என்றார்கள்.

பா-ம் - *துஞ்சும்அது.

108. மன்னன் மனந் திரும்பாது, அடிகள்மார்களின் சூழ்ச்சிக்கு எளியனாய் மேலும் தொடர்ந்து நாவுக்கரசரைத் துன்புறுத்தவே மனஞ் செலுத்தினானாதலின், அவனை ''மதிகெட்ட மன்னவன்'' என்றார். செற்றவனை - நம் மதத்தை அலர் தூற்று கிறவனை; கெடுத்தவனை. கடியும் திறம் - தண்டிக்கும் வகை. உற்றவரும்- அங்குள்ள அடிகள்மார்களும். உற்ற (கைவந்த) அரும்மந்திர எனக் கொள்ளலுமாம். திருநா வுக்கரசரது மந்திர சாதகத்தை நாங்கள் நீக்க; ஒழிந்திட என்பது பாடமாயின் திருநா வுக்கரசரை மந்திர வெல்லுதற்கு மந்திர சாதகஞ் செய்யப் போதிய கால மின்மையால், அச்செயலி னின்றும் நாங்கள் நீங்க என்று கொள்க. கொற்ற வயக்களிற்றெதிரே - வெற்றியும் வலிமையுமுடைய யானைக்கு எதிரிலே (திருநாவுக்கரசரை).

பா-ம் - *இனித்தடியுந். *ஒழிந்திட.

109. வாகீச அடிகளாகிய (முனிவராகிய) சிவனடியாரிடம். கடம் - மதம். பூபாலர் - அரசர். இராஜ தருமத்தினின்றும் வழுவிய புலையன் என்றபடி. கோபாதிசயம் என்ற பெயரையுடைய.

110. தன் கூடத்தை; (கூடம் - யானைக் கூடம்). மாடங்களை இடித்து. மண்டபங்களை எடுத்தெறிந்து. தாள் தத்தின் - கால்களின் பாய்தலால். பரிக்காரர் - முன்னே போகுங் குத்துக்கோல்காரர்களின்; எறிபத்த நாயனார் புராணம் : 12.

Koviloor Digital Library

தாடத்திற் பரிக்காரார் தலைஇடறிக் கடக்களிற்றின்
வேடத்தால் வருங்கூற்றின் மிக்கதொரு விறல்வேழம்.

வேறு

111. பாசத்தொடை நிகளத்தொடர் பறியத்தறி முறியா
மீசுற்றிய பறவைக்குலம் வெருவத்துணி விலகா
ஊசற்கரம் எதிர்சுற்றிட *உரறிப்பரி உழறா
வாசக்கட மழைமுற்பட மதவெற்பெதிர் வருமால்.

112. இடியுற்றெழும் ஒலியில்திசை இபமுட்கிட அடியில்
*படிபுக்குற நெளியப்படர் பவனக்கதி விசையில்
கடிதுற்றடு செயலிற்கிளர் கடலிற்படு கடையின்
முடிவிற்கன லெனமுற்சினம் முடுகிக்கடு கியதே.

113. மாடுற்றணை இவுளிக்குலம் மறியச்செறி வயிரக்
கோடுற்றிரு பிளவிட்டறு குறைகைக்கொடு முறியச்
சாடுற்றிடு மதில்தெற்றிகள் சரியப்புடை *அணிசெற்
றாடுற்றகல் வெளியுற்றதவ் வடர்கைக்குல வரையே.

குறிப்புப் பார்க்க. மதயானையின் வேடத்தால் வரும் யமனைப் பார்க்கிலும். ஒரு விறல் வேழம் - ஒப்பற்ற வலிமையுடைய யானை.

பா-ம் - *மறுத்திட்டு.

111. பாசத் தொடை - கழுத்திற் கட்டப்பட்டுள்ள கயிறும். நிகளத் தொடர்-காலில் கட்டப்பட்டுள்ள சங்கிலியும். பறிய - அறும்படி. தறியை (யானை கட்டுந் தறியை) முறித்து. மேலே சுற்றிய பறவைக் கூட்டம் திடுக்கிட ஊசல் போன்ற துதிக்கை எதிரே சுழல. உரறி பாரி உழறா - முழங்கியோடிக் கலக்கி; குதிரை யெனப் பாய்ந்து. என்னலு மொன்று. வாசனை கமழும் மத மழை; "புணர் மருப்பி யானையின் புயல்கொண் மும்மத - மணமகள் கதுப்பென நாறு மாநகர். . . ." - சிந்தாமணி 1621. மத வெற்பு - மத யானை.

பா-ம் - *உதறி.

112. ஒலியால். திசை இபம் உட்கிட - திசையானைகள் அஞ்ச. அடியில் படிபுக்குற - அடிபெயர்த்து வைப்பதால் நிலம் அழுந்தி. பவனக்கதி - வாயுகதி. அடு-கொல்லும். கிளர். . . .கடுகியது. எழுங் கடலில் உண்டாகும் ஊழித்தீப் போன்று முற்கோபத்துடன் விரைந்து வந்தது.

பா-ம் - *படிபுக்கற.

113. மாடு. . . .மறிய - பக்கத்தே வருங் குதிரைக் கூட்டங்கள் அழிய. விளங்கும் வயிரமுடைய கொம்பால். மதில்களும் திண்ணைகளும். புடை அணி செற்று - பக்கங்களிலுள்ள அழகுச் சின்னங்களை அழித்து. ஆடு. . . உற்றது - இத் தகை ஆடல்களைச் செய்து விசாலமான வெளியிடத்தில் வந்து சேர்ந்தது. அந்தக் கொல்லுந் தன்மையுடைய யானை.

பா-ம் - *அணிசென்.

Koviloor Digital Library

114. பாவக்கொடு வினைமுற்றிய *படிறுற்றடு கொடியோர்
நாவுக்கர செதிர்முற்கொடு நணுகிக்கரு வரைபோல்
ஏவிச்செறு பொருகைக்கரி யினைஉய்த்திட வெருளார்
சேவிற்றிகழ் பவர்பொற்கழல் தெளிவுற்றனர் பெரியோர்.

வேறு

115. அண்ணல் அருந்தவ வேந்தர் ஆனைதம் மேல்வரக் கண்டு
விண்ணவர் தம்பெரு மானை விடையுகந் தேறும் பிரானைச்
''சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து'' தொடுத்த திருப்பதி கத்தை
மண்ணுல குய்ய எடுத்து மகிழ்வுட னேபாடு கின்றார்.

116. வஞ்சகர் விட்ட சினப்போர் மதவெங் களிற்றினை நோக்கிச்
''செஞ்சடை நீள்முடிக் கூத்தர் தேவர்க்குந் தேவர் பிரானார்
*வெஞ்சுடர் மூவிலைச் சூல வீரட்டர் தம்அடி யோம்நாம்
அஞ்சுவ தில்லை''என் றென்றே அருந்தமிழ் பாடி*உறைந்தார்.

117. தண்டமிழ் மாலைகள் பாடித் தம்பெரு மான்சர ணாகக்
கொண்ட கருத்தில் இருந்து குலாவிய அன்புறு கொள்கைத்
தொண்டரை முன்வல மாகச் சூழ்ந்தெதிர் தாழ்ந்து நிலத்தில்
எண்டிசை யோர்களுங் காண இறைஞ்சி எழுந்தது வேழம்.

114. படிறுற்றுஅடு - வஞ்சனை கொண்டு திருநாவுக்கரசரைக் கொல்லுதல் வேண்டும் என்னும் கருத்துடைய. செறுபொருகைக்கரி - கனன்று போர் புரியும் யானையை. ஏவி உய்த்திட (செலுத்த). வெருளார் - திடுக்கிட்டு நடுங்காதவராய்; வெருளார் சேவில் எனக்கொண்டு வெருட்சிமிக்க இடபத்தில் என்று கூறுவர் பழைய குறிப்புரை ஆசிரியர். சேவில்திகழ்பவர் - இடபத்தின் மீது விளங்கும் சிவபிரானது.

பா-ம் - *படிறுய்த்திடு.

115. ''சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும் சுடர்த்திங்கட் சூளா மணியும்
வண்ண வுரிவை யுடையும் வளரும் பவள நிறமும்
அண்ணல் அரண்முர ணேறும் அகலம் வளாய அரவும்
திண்ணன் கெடிலப் புனலும் உடையார் ஒருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை''.
- தேவாரம்.

116. அன்பில் உறைந்து நின்றார். ''மலைக்கொ ளானை மயக்கிய வல்வினை - நிலைக்கொ ளானை நினைப்புறு நெஞ்சமே - கொலைக்கை யானையுங் கொன்றிடு மாதலால் - கலைக்கை யானைகண் டீர்கடவூரரே'' - அப்பர்: திருக்கடவூர் வீரட்டக் குறுந்தொகை *1.*

பா-ம் - *வெஞ்சிலை. *அறைந்தார்.

Koviloor Digital Library

118. ஆண்ட அரசை வணங்கி அஞ்சிஅவ் வேழம் பெயரத்
தூண்டிய மேன்மறப் பாகர் தொடக்கி அடர்த்துத் திரித்து
மீண்டும் அதனை அவர்மேல் மிறைசெய்து காட்டிட வீசி
ஈண்டவர் தங்களை யேகொன் றமணர்மேல் ஓடிற் றெதிர்ந்தே.

119. ஓடி அருகர்கள் தம்மை உழறி மிதித்துப் பிளந்து
நாடிப் பலரையுங் கொன்று நகரங் *கலங்கி மறுக
நீடிய வேலை கலக்கும் நெடுமந் தரகிரி போல
*ஆடி அவ் யானையும் மன்னற் காகுலம் ஆக்கிய தன்றே.

120. யானையின் கையிற் பிழைத்த *வினைஅமண் கையர்கள் எல்லாம்
மானம் அழிந்து மயங்கி வருந்திய சிந்தைய ராகித்
தானை நிலமன்னன் தாளில் தனித்தனி வீழ்ந்து புலம்ப
மேன்மை நெறிவிட்ட வேந்தன் வெகுண்''டினிச் செய்வதென்''
என்றான்.

121. ''நங்கள் சமயத்தி னின்றே நாடிய முட்டி நிறையால்
எங்கள் எதிரே றழிய யானையால் இவ்வண்ணம் நின்சீர்
பங்கப் படுத்தவன் போகப் பரிபவந் தீரும் உனக்குப்
பொங்கழல் போக அதன்பின் புகையகன் றாலென'' என்றார்.

122. அல்லிருள் அன்னவர் கூற அரும்பெரும் பாவத் தவன்பின்
''தொல்லைச் சமயம் அழித்துத் துயரம் விளைத்தவன் தன்னைச்
சொல்லும் இனிச்செய்வ'' தென்னச் சூழ்ச்சி முடிக்குந் தொழிலோர்
''கல்லுடன் பாசம் பிணித்துக் கடலிடைப் *பாய்ச்சுக'' என்றார்.

118. தொடக்கி அடர்த்து திரித்து - கட்டுப்படுத்தி நெருக்கித் திருப்பி. மிறை செய்து - துன்புறுத்திக் ''கொல்'' என்று. வீசி - பாகர்களை எடுத்தெறிந்து. ஈண்டவர் தங்களையே - (ஈண்டியவர்) சேர்ந்திருந்த அப்பாகர்களையே.

119. அருகர்கள் - சமணர்கள். உழறி - கலக்கி. நாடி - தேடித்தேடி. மறுக - சுழல. கலக்கி என்பது பாடமாயின் நகரத்தைக் கலக்கி (மறுக)ப் பல காலுந் திரிய எனக்கொள்க. வேலை - கடலை. ஆடு இயல் என்னும் பாடத்துக்கு இவ்வாறு ஆடித் திரியும் அல்லது வெற்றி இலக்கணங்கள் பொருந்திய என்று கொள்க.

பா-ம் - *கலக்கி. *ஆடியல்யானைஅம்.

120. கையர்கள் - வஞ்சகர்கள்; தானை - சேனை.

பா-ம் - *அவ்வமண்; இனஅமண்.

121. நாடிய - ஆராய்ந்தறிந்த. முட்டி நிலையால் - மந்திர சாத்திரத்தால்; விடம் முதலியனவற்றால் கேடு நேராதவாறு தடுக்கும் முறையால். எதிர்ஏறு அழிய- எதிர் ஏவுதல்கெட (எதிர் ஏறு - எதிரே செல் என்னல்; வலி என்பது பழைய குறிப்புரை). போக - சாக; செத்தால். பரிபவம் - அவமானம். அழல் - நெருப்பு.

122. அல்லிருள் - இரவிருள்; நள்ளிருள்; 84, 100-பார்க்க. தொல்லை - பழைய. பாசம் - கயிறு.

பா-ம் - *பாய்ச்சுவதென்றார்.

Koviloor Digital Library

123. ''ஆங்கது கேட்ட அரசன் அவ்வினை மாக்களை நோக்கித்
''தீங்கு புரிந்தவன் தன்னைச் சேமம் உறக்கொடு போகிப்
பாங்கொரு கல்லில் அணைத்துப் பாசம் பிணித்தோர் படகில்
வீங்கொலி வேலையில் ✶எற்றி வீழ்த்துமின்'' என்று விடுத்தான்.

124. அவ்வினை செய்திடப் போகும் அவருடன் போயரு கந்த
வெவ்வினை யாளருஞ் சென்று மேவிட நாவுக் கரசர்
✶செவ்விய தந்திரு வுள்ளஞ் சிறப்ப அவருடன் சென்றார்
பவ்வத்தில் மன்னவன் சொன்ன படிமுடித் தார்அப் பதகர்.

125. அப்பரி சவ்வினை முற்றி அவரகன் றேகிய பின்னர்
ஒப்பரும் ✶ஆழ்கடல் புக்க உறைப்புடை மெய்த்தொண்டர் தாமும்
''எப்பரி சாயினும் ஆக ஏத்துவன் எந்தையை'' என்று
செப்பிய வண்தமிழ் தன்னால் சிவன்அஞ் செழுத்துந் துதிப்பார்.

வேறு

126. ''சொற்றுணை வேதியன்'' என்னுந் தூமொழி
நற்றமிழ் மலையா ''நமச்சி வாய''என்
றற்றமுன் காக்கும்அஞ் செழுத்தை அன்பொடு
பற்றிய உணர்வினால் பதிகம் பாடினார்.

123. அத்தொழிலாளர்களை. சேமமுற - காவலொடு. பாங்கு - அவ்விடத்தில். வீங்கு - மிக்க. வேலையில் - கடலில். எற்றி - எறிந்து.

பா-ம் - ✶ஏற்றி.

124. அருகந்த வெவ்வினையாளரும் - சமணக் கொடியர்களும். பவ்வத்தில்-கடலில், மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம் : 15 - குறிப்புப் பார்க்க. அப்பதகர் - அச்சண்டாளர்கள்.

பா-ம் - ✶செவ்வியதாந்.

125. பா-ம் - ✶மாகடல்.

126. அற்றம் - துன்பகாலத்தில்.

'' சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணை பூட்டியோர் கடலில் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே''. - தேவாரம்.

Koviloor Digital Library

127. பெருகிய அன்பினர் பிடித்த பெற்றியால்
அருமல ரோன்முதல் அமரர் வாழ்த்துதற்
கரியஅஞ் செழுத்தையும் அரசு போற்றிடக்
கருநெடுங் கடலினுள் கல்மி தந்ததே.

128. அப்பெருங் கல்லும்அங் கரசு மேல்கொளத்
,தெப்பமாய் மிதத்தலில் செறிந்த பாசமும்
*தப்பிய ததன்மிசை *இருந்த தாவில்சீர்
மெய்ப்பெருந் தொண்டனார் விளங்கித் தோன்றினார்.

129. இருவினைப் பாசமும் மலக்கல் ஆர்த்தலின்
வருபவக் கடலில்வீழ் மாக்கள் ஏறிட
அருளுமெய் அஞ்செழுத் தரசை இக்கடல்
ஒருகல்மேல் ஏற்றிடல் உரைக்க வேண்டுமோ.

130. அருள்நயந் தஞ்செழுத் தேத்தப் பெற்றஅக்
கருணைநா வரசினைத் திரைக்க ரங்களால்
தெருள்நெறி *நேர்மையில் சிரத்தில் *தாங்கிட
வருணனுஞ் செய்தனன் முன்பு மாதவம்.

131. வாய்ந்தசீர் வருணனே வாக்கின் மன்னரைச்
சேர்ந்தடை கருங்கலே சிவிகை ஆயிட
ஏந்தியே கொண்டெழுந் தருளு வித்தனன்
பூந்திருப் பாதிரிப் புலியூர்ப் பாங்கரில்.

127. உறுதியாகப் பிடித்த தன்மையால். பிரமன் முதலிய தேவர்கள். "கல்லி னோடெனைப் பூட்டி அமண்கையர் - ஒல்லை நீர்புக நூக்களன் வாக்கினால் - நெல்லு நீள்வயல் நீலக் குடிஅரன் - நல்ல நாமம் நவிற்றி உய்ந்தே னன்றே" - அப்பர்: திருநீலக்குடிக் குறுந்தொகை : 7.

128. செறிந்த பாசமும் தப்பியது - நெருங்கக் கட்டப்பட்ட கயிறுகளும் அவிழ்ந்தன. தாவில் - கெடுதலில்லாத.

பா-ம் - *தப்பினஅதன். *இருந்து; அறிந்த.

129. இருவினைப் பாசமும் - நல்வினை தீவினை என்ற கயிறும். மலக்கல் - ஆணவமலம் என்ற கல்லும். ஆர்த்தலின் - தம்மைப் பிணித்தலால். வருபவக் கடலில் - வருகின்ற பிறவி என்ற கடலில். அருளும் - துணை அருளும். அத்தகை அஞ்செழுத்து என்றபடி.

130. நயந்து - விரும்பி. அலைகளாகிய கைகளால். தெருள்நெறி நேர்மையால் - தெளிந்த வழி முறைமையால்.

பா-ம் - *நீர்மையில். *தாங்கிடல்.

131. வாக்கின் மன்னரை - திருநாவுக்கரசரை.

Koviloor Digital Library

132. அத்திருப் பதியினில் அணைந்த அன்பரை
மெய்த்தவக் குழாமெலாம் மேவி ஆர்த்தெழ
எத்திசை யினும்அர என்னும் ஓசைபோல்
தத்துநீர்ப் பெருங்கடல் தானும் ஆர்த்ததே.

133. தொழுந்தகை நாவினுக் கரசுந் தொண்டர்முன்
செழுந்திருப் பாதிரிப் புலியூர்த் திங்கள்வெண்
கொழுந்தணி சடையனைக் கும்பிட் டன்புற
விழுந்தெழுந் தருள்நெறி விளங்கப் பாடுவார்.

வேறு

"ஈன்றாளு மாய்எனக் கெந்தையு மாகி" எனஎடுத்துத்
"தோன்றாத் துணையாய் இருந்தனன் தன்அடி யோங்கட்"கென்று
வான்தாழ் புனற்கங்கை *வாழ்சடை யானைமற் றெவ்வுயிர்க்கும்
சான்றாம் ஒருவனைத் தண்டமிழ் மாலைகள் சாத்தினரே.

132. குழாம் - கூட்டம் . ஆர்த்து - ஆரவாரித்து. தத்து நீர் - எறிநீரையுடைய.

134. வானின்றும் இறங்கிய கங்கை. சான்றாம் - சாட்சியாயுள்ள (சீவசாட்சி யாய் மறைந்துள்ள).

பா-ம் - *வார்.

" ஈன்றாளு மாய்எனக் கெந்தையு மாயுடன் தோன்றினராய்
மூன்றா யுலகம் படைத்துகந் தான்மனத் துள்ளிருக்க
ஏன்றான் இமையவர்க் கன்பன் திருப்பா திரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன் தன்அடி யோங்களுக்கே".

" வைத்த பொருள்நமக் காமென்று சொல்லி மனத்தடைத்துச்
சித்த மொருக்கிச் சிவாய நமஎன் றிருக்கினல்லால்
மொய்த்த கதிர்மதி போல்வா ரவர்பா திரிப்புலியூர்
அத்த னருள்பெற லாமோ அறிவிலாப் பேதை நெஞ்சே".

" மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல் மூடிமற் றேழுலகும்
விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர் வீழினும் அஞ்சல்நெஞ்சே
திண்பால் நமக்கொன்று கண்டோந் திருப்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான் கழலிணையே".

" திருந்தா அமணர்தம் தீநெறிப் பட்டுத் திகைத்துமுத்தி
தருந்தா ளிணைக்கே சரணம் புகுந்தேன் வரையெடுத்த
பொருந்தா அரக்கன் உடல்நெறித் தாய்பா திரிப்புலியூர்
இருந்தாய் அடியேன் இனிப்பிற வாமல்வந் தேன்றுகொள்ளே".

- தேவாரம்.

Koviloor Digital Library

135. மற்றும் இனையன வண்டமிழ் மாலைகள் பாடிவைகி
வெற்றி மழவிடை வீரட்டர் பாதம் மிகநினைவால்
உற்றதொர் காதலின் அங்குநின் றேகிஒன் னார்புரங்கள்
செற்றவர் வாழுந் திருவதி கைப்பதி சென்றடைவார்.

136. தேவர் பிரான்திரு மாணி குழியுந் *தினைநகரும்
மேவினர் சென்று விரும்பிய சொன்மலர் கொண்டிறைஞ்சிப்
பூவலர் சோலை *மணமடி புல்லப் பொருள்மொழியின்
காவலர் செல்வத் திருக்கெடி லத்தைக் கடந்தணைந்தார்.

137. வெஞ்சமண் குண்டர்கள் *செய்வித்த தீய மிறைகளெல்லாம்
எஞ்சவென் றேறிய இன்தமிழ் ஈசர் எழுந்தருள
மஞ்சிவர் மாடத் திருவதி கைப்பதி வாணர்எல்லாம்
தஞ்செயல் பொங்கத் தழங்கொலி மங்கலஞ் சாற்றலுற்றார்.

138. மணிநெடுந் தோரணம் வண்குலைப் பூகம் மடற்கதலி
இணையுற நாட்டி எழுநிலைக் கோபுரந் தெற்றிஎங்கும்
தணிவில் பெருகொளித் தாமங்கள் நாற்றிச்செஞ் சாந்துநீவி
அணிநகர் முன்னை அணிமேல் அணிசெய் தலங்கரித்தார்.

139. மன்னிய *அன்பின் வளநகர் மாந்தர் வயங்கிழையார்
இன்னிய நாதமும் ஏழிசை ஓசையும் எங்கும்விம்மப்
பொன்னியல் சுண்ணமும் பூவும் பொரிகளும் தூவிஎங்கும்
தொன்னக ரின்புறஞ் சூழ்ந்தெதிர் கொண்டனர் தொண்டரையே.

135. பகைவர்களின் முப்புரங்களை அழித்த சிவபெருமான்.

136. சோலையின் மணம் திருவடிகளிற் பொருந்த. மொழியின் காவலர் - திருநாவுக்கரசர்.

பா-ம் - *திருநகரும். *மலரடி.

137. மிறைகளெல்லாம் எஞ்ச - துன்பங்ளெல்லாம் ஒழிய. தமிழீசர் - திருநாவுக்கரசர். மஞ்சு இவர் மாடம் - மேகம் தவழும் மாடங்களையுடைய. வாணர்- வாழ்நர். தழங்கொலி - பேரொலி. மங்கலம் - மங்கல வாத்தியங்களை.

பா-ம் - *செய்தஇத்.

138. பூகம் - கமுகமரங்களையும். கதலி - வாழைமரங்களையும். தெற்றி - திண்ணை. தாமங்கள் நாற்றி - மாலைகள் தூக்கி. சாந்துநீவி - சந்தனக் குழம்பால் மெழுகி. அழகுமேல் அழகு செய்து.

139. வயங்கு இழையார் - விளங்கும் ஆபரணமணிந்த பெண்மணிகள். விம்ம - பெருகி ஒலிக்க. பொற்சுண்ணமும்.

பா-ம் - *அன்பர்.

Koviloor Digital Library

140. தூயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையும் நைந்துருகிப்
பாய்வது போல்அன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச் செஞ்சொல்
மேயசெவ் வாயும் உடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே.

141. கண்டார்கள் கைதலை மேல்குவித் "திந்தக் கருணைகண்டால்
மிண்டாய செய்கை அமண்கையர் தீங்கு விளைக்கச்செற்றம்
உண்டா யினவண்ணம் எவ்வண்ணம்" என்றுரைப் பார்கள் பின்னும்
தொண்டாண்டு கொண்ட பிரானைத் தொழுது துதித்தனரே.

142. இவ்வண்ணம் போல எனைப்பல மாக்கள் இயம்பிஏத்த
மெய்வ்வண்ண நீற்றொளி மேவுங் குழாங்கள் விரவிச்செல்ல
அவ்வண்ணம் நண்ணிய அன்பரும் வந்தெய்தி அம்பவளச்
செவ்வண்ணர் கோயில் திருவீரட் டானத்தைச் சேர்ந்தனரே.

143. உம்பர்தங் கோனை உடையபி ரானைஉள் புக்கிறைஞ்சி
நம்புறும் அன்பின் நயப்புறு காதலி னால்திளைத்தே
"எம்பெரு மான்தனை ஏழையேன் நான்பண் டிகழ்ந்த"தென்று
தம்பரி வாற்றிருத் தாண்டகச் செந்தமிழ் சாற்றிவாழ்ந்தார்.

140. துதைந்த - நிறைந்த. தைவரும் -இடையறாது தியானிக்கும் (தடவும்). உடையார் - திருநாவுக்கரசர்.

141. கருணை வடிவை. கொடுஞ் செருக்குச் செய்கையுடைய. செற்றம் - பகைமை. பிரானை - சிவபிரானை.

142. கூட்டங்கள் நெருங்கிச் செல்ல. அழகிய பவளம் போலுஞ் செந்நிற முடைய சிவபிரான் எழுந்தருளியுள்ள.

143. உம்பர்தம் - தேவர்களின். திளைத்தே-இடையறாது மூழ்கி நின்றே.

"வெறிவிரவு கூவிளநற் றொங்க லானை
வீரட்டத் தானைவெள் ளேற்றி னானைப்
பொறியரவி னானைப்புள் ளூர்தி யானைப்
பொன்னிறத்தி னானைப் புகழ்தக் கானை
அறிதற் கரியசீர் அம்மான் தன்னை
அதியரைய மங்கை அமர்ந்தான் தன்னை
எறிகெடிலத் தானை இறைவன் தன்னை
ஏழையேன் நான்பண் டிகழ்ந்த வாறே".

"உறிமுடித்த குண்டிகைதங் கையில் தூக்கி
ஊத்தைவாய்ச் சமணர்க்கோர் குண்டாக்கனாய்க்
கறிவிரவு நெய்சோறு கையி லுண்டு
கண்டார்க்குப் பொல்லாத காட்சி யானேன்

Koviloor Digital Library

வேறு

144. அரிஅயனுக் கரியானை அடியவருக் கெளியானை
விரிபுனல்சூழ் திருவதிகை வீரட்டா னத்தமுதைத்
தெரிவரிய ✲பெருந்தன்மைத் திருநாவுக் கரசுமனம்
பரிவுறுசெந் தமிழ்ப்பாட்டுப் பலபாடிப் பணிசெயுநாள்.

145. புல்லறிவிற் சமணர்க்காப் பொல்லாங்கு புரிந்தொழுகும்
பல்லவனுந் தன்னுடைய பழவினைப்பா சம்பறிய
அல்லல்ஒழிந் தங்கெய்தி ஆண்டஅர சினைப்பணிந்து
வல்லமணர் தமைநீத்து மழவிடையோன் தாளடைந்தான்.

146. வீடறியாச் சமணர்மொழி பொய்யென்று மெய்யுணர்ந்த
காடவனுந் திருவதிகை நகரின்கண் கண்ணுதற்குப்
பாடலிபுத் திரத்தில்அமண் பள்ளியொடு பாழிகளும்
கூடஇடித் துக்கொணர்ந்து குணபரஈச் சரமெடுத்தான்.

147. இந்நாளில் திருப்பணிகள் செய்கின்ற இன்தமிழ்க்கு
மன்னான வாகீசத் திருமுனியும் மதிச்சடைமேல்
பன்னாகம் அணிந்தவர்தம் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சிச்
சொன்னாமத் தமிழ்புனைந்து தொண்டுசெய்வான் தொடர்ந்
தெழுவார்.

148. திருவதிகைப் பதிமருங்கு திருவெண்ணெய் நல்லூரும்
அருளுதிரு ஆமாத்தூர் திருக்கோவ லூர்முதலா
மருவுதிருப் பதிபிறவும் வணங்கிவளத் தமிழ்பாடிப்
பெருகுவிருப் புடன்விடையார் மகிழ்பெண்ணா கடம்
அணைந்தார்.

மறிதிரைநீர்ப் பவ்வநஞ் சுண்டான் றன்னை
மறித்தொருகால் வல்வினையேன் நினைக்க மாட்டேன்
எறிகெடில நாடர் பெருமான் றன்னை
ஏழையேன் நான்பண் டிகழ்ந்த வாறே''. - தேவாரம்.

144. பா-ம் - ✲பெருந்தகைமைத்.

145. சமணர்க்காக. பறிய - அற; நீங்க. அங்கு - திருவதிகை வீரட்டானம்.

146. காடவனும் - பல்லவனும். பள்ளியொடு பாழிகளும் - கோயிலொடு தங்கு மிடங்களையும். ''அமணர் சேரும் பாழியும் அருகன் மேவு பள்ளியும்'' - திருஞானசம்பந்தர் புராணம் : 871. பல்லவனுக்குக் குணபரன் என்பது ஒருபட்டப் பெயர். இது குணதரன் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. அவனால் கட்டப்பட்ட சிவாலயம் 'குணபர ஈச்சரம்' என்னும் பெயர் பெற்றதுபோலும்.

147. பன்னாகம் - பல பாம்புகள். சொல் நாமம் - போற்றும் புகழமைந்த.

Koviloor Digital Library

149. கார்வளரும் மாடங்கள் கலந்தமறை ஒலிவளர்க்குஞ்
சீருடைஅந் தணர்வாழுஞ் செழும்பதியின் அகத்தெய்தி
வார்சடையார் மன்னுதிருத் தூங்கானை மாடத்தைப்
பார்பரவுந் திருமுனிவர் பணிந்தேத்திப் பரவினார்.

150. ''புன்னெறியாம் அமண்சமயத் தொடக்குண்டு போந்தவுடல்
தன்னுடனே உயிர்வாழத் தரியேன்நான் தரிப்பதனுக்
கென்னுடைய நாயக!நின் இலச்சினையிட் டருள்''என்று
பன்னுசெழுந் தமிழ்மாலை முன்னின்று பாடுவார்.

151. ''பொன்னார்ந்த திருவடிக்கென் விண்ணப்பம்'' என்றெடுத்து
முன்னாகி எப்பொருட்கும் முடிவாகி நின்றானைத்
தன்னாகத் துமைபாகங் கொண்டானைச் சங்கரனை
நன்னாமத் திருவிருத்தம் நலஞ்சிறக்கப் பாடுதலும்.

152. நீடுதிருத் தூங்கானை மாடத்து நிலவுகின்ற
ஆடகமே ருச்சிலையான் அருளாலோர் சிவபூதம்
மாடொருவர் அறியாமே வாகீசர் திருத்தோளில்
சேடுயர்மூ விலைச்சூலஞ் சினவிடையி னுடன்சாத்த.

153. ஆங்கவர்தந் திருத்தோளில் ஆர்ந்ததிரு இலச்சினையைத்
தாங்கண்டு மனங்களித்துத் தம்பெருமான் ✲அருள்நினைந்து
தூங்கருவி கண்பொழியத் தொழுதுவிழுந் தார்வத்தால்
ஓங்கியசிந் தையராகி ''உய்ந்தொழிந்தேன்'' எனஎழுந்தார்.

149. மேகந்தவழும் மாடங்களில். உலகம் போற்றும் வாகீச முனிவர்.

150. தொடக்குண்டு - கட்டுண்டு. இலச்சினை - முத்திரை; குறி.

151. தன்னாகத்து - தன்னுடலில். நல்ல புகழ் வாய்ந்த திருவிருத்தம்.

'' பொன்னார் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம் போற்றி செய்யும்
என்னாவி காப்பதற் கிச்சையுண் டேல்இருங் கூற்றகல
மின்னாரு மூவிலைச் சூலமென் மேற்பொறி மேவு கொண்டற்
றுன்னார்க டந்தையுட் டூங்கானை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே''.

''கடவுந் திகிரி கடவா தொழியக் கயிலையுற்றான்
படவுந் திருவிர லொன்று வைத்தாய்பனி மால்வரைபோல்
இடபம் பொறித்தென்னை ஏன்றுகொள் ளாயிருஞ் சோலைதிங்கள்
தடவுங் கடந்தையுட் டூங்கானை மாடத்தெந் தத்துவனே''. - தேவாரம்.

152.ஆடகமேருச்சிலையான் - பொன்மலையை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமான். மாடு ஒருவர் - பக்கத்துள்ள ஒருவரும். சேடு உயர் - திரண்டுயர்ந்த. சூல முத்திரையை, இடபமுத்திரையுடன் சாத்த.

153. ஆர்ந்த - பொருந்திய; பொறித்த. தூங்கு அருவி - விரையவிழும் அருவி நீர்.
பா-ம் - ✲தாள்.

Koviloor Digital Library

154. தூங்கானை மாடத்துச் ✶சுடர்க்கொழுந்தின் அடிபரவிப்
பாங்காகத் திருத்தொண்டு செய்துபயின் றமருநாள்
✶பூங்கானம் மணங்கமழும் பொருவில்திரு அரத்துறையும்
தேங்காவின் முகில்உறங்குந் திருமுதுகுன் றமும்பணிந்து.

155. வண்டமிழ்மென் மலர்மாலை புனைந்தருளி மருங்குள்ள
தண்டுறைநீர்ப் பதிகளிலுந் தனிவிடையார் மேவியிடங்
கொண்டருளுந் தானங்கள் கும்பிட்டுக் குணதிசைமேல்
புண்டரிகத் தடஞ்சூழ்ந்த நிவாக்கரையே போதுவார்.

156. ஆனாத சீர்த்தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
வானாறு புடைபரக்கும் மலர்ச்சடையார் அடிவணங்கி
ஊனாலும் உயிராலும் உள்ளபயன் கொளநினைந்து
தேனாரும் மலர்ச்சோலைத் திருப்புலியூர் மருங்கணைந்தார்.

வேறு

157. நாவுக் கரசரும் இருவர்க் கரியவர்
நடமா டியதிரு எல்லைப்பால்
மேவித் தலமுற மெய்யில் தொழுதபின்
மேன்மேல் எழுதரும் ✶விரைவோடும்
காவிற் ✶களிமயில் மகிழ்வுற் றெதிரெதி
ராடக் கடிகமழ் கமலஞ்சூழ்
வாவித் தடமலர் வதனம் பொலிவுறு
மருதத் தண்பணை வழிவந்தார்.

154. பாங்காக - முறையாக ; நன்றாக. பயின்று-(ஆண்டவன் திருப் புகழைப்) பலகால் சொல்லி. பூங்கானம் - பூம்பொதிகளினின்றும்; பூ மிகுந்த இடம் பூங்கானம் என்று சொல்வது வழக்கு. ''பூமலி கானத்துப் புதுமணம் புக்கு'' - சிலப்பதிகாரம் : 5. இந்திர. 197 (''பூ விற்கு மிடங்களைப் பூமிகுதியாற் கானமென்றார்'' - உரை.) தேங்காவில் - பார்வைக்கினிய சோலையில்; தேன் சிந்துஞ் சோலையில் எனினுமாம். மேகங்கள் உறங்கும் விருத்தாசலத்தையும்.

பா-ம் - ✶சுடர்க்கொழுந்தை. ✶பூங்கானின்.

155. குணதிசை - கீழ்த்திசை. தாமரைத் தடாகங்கள் சூழ்ந்த. நிவாநதி.

156. ஆனாத - குறையாத. வான்ஆறு புடைபரக்கும் - தெய்வக் கங்கையின் ஒலிபெருகும். திருப்புலியூர்-சிதம்பரம். ''புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே'' - அப்பர்; ''புலியூர் சிற்றம்பலம்'' - சுந்தரர்.

157. இருவர்க்கு - பிரம விஷ்ணுக்களுக்கு. தலமுறமெய்யில் - பூமியில் உடல்பொருந்த; சாஷ்டாங்கமாக. காவில் - சோலைகளில். களிமயில் - தருக்கும் மயில் கள்; வினைத் தொகை. கடி. வதனம் - மணங்கமழும் தாமரை சூழ்ந்த வாவிகளில் மலராகிய முகங்கள். மருத நிலத்திலுள்ள குளிர்ந்த வயல் வழியே.

பா-ம் - ✶விழைவோடும். ✶களியளி.

Koviloor Digital Library

158. முருகிற் செறிஇதழ் முளரிப் படுகரில்
முதுமே திகள்புது மலர்மேயும்
அருகிற் செறிவன மெனமிக் குயர்கழை
அளவிற் பெருகிட வளரிக்குப்
பெருகிப் புடைமுதிர் தரளஞ் சொரிவன
பெரியோ ரவர்திரு வடிவைக்கண்
டுருகிப் பரிவுறு புனல்கண் பொழிவன
எனமுன் புளவள வயலெங்கும்.

159. அறிவிற் பெரியவர் அயல்நெற் பணைவயல்
அவைபிற் படும்வகை அணைகின்றார்
''பிறவிப் ✳பகைநெறி விடுவீர் இருவினை
பெருகித் தொடர்பிணி உறுபாசம்
பறிவுற் றிடஅணை யுமின்''என் றிருபுடை
பயில்சூழ் சினைமிசை குயில்கூவும்
செறிவிற் பலதரு நிலையிற் பொலிவுறு
திருநந் தனவனம் ✳எதிர்கண்டார்.

160. அவர்முன் பணிவொடு தொழுதங் கணைவுற
அணிகொம் பரின்மிசை அருகெங்கும்
''தவமுன் புரிதலில் வருதொண் டெனுநிலை
தலைநின் றுயர்தமிழ் இறையோராம்
இவர்தந் திருவடி அதுகண் டதிசயம்''
எனவந் ததிர்''அர கர''என்றே
சிவமுன் பயில்மொழி பகர்கின் றனவளர்
சிறைமென் கிளியொடு ✳சிறுபூவை.

158. முருகில். . .படுகரில் - வாசனையுடன் நிறைந்த இதழ்களையுடைய தாமரைத் தடாகத்தில். முதுமேதிகள் - முதிர்ந்த எருமைகள். செறிவனம் என - நெருங்கிய காடுபோல. கழை அளவில் - மூங்கில்கள் அளவாக. இக்கு - கரும்புகள். புடைமுதிர் தரளம் - கணுக்களில் முதிர்ந்த முத்துக்களை. சொரிவன - சொரிதல். பெரியோர் - திருநாவுக்கரசர்.

159. அயலில் நெல் விளையும் மருதநிலத்துள்ள வயல்கள். பறிவுற்றிட - அறும்படி. இரு. . . . மிசை - இருபக்கமும் நெருங்கிச் சூழ்ந்துள்ள கிளைகள்மீது. செறிவில் பல தரு நிலையில் - நெருங்கிய பல மரங்கள் நிற்றலால்.

பா-ம் - ✳பவநெறி. ✳எதிர்கொண்டார்.

160. அவர் - திருநாவுக்கரசர். அவ்வனத்தின் அருகெங்கு முள்ள அழகிய கொம்புகள்மீது. முற்பிறப்புத் தவத்தால் வந்த தொண்டு. தமிழ் இறையோராம் - திருநாவுக்கரசராகிய. பகர்கின்றனவாய். சிறை - சிறகுடைய. பூவை - நாகணவாய்ப் பறவைகள்.

பா-ம் - ✳சில.

Koviloor Digital Library

161. அஞ்சொல் திருமறை அவர்முன் பகர்தலும்
அவருந் தொழுதுமுன் அளிகூரும்
நெஞ்சிற் பெருகிய *மகிழ்வும் காதலும்
நிறையன் பொடும்உரை தடுமாறச்
செஞ்சொல் திருமறை மொழியந் தணர்பயில்
தில்லைத் திருநகர் எல்லைப்பால்
மஞ்சிற் *பொலிநெடு மதில்சூழ் குடதிசை
மணிவா யிற்புறம் வந்துற்றார்.

162. அல்லற் பவம்அற அருளுந் தவமுதல்
அடியார் எதிர்கொள அவரோடும்
மல்லற் புனல்கமழ் மாடே வாயிலின்
வழிபுக் கெதிர்தொழு தணைவுற்றார்
கல்வித் துறைபல வருமா மறைமுதல்
கரைகண் டுடையவர் கழல்பேணுஞ்
செல்வக் குடிநிறை நல்வைப் பிடைவளர்
சிவமே நிலவிய திருவீதி.

163. நவமின் சுடர்மணி நெடுமா லையுநறு
மலர்மா லையுநிறை திருவீதிப்
புவனங் களின்முதல் இமையோர் தடமுடி
பொருதுந் தியமணி *போகட்டிப்
பவனன் பணிசெய வருணன் புனல்கொடு
பணிமா றவும்அவை பழுதாமென்
றெவருந் தொழு தெழும் அடியார் திருவல
கிடுவார் குளிர்புனல் விடுவார்கள்.

161. கிளியும் பூவையும் வேதம் ஓதல் - "பாரிசையும் பண்டிதர்கள் பன்னாளும் பயின்றோதும் ஓசைகேட்டு - வேரிமலி பொழிற்கிள்ளை வேதங்கள் பொருட்சொல்லும் மிழலை யாமே"; "வேதத் தொலியால் கிளிசொல் பயிலும் வெண்காடே"; "சட்டகலை யெட்டுமரு வெட்டும்வளர் தத்தைபயில் சண்பை நகரே"; "வளர்பூவை நல்ல மறையோது கொச்சை வயமே" - திருஞான சம்பந்தர் . அளி கூரும் - அருள்வளரும் (கூர்தல் - உள்ளது சிறத்தல்). மஞ்சில் - மேகங்களால். குடதிசை - மேற்குத்திசை.

பா-ம் - *மகிழ்வுறு. *பொலிதரு.

162. பவம் - பிறவி. தவமுதல் - திருநாவுக்சரசர். மல்லல். . . .மாடே - வளமை யுடைய நீர் மணங்கமழும் பக்கமாகவே. உடையவர் - நடராஜர். "செல்வ நெடுமாடஞ் சென்றுசே ணோங்கிச் - செல்வ மதிதோயச் செல்வமுயர் கின்ற - செல்வர்வாழ் தில்லைச் சிற்றம் பலமேய - செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே" - திருஞான சம்பந்தர். நல்லிருக்கைகள்.

163. புவனங்களின். போகட்டி - புவனத் தலைவர்களாகிய தேவர்களின் பெரிய கிரீடங்கள் ஒன்றோடொன்று மோதிச் சிந்திய மணிகளைப் போக்கி (போகவிட்டு). பவனன் - வாயுதேவன். பணி மாறவும் - தொண்டு செய்யவும். அவை -வாயுவின் திருவலகுத் தொண்டும், வருணனின் நீர்த்தொண்டும். வாயு வருணன் முதலிய தேவர்களைப் பார்க்கிலும் அடியவர்கள் சிறந்தவர்க ளாதலான் "எவரும் தொழுதெழும் அடியார்" என்றார்.

பா-ம் - *போகட்டுப்.

Koviloor Digital Library

164. மேலம் பரதல நிறையுங் கொடிகளில்
விரிவெங் கதிர்நுழை வரிதாகும்
கோலம் பெருகிய திருவீ தியைமுறை
குலவும் பெருமையர் பணிவுற்றே
ஞாலந் திகழ்திரு மறையின் பெருகொலி
நலமார் முனிவர்கள் துதியோடும்
ஓலம் பெருகிய நிலையேழ் கோபுரம்
*முறையே கொடுதொழு துள்புக்கார்.

165. வளர்பொற் கனமணி திருமா ளிகையினை
வலம்வந் தலமரு வரைநில்லா
அளவிற் பெருகிய ஆர்வத் திடைஎழும்
அன்பின் கடல்நிறை உடலெங்கும்
புளகச் செறிநிரை *விரவத் திருமலி
பொற்கோ புரமது புகுவார்முன்
களனிற் பொலிவிடம் உடையார் நடநவில்
கனகப் பொதுஎதிர் கண்ணுற்றார்.

166. நீடுந் *திருவுடன் நிகழும் பெருகொளி
நிறைஅம் பலநினை வுறநேரே
கூடும் படிவரும் அன்பால் இன்புறு
*குணமுன் பெறவரு நிலைகூடத்
தேடும் பிரமனும் மாலுந் தேவரும்
முதலாம் யோனிகள் தெளிவொன்றா
ஆடுங் கழல்புரி அமுதத் திருநடம்
ஆரா வகைதொழு தார்கின்றார்.

164. மேல் அம்பரதலம் - மேலே ஆகாயத்தில். குலவும் பெருமையர் - விளங்கிய பெருமையுடைய திருநாவுக்கரசர். ஓலம் - ஒலி.

பா-ம் - *உறமெய்.

165. கனம் - கூட்டம்; மேகம்; பொன். (பொன்கனம் -உயர்ந்த செம்பொன்). அலமரும்வரை - சுற்றிவரும்வரை. உடல். . . . விரவ - உடல் முழுவதும் மயிர்ச் சிலிர்ப்பு மிகுந்து ஒழுங்குபடக் கலக்க. களனில் - கண்டத்தில். கனகப் பொது - பொற்சபையை.

பா-ம் - *விரவி.

166. அருள் திருவுடன். பெருகு ஒளி - கடவுள் வாழ்த்து முதற்பாட்டுக் குறிப்பைப்பார்க்க. அம்பலம் - சிற்றம்பலம். யோனிகள் - பிறவிகள்; உயிர்கள். தெளிவு ஒன்றா - ஞானத் தெளிவில் பொருந்த; விளங்க. ஆரா - தெவிட்டாத. ஆர்கின்றார் - (நடன இன்பத்தை) அநுபவிக்கின்றார்.

பா-ம் - *திருவடி. *குணமும்.

Koviloor Digital Library

167. கையுந் தலைமிசை புனைஅஞ் சலியன
கண்ணும் பொழிமழை ✻ஒழியாதே
பெய்யுந் தகையன கரணங் களும்உடன்
உருகும் பரிவின பேறெய்தும்
மெய்யுந் ✻தரைமிசை விழுமுன் பெழுதரு
மின்தாழ் சடையொடு நின்றாடும்
ஐயன் திருநடம் எதிர்கும் பிடும்அவர்
ஆர்வம் பெருகுதல் அளவின்றால்.

168. இத்தன் மையர்பல முறையுந் தொழுதெழ
''என்றெய் தினை''என மன்றாடும்
அத்தன் திருவருள் பொழியுங் ✻கருணையின்
அருள்பெற் றிடவரும் ஆனந்தம்
மெய்த்தன் மையினில்வி ருத்தத் திருமொழி
பாடிப் பின்னையும் மேன்மேலும்
சித்தம் பெருகிய பரிவால் ✻இன்புறு
திருநே ரிசைமொழி பகர்கின்றார்.

வேறு

169. ''பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன்'' என்றுமுன் னெடுத்துப் பண்ணால்
''அத்தாஉன் ஆடல் காண்பான் அடியனேன் வந்த வா''றென்
றித்திரம் போற்றி நின்றே இன்தமிழ் மாலை பாடிக்
கைத்திருத் தொண்டு செய்யுங் காதலிற் பணிந்து போந்தார்.

167. கரணங்கள் - மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம். பரிவின - அன்புடையனவாயின. பிறவியில் எப்பேற்றை எய்தவேண்டுமோ அப்பேற்றினை எய்திய உடலும் மண்மிசை விழும் எழும் என்றபடி. தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் : 105, 106, 107. பார்க்க.

பா-ம் - ✻ஒழியாமே. ✻தலமிசை.

168. ''தில்லையுட் சிற்றம்பலத்து நட்டம், என்று வந்தாய் என்றும் எம்பெருமான்தன் திருக்குறிப்பே'' - அப்பர் : கோயில் திருவிருத்தம். 2 - மன்றாடும் - பொன்னம்பலத்தில் நடம் புரியும்.

பா-ம் - ✻கடைவிழி. ✻அன்புறு.

169. ''பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன் பரமனே பரம யோகி
எத்தினாற் பத்தி செய்கேன் என்னைநீ இகழ வேண்டா
முத்தனே முதல்வா தில்லை அம்பலத் தாடு கின்ற
அத்தாவுன் ஆடல்காண்பான் அடியனேன் வந்த வாறே''.

- தேவாரம்.

Koviloor Digital Library

170. நீடிய மணியின் சோதி *நிறைதிரு முன்றின் மாடும்
*ஆடுயர் கொடிசூழ் பொற்றேர் *அணிதிரு வீதி யுள்ளும்
கூடிய பணிகள் செய்து கும்பிடுந் தொழில ராகிப்
பாடிய புனித வாக்கின் பணிகளும் பயிலச் செய்வார்.

171. அருட்பெரு மகிழ்ச்சி பொங்க "அன்னம்பா லிக்கும்" என்னும்
திருக்குறுந் தொகைகள் பாடித் திருவுழ வாரங் கொண்டு
பெருத்தெழு காத லோடும் பெருந்திருத் தொண்டு செய்து
விருப்புறு மேனி கண்ணீர் வெண்ணீற்று வண்ட லாட.

172. மேவிய பணிகள் செய்து விளங்குநாள் வேட்க ளத்துச்
சேவுயர் கொடியார் தம்மைச் சென்றுமுன் வணங்கிப் பாடிக்
காவியங் கண்டர் மன்னுந் திருக்கழிப் பாலை தன்னில்
நாவினுக் கரசர் சென்று நண்ணினார் மண்ணோர் வாழ.

வேறு

சினவிடையே றுகைத்தேறும் மணவாள நம்பிகழல் சென்று தாழ்ந்து
"வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குந் தானவனே என்கின் றா"ளென்
றனையதிருப் பதிகமுடன் அன்புறுவண் தமிழ்பாடி அங்கு வைகி
நினைவரியார் தமைப்போற்றி நீடுதிருப் புலியூரை நினைந்து மீள்வார்.

170. முன்றின் மாடும் - திருமுற்றத்திடத்தும். பயில - நிரம்ப.
பா-ம் - *நிறைதரு. *மாடுயர். *மாமணி.

171.கண்ணீர் திருநீற்றில் வண்டலாட; மகளிர்கள் சுண்ணத்துடன் நீர் கலந்து ஒருவர்மீது ஒருவர் தெறித்து வண்டலாட்டயர்தல் போலத் திருநாவுக்கரசரின் ஆனந்தக் கண்ணீர் திருநீற்றுடன் கலந்து ஒழுகுதலை "வண்டலாட" என்றார்.

"அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலும்இப் பூமிசை
என்னன் பாலிக்கு மாறுகொண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே". - தேவாரம்.

172. இடபக் கொடியராகிய சிவபெருமானை. காவியங் கண்டர் - திருநீலகண்டராகிய சிவபெருமானை.

173. விடை ஏறு உகைத்து ஏறும் மணவாள நம்பி - இடபத்தைச் செலுத்தி ஏறும் சிவபிரான். சிதம்பரத்தை நினைந்து.

" வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குந் தானவனே என்கின் றாளால்
சினபவளத் திரள்தோள்மேற் சேர்ந்திலங்கு வெண்ணீற்றன் என்கின்றாளால்
அனபவள மேகலையோ டப்பாலைக் கப்பாலான் என்கின் றாளால்
கனபவளஞ் சிந்துங் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ".
- தேவாரம்.

Koviloor Digital Library

174. மனைப்படப்பிற் கடற்கொழுந்து வளைசொரியுங்
கழிப்பாலை மருங்கு நீங்கி
நனைச்சினைமென் குளிர்ஞாழற் பொழிலூடு
வழிக்கொண்டு நண்ணும் போதில்
''நினைப்பவர்தம் மனங்கோயில் கொண்டருளும்
அம்பலத்து நிருத்த னாரைத்
தினைத்தனையாம் பொழுதும் மறந்துய்வனோ''
எனப்பாடித் தில்லை சார்ந்தார்.

175. ''அரியானை'' என்றெடுத்தே அடியவருக்
கெளியானை அவர்தஞ் சிந்தை
பிரியாத பெரியதிருத் தாண்டகச்செந்
தமிழ்பாடிப் பிறங்கு சோதி
விரியாநின் றெவ்வுலகும் ✲விளங்கியபொன்
னம்பலத்து மேவி ஆடல்
புரியாநின்றவர் தம்மைப்பணிந்து தமிழாற்
பின்னும் போற்றல் செய்வார்.

''செஞ்சடைக் கற்றைமுற்றத் திளநிலா எறிக்கும்'' எனுஞ் சிறந்த வாய்மை
அஞ்சொல்வளத் தமிழ்மாலை அதிசயமாம் படிபாடி அன்பு சூழ்ந்த
நெஞ்சுருகப் பொழிபுனல்வார் கண்ணிணையும் பரவியசொல்
நிறைந்த வாயும்
தஞ்செயலின் ஒழியாத திருப்பணியும் மாறாது சாரும் நாளில்.

174. மனை. . . . சொரியும் - புழைக் கடையில் கடல் அலைகள் சங்குகளைச் சொரியும். நனைசினை - அரும்புகளையுடைய கிளைகளில். ஞாழற் பொழிலூடு - சுரபுன்னைச் சோலை வழியாக; ஞாழல் - புலிநகக் கொன்றையுமாம்.

''பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ''. - தேவாரம்.

175. பிறங்கு சோதி - பெருகொளி.

பா-ம் - ✲விளக்கிய.

''அரியானை அந்தணர்தஞ் சிந்தை யானை
அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்குந்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கள்தங் கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே''. - தேவாரம்.

Koviloor Digital Library

177. கடையுகத்தில் ஆழியின்மேல் மிதந்ததிருக்
கழுமலத்தின் இருந்த செங்கண்
*விடையுகைத்தார் திருவருளால் வெற்பரையன்
பாவைதிரு முலைப்பா லோடும்
அடையநிறை சிவம்பெருக வளர் ஞானங்
குழைத்தூட்ட அமுது செய்த
உடையமறைப் பிள்ளையார் திருவார்த்தை
அடியார்கள் உரைப்பக் கேட்டார்.

178. ஆழிவிடம் உண்டவரை அம்மை*திருப்
பாலமுதம் உண்ட போதே
ஏழிசைவண் தமிழ்மாலை "இவன்எம்மான்"
எனக்காட்டி இயம்ப வல்ல
காழிவரும் பெருந்தகைசீர் கேட்டலுமே
அதிசயமாங் காதல் கூர
வாழியவர் மலர்க்கழல்கள் வணங்குதற்கு
மனத்தெழுந்த விருப்பு வாய்ப்ப.

179. அப்பொழுதே அம்பலத்துள் ஆடுகின்ற
கழல்வணங்கி அருள்முன் பெற்றுப்
பொய்ப்பிறவிப் பிணியோட்டுந் திருவீதி
புரண்டு வலங் கொண்டு போந்தே
எப்புவனங் களும்நிறைந்த திருப்பதியின்
எல்லையினை இறைஞ்சி ஏத்திச்
செப்பரிய பெருமையினார் திருநாரை
யூர்பணிந்து பாடிச் செல்வார்.

176. "செஞ்சடைக் கற்றை முற்றத் திளநிலா எறிக்குஞ் சென்னி
நஞ்சடை கண்ட னாரைக் காணலாம் நறவம் நாறும்
மஞ்சடை சோலைத் தில்லை மல்குசிற் றம்ப லத்தே
துஞ்சடை இருள்கிழியத் துளங்கெரி யாடு மாறே". – தேவாரம்.

177. யுகமுடிவில் கடலின்மீது மிதந்த. திருக்கழுமலம் - சீகாழிக் கொரு பெயர். கற்பாந்தத்திலுஞ் சீகாழி கடலில் மிதத்தலால் அதற்குத் தோணிபுரம் என்றொரு பெயருண்டு. வெற்பரையன் பாவை - உமாதேவியார். அடைய - எங்கும். பிள்ளையார் - திருஞான சம்பந்தர்.

பா-ம் - *விடையுயர்த்தார்.

178. ஆழி விடம் உண்டவரை - சிவபெருமானை.

பா-ம் - *திரு முலையமுதம்.

179. சிதாகாசம் எங்கும் நிறைந்த தாகலானும், அதற்கு அறிகுறியாகச் சிதம்பரம் விளங்குதலானும் "எப்புவனங்களும் நிறைந்த திருப்பதி" என்றார்.

Koviloor Digital Library

180. தொண்டர்குழாம் புடைசூழத் தொழுதகரத்
தொடுநீறு துதைந்த கோலங்
கண்டவர்தம் மனங்கசிந்து கரைந்துருகுங்
கருணைபுறம் பொழிந்து காட்டத்
தெண்திரைவாய்க் கல்மிதப்பில் உகைத்தேறுந்
திருநாவுக் கரசர் தாமும்
வண்தமிழால் ✲எழுதுமறை மொழிந்தபிரான்
திருப்புகலி மருங்கு சார்ந்தார்.

நீண்டவரை வில்லியார் வெஞ்சூலை மடுத்தருளி நேரே முன்னாள்
ஆண்டஅர செழுந்தருளக் கேட்டருளி ஆளுடைய பிள்ளை யாருங்
காண்டகைய பெருவிருப்புக் கைம்மிக்க திருவுள்ளக் கருத்தி னோடு
மூண்டஅருள் மனத்தன்பர் புடைசூழ எழுந்தருளி முன்னே வந்தார்.

182. தொழுதணைவுற் றாண்டஅர சன்புருகத்
தொண்டர்குழாத் திடையே சென்று
பழுதில்பெருங் காதலுடன் அடிபணியப்
பணிந்தவர்தங் கரங்கள் பற்றி
எழுதரிய மலர்க்கையால் எடுத்திறைஞ்சி
விடையின்மேல் வருவார் தம்மை
அழுதழைத்துக் கொண்டவர்தாம் "அப்பரே"
எனஅவரும் "அடியேன்" என்றார்.

183. அம்பிகைசெம் பொற்கிண்ணத் தமுதஞா
னங்கொடுப்ப அழுகை தீர்த்த
செம்பவள வாய்ப்பிள்ளை திருநாவுக்
கரசரெனச் சிறந்த சீர்த்தி

180. துதைந்த - நெருங்கிய தெள்ளிய கடலிடத்துக் கல்லாகிய தெப்பத்தைச் செலுத்தி ஏறிய. மறை ஒலியா யிருப்பது: அது வரிவடிவில் இறங்கும்போது எழுது மறை யாகிறது. பிரான் திருப்புகலி - திருஞான சம்பந்தர் அவதரித்த சீகாழியின்.

பா-ம் - ✲தெய்வமறை.

181. நீண்ட மேருவை வில்லாக உடைய சிவபெருமான். மடுத்து - செலுத்தி. ஆளுடைய பிள்ளையாரும் - திருஞான சம்பந்தப் பெருமானும் கை - ஒழுங்கு; ஒழுக்கம்.

182. கொண்டவர் தாம் - திருஞான சம்பந்தப் பெருமான். திருநாவுக் கரசர் வயதில் முதிர்ந்தவர்; அன்பில் முதிர்ந்தவர். அவர் முதலில் திருஞான சம்பந்தர் காலில் விழுந்து விட்டனர். அது கண்ட திருஞான சம்பந்தர் இறைஞ்சி 'என் தந்தையாரே' என்ற பொருள்படும்படி "அப்பரே" என்று சிறப்பித்தார்.

Koviloor Digital Library

எம்பெருமக் களும்இயைந்த கூட்டத்தில்
அரனடியார் இன்பம் எய்தி
உம்பர்களும் போற்றிசைப்பச் சிவம்பெருகும்
ஒலிநிறைத்தார் உலகம் எல்லாம்.

184. "பிள்ளையார் கழல்வணங்கப் பெற்றேன்"என்
றரசுவப்பப் பெருகு ஞான
வள்ளலார் வாகீசர் தமைவணங்கப்
பெற்றதற்கு மகிழ்ச்சி பொங்க
உள்ளநிறை காதலினால் ஒருவரொரு
வரிற்கலந்த உண்மை யோடும்
வெள்ளநீர்த் திருத் தோணி வீற்றிருந்தார்
கழல்வணங்கும் விருப்பின் மிக்கார்.

வேறு

185. அருட்பெருகு தனிக்கடலும் *உலகுக் கெல்லாம்
அன்புசெறி கடலுமாம் எனவும் *ஓங்கும்
பொருட்சமய முதற்சைவ நெறிதான் பெற்ற
புண்ணியக்கண் ணிரண்டெனவும் புவனம் உய்ய
இருட்கடுவுண் டவர்அருளும் அகிலம் எல்லாம்
ஈன்றாள்தன் திருவருளும் எனவுங் கூடித்
தெருட்கலைஞா னக்கன்றும் அரசுஞ் சென்று
செஞ்சடைவா னவர்கோயில் சேர்ந்தார் அன்றே.

183. திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர் எனச் சிறந்த சீர்த்தி எம்பெருமக்களும் சேர்ந்த திருக்கூட்டத்திலுள்ள. உம்பர்களும் - தேவர்களும்.

184. திருத்தோணிபுரம் - *177:* குறிப்புப் பார்க்க. திருத்தோணிபுரத்தில் வீற்றிருந்தருளுஞ் சிவபிரான் திருவடிகளை வணங்கும்.

185. ஓங்கும் பொருட் சமய முதலாகிய - *79 :* குறிப்புப் பார்க்க. இருள் கடு - கரிய நஞ்சை. சிவனருளும் சத்தியருளும் என்றபடி. தெருள் - தெளிந்த. கன்றும் - திருஞான சம்பந்தரும். சிவமுஞ் சத்தியும் ஒன்றே. அவ்வொன்றை இரண்டாகக் கூறுவது உபசாரம். அதுபோலத் திருநாவுக்கரசரும் திருஞான சம்பந்தரும் வடிவால் வேறுபட்டிருப்பினும் திருவருளில் இருவரும் ஒருவர் என்னுங் கருத்து ஈண்டு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பா-ம் - *உலகமெல்லாம் அன்புநிறை கடலுமாம்; உலகுக் கெல்லாம் அன்பு நிறை கடலுமெனவாகி ஓங்கும். *பொங்கும்.

Koviloor Digital Library

186. பண்பயில்வண் டறைசோலை சூழுங் காழிப்
பரமர்திருக் கோபுரத்தைப் பணிந்துள் புக்கு
விண்பணிய ஓங்குபெரு விமானந் தன்னை
வலங்கொண்டு தொழுதுவிழுந் தெழுந்த எல்லைச்
சண்பைவரு பிள்ளையார் "அப்பர் உங்கள்
தம்பிரா னாரைநீர் பாடீர்"என்னக்
கண்பயிலும் புனல்பொழிய அரசும் வாய்மைக்
கலைபயிலும் மொழிபொழியக் கசிந்து பாடி.

187. பெரியபெரு மாட்டியுடன் தோணி மீது
பேணிவீற் றிருந்தருளும் பிரான்முன் நின்று
பரிவுறுசெந் தமிழ்மாலை பத்தி யோடும்
"பார்கொண்டு மூடி"எனும் பதிகம் போற்றி
அரியவகை புறம்போந்து பிள்ளை யார்தந்
திருமடத்தில் எழுந்தருளி அமுது செய்து
மருவியநண் புறுகேண்மை அற்றை நாள்போல்
வளர்ந்தோங்க உடன்பலநாள் வைகும் நாளில்.

188. அத்தன்மை பயில்அரசும் பிள்ளை யாரும்
அளவளா வியமகிழ்ச்சி அளவி லாத
சித்த*நெகிழ்ச் சியினோடு செல்லும் நாளில்
திருநாவுக் கரசுதிரு வுள்ளந் தன்னில்
மைத்தழையும் மணி மிடற்றார் பொன்னி நாட்டு
மன்னியதா னங்களெல்லாம் வணங்கிப் போற்ற
மெய்த்தெழுந்த பெருங்காதல் பிள்ளை யார்க்கு
விளம்புதலும் அவருமது மேவி நேர்வார்.

186. சண்பை - சீகாழிக்கு ஒரு பெயர். அப்பரே. கண் பயிலும் புனல் - கண்ணிரம்பிய நீர்.

187. பெரிய பெருமாட்டி - பெரிய நாயகி; சீகாழி அம்மையாரின் பெயர். கேண்மை - உறவு; அன்பு.

"பார்கொண்டு மூடிக் கடல்கொண்ட ஞான்றுநின் பாதமெல்லாம்
நாலைந்து புள்ளினம் ஏந்தின என்பர் நளிர்மதியங்
கால்கொண்ட வண்கைச் சடைவிரித் தாடுங் கழுமலவர்க்
காளன்றி மற்றுமுண் டோஅந்த ணாழி அகலிடமே". - தேவாரம்.

188. பொன்னி நாட்டு - காவிரி நாட்டில்; சோழ நாட்டில். அது மேவி நேர்வார்- அதற்கு உடன்படுவாரானார்.

பா-ம் - *மகிழ்ச்.

Koviloor Digital Library

189. ஆண்டஅர செழுந்தருளக் கோலக் காவை
அவரோடுஞ் சென்றிறைஞ்சி அன்பு கொண்டு
மீண்டருளி னார்அவரும் விடைகொண் டிப்பால்
வேதநா யகர்விரும்பும் பதிக ளான
நீண்டகருப் பறியலூர் புன்கூர் ✲நீடுர்
நீடுதிருக் குறுக்கைதிரு நின்றி யூருங்
காண்டகைய நனிபள்ளி முதலாய் நண்ணிக்
கண்ணுதலார் கழல்தொழுது கலந்து செல்வார்.

190. மேவுபுனற் பொன்னியிரு கரையுஞ் சார்ந்து
✲விடை யுயர்த்தார் திருச்செம்பொன் பள்ளி பாடிக்
காவுயரு மயிலாடு துறைநீள் பொன்னிக்
கரைத்துருத்தி வேள்விகுடி எதிர்கொள் பாடி
பாவுறுசெந் தமிழ்மாலை பாடிப் போற்றிப்
பரமர்திருப் ✲பதிபலவும் பணிந்து போந்தே
ஆவுறும்அஞ் சாடுவார் கோடி காவில்
அணைந்துபணிந் தாவடுதண் டுறையைச் சார்ந்தார்.

191. "ஆவடுதண் டுறையாரை அடைந்துய்ந் தேன்"என்
றளவில்திருத் தாண்டகமுன் அருளிச் செய்து
மேவுதிருக் குறுந்தொகைநே ரிசையுஞ் சந்த
விருத்தங்க ளானவையும் வேறு வேறு
பாவலர்செந் தமிழ்த்தொடையாற் பள்ளித் தாமம்
பலசாத்தி மிக்கெழுந்த பரிவி னோடும்
பூவலயத் தவர்பரவப் பலநாள் தங்கிப்
✲புரிவுறுகைத் திருத்தொண்டு போற்றிச் செய்வார்.

189. பா-ம் - ✲திருக்குறுக்கை நீடுதிரு நின்றியூருங்.

190. விடைக்கொடி யுடையார். கா - சோலை. ஆவுறும் அஞ்சு - பஞ்ச கவ்வியம்.
பா-ம் - ✲விடை யுகைத்தார். ✲பதிபிறவும்.

191. தமிழ்த் தொடையலாகிய பள்ளித் தாமம்; தமிழால் தொடுக்கப்பட்ட மாலை; எறிபத்த நாயனார் புராணம்: 9. குறிப்புப் பார்க்க. பூவலயத்தவர் - பூமியிலுள்ளவர். புரிவுறு - விருப்புறும்.

பா-ம் - ✲பரிவுறு நற்.

"நம்பனை நால்வேதங் கரைகண் டானை
ஞானப் பெருங்கடலை நன்மை தன்னைக்
கம்பனைக் கல்லா லிருந்தான் தன்னைக்
கற்பகமாய் அடியார்கட் கருள்செய் வானைச்
செம்பொன்னைப் பவளத்தைத் திரளு முத்தைத்
திங்களை ஞாயிற்றைத் தீயை நீரை
அம்பொன்னை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய
அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே". - தேவாரம்.

Koviloor Digital Library

192. எறிபுனல்பொன் மணிசிதறுந் *திரைநீர்ப் பொன்னி
இடைமருதைச் சென்றெய்தி அன்பி னோடு
மறிவிரவு கரத்தாரை வணங்கி வைகி
வண்தமிழ்ப்பா மாலைபல மகிழச் சாத்திப்
பொறியரவம் புனைந்தாரைத் திருநாகேச் சுரத்துப்
போற்றியருந் தமிழ்மாலை புனைந்து போந்து
செறிவிரைநன் மலர்ச்சோலைப் பழையா றெய்தித்
திருச்சத்தி *முற்றத்திற் சென்று சேர்ந்தார்.

வேறு

193. சென்று சேர்ந்து திருச்சத்தி முற்றத் திருந்த சிவக்கொழுந்தைக்
குன்ற மகள்தன் மனக்காதல் குலவும் பூசை கொண்டருளும்
என்றும் இனிய பெருமானை இறைஞ்சி இயல்பில் திருப்பணிகள்
முன்றில் அணைந்து செய்துதமிழ் மொழிமா லைகளுஞ் சாத்துவார்.

194. ''கோவாய் முடுகி'' என்றெடுத்துக் ''கூற்றம் வந்து குமைப்பதன் முன்
பூவா ரடிகள் என் தலைமேல் பொறித்து வைப்பாய்'' எனப்புகன்று
நாவார் பதிகம் பாடுதலும் நாதன் தானும் நல்லூரில்
''வாவா'' என்றே அருள்செய்ய வணங்கி மகிழ்ந்து வாகீசர்.

வேறு

195. நன்மைபெரு கருள்நெறியே வந்தணைந்து நல்லூரில்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கிமகிழ்ந் தெழும்பொழுதில்
''உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம்'' என்றவர்தஞ்
சென்னிமிசைப் பாதமலர் சூட்டினான் சிவபெருமான்.

192. மறி - மான். பொறி - புள்ளி.

பா-ம் - *கரை. *முற்றத்தைச்.

193. பார்வதி பூசித்த திருப்பதி.

194. கோவாய் - இடியாய்; அம்பாய், வச்சிரமாய் எனினுமாம். கூற்றம் - யமன். குமைப்பதன் முன் - அழிப்பதன் முன். பூ ஆர் - பூப்போன்ற.

''கோவாய் முடுகி அடுதிறற் கூற்றங் குமைப்ப தன்முன்
பூவா ரடிச்சுவ டென்மேற் பொறித்துவை போகவிடின்
மூவா முழுப்பழி மூடுங்கண் டாய்முழங் குந்தழற்கைத்
தேவா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே''. -தேவாரம்.

Koviloor Digital Library

196. "நனைந்தனைய திருவடிஎன் தலைமேல்வைத் தார்"என்று
புனைந்ததிருத் தாண்டகத்தால் போற்றிசைத்துப் புனிதரருள்
நினைந்துருகி விழுந்தெழுந்து நிறைந்துமலர்ந் தொழியாத
தனம்பெரிதும் பெற்றுவந்த வறியோன்போல் மனந்தழைத்தார்.

197. நாவுக்கு மன்னர்திரு நல்லூரில் நம்பர்பால்
மேவுற்ற திருப்பணிகள் மேவுறநா ளுஞ்செய்து
பாவுற்ற தமிழ்மாலை பலபாடிப் பணிந்தேத்தித்
தேவுற்ற திருத்தொண்டு செய்தொழுகிச் செல்லுநாள்.

198. கருகாவூர் முதலாகக் கண்ணுதலோன் அமர்ந்தருளுந்
திருவாவூர் திருப்பாலைத் துறை*பிறவுஞ் சென்றிறைஞ்சிப்
பெருகார்வத் திருத்தொண்டு செய்துபெருந் திருநல்லூர்
ஒருகாலும் பிரியாதே உள்ளுருகிப் பணிகின்றார்.

199. ஆளுடைய நாயகன்றன் அருள்பெற்றங் ககன்றுபோய்
வாளைபாய் புனற்பழனத் திருப்பழன மருங்கணைந்து

196. "காலனை வீழச் செற்ற கழலடி இரண்டும் வந்தென் - மேலவா இருக்கப் பெற்றேன்" - அப்பர் : திருநெய்த்தானத் திருநேரிசை 1. பெற்று உவந்த.

"நினைந்துருகும் அடியாரை நைய வைத்தார்
நில்லாமே தீவினைகள் நீங்க வைத்தார்
சினந்திருகு களிற்றுரிவைப் போர்வை வைத்தார்
செழுமதியின் தளிர்வைத்தார் சிறந்து வானோர்
இனம்துருவி மணிமகுடத் தேறத் துற்ற
இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்கி
நனைந்தனைய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார்
நல்லூர்எம் பெருமானார் நல்ல வாறே". - தேவாரம்.

197. தேவுற்ற - தெய்விகம் பொருந்திய.

198. பா-ம் - *பலவுஞ்.

199. புனற்பழனம் - நீர் நிரம்பிய பொய்கைகள் சூழ்ந்த. பணிக்கலன் - பாம் பாபரணம்.

பின்னிரண்டு அடிகளிலுள்ள தத்துவ நுட்பங்கள் வருமாறு:- உலகில் உயிர்கட்கு அறிவும் அறியாமையும், நினைப்பும் மறப்பும், இன்பமும் துன்பமும், ஒளியும் இருளும் கலந்திருத்தலும், முழு அறிவோ முழு அறியாமையோ, முழு நினைப்போ முழுமறப்போ, முழு இன்பமோ முழுத்துன்பமோ, முழு ஒளியோ முழு இருளோ இன்மையும் வெள்ளிடைமலை. இவைகளைக் கொண்டு உயிர்கட்கு முழுஅறிவுநிலையும் முழு அறியாமைநிலையும், முழு நினைப்புநிலையும் முழு மறப்புநிலையும், முழு இன்பநிலையும் முழுத் துன்பநிலையும், முழு ஒளிநிலையும் முழுஇருள் நிலையும் இருத்தல் வேண்டுமென்று ஊகித் துணர்தற்கு இடனுண்டு. (அறிவு - நினைப்பு - இன்பம் - ஒளி - இவை எல்லாம் ஒன்று; அறியாமை - மறப்பு- துன்பம் - இருள் - இவை எல்லாம் ஒன்று).

Koviloor Digital Library

காளவிடம் உண்டிருண்ட கண்டர்பணிக் கலன்பூண்டு
நீளிரவில் ஆடுவார் கழல்வணங்க நேர்பெற்றார்.

உயிர்கள் முழு ஒளியினின்றும் பிறவிதாங்கி யிருக்குமா, அல்லது முழு இருளினின்றும் பிறவிதாங்கி யிருக்குமா என்பது சிந்திக்கற்பாலது. இன்பத்திலுள்ள ஒருவன் துன்பத்தை நாடுதலில்லை; துன்பத்திலுள்ள ஒருவன் இன்பத்தை நாடுதல் இயல்பு. ஆகவே, உயிர்கள் முழு இருளினின்றுமே ஈண்டுப் பிறவி தாங்கி யிருத்தல் வேண்டும் என்பது தேற்றம். இவ்வுலகில் உயிர்கள் பிறவி தாங்கியதும் அவைகட்குச் சிறிது இருள் விலகுகிறது; சிறிது ஒளி விளங்குகிறது. இச் சிற்றொளியினின்றும் பேரொளியை அடைய வேண்டுவது உயிர்களின் கடமை. உயிர்கள் முழு இருளில் கட்டுண்டு கிடக்கும் போது அவைகட்கு அறிவு செயல் அரும்புவதில்லை; (''காரிட்ட ஆணவக் கருவறையில் அறிவற்ற கண்ணிலாக் குழவியைப்போல் கட்டுண்டிருந்த எமை வெளியில் விட்டு. சின்மயானந்த குருவே'' - தாயுமானார்). அறிவு செயல் அரும்புதற்குக் கட்டில்லாத முழு அறிவுடைய ஒன்றன் துணை தேவையாகிறது. அம்முழு அறிவே சிவம் என்பது.

முற்றறிவாகிய சிவம் உயிர்கள் பொருட்டு என் செய்கிறது? கருணை நடம்புரிந்தவண்ணமா யிருக்கிறது. அந்நடம் பலதிறநிலையி லுள்ள உயிர்கட்குப் பலப்பல விதமாகப் பயன்படுகிறது. முழு இருளிலுள்ள உயிர்கட்கும் அது பயன்படுவதாகிறது. அவ்வுயிர்கள் சிவத்தின் நடனத்தால் அறிவு செயல் பெறும் நிலையைப் பெறுகின்றன; அதாவது தனு கரண புவன போகங்களைப் பெறுகின்றன என்பது. முழு இருளில் அறிவு செயல் விளக்கமின்றிக் கிடக்கும் உயிர்கள் பொருட்டும் ஆண்டவன் நடம் புரிவது அவனது கைம்மாறற்ற கருணைப் பெருக்கைப் புலப்படுத்துவதாகும்.

முழுஇருள் என்பது ஆணவ இருளைக் குறிப்பது. அதனை இங்கே ''நீளிரவு'' என்றார். மேலும் உயிர்களின் அகமலரில் ஆண்டவன் நடம்புரிந்து துணைசெய்வதும் ஈண்டுக் கொள்ளற்பாலது.

ஆண்டவன் திருநடம் விழிப்பில் துணைசெய்வதேபோல் உறக்கத்திலும் துணை செய்கிறது. உறக்கத்தில் தத்துவங்கள் படிப்படியாக ஒடுங்குகின்றன. அக்காலத்தும் அகமலர் (இருதயம்) இயங்குகிறது. அந்நிலையிலும் ஆண்டவன் நடம் அகமலரை இயக்கா நிற்கிறது. ''நள்ளிரவில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே''; ''கூரிருட் கூத்தொடு குனிப்பான்'' - திருவாசகம் : சிவபுராணம் 89; திருவண்டப்பகுதி 102. புறச்சிதம்பர மென்னும் தில்லையில் நள்ளிரவில் இறைவனுக்குப் பூசை நடைபெறுதல் ஈண்டுக் கருதற்பாலது.

நள்ளிருளில் சிவம்நட்டம் பயிலப்பயில, உயிர்கள் அறிவுசெயல்பெறத் தனு கரணபுவன போகங்களைத் தாங்குகின்றன. அத்தனு முதலிய மாயாகாரியங்கள் மாயையைக் காரியப்படுத்துவதும் ஆண்டவன் நடமேயாகும். ஆண்டவன் நடத்தால் மாயை மண்டில மண்டிலமாகச் சுழன்று சுழன்று இயங்கலான், அதைப் பாம்பெனக் கூறுவது கவிமரபு. இங்கே ''பணிக்கலன்'' என்றது பாம்பு போல் மண்டிலமிடும் மாயையை என்க.

ஆண்டவனது அற்புத நடம், முழு இருளிலுள்ள உயிர்கள் அறிவு செயல் விளங்கத் தனு முதலியவற்றைப் பெறுதற்குத் துணை செய்வது போலவே, அவ்வுயிர்கள் முழு ஒளி பெறுவதற்குந் துணை செய்கிறது. அதனை இங்கே ''களவிடம் உண்டு இருண்ட கண்டர்'' என்றார். உயிர்கள் தனு முதலியவற்றைப் பெற்றுச் சிறிது இருள் நீங்கிச் சிறிது ஒளி பெற்ற நிலையிலும் சில குற்றங்கள் செய்துவிடும். அவைகளை நினைந்து உயிர்கள் இரங்கும்போது, அவைகளைக் கருணைக் கடலாகிய ஆண்டவனே ஏற்று உயிர்கட்கு நடனத்தால் ஆனந்தமூட்டுவன். உயிர்களின் குற்றம் ''களவிடம்'' என்பது.

Koviloor Digital Library

200. அப்பதியைச் சூழ்ந்ததிருப் பதியில்அர னார்மகிழும்
ஒப்பரிய தானங்கள் உள்ளுருகிப் பணிந்தணைவார்
மெய்ப்பொருள்தேர் நாவினுக்கு வேந்தர்தாம் மேவினார்
செப்பருஞ்சீர் அப்பூதி அடிகளூர் திங்களூர்.

201. அந்தணரின் மேம்பட்ட அப்பூதி அடிகளார்
தந்தனய ருடன்சாலை கூவல்குளந் தருதண்ணீர்ப்
பந்தர்பல ஆண்டஅர செனும்பெயரால் பண்ணினமை
வந்தணைந்த வாகீசர் கேட்டவர்தம் மனைநண்ண.

202. மற்றவரும் மனமகிழ்ந்து மனைவியார் மைந்தர்பெருஞ்
சுற்றமுடன் களிகூரத் தொழுதெழுந்து சூழ்ந்துமொழிக்
கொற்றவரை அமுதுசெயக் குறைகொள்வார் இறைகொள்ளப்
பெற்றபெருந் தவத்தொண்டர் திருவுள்ளம் பெறப்பெற்றார்.

203. காண்டகைமை இன்றியும்முன் கலந்தபெருங் கேண்மையினார்
பூண்டபெருங் காதலுடன் போனகமுங் கறியமுதும்
வேண்டுவன வெவ்வேறு விதங்கள்பெற விருப்பினால்
ஆண்டஅர சமுதுசெயத் திருஅமுதாம் படிஅமைத்து.

204. திருநாவுக் கரசமுது செய்தருள மற்றவர்தம்
பெருநாமஞ் சாத்தியஅப் பிள்ளைதனை *அழைத்தன்பு
தருஞானத் திருமறையோர் தண்டலையின் வண்கதலிக்
குருநாளக் குருத்தரிந்து கொண்டுவரத் தனிவிட்டார்.

201. அப்பூதியடிகள் சாதிச்செருக்கின்றி அன்பில் திளைத்துத் திருநாவுக் கரசரைக் குருவாகக் கொண்டவராதலின் "அந்தணரின் மேம்பட்ட அப்பூதி அடிகளார்" எனப்பட்டார். தனயருடன் - புதல்வர்களுடன். சாலை - அறச் சாலைகள். கூவல் - கிணறுகள். தரு - நிழல்மரங்கள்.

202. மொழிக்கொற்றவரை - திருநாவுக்கரசரை. குறைகொள்வார் - குறையிரந்து வேண்டுதல் செய்வார். இறை - விடை. இறை - சிவபெருமானுமாம். இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பெற்ற. . . என்றபடி. திருவுள்ளம் - சம்மதம்.

203. கேண்மையினார் - ஆன்ம நேயம் பூண்ட அப்பூதியார். போனகமும்- சோறும்.

204. அத்திருநாவுக்கரசரின் பெயரைச் சூட்டியுள்ள. தண்டலையின். . . அரிந்து - தோட்டத்தில் வளப்பமுடைய வாழையின் நிறமுள்ள தண்டமைந்த குருத்தை அரிந்து.

பா-ம் - *அழைத்தந்தத்.

Koviloor Digital Library

205. ஆங்கவனும் விரைந்தெய்தி அம்மருங்கு தாழாதே
பூங்கதலிக் குருத்தரியப் புகும்அளவில் ஒருநாகம்
தீங்கிழைக்க அதுபேணான் திருஅமுது செய்தருள
ஓங்குகத லிக்குருத்துக் கொண்டொல்லை வந்தணைந்தான்.

206. தீயவிடந் தலைக்கொள்ளத் தெருமந்து செழுங்குருத்தைத்
தாயர்கரத் தினில்நீட்டித் தளர்ந்துதனைத் *தழல்நாகம்
மேயபடி *உரைசெய்யான் விழக்கண்டு ''கெட்டொழிந்தேம்
தூயவர்இங் கமுதுசெயத் தொடங்கார்''என் றதுஒளித்தார்.

207. தம்புதல்வன் சவம்மறைத்துத் தடுமாற்றம் இலராகி
''எம்பெருமான்! அமுதுசெய வேண்டும்''என வந்திறைஞ்ச
உம்பர்பிரான் திருத்தொண்டர் உள்ளத்தில் தடுமாற்றம்
நம்பர்திரு வருளாலே அறிந்தருளி நவைதீர்ப்பார்.

208. அன்றவர்கள் மறைத்ததனுக் களவிறந்த கருணையராய்க்
கொன்றைநறுஞ் சடையார்தங் கோயிலின்முன் கொணர்வித்தே
''ஒன்றுகொலாம்'' எனப்பதிகம் எடுத்துடையான் சீர்பாடப்
பின்றைவிடம் போய்நீங்கிப் பிள்ளையுணர்ந் தெழுந்திருந்தான்.

209. அருந்தனயன் உயிர்பெற்ற அதுகண்டும் அமுதுசெயா
திருந்ததற்குத் தளர்வெய்தி இடருழந்தார் துயர்நீங்க
வருந்துமவர் மனைப்புகுந்து வாகீசத் திருமுனிவர்
விருந்தமுது செய்தருளி விருப்பினுடன் மேவுநாள்.

205. பேணான் - பொருட்படுத்தாதவனாய்.

206. தெருமந்து - கழன்று. தன்னைத் தழல் நாகம் தீண்டிய விதத்தை. அது- பிணத்தை.

பா-ம் - *தழலரவம். *உரைசெய்து.

207. எம்பெருமானே. நவை - துன்பத்தை; குறைபாட்டை.

208. உடையான் - சிவபெருமான்.

''ஒன்றுகொ லாம்அவர் சிந்தை உயர்வரை
ஒன்றுகொ லாம்உய ரும்மதி சூடுவர்
ஒன்றுகொ லாம்இடு வெண்தலை கையது
ஒன்றுகொ லாம்அவர் ஊர்வது தானே''. - தேவாரம்.

209. இடருழந்தார் - இடரால் வருந்துவோரின்.

Koviloor Digital Library

210. திங்களூர் தனில்நின்றுந் திருமறையோர் பின்செல்லப்
பைங்கண்விடைத் தனிப்பாகர் திருப்பழனப் பதிபுகுந்து
தங்குபெருங் காதலொடுந் தம்பெருமான் கழல்சார்ந்து
பொங்கிய*அன் புறவணங்கி முன்னின்று போற்றிசைப்பார்.

211. புடைமாலை மதிக்கண்ணிப் புரிசடையார் பொற்கழற்கீழ்
அடைமாலைச் சீலமுடை அப்பூதி அடிகள்தமை
நடைமாணச் சிறப்பித்து நன்மைபுரி தீந்தமிழின்
தொடைமாலைத் திருப்பதிகச் சொன்மாலை பாடினார்.

212. எழும்பணியும் இளம்பிறையும் அணிந்தவரை எம்மருங்குந்
தொழும்பணிமேற் *கொண்டருளித் திருச்சோற்றுத் துறை முதலாத்
தழும்புறுகேண் மையில்நண்ணித் தானங்கள் பலபாடிச்
செழும்பழனத் திறைகோயில் திருத்தொண்டு செய்திருந்தார்.

213. சாலநாள் அங்கமர்ந்து தந்தலைமேல் தாள்வைத்த
ஆலமார் மணிமிடற்றார் அணிமலர்ச்சே வடிநினைந்து
சேலுலாம் புனற்பொன்னித் தென்கரையே றிச்சென்று
கோலநீள் மணிமாடத் திருநல்லூர் குறுகினார்.

210. திருமறையோர் - அப்பூதி அடிகள். பசிய கண்கள் பொருந்திய இடபவாகனத்தை யுடைய சிவபிரான் வீற்றிருந்தருளும்.

பா-ம் - *அன்பொடு.

211. திரண்டமாலை என்னப் பிறையாகிய கொண்டைமாலையணிந்த முறுக்கேறிய சடையையுடைய சிவபெருமானது; புடை - பக்கமுமாம். அடை. . . உடை - சார்ந்த இயல்பும் சீலமுமுடைய. நடைமாண - ஒழுக்கத்தை மாட்சியுற.

"சொன்மாலை பயில்கின்ற குயிலினங்காள் சொல்லீரே
பன்மாலை வரிவண்டு பண்மிழற்றும் பழனத்தான்
முன்மாலை நகுதிங்கள் முகிழ்விளங்கு முடிச்சென்னிப்
பொன்மாலை மார்பன்என் புதுநலம்உண் டிகழ்வானோ".

"வஞ்சித்தென் வளைகவர்ந்தான் வாரானே ஆயிடினும்
பஞ்சிக்காற் சிறகன்னம் பரந்தார்க்கும் பழனத்தான்
அஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய அழலோம்பும் அப்பூதி
குஞ்சிப்பூ வாய்நின்ற சேவடியாய் கோடியையே". - தேவாரம்.

212. பணியும் - பாம்பும். நீண்ட நாள் பழகிய அன்பாதலின் "தழும்புறு கேண்மையின்" என்றார். தானங்கள் - திருப்பதிகள்.

பா-ம் - *கொண்டருளுந்.

213. ஆலமார் மணி மிடற்றார் - நஞ்சு அமைந்த திருநீலகண்டர். சேல் மீன்கள் உலாவும்.

Koviloor Digital Library

214. அங்கணைந்து தம்பெருமான் அடிவணங்கி ஆராது
பொங்கியஅன் பொடுதிளைத்துப் போற்றிசைத்துப் பணிசெயுநாள்
தங்குபெருங் காதலினால் தாமரைமேல் விரிஞ்சனொடு
செங்கண்மால் அறிவரியார் திருவாரூர் தொழநினைந்தார்.

215. நல்லூரில் நம்பர்அருள் பெற்றுப்போய்ப் பழையாறை
பல்லூர்வெண் தலைக்கரத்தார் பயிலும்இடம் பலபணிந்து
சொல்லூர்வண் தமிழ்பாடி வலஞ்சுழியைத் தொழுதேத்தி
அல்லூர்வெண் பிறையணிந்தார் திருக்குடமூக் கணைந் திறைஞ்சி.

216. நாலூர்தென் திருச்சேறை குடவாயில் நறையூர்சேர்
பாலூரும் இன்மொழியாள் பாகனார் கழல்பரவி
மேலூர்தி விடைக்கொடியார் மேவும்இடம் பலபாடிச்
சேலூர்தண் பணைசூழ்ந்த தென்திருவாஞ் சியம்அணைந்தார்.

217. பெருவாச மலர்ச்சோலைப் பெருவேளூர் பணிந்தேத்தி
முருகாரும் மலர்க்கொன்றை முதல்வனார் பதிபிறவும்
திருவாரும் விளமருடன் சென்றிறைஞ்சி வாகீசர்
மருவாரூர் எரித்தவர்தந் திருவாரூர் வந்தடைந்தார்.

218. ஆண்டஅர செழுந்தருள ஆரூரில் அன்பர்கள்தாம்
நீண்டசடை முடியார்பால் நிறைந்தஅருள் பெற்றுடையார்
காண்தகுமா ளிகைமாடங் கவின்சிறந்தோங் கிடஎங்கும்
சேண்திகழ்வீ திகள்பொலியத் திருமலிமங் கலஞ்செய்தார்.

வேறு

219. வல்லமண் குண்டர்தம் மாயை கடந்து மறிகடலில்
கல்லே மிதப்பாகப் ✲போந்தவர் வந்தா ரெனுங்களிப்பால்
எல்லையில் தொண்டர் எயிற்புறஞ் சென்றெதிர் கொண்ட போது
சொல்லின் அரசர் வணங்கித் தொழுதுரை செய்தணைவார்.

214. திளைத்து - இடையீடின்றி நின்று ; மூழ்கி. விரிஞ்சனொடு - பிரமதேவனோடு.

215. பல்லூர் வெண்தலை கரத்தார் - பற்கள் மேலே கிளம்பியுள்ள வெள்ளிய கபாலத்தை ஏந்திய கையராகிய சிவபெருமான். மாலைக்காலத்தில் தோன்றும் வெண்பிறை. குடமூக்கு - கும்பகோணம்.

216. விடையை வாகனமாகவும் கொடியாகவும் உடைய சிவபெருமான்.

217. முருகுஆரும் - தேன்நிறைந்த. மருவார் ஊர் - பகைவர்களின் முப்புரங்களை.

218. கவின் - அழகு. நீண்டு விளங்குந் திருவீதிகள்.

219. மறிகடலில் - அலைகடலில். எயில் - மதில்.

பா-ம் - ✲பொங்க.

Koviloor Digital Library

220. "பற்றொன் றிலாவரும் பாதக ராகும் அமணர்தம்பால்
உற்ற பிணியொழிந் துய்யப்*போந் தேன்பெற லாவதொன்றே
புற்றிடங் கொண்டான்தன் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணிய" மென்
*றற்ற உணர்வொடும் ஆரூர்த் திருவீதி உள்ளணைந்தார்.

221. சூழுந் திருத்தொண்டர் தம்முடன் தோரண வாயில்நண்ணி
வாழி திருநெடுந் தேவா சிரியன்முன் வந்திறைஞ்சி
ஆழி வரைத்திரு மாளிகை வாயில் அவைபுகுந்து
நீள்சுடர் மாமணிப் புற்றுகந் தாரைநேர் கண்டுகொண்டார்.

222. கண்டு தொழுது *கரசர ணாதிஅங்கமெலாம்
கொண்ட புளகங்க ளாக எழுந்தன்பு கூரக்கண்கள்
தண்டுளி மாரி பொழியத் திருமூலட் டானர்தம்மைப்
புண்டரி கக்கழல் போற்றித் திருத்தாண் டகம்புனைந்து.

223. "காண்ட லேகருத் தாய்நினைந்" தென்னுங் கலைப்பதிகம்
தூண்டா விளக்கன்ன சோதிமுன் நின்று துதித்துருகி
ஈண்டு மணிக்கோயில் சூழ வலஞ்செய் திறைஞ்சிஅன்பு
பூண்ட மனத்தொடு நீள்திரு வாயிற் புறத்தணைந்தார்.

220. பற்று - அன்பு. அவ்வொன்றாவது புற்றிடங். புண்ணியமென்க. ஜீவபோதம் அற்ற உணர்வோடும்.

பா-ம் - *போந் தென்பெற லாவ துண்டே. *றுற்ற.

"மற்றிட மின்றி மனைதுறந் தல்லுணா வல்லமணர்
சொற்றிட மென்று துரிசுபட் டேனுக்கும் உண்டுகொலோ
விற்றிடம் வாங்கி விசயனோ டன்றொரு வேடுவனாய்ப்
புற்றிடங் கொண்டான்றன் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே".
- தேவாரம்

221. தேவாசிரிய மண்டபம். ஆழிவரை - சக்கரவாள கிரிபோன்ற. புற்றிடங் கொண்ட தியாகேசப் பெருமானை.

222. கைகால் முதலிய உறுப்புக்களெல்லாம். புண்டரிகக் கழல் - தாமரை போன்ற திருவடியை.

பா-ம் - *விழுந்து கரசர ணாதி யங்கம்.

223. ஈண்டு - நெருங்கிய.

"காண்டலே கருத்தாய் நினைந்திருந்தேன் மனம்புகுந்தாய் கழலடி
பூண்டுகொண் டொழிந்தேன் புறம்போயினா லறையோ
ஈண்டு மாடங்கள் நீண்டமா ளிகைமே லெழுகொடி வானிளமதி
தீண்டிவந் துலவுந் திருவாரூர் அம்மானே". - தேவாரம்.

Koviloor Digital Library

வேறு

செய்யமா மணிஒளிசூழ் திருமுன்றின் முன்தேவா சிரியன் சார்ந்து
✶ ''கொய்யுலா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ மயிலாலும் ஆரூ ராரைக்
கையினால் தொழாதொழிந்து கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த கள்வனேன்''என்
றெய்தரிய ✶கையறவால் திருப்பதிகம் அருள்செய்தங் கிருந்தார் அன்றே.

மார்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாருந் திருவடிவும் மதுர வாக்கில்
சேர்வாகுந் திருவாயில் தீந்தமிழின் மாலைகளுஞ் செம்பொற் றாளே
சார்வான திருமனமும் உழவாரத் தனிப்படையும் தாமும் ஆகிப்
பார்வாழத் திருவீதிப் பணிசெய்து பணிந்தேத்திப் பரவிச் செல்வார்.

நீடுபுகழ்த் திருவாரூர் நிலவுமணிப் புற்றிடங்கொள் நிருத்தர் தம்மைக்
கூடியஅன் பொடுகாலங் களில்அணைந்து கும்பிட்டுக் கோதில் வாய்மைப்
''பாடிளம்பூ தத்தினான்'' எனும்பதிகம் முதலான பலவும் பாடி
நாடியஆர் வம்✶பெருக நைந்துமனங் கரைந்துருகி நயந்து செல்வார்.

227. நான்மறைநூற் பெறுவாய்மை நமிநந்தி
அடிகள்திருத் தொண்டின் நன்மைப்
பான்மைநிலை யால்அவரைப் பரமர்திரு
விருத்தத்துள் வைத்துப் பாடித்
✶தேன்மருவுங் கொன்றையார் திருவாரூர்
அரனெறியில் திகழுந் தன்மை
ஆனதிற மும்போற்றி அணிவீதிப்
பணிசெய்தங் கமரும் நாளில்.

224. கையறவால் - வருத்தத்தால்.

பா-ம் - ✶கொய்யுமா. ✶கையறவாந்.

''மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனியான் தாள்தொ ழாதே
உய்யலாம் என்றெண்ணி உறிதூக்கி உழிதந்தென் உள்ளம் விட்டுக்
கொய்யுலா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ மயிலாலும் ஆரூரைக்
கையினால் தொழாதொழிந்து கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த கள்வ னேனே''.
- தேவாரம்.

225. இனிய தமிழின். இறைவன் செம்பொற்றாளே. உலகம் வாழ. மேலே : 140, திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் புராணம் : 270 - பார்க்க.

பா-ம் - ✶பொங்க; பொருந்த.

226. ''பாடிளம் பூதத்தி னானும் பவளச்செவ் வாய்வண்ணத் தானும்
கூடிள மென்முலை யாளைக் கூடிய கோலத்தி னானும்
ஓடிள வெண்பிறை யானும் ஒளிதிகழ் சூலத்தி னானும்
ஆடிளம் பாம்பசைத் தானும் ஆரூர் அமர்ந்தஅம் மானே''. - தேவாரம்.

பா-ம் - ✶தேனமருங்.

227. ''ஆராய்ந் தடித்தொண்டர் ஆணிப்பொன் ஆரூர் அகத்தடக்கிப்
பாரூர் பரிப்பத்தம் பங்குனி உத்திரம் பாற்படுத்தான்
ஆரூர் நறுமலர் நாதன் அடித்தொண்டன் நம்பிநந்தி
நீராற் றிருவிளக் கிட்டமை நீணா டறியுமன்றே''. - தேவாரம்.

Koviloor Digital Library

நீராருஞ் சடைமுடியார் நிலவுதிரு வலிவலமும் நினைந்து சென்று
வாராரு முலைமங்கை உமைபங்கர் கழல்பணிந்து மகிழ்ந்து பாடிக்
காராருங் கறைக்கண்டர் கீழ்வேளூர் கன்றாப்பூர் கலந்து பாடி
ஆராத காதலினால் திருவாரூர் தனில்மீண்டும் அணைந்தார் அன்றே.

229. மேவுதிரு வாதிரைநாள் வீதிவிடங்
கப்பெருமாள் பவனி தன்னில்
தேவருடன் முனிவர்கள்முன் சேவிக்கும்
அடியார்க ளுடன்சே வித்து
மூவுலகுங் களிகூர வரும்பெருமை
முறைமை யெலாங் கண்டுபோற்றி
நாவினுக்குத் தனியரசர் நயக்குநாள்
நம்பர்திரு அருளி னாலே.

230. திருப்புகலூர் அமர்ந்தருளுஞ் சிவபெருமான்
சேவடிகள் கும்பிட் டேத்தும்
விருப்புடைய உள்ளத்து மேவிஎழுங்
காதல்புரி வேட்கை கூர
ஒருப்படுவார் திருவாரூர் ஒருவாறு
தொழுதகன்றங் குள்ளம் வைத்துப்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை இடப்பாகர்
பதிபிறவும் பணிந்து போந்தார்.

231. அந்நாளில் ஆளுடைய பிள்ளையார்
திருப்புகலி அதன்கண் நின்றும்
பன்னாகப் பூணணிவார் பயின்றதிருப்
பதிபலவும் பணிந்து செல்வார்
புன்னாக மணங்கமழும் பூம்புகலூர்
வந்திறைஞ்சிப் பொருவில் சீர்த்தி
மின்னாரும் புரிமுந்நூல் முருகனார்
திருமடத்தில் மேவுங் காலை.

232. ஆண்டஅரச செழுந்தருளி அணியாரூர்
மணிப்புற்றில் அமர்ந்து வாழும்
நீண்டசுடர் மாமணியைக் கும்பிட்டு
நீடுதிருப் புகலூர் நோக்கி

231. பல நாகப் பூண். புன்னாகம் - சுரபுன்னை மலர்.

Koviloor Digital Library

மீண்டருளி னாரென்று கேட்டருளி
எதிர்கொள்ளும் விருப்பி னோடும்
ஈண்டுபெருந் தொண்டர்குழாம் புடைசூழ
எழுந்தருளி எதிரே சென்றார்.

233. கரண்டமலி தடம்பொய்கைக் காழியர்கோன்
எதிரணையுங் காதல் கேட்டு
வரன்றுமணிப் புனற்புகலூர் *நேர்நோக்கி
வாகீசர் மகிழ்ந்து வந்தார்
*திரண்டுவருந் திருநீற்றுத் தொண்டர் குழாம்
இருதிறமுஞ் சேர்ந்த போதில்
இரண்டுநில வின்கடல்கள் ஒன்றாகி
அணைந்தனபோல் இசைந்த அன்றே.

234. திருநாவுக் கரசர்எதிர் சென்றிறைஞ்சிச்
சிரபுரத்துத் தெய்வ வாய்மைப்
பெருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார்
எதிர்வணங்கி "அப்ப ரே!நீர்
வருநாளில் திருவாரூர் நிகழ்பெருமை
வகுத்து ரைப்பீர்" என்று கூற
அருநாமத் தஞ்செழுத்தும் பயில்வாய்மை
அவரும்எதிர் அருளிச் செய்தார்.

வேறு

235. "சித்த நிலாவுந் தென்திரு ஆரூர் நகராளும்
மைத்தழை கண்டர் ஆதிரை நாளின் மகிழ்செல்வம்
இத்தகை மைத்தென் றென்மொழி கேன்" என் றருள்செய்தார்
"முத்து விதான மணிப்பொற் கவரி" மொழிமாலை.

233. கரண்டம் - நீர்க் காக்கைகள். காழியர் கோன் - திருஞான சம்பந்தர். வரன்று - கொழித்து. நிலவின் கடல்கள் - வெள்ளிய பாற்கடல்கள்.

பா-ம் - *நோக்கிவரும். *திரண்ட பெருந்.

234. சிரபுரம் - சீகாழிக்கு ஒரு பெயர்.

235. சித்த நிலாவும் - அன்பர்கள் சித்தத்தில் நிற்கும். முத்து விதானம் - முத்துப் பந்தர். கவரி - விசிறி.

பா-ம் - *எத்தகைமைத். *என்றுரை செய்வார்.

"முத்து விதான மணிப்பொற் கவரி முறையாலே
பத்தர்க ளோடு பாவையர் சூழப் பலிப்பின்னே
வித்தகக் கோல வெண்டலை மாலை விரதிகள்
அத்தன் ஆரூர் ஆதிரை நாளால் அதுவண்ணம்." -தேவாரம்.

Koviloor Digital Library

236. அம்மொழி மாலைச் செந்தமிழ் கேளா அணிசண்பை
*மைம்மலர் கண்டத் தண்டர் பிரானார் மகனாரும்
கொய்ம்மலர் வாவித் தென்திரு ஆரூர் கும்பிட்டே
''உம்முடன் வந்திங் குடன்அமர் வேன்''என் றுரை *செய்தார்.

237. மாமதில் ஆரூர் மன்னரை அங்கு வணங்கச்செந்
தாமரை யோடைச் சண்பையர் நாதன் *தானேக
*நாமரு சொல்லின் நாதரும் ஆர்வத் தொடுபுக்கார்
*பூமலர் வாசத் தண்பணை சூழும் புகலூரில்.

238. அத்திரு மூதூர் மேவிய நாவுக் கரசுந்தம்
சித்த நிறைந்தே அன்பு தெவிட்டுந் தெளிவெள்ளம்
மொய்த்திழி தாரைக் கண்பொழி நீர்மெய்ம் முழுதாரப்
பைத்தலை நாகப் பூண்அணி வாரைப் பணிவுற்றார்.

239. தேவர் பிரானைத் தென்புக லூர்மன் னியதேனைப்
பாவியல் மாலைச் செந்தமிழ் பாடிப் பரிவோடு
மேவிய காலந் தோறும் விருப்பிற் கும்பிட்டே
ஓவுதல் ஓவுந் திருப்பணி செய்தங் குறைகின்றார்.

240. சீர்தரு செங்காட் டங்குடி நீடுந் திருநள்ளா
றார்தரு சோலை சூழ்தரு சாந்தை அயவந்தி
வார்திகழ் மென்முலை யாளொரு பாகன் திருமருகல்
ஏர்தரும் அன்பால் சென்று வணங்கி இன்புற்றார்.

241. அப்படிச் சின்னாள் சென்றபின் ஆரூர் நகராளும்
துப்புறழ் வேணிக் கண்ணுத லாரைத் தொழுதிப்பால்
மெய்ப்பொருள் ஞானம் பெற்றவர் வேணு புரத்தெங்கள்
பொற்புரி முந்நூல் மார்பரும் வந்தார் புகலூரில்.

236. கேளா - கேட்டு. சண்பை - சீகாழியின் பெயர்களுள் ஒன்று. மகனாரும்- திருஞான சம்பந்தரும்.

பா-ம் - *மைம்மலி. *செய்து.

237. பா-ம் - *தானேகா. *செஞ்சொல். *பூமலி வாவித்.

238. பைத்தலை - படத்தோடு கூடிய தலையையுடைய. ஆர - நிறைய.

239. தேனை - சிவபெருமானை. ஓவுதல் ஓவும் - நீங்குதல் நீங்கும்; நீங்காத; இடையறாத என்றபடி.

240. ஆர்தரு - நிறைந்த. ஏர்தரும்- எழும்.

241. துப்பு உறழ் வேணி - பவளம்போன்ற செஞ்சடையுடைய. வேணுபுரம்- சீகாழி. திருஞான சம்பந்தரும் வந்தார்.

Koviloor Digital Library

வேறு

242. பிள்ளையார் எழுந்தருளப் பெருவிருப்பால் வாகீசர்
உள்ளமகிழ்ந் தெதிர்கொண்டங் குடன்உறையு நாளின்கண்
வள்ளலார் சிறுத்தொண்டர் மற்றவர்பால் எழுந்தருள
எள்ளருஞ்சீர் நீலநக்கர் தாமும்எழுந் தருளினார்.

243. ஆங்கணையும் அவர்களுடன் அப்பதியில் அந்தணராம்
ஓங்குபுகழ் முருகனார் திருமடத்தி லுடனாகப்
*பாங்கில்வருஞ் சீரடியார் பலருமுடன் பயில்கேண்மை
நீங்கரிய திருத்தொண்டின் நிலையுணர்ந்து நிகழ்கின்றார்.

244. திருப்பதிகச் செழுந்தமிழின் திறம்போற்றி மகிழ்வுற்றுப்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை இடப்பாகர் பொற்றாளில்
விருப்புடைய திருத்தொண்டர் பெருமையினை விரித்துரைத்தங்
கொருப்படுசிந் தையினார்கள் உடனுறைவின் பயன்பெற்றார்.

245. அந்நாளில் தம்க்கேற்ற திருத்தொண்டின் நெறியாற்ற
மின்னார்செஞ் சடைஅண்ணல் மேவுபதி எனைப்பலவும்
முன்னாகச் சென்றேத்தி முதல்வன்தாள் தொழுவதற்குப்
பொன்னாரு மணிமாடப் பூம்புகலூர் தொழுதகன்றார்.

246. திருநீல நக்கடிகள் சிறுத்தொண்டர் முருகனார்
பெருநீர்மை அடியார்கள் பிறரும்விடை கொண்டேக
ஒருநீர்மை மனத்துடைய பிள்ளையா ருடன்அரசும்
வருநீர்செஞ் சடைக்கரந்தார் திருஅம்பர் வணங்கினார்.

247. செங்குமுத மலர்வாவித் திருக்கடவூர் அணைந்தருளிப்
பொங்கியவெங் கூற்றடர்த்த பொன்னடிகள் தொழுதேத்திக்
குங்குலியக் கலயனார் திருமடத்தில் குறைவறுப்ப
அங்கவர்பால் சிவனடியா ருடன்அமுது செய்தார்கள்.

242. எள்ளரும் - இகழ்தல் நீங்கிய.

243. பாங்கில் வரும் - சேர்ந்து வரும். பயில் கேண்மை - நெருங்கிய நேசம்.
பா-ம் - *பாங்கமருஞ், பாங்கிவருஞ்

244. ஒருமைப்பட்ட சிந்தையினார்கள்.

246. பெரு நீர்மை - பேரொளி வாய்ந்த. ஒரு நீர்மை - ஒருமைத் தன்மை. சடையை மறைத்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள.

247. செவ்வாம்பல் மலரும். கொடிய யமனை உதைத்து வீழ்த்திய. குறைவறுப்ப - வேண்டுகோளைப் பூர்த்தி செய்ய.

Koviloor Digital Library

248. சீர்மன்னுந் திருக்கடவூர்த் திருமயா னமும்வணங்கி
ஏர்மன்னும் இன்னிசைப்பாப் பலபாடி இனிதமர்ந்து
கார்மன்னும் கறைக்கண்டர் கழலிணைகள் தொழுதகன்று
தேர்மன்னும் மணிவீதித் திருவாக்கூர் சென்றணைந்தார்.

249. சார்ந்தார்தம் புகலிடத்தைத் தான்தோன்றி மாடத்துக்
கூர்ந்தார்வம் உறப்பணிந்து கோதில்தமிழ்த் தொடைபுனைந்து
வார்ந்தாடுஞ் சடையார்தம் பதிபலவும் வணங்கியுடன்
சேர்ந்தார்கள் தம்பெருமான் திருவீழி மிழலையினை.

வேறு

250. வீழி மிழலை வந்தணைய மேவு நாவுக் கரசினையும்
காழி ஞானப் பிள்ளையையும் கலந்த உள்ளக் காதலினால்
ஆழி வலவன் அறியாத அடியார் அடியார் அவர்களுடன்
வாழி மறையோர் எதிர்கொண்டு வணங்க வணங்கி உள்புக்கார்.

251. மாட வீதி அலங்கரித்து மறையோர் வாயின் மணிவிளக்கு
நீடு கதலி தழைப்பூகம் நிரைத்து நிறைபொற் குடமெடுத்துப்
பீடு *பெருகும் வாகீசர் பிள்ளை யாரும் தொண்டர்களும்
கூட மகிழ்ந்து விண்ணிழிந்த கோயில் வாயில்சென் றணைந்தார்.

252. சென்றுள் புகுந்து திருவீழி மிழலை அமர்ந்த செங்கனகக்
குன்ற வில்லி யார்மகிழ்ந்த கோயில் வலமா வந்துதிரு
முன்றில் வணங்கி முன்னெய்தி முக்கட் செக்கர்ச் சடைமவுலி
வென்றி விடையார் சேவடிக்கீழ் விழுந்தார் எழுந்தார் விம்மினார்.

248. ஏர் - அழகு.

249. தான்தோன்றி மாடத்து எழுந்தருளியுள்ள சார்ந்தார்தம் புகலிடத்தை (தம்மை அடைந்த அன்பர்கட்குப் புகலிடமாயுள்ள சிவபெருமானை). வார்ந்து - நீண்டு தொங்கி. இருவரும் திருவீழிமிழலையினை அடைந்தனர்.

250. ஆழி வலவன் - சக்கரமேந்திய திருமால். அடியார் - திருவடியை யுடைய சிவபெருமானின். ''தெரிந்த அடியார்கள் சென்ற திசைதோறும் - விரும்பி எதிர்கொள்வார் வீழிம் மிழலையே'' - திருஞான சம்பந்தர்.

251. கதலி - வாழை. பூகம் - கமுகம். நிரைத்து - வரிசையாக நாட்டி. பீடு - பெருமை. ''அழகார் - விண்ணிழி விமானமுடை விண்ணவர் பிரான் மருவு வீழி நகரே'' - திருஞான சம்பந்தர். ''விண்ணிழி தண்வீழி மிழலை யானே'' - அப்பர்.

பா-ம் - *பெருக.

252. செம்பொன்மேருவை வில்லாக உடைய சிவபெருமான். மவுலி-முடி.

Koviloor Digital Library

253. கைகள் குவித்துக் கழல்போற்றிக் கலந்த அன்பு *கரைந்துருக
மெய்யில் வழியுங் கண்ணருவி *விரவப் பரவுஞ் சொன்மாலை
''செய்ய சடையார் தமைச்சேரார் தீங்கு நெறிசேர் கின்றார்''என்
றுய்யு நெறித்தாண் டகமொழிந்தாங் கொழியாக் காதல் சிறந்தோங்க.

முன்னாள் அயனுந் திருமாலும் முடிவும் முதலும் காணாத
பொன்னார் மேனி மணிவெற்பைப் பூநீர் மிழலை யினில்போற்றிப்
பன்னாள் பிரியா நிலைமையினால் பயிலக் கும்பிட் டிருப்பாராய்
அந்நாள் மறையோர் திருப்பதியில் இருந்தார் மெய்ம்மை அருந்தவர்கள்.

255. சீரின் விளங்குந் திருத்தொண்டர் இருந்து சிலநாள் சென்றதற்பின்
மாரி சுருங்கி *வளம்பொன்னி நதியும் பருவ மாறுதலும்
*நீரின் இயன்ற உணவருகி நிலவும் பலமன் *னுயிர்களெலாம்
பாரின் மலிந்த இலம்பாட்டில் படர்கூர் வறுமை *பரந்ததால்.

256. வையம் எங்கும் வற்கடமாய்ச் செல்ல உலகோர் வருத்தமுற
நையும் நாளில் பிள்ளையார் தமக்கும் நாவுக் கரசருக்கும்
கையில் மானும் மழுவுமுடன் காணக் கனவில் எழுந்தருளிச்
செய்ய சடையார் திருவீழி மிழலை யுடையார் அருள்செய்வார்.

253. பா-ம் - *கரைந்துருக்க. *விரவிப்.

''போரானை ஈருரிவைப் போர்வை யானைப்
புலியதளே யுடையாடை போற்றி னானைப்
பாரானை மதியானைப் பகலா னானைப்
பல்லுயிராய் நெடுவெளியாய்ப் பரந்து நின்ற
நீரானைக் காற்றானைத் தீயா னானை
நினையாதார் புரமெரிய நினைந்த தெய்வத்
தேரானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே.'' - தேவாரம்.

254. மணி வெற்பை - மாணிக்க மலையை (சிவபிரானை). பூநீர் - தாமரைத் தடாகங்களையுடைய. பயில - பொருந்த; நெருங்க. ''திடமலி தருமறை முறையுணர் மறையவர் நிறைதிரு மிழலையே''; ''கீதத் திசையோடும் கேள்விக் கிடையோடும்- வேதத் தொலியோவா வீழிம் மிழலையே''; ''பாரிசையும் பண்டிதர்கள் பன்னாளும் பயின்றோதும் ஓசை கேட்டு - வேரிமலி பொழிற்கிள்ளை வேதங்கள் பொருட் சொல்லும் மிழலையாமே'' - திருஞான சம்பந்தர்.

255. ''வான்பொய்யினும் தான் பொய்யாக் காவிரி'' யாதலின். ''வளம் பொன்னி நதியும்'' என்றார். நீரின் இயன்ற - நீரால் விளையத்தக்க. நிலவும் - வாழும். பாரில் மலிந்த - பூமியில் நிறைந்த. இலம்பாட்டில் - இல்லாமையால் (இலம்பாடு - இல்லாமை உண்டாதல்; தொல்காப்பியம் : புள்ளி மயங்கியல் 21). படர்கூர் - துயரை வளர்க்கும் (கூர்தல் - உள்ளது சிறத்தல்).

பா-ம் - *வளர். *நீரினியன்றி உணர்வுருகி. *உயிர்க்கெல்லாம். *படர்ந்ததால்.

256. வற்கடமாய் - பஞ்சமாய்.

Koviloor Digital Library

257. ''கால நிலைமை யால்உங்கள் கருத்தில் வாட்ட முறீர்எனினும்
ஏல உம்மை வழிபடுவார்க் களிக்க அளிக்கின் றோம்'' என்று
கோலங் காண எழுந்தருளிக் குலவும் பெருமை இருவர்க்கும்
ஞாலம் அறியப் படிக்காசு வைத்தார் மிழலை நாயகனார்.

258. விண்ணின் றிழிந்த விமானத்தின் கிழக்கும் மேற்கும் பீடத்தில்
அண்ணல் புகலி ஆண்டகையார் தமக்கும் ஆண்ட அரசினுக்கும்
நண்ணும் நாள்கள் தொறுங்காசு படிவைத் தருள நானிலத்தில்
எண்ணில் அடியா ருடன்அமுது செய்தங் கிருந்தார் இருவர்களும்.

அல்லார் கண்டத் தண்டர்பிரான் அருளால் பெற்ற படிக்காசு
பல்லா றியன்ற வளம்பெருகப் பரமன் அடியா ரானார்கள்
எல்லாம் *எய்தி உண்கவென இரண்டு பொழுதும் பறைநிகழ்த்திச்
சொல்லால் சாற்றிச் சோறிட்டார் துயர்கூர் வறுமை தொலைத்திட்டார்.

260. ஈசர் மிழலை இறையவர்பால் இமையப் பாவை திருமுலைப்பால்
தேசம் உய்ய உண்டவர்*தாந் திருமா மகனார் ஆதலினால்
காசு வாசியுடன் பெற்றார் கைத்தொண் டாகும் படிமையினால்
வாசி இல்லாக் காசுபடி பெற்று வந்தார் வாகீசர்.

ஆறு சடைமேல் அணிந்தருளும் அண்ணல் வைத்த படிக்காசால்
ஈறி லாத பொருளுடைய இருவருடைய திருமடங்கள்
சோறு நாளுந் தொண்டர்மகிழ்ந் துண்ண உண்ணத் தொலையாதே
ஏறு பெருமை புவிபோற்ற இன்புற் றிருக்கும் அந்நாளில்.

257. ஏல - பொருந்த. படியில் காசினை வைத்தருள; படியாகக் காசுவைத்தருள என்னலுமாம்.

258. ''பாடிப் பெற்ற பரிசில் பழங்காசு - வாட வாட்டந் தவிப்பார் அவரைப் போல் - தேடிக்கொண்டு திருவாய் மூர்க்கே எனா - ஓடிப் போந்திங் கொளித்த வாறென் கொலோ'' - அப்பர் : திருவாய்மூர்த் திருக்குறுந் தொகை. 7.; ''இருந்து நீர் தமிழோடிசை கேட்கும் இச்சையால் காசு நித்தம் நல்கினீர் - அருந்தண் வீழி கொண்டீர் அடியேற்கும் அருளுதிரே'' - சுந்தரர் : திருவீழிமிழலை 8.

259. இருள் நிறைந்த (நீல) கண்டத்து. பல்லாறு - பலவழியிலும்.

பா-ம் - *எய்த.

260. இமயப்பாவை - உமாதேவியார். வாசியுடன் - வட்டமுடன். படிமையினால் - முறைமையினால். திருமாமகனார் என்பதன் நுட்பம் முதலியன திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புராணத்தில் விளக்கப்படும்.

பா-ம் - *தந்.

Koviloor Digital Library

262. காலந் தவறு தீர்ந்தெங்கும் கலிவான் பொழிந்த புனல்கலந்து
ஞாலம் எல்லாம் *குளிர்தூங்கி உணவு பெருகி நலஞ்சிறப்ப
மூல அன்பர் இருவர்களும் மொழிமா லைகளும் பலசாத்தி
நீல கண்டர் உறைபதிகள் பிறவும் வணங்க நினைவுற்றார்.

வாய்ந்த மிழலை மாமணியை வணங்கிப் பிரியா விடைகொண்டு
பூந்தண் *புனல்சூழ் *வாஞ்சியத்தைப்போற்றிப் புனிதர் *வாழ்பதிகள்
ஏய்ந்த அன்பி னால்இறைஞ்சி இசைவண் தமிழ்கள் புனைந்துபோய்ச்
சேர்ந்தார் செல்வத் திருமறைக்கா டெல்லை இல்லாச் சீர்த்தியினார்.

மன்றல் விரவு மலர்ப்புன்னை மணஞ்சூழ் சோலை உப்பளத்தின்
முன்றில் தோறுஞ் சிறுமடவார் முத்தங் கொழிக்கும் மறைக்காட்டுக்
குன்ற வில்லி யார்மகிழ்ந்த கோயில் புகுந்து வலங்கொண்டு
சென்று சேர்ந்தார் தென்புகலிக் கோவும் அரசுந் திருமுன்பு.

265. பரவை *ஓதக் கழிக்*கானற் பாங்கு நெருங்கும் அப்பதியில்
அரவச் சடைஅந் தணனாரை அகில மறைகள் அர்ச்சனைசெய்
துரவக் கதவந் திருக்காப்புச் செய்த அந்நாள் முதல்இந்நாள்
வரையும் அடைத்தே நிற்கின்ற மணிநீள் வாயில் வணங்குவார்.

தொல்லை வேதந் திருக்காப்புச் செய்த வாயில் தொடர்வகற்ற
வல்ல அன்பர் *அணையாமை மருங்கோர் வாயில் வழிஎய்தி
அல்லல் தீர்ப்பார் தமையருச்சிப் பார்கள் தொழுவார் ஆம்படிகண்
டெல்லை இல்லாப் பெரும்புகழார் இதனை அங்குக் கேட்டறிந்தார்.

262. காலந்தவறு - கால வேறுபாடு ; பஞ்சகாலம். கலி - ஒலிக்கும். நலத்துக்கு மூலமான.

பா-ம் - *களிதூங்கி.

263. பா-ம் - *பொழில். *வாஞ்சியத்தில் தங்கி, வாஞ்சியத்தில் இறங்கி. *வான்.

264. மன்றல் விரவு - மணங்கமழும். முன்றில்தோறும் - முற்றந்தொறும்.

265. கடலின் வாய்வெள்ளத் தருகேயுள்ள கழிக்கரைச் சோலையினிடத்தே. அரவச்சடை அந்தணனான சிவபெருமானை. அகிலமறைகள் - எல்லா வேதங்களும். உரவ - வன்மையாக. கதவடைப்புச் செய்த.

பா-ம் - *ஓத்த. *கானிற்.

266. தொல்லை - பழைய. தொடர்வு - அடைப்பை ; பிணிப்பை. அணையாமையால். மருங்கு - பக்கத்தே. அல்லல் தீர்ப்பாராகிய சிவபெருமானை அருச்சிப்பவர்களாயும் தொழுபவர்களாயுமுள்ள நிலைமையைக் கண்டு. புகழார்- திருஞானசம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும்.

பா-ம் - *அணையாமுன்.

Koviloor Digital Library

267. ஆங்கப் *பரிசை அறிந்தருளி ஆழித் தோணி புரத்தரசர்
ஓங்கு வேதம் அருச்சனைசெய் உம்பர் பிரானை உள்புக்குத்
''தேங்கா திருவோம் நேர்இறைஞ்சத் திருமுன் கதவந் திருக்காப்பு
நீங்கப் பாடும் அப்பர்'' என நீடுந் திருநா வுக்கரசர்.

உண்ணீர் மையினால் பிள்ளையார் உரைசெய் தருள அதனாலே
''பண்ணி னேரு மொழியாள்'' என் றெடுத்துப் பாடப்பயன் துய்ப்பான்
தெண்ணீர் அணிந்தார் திருக்காப்பு நீக்கத் தாழ்க்கத் திருக்கடைக்காப்
''பெண்ணீர் இரக்கம் *''ஒன்றில்லீர்'' என்று பாடி இறைஞ்சுதலும்.

269. வேத வனத்தின் மெய்ப்பொருளின் அருளால் விளங்கு மணிக்கதவம்
காதல் அன்பர் முன்புதிருக் காப்பு நீங்கக் கலைமொழிக்கு
நாதர் ஞான முனிவருடன் தொழுது விழுந்தார் ஞாலத்துள்
ஓத ஒலியின் மிக்கெழுந்த தும்பர் ஆர்ப்பும் மறையொலியும்.

267. ஆங்கேயுள்ள அத்தன்மையை. ஆழித்தோணிபுரத்தரசர் - திரு ஞான சம்பந்தர். உம்பர் பிரானை - சிவபெருமானை. தேங்காது - திகையாது; அஞ்சாது. நாம் இருவேமும். அப்பரே. வேதம் ஒலியாயிருப்பது. அஃது எம்மொழியிலும் இறங்கும். கதவை அடைத்த வேதமே தம்பால் பிறந்து வருதலால் கதவைத் திறக்கத் திருஞானசம்பந்தர் எண்ணினாரென்க. அப்பர் வாயிலாக வெளிவருவதும் வேதமாதலால், அவரைத் திறக்கப்பாடுமாறு பிள்ளையார் அருளினாரென்க.

பா-ம் - *படியை.

268. உள் நீர்மையினால் - உள்ளொளியால். தெளிந்த நீரை யணிந்த சிவ பெருமான். பயன்துய்ப்பான் - அப்பரின் தமிழ்ச்சுவையை அருந்துதற் பொருட்டு; திருக்கடைக் காப்பு - இறுதிப்பாட்டில். எண்ணீர் - கதவைத் திறக்கத் திருவுள்ளங் கொள்ளீர்.

பா-ம் - *இல்லீரே.

''பண்ணி னேர்மொழி யாளுமை பங்கரோ
மண்ணி னார்வலஞ் செய்ம்மறைக் காடரோ
கண்ணி னால்உமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே''.

''அரக்க னைவிர லாலடர்த் திட்டநீர்
இரக்க மொன்றிலீர் எம்பெரு மானிரே
சுரக்கும் புன்னைகள் சூழ்மறைக் காடரோ
சரக்க இக்கத வந்திறப் பிம்மினே''. - தேவாரம்.

269. கலைமொழிக்கு நாதர் - திருநாவுக்கரசர். ஞானசம்பந்தருடன். கடலொலியைப் பார்க்கிலும் தேவர்கள் ஆரவாரமும்.

Koviloor Digital Library

270. அன்பர் ஈட்டங் களிசிறப்ப ஆண்ட அரசுஞ் சிவக்கன்றும்
இன்ப வெள்ளத் திடைமூழ்கி எழுந்துள் புகுந்து தம்பெருமான்
முன்பு பணிந்து போற்றிசைத்துப் பரவி மொழிமா லைகள்பாடி
என்பு கரைய உள்ளுருகி இறைஞ்சி அரிதிற் புறத்தணைந்தார்.

271. புறம்பு *நின்று வாகீசர் புனிதர் அருளால் இக்கதவம்
திறந்தும் அடைத்தும் செல்லுநெறி திருந்த மலையாள் திருமுலையில்
கறந்த ஞானங் குழைத்தமுது செய்த புகலிக் கவுணியரை
''நிறைந்த கதவம் அடைக்கும்வகை நீரும் பாடி அருளும்''என.

272. சண்பை ஆளுந் தமிழ்விரகர் தாமுந் திருநா வுக்கரசர்
பண்பின் மொழிந்த *உரைகொண்டு பதிகம் பாடும் அவ்வளவில்
கண்பொற் பமைந்த நுதற்காள கண்டர் அருளால் கடிதுடனே
திண்பொற் கதவந் திருக்காப்புச் *செய்த தெடுத்த திருப்பாட்டில்.

273. அதுகண் டுடைய பிள்ளையார் தாமும் ஆண்ட அரசும்மகிழ்ந்
''திதுநம் பெருமான் அருள்செய்யப் பெற்றோம்'' என்றங் கிறைஞ்சியபின்
பதிகம் நிரம்பப் பிள்ளையார் பாடித் தொழுது பணிவுற்றார்
எதிர்பொற் றிருவா யிலின்வழக்கம் என்றும் நிகழ்ச்சி எய்தியதால்.

274. அங்கு நிகழ்ந்த அச்செயல்கண் டடியார் எல்லாம் அதிசயித்துப்
பொங்கு புளகம் எய்திடமெய் பொழியுங் கண்ணீர் *பரந்திழிய
எங்கும் நிகரொன் றில்லாத இருவர் பாதம் இறைஞ்சினார்
நங்கள் புகலிப் பெருந்தகையும் அரசும் மடத்தில் நண்ணியபின்.

270. அன்பர் கூட்டம். சிவக்கன்றும் - திருஞான சம்பந்தரும்.

271. திறக்கவும் அடைக்கவும் நிகழும் வழி ஒழுங்குபட (வழக்கத்தில் வர). கவுணியரை - கவுணிய கோத்திரத்தில் பிறந்த திருஞானசம்பந்தரை. நிறைந்த- திறந்த. ஒருவரை யொருவர் திறக்கவும் அடைக்கவும் பாடுமாறு கேட்டுக் கொண்டது, அவர்கள் ஆண்டவன் அருளில் ஒருமைப்பட்டிருத்தலையும், பெருந்தகைமையையும், இருவர் மொழியும் வேதம் என்பதையும் உணர்த்துவதென்க.

பா-ம் - *நின்ற.

272. பதிகம் தொடங்கியதும் என்றபடி. கண் அழகமைந்த நெற்றியை யுடைய நீலகண்டர். திருக்காப்புச் செய்தது - மூடிக்கொண்டது. எடுத்த திருப் பாட்டில் - முதற்றிருப்பாட்டில்.

பா-ம் - *அருள். *கொண்ட.

273. வழக்கம் - திறக்கவும் அடைக்கவும் கொண்ட வழக்கம்.

274. பா-ம் - *பாய்ந்.

Koviloor Digital Library

''அரிதில் திறக்கத் ✻தாம்பாட அடைக்க அவர்பா டியஎளிமை
கருதி நம்பர் திருவுள்ளம் அறியா தயர்ந்தேன்'' எனக்கவன்று
பெரிதும் அஞ்சித் திருமடத்தில் ஒருபால் அணைந்து பேழ்கணித்து
மருவும் உணர்வில் துயில்கொண்டார் வாய்மை திறம்பா வாகீசர்.

மன்னுஞ் செல்வ மறைக்காட்டு மணியின் பாதம் மனத்தின்கண்
உன்னித் துயினும் பொழுதின்கண் உமையோர் பாகம் உடையவர்தாம்
பொன்னின் மேனி வெண்ணீறு புனைந்த கோலப் பொலிவினொடுந்
துன்னி அவர்க்கு ''வாய்மூரில் இருப்போந் தொடர வா'' என்றார்.

277. ''போதம் நிகழ வாஎன்று போனார் என்கொல்'' எனப்பாடி
''ஈதெம் பெருமான் அருளாகில் யானும் போவேன்'' என்றெழுந்து
வேத வனத்தைப் ✻புறகிட்டு விரைந்து போக அவர்முன்னே
ஆதி மூர்த்தி முன்காட்டும் அவ்வே டத்தால் எழுந்தருள.

278. சீரார் பதியி னின்றெழுந்து செல்லுந் திருநா வுக்கரசர்
ஆரா அன்பில் ஆரமுதம் உண்ண எய்தா வாறேபோல்
நீரார் சடையார் எழுந்தருள நெடிது பின்பு செல்லுமவர்
பேரா ளரைமுன் தொடர்ந்தணையப் பெறுவார் எய்தப்
பெற்றிலரால்.

அன்ன வண்ணம் எழுந்தருளி அணித்தே காட்சி கொடுப்பார்போல்
பொன்னின் கோயில் ஒன்றெதிரே காட்டி அதனுட் புக்கருளத்
துன்னுந் தொண்டர் அம்மருங்கு விரைந்து தொடரப் போந்தபடி
மன்னும் புகலி வள்ளலார் தாமுங் கேட்டு வந்தணைந்தார்.

275. அயர்ந்தேன் - நடந்தேன். கவன்று - கலையுற்று. பேழ் கணித்து - ''தம்பிழை குறித்துச் சிந்தித்து'' - ஆறுமுகத் தம்பிரானார் ; ''பேழ்கணித்தல் - நித்திரையின்றிக் கண் மூடல்'' - பழைய குறிப்புரை. உணர்விற்றுயில் - அறிதுயில். கதவைத் திறக்குமாறு பிள்ளையார் தம்மைக் கேட்டபோது, தாம் இணங்காது அவரைத் திறக்குமாறு கேட்டிருத்தல் வேண்டுமென்பது ஆண்டவன் திருவருட் குறிப்பா யிருந்தமையால், தமக்குக் கதவு அரிதில் திறந்ததுபோலும் என்று எண்ணி, அதனால் தாம் திருவருட் குறிப்புக்கு மாறாக நடந்து கொண்டதாக உணர்ந்து அப்பர் கவன்றார் என்க; இஃது அப்பர் மனோநிலை. இந்நிலை அவர் தம் பெருந் தகைமையைப் புலப்படுத்துவது. தொடக்கத்தில் இறைவன் கதவைத் திறப்பியாமைக்குக் காரணம் ''பயன் துய்ப்பான். . .தாழ்க்க'' என்று மேலே (268) சொல்லப்பட்டிருத்தலையும் ஓர்க. திறம்பா - வழுவாத.

பா-ம் - ✻யாம்.

277. போதம் நிகழ - அறிவு விளங்க.

பா-ம் - ✻புறப்பட்டு.

278. ஆரா - தணியாத. ஆரமுதம் - பெறுதற்கரிய அமுதம். பேராளரை - சிவபெருமானை. தொடர்ந்து அணையப்பெற்றும்.

279. அணித்தே - அருகே. துன்னுந் தொண்டர் - நெருங்கிச் செல்லும் திருநாவுக்கரசர். அம்மருங்கு - அவ்விடத்தில்.

Koviloor Digital Library

280. "அழைத்துக் கொடுபோந் தணியார்போல்
காட்டி மறைந்தார்" எனஅயர்ந்து
"பிழைத்துச் செவ்வி அறியாதே
திறப்பித் தேனுக் கேயல்லால்
உழைத்தா மொளித்தால் கதவந்தொண்
டுறைக்கப் பாடி அடைப்பித்த
தழைத்த *மொழியார் உப்பாலார்
தாமிங் கெப்பால் *மறைவதென".

280. அணியார் - சமீபிப்பவர். அயர்ந்து - சோர்ந்து. செவ்வி - திருவுள்ளக் குறிப்பை. உழை - இவ்விடத்தில். கதவைத் தம் தொண்டால் உறைக்கப்பாடி. மொழியார் - திருஞான சம்பந்தர். உப்பாலார் - உங்கே வந்துள்ளார். எப்பால் - எவ்விடத்தில்.

பா-ம் - *மொழியார் உட்பாலார்; மொழியா ரும்பாலார். *மறைத்ததென; மறைப்பதென.

"எங்கே என்னை இருந்திடந் தேடிக்கொண்
டங்கே வந்தடை யாளம் அருளினார்
தெங்கே தோன்றுந் திருவாய்மூர்ச் செல்வனார்
அங்கே வாவென்று போனா ரதென்கொலோ."

"மன்னு மாமறைக் காட்டு மணாளனார்
உன்னி உன்னி உறங்குகின் றேனுக்குத்
தன்னை வாய்மூர்த் தலைவனா மாசொல்லி
என்னை வாவென்று போனார தென்கொலோ."

"யாதே செய்துமி யாமலோ நீயென்னில்
ஆதே யேயும் அளவில் பெருமையான்
மாதே வாகிய வாய்மூர் மருவினார்
போதே என்றும் புகுந்ததும் பொய்கொலோ."

"பாடிப் பெற்ற பரிசில் பழங்காசு
வாடி வாட்டந் தவிர்ப்பா ரவரைப்போல்
தேடிக் கொண்டு திருவாய்மூர்க் கேயெனா
ஓடிப் போந்திங் கொளித்தவா றென்கொலோ."

"திறக்கப் பாடிய என்னினுஞ் செந்தமிழ்
உறைக்கப் பாடி அடைப்பித்தா ருந்நின்றார்
மறைக்க வல்லரோ தம்மைத் திருவாய்மூர்ப்
பிறைக்கொள் செஞ்சடை யாரிவர் பித்தரே." - தேவாரம்.

Koviloor Digital Library

சோலை மறைக்காட் டமர்ந்தருளுஞ் சோதி அருள்பெற் றகன்றுபோய்
''வேலை விடமுண் டவர்வீழி மிழலை மீண்டுஞ் செல்வன்''என
ஞாலம் நிகழ்ந்த நாகைக்கா ரோணம் பிறவுந் தாம்பணிந்து
சாலு மொழிவண் தமிழ்பாடித் தலைவர் மிழலை வந்தடைந்தார்.

வீழி மிழலை தனைப்பணிந்து வேத முதல்வர் தாமிருப்ப
ஆழி வலமேந் தியஅரியால் ஆகா சத்தின் நின்றிழிந்த
வாழி மலர்ந்த கோயில்தனில் மன்னும் பொருளைப் போற்றிசைத்துத்
தாழும் நாளிற் பிறபதியும் பணியுங் காதல் தலைநிற்பார்.

293. பூவிற் பொலியும் புனற்பொன்னிக் கரைபோய்ப் பணிவார் பொற்பமைந்த
ஆவுக் கருளும் ஆவடுதண் டுறையார் பாதம் அணைந்திறைஞ்சி
நாவுக் கரசர் ஞானபோ னகர்க்குச் செம்பொன் ஆயிரமும்
பாவுக்களித்த திறம்போற்றிப் போந்து பிறவும் பணிகின்றார்.

செய்ய சடையார் பழையாறை எய்த அதனிற் செல்பொழுதில்
மையல் அமணர் ✲மறைத்தவட தளியின் மன்னுஞ் சிவனாரைக்
கைகள் கூப்பித் தொழுதருளக் கண்ட வாற்றால் அமணர்கள்தம்
பொய்கொள் விமான மெனக்கேட்டுப் பொறாத வுள்ளம் மிகப்புழுங்கி.

295. அந்த விமானந் தனக்கருகா ஆங்கோர் இடத்தின் பாங்கெய்திக்
கந்த மலருங் கடிக்கொன்றை முடியார் செய்ய கழல்உன்னி
மந்த அமணர் வஞ்சனையால் மறைத்த வஞ்சம் ஒழித்தருளிப்
''பந்தங் கொண்ட குண்டர்திறம் பாற்றும்'' என்று பணிந்திருந்தார்.

291. சோதி - சிவத்தின். வேலை - கடல். ஞாலம் நிகழ்ந்த - பூமியில் விளங்கிய. சாலும் - அமைந்த.

292. வேத முதல்வர் தாமிருப்ப - சிவபிரான் எழுந்தருள. ஆழி - சக்கரத்தை. விண்ணிழிந்த விமானக் கோயில்; 251 - குறிப்பைப் பார்க்க. பொருளை - சிவத்தை.

293. காவிரிக்கரையே போய். பொற்பு அமைந்த ஆவுக்கு - அழகு பொருந்திய பசுவுக்கு. ஞான போனகர்க்கு - திருஞானசம்பந்தருக்கு. பாவுக்கு பாட்டுக்கு.

''மாயிரு ஞால மெல்லாம் மலரடி வணங்கும் போலும்
பாயிருங் கங்கை யாளைப் படர்சடை வைப்பர் போலும்
காயிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த கழுமல ஊரர்க் கம்பொன்
ஆயிரங் கொடுப்பர் போலும் ஆவடு துறைய னாரே''. - தேவாரம்.

294. வட தளி - பழையாறைக் கோயிலின் பெயர். கண்டதனால். வட தளி சமணரால் மறைக்கப்பட்டது. அப்பர் ஞானக் கண்ணுக்கு அது புலனாயிற்று. அதனால் அதனை அவர் வணங்கினார். மறைந்துள்ள அது சமணர் கோயில் என்று ஆங்குள்ளார் சொற்றனர். இது சமணர்கள் நிகழ்த்திய சூழ்ச்சி.

பா-ம் - ✲மறைக்க.

295. அருகாக. கடி - புதிய; (அன்றலர்ந்த). மலபந்தம். பாற்றும் - அழியும்.

Koviloor Digital Library

296. ''வண்ணங் கண்டு நான்உம்மை வணங்கி யன்றிப் போகேன்'' என்
றெண்ண முடிக்கும் வாகீசர் இருந்தார் அமுது செய்யாதே
அண்ண லாரும் அதுவுணர்ந்தங் கரசு, தம்மைப் பணிவதற்குத்
திண்ண மாக மன்னனுக்குக் கனவில் அருளிச் செய்கின்றார்.

297. ''அறிவில் அமணர் நமைமறைப்ப இருந்தோம்'' என்றங்
கடையாளக்
குறிகள் அறியச் செய்தருளி நம்மை அரசு கும்பிடுவான்
நெறியில் அமணர் தமையழித்து நீக்கிப் போக்கென் றருள்புரியச்
செறிவில் அறிவுற் றெழுந்தவனுஞ் செங்கை தலைமேல்
குவித்திறைஞ்சி.

298. கண்ட வியப்பு மந்திரிகட் கியம்பிக் கூடக் கடிதெய்தி
அண்டர் பெருமான் அருள்செய்த அடையாளத்தின் வழிகண்டு
குண்டர் செய்த வஞ்சனையைக் குறித்து வேந்தன் குலவுபெருந்
தொண்டர் தம்மை அடிவணங்கித் தொக்க அமணர்
தூர்அறுத்தான்.

ஆனை இனத்தில் துகைப்புண்ட அமணா யிரமும் மாய்ந்ததற்பின்
மேன்மை அரசன் ஈசர்க்கு விமான மாக்கி விளக்கியபின்
ஆன வழிபாட் டர்ச்சனைக்கு ✱நிபந்தம் எல்லாம் அமைத்திறைஞ்ச
ஞான அரசும் புக்கிறைஞ்சி நாதர் முன்பு போற்றுவார்.

''தலையின் மயிரைப் பறித்துண்ணுஞ் சாதி அமணர் மறைத்தாலும்
நிலையி லாதார் நிலைமையினால் மறைக்க ஒண்ணு மோ'' என்னும்
விலையில் வாய்மைக் குறுந்தொகைகள் விளம்பிப் புறம்போந்
தங்கமர்ந்தே
இலைகொள் சூலப் படையார்சேர் இடங்கள் பிறவுந்
தொழவணைவார்.

296. திருவுருவைக் கண்டு.

297. செறிவில் அறிவுற்று - நனவுணர்வு பெற்று.

298. குலவு - விளங்கிய ; வாடிய என்னலுமாம். கொத்த - கூடியிருந்த. தூர் - வேர்.

299. நிபந்தம் - கட்டளைகள்.

பா-ம் - ✱நிரம்ப.

300. சாதி அமணர் - சமயக் கொள்கையை விட்டுச் சாதிக் கொள்கை கொண்ட அமணர். பண்டைக்காலச் சமணர்களிடைச் சாதி வேற்றுமை கிடையாது. இடைக்காலச் சமணர்களிடைச் சாதி வேற்றுமையும் புகலாயிற்று.

Koviloor Digital Library

301. பொங்கு புனலார் பொன்னியினில் இரண்டு கரையும்
பொருவிடையார்
தங்கும் இடங்கள் புக்கிறைஞ்சித் தமிழ்மா லைகளுஞ் சாத்திப்
போய்
எங்கும் நிறைந்த புகழாளர் ஈறில் தொண்டர் எதிர்கொள்ளச்
செங்கண் விடையார் திருவானைக் காவின் மருங்கு
சென்றணைந்தார்.

302. சிலந்திக் கருளுங் கழல்வணங்கிச் செஞ்சொன் மாலை பலபாடி
இலங்கு சடையார் எறும்பியூர் மலையும் இறைஞ்சிப் *பாடியபின்
மலர்ந்த சோதித் திருச்சிராப் பள்ளி மலையுங் கற்குடியும்
நலங்கொள் செல்வத் திருப்பராய்த் துறையுந் தொழுவான்
நண்ணினார்.

303. மற்றப் பதிகள் முதலான மருங்குள் ளனவுங் கைதொழுது
பொற்புற் றமைந்த திருப்பணிகள் செய்து பதிகங் கொடு போற்றி
உற்ற அருளால் காவிரியை ஏறி ஒன்னார் புரமெரியச்
செற்ற சிலையார் திருப்பைஞ்ஞீ லியினைச் சென்று சேர்கின்றார்.

வழிபோம் பொழுதுமிக *இளைத்து வருத்தம் உறநீர் வேட்கையொடும்
அழிவாம் பசிவந் தணைந்திடவும் அதற்குச் சித்தம் அலையாதே
மொழிவேந் தரும்முன் எழுந்தருள முருகார் சோலைப் பைஞ்ஞீலி
விழியேந் தியநெற் றியினார்தந் தொண்டர் வருத்தம் மீட்பாராய்.

"தலையெ லாம்பறிக் குஞ்சமண் கையருள்
நிலையி னான்மறைத் தான்மறைக் கொண்ணுமோ
அலையி னார்பொழி லாறை வடதளி
நிலையி னான்அடி யேநினைந் துய்ம்மினே."

"நீதி யைக்கெட நின்றம ணேயுணும்
சாமி யைக்கெடு மாசெய்த சங்கரன்
ஆதி யைப்பழை யாறை வடதளிச்
சோதி யைத்தொழு வார்துயர் தீருமே."

"வாயி ருந்தமி ழேபடித் தாளுறா
*ஆயி ரஞ்சம ணும்மழி வாக்கினான்
பாயி ரும்புன லாறை வடதளி
மேய வன்னென வல்வினை வீடுமே." - தேவாரம்.

(பா-ம்- *ஆயி ரஞ்சம ணும்வழி யாக்கினான்.)

302. பா-ம் - *பாடிப்பின்.

303. பகைவர்களின் முப்புரம் எரிந்தழிய வில்லையேந்திய சிவபெருமான்.

304. மொழி வேந்தரும் - திருநாவுக்கரசரும். மணங்கமழுஞ் சோலை.
பா-ம் - *இளைத்த.

Koviloor Digital Library

305. காவும் குளமும் முன்சமைத்துக் ✻காட்டி வழிபோங் கருத்தினால்
மேவுந் திருநீற் றந்தணராய் விரும்பும் பொதிசோ றுங்கொண்டு
நாவின் தனிமன் னவர்க்கெதிரே நண்ணி யிருந்தார் விண்ணின்மேல்
தாவும் புள்ளும் மண்கிழிக்குந் தனிஏ னமுங்காண் பரியவர்தாம்.

306. அங்கண் இருந்த மறையவர்பால் ஆண்ட அரசும் எழுந்தருள
வெங்கண் விடைவே தியர்நோக்கி "மிகவும் வழிவந் திளைத்திருந்தீர்
இங்கென் பாலே பொதிசோறுண் டிதனை உண்டு தண்ணீர்இப்
பொங்கு குளத்தில் குடித்திளைப்புப் போக்கிப் போவீர்" எனப்புகன்றார்.

307. நண்ணுந் திருநா வுக்கரசர் நம்பர் அருள்என் றறிந்தார்போல்
"உண்ணும்"என்று திருமறையோர் உரைத்துப் பொதிசோ றளித்தலுமே
✻எண்ண நினையா தெதிர்வாங்கி இனிதா அமுது செய்தினிய
தண்ணீர் அமுது செய்தருளித் தூய்மை செய்து தளர்வொழிந்தார்.

308. எய்ப்பு நீங்கி நின்றவரை நோக்கி இருந்த மறையவனார்
"அப்பால் எங்கு நீர்போவ" தென்றார் அரசும் அவர்க்கெதிரே
செப்பு வார்"யான் திருப்பைஞ்ஞீ லிக்குப் போவ" தென்✻றுரைப்ப
ஒப்பி லாரும் யான்அங்குப் போகின் றேன்என் றுடன்போந்தார்.

கூட வந்து மறையவனார் திருப்பைஞ் ஞீலி குறுகியிட
வேடம் அவர்முன் மறைத்தலுமே மெய்ம்மைத் தவத்து மேலவர்தாம்
"ஆடல் புரிந்தார் அடியேனைப் பொருளா அளித்த கருணை" எனப்
பாடல் புரிந்து விழுந்தெழுந்து கண்ணீர் மாரி பயில்வித்தார்.

310. பைஞ்ஞீ லியினில் அமர்ந்தருளும் பரமர் கோயில் சென்றெய்தி
மைஞ்ஞீ லத்து மணிகண்டர் தம்மை வணங்கி மகிழ்சிறந்து
மெஞ்ஞீர் மையினில் அன்புருக விரும்புந் தமிழ் மாலைகள் பாடிக்
கைஞ்ஞீ டியதந் திருத்தொண்டு செய்து காத லுடனிருந்தார்.

305. திருநாவுக்கரசர்க் கெதிரே. காவும் - சோலையும். வழியேபோகும். புள்ளும் - அன்னமும் (பிரமனும்). ஏனமும் - பன்றியும் (விட்டுணுவும்).

பா-ம் - ✻காட்ட.

307. பா-ம் - ✻எண்ணி.

308. எய்ப்பு - இளைப்பு. நின்றவரை - திருநாவுக்கரசரை.

பா-ம் - ✻உரைத்தார்.

310. மைந்நீலத்து. மெய்ந்நீர்மையினில் (மெய்மைத் தன்மையினில்) - கைந்நீடிய.

Koviloor Digital Library

311\. நாதர் மருவுந் *திருவண்ணா மலையை நாடிப் பதிபலவும்
காதல் கூரச் சென்றிறைஞ்சிக் கலந்த இசைவண் தமிழ்பாடி
மாதொர் பாகர் அருளாலே வடபால் நோக்கி வாகீசர்
ஆதி தேவர் அமர்ந்ததிரு அண்ணா மலையை நண்ணினார்.

312\. செங்கண் விடையார் திருவண்ணா மலையைத் தொழுது வலங்கொண்டு
துங்க *வரையின் மிசையேறித் தொண்டர் தொழும்புக் கெதிர்நிற்கும்
அங்கண் அரசைத் தொழுதெழுந்து திளைத்துத் திருநா வுக்கரசர்
தங்கு பிறப்பே வீட்டினுக்கு மேலாம் *பெருமை சாதித்தார்.

அண்ணா மலைமேல் *அணிமலையை ஆரா அன்பின் அடியவர்தங்
கண்ணார் அமுதை விண்ணோரைக் காக்கக் கடலில் வந்தெழுந்த
உண்ணா நஞ்சம் உண்டானைக் கும்பிட் டுருகுஞ் சிந்தையுடன்
பண்ணார் பதிகத் தமிழ்பாடிப் பணிந்து பரவிப் பணிசெய்தார்.

பணியார் வேணிச் சிவபெருமான் பாதம் போற்றிப் பணிசெயுநாள்
மணியார் கண்டத் தெம்பெருமான் மண்மேல் மகிழும் இடமெங்கும்
தணியாக் காத லுடன்சென்று வணங்கித் தக்க பணிசெய்வார்
அணியார் தொண்டைத் திருநாட்டில் அருளால் அணைவா ராயினார்.

315\. காதல் செய்யுங் கருத்தினுடன் காடும் மலையும் கான்யாறும்
சூத மலிதண் பணைப்பதிகள் பலவும் கடந்து சொல்லினுக்கு
நாதர் போந்து பெருந்தொண்டை நன்னா டெய்தி முன்னாகச்
சீத *மலர்மென் சோலைசூழ் திருவோத் தூரிற்சென் றடைந்தார்.

311\. பா-ம் - *திருமலைகள் நாடும் பதிகள் பலமிகவும்.

312\. துங்கவரை - உயர்ந்த மலை. தொழும்புக்கு - பணிக்கு. அங்கண் அரசை - சிவபெருமானை. மனிதப் பிறப்பே. வீடுபேறு காதலித்தலும், அதனை நிறைவேற்ற முயலுதலும், அம் முயற்சியான் பேறெய்தும் மனிதப் பிறப்புக் கிருத்தலான், "தங்கு. சாதித்தார்" என்றார். "மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே"; "வாய்த்தது நந்தமக்கு ஈதோ பிறவி மதித்திடுமின்" - அப்பர் : கோயில் திருவிருத்தம்.

பா-ம் - *விடையின். *பரிசு சாற்றினார்.

313\. பா-ம் - *மணி.

314\. பணியார் வேணி - பாம்புகளுள்ள சடையையுடைய. அணிஆர் - அழகு நிறைந்த.

315\. சூதம். பதிகள் - மாமரங்கள் மிகுந்த குளிர்ந்த மருதநிலப் பதிகள். சொல்லினுக்கு நாதர் - திருநாவுக்கரசர்.

பா-ம் - *மலிதண்.

Koviloor Digital Library

செக்கர்ச் சடையார் திருவோத்தூர்த் தேவர் பிரானார் தங்கோயில்
புக்குவலங்கொண் டெதிர் இறைஞ்சிப் போற்றிக் கண்கள் புனல்பொழிய
முக்கட் பிரானை விரும்புமொழித் திருத்தாண் டகங்கள் முதலாகத்
தக்க மொழிமா லைகள் சாத்திச் சார்ந்து பணிசெய் தொழுகுவார்.

317. செய்ய ஐயர் திருவோத்தூர் ஏத்திப் போந்து செழும்புவனம்
உய்ய நஞ்சுண் டருளுமவர் உறையும் பதிகள் பலவணங்கித்
தையல் தழுவக் குழைந்தபிரான் தங்குந் தெய்வப் பதிஎன்று
வையம் முழுதுந் தொழுதேத்தும் மதில்சூழ் காஞ்சி
மருங்கணைந்தார்.

318. ''ஞாலம் உய்யத் திருவதிகை நம்பர் தம்பேர் அருளினால்
சூலை மடுத்து முன்னாண்ட தொண்டர் வரப்பெற் றோம்''என்று
காலை *மலருங் கமலம்போல் காஞ்சி வாணர் முகமெல்லாம்
சால *மலர்ந்து களிசிறப்பத் தழைத்த மனங்கள் தாங்குவார்.

319. மாட வீதி *மருங்கெல்லாம் மணிவா யில்களில் தோரணங்கள்
நீடு கதலி யுடன்கமுகு *நிரைத்து நிறைபொற் குடந்தீபம்
தோடு குலவு மலர்மாலை சூழ்ந்த வாசப் பந்தர்களும்
ஆடு கொடியு முடனெடுத்தங் கணிநீள் காஞ்சி அலங்கரித்தார்.

தொண்டர் ஈண்டி எதிர்கொள்ள எழுந்து சொல்லுக் கரசர்பால்
கொண்ட *வேடப் பொலிவினொடுங் குலவும் வீதி பணிசெய்யும்
அண்டர் அறிதற் கரியதிரு வலகு முதலாம் அவையேந்தி
இண்டை புனைந்த சடைமுடியார்க் கன்பர் தம்மை எதிர்கொண்டார்.

எதிர்கொண் டிறைஞ்சுஞ் சீரடியார் தம்மை இறைஞ்சி எழுந்தருளி
மதில்கொண் டணிந்த காஞ்சிநகர் மறுகுட் போந்து வானநதி
குதிகொண் டிழிந்த சடைக்கம்பர் செம்பொற் கோயில் குறுகினார்
அதிர்கொண் டலைநேர் மணிமிடற்றார் ஆண்ட திருநா வுக்கரசர்.

317. செய்ய ஐயர் - சிவபிரான். தையல் - உமாதேவியார்.

318. பா-ம் - *மருவுங். *மகிழ்ந்து.

319. மாடவீதி மறுகெல்லாம் என்பது பாடமாயின், மாடவீதியும் மற்றத் தெருக்க ளெல்லாமும் என்று கொள்க. நிரைத்து - வரிசையாக நாட்டி. தோடு குலவு- இதழ்கள் வளைந்த.

பா-ம் - *மறுகெல்லாம். *நெருங்கு.

320. ஈண்டி - நெருங்கி. குலவும் - விளங்கும். இண்டை - பூமாலை.
பா-ம் - *வேட்கைப்.

321. வான நதி - கங்கை. சடையையுடைய திருவேகம்பர். அதிர்கின்ற மேகத்தையொத்த நீலம் பொருந்திய கண்டர்.

Koviloor Digital Library

322. திருவா யிலினைப் பணிந்தெழுந்து செல்வத் திருமுன் றிலை அணைந்து
கருவார் கச்சி ஏகம்பர் கனக மணிமா ளிகைசூழ்ந்து
வருவார் செம்பொன் மலைவல்லி தழுவக் குழைந்த மணிமேனிப்
பெருவாழ் வினைமுன் கண்டிறைஞ்சிப்பேரா அன்பு *பெருகினார்.

வார்ந்து *சொரியுங் கண்ணருவி மயிர்க்கால் தோறும் வரும்புளகம்
ஆர்ந்த மேனிப் புறம்பலைப்ப அன்பு கரைந்தென் புள்ளலைப்பச்
சேர்ந்த நயனப் பயன்பெற்றுத் திளைப்பது திருவே கம்பர்தமை
நேர்ந்த மனத்தில் உறவைத்து நீடும் பதிகம் பாடுவார்.

வேறு

324. "கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானை" என்றெடுத்துப்
பரவாய சொன்மாலைத் திருப்பதிகம் பாடியபின்
விரவார்தம் புரம் எரித்த விடையவனார் *வெள்ளெயிற்றின்
அரவாரம் புனைந்தவர்தந் திருமுன்றிற் புறத்தணைந்தார்.

325. *கையார்ந்த திருத்தொண்டு கழியமிகு காதலொடுஞ்
செய்யாறின் றேஎல்லாச் செந்தமிழ்மா லையும்பாடி
மையார்ந்த மிடற்றர்திரு மயானத்தை வலங்கொண்டு
மெய்யார்வ முறத்தொழுது விருப்பினொடு *மேவுநாள்.

326. சீர்வளரு மதிற்கச்சி நகர்த்திருமேற் றளிமுதலாம்
*நீர்மருவுஞ் சடைமுடியார் நிலவியுறை ஆலயங்கள்
ஆர்வமுறப் பணிந்தேத்தி ஆய்ந்ததமிழ்ச் சொன்மலரால்
சார்வுறுமா லைகள்சாத்தித் *தகுந்தொண்டு செய்திருந்தார்.

322. கருவார் - எல்லாவற்றிற்கும் மூலமாகவுள்ள. கனகம் - பொன். மணி - மாணிக்கம். சுற்றி வருகின்றவராகிய அப்பர்.

பா-ம் - *பெருக்கினார்.

323. வார்ந்து - வடிந்து. புளகம் - சிலிப்பு. ஆர்ந்த - நிறைந்த. அருவியும் புளகமும் ஆர்ந்த. நயனப் பயன் - கண்ணாலாகிய பயன். திளைப்ப - மூழ்க.

பா-ம் - *சொரிந்த.

324. பரவுதற்குரிய. விரவார்தம் - பகைவர்களுடைய. எயிற்றின் அரவு ஆரம்- பற்களையுடைய பாம்பாபரணத்தை.

பா-ம் - *வெள்ளை எயிற் றரவாரம்.

"கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானைக் கரவார்பால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடைதாழ அங்கையில் அனலேந்தி
இரவாடும் பெருமானை என்மனத்தே வைத்தேனே". - தேவாரம்.

325. பா-ம் - *கையாரத். *மேவுவார்.
326. பா-ம் - *நீர்வளருஞ் சடையார் தாம். *தந்.

Koviloor Digital Library

327. அந்நகரில் அவ்வண்ணம் அமர்ந்துறையும் நாளின்கண்
மன்னுதிரு மாற்பேறு வந்தணைந்து தமிழ்பாடிச்
சென்னிமிசை மதிபுனைவார் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சித்
துன்னினார் காஞ்சியினைத் தொடர்ந்தபெருங் காதலினால்.

328. ''ஏகம்பன் காண்அவன்என் எண்ணத்தான்'' எனப்போற்றிப்
பாகம்பெண் ணுருவானைப் பைங்கண்விடை உயர்த்தானை
நாகம்பூண் உகந்தானை நலம்பெருகுந் திருநீற்றின்
ஆகந்தோய் அணியானை அணைந்துபணிந் தின்புற்றார்.

329. திருக்கச்சி ஏகம்பம் பணிந்தேத்தித் திங்களார்
நெருக்கச்செஞ் சடைக்கணிந்தார் நீடுபதி தொழநினைவார்
வருக்கைச்செஞ் சுளைபொழிதேன் வயல்விளைக்கும் நாட்டிடைப்போய்ப்
பருக்கைத்திண் களிற்றுரியார் கழுக்குன்றின் பாங்கணைந்தார்.

330. நீடுதிருக் கழுக்குன்றில் நிருத்தனார் கழல்வணங்கிப்
பாடுதமிழ்த் தொடைபுனைந்து பாங்குபல பதிகளிலுஞ்
சூடும்இளம் பிறைமுடியார் தமைத்தொழுது போற்றிப்போய்
மாடுபெருங் கடலுடுத்த வான்மியூர் மருங்கணைந்தார்.

331. திருவான்மி யூர்மருந்தைச் சேர்ந்துபணிந் தன்பினொடும்
பெருவாய்மைத் தமிழ்பாடி *மருங்கெங்கும் *பிறப்பறுத்தல்
தருவார்தங் கோயில்பல சார்ந்திறைஞ்சித் தமிழ்வேந்தர்
மருவாரு மலர்ச்சோலை மயிலாப்பூர் வந்தடைந்தார்.

328. ஆகம் - திருமேனி.

''கூற்றுவன்காண் கூற்றுவனைக் குமைத்த கோன்காண்
குவலயன்காண் குவலயத்தின் நீரா னான்காண்
காற்றவன்காண் கனலவன்காண் கலிக்குமின்காண்
கனபவளச் செம்மேனி கலந்த வெள்ளை
நீற்றவன்காண் நிலாவூருஞ் சென்னி யான்காண்
நிறையார்ந்த புனற்கங்கை நிமிர்சடைமேல்
ஏற்றவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
ஏகம்பன்காண் அவன்என் எண்ணத் தானே''. - தேவாரம்.

329. திங்கள் ஆர் - சந்திரனும் ஆத்தியும். வருக்கை - பலா. பருத்த துதிக்கையுடைய வலிய யானை உரியைப் போர்த்த சிவபிரான் எழுந்தருளியுள்ள.

331. சுவாமி பெயர் மருந்தீசர்.

பா-ம் - *அம்மருங்கு. *பிறப்பறுத்துத்.

Koviloor Digital Library

332. ✻வரைதவழ்மா மஞ்சென்ன மாடமிசை மயிலாடும்
தரை ✻புகழ்சீர் திருமயிலைச் சங்கரனார் தாள்வணங்கி
உரைவளர்மா லைகள்அணிவித் துழவாரப் படையாளி
திரைவளர்வே லைக்கரைபோய்த் திருவொற்றி யூர்சேர்ந்தார்.

333. ஒற்றியூர் வளநகரத் தொளிமணிவீ திகள்விளக்கி
நற்கொடிமா லைகள்பூகம் நறுங்கதலி நிரைநாட்டிப்
பொற்குடங்கள் தூபங்கள் தீபங்கள் பொலிவித்து
மற்றவரை எதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார் வழித்தொண்டர்.

334. திருநாவுக் கரசரும்அத் திருஒற்றி யூர்அமர்ந்த
✻பெருநாகத் திண்சிலையார் கோபுரத்தை இறைஞ்சிப்புக்
கொருஞானத் தொண்டருடன் உருகிவலங் கொண்டடியார்
கருநாமந் தவிர்ப்பாரைக் கைதொழுது முன்வீழ்ந்தார்.

335. எழுதாத மறைஅளித்த எழுத்தறியும் பெருமானைத்
தொழுதார்வம் உறநிலத்தில் தோய்ந்தெழுந்தே அங்கமெலாம்
முழுதாய பரவசத்தின் முகிழ்த்தமயிர்க் கால்மூழ்க
விழுதாரை கண்பொழிய விதிர்ப்புற்று விம்மினார்.

336. "வண்டோங்குஞ் செங்கமலம்" எனஎடுத்து மனமுருகப்
பண்தோய்ந்த சொற்றிருத்தாண் டகம்பாடிப் பரவுவார்
விண்தோய்ந்த புனற்கங்கை வேணியார் திருவுருவம்
கண்டோங்கு களிசிறப்பக் கைதொழுது புறத்தணைந்தார்.

332. மலையில் தவழும் மேகம்போல மாடங்களில் மயில் ஆடும். கடற்கரை போய்.

பா-ம் - ✻வரைவளர்மா மயிலென்ன மாட மிசை மஞ்சாடும். ✻வளர்.

334. பெருநாகத் திண் சிலையார் - பெரிய (மேரு) மலையாகிய வலிமை யுடைய வில்லையேந்திய சிவபெருமான். ஒருமை ஞானமுடைய. கருநாமம் - பிறவிப் பலத்தை.

பா-ம் - ✻பொரு.

335. எழுதாமறை ஒலிவடிவா யுள்ளது. முகிழ்த்த - மலர்ந்த. விதிர்ப்புற்று - நடுக்குற்று. "மெய்தான் அரும்பி விதிர் விதிர்த்து. . ." - திருவாசகம்.

336. "வண்டோங்கு செங்கமலக் கழுநீர் மல்கு
மதமத்தஞ் செஞ்சடை மேல் மதியஞ் சூடித்
திண்டோள்கள் ஆயிரமும் வீசி நின்று
திசைசேர நடமாடிச் சிவலோகனார்
உண்டார்நஞ் சுலகுக்கோர் உறுதி வேண்டி
ஒற்றியூர் மேய ஒளிவண்ணனார்
கண்டேன்நான் கனவகத்திற் கண்டேற் கென்தன்
கடும்பிணியுஞ் சுடுந்தொழிலுங் கைவிட்டவே". - தேவாரம்.

Koviloor Digital Library

337. விளங்குபெருந் திருமுன்றில் மேவுதிருப் பணிசெய்தே
உளங்கொள்திரு விருத்தங்கள் ஓங்குதிருக் குறுந்தொகைகள்
களங்கொள்திரு நேரிசைகள் பலபாடிக் கைதொழுது
வளங்கொள்திருப் பதியதனில் பலநாள்கள் வைகினார்.

338. அங்குறையு நாளின்கண் அருகுளவாஞ் *சிவாலயங்கள்
எங்குஞ்சென் றினிதிறைஞ்சி ஏத்துமவர் இறைஅருளால்
பொங்குபுனல் திருவொற்றி யூர்தொழுது போந்துமையாள்
பங்குடையார் அமர்ந்ததிருப் பாசூராம் பதிஅணைந்தார்.

339. திருப்பாசூர் நகர்எய்திச் சிந்தையினில் வந்தூறும்
விருப்பார்வம் மேற்கொள்ள வேயிடங்கொண் டுலகுய்ய
இருப்பாரைப் புரம்மூன்றும் எரித்தருள எடுத்தனிப்
பொருப்பார்வெஞ் சிலையாரைத் தொழுதெழுந்து போற்றுவார்.

340. ''முந்திமூ வெயில்எய்த முதல்வனார்'' எனஎடுத்துச்
சிந்தைகரைந் துருகுதிருக் குறுந்தொகையும் தாண்டகமும்
சந்தநிறை நேரிசையும் முதலான தமிழ்பாடி
எந்தையார் திருவருள்பெற் றேகுவார் வாகீசர்.

அம்மலர்ச்சீர்ப் பதியைஅகன் றயல்உளவாம் பதிஅனைத்தின்
மைம் *மலருங் களத்தாரை வணங்கிமகிழ் வொடும்போற்றி
மெய்ம்மைநிலை வழுவாத *வேளாள விழுக்குடிமைச்
செம்மையினார் பழையனூர்த் திருஆல வனம்பணிந்தார்.

337. களங்கொள் - மிடற்றை இடமாக் கொண்டெழும்.

338. பா-ம் - *ஆலயங்கள்.

339. வேய் - மூங்கில்போன்ற தோளுடைய உமையம்மையாரை (ஆகு பெயர்). பொருப்பு ஆர் - (மேரு) மலை அமைந்த.

340. ''முந்தி மூவெயில் எய்த முதல்வனார்
சிந்திப் பார்வினை தீர்த்திடுஞ் செல்வனார்
அந்திக் கோன்தனக் கேயருள் செய்தவர்
பந்திச் சேஞ்சடைப் பாசூர் அடிகளே''. - தேவாரம்.

341. விழுக்குடிமை - சீரிய குடிப்பிறப்பையுடைய. திருவாலவனம் - திருவாலங்காடு.

பா-ம் - *மருவுங். *மேன்மைநெறி.

Koviloor Digital Library

342. "திருஆலங் காடுறையுஞ் செல்வர்தாம்" எனச்சிறப்பின்
ஒருவாத பெருந்திருத்தாண் டகம்முதலாம் ஓங்குதமிழ்ப்
பெருவாய்மைத் தொடைமாலை பலபாடிப் பிறபதியும்
மருஆர்வம் பெறவணங்கி வடதிசைமேல் வழிக்கொள்வார்.

பல்பதியும் நெடுங்கிரியும் படர்வனமுஞ் சென்றடைவார்
செல்கதிமுன் அளிப்பார்தந் திருக்காரிக் கரைபணிந்து
✻தொல்கலையின் பெருவேந்தர் தொண்டர்கள்பின் ✻உம்பர் குழாம்
மல்குதிருக் காளத்தி மாமலைவந் தெய்தினார்.

344. பொன்முகலித் திருநதியின் புனிதநெடுந் தீர்த்தத்தில்
முன்முழுகிக் காளத்தி மொய்வரையின் தாழ்வரையில்
சென்னியுறப் பணிந்தெழுந்து செங்கண்விடைத் தனிப்பாகர்
மன்னும்மலை மிசையேறி வலங்கொண்டு வணங்குவார்.

345. காதணிவெண் குழையானைக் காளத்தி மலைக்கொழுந்தை
வேதமொழி மூலத்தை விழுந்திறைஞ்சி எழுந்துபெருங்
காதல்புரி மனங்களிப்பக் கண்களிப்பப் பரவசமாய் [நவின்றார்.
"நாதனைஎன் ✻கண்ணுளான்" எனுந்திருத்தாண் டகம்

342. ஒருவாத - நீங்காத.

"ஒன்றா வுலகனைத்தும் ஆனார் தாமே
ஊழிதோ றூழி உயர்ந்தார் தாமே
நின்றாகி எங்கும் நிமிர்ந்தார் தாமே
நீர்வளிதீ ஆகாசம் ஆனார் தாமே
கொன்றாடுங் கூற்றை உதைத்தார் தாமே
கோலப் பழனை உடையார் தாமே
சென்றாடு தீர்த்தங்கள் ஆனார் தாமே
திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே". - தேவாரம்.

343. செல்கதி - வீடுபேற்றை. ". . . காரியாற்றுக் கொண்ட காவல். . ." - மணிமேகலை : 19. சிறைக்கோட் 126. "காரியாற்றுத் துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி" - புறநானூறு : 47. வேந்தர் - திருநாவுக்கரசர். உம்பர்குழாம் - தேவர்கள் கூட்டம். மல்கு - நெருங்கியுள்ள.

பா-ம் - ✻சொல். ✻நம்பர்.

344. திருக்காளத்தித் திண்ணிய மலையின் அடிவாரத்தில். மொய் - நெருங்கிய எனினுமாம்.

345. பா-ம் - ✻கண்ணுள்ளான்.

"விற்றூண்ஒன் றில்லாத நல்கூர்ந் தான்காண்
வியன்கச்சிக் கம்பன்காண் பிச்சை அல்லால்
மற்றூண்ஒன் றில்லாத மாச துரன்காண்
மயானத்து மைந்தன்காண் மாசொன் றில்லாப்
பொற்றூண்காண் மாமணிநற் குன்றொப் பான்காண்
பொய்யாத பொழில்ஏழுந் தாங்கி நின்ற
கற்றூண்காண் காளத்தி காணப் பட்ட
கணநாதன் காண்அவன்என் கண்ணுளானே". - தேவாரம்.

Koviloor Digital Library

346. மலைச்சிகரச் சிகாமணியின் மருங்குறமுன் னேநிற்குஞ்
சிலைத்தடக்கைக் கண்ணப்பர் திருப்பாதம் சேர்ந்திறைஞ்சி
அலைத்துவிழுங் கண்ணருவி ஆகத்துப் பாய்ந்திழியத்
தலைக்குவித்த கையினராய்த் தாழ்ந்துபுறம் போந்தணைந்தார்.

347. சேணிலவு திருமலையில் திருப்பணியா யினசெய்து
தாணுவினை அம்மலைமேல் தாள்பணிந்த குறிப்பினால்
பேணுதிருக் கயிலைமலை வீற்றிருந்த பெருங்கோலங்
காணுமது காதலித்தார் கலைவாய்மைக் காவலனார்.

வேறு

348. அங்கண் மாமலை மேல்ம ருந்தைவ ணங்கி யாரரு ளால்மிகப்
பொங்கு காதலின் உத்த ரத்திசை மேல்வி ருப்பொடு போதுவார்
துங்க மால்வரை ✻கானி யாறுதொ டர்ந்த நாடு கடந்தபின்
செங்கண் மால்விடை அண்ணல் மேவு திருப்ப ருப்பதம்
எய்தினார்.

349. மான விஞ்சையர் வான நாடர்கள் வான்இ யக்கர்கள் சித்தர்கள்
கான கின்னரர் பன்ன காதிபர் காம சாரிக ளேமுதல்
ஞான மோனிகள் நாளும் நம்பரை வந்தி றைஞ்சி நலம்பெறுந்
தான மானதி ருச்சி லம்பை வணங்கி வண்தமிழ் சாற்றினார்.

350. அம்ம ருங்குக டந்து போமவர் ஆர்கொள் சூலவ யிற்படைச்
செம்மல் வெண்கயி லைப்பொ ருப்பைநி னைந்தெ ழுந்ததொர்
சிந்தையால்
எம்ம ருங்குமொர் காத லின்றி இரண்டு பாலும் ✻வியந்துளோர்
கைம்ம ருங்கணை யுந்தெ லுங்கு கடந்து கன்னடம் எய்தினார்.

347. தாணுவினை - சிவத்தை. திருக்காளத்தி தென்கயிலையாதலால், அது வடகயிலையை நினைவூட்டிற் றென்க.

348. உத்தரத்திசை - வடதிசை. திருப்பருப்பதம் - ஸ்ரீசைலம்.

பா-ம் - ✻கான; காடு.

349. மானவிஞ்சையர் - பெருமை வாய்ந்த வித்தியாதரர்கள். பன்னகாதிபர்- நாகலோக வாசிகள். காமசாரிகள் - விரும்பிய இடத்து உடனே சென்று சஞ்சரிப் பவர்கள். திருச்சிலம்பை - ஸ்ரீ சைலத்தை.

350. அம்மருங்கு - அவ்விடத்தை, ஆர்கொள் சூல அயிற்படைச் செம்மல் - கூரிய சூலாயுதத்தையுடைய சிவபெருமான். (சூல அயில் - சூலவேல்; வயின் எனக் கொள்ளின் வெற்றி எனக் கூறுக). பொருப்பை - மலையை. இருபக்கமும் வியந்து வரும் அடியார்கள். கைம்மருங்கு - சமீபத்தில்.

பா-ம் - ✻விரைந்.

Koviloor Digital Library

351. கருந டங்கழி வாக ✱ஏகிய பின்க லந்தவ னங்களும்
திருந தித்துறை யாவை யும்பயில் சேண் நெடுங்கிரி வட்டையும்
பெருந லங்கிளர் நாடும் எண்ணில பிறப டச்செறி பொற்பினால்
வருநெ டுங்கதிர் ✱கோலு சோலைய மாள வத்தினை நண்ணினார்.

352. அங்கு முற்றிஅ கன்று போகி அருஞ்சு ரங்கள் கடந்துசென்
றெங்கு மிக்கஅ றங்கள் நீடும் இலாட பூமி இகந்துபோய்
மங்குல் சுற்றிய வெற்பி னோடு வனங்கள் ஆறு கடந்தயற்
பங்க யப்பழ னத்து ✱மத்திய பைதி ரத்தினை எய்தினார்.

அன்ன நாடுக டந்து கங்கை அணைந்து சென்று வலங்கொளும்
மின்னு வேணியர் வார ணாசி விருப்பி னோடு பணிந்துடன்
பின்ன ணைந்தவர் தம்மை அங்கண் ஒழிந்து கங்கை ✱பெயர்ந்துபோய்
மன்னு காதல்செய் நாவின் மன்னவர் வந்து கற்சுரம் முந்தினார்.

354. மாக மீதுவ ளர்ந்த கானக மாகி எங்கும் மனித்தரால்
போக லாநெறி அன்றி யும்புரி கின்ற காதல்பொ லிந்தெழச்
சாக மூலப லங்கள் துய்ப்பன வுந்த விர்ந்துத னித்துநேர்
ஏகி னாரிர வும்பெ ருங்கயி லைக்கு லக்கிரி எய்துவார்.

351. கருநடம் - கன்னட தேசம். பயில் சேண் நெடுங்கிரி வட்டையும் - நெருங்கி நெடுந்தூரம் நீண்டுள்ள மலைவழிகளும். கிளர் - விளங்கும்; உயரும். செறி . . சோலைய - நெருங்கி உயர்ந்துள்ள அழகால் பாயும் நீண்ட சூரிய கிரணங்கள் வளைந்துசெல்லும் சோலைகளையுடைய; சூரியனையும் மறைக்கும் என்றபடி. மாளவதேசத்தை.

பா-ம் - ✱எய்திய. ✱சோலை வேலி அம் மாள.

352. அங்கு முற்றி - அவ்விடத்தைக் கடந்து. அருஞ்சுரங்கள் - அரிய வழிகள்; நிலங்கள்; காடுகள். இகந்து - கடந்து. மேகம் சூழ்ந்த மலைகளோடு. அயல் . . . எய்தினார் - அருகே தாமரைகள் மலிந்த வயல்களையுடைய நடுநாட்டினை (மத்திய தேசத்தை) அடைந்தார்.

✱மத்திம.

353. கங்கை பெருகிப் பாய்ந்து வலம் வருவதும், ஒளிருஞ் சடைய ராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருள்வதுமாகிய வாரணாசியை (காசியை). தம்பின்னே தொடர்ந்து வந்தவர்களை அவ்விடத்தே விடுத்து. கல்சுரம் - கல்வழி.

பா-ம் - ✱கடந்து.

354. மாகம்மீது - வானளவு. காடுகளையுடையனவாகி மனிதரால் போக ஒண்ணா வழிகள் அன்றியும். புரிகின்ற - விரும்புகின்ற. சாக. . . .தவிர்ந்து - இலை கிழங்கு பழம் முதலியவற்றை உண்பதையும் ஒழித்து. இரவிலும் ஏகினார்.

Koviloor Digital Library

ஆய வாரிரு ளின்கண் ஏகுமவ் வன்பர் *தம்மைஅ ணைந்துமுன்
தீய வாயவி லங்கு வன்தொழில் செய்ய அஞ்சின, நஞ்சுகால்
வாய நாகம ணிப்ப ணங்கொள்வி ளக்கெ டுத்தன, வந்துகால்
தோய வானவ ராயி னுந்தனி துன்ன ருஞ்சுரம் *மன்னினார்.

வெங்க திர்ப்பக லக்க டத்திடை வெய்ய வன்கதிர் கைபரந்
தெங்கு மிக்கபி ளப்பி னாகர்தம் எல்லை புக்கெரி கின்றன
பொங்க ழற்றெறு பாலை *வெந்நிழல் புக்க சூழல் புகும்பகல்
செங்க திர்க்கனல் போலும் அத்திசை திண்மை மெய்த்தவர்
நண்ணினார்.

357. இங்ங னம்இர வும்ப கற்பொழு தும்அ ருஞ்சுரம் எய்துவார்
பங்க யம்புரை தாள்ப ரட்டள வும்ப சைத்தசை தேயவும்
மங்கை *பங்கர்தம் வெள்ளி மால்வரை வைத்த சிந்தை *மறப்பரோ
தங்க ரங்க ளிரண்டு மேகொடு தாவி ஏகுதல் மேவினார்.

கைக ளும்மணி பந்த சைந்துற வேக ரைந்துசி தைந்தபின்
மெய்க லந்தெழு சிந்தை அன்பின் விருப்பு மீமிசை பொங்கிட
மொய்க டுங்கனல் வெம்ப ரற்புகை மூளு மத்த முயங்கியே
மைகொள் கண்டர்தம் அன்பர் செல்ல வருந்தி உந்தினர் மார்பினால்.

359. மார்ப முந்தசை நைந்து சிந்தி *வரிந்த என்பு முரிந்திட
நேர்வ ருங்*குறி நின்ற சிந்தையின் நேசம் ஈசனை *நேடுநீ
டார்வம் அங்குயிர் கொண்டு கைக்கும்உ டம்ப டங்கவும்
*ஊன்கெடச்
சேர்வ ரும்பழு வம்பு ரண்டுபு ரண்டு சென்றனர் செம்மையோர்.

355. அப்படி நிறைந்த இருளிலும் செல்லும். நஞ்சு. . . .எடுத்தன- விஷத்தை உமிழும் வாயினையுடைய பாம்புகள் படங்களிலுள்ள மணிகளால் விளக்கேந்தின.

பா-ம் - *பாதம். *முன்னினார்.

356. கொடும் வெயில் வீசும் பகல் வேளையில் அவ்வருஞ்சுரத்தில். சூரிய கிரணங்கள் பரந்து. தெறும்-சுடும்; அழிக்கும். 'பொங்கழலையும் தெறும் பாலை' என்றது பாலையின் கொடுமையைக் குறிப்பிட்டவாறு. பொங்கழலைப்போலச் சுடும்பாலை என்னலு மொன்று. அத்தகைப் பாலையில் வெம்மை நிழல் புகுந்த இடத்தில் புகும் சூரியனுடைய சிவந்த கிரணங்கள் போலும். திண்மை - உறுதி யுடைய.

பா-ம் - *புக்கழல் சூழலான.

357. பங்கயம். . . தசை - தாமரை போன்ற திருவடிகள் கணைக்காலளவும் பசிய மாமிசம்.

பா-ம் -*பாகர். *மறிப்பரோ; மறைப்பரோ.

358. மணி பந்து - மணிக்கட்டு. உற - மிகவும். பால். முயங்கி - பருக்கைக் கற்களினின்றும் புகை எழும் வழியே நண்ணி. உந்தினர்-நகர்ந்தார்.

359. வரிந்த - கட்டப்பட்ட. நேர்வு அரும் - (கயிலைக்குச்) செல்ல இயலாத. உகைக்கும் - செலுத்தும். பழுவம் - காட்டில்.

பா-ம் - *வருந்த. *குறை. *நேரு. *முன்கொடச்.

Koviloor Digital Library

360. அப்பு றம்புரள் கின்ற நீளிடை அங்கம் எங்கும் அரைந்திடச்
செப்ப ருங்கயி லைச்சி லம்படி சிந்தை சென்றுறும் ஆதலால்
மெய்ப்பு றத்தில் உறுப்ப ழிந்தபின் மெல்ல உந்து முயற்சியும்
தப்பு றச்செய லின்றி அந்நெறி தங்கி னார்தமி ழாளியார்.

வேறு

361. அன்ன தன்மையர் கயிலையை அணைவதற் கருளார்
மன்னு தீந்தமிழ் புவியின்மேற் பின்னையும் வழுத்த
நன்னெ டும்புனல் தடமும்ஒன் றுடன்கொடு நடந்தார்
பன்ன கம்புனை பரமரோர் முனிவராம் படியால்.

362. வந்து மற்றவர் மருங்குற அணைந்துநேர் நின்று
நொந்து நோக்கிமற் றவர்எதிர் நோக்கிட நுவல்வார்
''சிந்தி இவ்வுறுப் பழிந்திட வருந்திய திறத்தால்
இந்த வெங்கடத் தெய்திய தென்''என இசைத்தார்.

363. மாசில் வற்கலை ஆடையும் மார்பின்முந் நூலும்
தேசு டைச்சடை மவுலியும் நீறும்மெய் திகழ
ஆசின் மெய்த்தவ ராகிநின் றவர்தமை நோக்கிப்
பேச உற்றதோர் உணர்வுற விளம்புவார் பெரியோர்.

364. ''வண்டு லாங்குழல் மலைமக ளுடன்வட கயிலை
அண்டர் நாயகர் இருக்கும்அப் பரிசவர் அடியேன்
கண்டு கும்பிட விருப்பொடுங் காதலின் அடைந்தேன்
கொண்ட என்குறிப் பிதுமுனி யே''எனக் கூற.

365. ''கயிலை மால்வரை யாவது காசினி மருங்கு
பயிலு மானுடப் பான்மையோர் அடைவதற் கெளிதோ
அயில்கொள் வேற்படை அமரரும் அணுகுதற் கரிதால்
வெயில்கொள் வெஞ்சுரத் தென்செய்தீர் வந்''தென விளம்பி.

360. நீளிடை - நீண்ட வழியில். அரைந்திட - தேய. சிலம்பு - மலை. உடற் புறத்துள்ள உறுப்புகள்.

361. அன்ன தன்மையர் - திருநாவுக்கரசர். அருளார் - சிவபெருமான் திருவருள் செய்யாராக. அப்பர் இன்னும் தீந்தமிழ்ப் பதிகங்களை உலகில் ஓத. நீர் நிரம்பிய ஒரு தடாகத்தை யுண்டு பண்ணி. பன்னகம் - பாம்பை.

362. கடத்து - காட்டில்.

363. வற்கலை - மரவுரி. ஒளியுடைய சடை முடியும். ஆசில் - குற்ற மற்ற. பெரியோர் - அப்பர்.

364. பரிசு - தன்மையை; கோலத்தை. அவர் (சிவபெருமான்) அடியே னாகிய யான்.

365. உலகிடை வாழும் மானிடத் தன்மை யுடையவர். அயில்-கூர்மை. அமரரும் - தேவர்களும். வெயில் - வெம்மை.

Koviloor Digital Library

366. ''மீளும் அத்தனை உமக்கினிக் கடன்''என விளங்கும்
தோளும் ஆகமும் துவளுமுந் நூல்முனி சொல்ல
''ஆளு நாயகன் கயிலையில் இருக்கைகண் டல்லால்
மாளும் இவ்வுடல் கொண்டுமீ ளேன்'' என மறுத்தார்.

367. ஆங்கு மற்றவர் துணிவறிந் தவர்தமை அறிய
நீங்கு மாதவர் விசும்பிடைக் கரந்துநீள் மொழியால்
''ஓங்கு நாவினுக் கரசனே! எழுந்திர்''என் றுரைப்பத்
தீங்கு நீங்கிய யாக்கைகொண் டெழுந்தொளி திகழ்வார்.

368. ''அண்ண லேஎனை ஆண்டுகொண் டருளிய அமுதே
விண்ணி லேமறைந் தருள்புரி வேதநா யகனே
கண்ணி னால்திருக் கயிலையில் இருந்தநின் கோலம்
நண்ணி நான்தொழ நயந்தருள் புரி''எனப் பணிந்தார்.

369. தொழுதெ ழுந்தநற் றொண்டரை நோக்கிவிண் தலத்தில்
எழுபெ ருந்திரு வாக்கினால் இறைவர்''இப் பொய்கை
முழுகி நம்மைநீ கயிலையில் இருந்தஅம் முறைமை
பழுதில் சீர்த்திரு வையாற்றிற் காண்'' எனப் பணித்தார்.

370. ஏற்றி னார்அருள் தலைமிசைக் கொண்டெழுந் திறைஞ்சி
வேற்று மாகிவிண் ணாகிநின் றார்மொழி விரும்பி
ஆற்றல் *பெற்றவர் அண்ணலார் அஞ்செழுத் தோதிப்
பாற்ற டம்புனற் பொய்கையில் மூழ்கினார் பணியால்.

371. ஆதி தேவர்தந் திருவருட் பெருமையார் *அறிந்தார்
போத மாதவர் *பனிமலர்ப் பொய்கையில் மூழ்கி
மாதொர் பாகனார் மகிழும்ஐ யாற்றிலோர் வாவி
மீது தோன்றிவந் தெழுந்தனர் உலகெலாம் வியப்ப.

366. திரும்புதலே இனி உமக்குரிய கடன். ஆகமும் - மார்பிலும்.

367. விசும்பிடைக் கரந்து - ஆகாயத்திலே மறைந்து. குறை நீங்கிய உடல் கொண்டு.

370. ஏற்றினார் - இடபவாகனராகிய சிவபெருமான். வேற்றுமாகி - வெவ்வேறு பூதங்களாகி. வேற்று. விரும்பி என்பதற்கு ''வேற்றாகி விண்ணாகி'' என்னுந் திருத்தாண்டகத்தைப் பாடி என்னலு மொன்று, பால் தடம் - பால்போலும் பரந்த. பணியால் - ஆண்டவன் ஆணைப்படி.

பா-ம் - *பெற்ற அவ்வண்ணலார்.

371. போதமாதவர் - மெய்யுணர்வுடைய அப்பர்.

பா-ம் - *அறிவார். *மணிவரை.

Koviloor Digital Library

372. வம்பு லாமலர் வாவியின் கரையில்வந் தேறி
உம்பர் நாயகர் திருவருட் பெருமையை *உணர்வார்
''எம்பி ரான்*தருங் கருணைகொல் இது''என இருகண்
பம்பு தாரைநீர் வாவியிற் படிந்தெழும் படியார்.

373. மிடையு நீள்கொடி வீதிகள் விளங்கிய ஐயா
றுடைய நாயகர் சேவடி பணியவந் துறுவார்
அடைய அப்பதி நிற்பவுஞ் சரிப்பவு மான
புடைஅ மர்ந்ததந் துணையோடும் பொலிவன கண்டார்.

374. பொன்ம லைக்கொடி யுடன்அமர் வெள்ளியம் பொருப்பில்
தன்மை யாம்படி சத்தியுஞ் சிவமுமாஞ் சரிதைப்
பன்மை யோனிகள் யாவையும் பயில்வன பணிந்தே
மன்னு மாதவர் தம்பிரான் கோயில்முன் வந்தார்.

375. காணும் அப்பெருங் கோயிலுங் கயிலைமால் வரையாய்ப்
பேணு மால்அயன் இந்திரன் முதற்பெருந் தேவர்
பூணும் அன்பொடு போற்றிசைத் தெழும்ஒலி பொங்கத்
தாணு மாமறை யாவையுந் தனித்தனி முழங்க.

372. மணங்கமழும் தாமரைத் தடாகத்தினின்றும். இரு கண்களிலும் ததும்பும் தாரைநீராகிய குளத்தில் மூழ்கி எழுந்தன்மையரானார்.

பா-ம் - *உணர்ந்தார். *திருக்கருணையோ இது; தருங்கருணை போலிது.

373. மிடையும் - நெருங்கியுள்ள. நிற்பவும் சரிப்பவும் - அசரமும் சரமும். சராசரங்களெல்லாம் தத்தம் பக்கத்தில் தத்தமக்குரிய வாழ்க்கைத் துணையுடன் (பெண்ணுடன்) பொலிவதைக் கண்டார்.

374. பொன்மலைக் கொடி - உமாதேவியார். வெள்ளியம் பொருப்பில் - கயிலையில். சரிதை - இயல்பை. பயில்வன - கூடியிருத்தலைக் கண்டு. உலகம் பெண் ஆண் மயமாயிருத்தல் கண்கூடு. புல் முதல் மக்கள் ஈறாக உள்ள எல்லா உயிர்களும் பெண் ஆண் மயமாகவே இருக்கின்றன. காரிய உலகம் பெண் ஆண் மயமாக இருத்தலான் அதைக் காரியப்படுத்தும் காரணமும் பெண் ஆண் மயமாக இருத்தல் வேண்டுமென்பது வெள்ளிடைமலை. இதனால் உலகுக்குக் காரணமாக உள்ள பரம்பொருளும் சத்தி சிவமாக-அர்த்தநாரீசுர வடிவமாக-இருக்கின்றது என்றது சொல்லப்படுகிறது. பரம்பொருள் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளமையான், அதை ஞானக் கண்ணாற் காணும் பேறு பெறுவோர்க்கு அப்பொருள் சராசர முழுவதும் பெண் ஆண் வடிவாக - சத்திசிவமாகப் - புலனாகும். அஞ்ஞான நிலையில் மாயா ரூபமாகத் தோன்றுவன வெல்லாம் ஞான நிலையில் சிவமாகத் தோன்றும். இங்கே அப்பர் சுவாமிகளுக்கு ஆண்டவன் கயிலாயக் கோலத்தை வழங்கும் பெற்றியை ஓர்க. அக்கோலம் எப்படி வழங்கப்படுகிறது? சராசர முழுவதும் சத்தி சிவமாக அது வழங்கப்படுகிறது. சராசரத்துள்ள ஒவ்வொரு பெண்ணும் சத்தியாகவும் ஒவ்வோர் ஆணும் சிவமாகவும் அப்பருக்கு விருந்தாதல் காண்க. இஃதே உண்மைக் கயிலாயக் காட்சி. அப்பர் கருத்து நிறைவேறலாயிற்று, ''ஆணெலாம் இறைவன் பெண்ணெலாந் தேவி'' - சைவ புராணம். ''மாதர் பிறைக்கண்ணி யானை'' என்னுந் திருப்பதிகத்தை நோக்குக.

375. தாணு - என்றுமுள்ள ; புகலிடமான.

Koviloor Digital Library

376. தேவர் தானவர் சித்தர்விச் சாதரர் இயக்கர்
மேவு மாதவர் முனிவர்கள் புடையெலாம் மிடையக்
காவி வாள்விழி அரம்பையர் கானமும் முழவும்
தாவில் ஏழ்கடல் முழக்கினும் பெருகொலி தழைப்ப.

377. கங்கை யேமுதல் தீர்த்தமாங் கடவுள்மா நதிகள்
மங்க லம்பொலி புனற்பெருந் தடங்கொடு வணங்க
எங்கு நீடிய பெருங்கண நாதர்கள் இறைஞ்சப்
பொங்கி யங்களால் பூதவே தாளங்கள் போற்ற.

378. அந்தண் வெள்ளிமால் வரையிரண் டாம்என அணைந்தோர்
சிந்தை செய்திடச் செங்கண்மால் விடைஎதிர் நிற்ப
முந்தை மாதவப் பயன்பெறு *முதன்மையால் மகிழ்ந்தே
நந்தி எம்பிரான் நடுவிடை யாடிமுன் நணுக.

379. வெள்ளி வெற்பின்மேல் மரகதக் கொடியுடன் விளங்கும்
தெள்ளு பேரொளிப் பவள*வெற் பெனஇடப் பாகம்
கொள்ளு மாமலை யாளுடன் கூடவீற் றிருந்த
வள்ள லாரைமுன் கண்டனர் வாக்கின்மன் னவனார்.

380. கண்ட ஆனந்தக் கடலினைக் கண்களால் முகந்து
கொண்டு கைகுவித் தெதிர்விழுந் தெழுந்துமெய் குலைய
அண்டர் முன்புநின் றாடினார் பாடினார் அழுதார்
தொண்ட னார்க்கங்கு நிகழ்ந்தன யார்சொல வல்லார்.

376. தானவர் - அசுரர். பக்கங்களெல்லாம் நெருங்க. நீலமும் ஒளியுமுடைய விழி. கானமும் முழவும் - கீதமும் மத்தளவோசையும். தாவில் - கெடுதலில்லாத.

377. கடவுள் மாநதிகள் - தெய்வ நதிகள். தடங்கொடு - தடாக வடிவந் தாங்கி. இயங்களால் - வாத்தியங்களால். பூத பசாசுகள்.

378. நந்தி எம்பெருமான் திருவையாற்றில் தவங்கிடந்து பேறுபெற்றது ஈண்டுக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நடு இடை ஆடி - ''நடு இடத்தினின் றங்கு மிங்கும்போய்'' - பழைய குறிப்புரை ; ''நடுவின்கணுள்ள கண்ணாடி'' ஆறுமுகத் தம்பிரானார்; சபையில் நடம்புரியுஞ் சிவபிரான் என்றலு மொன்று.

பா-ம் - *முறைமையால்.

379. வெள்ளிமலைமீது மரகதக் கொடி (சத்தி) யுடன் பவளமலை (சிவம்) விளங்குவதுபோல. தெள்ளு - தெளிந்த.

பா-ம் - *வெற் பாமெனப் பாகம்.

380. மெய் குலைய - உடல் பரவசமாக. அண்டர் - சிவபெருமான்.

Koviloor Digital Library

381. முன்பு கண்கொண் டருளின்ஆர் அமுதுண்ண மூவா
அன்பு பெற்றவர் அளவிலா ஆர்வம்முன் பொங்கப்
பொன்பி றங்கிய சடையரைப் போற்றுதாண் டகங்கள்
இன்பம் ஓங்கிட ஏத்தினார் எல்லையில் தவத்தோர்.

382. ✶ஆய வாறுமற் றவர்மனங் களிப்புறக் கயிலை
மேய ✶நாதர்தம் துணையொடும் வீற்றிருந் தருளித்
தூய தொண்டருந் தொழுதெதிர் நிற்கஅக் கோலம்
சேய தாக்கினார் திருவையா றமர்ந்தமை திகழ.

383. ஐயர் கோலம்அங் களித்தகன் றிடஅடித் தொண்டர்
மையல் கொண்டுளம் மகிழ்ந்திட வருந்திமற் ''றிங்குச்
செய்ய வேணியர் அருளிது வோ''எனத் தெளிந்து
வையம் உய்ந்திடக் கண்டமை பாடுவார் மகிழ்ந்து.

வேறு

''மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும்'' என்னும்
கோதறு தண்டமிழ்ச் சொல்லால் குலவு திருப்பதி கங்கள்
''வேத முதல்வர்ஐ யாற்றில் விரவுஞ் சராசரம் எல்லாம்
காதல் துணையொடுங் கூடக் கண்டேன்'' எனப்பாடி நின்றார்.

கண்டு தொழுது வணங்கிக் கண்ணுத லார்தமைப் போற்றிக்
கொண்ட திருத்தாண் டகங்கள் குறுந்தொகை நேரிசை அன்பில்
மண்டு விருத்தங்கள் பாடி வணங்கித் திருத்தொண்டு செய்தே
அண்டர் பிரான் திரு ஐயா றமர்ந்தனர் நாவுக் கரசர்.

381. ''ஆரா அமுதே என்னை யாறனே'' - அப்பர். மூவா - அழியாத.

382. தந்துணையொடும் - உமா தேவியாரோடும். சேயதாக்கினார் - விலக்கினார்.

பா-ம் - ✶ஆய காலையில் அவர்மனங் களியுறக். ✶நாயகர்.

384. மாதர் - காதலுடைய. பிறைக்கண்ணி - பிறையாகிய கொண்டை மாலை. துணையொடும் - வாழ்க்கைத் துணையொடும் (பெண்ணொடும்).

''மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவார் அவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயா றடைகின்ற போது
காதல் மடப்பிடி யோடுங் களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்''.- தேவாரம்.

385. அன்பில் மண்டு - அன்பால் மிகுந்து செல்லும்.

Koviloor Digital Library

386. நீடிய அப்பதி நின்று நெய்த்தான மேமுத லாக
மாடுயர் தானம் பணிந்து மழபாடி யாரை வணங்கிப்
பாடிய செந்தமிழ் மாலை பகர்ந்து பணிசெய்து போற்றித்
தேடிய மாலுக் கரியார் திருப்பூந் துருத்தியைச் சேர்ந்தார்.

387. சேர்ந்து விருப்பொடும் புக்குத் திருநட மாளிகை முன்னர்ச்
சார்ந்து வலங்கொண் டிறைஞ்சித் தம்பெரு மான்திரு முன்பு
✲நேர்ந்த பரிவொடுந் தாழ்ந்து நிறைந்தொழி யாஅன்பு பொங்க
ஆர்ந்தகண் ணீர்மழை தூங்க அயர்வுறுந் தன்மைய ரானார்.

"திருப்பூந் துருத்தி அமர்ந்த செஞ்சடை யானைஆன் ஏற்றுப்
பொருப்பூர்ந் தருளும் பிரானைப் பொய்யிலி யைக்கண்டேன்" என்று
விருப்புறு தாண்டகத் தோடு மேவிய காதல் விளைப்ப
"இருப்போந் திருவடிக் கீழ்நாம்" என்னுங் குறுந்தொகை பாடி.

அங்குறை யுந்தன்மை வேண்டி "நாமடி போற்றுவ"தென்று
பொங்கு தமிழ்ச்சொல் விருத்தம் போற்றிய பாடல் புரிந்து
தங்கித் திருத்தொண்டு செய்வார் தம்பிரா னார்அருள் பெற்றுத்
திங்களும் ஞாயிறும் தோயும் திருமடம் ✲ஆங்கொன்று செய்தார்.

386. மாடு உயர் தானம் - பக்கங்களில் மேன்மை பொருந்தியுள்ள தலங்களை.

387. நடமாளிகை - நிருத்த மண்டபம். ஆர்ந்த - நிறைந்த. தூங்க - பொழிய. "தூங்கி நீர் இமிழ்திரை துணையாகி ஒலிக்குமே" - கலித்தொகை : 121. 8 அயர்வுறும்- தம்மை மறக்கும்.

பா-ம் - ✲நேர்ந்து.

388. ஆன் ஏற்றுப் பொருப்பு - இடபமாகிய மலையை.

"எனக்கென்றும் இனியானை எம்மான் தன்னை
எழிலாரும் ஏகம்பம் மேயான் தன்னை
மனக்கென்றும் வருவானை வஞ்சர் நெஞ்சில்
நில்லானை நின்றியூர் மேயான் தன்னைத்
தனக்கென்றும் அடியேனை ஆளாக் கொண்ட
சங்கரனைச் சங்கவார் குழையான் தன்னைப்
புனக்கொன்றைத் தாரணிந்த புனிதன் தன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே".

"கொடிகொள் செல்வ விழாக்குண லையறாக்
கடிகொள் பூம்பொழிற் கச்சியே கம்பனார்
பொடிகள் பூசிய பூந்துருத் திந்நகர்
அடிகள் சேவடிக் கீழ்நாம் இருப்பதே". - தேவாரம்.

389. பா-ம் - ✲அங்.

" மாலினை மாலுற நின்றான் மலைமகள் தன்னுடைய
பாலனைப் பால்மதி சூடியைப் பண்புண ரார்மதில்மேல்
போலனைப் போர்விடை யேறியைப் பூந்துருத் திமகிழும்
மாலனை ஆதி புராணனை நாமடி போற்றுவதே". - தேவாரம்

Koviloor Digital Library

381. முன்பு கண்கொண் டருளின்ஆர் அமுதுண்ண மூவா
அன்பு பெற்றவர் அளவிலா ஆர்வம்முன் பொங்கப்
பொன்பி றங்கிய சடையரைப் போற்றுதாண் டகங்கள்
இன்பம் ஓங்கிட ஏத்தினார் எல்லையில் தவத்தோர்.

382. ✱ஆய வாறுமற் றவர்மனங் களிப்புறக் கயிலை
மேய ✱நாதர்தம் துணையொடும் வீற்றிருந் தருளித்
தூய தொண்டருந் தொழுதெதிர் நிற்கஅக் கோலம்
சேய தாக்கினார் திருவையா றமர்ந்தமை திகழ.

383. ஐயர் கோலம்அங் களித்தகன் றிடஅடித் தொண்டர்
மையல் கொண்டுளம் மகிழ்ந்திட வருந்திமற் ''றிங்குச்
செய்ய வேணியர் அருளிது வோ''எனத் தெளிந்து
வையம் உய்ந்திடக் கண்டமை பாடுவார் மகிழ்ந்து.

வேறு

''மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும்'' என்னும்
கோதறு தண்டமிழ்ச் சொல்லால் குலவு திருப்பதி கங்கள்
''வேத முதல்வர்ஐ யாற்றில் விரவுஞ் சராசரம் எல்லாம்
காதல் துணையொடுங் கூடக் கண்டேன்'' எனப்பாடி நின்றார்.

கண்டு தொழுது வணங்கிக் கண்ணுத லார்தமைப் போற்றிக்
கொண்ட திருத்தாண் டகங்கள் குறுந்தொகை நேரிசை அன்பில்
மண்டு விருத்தங்கள் பாடி வணங்கித் திருத்தொண்டு செய்தே
அண்டர் பிரான் திரு ஐயா றமர்ந்தனர் நாவுக் கரசர்.

381. ''ஆரா அமுதே என்னை யாறனே'' - அப்பர். மூவா - அழியாத.

382. தந்துணையொடும் - உமா தேவியாரோடும். சேயதாக்கினார் - விலக்கினார்.

பா-ம் - ✱ஆய காலையில் அவர்மனங் களியுறக். ✱நாயகர்.

384. மாதர் - காதலுடைய. பிறைக்கண்ணி - பிறையாகிய கொண்டை மாலை. துணையொடும் - வாழ்க்கைத் துணையொடும் (பெண்ணொடும்).

''மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவார் அவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயா றடைகின்ற போது
காதல் மடப்பிடி யோடுங் களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்''.- தேவாரம்.

385. அன்பில் மண்டு - அன்பால் மிகுந்து செல்லும்.

Koviloor Digital Library

386. நீடிய அப்பதி நின்று நெய்த்தான மேமுத லாக
மாடுயர் தானம் பணிந்து மழபாடி யாரை வணங்கிப்
பாடிய செந்தமிழ் மாலை பகர்ந்து பணிசெய்து போற்றித்
தேடிய மாலுக் கரியார் திருப்பூந் துருத்தியைச் சேர்ந்தார்.

387. சேர்ந்து விருப்பொடும் புக்குத் திருநட மாளிகை முன்னர்ச்
சார்ந்து வலங்கொண் டிறைஞ்சித் தம்பெரு மான்திரு முன்பு
✲நேர்ந்த பரிவொடுந் தாழ்ந்து நிறைந்தொழி யாஅன்பு பொங்க
ஆர்ந்தகண் ணீர்மழை தூங்க அயர்வுறுந் தன்மைய ரானார்.

''திருப்பூந் துருத்தி அமர்ந்த செஞ்சடை யானைஆன் ஏற்றுப்
பொருப்பூர்ந் தருளும் பிரானைப் பொய்யிலி யைக்கண்டேன்'' என்று
விருப்புறு தாண்டகத் தோடு மேவிய காதல் விளைப்ப
''இருப்போந் திருவடிக் கீழ்நாம்'' என்னுங் குறுந்தொகை பாடி.

அங்குறை யுந்தன்மை வேண்டி ''நாமடி போற்றுவ''தென்று
பொங்கு தமிழ்ச்சொல் விருத்தம் போற்றிய பாடல் புரிந்து
தங்கித் திருத்தொண்டு செய்வார் தம்பிரா னார்அருள் பெற்றுத்
திங்களும் ஞாயிறும் தோயும் திருமடம் ✲ஆங்கொன்று செய்தார்.

386. மாடு உயர் தானம் - பக்கங்களில் மேன்மை பொருந்தியுள்ள தலங்களை.

387. நடமாளிகை - நிருத்த மண்டபம். ஆர்ந்த - நிறைந்த. தூங்க - பொழிய. ''தூங்கி நீர் இமிழ்திரை துணையாகி ஒலிக்குமே'' - கலித்தொகை : 121. 8 அயர்வுறும்- தம்மை மறக்கும்.

பா-ம் - ✲நேர்ந்து.

388. ஆன் ஏற்றுப் பொருப்பு - இடபமாகிய மலையை.

''எனக்கென்றும் இனியானை எம்மான் தன்னை
எழிலாரும் ஏகம்பம் மேயான் தன்னை
மனக்கென்றும் வருவானை வஞ்சர் நெஞ்சில்
நில்லானை நின்றியூர் மேயான் தன்னைத்
தனக்கென்றும் அடியேனை ஆளாக் கொண்ட
சங்கரனைச் சங்கவார் குழையான் தன்னைப்
புனக்கொன்றைத் தாரணிந்த புனிதன் தன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே''.

''கொடிகொள் செல்வ விழாக்குண லையறாக்
கடிகொள் பூம்பொழிற் கச்சியே கம்பனார்
பொடிகள் பூசிய பூந்துருத் திந்நகர்
அடிகள் சேவடிக் கீழ்நாம் இருப்பதே''. - தேவாரம்.

389. பா-ம் - ✲அங்.

'' மாலினை மாலுற நின்றான் மலைமகள் தன்னுடைய
பாலனைப் பால்மதி சூடியைப் பண்புண ரார்மதில்மேல்
போலனைப் போர்விடை யேறியைப் பூந்துருத் திமகிழும்
மாலனை ஆதி புராணனை நாமடி போற்றுவதே''. - தேவாரம்

Koviloor Digital Library

390. பல்வகைத் தாண்டகத் தோடும் பரவுந் தனித்தாண் டகமும்
அல்லல் அறுப்பவர் தானத் தடைவு திருத்தாண் டகமும்
செல்கதி காட்டிடப் போற்றுந் திருஅங்க மாலையும் உள்ளிட்
டெல்லையில் பன்மைத் தொகையும் இயம்பினர் ஏத்தி இருந்தார்.

வேறு

391. பொன்னிவலங் கொண்டதிருப் பூந்துருத்தி அவர்இருப்பக்
கன்மனத்து வல்லமணர் தமைவாதிற் கட்டழித்துத்
தென்னவன்கூன் நிமிர்த்தருளித் திருநீற்றின் ஒளிகண்டு
மன்னியசீர்ச் சண்பைநகர் மறையவனார் வருகின்றார்.

392. தீந்தமிழ்நாட் டிடைநின்றும் எழுந்தருளிச் செழும்பொன்னி
வாய்ந்தவளந் தருநாட்டு வந்தணைந்தார் வாக்கினுக்கு
வேந்தர்இருந் தமைகேட்டு ''விரைந்தவர்பால் செல்வன்''எனப்
பூந்துருத்தி வளம்பதியின் புறம்பணையில் வந்தணைந்தார்.

393. சண்பைவருந் தமிழ்விரகர் எழுந்தருளத் தாங்கேட்டு
மண்பரவும் பெருங்கீர்த்தி வாகீசர் மனம்மகிழ்ந்து
கண்பெருகுங் களிகொள்ளக் கண்டிறைஞ்சுங் காதலினால்
எண்பெருகும் *விருப்பெய்த எழுந்தருளி எதிர்சென்றார்.

394. காழியர்கோன் வரும்எல்லை கலந்தெய்திக் காதலித்தார்
சூழுமிடைந் திடுநெருக்கிற் காணாமே தொழுதருளி
''வாழியவர் தமைத்தாங்கும் மணிமுத்தின் சிவிகையினைத்
தாழும்உடல் இதுகொண்டு தாங்குவன்யான்''எனத்தரித்தார்.

395. வந்தொருவர் அறியாமே மறைந்தவடி வொடும்புகலி
அந்தணனார் ஏறியெழுந் தருளிவரும் மணிமுத்தின்
சந்தமணிச் சிவிகையினைத் தாங்குவா ருடன்தாங்கிச்
சிந்தைகளிப் புறவருவார் தமையாருந் தெளிந்திலரால்.

391. தென்னவன் - பாண்டியனது.

393. அளவு கடந்த விருப்பம்.

பா-ம் - *விருப்பெய்தி.

394. அப்பர் கலந்து எய்தி. காதலித்தார். . .நெருக்கில் - அன்பர்கள் சூழ்ந்துள்ள மிக்க நெருக்கிடையில். சம்பந்தர், தம்மைக் காணாமே அவரை (சம்பந்தரை).

395. சந்தம் - அழகு ; நிறம்.

Koviloor Digital Library

396. ✶திருஞான மாமுனிவர் அரசிருந்த பூந்துருத்திக்
கருகாக எழுந்தருளி ''எங்குற்றார் அப்பர்'' என
உருகாநின் ''றும்அடியேன் உம்அடிகள் தாங்கிவரும்
பெருவாழ்வு ✶வந்தெய்தப் பெற்றிங்குற் றேன்'' என்றார்.

397. பிள்ளையார் அது✶கேளாப் பெருகுவிரை வுடன்இழிந்தே
உள்ளமிகு பதைப்பெய்தி உடையஅர சினைவணங்க
வள்ளலார் வாகீசர் அவர்வணங்கா முன்வணங்கத்
துள்ளுமான் மறிக்கரத்தார் தொண்டரெலாந் தொழுதார்த்தார்.

398. கழுமலக்கோன் திருநாவுக் கரசருடன் கலந்தருளிச்
செழுமதியந் தவழ்சோலைப் பூந்துருத்தித் திருப்பதியின்
மழுவினொடு மான்ஏந்துந் திருக்கரத்தார் மலர்த்தாள்கள்
தொழுதுருகி இன்புற்றுத் துதிசெய்தங் குடனிருந்தார்.

399. வல்அமணர் தமைவாதில் வென்றதுவும் ✶வழுதியுடல்
புல்லியகூன் நிமிர்த்ததுவும் தண்பொருந்தப் புனல்நாட்டில்
எல்லையிலாத் திருநீறு வளர்த்ததுவும் இருந்தவத்தோர்
✶சொல்லஅது கேட்டுவந்தார் தூயபுகழ் வாகீசர்.

400. பண்புடைய பாண்டிமா தேவியார் தம்பரிவும்
நண்புடைய குலச்சிறையார் பெருமையும்ஞா னத்தலைவர்
எண்பெருக வுரைத்தருள எல்லையில்சீர் வாகீசர்
மண்குலவும் தமிழ்நாடு காண்பதற்கு மனங்கொண்டார்.

396. பா-ம் - ✶திருஞான முனிவர் அரசிருந்த திருப்பூந்துருத்தி. ✶வந்ததெனப் பெற்றுயர்ந்தேன் யான்.

397. பா-ம் ✶ கொளாப்.

398. கழுமலக்கோன் - திருஞானசம்பந்தர்.

399. வழுதியுடல் புல்லிய - பாண்டியன் உடலில் சேர்ந்திருந்த. தண் பொருந்தப்புனல் நாட்டில் - குளிர்ந்த தாம்பிரபன்னிநதி பாயும் பாண்டி நாட்டில். இருந் தவத்தோர் - திருஞானசம்பந்தர்.

பா-ம் ✶வழுதிபால். ✶சொல்லுவது.

400. பரிவும் - அன்பும். நினைவுப் பெருக்கால் விரித்துக் கூற. மண்ணில் விளங்கும் பாண்டி நாட்டை.

Koviloor Digital Library

401. பிரமபுரத் திருமுனிவர் பெருந்தொண்டை நன்னாட்டில்
*அரனமருந் தானங்கள் அணைந்திறைஞ்சிப் *பாடுதற்கங்
குரனுடைய திருநாவுக் கரசர்உரை செய்தருளப்
புரமெரித்தார் திருமகனார் பூந்துருத்தி தொழுதகன்றார்.

ஆண்டஅர சங்கணர்சீர் அருள்பெற்றப் பதிநின்றும்
பாண்டிநாட் டெழுந்தருளும் பான்மையராய்த் தென்திசைபோய்க்
காண்டகைய திருப்புத்தூர் பணிந்தேத்திக் கதிர்மதியம்
தீண்டுகொடி மதில்மதுரைத் திருஆல வாய்சேர்ந்தார்.

403. சென்றணைந்து மதுரையினில் திருந்தியநூற் சங்கத்துள்
அன்றிருந்து தமிழாராய்ந் தருளியஅங் கணர்கோயில்
முன்றிலினை வலங்கொண்டு முன்இறைஞ்சி உள்புக்கு
வன் தனிமால் விடையானை வணங்கிமகிழ் வொடுந் திளைத்தார்.

404. எய்தியபே ரானந்த இன்பத்தி னிடைஅழுந்தி
மொய்திகழுஞ் சடையானை "முளைத்தானை" என்றெடுத்துச்
செய்தவத்தோர் தாண்டகச்செந் தமிழ்பாடிப் புறத்தணைவார்
கைதொழுது பணிந்தேத்தித் திருவுள்ளங் களிசிறந்தார்.

405. சீர்திகழும் பாண்டிமா தேவியார் *திருநீற்றின்
சார்வுடைய கூன்நிமிர்ந்த தென்னவனார் தம்முடனே
பார்பரவுங் குலைச்சிறையார் வாகீசர் தமைப்பணிவுற்
றாரகிலாக் காதல்மிக அடிபோற்ற அங்கிருந்தார்.

401. பிரமபுரம் - சீகாழி. உரனுடைய - மெய்யறிவுடைய. புரமெரித்தார் திருமகனார் - திருஞானசம்பந்தர் ; இதன்நுட்பம் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புராணத்தில் விளக்கஞ் செய்யப்படும்.

பா-ம் *அரனுறையும், அரன்மகிழுந். *பாடுவதற்.

403. "நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கமேறி" - திருநாவுக்கரசர்: திருப்புத்தூர். 3. மூர்த்திநாயனார் புராணம் : பாட்டு. 7. குறிப்புப் பார்க்க.

404. "முளைத்தானை எல்லார்க்கும் முன்னே தோன்றி
முதிருஞ் சடைமுடிமேல் முகிழ்வெண் திங்கள்
வளைத்தானை வல்லசுரர் புரங்கள் மூன்றும்
வரைசிலையா வாசுகிமா நாணாக் கோத்துத்
துளைத்தானைச் சுடுசரத்தால் துவளநீறாத் தூமுத்த
வெண்முறுவல் உமையோ டாடித்
திளைத்தானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே". - தேவாரம்.

405. ஆரகிலா - அடங்கா.

பா-ம் - *திருமேனி-சேரவரு ளுடையதனால் கூன்நிமிர்ந்த தென்னவனார்.

Koviloor Digital Library

406. திருவால வாய்அமர்ந்த செஞ்சுடரைச் செழும்பொருள்நூல்
தருவானை நேரிசையும் தாண்டகமும் முதலான
பெருவாய்மைத் தமிழ்பாடிப் பேணுதிருப் பணிசெய்து
மருவார்தம் புரம்எரித்தார் பூவணத்தை வந்தடைந்தார்.

407. கொடிமாடம் நிலவுதிருப் பூவணத்துக் கோயிலினுள்
நெடியானுக் கறிவரியார் நேர்தோன்றக் கண்டிறைஞ்சி
''வடிவேறு திரிசூல''த் தாண்டகத்தால் வழுத்திப்போய்ப்
பொடிநீடு திருமேனிப் புனிதர்பதி பிறபணிவார்.

408. தென்னிலங்கை இராவணன்தன் சிரமீரைந் துந்துணித்த
மன்னவனாம் இராமனுக்கு வரும்பெரும்பா தகந்தீர்த்த
பிஞ்ஞகனைத் தொழுவதற்கு நினைந்துபோய்ப் பெருமகிழ்ச்சி
துன்னிமனங் கரைந்துருகத் தொழுதெழுந்தார் சொல்லரசர்.

409. தேவர்தொழுந் தனிமுதலைத் திருவிரா மேச்சுரத்து
மேவியசங் கரனைஎதிர் நின்றுவிருப் புறுமொழியால்
பாவுதிரு நேரிசைகள் முதலான தமிழ்பாடி
நாவரசர் திருத்தொண்டு நலம்பெருகச் செய்தமர்ந்தார்.

410. அங்குறைந்து கண்ணுதலார் ✲அடிசூடி அகன்றுபோய்ப்
பொங்குதமிழ்த் திருநாட்டுப் புறம்பணைசூழ் நெல்வேலி
செங்கண்விடை யார்மன்னுந் திருக்கானப் பேர்முதலா
எங்குநிகழ் தானங்கள் எல்லாம்புக் கிறைஞ்சுவார்.

411. தொழுதுபல வகையாலுஞ் சொற்றொடைவண் தமிழ்பாடி
வழுவில்திருப் பணிசெய்து மனங்கசிவுற் றெப்பொழுதும்
ஒழுகியகண் பொழிபுனலும் ஓவாது சிவன்தாள்கள்
தழுவியசிந் தையில் உணர்வுந் தங்கியநீர் மையிற்சரித்தார்.

406. செழும் பொருள்நூல் தருவானை - மறை அருளியவனை; மூர்த்தி நாயனார் புராணம் : பாட்டு 7. குறிப்புப் பார்க்க.

407. ''வடிவேறு திரிசூலம் தோன்றுந் தோன்றும்
வளர்சடைமேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும்
கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றுங்
காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்
மிடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும்
எழில்திகழும் திருமுடியும் இலங்கித் தோன்றும்
பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே''. - தேவாரம்.

410. பா-ம் - ✲அருள்.

411. மேலே : பாட்டு. 140, 225 பார்க்க.

Koviloor Digital Library

*தேம்பொழியும் செந்தமிழ்நாட் டினில்எங்குஞ் *சென்றிறைஞ்சிப்
பாம்பணிவார் தமைப்பணிவார் பொன்னிநா டதுஅணைந்து
வாம்புனல்சூழ் வளநகர்கள் பின்னும்போய் வணங்கியே
பூம்புகலூர் வந்தடைந்தார் பொய்ப்பாசம் *போக்குதற்கு.

413. பொய்கைசூழ் பூம்புகலூர்ப் புனிதர்மலர்த் தாள்வணங்கி
நையுமனப் பரிவினொடும் நாள்தோறுந் திருமுன்றில்
கைகலந்த திருத்தொண்டு செய்துபெருங் காதலுடன்
வைகுநாள் எண்ணிறந்த வண்தமிழ்மா லைகள்மொழிவார்.

414. நின்றதிருத் தாண்டகமும் நீடுதனித் தாண்டகமும்
மன்றுறைவார் வாழ்பதிகள் வழுத்துதிருத் தாண்டகமும்
கொன்றைமலர்ச் சடையார்பால் குறைந்ததிரு நேரிசையும்
துன்றுதனி நேரிசையும் முதலான தொடுத்தமைத்தார்.

415. ஆருயிரின் திருவிருத்தம் தசபுரா ணத்தடைவும்
பார்பரவும் பாவநா சப்பதிகம் பன்முறையும்
நேர்படநின் றறைகூவுந் திருப்பதிகம் முதற்பிறவும்
பேரருளின் கடல்அளிக்கும் பெருமானைப் பாடினார்.

416. அந்நிலைமை *யினில்ஆண்ட அரசுபணி செய்யஅவர்
நன்னிலைமை காட்டுவார் நம்பர்திரு மணிமுன்றில்
தன்னில்வரும் உழவாரம் நுழைந்தவிடந் தானெங்கும்
பொன்னினொடு நவமணிகள் பொலிந்திலங்க அருள் செய்தார்.

417. செம்பொன்னும் நவமணியும் சேண்விளங்க *ஆங்கெவையும்
உம்பர்பிரான் திருமுன்றில் உருள்பருக்கை யுடன்ஒக்க
எம்பெருமான் வாகீசர் உழவாரத் தினில்ஏந்தி
வம்பலர்மென் பூங்கமல வாவியினிற் புகஎறிந்தார்.

412. பா-ம் - *தேம்பொழில்சூழ். *சேர்ந்திறைஞ்சி. *போக்குவார்.

414. மன்று உறைவார் - நடராஜர்.

415. அறைகூவும் திருப்பதிகம் - சரக்கறைத் திருவிருத்தம். அருட் கடலைத் தமக்களிக்கும்.

416. பா-ம் - *தனில்.

417. சேண் - நெடுந்தூரத்தே. பருக்கைக் கல்லுடன்.

பா-ம் - *ஆங்கவையும்.

Koviloor Digital Library

418. புல்லோடும் கல்லோடும் பொன்னோடும் மணியோடும்
சொல்லோடும் வேறுபா டிலாநிலைமை துணிந்திருந்த
நல்லோர்முன் திருப்புகலூர் நாயகனார் திருவருளால்
வில்லோடு நுதல்மடவார் விசும்பூடு வந்திழிந்தார்.

419. வானகமின் னுக்கொடிகள் வந்திழிந்தால் எனவந்து
தானநிறை சுருதிகளில் தகும்அலங்கா ரத்தன்மை
கானஅமு ✻தம்பரக்குங் கனிவாயில் ஒளிபரப்பப்
பானல்நெடுங் கண்கள்வெளி பரப்பிஇசை பாடுவார்.

420. கற்பகப்பூந் தளிரடிபோங் காமருசா ரிகைசெய்ய
உற்பலமென் முகிழ்விரல்வட் டணையோடுங் ✻கைபெயரப்
பொற்புறும்அக் கையின்வழிப் பொருகயற்கண் புடைபெயர
அற்புதப்பொற் கொடிநுடங்கி ஆடுவபோல் ✻ஆடுவார்.

421. ஆடுவார் பாடுவார் அலர்மாரி மேற்பொழிவார்
கூடுவார் போன்றணைவார் குழல்அவிழ இடைநுடங்க
ஓடுவார் மாரவே ளுடன்மீள்வர் ஒளிபெருக
நீடுவார் துகில்அசைய நிற்பாரும் ஆயினார்.

422. இத்தன்மை அரம்பையர்கள் எவ்விதமுஞ் செயல்புரிய
அத்தனார் திருவடிக்கீழ் நினைவகலா அன்புருகு
மெய்த்தன்மை உணர்வுடைய விழுத்தவத்து மேலோர்தம்
சித்தநிலை திரியாது செய்பணியின் தலைநின்றார்.

418. புல் கல் பொன் மணி ஆகிய இவைகளைச் சொல்லால் வேறுபாடு உணர்ந்தாரே யல்லாமல் பொருளால் ஒன்றாகவே நினைத்தார் என்க ; திருக்கூட்டச் சிறப்பு : 8 பார்க்க. "ஓட்டில் தமனியத்தில் சமபுத்தி பண்ணி" - சிவஞான சித்தியார்.

419. ஆனாய நாயனார் புராணம் : 14, 24 - பார்க்க. கீத அமுதம் பெருகும். கனி-கொவ்வைக் கனிபோன்ற. பானல் - நீலோற்பல மலர்போன்ற.

பா-ம் - ✻திசையாக்குங்.

420. கற்பகத் தருவின் பொலிவு பெற்ற தளிர்போன்ற அடிகள் போந்து அழகிய சாரிகை செய்து நடிக்க. சாரிகை - புறக்கூத்துக்குரிய ஆடல்களுள் ஒன்று. உற்பல மென்முகிழ் விரல் - செங்காந்தளின் மெல்லிய பூப்போன்ற விரல்களில். வட்டணையோடும் - வர்த்தனையோடும்; அபிநயத்தோடும். "மாணிழை வளைக்கை தம்மால் வட்டணை போக்கு கின்றாள்"; "காற்கொசி கொம்பு போலப் போந்துகைத் தலங்கள் காட்டி" - சிந்தாமணி: 1257, 675 (கைத்தலங் காட்டுதல், கமலவர்த்தனை - நச்சினார்க்கினியம்). பொற்பு உறும் - அழகு பொருந்திய. பொரு பெயர - மாறுபடுஞ் சேல்மீன் போன்ற கண்கள் கடைபிறழ. நுடங்கி - அசைந்து.

பா-ம் - ✻கைபெயர்ப்பார். ✻ஆடினார்.

421. மாரவேளுடன் - காம மயக்கத்துடன்.

Koviloor Digital Library

423. இம்மாயப் பவத்தொடக்காம் இருவினைகள் தமைநோக்கி
"உம்மால்இங் கென்னகுறை உடையேன்யான் திருவாரூர்
அம்மானுக் காளானேன் அலையேன்மின் நீர்" என்று
"பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலுள்" எனுந்திருத்தாண் டகம் புகன்றார்.

424. மாதரவர் மருங்கணைய வந்தெய்தி மதனவசக்
காதலவர் புரிந்தொழுகுங் கைதவங்கள் செய்திடவும்
பேதமிலா ஒருணர்விற் பெரியவரைப் பெயர்விக்க
யாதும்ஒரு செயலில்லா மையில்இறைஞ்சி எதிர்*நின்றார்.

425. இந்நிலைமை உலகேழும் எய்தஅறிந் தியல்பேத்த
மன்னியஅன் புறுபத்தி வடிவான வாகீசர்
மின்னிலவுஞ் சடையார்தம் *மெய்யருள்தான் எய்தவரும்
அந்நிலைமை அணித்தாகச் சிலநாள்அங் கமர்ந்திருந்தார்.

426. மன்னியஅந் தக்கரணம் மருவுதலைப் பாட்டினால்
"தன்னுடைய சரணான தமியேனைப் புகலூரன்
என்னையினிச் சேவடிக்கீழ் இருத்திடும்" என் றெழுகின்ற
முன்னுணர்வின் முயற்சியினால் திருவிருத்தம் பலமொழிந்தார்.

423. இம்மாயப் பிறவியைக் கூட்டுதற்குத் துணையாகும். உம்மால் - (வினைகளே) உங்களால். அலையேன்மின் - என்னை வருத்தாதேயுங்கள்.

"பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலிற் புலம்பா நின்ற
புண்ணியங்காள் தீவினைகாள் திருவே நீங்கள்
இம்மாயப் பெருங்கடலை யரித்துத் தின்பீர்க்
கில்லையே கிடந்துதான் யானேல் வானோர்
தம்மானைத் தலைமகனைத் தண்ண லாரூர்த்
தடங்கடலைத் தொடர்ந்தோரை அடங்கச் செய்யும்
எம்மான்தன் அடித்தொடர்வான் உழிதர் கின்றேன்
இடையிலேன் கெடுவீர்காள் இடறேன் மின்னே". - தேவாரம்.

424. கைதவங்கள் - வஞ்சனைகள். அப்பர் எல்லாவற்றையும் சிவமாகக் காணும் பேறு பெற்றமையால், அவருக்கு மண் பொன் பெண் எல்லாம் பேதமின்றிச் சிவமாகத் தோன்றுதல் இயல்பு. அவ்வியல்பினரே "பேதமிலா ஒருணர்விற் பெரியவர்" என்க.

பா-ம் - *அகன்றார்.

425. அப்பர் தம் இயல்பை. அன்பில் மிகும் பத்தி. அணித்தாக-நெருங்க.

பா-ம் - *மெய்ப்பொருள்தான்.

426. பொருந்திய மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமாகிய நான்கு கரணமும் அடைந்த ஒருமைப்பாட்டால். திருப்புகலூரனே!. தன்னுடைய (சிவபெருமானுடைய) அடைக்கலமான என்னை.

Koviloor Digital Library

427. மண்முதலாம் உலகேத்த மன்னுதிருத் தாண்டகத்தைப்
"புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்" எனப்புகன்று
நண்ணரிய சிவானந்த ஞானவடி வேயாகி
அண்ணலார் சேவடிக்கீழ் ஆண்ட *அர சமர்ந்திருந்தார்.

428. வானவர்கள் மலர்மாரி மண்ணிறைய விண்ணுலகின்
மேனிறைந்த ஐந்துபே ரியவொலியும் விரிஞ்சன்முதல்
யோனிகளா யினஎல்லாம் உள்நிறைந்த பெருமகிழ்ச்சி
தானிறைந்த சித்திரையில் சதயமாந் திருநாளில்.

429. அடியனேன் ஆதரவால் ஆண்டஅர சின்சரிதப்
படியையான் அறிந்தபடி பகர்ந்தேன்அப் *பரமுனிவன்
கடிமலர்மென் சேவடிகள் கைதொழுது குலச்சிறையார்
முடிவில்புகழ்த் திருத்தொண்டின் *முயற்சியினை
மொழிகின்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 1,699.

தமிழ் நாட்டில் பலப்பல அழகிய நாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளுள் ஒன்று திருமுனைப்பாடி நாடு. அத்திருநாட்டில் திருவாமூர் என்றொரு திருப்பதியுண்டு. அதன்கண், வேளாள மரபில், குறுக்கையர் குடியில் தோன்றிய புகழனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர், மாதினியார் என்ற பெண்மணியை மணந்து

427. மண் முதலாம் உலகு - மண்முதல் நாதமீறாக உள்ள தத்துவ உலகங்கள்.

பா-ம் - *அர செய்தினார்.

"எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணு கேனோ
எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணின் அல்லால்
கண்ணிலேன் மற்றோர் களைக ணில்லேன்
கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்
ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்
ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்
புண்ணியா உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே". - தேவாரம்.

428. ஐந்து பேரிய ஒலியும் - ஐந்து துந்துபியின் ஒலியும். விரிஞ்சன் - பிரமன். திருநாளில். ஆண்டஅர சமர்ந்திருந்தார் என்று முன் பாட்டுடன் கூட்டிக் கொள்க.

429. ஆதரவால் - விருப்பத்தால். படியை - முறைமையை. அப்பர முனிவன் - அம்மேலான முனிவராகிய திருநாவுக்கரசரின்; அப் பால்முனிவன் என்னும் பாடத்துக்கு, அப்பான்மையிற் சிறந்த முனிவன் என்று கொள்க. மணங்கமழும் மலர்போலும் மெல்லிய சேவடிகளை.

பா-ம் - *பால். *முயற்சி இனி.

Koviloor Digital Library

இல்லறம் நடாத்திவந்தார். விருந்தோம்புவதிலும், சுற்றங்களைத் தாங்குவதிலும் அவர் பேர் பெற்றவர்.

புகழனார்க்கும் மாதினியார்க்கும் முதலில் திலகவதியார் என்ற புதல்வியார் பிறந்தார். சில ஆண்டு கடந்த பின்னர் அவர்கள்பால் மருணீக்கியார் என்பவர் தோன்றினார். புகழனார் மருணீக்கியாரை அன்புடன் வளர்த்துக் கலைகளைப் பயிற்றுவித்தார். மருணீக்கியார் பலகலைகளைப் பயின்று இளம்பிறைபோல் வளர்ந்து வரலானார். திலகவதியாருக்குப் பன்னிரண்டு வயதாயிற்று.

அந்நாளில் கலிப்பகை நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் வேளாளர்; சிவனடியார்; சேனாபதி. அந்நாயனார் திலகவதியாரை மணம் புரிய விரும்பிச் சில பெரியோர்களைப் புகழனாரிடம் அனுப்பினார். அவர்கள் புகழனாரிடம் போந்து கலிப்பகையார் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். புகழனார், குணம் குலம் முதலியன பேசிய பின்னர்த் தம் மகளைக் கலிப்பகையார்க்குக் கொடுக்க இசைந்தனர். அந்நற்செய்தியைப் பெரியோர்கள் கலிப்பகையார்க்கு அறிவித்தார்கள்.

திருமணம் நிகழ்வதற்குள் வடபுலத்தில் போர் மூண்டது. அப்போர் முனைக்குக் கலிப்பகையார் அனுப்பப்பட்டார். அங்கே அவர் நீண்ட நாள் போர்புரிதல் நேர்ந்தது. அவ்வேளையில் திருவாமூரில் புகழனார் பிணிவாய்ப்பட்டு விண்ணெய்தினார். அவர்தம் மனைவியராகிய மாதினியாரும் அவருடன் உயிர் துறந்தார். திலகவதியாரும் மருணீக்கியாரும் துயரக் கடலில் அழுந்தினார்கள். உறவினர் தேற்றத் தேறி அவர்கள் தாய் தந்தையர்களுக்கு இறுதிக் கடன் ஆற்றினார்கள்.

கலிப்பகையார் வீரப்போர் புரிந்து போர்க்களத்தில் மாண்டார். அச் செய்தி திலகவதியார்க்கு எட்டிற்று. அம்மையார், "என்னருமைத் தாய் தந்தையர்கள் என்னை அவருக்கு மணம்பேசி முடிவுசெய்திருந்தார்கள்; இவ்வுயிர் அவருடையதாயிற்று; ஆதலால் இவ்வுயிரை அவ்வுயிரோடு இசைவிப்பேன்" என்று துணிவு கொண்டார். அந்நிலையில் மருணீக்கியார் அம்மையாரை வணங்கி, "நம் தாய் தந்தையர்கள் சிவலோகமடைந்த நாள்தொட்டு உம்மையே அவர்களாகக் கருதி வாழ்ந்து வருகிறேன்; என்னைத் தனியனாக விடுத்துச் செல்லத் துணிவீராயின் முதலில் என் உயிரை விடுகிறேன்" என்று புலம்பினார். திலகவதியார், "தம்பியார் உலகில் வாழ்தல் வேண்டும்" என்னும் தயா உடையரானார். அதனால் அம்மையார், பொன் மணி நூல் பூணாது, அனைத்துயிர்க்கும் அருள் பூண்டு, இல்லத்திலேயே தவம் புரியலானார். மருணீக்கியார் துயரொழிந்தார்.

Koviloor Digital Library

பின்னே, மருணீக்கியார் உலக நிலையாமை முதலியவற்றை உணர்ந்து அறநெறியில் நின்றார். அவர் அறச் சாலைகள் அமைத்தார்; தண்ணீர்ப் பந்தர் வைத்தார்; சோலைகள் வளர்த்தார்; குளங்கள் எடுத்தார்; விருந்தளித்தார்; நாவலர்கட்கு உதவினார். அவர் துறவு பூண்டு சமய ஆராய்ச்சியில் தலைப்பட்டார். ''சமயங்களிற் சிறந்த சமயம் எது'' என்பதை உணர அவருக்கு ஆண்டவன் அருளினானில்லை.

மருணீக்கியார், சமண சமயத்தில் பற்றுள்ளங்கொண்டு பாடலீ புத்திரம் போந்து, சமண்பள்ளி அடைந்தார். அங்கே சமணர்கள், 'வீடறியும் நெறி தங்கள் நெறியே' என்று மருணீக்கீயாருக்கு அறிவுறுத் தினார்கள். மருணீக்கியார் சமண சமயக் கலைகளை நன்றாக ஓதி யுணர்ந்தார். அவர்தம் புலமையையுந் தெளிவையுங் கண்ட சமணர்கள், அவருக்குத் தருமசேனர் என்னும் பெரும் பெயர் சூட்டி, அவரைக் குருவாகக் கொண்டார்கள். தருமசேனர் புத்தர்களை வாதில் வென்று சமண சமயத்தை வளர்த்து வந்தார்.

திலகவதியார் சிவநெறியில் நின்று, சிவனருள் பெறத் திருவதிகை வீரட்டானஞ் சேர்ந்து திருத்தொண்டு செய்துவந்தார். ஒருநாள் அவருக்குத் தம்பியார் நினைவு தோன்றிற்று. அவர், துயருற்றுத் திருவதிகைப் பெருமானைத் தொழுது, ''பெருமானே! என்னை ஆண்டருள்பவர் நீராயின், சமணப் படுகுழியில் வீழ்ந்து கிடக்கும் என் தம்பியாரை அதினின்றும் எடுத்தாளல் வேண்டும்'' என்று பன்முறை விண்ணப்பித்தார். சிவபெருமான் அம்மையார் கனவில் தோன்றி, ''உன் மனக்கவலையை ஒழிப்பாயாக; உன்தம்பி முன்னமே முனியாகி நம்மை அடையத் தவஞ் செய்தவன்; அவனிடம் சூலைநோய் செலுத்தி அவனை ஆண்டருள்வோம்'' என்று அருளிச்செய்தார்.

எல்லாம் வல்ல இறைவனருளால் தருமசேனர் வயிற்றில் சூலை நோய் புகுந்தது; புகுந்து குடலை முடுக்குகிறது. தருமசேனர் வருந்துகிறார். வருந்தி வருந்தி அவர் பாழி அறையில் மயங்கி வீழ்ந்தார். அவர், சமண சமயத்தில் தாம் கற்ற மந்திரங்களால் நோய் தீர்க்க முயன்றார். நோய் மேன்மேலும் முடுகியே எழுகிறது. அவர்தம் துன்பங்கண்ட சமணர்கள் பலர் ஒன்று சேர்ந்து ''இச்சூலை மிகக் கொடியதாயிருக்கிறது. இது நஞ்சுபோல் கவர்கிறது. இதைப் போன்றதொன்றை நாம் கண்டதுமில்லை; கேட்டதுமில்லை. இதற்கென் செய்வது'' என்று துயருழந்தார். பின்னே ''பார்ப்போம்'' என்று அவர்கள் குண்டிகை நீரை மந்திரித்துக் குடிப்பித்தார்கள்; மயிற்பீலிகொண்டு காலளவுந் தடவினார்கள். நோய் தணிந்த

Koviloor Digital Library

பாடில்லை. அது, முன்னிலும் வீறுகொண்டு முடுக்குகிறது. சமணர்கள் வேறு பல வழியிலும் முயன்றார்கள்; முடிவில் ''இது நம்மால் போக்கல் அரிது'' என்று சொல்லிக் கைவிட்டார்கள்.

தருமசேனர் என் செய்வார் பாவம்! அவர்தம் நெஞ்சம் திலகவதி யாரை நினைந்தது. அவர், தமது நிலையைத் திலகவதியாருக்குத் தெரிவிக்கச்சமையற்காரனை அனுப்பினார். அவன் திருவதிகை யடைந்து அருந்தவக் கொழுந்தாகிய திலகவதி யம்மையார் நந்தனவனத்தின் புறம்பணையும்போது அவரைக் கண்டான்; இறைஞ்சினான்; ''உமக்கிளையவர் ஏவலினால் வந்தேன்'' என்றான். அம்மையார், ''என்ன! அவருக்கு ஏதாகிலும் தீங்கு உண்டோ?'' என்று கேட்டார். அதற்கு அவன், ''ஆம்; உண்டு'' என்று நிகழ்ந்ததைக் கூறி, ''உம்மிடம் உய்யும் வழிகேட்டு இரவே திரும்பிவருமாறு என்னை அவர் அனுப்பினார்'' என்றான். அம்மையார், ''சமண் பள்ளியில் யான் அடி எடுத்து வையேன்; இதைத் தம்பியாருக்குத் தெரியப்படுத்து'' என்று கூறினார். அதைக்கேட்ட சமையற்காரன் திரும்பித் தருமசேனரிடஞ் சென்று அம்மையார் சொற்றதைச் சொற்றான்.

நோயால் வருந்தும் தருமசேனர், ''அந்தோ! என் செய்கேன்!'' என்று மனஞ் சோர்ந்தார். அந்நிலையில் ஆண்டவன் அருள் கூடலாயிற்று. மருணீக்கியார், ''இவ்வெந்நோய், இப்புன்னெறியில் உள்ளவரை ஒழியாது; நன்னெறி நின்று ஒழுகும் திலகவதியார் திருவடிஅடைவேன்'' என்று உறுதிகொண்டார். அப்பொழுது சிறிது ஆறுதல் உண்டாயிற்று. அவர், சமணக் கோலங்களை நீக்கி, வெள்ளாடை புனைந்து, சூலைநோய்க் காரணத்தால் சிலரைப் பற்றிக்கொண்டு, திருவதிகையில் உள்ள திலகவதியார் திருமடத்தைச் சேர்ந்தார். அங்கே அவர், தமக்கையாரைப் பார்த்து, ''நங்குலஞ் செய்த நற்றவப் பயனே! அடியேன் சூலை நோயால் பெரிதும் வருந்துகிறேன்; பொறுக்க முடியவில்லை; உய்யும் வழி உணர்த்தி யருள்க'' என்று திருவடியில் வீழ்ந்தார்.

அம்மையார் தடங்கருணைப் பெருங்கடலாகிய சிவபெருமான் திருவருளை நினைந்தார்; கைதொழுதார். தொழுது, ''பரசமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்து வருந்தும் தம்பியாரே! எழுந்திரும்'' என்றார். மருணீக்கியார் நோயுடன் நடுங்கி எழுந்து தமக்கையாரை வணங்கி நின்றார். அருந்தவ அரசியார், ''இது சிவபெருமான் திருவருளாகும். அவரே பற்றையறுக்கும் பேரருளாளர். அவருக்கே தொண்டு செய்க'' என்று கட்டளையிட்டார்; தம்பியார் திருக்கோயிலுள் புகுதற்குத் திருவைந் தெழுத்தை ஓதித் திருநீற்றை அவருக்குக் கொடுத்தார்.

Koviloor Digital Library

மருணீக்கியார் திருநீற்றை வாங்கி அணிந்துகொண்டார். பொழுது புலர்ந்தது.

திலகவதியார் வழக்கம்போலத் திருவலகும் திருமெழுக்கும் திருத்தோண்டியுந் தாங்கி ஆலயத்துக்குப் புறப்பட்டார். அவர் தம்பியாரையும் உடனழைத்துச் சென்றார். மருணீக்கியார், வீரட்டா னேசுரர் திருக்கோயிலைத் தொழுது, வலம்வந்து, திருமுன் விழுந்து, எழுந்து நின்றார். அதுகாலை, சிவநாதன் திருவருளால் அவருக்குத் தமிழ்ப் பாமாலை சாத்தும் மெய்யுணர்ச்சி தோன்றிற்று. தோன்றவே, சூலைநோய் ஒழியவும், உலகம் உய்யவும் ''கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்'' என்னுந் திருப்பதிகத்தை ஓதியருளினார். ஓதியருளி னதும் சூலைநோய் ஒழிந்தது. தெய்வத் திருவருள் கைவரப்பெற்ற அடியவர் பெருமான், அன்புருவாய் நிற்கிறார்; நின்று விழுந்து புரண்டு புரண்டு எழுகிறார்; ''இப்பெரு வாழ்வைப் பெறச்செய்த சூலை நோய்க்கு என்ன கைம்மாறு செய்வேன்'' என்கிறார். அப்பொழுது ஆண்டவன் அருளால், ''மொழிக்கு மொழி தித்திக்கும் தீந்தமிழ்ப் பதிகத்தை நீ பாடினாய். அதனால், நாவுக்கரசு என்னும் பெயர் உனக்கு ஏழுலகங்களிலும் வழங்குவதாக'' என்றொரு வானொலி எழுந்தது. அது கேட்ட யாவரும் வியப்புற்றனர். திருநாவுக்கரசர், ''தீவினையேன் அடையும் பேறோ இது'' என்று இன்புற்றார். அப்பொழுது அவர் இராவணனுக்கு ஆண்டவன் செய்த திருவருட்டிறத்தின் உண்மையை உணரலானார். உணர்ந்து அத்திருவருட்டிறத்தைத் துதித்தலை மேற்கொண்டார். அடியவர்கள் ஆரவாரித்தார்கள்.

திருநாவுக்கரசருக்கு மனம் வாக்கு காயம் என்னும் திரிகரணங் களாலும் தொண்டு செய்தல் வேண்டும் என்னும் பேரவா எழுந்தது. அவர் மனதால் ஆண்டவனைத் தியானித்தும், வாயால் அவன் புகழைப் பாடியும், கையால் உழவாரத்தொண்டு செய்தும் வரலானார். திலகவதியார், ''எம்மை ஒரு பொருளாக மதித்து ஆண்டருளிய சிவபிரான் கருணைத் திறத்தை இங்கே பெற்றவர் யாவர்?'' என்று வியந்து வியந்து ஆண்டவனைப் போற்றினார்.

திருநாவுக்கரசர் திருவருள் பெற்ற செய்தி பாடலிபுரத்தில் பரவிற்று. ஆங்குள்ள சமணர்கள் புழுங்கினார்கள். அவர்கள், ''தரும சேனர்க்குற்ற சூலைநோயைத் தீர்த்தல் நம்மால் முடியாமற் போயிற்று. அவர் திருவதிகைக்குப்போய், முன்போலச் சைவரானார். இனி நமது சமயம் ஒழிந்தது'' என்று தளர்ந்து ஒருங்கு சேர்ந்தார்கள். சேர்ந்த

Koviloor Digital Library

சமணர்கள், ''இதைப்பல்லவ அரசன் கேள்வியுறுவானாயின், அவனுஞ் சைவனாவன்; நமது விருத்தியும் கெடும்'' என்று மனங் கலங்கிச் சூழ்ச்சியிலிறங்கினார்கள். அவர்கள் அனைவரும் ''தருமசேனரின் தமக்கை சைவ நெறியில் நிற்றலால், தருமசேனரும் அந்நெறி நிற்க எண்ணிச் சூலை நோய் தீரவில்லை என்று நடித்துப் போய் விட்டார் என்று அரசனிடங் கூறுதல் வேண்டும்'' என்று தீர்மானித்தனர். ''இதை அரசன் கேள்வியுறுதற்கு முன்னரே நாம் போய் முறையிடுவோம்'' என்று அவர்கள் எழுந்து, அரமனை வாயிலை அடைந்து, தங்கள் வரவை அரசனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி வாயில் காப்பவர்களிடம் சொன்னார்கள். வாயில் காப்பவர்கள் அடிகண்மார் வரவை அரசனுக்குத் தெரிவித்தார்கள். அரசன் ஆணைமேல் அடிகண்மார்கள் அரமனைக்குள் நுழைந்தார்கள். அவர்கள் மன்னவனைக் கண்டு தாங்கள் சித்திரித்த பொய்ம்மையைக் கூறினார்கள்.

பல்லவன் வெகுண்டு, ''இதற்கு என் செய்வது?'' என்றான். சமணர்கள் ''நஞ் சமயங் கெடுத்த பாவியைத் துன்புறுத்தல் வேண்டும்'' என்றார்கள். உடனே மன்னவன், அமைச்சர்களை நோக்கி, ''இவர்கள் குறிப்பிட்ட தீயோனைப் பிடித்து வாருங்கள்'' என்று கட்டளை யிட்டான். அமைச்சர்கள் திருவதிகை அடைந்து, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைக் கண்டு, அரசன் ஆணையைத் தெரிவித்தார்கள். சுவாமிகள், ''நாமார்க்கும் குடியல்லோம்'' என்னுந் திருத்தாண்டகத்தைத் திருவாய்மலர்ந்தருளி, அரசன் ஆணைக்கு இணங்க மறுத்தார். அமைச்சர்கள் திருநாவுக்கரசர் திருவடிகளில் பன்முறை விழுந்து விழுந்து வணங்கி வேண்டினார்கள். திருநாவுக்கரசர், ''எல்லாவற்றுக்கும் எப்பெருமானுளன்'' என்று நினைந்து, அமைச்சர்களுடன் மன்னன் சபை சேர்ந்தார்.

மன்னன், அழுக்காறுடைய அடிகண்மார்களை நோக்கி, ''இவனை என் செய்வது?'' என்று கேட்டான். கொடியர்கள், ''நீற்றறையிலிடுக'' என்றார்கள். அவ்வாறு செய்யுமாறு அரசன் ஏவலாளர்கட்குக் கட்டளை யிட்டான். ஏவலாளர்கள் திருநாவுக்கரசரை நீற்றறையில் இட்டுக் கதவைத் தாளிட்டார்கள். திருநாவுக்கரசர் தாண்டவமூர்த்தியின் தாள் நிழலைத் தலைக்கொண்டு, ''ஈசனடியார்க்கு ஈண்டு வருந் துயருளவோ?'' என்றிருந்தார். நீற்றறை, இள வேனிலாய்த், தென்ற லாய்க், கழுநீர்த்தடமாய், வெண்ணிலவாய், யாழொலியாய், இறைவன் திருவடி நீழலெனக் குளிர்ந்தது. திருநாவுக்கரசர், ''மாசில் வீணையும்'' என்னுந் திருக்குறுந் தொகையை ஓதி, அங்கு இனிது வீற்றிருந்தார்.

Koviloor Digital Library

நாட்கள் ஏழாயின. அரசன் சமணர்களை அழைத்து, நீற்றறையைத் திறந்து பார்க்குமாறு கூறினான். சமணர்கள் அப்படியே நீற்றறையைத் திறந்து பார்த்தார்கள். அங்கே அருளாளராகிய நாவரசர், ஒரு துன்பமுமின்றி இனிது விளங்கிக் கொண்டிருந்தார். அவர்கள், ''இஃதென்ன அதிசயம்!'' என்று உள்ளே வியந்தார்கள்; வியந்து, அரசனிடஞ் சென்று, ''தருமசேனன் நமது சமய மந்திரங்களை நன்கு உணர்ந்தவன். அம்மந்திர வலியால் பிழைத்தான்'' என்று சொல்லி, நஞ்சூட்டுமாறு அரசனுக்குப் போதித்தார்கள். அவ்வாறே அப்பாவிமன்னன், திருநாவுக்கரசருக்கு நஞ்சு கலந்த பாலமுதை ஊட்டுவித்தான். ''நாதனடியார்க்கு நஞ்சும் அமுதாம்'' என்று, அருளாளர் அந்நஞ்சமுதை அருந்தினார். அதனால் அவருக்குத் தீங்கு நேரவில்லை. சமணர்கள் நடுக்குற்றார்கள். ''இவனுக்கு விடமும் அமுதமாயிற்று; இவன் பிழைத்திருப்பானாயின் நமக்குத் தீங்கே விளையும்'' என்று அவர்கள் கருதி, அரசனிடஞ் சென்று, ''நமது சமய மந்திரப் பயிற்சியால் தருமசேனன் நஞ்சாலும் செத்தானில்லை. அவன் இனி உயிரோடிருத்தல் ஆகாது. இருப்பின், எமது உயிரும் உமது அரசாட்சியும் அழிவது திண்ணம்'' என்றார்கள். ''இனி அவனை எப்படி மாய்ப்பது?'' என்று அரசன் கேட்டான். கருணை என்பது சிறிதுமில்லாக் கரியவர்கள், ''உமது யானையை அவன்மீது ஏவுக'' என்றார்கள். அரசன் அங்ஙனே செய்தான்.

கொலை யானை கோபங் கொண்டு திருநாவுக்கரசர் எதிரே வந்தது. திருநாவுக்கரசர் சிறிதும் அஞ்சினாரில்லை. அவர் சிவன் கழலைச் சிந்தித்துச் ''சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும்'' என்னுந் திருப்பதிகத்தை எடுத்து, யானையைப் பார்த்து, ''யான் வீரட்ட நாதன் அடியவன், அஞ்சுவது யாதொன்றுமில்லை; அஞ்ச வருவது மில்லை'' என்று ஓதி யருளினார். எதிர்த்துச் சீறிப் பாயவந்த யானை, திருநாவுக்கரசரை வலம் வந்து வணங்கி, அப்புறம் போயிற்று. அதன் மேலிருந்த பாகர்கள், மீண்டும் அதனைச் சுவாமிகள் மீது திருப்பினார்கள். அஃது அவர்களைக் கீழே தள்ளிக் கொன்றது. மேலும் அவ் யானை ஓடிச் சமணர்களிற் சிலரை மிதித்தது; சிலரைப் பிளந்தது; சிலரைத் தேடித் தேடிப் பற்றிப் பாழ்படுத்தியது. இவ்வாறு யானை நகரத்தைக் கலக்கிற்று. அரசன் துயரக் கடலில் வீழ்ந்தான்.

யானைக்குத் தப்பிப் பிழைத்த சமணர்கள், மானமழிந்து மயங்கி வருந்திய சிந்தையராய் மன்னனிடம் தஞ்சம் புகுந்து, அவன் தாளில் தனித் தனியே வீழ்ந்து வீழ்ந்து புலம்பிப் புலம்பி, ''நமது மந்திரவலி''

Koviloor Digital Library

என்னும் பழம் பாடத்தையே படித்தார்கள். அரசன் சீறி, ''இனிச் செய்வதென்ன?'' என்றான். தீமைக்கஞ்சாத் தீயர்கள், ''தருமசேனனைக் கல்லுடன் பிணித்துக் கடலில் எறிக'' என்றார்கள். என்றதும், அரசன், அருகிருந்த ஏவலாளர்களை நோக்கினான். அவர்கள் அப்படியே செய்தார்கள்.

திருநாவுக்கரசர், ''எப்பரிசாயினும் ஆக; யான் எந்தையை ஏத்துவன்'' என்று ''சொற்றுணை வேதியன்'' என்னும் நமச்சிவாயப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார். கடல்மீது கல்லானது மிதந்தது; பிணித்த பாசமும் அறுந்தது; கருங்கல்லே சிவிகையாக, அதை வருணன் தாங்கித் திருநாவுக்கரசரைத் திருப்பாதிரிப்புலியூர் அருகே விடுத்தான். சுவாமிகள் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று, ''ஈன்றாளுமாய்'' என்னும் தமிழ் மாலையைச் சாத்தினார். அதுபோன்ற பல தமிழ் மாலைகளைச் சுவாமிகள் அங்கே சாத்திக் கொண்டிருந்தார்.

அருகக் கடல் கடந்தேறிய அன்பர் பெருமானுக்குத் திருவதி கையின்மீது காதல் முறுகி எழுந்தது. எழவே, அவர், திருப்பாதிரிப் புலியூரை விடுத்து, திருமாணிக் குழியையும், திருத்தினை நகரையுங் கண்டு தொழுது, திருவதிகை அடைந்தார். அப்பதியிலுள்ள அடியவர்கள், நகரை அலங்கரித்துப் பெரியவரை எதிர்கொண்டு பணிந்தார்கள். பெரியவர் அவர்களுடன் திருக்கோயிலுட் புகுந்து, பெருமானை வணங்கி, ''வெறிவிரவு கூவிளம்'' என்னும் ஏழைத் திருத்தாண்டகம் முதலிய திருப்பதிகங்ளைப் பாடித் திருத்தொண்டு செய்து வந்தார்.

பல்லவன் நல்லறிவு பெற்று, உண்மை தெளிந்து, திருவதிகை யடைந்து, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை வணங்கிச் சிவனடியவனா னான். அவன் பாடலிபுத்திரத்திலிருந்த சமணப்பள்ளிகளையும் பாழிகளையும் இடித்து, அவைகளின் கற்களையும் பிறவற்றையும் கொண்டு, திருவதிகையிலே குணபர வீச்சரம் என்னும் சிவாலயம் கட்டினான்.

சிவமயமாக விளங்கும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், திருவெண்ணெய்நல்லூர், திருவாமாத்தூர், திருக்கோவலூர் முதலிய திருப்பதிகளை வணங்கிப் பதிகம் பாடிக்கொண்டே திருப்பெண்ணா கடம் அடைந்தார். அவர், அங்குள்ள திருத்தூங்கானை மாடம் என்னும் திருக்கோயிலுட் சென்று, ஆண்டவனைத் தொழுது,

Koviloor Digital Library

''நாயகனே! அடியேன் உடல் ஆருகத சமயத் தொடக்குண்டது. இவ்வுடலோடு யான் உயிர் வாழேன். உயிர் வாழ்தற்குச் சூலத்தையும் இடபத்தையும் என் மீது பொறித்தருளல் வேண்டும்'' என்று வேண்டிப் ''பொன்னார் திருவடிக் கொன்றுண்டு'' என்னுந் திருவருட் பதிகம் பாடினார். பாடினதும், ஆண்டவன் அருளால் ஒரு சிவபூதம் ஒருவரும் அறியாதவாறு சுவாமிகள் திருத்தோளில் இருகுறியையும் பொறித்தது. சுவாமிகள் ஆண்டவன் அருளை வியந்து கசிந்து கசிந்துருகினார்.

திருநாவுக்கரசர் திருப்பெண்ணாகடத்திலிருந்துகொண்டே, திருவறத்துறை, திருமுதுகுன்றம் முதலிய திருப்பதிகளுக்குச் சென்று, ஆண்டவனைத் தொழுது, தமிழ்பாடி வந்தார்; பின்னே, நிவாநதிக் கரை வழியே நடந்து, சிதம்பரம் சேர்ந்தார்; அங்கே, ''என்று வந்தாய்'' என்னுங் குறிப்புடன் ஆனந்தக் கூத்தாடும் ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானைப் பணிந்து, திருவிருத்தம் பாடிப் ''பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன்'' என்னுந் திருநேரிசையையும், ''அன்னம் பாலிக்கும்'' என்னுந் திருக் குறுந்தொகையையும் பாடிப் பரவினார். சுவாமிகள் தில்லையினின்றும் திருவேட்களம் போந்து, பெருமானைப் பணிந்து, பதிகம் பாடி, திருக்கழிப்பாலை நண்ணி, ''வனபவள வாய்திறந்து'' என்னும் திருப்பதிகம் ஓதி, அங்கே தங்கினார். அங்குத்தில்லை நினைவு தோன்றச் சுவாமிகள், திருக்கழிப்பாலை விடுத்துப் ''பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்'' என்னுந் திருக்குறுந்தொகையை எடுத்து, ''அம்பலக் கூத்தனைத் - தினைத்தனைப் பொழுதும் மறந்துய்வனோ'' என்று ஓதிக்கொண்டே திருச்சிற்றம்பலத்தை அடைந்தார். அங்கே அடியவர் பெருமான் ''அரியானை'' என்னும் பெரிய திருத்தாண்டகத்தைப் பாடியருளினார்; மேலுந் தொடர்ந்து, ''செஞ்சடைக்கற்றை'' என்னுந் திருநேரிசை பாடித் திருப்பணி செய்து வந்தார்.

அந்நாளில், சீர்காழியிலே அம்மையார் திருமுலைப்பாலை யுண்டு, ''இவன் எம்மான்'' என்று ஆண்டவனைச் சுட்டிக் காட்டிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் தெய்வீகச் செயல்களை அடியவர்கள் பேசிக்கொண் டிருந்தார்கள். அதைக் கேட்ட திருநாவுக்கரசு சுவாமிகட்குத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் சேவடியை வணங்குதல் வேண்டுமென்னும் வேட்கை எழுந்தது. எழுந்ததும், அவர் ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானைத் தொழுது, விடைபெற்றுத் திருவீதியிலே புரண்டு புரண்டு, தில்லை எல்லையைக் கடந்தார்; வழியில் திருநாரையூரைப் பணிந்து பாடிச் சென்று சீர்காழியை அணுகினார்.

Koviloor Digital Library

திருநாவுக்கரசரது வருகையைக்கேள்வியுற்ற திருஞான சம்பந்தர் அடியவர் குழாத்துடன் அவரை எதிர்கொண்டார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார். கௌணியர் பெருமான், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் திருக்கரங்களைப்பற்றி, இறைஞ்சி, ''அப்பரே!'' என்றார்; ''அரசரும் ''அடியேன்'' என்றார். இரண்டு பெரியவர்களின் அடியார் கூட்டங்களும் இருபெருங் கடலைப்போல ஒன்றோ டொன்று கலந்து ஆரவாரித்தன. பெரியவர் இருவரும் வரம்பிலா இன்பம் எய்தினார். பின்னர் இருவரும் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று ஆண்டவனை வணங்கினார். திருஞான சம்பந்தப்பெருமான், அப்பர் சுவாமிகளை நோக்கி, ''உம் தம்பிரானாரைப் பாடும்'' என்றார். அப்பர் சுவாமிகள், ''பார் கொண்டு மூடி'' என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடி யருளினார். அப்பர் சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிகள் திருமடத்திற்கு எழுந்தருளி, அவருடன் அமுதுண்டு, அங்கே பல நாள் தங்கியிருந்தார்.

இருக்கும் நாளில் ''சோழநாட்டுத் திருப்பதிகளைத் தரிசிக்க வேண்டும்'' என்று திருநாவுக்கரசர் திருஞான சம்பந்தருக்குத் தெரிவித்தார். திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசருடன் திருக் கோலக்கா வரை சென்று, ஆண்டவனைத் தொழுது, விடைபெற்றுச் சீர்காழிக்குத் திரும்பினார். திருநாவுக்கரசர், திருக்கருப்பறியலூர், திருப்புன்கூர், திருநீடூர், திருக்குறுக்கை, திருநின்றியூர், திரு நனிபள்ளி, திருச்செம்பொன் பள்ளி, திருமயிலாடு துறை, திருத்துருத்தி, திருவேள்விக்குடி, திருஎதிர்கொள்பாடி, திருக் கோடிக்கா, திருவாவடு துறை, திருவிடைமருதூர், திருநாகேச்சுரம், திருப்பழையாறை முதலிய திருப்பதிகளைக் கண்டு தொழுது, பதிகம் பாடித் திருச்சத்திமுற்றத்தை அடைந்தார்; அங்கே ''கோவாய் முடுகி'' என்றும் திருப்பதிகத்தை எடுத்துப் ''பூவார் திருவடி என்தலை மேல் பொறித்து வைப்பாய்'' என்று முறையிட்டார். அப்பொழுது சிவபெருமான் ''நல்லூருக்கு வா'' என்று அருளிச் செய்தார். திருநாவுக்கரசர் நல்லூரை அணைந்து, இறைவனை வணங்கி எழுந்தார். எழும்போது, சிவபிரான் ''உன்னுடைய நினைப்பை முடிக்கின்றோம்'' என்று பாதமலரை அப்பர் திருமுடிமீது சூட்டியருளினார். அப்பரெம்பெருமான், ''நனைந்தனைய திருவடி என்தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்லவாறே'' என்று பாடிப் போற்றினார். அவர் இன்னும் பல பதிகங்களைப் பாடினார்.

Koviloor Digital Library

அப்பர் சுவாமிகள் திருநல்லூரில் வதிந்துகொண்டே திருக்கருகாவூர், திருவாவூர், திருப்பாலைத்துறை முதலிய க்ஷேத்திரங்கட்குச் சென்று ஆண்டவனை வணங்கி வருவார். பின்னர்ச் சுவாமிகள் திருநல்லூரை விடுத்துத் திருப்பழனஞ் சேர்ந்தார். அங்கும் சுவாமிகள் தங்கிப் பல திருப்பதிகளைத் தரிசிப்பாரானார்.

ஒரு நாள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திங்களூருக்குச் சென்றார். அங்கே அப்பூதியடிகள் என்பவர் ஒருவர் உளர். அவர் திருநாவுக்கரசரிடம் பேரன்பு வாய்ந்தவர். அவ்வன்புக்கு அறிகுறியாக அவர் தம் புதல்வர்களுக்கும், அன்னசாலை, கிணறு, குளம், தண்ணீர்ப் பந்தர் முதலியவற்றிற்கும் ''திருநாவுக்கரசு'' என்னும் திருப் பெயரையே சூட்டி அறம் வளர்த்து வந்தார். அவர்தம் அன்புச் செயலைத் திருநாவுக்கரசர் கண்டுங் கேட்டும் அவரது திருமாளிகை நோக்கினார்.

அப்பூதியடிகள் மனைவி மக்களுடன் தங் குருநாதனை எதிர்கொண்டு பணிந்தார்; ''திருவமுது செய்தருளல் வேண்டும்'' என்றுங் கேட்டுக் கொண்டார். திருநாவுக்கரசரும் உடன்பட்டார். திருவமுது விதம் விதமாக ஆக்கப்பட்டது. அப்பூதி நாயனார், 'திருநாவுக்கரசு' என்னும் பெயருடைய தம் புதல்வரை அழைத்து வாழைக் குருத்து அறுத்து வருமாறு கூறினார். புதல்வர் விரைந்தோடித் தோட்டம் புகுந்து குருத்தை அரிந்தார். அப்போது ஒரு நாகப் பாம்பு அவரைத் தீண்டிற்று. அவர் அதைப் பொருட்படுத்தாது மனோ வேகமாகப் பறந்து வந்து குருத்தை அன்னையாரிடம் கொடுத்தார். நஞ்சு தலைக்கேற மயங்கிவிழுந்து அவர் உயிர் துறந்தார். ''பெரியவர் திருவமுது செய்தற்கு இடையூறு நேர்ந்ததே'' என்று அப்பூதியாரும் அவர்தம் மனைவியாரும் வருந்திச் சவத்தை மறைத்தனர்.

அவ்விருவரும் திருநாவுக்கரசரிடம் போந்து அமுது செய்ய அவரை வேண்டினர். அவ்வேளையில் திருநாவுக்கரசருக்கு ஒருவித தடுமாற்ற முற்றது. இறைவன் அருளால் அவர் நிகழ்ந்ததை உணர்ந்து கொண்டார். திருநாவுக்கரசர் சவத்தைச் சிவாலயத்தின் முன்னர்க் கொணர்வித்து ''ஒன்று கொலாமவர்'' என்னுந் திருப்பதிகத்தை ஓதியருளினார். அப்பூதியடிகளின் அருமைப் புதல்வர் உயிர் பெற்றெழுந்தார். அதற்குமேல் அப்பூதியடிகள் வேண்டுகோட் கிணங்கித் திருநாவுக்கரசர் திருவமுது செய்து சில நாள் அப்பூதியடி களுடன் தங்கியிருந்தார். பின்னே அவர், திருப்பழனஞ் சென்று ''சொன்மாலை'' என்னுந் திருப்பதிகத்தை எடுத்து ''அப்பூதிகுஞ்சிப்

Koviloor Digital Library

பூவாய்நின்ற சேவடியாய்'' என்று அப்பூதியடிகளைச் சிறப்பித்தார். அப்பர் சுவாமிகள் திருச்சோற்றுத்துறை முதலிய திருப்பதிகட்குச் சென்று ஆண்டவனை வணங்கித் திருப்பழனத்தில் வதிந்து வந்தார்.

அப்பர் சுவாமிகள் திருப்பழனம் விடுத்துத் திருநல்லூரை அடைந்து திருப்பணி செய்து கொண்டிருந்தார். அவ்வேளையில் அவருக்குத் திருவாரூர் நினைவு தோன்றிற்று. தோன்றவே, அவர் திருநல்லூரினின்றும் நீங்கித் திருப்பழையாறை, திருவலஞ்சுழி, கும்பகோணம், திருநாலூர், திருச்சேறை, திருக்குடவாயில், திருநறையூர், திருவாஞ்சியம், பெரு வேளூர், திருவிளமர் முதலிய திருப்பதிகளைத் தரிசித்துத் திருவாரூரை அடைந்தார். அடியார்கள் அவரை எதிர்கொண்டார்கள். அப்பர் சுவாமிகள், ''தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே'' என்று பாடிக்கொண்டு, திருவீதியுள் புகுந்து, தேவாசிரிய மண்டபம் சேர்ந்து, திருக்கோயிலுள் நுழைந்து போற்றித் திருத்தாண்டகம் அருளிச் செய்தார்; ''காண்டலே கருத்தாய்'' என்னுந் திருப்பதிகம் ஓதி உருகினார்; ''கொய்யுலா மலர்ச் சோலைக் குயில் கூவ மயிலாலும் ஆரூரைக் - கையினால் தொழாதே முன் கனியிருப்பக் காய் கவர்ந்த கள்வனேனே'' என்று கசிந்தார்; ''பாடிளம்'' என்னும் பதிகத்தை அருளினார்; ஒரு திருப்பதிகத்தில் நமிநந்தியடிகளைச் சிறப்பித்தார்; அங்குள்ள அரநெறி என்னுந் திருக்கோயிலையுங் கண்டு தொழுதார்.

திருநாவுக்கரசர் திருவாரூரில் அமர்ந்துகொண்டே திருவலிவலம், கீழ்வேளூர், கன்றாப்பூர் முதலிய திருப்பதிகளுக்குச் சென்றுவருவார். அவ்வேளையில் திருவாரூரில் திருவாதிரைத் திருவிழா நடைபெற்றது. அத்திருவிழாவை அப்பர் சுவாமிகள் கண்டு மகிழ்ந்தார். பின்னே அவர், திருப்புகலூரை நினைந்து, திருவாரூரை ஒருவாறு நீத்து, வழியில் பல திருப்பதிகளைக் கண்டு வணங்கித் திருப்புகலூரை நோக்கினார்.

அச்சமயத்தில் திருப்புகலூரில் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் முருக நாயனார் திருமடத்தில் எழுந்தருளி யிருந்தார். அவர் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் வருகையைக் கேள்வியுற்று அவரை எதிர்கொண்டார். ஒருவரை ஒருவர் வணங்கினார். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக் கரசரை நோக்கி, ''அப்பரே! நீர் வரும் நாளில் திருவாரூரில் நிகழ்ந்த பெருமையை வகுத்துரையும்'' என்று கேட்டார். அப்பெருமையைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், ''முத்து விதானம்'' என்னுந் திருப்பதிகத்

Koviloor Digital Library

தால் விளக்கினார். உடனே திருஞான சம்பந்தர், ''திருவாரூர் போய் வருகிறேன்'' என்று திருவாரூரை நோக்கினார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்புகலூரை அடைந்து, ஆண்டவனைத் தொழுது, பதிகங்கள் பாடித் திருத்தொண்டு செய்து கொண்டிருந்தார்.

அப்பர் சுவாமிகள் திருப்புகலூரை விடுத்துத் திருச்செங்காட்டங் குடி, திருநள்ளாறு, சாத்தமங்கை, அயவந்தி, திருமருகல் முதலிய தலங்களுக்குச் சென்று மீண்டுந் திருப்புகலூரை அடைந்தார். திருஞான சம்பந்தர் திருவாரூர்ப் பெருமானை வணங்கித் திருப்புகலூர் சேர்ந்தார். திருநாவுக்கரசர், திருஞான சம்பந்தரை எதிர்கொண்டு அளவளாவி இருந்தார். அப்பொழுது சிறுத்தொண்டநாயனாரும் திருநீலநக்க நாயனாரும் அங்கே எழுந்தருளினார்கள். எல்லாரும் முருகநாயனார் திருமடத்தில் வீற்றிருந்து இன்பத்தில் தோய்ந்திருந்தனர்.

இரண்டு பெரியார்களும் பிறதிருப்பதிகளை வணங்கத் திருவுளங் கொண்டமையால், திருநீலநக்க நாயனார், சிறுத்தொண்ட நாயனார், முருக நாயனார் முதலியவர்கள் விடைகொண் டேகினார்கள். இருவரும் திருப்புகலூரை நீத்துத் திருவம்பரைத் தொழுது, திருக்கடவூரை அடைந்து, அங்கே குங்குலியக் கலைய நாயனார் விருந்தினராயிருந்து, திருவாக்கூர்த் தாந்தோன்றி மாடக்கோயிலைக் கண்டு பணிந்து, திருவீழிமிழலை சேர்ந்தனர். அங்குள்ள அடியார்கள் எதிர்கொள்ள இருவரும் திருக்கோயில் அணைந்தனர். அப்பர் சுவாமிகள் ''திருவீழிமிழலையானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே'' என்று திருத்தாண்டகம் பாடினார். இருவரும் அங்கே தங்கினார்.

அந்நாளில் மழைவளஞ் சுருங்கினமையால், காவிரி வறண்டது. அதனால் பஞ்சம் உண்டாயிற்று; உயிர்கள் வருந்தின. சிவபெருமான் இரண்டு சுவாமிகளின் கனவில் தோன்றிக் ''காலநிலை உங்களை ஒன்றுஞ்செய்யாது. ஆனால் அஃது உங்கள் தொண்டர்களைத் தாக்கும். ஆதலால் அவர்கள் பொருட்டுப் படிக்காசு வழங்குவோம்'' என்றருளினார். அருளியவாறே கிழக்கு மேற்குப் பீடங்களில் படிக்காசுகள் வைக்கப்பட்டன. அவைகளைக் கொண்டு அடியார்கள், அமுதாக்கிப் பறைசாற்றி, உயிர்களை யெல்லாம் உண்பித்தார்கள். திருஞான சம்பந்தர் சிவகுமார ராதலான், வட்டக் காசு பெற்று வந்தார். திருநாவுக்கரசர் கைத்தொண்டு செய்தலான் வட்டமில்லாக் காசு பெற்று வந்தார். பின்னே மழை பெய்தமையால் பஞ்சம் நீங்கிற்று.

Koviloor Digital Library

இரண்டு அன்பர்களும் திருவீழிமிழலையை விடுத்துத் திருவாஞ்சியம் முதலிய திருப்பதிகட்குச் சென்று திருமறைக்காட்டுக் கேகினார்கள்; அங்கே அடியார்களுடன் திருக்கோயிலுக்குப் போனார்கள். திருமறைக் காட்டின் திருக்கதவு வேதங்களால் பூசிக்கப் பெற்று அடைக்கப்பட்டது. அதைத் திறக்க வல்ல அன்பர் அணையாமையால், அதன் பக்கத்தில் ஒரு வாயில்செய்து, அதன் வழியே அடியவர்கள் சென்று, ஆண்டவனைத் தொழுவது வழக்க மாயிருந்தது. அதை இருவரும் நேரே கண்டனர்; கேட்டனர்.

ஞான சம்பந்த வள்ளல் நாவரசுப் பெருமானைப் பார்த்து, ''நாம் இருவேமும் நேரே சென்று பெருமானைத் தொழுதல் வேண்டும். ஆகவே இக்கதவு திறக்க நீர் பாடும்'' என்றார். அப்பரெம் பெருமான் ''பண்ணினேர்'' என்றெடுத்துக் ''கண்ணினால் உமைக்காணக் கதவினைத் திண்ணமாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே'' என்று பாடினார். சிவபிரான் திருக்காப்பு நீக்கத் தாழ்க்கவே, ''இரக்க மொன்றிலீர்'' என்று திருக்கடைக் காப்பில் அருளி இறைஞ்சினார். உடனே காப்பு நீங்கியது; கதவு திறந்து கொண்டது. இரு முனிவர்களும் அடியவர் களுடன் தொழுது விழுந்தார்கள். அடியவர்கள் ஆரவாரித்தார்கள்.

இருவரும் உள்நுழைந்து தமிழ் மாலைகள் சாத்தி வெளியே வந்தனர். தாண்டகவேந்தர் முத்தமிழ் விரகரைப் பார்த்து ''இத்திருக்கதவு திறக்கவும் அடைக்கவும் வழக்கத்தில் வரும்பொருட்டு நீர் அடைக்கப்பாடும்'' என்றார். முத்தமிழ் விரகர் திருப்பதிகம் பாடத் தொடங்கியதும் திருக்கதவு திருவருளால் அடைந்துகொண்டது. பிள்ளையார் திருப்பதிகத்தைப் பாடிமுடித்தார். அன்று முதல் அத்திருக்கதவு திறக்கப்பட்டும் அடைக்கப்பட்டும் வருகிறது. ஞான சம்பந்தரும் நாவரசரும் மற்ற அடியவர்களும் திருவருளை வியந்து திருமடத்தைச் சேர்ந்தார்கள்.

திருநாவுக்கரசருக்கு ஒருவித ஏக்கம் உண்டாயிற்று, ''என்ன! என் பாட்டிற்குக் கதவு அரிதில் திறக்கப்பட்டது; அவர் பாட்டிற்கு அஃது எளிதில் மூடிக்கொண்டது!'' என்று அவர் கவன்று மடத்தின் ஒரு பக்கத்தில் ஆண்டவனை நினைந்து உறங்கினார். அப்பொழுது சிவபெருமான் தோன்றி'' ''வாய்மூரிலிருப்போம்; தொடரவா'' என்றருளினார். அப்பரெம் பெருமான் விழித்துத் ''திருவாய்மூர் செல்வனார் - அங்கே வாவென்று போனார் அதென்கொலோ'' என்று பாடிக்கொண்டு எழுந்தார். சிவபெருமான் அப்பருக்கு வழங்கிய

Koviloor Digital Library

திருக்கோலத்தோடு முன் செல்கிறார்; அப்பர் அவரைத் தொடர்ந்து செல்கிறார். அப்பர் ஆண்டவனை அணைய முயன்று முயன்று பார்க்கிறார்; அவர் அணையப் பெற்றாரில்லை. ஆண்டவன் அப்பர் சுவாமிகளுக்கு அணித்தே காட்சி கொடுப்பார் போலத் திருக்கோயில் ஒன்றை எதிரே காட்டி, அதனுள்ளே புகுந்தார். அப்பர் சுவாமிகள் விரைந்து தொடர்ந்தார்.

திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் திருவாய்மூர் நோக்கியதைக் கேள்வியுற்று அவரும் அங்கே போந்தார். அப்பர் சுவாமிகளுக்கு ஆண்டவன் திருவுருவம் புலனாகவில்லை. அவர் அயர்ந்து, ''திருக்குறிப்பை அறியாது கதவைத் திறப்பித்த அடியேனுக்குத் திருவுருவை மறைக்கலாம்; உறைக்கப்பாடிக் கதவை அடைப்பித்த அன்பர் இங்கே போந்துள்ளார். அவருக்கும் மறைக்கலாமோ'' என்று விண்ணப்பித்தார். சிவபெருமான் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளுக்குக் காட்சி வழங்கினார். அவர் தொழுது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுக்கு அக்காட்சியைக் காட்டினார். திருநாவுக்கரசர் சிவபெருமானைக் கண்டு ''பாட அடியார்'' என்னுந் திருத்தாண்டகத்தைப் பாடினார். சிவபெருமான் அத் தமிழ்மாலை யணிந்து எழுந்தருளினார். இருவரும் திருவாய்மூர் போந்து, இறைவனை வணங்கி, அங்கே தங்கி யிருந்தனர். இருவரும் அங்கிருந்து மீண்டும் திருமறைக்காட்டுக் கெழுந்தருளினர்.

திருஞான சம்பந்தப் பெருமானைக் கண்டு வருமாறு, பாண்டிமா தேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் முன்னிலையில் அமைச்சராகிய குலச்சிறை நாயனார் ஒற்றர்களை அனுப்பினார். அவர்கள் திருமறைக்காடு போந்து, திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளைக் கண்டார்கள்; கண்டு பாண்டி நாட்டில் சைவ நன்னெறியை மாய்க்கச் சமணர்கள் புரிந்து வருங் கொடுமைகளைத் தெரிவித்தார்கள். உடனே ஞான சம்பந்தர் அக்கொடுமைகளை வீழ்த்திச் சைவம் வளர்க்கத் தெய்வ நீற்றை நினைந்து புறப்பட்டார். அப்பொழுது திருநாவுக்கரசர், ''சமணர்கள் மிகப் பொல்லாதவர்கள்; என்னைச் சொல்லொணாத் துன்பத்துக் குட்படுத்தினார்கள்; நீர் போதலாகாது'' என்று தடுத்தார்.

ஞானசம்பந்தப் பெருமான், ''திரு நீற்று நெறி போற்றி வரும் மங்கையர்க்கரசியார், குலச்சிறை நாயனார் ஆய இருவரையுங் காண்டல் வேண்டும் என்னும் வேட்கை எனக்கு எழுந்து விட்டது. சமணர்கள் கொடுமைகளை ஒழித்துச் சைவ நெறி ஓம்பாது, இனி யான் ஒன்றுஞ் செய்யேன்; உமது ஆணை'' என்றார். திருநாவுக்கரசர், ''நீர்

Koviloor Digital Library

அங்கே போகுமாறு துணிந்து விட்டீர். நீர் போதல் கூடாதென்பது எனது கருத்து. யான் போய்க் கொடுமைகளைச் சிதைத்து வருகிறேன்'' என்று முறையிட்டுப் பிள்ளையார் செலவைத் தடுக்க முயன்றார். அம்முயற்சி பயன்படாமை கண்டு திருநாவுக்கரசர் நின்றார். திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக்கரசரிடம் விடை பெற்றுத் திருமறைக்காட்டுப் பெருமானைத் தொழுது, பாண்டிநாடு நோக்கினார்.

திருநாவுக்கரசர் திருவீழிமிழலையைக் கண்டு தொழுதற்குத் திருமறைக் காட்டினின்றும் புறப்பட்டுத் திருநாகைக்காரோணம் முதலிய தலங்களை வணங்கித் திருவீழிமிழலை யடைந்தார். அவர், அங்கிருந்து திருவாவடுதுறை போந்து, ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கு ஐயன் ஆயிரம் பொன் கொடுத்ததைக் ''கழுமல வூரர்க் கம்பொன் ஆயிரங் கொடுப்பர் போலும் ஆவடு துறையனாரே'' என்று சிறப்பித்துத் திருப்பழையாறைக்குச் சென்றார்.

திருப்பழையாறிலே வடதளி என்றொரு சிவாலய முண்டு. ஆங்குள்ள சிவலிங்கப்பெருமான் சமணர்களால் மூடப்பட்டிருந்தார். அப்ப ரெம்பெருமான் ஆண்டவனைத் தொழுதபோது, ''அது சமணர்கள் விமானம்'' என்று கேட்டு மனம் நொந்து, ஓரிடத்தில் ஒதுங்கிச் சிவபெருமான் திருவடியைச் சிந்தித்து, ''ஐயனே! சமணர்கள் வஞ்சம் ஒழிதல்வேண்டும். அவர்கள் திறம் அழிதல் வேண்டும். திருவுருவைக் கண்டு தொழாது யான் போகேன்'' என்று உறுதி கொண்டு அமுதுசெய்யாமலிருந்தார்.

அடியவருக்கெளிய அம்பல வாணர், மன்னன் கனவில் தோன்றி, நிலைமையை உணர்த்திச் சமணர்களைத் தொலைக்குமாறு கூறித் தாம் எழுந்தருளியுள்ள இடத்தின் அடையாளத்தையுங் குறிப்பிட்டார். மன்னன் எழுந்து அமைச்சர்களையும் உடன் அழைத்துச் சென்று, திருநாவுக்கரசர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கிச் சமணர்கள் தூர் அறுத்தான். யானையினால் ஆயிரம் சமணர்கள் மிதியுண்டார்கள். மன்னன் சிவலிங்கப்பெருமான் மறைப்பை நீக்கி, விமானம் அமைத்துத் திருப்பணிகள் செய்தான். திருநாவுக்கரசர் கண்ணாரவும் மனமாரவும் சிவலிங்கப் பெருமானைக் கண்டு தொழுது, உருகி, அங்கே நிகழ்ந்த செயல்களைப் பொறித்துத் ''தலையெலாம்'' என்னுந் திருப்பதிகம் பாடினார்.

Koviloor Digital Library

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்பழையாறையில் சிலநாள் தங்கித் திருத்தொண்டு செய்து வந்தார்; பின்பு அத்திருப்பதியை விடுத்துத் திருவானைக்கா, திருவெறும்பியூர், திருச்சிராப்பள்ளி, திருக்கற்குடி முதலிய திருப்பதிகளைத் தொழுது, தமிழ் பாடினார்; திருப்பராய்த்துறை தொழ விரும்பிச் சென்று, அத்திருப்பதியையுங் கண்டு தொழுதார்; அங்கிருந்து, திருப்பைஞ்ஞீலியை நோக்கினார்.

வழியில் நீர் வேட்கையும் பசியும் அவரைப்பற்றின. அப்பர் சுவாமிகள் சித்தம் அலையாது சிவசிந்தனையுடன் நடந்தார். அருட் கடலாகிய சிவபெருமான் ஒரு திருநீற்று அந்தணராய் வழியில் ஓரிடத்தில் சோலையையுங் குளத்தையும் சமைத்துக் காட்டி, வழி நடப்பார் போலப் பொதிசோறு வைத்துக் கொண்டிருந்தார். திருநாவுக்கரசர் அவ்விடஞ் சேர்ந்தபோது, அந்தணர் அவரைப் பார்த்து, ''இளைப்பாயிருக்கிறீர். என்னிடம் பொதிசோறு இருக்கிறது. அதை யுண்டு இக்குளத்தில் நீர் அருந்தி இளைப்பாறும்'' என்றார். அப்பர்சுவாமிகள் அதற்கு உடன்பட்டுச் சோறுண்டு நீர் அருந்தி இளைப்பாறினார். அதற்கு மேல் அந்தணர் அப்பரைப் பார்த்து, ''நீர் எவ்விடம் போகிறீர்?'' என்றுகேட்டார். அப்பர் ''பைஞ்ஞீலிக்குப் போகிறேன்'' என்றார். அந்தணர், ''யானும் அவ்விடமே போகிறேன்'' என்றார். இருவரும் பைஞ்ஞீலி நோக்கி நடந்து அத்திருப்பதியை அணுகினார். உடன்போந்த அந்தணர் மறைந்தருளினார். திருநாவுக் கரசர் ஆண்டவன் அருட்பெருந் தன்மையை வியந்து பதிகம் பாடினார். பின்னே அவர் திருக் கோயிலுட் புகுந்து தமிழ்மாலை சாத்தித் தொண்டு செய்துகொண்டிருந்தார்.

அப்பர் சுவாமிகள் அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவண்ணாமலை, திருவோத்தூர், திருவேகம்பம், திருக்கச்சி மயானம், திருமேற்றளி, திருமாற்பேறு, திருக்கழுக்குன்றம், திருவான்மியூர், திருமயிலாப்பூர், திருவொற்றியூர், திருப்பாசூர், திருவாலங்காடு, திருக்காரிகரை முதலிய திருப்பதிகளைச் சேர்ந்து, அங்காங்கே திருப்பதிகம் பாடித் திருக்காளத்தியடைந்து, ஆண்டவனை வணங்கித் தமிழ் மாலை சூடிக் கண்ணப்பரையுந் தொழுதிருந்தார்.

தென்கயிலையாகிய திருக்காளத்தி, அப்பருக்கு வடகயிலையை நினைவூட்டிற்று. வடகயிலையைக் காண அப்பர் உறுதிகொண்டார்; கொண்டு அவர் வடதிசை நோக்கினார்; ஸ்ரீ சைலத்தை அணைந்தார்; பதிகம் பாடினார்; தெலுங்கு, கன்னடம், மாளவம் முதலிய

Koviloor Digital Library

தேசங்களைக் கடந்தார்; காசியை யடைந்தார்; ஆண்டவனை வணங்கினார்; தம்முடன் வந்தவர்களை அவ்விடத்தில் நிறுத்தி விட்டார்; சாலமூல பலங்களை உண்பதையும் நீக்கினார்; அனல் உமிழும் கற்சுரங்களிலே நடக்கலானார்; பாதங்கள் தேய்ந்தன; கைகளால் தாவிச் சென்றார்; கைகள் தேய்ந்தன; மார்பினால் ஊர்ந்தார்; மார்பும் நைந்து தேய்ந்தது; எலும்புகளும் முறிந்தன; புரண்டு புரண்டு பார்த்தார்; உடலம் தேயலாயிற்று; மெல்ல மெல்ல நகர முயன்றார். அதற்குமேல் அப்பர் செயலற்றவரானார்.

அப்பர் சுவாமிகள் வாயிலாக இன்னுந் தமிழ்மறை வெளி வருதல் வேண்டும் என்று சிவபெருமான் திருவுளங்கொண்டார். அதனால் சிவபெருமான் அப்பருக்கு வடகயிலையில் காட்சி யருளத் திருவுளம் பற்றினாரில்லை. சிவபெருமான் ஒரு முனிவராய் ஒரு பொய்கையை உண்டாக்கி, அப்பர் எதிரிலே தோன்றி, ''உறுப்புக்களெல்லாந் தேய்ந்து சிந்த, இவ்வருங் கானகத்தில் நீர் வந்ததன் நோக்கம் என்னை?'' என்று கேட்டார். அம்முனிவர் திருக்கோலத்தைக் கண்டதும் அப்பர் சுவாமிகளுக்குப் பேசும் ஆற்றல் சிறிது பிறந்தது. அப்பர் சுவாமிகள் முனிவரிடந் தங் கருத்தைத் தெரிவித்தார். முனிவர், ''கயிலைக் காட்சியா? அது தேவர்கட்குங் கிட்டுதல் அரிது! அது மனிதருக்கு எங்ஙனம் கிட்டும்? நீர் திரும்புவதே நலம்'' என்றார். அதற்கு அப்பர், ''இவ்வுடல் மாளுந்தகையது; கயிலைக் காட்சி கண்டல்லால் யான் திரும்பேன்'' என்றார்.

உடனே சிவபிரான் திருவுருக்கரந்து, ''நாவுக்கரசனே! எழுந்திரு'' என்றருளினார். திருநாவுக்கரசர் தீங்கெலாம் நீங்கி ஒளிதிகழ் மேனியுடன் எழுந்தார். எழுந்து, ''அண்ணலே! எனை ஆண்டு கொண்டருளிய அமுதே! கயிலைக் காட்சி வழங்கியருள்க'' என்று வேண்டினார். அடியார்கள் வேண்டுவதை வேண்டியாங் கருளும் சிவபெருமான், ''நாவுக்கரசனே! இப்பொய்கையில் மூழ்கு. நமது கயிலைக் கோலத்தைத் திருவையாற்றில் காண்பாய்'' என்றருளினார். திருநாவுக்கரசர் அஞ்செழுத்தோதிப் பொய்கையில் மூழ்கினார். அவர் திருவையாற்றிலே ஒரு தடாகத்திலே தோன்றிக் கரை சேர்ந்தார். அத்திருப் பதியிலுள்ள சராசரங்களெல்லாம் சத்தி சிவமாகப் பொலித்தன. அப்பொலிவுகண்டு, உளங் குளிர்ந்து, அப்பர் திருக் கோயிலுக்குச் சென்றார். திருக்கோயில் கயிலையங்கிரியாக விளங்குகிறது. அப்பர் சுவாமிகள் ஆனந்தவாரிதியில் மூழ்கித்

Koviloor Digital Library

திருத்தாண்டகங்கள் பாடுகிறார். சிவபிரான் கயிலைக் காட்சியை மறைத்தருளினார். அப்பர் சுவாமிகள் வருந்திப் பின்னே ''எல்லாம் ஆண்டவனருள்'' என்று தெளிந்து, தாங்கண்ட காட்சியை ''மாதர் பிறைக் கண்ணி யானை'' என்னும் திருப்பதிகமாக அருளினார். அத்திருப் பதியிலேயே அன்பர் பெருமான் சில நாள் தங்கித் தமிழ்த் தொண்டுங் கைத்தொண்டுஞ் செய்து வந்தார்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருநெய்த் தானம், திருமழபாடி முதலிய தலங்களை யடைந்து, பதிகம் பாடித் திருப்பூந்துருத்தி சேர்ந்தார். அங்கே தங்கி அவர் ஒரு திருமடங் கட்டினார்; திருவங்க மாலை உள்ளிட்ட பல திருப்பதிகங்களைப் பாடினார். அவ்வேளையில் திருஞான சம்பந்தர் பாண்டி நாட்டை விடுத்துச் சோழ நாட்டை யடைந்து அப்பர் சுவாமிகள் திருப்பூந் துருத்தியி லிருத்தலைக் கேள்வியுற்று, அத்திருப்பதி நோக்கி வந்தார். அவர் வருகையைக் கேள்வியுற்ற அப்பர், அவரை எதிர்கொள்ள எழுந்தார். அப்பர், தம்மை ஒருவரும் அறியாதபடி திருக் கூட்டத்திடை நுழைந்து, திருஞான சம்பந்தர் முத்துச் சிவிகையைத் தாங்குபவருடன் தாமும் ஒருவரானார், திருஞான சம்பந்தர் திருப்பூந் துருத்திக்கு அருகே வந்தார்; ''அப்பர் எங்குற்றார்'' என்று கேட்டார். அப்பர், ''திருவடி தாங்கும் பேறு பெற்று இங்குற்றேன்'' என்றார். என்றதும், ஞானசம்பந்தர் பதைப்பெய்திச் சிவிகை விட்டிழிந்து அப்பரை வணங்கினார். அவருக்கு முன் இவர் அவரை வணங்கினார். அடியவர்கள் ஆரவாரித்தார்கள்.

இருவரும் திருப்பூந்துருத்தி அணைந்து, சிவபெருமானை வணங்கினர். திருஞானசம்பந்தர் பாண்டிநாட்டில் நிகழ்ந்தவை களைக் கூறினார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பாண்டிநாடு நோக்க விரும்பித் தொண்டைநாட்டுத் தலங்களைத் தரிசித்துத் தமிழ் பாடுமாறு திருஞானசம்பந்தருக்குச் சொல்லிப் புறப்பட்டார்.

திருநாவுக்கரசர் பாண்டிநாடு புகுந்து, திருப்புத்தூரைத் தொழுது, மதுரை சேர்ந்தார்; அங்கே ஆலவாய்க் கடவுளை வணங்கி ''முளைத்தானை'' என்னுந் திருத்தாண்டகம்பாடினார். மங்கையர்க் கரசியாரும், கூன்நிமிரப்பெற்ற பாண்டியனும், குலச்சிறையாரும் அப்பர்சுவாமிகளிடம் போந்து வணக்கஞ் செய்தனர். அவர்களுடன் அப்பர்சுவாமிகள் சிலநாள் தங்கி, விடைபெற்றுத் திருப்பூவணம், திருவிராமேச்சுரம், திருநெல்வேலி, திருக்கானப்பேர் முதலிய

Koviloor Digital Library

திருப்பதிகளைக் கண்டு, பதிகங்கள் பாடிப் பாண்டிநாட்டை நீத்துச் சோழநாட்டை அடைந்து, திருப்புகலூரரைச் சேர்ந்தார்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள், பூம்புகலூரீசனை நாடோறும் தொழுது உழவாரத் தொண்டுசெய்துகொண்டிருந்தார். அங்கே அவர், நின்ற திருத்தாண்டகம், தனித்திருத்தாண்டகம், க்ஷேத்திரக் கோவைத் திருத்தாண்டகம், குறைந்த திருநேரிசை, தனித்திரு நேரிசை, ஆருயிர்த் திருவிருத்தம், தசபுராணத்தடைவு, பாவநாசப் பதிகம், சரக்கறைத் திருவிருத்தம் முதலிய திருப்பதிகங்களைப்பாடி வழிபாடு செய்துவந்தார்.

வருநாளில் சிவபெருமான் அப்பர் சுவாமிகளுடைய நன்னிலைமையை உலகத்திற்குக் காட்டத் திருவுளம் பற்றினார்; பற்றிச் சுவாமிகள் புல் செதுக்கும்போது, உழவாரப்படை நுழைந்த இடங்களிலெல்லாம் பொன்னும், நவமணிகளும் பொலிந்து இலங்கும்படி திருவருள் செய்தார். அப்பரெம்பெருமான் அவைகளைப் பருக்கைக் கற்களோடு உழவாரத்தில் ஏந்தித் தடாகத்தில் எறிவார். அவர் புல்லோடும், கல்லோடும், பொன்னோடும், மணியோடும், சொல்லோடும் வேறுபாடில்லாத நிலைமையில் நின்றார். அதற்குமேல் ஆண்டவன் அருளால் தேவதாசிகள் மின்னுக் கொடிகள்போல ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிவந்து பாட்டாலுங் கூத்தாலும் பிறவாற்றாலும் சுவாமிகள் நிலையைக் குலைக்க முயன்றார்கள். சுவாமிகள் சித்தநிலை ஒரு சிறிதுந் திரியவில்லை. சுவாமிகள் திருத்தொண்டில் உறுதிகொண்டு, 'பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலுள்' என்னுந் திருத்தாண்டகத்தை அருளிச்செய்தார். தேவதாசிகளும் சுவாமிகளுக்குச் சிவமாகவே காணப்பட்டார்கள். அவர்கள் சுவாமிகளை வணங்கிப் போய்விட்டார்கள். ஏழுலகமும் சுவாமிகளை வாழ்த்தின.

அன்புவடிவா யிலங்கும் திருநாவுக்கரசர், ''புகலூர்ப் பெருமானே! என்னை இனிச் சேவடிக் கீழ்ச் சேர்த்திடுக'' என்று திருவிருத்தங்கள் பல பாடினார். ஒரு சித்திரையில், சதயம் கூடிய திருநாளில், ''எண்ணுகேன்'' என்னுந் திருத்தாண்டகத்தை எடுத்துப் ''புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்'' என்று ஓதித் திருநாவுக்கரசர் சிவானந்த ஞான வடிவைப் பெற்றுச் சிவபெருமான் சேவடியில் அமர்ந்தார்.

Koviloor Digital Library

22. குலச்சிறை நாயனார் புராணம் (11)

1. பன்னு தொல்புகழ்ப் பாண்டிநன் னாட்டிடைச்
செந்நெ லார்வய ல் தீங்கரும் பின்னயல்
துன்னு *பூகப் புறம்பணை சூழ்ந்தது
மன்னு வண்மையி னார்மண மேற்குடி.

2. அப்ப திக்கு முதல்வர்வன் தொண்டர்தாம்
ஒப்ப ரும்''பெரு நம்பி''என் றோதிய
செப்ப ருஞ்சீர்க் குலச்சிறை யார்திண்மை
வைப்பி னால்திருத் தொண்டில் வழாதவர்.

3. கார ணங்கண் ணுதற்கன்பர் என்னவே
வார மாகி மகிழ்ந்தவர் தாள்மிசை
யாரும் அன்பொடு வீழ்ந்தஞ் சலிமுகிழ்த்
தீர நன்மொழி எய்த இசைத்துளார்.

4. குறியில் நான்கு குலத்தின ராயினும்
நெறியின் அக்குலம் நீங்கின ராயினும்
அறிவு சங்கரற் கன்பர் எனப்பெறில்
செறிவு றப்பணிந் தேத்திய செய்கையார்.

1. பன்னு தொல்புகழ் - பலரால் சொல்லப்படும் பழமை வாய்ந்த புகழினையுடைய; (பன்னல் - வெகுசன வசனம்). ஆர் - நிறைந்த. துன்னு. . . பணை- நெருங்கிய பாக்கு மரங்களையுடைய மருத நிலம். மன்னு வண்மையினார் - நிலையான கொடையாளரையுடைய.

பா-ம் - *பூகம்.

2. ''பெருநம்பி குலச்சிறைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்'' - திருத் தொண்டத் தொகை : 4. ''ரகுமரபில் - பொன்னும் பெருநம்பி குலச்சிறையும்'' - தக்கயாகப்பரணி : 211. நம்பி - ஆடவரிற் சிறந்தவர். திண்மை வைப்பு - திடபக்தி; உறுதிப்பாடு.

3. காரணம் - (வீடு பேற்றிற்குக்) காரணமாகிய. வாரமாகி - அன்பராகி. அஞ்சலி முகிழ்த்து - கைகூப்பி. எய்த - பொருந்த. ''வெற்றவே அடியார்அடிமிசை வீழும் விருப்பினன் வெள்ளைநீ றணியும் - கொற்றவன் தனக்கு மந்திரியாய குலச்சிறை.'' - திருஞான சம்பந்தர் : திருவாலவாய் ('மங்கையர்க்கரசி' என்னும் பதிகம்).

4. செறிவுற - பொருந்த. ''குலமிலராகக் குலமதுண்டாகத் தவம் பணி குலச்சிறை'' - ஷ தேவாரம். 6.

Koviloor Digital Library

5. உலகர் கொள்ளும் *நலத்தின ராயினும்
அலகில் தீமைய ராயினும் அம்புலி
இலகு *செஞ்சடை யார்க்கடி யாரெனில்
தலமு றப்பணிந் தேத்துந் தகைமையார்.

6. *பண்பு மிக்கார் பலராய் அணையினும்
உண்ப வேண்டி ஒருவர் அணையினும்
எண்பெ ருக்கிய அன்பால் எதிர்கொண்டு
நண்பு கூர்ந்தமு தூட்டும் நலத்தினார்.

7. பூதி கோவணஞ் சாதனத் தாற்பொலிந்
தாதி தேவர்தம் அஞ்செழுத் தாமவை
ஓது *நாவணக் கத்தால் உரைப்பவர்
பாதம் நாளும் பரவிய பண்பினார்.

8. இன்ன *நல்லொழுக் கத்தினால் *ஈறிலாத்
தென்ன வன்நெடு மாறற்குச் சீர்திகழ்
மன்னு மந்திரி கட்குமே லாகியார்
ஒன்ன லார்ச்செற் றுறுதிக்கண் நின்றுளார்.

9. ஆய செய்கைய ராயவர் ஆறணி
நாய னார்திருப் பாதம் நவின்றுளார்

5. அம்புலி இலகும் - சந்திரன் விளங்கும். "நலமில ராக நலம துண்டாக" - ஷி 6.

பா-ம் - *நலத்துள. *செஞ்சடை யாரடி.

6. எண் பெருக்கிய - அளவிறந்த. "கணங்களாய் வரினும் தமியராய் வரினும் அடியவர் தங்களைக் கண்டால் - குணங்கொடு பணியுங் குலச்சிறை" ஷ : 4.

பா-ம் - *பண்பின்.

7. "நாவணங்கியல்பாம் அஞ்செழுத்தோதி நல்லராய் நல்லியல்பாகும் - கோவணம் பூதி சாதனங் கண்டால் தொழுதெழு குலச்சிறை" - ஷ : 8.

பா-ம் - *நாவணக்கத்தில்.

8. பாண்டியன் நின்ற சீர் நெடுமாறனுக்கு. ஒன்னலார்ச் செற்று - பகைவர்களை அழித்து.

பா-ம் - *நல்லொழுக் கத்தினில்; நல்லொழுக்கத்தினார். *ஈறில் சீர்த்.

Koviloor Digital Library

பாய சீர்புனை பாண்டிமா தேவியார்
மேய தொண்டுக்கு மெய்த்தொண்ட ராயினார்.

10. புன்ன யத்தரு கந்தர்பொய் *நீக்கவும்
தென்னர் நாடு திருநீறு போற்றவும்
மன்னு காழியர் வள்ளலார் பொன்னடி
சென்னி சேர்த்தி மகிழ்ந்த சிறப்பினார்.

11. வாதில் தோற்ற அமணரை வன்கழுத்
தீது நீங்கிட ஏற்றுவித் தார்திறம்
யாது போற்றினேன் மேலினி ஏத்துகேன்
வேத நீதி மிழலைக் குறும்பர்தாள்.

ஆக, திருவிருத்தம் - *1,710*

பாண்டி நாட்டிலே மணமேற்குடி என்றொரு பதியுண்டு. அப்பதியில் தோன்றியவர் குலச்சிறையார் என்பவர்.

குலச்சிறையார், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளால் ''பெருநம்பி'' என்று சிறப்பிக்கப்பட்டவர். அவர் சிவனடியார்களிடத்திற் பேரன்பு வாய்ந்தவர்; சிவனடியார்களின் குலநலன் முதலியன கருதாது அவர்கட்குத் தொண்டு செய்பவர். சிவனடியார்கள் பலராய் அணையினும், ஒருவராய் அணையினும் அவர்கட்கு அவர் அமுதூட்டுவார்.

குலச்சிறையார், நின்ற சீர் நெடுமாறன் என்ற பாண்டியனுக்கு முதல் அமைச்சரா யிருந்தவர். அவர், அப்பாண்டியன் மனைவியா ராகிய மங்கையர்க்கரசியாரின் திருத்தொண்டுக்குத் தொண்டராக நின்றவர்; சமணம் ஒழியவும், சைவம் ஓங்கவும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளது பொன்னடியைப் போற்றியவர்; வாதிலே தோற்ற சமணர்களைக் கழுவில் ஏற்றுவித்தவர்.

9. ஆறணி நாயனார் - சிவபெருமான். நவின்றுளார் - பலகால் போற்று வோர். பாய - பரந்த. பாண்டிமா தேவியார் - மங்கையர்க்கரசியார்.

10. புல் நயத்து - அற்பக் கொள்கையுடைய. அருகந்தர் - சமணர்களின். தென்னர் நாடு - பாண்டி நாடு. காழியர் வள்ளலார் - திருஞான சம்பந்தர்.

பா-ம் - *நீங்கவும்; நீப்பவும்.

Koviloor Digital Library

23. பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார் புராணம் (11)

1. சூதம் நெருங்கு குலைத்தெங்கு பலவு பூகஞ் சூழ்புடைத்தாய்
வீதி தோறும் நீற்றினொளி விரிய மேவி விளங்குபதி
நீதி வழுவா நெறியினராய் நிலவுங் குடியால் நெடுநிலத்து
மீது விளங்குந் தொன்மையது மிழலை நாட்டுப் பெருமிழலை.

2. அன்ன தொன்மைத் திருப்பதிக்கண் அதிபர் மிழலைக் குறும்பனார்
சென்னி மதியம் வைத்தவர்தம் அடியார்க் கான செய்பணிகள்
இன்ன வண்ணம் என்றவர்தாம் உரையா *முன்னம் எதிரேற்று
முன்னம் *உணர்ந்து செய்வாராய் முதிரும் அறிவின் பயன் கொள்வார்.

தொண்டர் பலரும் வந்தீண்டி உண்ணத் தொலையா அமுதூட்டிக்
கொண்டு செல்ல *வருநிதியம் முகந்து கொடுத்துக் குறைந்தடைவார்
வண்டு மருவுங் குழலுமையாள் கேள்வன் செய்ய தாளென்னும்
புண்ட ரீகம் அகமலரில் வைத்துப் போற்றும் பொற்பினார்.

இத்தன் மையராய் நிகழுநாள் எல்லை இல்லாத் திருத்தொண்டின்
மெய்த்தன் மையினை உலகறிய விதியால் வணங்கி மெய்யடியார்
சித்த நிலவுந் திருத்தொண்டத் தொகைபா டியநம் பியைப்பணிந்து
நித்தன் அருள்பெற் றவர்பாதம் நினைக்கும் நியமத் தலைநின்றார்.

1. சூதம் - மாமரங்கள். பலவு - பலா மரங்கள். பூகம் - கமுக மரங்கள்.

2. எதிர் ஏற்று - எதிர்கொண்டு வரவேற்று. முன்னர் உணர்ந்து - குறிப்பறிந்து.

பா-ம் - *வண்ணம். *உவந்து.

3. ஈண்டி - திரண்டு. முகந்து - அள்ளி. குறைந்தடைவார் - (அடியார் களிடத்தில்) தாழ்மையாக நடந்து கொள்வார். சிவபெருமான் திருவடியென்னும் தாமரையைத் தமது நெஞ்சத் தாமரையில் (இதய கமலத்தில்).

பா-ம் - *இரு.

4. விதிப்படி வணங்கி. மெய்யடியாரது. நம்பியை - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை.

Koviloor Digital Library

மையார் தடங்கட் பரவையார் மணவா ளன்தன் மலர்க்கழல்கள்
கையால் தொழுது வாய்வாழ்த்தி மனத்தால் நினைக்கும் கடப்பாட்டில்
செய்யாள் கோனும் நான்முகனும் அறியாச் செம்பொற் றாளிணைக்கீழ்
உய்வான் சேர உற்றநெறி இதுவே என்றன் பினில்உய்த்தார்.

6. நாளும் நம்பி ஆரூரர் நாமம் நவின்ற நலத்தாலே
ஆளும் படியால் அணிமாதி சித்தி யான அணைந்ததற்பின்
மூளுங் காத லுடன்பெருக முதல்வர் நாமத் தஞ்செழுத்தும்
கேளும் பொருளும் உணர்வுமாம் பரிசு வாய்ப்பக் கெழுமினார்.

7. இன்ன வாறே இவரொழுக ஏறு கொடிமேல் உயர்த்தவர்தம்
பொன்னங் கழல்கள் மண்ணின்மேல் பொருந்த வந்து வழக்குரைத்து
மன்னும் ஓலை அவைமுன்பு காட்டி ஆண்ட வன்தொண்டர்
சென்னி மதிதோய் மாடமலி கொடுங்கோ ளூரைச் சேர்வுற்றார்.

அஞ்சைக் களத்து நஞ்சுண்ட அமுதைப் பரவி அணைவுறுவார்
செஞ்சொல் தமிழ்மா லைகள்மொழியத் தேவர் பெருமான் அருளாலே
மஞ்சில் திகழும் வடகயிலைப் பொருப்பில் எய்த வரும்வாழ்வு
நெஞ்சில் தெளிய இங்குணர்ந்தார் நீடு மிழலைக் குறும்பனார்.

9. "மண்ணில் திகழுந் திருநாவ லூரில் வந்த வன்தொண்டர்
நண்ணற் கரிய திருக்கயிலை நாளை எய்த நான்பிரிந்து
கண்ணிற் கரிய மணிகழிய வாழ்வார் போல வாழேன்" என்
றெண்ணிச் "சிவன்தாள் இன்றேசென் றடைவன் யோகத் தால்"என்பார்.

5. செய்யாள் கோனும் - இலக்குமி நாயகனும். உய்த்தார் - சிந்தை செலுத்தினார்.

6. அணிமா முதலிய சித்துக்கள் எட்டும் கூடிய பின்னர். (அணிமா, மகிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம்; விளக்கம், திருமந்திரம் திருவிளையாடற் புராணம் முதலிய நூல்களிற் காண்க). அச்சித்துக் களால் எல்லாஞ் செய்யக்கூடுமாதலான் "ஆளும்படியால்" என்றார். கேளும் - உறவும். கெழுமினார் - செபித்தார்.

8. திருவஞ்சைக் களத்தில் நஞ்சுண்ட சிவபெருமானை. நஞ்சுண்டுஞ் சாகாமையால் "நஞ்சுண்ட அமுதை" என்றார். பொருப்பு - மலை. சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு எய்தவரும் பெருவாழ்வை. யோகத்தால் உணர்ந்தாரென்க.

9. நாயனார்க்கும் சுந்தரமூர்த்திக்கு முள்ள உறவு கண்ணிற் கரியமணி போன்றதென்க.

Koviloor Digital Library

10. நாலு கரணங் களும்ஒன்றாய் நல்ல அறிவு மேற்கொண்டு
காலும் பிரம நாடிவழிக் கருத்துச் செலுத்தக் கபாலநடு
ஏல வேமுன் பயின்றநெறி எடுத்த மறைமூ லந்திறப்ப
மூல முதல்வர் திருப்பாதம் அணைவார் கயிலை முன்னடைத்தார்.

பயிலைச் செறிந்த யோகத்தால் பரவை கேள்வன் பாதமுறக்
கயிலைப் பொருப்பர் அடியடைந்த மிழலைக் குறும்பர் கழல் வணங்கி
மயிலைப் புறங்கொள் மென்சாயல் மகளிர் கிளவி யாழினொடுங்
குயிலைப் பொருவுங் காரைக்கால் அம்மை பெருமை கூறுவாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 1,721

மிழலை நாட்டிலுள்ள மிழலை என்னுந் திருப்பதியிலே தோன்றியவர் குறும்பர் என்பவர். அவர் மிழலையில் தோன்றிய காரணத்தால் பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார் என்னப்பட்டார். அவர் சிவனடியார்களின் குறிப்பறிந்து தொண்டு செய்வதில் பேர் பெற்றவர். அடியார்களுக்கு அன்னமளிப்பதும், பொருள் உதவுவதும் அவர்தந் தொண்டாகும்.

பெருமிழலைக் குறும்பருக்குச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடம் அளவிறந்த அன்பு உண்டு. நாயனார், சுவாமிகளைத் திரிகரணங் களாலும் வழிபட்டு வந்தார். அதனால் அவருக்கு அஷ்டசித்திகளுங் கூடலாயின. நாயனார் அஞ்செழுத்தை இடையறாது ஓதி ஓதி, யோகப் பயிற்சியில் முதிர்ச்சி யடைந்தார்.

ஒருநாள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவஞ்சைக்களத்தைப் பணிந்து, தமிழ் பாடிய சமயத்தில், அவருக்கு வடகயிலை வாழ்வை அளிக்கச் சிவபிரான் திருவுளம் பற்றினார். அதனை யோகக் காட்சியால் பெருமிழலைக் குறும்பர் உணர்ந்தார்; உணர்ந்து, ''சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் நாளை வடகயிலைக்கு ஏகப்போகிறார்; மணி இழந்த கண்ணால் விளையும் பயன் என்ன? அவரைப் பிரிந்து இங்கு யான் வாழேன்'' என்று யோகத்தால், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமி களுக்கு முன்னர் வடகயிலை யடைந்தார்.

10. கரணம் நான்கு ; அவை : மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம். நான்கு கரணங்களும் ஒன்றுமிடத்தில் நல்லறிவு என்னும் மெய்யறிவு விளங்குமென்க. காலும் - ஒளி வீசும். பிரமநாடி - சுழுமுனை. ஏலவே - பொருந்தும்படி. முன் பயின்ற அமலயோக நெறி. மறைமூலம் - பிரணவம்.

11. பரவை கேள்வன் - சுந்தரமூர்த்தி. மகளிராகிய. கிளவி - மொழியானது. பொருவும் - ஒத்திருக்கும்.

Koviloor Digital Library

24. காரைக்கால் அமையார் புராணம் (66)

1. மானமிகு தருமத்தின் வழிநின்று வாய்மையினில்
ஊனமில்சீர்ப் பெருவணிகர் குடிதுவன்றி ஓங்குபதி
கூனல்வளை திரைசுமந்து கொண்டேறி மண்டுகழிக்
கானல்மிசை உலவுவளம் பெருகுதிருக் காரைக்கால்.

2. வங்கமலி கடற்காரைக் காலின்கண் வாழ்வணிகர்
தங்கள்குலத் தலைவனார் தனதத்த னார்தவத்தால்
அங்கவர்பால் திருமடந்தை அவதரித்தா ளெனவந்து
பொங்கியபே ரழகுமிகப் புனிதவதி யார்பிறந்தார்.

3. வணிகர்பெருங் குலம்விளங்க வந்துபிறந் தருளியபின்
அணிகிளர்மெல் அடிதளர்வுற் றசையுநடைப் பருவத்தே
பணிஅணிவார் கழற்கடிமை பழகிவரும் பாங்குபெறத்
தணிவில்பெரு மனக்காதல் ததும்பவரும் மொழிபயின்றார்.

4. பல்பெருநற் கிளைஉவப்பப் பயில்பருவச் சிறப்பெல்லாம்
செல்வமிகு தந்தையார் திருப்பெருகுஞ் செயல்புரிய
மல்குபெரும் பாராட்டின் வளர்கின்றார் விடையவர்பால்
அல்கியஅன் புடன்அழகின் கொழுந்தெழுவ தெனவளர்வார்.

5. வண்டல்பயில் வனவெல்லாம் வளர்மதியும் புனைந்தசடை
அண்டர்பிரான் திருவார்த்தை அணையவரு வனபயின்று

1. மானம் - பெருமை; அளவு. துவன்றி - நெருங்கி. கூனல். . . உலவு - வளைந்த சங்குகளை அலைகள் சுமந்து எறிய அவைகள் பெருகிய கரையில் உலவும்.

[''பீடுகெழு பெருந்தெருவும் புத்தரொடு பீலி அமண், வேடமுடை யவர் பொருள்போல் ஆகாய வெளிமறைக்கும், மாடுகொடி அணிநெடுமா ளிகைநிரைகள் அலைகமுகின், காடனைய கடற்படப்பை எனவிளங்கு கவின்காட்டும்''. இப்பாட்டுச் சில பிரதிகளில் இரண்டாவதாகக் காணப்படுகிறது].

2. வங்கம்மலி - கப்பல்கள் நிறைந்த. திருமடந்தை - இலக்குமி.

3. அணிகிளர் - அழகு விளங்கும். பணி அணிவார் - பாம்பணிந்த சிவ பிரானது. ''பிறந்து மொழி பயின்ற பின்னெல்லாங் காதல்-சிறந்து நின் சேவடியே சேர்ந்தேன்'' - காரைக்காலம்மையார் : அற்புதத் திருவந்தாதி 1.

4. கிளை உவப்ப - சுற்றம் மகிழ. பயில் - கூடிவரும். மல்கு - மிகுந்த. விடையவர்பால் - சிவபிரானிடம். அல்கிய - இயல்பாகத் தங்கிய.

Koviloor Digital Library

தொண்டர்வரில் தொழுதுதா தியர்போற்றத் துணைமுலைகள்
கொண்டுநுசுப் பொதுங்குபதங் கொள்கையினிற் குறுகினார்.

6. நல்லவென உறுப்புநூ லவர்உரைக்கும் நலம்நிரம்பி
மல்குபெரு வனப்புமீக் கூரவரு மாட்சியினால்
இல்லிகவாப் பருவத்தில் இவர்கள்மர பினுக்கேற்கும்
தொல்குலத்து வணிகர்மகட் பேசுதற்குத் தொடங்குவார்.

7. நீடியசீர் கடல்நாகை நிதிபதிஎன் றுலகின்கண்
பாடுபெறு புகழ்வணிகன் பயந்தகுல மைந்தனுக்குத்
தேடவருந் திருமரபில் சேயிழையை மகட்பேச
மாடமலி காரைக்கால் வளநகரில் வரவிட்டார்.

8. வந்தமூ தறிவோர்கள் ✶மணங்குறித்த மனைபுகுந்து
தந்தையாந் தனதத்தன் தனை✶நேர்ந்து "நீபயந்த
பைந்தொடியை நிதிபதிமைந் தன்பரம தத்தனுக்கு
முந்தைமர பினுக்கேற்கும் முறைமைமணம் புரி"கென்றார்.

9. மற்றவனும் முறைமையினால் மணம்இசைந்து செலவிடச்சென்
றுற்றவர்கள் உரைகேட்ட நிதிபதியும் உயர்சிறப்புப்
பெற்றனன்போல் உவந்துதனிப் பெருமகட்குத் திருமலியும்
சுற்றமுடன் களிகூர்ந்து வதுவைவினைத் தொழில்பூண்டான்.

10. மணமிசைந்த நாளோலை செலவிட்டு மங்கலநாள்
அணையவது வைத்தொழில்க ளானவெலாம் அமைவித்தே
இணரலங்கல் மைந்தனையும் மணஅணியின் எழில்விளக்கிப்
பணைமுரசம் எழுந்தார்ப்பக் காரைக்கால் பதிபுகுந்தார்.

5. வண்டல் - மகளிர் விளையாட்டு. விளையாட்டில் பழகுவன எல்லாம். துணை - இரண்டு. நுசுப்பு. . . . குறுகினார் - இடை யொதுங்கும் பருவக் கொழுமை யுடையவரானார்.

6. உறுப்பு நூலவர் - சாமுத்திரிக இலக்கண நூல் வல்லார். கண்ணுக் கடங்கா அழகு என்பார் "மல்கு. . . .மாட்சியினால்" என்றார். இல் இகவா - வீட்டினின்றும் வெளியே வாராத.

7. பாடு - பெருமை.

8. பா-ம் - ✶மணங்குறித்து. ✶நோக்கி.

9. திரு மலியும் - செல்வம் மிகுந்த. வதுவைவினைத் தொழில் - திரு மண வினைக்குரிய செயல்களை.

10. இணர்....விளக்கி - பூங்கொத்துக்களாகிய மாலையணிந்த மைந்தனையும் கல்யாண ஆபரணங்களால் அழகு செய்து. பணை - பருத்த. ஆர்ப்ப - ஒலிக்க.

Koviloor Digital Library

11. அளிமிடைதார்த் தனதத்தன் அணிமாடத் துள்புகுந்து
தெளிதருநூல் ✻விதிவழியே செயல்முறைமை செய்தமைத்துத்
தளிரடிமென் நகைமயிலைத் தாதவிழ்தார்க் காளைக்குக்
களிமகிழ்சுற் றம்போற்றக் கல்யாணஞ் செய்தார்கள்.

12. மங்கலமா மணவினைகள் முடித்தியல்பின் வைகுநாள்
தங்கள்குடிக் கரும்புதல்வி ஆதலினால் தனதத்தன்
பொங்கொலிநீர் நாகையினிற் போகாமே கணவனுடன்
அங்கண்அமர்ந் தினிதிருக்க அணிமாடம் மருங்கமைத்தான்.

13. மகட்கொடையின் மகிழ்சிறக்கும் வரம்பில்தனங் கொடுத்ததற்பின்
நிகர்ப்பரிய பெருஞ்சிறப்பில் நிதிபதிதன் குலமகனும்
தகைப்பில்பெருங் காதலினால் தங்குமனை வளம்பெருக்கி
மிகப்புரியும் கொள்கையினில் மேம்படுதல் மேவினான்.

14. ஆங்கவன்தன் இல்வாழ்க்கை அருந்துணையாய் அமர்கின்ற
✻பூங்குழலார் அவர்தாமும் பொருவிடையார் திருவடிக்கீழ்
ஓங்கியஅன் புறுகாதல் ஒழிவின்றி மிகப்பெருகப்
பாங்கில்வரும் மனைஅறத்தின் ✻பண்புவழா மையில் பயில்வார்.

15. நம்பர்அடி யார்அணைந்தால் நல்லதிரு அமுதளித்தும்
செம்பொன்னும் நவமணியும் செழுந்துகிலும் முதலான
தம்பரிவி னால்அவர்க்குத் தகுதியின்வேண் டுவகொடுத்தும்
உம்பர்பிரான் திருவடிக்கீழ் உணர்வுமிக ஒழுகுநாள்.

16. பாங்குடைய நெறியின்கட் பயில்பரம தத்தனுக்கு
மாங்கனிகள் ஓரிரண்டு வந்தணைந்தார் சிலர்கொடுப்ப
ஆங்கவைதான் முன்வாங்கி அவர்வேண்டுங் குறையளித்தே
''ஈங்கிவற்றை இல்லத்துக் கொடுக்க'' என இயம்பினான்.

11. அளி மிடைதார் -வண்டுகள் நிறைந்த மாலையையுடைய. தளிர் போன்ற அடியும், மென்னகையும், மயிலனைய சாயலுமுடைய புனிதவதியாரை. தாது அவிழ் - மகரந்தஞ் சிந்தும். களி மகிழ் - மிக மகிழும்.

பா-ம் - ✻வழிமுறையே.

12. பொங்கு ஒலி நீர் நாகையினில் - கடல் சூழ்ந்த நாகைக்கு ; ''கனையுமா கடல் சூழ் நாகை'' - அப்பர். மருங்கு - தன் வீட்டுக்கருகே.

13. நிதிபதிதன் குலமகனும் - பரம தத்தனும். தகைப்பில் - தடையில்லாத.

14. பொரு விடையார் - போர் எருதையுடைய சிவபிரான். பாங்கில் - ஒழுங்கொடு. ''அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை - பண்பும் பயனும் அது'' - திருக்குறள் : 45.

பா-ம் - ✻பூங்கொடியார். ✻பண்பு வழாமைப் பயில்வார்.

Koviloor Digital Library

17. கணவன்தான் வரவிடுத்த கனிஇரண்டுங் கைக்கொண்டு
மணமலியும் மலர்க்கூந்தல் மாதரார் வைத்ததற்பின்
பணஅரவம் புனைந்தருளும் பரமனார் திருத்தொண்டர்
உணவின்மிகு வேட்கையினால் ஒருவர்மனை யுட்புகுந்தார்.

18. வேதங்கள் மொழிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டர் நிலைகண்டு
''நாதன்தன் அடியாரைப் பசிதீர்ப்பேன்'' எனநண்ணிப்
பாதங்கள் விளக்கநீர் முன்னளித்துப் பரிகலம்வைத்
தேதந்தீர் நல்விருந்தா இன்அடிசில் ஊட்டுவார்.

19. கறியமுதங் குதவாதே திருஅமுது கைகூட
வெறிமலர்மேல் திருவனையார் விடையவன்தன் அடியாரே
பெறலரிய விருந்தானால் பேறிதன்மேல் இல்லையெனும்
அறிவினராய் அவர்அமுது செய்வதனுக் காதரிப்பார்.

20. இல்லாளன் ''வைக்க'' எனத் தம்பக்கல் முன்னிருந்த
நல்லநறு மாங்கனிகள் இரண்டினில்ஒன் றைக்கொண்டு
வல்விரைந்து வந்தணைந்து படைத்துமன மகிழ்ச்சியால்
அல்லல்தீர்ப் பவர்அடியார் தமைஅமுது செய்வித்தார்.

21. மூப்புறும்அத் தளர்வாலும் முதிர்ந்துமுடு கியவேட்கைத்
தீப்பசியின் நிலையாலும் அயர்ந்தணைந்த திருத்தொண்டர்
வாய்ப்புறுமென் சுவைஅடிசில் மாங்கனியோ டினிதருந்திப்
பூப்பயில்மென் குழல்மடவார் செயல்வந்து போயினார்.

22. மற்றவர்தாம் போயினபின் மனைப்பதியா கியவணிகன்
உற்றபெரும் பகலின்கண் ஓங்கியபே ரில்லெய்திப்
பொற்புறமுன் நீராடிப் புகுந்தடிசில் புரிந்தயிலக்
கற்புடைய *மடவாரும் கடப்பாட்டில் ஊட்டுவார்.

17. பண அரவம் - படத்தையுடைய பாம்பை.

18. பரிகலம் - உண்கலம். ஏதம் - குற்றம். விருந்தாகக் கருதி. இன் அடிசில் - இனிய அமுது.

19. பதார்த்தம் சமைக்கப்படாமல் சோறு மட்டுஞ் சமைக்கப்பட்டிருக்க. மணங் கமழும் தாமரைப் பூவிலுள்ள இலக்குமியைப் போன்ற புனிதவதியார். ஆதரிப்பார் - விருப்பங் கொண்டாராய்.

20. வல் விரைந்து - அதிக விரைவாக.

21. அயர்ந்து - வருந்தி. வாய்ப்புறு - இனிமை பொருந்திய. பூப்பயில் - மலர் நிறைந்த.

22. பொற்புற - பொலிவு பெற. அடிசில் பரிந்து அயில - அன்னத்தை விரும்பி யுண்ண. கடப்பாட்டில் - முறைமையால்.

பா-ம் - *மனையாரும்.

Koviloor Digital Library

23. இன்னடிசில் கறிகளுடன் எய்துமுறை இட்டதற்பின்
மன்னியசீர்க் கணவன்தான் மனையிடைமுன் வைப்பித்த
நன்மதுர மாங்கனியில் இருந்ததனை நறுங்கூந்தல்
அன்னமனை யார்தாமுங் கொடுவந்து கலத்தளித்தார்.

24. மனைவியார் தாம்படைத்த மதுரமிக வாய்த்தகனி
தனைநுகர்ந்த இனியசுவை ஆராமைத் தார்வணிகன்
''இனையதொரு பழம்இன்னும் உளததனை இடுக''என
அனையதுதாங் கொண்டுவர அணைவார்போல் அங்ககன்றார்.

25. அம்மருங்கு நின்றயர்வார் அருங்கனிக்கங் கென்செய்வார்!
மெய்ம்மறந்து நினைந்துற்ற விடத்துதவும் விடையவர்தாள்
தம்மனங்கொண் டுணர்தலுமே அவர்அருளால் தாழ்குழலார்
கைம்மருங்கு வந்திருந்த ததிமதுரக் கனியொன்று.

26. மற்றதனைக் கொடுவந்து மகிழ்ந்திடலும் அயின்ற*தனில்
உற்றசுவை அமுதினுமேற் படவுளதா யிட''இதுதான்
முற்றருமாங் கனியன்று மூவுலகில் பெறற்கரிதால்
பெற்றதுவே றெங்''கென்று பெய்வளையார் தமைக்கேட்டான்.

27. அவ்வுரைகேட் டலும்மடவார் ''அருளுடையார் அளித்தருளுஞ்
செவ்வியபேர் அருள்விளம்புந் திறமன்''றென் றுரைசெய்யார்
''கைவருகற் புடைநெறியால் கணவன்உரை காவாமை
மெய்வழியன்'' றெனவிளம்பல் விடமாட்டார் விதிர்ப்புறுவார்.

24. கனி அதிக இனிமையாயிருத்தல் கண்டு பரமதத்தன் மற்று மொரு கனி கேட்டது தவறு. அக்கனி நாயகிக்கு உரியதென அவன் எண்ணியிருத்தல் வேண்டும். இனிமையைத் தான் மட்டும் நுகர அவன் விரும்பியது தன்னலம். தான் நுகரும் இனிமையை நாயகியும் நுகர விரும்புவது நாயகன் கடமை. நாயகனும் நாயகியும் ஓராவிற்கு இருகோடு பூத்தாற் போன்றவர்.

25. மெய்ம்மறந்து நினைத்தலாவது தத்துவத் தொடக்கின்றி நினைப்ப தென்க. ஆபத்து நேர்ந்தவிடத்தில் உதவும் சிவபிரான் திருவடியை. உணர்தல், ஈண்டு மெய்யுணர்தலை.

26. அயின்று - உண்டு. முன் தரு - முன் தந்த. இப்பொழுது உண்டகனி ஆண்டவன் அருள் வடிவானது. பரமதத்தன் தத்துவத்தொடக்கில் கிடப்பவனா தலால், அவன் அதனை யுணராது தடுமாறி, ''மூவுலகில் பெறற்கரிதால்'' என்றான். பெய்வளையார் தமை - புனிதவதியாரை.

பா-ம் - *கனி.

27. கைவரும் - ஒழுக்கம் பொருந்திய. விளம்பல் விடமாட்டார் - உண்மை சொல்லுதலையும் விடாதவராய். விதிர்ப்பு - நடுக்கம். இரண்டுக்கும் இடையில் விதிர்ப்புறுவாராய் என்றபடி.

Koviloor Digital Library

28. செய்தபடி சொல்லுவதே கடன் என்னுஞ் சீலத்தார்
மைதழையுங் கண்டர்சே வடிகள்மனத் துறவணங்கி
''எய்தவருங் கனியளித்தார் யார்'' என்னுங் கணவனுக்கு
மொய்தருபூங் குழல்மடவார் புகுந்தபடி தனைமொழிந்தார்.

29. ''ஈசனருள்'' எனக்கேட்ட இல்லிறைவன் அதுதெளியான்
வாசமலர்த் திருவனையார் தமைநோக்கி ''*மற்றிதுதான்
தேசுடைய சடைப்பெருமான் திருவருளேல் இன்னமும்ஓர்
ஆசில்கனி அவனருளால் அழைத்தளிப்பாய்'' எனமொழிந்தான்.

30. பாங்ககன்று மனைவியார் பணியணிவார் தமைப்பரவி
''ஈங்கிதளித் தருளிரேல் என்னுரைபொய் யாம்'' என்ன
மாங்கனியொன் றருளால்வந் தெய்துதலும் மற்றதனை
ஆங்கவன்கைக் கொடுத்தலுமே அதிசயித்து வாங்கினான்.

வேறு

31. வணிகனுந் தன்கைப் புக்க மாங்கனி பின்னைக் காணான்
தணிவரும் பயமேற் கொள்ள உள்ளமுந் தடுமா றெய்தி
அணிகுழ லவரை வேறோர் அணங்கெனக் கருதி நீங்கும்
துணிவுகொண் டெவர்க்குஞ் சொல்லான் தொடர்வின்றி ஒழுகு நாளில்.

32. விடுவதே எண்ண மாக மேவிய முயற்சி செய்வான்
''படுதிரைப் பரவை மீது படர்கலங் கொண்டு போகி
நெடுநிதி கொணர்வேன்'' என்ன நிரந்தபல் கிளைஞ ராகும்
வடுவில்சீர் வணிக மாக்கள் மரக்கலஞ் சமைப்பித் தார்கள்.

29. தேசு - ஒளி. ஆசில் - குற்றமற்ற.
பா-ம் - *மற்றது.

31. முன்னையதைத் தான் அனுப்பிய பழமென்று அவன் கருதினமையால், அவனுக்கு அஃது உணவாயிற்று. இப்பொழுது அவனுக்கு அவ்வுணர்வின்மையாலும், தெய்விக மென்று அவன் அதிசயித்தமையாலும், இக்கனிமறையலாயிற்று. ஆண்டவன் திருவருளுக்கு அவன் அருகனாக விளங்கவில்லை என்பது கருத்து. அணங்கென - தெய்வம் என்று. தொடர்வின்றி - சம்பந்தமின்றி; நெஞ்சில் மனவி யென்னும் பாவனையின்றித் தெய்வமென்று போற்றி என்றபடி; பாட்டு : 47. பார்க்க.

32. செய்வானாகிய பரமதத்தன். படுதிரை பரவை - ஒலிக்கும் அலைகளை யுடைய கடல். படர்கலம் - செல்லும் மரக்கலத்தை. நிரந்த - பரவியுள்ள.

Koviloor Digital Library

33. கலஞ்சமைத் ததற்கு வேண்டுங் கம்மிய ருடனே செல்லும்
புலங்களில் விரும்பு பண்டம் பொருந்துவ நிரம்ப ஏற்றிச்
சலந்தரு கடவுட் போற்றித் தலைமையாம் நாய்கன் றானும்
நலந்தரு நாளில் ஏறி நளிதிரைக் கடல்மேற் போனான்.

34. கடல்மிசை வங்கம் ஓட்டிக் கருதிய தேயந் தன்னில்
அடைவுறச் சென்று சேர்ந்தங் களவில்பல் வளங்கள் முற்றி
இடைசில நாட்கள் நீங்க மீண்டும்அக் கலத்தில் ஏறிப்
படர்புனற் கன்னி நாட்டோர் பட்டினம் மருங்கு சேர்ந்தான்.

35. அப்பதி தன்னில் ✶ஏறி அலகில்பல் பொருள்கள் ஆக்கும்
ஒப்பில்மா நிதியம் எல்லாம் ஒருவழிப் பெருக உய்த்து
மெய்ப்புகழ் விளங்கும் அவ்வூர் விரும்பவோர் வணிகன் பெற்ற
செப்பருங் கன்னி தன்னைத் திருமலி வதுவை செய்தான்.

36. பெறலருந் திருவி னாளைப் பெருமணம் புணர்ந்து முன்னை
✶அறலியல் நறுமென் கூந்தல் ✶அணங்கனாள் திறத்தில் அற்றம்
புறமொரு வெளியு றாமற் பொதிந்தசிந் தனையி னோடு
முறைமையின் வழாமை வைகி முகமலர்ந் தொழுகு நாளில்.

37. முருகலர் சோலை மூதூ ரதன்முதல் வணிக ரோடும்
இருநிதிக் கிழவன் என்ன எய்திய திருவின் மிக்குப்
பொருகடற் கலங்கள் போக்கும் புகழினான் மனைவி தன்பால்
பெருகொளி விளக்குப் போலோர் பெண்கொடி அரிதிற் பெற்றான்.

33. கம்மியர் - கப்பல் தொழில் செய்வோர்; "முழங்கு நீர் முன் துறைக் கலம்புணர் கம்மியர்", "கலஞ்செய் கம்மியர்" - மணிமேகலை : 7. துயி. 70; 25. ஆபுத். 124. புலங்களில் - இடங்களில்; பதிகளில். சலந்தரு கடவுள் - வருணன். நாய்கன் - வணிகன்; பரமதத்தன். நளி - குளிர்ந்த.

34. கன்னிநாட்டு - பாண்டிநாட்டிலுள்ள. பட்டினம் - துறைமுகப் பட்டினம்.

35. அலகில் - அளவில்லாத. ஒரு வழியிற் பெருகவைத்து.

பா-ம் - ✶எய்தி.

36. முன்னை. . . பொதிந்த - முன்னே மணஞ் செய்த கருமணல்போன்ற நறிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய தெய்வம் அனைய புனிதவதியாரிடத்தில் தான் புரிந்துள்ள வஞ்சனையைப் புறத்தில் ஒருவருக்கும் சொல்லாமல் மறைத்த. இல்லற முறைமையில்.

பா-ம் -✶அறவியல். ✶அணங்கினாள்.

37. முருகு அலர் - வாசனை மலர்களையுடைய. முதல் - முதலையுடைய இருநிதிக்கிழவன் - குபேரன். பொருகடல் - அலைமோதுங் கடலிலே.

Koviloor Digital Library

38. மடமகள் தன்னைப் பெற்று மங்கலம் பேணித் தான்முன்
புடனுறை வஞ்சி நீத்த ஒருபெரு மனைவி யாரைத்
தொடர்வற நினைந்து *தெய்வத் தொழுகுலம் என்றே கொண்டு
கடனமைத் தவர்தம் நாமம் காதல்செய் மகவை இட்டான்.

39. இந்நிலை *இவன்இங் கெய்தி இருந்தனன் இப்பால் நீடுங்
கன்னிமா மதில்சூழ் மாடக் காரைக்கால் வணிக னான
தன்னிகர் கடந்த செல்வத் தனதத்தன் மகளார் தாமும்
மன்னிய கற்பி னோடு மனையறம் *புரிந்து வைக.

40. ''விளைவளம் பெருக்க வங்க மீதுபோம் பரம தத்தன்
வளர்புகழ்ப் பாண்டி நாட்டோர் மாநகர் தன்னில் மன்னி
அளவில்மா நிதியம் ஆக்கி அமர்ந்தினி திருந்தான்'' என்று
கிளரொளி மணிக்கொம் பன்னார் கிளைஞர்தாங் கேட்டா
ரன்றே.

41. அம்மொழி கேட்ட போதே அணங்கனார் சுற்றத் தாரும்
தம்முறு கிளைஞர்ப் போக்கி அவன்நிலை தாமும் கேட்டு
மம்மர்கொள் மனத்த ராகி ''மற்றவன் இருந்த பாங்கர்க்
கொம்மைவெம் முலையி னாளைக் கொண்டுபோய் விடுவ''
தென்றார்.

42. மாமணிச் சிவிகை தன்னில் மடநடை மயில்அன் னாரைத்
தாமரைத் தவிசில் வைகுந் தனித்திரு என்ன ஏற்றிக்
காமரு *கழனி வீழ்த்துக் காதல்செய் சுற்றத் தாருந்
தேமொழி யவருஞ் சூழச் சேணிடைக் கழிந்து சென்றார்.

38. மடம் - மடப்பத்தையுடைய. மங்கல காரியங்களைச்செய்து. உடன் உறைவு- உடன் வாழ்தற்கு. மனைவி யென்னுந் தொடர்பு நீங்க. தொழுங்குல தெய்வமென்றே. கடன் அமைத்து - நாமகரணச் சடங்குசெய்து. மகவுக்கு இட்டான்.

பா-ம் - *தெய்வத் தொருகுலம்.

39. கன்னி - அழியாத.

பா-ம் -*இவனிங் கெய்த. *புரந்து.

40. கிளர் - எழும்.

41. அணங்கனார் - தெய்வம்போன்ற அல்லது திருமகள் போன்ற புனிதவதியாரின். தம்முறு கிளைஞர்ப் போக்கி - தம் நெருங்கிய உறவினர்களை அனுப்பி. மம்மர் - மயக்கம். பாங்கர்க்கு - இடத்துக்கு.

42. மடநடை - மென்னடை. தாமரைப் பீடத்தில். காமரு கழனி வீழ்த்து - அழகிய திரைச்சீலை விடுத்து. தேன் மொழியவர் - பெண்மணிகள். சேணிடை - நெடுந்தூரம்.

பா-ம் - *கவிகை.

Koviloor Digital Library

43. சிலபகல் கடந்து சென்று செந்தமிழ்த் திருநா டெய்தி
மலர்புகழ்ப் பரம தத்தன் மாநகர் மருங்கு வந்து
குலமுதல் மனைவி யாரைக் கொண்டுவந் தணைந்த தன்மை
தொலைவில்சீர்க் *கணவ னார்க்குச் சொல்லிமுன் செல்ல விட்டார்.

44. வந்தவர் அணைந்த மாற்றங் கேட்டலும் வணிகன் தானும்
சிந்தையில் அச்சம் எய்திச் ''செழுமணம் பின்பு செய்த
பைந்தொடி தனையுங் கொண்டு பயந்தபெண் மகவி னோடு
முந்துறச் செல்வேன்'' என்று மொய்குழ லவர்பால் வந்தான்.

45. தானும்அம் மனைவி யோடுந் தளர்நடை மகவி னோடும்
மானிளம் பிணைபோல் நின்ற மனைவியார் அடியில் தாழ்ந்தே
''யான்உம தருளால் வாழ்வேன் இவ்விளங் குழவி தானும்
பான்மையால் உமது நாமம்'' என்றுமுன் பணிந்து வீழ்ந்தான்.

46. கணவர்தாம் வணங்கக் கண்ட காமர்பூங் கொடிய னாரும்
அணைவுறுஞ் சுற்றத் தார்பால் *அச்சமோ டொதுங்கி நிற்ப
உணர்வுறு கிளைஞர் வெள்கி ''உன்திரு மனைவி தன்னை
*மணமலி தாரி னாய்!நீ வணங்குவ தென்கொல்'' என்றார்.

47. மற்றவர் தம்மை நோக்கி ''மானுடம் இவர்தாம் அல்லர்
நற்பெருந் தெய்வ மாதல் *நானறிந் தகன்ற பின்பு
பெற்றஇம் மகவு தன்னைப் பேரிட்டேன் ஆத லாலே
பொற்பதம் *பணிந்தேன் நீரும் போற்றுதல் செய்மின்'' என்றான்.

43. செந்தமிழ்த் திருநாடு - பாண்டி நாடு.

பா-ம் - *கணவனுக்குச்.

44. மாற்றம் - வார்த்தையை. மொய்குழ லவர்பால் - புனிதவதியாரிடம்.

45. பிணை - பெண்மான். மனைவியார் - புனிதவதியார். முறைமையால் உமது திருப்பெயர் இடப்பெற்றது.

46. காமர் - அழகிய. வெள்கி - வெட்கி.

பா-ம் - *அச்சத்தோ. *மணமரு.

47. புனிதவதி என்னும் பேரிட்டேன்.

பா-ம் - *நானறிந் தகன்று. *பணிந்து.

Koviloor Digital Library

48. *என்றலுஞ் சுற்றத்தாரும் ''இதுஎன்கொல்!'' என்று நின்றார்
மன்றலங் குழலி னாரும் வணிகன்வாய் மாற்றங் கேளாக்
*கொன்றைவார் சடையி னார்தங் குரைகழல் போற்றிச் சிந்தை
ஒன்றிய நோக்கில் மிக்க உணர்வுகொண் டுரைசெய் கின்றார்.

49. ''ஈங்கிவன் குறித்த கொள்கை இதுஇனி இவனுக் காகத்
தாங்கிய வனப்பு நின்ற தசைப்பொதி கழித்திங் குன்பால்
ஆங்கு*நின் தாள்கள் போற்றும் பேய்வடி வடியே னுக்குப்
பாங்குற வேண்டும்'' என்று *பரமர்தாள் பரவி நின்றார்.

50. ஆனஅப் பொழுது மன்றுள் ஆடுவார் அருளி னாலே
மேல்நெறி உணர்வு கூர வேண்டிற்றே பெறுவார் மெய்யில்
*ஊனடை வனப்பை எல்லாம் உதறிஎற் புடம்பே யாக
வானமும் மண்ணும் எல்லாம் வணங்குபேய் வடிவம் ஆனார்.

51. மலர்மழை பொழிந்த தெங்கும் வானதுந் துபியின் நாதம்
உலகெலாம் நிறைந்து விம்ம உம்பரும் முனிவர் தாமும்
*குலவினர் கணங்கள் எல்லாங் குணலையிட் டனமுன் நின்ற
*தொலைவில்பல் சுற்றத் தாருந் தொழுதஞ்சி அகன்று போனார்.

48. மன்றல் - வாசனை கமழும். குரைகழல் - ஒலிக்கும் வீரக்கழலை யணிந்த திருவடியை. சிந்தை ஒருமைப்பட்ட நோக்காவது அகநோக்கு. அக நோக்கால் விளைவது மெய்யுணர்வாகலான் ''மிக்க உணர்வு'' என்றார்.

பா-ம் - *என்றபின். *கொன்றையார்.

49. வனப்பு நின்ற தசைப்பொதி - அழகு தங்கிய மாமிசப் பொதியை. இங்கு அழித்து. நின்றார்கள் என்னும் பாடத்துக்கு உன்னிடம் சூழ்ந்து நின்றார்கள் எனக்கொள்க. பாங்குற - ஒழுங்குபெறப் பொருந்த.

பா-ம் - *நின்றார்கள். *பரமனைப்.

50. கூர - மிக (உள்ளது சிறக்க). மெய்யில். . .ஆக - உடலில் மாமிசத்தால் அடைந்திருந்த அழகை எல்லாம் உதறி எலும்பு உடம்பாக. பேய் வடிவமாவது, தத்துவ காரிய மாயா உடலொழிந்த ஞானவடிவ மென்க. ''பேயாய நற்கணத்தி லொன்றாய நாம்'' - காரைக்காலம்மையார்: அற்புதத் திருவந்தாதி. 86; ''காரைக்காற் பேய் செப்பிய செந்தமிழ் பத்தும்'' 1. மூத்ததிருப்பதிகம் 11; ''காரைக்காற் பேய்தன் பாடல் பத்தும்''; 2. மூத்ததிருப்பதிகம் 11.

பா-ம் - *ஊனுடை.

51. குலவினர் - அளவளாவினார்கள். குணலைக்கூத் தாடினர் (குணலை - மகிழ்ச்சி மிகுந்தவிடத்து ஆடும் ஒருவகைக் கூத்து).

பா-ம் - *குலவிய. *தொலைபல.

Koviloor Digital Library

52. உற்பவித் தெழுந்த ஞானத் தொருமையின் உமைகோன் தன்னை
அற்புதத் திருவந் தாதி அப்பொழு தருளிச் செய்வார்
''பொற்புடைச் செய்ய பாத புண்டரீ கங்கள் போற்றும்
நற்கணத் தினில்ஒன் றானேன் நான்'' என்று நயந்து பாடி.

53. ஆய்ந்தசீர் இரட்டை மாலை அந்தாதி எடுத்துப் பாடி
ஏய்ந்தபே ருணர்வு பொங்க எயிலொரு மூன்று முன்னாள்
காய்ந்தவர் இருந்த வெள்ளிக் கைலைமால் வரையை நண்ண
வாய்ந்தபே ரருள்முன் கூர வழிபடும் வழியால் வந்தார்.

54. கண்டவர் வியப்புற் றஞ்சிக் கையகன் றோடு வார்கள்
கொண்டதோர் வேடத் தன்மை உள்ளவா கூறக் கேட்டே
''அண்டநா யகனார் என்னை அறிவரேல் அறியா வாய்மை
எண்டிசை மாக்க ளுக்கியான் எவ்வுரு வாயென்'' என்பார்.

55. வடதிசைத் தேசம் எல்லாம் மனத்தினுங் ✶கடிது சென்று
தொடையவிழ் இதழி மாலைச் சூலைபா ணியனார் மேவும்
படரொளிக் கைலை வெற்பின் பாங்கணைந் தாங்குக் ✶காலின்
நடையினைத் தவிர்ந்து பார்மேல் தலையினால் நடந்து சென்றார்.

52. உமைகோன் தன்னை - சிவபெருமானை. பொற்பு - அழகு. செய்ய - சிவந்த. புண்டரீகங்கள் - தாமரைகள்.

''பெறினும் பிறிதியாதும் வேண்டேட நமக்கீ
துறினும் உறாதொழியு மேனுஞ் - சிறிதுணர்த்தி
மற்றொருகண் நெற்றிமேல் வைத்தான்றன் பேயாய
நற்கணத்தி லொன்றாய நாம்'' - அற்புதத் திருவந்தாதி : 86.

53. இரட்டை மணிமாலையை அந்தாதியாக. ஏய்ந்த - பொருந்திய. மூன்று மதிலையும் முன்னாளில் எரித்த சிவபிரான். மால்வரை - பெரிய மலையை. வாய்ந்த - கிடைத்த.

54. கை அகன்று - இடத்தைவிட் டகன்று; உடனே அகன்று. தமது வேடத் தன்மையை உள்ளவாறு கூற அம்மையார் கேட்டு. வாய்மை அறியா எண்டிசை எவ்வுருவா யிருந்தா லென்ன? மாக்கள் - ஐயறிவினர். ''மாவுமாக்களும் ஐயறிவினவே'' - தொல்காப்பியம் : மரபியல் 32. ஆறறிவுடைய மக்களுக்குப் பேய் வடிவின் நுட்பம் விளங்கும் என்றபடி. ''மக்கள் தாமே ஆறறி உயிரே'' ஷ இயல்.

55. மெய்ஞ்ஞான நுண்ணுடம்பாகிய எற்புடம்பு மனதினுங் கடிது செல்வது இயல்பு. தொடை... பாணியினார் - கட்டவிழ்ந்த கொன்றை மாலைய யணிந்து சூலமேந்திய கையினராகிய சிவபிரான். தொடை - கொத்துமாம். வெற்பின்- மலையின்.

பா-ம் - ✶கடிதில். ✶காலால்.

Koviloor Digital Library

56. தலையினால் நடந்து சென்று சங்கரன் இருந்த வெள்ளி
மலையின்மேல் ஏறும் போது மகிழ்ச்சியால் அன்பு பொங்கக்
கலையிளந் திங்கட் கண்ணிக் கண்ணுதல் ஒருபா கத்துச்
சிலைநுதல் இமய வல்லி திருக்கண்நோக் குற்ற தன்றே.

57. அம்பிகை திருவுள் ளத்தின் அதிசயித் தருளித் தாழ்ந்து
தம்பெரு மானை நோக்கித் ''தலையினால் நடந்திங் கேறும்
எம்பெரு மானோ ரெற்பின் யாக்கைஅன் பென்னே!'' என்ன
நம்பெரு மாட்டிக் கங்கு நாயகன் அருளிச் செய்வான்.

58. ''வரும் இவள் நம்மைப் பேணும் அம்மைகாண் உமையே மற்றிப்
பெருமைசேர் வடிவும் வேண்டிப் பெற்றனள்'' என்று பின்றை
அருகுவந் தணைய நோக்கி ''அம்மையே!'' என்னுஞ் செம்மை
ஒருமொழி உலகம் எல்லாம் உய்யவே அருளிச் செய்தார்.

59. அங்கணன் ''அம்மை யே''என் றருள்செய ''அப்பா'' என்று
பங்கயச் செம்பொற் பாதம் பணிந்துவீழ்ந் தெழுந்தார் தம்மைச்
சங்கவெண் குழையி னாருந் தாமெதிர் நோக்கி ''நம்பால்
இங்குவேண் டுவதென்'' என்ன இறைஞ்சிநின் றியம்பு கின்றார்.

60. இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
''பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவா!நீ ஆடும் போதுன் அடியின்கீழ் இருக்க'' என்றார்.

61. கூடுமா றருள்கொ டுத்துக் ''குலவுதென் திசையில் என்றும்
நீடுவாழ் பழன மூதூர் நிலவிய ஆலங் காட்டில்
ஆடுமா நடமும் நீகண் டானந்தஞ் சேர்ந்தெப் போதும்
பாடுவாய் நம்மை'' என்றான் பரவுவார் பற்றாய் நின்றான்.

56. கலையிளந் திங்கட் கண்ணி - பிறைக்கண்ணி (கொண்டைமாலை). சிலைநுதல் - வில்லைப்போன்ற நெற்றியையுடைய. இமய வல்லி - பார்வதி; பார்வதி சக்தி; சக்தி - அருள்; ''அருளது சத்தியாகும்'' - சிவஞான சித்தியார். அருளாந் தாய் வாயிலாகத் தந்தையாஞ் சிவத்தைக் காண்டல் மரபு.

57. ஓர் எலும்புடலின் (உருவின்). எம்பெருமானே! எலும்புடல் தலையினால் நடந்திங்கேறும் அன்பு என்னே!

59. அங்கணன் - சிவபெருமான்: திருநகரச்சிறப்பு : பாட்டு. 46. குறிப்புப் பார்க்க. பங்கயம் - தாமரை போன்ற. குழையினாரும் - சிவபெருமானும்.

60. அறவா - தர்ம சொரூபனே! ''துறக்கப் படாத வுடலைத் துறந்துவெந் தூதுவரோ - டிறப்பன் இறந்தால் இருவிசும் பேறுவன் ஏறிவந்து - பிறப்பன் பிறந்தாற் பிறையணி வார்சடைப் பிஞ்ஞகன்பேர் - மறப்பன் கொலோவென் றென்னுள்ளங் கிடந்து மறுகிடுமே''. - அப்பர் : தனித்திருவிருத்தம் 8.

61. கூடுமாறு - கிடைக்கும்படி.

Koviloor Digital Library

அப்பரி சருளப் பெற்ற அம்மையுஞ் செம்மை வேத
மெய்ப்பொரு ளானார் தம்மை விடைகொண்டு வணங்கிப் போந்து
செப்பரும் பெருமை அன்பால் திகழ்திரு வாலங் காடாம்
நற்பதி தலையி னாலே நடந்துபுக் கடைந்தார் அன்றே.

ஆலங்கா டதனில் அண்ட முறநிமிர்ந் தாடு கின்ற
கோலங்காண் பொழுது ''கொங்கை திரங்கி''✱ என் றெடுத்துத் தங்கு
✱மூலங்காண் பரியார் தம்மை மூத்தநற் பதிகம் படி
ஞாலங்கா தலித்துப் போற்று நடம்போற்றி நண்ணு நாளில்.

வேறு

64. மட்டவிழ்கொன் றையினார்தந் திருக்கூத்து முன்வணங்கும்
இட்டமிகு பெருங்காதல் ✱எழுந்தோங்க வியப்பெய்தி
''எட்டிஇல வம்மீகை'' எனஎடுத்துத் திருப்பதிகங்
''கொட்டமுழ வங்குழகன்'' ஆடும்எனப் பாடினார்.

65. மடுத்தபுனல் வேணியினார் ''அம்மை''என மதுரமொழி
கொடுத்தருளப் பெற்றாரைக் குலவியதாண் டவத்தில்அவர்
எடுத்தருளுஞ் சேவடிக்கீழ் என்றும்இருக் கின்றாரை
அடுத்தபெருஞ் சீர்பரவல் ஆரளவா யினதம்மா.

63. ''அண்டமுற நிமிர்ந்தாடும் எங்கள் அப்பன் இடந் திரு ஆலங்காடே'' - காரைக்காலம்மையார்: 1. மூத்த திருப்பதிகம் 4. தங்கு மூலங் காண்பரியார் - ஆதியில்லாதவர்; பிறப்பில்லாதவர்; அநாதி.

பா-ம் - ✱என்றெடுத்தே அங்கு. ✱மூலங்காணாதார்.

''கொங்கை திரங்கி நரம்பெழுந்து குண்டுகண் வெண்பற் குழிவயிற்றுப்
பங்கி சிவந்திரு பற்கள்நீண்டு பரடுயர் நீள்கணைக் காலோர் பெண்பேய்
தங்கி அலறி உலறுகாட்டில் தாழ்சடை எட்டுத் திசைகள்வீசி
அங்கங் குளிர்ந்தனல் ஆடும்எங்கள் அப்பன் இடந்திரு ஆலங் காடே''
- மூத்த திருப்பதிகம்.

64. மட்டு - வாசனை; தேன். இஷ்டமிகு. எட்டி - எட்டிமரம். இலவம் - காட்டுப் பஞ்சுமரம். ஈகை - இண்டங் கொடி.

பா-ம் - ✱எழுந்தோங்கி வியப்பெய்த.

''எட்டி இலவம் மீகைசூரை காரைபடர்ந் தெங்குஞ்
சுட்ட சுடலை சூழ்ந்தகள்ளி சோர்ந்த குடர்கவ்வப்
பட்ட பிணங்கள் பரந்தகாட்டிற் பறைபோல் விழிகட்பேய்
கொட்ட முழவங் கூளிபாடக் குழக னாடுமே''.
- மூத்த திருப்பதிகம்.

Koviloor Digital Library

வேறு

66. ஆதியோ டந்த மில்லான் அருள்நடம் ஆடும்போது
கீதமுன் *பாடும் அம்மை கிளரொளி மலர்த்தாள் போற்றிச்
சீதநீர் வயல்சூழ் திங்கள் ஊரில்அப் பூதி யாராம்
போதமா முனிவர் செய்த திருத்தொண்டு புகல லுற்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 1,787

காரைக்காலிலே வணிகர் குலத் தலைவன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பெயர் தனதத்தன் என்பது. அவனது தவப் பயனால், அவனிடம் திருமகள் தோன்றினாலென்ன ஒரு பெண் மகவு பிறந்தது. அம்மகவுக்குப் புனிதவதியார் என்னும் பெயர் சூட்டப்பட்டது.

புனிதவதியார் குழந்தைப் பருவத்திலேயே இயல்பாகச் சிவநேசமுடையவரானார். விளையாட்டுக் காலங்களிலும் அவர் சிவநாமத்தை முழக்குவார்; தொண்டர்கள் வரின் அவர்களைத் தொழுவார். இவ்வாறு அவர் ஒழுகி, அழகு ஒளி விடுவதுபோல வளர்ந்து, திருமணப் பருவமடைந்தார்.

நாகப்பட்டினத்திலே நிதிபதி என்றொரு வணிகத் தலைவன் இருந்தான். அவன், தன்மகன் பரமதத்தனுக்குப் புனிதவதியாரை மணஞ்செய்விக்க விரும்பினான்; விரும்பியவாறு சில முதியோர் களைத் தனதத்தனிடம் அனுப்பினான். முதியோர்கள் காரைக்கால் போந்து, தனதத்தனிடம் நிதிபதியின் கருத்தை வெளியிட்டார்கள். தனதத்தன் நிதிபதியின் விருப்பத்துக்கு உடன்பட்டான். இதை முதியோர்கள் நாகைக்கேகி நிதிபதியினிடம் தெரிவித்தார்கள். இரு சார்பிலும் மணவினைக்குரிய செயல்கள் நிகழ்ந்து வந்தன. திருமணம் காரைக்காலில் நடைபெற்றது.

தனதத்தனுக்குப் புனிதவதியார் ஒரு பெருந்தவப் புதல்வியாரா தலின், அவன், தன் மகளையும் மருகனையும் நாகைக்கு அனுப்ப விரும்பினானில்லை. அவன், தன் வீட்டருகே ஒரு தனி வீடுகட்டி, அதில் இருவரையும் வதியுமாறு செய்து பெரும் பொருளும் உதவினான். பரமதத்தன் வாணிபத் துறையைப் பெருக்கி வாழலானான். புனிதவதியார், பரமதத்தனுக்கு வாழ்க்கைத் துணையாகி, இல்லறத்தை இனிது நடாத்தி வந்தார்.

பா-ம் - *பரவும்.

Koviloor Digital Library

புனிதவதியார்பால் சிவநேயம் நாளுக்குநாள் முருகிப் பெருகி ஓங்கி வளரலாயிற்று. மனைக்கு வருஞ் சிவனடியார்களுக்கு அம்மையார் அமுதூட்டிப் பொன்னும் பொருளுங் கொடுத்து வந்தார்.

ஒரு நாள் பரமதத்தனைக் காணவந்தவர்களிற் சிலர், அவனுக்கு இரண்டு மாங்கனிகள் கொடுத்தார்கள். அவன் அவைகளை வாங்கி, அவர்கள் குறைமுடித்து, அவைகளை இல்லிற்கு அனுப்பினான். அம்மையார் அப்பழங்களை வாங்கிவைத்தனர். அவ்வேளையில் அங்கே ஒரு சிவனடியார் பசியால் வாடி இளைப்புற்றவராய் வந்தார். புனிதவதியார் அவர்தம் நிலைமைகண்டு, ''அடியவர் பசி தீர்ப்பேன்'' என்று கால் கழுவ நீர் கொடுத்தனர்; கலத்திலே திருவமுது படைத்தனர். அப்பொழுது கறியமுது சமைக்கப்படாமலிருந்தது. ''சிவனடியாரே விருந்தினராய் வந்துள்ளார். இப்பேற்றினுஞ் சிறந்த தொன்றில்லை'' என அம்மையார் கருதிக் கணவன் அனுப்பிய இரண்டு பழங்களில் ஒன்றைக் கொண்டு வந்து படைத்தார். சிவனடியார் மாங்கனியுடன் அமுதுண்டு அம்மையார் செயலைப் பாராட்டிப் போனார்.

பரமதத்தன் பகலிலே இல்லிற்கு வந்தான். அவன் வழக்கம்போல நீராடினான்; பின்னே அமுதுண்ண அமர்ந்தான். அம்மையார் திருவமுது கறியமுது முதலியவற்றைப் படைத்தார். அவர், தம்பாலுள்ள மாங்கனியையுங் கொண்டு வந்து வைத்தார். பரமதத்தன் கனியை உண்டான். அஃது அதிக சுவையாயிருத்தல் கண்டு, அவன் மற்றுமொரு கனியையுங் கேட்டான். அம்மையார் கனியைக்கொண்டு வருவார்போல அகன்றார்; அகன்று, மெய்ம்மறந்து, உணர்வினால் ''உற்றவிடத்து உதவும் பெருமானே!'' என்று ஆண்டவனை நினைந்தார். ஆண்டவனருளால் ஒரு மாங்கனி அம்மையார் கையில் வந்து நின்றது. அம்மையார், அப்பழத்தைக் கொண்டுவந்து கணவனுக்கு இட்டார். அவன் அதை உண்டான்; உண்டு, ''என்னே இதன் சுவை! இது நான் அனுப்பிய மாங்கனியாயிருக்குமோ? இராது. இதைப்போன்றதொரு கனியை மூன்று உலகங்களிலும் பெறுதல் அரிது. இத்தகைய ஒன்றை நீ எங்கே பெற்றாய்?'' என்று அம்மையாரைக் கேட்டான். புனிதவதியார், 'திருவருள் உதவிய திறத்தை வெளியிடலாமோ' என்று கருதுகிறார்; 'கணவனுக்கு உண்மையை மறைத்தலுந் தவறன்றோ' என்றும் எண்ணுகிறார். இருவழியிலும் அம்மையார் நெஞ்சஞ் சுழன்றது. பின்னே அம்மையார் தெளிவுற்று நிகழ்ந்ததைக் கூறினார்.

Koviloor Digital Library

பரமதத்தன் திருவருள் நெறியில் நில்லாதவன். அவனுக்கு உண்மை விளங்கவில்லை. அவன் அம்மையாரைப் பார்த்துச் ''சிவனருளா! சிவனருளாயின், அவனருளால் இன்னுமொரு கனிகொண்டுவா பார்ப்போம்'' என்றான். கற்பரசியார் அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி, அடியார்க் கெளியனாகிய ஆண்டவனைச் சிந்தித்து, ''இன்னும் ஒரு பழம் அருளல்வேண்டும். இல்லையேல் என்னுரை பொய்யாகும்'' என்று வேண்டினார். எங்குமுள்ள சங்கரன் அருளால் மாங்கனியொன்று அம்மையார் கையில் வந்து சேர்ந்தது. அம்மையார் அதைக்கொண்டு வந்து நாயகனிடந் தந்தார். அவன் அதிசயித்து அதை வாங்கினான்; உடனே அது மறைந்தது. பரமதத்தன் நெஞ்சம் சுழல்கிறது; அவன் அம்மையாரைப் பார்க்கிறான்; பார்த்துப் பார்த்து, ''இவள் தெய்வம்; இவளை விட்டு நீங்குதல் வேண்டும்'' என்று கருதலானான். அவன், தன்கருத்தை வெளியிடாது, அம்மையாரோடு தொடர்பின்றி வாழ்ந்து வந்தான்.

சின்னாள் கழிந்த பின்னர்ப் பரமதத்தன், ''கடல்மீது சென்று வாணிபஞ் செய்து பொருள் திரட்டிவருவேன்'' என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். சுற்றத்தவர்கள் சேர்ந்து மரக்கலஞ் சமைத்துத் தந்தார்கள். அம்மரக்கலத்தில் பல பண்டங்களை ஏற்றிப் பரமதத்தன் சிலருடன் புறப்பட்டான். அவன் வாணிபஞ் செய்து கொண்டே, பாண்டி நாட்டிலுள்ள ஒரு துறைமுகப்பட்டினத்தைச் சேர்ந்தான். அங்கே அவன் ஒரு வாணிபன் பெண்ணை மணஞ் செய்து கொண்டான். அவளுக்கு ஒரு பெண் குழவி பிறந்தது. அக்குழவிக்குப் பரமதத்தன், தான் தெய்வமாகக்கொண்டு வழிபட்டு வரும் முதன் மனைவியின் பெயரை இட்டுச் சிறப்பாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான்.

பரமதத்தன் பாண்டி நாட்டி லிருப்பதைக் காரைக்காலிலுள்ள புனிதவதியார் சுற்றத்தவர்கள் கேள்வியுற்றார்கள். அவர்கள் சிலரை அனுப்பிப் பரமதத்தன் நிலைமையை உணர்ந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் ''புனிதவதியாரைப் பரமதத்தனிடஞ் சேர்க்க வேண்டும்'' என்று தீர்மானித்து, ஒரு சிவிகையிலே அம்மையாரை ஏற்றிப் பரமதத்தன் வாழும் பட்டினத்தை அணைந்தார்கள்; அணைந்து தங்கள் வரவைப் பரமதத்தனுக்குத் தெரிவித்தார்கள். பரமதத்தன் அதைக் கேட்டதும் மனவை மக்களுடன் விரைந்து வந்து புனிதவதியாரைத் தொழுதான்; தொழுது, ''உம்முடைய திருவருளால் இனிது வாழ்கிறேன்; இக்குழந்தைக்கு உமது திருநாமத்யையே சூட்டி யுள்ளேன்'' என்கிறான்; அம்மையார் காலில் விழுகிறான்; எழுகிறான்.

Koviloor Digital Library

இக்காட்சி கண்ட புனிதவதியார்க்கு அச்சமுண்டாயிற்று. அவர் சுற்றத்தவர்பால் ஒதுங்கி நின்றார். சுற்றத்தவர்கள் நாணிப் பரமதத் தனைப் பார்த்து, ''பரமதத்தா! என்ன இது! உன் மனைவியை வணங்கினாய்?'' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவன், ''என்ன சொல்கிறீர்கள்! இவர் மானிடம் அல்லர்; இவர் தெய்வம்; இவ்வாறு கருதியே இவரைவிட்டுப் பிரிந்தேன்; பின்பு பெற்ற இக்குழவிக்கு இவர் பெயரையே அணிந்தேன்; இப்பொழுது இவர் திருவடிகளிலும் பணிந்தேன்; நீங்களும் பணியுங்கள்'' என்றான். அவர்கள், ''இஃதென்ன மாயம்!'' என்று திகைத்தார்கள்.

புனிதவதியார் சிவபெருமான் திருவடியைப் போற்றி, ஒன்றிய சிந்தையராய், ''ஈசனே! இவன் குறித்த கொள்கை இது. இவனுக்காகத் தாங்கிய அழகு நிரம்பிய தசைப்பொதியைக் கழித்து, உன்னைச் சூழ்ந்து, உன் தாள்கள் போற்றும் பேய் வடிவை அடியேனுக்கு அளித்தருளல் வேண்டும்'' என்று இறைஞ்சினார். ஆண்டவன் திருவருள் அவ்வாறே கூடிற்று. அம்மையார் திருவருளை முன்னிட்டு, ஊன் நிறைந்த அழகை உதறினார்; எற்புடம்பானார்; மண்ணும் விண்ணும் வணங்கும் பேய் வடிவம் பெற்றார். மலர்மாரி பொழிந்தது; வான துந்துபிகள் முழங்கின; தேவர்களும் முனிவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள்; சிவ கணங்கள் கூத்தாடின. சுற்றத்தவர்கள் அச்சமுற்று அம்மையாரைத் தொழுது போய்விட்டார்கள்.

பேய் வடிவாகிய அம்மையார், திருவருளால் அற்புதத் திருவந்தாதியையும், திருவிரட்டை மணிமாலையையுந் திருவாய் மலர்ந்தார். அம்மையார் உருவைக் காண்பவர்கள் ஓடுவார்கள்; அதன் தன்மையைப் பேசுவார்கள். அதைக் கேட்ட அம்மையார், ''அண்டர் நாயகர் என்னை அறிவாராயின், வாய்மை அறியா மக்களுக்கு யான் எவ்வுருவாக விளங்கினாலென்ன'' என்று சொல்வார்.

'திருக்கயிலாயத்தைக் காணுதல் வேண்டும்' என்னும் விருப்பம் அம்மையாருக்கு எழுந்தது. அம்மையார், மனோ வேகத்தினும் அதிவேகமாக நடந்து சென்றார்; திருக்கயிலையை அணுகினார்; காலால் நடத்தலைத் தவிர்த்தார்; தலையால் நடந்தார்; மலை மீதேறினார். அப்பொழுது, உமாதேவியார் அதிசயித்துச் சிவ பெருமானைப் பார்த்து, ''இங்கே தலையினால் நடந்து வரும் என்புடலின் அன்பு என்னே!'' என்றார். சிவபிரான், ''உமையே! இவள் நம்மைத் துதிக்கும் அம்மை. இப்பெருமை வாய்ந்த வடிவத்தையும் நம்மை வேண்டிப் பெற்றாள்'' என்று அருளினார். பின்னர்ப் பேயார்

Koviloor Digital Library

சிவபெருமான் திருமுன்னே நெருங்கி வந்தார். சிவபெருமான் அவரைத் திருநோக்கஞ் செய்து, ''அம்மையே'' என்று அழைத்தார். அம்மையாரும் ''அப்பா'' என்று சொல்லி, ஆண்டவன் அடியில் விழுந்து வணங்கினார்.

கயிலாயபதி, பேயாரைப் பார்த்து, ''நம்பால் இங்கு வேண்டுவது என்ன?'' என்று கேட்டார். அம்மையார், ''ஆண்டவனே! அடியேனுக்கு இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டும்; பிறவாமை வேண்டும்; மீண்டும் பிறப்புண்டேல், என்றும் உம்மை மறவாமை வேண்டும்; ஐயன் நடம் புரியும்போது அடியேன் மகிழ்ந்து பாடி, ஐயன் திருவடியின்கீழ் இருக்க வேண்டும்'' என்று முறையிட்டார். சிவபெருமான் திருவருள் சுரந்து, ''அம்மையே! தென்திசையில் திருவாலங்காடென்றொரு பதி இருக்கிறது. அங்கே நாம் நடம் புரிகிறோம். அதைக் கண்டு இன்புற்று நம்மைப் பாடிக்கொண் டிருப்பாயாக'' என்றருளினார்.

பேயார், பெருமானைப் பணிந்து, விடைபெற்றுத் திருக் கயிலையை விடுத்துத் தலையினால் நடந்து, திருவாலங்காட்டை அடைந்தார்; அங்கே ஆண்டவன் புரியுந் திருக்கூத்தைக் கண்டு தொழுதார்; ''கொங்கை திரங்கி'', ''எட்டி இலவம்'' என்னும் இரண்டு மூத்த திருப்பதிகங்களைப் பாடினார். பின்னர்க் காரைக்காலம்மை யார் ஆண்டவன் திருவடிக்கீழ் என்றும் சிவானந்தத்தை நுகரும் பெரும்பேற்றை அடைந்தார்.

25. அப்பூதி அடிகள் நாயனார் புராணம் (45)

1. தாண்டவம் புரிய வல்ல தம்பிரா னாருக் கன்பர்
ஈண்டிய புகழின் பாலார் எல்லையில் *தவத்தின் மிக்கார்
ஆண்டசீர் அரசின் பாதம் அடைந்தவர் அறியா முன்னே
காண்டகு காதல் கூரக் கலந்தஅன் பினராய் உள்ளார்.

1. நடராஜப் பெருமானுக்கு அன்பர். ஈண்டிய - மிகுந்த. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் திருவடிகளை.

பா-ம் - *குணத்தின்.

Koviloor Digital Library

2. களவுபொய் காமம் கோபம் முதலிய குற்றங் காய்ந்தார்
வளமிகு மனையின் வாழ்க்கை நிலையினார் மனைப்பால் உள்ள
அளவைகள் நிறைகோல் மக்கள் ஆவொடு மேதி மற்றும்
உளவெலாம் அரசின் நாமஞ் *சாற்றும்அவ் வொழுக்க லாற்றார்.

3. வடிவுதாங் காணா ராயும் மன்னுசீர் வாக்கின் வேந்தர்
அடிமையுந் தம்பி ரானார் அருளுங்கேட் டவர்நா மத்தால்
*படிநிகழ் மடங்கள் தண்ணீர்ப் பந்தர்கள் முதலா யுள்ள
முடிவிலா அறங்கள் செய்து முறைமையால் வாழும் நாளில்.

வேறு

4. பொருப்பரையன் மடப்பிடியி னுடன் புணருஞ் சிவக்களிற்றின்
திருப்பழனம் பணிந்துபணி செய்திருநா வுக்கரசர்
ஒருப்படுகா தலிற்பிறவும் உடையவர்தம் பதிவணங்கும்
விருப்பினொடுந் திங்களூர் மருங்குவழி மேவுவார்.

5. அளவில்சனஞ் செலவொழியா வழிக்கரையில் அருளுடையார்
உளமனைய தண்ணளித்தாய் உறுவேனிற் பரிவகற்றிக்
குளநிறைந்த நீர்த்தடம்போல் குளிர்தூங்கும் பரப்பினதாய்
வளமருவும் நிழல்தருதண் ணீர்ப்பந்தர் வந்தணைந்தார்.

6. வந்தணைந்த வாகீசர் மந்தமா ருதசீதப்
பந்தருடன் அமுதமாந் தண்ணீரும் பார்த்தருளிச்
சிந்தைவியப் புறவருவார் திருநாவுக் கரசெனும்பேர்
சந்தமுற வரைந்ததனை எம்மருங்குந் தாங்கண்டார்.

2. அளவைகள் - அளக்குங் கருவிகள். நிறைகோல் - தராசுகள். ஆவொடு மேதி - பசுக்களுடன் எருமைகள். அவ்வொழுக்கமுடையவர்.

பா-ம் - *சாத்தும்இவ் வொழுக லாற்றார்.

3. வாக்கின் வேந்தர் - திருநாவுக்கரசரின். வாக்கின் வேந்தர் ஆண்டவனிடங் கொண்டுள்ள அடிமைத் திறத்தையும், ஆண்டவன் அவருக்குச் செய்த அருட்டிறத்தையும் அப்பூதியடிகள் கேள்வியுற்று. அவர் - திருநாவுக்கரசரின். படி- உலகம்; முறைமையுமாம்.

பா-ம் - *படிதிகழ்.

4. பொருப்பரையன் மடப்பிடியினுடன் - பார்வதியுடன். பிடி - பெண் யானை. களிறு - ஆண்யானை. ஒருப்படு காதலில் - ஒருமைப்பட்ட அன்பால். உடையவர்தம் - சிவபெருமானது.

5. தண்ணளித்தாய் - தண்மையுடையதாய். உறுவேனில் பரிவு அகற்றி- மிக்க வேனிற்காலத்து வெம்மைத் துன்பத்தை நீக்கி. குளம் : இடம் ; நீர்: அவ்விடத்திலிருப்பது. தடம் -தடாகம்.

6. மந்த மாருத சீதம் - இளந்தென்றலின் குளிர்ச்சியுடைய. அமுதம் போன்ற தண்ணீரையும். சந்தமுற - அழகாக.

Koviloor Digital Library

7. ''இப்பந்தர் இப்பெயரிட் டிங்கமைத்தார் யார்'' என்றார்க்
கப்பந்தர் ✱அறிந்தார்கள் ✱''ஆண்டஅர செனும்பெயரால்
செப்பருஞ்சீர் அப்பூதி அடிகளார் செய்தமைத்தார்
தப்பின்றி எங்குமுள சாலைகுளம் கா''என்றார்.

8. என்றுரைக்க அரசுகேட் ''டிதற்கென்னோ கருத்''தென்று
நின்றவரை நோக்கி ''அவர் எவ்விடத்தார்'' என✱வினவத்
''துன்றியநூல் மார்பரும்இத் தொல்பதியார் மனையின்கண்
சென்றனர்இப் பொழுததுவுஞ் சேய்த்தன்று நணித்'' தென்றார்.

9. அங்ககன்று முனிவரும்போய் அப்பூதி அடிகளார்
தங்குமனைக் கடைத்தலைமுன் சார்வாக, உள்ளிருந்த
திங்களூர் மறைத்தலைவர் ''செழுங்கடையில் வந்தடைந்தார்
நங்கள்பிரான் தமர்ஒருவர்'' எனக்கேட்டு நண்ணினார்.

10. கடிதணைந்து வாகீசர் கழல்பணிய மற்றவர்தம்
அடிபணியா முன்பணியும் அரசின்எதிர் அந்தணனார்
''முடிவில்தவஞ் செய்தேன்கொல் முன்பொழியுங் கருணைபுரி
வடிவுடையீர்! என்மனையில் வந்தருளிற் றென்'' என்றார்.

11. ''ஒருகுன்ற வில்லாரைத் திருப்பழனத் துள்ளிறைஞ்சி
வருகின்றோம் வழிக்கரையில் நீர்வைத்த வாய்ந்தவளந்
தருகின்ற நிழல்தண்ணீர்ப் பந்தருங்கண் டத்தகைமை
புரிகின்ற அறம்பிறவுங் கேட்டணைந்தோம்'' எனப்புகல்வார்.

12. ''ஆறணியுஞ் சடைமுடியார் அடியார்க்கு நீர்வைத்த
ஈறில்பெருந் தண்ணீர்ப்பந் தரில்நும்பேர் எழுதாதே
வேறொருபேர் முன்னெழுத வேண்டியகா ரணம்என்கொல்
கூறும்''என எதிர்மொழிந்தார் கோதில்மொழிக் கொற்றவனார்.

7. என்று கேட்ட திருநாவுக்கரசருக்கு. அப்பந்தரை நன்கு அறிந்தவர்கள். கா - சோலை.

பா-ம் - ✱அறிவார்கள். ✱ஆண்ட அரசின்.

8. துன்றிய. . . . பதியார் - அவ்வப்பூதியடிகளும் இப்பழம் பதியில் வாழ்பவர். சேய்த்தன்று - தூரமன்று. நணித்து - அருகேயுள்ளது.

பா-ம் - ✱நிறைந்து.

9. சார்வாக - சேர. நஞ்சிவபிரான் அடியவர் ஒருவர்.

10. எதிர் - எதிரிலே ; முன்னே.

11. ஒரு குன்ற வில்லாரை - சிவபிரானை. வாய்ந்த - பொருந்திய; சிறந்த.

12. ஈறில் பெரும் - முடிவு இல்லாத பெருமை வாய்ந்த. கோதில் மொழிக் கொற்றவனார் - குற்றமில்லாத திருநாவுக்கரசர்.

Koviloor Digital Library

13. நின்றமறை யோர்கேளா ✶நிலையழிந்த சிந்தையராய்
''நன்றருளிச் செய்திலீர் நாணில்அமண் பதகருடன்
ஒன்றியமன் னவன்சூட்சி திருத்தொண்டின் உறைப்பாலே
வென்றவர்தந் ✶திருப்பேரோ வேறொருபேர்! என✶ வெகுள்வார்.

14. ''நம்மையுடை யவர்கழற்கீழ் நயந்ததிருத் தொண்டாலே
இம்மையிலும் பிழைப்பதென என்போல்வா ருந்தெளியச்
செம்மைபுரி திருநாவுக் கரசர்திருப் பெயர்எழுத
வெம்மைமொழி யான்கேட்க விளம்பினீர்'' எனவிளம்பி.

15. ''பொங்குகடற் கல்மிதப்பில் போந்தேறும் அவர்பெருமை
அங்கணர்தம் புவனத்தில் அறியாதார் யாருளரே
மங்கலமாந் திருவேடத் துடனின்றிவ் வகைமொழிந்தீர்
எங்குறைவீர்? நீர்தாம்யார்? இயம்பும்''என இயம்பினார்.

16. திருமறையோர் அதுமொழியத் திருநாவுக் கரசர்அவர்
பெருமையறிந் துரைசெய்வார் ✶''பிறதுறையி னின்றேற
✶அருளுபெருஞ் சூலையினால் ஆட்கொள்ள அடைந்துய்ந்த
தெருளும்உணர் வில்லாத சிறுமையேன் யான்'' என்றார்.

17. அரசறிய உரைசெய்ய அப்பூதி அடிகள்தாங்
கரகமலம் மிசைகுவியக் கண்ணருவி பொழிந்திழிய
உரைகுழறி உடம்பெல்லாம் உரோமபுள கம்பொலியத்
தரையின்மிசை வீழ்ந்தவர்தஞ் சரணகம லம்பூண்டார்.

13. நின்ற அப்பூதியடிகள் கேட்டு. பதகருடன் ஒன்றிய - சண்டாளர்களுடன் கலந்த. சூழ்ச்சியை. வெகுள்வார் - கோபிப்பவராய்.

பா-ம் - ✶நிறை. ✶திருப்பெயரோ. ✶வெகுளார்.

14. நம்மையுடையவராகிய சிவபிரான் திருவடிக்கீழ். இருவருஞ் சிவனடியாராதலினால் ''நம்மை'' என்றார். நயந்த - விரும்பிய. இம்மையிலும் - இப்பிறவியிலும். திருப்பெயரை யான் எழுத.

15. கல்மிதப்பில் - கல்லாகிய தெப்பத்தில். அங்கணர்தம் புவனத்தில் - சைவவுலகில். எங்கு உறைவீர் - எங்கே இருப்பவர்.

16. அவர் - அப்பூதியடிகளின். பிறதுறையினின்று - சமணத்திலிருந்து; மருட்டுறையினின்று. தெருளும் - தெளிந்த.

பா-ம் - ✶பிறதுறையினின்றேற்ற. ✶அருள்பெருகு.

17. திருநாவுக்கரசர் தம்மை அப்பூதியடிகள் அறிய. கர கமலம் - கைத்தாமரை. தலைமிசை. கண்ணினின்றும் ஆனந்த நீர் அருவிபோல் இடையீடின்றிச் சொரிய. உரோம புளகம் - மயிர்ச் சிலிர்ப்பு. அவர். . . பூண்டார் - திருநாவுக்கரசரது திருவடித் தாமரைகளைத் தலையில் அணிந்தார்.

Koviloor Digital Library

18. மற்றவரை எதிர்வணங்கி வாகீசர் எடுத்தருள
அற்றவர்கள் அருநிதியம் பெற்றார்போல் அருமறையோர்
முற்றவுளங் களிகூர முன்னின்று கூத்தாடி
உற்றவிருப் புடன்சூழ ஓடினார் பாடினார்.

19. மூண்டபெரு மகிழ்ச்சியினால் முன்செய்வ தறியாதே
ஈண்டமனை அகத்தெய்தி இல்லவர்க்கும் மக்களுக்கும்
ஆண்டஅர செழுந்தருளும் ஓகையுரைத் தார்வமுறப்
பூண்டபெருஞ் சுற்றமெலாங் கொடுமீளப் புறப்பட்டார்.

20. மனைவியா ருடன்மக்கள் மற்றுமுள்ள சுற்றத்தோர்
அனைவரையுங் கொண்டிறைஞ்சி ஆராத காதலுடன்
முனைவரைஉள் எழுந்தருளு வித்தவர்தாள் முன்விளக்கும்
புனை*மலர்நீர் தங்கள்மேல் தெளித்துள்ளும் பூரித்தார்.

21. ஆசனத்தில் பூசனைகள் அமர்வித்து விருப்பினுடன்
வாசம்நிறை திருநீற்றுக் காப்பேந்தி மனந்தழைப்பத்
தேசம்உய்ய வந்தவரைத் திருவமுது செய்விக்கும்
நேசம்உற விண்ணப்பஞ் செயஅவரும் அதுநேர்ந்தார்.

வேறு

22. செய்தவர் இசைந்த போது திருமனை யாரை நோக்கி
''எய்திய பேறு நம்பால் இருந்தவா றென்னே!''என்று
''மைதிகழ் மிடற்றி னான்றன் அருளினால் வந்த தென்றே
உய்தும்''என் றுவந்து கொண்டு திருவமு தாக்கல் உற்றார்.

23. தூயநற் கறிக ளான அறுவகைச் சுவையால் ஆக்கி
ஆயஇன் அமுதும் ஆக்கி அமுதுசெய் தருளத் தங்கள்

18. அற்றவர்கள் - பொருள் அற்றவர்கள்.

19. ஈண்ட - அன்பு திரண்ட. இல்லவர்க்கும் - மனைவியார்க்கும். ஓகை - உவகை.

20. முனைவரை - தவமுடையவரை; வாகீச முனிவரை.

பா-ம் - *மலி.

21. திருநீற்றுக் காப்பு - திருநீற்று மடக்கை. நேர்ந்தார் - உடன்பட்டார்.

22. செய்தவர் - திருநாவுக்கரசர். எய்திய - இப்பெரியார் எழுந்தருளிய; அடைந்த. உய்தும் - உய்வோம்.

Koviloor Digital Library

சேயவர் தம்மில் மூத்த திருநாவுக் கரசை ''வாழை
மேயபொற் குருத்துக் கொண்டு வா''என விரைந்து விட்டார்.

24. ''நல்லதாய் தந்தை ஏவ நான்இது செயப்பெற் றேன்''என்
றொல்லையில் ✲ விரைந்து தோட்டத் துள்புக்குப் பெரிய வாழை
மல்லலங் குருத்தை ஈரும் பொழுதினில் வாள ராஓன்
றல்லல்உற் றழுங்கிச் ✲ சோர அங்கையில் தீண்டிற் றன்றே.

25. கையினிற் கவர்ந்து சுற்றிக் கண்ணெரி காந்து கின்ற
✲ பையரா வுதறி வீழ்த்துப் பதைப்புடன் ''பாந்தள் பற்றும்
வெய்யவே கத்தால் வீழா முன்னம்வே கத்தால் எய்திக்
கொய்தஇக் குருத்தைச் சென்று கொடுப்பன்''என் றோடி
வந்தான்.

26. பொருந்திய விட ✲ வே கத்திற் போதுவான் வேகம் முந்த
வருந்தியே அணையும் போழ்து ''மாசுணங் கவர்ந்த தியார்க்கும்
அருந்தவர் அமுது செய்யத் தாழ்க்கயான் அறையேன்'' என்று
திருந்திய கருத்தி னோடுஞ் செழுமனை சென்று புக்கான்.

27. எரிவிடம் முறையே ஏறித் தலைக்கொண்ட ஏழாம் வேகம்
தெரிவுற எயிறும் கண்ணும் மேனியும் கருகித் தீந்து
விரியுரை குழறி ஆவி விடக்கொண்டு மயங்கி வீழ்வான்
பரிகலக் குருத்தைத் தாயார் பால்வைத்துப் படிமேல் வீழ்ந்தான்.

23. அறுவகைச் சுவை : கைப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பு. ஆய - அவைகளுக்குப் பொருந்திய. சேயவர் தம்மில் - பிள்ளைகளில்.

24. மல்லல் அம் - வளப்பமும் அழகுமுடைய. வாளரா - ஒளியுடைய பாம்பு. மூத்த திருநாவுக்கரசு அல்லலுற்று வருந்திச் சோர.

பா-ம் - ✲ அணைந்து. ✲ வீழ.

25. கை. . . .அரா - தன் கையைக் கடித்துச் சுற்றி கண்ணில் நெருப்பை உமிழாநின்ற படத்தையுடைய பாம்பினை. பாந்தள் பற்றும் - பாம்பு கடித்த.

பா-ம் - ✲ பையரவுதறி.

26. விடவேகத்தினும் விரைந்து போதுவான். வேகம் முந்த - வேகம் அதிகரிக்க. மாசுணங் கவர்ந்தது ஆர்க்கும் - பாம்பு கடித்ததை யார்க்கும். அருந்தவர் - திருநாவுக்கரசர்.

பா-ம் - ✲ வேகத்தால்.

27. பாம்பின் விடம் ஒவ்வொரு தாதுவிலும் முறைமுறையே ஏறுதலால் ''முறையே ஏறி'' என்றார். ஏழு தாதுக்களிலும் விடம் ஏறிய பின்னர்ப் பல் கண் முதலியன கருகுதல் இயல்பு. அஃது இங்கே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏழாம் வேகம் என்றது இறுதியாக விடம் ஏறுவதைக் குறிப்பது. எயிறும் - பல்லும். பரிகலக் குருத்தை - உண்கலமாகிய வாழைக் குருத்தை. படி - நிலத்தின்.

Koviloor Digital Library

28. தளர்ந்துவீழ் மகனைக் கண்டு தாயருந் தந்தை யாரும்
உளம்பதைத் துற்று நோக்கி உதிரஞ்சோர் வடிவும் மேனி
விளங்கிய குறியும் கண்டு ''விடத்தினால் வீந்தான்'' என்று
துளங்குதல் இன்றித் தொண்டர் அமுதுசெய் வதற்குச் சூழ்வார்.

29. பெறலரும் புதல்வன் தன்னைப் பாயினுட் பெய்து மூடிப்
புறமனை முன்றிற் பாங்கோர் புடையினில் மறைத்து வைத்தே
''அறஇது தெரியா வண்ணம் அமுதுசெய் விப்போம்'' என்று
விறலுடைத் தொண்ட னார்பால் விருப்பொடு விரைந்து வந்தார்.

30. கடிதுவந் ''தமுது செய்யக் காலந்தாழ்க் கின்ற'' தென்றே
அடிசிலும் கறியும் எல்லாம் அழகுற அணைய வைத்துப்
படியில்சீர்த் தொண்ட னார்முன் பணிந்தெழுந் ''தமுது செய்தெங்
குடிமுழு துய்யக் கொள்வீர்'' என்றவர் கூறக் கேட்டு.

31. அருந்தவர் எழுந்து ✲செய்ய அடியிணை விளக்கி வேறோர்
திருந்தும்ஆ சனத்தில் ✲ஏறிப் பரிகலந் திருத்து முன்னர்
இருந்துவெண் ணீறு சாத்தி ✲இயல்புடை இருவ ருக்கும்
பொருந்திய நீறு நல்கிப் புதல்வர்க்கும் அளிக்கும் போழ்தில்.

32. ஆதிநான் மறைநூல் வாய்மை அப்பூதி யாரை நோக்கிக்
✲''காதலர் இவர்க்கு மூத்த சேயையுங் காட்டும் முன்னே
மேதகு பூதி சாத்த'' என்றலும் விளைந்த தன்மை
யாதுமொன் றுரையார் ''இப்போ திங்கவன் உதவான்'' என்றார்.

28. வீந்தான் - மாண்டான். துளங்குதலின்றி - நடுக்க மில்லாமல்; வருத்த மில்லாமல் என்றபடி.

29. பெய்து - வைத்து. புறமனை முன்றில் - மனைப்புற முற்றத்தில். அற- முற்றும். விறல் - அன்பு உரம்.

30. அடிசிலும் - சோறும்.

31. பரிகலமாகிய வாழைக் குருத்தை.

பா-ம் - ✲செல்ல. ✲ஏற்றி. ✲இல்லுடை.

32. பூதி - விபூதி.

பா-ம் - ✲காதலீர்; காதலால்.

Koviloor Digital Library

அவ்வுரை கேட்ட போதே அங்கணர் அருளால் அன்பர்
செவ்விய திருவுள் ளத்தோர் தடுமாற்றஞ் சேர நோக்கி
''இவ்வுரை பொறாதென் உள்ளம் என்செய்தான் இதற்கொன் றுண்டால்
மெய்விரித் துரையும்'' என்ன விளம்புவார் விதிர்ப்புற் றஞ்சி.

34. ''பெரியவர் அமுது செய்யும் பேறிது பிழைக்க என்னோ
வருவ''தென் றுரையா ரேனும் மாதவர் வினவ வாய்மை
தெரிவுற உரைக்க வேண்டுஞ் சீலத்தால் சிந்தை நொந்து
பரிவொடு வணங்கி மைந்தர்க் குற்றது பகர்ந்தார் அன்றே.

35. நாவினுக் கரசர் கேளா ''நன்றுநீர் *புரிந்த வண்ணம்
யாவர்இத் தன்மை *செய்வார்'' என்றுமுன் எழுந்து சென்றே
ஆவிதீர் சவத்தை நோக்கி அண்ணலார் அருளும் வண்ணம்
பாவிசைப் பதிகம் பாடிப் பணிவிடம் பாற்று வித்தார்.

36. தீவிடம் நீங்க உய்ந்த திருமறை யவர்தஞ் சேயும்
மேவிய உறக்கம் நீங்கி விரைந்தெழு வானைப் போன்று
சேவுகைத் தவர்ஆட் கொண்ட திருநாவுக் கரசர் செய்ய
பூவடி வணங்கக் கண்டு புனிதநீ றளித்தார் அன்றே.

37. பிரிவுறும் ஆவி பெற்ற பிள்ளையைக் காண்பார் தொண்டின்
நெறியினைப் போற்றி வாழ்ந்தார் *நின்றஅப் பயந்தார் *தாங்கள்
''அறிவரும் பெருமை அன்பர் அமுதுசெய் தருளு தற்குச்
சிறிதிடை யூறு செய்தான் இவன்''என்று சிந்தை நொந்தார்.

33. அங்கணர் - சிவபெருமான். ''உம்பர்பிரான் திருத்தொண்டர் உளத்தில் தடுமாற்றம் - நம்பர்திரு வருளாலே அறிந்தருளி நவைதீர்ப்பார்'' - திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் : 207. என்செய்தான் - புதல்வன் என்செய்தான்; அவனிடம் என் நிகழ்ந்தது என்றபடி. ஒன்று - கழுவாய் ; தீர்வு.

34. பிழைக்க - தவற. காரைக்காலம்மையார் புராணம் : 19 பார்க்க.

35. ''ஒன்றுகொலாம்'' என்னுந் திருப்பதிகம் பாடி. பணிவிடம் பாற்று வித்தார் - பாம்பின் விஷத்தைப் போக்கினார்.

பா-ம் -*மொழிந்த. *செய்தார்.

36. சேவுகைத்தவர் - எருதை ஊர்தியாக்கொண்ட சிவபெருமான். சிவந்த மலரடியை.

37. அங்கே நின்ற மக்கள். காண்பார். அப்பூதியின் தொண்டின் நெறி. வாழ்ந்தார். அங்கே நின்ற அப்பெற்றோர்.

பா-ம் - *நின்றவர். *தங்கள்.

Koviloor Digital Library

38. ஆங்கவர் வாட்டந் தன்னை அறிந்துசொல் அரசர்கூட
ஓங்கிய மனையில் எய்தி அமுதுசெய் தருள வுற்ற
பாங்கினில் இருப்ப முந்நூல் பயில்மணி மார்பர் தாமும்
தாங்கிய மகிழ்ச்சி யோடுந் தகுவன *சமைத்துச் சார்வார்.

39. புகழ்ந்தகோ மயத்து நீரால் பூமியைப் பொலிய நீவித்
திகழ்ந்தவான் சுதையும் போக்கிச் சிறப்புடைத் தீபம் ஏற்றி
நிகழ்ந்தஅக் கதலி நீண்ட குருத்தினை விரித்து நீரால்
மகிழ்ந்துடன் விளக்கி ஈர்வாய் வலம்*பெற மரபின் வைத்தார்.

40. திருந்திய வாச நன்னீர் அளித்திடத் திருக்கை நீவும்
பெருந்தவர், மறையோர் தம்மைப் பிள்ளைக ளுடனே நோக்கி
''அரும்புதல் வர்களும் நீரும் அமுதுசெய் வீர்இங்''கென்ன
விரும்பிய உள்ளத் தோடு மேலவர் ஏவல் செய்வார்.

41. மைந்தரும் மறையோர் தாமும் மருங்கிருந் தமுது செய்யச்
சிந்தைமிக் கில்ல மாதர் திருவமு தெடுத்து நல்கக்
கொந்தவிழ் கொன்றை வேணிக் கூத்தனார் அடியா ரோடும்
அந்தமிழ் ஆளி யார்அங் கமுதுசெய் தருளி னாரே.

42. மாதவ மறையோர் செல்வ மனையிடை அமுது செய்து
காதல்நண் பளித்துப் பன்னாள் கலந்துடன் இருந்த பின்றை
மேதகு நாவின் மன்னர் விளங்கிய பழன மூதூர்
நாதர்தம் பாதஞ் சேர்ந்து நற்றமிழ்ப் பதிகஞ் *செய்வார்.

38. உற்ற பாங்கினில் - பொருந்திய இடத்தில். முந்நூல்.....தாமும் - அப்பூதியடிகளும்.

பா-ம் - *அமைத்துச்.

39. கோமயத்து நீரால் - சாணக் குழம்பால். (கோசலம் - மூத்திரம்; கோமயம்- சாணம்). நீவி - மெழுகி. திகழ்ந்த வான்சுதையும் போக்கி - விளங்கிய வெண்சுண்ணச் சாந்திட்டு (கோலமிட்டு). கதலி - வாழை. ஈர்வாய் - அரிந்தபக்கம். வலம்பெற - வலதுபக்க மிருக்க. மரபின் - சம்பிரதாயப்படி; முறைப்படி.

பா-ம் - *பட மன்னுவித்தார்.

40. நீவும் - கழுவும். பெருந்தவர் - திருநாவுக்கரசர். மேலவர் ஏவல் செய்வார்- பெரியோராகிய திருநாவுக்கரசரது கட்டளைப்படி நடப்பவராய்.

41. நல்க - படைக்க. கொந்து - கொத்து. அடியாரோடும் - அப்பூதியடிகள் உள்ளிட்டவர்களோடும். அந்தமிழாளி - திருநாவுக்கரசர்.

42. பா-ம் - *செய்தார்.

Koviloor Digital Library

43. அப்பூதி அடிக ளார்தம் அடிமையைச் சிறப்பித் தான்ற
மெய்ப்பூதி அணிந்தார் தம்மை விரும்புசொன் மாலை வேய்ந்த
இப்பூதி பெற்ற நல்லோர் எல்லையில் அன்பால் என்றுஞ்
செப்பூதி யங்கைக் கொண்டார் திருநாவுக் கரசர் பாதம்.

44. இவ்வகை அரசின் நாமம் ஏத்திளப் பொருளும் நாளும்
அவ்வருந் தவர்பொற் றாளே எனவுணர்ந் தடைவார் செல்லுஞ்
செவ்விய நெறிய தாகத் திருத்தில்லை மன்றுள் ஆடும்
நவ்வியங் கண்ணாள் பங்கர் நற்கழல் நண்ணி னாரே.

45. மான்மறிக் கையர் பொற்றாள் வாகீசர் அடைவால் பெற்ற
மேன்மைஅப் பூதி யாராம் வேதியர் பாதம் போற்றிக்
கான்மலர்க் கமல வாவிக் கழனிசூழ் சாத்த மங்கை
நான்மறை நீல நக்கர் திருத்தொழில் நவில லுற்றேன்.

ஆக, திருவிருத்தம் - *1,832*

அப்பூதி அடிகள் திங்களூரிலே மறையவர் குலத்திலே தோன்றியவர்; காமம் கோபம் முதலிய குற்றங்களைக் காய்ந்தவர்; இல்லறத்தில் நின்றவர்; சிவபத்தி சிவனடியார் பத்திகளிற் சிறந்தவர்; திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளிடம் பேரன்பு வாய்ந்தவர். அவ்வன்புக்கு அறிகுறியாக அவர் தம் வீட்டிலுள்ள அளவை, நிறைகோல், பிள்ளைகள், பசு, எருமை முதலியவற்றுக்கும், தாம் அமைத்த திருமடம், தண்ணீர்ப் பந்தல் முதலியவற்றுக்கும் 'திருநாவுக்கரசு' என்னும் பெயரையே சூட்டி, அப்பெயராலேயே திருத்தொண்டு செய்து வந்தார்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்பழனத்தைப் பணிந்து பணி செய்து, மற்றும் பல திருப்பதிகளைத் தொழ வேண்டித் திங்களூர் வழியே சென்றார்; அங்கே ஒரு தண்ணீர்ப் பந்தரைக் கண்டார்; அதிலே

43. "அஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய அழலோம்பும் அப்பூதி - குஞ்சிப்பூ வாய்நின்ற சேவடியாய் கோடியையே" - அப்பர் : திருப்பழனம் 10. ஆன்ற மெய்ப் பூதி அணிந்தார்தம்மை - பெருமை பொருந்திய திருமேனியில் திருநீற்றைப் பூசியுள்ள சிவபெருமானை. சொன். . . .நல்லோர் - பதிகத்தில் பாடப் பெற்ற இச்செல்வத்தைப் பெற்ற அப்பூதியடிகள். திருநாவுக்கரசர் திருவடிகளைத் துதிக்கும் பயனைக் கைக்கொண்டவரானார். இப்பூதி - இச்செல்வத்தை. செப்பு - ஊதியம் (இலாபம்.).

44. நவ்வியங் கண்ணாள் பங்கர் - மான் கண்ணையுடைய சிவகாமி சமேதராகிய நடராசப் பெருமான்.

45. அடைவால் - சார்பால். கான் - வாசனை.

Koviloor Digital Library

தம் பெயர் எங்கும் வரையப்பட்டிருத்தலைப் பார்த்தார். அவர் அங்கிருந்தவர்களை நோக்கி, ''இப்பந்தரை இப்பெயரிட்டு அமைத்தவர் யாவர்?'' என்று வினவினார். அவர்கள், ''அப்பூதி அடிகள்'' என்று சொல்லி, ''அவரால் அமைக்கப் பெற்றுள்ள வேறு பல அறச்சாலைகட்கும் 'திருநாவுக்கரசு' என்னும் பெயரையே அவர் சூட்டியுள்ளார். அப்படிச் செய்வது அவரது வழக்கம்'' என்றார்கள். திருநாவுக்கரசர், ''இதற்குக் கருத்தென்னை?'' என்று, அவர்களை நோக்கி ''அவர் எவ்விடத்தவர்?'' என்று கேட்டார். அவர்களும், ''அப்பூதி அடிகள் இப்பதியிலுள்ளவரே; இப்பொழுதுதான் வீட்டுக்குப் போனார்; அவர் வீடும் தூரத்திலில்லை; அது மிகச் சமீபத்திலேயே இருக்கிறது'' என்று சொன்னார்கள்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, அப்பூதியடிகள் வீடு நோக்கி விரைந்து நடந்து தலைக்கடை வாயிலைச்சேர்ந்தார். அதை அறிந்த அப்பூதி அடிகள் விரைந்தோடிச் சுவாமிகளை வணங்கினார். சுவாமிகளும் நாயனாரை வணங்கினார். நாயனார் திருநாவுக்கரசரை நோக்கிக் ''கருணை வடிவுடையீர்! தாங்கள் என் வீட்டுக்கு எழுந்தருளினீர்கள். யான் செய்த தவம்'' என்றார். திருநாவுக்கரசர், ''நாம் திருப்பழனத்தைத் தொழுது வழியே வந்து கொண்டிருந்தோம்; உமது தண்ணீர்ப் பந்தரைக் கண்டோம்; உமது பிற அறங்களையும் கேட்டோம்; உம்மைக் காண வந்தோம்'' என்று சொன்னார். அதற்குமேல் திருநாவுக்கரசர் அப்பூதி அடிகளை நோக்கி, ''அடியவர் பொருட்டு நீர் தண்ணீர்ப்பந்தர் வைத்திருக்கிறீர். அதன்கண் உம்முடைய பெயரை எழுதுவதே முறை. வேறு ஒரு பெயரை எழுதியதென்னை'' என்று கேட்டார்.

அவ்வுரை கேட்ட அப்பூதி அடிகள் நிலையழிந்த சிந்தைய ரானார்; ஆகி, ''நீர் நல்லது அருளிச் செய்தீர் இல்லை. பல்லவன் சமணர்களோடு சேர்ந்து செய்த கொடுங் கொடுஞ் சூழ்ச்சிகளை எல்லாம் திருத்தொண்டின் உறைப்பால் வென்ற ஒருவர் பெயரோ வேறொரு பெயர்?'' என்று வெகுண்டார்; வெகுண்டு, '''திருத்தொண்டாலே இம்மையிலும் பிழைக்கலாம்' என்று எம் போன்றவர்களுந் தெளியத் திருவருள் புரிந்தவர் திருநாவுக்கரசர். அவர்தம் திருப்பெயரை யான் எழுதினேன். நீர் வெம்மை மொழி கூறக் கேட்டேன். திருநாவுக்கரசர் கருங்கல்லைத் தெப்பமாகக் கொண்டு கடலைக் கடந்தவர்.

Koviloor Digital Library

அப்பெருமான் பெருமையை அறியாதவர் இவ்வுலகத்தில் யாவருளர்? சிவ வேடந் தாங்கி இவ்வெம்மொழி பகர்ந்தீர்; நீர் எங்கே இருப்பவர்? நீர் யாவர்'' என்று கேட்டார்.

திருநாவுக்கரசர், அப்பூதி அடிகளின் பெருமையை உணர்ந்து, ''சமணப் படுகுழிவிட்டு ஏறச் சிவபெருமான் சூலை நோய் தந்து ஆளப்பெற்ற தெளிவுணர்வில்லாத சிறுமையேன் யான்'' என்றார். என்றதும், அப்பூதி அடிகளின் கைகள் தலைமீது குவிந்தன; கண்கள் அருவிநீர் பொழிகின்றன; உரை குழறுகிறது; உடம்பெல்லாம் மயிர்க் கூச்செறிகிறது. அடிகள் கீழே விழுந்து, சுவாமிகளின் திருவடித் தாமரையைச் சூடிக்கொண்டார். திருநாவுக்கரசர் எதிர்பணிந்து அடிகளை எடுத்தருளினார். அப்பூதி அடிகள் அருநிதியம் பெற்றவர்போல் ஆனார். ஆனந்த மேலீட்டால் அவர் ஆடுகிறார்; பாடுகிறார்; ஓடுகிறார்; இன்னது செய்வதென் றறியாது களிக்கிறார்; வீட்டுள் நுழைந்தார்; ''திருநாவுக்கரசர் வந்திருக்கிறார்'' என்று மனைவி மக்களுக்குச் சொல்லுகிறார்; அவர்களுடன் வந்து சுவாமிகளை வணங்குகிறார். அப்பூதி அடிகள் உற்ற ஆர்வத்துக்கோர் அளவில்லை.

அப்பூதி அடிகள், திருநாவுக்கரசரை வீட்டினுள் அழைத்துச் சென்றார்; அவர் தம் திருவடிகளை மனைவி மக்களுடன் நீரால் விளக்கினார்; அந்நீரை அவர்கள் எல்லாரும் தலைமேல் தெளித்து மகிழ்வெய்தினார்கள். பின்பு அவர்கள் உலகுய்யத் தோன்றிய சுவாமிகளைப் பீடத்திலிருத்தி வணங்கித் ''திருவமுது செய்தருளல் வேண்டும்'' என்று வேண்டினார்கள். சுவாமிகளும் உடன்பட்டார். அப்பூதி அடிகள், மனைவியாரைப் பார்த்து, ''ஆண்டவன் அருளால் பெறுதற்கரிய பேறு பெற்றிருக்கிறோம்'' என்று சொல்லித் திருவமுது சமைக்கப் புகுந்தார்; அறுசுவை கறிகளாக்கி அமுதும் ஆக்கினார்; தம் புதல்வருள் மூத்த திருநாவுக்கரசரை அழைத்து, வாழைக் குருத்து அறுத்துவரும்படி தோட்டத்திற்கு அனுப்பினார்.

மூத்த திருநாவுக்கரசர் பெற்றோர் சொற்படி தோட்டத்துக்குச் சென்று வாழைக் குருத்தை அரிந்தார். அப்பொழுது ஒருபாம்பு, அவர்தம் கையைத் தீண்டிச் சுற்றிக்கொண்டது. மூத்த திருநாவுக்கரசர் பாம்பை உதறிக் கீழேவீழ்த்திப் பதைபதைத்து, ''விஷ வேகந் தலைக்கேறி என்னைச் சாய்த்துவிடும்; அதற்கு முன் யான் வேகமாக

Koviloor Digital Library

ஓடி இக்குருத்தைக் கொடுப்பேன்; நேர்ந்ததை எவரிடமுஞ் சொல்லேன்; பெரியவர் திருவமுது செய்தருளல் வேண்டும்'' என்று நினைந்து, அதிவேகமாக ஓடிவந்து, குருத்தைத் தாயாரிடம் நீட்டினார். அவரது உடல் கறுத்தது; உரை தடுமாறிற்று; அவர் கீழே விழுந்தார். விழுந்த மகனைக் கண்டு தாயரும் தந்தையாரும் உளம் பதைத்து, உற்று நோக்கி, ''விஷத்தால் மாண்டான்'' என்றுணர்ந்தனர். அவர்கள் நடுங்காது, பெரியவர்க்கு அமுது செய்விப்பதிலேயே கருத்திருத்தினார்கள்; சவத்தைப் பாயிலே வைத்துச் சுற்றி வீட்டின் ஒரு புறத்தில் மறைத்து வைத்தார்கள். ''பெரியவர்க்கு இது தெரியா வண்ணம் அமுது செய்விப்போம்'' என்று எண்ணி, அவர்கள் சுவாமிகளிடம் அணைந்தார்கள்; அணைந்து பணிந்து, ''எங்கள் குடிமுழுதும் உய்யுமாறு திருவமுது செய்ய எழுந்தருளல் வேண்டும்'' என்று வேண்டினார்கள்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் எழுந்து, கைகால் கழுவி, வேறொரு பீடத்தில் அமர்ந்து, திருநீறணிந்து கொண்டார்; அப்பூதி யடிகளுக்கும், அவர்தம் மனைவியார்க்குந் திருநீறு கொடுத்தார்; புதல்வர்க்குத் திருநீறளிக்கும்போது, அப்பூதியாரைப் பார்த்து, ''மூத்த குமாரரையும் அழையும்'' என்றார். அதற்கு நாயனார் நிகழ்ந்ததை விளக்கமாகக் கூறாதவராய், ''அவன் இங்கே இப்போது உதவான்'' என்றார். அதைக் கேட்டதும், சுவாமிகளுக்குத் திருவருளால் ஒருவித தடுமாற்றம் உண்டாயிற்று. ''இவ்வுரையை என் உள்ளந் தாங்காது. அவன் என் செய்தான்? உண்மை உரையும்'' என்று வினவினார். அப்பூதி அடிகள், ''பெரியவர் அமுது செய்தற்கு இடையூறு நேர்ந்து விட்டது; நிகழ்ந்ததை மறைத்தலுங் கூடாது'' என்று விதிர்ப்புற்று, நிகழ்ந்ததைக் கூறினார். திருநாவுக்கசரசு சுவாமிகள், ''நீர் செய்தது நன்றாயிருக்கிறது! எவரே இப்படிச் செய்தார்!'' என்று சொல்லி எழுந்தார்; எழுந்து போய்ச் சவத்தைப் பார்த்தார். திருவருளை நினைந்தார்; ''ஒன்று கொலாம்'' என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். விஷம் நீங்கிற்று, மூத்த திருநாவுக்கரசர் உயிர் பெற்றெழுந்தார்; எழுந்து தங்கள் குலகுருவாகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை வணங்கினார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அவருக்குத் திருநீறு கொடுத்தார். நாயனாரும் நாயகியாரும் ''சுவாமிகள் அமுது செய்வதற்கு இவன் சிறிது இடையூறு செய்தான்'' என்று வருந்தினார்கள். அதை உணர்ந்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், அப்பூதி அடிகளின் வீட்டுக்குள் நுழைந்தார், அப்பூதி அடிக*ளும் அவர்

Koviloor Digital Library

தம் மனைவியாரும் திருவமுது படைத்தனர். சுவாமிகள், ''அப்பூதி அடிகளே! நீரும் புதல்வர்களும் உடனிருந்து உண்ணலாமே!'' என்றார். அவ்வாறே அப்பூதி அடிகளும் அவர்தம் பிள்ளைகளும் திருநாவுக்கரசருடன் அமுது செய்தார்கள்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திங்களூரிலேயே சில நாள் தங்கி இருந்து, திருப்பழனம் போந்து பதிகம் பாடிச் சென்றார். அப்பதிகத்தில் சுவாமிகள் அப்பூதி அடிகளைச் சிறப்பித்தார். அப்பூதி அடிகள், திருநாவுக்கரசரின் திருவடிகளை நினைந்து, தமக்குள்ள யாவும் அவர் தம் திருவடிகளுக்கு உரியனவே என்று கொண்டு, சில நாள் வாழ்ந்து, தில்லைக் கூத்தன் திருவடி அடைந்தார்.

26. திருநீல நக்க நாயனார் புராணம் (38)

1. பூத்த பங்கயப் பொகுட்டின்மேற் பொருகயல் *உகளுங்
காய்த்த செந்நெலின் காடுசூழ் காவிரி நாட்டுச்
சாத்த மங்கைஎன் றுலகெலாம் *புகழ்வுறுந் தகைத்தால்
வாய்த்த மங்கல மறையவர் *முதற்பதி வனப்பு.

2. நன்மை சாலும்அப் பதியிடை நறுநுதல் மடவார்
மென்ம லர்த்தடம் படியமற் றவருடன் விரவி
அன்னம் முன்துறை ஆடுவ பாடுவ சாமம்
பன்ம றைக்கிடை யுடன்பயிற் றுவபல பூவை.

1. பூத்த பங்கயப் பொகுட்டின்மேல் - மலர்ந்த தாமரைப் பொகுட்டின் மீது; (பொகுட்டு - தாமரைக் குமிழி அல்லது கொட்டை). பொருகயல் - மோதுங்கயல் மீன்கள். உகளும் - புரளும்; பாயும். வனப்பு - அழகு.

பா-ம் -*உறங்கும். *நிகழ்வுறுந் தவத்தால். *வாழ்பதி.

2. சாலும் - அமைந்த. நறுநுதல் மடவார் - மணங்கமழ் நெற்றியை யுடைய பெண் மக்கள். ''மணநாறு நறுநுதல். . . .''கலித்தொகை : 14. 4. ; ''தேங்கமழ் திருநுதல்'' - திருமுருகாற்றுப்படை : 24. நறுநுதல் - நல்ல நெற்றியுமாம். தடம்படிய- குளத்தில் நீராட. விரவி - கலந்து. கிடை- வேதம் ஓதும் இடம்; இங்கே ஓதுவோரைக் குறிப்பது. பூவை - நாகணவாய்ப் பறவைகள். கிடையில் ஓதல் பயிலல் இரண்டும் நிகழும்; இங்குப் பூவைகளும் தாங்களே சாம வேதத்தைப் பாடுகின்றன; அதைத் தங்கள் கூட்டத்துக்கும் பயிற்றுவிக்கின்றன.

Koviloor Digital Library

3. ஆய்ந்த மெய்ப்பொருள் நீறென வளர்க்கும்அக் காப்பில்
ஏய்ந்த மூன்றுதீ வளர்த்துளார் இருபிறப் பாளர்
நீந்து நல்லறம் நீர்மையின் வளர்க்கும்அத் தீயை
வாய்ந்த கற்புடன் நான்கென வளர்ப்பர்கள் மடவார்.

4. சீலம் உய்த்தஅத் திருமறை யோர்செழு மூதூர்
ஞாலம் மிக்கநான் மறைப்பொருள் விளக்கிய நலத்தார்
ஆலம் வைத்தகண் டத்தவர் தொண்டராம் அன்பர்
நீல நக்கனார் என்பவர் நிகழ்ந்துளார் ஆனார்.

5. வேத உள்ளுறை யாவன விரிபுனல் வேணி
நாதர் தம்மையும் அவரடி யாரையும் நயந்து
பாதம் அர்ச்சனை புரிவதும் பணிவதும் என்றே
காத லால்அவை இரண்டுமே செய்கருத் துடையார்.

6. மெய்த்த ஆகம விதிவழி வேதகா ரணரை
நித்தல் பூசனை புரிந்தெழு நியமமுஞ் செய்தே
அத்தர் அன்பருக் கமுதுசெய் விப்பது முதலா
எத்தி றத்தன பணிகளும் ஏற்றெதிர் செய்வார்.

7. ஆய செய்கையில் அமருநாள் ஆதிரை நாளில்
மேய பூசனை நியதியை விதியினால் முடித்துத்
தூய தொண்டனார் தொல்லைநீ டயவந்தி அமர்ந்த
நாய னாரையும் அருச்சனை புரிந்திட நயந்தார்.

8. உறையு ளாகிய மனைநின்றும் ஒருமைஅன் புற்ற
முறைமை யால்வரு பூசைக்கும் முற்றவேண் டுவன

3. அக்காப்பில் ஏய்ந்த - அத்திருநீற்றில் பொருந்திய; அக்காப்பில் என்பதற்கு அவ்வூரில் என்பர் ஆறுமுகத்தம்பிரானார். மூன்றுதீ - தக்ஷிணாக்கினி, காருகபத்தியம், ஆகவனீயம். இரு பிறப்பாளர் - அந்தணர். பிறவிக் கடலினின்றும் நீந்துதற்குரிய. நீர்மையின் - தன்மையில். வாய்ந்த - சிறந்த. வேள்வித் தீமூன்று, கற்புத்தீ ஒன்று ஆக நான்கு.

4. ஆலம் - விஷம்.

5. உள்ளுறை - உட்பொருள். விரிபுனல் வேணி நாதர் - சிவபெருமான். நயந்து - விரும்பி.

6. வேத காரணரை - சிவபெருமானை. அத்தர் - சிவபெருமானுடைய.

7. பழமையும் விழுப்பமுமுடைய அயவந்தி. நாயனாரையும் - சிவபிரானையும்.

Koviloor Digital Library

குறைவ றக்கொண்டு மனைவியார் தம்மொடுங் கூட
இறைவர் கோயில்வந் தெய்தினர் எல்லையில் தவத்தோர்.

9. அணைய வந்துபுக் கயவந்தி மேவிய அமுதின்
துணைம லர்க்கழல் தொழுதுபூ சனைசெயத் தொடங்கி
இணைய நின்றங்கு வேண்டுவ மனைவியார் ஏந்த
உணர்வின் மிக்கவர் உயர்ந்தஅர்ச் சனைமுறை உய்த்தார்.

10. நீடு பூசனை நிரம்பியும் அன்பினால் நிரம்பார்
மாடு சூழ்புடை வலங்கொண்டு வணங்கிமுன் வழுத்தித்
தேடு மாமறைப் பொருளினைத் தெளிவுற நோக்கி
நாடும் அஞ்செழுத் துணர்வுற இருந்துமுன் நவின்றார்.

11. தொலைவில் செய்தவத் தொண்டனார் கருதியே முதலாங்
கலையின் உண்மையாம் எழுத்தஞ்சுங் கணிக்கின்ற காலை
நிலையின் நின்றுமுன் வழுவிட நீண்டபொன் மேருச்
சிலையி னார்திரு மேனிமேல் விழுந்ததோர் சிலம்பி.

12. விழுந்த போதில்அங் கயல்நின்ற மனைவியார் விரைவுற்
றெழுந்த அச்சமோ டிளங்குழ வியில்விழுஞ் சிலம்பி
ஒழிந்து நீங்கிட ஊதிமுன் துமிப்பவர் போலப்
பொழிந்த அன்பினால் ஊதிமேல் துமிந்தனர் போக.

13. பதைத்த செய்கையால் மனைவியார் முற்செயப் பந்தஞ்
சிதைக்கு மாதவத் திருமறை யவர்கண்டு தங்கண்
புதைத்து ''மற்றிது செய்ததென் பொறியிலாய்'' என்னச்
''சுதைச்சி லம்பிமேல் விழவூதித் துமிந்தனன்'' என்றார்.

8. உறையுள் - இருப்பிடம்.

9. அமுதின் - சிவத்தின். துணை - இரண்டு, இணைய - நெருங்க. வேண்டுவ - வேண்டப்படும் பொருள்களை. உணர்வின் மிக்கவர் - திருநீல நக்கர். உய்த்தார்- செய்தார்.

10. பக்கத்தே சூழ்ந்த பிரகாரத்தை.

11. தொலைவில் - அழிவில்லாத. சுருதியே முதலாம் - வேதமே முதலாகச் சொல்லப்பட்ட. பஞ்சாட்சரத்தைச் செபிக்கும்போது. தான் இருந்த இடத்தினின்றும் வழுக்க ஒரு சிலம்பி (சிலந்தி). நீண்ட பொன் மேருச் சிலையினார் - சிவபெருமானது.

12. இளங் குழந்தைமீது விழுஞ் சிலம்பி யொழிந்து நீங்க ஊதி உமிழ் வாரைப்போல. மேல் - சிவபெருமான் திருமேனிமீது. துமிந்தனர் - உமிழ்ந்தனர்.

13. உள்ளம் பதைத்த செய்கையால். முன் - தம்முன். பொறியிலாய் - அறிவில்லாதவளே. சுதைச் சிலம்பி - வெண் சிலம்பி. சிவபிரான் திருமேனி மேல் விழ.

Koviloor Digital Library

14. மனைவி யார்செய்த அன்பினை மனத்தினிற் கொள்ளார்
புனையும் நூல்மணி மார்பர்தம் பூசனைத் திறத்தில்
''இனைய செய்கைஇங் கநுசித மாம்''என எண்ணும்
நினைவி னால்அவர் தம்மைவிட் டகன்றிட நீப்பார்.

15. ''மின்நெ டுஞ்சடை விமலர்மேல் விழுந்தநூற் சிலம்பி
தன்னை வேறொரு பரிசினால் தவிர்ப்பது தவிர
முன்அ ணைந்துவந் தூதிவாய் நீர்ப்பட முயன்றாய்
உன்னை யான்இனித் துறந்தனன் ஈங்''கென உரைத்தார்.

16. மற்ற வேலையிற் கதிரவன் மலைமிசை மறைந்தான்
உற்ற ஏவலின் மனைவியார் ஒருவழி நீங்க
முற்ற வேண்டுவ பழுதுதீர் பூசனை முடித்துக்
கற்றை வேணியார் தொண்டருங் கடிமனை புகுந்தார்.

17. அஞ்சும் உள்ளமோ டவர்மருங் கணைவுற மாட்டார்
நஞ்சம் உண்டவர் கோயிலில் நங்கையார் இருந்தார்
செஞ்சொல் நான்மறைத் திருநீல நக்கர்தாம் இரவு
பஞ்சின் மெல்லணைப் பள்ளியிற் பள்ளிகொள் கின்றார்.

18. பள்ளி கொள்பொழு தயவந்திப் பரமர்தாங் கனவில்
வெள்ள ✶நீர்ச்சடை யொடுநின்று மேனியைக் காட்டி
''உள்ளம் வைத்தெமை ஊதிமுன் துமிந்தபால் ஒழியக்
கொள்ளும் இப்புறஞ் சிலம்பியின் கொப்புள்''என் றருள.

19. கண்ட அப்பெருங் கனவினை நனவெனக் கருதிக்
கொண்ட அச்சமோ டஞ்சலி குவித்துடன் விழித்துத்
தொண்ட னார்தொழு தாடினார் பாடினார் துதித்தார்
அண்ட நாயகர் ✶கருணையைப் போற்றிநின் றழுதார்.

14. பூசனைத் திறத்தில் - பூசையினிடத்து. அவர் - மனைவியார்.

15. பரிசினால் - வகையால்.

16. அவ்வேளையில் சூரியன் அத்தகிரியில் மறைந்தான். உற்ற ஏவலின்- நாயகன் வாயிலாகப் பிறந்த கட்டளைப்படி. முற்ற வேண்டுவ - முழுதும் வேண்டப்படுவனவாகிய. பழுதுதீர் பூசனை - நாயகியால் உற்ற அநுசிதத்தை ஒழிக்கும் பூசை முதலியவற்றை; பிராயச்சித்தஞ் செய்து என்றபடி. கடி - காப்புடைய.

18. உன் மனைவி உள்ளம் வைத்து. பால் ஒழிய - பக்கந்தவிர.

பா-ம் - ✶நீர்ச்சடை யோடுதம் மேனியை.

19. பா-ம் - ✶கருணையே.

Koviloor Digital Library

20. போது போயிருள் புலர்ந்திடக் கோயிலுட் *புகுந்தே
ஆதி நாயகர் அயவந்தி அமர்ந்தஅங் கணர்தம்
பாத மூலங்கள் பணிந்துவீழ்ந் தெழுந்துமுன் பரவி
மாத ராரையுங் கொண்டுதம் மனையில்மீண் டணைந்தார்.

21. பின்பு முன்னையிற் பெருகிய மகிழ்ச்சிவந் தெய்த
இன்பு றுந்திறத் தெல்லையில் பூசனை இயற்றி
அன்பு மேம்படும் அடியவர் மிகஅணை வார்க்கு
முன்பு போலவர் வேண்டுவ விருப்புடன் முடிப்பார்.

22. அன்ன தன்மையில் அமர்ந்தினி தொழுகும்அந் நாளில்
மன்னு பூந்தராய் வருமறைப் பிள்ளையார் பெருமை
பன்னி வையகம் போற்றிட மற்றவர் பாதஞ்
சென்னி வைத்துடன் சேர்வுறும் விருப்பினிற் சிறந்தார்.

23. பண்பு மேம்படு நிலைமையார் பயிலும்அப் பருவ
மண்பெ ருந்தவப் பயன்பெற மருவுநற் பதிகள்
விண்பி றங்குநீர் வேணியார் தமைத்தொழ அணைவார்
சண்பை மன்னருஞ் சாத்தமங் கையில்வந்து சார்ந்தார்.

24. நீடு சீர்த்திரு நீலகண் டப்பெரும் பாணர்
தோடு லாங்குழல் விறலியார் உடன்வரத் தொண்டர்
கூடும் அப்பெருங் குழாத்தொடும் புகலியர் பெருமான்
மாடு வந்தமை கேட்டுளம் மகிழ்நீல நக்கர்.

25. கேட்ட அப்பொழு தேபெரு மகிழ்ச்சியிற் கிளர்ந்து
தோட்ட லங்கலுங் கொடிகளும் புனைந்துதோ ரணங்கள்
நாட்டி நீணடைக் காவண மிட்டுநற் சுற்றத்
தீட்ட முங்கொடு தாமும்முன் எதிர்கொள எழுந்தார்.

20. பா-ம் - *புகுந்தார்.

22. பூந்தராய் - சீர்காழியில். மறைப் பிள்ளையார் - திருஞான சம்பந்தர். பன்னி - சொல்லி.

23. அன்புத் தன்மையில் மேம்பட்டவராகிய நாயனார் அவ்வன்பின்வழி நின்று ஒழுகிவரும் காலத்தில். பதிகளில் எழுந்தருளியுள்ள கங்கையைச் சடையிற் கொண்ட சிவபெருமானை. சண்பை மன்னரும் - திருஞான சம்பந்தரும்.

24. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார். இவர் திருஞான சம்பந்தப் பெருமானுக்கு யாழ்த்தொண்டு செய்பவர். தோடு உலாங் குழல் - மலர்களை யணிந்த கூந்தலையுடைய. விறலியார் - பாணியாருடன்; மதங்க சூளாமணியாருடன். புகலியர் பெருமான் - திருஞான சம்பந்தர். மாடு - அருகே.

25. கிளர்ந்து - எழுச்சிகொண்டு. தோட்டலங்கலும் - இதழ்களையுடைய மலர் மாலைகளையும். நடைக் காவணம் - நடைப் பந்தர். ஈட்டமும் - கூட்டமும்.

Koviloor Digital Library

26. சென்று பிள்ளையார் எழுந்தரு ளுந்திருக் கூட்டம்
ஒன்றி அங்கெதிர் கொண்டுதங் களிப்பினால் ஒருவா
றன்றி ஆடியும் பாடியுந் *தொழுதெழுந் தணைவார்
பொன்த யங்குநீள் மனையிடை யுடன்கொடு புகுந்தார்.

27. பிள்ளை யாரெழுந் தருளிய பெருமைக்குத் தக்க
வெள்ள மாகிய அடியவர் கூட்டமும் விரும்ப
உள்ளம் ஆதர வோங்கிட ஓங்குசீர்க் காழி
வள்ள லாரைத்தம் மனையிடை அமுதுசெய் வித்தார்.

28. அமுது செய்தபின் பகலவன் *மேல்கடல் அணையக்
குமுத வாவியிற் குளிர்மதிக் கதிரணை போதில்
இமய மங்கைதன் திருமுலை அமுதுண்டார் இரவும்
தமது சீர்மனைத் தங்கிட வேண்டுவ சமைத்தார்.

29. சீல மெய்த்திருத் தொண்டரோ டமுதுசெய் தருளி
ஞாலம் *மிக்கிட நாயகி யுடன்நம்பர் நண்ணும்
காலம் முற்பெற அமுதவர் அழைத்திடக் கடிது
நீல நக்கனார் வந்தடி பணிந்துமுன் நின்றார்.

30. நின்ற அன்பரை ''நீலகண் டப்பெரும் *பாணர்க்
கின்று தங்கஓர் இடங்கொடுத் தருளுவீர்'' என்ன
நன்றும் இன்புற்று நடுமனை வேதியின் பாங்கர்ச்
சென்று மற்றவர்க் கிடங்கொடுத் தனர்திரு மறையோர்.

26. ஒன்றி - கலந்து. ஒருவாறன்றி - ஒருவழியில் அல்லாமல்; பலவழியிலும் என்றபடி.

பா-ம் - *தொழுதெழுந் தயர்வார்; தொழுதெழு பவராகி.

27. உள்ளம் ஆதரவு - மனக்காதல்.

28. பகலவன் - சூரியன். குமுத வாவியில் - ஆம்பல் நிறைந்த தடாகத்தில். மதிக்கதிர் - திங்கள் நிலவு; சந்திரிகை. மதியைக் கண்டதும் ஆம்பல் மலர்தல் ஈண்டுக் குறிக்கப்பட்டது. (திருஞான சம்பந்தர் - மதி ; திருநீலநக்கரில்லம் - குமுத வாவி).

பா-ம் - *கருங்.

29. ஞாலமிக்கிட - உலகம் உயர்ந்து ஓங்க. அமுதவர் - திருஞான சம்பந்தர். ''பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத - சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்'' - திருஞான சம்பந்தர் சுவாமிகள் புராணம் : 1.

பா-ம் - *உய்ந்திட.

30. திருநீலநக்கர் மறையவராதலின், ஒருவேளை அவர் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரிடம் தீண்டாமை பாராட்டுவரோ என்று நினைந்து, ''பாணர் தங்க ஓரிடம் கொடுத்தருளுவீர்'' என்றார் போலும். நன்றும் - பெரிதும். நடுவீட்டிலுள்ள வேதிகையின் (பூசை மேடையின்) அருகே.

பா-ம் - *பாணர்.

Koviloor Digital Library

31. ஆங்கு வேதியில் அறாதசெந் தீவலஞ் சுழிவுற்
றோங்கி முன்னையில் ஒருபடித் தன்றியே ஒளிரத்
தாங்கு நூலவர் மகிழ்வுறச் சகோடயாழ்த் தலைவர்
பாங்கு பாணியா ருடன்அரு ளாற்பள்ளி கொண்டார்.

32. கங்கு லிற்பள்ளி கொண்டபின் *கவுணியர்க் கிறைவர்
அங்கு நின்றெழுந் தருளுவார் அயவந்தி அமர்ந்த
திங்கள் சூடியை நீலநக் கரைச்சிறப் பித்தே
பொங்கு செந்தமிழ்த் திருப்பதி கத்தொடை புனைந்தார்.

33. பதிக நாண்மலர் கொண்டுதம் பிரான்கழல் பரவி
அதிக நண்பினை நீலநக் கருக்களித் தருளி
எதிர்*கொ ளும்பதி களில்எழுந் தருளினார் என்றும்
புதிய செந்தமிழ்ப் பழமறை மொழிந்தபூ சுரனார்.

34. பிள்ளை யார்எழுந் தருளஅத் தொண்டர்தாம் பின்பு
தள்ளும் அன்புடன் கேண்மையும் *தவிர்ப்பில எனினும்
வள்ள லார்திரு வருளினை வலியமாட் டாமை
உள்ளம் அங்குடன் போக்கிமீண் டொருவகை இருந்தார்.

31. வேதியில் அறாத - ஓமகுண்டத்தில் நீங்காத. ஒளிர - பிரகாசிக்க. தாங்கு நூலவர் - திருநீலநக்க நாயனார். சகோடயாழ்த் தலைவர் - திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர். யாழ் நால்வகை ; பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டி யாழ். இவைகளுள் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்கொண்டது சகோடயாழ். இது பதினான்கு நரம்புகளா லாகியது; திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம் பார்க்க. பாங்கு - பக்கத்தே; அழகிய எனினுமாம். திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் மனைவியாருடன் வேதிகையின் பாங்கர்ச் சென்று பள்ளிகொள்ள, ஓமத் தீயானது முன்னையினும் எழுந்து ஓங்கி நாவிட்டுச் சுழன்றதை ஈண்டுச் சிறப்பாக ஆசிரியர் குறிப்பிட்டதன் கருத்தைச் சிவநேயர்கள் ஊன்றி உன்னுவார்களாக. நாயன்மார் காலத்தில் சாதி வேற்றுமையும் தீண்டாமையும் உண்டு. அக்கொடுமைகளை ஒழிக்கவே நாயன்மார்கள் தோன்றினார்கள் என்பதற்கு ஈண்டுள்ள குறிப்புச் சிறந்த சான்றாகும்.

32. கங்குலில் - இரவில். கவுணியர்க்கு இறைவர் - திருஞான சம்பந்தர். திங்கள் சூடியை - சந்திரனை யணிந்த சிவபெருமானுக்கு,. திருப்பதிகமாலை. ''நிறையினார் நீல நக்கன் நெடுமா நகரென்று தொண்டர் - அறையும் ஊர் சாத்த மங்கை அயவந்தி'' - திருஞான சம்பந்தர்.

பா-ம் - *கவுணியர் தலைவர்.

33. பதிகமாகிய நாண்மலர் (அன்றலர்ந்த மலர்). புதிய செந்தமிழிலே பழைய மறையை மொழிந்த அந்தணராகிய திருஞான சம்பந்தர்.

பா-ம் -*தொழும்.

34. அத்தொண்டர் - திருநீல நக்க நாயனார். திருஞான சம்பந்தர் பின்னே தொடர்ந்து செல்லத் தள்ளும் அன்பும் கேண்மையும் (நட்பும்). வள்ளலாராகிய திருஞான சம்பந்தரது கட்டளையை மீறமாட்டாமையால்.

பா-ம் - *தப்பில.

Koviloor Digital Library

35. மேவு நாளில்அவ் வேதியர் முன்புபோல் விரும்பும்
தாவில் பூசனை முதற்செய்கை தலைத்தலை சிறப்பச்
சேவின் மேலவர் மைந்தராந் திருமறைச் சிறுவர்
பூவ டித்தலம் பொருந்திய *உணர்வொடும் பயின்றார்.

36. சண்பை யாளியார் தாமெழுந் தருளும்எப் பதியும்
நண்பு மேம்பட நாளிடைச் செலவிட்டு நண்ணி
வண்பெ ரும்புக ழவருடன் பயின்றுவந் துறைந்தார்
திண்பெ ருந்தொண்ட ராகிய திருநீல நக்கர்.

37. பெருகு காதலிற் பின்நெடு நாள்முறை பிறங்க
வருபெ ருந்தவ மறையவர் வாழிசீர் காழி
ஒருவர் தந்திருக் கல்லியா ணத்தினி லுடனே
திரும ணத்திறஞ் சேவித்து நம்பர்தாள் சேர்ந்தார்.

38. தருதொ ழில்திரு மறையவர் சாத்தமங் கையினில்
வருமு தற்பெருந் திருநீல நக்கர்தாள் வணங்கி
இருபி றப்புடை அந்தணர் ஏறுயர்த் தவர்பால்
ஒருமை உய்த்துணர் நமிநந்தி யார்தொழில் உரைப்பாம்.

ஆக, திருவிருத்தம் - 1,870

சோழநாட்டிலே சாத்தமங்கை என்றொரு பதியுண்டு. அப்பதியிலே மறையவர் குலத்திலே தோன்றியவர் திருநீலநக்க நாயனார் என்பவர். அவர், 'சிவபெருமானுக்கும் சிவனடியார் களுக்குந் தொண்டு செய்வது, வேதம் அறிவுறுத்தும் உண்மை' என்ற கொள்கையுடையவர். அக்கொள்கைப்படியே அவர் நடந்துவந்தார்.

35. தாவில்- கெடுதலில்லாத. சேவின் மேலவர் - இடபாரூடராகிய சிவபெருமான். சிறுவர் - திருஞான சம்பந்தர். 'சேவின் மேலவர் மைந்தர்' என்பதின் நுட்பம் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் புராணத்தில் விளக்கப்படும்.

பா-ம் - *அறிவொடும்.

36. திருஞான சம்பந்தர் எழுந்தருளும் எத்திருப்பதியிலும். இடையில் சிலநாள் கழித்து. அவருடன் பயின்று - திருஞான சம்பந்தருடன் பழகி. திண் பெரும்- உறுதியுடைய பெருமை வாய்ந்த.

37. முறை பிறங்க - இம்முறை பெருக. மறையவர் - திருநீல நக்கர். ஒருவர்தம் - திருஞானசம்பந்தரது.

38. தருந்தொழிலையுடைய. ஏறு. . . உய்த்து - இடபக்கொடியுடைய சிவபெருமானிடம் அன்பு செலுத்தி.

Koviloor Digital Library

அப்பதியில் அயவந்தி என்னுங் கோயிலில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானை அர்ச்சிக்க விரும்பித் திருநீலநக்க நாயனார் ஒரு திருவாதிரைநாளில் மனைவியாரோடுஞ் சென்றார். அவர் விதிப்படி ஆண்டவனைத் தொழுது, அர்ச்சித்து, அஞ்செழுத்தை ஓதிக் கொண்டிருந்தார். அவ்வேளையில் ஒரு சிலம்பி மேலே நின்றும் வழுவிச் சிவலிங்கத்தின் மீது விழுந்தது. அதை நாயனார் மனைவியார் கண்டார். குழந்தைமேல் சிலம்பி விழுந்தால், அதை எப்படி ஊதித் துமிப்பாரோ, அப்படியே சிவலிங்கத்தின்மீது விழுந்த சிலம்பியை அவர் ஊதித் துமிந்தார்.

மனைவியார் செயலைத் திருநீலநக்கநாயனார் பார்த்துப் பதைபதைத்துக் கண்களைப் புதைத்துக்கொண்டார்; புதைத்து மனைவியாரை நோக்கி, ''உணர்வில்லாதவளே! இப்படி ஏன் செய்தாய்?'' என்று கேட்டார். ''சிலம்பி சிவலிங்கத்தின்மீது விழுந்தது. அதை ஊதித் துமிந்தேன்'' என்று அம்மையார் கூறினார். நாயனார் நாயகியாரது அன்பைக் கருதாது, அவர் செயலை அனுசிதமாகக் கருதினார். அவர் அம்மையாரை நோக்கிச் ''சிலம்பியை வேறொரு வகையால் நீக்கி யிருக்கலாம். அதை எச்சில்பட ஊதித் துமிந்தாய். அடாதது செய்த உன்னைத் துறந்தேன். என்னைவிட்டு நீங்குவாயாக'' என்றார். அப்பொழுது மாலைக்காலம் வந்தது. அம்மையார் நாயனார் கட்டளைப்படி ஒருவழி நீங்கினார். நாயனார் நேர்ந்த பழுது தீரப் பூசைசெய்து முடித்து வீடுசேர்ந்தார். அம்மையார் வீடுநோக்க அஞ்சித் திருக்கோயிலிலேயே தங்கினார்.

அன்றிரவு அடியவர்க் கெளியவராகிய அயவந்திநாதர், நாயனார் கனவிலே தோன்றி, ''உன் மனைவி மெய்யன்போடு ஊதித் துமிந்த இடம் இது. இங்கே கொப்புளமில்லை: அவள் ஊதாத இடமாகிய இப்புறத்தைப் பார். கொப்புளம் எழும்பியிருக்கிறது'' என்று காட்டினார். நாயனார் விழித்து எழுந்து, கனவை நினைவாக் கொண்டு திருவருளைப் போற்றுகிறார்; ஆடுகிறார்; பாடுகிறார்; அழுகிறார்.

பொழுது விடிந்தது. திருநீலநக்கநாயனார் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று, ஆண்டவனைத் தொழுது, மனைவியாரை அழைத்துக் கொண்டு வீடு சேர்ந்தார். நாயனார் வழக்கம்போலத் திருத்தொண்டு செய்து வந்தார்.

Koviloor Digital Library

திருநீலநக்க நாயனார் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளின் மாண்பு களைக் கேள்வியுற்றார். அச்சுவாமிகளைக் கண்டு தொழவேண்டும் என்னும் பேரவா அவருக்கு எழுந்தது. அச்சமயத்தில் ஒருநாள் திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் அயவந்தி அப்பரைத் தொழுது, சாத்த மங்கைக் கெழுந்தருளினார். அவருடன் திருநீலகண்ட யாழ்ப் பாணரும், அவ்யாழ்ப்பாணரின் மனைவியாரும், மற்றும் பல அடியார்களும் போந்தார்கள். திருநீலநக்க நாயனார் தமது ஊரை அலங்கரித்துத் திருஞான சம்பந்தரையும் மற்றவர்களையும் எதிர் கொண்டார்; அவர்களை எதிர்கொண்டு அழைத்துத் திருவமுது செய்வித்தார். அன்றிரவும் திருஞான சம்பந்தர் அவ்விடம் தங்கினார். எல்லாரும் அமுதுண்ட பின்னர்த் திருஞான சம்பந்தர் திருநீலநக்க நாயனாரை அழைப்பித்துத் ''திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் இன்று தங்க ஓரிடம் அளியும்'' என்றார். திருநீலநக்க நாயனார் மகிழ் வெய்தி நடுமனையில் வேதிகையின் பக்கத்தில் யாழ்ப்பாணருக்கு இடம் அளித்தார். அங்கே வேதிகையிலுள்ள நித்தியாக்கினி எழுந்து ஓங்கி நாவிட்டு முன்னிலும் பிரகாசமாக எரியலாயிற்று. திருநீலநக்க நாயனார் இன்புற்றார். பெரும்பாணர் விறலியாரோடு பள்ளிகொண்டார்.

பொழுது விடிந்தபின், திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் அயவந்திக்குப் போனார்; போய்த் திருநீல நக்கரைச் சிறப்பித்துப் பதிகம் பாடினார். சுவாமிகள் சில நாள் அங்கிருந்து, நாயனாருக்கு விடை கொடுத்து, வேறு பதிகளுக்குச் சென்றார். திருஞான சம்பந்தரைப் பிரிந்து வாழ நாயனார்க்கு மனம் எழவே இல்லை. ஆனாலும் சுவாமிகள் கட்டளைப்படி நாயனார் சாத்தமங்கையி லேயே இருந்தார். அவர் மனம் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளிடத்தி லேயே படிந்து கிடந்தது. இடை நாட்களில் நாயனார் திருஞான சம்பந்தர் போகுந் திருப்பதிகளுக்குத் தாமும் போய் அவரைக் கண்டு தொழுது வருவார்.

இவ்வாறொழுகி வந்த திருநீலநக்க நாயனார், திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளுடைய திருமணத்தைச் சேவித்துச் சிவபிரான் திருவடி சேர்ந்தார்.

Koviloor Digital Library

27. நமிநந்தி அடிகள் புராணம் (33)

1. வையம் புரக்குந் தனிச்செங்கோல் வளவர் பொன்னித் திருநாட்டுச்
செய்ய கமலத் தடம்பணையும் செழுநீர்த் தடமும்
புடையுடைத்தாய்ப்
பொய்தீர் வாய்மை அருமறைநூல் புரிந்த சீலப் புகழதனால்
எய்தும் பெருமை எண்டிசையும் ஏறூர் ஏமப் பேறூரால்.

2. மாலை பயிலும் தோரணங்கள் மருங்கு பயிலும் மணிமறுகு
வேலை பயிலும் புனல்பருகு மேகம் பயிலும் மாடங்கள்
சோலை பயிலும் குளிர்ந்தஇருள் சுரும்பு பயிலும் அரும்பூகம்
காலை பயிலும் வேதஒலி கழுநீர் பயிலும் செழுநீர்ச்செய்.

பணையில் விளைந்த வெண்ணெல்லின் பரப்பின் மீது படச்செய்ய
துணர்மென் கமலம் இடைஇடையே சுடர்விட் டெழுந்து தோன்றுவன
புணர்*வெண் புரிநூ லவர்வேள்விக் களத்தில் புனைந்த வேதிகைமேல்
மணல்வெண் பரப்பின் இடைஇடையே வளர்த்த செந்தீ மானுமால்.

4. பெருமை விளங்கும் அப்பதியில் பேணும் நீற்றுச் சைவநெறி
ஒருமை நெறிவாழ் அந்தணர்தம் ஓங்கு குலத்தி னுள்வந்தார்
இருமை உலகும் ஈசர்கழல் இறைஞ்சி ஏத்தப் பெற்றதவத்
தருமை புரிவார் நமிநந்தி அடிகள் என்பா ராயினார்.

1. வையம்புரக்கும் - உலகத்தைக் காக்கும். வளவர் பொன்னித் திரு நாட்டு - சோழர்களின் காவிரி நாட்டில். தடம்பணையும் - அகன்ற வயல்களையும். தடமும் - தடாகங்களையும். புடை - தன்னகத்தே.

2. மாலை பயிலும் - வரிசையாக உள்ள; மாலைகள் கட்டப்பட்ட எனினுமாம். மணி மறுகு மருங்கு பயிலும் - அழகிய வீதிகளில் நெருங்கி யிருக்கும். வேலை. . . . மாடங்கள் பயிலும் - கடலிலுள்ள நீரைக் குடிக்கும் மேகங்கள் மாடங்களில் தவழும். சோலை குளிர்ந்த இருள் பயிலும் (செறியும்). அரும்பூகம் சுரும்பு பயிலும் - அரிய கமுகுகளில் வண்டுகள் நிரம்பிக் கிடக்கும். செழுநீர்ச்செய் - செழிய நீர்வளங் கொண்ட வயல்களில். கழுநீர் பயிலும் - செங் கழுநீர்ப் பூக்கள் இருக்கும்.

3. பண்ணையில் விளைந்த. செய்யதுணர் மென்கமலம் - சிவந்த கொத்துக்களைக் கொண்ட மெல்லிய தாமரைகள். வேள்விக் களத்தில் - யாக சாலையில். புனைந்த - அழகு செய்த. வேதிகை மேல் - திண்ணைமீது. மானும் - ஒக்கும்.

பா-ம் - *மென்.

4. பேணும் - பாதுகாக்கும். இம்மை மறுமையுலகும்.

Koviloor Digital Library

5. வாய்மை மறைநூல் சீலத்தால் வளர்க்குஞ் செந்தீ எனத்தகுவார்
தூய்மைத் திருநீற் றடைவேமெய்ப் பொருளென் றறியுந் துணிவினார்
சாம கண்டர் செய்யகழல் *வழிப்பட் டொழுகுந் தலைமைநிலை
யாம இரவும் பகலும்உணர் வொழியா இன்பம் எய்தினார்.

அவ்வூர் நின்றுந் திருவாரூ ரதனை அடைவார் "அடியார்மேல்
வெவ்வூ றகற்றும் பெருமான்றன் விரைசூழ் மலர்த்தாள் பணிவுறுதல்
எவ்வூ தியமும் எனக்கொள்ளும் எண்ணம் உடையார் பலநாளும்
தெவ்வூர் எரித்த *வரைச்சிலையார் திருப்பா தங்கள் வணங்கினார்.

செம்பொற் புற்றின் மாணிக்கச் செழுஞ்சோ தியைநேர் தொழுஞ்சீலம்
தம்பற் றாக நினைந்தணைந்து தாழ்ந்து பணிந்து வாழ்ந்துபோந்
தம்பொற் புரிசைத் திருமுன்றில் அணைவார் பாங்கோர் அரனெறியின்
நம்பர்க் கிடமாங் கோயிலினுட் புக்கு வணங்க நண்ணினார்.

8. நண்ணி இறைஞ்சி அன்பினால் நயப்புற் றெழுந்த காதலுடன்
அண்ண லாரைப் பணிந்தெழுவார் அடுத்த நிலைமைக் குறிப்பினால்
பண்ணுந் தொண்டின் பாங்குபல பயின்று பரவி விரவுவார்
எண்ணில் தீபம் ஏற்றுவதற் கெடுத்த கருத்தின் இசைந்தெழுந்தார்.

5. சீலத் தூய்மையில் நெருப்பனையார் என்றபடி. அடைவே - சேர்க்கையே. சாம கண்டர் - சாமம் பாடும் திருமிடற்றராகிய சிவபெருமான். ஜாம இரவும்.

பா-ம் - *தலைப்பட் டொழுகுந் தன்மைநிலை.

6. வெம்மை ஊறு - கொடுந் துன்பங்களை. விரை - வாசனை. திருவடியைப் பணிவது எல்லாவித இலாபமும். தெவ்வூர் - பகைவர்களின் முப்புரங்களை. வரைச்சிலையார் - மேருவை வில்லாகவுடைய சிவபிரான்தன்.

பா-ம் - *வரிச்.

7. திருவாரூரில் பெருமான் புற்றிடங்கொண்டிருத்தலான், "செம்பொற் புற்றின்" என்றார். அம். . . .திருமுன்றில் - அழகிய பொன்மதில் சூழ்ந்த திரு முற்றத்தில். பாங்கோர் அரனெறியில் - பக்கத்துள்ள ஒப்பற்ற அரனெறி என்னுங் கோயிலில்.

8. நயப்புற்று - விருப்புற்று. பாங்கு. . . விரவுவார் - பகுதிகள் பலவற்றைச் செய்து வாழ்த்தி வாழும் நமிநந்தியடிகள். "விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞானமாகும்", "விரும்பிநல் விளக்குத் தூபம் விதியினால் இடவல் லார்க்குக் - கரும்பினில் கட்டி போல்வார் கடவூர் வீரட்டனாரே" - அப்பர்.

Koviloor Digital Library

எழுந்த பொழுது பகற்பொழுதங் கிறங்கு மாலை எய்துதலும்
செழுந்தண் பதியி னிடையப்பால் செல்லிற் செல்லும் பொழுதென்ன
ஒழிந்தங் கணைந்தோர் மனையில்விளக் குறுநெய் வேண்டி உள்புகலும்
அழிந்த நிலைமை அமணர்மனை ஆயிற் றங்கண் அவருரைப்பார்.

''கையில் விளங்கு கனலுடையார் தமக்கு விளக்கு மிகைகாணும்
நெய்யிங் கில்லை விளக்கெரிப்பீ ராகில் நீரை முகந்தெரித்தல்
செய்யும்'' என்று திருத்தொண்டர்க் குரைத்தார் தெளியா தொரு
✱பொருளே
பொய்யும் மெய்யும் ஆம்என்னும் பொருள்மேற் கொள்ளும்
புரைநெறியார்.

அருகர் மதியா துரைத்தவுரை ஆற்றா ராகி அப்பொழுதே
பெருக மனத்தில் வருத்தமுடன் பெயர்ந்த போந்து பிறையணிந்த
முருகு விரியும் மலர்க்கொன்றை முடியார் கோயில் முன்னெய்தி
உருகும் அன்பர் பணிந்துவிழ ஒருவாக் கெழுந்த துயர்விசும்பில்.

12. ''வந்த கவலை மாற்றும்இனி மாறா விளக்குப் பணிமாற
இந்த மருங்கில் குளத்துநீர் முகந்து கொடுவந்தேற்றும்'' என
அந்தி மதியம் அணிந்தபிரான் அருளால் எழுந்த மொழிகேளாச்
சிந்தை மகிழ்ந்து நமிநந்தி அடிகள் செய்வ தறிந்திலரால்.

13. சென்னி மிசைநீர் தரித்தபிரான் அருளே சிந்தை செய்தெழுவார்
நன்னீர்ப் பொய்கை நடுப்புக்கு நாதர் நாமம் நவின்றேத்தி
அந்நீர் முகந்து கொண்டேறி அப்பர் கோயில் அடைந்தகலுள்
முந்நீர் உலகம் அதிசயிப்ப முறுக்குந் திரிமேல் நீர்வார்த்தார்.

9. ஒழிந்து - செல்லாது. விளக்குக்கு. அவர் - சமணர்.

10. ஒரு. . . . என்னும் - ஒரு கடவுளையே இல்லை உண்டு என்னும்; அஸ்தி நாஸ்திகவாதம். புரை நெறியார் - குற்றம் பொருந்திய நெறியில் நிற்பவராகிய சமணர்கள்.

பா-ம் - ✱பொருளைப்.

11. அருகர் - சமணர்கள். முருகு - மணம்.

13. முந்நீர் - கடல் சூழ்ந்த; ''நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்த லுமாகிய மூன்று தொழிலுமுடைமையின். முந்நீர் - ஆகுபெயர்'' - நச்சினார்க்கினியம் : சிந்தாமணி : 5.

Koviloor Digital Library

14. சோதி விளக்கொன் றேற்றுதலுஞ் சுடர்விட் டெழுந்த ததுநோக்கி
ஆதி முதல்வர் அரனெறியார் கோயில் அடைய விளக்கேற்றி
ஏதம் நினைந்த அருகந்தர் எதிரே முதிருங் களிப்பினுடன்
நாதர் அருளால் திருவிளக்கு நீரால் எரித்தார் நாடறிய.

நிறையும் பரிசு திருவிளக்கு விடியு மளவும் நின்றெரியக்
குறையுந் தகளி களுக்கெல்லாங் கொள்ள வேண்டும் நீர்வார்த்து
மறையின் பொருளை ✶அருச்சிக்கும் மனையின் நியதி வழுவாமல்
உறையும் பதியின் அவ்விரவே அணைவார் பணிவுற் றொருப்பட்டார்.

16. இரவு சென்று தம்பதியில் எய்தி மனைப்புக் கென்றும்போல்
விரவி நியமத் தொழில்முறையே விமலர் தம்மை அருச்சித்துப்
பரவி அமுது செய்தருளிப் பள்ளி கொண்டு புலர்காலை
அரவம் அணிவார் பூசைஅமைத் தாரூர் நகரின் மீண்டணைந்தார்.

வந்து வணங்கி அரனெறியார் மகிழுங் கோயில் வலங்கொண்டு
சிந்தை மகிழப் பணிந்தெழுந்து புறம்பும் உள்ளுந் திருப்பணிகள்
முந்த முயன்று பகலெல்லாம் முறையே செய்து மறையவனார்
அந்தி ✶அமையத் தரியவிளக் கெங்கும் ஏற்றி அடிபணிவார்.

18. பண்டு போலப் பலநாளும் பயிலும் பணிசெய் தவரொழுகத்
தண்டி அடிக ளால்அமணர் கலக்கம் ✶விளைந்து சார்வில்அமண்
குண்டர் அழிய ஏழுலகும் குலவும் பெருமை நிலவியதால்
அண்டர் பெருமான் தொண்டர்கழல் அமரர் பணியு மணியாரூர்.

19. நாத மறைதேர் நமிநந்தி அடிக ளார்நற் றொண்டாகப்
பூத நாதர் புற்றிடங்கொள் புனிதர்க் கமுது படிமுதலாம்
நீதி வளவன் தான்வேண்டும் நிபந்தம் பலவும் அரியணையின்
மீது திகழ இருந்தமைத்தான் வேதா கமநூல் விதிவிளங்க.

14. அடைய - முழுவதும். ஏதம் - தீங்கு.

15. பரிசு - இயல்பிலே. தகளிகளுக்கு - அகல்களுக்கு. உறையும் பதியில்- வாழும் பதிக்கு; ஏமப் பேறூர்க்கு. ஒருமைப்பட்டவராகிய அடிகள்.

பா-ம் -✶அருச்சித்து.

17. அந்திவேளையில்.

பா-ம் - ✶அமைத்த.

18. தண்டியடிகள் புராணம் பார்க்க. திருவாரூரில்.

பா-ம் - ✶விளைக்கச்.

19. ஒலிவடிவான வேதப் பயிற்சியில் தெளிவுடைய. ஆக - நிகழ. பூத நாதர் - உயிர்கள் நாதராகிய சிவபெருமானுக்கு, வளவன் - சோழன். நிபந்தம் - படித்தரங்கள். அரியணையின் - சிம்மாசனத்தின்.

Koviloor Digital Library

வென்றி விடையார் மதிச்சடையார் வீதி விடங்கப் பெருமாள்தாம்
என்றுந் திருவா ரூர்ஆளும் இயல்பின் முறைமைத் திருவிளையாட்
டொன்றுஞ் செயலும் பங்குனியுத் தரமாந் திருநாள் உயர்சிறப்பு
நின்று விண்ணப் பஞ்செய்த படிசெய் தருளும் *நிலை பெற்றார்.

21. இன்ன பரிசு திருப்பணிகள் பலவுஞ் செய்தே ஏழுலகும்
மன்னும் பெருமைத் திருவாரூர் மன்னர் அடியார் வழிநிற்பார்
அன்ன வண்ணந் திருவிளையாட் டாடி அருள எந்நாளும்
நன்மை பெருக நமிநந்தி அடிகள் தொழுதார் நாம்உய்ய.

22. தேவர் பெருமான் எழுச்சிதிரு *மணலிக் கொருநாள் எழுந்தருள
யாவ ரென்னா துடன்சேவித் தெல்லாக் குலத்தி லுள்ளோரும்
மேவ அன்பர் தாமுமுடன் சேவித் தணைந்து விண்ணவர்தங்
காவ லாளர் ஓலக்கம் அங்கே கண்டு களிப்புற்றார்.

23. பொழுது வைகச் சேவித்துப் புனிதர் மீண்டும் கோயில்புகத்
தொழுது தம்மூர் மருங்கணைந்து தூய மனையுட் புகுதாதே
இழுதும் இருள்சேர் இரவுபுறங் கடையில் துயில இல்லத்து
முழுதுந் தருமம் புரிமனையார் வந்துட் புகுத மொழிகின்றார்.

''திங்கள் முடியார் பூசனைகள் முடித்துச் செய்யுங் கடன்முறையால்
அங்கி தனைவேட் டமுதுசெய்து பள்ளி கொள்வீர்'' எனஅவர்க்குத்
''தங்கள் பெருமான் திருமணலிக் கெழுச்சி சேவித் துடன்நண்ண
எங்கும் எல்லா ரும்போத இழிவு தொடக்கிற் றெனை''என்று.

''ஆத லாலே குளித்தடுத்த தூய்மை செய்தே அகம்புகுந்து
வேத நாதர் பூசனையைத் தொடங்க வேண்டும் அதற்குநீ

20. விடங்கப் பெருமாள் - திருநகரச் சிறப்பு : 45-ம், பாட்டுக் குறிப்புப் பார்க்க. ஒன்றும் செயலும் - பொருந்தும் உற்சவத்தையும். நின்று விழாக் கொள்ள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டபடி திருவிழாக் கொண்டருளும் நேர்மையைப் பெற்றார்.

பா-ம் - *நேர்.

21. திருவாரூர் மன்னர் - தியாகேசப் பெருமான்.

22. எழுச்சி - திருவிழா; உற்சவம். யாவர் - இக்குலத்தார். விண்ணவர் தங் காவலாளர் ஓலக்கம் - தியாகேசப் பெருமான் திருக்கொலுவை.

பா-ம் - *மணலூர்.

23. புனிதர் - தியாகேசர். இழுதும் - மைக்குழம்பென்ன. புகும்படி.

24. திங்கள் முடியார் - சந்திரனை யணிந்த முடியையுடைய சிவபிரானுக்கு ஆற்றும். அங்கிதனை வேட்டு - அக்கினி காரியஞ் செய்து. இழிவு தொடக்கிற்று - தீட்டுப் பற்றிக்கொண்டது.

Koviloor Digital Library

சீத நன்னீர் முதலான கொண்டிங் கணைவாய்'' எனச்செப்பக்
காதல் மனையார் தாமும்அவை கொணரு மதற்குக் கடிதணைந்தார்.

ஆய பொழுது தம்பெருமான் அருளா லேயோ மேனியினில்
ஏயும் அசைவின் அயர்வாலோ அறியோம் இறையும் தாழாதே
மேய உறக்கம் வந்தணைய விண்ணோர் பெருமான் கழல்நினைந்து
தூய அன்பர் துயில்கொண்டார் துயிலும் பொழுது கனவின்கண்.

27. மேன்மை விளங்குந் திருவாரூர் வீதி விடங்கப் பெருமாள்தாம்
மான அன்பர் பூசனைக்கு வருவார் போல வந்தருளி
''ஞான *மறையோய்! ஆரூரில் பிறந்தார் எல்லாம் நங்கணங்கள்
ஆன பரிசு காண்பாய்''என் றருளிச்செய்தங் கெதிரகன்றார்.

28. ஆதி தேவர் எழுந்தருள உணர்ந்தார் ''இரவர்ச் சனைசெய்யா
தேதம் நினைந்தேன்'' எனஅஞ்சி எழுந்த படியே வழிபட்டு
மாத ரார்க்கும் புகுந்தபடி மொழிந்து *விடியல் விரைவோடு
நாத னார்தந் திருவாரூர் புகுத எதிர்அந் நகர்காண்பார்.

தெய்வப் பெருமாள் திருவாரூர்ப் பிறந்து வாழ்வார் எல்லாரும்
மைவைத் தனைய *மணிகண்டர் வடிவே யாகிப் *பெருகொளியால்
மொய்வைத் தமர்ந்த மேனியராம் பரிசு கண்டு முடிகுவித்த
கைவைத் தஞ்சி அவனிமிசை விழுந்து பணிந்து களிசிறந்தார்.

25. அடுத்த - பற்றிய திட்டை.

26. உடலில் பொருந்திய பிரயாணத்தின் அயர்வினாலோ. இறையும் - நொடிப் பொழுதும்.

27. மான - பெருமையுடைய. பரிசு - தன்மையை.

பா-ம் - *மறையோர்.

28. விடியற்காலத்தில். எதிரே தோன்றும் அந்நகர்.

பா-ம் - *மனத்துள்.

29. சிவவடிவேயாகிப் பெருகு ஒளியால் திரண்ட திருமேனியர்களாக விளங்குந் தன்மையைக் கண்டு.

பா-ம் - *கண்டரவர். *பெருகொளியார்.

Koviloor Digital Library

30. படிவம் மாற்றிப் பழம்படியே நிகழ்வுங் கண்டு பரமர்பால்
"அடியேன் பிழையைப் பொறுத்தருள வேண்டும்" என்று பணிந்தருளால்
குடியும் திருவா ரூரகத்துப் புகுந்து வாழ்வார் குவலயத்து
நெடிது பெருகுந் திருத்தொண்டு நிகழச் செய்து நிலவுவார்.

நீறு *புனைவார் அடியார்க்கு நெடுநாள் நியதி யாகவே
வேறு வேறு வேண்டுவன எல்லாஞ் செய்து மேவுதலால்
ஏறு சிறப்பின் மணிப்புற்றில் இருந்தார் தொண்டர்க் காணியெனும்
பேறு *திருநா வுக்கரசர் விளம்பப் பெற்ற பெருமையினார்.

32. இன்ன வகையால் திருப்பணிகள் எல்லா உலகுந் தொழச்செய்து
நன்மை பெருகும் நமிநந்தி அடிகள் *நயமார் திருவீதிச்
சென்னி மதியும் திருநதியும் அலைய வருவார் திருவாரூர்
மன்னர் பாதம் நீழல்மிகும் வளர்பொற் சோதி மன்னினார்.

33. நாட்டார் அறிய முன்னாளி னன்னாள் உலந்த ஐம்படையின்
பூட்டார் மார்பிற் சிறியமறைப் புதல்வன் தன்னைப் புக்கொளியூர்த்
தாட்டா மரையின் மடுவின்கண் தனிமா முதலை வாய்நின்று
மீட்டார் கழல்கள் நினைவாரை மீளா வழியின் மீட்பனவே.

ஆக, திருவிருத்தம் - 1,903

30. உயிர்களெல்லாம் சிவகணங்களான கோலத்தை மாற்றி. திருவாரூரிலேயே குடிபுகுந்து.

31. "ஆராய்ந் தடித்தொண்டர் ஆணிப்பொன் ஆரூர் அகத்தடக்கிப் - பாரூர் பரிப்பத்தம் பங்குனி உத்திரம் பாற்படுத்தான் - ஆரூர் நறுமலர் நாதன் அடித் தொண்டன் நம்பிநந்தி-நீராற் திருவிளக் கிட்டமை நீணா டறியுமன்றே" - திருநாவுக்கரசர்.

பா-ம் - *புனைந்த. *திருநாவினுக்கரசால்.

32. திருவீதியிலே திருமுடியில் சந்திரனும் கங்கையும்.

பா-ம் - *நலமார்.

33. உலந்த - இறந்த. ஐம்படைப் பூண் அணிந்த; தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் : பாட்டு 4. குறிப்புப் பார்க்க. திரு அவிநாசிப் புக்கொளியூர். தாள் தாமரை. மீட்டார் -சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின். அக்கழல்கள் மீளாப் பிறவி வழியினின்று மீட்பனவாகும்.

சோழ நாட்டிலே ஏமப்பேறூரிலே தோன்றியவர் நமிநந்தியடிகள். அவர் அந்தணர்; வாய்மையிற் சிறந்தவர்; திருநீற்றன்பர்; இரவும் பகலும் ஆண்டவன் அடியை நினைப்பதையே பேரின்பமாகக் கொண்டவர். அவர் திருவாரூருக்குச் சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்வது வழக்கம்.

ஒருநாள் அவர் புற்றிடங் கொண்ட புனிதரைப் பணிந்து, அருகேயுள்ள அரனெறி என்னுங் கோயிலை யடைந்து திருத் தொண்டுகள் செய்தார். அங்கே தீபத்தொண்டு செய்தல் வேண்டும் என்னும் விருப்பம் அவருக்கு எழுந்தது. அவ்வேளை, மாலைக் கால மாயிருந்தமையால் அவர், வேறிடஞ் செல்ல மனங்கொண்டா ரில்லை; அருகேயிருந்த ஒரு வீட்டுக்குள் நுழைந்தார்; திருவிளக் கேற்ற நெய் கேட்டார். அவ்வீட்டிலுள்ளவர்கள் சமணர்கள்.

சமணர்கள் அடிகளை நோக்கி, ''கையிலே கனலுடைய கடவுளுக்கு விளக்கு எற்றுக்கு? இங்கு நெய்யில்லை. நீரை முகந்து விளக்கெரியும்'' என்றார்கள். அவ்வுரையைக் கேட்ட நாயனார் மனஞ் சகியாராயினார். அவர் மன வருத்தத்தோடு, சிவசந்நிதி அடைந்து, பெருமானை வணங்கி விழுந்தார். அச்சமயத்தில், ''கவலையொழி; அருகேயுள்ள குளத்து நீரை முகந்து விளக்கேற்று'' என்று ஒரு வானொலி எழுந்தது. நாயனார்க்கு வரம்பிலா இன்ப முண்டாயிற்று.

நமிநந்தியடிகள் குளத்தில் இறங்கி, நீரை முகந்துகொண்டு வந்து, திரியிட்ட அகலிலே வார்த்து, ஒரு விளக்கேற்றினார். அது சுடர்விட்டெரிந்தது. அடியவர் மகிழ்ந்து, கோயில் முழுவதும் தண்ணீரால் விளக்கெரித்தார். சமணர்கள் நாணுற்றார்கள்.

நமிநந்தியடிகள் நாடோறும் திருவிளக்குத் திருத்தொண்டு செய்து வருவார். அவர், திருவிளக்குகள் விடியுமளவும் நின்றெரியும் பொருட்டு நீர் குறையுந் தகழிகளுக்கெல்லாம் நீரை வார்ப்பார்; தம் ஊருக்குச் செல்வார்; மனையில் நியதி தவறாது சிவபிரானை அர்ச்சிப்பார்; திருவாரூரை அடைவார்; தொண்டு செய்வார்.

தண்டியடிகளால் சமணர்கள் அழிந்தார்கள். திருவாரூர் சிவமயமாக விளங்கிற்று. நமிநந்தியடிகளின் திருத்தொண்டு குறைவற

Koviloor Digital Library

நிகழ்ந்துவரச் சோழமன்னன் அமுதுபடி முதலான நிபந்தங்கள் அமைத்தான். நாயனார் வீதிவிடங்கப் பெருமானுக்குத் திருவிழா செய்ய, அப்பெருமான் திருவடியை நோக்கி முறையிட்டார். ஆண்டவனருளால் பங்குனி உத்திரத் திருவிழா நன்கு நடைபெற்றது.

அவ்விழாவிலே ஒருநாள் சிவபெருமான் திருமணலிக்கு எழுந்தருளினார். எல்லாக் குலத்தவர்களும் ஆண்டவனைத் தொழுது உடன் சென்றார்கள். அவர்களோடு நமிநந்தி யடிகளுஞ் சென்று ஆண்டவன் திருவோலக்கத்தைக் கண்டு ஆனந்தமுற்றார். பொழுது போயிற்று. சிவபெருமான் திருமணலியினின்றுந் திருவாரூருக்கு எழுந்தருளினார். நாயனார் சிவபெருமானை வணங்கித் தம்மூரை யடைந்தார். அடைந்தவர் மனைக்குள் நுழைந்தாரில்லை; புறக்கடையிலே துயின்றார்.

மனைவியார் போந்து நாயனாரைப் பார்த்து, ''வீட்டுக்குள் வந்து சிவபூசை முதலியன முடித்துத் துயிலும்'' என்றார். அதற்கு நாயனார், ''இறைவனார் இன்று திருமணலிக்கு எழுந்தருளினார். எல்லாச் சாதியாருடன் நானும் போனேன். பிராயச்சித்தஞ் செய்து மனைக்குள் நுழைந்து பூசைசெய்தல்வேண்டும். தண்ணீர் கொண்டுவா'' என்றார். அம்மையார் வீட்டிற்குட் சென்றார். அதற்குள் சிவபிரான் திருவருளாலோ அல்லது அயர்வாலோ நாயனாருக்கு உறக்கம் வந்தது. சிவபெருமான் அவர் கனவிலே தோன்றித் ''திருவாரூரில் பிறந்தவர்கள் எல்லாரும் நம் கணங்கள்; அத்தன்மையை நீ காண்பாய்'' என்று அருளிமறைந்தார். உடனே நாயனார் பெருமான் துயில் நீங்கி, ''இரவு சிவபூசைசெய்தேனில்லை. நான் நினைத்தது குற்றம்'' என்று எழுந்தபடியே சிவவழிபாடு செய்தார்; நிகழ்ந்ததை மனைவியாருக்குச் சொன்னார். விடிந்ததும் அவர் திருவாரூரை அடைந்தார்; அங்கே எல்லாரும் சிவகணங்களாக விளங்குதலைக் கண்டார்; விழுந்து விழுந்து அவர்களை வணங்கினார். அவர்களெல்லாரும் பழையபடியே ஆயினர். அதையும் நாயனார் கண்டார். ''என் பிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்'' என்று அவர் ஆண்டவனைத் தொழுதார்.

Koviloor Digital Library

நமிநந்தியடிகள் தம் ஊரை விடுத்துத் திருவாரூரிலே குடி புகுந்து, அடியவர்களுக்கு வேண்டுவன எல்லாஞ் செய்து வந்தார். அவர், ''தொண்டர்க்கு ஆணி'' என்று அப்பர் சுவாமிகளால் சிறப்பிக்கப் பெற்றார்.

நமிநந்தியடிகள் முறைப்படி திருத்தொண்டுகளைச் செய்து தியாகேசப் பெருமான் திருவடி நீழலை யடைந்தார்.

பெரிய புராண முதற் காண்டமும்

அதற்குத் திருவாரூர்-திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் இயற்றிய

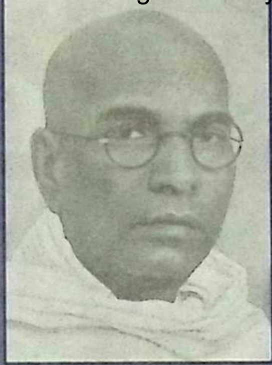
அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும் வசனமும்

முற்றுப் பெற்றன.

KOVILOOR ANDAVAR LIBRARY, KOVILOOR
A. No. 18143

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

தமிழ்த்தென்றல்

திரு. வி. க.

திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் ஓர் எளிய குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்து எளிய வாழ்வே வாழ்ந்தவர். பிறப்பும் வாழ்வும் எளிமையாக இருந்தபோதிலும், அவர்தம் எழுத்திலும் சொல்லிலும் செயலிலும் பெருமை பல விளங்கின. அவர் இணையற்ற எழுத்தாளர்; கேட்டார்ப் பிணிக்கும் பேச்சாளர்; அறநெறி பிறழாச் செயலாளர். இதழ் ஆசிரியராகவும் நூலாசிரியராகவும் விளங்கி அவர் தமிழ் மொழிக்குச் சிறந்த எழுத்துப்பணி புரிந்துள்ளார்; அவருடைய எழுத்துக்கள் இளைஞரின் உள்ளங்களைக் கவர்ந்து, அவர்களின் வாழ்க்கையைத் துலக்கியது. அவர்தம் தமிழ்நடை பீடும் பெருமிதமும் வாய்ந்தது. பேச்சுத் துறையிலும் அவர் ஆற்றிய தொண்டு அளப்பரிது. அவர் சென்று பேசாத ஊர் இல்லை; ஏறாத மேடை இல்லை எனலாம். சமயம், இலக்கியம், அரசியல், சமுதாயச் சீர்திருத்தம் முதலான எல்லாத் துறையும் அவர்தம் பேச்சுத் தொண்டால் பயன் பெற்றன.

பூம்புகார் பதிப்பகம்
127 (ப. எண் : 63), பிரகாசம் சாலை (பிராட்வே)
சென்னை - 600 108.
தொலைபேசி : 25267543